

आभिधान व्युत्पत्ति प्रक्रिया कोशः

भाग-२

थ-ह

-: प्रकाशक :-

श्री जिनशासन आराधना ट्रस्ट
७/३, भोइवाडा, भुलेश्वर, मुंबई-४००००२

શ્રી.દશમીકલાપ્રાજ્ઞા

અભિધાન વ્યુત્પત્તિ પ્રક્રિયા કોશ:

ભગવાન શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ વિરચિત
અભિધાન ચિન્તામણિ નામમાલાવૃત્તિગત
વ્યુત્પત્તિઓનું અકારાદિક્રમે સંકલન

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः
अभिधानचिन्तामणिकोशःसटीकः
अकारादिक्रमेण वर्गीकृतः

अभिधानव्युत्पत्तिप्रक्रियाकोशः

II

(‘थ’ तो ‘ह’ : पर्यन्तः द्वितीयो विभागः)

संकलनकर्तारः

१ मुनिश्री पूर्णचन्द्रविजयः	२ मुनिश्री मुनिचन्द्रविजयः
३ मुनिश्री दिव्यरत्नविजयः	४ मुनिश्री महाबोधिविजयः

प्रकाशकः

श्रीजिनशासन आराधना ट्रस्ट

७/त्रीजो भोइवाडो, भुलेश्वर, मुंबई-४०० ००२

પ્રકાશન દિન ।

૨૦૪૫-કા. સુ. ૧૫

કલિકાલ સર્વજ્ઞ આચાર્યશ્રી હેમચન્દ્ર સૂરિ મહારાજની

૯૦૧ મી જન્મતિથિ.

卐

નકલ : ૧૦૦૦

卐

આવૃત્તિ : પ્રથમ

卐

કિંમત : રૂ. ૬૦

સર્વાધિકાર : શ્રમણુ પ્રધાન જૈન સંઘને આધિન.

■ પ્રાપ્તિસ્થાન ■

૧ શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ

૭ ત્રીજો લોઈવાડો

ભુલેશ્વર,

મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૨

૨ શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ

C/O સુમતિલાલ ઉત્તમચંદ

મારફતીયા મહેતાનો પાડો,

ગોળશેરી, પાટણુ-૩૮૪૨૬૫.

૩ શ્રી મૂળીબેન અંબાલાલ રતનચંદ ધર્મશાળા :

સરદાર બાગ સામે, સ્ટેશન રોડ,

વીરમગામ-૩૮૨૧૫૦

૪. શ્રી પાર્શ્વ પ્રકાશન

નિશાપોળ, રિલીફ રોડ

અમદાવાદ

૫ સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર :

હાથીબાના, રતનપોળ

અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૧

卐

સુદ્રક : જીતેન્દ્ર બી. શાહ * જીગી પ્રિન્ટર્સ

૩૦૫, મહાવીર દર્શન, કસ્તુરબા કોસ રોડ નં. ૫,

બોરીવલી (ઈસ્ટ), મુંબઈ-૪૦૦ ૦૬૬

ફોન : C/O ૩૧૭૮૧૦/૨૬૫૫૭૬.

कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्राचार्यविरचितः
अभिधानचिन्तामणिकोशःसटीकः
अकारादिक्रमेण वर्गीकृतः

अभिधानव्युत्पत्तिप्रक्रियाकोशः

II

(‘थ’ तो ‘ह’ : पर्यन्तः द्वितीयो विभागः)

संकलनकर्तारः

१ मुनिश्री पूर्णचन्द्रविजयः	२ मुनिश्री मुनिचन्द्रविजयः
३ मुनिश्री दिव्यरत्नविजयः	४ मुनिश्री महाबोधिविजयः

प्रकाशकः

श्रीजिनशासन आराधना ट्रस्ट
७/त्रीजो भोइवाडो, मुलेश्वर, मुंबई-४०० ००२

प्रकाशन दिन :

२०४५-का. सु. १५

कलिकाल सर्वज्ञ आचार्यश्री हेमचन्द्र सूरि महाराजनी

६०१ मी जन्मतिथि.

卐

नकल : १०००

卐

आवृत्ति : प्रथम

卐

किंमत : ₹. ६०

सर्वाधिकार : श्रमण्यु प्रधान जैन संधने अधिन.

■ प्राप्तिस्थान ■

१ श्री जिनशासन आराधना ट्रस्ट

७ त्रीजे लोथवाडो

बुधेश्वर,

मुंभर्ध-४०० ००२

२ श्री जिनशासन आराधना ट्रस्ट

C/O सुमतिदास उत्तमचंद

भारतिया महेतानो पाडो,

गोणशेरी, पाठणु-३८४२६५.

३ श्री मूणीजेन अंभादास रतनचंद धर्मशाळा :

सरदार भाग सामे, स्टेशन रोड,

वीरभगाम-३८२१५०

४. श्री पार्श्व प्रकाशन

निशापोण, रिक्ती रोड

अमहावाह

५ सरस्वती पुस्तक बाजार :

डाधीभाना, रतनपोण

अमहावाह-३८० ००१

卐

मुद्रक : ज्योतेन्द्र जी. शाह * ज्योती प्रिन्टर्स

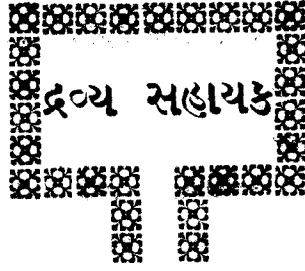
३०५, महावीर दर्शन, कस्तुरभा कोस रोड नं. ५,

भारीवली (धरुट), मुंभर्ध-४०० ०६६

फोन : C/O ३१७८१०/२६५५७६.

શ્રી મહાવીરસ્વામિને નમઃ ।

શ્રી પાર્શ્વનાથાય નમઃ ।

પૂજ્યપાદ સિદ્ધાંતમહોદધિ, સુવિશાળમુનિગચ્છનિર્માતા, વાત્સલ્યમહોદધિ સ્વ. આચાર્ય દેવ શ્રીમદ્ વિજયપ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજના અગણિત ઉપકારોથી વાસિત ડીસા જૈન સંઘ પંચાચારના પાલનપૂર્વક જિનશાસનની સુંદર આરાધના કરી રહેલ છે. બનાસ નદીના કિનારે વસેલા નવાડીસા નગરમાં જૈનોની વિશાળ વસતી છે. સ્વ. પૂજ્યશ્રીએ ડીસા સંઘ પર ઉપકારોથી પોતાના સમુદાયના ઉત્તમ સંયમી આત્માઓને આતુર્માસોથી મોકલેલ છે. પૂજ્યશ્રીના સ્વર્ગવાસ પછી પણ ડીસા સંઘને પૂજ્યશ્રીના સમુદાયના ઉત્તમ મહાત્માઓનો યોગ લગલગ દરેક આતુર્માસમાં મળતો રહ્યો છે.

પૂર્વે સદર બંદરમાં શ્રી પુરુષાદાની પાર્શ્વનાથના મંદિરમાં તથા બાબુમાં રહેલ ઉપાશ્રયમાં સકલ સંઘ આરાધના કરતો, પરંતુ તે જગ્યા નાની પડતા રીસાલાબંદરમાં શ્રી મહાવીરસ્વામી લગવંતનું લવ્ય શિખરબંધી જિનાલય તથા નૂતન ઉપાશ્રયનું નિર્માણ કરી સંઘ હાલ ત્યાં આરાધના કરી રહેલ છે. પૂજ્યપાદ સિદ્ધાંતમહોદધિ સ્વ. આચાર્ય લગવંત શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજના પટ્ટાલંકાર પરમ શાસનપ્રલાવક/વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયરામચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના શુભ હસ્તે સંવત ૨૦૩૭ માં શ્રી મહાવીર સ્વામી લગવંતાદિ જિનગિઓની અંજલશલાકા તથા પ્રતિષ્ઠા થઈ. પૂજ્યશ્રીનું આતુર્માસ પણ થયું.

આ ઉપરાંત નેમિનાથ સોસાયટીમાં પણ એક લવ્ય શિખરબંધી દેરાસર તથા ઉપાશ્રયનું નિર્માણ સંઘ તરફથી કરવામાં આવેલ છે. શ્રી પુરુષાદાની પાર્શ્વનાથ લગવંતના સદર બંદરના દેરાસરનો પણ જીર્ણોદ્ધાર ચાલી રહ્યો છે.

નમસ્કાર મહામંત્રના અનન્ય આરાધક પૂજ્ય પંચાસજી શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણિવર્યશ્રીના વર્ષો પૂર્વેના આતુર્માસથી ડીસાસંઘમાં અનેરી ધર્મરોશની પ્રગટી તથા પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયકલાપૂર્ણસૂરિ મહારાજ સાહેબ આદિના આતુર્માસથી પણ ડીસા સંઘમાં સુંદર ધર્મજગૃતિ આવી છે.

પૂજ્યપાદ વર્ધમાન તપોનિધિ આચાર્ય દેવ શ્રીમદ્ વિજયભુવનુભાનુસૂરિ મહારાજની આજ્ઞાથી તેઓશ્રીના શિષ્ય સમતાસાગર પંચાસજીશ્રી પદ્મવિજયજી ગણિવર્યશ્રીના શિષ્ય પ. પૂ. પંચાસજીશ્રી હેમચંદ્ર વિજયજી ગણિવર્ય (હાલ પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી વિજયહેમચંદ્ર સૂરિ મહારાજ સાહેબ)નું આતુર્માસ સંવત ૨૦૪૩

ના વર્ષમાં ડીસા મુકામે થયું. પૂજ્યશ્રીની વાણીથી સંઘમાં વૈરાગ્યની છોળો ઉછળવા માંડી. અઠમ તપ પૂર્વક શ્રી સીમંધર સ્વામીની આરાધના, સાંકળી અઠમ, દુષ્કૃતગર્હા, સુકૃત અનુમોહના, સામુદાયિક અષ્ટપ્રકારી પૂજા વગેરે વિવિધ આરાધનાઓ થઈ. પંચસૂત્રના આધારે પ્રેરક પ્રવચનો થયા. વાચનાઓ પણ થઈ.

આ ઉપરાંત પૂજ્યશ્રીની નિશ્રામાં શ્રી જ્ઞાનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ દ્વારા ચાલતા શાસ્ત્રલેખન, શાસ્ત્ર પ્રકાશન વગેરે શ્રુતલક્ષિતના કાર્યો બેઈ ડીસાસંઘ અત્યંત પ્રભાવિત થયો. શાસ્ત્રલક્ષિયાઓનું એક નાનકડું મિલન પણ ડીસા મુકામે યોજાયું. પૂજ્યશ્રીના માર્ગદર્શન થી શ્રી જ્ઞાનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ દ્વારા ચાલતા સાતશ્લોકોની લક્ષિતના કાર્યમાં પણ શ્રી સંઘે ખૂબ સુંદર સહકાર આપ્યો.

પૂજ્યશ્રીની નિશ્રામાં ચાલતા શ્રુતલક્ષિતના કાર્યથી ઉલ્લસિત થઈ તેમાં લાલ લેવાની ભાવનાથી પૂજ્યશ્રીની પ્રેરણાથી ડીસા જૈન સંઘે કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્યદેવ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજ રચિત અભિધાન ચિંતામણિ આધારે મુનિશ્રી પૂર્ણચંદ્રવિજય મહારાજ, મુનિશ્રી મુનિચંદ્રવિજય મહારાજ, મુનિશ્રી દિવ્યરતનવિજય મહારાજ તથા મુનિશ્રી મહા-ગોધિવિજય મહારાજ દ્વારા અત્યંત પરિશ્રમપૂર્વક થયેલ “શ્રી અભિધાન વ્યુત્પત્તિ પ્રક્રિયા કોશ”ના બીજા ભાગના પ્રકાશનનો સંપૂર્ણ લાલ સંઘ હસ્તકના જ્ઞાનનિધિમાંથી લીધો છે. જ્ઞાનનિધિના દ્રવ્યના આ સદુપયોગની અમે ખૂબ અનુમોહના કરીએ છીએ. આવી જ રીતે બીજા પણ અનેક પ્રાચીન શાસ્ત્રગ્રંથોના લેખન-પ્રકાશનાદિ શ્રુતલક્ષિતનો તેમજ શાસન પ્રભાવનાના વિવિધ કાર્યોનો નવાડીસા જૈન સંઘ ખૂબ લાલ લે એવી શુભાભિલાષા અમે વ્યક્ત કરીએ છીએ.

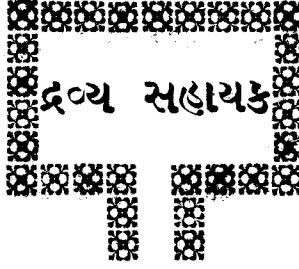
લી.

શ્રી જ્ઞાનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ

શ્રી મહાવીરસ્વામિને નમઃ ।

શ્રી પાર્શ્વનાથાય નમઃ ।

પૂજ્યપાદ સિદ્ધાંતમહોદ્ધિ, સુવિશાળમુનિગચ્છનિર્માતા, વાત્સલ્યમહોદ્ધિ સ્વ. આચાર્ય દેવ શ્રીમદ્ વિજયપ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજના અગણિત ઉપકારોથી વાસિત ડીસા જૈન સંઘ પંચાચારના પાલનપૂર્વક જિનશાસનની સુંદર આરાધના કરી રહેલ છે. બનાસ નદીના કિનારે વસેલા નવાડીસા નગરમાં જૈનોની વિશાળ વસતી છે. સ્વ. પૂજ્યશ્રીએ ડીસા સંઘ પર ઉપકારાર્થે પોતાના સમુદાયના ઉત્તમ સંયમી આત્માઓને આતુર્માસાર્થે મોકલેલ છે. પૂજ્યશ્રીના સ્વર્ગવાસ પછી પણ ડીસા સંઘને પૂજ્યશ્રીના સમુદાયના ઉત્તમ મહાત્માઓનો યોગ લગભગ દરેક આતુર્માસમાં મળતો રહ્યો છે.

પૂર્વે સદર બંધરમાં શ્રી પુરુષાદાની પાર્શ્વનાથના મંદિરમાં તથા બાબુમાં રહેલ ઉપાશ્રયમાં સકલ સંઘ આરાધના કરતો, પરંતુ તે જગ્યા નાની પડતા રીસાલાબંધરમાં શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવંતનું ભવ્ય શિખરબંધી જિનાલય તથા નૂતન ઉપાશ્રયનું નિર્માણ કરી સંઘ હાલ ત્યાં આરાધના કરી રહેલ છે. પૂજ્યપાદ સિદ્ધાંતમહોદ્ધિ સ્વ. આચાર્ય ભગવંત શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્મલંકાર પરમ શાસનપ્રભાવક/વ્યાખ્યાનવાચસ્પતિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયરામચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના શુભ હસ્તે સંવત ૨૦૩૭ માં શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવંતાદિ જિનબિંબોની અંબલશલાકા તથા પ્રતિષ્ઠા થઈ. પૂજ્યશ્રીનું આતુર્માસ પણ થયું.

આ ઉપરાંત નેમિનાથ સોસાયટીમાં પણ એક ભવ્ય શિખરબંધી દેરાસર તથા ઉપાશ્રયનું નિર્માણ સંઘ તરફથી કરવામાં આવેલ છે. શ્રી પુરુષાદાની પાર્શ્વનાથ ભગવંતના સદર બંધરના દેરાસરનો પણ જીર્ણોદ્ધાર ચાલી રહ્યો છે.

નમસ્કાર મહામંત્રના અનન્ય આરાધક પૂજ્ય પંચાસજી શ્રી ભદ્રંકરવિજયજી ગણિવર્યશ્રીના વર્ષો પૂર્વેના આતુર્માસથી ડીસાસંઘમાં અનેરી ધર્મશિશની પ્રગટી તથા પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયકલાપૂર્ણસૂરિ મહારાજ સાહેબ આદિના આતુર્માસથી પણ ડીસા સંઘમાં સુંદર ધર્મજગૃતિ આવી છે.

પૂજ્યપાદ વર્ધમાન તપોનિધિ આચાર્ય દેવ શ્રીમદ્ વિજયભુવનુભાનુસૂરિ મહારાજની આજ્ઞાથી તેઓશ્રીના શિષ્ય સમતાસાગર પંચાસજીશ્રી પદ્મવિજયજી ગણિવર્યશ્રીના શિષ્ય પ. પૂ. પંચાસજીશ્રી હેમચંદ્ર વિજયજી ગણિવર્ય (હાલ પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી વિજયહેમચંદ્ર સૂરિ મહારાજ સાહેબ)નું આતુર્માસ સંવત ૨૦૪૩

ના વર્ષમાં ડીસા મુકામે થયું. પૂજ્યશ્રીની વાણીથી સંઘમાં વૈરાગ્યની છોળો ઉછળવા માંડી. અઠ્ઠમ તપ પૂર્વક શ્રી સીમંધર સ્વામીની આરાધના, સાંકળી અઠ્ઠમ, હુષ્ટગર્હા, સુકૃત અનુમોહના, સામુદાયિક અષ્ટપ્રકારી પૂજા વગેરે વિવિધ આરાધનાઓ થઈ. પંચસૂત્રના આધારે પ્રેરક પ્રવચનો થયા. વાચનાઓ પણ થઈ.

આ ઉપરાંત પૂજ્યશ્રીની નિશ્રામાં શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ દ્વારા ચાલતા શાસ્ત્રલેખન, શાસ્ત્ર પ્રકાશન વગેરે શ્રતભક્તિના કાર્યો જોઈ ડીસાસંઘ અત્યંત પ્રભાવિત થયો. શાસ્ત્રલહીયાઓનું એક નાનકડું મિલન પણ ડીસા મુકામે યોજાયું. પૂજ્યશ્રીના માર્ગદર્શન થી શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ દ્વારા ચાલતા સાતશ્ત્રોની ભક્તિના કાર્યમાં પણ શ્રી સંઘે ખૂબ સુંદર સહકાર આપ્યો.

પૂજ્યશ્રીની નિશ્રામાં ચાલતા શ્રતભક્તિના કાર્યથી ઉલ્લસિત થઈ તેમાં લાભ લેવાની ભાવનાથી પૂજ્યશ્રીની પ્રેરણાથી ડીસા જૈન સંઘે કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્યદેવ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજ રચિત અભિધાન ચિંતામણિ આધારે મુનિશ્રી પૂર્ણચંદ્રવિજય મહારાજ, મુનિશ્રી મુનિચંદ્રવિજય મહારાજ, મુનિશ્રી દિવ્યરત્નવિજય મહારાજ તથા મુનિશ્રી મહા-જોધિવિજય મહારાજ દ્વારા અત્યંત પરિશ્રમપૂર્વક થયેલ “શ્રી અભિધાન વ્યુત્પત્તિ પ્રક્રિયા કોશ”ના બીજા ભાગના પ્રકાશનનો સંપૂર્ણ લાભ સંઘ હસ્તકના જ્ઞાનનિધિમાંથી લીધો છે. જ્ઞાનનિધિના દ્રવ્યના આ સદુપયોગની અમે ખૂબ અનુમોહના કરીએ છીએ. આવી જ રીતે બીજા પણ અનેક પ્રાચીન શાસ્ત્રગ્રંથોના લેખન-પ્રકાશનાદિ શ્રતભક્તિનો તેમજ શાસન પ્રભાવનાના વિવિધ કાર્યોનો નવાડીસા જૈન સંઘ ખૂબ લાભ લે એવી શુભાભિલાષા અમે વ્યક્ત કરીએ છીએ.

લી.

શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ

પ્રકાશકીય નિવેદન

શાસનરત્ન, કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્યભગવંત શ્રીહિમચંદ્રસૂરિમહારાજને વિશાળ સાહિત્યનું સર્જન કર્યું છે. તેમાં વ્યાકરણ-કોશ વગેરેનો પણ સમાવેશ થાય છે. “અભિધાન ચિંતામણિ” નામના તેમના શ્લોકબંધ કોશના આધારે મુનિ ચતુષ્કે ‘અ’-કારાદિ ક્રમે શબ્દો ગોઠવી પ્રસ્તુત સંસ્કૃત કોશ તૈયાર કર્યો છે. જેનું નામ છે

“અભિધાન વ્યુત્પત્તિ પ્રક્રિયા કોશ”

આ કોશનો પ્રથમ ભાગ ગત વર્ષે તૈયાર થઈ ગયો હતો. બીજો ભાગ આ વર્ષે તૈયાર થયો છે. બે ભાગ એક સાથે જ પ્રકાશન કરી સર્વત્ર મોકલવા એ હિસાબે પ્રથમ ભાગનું પ્રકાશન અમે બાકી રાખેલ હવે બંને ભાગ ને અમે સાથે પ્રકાશિત કરીએ છીએ.

પ્રસ્તુત કોશના સંકલક છે અધ્યાત્મયોગી પ.પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય કલાપૂર્ણ-સૂરીશ્વરજીમહારાજનાં ત્રણ શિષ્ય પ્રશિષ્ય મુનિ શ્રી પૂર્ણચંદ્ર વિજયજી મ., મુનિ શ્રી મુનિચંદ્રવિજયજી મ., મુનિ શ્રી દિવ્યરત્ન વિજયજી મ. તથા પ.પૂ. વર્ધમાન તપોનિધિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય ભુવનલાનુ સૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય પ.પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય હેમચંદ્રસૂરિ મ.સા.ના પ્રશિષ્ય પ.પૂ. મુનિરાજ શ્રી મહાભોધિવિજયજી. આ ચારે મુનિભગવંતોએ વર્ષો નો પરિશ્રમ કરી સંઘ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે. અનેક પુણ્યાત્મોને આ ગ્રંથ સ્વાધ્યાયમાં તથા સંશોધનમાં સહાયક બનશે.

આવા મહાન સંઘઉપયોગી ગ્રંથને તૈયાર કરી આપવા માટે આ ચારે મુનિયુગ-વોનો અમે ખૂબ ખૂબ ઉપકાર માનીએ છીએ. ભવિષ્યમાં પણ શ્રુતભક્તિના વિશાળ કાર્યો આ મહાત્મો દ્વારા થાય એવી અપેક્ષા રાખીએ છીએ.

વૈરાગ્યદેશનાદક્ષ પૂન્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય હેમચંદ્રસૂરિ મ.ની શુભ પ્રેરણાથી પ્રસ્તુતકોશગ્રંથનો જ્ઞાનખાતામાંથી સંપૂર્ણ લાલ લેનાર શ્રી નવાડીસા સંઘનો આ સ્થળે ઉપકાર માનવો અસ્થાને નહિ ગણાય.

આ કોશને ઝડપી અને સુંદર છાપી આપનાર **જીની પ્રિન્ટર્સ** ના માલિક **શ્રી જીતુભાઈ બી. શાહ** ના પણ અમે આભારી છીએ.

પૂજ્યપાદ સિદ્ધાંત મહોદધિ સ્વ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજની દિવ્યકૃપાથી તેઓશ્રીના પદ્મલંકાર વર્ધમાનતપોનિધિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય ભુવનભાનુ-સૂરિ મ.સા. ના આર્શીવાદથી તથા તેઓશ્રીના જ શિષ્યરત્ન સમતાસાગર પંન્યાસજી શ્રી પદ્મવિજયજી ગણિવર્ય ના શિષ્ય પ.પૂ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય હેમચંદ્રસૂરિ મ. સા.ના માર્ગદર્શન હેઠળ શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટે સાતક્ષેત્રની ભક્તિ અંતર્ગત શ્રુતભક્તિના વિશાળકાર્યો હાથ ધર્યા છે. પ્રાચીન ગ્રંથો ને પુનઃમુદ્રણ કરાવવાનું પણ શરૂ થયું છે. લગભગ પચાસ જેટલા પ્રાચીન ગ્રંથો પ્રકાશિત થવા આવ્યા છે.

શાસનદેવની કૃપાથી આ કાર્યને ખૂબ ખૂબ વેગ મળે અને વિશેષ વિશેષ લાભ મળતા રહે એજ એક માત્ર શુભાભિલાષા.

લી.

શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ—ટ્રસ્ટીઓ

- [૧] શ્રી ચંદ્રકુમાર બાબુભાઈ જરીવાળા
- [૨] શ્રી લલિતભાઈ રતનચંદ કોઠારી
- [૩] શ્રી નવીનચંદ્ર ભગવાનદાસ શાહ
- [૪] શ્રી પુંડરીકભાઈ અંબાલાલ શાહ

પ્રકાશકીય નિવેદન

શાસનરત્ન, કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્યભગવંત શ્રીહેમચંદ્રસૂરિમહારાજને વિશાળ સાહિત્યનું સર્જન કર્યું છે. તેમાં વ્યાકરણ-કોશ વગેરેનો પણ સમાવેશ થાય છે. “અભિધાન ચિંતામણિ” નામના તેમના પ્રલોકનકથ કોશના આધારે મુનિ ચતુષ્કે ‘અ’-કારાદિ ક્રમે શબ્દો ગોઠવી પ્રસ્તુત સંસ્કૃત કોશ તૈયાર કર્યો છે. જેનું નામ છે

“અભિધાન વ્યુત્પત્તિ પ્રક્રિયા કોશ”

આ કોશનો પ્રથમ ભાગ ગત વર્ષે તૈયાર થઈ ગયો હતો. બીજો ભાગ આ વર્ષે તૈયાર થયો છે. બે ભાગ એક સાથે જ પ્રકાશન કરી સર્વત્ર મોકલવા એ હિસાબે પ્રથમ ભાગનું પ્રકાશન અમે બાકી રાખેલ હવે બંને ભાગ ને અમે સાથે પ્રકાશિત કરીએ છીએ.

પ્રસ્તુત કોશના સંકલક છે અધ્યાત્મયોગી પ.પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય કલાપૂર્ણ-સૂરીશ્વરજીમહારાજનાં ત્રણ શિષ્ય પ્રશિષ્ય મુનિ શ્રી પૂર્ણચંદ્ર વિજયજી મ., મુનિ શ્રી મુનિચંદ્રવિજયજી મ., મુનિ શ્રી દિવ્યરત્ન વિજયજી મ. તથા પ.પૂ. વર્ધમાન તપોનિધિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય ભુવનલાલ સૂરીશ્વરજી મહારાજના પ્રશિષ્ય પ.પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય હેમચંદ્રસૂરિ મ.સા.ના પ્રશિષ્ય પ.પૂ. મુનિરાજ શ્રી મહાભોધિવિજયજી. આ ચારે મુનિભગવંતોએ વર્ષો નો પરિશ્રમ કરી સંઘ ઉપર મહાન ઉપકાર કર્યો છે. અનેક પુણ્યાત્માઓને આ ગ્રંથ સ્વાધ્યાયમાં તથા સંશોધનમાં સહાયક બનશે.

આવા મહાન સંઘઉપયોગી ગ્રંથને તૈયાર કરી આપવા માટે આ ચારે મુનિપુંગવોનો અમે ખૂબ ખૂબ ઉપકાર માનીએ છીએ. ભવિષ્યમાં પણ શ્રુતભક્તિના વિશાળ કાર્યો આ મહાત્માઓ દ્વારા થાય એવી અપેક્ષા રાખીએ છીએ.

વૈરાગ્યદેશનાદક્ષ પૂન્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજય હેમચંદ્રસૂરિ મ.ની શુભ પ્રેરણાથી પ્રસ્તુતકોશગ્રંથનો જ્ઞાનખાતામાંથી સંપૂર્ણ લાભ લેનાર શ્રી નવાડીસા સંઘનો આ સ્થળે ઉપકાર માનવો અસ્થાને નહિ ગણાય.

આ કોશને ઝડપી અને સુંદર છાપી આપનાર જીગી પ્રિન્ટર્સ ના માલિક શ્રી જીતુભાઈ બી. શાહ ના પણ અમે આભારી છીએ.

પૂજ્યપાદ સિદ્ધાંત મહોદધિ સ્વ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજની દિવ્યકૃપાથી તેઓશ્રીના પદ્મલંકાર વર્ધમાનતપોનિધિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય ભુવનભાનુ-સૂરિ મ.સા. ના આર્શીવાદથી તથા તેઓશ્રીના જ શિષ્યરત્ન સમતાસાગર પંન્યાસજી શ્રી પદ્મવિજયજી ગણિવર્યા ના શિષ્ય પ.પૂ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય હેમચંદ્રસૂરિ મ. સા.ના માર્ગદર્શન હેઠળ શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટે સાતશ્વેત્રની ભક્તિ અંતર્ગત શ્રુતભક્તિના વિશાળકાર્યો હાથ ધર્યા છે. પ્રાચીન ગ્રંથો ને પુનઃસુદ્રણ કરાવવાનું પણ શરૂ થયું છે. લગભગ પચાસ જેટલા પ્રાચીન ગ્રંથો પ્રકાશિત થવા આવ્યા છે.

શાસનદેવની કૃપાથી આ કાર્યને ખૂબ ખૂબ વેગ મળે અને વિશેષ વિશેષ લાભ મળતા રહે એજ એક માત્ર શુભાભિલાષા.

લી.

શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ—ટ્રસ્ટીઓ

- [૧] શ્રી ચંદ્રકુમાર બાબુભાઈ જરીવાળા
- [૨] શ્રી લલિતભાઈ રતનચંદ કોઠારી
- [૩] શ્રી નવીનચંદ્ર ભગવાનદાસ શાહ
- [૪] શ્રી પુંડરીકભાઈ અંબાલાલ શાહ

श्री महावीरस्वामिने नमः ॥
नमो नमः श्रीगुरुप्रेमसूरये ॥

जलनी ताडत :

हुकीमलुकमानने प्रश्न पूछायो....
शरीरनुं सहुथी उत्तम अंग कयुं ?
जवाण मज्ज्यो....
जल....
इरी अेक प्रश्न पूछायो....
शरीरनुं नरसु अंग कयुं ?
इरी अेज्ज जवाण मज्ज्यो....
जल....
पूछनार विचारमां पडी गयो....
लुकमान पूछनारनी व्यग्रता कणी गया....
लुकमाने धीरे रहीने जवाण आप्प्यो
“जल द्वारा सारा शब्दो जोलाय तो
जल शरीरनुं उत्तम अंग अने....
हुलका शब्दो जोलाय तो
जल शरीरनुं नरसु अंग अने छे....”
पूछनार ने सचोड उत्तर मज्ज्याने आनंद थयो.
शब्दनी उत्पत्ति जलथी थाय छे.
जल वाटे नीकणता शब्दो
कंठकना जवन शब्दगारी शके छे तो
कंठकना जवन सणगावी पणु शके छे.

શબ્દની આવી મહાન તાકાતને
માનવી એકવાર પીછાની દ્યે તો
તેના સંસારમાં સર્જતા સંઘર્ષો
કાયમ માટે શમી જાય....

શબ્દમાં રૂક્ષતા અને કઠોરતાને દૂર કરી કોમળતા અને મધુરતા લાવવા માટે કોશ અન્થો ઘણા જ ઉપયોગી બને છે. તેમજ સાહિત્ય સર્જન અને સાહિત્ય વાંચનમાં પણ કોશઅન્થો ઘણા જ ઉપયોગી પૂરવાર થયા છે.

કોશરચના પદ્ધતિ :

કોશોની રચના અનેક પ્રકારે થતી હોય છે. તેમાંના કેટલાક પ્રકારો નીચે મુજબના છે.

૧. લિંગાનુસારિશબ્દસંગ્રહ :

શબ્દ પ્રયોગ વખતે તેના લિંગનું જ્ઞાન પણ અત્યાવશ્યક છે. હર્ષવર્ધન, વામન આદિ કોશકારોએ પોતાના કોશમાં પુલિંગ/સ્ત્રીલિંગ/નપુંસકલિંગ અને મિશ્રલિંગ શબ્દોનો ક્રમશઃ સંગ્રહ કરેલ છે. સુબલકૃત શબ્દલિંગાર્થચન્દ્રિકામાં ક્રમશઃ એકલિંગ/દ્વિલિંગ/ત્રિલિંગ વાળા શબ્દોનો સંગ્રહ કરાયો છે.

૨. વિષયાનુસારિશબ્દસંગ્રહ :

આવા કોશોમાં કવિઓને કાવ્યાદિની રચનામાં સરળતા રહે તે માટે તે તે વિષયક શબ્દોનો એકી સાથે સંગ્રહ કરી લેવામાં આવે છે. અમરસિંહકૃત અમરકોશ, આચાર્યશ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મ. કૃત અભિધાનચિંતામણિનામમાલા આના ઉદાહરણો છે.

૩. પ્રથમવર્ણાનુસારિશબ્દસંગ્રહ :

કાવ્યરચનામાં ક્યારેક અમુક વિશિષ્ટ વર્ણાત્મક શબ્દ ખૂટતો હોય ત્યારે તે શીઘ્રતયા પ્રાપ્ત થાય તે માટે આ કોશોમાં ક થી શરૂ થતા દરેક શબ્દોનો એકી સાથે સંગ્રહ કરાય છે. તેવી જ રીતે સ્—ગ આદિથી શરૂ થતા શબ્દોનો સંગ્રહ હોય છે. આચાર્યશ્રી હેમચંદ્રસૂરિમહારાજકૃતદેશીશબ્દસંગ્રહ તેમજ પ્રસ્તુત અભિધાનવ્યુત્પત્તિપ્રક્રિયાકોશને આ સંગ્રહમાં ગણાવી શકાય.

૪. અન્ત્યવર્ણાનુસારીશબ્દસંગ્રહ :

ઉપરોક્ત કારણસર આ કોશોમાં ક અંતે હોય, સ્ અંતે હોય તેવા શબ્દોનો ક્રમશઃ સંગ્રહ કરવામાં આવે છે. દિગમ્બરઆચાર્ય ધરમેન કૃત વિશ્વલોચનકોશ આદિ અન્થો આના દૃષ્ટાન્ત છે.

શ્રી મહાવીરસ્વામિને નમઃ ॥
નમોનમઃ શ્રીગુરુપ્રેમસૂર્યે ॥

જીભની તાકાત :

હકીમલુકમાને પ્રશ્ન પૂછાયો....

શરીરનું સહુથી ઉત્તમ અંગ કયું ?

જવાબ મળ્યો....

જીભ....

ફરી એક પ્રશ્ન પૂછાયો....

શરીરનું નરસુ અંગ કયું ?

ફરી એજ જવાબ મળ્યો....

જીભ....

પૂછનાર વિચારમાં પડી ગયો....

લુકમાન પૂછનારની વ્યગ્રતા કળી ગયા....

લુકમાને ધીરે રહીને જવાબ આપ્યો

“જીભ દ્વારા સારા શબ્દો બોલાય તો

જીભ શરીરનું ઉત્તમ અંગ બને....

હલકા શબ્દો બોલાય તો

જીભ શરીરનું નરસુ અંગ બને છે....”

પૂછનાર ને સચોટ ઉત્તર મળ્યાનો આનંદ થયો.

શબ્દની ઉત્પત્તિ જીભથી થાય છે.

જીભ વાટે નીકળતા શબ્દો

ક'ંઈકના જીવન શણગારી શકે છે તો

ક'ંઈકના જીવન સળગાવી પણ શકે છે.

શબ્દની આવી મહાન તાકાતને
માનવી એકવાર પીછાની લ્યે તો
તેના સંસારમાં સર્જાતા સંઘર્ષો
કાયમ માટે શમી જાય....

શબ્દમાં રૂક્ષતા અને કઠોરતાને દૂર કરી કોમળતા અને મધુરતા લાવવા માટે કોશ અન્થો ઘણા જ ઉપયોગી બને છે. તેમજ સાહિત્ય સર્જન અને સાહિત્ય વાંચનમાં પણ કોશઅન્થો ઘણા જ ઉપયોગી પૂરવાર થયા છે.

કોશરચના પદ્ધતિ :

કોશોની રચના અનેક પ્રકારે થતી હોય છે. તેમાંના કેટલાક પ્રકારો નીચે મુજબના છે.

૧. લિંગાનુસારિશબ્દસંગ્રહ :

શબ્દ પ્રયોગ વખતે તેના લિંગનું જ્ઞાન પણ અત્યાવશ્યક છે. હર્ષવર્ધન, વામન આદિ કોશકારોએ પોતાના કોશમાં પુલિંગ/સ્ત્રીલિંગ/નપુંસકલિંગ અને મિશ્રલિંગ શબ્દોનો ક્રમશઃ સંગ્રહ કરેલ છે. સુન્નતકૃત શબ્દલિંગાર્થઅન્દ્રિકામાં ક્રમશઃ એકલિંગ/દ્વિલિંગ/ત્રિલિંગ વાળા શબ્દોનો સંગ્રહ કરાયો છે.

૨. વિષયાનુસારિશબ્દસંગ્રહ :

આવા કોશોમાં કવિઓને કાવ્યાદિની રચનામાં સરળતા રહે તે માટે તે તે વિષયક શબ્દોનો એકી સાથે સંગ્રહ કરી લેવામાં આવે છે. અમરસિંહકૃત અમરકોશ, આચાર્યશ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મ. કૃત અભિધાનચિંતામણિનામમાલા આના ઉદાહરણો છે.

૩. પ્રથમવર્ણાનુસારિશબ્દસંગ્રહ :

કાવ્યરચનામાં ક્યારેક અમુક વિશિષ્ટ વર્ણાત્મક શબ્દ ખૂટતો હોય ત્યારે તે શીઘ્રતયા પ્રાપ્ત થાય તે માટે આ કોશોમાં ક થી શૃ થતા દરેક શબ્દોનો એકી સાથે સંગ્રહ કરાય છે. તેવી જ રીતે સ્—ગ આદિથી શૃ થતા શબ્દોનો સંગ્રહ હોય છે. આચાર્યશ્રી હેમચંદ્રસૂરિમહારાજકૃતદેશીશબ્દસંગ્રહ તેમજ પ્રસ્તુત અભિધાનવ્યુત્પત્તિપ્રક્રિયાકોશને આ સંગ્રહમાં ગણવી શકાય.

૪. અન્ત્યવર્ણાનુસારીશબ્દસંગ્રહ :

ઉપરોક્ત કારણસર આ કોશોમાં ક અંતે હોય, સ્ અંતે હોય તેવા શબ્દોનો ક્રમશઃ સંગ્રહ કરવામાં આવે છે. દિગમ્બરઆચાર્ય ધરમેન કૃત વિશ્વલોચનકોશ આદિ અન્થો આના દષ્ટાન્ત છે.

૫. અક્ષરસંખ્યાનુસારિશબ્દસંગ્રહ :

છન્દોબદ્ધ પદોમાં ક્યારેક નિયત અક્ષરના શબ્દો ન ખૂટે તે માટે આ કોશોમાં ક્રમશઃ એકવર્ણુ/દ્વિવર્ણુ/ત્રિવર્ણુત્મક શબ્દોનો સંગ્રહ હોય છે. કલિકાલસર્વજ્ઞશ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજ કૃત અનેકાર્થસંગ્રહના પ્રથમ એકથી છ કાણ્ડમાં ક્રમશઃ એકથી છ વર્ણુવાળા શબ્દોનો સમાવેશ કરવામાં આવેલ છે.

પ્રાચીન કોશ સાહિત્ય :

શબ્દ અને તેના અર્થનું વિશાળ પાયા પર જ્ઞાન કરાવતા અનેક કોશગ્રંથોની રચના આજસુધીમાં જૈન કોશ સાહિત્યમાં થઈ છે. જેમાંથી વર્તમાનમાં કેટલાક કોશગ્રંથો પ્રાપ્ત થાય છે તેો કેટલાકના નામમાત્ર જ જોવા મળે છે. આવા પ્રાપ્ત/અપ્રાપ્ત કોશગ્રંથોની યાદી આ પ્રસ્તાવનાના પ્રથમ પરિશિષ્ટમાં આપવામાં આવી છે.

અભિધાન ચિંતામણિ નામમાલા :

વર્તમાનમાં પ્રાપ્ત થતા કોશગ્રંથોમાં અભિધાન ચિંતામણિ નામમાલા પોતાનું આગવું સ્થાન ધરાવે છે. મૂળકોશગ્રંથ તથા તેના ઉપર રચાયેલ સ્વોપજ્ઞ વૃત્તિ અને આ કોશના પરિશિષ્ટ રૂપે ગણાતા શેષનામમાલા અને શિલોંછનો વિચાર પ્રસ્તુત કોશના પ્રથમ ભાગમાં અમે કર્યો હોઈ દ્વિતીય ભાગમાં ફરી વિચાર કરતા નથી. સ્વોપજ્ઞવૃત્તિમાં સાક્ષિપાઠ રૂપે અપાયેલા ગ્રંથ અને ગ્રંથકારોના નામો આ પ્રસ્તાવનાના દ્વિતીય પરિશિષ્ટમાં આપવામાં આવ્યા છે.

વૃત્તિમાં આવતી વ્યુત્પત્તિઓ શબ્દના ઊંડાણમાં જઈને તેના વિશેષાર્થનો સુંદર ઘોષ કરાવે છે. જેમાં કેટલીક વ્યુત્પત્તિઓથી ઐતિહાસિક માહિતી મળે છે તેો કેટલીક વ્યુત્પત્તિઓ દ્વારા વ્યક્તિના ગુણ/અવગુણો તેમજ વસ્તુના ગુણધર્મો જાણવા મળે છે. નમૂના રૂપે કેટલાક શબ્દોની વ્યુત્પત્તિઓ જોઈએ.

૧. અજ્ઞ-મૂર્ખ.

* પ્રશ્નોત્તરે ન જાનાત્યજ્ઞઃ ।

૨. એકદશ-કાગડો.

* એકા દશ્ એકદશસ્ય રામેણ કાળીકૃતત્વાત્ ।

૩. કુમારપાલ-કુમારપાળ રાજા.

* કુમારાન્ શિશૂનિવ પ્રજાઃ પાલયતીતિ
કુમારપાલઃ ।

૪. કુમ્ભ-ઘડો.

- * કાયત્યમ્મસા ધ્રિયમાણઃ કુમ્ભઃ ।
- ૫. જઙ્ગલ-જંગલ, પાણી વિનાનો દેશ.
- * જાયન્તે સ્થલાન્યત્ર જઙ્ગલઃ ।
- ૬. તર્ક-અનુમાન, વિચારણા.
- * તર્કણં તર્કઃ, તરન્ત્યનેન સંશયવિપર્યયા-
વિતિ વા ।
- ૭. પાપદ્વિ-શિકાર.
- * પાપાનિ ઋદ્ધુવન્ત્યસ્યાં પાપર્થિઃ ।
- ૮. વધ્યા-વાંજણી ગાય.
- * વપ્નાતિ પ્રસૂતિં વન્ધ્યા ।
- ૯. વાગુરા-હરણુને પકડવાની જાળ.
- * વાન્તિ પતન્તિ મૃગા અસ્યાં
વાગુરા, મૃગવન્ધનરજ્જુઃ ।
- ૧૦. સંવત્-વરસ.
- * સંવદ્ધતિ સંવત્ “સંશ્રદ્ધ-” (૩૫-૮૨)
ઇતિ નિપાત્યતે, યથા-વિક્રમસંવત્,
સિદ્ધહેમકુમારસંવત્ ઇતિ ।

અભિધાનચિંતામણિ વૃત્તિઓ :

સૈકાઓ પૂર્વે રચાયેલ આ કોશગ્રન્થ જૈન/જૈનેતર દર્શનમાં ઘણો જ પ્રિય હોતો જે તેના ઉપર રચાયેલી અનેક વૃત્તિઓથી જાણવા મળે છે. ભારતમાં વિવિધ સ્થળે પથરાયેલ જૈન જ્ઞાનભંડારોમાં આજે પણ આ કોશ ઉપર રચાયેલી અનેક વૃત્તિઓ પ્રાપ્ત થાય છે. જેની યાદી આ પ્રસ્તાવનાના તૃતીય પરિશિષ્ટમાં આપી છે.

કલિકાલ સર્વાંગ શ્રી હેમચન્દ્ર સૂરિ મહારાજ :

અભિધાન ચિંતામણિ નામમાલા આદિ અનેક ગ્રન્થના રચયિતા, જૈનશાસનના નભ-મંડળમાં તેજસ્વી તારલા સમા કલિકાલસર્વાંગ આચાર્યભગવંત શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિ-મહારાજ આચાર્ય શ્રી દેવચન્દ્ર સૂરિ મહારાજના પરમ કૃપા પાત્ર શિષ્ય હતા. આચાર્યશ્રી દેવચન્દ્ર સૂરિ મહારાજ પરમાત્મા મહાવીર પ્રભુની પાઠે કોટિકાણુમાં દશપૂર્વાધર ભગવાન આર્યવજ્રસ્વામીથી શરૂ થયેલ વજ્રશાખામાં ચંદ્રગચ્છ (કુળ)માં શ્રી યશોભદ્રસૂરિના શિષ્ય પ્રદ્યુમ્ન સૂરિના શિષ્ય શ્રીગુણસેન સૂરિના શિષ્ય હતા.

કલિકાલસર્વાંગશ્રીના જીવનની મુખ્ય મુખ્ય વિગતો આ કોશના પ્રથમ ભાગમાં અમે આપી છે. અગ્રે ફરીથી તેનું આલેખન ન કરતા આચાર્ય ભગવંતના જીવનની ટૂંકી/લાંબી

માહિતીઓને વર્ણવતા જે વર્તમાનમાં ગ્રંથો પ્રાપ્ત થાય છે તેની યાદી પ્રસ્તાવનાના ચોથા પરિશિષ્ટમાં આપી છે. જેમાં કેટલાક સ્વકૃત ગ્રંથો તેમજ અન્ય મહાત્માઓએ રચેલા ગ્રંથો/ચરિત્રો અને રાસોનો સમાવેશ થાય છે.

શ્રેષ્ઠ કૃતિકાર :

જૈન શાસનના સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં સંખ્યાબંધ મૌલિક કૃતિઓના સર્જક તરીકે આચાર્ય ભગવંત શ્રી હેમચંદ્ર સૂરિ મહારાજનું સ્થાન મોખરે છે. વર્તમાનમાં પ્રાપ્ત થતી તેઓ શ્રીમદે રચેલી કૃતિઓ જોતા જણાય છે કે તે બધી મૌલિક છે/સ્વકૃત છે. તદુપરાંત તેઓશ્રીના સાહિત્યને નજર સામે લાવતા જણાય છે કે સાહિત્યનો કોઈ વિષય એવો નથી કે જે વિષય ઉપર તેઓશ્રીએ કલમ ન ચલાવી હોય. સાહિત્યના તમામ વિષયોને આવરી લેતી તેઓશ્રીની કૃતિઓ જોતાં તેઓશ્રીને આજની ભાષામાં માસ્ટર ઓફ ઓલ (Master of all) કહી શકાય.

સાહાચરણુકરોડ શ્લોક પ્રમાણુ વિશાળ સાહિત્યની રચના કરનાર એ મહાપુરુષની આ વિશેષતાઓનું ભાન તેઓ શ્રીમદે રચેલ પ્રાસ/અપ્રાસ ગ્રંથોની નામાવલીને જોવાથી જ થશે. આ પ્રસ્તાવનાના પાંચમાં પરિશિષ્ટમાં અમે આ નામાવલી આપી છે.

અંજલિ :

પૂર્વના ખ્યાતનામ કવિઓ અને સૂરિઓએ, ગ્રંથકારો અને રાસકારોએ કલિકાલ-સર્વજ્ઞ આચાર્યશ્રીને પ્રાકૃત/સંસ્કૃત અને ગુર્જરગીરાથી ગુદ્ધિત શ્લોકો અને પદ્યો રૂપી અર્થ દ્વારા ભાવભીની અંજલિ આપી છે. આપણે પણ એમાંની કેટલીક અંજલિઓનું આચમન કરીએ

૧ સમ્યગ્જ્ઞાનનિર્ઘેરુરોરનવધે : શ્રીહેમચન્દ્રપ્રભો : ।
 પ્રન્યથે વ્યાકૃતિકૌશલં વસતિ તત્ ક્વાસ્માદ્દશાં તાદ્રશ ॥
 અનેકાર્થકૈરવાકરકૌમુદી-શ્રીમહેન્દ્રસૂરિ

૨ વિધામ્બોનિધિમંથમંદરગિરિઃ શ્રીહેમચન્દ્રો ગુરુઃ ॥

ચન્દ્રલેખાનાટક-શ્રીદૈવચન્દ્રસૂરિ

૩ કલ્પતં વ્યાકરણં નવં વિરચિતં છન્દો નવો દ્વાશ્રયા-
 લંકારૌ પ્રથિતૌ નવૌ પ્રકટિતૌ શ્રીયોગશાસ્ત્રં નવમ્ ।
 તર્કઃ સંજનિતો નવો જિનવરાદીનાં ચરિત્રં નવમ્,
 વદ્ધં યેન ન કેન કેન વિધિના મોહઃ કૃતો દૂરતઃ ॥
 શતાર્થકાવ્ય-શ્રીસોમપ્રભસૂરિ

४ निःसीमप्रतिभैकजीवितधरौ निःशेषभूमिस्पृशां
 पुण्यौघेन सरस्वतीसुरगुरु स्वांगैकरुपौ दधत् ।
 यः स्याद्वादमसाधयन् निजवपुर्द्रष्टान्ततः सोऽस्तु मे
 सद्बुद्धयम्बुनिधिप्रबोधविधये श्रीहेमचन्द्रःप्रभुः ॥१॥
 ये हेमचन्द्रं मुनिमेतदुक्तग्रन्थार्थसेवामिषतः श्रयन्ते ।
 संप्राप्य ते गौरवमुज्ज्वलानां पदं कलानामुचितं भवन्ति ॥२॥
 स्याद्वादमंजरी-श्रीमल्लिषेणसूरि

५ भ्रातः ! संवृणु पाणिनिप्रलपितं कातन्त्रकन्था वृथा,
 मा कार्षीः कडुशाकटायनवचः क्षुद्रेण चान्द्रेण किम् ?
 कः कण्ठाभरणादिभिर्वठरयत्यात्मानमन्यैरपि,
 श्रूयन्ते यदि यावदर्थमधुरा श्रीसिद्धहेमोक्तयः ॥
 कुमारपालदेवप्रबन्ध

६ शब्द-प्रमाण-साहित्य-छन्दो-लक्ष्मविधायिनाम् ।
 श्रीहेमचन्द्रपादानां प्रसादाय नमो नमः ॥
 नाद्यदर्पण-श्रीरामचन्द्रसूरि तथा श्रीगुणचन्द्रसूरि

७ गुरुर्गुर्जरराजस्य चातुर्विधैकसृष्टिकृत् ।
 त्रिषष्टिनरसद्वृत्तकविर्वाचां न गोचरः ॥
 अममचरित्र-श्री मुनिरत्न सूरि

८ वैदुष्यं विगताश्रयं श्रितवति श्री हेमचन्द्रे दिवम् ।
 सुरथोत्सव-सोमेश्वरदेव

९ सप्तर्षयोऽपि सततं गगने चरन्तो
 रक्षुं क्षमा न मृगीं मृगयोः सकाशात् ।
 जीयाञ्चीरं कलियुगे प्रभुहेमसूरि-
 रेकेन येन भुवि जीवधो निषिद्धः ॥
 विविधगच्छीयपट्टावलीसंग्रह

१० पातु वो हेमगोपालः कम्बलं दण्डमुद्वहन् ।
 षड्दर्शनपशुग्रामं चारयन् जैनगोचरे ॥१॥
 नाभवद्भविता नैव हेमसूरिसमो गुरुः ।
 श्रीमान् कुमारपालश्च जिनभक्तो महीपतिः ॥२॥

राजा लुठति पादाग्रे जिह्वाप्र च सरस्वती ।
 शश्वत् स श्रेयसे श्रीमान्, हेमसूरिर्निवः शिवः ॥३॥
 प्राणित्राणे व्यसनिनां शान्तिमुव्रतनेमिनाम् ।
 हेमाचार्योऽत्र चातुर्यं तुर्यः किंतु स दुर्युगे ॥४॥

कुमारपालप्रबोधप्रबंध

११ किं स्तुमः शब्दपाथोषेर्हेमचन्द्रयतेर्मतिम् ।
 एकेनापि हि येनेदृक् कृतं शब्दानुशासनम् ॥

१२ स्तुमस्त्रिसन्ध्यं प्रभुहेमसूरे-
 रनन्यतुल्यामुपदेशशक्तिम् ।
 अतीन्द्रियज्ञानविवर्जितोऽपि
 यः क्षोणिभर्तुर्व्यथितप्रबोधम् ॥

श्री सोमप्रभ सूरि

१३ सम्प्रति राजप्रतिबोधकारका हेमचन्द्रतः केऽन्ये ? ।
 मदनरेखाआख्यायिका-श्री जिनभद्रसूरि

१४ तुलीयतवणिज्जकंतीसयवत्तसवत्तनयणरमणिज्जा ।
 पल्लवियलयलयणहरिसप्पसरा सरीरसिरी ॥१॥
 आंबालत्तण विहु चारित्तं जणियजणचमक्कारं ।
 बावीसपरिसहसहणदुद्धरं तिव्वतवपवरं ॥२॥
 मुणियविसंमत्थसत्था निम्मियवायरणपमुहगंथगणा ।
 परवाइपराजयजायकित्तीमई जयपसिद्धा ॥३॥
 धम्मपडिवत्तिजणं अतुच्छमिच्छत्तमुच्छिआणं पि ।
 महुखीरपमुहमहुरत्तनिम्मियं धम्मवागरणं ॥४॥
 इच्चाइगुणोहं हेमसूरिणो पेच्छिऊण छेयजणो ।
 सहइइ अदिट्ठे विहु तित्थकरगणहरपमुहे ॥५॥

कुमारपालप्रतिबोध श्रीसोमप्रभसूरि

१५. हेमसूरि वदने वसी लुपी वचननी सिद्धि, अथ त्रिकोटि तिष्ठे कीच्यो, धसी न डेहनी युद्धि.
 श्रीसूरिबिजयसूरिनो रास-उविजयमहास.

અભિધાનવ્યુત્પત્તિપ્રક્રિયાકોશ :

પ્રસ્તુતગ્રન્થ અભિધાનચિંતામણિની ટીકાથી ભિન્ન નથી માટે તેના કર્તા પણ કલિ-કાલસર્વજ્ઞ આચાર્યભગવંત શ્રીહિમચંદ્રસૂરિમહારાજ જ છે.

શબ્દના અર્થને સમજવા માટે તેની વ્યુત્પત્તિઓનું જ્ઞાન જરૂરી છે. વ્યુત્પત્તિથી શબ્દનો અર્થ સરળતાથી સમજાય છે. અભિધાનચિંતામણિમૂળમાં આચાર્યભગવંતે તે તે વિષયને લગતા શબ્દો તથા પર્યાયો એકી સાથે આપેલા છે. તથા તેની ટીકામાં તે તે શબ્દોની ક્રમશઃ વ્યુત્પત્તિઓ આપી છે.

વર્તમાનમાં અનેક ભાષામાં અનેક કોશો અકારાદિક્રમે બહાર પડે છે. અકારાદિક્રમે આપવામાં આવતા શબ્દો સહેલાઈથી શોધી શકાય છે. તેથી અભિધાન ચિંતામણિના શબ્દોને અકારાદિક્રમે ગોઠવી તેની વ્યુત્પત્તિઓ આપવામાં આવે તો વ્યુત્પત્તિજ્ઞાન જે વર્તમાનમાં ઘટતું બંધ છે તે ઘટતું અટકી બંધ અને કાવ્ય ભણતા નવા વિદ્યાર્થીઓ તેમજ સંસ્કૃતાદિ ભાષામાં જેને સાહિત્યની રચના કરવી હોય તેને આમાંથી ઘણું ઘણું મળી રહે. તે માટે અભિધાનચિંતામણિકોશના શબ્દોને અકારાદિક્રમે ગોઠવીને સાથે તેની વ્યુત્પત્તિઓ આપીને પ્રસ્તુત ગ્રન્થ તૈયાર કરવામાં આવ્યો છે.

કોશ સંકલન પદ્ધત્તિ :

કોશ સંકલન પદ્ધત્તિ અંગે અમે આ કોશના પ્રથમ ભાગમાં વિસ્તારથી કહી ગયા છીએ, તેથી વાંચકોને ત્યાંથી જોઈ લેવા નમ્ર વિનંતિ છે. પ્રથમ ભાગમાં અ થી ત સુધીના શબ્દ લીધા છે. પ્રસ્તુત દ્વિતીય વિભાગમાં થ થી હ સુધીના તમામ શબ્દો લીધા છે. આમ બે વિભાગમાં આ કોશ પૂર્ણ થાય છે.

કોશ સંકલનમાં અમે આરેય જણાએ બને ત્યાં સુધી એકરૂપતા બળવવાની મહેનત કરી છે; તે છતાં ક્યાંક ક્યાંક વિરૂપતા દેખાય તો તે સ્વંતવ્ય ગણાયો. સુદ્રણને લગતું આટલું વિશાળ કાર્ય પ્રથમવાર જ હોઈ તેમજ ટાઈપો પણ નાના હોવાથી અશુદ્ધિઓ પણ રહી જવા પામી છે. ગ્રંથના અન્તે શુદ્ધિપત્રક આપેલ છે. કોશગ્રન્થ હોઈ શુદ્ધિપત્રકનો ઉપયોગ કરવાની અમારી નમ્ર વિનંતિ છે.

ભૂલ્યા ન ભૂલાય :

૧. જેમની દિવ્યકૃપા શ્રુતભક્તિના કાર્યમાં અદ્ભુત શક્તિ અર્પણ કરી રહી છે તે સિદ્ધાંત-મહોદધિ પ. પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીશ્વરજી મહારાજ.....

૨. પ્રસ્તુત કોશના સંકલનથી પ્રકાશન સુધી જેમના આશીર્વાદ સતત સાંપડતા રહ્યા છે તે વર્ધમાન તપોનિધિ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય ભુવનભાનુસૂરીશ્વરજી મહારાજ,

પૂજ્ય અધ્યાત્મયોગી આચાર્યદેવશ્રીમદ્ વિજય કલાપૂર્ણ સૂરિ મહારાજ તથા વૈરાગ્યદેશ-
નાદક્ષ, પ્રગુરુદેવ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવશ્રીમદ્વિજય હેમચન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ....

૩. આ કોશના આદિથી અંત સુધી જેઓ પ્રેરક અને માર્ગદર્શક બન્યા છે તે તક-
નિષ્ણાત પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી જયમુંદર વિજયજી મહારાજ.....

૪ આ કોશના સંકલનમાં પોતાના અમૂલ્ય સમયનો ભોગ આપી ૩ ભાગે સહકારી બનેલા

(I) પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી પૂર્ણચન્દ્ર વિજયજી મહારાજ તથા

(II) પૂજ્ય મુનિરાજશ્રી મુનિચન્દ્ર વિજયજી મહારાજ તથા

(III) પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી દિવ્યરત્ન વિજયજી મહારાજ...

૫ આ કોશના સંકલન/સંપાદન/પ્રકાશન આદિ કાર્યમાં જરૂરી સૂચનો તથા મુંદર સહાય
કરી આપનાર શ્રી શ્રમણ સંઘ...નો ઉપકાર સદૈવ અવિસ્મરણીય બની રહેશે...

પ્રાન્તે....આ કોશના સંકલનમાં ગ્રંથકારના આશયથી કંઈપણ વિરુદ્ધ થયું હોય તથા
કોઈપણ ક્ષતિ રહી ગઈ હોય તેની અમે ક્ષમાચાચના કરીએ છીએ....વિદ્વાનો અમારી
આ ક્ષતિઓને ઉદ્ધારમને સુધારી લેશે એજ અંતરની અભિલાષા....

શ્રી દાદર આરાધના ભુવન

જૈન પૌષ્ઠશાળા

મુંબઈ

કા. સુ. ૧૧ - સં. ૨૦૪૫.

લિ.

મુનિ મહાળોધિ વિજય

卐 परिशिष्ट १ 卐

कोशविषयक प्राचीन जैन ग्रन्थो ❁

क्रमांक	नाम	कर्ता
१	ओकाक्षर कोश	महाक्षपणुक कवि
२	ओकाक्षर कोश	अज्ञात कर्तृक
३	ओकाक्षर कोश	कविधनंजय
४	ओकाक्षर नाममाला	सुधाकलशमुनि
५	ओकाक्षर नाममाला	विश्वशंभु
६	ओकाक्षर नाममालिका	श्री अमरचन्द्र सूरि
७	ओकाक्षरी नानार्थकाण्ड	दिगंबर धरसेन आचार्य
८	अव्ययैकाक्षर नाममाला	सुधाकलशगण्डि
९	द्वयक्षर नाममाला	अज्ञात कर्तृक
१०	अनेकार्थ नाममाला	कवि धनंजय
११	अनेकार्थ नाममाला टीका	अज्ञातकर्तृक
१२	अनेकार्थ संग्रह	श्री हेमचन्द्रसूरि
१३	अनेकार्थ संग्रह टीका	श्री महेन्द्र सूरि
१४	अनेकार्थ संग्रह पर्याय	अज्ञातकर्तृक
१५	अनेकार्थ संग्रह अवचूरि	अज्ञातकर्तृक
१६	अनेकार्थ उपसर्ग वृत्ति	श्री सिद्धिचन्द्रगण्डि
१७	अनेकार्थ नाममाला	विनयसागर सूरि
१८	अनेकार्थ रत्न कोश	अंशुलगच्छीय मुनि
१९	नानार्थ कोश	असग कवि
२०	नानार्थ संग्रह	श्री रामचन्द्र
२१	अपवर्ग नाममाला	श्री जिनचन्द्र सूरि
२२	अपवर्ग नाममाला	श्री जिनलक्ष्मणसूरि
२३	अपवर्ग नाममाला	अज्ञातकर्तृक
२४	पंचवर्ग संग्रह नाममाला	श्री शुभशीलगण्डि
२५	पंचवर्ग परिहार नाममाला	श्री जिनलक्ष्मणसूरि

૨૬	અનેકાર્થી નિઘણ્ટુ	કવિ ધનંજય
૨૭	એકાક્ષર નિઘણ્ટુ	મલધારી શ્રી હેમચન્દ્ર સૂ.મ.(?)
૨૮	નિઘણ્ટુ સંગ્રહ	અક્લંક દેવ
૨૯	નિઘણ્ટુ શેષ	શ્રી હેમચન્દ્ર સૂરિ મ.
૩૦	નિઘણ્ટુ શેષ ટીકા	શ્રી મહેન્દ્ર સૂરિ
૩૧	નિઘણ્ટુ શેષ ટીકા	શ્રી વલ્લભગણિ
૩૨	દેશી નામમાલા	શ્રી હેમચન્દ્ર સૂરિ મ.
૩૩	દેશી નામમાલા ટીકા	શ્રી હેમચન્દ્ર સૂરિ મ.
૩૪	દેશી નામમાલા ટીકા	શ્રી મહેન્દ્ર સૂરિ
૩૫	દેશી નામમાલા ઉદ્ધાર	શ્રી વિમલસૂરિ
૩૬	વિશ્વલોચન કોશ	શ્રી દિગંબર ધરસેન
૩૭	પાઠ્ય લચ્છી નામમાલા	પંડિત ધનપાલ
૩૮	ધનંજય નામમાલા	ધનંજય
૩૯	ધનંજય નામમાલા લાખ્ય	દિગંબર મુનિ અમરકીર્તિ
૪૦	શબ્દ ચન્દ્રિકા	અજ્ઞાતકર્તૃક
૪૧	શબ્દભેદ નામમાલા	મહેશ્વર
૪૨	શબ્દભેદ નામમાલા વૃત્તિ	શ્રી જ્ઞાનવિમલ સૂરિ
૪૩	શબ્દ રત્નાકર	શ્રી સાધુસુંદરગણિ
૪૪	શબ્દ સંદોહ સંગ્રહ	અજ્ઞાતકર્તૃક
૪૫	શબ્દ રત્ન પ્રદીપ	અજ્ઞાતકર્તૃક
૪૬	શેષ નામમાલા	શ્રી સાધુકીર્તિ મુનિ
૪૭	શારદીય નામમાલા	શ્રી હર્ષકીર્તિસૂરિ
૪૮	સુન્દર પ્રકાશ શબ્દાર્ણવ	શ્રી પદ્મસુંદર મુનિ
૪૯	નામકોશ	શ્રી સહજકીર્તિ મુનિ

卐 परिशिष्ट २ 卐

जयतु वीतरागः

स्वोपज्ञाभिधानचिन्तामणिनाममालाटीकायां आचार्यश्रीहेमचन्द्रसूरिभिः
प्रमाणरूपेण प्रोद्धृतानि ग्रन्थकर्तृणां नामानि ॥

अन्ये	धन्वन्तरिः	मुनिः
अमरः	नन्दी	याज्ञवल्क्यः
अलंकारकृतः	नारदः	याज्ञिकाः
उत्पलः	नैरुक्ताः	लिङ्गानुशासनकृतः
एके	पदार्थविदः	लौकिकाः
काव्य	पालकाप्यः	वाग्भटः
कामन्दकिः	पौराणिकाः	वाचस्पतिः
कालिदासः	प्राच्याः	वासुकिः
कौटिल्यः	बुद्धिसागरः	विश्वदत्तः
कौशिकः	ब्रौद्धाः	वैजयन्तीकारः
श्रीस्वामी	भट्टतोतः	वैद्याः
गौडः	भट्टिः	व्याडिः
चाणक्यः	भरतः	शाब्दिकाः
चान्द्राः	भागुरिः	शाश्वतः
दन्तिलः	भाष्यकारः	श्रीहर्षः
दुर्गः	भोजः	श्रुतिज्ञाः
द्रमिलाः	मनुः	सभ्याः
धनपालः	माघः	स्मार्ताः
		हलायुधः
		हत्याः ।

स्वकृतग्रन्थानां नामानि ॥

तर्कः

त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरितम्
द्वयाश्रयमहाकाव्यम्
धातुपारायणम्

निधण्टुः

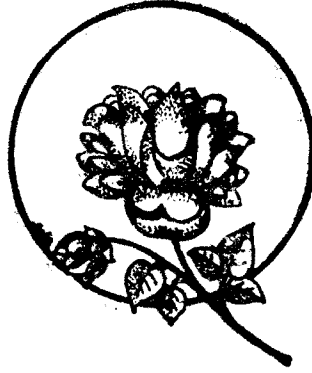
प्रमाणमीमांसा
योगशास्त्रम्
लिङ्गानुशासनम्

शेषग्रन्थानां नामानि ॥

अमरकोशः
 अमरटीका
 अमरमाला
 अमरशेषः
 आगमः
 चान्द्रम्
 जैनसमयः

टीका
 धनुर्वेदः
 नाट्यशास्त्रम्
 पुराणम्
 महाभारतम्
 माला
 वामनपुराणम्

विष्णुपुराणम्
 वेदः
 वैजयन्ती
 श्रुतिः
 संहिता
 स्मृतिः ।

卐 परिशिष्ट ३ 卐
अभिधान चिन्तामणिनी वृत्तियो

कंभांक	टीका	कर्ता
१	अभिधान चिन्तामणि स्वोपस वृत्ति	श्री हेमचन्द्र सू. म.
२	अभिधान चिन्तामणि टीका	कुशल सागर मुनि
३	अभिधान चिन्तामणि टीका	श्री महेन्द्र सूरि
४	अभिधान चिन्तामणि व्युत्पत्ति रत्नाकर	श्री देवसागर गण्डि
५	अभिधान चिन्तामणि रत्नप्रभा	वासुदेवरावजनाईन
६	अभिधान चिन्तामणि द्वीपिका	श्री चारित्रसिंह
७	अभिधान चिन्तामणि सारोद्धार	श्री वट्टलगण्डि
८	अभिधान चिन्तामणि अवयूरि	श्री साधुरत्नमुनि
९	अभिधान चिन्तामणि अवयूरि	श्री हेमविजयगण्डि
१०	अभिधान चिन्तामणि अवयूरि	अज्ञातकर्तृक
११	अभिधान चिन्तामणि प्रतीकावली	अज्ञातकर्तृक
१२	अभिधान चिन्तामणि भीजक	श्री शुभविजयशु
१३	अभिधान चिन्तामणि भीजक	श्री देवविमलगण्डि
१४	अभिधान चिन्तामणि भीजक	अज्ञातकर्तृक
१५	द्विगनिर्णय	कल्याणसागरसूरि
१६	विविक्तनामसंग्रह	श्री लानुचन्द्रगण्डि
१७	शिलोच्छेद	श्री जिनदेव मुनि
१८	शिलोच्छेदटीका	श्री वट्टलगण्डि
१९	शेष नाममाला	श्री हेमचन्द्र सू. म.
२०	शेष नाममाला टीका	श्री वट्टलगण्डि
२१	शेष नाममाला टीका	अज्ञातकर्तृक

[आ याहीमां अभिधान चिन्तामणिनी वृत्तियो तेमज परिशिष्ट जेवा गणुता द्विग-
निर्णय वगेरे अन्थोनो पाणु सभावेश कर्यो छे.]

॥ ५५ ॥

कविप्रियुक्तसर्वसंज्ञासामर्थ्यवशात्

श्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्रादिसर्वानुष्ठाननामसिद्धितीनयन्त्रोद्ये

कम्बुम	अंश	कर्मता	रचयिता
१	१	श्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र	सं. म.
२	२	" " " " (आहुषाकृत)	" "
३	३	" " " " दीकशीका	श्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र
४	४	सिद्धिदेवतासंज्ञासूत्रात्समर्थसिद्धि	" "
५	५	त्रिपिण्डिसिद्धिदेवतासूत्रस्य चरितं (१६० सुपत्रेव)	" "
६	६	शतश्रीसंज्ञासूत्र	श्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र
७	७	कुमारसंज्ञासूत्रसिद्धि (आहुषाकृत)	" "
८	८	मोक्षसंज्ञासूत्रस्य चरितं (१६० सुपत्रेव)	मन्त्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र
९	९	पुराणसंज्ञासूत्रस्य चरितं	अज्ञात
१०	१०	प्रणवसंज्ञासूत्रस्य चरितं	श्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र
११	११	प्रणवसंज्ञासूत्रस्य चरितं	श्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र
१२	१२	कुमारसंज्ञासूत्रस्य चरितं	अज्ञात
१३	१३	विष्णुसंज्ञासूत्रस्य चरितं	श्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र
१४	१४	प्रणवसंज्ञासूत्रस्य चरितं (१६० सुपत्रेव)	श्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र
१५	१५	कुमारसंज्ञासूत्रस्य चरितं	श्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र
१६	१६	कुमारसंज्ञासूत्रस्य चरितं	" "
१७	१७	कुमारसंज्ञासूत्रस्य चरितं	अज्ञात
१८	१८	कुमारसंज्ञासूत्रस्य चरितं	" "
१९	१९	" " चरितं (आहुषाकृत)	श्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र
२०	२०	" " देवदेवसूत्र	श्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र
२१	२१	" " प्रविष्णुसंज्ञासूत्रस्य चरितं	अज्ञात
२२	२२	" " प्रणवसंज्ञासूत्रस्य चरितं	श्रीश्रीशक्तिभूयन्मन्त्रसूत्र

कुंभ	ग्रंथ	कर्ता	रचना संवत्
२३	,, मंडाकाव्य	चारित्रसुंदरगणि	
२४	,, पुरातन चरित्र	अज्ञात	
२५	,, चरित्र	श्री सोमयन्द्र	
२६	उपदेश तरंगिणी	श्री रत्नमंहरिगणि	१५१६
२७	कुमारपाण चरित्र	श्री सोमविमल	
२८	,,	श्री धनरत्न	१५३७
२९	उपदेश प्रासाद	विजयलक्ष्मी सूरि	१८४३
३०	कुमारपाण रास	श्री हीरकुशल	१६४०
३१	,, राजनो रास	श्री ऋषलदास कवि	१६७०
३२	,, रास	श्री गिनदुर्ष	१७४२
३३	,, ,,	श्री देवप्रलगणि	
३४	श्री सोडमकुलरत्न पट्टावली रास	श्री दीपविजयल	१८५६

卐 परिशिष्ट प ऋ

કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્યભગવંત શ્રી હેમચન્દ્રસૂ. મહારાજ વિરચિત ગ્રન્થો
સાંગોપાંગ સપાઠલક્ષ વ્યાકરણુ

ક્રમાંક	નામ	પ્રલોક
૧	સિદ્ધહેમશબ્દાનુશાસન (મૂળ)	૧૧૦૦
૨	સિદ્ધહેમલઘુવૃત્તિ	૬૦૦૦
૩	સિદ્ધહેમખૃડહૃત્તિ (ત ત્વપ્રકાશિકા)	૧૮૦૦૦
૪	સિદ્ધહેમખૃડન્યાસ (શબ્દમહાર્ણવન્યાસ) (અપૂર્ણ મળે છે.)	૮૪૦૦૦
૫	સિદ્ધહેમ પ્રાકૃતવૃત્તિ	૨૨૦૦
૬	લિંગાનુશાસન મૂળ	૧૩૮
૭	લિંગાનુશાસન સટીક	૩૬૮૪
૮	ઉણાદિ ગણુ પાઠ	સૂત્ર-૧૦૦૬
૯	ઉણાદિ ગણુ વિવરણુ	૩૨૫૦
૧૦	ધાતુપાઠ	ધાતુ-૨૨૦૦
૧૧	ધાતુ પારાયણુ	૫૬૦૦

કોશ

૧૨	અભિધાન ચિંતામણિ નામમાલા	૧૫૪૨
૧૩	અભિધાન ચિંતામણિ સ્વોપજ્ઞટીકા	૧૦૦૦૦
૧૪	અનેકાર્થ સંગ્રહ મૂળ	૧૮૨૮
૧૫	નિઘણ્ટુ શેષ (વનરૂપતિ વિષયક)	૩૬૬
૧૬	દેશીનામમાલા મૂળ	૬૩૪
૧૭	દેશીનામમાલા સ્વોપજ્ઞ ટીકા (રતનાવલી)	૩૫૦૦

સાહિત્ય-અલંકાર

૧૮	કાવ્યાનુશાસન	સૂત્ર-૨૦૮
૧૯	કાવ્યાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ અલંકાર ચૂડામણિ	
૨૦	કાવ્યાનુશાસન વિવેક	૬૮૦૦

ક્રમાંક

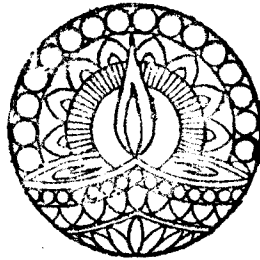
નામ

પ્રલોક

અન્યકૃતિઓ

૩૭	સિદ્ધહેમ મધ્યમ વૃત્તિ (લઘુવૃત્તિ અખૂરિ પરિષ્કાર)	૮૦૦૦
૩૮	સિદ્ધહેમ રહસ્યવૃત્તિ	
૩૯	પ્રાપ્ત વ્યાકરણ લઘુવૃત્તિ	
૪૦	ધાતુપારાયણ સંક્ષિપ્ત	
૪૨	ધાતુમાલા	
૪૨	બાલભાષા વ્યાકરણ સૂત્ર	
૪૩	બાલભાષા વ્યાકરણ સૂત્ર વૃત્તિ	
૪૪	બાલભાષા વ્યાકરણ નિઘણ્ટુ કોશ	
૪૫	અભિધાન ચિંતામણિ પરિશિષ્ટ (શેષમાલા)	૨૦૪
૪૬	અનેકાર્થ શેષ	
૪૭	શેષસંગ્રહ નામમાલા સારોઢધાર	
૪૮	વાદાનુશાસન	
૪૯	પ્રમાણુભીમાંસા બૃહદ્વૃત્તિ	
૫૦	પ્રમાણુશાસ્ત્ર	
૫૧	ન્યાયબલાબલસૂત્ર	
૫૨	ન્યાયબલાબલસૂત્ર બૃહદ્વૃત્તિ	
૫૩	વિજ્ઞમ સૂત્ર	

૧ આમાંની ઘણી ખરી કૃતિઓ વિશે સંદેહ હોવાથી તેના નામ અલગ આપેલ છે.

卐 શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ તરફથી પ્રકાશિત ગ્રન્થો 卐

ક્રમાંક	નામ	મૂળકાર	ટીકાકાર
૧.	જીવવિચાર પ્રકરણ સટીક	શ્રી શાંતિ સૂરિ	પાઠકરતનાકર
	દંડક " "	શ્રી ગજસાર મુનિ	મુનિ રુપચન્દ્ર
	કાયસ્થિતિ સ્તોત્રાભિધાન " "	શ્રી કુલમંડન સૂરિ	અજ્ઞાત
૨.	ન્યાય સંગ્રહ સટીક	શ્રી હેમહંસગણિ	સ્વોપજ્ઞ
૩.	ધર્મસંગ્રહ સટીક ભાગ ૧/૨/૩	મહો. શ્રી માન વિ. ગણિ	સ્વોપજ્ઞ
૪.	જીવ સમાસ ટીકાનુવાદ	શ્રી પૂર્વાચાર્ય	મલધારી શ્રી હેમચન્દ્ર સૂ.કૃત ટીકાનો અનુ.
૫.	જંબૂદ્વીપ સંગ્રહણી સટીક	શ્રી હરિભદ્ર સૂ. મ.	શ્રી પ્રભાનંદ સૂ.
૬.	સ્વાદ્રાહ મંજરી સાનુવાદ	શ્રી હેમચન્દ્ર સૂ. મ.	શ્રી મલિલધેણુ સૂ. મ.
૭.	નંદીસૂત્ર સટીક	શ્રી દેવવાચકગણિ	શ્રી મલયગિરિ સૂ. મ.
૮.	સંક્ષેપ સમરાદિત્ય કેવલિચરિત્ર	શ્રી પ્રદ્યુમ્ન સૂ. મ.	
૯.	બૃહત્કોટ સમાસ સટીક	શ્રી જિનભદ્રગણિક્ષમાશ્રમણ	" "
૧૦.	બૃહત્ સંગ્રહણી " "	" "	" "
૧૧.	" " "	શ્રી ચન્દ્ર સૂરિ	શ્રી દેવભદ્રસૂરિ
૧૨.	ચેક્યવંદણુ મહાભાસ	શ્રી શાન્તિ સૂરિ	
૧૩.	નયોપદેશ સટીક	મહો. શ્રી યશો વિ. મ.	સ્વોપજ્ઞ
૧૪.	પુષ્પમાળા (મૂળ) સાનુવાદ	મલધારી હેમચન્દ્ર વિ. મ.	
૧૫.	મહાવીર ચરિત્ર	શ્રી ગુણચન્દ્ર ગણિ	
૧૬.	મલિલનાથ ચરિત્ર	શ્રી વિનયચન્દ્ર સૂરિ	
૧૭.	વાસુપૂજ્ય " "	શ્રી વર્ધમાન સૂરિ	
૧૮.	શાન્ત સુધારસ સટીક	મહો. શ્રી વિનય વિજય મ. ગંભીર વિ, ગણિ	
૧૯.	તત્ત્વજ્ઞાન તરંગિણી	જ્ઞાનભૂષણ	
૨૦.	શ્રાદ્ધગુણ વિવરણ	શ્રી જિનમંડન ગણિ	
૨૧.	ત્રિપષ્ટિશલાકા પુરુષચરિત્ર પર્વ ૩/૪	શ્રી હેમચન્દ્ર સૂ. મ.	
૨૨.	" " " " પર્વ ૫/૬	" "	
૨૩.	અષ્ટસહસ્રી તાત્પર્યવિવરણ	મૂળ-આપ્તમીમાંસા-સમંતભદ્ર ભાષ્ય - અકલંક દેવ વૃત્તિ - વિદ્યાનંદસૂ.	મહો. શ્રી યશો વિ. મ.
૨૪.	યુક્તિપ્રબોધ નાટક સટીક	મહો. શ્રી ભેષ વિ. મ.	સ્વોપજ્ઞ

ક્રમાંક	નામ	મૂળકાર	ટીકાકાર
૨૫.	વિશેષણવતી વંદન પ્રતિક્રમણુ અવચૂરી	શ્રી જિનભદ્રગણિક્ષમાશ્રમણુ પૂર્વાચાર્ય	રત્નશેખર સૂરિ
૨૬.	પ્રવચ્ચા વિધાન કુલક સટીક	”	શ્રી પ્રધુમ્ન સૂ.મ.
૨૭.	ચૈત્યવંદન ભાષ્ય (સંઘાચાર ભાષ્ય)સટીક	શ્રી દેવેન્દ્ર સૂ. મ.	શ્રી ધર્મઘોષ સૂ.મ.
૨૮.	વર્ધમાન દેશના પદ્ય ભાગ ૧/૨ (છાયા સાથે)	શ્રી શુભવર્ધન ગણિ	
૨૯.	વ્યવહાર શુદ્ધિપ્રકાશ	શ્રી રત્નશેખર સૂરિ	
૩૦.	અનેકાન્ત વ્યવસ્થા પ્રકરણુ	મહો. શ્રી યશો વિ. મ.	
૩૧.	પચરણુ સંદોહ	પૂર્વાચાર્ય	
૩૨.	ઉત્પાદાદિ સિદ્ધિ પ્રકરણુ સટીક	શ્રી અન્દ્રસેન સૂ.મ.	સ્વોપજ
૩૩.	હારિભદ્રીય આવશ્યક ટીપ્પનક	ટીપ્પણુ-મલ. શ્રી હેમચન્દ્ર સૂ. મ.	
૩૪.	અભિધાનવ્યુત્પત્તિપ્રક્રિયાકોશ ભાગ ૧/૨	શ્રી હેમચન્દ્ર સૂ. મ. કૃત અભિધાન ચિંતામણિ ટીકાનું અકારાદિકમે સંકલન	
૩૫.	પ્રશ્નોત્તર રત્નાકર (સેન પ્રશ્ન)	શ્રી સેન સૂ. મ.	
૩૬.	સંઘોધસપ્તતિ સટીક	શ્રી જગતશેખર સૂ. મ.	શ્રી ગુણવિનય ગણિ
૩૭.	પંચવસ્તુ સટીક	શ્રી હરિભદ્ર સૂ. મ.	સ્વોપજ
૩૮.	શ્રી જંબૂસ્વામી ચરિત્ર	શ્રી જયશેખર સૂ. મ.	
૩૯.	શ્રી સમ્યક્ત્વસપ્તતિ સટીક	શ્રી હરિભદ્ર સૂ. મ.	શ્રી સંઘતિભટ્ટાચાર્ય
૪૦.	ગુરુગુણપદ્ ત્રિશતપદત્રિશિકા સટીક	શ્રી રત્નશેખર સૂ.	સ્વોપજ
૪૧.	સ્તોત્ર રત્નાકર	પૂર્વાચાર્યો	
૪૨.	વિમલનાથ ચરિત્ર (ગદ્ય)	શ્રી જ્ઞાનસાગર	
૪૩.	ઉપદેશ સપ્તતિ	શ્રીસોમધર્મગણિ	
૪૪.	ઉપદેશ રત્નાકર	શ્રી મુનિસુંદર સૂરિ	
૪૫.	સુબોધા સામાચારી	શ્રી ચંદ્ર સૂ. સંકલિત	
૪૬.	વિચાર રત્નાકર	મહો. શ્રી કીર્તિ વિ. ગણિ	

પ્રકાશિત થનારા ગ્રંથો

૧.	નવપદ પ્રકરણુ બૃહદ્વૃત્તિ	શ્રી દેવભદ્ર સૂરિ	ઉપા. શ્રી યશોદેવ મ.
૨.	” ” લઘુવૃત્તિ	”	સ્વોપજ
૩.	શાંતિનાથ ચરિત્ર (ગદ્ય)	શ્રી ભાવચંદ્ર સૂરિ	
૪.	શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	શ્રી હેમવિજય ગણિ	
૫.	વિજય પ્રશસ્તિ	”	
૬.	વૃન્દાવૃત્તિ	”	શ્રી દેવેન્દ્ર સૂ.

अनुक्रम

अक्षर	पृष्ठ
थ	३२९
द	३२९
ध	३६२
न	३७३
प	४०७
फ	४९५
ब	४९७
भ	५१२
म	५३०
य	५७४
र	५८५
ल	६०४
व	६१४
श	६८४
ष	७२७
स	७२९
ह	८०३

संकेत सूचि

संकेत	२५७२ता
अ. अ.	अव्यय
(उणा)	उणादिगणसूत्र
क्रि. वि.	क्रियाविशेषण
को.	डोसभ
टी.	टीकागतशब्द
त्रि.	त्रिलिङ्ग
द्वि. व.	द्विवचन
द्र.	द्रष्टव्य
न.	नपुंसकलिङ्ग
प.	पारिभाषिक शब्द
पं.	पंक्ति
पुं	पुंलिङ्ग
पृ.	पृष्ठ
अ.व.	अनुवचन
वि.	विशेषण
शि.	शिलोच्छ
शे.	शेषनामभावा
स्त्री	स्त्रीलिङ्ग
हेमल्लिगानु.	हेमलिङ्गानुशासन
()	भूषणभां न होय तेवा टीकागत
' '	शब्दोत्पत्ति. निशानी
' '	अभरडोशगत शब्दोत्पत्ति निशानी
□	पर्यायशब्दसूचक चिह्न
#	व्युत्पत्ति " "
[]	शिलोच्छ-शेषगत शब्दो

ॐ

卐 श्रीशङ्खेश्वरपार्श्वनाथायनमः 卐

सच्चारिचूडामणि श्रीमद्विजयप्रेमसूरीश्वरसद्गुरुभ्यो नमः

अभिधान-व्युत्पत्ति-प्रक्रिया कोशः

[अभिधान-चिन्तामणि-कोशः सटीकः अकारादिक्रमेणवर्गीकृतः]

द्वितीयो भागः

[आ संपूर्ण कोशमां पहेला अकारादि कुमे मूण शब्द, पछी लिङ्ग, पछी अभिधान चिन्तामणि नाममाणांना श्लोकांक, पछी गुजराती अर्थ, पछी समानार्थांक शब्दां अने छेद्वे व्युत्पत्ति आदि आवो कुम लक्ष्येवो.]

‘थ’

थूकृत-न०-१५२१-थूंकुं ते.

□ निष्ठेव, ष्ठीवन, ष्टयूत, ष्ठेवन, निष्ठयूति,

निष्ठेवन, निष्ठीवन ।

* थूकरणं थूकृतम् ।

卐

‘द’

दंश-पुं-५८४-दंत.

द्र० खादनशब्दः ।

* दश्यतेऽमीभिर्दंशाः । ‘व्यञ्जनादघञ् ॥५।

३।१३२।।

दंश-पुं-७६६-उपत्य.

द्र० उरश्छदशब्दः ।

* दश्यते-वच्यते दंशः । दशनमपि ।

दंश-पुं-१२१५-उंसि.

□ वनमक्षिका ।

* दशति दशः ।

दंशन-न. -७६६-(शि. ६६)-उपत्य.

द्र० उरश्छदशब्दः ।

दंशभीरुक-पुं-१२८२-पाडो.

द्र० कृष्णशृङ्गशब्दः ।

* दंशेभ्यो भीरुको दंशभीरुकः ।

दंशित-पुं-७६६-उपत्य पहेरेवो.

□ वर्मित, सज्ज, [कवचित् शि. ६५] ।

* दंश्यते-वच्यते स्म दंशितः ।

दंशी-स्त्री-१२१५-नाना उंसि.

* दशति दशी । दंशजातीयाऽल्पिका ।

दंष्ट्रा-स्त्री-५८३-दोष.

□ दादा, जम्म ।

* दश्यतेऽनया दंष्ट्रा, ‘दंशेच्छः’ । ५।२।९०।।

इति त्रः ।

दंष्ट्रिका-स्त्री-५८३-दोष.

□ दादिका, [दादिका शि. ४६] ।

* दादाप्रकृतिर्दंष्ट्रिका ।

दंष्ट्रिन-पुं-१२८८-भूंड.

द्र० आखनिकशब्दः ।

* दंष्ट्राऽस्ति अस्य दंष्ट्री ।

दक-न. -१०६९-पाणी.

१ लिङ्गान्ती डोलभमां अ. होय त्यां अव्यय समज्जवो अने त्रि. होय त्यां त्रये त्रिंभमां त्रेभ समज्जवुं.

अ. ४२

द्र० अपशब्दः ।

* द्यति वृष्णां दकम् । 'क्रीचक'- (उणा-३३) ।

इति अकेनिपात्यते ।

दकलावणिक-न-४१०-भीडुं अने पाण्णीथी संस्कारित द्रव्य.

* उदक-लवणाभ्यां संस्कृतं दकलावणिकम् ।

बाहुल्लाकानुत्तरपदवृद्धिः ।

दक्ष-पुं-३४२-अयं डरवाभां चतुर.

द्र० अभिशब्दः ।

* दक्षते दक्षः ।

दक्ष-पुं-३४२-होशिथार, निपुण.

द्र० उष्णशब्दः ।

* दक्षते-शीघ्रं करोति दक्षः ।

दक्षजा-स्त्री-२०३-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* दक्षाज्जाता दक्षजा । यौगिकत्वाद् दाक्षायणी ।

दक्षजापति-पुं-१०४-य-द्रभा.

द्र० अनिहजशब्दः ।

* दक्षजानां पतिः ।

(दक्षाध्वरध्वंसक)-पुं-२००-शंकर, महादेव.

द्र० अदृहासिन्शब्दः ।

* दक्षस्य हि अध्वरेः (यज्ञः) शंकरेण विध्वंसितस्तेन यौगिकत्वाद् दक्षाध्वरध्वंसकः ।

दक्षिण-पुं-३७६-उदार, अरण्य चित्तवाणो.

□ सरल, उदार ।

* दक्षते दक्षिणः । 'दृहृवृहिदक्षिभ्य इणः' (उणा-१९४) इति इणः ।

दक्षिण-पुं-८२६-गणुमांथी अेक प्रकारेनो अग्नि.

* दक्षिणे स्थाप्यत्वाद् दक्षिणः ।

दक्षिण-न-१४६६-जमभु अंग.

□ अपसव्य ।

* दक्षते दक्षिणम् । 'दृहृवृहि'- (उणा-१९४) इतीणः ।

दक्षिणत्व-न०-६६-सरणपणुं (भगवान् गिनेश्वर देवनी वाण्णीनो छट्टो अतिशय.)

* दक्षिणत्वं सरलत्वम् ।

दक्षिणस्थ-पुं-७६०-सारथि.

द्र० क्षतुशब्दः ।

* दक्षिणे तिष्ठति दक्षिणस्थः ।

दक्षिणा-स्त्री-१६७-दक्षिण दिशा.

□ अपाची, (अवाची) [उत्तरेत्तरा शै०३१]

* दक्षते- शीघ्रं गच्छति अस्यां रविरिति दक्षिणा । 'दृहृवृहि'- (उणा-१९४) इतीणः ।

दक्षिणाचल-पुं-१०२९-मधयायल पर्वत.

□ मलय, आषाढ, [चन्दनगिरि शै-१५८] ।

* दक्षिणश्चासावचलश्च दक्षिणाचलः ।

दक्षिणायन-न०-१५८-भीष्म अयनमां सूयं दक्षिण दिशाभां गन्ध ते दक्षिणायन कहेवाय.

* दक्षिणं च तदयनं च दक्षिणायनम् ।

दक्षिणाह-पुं-४४६-दक्षिणा ने योग्य.

□ दक्षिण्य, दक्षिणीय ।

* दक्षिणामर्हतीति दक्षिणाहः ।

दक्षिणाशरति-पुं-१२३-(शै०-१७)- अगस्त्य ऋषि.

द्र० अगस्तिशब्दः ।

दक्षिणस्यां आशयां-दिशि रतिः यस्य सः ।

दक्षिणाशापति-पुं-१८४-यम, यमराज.

द्र० अन्तकशब्दः ।

* दक्षिणस्या आशया-दिशः पतिः दक्षिणा-शापतिः ।

दक्षिणीय-पुं-४४६-दक्षिणाने योग्य.

□ दक्षिणाह, दक्षिण्य ।

* दक्षिणामर्हतीति दक्षिणीयः 'दक्षिणाकडङ्गर-' ।६।४।१८१। इति यः, ईयश्च ।

दक्षिणेर्मन्-पुं-१२९५-शिकारीअे जमभु आणुअे धायल डरेसेो मृग.

* दक्षिणमङ्गामीर्म कृतव्रणमस्य दक्षिणेर्मा, व्याधैर्दक्षिणभागे कृतव्रणः । 'दक्षिणेर्मा व्याधयोने'

।७।३।१४३। इत्यनुसमासान्तः ।

दक्षिण्य-पुं-४४६-दक्षिणा ने योग्य.

□ दक्षिणाह, दक्षिणीय ।

* दक्षिणामहतीति दक्षिण्यः । 'दक्षिणा'-।६।४
१८१ । इति यः ।

दग्ध-पुं-१४८६-अणेषु ।

प्लुष्ट, मुष्ट, उपित ।

* दह्यते दग्धः ।

दग्धकाक-पुं-१३२३-अेक प्रकारतो कागडो.

दग्धिका-स्त्री ३९६ अश्लेष रीते राधिलो-अणी गथेलो
लात.

भिस्सया ।

* कुत्सिता दग्धा दग्धिका ।

दधन-न० त्रि-६०१-प्रमाण् अतावतो प्रत्यय.

द्रवस, मात्र ।

* जान्वादेः परतो दध्नादयः प्रत्ययास्ते नर-
जान्वादिना उन्मते वतन्ते ! यथा-जानुः प्रमाणमस्य
जानुदध्नं, जानुद्रवसं, जानुमात्रं जलमित्यादि । एवं
पुरुषदध्नमित्यादि ।

दण्ड-पुं न-७३६-यार राजनैतिक उपाय पैडी
अेक उपाय-६३.

साहस, दम ।

* दण्डनं दण्डः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

दण्ड-पुं-७४६-लरकर.

द्र० अनीकशब्दः ।

* दण्डयतेऽनेन दण्डः ।

दण्ड-पुं न-७८५-लाडडी.

यष्टि, लगुड ।

* दण्डयति अनेन दण्डः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

'पञ्चमाङ्गुः' (उणा-१६८) इति डः ।

दण्ड-पुं-८८७-यार लाथ प्रमाण्.

* दाम्यति दण्डश्चतुर्हस्तः ।

(दण्ड)-पुं-१०३-भाडर आदि १८ सूयनी पासे
रहेनार

(दण्डकटक)-पुं-१०२३-रवैथो आंधवानो
भीलो, थांभलो.

द्र० कुटरशब्दः ।

(दण्डकरोटक)-पुं-१०२३-रवैथो आंधवानो
भीलो, थांभलो.

द्र० कुटशब्दः ।

दण्डधर-पुं-१८४-यभर।०१.

द्र० अन्तकशब्दः ।

* दण्डमस्त्रं धरति दण्डधरः ।

दण्डनायक-पुं-७२५-सेनापति.

सेनानी, चतुरङ्गबलाध्यक्ष ।

* दण्डं सैन्यं नयति दण्डनायकः ।

दण्डपारुष्य-न-७३९-आडरो ६३.

* दण्डेन पारुष्यं दण्डपारुष्यम् ।

दण्डभृत्-पुं-९१६-कुंभार.

कुलाल, कुम्भकार, चक्रजीवक ।

* दण्डं त्रिभर्ति दण्डभृत् ।

(दण्डासन)-७८०-आणुतो अेक प्रकार.

दण्डाहत-न-४०८-भास.

कालशेय, घोल, अरिष्ट, गोरस, रसायन ।

* मन्थदण्डेनाऽऽहतं दण्डाहतम् ।

दण्डित-पुं-४४६-६३थेलो.

दापित, साधित ।

* दण्डयते स्म दण्डितः ।

दण्डिन-पुं-७२१-दारपाण.

द्र० उरसारकशब्दः ।

* दण्डोऽस्ति अस्य दण्डी ।

(दण्डिपुरुष)-पुं-१०३-सूयनी पासे रहेनार
देव.

दत्त-पुं-६९६-७ भो वासुदेव.

अग्निसिंहनन्दन ।

* दीयते स्म दत्तः ।

दत्ततीर्थकृत्-पुं-५१-गत उत्सर्पिणीना ८भा
तीर्थकर.

* दत्तं दत्तं, तदस्यास्ति दत्तः, स चासौ

तीर्थकृच्च दत्ततीर्थकृत् ।

दद्रुघ्न-पुं-११५८-कुंवाडीआ, कुंवाडीआनु वृक्ष.

द्र० एडगजशब्दः ।

* दद्रुं हन्ति दद्रुघ्नः ।

'दद्रुण'-पुं-४५९-हाडरवाणो.

द्र० दद्रुणशब्दः ।

‘दद्रुगिन्’-पु.-४५९-६६२वाजे।

द्र० दद्रुगशब्दः ।

‘दद्रुघ्न’-११५८-कुंवाडीये।

द्र० एडगजशब्दः ।

दधि-न.-४०६-६६।

□ क्षीरज, गोरस, [श्रीघन, मङ्गल्य शे. १००]।

* दधते बलिष्ठतां दधि । क्लीबलिङ्गः ।

‘दधिपिठि-’ (उणा-६०७) । इति इः ।

दधिज-पुं-३९६- भडे, ढडीं नी तर.

□ मस्तु ।

(दधिजल)-न.-१०७५-७ समुद्र पैकी पांयभे समुद्र.

‘दधित्थ’-पुं-११५१-केडुं.

द्र० कपित्थशब्दः ।

दधिप्राज्य-८३२-(शि. ७२)-६६। मिश्रित घी.

□ पृषदाज्य, पृषातक, (दध्याज्य) ।

दधिफल-पुं-११५१-केडुं.

□ कपित्थ, (कवित्थ, दधित्थ, ग्राहिन, मन्मथ, पुष्पफल, दन्तशठ) ।

* दधिवदम्लमधुरं फलमस्य दधिफलः ।

दधिवारि-पुं-१०७५-६धि समुद्र (लौकिके भते ७ समुद्र भांते ३ जे समुद्र).

* दधिवारिर्दध्युदः ।

दधिसक्तु-पुं-३९९-३२भो, ६६। छांटेले साथवे।

□ करम्भ, [करम्भ-शे. ६८]

* दध्युपसिक्ताः सक्तवः ।

दधिसार-न.-४०८-भांयु.

□ तक्रसार, नवनीत, नवोद्धृत ।

* दध्नः सारं दधिसारम् ।

(दध्याज्य)-न.-८३२-६६। मिश्रित घी.

द्र० दधिप्राज्यशब्दः ।

दध्याह्वय-पुं-६४८-(शे. १३४)-गूगणते धूप.

द्र० कृत्रिमधूपशब्दः ।

(दध्युद)-पुं-१०७५-६धि समुद्र (लौकिके ७ समुद्र पैकी ३ जे समुद्र).

दनुज-पुं(५.व.)-२३८-दानव.

द्र० असुरशब्दः ।

* दनुजा दानवाः । दनुरसुरमाता, तस्या जाता दनुजाः ।

(दनुजद्विष्)-पुं-८९-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

दन्त-पुं-५८४-दांत.

द्र० खादनशब्दः ।

* दाम्यन्ति अम्लभक्षणाद् दन्ताः । ‘दम्यमि-’

(उणा-२००) इति तः ।

दन्तक-पुं-१०११-भींटी, टोलेलो.

□ नागदन्त ।

* दन्तप्रतिकृतयो दन्तकाः ।

दन्तक-पुं-१०३४-पर्वतभांथी दांत जेला नीक-
णता भागे।

* दन्तप्रतिकृतयो दन्तकाः ।

दन्तभाग-पुं-१२२८-छाथीनो आगणते भाग.

* दन्तयोर्भागः दन्तभागः, गजस्याग्रभागः ।

दन्तवल्ख-न.-५८१-ढोठ.

द्र० अधरशब्दः ।

* दन्तानां वल्खमिव दन्तवल्खम् पुंक्लीबलिङ्गः ।

दन्तशठ-पुं-१३८८-भांटे रस.

□ अम्ल, पोचन, [अम्ल शि. १२६] ।

* दन्तेषु शठो दन्तशठः ।

‘दन्तशठ’-पुं-११४४-लांयु वींयुं.

द्र० जम्बीरशब्दः ।

‘दन्तशठ’-पुं-११५१-केडुं.

द्र० कपित्थशब्दः ।

दन्तालय-पुं-५७२-(शे. १२०)-मुंय.

द्र० आननशब्दः ।

दन्ताबल-पुं-१२१७-छाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* दन्तावस्य स्तो दन्ती, कृष्यादित्वाद् बलचि
दन्ताबलः । ‘बलच्यपित्रादेः’ । ३। २। ८। इति दीर्घः ।

दन्तिन-पुं-१२१७-हाथी.

द्र० अनेकशब्दः ।

* दन्तावस्य स्तो दन्ती ।

दन्तुर-पुं-४५७-अहार नीकलेला हांतवाजा.

उदयदत् ।

* उन्नता दन्ताः सन्त्यस्य दन्तुरः । 'दन्ताहु-
नतात्' । ७।२।४०॥ इति डुरः ।

दन्दशक-पुं-१३०३-सप, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

* गहितं दशतीत्येवंशीलो दन्दशकः । दंशे-
र्यङन्ताद् 'यजिजपिदंशि-' । ५।२।४७॥ इति ऊकः ।
दध्न-न.-१४२६-नानुं, थोडुं.

द्र० अणुशब्दः ।

* दभ्यते दध्नम् । 'ऋज्वजि-' (उणा-३८८)
इति क्तिद् रः ।

दम-पुं-७३६-दंड, (सामादि ४ भांथी ४ थो
उपाय).

दण्ड, साहस ।

* दमनं दमः ।

दमन-११-(प.)-वध्यथी जेडवा योग्य शब्द.

द्र० अन्तकारिन्शब्दः ।

* यथा-कालीयदमनो विष्णुरिति ।

दमुनस्-पुं-१०९७-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* दाम्यति दमुनाः । दमेरुनसूनसौ, दमुना अपि ।

दमूनस्-पुं-११००-(शि. ८६)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* दाम्यति दमुनाः । दमेरुनसूनसौ, दमुना अपि ।

दम्पती-पुं-५१९-पति पत्नी.

जम्पती, जायापती, भार्यापती ।

* जाया च पतिश्च जम्पती, दम्पती । राज-
दन्तादित्वाज्जायाशब्दस्य जम्दम्-भावो वा निपात्यते ।

दम्भ-पुं-३७८-७७, ३५८.

द्र० उपधिशब्दः ।

* दम्भनं दम्भः ।

दम्भचर्या-स्त्री-३७९-दंलपूर्वकं यालपुं ते.

कुहना ।

* म्मेन चरणं दम्भचर्या । 'समजनिपद्'-
। ५।३।९९॥ इति क्यप् ।

दम्भोली-पुं-१८०-१०७.

द्र० अशानिशब्दः ।

* दम्भोति-खेदयति दानवान् दम्भोलिः । पुंसि
'बहुलम्' । ५।१।२॥ इत्योलिः ।

(दम्भोली)-पुं-१०६५-डीरे.

सूचीमुख, हीरक, वरारक, रत्नमुख्य, वज्र-
पर्यायाश्च ।

दम्य-पुं-१२६०-भोटो वाछरडो, पलोटावा योग्य
अण्ड.

वत्सतर ।

* दममर्हति दम्यः, दण्डादित्वाद् यः दम्यते वा ।
दया-स्त्री-३६९-दया, अनुकंपा.

द्र० अनुकम्पाशब्दः ।

* दयन्तेऽनया दया भिदादित्वाद् अङ् ।

दयाकूर्च-पुं-२३४-शुध, सुगत.

द्र० अद्रयशब्दः ।

* दयैव कूर्चः दयाकूर्चः । यद् व्याडिः-
'कोष्ठगारोऽभवत् कूर्चो, निधिर्वा तेन तादृशः ।'

दयालु-पुं-३६८-दयाना परिणाम वाजा.

कृपालु, करुणापर ।

* दयत इत्येवंशीलो दयालुः । 'शीङ्श्रद्धा-
निद्रा-' । ५।२।३६॥ इत्यालुः ।

दयित-पुं-५१६-वडालो पति, वर.

द्र० कान्तशब्दः ।

दयिता-स्त्री-५१५-वडाली पत्नी.

द्र० कान्ताशब्दः ।

* नरस्य दयिते इष्टे दयिता ।

दर-पुं-१०-३०१-लय, लवानक रसनो स्थायी-
भाव.

भय, भी, भीति, आतङ्क, आशङ्का,
साध्वस, भिया ।

* दरणं दरः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

दर-त्रि-१३६४-छिद्र, भूमिने भा.डो.

□ गर्त्त, श्वभ्र, अवट, 'अवटि' अगाध ।

* दीयते दरः । त्रिलिङ्गः ।

दरित-पुं-३६५-भीक्षु.

द्र० कातरशब्दः ।

* दरः संजातोऽस्य दरितः ।

दरिद्र-पुं-३५८-निर्धन, गरीय.

द्र० अकिञ्चनशब्दः ।

* दरिद्राति दरिद्रः ।

दरी-स्त्री-१०३३-कृत्रिभ गु.३।

□ कन्दर ।

* दीयते दरी ।

ददर्-पुं-२९४-(शे०-८४)-वाद्य विशेष.

□ [कलशीमुख शे. ८४]

ददर्-न०-२८७-मृदंग, ढोल, आदि.

□ आनद्ध, (अवनद्ध, करट) ।

ददुर-पुं-१३५४-दंडेडो.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* दीयते ददुरः । 'श्वशुर-' (उगा-४२६)

इत्युरे निपात्यते, ददुरशब्दं रातीति वा ।

ददुरा-स्त्री-२०५-(शे०-६०)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

दद्रुण-पुं-४५९-दादरवाजो (शे.गी).

□ दद्रुणो गिन्, 'दद्रुणो गिन्, दद्रुण' ।

* दीयतेऽनया दद्रुः-कुष्ठभेदः । 'तद्रुभ्यां-'

(उगा-८४६) इति द्रुः, साऽस्ति अस्य दद्रुणः ।

शाकीपलायीदद्रुवी 'ह्रस्वश्च' । ७।२।३०। इति नः ।

दद्रुणो गिन्-पुं-४५९-दादरवाजो (शे.गी).

□ दद्रुण, 'दद्रुणो गिन् दद्रुण' ।

० दद्रिद्राति वपुरनया दद्रुः । 'केवयु'-(उगा-७४६) इति उदन्तो निपात्यते । स चासौ रोगश्च

तद्वान् दद्रुणो गी ।

ददर्-पुं-३१७-अभिमान.

द्र० अभिमानशब्दः ।

* दर्पणं दर्पः ।

दर्पक-पुं-२२७-कामदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* दर्पयति दर्पकः ।

दर्पच्छिद्-११ (प.)-वध्यथी जेडवा योग्य शब्द.

द्र० अन्तकारिनशब्दः ।

* यथा -पुर्दर्पच्छिद् शिवः ।

दर्पण-पुं-६८४-६५७. आरीसो.

□ मकुर, आत्मदर्श, आदर्श [मुकुर शे० ५७ ।]

* दृष्यन्ति अनेन सुवेपा इति दर्पणः ।

दर्भ-पुं-११९२-दर्भ, डाल.

□ कुश, कुथ, वहिष, पवित्र ।

* दृणाति पारुष्यात् दर्भः । 'गदरमि-'

(उगा-३२७) इति भः । दृश्यतेऽसाविति वा ।

दर्वि-स्त्री-१०२१-३३३।

□ कम्बि, 'कम्बो, दर्वी,' खजाका ।

* दृणाति पाक्यं दर्विः । 'दपवभ्यो विः'

(उगा-७०४) । स्त्रीलिङ्गः ।

दर्वी-स्त्री-१३१५-सापनी ईशु.

□ (दर्वि) भोग, फट, स्फट, फण ।

दृणाति अनया दर्विः । 'दपवभ्यो विः' (उगा-७०४)

इयां दर्वी ।

दर्वी-स्त्री-८३६-धी डोभवानी ३३३।, याटुडी.

द्र० दर्विशब्दः ।

* दृणाति ह्यं दर्विः । 'दपवभ्यो विः'

(उगा-७०४) । इयां दर्वी ।

दर्वी-स्त्री-१०२१-३३३।.

द्र० कम्बिशब्दः ।

दर्वीकर-पुं-१३०४-सप, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

* दर्वी फण एव करो हस्तोऽस्य दर्वीकरः ।

दर्श-पुं-१५०-अभास.

द्र० अमाशब्दः ।

* दृश्यते याज्ञिकैर्दशः । दृश्यते चन्द्रोऽस्मिन्निति वा विपरीतलक्षणया ।

दर्श-पुं-८२३-६७५ पक्षेने अंते थतो यत् ।

(आमावास्य) ।

* कृष्णपश्चान्ते यज्ञः दशभवात्वाद् दर्शाः आमावस्य इत्यर्थः ।

दर्शन-न०-५७५-आंभ, नेत्र.

द्र० अक्षिशब्दः ।

* दृश्यते दर्शनम् ।

दर्शन-न०-५७७-ग्नेपुं ते.

द्र० अवलोकनशब्दः ।

* दृश्यते दर्शनम् ।

दर्शयामिनी-स्त्री-१४३-आभासनी रात.

तमिस्रा ।

* दर्शोऽमावस्या तस्य यामिनी ।

दर्शित न०-१४७८-अतावेपुं, प्रगट करथेलुं.

प्रकाशित, आविष्कृत, प्रकटित, [प्रादुष्कृत शि. १३२] ।

* दर्शयते स्म दर्शितम् ।

दल-पुं-न०-११२३-यत्र, पादकुं.

द्र० छद्मशब्दः ।

* दलति । विशीर्यते दलम् ।

दल-न०-१४३४-३३डो, २३डो.

द्र० अर्घदृशब्दः ।

दलस्नसा-स्त्री-११२४-पांद्दानी नस.

मढि ।

* दलस्य-पत्रस्य स्नसा दलस्नसा ।

दलि-स्त्री-९७०-भाटीनुं देकुं.

लोप्टु, लोप्टु दली, लेप्टु ।

दलयति दलिः । स्त्रीलिङ्गः । 'स्वरेभ्य इः'

(उणा-६०६) ।

दलिक-न०-११२२-३.७४ लाडकुं.

काष्ट, दारु ।

* दल्यते दलिकम् । 'क्रीकलि'- (उणा-३८) ।

इतिकः ।

दलित-न०-११२८-भीवेपुं (पु७५).

द्र० उच्छ्वसितशब्दः ।

* दलति स्म दलितम् ।

(दली)-स्त्री-९७०-भाटीनुं देकुं.-

द्र० दल्लिशब्दः ।

दल्मिन्-पुं-१७२-धन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* दलति गिरीन् दल्मिः । 'नीसा वृयुशबलि-
द्र०

दल्मिभ्यो मिः' (उणा-६८७) । इति मिः ।

दव-पुं-११०१-दावानल.

दाव, वनवह्नि ।

* दुनोति वन्यान् दवः । अच् ।

दव-पुं-११११-वन, ङंगल.

द्र० अटवीशब्दः ।

* दुनोति दवः ।

दाव-पुं-११११-वन, ङंगल.

द्र० अटवीशब्दः ।

* दुनोति दवः ।

दाव-पुं-११०१-दावानल.

द्र० दवशब्दः ।

* दुनोति वन्यान् दवः, 'वा ज्वलादि'-१५।१

।६२॥ इति णे दावः ।

दविष्ठ-न०-१४५२-अत्यन्त दूर.

अतिदूर, द्वीयम् ।

* अतिशयेन दूरं दविष्ठम्, द्वीयः, 'गुणा-
ङ्गाद्-' ।७।३।९॥ इति इष्टे ईयसौ च 'स्थूलदूर'-
।७।४।४३॥ इति रलोपः ।

द्वीयम्-न०-१४५२-अत्यन्त दूर.

अतिदूर, द्वीयम् ।

* अतिशयेन दूरं दविष्ठम्, द्वीयः । 'गुणाङ्गाद्'-
।७।३।९॥ इति इष्टे ईयसौ च 'स्थूलदूर'-
।७।४।४३॥ इति रलोपः ।

(दशकण्ठ)-पुं-७०६-२।वल्।

द्र० दशकन्धरशब्दः ।

दशकन्धर-पुं-७०६-२।वल्।

□ पौलस्त्य, रावण, रक्षईश, लङ्केश,

(राक्षसेश, लङ्कापति, दशास्य, दशशिरस्, दशकण्ठ) ।

* दश कन्धरा अस्य दशकन्धरः ।

दशन्-पुं-८७३-६श.

* एको दशभिर्गुणितो दश्यन्ते दश । 'लूप्यु'-
(उणा-९०१) इति क्तिन् ।

दशान-पुं-५८४-दांत.

द्र० खादनशब्दः ।

* दश्यन्तेऽमीभिर्दशानाः । 'दशानाऽवोदै'-
(४।२।५४) इत्यनटि निपात्यते ।

दशान-त०-७६६-(शि. ६६)-३वय.

द्र० उरश्छदशशब्दः ।

दशानोच्छ्रष्ट-प८१-(शि. १२२)-डोड.

द्र० अधरशब्दः ।

दशपारमिताधर-पुं-२३३-भुङ्, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* दश पारमिताः-प्रज्ञाद्या धारयति दशपार-
मिताधरः । यद् व्याडिः- "प्रज्ञा पारमिता तारा,
वृन्दा च जिनशक्तयः, मारीची चतुर्दुर्वासा, मारीचा
वज्रकाल्यपि ॥१॥

दशबल-पुं-२३४-भुङ्, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* दश बलानि-दान-शील-क्षान्ति-वीर्य-ध्यान-
शान्ति-बलोपाय-प्रणिधान-ज्ञान-लक्षणान्यस्य दशबलः ।
दशबाहु-पुं-२००-(शि. ४३)-शं३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

दशभूमिग-पुं-२३३-सुगत, भुङ्.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* दश भूमीर्गच्छति दशभूमिगः ।

यद् व्याडिः-

'भूमयस्तु प्रमुदिता, विमला च प्रभाकरी । अचिंघ्मती
सुदुर्जयाऽभिमुखी च दुरङ्गमा ॥ अचला साधुमती च

धर्ममेवेति च क्रमात् ॥'

दशमिन्-पुं-३४०-अति धरडो.

□ ज्यायस्, वर्षीयस्, [जरत्तर, दशमीस्थ
शि. २१] ।

* दशमोऽवस्था विशेषोऽस्ति अस्य दशमी ।
'पूरणाद् वयसि' । ७।२।६२॥ इतीन् । दशमीस्थ
इत्यपि । यदाह भागुरिः-

"इष्टो वयो दशोपेतः, पञ्चमी सप्तमीति च ।

प्रवयाः दशमीस्थः स्यात् ।" इति ।

दशमीस्थ-पुं-३४०-(शि. २१)-अति धरडो.

द्र० ज्यायम्शब्दः ।

* दशमोऽवस्थाविशेषोऽस्ति अस्य दशमी ।
'पूरणाद् वयसि' । ७।२।६२॥ इतीन् । दशमीस्थ
इत्यपि । यदाह भागुरिः-

"इष्टो वयो दशोपेतः, पञ्चमी सप्तमीति च । प्रवयाः
दशमीस्थः स्यात् ।" इति ।

(दशरथ)-पुं-१९-(प.)-राभना पिता.

द्र० ज्यायसशब्दः ।

दशवाजिन्-पुं-१०४-य-द्रभा.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

* दशसंख्याः श्रेताश्च वाजिनो यस्य स तथा
दशवाजी, दशाश्वः । यदाह व्याडिः-

"अश्वास्तु दश चन्द्रस्य, यजुश्चन्द्रमना वृषः ।

सप्तधातुर्हयो वाजी, हंसो व्योममृगो नरः ॥१॥

अर्वा चाथ चन्द्रमनः, स्थानेऽस्ति त्रिघनाः क्वचित् ।

सप्तधातोः पुनः स्थाने, सहस्रयोऽस्ति कुत्रचित् ॥२॥

(दशशतरश्मि)-पुं-९५-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

(दशशिरस्)-पुं-७०६-२।वल्।

द्र० दशकन्धरशब्दः ।

* दश शिरसि अस्य दशशिराः ।

दशा-स्त्री-५६५-वय, उंभर.

□ वयस्, प्राय ।

* बाल्यादीनि दश्यन्ते दशाः ।

स्त्रीलिङ्गः । स्यादित्वात् कः ।

दशा-पुं-स्त्री-(अ. व.)-६६७-वस्त्रनी दशीभ्यो।

□ वर्ति, वस्ति ।

* दश्यन्ते दशाः । पुंस्त्रीलिङ्गः बहुवचनान्तश्च ।

दशा-पुं स्त्री-१३७७-अवस्था।

□ अवस्था, स्थिति ।

* दश्यतेऽनया दशा, स्थादित्वात् कः ।

दशाकर्ष-पुं-६८७-दीवो।

द्र० कञ्जलध्वजशब्दः ।

* दशां-वर्तिमाकर्षति दशाकर्षः ।

दशाह-पुं-२३३-शुद्ध, सुगत।

द्र० अद्वयशब्दः ।

* दश भूमिर्वलानि पारमिता वा अर्हति दशाहः ।

दशावतार-पुं-२१९-(शे० ६६)-विष्णु।

द्र० अच्युतशब्दः ।

दशाव्यय-पुं-२००-(शे० ४७)-शं३२।

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

(दशाश्व)-पुं-१०४-यन्त्र।

द्र० अत्रिहजशब्दः ।

* दशसंख्या अश्वा अस्य दशाश्वः ।

दशास्य-पुं-७०६-शिवशु।

द्र० दशकन्धरशब्दः ।

* दश आस्यानि अस्य दशास्यः ।

दशेन्धन-पुं-६८७-दीवो।

द्र० कञ्जलध्वजशब्दः ।

* दशा एव इन्धनमस्य दशेन्धनः ।

दशोरक-पुं-(अ. व.)-९५७-भारवाड देश।

□ मरु ।

* दशान्ति दशोराः । 'कुमुपति'-(उणा-४३१)-

इति केरः, के दशोरकाः ।

दस्यु-पुं-३८१-यो२

द्र० एकागारिकशब्दः ।

* दसति-उपक्षणाति दस्युः । 'यजिष्ठुन्धिदहि'-(उणा-८०१) इति युः ।

दस्यु-पुं-७२९-शत्रु।

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* दस्यते-उपक्षीयते दस्युः । 'यजिष्ठुन्धि'-

अ. ४३

(उणा-८०१) । इति युः ।

दस्य-(द्वि.व.)-पुं-१८२-स्वर्गान्ना भे वैध।

द्र० अधिजशब्दः ।

* दस्यते हस्तो रोगान् दस्यौ । 'भीवृधि'-

उणा-३८७) । इति रः ।

दस्यदेवता स्त्री-१०८-अश्विनी नक्षत्र।

द्र० अश्विनीशब्दः ।

* दस्यो देवताऽस्य दस्यदेवता ।

दहन-पुं-१०९९-अग्नि।

द्र० अग्निशब्दः ।

* दहति दहनः ।

दहनकेतन-न०-११०३-धूम्रभो।

द्र० अग्निवाहशब्दः ।

* दहनस्य केतनं ध्वजो दहनकेतनः ।

दहनोपल-पुं-१०६७-सूर्यशान्त भण्डि।

□ सूर्यकान्त, सूर्यमणि, सूर्यादमन् ।

* दहनजनोपलः दहनोपलः ।

दाक्षायण-पुं-१०४४(शे०-१६३) सोमं।

द्र० अजुनशब्दः ।

दाक्षायणी-(अ. व.)-स्त्री-११५-२७ नक्षत्रो।

□ शशिप्रिया ।

* दक्षोऽस्यते पितृतया आभिरिति अनटि

प्रज्ञाद्यणि इयं 'पूर्वपदस्य'-(२।३।६४) इति ण्वे

च दाक्षायण्यः । दक्षस्यापत्यानि इति अत्रन्तादाय

नणि दाक्षायण्य इति अमरटीका तत्र च स्त्रीणां

युवसंज्ञाया अभावादायनण् चिन्त्यः ।

दाक्षायणी-स्त्री-२०५-(शि०-१५-पाव०ती।

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

(दाक्षायणीश) पुं-१०४-शं३२,

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

दाक्षाय्य-पुं-१३३५-गीध।

द्र० गृध्रशब्दः ।

* दक्ष्यते दाक्षाय्यः । श्रुदक्षिगृहि' (उणा-

३७३) इति आय्यः । दाक्षाय्य एव दाक्षाय्यः

प्रज्ञादित्वाद्ण् ।

दाक्षिण्य-न.-१३७७-अनुकूलता, सरणीता.

अनुकूलता ।

दाक्षीपुत्र-पुं-८५१-(शि०-७४). पाणिनि मुनि
(महावेयाङ्गेषु.)

द्र० दाक्षेयशब्दः ।

दाक्षेय-पुं-८५१-पाणिनी मुनि, महावेयाङ्गेषु.

पाणिनी, सालातुरीय [दाक्षी पुत्र शि. ७४]

* दाक्ष्याः अपत्यं दाक्षेयः । 'ड्याप्युडः'

।६।१।७०॥ इत्येयम् । दाक्षीपुत्रोऽपि ।

दाढा-स्त्री-५८३-दाढ.

दांष्ट्रा, जम्म ।

* याति खण्डयति दाढा । 'बहुलम्' ।५।१।२॥ इति ङः ।

दाढिका-स्त्री-५८३-दाढी.

दांष्ट्रिका, [दाढिका शि. ४६] ।

* दाढाप्रकृतिर्दाढिका ।

दाण्डपाशिक-पुं-७२६-(शि० १४२) कोटवाण,
नगरनो अधिकारी.

द्र० कोट्टपतिशब्दः ।

दाण्डाजिनिक-पुं-३७७-ङ्ग, धूर्त.

द्र० कुहकशब्दः ।

* दण्डश्च अजिनं च दम्भोपलक्षणत्वाद्
दण्डाजिनं दम्भः, तेन अन्वेष्टा । 'दाण्डाजिनिका-

।७।१।१७१। इत्यादिना निपात्यते ।

'दाता'-न०-१४९०-उद्येयेषु.

द्र० कृतशब्दः ।

दातृ-पुं-३८५-दाता, उदार.

उदार ।

* ददाति दाता ।

दात्यूह-पुं-१३३२-जल अगडो, जलझंडो, डेंड
पक्षी.

द्र० कालकण्टकशब्दः ।

* ददात्यानन्दं दात्यूहः । 'दस्त्यूहः' (उणा
५९४) इति त्युहः । दात्योहोऽपि ।

दात्योह-पुं १३३२-(शि. १२०) जलअगडो.

द्र० कालकण्टकशब्दः ।

'दात्योह'-पुं-१३३२-जलअगडो.

द्र० कालकण्टकशब्दः ।

दात्र-न०-८९२-दातरकुं.

लविव ।

* दान्ति अनेन दात्रम् । 'नीदाम्'

॥ ५ । २ । ८८ ॥ इति ऋह ।

दाधिक-न.-४१०-दडीथी संश्रित द्रव्य.

* दध्ना संस्कृतं दाधिकम् । 'संस्कृते' ।६ ।

४।३॥ इतीकण् ।

दान-न.-३८६-दान, त्याग.

द्र० अंहतिशब्दः ।

* दीयते दानम् ।

दान-न.-१२२३-छाथीना गंडस्थलभांथी अरतुं

पाण्ठी, भद्र.

मद, प्रवृत्ति ।

* याति-खण्डयति अनेन दानम् ।

(दानव)-पुं-२३८-असुर.

द्र० असुरकशब्दः ।

दानवारि-पुं-(अ. व.) ८९-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

* दानवानामस्यो दानवारयः । यौगिकत्वाद्

दनुजदिष इत्यादयः ।

दानशील-पुं-३५१-(शि-२३)-प्रिय वाणीथी

दान आपनार.

वदान्य, वदन्य, [प्रियंवद, प्रियवाच् शि. २३]

दानशौण्ड-पुं-३८५-धुणुं आपनार.

स्थूललक्ष, बहुप्रद ।

* दाने प्रसक्तः शौण्ड इव दानशौण्डः ।

दानान्तराय-पुं-७२-तीर्थंकराभां न होय ते १८
पैथी पहेयो दोष.

* दानगतोऽन्तराय इत्येको दोषः ।

दान्त-पुं-८११-तपना उलेशेने सडन करनार.

तपःक्लेशसह ।

* दम्यते स्म दान्तः । 'गौ दान्त'- (४।४।७४)

इति क्ते साधुः ।

दापित-पुं-४४६-दंडाथेयो, धनादि आपी वश
कराथेयो.

दण्डित, साधित ।

* दाप्यते स्म दापितः ।

दामन्-स्त्री-न.-१२७४- पशुभ्योने आंधवानुं
दोरकुं, दामभ्यु.

□ बन्धन, सन्दान ।

* दायते-रथ्यतेऽनेन दाम । स्त्रीकलीबलिङ्गः । 'मन्'
(उणा-७११) इति मन् ।

दामनी-स्त्री-१२७४-अेके दोरडे धयु। पशुभ्यो
अंधाय तेवुं दोरकुं.

□ पशुरब्जु ।

* द्यति दामनी, षुषोदरादित्वात् ।

दामलिप्त-न.-९७९-तात्रलिप्ती नगरी.

द्र० तमालिनीशब्दः ।

* दामभिः लिप्यते-छाद्यते दामलिप्तम् ।

(दामाञ्चन)-न.-१२५१-दामभ्यु.

□ पादपाश ।

दामोदर-पुं-५१-गत उत्सर्पिण्युना हमां तीर्थं करतुं
नाम.

* जन्माभिषेके सुरैः क्षितं पुष्पदाम कण्ठाल-
म्बमानसुदरेऽस्य दामोदरः ।

दामोदर-पुं-२१६-विष्यु, कृष्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* दाम उदरेऽस्य दामोदरः । बाल्ये हि चापलाद्
दाम्ना बद्धोऽभूत् ।

दाय-५२०-(शि. ४२)-अन वगेरेभां करतोयांस्त्रो,
पहेराभ्यु।

□ यौतक, सुदाय, हरण ।

दायक-पुं-८८२-नाभ्युं धीरनार.

□ उत्तमर्ण ।

* ददातीति दायकः ।

दायाद-पुं-५४२-(शे०-११५)-पुत्र.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

दार-(अ. व.)-पुं-५१३-पत्नी.

द्र० ऊढाशब्दः ।

* दारयन्ति, दीयन्ति एभिरिति वा दाराः ।
पुं लिङ्गो बहुवचनान्तश्च । एकवचनान्तोऽपि दृश्यते
यत्क्षयम्-धर्मप्रजासम्पन्ने दारे नान्यं कुर्वीते' इति

'न्यायावाया-' । ५।३।१३। इति घञि साधुः ।

दारक-पुं-५४२-पुत्र

द्र० अ. जशब्दः ।

* दारयति दुःखं दारकः ।

दारकर्मन्-न.-५१८-विवाह.

द्र० उद्वाहशब्दः ।

* दाराणां कर्म दारकर्म ।

दारद-पुं-११९६-स्थावर विष.

द्र० अङ्कोलसारशब्दः ।

* दरदि-सिन्धुदेशे भवो दारदः । पुं कलीबलिङ्गः

इति वाचस्पतिः ।

दारद-पुं-१०७४-(शे०-१६७)-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

(दारहर)-पुं-३७२-आततायी (स्त्रीनुं) डरथु
करनार.)

□ आततायिन् ।

* दारान् हरति इति दारहरः ।

यतस्मृतिः "अग्निदो गरदश्चैव, शास्त्रपाणि-
धनापहः । क्षेत्रदारहरश्चैव षड्भेते आततायिनः ॥"

(दारिका)-स्त्री-५४२-पुत्री.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

दारित-न.-१४८८-अीरेकुं.

□ पाटित, भिन्न ।

* दार्यते स्म दारितम् ।

दारु-पुं-न. ११२२-लाडकुं.

□ काष्ठ, दलिक ।

* दीर्यते दारुः । पुं कलीबलिङ्गः । 'कृवापाजि',

(उणा-१) इत्युण् ।

दारुण-न.-३०३-अथानक.

द्र० घोरशब्दः ।

* दारयति चित्तं दारुणम् । 'ऋकु'- (उणा-
१९६) इत्युणः ।

दारुहस्तक-पुं-१०२१-डोयो, लाडडानी डडडी.

□ तद्वुं ।

* दारुमयो हस्तप्रतिकृतिदारुहस्तकः परिवेषण-
भाण्डम् ।

दार्वाघाट-पुं-१३२८-लङ्कड्डट पक्षी।

□ शतपत्र ।

* दारु आहन्ति दार्वाघाटः । कर्मणोऽणू ।
५।१।७२॥ इत्यणि पृषोदरादित्वात् टत्वम्, दारु
आघटते वा ।

दालव-पु-११९९-स्थावर विष।

द्र० अङ्कोलसारशब्दः ।

* दलति दालवः । 'कैरव-' (उणा-५१७)
इत्यवे निपात्यते पुंक्लीबलिङ्ग इति वाचस्पतिः ।

(दाल)-पुं-१२१४-भक्षणी श्रेष्ठमत।

द्र० माक्षिकशब्दः ।

दालु-पुं-५८४-(शे०-२३)-दंत।

द्र० खादनशब्दः ।

दाव-पुं-११०१-दावानग।

□ दव, वनवह्नि ।

* दुनोति वन्यान् दवः अचू, 'ज्वलादि'-
।५।१।६२॥ इति णे दावः ।

दाव-पुं-११११-वन, शृंगल।

द्र० अटवीशब्दः ।

* दुनोति दावः ।

दाश-पुं-९२९-माक्षी^म।

□ धीवर, कैवत्त ।

* द्यति मत्स्यान् दाशः । 'पादावमि—'
(उणा-५२७) । इति शः ।

दाशरथि-पुं-६९७-आठमा वासुदेव, लक्ष्मण।

□ नारायण ।

* दशरथस्य अपत्यं दाशरथिः ।

दाशरथि-पुं-७०३-राभयद्रथ।

□ कौशल्यानन्दन, राम ।

* दशरथस्य अपत्यं दाशरथिः ।

दाशाह-पुं-२१४-विष्णु, नारायण।

द्र० अच्युतशब्दः ।

* दशाहो वसुदेवः तस्यापत्यं दाशाहः ।
'ऋषिवृष्ण्यन्धक'-।६।१।६१॥ इत्यणू । दशाहः
एव वा दाशाहः, प्रजापत्य ।

दाशेयी-स्त्री-८४८-व्यास ऋषीनी माता।

□ सत्यवती, वासवी, गन्धकालिका, योजन-
गंधा, शालङ्कायनजा, [गन्धवती, मत्स्योदरी शे०-
१५४] ।

* दाशी-धीवराङ्गना, तस्या अपत्यं दाशेयी ।
दाशेर-पुं-१२५४-जिंटे।

द्र० कण्टकाशनशब्दः ।

* दशेरेषु मरुषु भवो दाशेरः ।

दास-पुं-३६०-याडर।

द्र० किङ्करशब्दः ।

* दासते सुखं स्वामिनेऽचि दासः ।

दासी-स्त्री-५३४-दासी।

द्र० कुटहारिकाशब्दः ।

* दासते दस्यते वा दासी ।

दासेय-पुं-५४८-क्षसीनो पुत्र।

□ दासेर ।

* दास्या अपत्यं दासेरः । 'क्षुद्राभ्य एयणू वा'
(६।१।८०) पक्षे एयणि दासेयः ।

दासेर-पुं-५४८-क्षसीनो पुत्र।

□ दासेय ।

* दास्या अपत्यं दासेरः । 'क्षुद्राभ्य एयणू
वा' (६।१।८०) पक्षे एयणि दासेयः ।

दिक्करी-स्त्री-५११-युवान स्त्री, ऋतु प्राग्गत थयेव
स्त्री।

द्र० चरीशब्दः ।

* दिशमाश्रयं करोति दिक्करी । यल्लक्ष्यम् ।
'परिणतदिक्करिकास्तटीर्बिमति' इति ।

दिक्कुमार-पुं-९०-लवनपति देव पैक्षी १० मा
देव।

दिगम्बर-पुं-१४६ (शे. २२)-अंधकार।

द्र० अन्धकारशब्दः ।

दिगम्बर-पुं-२०९(शे. ६३)-कार्तिशेय।

द्र० उमासुतशब्दः ।

दिग्गज-पुं-१७०-दिशाना नायक ढाभी।

द्र० अञ्जनशब्दः ।

* दिशाधारका गजा दिग्गजाः ।

दिग्ध-पुं-७७९-अरे वाशुं भाष्य।

□ लिप्तक, विषाक्त ।

* दिह्यति स्म दिग्धः । विधेणाक्तः प्रक्षित-
पायितः बाण इत्यर्थः ।

दिग्ध-न.-१४८३-ली'पाथेलुं, ली'पेलुं.

□ लिप्त ।

* दिह्यते दिग्धम् ।

(दिग्बल्ल)पुं-१९८-शं'३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

दिग्वासस्-पुं-१९८-शं'३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* दिशः वासोऽस्य दिग्वासाः । नग्नत्वान् ।

दित-न.-१४८९-छेक्षथेलुं, क्षपेलुं.

द्र० कृतशब्दः ।

* 'दो' छेदने' दीयते दितम् । 'दासोमास्थ-

(४।४।११) इतीत्वम् ।

दितिज-पुं-२३८-अमुर.

द्र० अमुरशब्दः ।

* दित्या जाता दितिजाः ।

द्विदिवि-पुं-८७ (शे. ३)-स्वर्गं.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

'दिधिषु'-स्त्री-५२५-पुनर्ल'ग्न करेली स्त्री.

द्र० दिधिषूशब्दः ।

दिधिषू-पुं-५२५-पुनर्ल'ग्न करेली स्त्रीनो पति.

* दिधिषूमिच्छत्यात्मनो दिधिषूः । 'अमा-
व्ययात्' (३।४।२३) इति क्यन् । ततः क्विपि
यलोपः ।

दिधिषू-स्त्री-५२५-पुनर्ल'ग्न करेली स्त्री.

□ 'दिधिषु' पुनर्भू, द्विरुदा, [दिधिषू शि. ४२]

* धृणोति दिधिषूः । 'धृवेदि' धिपदिधीषौ च'

'(उणा-८।४२) इत्युः दिधीषूरपि । मनुस्तु अन्यथाऽऽह-
ज्येष्ठायां यद्यनूदायां, कन्यायामुह्यतेऽनुजा । साचाग्रे
दिधिषूर्जेया, पूर्वा तु दिधिषूर्मता ॥

दिधीषू-स्त्री-(शि. ४२)-पुनर्ल'ग्न करेली स्त्री.

द्र० दिधिषूशब्दः ।

दिन-पुं-न.-२३८-द्विषस.

द्र० अहनशब्दः ।

* दीव्यति रविरत्र, द्यति तम इति वा दिनम् ।

दिन-पुं न.-१३८-द्विषस.

पुं क्लीबलिङ्गः । 'दिननग्न'-(उणा-२६८) इति नान्तो
निपात्यते ।

दिनकर-पुं-९७-सूर्यं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* दिनं करोति दिनकरः । 'संख्याहर्दिवा-(५।

१।१०२) इत्यादिना टः, यौगिकत्वाद् वासरकृद्,
दिनप्रणीः, दिनकृदित्यादयः ।

दिनकृत-पुं-९७-सूर्यं.

द्र० अंशुशब्दः ।

दिनकेसर-पुं-१४६ (शे. २१)-अधकार.

द्र० अन्धकारशब्दः ।

(दिनप्रणि)-पुं-९७-सूर्यं

द्र० अंशुशब्दः ।

(दिनबन्धु)-पुं-९६-सूर्यं.

द्र० अंशुशब्दः ।

दिनमल-पुं-१५२-(शे. २३)-महीनो.

□ मास [वर्षांशक, वर्षाकोश शे. २३] ।

(दिनरत्न)-न.-९५-सूर्यं.

द्र० अंशुशब्दः ।

दिनाण्ड-न.-१४६-(शे. २१)-अधकार.

द्र० अन्धकारशब्दः ।

दिनात्यय-पुं-१४४-(शे. २०)-रात्रिनो पथम
लाग.

□ प्रदोष, यामिनीमुख ।

दिनावसान-न.-१४०-सांज्ञनो समय.

□ उत्सूर, विकाल, सबलि, सायम् ।

* दिनावसानं दिनान्तः ।

(दिनेश)-पुं-९७-सूर्यं.

द्र० अंशुशब्दः ।

दिन्दु-पुं-२२३-वसुदेव (कृष्णना पिता.)

□ वसुदेव, भूकश्य, आनकदुन्दुभि ।

* द्विषो दमयति दिन्दुः । 'केवयुमुरण्यु-

(उणा-७४६) इत्यादि शब्दाद् निपात्यते ।

दिव्-स्त्री-८७-स्वर्ग ।

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* दीव्यन्त्यस्यां देवा इति, 'दिवेर्दिवू' (उणा-९४७) इति दिव् प्रत्यये दिवूशब्दो वन्तः ।

दिव्-स्त्री-१६३-आशश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

दिव्-न.-१३८-दिवस.

द्र० अहनशब्दः ।

* दिव्यन्ति अत्र लोका दिवम् ।

दिव्-न.-८७-(शे. ३) स्वर्ग ।

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

'दिव्'-१६२९-याप पक्षी.

द्र० किकीदिविशब्दः ।

दिवःपृथिवी-स्त्री (दि. व.)-९३९(शि. ८३) स्वर्ग अने पृथ्वी.

□ द्यावापृथिवी, द्यावाभूमि, द्यावाक्षमा, दिवस्पृथिवी रोदसी, रोदस्, रोदसि ।

दिवस-पुं-१३८-दिवस.

द्र० अहनशब्दः ।

* दीव्यत्यत्रादित्य इति दिवसः । 'दिवदिरमिल-भ्युरिभ्यः कित्' (उणा-५७२) इत्यसः ।

दिवसकर-पुं-९७-सूर्य ।

द्र० अंशुशब्दः ।

* दिवसं करोति दिवसकरः । 'संख्याहर्दिवा (५।१।१०२) इत्यादिना टः ।

दिवस्पृथिवी-स्त्री-९३९-स्वर्ग-अने पृथ्वी.

द्र० दिवःपृथिवीशब्दः ।

* द्योश्च पृथिवी च द्यावापृथिव्यौ । 'दिवस् दिव पृथिव्यां वा' (३।२।४५) इति दिवसादेशे दिवस्पृथिव्यौ, दिवःपृथिव्यावपि ।

दिव्वा-अ.-१५३१-दिवस.

* दीव्यन्त्यत्र दिवा । 'दिविपुरि'-(उणा-५९९) इति किदाप्रत्ययः ।

दिव्वाकर-पुं-९७-सूर्य ।

द्र० अंशुशब्दः ।

* दिवा करोति दिवाकरः 'संख्याहर्दिवा' (५।१।१०२) इत्यादिना टः ।

दिव्वाकीर्ति-पुं-९२३-७७म.

द्र० अन्तावसायिन्शब्दः ।

* दिवा कीर्त्यते दिवाकीर्तिः । रात्रौ धुरकर्मनिषेधात् ।

दिव्वाकीर्ति-पुं-९३३-यांशल.

द्र० अन्तावसायिन्शब्दः ।

* दिवा कीर्त्यते दिवाकीर्तिः । रात्रौ भयदत्वान् । 'स्वरेभ्य इः' (उणा-३९६) ।

दिवान्ध-पुं-१३२४-धूवः.

द्र० उलूकशब्दः ।

* दिवा-दिवसेऽन्धो दिवान्धः ।

दिव्वापुष्ट-पुं-९८-(शे. ८)-सूर्य ।

द्र० अंशुशब्दः ।

'दिव्वाभीत'-पुं-१३२४-धूवः.

द्र० उलूकशब्दः ।

दिव्वामध्य-न.-१३९-मध्याह्न, अपोर.

□ मध्याह्न, मध्यन्दिन ।

* दिवा-अह्नो मध्यं दिव्वामध्यम् ।

दिव्वाभ्रय-पुं-१०-(प.)-देव.

दिव्वाहय-पुं-१४७-(शे.२२)-शुक्ल पक्ष.

□ [शुक्ल शे. ३२]

दिवि-पुं-१३२९-(शि. ११८)याप पक्षी.

द्र० किकीदिविशब्दः ।

दिव्वाकस्-पुं-१०-(प.)-देव.

दिव्य-न.-१०७०-(शि. ३६४)-पाणी.

द्र० अप्शब्दः ।

दिश-स्त्री-१६६-दिशा.

□ काष्ठा, आशा, हरित्, ककुभू ।

* दिशत्यवकाशं दिक् । 'ऋत्विज्-

।२।१।६९॥ इति गत्वम् ।

दिशाभिप्रयतम-पुं-२००-(शे. ४८)-शंकर.

द्र० अट्टासिनशब्दः ।

दिश्य-न.-१६८-दिशाभां उत्पन्न थथेलुं.

□ दिश्यमिति 'दिगादिदेहांशाद् यः' । ६।३।

१२४॥

दिष्ट-पुं-१२६-क्षण, समय.

□ काल, समय, अनेहस्, सर्वमूपक ।

* दिश्यते स्म दिष्टः ।

दिष्ट-पुं-१३७९-भाष्य, नसीय.

□ नियति, विधि, दैव, भाग्य, भागधेय ।

* दिश्यते स्म दिष्टम् ।

दिष्टान्त-पुं-३२४-भृत्यु.

द्र० अत्ययशब्दः ।

* दिष्टस्य-कालस्य जीवितावघेरन्तो दिष्टान्तः ।

दिष्ट्या-अ.-१५२८-सम्भे, भुशीथी, सुभथी.

□ [समुजोपम् शि. १३०] ।

* दिशति दिष्ट्या । 'वृमिथिदिशिभ्यः-'

(उणा-६०१) इति द्यादिराप्रत्ययः । यथा-'दिष्ट्या पुत्रो जातः,' समुजोपमपि ।

दीक्षणीयेष्टि-स्त्री-८२३-सोभयाग भाटे दीक्षा आपवा योग्य षष्टि.

□ सौमिका ।

* दीक्षणीयस्य-रीक्षाहस्य इष्टिदीक्षणीयेष्टिः ।

दीक्षा-स्त्री-८२३-शास्त्रमां कहेल नियमोतो संग्रह.

□ व्रतसङ्ग्रह ।

* दीक्षणं दीक्षा ।

दीक्षित-पुं-८१७-सोभयस्य करनार.

□ सोमयाजिन् ।

* दीक्षा सञ्जाताऽस्य दीक्षितः ।

दीदिवि-पुं-३९५-भोजन.

द्र० अदनशब्दः ।

* दीव्यन्ति अनेन दीदिविः । पुंलिङ्गः ।

स्त्रियामपि वैजयन्ती । यदाह- 'भिस्सा स्त्री दीदिविर्न षण्' न षण्ठ इत्यर्थः । 'छविछवि-' (उणा-७०६) इति व्यन्तो (वि+अन्तः) निपात्यते ।

दीदिवि-पुं-८७-(शि. ३)-स्वर्ण.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

दीदिवि-पुं-११९-(शि. १५)-युरु (भृ६२५ति).

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

दीधिति-स्त्री-१००-प्रकाश, सूर्यना डिश्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* दीधीयते-दीप्यतेऽस्या दीधितिः स्त्रियां क्तिः ।

दीन-पुं-३५८-(शि. ८४)-गरीय.

द्र० अकिञ्चनशब्दः ।

दीप-पुं न.-६८६-दीपो.

द्र० कज्जलध्वजशब्दः ।

* दीप्यते दीपः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

दीपक-पुं-१३४२-श्येन पक्षी, सिंयानक आदि, ये षीञ्च पंभीञ्चाने पडडे छे ते.

दीपन-न.-६४५-देशर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

* दीपयति दीपनम् ।

दीप्ति-स्त्री-९९-डिरणु.

द्र० अंशुशब्दः ।

* दीप्यतेऽनया दीप्तिः, स्त्रियां क्तिः ।

दीप्ति-स्त्री-५०९-स्त्रीञ्चोना स्वाभाविक अलंकार पैकी ७मो अलंकार.

द्र० औदार्यशब्दः ।

* कान्तिः रूपायैः पुंभोगोपवृहितै मध्याङ्गच्छाया ।

सैव तीव्रा दीप्तिः ।

दीप्ति-स्त्री-७८०-आणुतो तीव वेग.

* बाणवेगस्य तीव्रता-सुदुःसहत्वम्, दीप्यते

बाणोऽनया दीप्तिः ।

दीप्र-पुं-११००-(शि. १६६)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

दीर्घ-न.-१४२८-लांथुं.

□ आयत ।

* ढगाति ह्रस्वभावं दीर्घम् । 'मधाजङ्घा-'

(उणा-११०) इति चे निपात्यते ।

दीर्घकोशा-स्त्री-१२०६-येर्धन्द्रिय, षुन्तु-विशेष.

□ दुर्नामा, (दुः संज्ञा) 'दुर्नाम्नी' ।

* दीर्घः कोशोऽस्या जलकाकारत्वाद् दीर्घकोशा,

दीर्घा कुश्यतीति वा ।

दीर्घग्रीव-पुं-१२५५-अंठ.

द्र० कण्टकाशनशब्दः ।

* दीर्घा ग्रीवाऽस्य दीर्घग्रीवः ।

दीर्घजानुक-पुं-१३२८ (शि. १६४)-सारस पक्षी.

द्र० कुरङ्करशब्दः ।

दीर्घजिह्व-पुं-१३०३-नाग सर्प.

द्र० अहिशब्दः ।

- * दीर्घा जिह्वाऽस्य दीर्घजिह्वः ।
दीर्घदर्शिन-पु-३४४-क्षांशो विचार, ३२ना२, क्षांशो नञ्प्रवाणो।
 दूरदर्शिन ।
 * दीर्घं पश्यतीत्येवं शीलो दीर्घस्पर्शा-दूरदर्शी ।
दीर्घनाद-पु-१२८०-(शे १८२)-दूतरे।
 द्र० अस्थिभुजशब्दः ।
दीर्घनाद-पु-१३२५-(शे. १८१)-दूडो।
 द्र० कुक्कुटशब्दः ।
दीर्घनिद्रा-स्त्री-३२४-भृत्यु।
 द्र० अत्ययशब्दः ।
 * दीर्घा चासौ निद्रा च दीर्घनिद्रा ।
दीर्घपत्रक-पु-११८७-गाञ्ज, क्षसाणु, दुग्णो।
 रसोन, गृञ्जन ।
 * दीर्घपत्रमस्य दीर्घपत्रकः ।
दीर्घपवन-पु-१२१८-(शे. १७०)-क्षाथी।
 द्र० अनेकपशब्दः ।
दीर्घपाद-पु-१३३४-क्षंक्षक्षी।
 द्र० कङ्कशब्दः ।
 * दीर्घो पादावस्य दीर्घपादः ।
दीर्घपृष्ठ-पु-१३०४-साप, नाग।
 द्र० अहिशब्दः ।
 * दीर्घं पृष्ठमस्य दीर्घपृष्ठः ।
दीर्घसूत्र-पु-३५३-आणसु, धीमुं काम ३२ना२।
 चिरक्रिय ।
 * दीर्घेण-चिरेण सूत्रयति दीर्घसूत्रः, दीर्घेण सुवतीति वा ।
दीर्घायुम्-पु-४७९-क्षांशो आवरदा वाणो।
 जैवातृक, [आयुष्मत् शे. ३५] ।
 * दीर्घमायुरस्य दीर्घायुः । आयुष्मानपि ।
दीर्घिका-स्त्री-१०९२-वाप्री।
 वापी, (वापि) ।
 * दीर्घा एव दीर्घिका ।
दुःख-न.-१३७०-दुःख।
 द्र० असुखशब्दः ।
 * दुःखयति दुःखं दुःखयतीति वायुदुष्टानि

- एानि अत्रेति वा ।
दुःशुद्धी-स्त्री-५२९-(शे. ११२) कुक्षी स्त्री।
 द्र० अविनीताशब्दः ।
(दुःषम-दुषमा)-स्त्री-१३१-अेकान्त दुःषवाणो
 आशे-अवसर्पिणीतो छट्टो आशे।
 * एकान्तेन दुःषमा-सुषमानुभावरहिता एकान्त-
 दुःषमा, दुषमदुषमेत्यर्थः । तदारख्यः षष्ठोऽरः एक-
 विंशतिवर्षसहस्रप्रमाणः ।
दुःषमसुषमा-स्त्री-१३०-योथो आशे-दुःष
 सुषम मिश्रित आशे।
 * दुःषमा चालौ सुषमा च दुःषमसुषमा,
 दुःषमानुभाववहूला, अल्पसुषमानुभवेत्यर्थः । तदा-
 ख्यश्चतुर्थोऽरः द्विचत्वारिंशद्वर्षान्यूनैकः कोटिकोटिसाग-
 रोपमप्रमाणः ।
दुःषमा-स्त्री-१३१-पांयभो (दुषम) आशे।
 * दुषमारख्यः पञ्चमोऽरः, तस्य एकविंशतिवर्ष-
 सहस्राणि ।
(दुःसंज्ञा)-स्त्री-१२०६-जगोता आशरतुं भेध-
 न्द्रिय न्तु-विशेष।
 दीर्घकोशा, दुर्नामा, 'दुर्नाम्नी' ।
दुःस्थ-पु-३५८-निधेन, दुःषी।
 द्र० अकिञ्चनशब्दः ।
 * दुःखेन तिष्ठति दुःस्थः ।
 'दुः स्पर्शा' स्त्री-११५७-भेडीभौय रींणो।
 द्र० कण्टकारिकाशब्दः ।
दुःस्फोट-पु-७८७-(शे. १४६) शस्त्रेणो भेद,
 लयंकर शस्त्र।
 [आराफल, अराफल शे. १४६]।
 * दुःखं स्फोटयति दुःस्फोटः ।
दुकूल-न.-६६९ शयादितुं वस्त्र।
 क्षौम, दुगूल ।
 * दुनोति शत्रुमनांसि दुकूलम् ।
दुगूल-न.-६६९ शयादितुं वस्त्र।
 क्षौम, दुकूल ।
 * दुहते-क्षुमाया आकृष्यते दुगूलम् । (दुक-

दुर्जन-पुं-३८०-दुर्जन.

द्र० कर्णेजपशब्दः ।

* दुष्टो जनो दुष्टं जनयति वा दुर्जनः ।

दुर्दिन-न.-१६५-वाङ्मवागो द्विवस.

□ [वार्दल शि०-१३] ।

* दुष्टं दिनमत्र दुर्दिनम् । यद् भागुरिः-
दुर्दिनं ह्यन्धकारोऽब्देः । वार्दलमपि ।

दुर्नामन-न.-४६८-७२स, भसा.

□ अशंस, गुदाङ्कुर, [गुदकील शि० ३४]

* पापरोगत्वाद् दुष्टं नाम अस्य दुर्नाम ।
कलीवलिङ्गः ।

दुर्नामा-स्त्री-१२०६-ज्योत्ना आक्षरनुं ज्योत्पर
ज्यु.

□ दीर्घकोशा (दुःसंज्ञा) 'दुर्नामी' ।

'दुर्नाम्नी'-स्त्री-१२०६-ज्योत्ना आक्षरनुं ज्योत्पर
ज्यु.

□ दीर्घकोशा, दुर्नामा, (दुःसंज्ञा) ।

दुर्बल-पुं-४४९-दुष्णो पातणो.

द्र० अमांसशब्दः ।

* निन्दितं बलमस्य दुर्बलः ।

दुर्भिक्ष-न.-६०-दुष्काण (अभिक्षयथी थयेक्ष ११
अतिशयोभांथी १० भो अतिशय. अगवाननी
६००रीभां दुष्काणना अलाव३५ १० भो अतिशय.)

* दुर्भिक्षं भिक्षणामभावो न स्यादिति दशमः ।

दुर्मनस्र-पुं-४३५-दुष्ट चित्तवागो.

□ विचेतस्, अन्तर्मनस्, विमनस् ।

* दुष्टं मनोऽस्य दुर्मनाः ।

दुर्मुख-पुं-३५१-अप्रिय भोलनार.

□ (दुष्टवचन), मुखर, अवदमुख ।

* मुखशब्देन वाग् लक्ष्यते, दुष्टं मुखं वागस्य

दुर्मुखः ।

दुर्वर्णक-न.-१०४३-३पुं.

द्र० कलधौतशब्दः ।

* दुष्टो वर्णोऽस्य दुर्वर्णम्, सुवर्णपिक्षया ।

दुर्वाच-पुं-३४७-अराय भोलनार.

□ कद्रद ।

* निन्दितं वक्ति दुर्वाक् गह्वंवादी ।

दुर्वासस्र-पुं-८५०-दुर्वासा ऋषि.

□ कुशारणि ।

* दुष्टं वासोऽस्य दुर्वासाः ।

दुर्विध-पुं-३५८-निधन.

द्र० अकिञ्चनशब्दः ।

* दुष्टा विधा प्रकारो भोजनं वा अस्य दुर्विधः ।

दुर्हृद्-पुं-७२९-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* दुष्टं हृदयमस्य दुर्हृद् । 'सुहृद्-दुर्हृद् मित्रा-
मित्रे' (७।३।१५७) इति हृदादेशः ।

दुर्ली-स्त्री-१३५३-अथपी

द्र० कच्छपीशब्दः ।

* 'दुर्लगा उक्षेपे' दोलति जलं डोलिः । 'नाम्यु-
पान्त्य-' (उणा-६०९) । इति किदिः, ह्यं दुर्ली ।

दुश्च्यवन-पुं-१७१-भन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* दुष्टं च्यवते-परदारपु रेतश्चुतेर्दुश्च्यवनः ।
नन्यादित्वादनः, दुःखेन च्यवते रणाद् वा ।

दुश्चर्मन्-पुं-४५४-अराय आभडीवागो.

□ द्विनमक, वण्ड, शिपिविष्ट ।

* असम्पूर्णत्वात् निन्दितं शोफाग्रस्य चर्माऽस्य
दुश्चर्मा । शैशवे निश्चर्माग्रशिश्नत्वात् निराच्छादनत्वाच्च ।

दुष्कृत-न०-१३८०-पाप.

द्र० अहम्शब्दः ।

* दुष्टं कृतं दुष्कृतम् ।

दुष्ट्याज-पुं-१२२२-अराय ७।थी.

□ व्याल, [व्याड शि. ११०] ।

दुष्टवृष-पुं-१२६३-दुष्ट अण्ड, गणीयो अण्ड.

□ गलि ।

दुष्टसाक्षिन्-पुं-८८२-(शे. १५५)-अराय साक्षी
आपनार.

□ [सूचिन् शे. १५५] ।

दुष्टु-अ.-१५४१-नि-ध, नि-हा ३२वा लायक.

* निन्दितं तिष्ठति दुष्टु । 'दुःस्वपवनिभ्यः'-

(उणा-७३२) इति कितुः । भीरुशानादित्वात् षत्वम् ।
यथा- दुष्टुवादी खलः ।

(दुस्फोट)-पुं-७८७-शस्त्र विशेष.

दुहित्-स्त्री-५४२-पुत्री.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

* दुह्यतेऽनया जामाता दुहिता । 'त्वद्दशत्रु-

(उणा-८६५) इति साधुः ।

दुहिनृ-स्त्री-९-(प.)-आ शष्प लगाउवाथी दुहुं-
वायक शष्प अने छे.

* यथा-हिमवद्दुहिता गौरी ।

दूत-पुं-७३४-दूत, सदेश वाडक.

□ सन्देशहारक ।

* दूयतेऽनेन यथोक्तत्वादित्वात् पर इति दूतः ।

'शीरी-' (उणा-२०१) इति कित्तः ।

दूती-स्त्री-७३४-दूती संदेश लक्ष्मिनारी स्त्री.

* दूयते मौखर्याद् दूती । 'शीरी-' (उणा-
२०१) इति कित् तः ।

दून-पुं-१४९३-तपावेलुं, हूषवेध.

द्र० तप्तशब्दः ।

* दूयते दूनः । 'दुगोरु च' । ४।२।७७।
इति कस्य नत्वमुत्वं च ।

दूर-न.-१४५२-दूर, आधुं.

□ विप्रकृष्ट, पर ।

* दूनोति दुःखेन ईयते गम्यते वा दूरम् ।
'खुरधुर-' (उणा-३९६) इति रे निपात्यते, तत्र
आरादव्ययेषु वक्ष्यते ।

(दूरदर्शिन)-पुं-३४४-दांभो विचार करनार,
दांभी नगरवाणो,

□ दीर्घदर्शिनू ।

दूरदृशू-पुं-१३३५गीध.

द्र० गृध्रशब्दः ।

* दूरान् पश्यति दूरदृक् ।

दूरवेधिन-पुं-७७३-दूरथी लक्ष्य पीधनार.

□ दूरापातिन् ।

* दूराद् वेधयति लक्ष्यं भिनत्ति दूरवेधी ।

दूरापातिन्-पुं-७७३-दूरथी लक्ष्य पीधनार.

□ दूरवेधिन ।

* दूरादापायति दूरापाती ।

दूर्वा-स्त्री-११९२-धरे.

द्र० अनन्ताशब्दः ।

* दूर्वते पशुभिः, दूरे वाति पृषोदरादित्वात् ।

(दूषण)-न.-२७२-मैथुन संभंधी होप आपवे.

□ क्षारणा, [आक्षारणा शि. १७] ।

* दूषणमित्येके ।

दूषिका-स्त्री-६३२-आंभनो भेद.

□ दूषिका ।

* दूषयति चक्षुर्दूषिका 'क्रौकल्य-' (उणा-
३८) इतीके दूषिका ।

दूषित-पुं-४३६-उपडा लायक.

द्र० अभिशस्तशब्दः ।

* दूष्यते स्म दूषितः । 'मैथुन' प्रतित्येके ।

दूषीका-स्त्री-६३२-आंभनो भेद.

□ दूषिका ।

* दूषयति चक्षुर्दूषीका । 'स्यमिकषि-' (उणा-
६६) इतीकः ।

दूषीविष-न.-१३१४-औषध-भंत्र-प्रयोगथी-
निवीर्यधरायेलु अेर.

* दूष्यते दूषी, दूषीलक्षणं विषं दूषीविषम् ।

औषध-मन्त्रप्रयोगे निवीर्यीकृतम् ।

दूष्य-न.-६२४-दुर्गंधवाणुं भांस, परः.

□ पूय ।

* दूष्यते दूष्यम् ।

दूष्य-न.-६८१-तंभु, वस्त्रनुं धर.

□ स्थुल ।

* दूष्यतेऽनेनाऽन्यदर्शनं दूष्यम् ।

दूष्या-स्त्री-१२३२-दाथीनी डेड उपर आभडानो होर.

□ कक्ष्या, वस्त्रा ।

* दूष्यते दूष्यतेऽनया दूष्या । बाहुलकात्
करणेऽपि ध्यात् ।

दृक्कर्ण-पुं-१३०३-सर्प, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

* दृशावेव, कर्णाविस्य दृक्कर्णः ।

हजल-त.-३०७(शे०-८६)-आंशु.

द्र० अश्रुशब्दः ।

(हवप्रसादा)-स्त्री-१०६२-अणो सुरभो, यीभेड.

□ कलाली, चक्षुष्या, कुलस्थिका ।

हग्विष-पुं-१३१२-दृष्टिमां विष होय तेवो नाग.

* दृशि विषमस्य हग्विषः ।

हढ-पुं-१३८७-अठोर स्पर्श.

द्र० कक्वटशब्दः ।

* दहति हंहति वा हढः । 'बलिस्थूले हढः' ।

४।४।६९॥ इति क्ते साधुः ।

हढ-पुं-१४४७-धट, निरंतर.

द्र० अविरलशब्दः ।

* दहति हंहति वा हढः । 'बलिस्थूले

हढः । ४।४।६९॥ इति क्ते साधुः ।

हढ-त.-१५०५-अतिशय, धातु.

द्र० अतिमर्यादशब्दः ।

* दहति हढम् ।

हढमुष्टि पुं-३६८-कृपण.

द्र० कदर्यशब्दः ।

* हढा मृष्टिस्य हढमुष्टिः ।

हढरथ-पुं-३७-१०भा शीतलनाथः ल. ना
पिता.

* हढो रथोऽस्य हढरथः ।

हढसन्धि-पुं-१४७२-मज्जुत आधो, हढ
संधयण.

□ संहत ।

* हढः सन्धिरस्य हढसन्धिः ।

हति-पुं-१०२५-मशक.

□ खल्ल ।

* द्रियते हतिः । पुंल्लिङ्गः । ('हमुषि'- उणा-
६५१) । इति क्त्तिः ।

हश-स्त्री-५७५-आंशु, नेत्र.

द्र० अक्षिशब्दः ।

* पश्यति हश्यते वाऽनया हक् ।

हशान-पुं-९८-(शे-६)-सूय.

द्र० अंशुशब्दः ।

हषद्-स्त्री-१०३५-प.थर.

* अस्मन्, पाषाण, प्रस्तर, ग्रावन्, शिला,
उपल ।

* हणाति दीर्यते वा हषत् । स्त्रीलिङ्गः ।
'द्रो हस्वश्च' (उणा-९०५) इति सद् ।

हषद्वती स्त्री-२०५-(शे०-५१)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

हष्ट-त०-३०२-स्वदेश अने परदेशथी यतो लय.

* स्वराष्ट्राच्चौराटविकादिभयं परराष्ट्रात् दाह-
विलोपादिभयं च हष्टम् ।

हष्टरजस्र-स्त्री-५११-युवान स्त्री, ऋतु प्राप्त
स्त्री.

द्र० चरीशब्दः ।

* हष्टं रजोऽस्यां हष्टरजाः प्राप्तुः ।

हष्टि-स्त्री-३०९-भति, बुद्धि.

□ मति, मनीषा, बुद्धि, धी, धिषणा, ज्ञप्ति,
चेतना, प्रतिभा, प्रतिपत्, प्रज्ञा, प्रेक्षा, चित्, उपलब्धि,
संवित्ति, रोमुषी ।

* दर्शनं हष्टिः ।

हष्टि-स्त्री-५७५-आंशु.

द्र०-अक्षिशब्दः ।

* हश्यतेऽनवा हष्टिः ।

हष्टिपात-पुं-२४५-(शि०-१७) दृष्टिवाद, १२मुं
अंग.

□ दृष्टिवाद ।

हष्टिवाद-पुं-२४५-दृष्टिवाद १२ मुं अंग.

□ दृष्टिपात. [शि०-१७] ।

* हष्टयो दर्शनानि तासां वदनं दृष्टिवादः ।
दृष्टीनां पातो यत्रासौः । दृष्टिपातोऽपि । सर्वनय-
दृष्टय इहाऽऽख्यायन्त इत्यर्थः । तथा चाह 'दृष्टिवादेन
दृष्टिपातेन वा सर्वभावप्ररूपणा आख्यायते ।'

देव-पुं-५६-आवती उल्लसिपिणीना २२भा
तीर्थकर.

* दीव्यति ज्ञानश्रिया देवः ।
देव-पुं-८८-हेवत्।
 द्र० अनिमिपशब्दः ।
 * दीव्यन्ति क्रीडन्तीति वा देवाः । लिहादिभ्यः'
 ५।१।५०॥ इत्यच् ।
देव-पुं-३३३-रात् (नाटकभांशत् मटे वपरतो
 श५६)
 भट्टारक ।
 * दीव्यतीति देवः ।
देव-पुं-३३६-पूज्यवायक नाम पश्या लगडातो
 श५६.
 पाद, भट्टारक [भरटक, भट्ट-शे०-८१.] ।
 * यथा-कुमारपालदेवः । शेषश्चात्र-‘पूज्ये
 भरटको भट्टः प्रयोज्य पूज्यनामतः’ ।
देव-पुं-७८२-(शे०-१४५)-तलवार.
 द्र० असिशब्दः ।
देवकीसनु-पुं-२१८-विष्णु, नारायण, कृष्ण.
 द्र० अच्युतशब्दः ।
 * देवक्याः सनुः देवकीसनुः ।
(देवकुरु)-पुं-९४६-हेवकु३ क्षेत्र.
देवकुसुम-न.-६४६-सविं०.
 लवङ्ग, श्रीसङ्ग (श्रीपर्याय) ।
 * देवं द्युतिमत, देवानां वा कुसुमं देवकुसुमम् ।
देवखात-न.-१०९४ कुदरती-कुं३.
 अखात ।
 * देवैरिव खातं देवखातम् ।
देवगणिका-स्त्री-१८३-उर्वशी आदि अप्सराभ्यो.
 द्र० अप्सरसूशब्दः ।
देवगायन-पुं-१८३-गन्धर्व, देवानां गयैया.
 द्र० गन्धर्वशब्दः ।
 * देवानां गायना देवगायनाः ।
(देवगुरु-पुं-११८-शुद्धरपति..
 द्र० आङ्गिरसशब्दः ।
देवच्छन्द-पुं-६५८ सो सेरने।।।।।
 * देवानां छन्दोऽभिप्रायोऽत्र देवच्छन्दः ।
देवजग्ध-न.-११९१-शेष्ठि धास, अेक

गतनुं भुगंधी षड्.
 सौगन्धिक, पौर, कर्तृण, रोहिष ।
 * देवैर्जग्धमिवान्तः द्युषिरत्वाद् देवजग्धम् ।
देवता-स्त्री-(प. व.) ८८-हेव.
 द्र० अनिमिपशब्दः ।
 * देवा एव देवताः । स्त्रीलिङ्गः ।
 ‘देवात्तल्ल’ । ७।२।१६२॥ इति तल्ल ।
देवताप्रणिधान-न.-८२-पांय पैश्री पांयभे
 नियम.
 * देवताया वीतरागस्य प्रणिधानमात्मना सर्वतः
 सम्भेदः ।
देवत्व-न.-८४१-हेवपलुं.
 देवभूय, देवसायुज्य ।
 * देवस्य भावो देवत्वम् ।
देवदत्ताप्रज-पुं-२३७-शुद्धनुं अेक नाम.
 * देवदत्ता प्रजाऽपत्यमस्य देवदत्ताप्रजः ।
देवदीप-पुं-५७५-(शे. १२१) आं०.
 द्र० अक्षिशब्दः ।
देवदुन्दुभि-पुं-१७४-(शे. ३२) ष-द्र.
 द्र० अच्युताप्रजशब्दः ।
देवद्रघ-पुं-४४४-हेव पूजक.
 * देवमञ्चति देवद्रघइ ।
देवधान्य-न.-११७८-शुवार.
 यवनाल, योनल, श्रुर्गाह्य, बीजपुष्पिका ।
 * देवप्रियं धान्यं देवधान्यम् ।
देवन्-पुं-५५३-दीयर, पतिने। नाने। लार्ध.
 देव, देवर ।
 * देवते देवरः । ‘बहुलम्’ (५।१।२) ।
 इत्यनि देवा ।
देवन-पुं-४८६-शुगार रभवाना पासा.
 प्रासक, प्राशक, अक्ष ।
 * दीव्यन्त्यनेन देवनः ।
देवन-न.-५५६-क्रीडा, रमत.
 द्र० कूर्दनशब्दः ।
 * दीव्यते देवनम् ।
देवनन्दिव्-पुं-१७६-धन्दने। ६।२।५।।।
 * देवानन्दयतीत्येवं शील्य देवनन्दी ।

(देवनिकाय)-पुं-१४१३-देवने। समुदाय.

देवनेवैद्यबलिभोजन-पुं-८५७-देवने धरायेलुं
नैवेद्य अंते अलि भानार. (प्राहाणु.)

उच्छिष्टभोजन ।

* देवस्य नैवेद्यं बलिं च भोजनं यस्यस तथा ।

देवपति-पुं-१७३-ईन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* देवानां पतिः देवपतिः ।

देवप्रश्न-पुं-२६३-प्रश्नश्च ज्ञान्वा माटे ज्योतिषीने
उद्धेलुं प्रथम वचन.

उपश्रुति ।

* देवेभ्यः प्रश्नः देवप्रश्नः ।

देवब्रह्मन्-पुं-८४९-नारद ऋषि.

नारद, पिशुन, कलिकारक ।

* देवानां ब्रह्मा देवब्रह्मा ।

देवभूय-न.-८४१-देवपाणुं.

देवत्व, देवसायुज्य ।

* देवस्य भवनं देवभूयं ब्रह्मणैकत्वम्,
मोक्ष इत्यर्थः । 'हत्याभूयं भावे' ॥ ५।१।३६ ॥
इति क्यपि साधुः ।

(देवभोज्य)-न.-८९-अमृत, देवोने आहार.

द्र० अमृतशब्दः ।

देवमातृक-पुं-९५५-वरसादना पाण्डिथी अनार
उत्पन्न थाय तेवो देश.

वृष्टिजीवन ।

* देवोऽभ्रं माताऽस्य देवमातृकः ।

देवयज्ञ-पुं-८२१-होम.

आहुति, होम, होत्र, वपट्टकार ।

* देवेभ्यो यजनं देवयज्ञः ।

(देवयान)-न.-८९-देवोनुं विमान.

(सुरयान), विमान । [ज्योमयान शि. ७] ।

देवर-पुं-५५३-दीधर, पतिनो नानो भाष्.

देव, देवन् ।

* देवते देवरः । 'ऋच्छिचटि-' (उणा-३९७)

इत्यरः ।

देवराज-पुं-१८-(प.)-ईन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

देवल-पुं-९२४-देवने पूजरी.

देवाजीव ।

* देवान् लाति देवलः । दिव्यतीति वा 'मृदि-
कन्दि-' (उणा-४६५) इत्यलः ।

(देवलोक)-पुं-८७-स्वर्ग.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

(देववर्त्मन)-न.-१६३-आधार.

द्र० अनन्तशब्दः ।

देववर्धकि-पुं-१८२-विश्वकर्मा, देवने शिःपी.

विश्वकर्मान्, त्वाष्ट, विश्वकृत् ।

* देवानां वर्धकिः देववर्धकिः ।

देवशुनी-स्त्री-१२८१-(शि. ११३)-इतरी.

सरमा, शुनी ।

देवश्रुत-पुं-५४-आवती उत्सर्पिणीमां थनारा
छूडा तीर्थं डर.

* देवैः श्रुतः प्रतीतो देवश्रुतः ।

देवसायुज्य-न.-८४१- देवपाणुं.

देवत्व, देवभूय ।

* सह युक् योगोऽस्य सयुक्, तस्य
भावः सायुज्यम्, देवेन सायुज्यं देवसायुज्यम् ।

देवसृष्टा-स्त्री-९०३-भद्रि.

द्र० अब्धिजाशब्दः ।

* देवैः सृज्यते स्म देवसृष्टा ।

देवाजीव-पुं-९२४-देवने पूजरी.

देवल ।

* देवानाजीवति देवाजीवः ।

देवाधिदेव-पुं-२५- तीर्थं डर.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* देवानामप्यधिदेवः देवाधिदेवः ।

देवानाम्प्रिय-पुं-३५३-भूष्.

द्र० अज्ञशब्दः ।

* देवानां प्रियः देवानाम्प्रियः ।

'देवानाम्प्रियः' । ३।२।३४। इति षष्ठ्या अलुप् ।

देवान्धस-न.-८९-अमृत, देवोतो आहार.

द्र० अमृतशब्दः ।

* देवानामन्धोऽन्नं भोज्यमाहार इति यावत्
देवान्धः देवान्, देवमोज्यं देवाहार इत्यादि ।

(देवान्न)-न.-८९-अमृत, देवोतो आहार.

द्र० अमृतशब्दः ।

* देवानामन्धोऽन्नं भोज्यमाहार इति यावत्
देवान्धः, देवान्, देवमोज्यं देवाहार इत्यादि ।

देवायुध-न.-१७९-धन्नुं धनुष्य.

* देवानामायुधं देवायुधम् । इन्द्रस्य धनुः ।

देवाय-पुं-३०-भद्रावीर स्वामी, २४भां तीर्थिकर

द्र० ज्ञातनन्दनशब्दः ।

* देवश्चासौ आर्यश्च देवार्थः, देवैर्यतेऽभि-
गम्यते इति वा देवानाम् इन्द्रादीनामर्थः स्वामीति
वा ।

(देवाहार)-पुं-८९-अमृत.

द्र० देवान्धमशब्दः ।

* देवानामाहारः देवाहारः ।

देवी-स्त्री-४०- श्रीअर नाथ भगवान्नी माता.

* देवीव देवी ।

देवी-स्त्री-३३४- पट्टराणी (नाटकभां राणी माटे
वपरातो शब्द.)

* कृताभिषेका राजादेवी, वासवदत्तादि ।

देवीकोट पुं-९७७-आण्यसुरनुं नगर.

□ उमावन, कोटिवर्ष, वाणपुर, शोणितपुर ।

* देव्याः कोटः कौटिल्यमत्र देवीकोटः ।

देवृ-पुं-५५३-पतिनो नानो आर्ध, द्वियर.

□ देवर, देवन् ।

* दीव्यतीति देवा । 'दिव ऋ' (उणा-३९७)

इत्यरः ।

देश-पुं-९४७-देश.

द्र० उपवर्त्तनशब्दः ।

* दिश्यते देशः .

देशक-पुं-४८८-शासन करनार.

□ शास्तृ ।

* दिशतीति देशकः ।

देशरूप-न.-७४२-न्याय.

द्र० अभेषशब्दः ।

* दिश्यमानस्योचितस्य रूपं देशनं वा 'त्या-
श्चप्रशस्ते रूपम्' । ७।३।१०॥

देशिक-पुं-४९३-मुसाक्षर प्रवारी.

द्र० अध्वगशब्दः ।

* देशो देशान्तरमस्ति अस्य देशिकः ।

देह-पुं-५७-तीर्थिकरेनुं शरीर अद्भुतश्च अने
गंधवाणुं होय छे ते तीर्थिकरेनो रलो अतिशय,

* तीर्थिकराणां देहः अद्भुतं लोकोत्तरं रूपं
गन्धश्च यस्य स तथा निरामयः स्वेदमलरहितश्च
भवति एष प्रथमः सहोत्थोऽतिशयः ।

देह-न.-पुं-५६३-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* धातुभिर्दिह्यते देहः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

देहधारक-न.-६२६-क्षीडकं.

द्र० अस्थिशब्दः ।

* देहं धारयति देहधारकम् ।

(देहभाजू)-पुं-१३६६-संसारी श्व.

द्र० अमुमत्शब्दः ।

देहभृत्-पुं-१३६६-संसारी श्व.

द्र० अमुमत्शब्दः ।

* देहं विभर्ति देहभृत्, यौगिकत्वाद् देह-
भाक् शरीरीत्यादयः ।

देहलक्षण-न.-५६५- यक्ष वगेरे देहनां लक्षण.

□ सामुद्र ।

* देहस्य लक्षणं चक्रध्वजादि ।

देहली-स्त्री-१००९-धरतो शंभर.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

* दिह्यते घृतादिना देहली, 'मृदिकन्दि'-(उणा-
-४६५) इत्यलः ।

देहसञ्चारिणी-स्त्री-५४२-(शे०-११५) पुत्री.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

देहिनी-स्त्री-९३८-(शे०-१५८)-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

(दैतेय)-पुं-(अ.व.)२३८-असुर.

द्र० असुरशब्दः ।

* दितेर्जाता दैतेयाः ।

दैत्यगुरू-पुं-१२०-असुराचार्य-शुक.

द्र० उशनश्शब्दः ।

* दैत्यानां गुरु दैत्यगुरुः । यौगिकत्वादसुराचार्य इत्यादयः ।

दैत्यदेव-पुं-११०७- वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* दैत्यानां देवो दैत्यदेवः ।

दैत्यारि-पुं-२१४-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* दैत्यानामरिः दैत्यारिः ।

दैत्य-न. -३१९-दीनता.

□ कार्पण्य ।

* दीनस्य भावो दैत्यम् ।

दैर्घ्यं-न. -१४३१- लंकार्थ.

□ आयाम, आनाह ।

* दीर्घस्य भावो दैर्घ्यम् ।

दैव-पुं-न. -१३७९-भाग्य.

□ नियति, विधि, भाग्य, भागधेय, दिष्ट ।

* देवस्य आत्मनः इदं पूर्वकर्म देवम् ।

पुंक्लीबलिङ्गः ।

दवज्ञ-पुं-४८२-अथोतिपी.

द्र० आदेशिनशब्दः ।

* दैवं पूर्वकर्म जानाति दैवज्ञः ।

दैवत-पुं-न. -८८-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

* देवता एव दैवताः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

‘प्रज्ञादिभ्यो ऽण्’ ७।२।१६५ इत्यण् ।

दैवत-न. -१५९- देवोनी ओक अहोरात्र (भनुष्यन् ओक वष) ।

* मानुषेण अबदेन देवतानामिदं दैवतम् ।

तत्रोत्तरायणमहः, दक्षिणायनं रात्रिः ।

दैवत-न. -८४०-आंगीओनो अग्रभाग.

* अङ्गुलीनां मुखे अग्रभागे देवतामिदं तीर्थम् ।

यद् याज्ञगल्क्यः-

‘कनिष्ठातर्जन्यङ्गुष्ठमूलान्यग्रं करस्य च । प्रजापति-पितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात् ॥ शेषश्चात्र-‘करमध्ये सौम्यं तीर्थम् ।’

दैवपर-पुं-३८३- भाग्य उपर आधार राभनार

□ यद्भविव्य (दैवादिन्, दैवप्रमाणक) ।

(दैवप्रमाणक)-पुं-३८३- भाग्य उपर आधार-राभनार.

द्र० दैवपरशब्दः ।

(दैववादिन्)-पुं-३८३-भाग्य उपर आधार राभनार.

द्र० दैवपरशब्दः ।

दोः सहस्रभृत्-पुं-७०२- कार्त्वीर्य, अर्जुन.

□ हैहय, कार्त्वीर्य, अर्जुन ।

* दोः सहस्रभृत् ।

दोमूल-न. -५८९-कांभ, अगल.

□ मुजकोटर, खण्डिक, कक्षा ।

* दोष्णोमूलं दोमूलम् ।

दोला-स्त्री-७५८-द्विचक्र.

□ प्रेङ्खा, (हिण्डोलक, शयानक) ।

* दोल्यते दोला काण्टमयी रज्जुप्रालम्बश्च ।

दोली-स्त्री-१४८१-द्विचक्र.

□ ‘दोली’ प्रेङ्खोलन, प्रेङ्खवा,

[अन्दोलन १३३ शि.]

* दोलनं दोला । ‘भीषि-भूषि-’ (५।३।१०९)

इत्यङ् ।

‘दोली’-स्त्री-१४८१-द्विचक्र.

द्र० दोलाशब्दः ।

दोस्र-पुं-न. -५९९-सुग, हाथ.

□ भुज, बाहु, प्रवेष्ट, वाह ।

* दाम्यति दोः । पुंक्लीबलिङ्गः । ‘यमिदमि-

भ्यां डौम्' (उणा-१००५) ॥

दोष-पुं-१३७५-३७८.

□ आदीनव, आस्रव, 'आश्रव' ।

* दुष्यति अनेन दोषः ।

दोषज्ञ-पुं-३४१-विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* दोषान् जानाति, ज्ञात्वा जह्यादिति दोषज्ञः ।

दोषज्ञ-पुं-४७२-वैद्य.

द्र० अगदङ्कारशब्दः ।

* दोषान्-वातपित्तकफलक्षणान् संकीर्णान्

संकीर्णान्श्च जानातीति दोषज्ञः ।

दोषा-स्त्री-१४३-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* दुष्यति अस्यां दृष्टिदोषा । अव्ययमपि ।

दोषा अ.-१५३३-रात्रि.

□ नक्तम्, उपा (अभ्ययानि) ।

* दुष्यति दोषा । 'सनिश्चमि'-(उणा-६०४) ।

इत्याप्रत्ययः । यथा-दोषामन्यमहः ।

दोषैकदश-पुं-३८०-दोषग्राही.

□ पुरोभागिन् ।

* दोषे एव एकस्मिन् दृग् ज्ञानं यस्य स दोषैकदश । यत्कात्यः-दोषैकग्राहिद्वयः पुरोभागीति कथ्यते ।

दोहद-पुं-न.-५४१-दोहद, गर्भना प्रलाये थती भ्रष्टा.

□ दोहद, श्रद्धा, लालसा ।

* द्वे हृदये अत्र दोहदम् । पुं क्लीबलिङ्गः ।

पृषोदरादित्वात्, दोहमिच्छापूर्णं ददाति वा ।

दोहदान्विता-स्त्री-५३९-दोहदवाणी स्त्री.

□ श्रद्धालु ।

* दोहदं गर्भिण्या अभिलाषस्तेनाऽन्विता ।

दोन्दुभी-स्त्री-५१८-(शे. १०८)-वरयात्रा.

□ [वरयात्रा शे. १०८]

दोहद-न.-५४१-दोहद.

अ. ४५

□ दोहद, श्रद्धा लालसा ।

* अभिलाषान्तरेण दुष्टं हृदयं दुर्हृदयं तस्य भावः कर्म वा दोहदम् । युवादित्वाद्गुण् । बाहुलकाद् 'दुर्भगसिन्धोः' (७।४।२५) इत्युत्तरपदस्य न वृद्धिः ।
दौवारिक-पुं-७२१-द्वारपाल, प्रतिहार.

द्र० उत्सारकशब्दः ।

* द्वारे नियुक्तो दौवारिकः । 'तत्र नियुक्ते'

।५।४।७। इतीकणि द्वारादित्वादौकारगमः ।

दौलेय-पुं-१३५३-अय्यो.

द्र० कच्छपशब्दः ।

* दुत्या अपत्यं दौलेयः ।

दौष्यन्ति-पुं-७०२-भरत, दुष्यन्त अने शकुं-
तक्षानो पुत्र.

□ भरत, सर्वदम, शकुन्तलात्मजं । [सर्वदमन शे०-५६] ।

* दुष्यन्तस्यापत्यं दौष्यन्तिः ।

दौहित्र-पुं-५४४-दीक्षरीना दीक्षरी.

□ [नप्तु शे०-११६] ।

* दुहितुरपत्यं दौहित्रः । 'पुनर्भू'पुत्र'-(६।१। ३९ ॥) इत्यन् । शेषश्चात्र नप्ता तु दुहित पुत्रे ।

द्यावाक्षमा-(द्वि. व.)स्त्री-९३८-स्वर्गं अने पृथ्वी.
द्र० दिवस्पृथिवीशब्दः ।

* द्योश्च क्षमा च द्यावाक्षमे । 'दिवो द्यावा'-
।३।२।४। इति द्यावादेशः ।

द्यावापृथिवी-(द्वि. व.)स्त्री-९३८-स्वर्गं अने पृथ्वी.

द्र० दिवस्पृथिवीशब्दः ।

* द्योश्च पृथिवी च द्यावापृथिव्यौ । 'दिवो द्यावा'-
।३।२।४। इति द्यावादेशः ।

द्यावाभूमि-(द्वि. व.)स्त्री-९३८-स्वर्गं अने पृथ्वी.
द्र० दिवस्पृथिवीशब्दः ।

* द्योश्च भूमिश्च द्यावाभूमि । 'दिवो द्यावा'-
।३।२।४। इति द्यावादेशः ।

घु-पुं-१३८-दिवस.

द्र० अहनशब्दः ।

* द्यौति गच्छति द्युः । पुंलिङ्गः । 'द्युद्गुभ्याम्'
(उणा-७४४) इति डुः ।

द्यु-पुं-८७(शे०-३) स्वर्गः ।

द्र० अनिमिषशब्दः ।

द्युत्-स्त्री-१००-किरथु.

द्र० अंशुशब्दः ।

* द्योतनं द्युत् । 'क्रुसं'पदादिभ्यः क्विप् ।

।५।३।११४।। इति क्विप् ।

द्युति-स्त्री-१००-किरथु.

द्र० अंशुशब्दः ।

* द्योतते द्युतिः स्त्रीलिङ्गः ।

'द्युति'-स्त्री-१५१२-शाला.

द्र० अभिख्याशब्दः ।

द्युपति-पुं-९७-स्यु'.

द्र० अंशुशब्दः ।

* दिवां पतिः द्युपतिः

द्युम्न-पुं-१९२-धन.

द्र० अर्थशब्दः ।

* द्युभिर्मियते द्युम्नम् । 'द्युमुनिभ्यो माङ्गोडित्'
(उणा-२६६) । इति नः ।

द्युम्न-पुं-७९६-पराङ्म.

द्र० ऊर्जशब्दः ।

* दिवि मीयते द्युम्नम् । 'द्युमुनिभ्यो माङ्गो
डित्' (उणा-२७६) इति नः, द्रविणमपि ।

द्युवसति-पुं-१०-(प.)-हेव

द्युवासिन्-पुं-१०-(प.)-हेव.

द्युशय-पुं-१०-(प.)-हेव.

द्युसद्-पुं-१०-(प.)-हेव.

द्युसदन-पुं-१०-(प.)-हेव.

द्युसचान्-पुं-१०-(प.)-हेव.

(द्युसचान्)-पुं-८७-५-हेव.

द्युत्-पुं-१०-४८६-गुगार.

□ दुरोदर, कैतव, अश्रवती, पण ।

* दीव्यते स्म द्युत् । पुं क्लीबलिङ्गः ।

द्युत्कारक-पुं-४८५-गुगारी.

□ सभिक ।

* द्युत् करोति द्युत्कारकः ।

द्युत्कृत्-पुं-४८५-सुभ्यो.

□ कितव, धूर्त, अक्षधूर्त, अक्षदेविन् ।

* द्युत् करोति द्युत्कृत् ।

द्यौ-स्त्री-८७-२५ग'.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* द्युक् अभिगमे, द्यौति-अभिगच्छति अमूं
सुरजन इति 'द्युगभिभ्यां डोः' (उणा-८६७) इति
डोप्रत्यये द्योशब्द ओकारान्तः । सौ द्यौः, स्त्रीलिङ्गः ।

द्यौ-स्त्री-१६३-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* द्युक् अभिगमे, द्यौति अभिगच्छति अमूं
सुरजन इति 'द्युगभिभ्यां डोः' (उणा-८६७) इति
डोप्रत्यये द्योशब्द ओकारान्तः । सौद्यौः स्त्रीलिङ्गः ।

द्योत्-पुं-१००-(शि.-८) सूर्यादिना किरणो.

द्र० अंशुशब्दः ।

(द्यौत्)-पुं-१०१-प्रकाश.

द्र० आतपशब्दः ।

द्योतन-न.-५७७-ज्येवुं ते.

द्र० अवलोकनशब्दः ।

* द्योत्यते द्योतनम् ।

द्रकट-पुं-२९४-(शे०-८९) नोपत-शयन अने
नगाडवा माटे.

□ [द्रगड शे. ८६]।

द्रगड-पुं-२९४-(शे०-८९)-नोपत-शयन अने
नगाडवा माटे.

□ [द्रकट शि० ८६] ।

द्रङ्ग-पुं-९७१-नगर.

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

* द्रमन्ति अत्रेति द्रङ्गः । 'द्रयो णिद्वा'
(उणा-९५) । इति गः ।

द्रप्स-न०-४०६-भास, पातणुं दडी.

□ पत्रल, [द्रप्स्य शि०-२६] ।

* दृष्यतेऽनेन द्रप्सम् । 'मावा'-(उणा-५६४)
इति बहुवचनात् सः, ततः 'स्पृशादिसृपो वा' (४।४।
११२) इत्यकारागमः, द्रप्स्यमित्यपि ।

द्रप्स्य-न०-४०६ (शि०-२६)-भास, पातणुं दडी.

□ द्रप्स, पत्रल ।

* दृष्यतेऽनेन द्रप्सम् । 'मावा'-(उणा-५६४)
इति बहुवचनात् सः, ततः 'स्पृशादिसृपो वा' (४।४।
११२, इत्यकारागमः, द्रप्स्यमित्यपि ।

द्रव-पुं-५५५-क्रीडा, रमत.

द्र० कृद्'नशब्दः ।

* द्रवति हृदयमनेन द्रवः ।

द्रव-पुं-८०२-पधायन, नासी नपुं.

द्र० अप्रक्रमशब्दः ।

* द्रवणं द्रवः ।

द्रविण-न०-१९२-धन.

द्र० अर्थशब्दः ।

* द्रवति द्रविणम् । 'द्रुहृवृहि'-(उणा-१९४)।।

इति ङणः ।

द्रविण-न०-७९६-(शि०-७०)-पराङ्म.

द्र० ऊर्जशब्दः ।

द्रव्य-न०-१९२-धन.

द्र० अर्थशब्दः ।

* द्रुतुल्यं द्रव्यम् । 'द्रोभ'व्ये' (७।१।११५)।।
इति यः । यथा-द्रुग्रन्थि अजिह्वं दारु उपकल्प्य-
मानं विशिष्टेष्टरूपं भवति, तथा धनमपि विनियुज्यमानं
विशिष्टेष्टमाल्याद्युपभोगफलं भवति इति द्रव्यमुच्यते ।

द्रह-पुं-१०९१-जि३। द्रह.

□ अगाधजल, हृद ।

* द्रुहति द्रहः । पृषोदरादित्वात् ।

द्राक्-अ-१५३०-न६दी.

द्र० अञ्जसाशब्दः ।

* द्रवति द्राक् । 'द्रागाद्यः' (उणा-८७०) इति
निपात्यते । यथा-'द्राग् विद्रुतं कातरः' ।

द्राक्षा-स्त्री-११५५-द्राक्षि, दराप.

द्र० गोस्तनीशब्दः ।

* रस्यते द्राक्षा । 'लाक्षाद्राक्षा'-(उणा-
५९७) ।। इति निपात्यते । यद्वा द्राक् क्षरति क्षीयते

क्षिपति क्षिणोतीति वा 'क्वचित्' (५।१।१७१)
इति डः ।

द्रादिका-स्त्री-५८३-(शि. ४६) दादी.

□ दादिका, दंष्ट्रिका ।

द्रामिल-पुं-८५४-वात्स्यायन भुनि.

द्र० अङ्गुलशब्दः ।

* द्रामिलदेशे भवः द्रामिलः ।

द्रु-पुं-१११४-वृक्ष.

द्र० अंहिपशब्दः ।

* द्रवति द्रुः । 'द्रुद्रुभ्याम्' (उणा-७४४) इति
डिटुः ।

द्रुघण-पुं-२११-श्रत्ना.

द्र० अजशब्दः ।

* द्रुह'न्यतेऽनेन द्रुघणः कुठारः, द्रुघण इव
द्रुघणः, संसारच्छेदकत्वात् ।

द्रुघण-पुं-७८५-भगद्वण, धय, भोगरी.

□ घन, मुद्गर

* द्रुह'न्यतेऽनेन द्रुघणः । 'व्ययो द्रोः करणे'
(५।३। ३८) । इत्यल्लि घनादेशः ततोऽग्रिहणादिपाठान्
णत्वम्, द्रुं घणतीति असते वा ।

द्रुण-न०-७७५-धनुष्य.

द्र० अस्त्रशब्दः ।

* द्रुणति हिनस्ति द्रुणम्, द्रुवति याति शिरोऽनेन वा "द्रोवा" (उणा-१८४) ॥ इति किट् णः ।

द्रुण-पुं-१२११-वीं छी.

द्र० आलिशब्दः ।

* द्रुणति द्रुणः । द्रुतोऽपि ।

द्रुणा-स्त्री-७७६-धनुष्यनी दोरी.

द्र० गव्याशब्दः ।

* द्रुणति-हिनस्ति द्रुणा, द्रवत्यनया शर इति वा ।

द्रुणा-न.-२९२-शीघ्र गतिवाणु संगीत.

□ ओघ ।

* द्रुत-विलम्बित-मध्यानां क्रमेण ओघ-तत्त्व-घनाः पर्यायाः । भागुरिस्तु घनस्थानेऽनुगतमित्याह । यत्पाठः-

लम्बितद्रुतमध्यानि, तत्त्वौघानुगतानि तु ।

अभिधानकृतामेष समयः । नाद्ये तु द्रुतादिलयानुसारेण क्रमाद् ओघाद्याः वाच्यप्रकाराः ॥

द्रुत-न.-वाच्य-१४७०-शीघ्र, ७४६टी.

द्र० अविलम्बितशब्दः ।

* द्रवति द्रुतम् ।

द्रुत-पुं-१४८७-पीण्णी गयेलो.

□ विलीन, विद्रुत ।

* द्रवति स्म द्रुतः ।

द्रुत-पुं-१२११-(शि. १०९)-वीं छी.

द्र० आलिशब्दः ।

द्रुम-पुं-१११४-वृक्ष.

द्र० अद्रिपशब्दः ।

* द्रुः-शाखाऽस्त्यस्य द्रुमः । 'द्यु-द्रोमः' (७) २।३७ । इति मः ।

द्रुमानति-स्त्री-६२-वृक्षो अत्यंत नभी नय ते-तीर्थं करनो २६ मो अतिशय.

* तथा वृक्षाणामानतिनम्रता स्यादिति एकादशः । (अहंतामतिशयः) ।

द्रुमामय-पुं-६८५-लाभ.

द्र० लाक्षाशब्दः ।

* द्रुमस्यामय इव निर्यासो द्रुमामयः ।

द्रुमोत्पल-पुं-११४५-पीण्णी कण्ठे, करेणु.

□ कर्णिकार, 'परिव्याध' ।

* द्रुमस्यापि उत्पलानीव पुष्पाण्यस्य द्रुमोत्पलः । सुरभिश्चायमन्यो निर्गन्धः ।

द्रुवय-न.-८८३-अेक प्रकाशनु भाप.

* द्रोविकारो द्रुवयं-मानम् । 'द्रोवयः' १६।२।४३॥

द्रुह-१०-(प.)-वध्यथी जेऽवा येऽय शम्भ.

* यथा-पुरधुक शिवः ।

द्रुहिण-पुं-२११-अ्रवा

द्र० अजशब्दः ।

* ह्यति असुरेभ्यः द्रुहिणः । 'ऋद्रुहेः कित्' (उणा १९५) इतीणः ।

द्रोण-पुंन.-८८६-यार आढकनुं भान-भाप.

* द्रवति द्रोणः । पुं क्लीबलिङ्गः । 'द्रोवा'- (उणा-८४) इति णः । 'चतुर्भिराढकैर्द्रोणः ।'

द्रोण-पुं-१३२३-(शि ११८)-डिंसक काण्डो.

□ द्रोणकाक ।

* 'द्रुणत् हिंसायाम् ।' द्रोणकाकः । द्रोणोऽपि ।

'द्रोण'-पुं-१२११-वीं छी.

द्र० आलिशब्दः ।

द्रोणकाक-पुं-१३२३-डिंसक काण्डो.

□ [द्रोण-शि. ११८]

* 'द्रुणत् हिंसायाम्' द्रोणकाकः । द्रोणोऽपि ।

'द्रोणक्षीरा'-स्त्री-१२६९-३२ शेर प्रभाणु द्वध आपनारी गाय.

□ द्रोणदुग्धा, द्रोणदुधा ।

द्रोणदुग्धा-स्त्री-१२६९-३२ शेर प्रभाणु द्वध आपनार गाय.

द्रोणदुग्धा, 'द्रोणक्षीरा' ।

* द्रोणपरिमेयं दुग्धमस्या द्रोणदुग्धा ।

द्रोणदुग्धा-स्त्री-१२६९-३२ शेर प्रभाष्य दूध आपनारी गाय.

द्रोणदुग्धा, 'द्रोणक्षीरा' ।

* द्रोणं दुग्धे द्रोणदुग्धा । 'दुहेदुघः' (५।१-१४५) । इति साधुः ।

'द्रोणमुख'-न०-९७२-४०० परगण्युमां सुंहर नगर.

कर्वाट ।

द्रोणवाप-पुं-९६९-द्रोणु (अंके नतनुं भाप) प्रभाष्य धान्य वापी शक्य तेषु भेतर.

द्रोणिक, वाप ।

* द्रोणस्य वापः द्रोणवापः ।

उप्यतेऽस्मिन्नितिवापः-क्षेत्रम् ।

द्रोणी-स्त्री-८७७-साक्षी अने पाथीते वदन धरनारं भावन-विशेष.

काष्ठाभ्रुवाहिनी ।

* द्रवत्यम्भोऽस्यां द्रोणी । 'द्रोवां' (उणा-१८४)

इति णः, काष्ठमभ्रु च वहति काष्ठाभ्रुवाहिनी ।

क्षीरस्वामी तु-काष्ठमुपलक्षणं काष्ठाश्मादिमयी जल-धारिणी द्रोणी इति व्याचक्ष्यौ ।

द्रोणी-स्त्री-१०३४-पर्वतना संयधवाणी भूमि.

* द्रवन्त्यस्यां द्रोणी, द्रुणतीति वा, पर्वतयोः संश्लेषभूमिः ।

द्रोह-पुं-१५१५-अपकार.

अप्रक्रिया ।

* द्रोहणं द्रोहः ।

द्रोहचिन्तन-न०-१३७२-द्रोह चिन्तनवे ते.

व्यापाद ।

द्रौणिक-पुं-९६९-अंके द्रोणु अना० वापी शक्य तेषु भेतर अने तेटलुं अना० रांधी शक्य तेषु वासल्यु-क्षयो.

द्रोणवाप ।

* द्रोणस्य वापा द्रौणिकः, 'तस्य वापे'-(६।४ १५१) इतीकण् । आदिशब्दात् खार्या वापः खारीक इत्यादयः ।

द्रौपदी-स्त्री-७१०-द्रौपदी.

द्र० कृष्णाशब्दः ।

* द्रुपदस्य राज्ञोऽपत्यं द्रौपदी ।

द्वन्द्व-न०-५३८-स्त्री-पुरुषतुं नेडलुं.

स्त्रीपुमन् (द्वि. व.), मिथुन ।

* द्वौ द्वौ द्वन्द्वम् । 'द्वन्द्वं वा' । ७।४।८२॥ इति निपात्यते ।

द्वन्द्व-न०-७९७-युद्ध.

द्र० अनीकशब्दः ।

* द्वौ द्वौ युध्यतेऽत्र द्वन्द्वम्, पृषोदरादित्वात् । वन्द्यते वीरैरिति वा 'प्रहाहा'-(उणा-५१४) इति वे निपात्यते । 'समासकलहयुग्मेषु ।' इति भोजः ।

द्वन्द्व-न०-१४२४-युगल, ऐतुं नेडुं.

युगल, द्वितय, द्वय, युग, द्वैत, यम, युग्म, यमल, यामल, [जकुट-११०-१२७] ।

* वन्द्यते द्वन्द्वम् । 'प्रहाहवा' (उणा-५१४) इति वे निपात्यते ।

द्वन्द्वचर-पुं-१३३०-यक्षवाड पक्षी, यक्षवो.

द्र० कोकशब्दः ।

* द्वन्द्वेन-मिथुनेन चरति द्वन्द्वचरः ।

द्वय-स्त्री-न०-१४२३-युगल.

द्र० द्वन्द्वशब्दः ।

* द्वौ अवयवौ अस्य द्वितयम्, 'अवयवात्तयद्' । ७।१।१५१॥ 'द्वित्रिभ्याम्'- ७।१।१५१॥ इत्यटि द्वयम् । स्त्रीकलीबलिङ्गः ।

द्वयस-त्रि-न०-६०१-प्रभाष्यवायक प्रत्यय.

दध्न, मात्र ।

* जान्वादेः परतः दध्नद्वयसमात्राः प्रत्ययाः, ते नरजान्वादिनोन्मिते वर्तन्ते । यथा-जानुः प्रमाणमस्य

जानुदध्नम्, जानुद्वयसम्, जानुमात्रं जलमित्यादि, एवं पुरुषदध्नमित्यादि ।

(द्वाःस्थ)-पुं-७२१-६।२।५।

द्र० उत्सारकशब्दः ।

(द्वाःस्थित)-पुं-७२१-६।२।५।

द्र० उत्सारकशब्दः ।

द्वाःस्थितिदर्शक-पुं-७२१ (शे.-१४।) ६।२।५।

द्र० उत्सारकशब्दः ।

द्वादशमूल-पुं-२१९-(शे०-६६)-विष्णु, नारायण्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

द्वादशाक्ष-पुं-२०९-क्षतिंक्षेय, संक्षरे। पुत्र.

द्र० उमासुतशब्दः ।

* द्वादशाऽक्षीणि अस्य द्वादशाक्षः, पण्मुक्त्वात् ।

द्वादशाक्ष-पुं-२३४-शुद्ध.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* द्वादशाऽक्षीणि अस्य द्वादशाक्षः ।

द्वादशाङ्गी-स्त्री-२४५-६।६शांगी, गण्णिपिटक.

□ गण्णिपिटक ।

* द्वादशानामाचारादीनां दृष्टिवादान्तानामङ्-

गानां समाहारो द्वादशाङ्गी ।

द्वादशात्मन-पुं-९६-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* द्वादशात्मानो रूपाणि अस्य द्वादशात्मा ।

द्वादश ह्यादित्या इति रुद्रिः ।

द्वादशार्चिष्-पुं-११८-गुड, शृङ्गशक्ति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

* द्वादशाऽर्चिष्णोऽस्य द्वादशार्चिः ।

द्वापर-पुं-न.-१३७५-संदेह, संशय.

□ संदेह, आरेक, विचिकित्सा, संशय ।

* द्वौ पक्षौ परावत्र द्वापरम् । पुं क्लीबलिङ्गः ।

पृषोदरादित्वादात्वम् ।

द्वार्-स्त्री-१००४-आ२।शुं.

□ वलज, प्रतीहार, द्वार ।

* त्रियते द्वारयति वा द्वाः । स्त्रीलिङ्गः ।

‘वाद्वासी’ (उणा-९४४) इति क्विपि निपात्यते ।

द्वार-न०-१००४-आ२।शुं.

□ वलज, प्रतीहार, द्वार ।

* उभ्यते पूर्यते द्वारम् । ‘द्वारशृङ्गार’-(उणा-४११) इत्यरे निपात्यते ।

द्वारका-स्त्री-९८०-६।२।५।

□ द्वारवती, (द्वारावती) ।

* द्वारैः कायति द्वारका । द्रतीति वाणके क्षिप-कादित्वाद् इत्वाभावः ।

द्वारपालक-पुं-७२१-६।२।५।

द्र० उत्सारकशब्दः ।

* द्वारं पालयति द्वारपालः, के द्वारपालकः ।

द्वारयन्त्र-न.-१००५-ता।शुं.

□ तालक ।

* द्वारपिधानाय लोहमयं यन्त्रं द्वारयन्त्रम् ।

द्वारवती-स्त्री-९८०-६।२।५।

□ द्वारका (द्वारावती) ।

* द्वाराणि सन्ति अस्यां द्वारवती ।

द्वारवृत्त-न.-४२०(शे०-६०२)-क्षणां भरी.

द्र० ऊपणशब्दः ।

द्वारस्थ-पुं-७२१-६।२।५।

द्र० उत्सारकशब्दः ।

* द्वारे तिष्ठतीति द्वारस्थः । ‘स्थापास्ता-वः’-(५।१।१४२)-इतिकः । द्वाःस्थद्वाः स्थितावपि ।

(द्वारावती)-स्त्री-९८०-६।२।५।

□ द्वारका, द्वारवती ।

द्वि-वि.- (द्वि व.)-१४२३-भे. पन्ने.

□ उभ (द्वि. व.) ।

द्विक-पुं-१३२२-डागडो.

द्र० अन्यभूतशब्दः ।

* द्वौ ककारौ नाग्नि अस्य द्विकः ।

द्विककुद्-पुं-१२५४-अं.ट.

द्र० कण्टकाशनशब्दः ।

* द्वे ककुदी अस्य द्विककुद् ।

द्विवण्डक -पुं-६७५-(शे. १३७)-२गघ, टाठ
अने पवन शेषा माटे ओढवानुं वस्त्र.

□ नीशार, हिमवातापहांशुक, [वरक
शे. १३८] ।

द्विगुणाकृत-न.-९६८-भेवार भेउलुं भेत२.

□ द्विहस्य, द्विमीत्य, द्वितीयाकृत, 'शम्बाकृत'
'सम्बाकृत' ।

द्विज-पुं-५८३-दांत.

द्र० त्वादनशब्दः ।

* द्विर्जायन्ते द्विजाः ।

द्विज-पुं-८०७-आत्मण-४ वलुं पैप्रा प्रथम
वलुं.

द्विज-पुं-८१२-आत्मण.

द्र० अग्रजशब्दः ।

* द्विर्जातो द्विजः ।

द्विज-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगोकमशब्दः ।

* द्वाभ्यां-मातृगर्भाण्यभ्यां जानो द्विजः ।

द्विजपति-पुं-१०४-यन्त्र.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

* द्विजानां पतिः द्विजपतिः ।

द्विजन्मन-पुं-८१२-आत्मण.

द्र० अग्रजशब्दः ।

* द्वे जन्मनी अस्य द्विजन्मा । 'मातृगर्भे विजननं,

द्वितीयं मौञ्जिवन्धनम् ।' इति स्मृतेः ।

द्विजशुभ-पुं-८५५-इकत नतिथी अवतार
आत्मण.

□ जातिमात्रजीविन् ।

* द्विजश्चासौ शुभश्च द्विजशुभः । 'निन्यं कुत्स-
नैरपापाद्यैः । ३।१।१००॥ इति कर्मधारयः ।

द्विजाति-पुं-८१२-आत्मण.

द्र० अग्रजशब्दः ।

* द्वे जाती अस्य द्विजातिः । 'मातृगर्भे विजननं

द्वितीयं मौञ्जिवन्धन' मिति स्मृतेः ।

द्विजिह्व-पुं-३८०-दुर्न.

द्र० कर्णेजपशब्दः ।

* द्वे जिह्वे वचने अस्य द्विजिह्वः ।

द्विजिह्व-पुं-१३०३ साप, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

* द्वे जिह्वे अस्य द्विजिह्वः ।

(द्विजेश)-पुं-१०४-यन्त्र.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

* द्विजानामीशः द्विजेशः ।

द्वितय-स्त्री-न०-१४२३-युगल, भे.

द्र० द्वन्द्वशब्दः ।

* द्वाववयवावस्य द्वितयम् । 'अवयवात्तयद्'

। ७।१।१५१। स्त्रीकरीचलिङ्गः ।

द्वितीय-पुं-५४२-(शे. १३५)-पुत्र.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

द्वितीया-स्त्री-५१३-पत्नी.

द्र० ऊढाशब्दः ।

* द्वयोः पूरणी द्वितीया ।

द्वितीयाकृत-न०-९६८-भे वार भेउलुं भेत२.

द्र० द्विगुणाकृतशब्दः ।

द्विदन्-पुं-१२६३-भे दांतवाणो.

* द्वौ दन्तावस्य द्विदन् । 'वयसि दन्तस्य दन्तः'

७।३।१५१॥

द्विधा-अ.-१५४२-(शे. २०६)-भे प्रक्षरे.

□ द्वेषा ।

द्विधागति-पुं-१३५२-अर्थलो (०१००८-तु).

द्र० कर्कटशब्दः ।

* द्विधाऽग्रतः पश्चाच्च गतिरस्य द्विधागतिः ।

द्विनग्नक पुं-४५४-अशय आभडी वाणो.

□ दुश्चर्मन्, वण्ड, शिपिविष्ट ।

* द्विर्नग्नो द्विनग्नकः ।

द्विप-पुं-१२१७-६।थी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* द्वाभ्यां पिवति द्विपः । 'स्थापास्नात्रः' (५। १।१४२) । इति कः ।

द्विपथ-न.-९८६-भ्यां भे रस्ता भेगा थाय तेवुं स्थान.

□ चारपथ ।

* द्वौ पन्थानौ समाहृतौ द्विपथम् ।

द्विपद्-पुं-२१९-(शे. ७५) विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

द्विपाच-पुं-७४५-अभयो ङ'उ.

* द्वौ पादौ प्रमाणं अस्य इति द्विपाचः 'पणपाद'-॥६।४।१४८॥ इति यः ।

द्विपृष्ठ-पुं-६९५-भीष्म वासुदेव.

□ ब्रह्मसंभव ।

* द्वौ वंशे पृष्ठे अस्य इति द्विपृष्ठः ।

द्विमानुज-पुं-५४६-भे मातानो पुत्र.

□ द्वैमातुर ।

* द्वाभ्यां जातो इति द्विमानुजः ।

द्विसुख-पुं-१३०४ (शे. १८७)-राजसर्प.

□ राजसर्प, मुजङ्गभोजिन [अहीरणिन-शे. १८७] ।

द्विरद-पुं-१२१७-६।थी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* द्वौ रदौ अस्य इति द्विरदः ।

द्विरसन्-पुं-१३०४-सर्प.

द्र० अहिशब्दः ।

द्विरुदा-स्त्री-५२५-इरीथा परजुदी स्त्री.

द्र० दिधिपूशब्दः ।

* द्वौ वारावस्य द्विरुदा संस्कृता 'अक्षता च क्षता चैव, पुनर्भूः संस्कृता पुनः ।'

मनुस्त्वन्वथाऽऽह-'ज्येष्ठायाम् यद्यनूदायां, कन्याया-मुह्यतेऽनुजा । सा चाग्रे दिधिपूर्जेया, पूर्वा तु दिधि-पूर्मा ॥

द्विरेफ-स्त्री-पुं-१२१२-अभरे.

द्र० अलिशब्दः ।

* द्वौ रेफौ नाग्नि अस्य द्विरेफः ।

स्त्रीपुंसलिङ्गः ।

द्विवर्षा-स्त्री-१२७२-भे वर्षनी गाय.

□ द्विहायनी ।

* द्वेवर्षे अस्या द्विवर्षा ।

द्विविद्-पुं-२२०-राक्षसतुं नाम (विष्णुनो वध्य)

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* द्वयोः त्रेता-द्वापरयोः विदो द्विविदः ।

(द्विविदारि)-पुं-२२१-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

द्विशरीर-पुं-२०७-(शे. ६२)-गणेश.

द्र० आखुगशब्दः ।

द्विष्-पुं-७२९-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* द्वेष्यति द्विष् ।

द्विषत्-पुं-७२९-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* द्वेष्यति द्विषत् । 'मुग्द्विषा'-॥५।२।२६॥

इति अतृश ।

'द्विष्ट'-न.-१०३९-तांशु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

द्विस्र-अ.-१५४२-(शे. २०६)-भे वार.

द्विसहस्राक्ष-पुं-१३०७-शेष नाग.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* द्वे सहस्रे अक्षगामस्य द्विसहस्राक्षः ।

द्विसीत्य-न.-९६८-भे वार भेडेकुं भेतर्.

द्र० द्विगुणाकृतशब्दः ।

* द्वाभ्यां सीताभ्यां सङ्गतं द्विसीत्यम् ।

द्विहल्य-न.-९६८-भे वार भेडेकुं भेतर्.

द्र० द्विगुणाकृतशब्दः ।

* द्वयोर्हल्योः कर्षो द्विहल्यम् ।

द्विहायनी-स्त्री-१२७२-भे वर्षनी गाय.

□ द्विवर्षा ।

* द्विशब्दात् द्विहायनी द्विवर्षा । 'सङ्ख्यादेर्हायना-
द्रयसि' (२।४।९) ॥ इति ङीः, 'चतुर्हायनस्य वयसि'
(२।३।७४) इति णत्वम् ।

द्वीप-पुं-न.-१०७८-भे८.

अन्तरीप ।

* द्विधा गता आपोऽत्र द्वीपम् । पुंक्लीबलिङ्गः ।
'द्वयन्तरनवर्णोपसर्गाद्'- (३।२।१०९) । इति समामान्ते
सतीपादेशः ।

द्वीपकुमार -पुं-९०-६स लवनपति पौष्टी ८भा
लवनपतिदेव.

द्वीपवती-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* द्वीपमस्ति अस्यां द्वीपवती ।

द्वीपिन्-पुं-१२८५-वाघ.

व्याघ्र, शार्दूल, चित्रक, चित्रकाय, पुण्डरीक ।

* द्वीपमस्त्यस्य तन्निवासित्वाद् द्वीपी ।

द्वेषा-अ.-१५४२ (शे. २०६)-भे प्रक्षरे.

द्विषा ।

द्वेष-पुं-७३-तीर्थ' क्षमां न दोष ते १८भो दोष-
द्वेष, धृष्या.

द्वेषिन्-पुं-७२९-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* द्वेषणशीलो द्वेषी । 'युजभुज-' (५।२।५०)

इति घिनण् ।

द्वेषिन -पुं-१०-(प.)-वध्यवायक शब्दधी लगाडातो
शब्द.

* यथा-पुरद्वेषी शिवः ।

द्वेष्य-पुं-४४८-द्वेष योऽय.

अक्षिगत ।

* द्वेषणीयो द्वेष्यः ।

द्वैगुणिक-पुं-८८०-०५।७४थी आ७विक्ष यला-
वनार.

वृद्धयाजीव, वाधुं पिक, कुसीदिक, वाधुं पि ।

* द्विगुणं गृह्णाति द्वैगुणिकः ।

द्वैत-न.-१४९४-युगल, भे.

द्र० द्वन्द्वशब्दः ।

* द्वयोर्भावे द्विता, द्वितैव द्वैतम् । प्रजादित्वादर्ण ।

द्वैध-न.-७३५-शत्रुभां शतद्वैत पाडवी, ओड साथे
संधि करी श्रीने लडाई करवी.

* द्वौ प्रकारौ द्विधा, द्वितैव द्वैधम्, एकेन
सन्धाय अन्यत्र यात्रा इत्यर्थः । यद्वा—

"वल्गिनोद्विष'तोम'ध्ये, वाचात्मानं समर्थयन् ।

द्वैधीभावेन वर्तेत, काकाक्षिवदलक्षितः ॥"

द्वैध-अ.-१५४२-(शे. २०६)-भे प्रक्षरे.

द्वैप-पुं-७५५-वाधना आभाडाथी ढंकायेलो रथ.

वैयाघ्र ।

* द्वैपेन चर्मणा छनो द्वैपः (रथः) ।

द्वैपायन-पुं-८४७-व्यास ऋषि.

द्र० कानीनशब्दः ।

* द्विपस्यापत्यं द्वैपायनः । नरादित्वादायनण ।

द्वैमातुर-पुं-२०७-गजेश, गजपति.

द्र० आखुगशब्दः ।

* द्वयोर्मात्रोरपत्यं द्वैमातुरः ! 'संख्यासंभद्राद्
मातुर्मातुर च' (६।१।६६) इत्यण् ।

द्वैमातुर-पुं-५४६-भे मातातो पुत्र.

द्विमातृज ।

* द्वयोर्मात्रोरपत्यं द्वैमातुरः । 'संख्यासंभद्राद्
मातुर्मातुर च' (६।१।६६) इत्यण् ।

द्वयष्ट-न.-१०३९-तांशु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

* द्वे-हेमराय्ये अस्तुते स्म द्वयष्टम् ।

॥

‘ध’

धत्तर-पुं-११५१-धतुरे।

द्र० कनकाह्वयशब्दः ।

* धयति धातून् धत्तरः । ‘सिन्दूर’-(उणा-४३०)

इत्यूरे निपात्यते, धातूरोऽपि ।

धन-पुं-४-(प.)-स्वाभिवायक अनावनार श०६.

धन-पुं-न.-१९२-धन, पैसा.

द्र० अर्थशब्दः ।

* धनति-शब्दायते धनम् । पुं क्लीबलिङ्गः ।

धन्यत इति वा वर्षादित्वाद् अल्ल ।

धन-न.-१२७३-गाथीनुं धन.

व्रज, गोकुल, गोधन ।

* धनति धनम् ।

धनकेलि-पुं-१९०-(शे. ४१)-कुभेरदेव.

द्र० इच्छावमुशब्दः ।

धनञ्जय-पुं-७०८-अर्जुन.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* धनं-गोधनं विराटनगरे कौरवभ्यः जयति धनञ्जयः । ‘भृवृजि’-(१५।१।११२॥) इति ल्वः ।

धनञ्जय-पुं-१०९७-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* धनं जयति धनञ्जयः ।

धनञ्जय-पुं-१८९-कुभेर देव.

द्र० इच्छावमुशब्दः ।

* धनं ददाति धनदः ।

धनदावास-पुं-१०२८-(शे. १५६)-अष्टापद पर्वत.

द्र० अष्टापदशब्दः ।

(धनापह)-पुं-३७२-आतताथी-(वध करवा तैयार थयेले.)

आततायिनः, आतोद्यत ।

* ‘अग्निदो गरदश्रव, शस्त्रपाणिधनापहः । क्षेत्रदारहरश्चैव, षडेते आततायिनः ॥’ इति स्मृतौ ।

धनाया-स्त्री-४३१-(शे. १०)छात्रा, अलिवापा.

द्र० अभिलाषशब्दः ।

धनिन्-पुं-३५७-धनाढ्य, धनवान्.

इभ्य, आढ्य, ईश्वर, ऋद्ध, (समृद्ध) ।

* धनमस्य अस्तीति धनी । अतिशायने इन् ।

धनिन्-पुं-४७७-धनवान्

अस्तिमत् ।

* धनमस्य अस्तीति धनी । अतिशायने इन् ।

धनिष्ठा-स्त्री-११४-धनिष्ठा नक्षत्र.

श्रविष्ठा, वसुदेवता ।

* वहुनां मध्ये प्रकृष्टा धनवती धनिष्ठा ।

‘गुणाङ्गाद्रेष्ठेयम्’ (७।३।९) इति इष्टप्रत्यये धनिष्ठा । धनति धनं करोति धनिष्ठा । ‘षष्ठैधिटादयः’ (उणा-१६६) । इति टान्तो वा निपात्यते ।

धनु-पुं-न.-७७५-(शि. ६७)-धनुष्य.

द्र० अस्त्रशब्दः ।

* धन्यतेऽयं धमति शब्दायते ज्याघातेन वा धनुः । ‘रुद्यति’- (उणा-९९७) इत्युम्, श्लिष्ट-निर्देशात् ‘भृमृत्’- (उणा-७१६) इति उपत्यये धनुरु-कारान्तोऽपि । पुं क्लीबलिङ्गः ।

‘धनुःपट’-पुं-११४२-आशेखीनुं आड.

द्र० पियालशब्दः ।

(धनुर्धर)-पुं-७७१-धनुर्धारी.

द्र० नृणिन्शब्दः ।

धनुर्भूत-पुं-७७१-धनुर्धारी.

द्र० नृणिन्शब्दः ।

* धनुर्विभति धनुर्भूत ।

धनुष्-न.-७७५-धनुष्य.

द्र० अस्त्रशब्दः ।

* धन्यतेऽयं धयति शब्दायते ज्याघातेन वा धनुः । ‘रुद्यति’- (उणा-९९७) इत्युम् ।

(धनुष्)-न.-११६-भेष वगेरे राशिओ पैकी लभी राशि.

‘धनुष्’-न.-११४२-आशेखीनुं आड.

द्र० पियालशब्दः ।
(धनुष्मत्)-पुं-७७१-धनुर्धारी।
 द्र० तूणिन्शब्दः ।
धनु-स्त्री-७७५-(शि. ६६)-धनुष्य.
 द्र० धनुःशब्दः ।
धनेश्वर-पुं-१९०-कुभेर देव.
 द्र० इच्छावसुशब्दः ।
 *धनस्य ईश्वरः धनेश्वरः ।
धन्य-पुं-४८९-पुण्यशाणी.
 सुकृतिन, पुण्यवत् ।
 * धनं लब्ध्वा धन्यः । 'धनगणाल्लधरि-' ॥७
 ॥१९॥ इति यः ।
धन्या-स्त्री-४१९-धात्या, कोथमीर.
 द्र० कुस्तुम्बुरुशब्दः ।
 *धने साधुर्धन्या ।
धन्याक-न०-४१९-धात्या, कोथमीर.
 द्र० कुस्तुम्बुरुशब्दः ।
 * धन्यमकति धन्याकम् ।
धन्वन्-न०-७७५-धनुष्य.
 द्र० अल्लशब्दः ।
 * 'ध्वु गतौ' 'उदितः स्वराद्-' । ॥१४८८॥
 इति नागमे धन्वति धन्व । क्लीबलिङ्गः । 'उक्षितश्च-'
 (उणा-९००) ॥ इत्यन्, धनति वा "मन्वन्-"
 ॥५११४७॥ इति वन् ।
धन्वन्-पुं-९४०-पाष्ठी विनाता प्रदेश.
 मरु ।
 * 'ध्रुवुगतौ' ध्रुवति धन्वा । 'उक्षितश्च-' (उणा-
 ९००) इत्यन्, धनतीति वा "मन्वन्-" ५११४७॥
 इति वन् । पुलिङ्गः ।
धन्विन्-पुं-२१९-(शि. ७४) विधु, कृष्यु.
 द्र० अच्युतशब्दः ।
धन्विन्-पुं-७१०-(शि. १३८)-अणुंन.
 द्र० अर्जुनशब्दः ।
(धन्विन्)-पुं-७७१-धनुर्धारी.
 द्र० तूणिन्शब्दः ।

धमन-पुं-११९३-धरु (धास).
 पोटगल, नड, (नल) ।
 * 'धमिः सौत्रः' धमति अन्तः शुषिरत्वाद्
 धमनः ।
धमनि-स्त्री-५८६-डोड.
 कन्धरा, ग्रीवा, शिरोधि, शिरोधरा ।
 * धमः सौत्रस्य धम्यतेऽनयेति 'संदिबृत्त्य'-
 (उणा-६८०) इत्यनौ धमनिः । स्त्रीलिङ्गः ।
धमनि-स्त्री-६३१-नाडी.
 नाडि, (नडि.) सिरा, (शिरा), [नाडि,
 नाटिका शि०-४६] ।
 * धम्यन्ते धमनयः । स्त्रीलिङ्गः ।
धम्मिल्ल-पुं-५७०-अणोडो.
 [मौलि, जटक, शे०-११६] ।
 * उर्ध्वं मित्वति धम्मिल्लः । पृषोदरादित्वात् ।
 धमेः सौत्रस्य 'भिल्लाच्छभल्ल-' (उणा-४६४) ॥ इति
 निपातनाद् वा ।
धर-पुं-७-(प.)-धायं-वायक शब्दोर्थी लगाडाते
 शब्दः ।
धर-पुं-३६-श्रीपद्म प्रस. ल. ना पितातुं नाम.
 * धरति धार्त्री धरः ।
धरण-दि. व.)-पुं-६०३-(शि०-१२६.) ये
 स्तनः ।
 द्र० उरोजशब्दः ।
धरणप्रिया-स्त्री-४५-श्रीमद्विलनाथ ल. नी
 शासनदेवी ।
 * धरणोरोन्दस्यप्रिया धरणप्रि या-वैरोद्या ।
(धरणि)-स्त्री-९३५-पृथ्वी.
 द्र० अचलाशब्दः ।
 * धरति धरणिः । 'ऋहसु-' (उणा-६३८)
 इत्यणौ धरणिः ।
धारणी-स्त्री-९३५-पृथ्वी.
 द्र० अचलाशब्दः ।
 * धरती धरणिः । 'ऋहसु-' (उणा-६३८).
 इत्यणौ धरणिः, इयां धरणी ।

धरणीधर-पुं-२१७-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* धरणीं धरति धरणीधरः ।

धरणीप्लव-पुं-१०७४-(शे०-१६७) समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

(धरणीसुत)-पुं-११७-भंगणप्रद.

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

धरणीसुता-स्त्री-७०३-सीता.

□ सौदेही, मैथिली, सीता, जानकी ।

* धरण्याः प्रथिव्याः सुता धरणीसुता ।

धरा-स्त्री-९३५-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* धरति धरा ।

धरित्रो-स्त्री-९३५-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* धरति धरित्रो, 'बन्धिवहि-' (उणा-४५९.)

इत्यादिग्रहणाद् इवः ।

धर्म-पुं-२८-१५भा श्रीधर्मनाथ भगवान्.

* दुर्मातौ प्रपतन्तं सत्त्वसङ्घातं धारयति धर्मः, तथा गर्भस्थे जननी दानादिधर्मपरा जातेति धर्मः ।

धर्म-पुं-न.-१३७६-स्वर्ध, स्वभाव.

द्र० स्वरूपशब्दः ।

* धरति स्वैरितां धर्मः । पुं क्लीबलिङ्गः । 'अर्त्तिरि-' (उणा-३३८) इति मः ।

धर्म-पुं-१३७९-धर्म, पुण्य, सुकृत.

□ पुण्य, वृष, श्रेयस्, सुकृत ।

* धरतीति धर्मः । 'अर्त्तिरि'-(उणा-३३८)॥ इति मः । यद्वचोचाम-'दुर्गातिप्रपतत्यागिभारणाद्धर्म उच्यते ।'

धर्मक्षेत्र-न.-९५०-कुक्षेत्रतो १२ योऽनसुधीनो भाग.

□ कुरुक्षेत्र ।

* धर्मस्य क्षेत्रं धर्मक्षेत्रम् ।

धर्मचक्र-न.-६१-आकाशभां यक्ष्वादे ते अरिदन्तौ

१६भो अतिशय. (देवकृत १ लो अतिशय)

* आकाशधर्मप्रकाशकं चक्रं धर्मचक्रं भवतीति देवकृतः प्रथमोऽतिशयः ।

धर्मचिन्तन-न०-१३८१-धर्मनोविद्यार.

□ उपाधि ।

* धर्मस्य चिन्ता धर्मचिन्तनम् ।

धर्मधातु-पुं-२३२-सुगत, युद्ध.

द्र० अद्रयशब्दः ।

* धर्मः-सत्त्वोद्धरणादिः तेनानुचिद्धा । धात-वोऽस्य धर्मधातुः ।

धर्मध्वजिन्-पुं-८५६-पाण्डी.

□ लिङ्गावृत्ति ।

* धर्मस्य ध्वजश्चिह्नमेवास्त्वस्य धर्मध्वजो ।

धर्मनाथ-पुं-२१९-(शे० ७३.)-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

धर्मनेमि-पुं-२१९-(शे० ६८) विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

धर्मपाल-पुं-७८२-(शे० १४५) तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

धर्मपुत्र-पुं-७०७-युधिष्ठिर.

द्र० अजमीदशब्दः ।

* धर्मस्य पुत्रो धर्मपुत्रः ।

धर्मप्रचार-पुं-७८२-(शे. १४६)-तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

धर्मराज-पुं-१८४-यभराज.

द्र० अन्तकशब्दः ।

* धर्मस्य राजा धर्मराजः ।

धर्मराज-पुं-२३५-युद्ध, सुगत.

द्र० अद्रयशब्दः ।

* धर्मेण राजते धर्मस्य राजा वा धर्मराजः ।

धर्मवाहन-पुं-२००-(शे. ४५)-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

धर्मशास्त्र-न०-२५१-स्मृति, धर्मशास्त्र.

□ स्मृति, धर्मसंहिता ।

* धर्मप्रतिपादकं शास्त्रं धर्मशास्त्रम् ।

धर्मशास्त्र-न.-२५३-१४ विद्या पौडी १३मी
विद्या.

धर्मसंहिता-स्त्री-२५१-स्मृति, धर्मशास्त्र.

□ स्मृति, धर्मशास्त्र ।

* धर्मः संधीयतेऽस्यां धर्मसंहिता ।

धर्मात्मन्-पुं-७१३-कुमारपाण २७१.

द्र० कुमारपालशब्दः ।

* अहिंसालक्षणो धर्मः स एव आत्माऽस्य
धर्मात्मा ।

धर्माधिकरणिन्-पुं-७२५-धर्मरक्षाभां निभायेव.

□ धर्माध्यक्ष, धार्मिक ।

* धर्मेऽधिकारोऽस्त्यस्य धर्माधिकरणी ।

धर्माध्यक्ष-पुं-७२४-धर्मरक्षाभां निभायेव.

□ धार्मिक, धर्माधिकरणिन् ।

* धर्मस्य अध्यक्षो धर्माध्यक्षः ।

धर्मार्थप्रतिबद्धता-स्त्री-६९-धर्मं अने अर्थं ना
संभवाणी-प्रभुनी वाणीने रक्षणे गुण.

* धर्मार्थप्रतिबद्धता धर्मार्थाभ्यामनपेतत्वम् ।

धर्मोपुत्र-पुं-३२८-नट.

द्र० कुशाश्विनशब्दः ।

* धर्मी द्विधा-नाट्यधर्मीलोकधर्मी च, तस्याः
पुत्रो धर्मोपुत्रः, तदुपजीवकत्वात् ।

धर्मोपदेशक-पुं-७७-गुड, धर्मोना उपदेश
आपनार

□ गुरु

* धर्मस्योपदेश्या धर्मोपदेशकः । निषेकादिकरो
गुरुस्त्वित्यन्ये ।

धर्मणी-स्त्री-५२९-(श. ११२)-धुलटा, असती
स्त्री.

द्र० अविनीताशब्दः ।

धव-पुं-५१७-पति.

द्र० कान्तशब्दः ।

* धुनाति धवः ।

धवल-पुं-१३९३-सईद वण.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* धुनोति अशोभामिति धवलः । 'मृदिकन्दि'-
(उणा-४६५) इत्यलः ।

(धवला)-स्त्री-१२६६-घोणी गाय.

धवित्र-न.-६८७-मृगधर्मोना यनावेलेो पणो.

* तत् (तालवृन्तं) मृगचर्मणा निर्मितं धूयते-
ऽग्निरेन धवित्रम् । 'लघुसूत्रिन्-' । ५।२।८७। इति
इन्द्रः । एतच्च यज्ञोपकरणे प्रसिद्धम् ।

धाटि-स्त्री-८००-धाड पाडवी, इडडपटथी अपो
भारवे ते.

द्र० अभ्यवस्कन्दशब्दः ।

* धावन्तोऽटन्ति अस्यां धाटिः । पृषोदरादित्वात् ।

(धाटी)-स्त्री-८००-धाड पाडवी, इडडपटथी अपो
भारवे ते.

द्र० अभ्यवस्कन्दशब्दः ।

* धावन्तोऽटन्ति अस्यां धाटिः । पृषोदरादित्वात्,
इयां धाटी ।

धातकी-स्त्री-११५०-धावटी.

□ धातुपुष्पिका, 'अग्निज्वाला, सुभिक्षा, धातु-
पुष्पिका' ।

* दधाति धातकी । 'श्लेष्मातक-' (उणा-८३)
इत्यातके निपात्यते ।

धातु (अ. व.)-पुं-६१९-धातु-रस वगेरे शरी-
रती ७ धातु.

* रसादीनि समसङ्ख्यानि । दधाति शरीरमिति
धातवः, 'कृसिकमि-' (उणा-७७३) ॥ इति तुन् ।
अथवा रोमत्वक स्नायुभिः साधं केषाञ्चिन्मतेन
दश भवन्ति ।

धातु-पुं-१०३६-गेरु.

□ गैरिक ।

* दधाति पीतत्वं धातुः । पुल्लिङ्गः । 'कृसि-
कमि-' (उणा-७७३) इति तुन् ।

धातुकासीस-न.-१०५६-राती दीराक्षी.

□ कासीस, खेचर, धातुशेखर ।

*धातुरूपं कासीसं धातुकासीसम् ।

धातुधन-न.-४१६-डां७, रा५.

द्र०अवन्तिसोमशब्दः ।

*धातून् हन्ति धातुधनम् । 'अचित्ते-' । ५।१ । ८३॥ इति टक् ।

धातुपुष्पिका-स्त्री-११५०-धावडी.

द्र० धातुकीशब्दः ।

*धातुवद् रक्ताणि पुष्पान्यस्या इति धातुपुष्पिका ।

धातुशेखर-न.-१०५६-नाती डीराडसी.

□ कासीस, धातुकासीस, खेचर ।

*धातुषु शेखरमिव धातुशेखरम् ।

धातु-पुं-२१२-प्रत्ना.

द्र० अजशब्दः ।

*दधाति-धारयति भूतानि इति धाता ।

'धातुपुष्पिका'-स्त्री-११५०-धावडी.

द्र० धातुकीशब्दः ।

धात्री-स्त्री-५५८-धावभाता.

□ उपमाता ।

*धपन्ति तामिति धात्री-स्तनदायिनी । 'धात्री'

। ५।२।९१॥ इति ऋटि निपात्यते ।

धात्री-स्त्री-९३५-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* दधाति विश्वं धात्री ।

धात्री-स्त्री-११४५-आभणां.

द्र० आमलकीशब्दः ।

* दधाति धात्री ।

धाना-स्त्री-४०१-सुंनेवा नव, धायां.

*धीयन्ते धानाः । स्त्रियां बहुवचनान्तोऽयम् ।

'प्याधा-' (उणा-२५८) ॥ इति नः ।

धानाचूर्ण'-न.-४०१-धायांतुं चूर्णं.

□ सक्तु ।

धानुष्क-पुं-७७१-धनुर्धारी.

द्र० नृगिनशब्दः ।

*धनुः प्रहरणमस्य धानुष्कः । 'प्रहरणम्' (६। ४।६२॥) इतीकण्, धनुषा जीवतीति वा वेतनादित्वा-दिकण् ।

धान्य-न.-११६८-अना०.

□ सस्य, सीत्य, व्रीहि, स्तम्बकरि ।

*धन्यते धान्यम् । धीयत इति वा 'धाम्राजि-' ॥ (उणा-३७९) ॥ इत्यन्यः, व्रीह्यादिः, यदाहुः- 'व्रीहियं' वो मसूरो गोधूमा पुद्गामापतिलवणकाः । अणवः प्रियङ्गुः कोद्रवमयुच्छकाः शालिराढक्यः ॥ १ ॥ किञ्च बलाय-कुल्लथौ शणसप्तदशानि धान्यानि ॥ ”

धान्य-न.-११८३-भसण्डु अना०.

द्र० आवसितशब्दः ।

* धान्यं व्रीह्यादि ।

धान्यक-न.-४१९-धाया, डोथभीर.

द्र० कुस्तुम्बुशब्दः ।

*धान्यमिव धान्यकम् ।

धान्यकणादान-न.-८६५-धान्यना दाया अेडडा डरवा ते.

□ उञ्छ ।

*धान्यकणानामादानमुञ्चये धान्यकणा-दानम् ।

धान्याक-न.-४१९-धाया, डोथभीर.

द्र० कुस्तुम्बुशब्दः ।

*धान्यमकति धान्याकम् ।

धान्याम्ल-न.-४१५-डां७, रा५.

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

*धान्यमम्लयति धान्याम्लम् ।

धाम-न.-९९२-(शि. ८१)-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

धामन्-न.-९९२-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* दधत्यस्मिन्नाश्रयं धाम । क्लीबलिङ्गः । 'मन्' (उणा-९११) इति मन्, 'अस्तीरि-' ॥ (उणा-३३८) इति मे धाममपि ।

धामन्-न.-९९-कि२७.

द्र० अंशुशब्दः ।

* धीयते धाम । 'मन्' (उणा-९.१.१) इति मन् ।

धाटया-स्त्री-८२७-यजना अग्निभां वाकडां नाप्ती वपते भोवाती ऋष्या.

सामिषेनी ।

* धीयते समित् अमनौ अनया 'वाय्यापाय्यं'- (i.५.१।२४।।) इति ध्यणि निपात्यते ।

धार-पुं-२१९-(शि. ७१)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

धारण-न.-३१०-भूलाय नडि तेम धारणं करुं ते (सुद्धिना ८ गुणैः पौडी ४थो गुण).

* धार्यते धारणं अविस्मरणम् ।

धारणा-स्त्री-८४-ध्येयभां चित्तने स्थिरं करुं ते (अष्टांग योग पौडी ६६ कुं अंग).

* धारणं धारणा क्वचित्-देवतादौ ध्यातव्ये चित्तस्य स्थिरं कथं स्थैर्यमिति यावत् ।

धारणा-स्त्री-७४४-भर्यादा.

मर्यादा, स्थिति, संस्था ।

* धार्यतेऽनया धारणा ।

धारा-स्त्री-७५५-पैडानो गोलं इरतो भाग.

प्रधि, नेमि ।

* धारा-प्रान्तः, प्रस्तावाच्चक्रस्य ।

धारा-स्त्री-१०८७-प्रवाह.

प्रवाह, ओष, वेणी, रय ।

* ध्रियते जलमनया धारा । भिदादित्वादङि साधुः ।

धारा-स्त्री-१२४६-धौडानी गति.

* धौरिताद्याः वक्ष्यमाणाः तुरङ्गाणां पञ्च गतयः, ध्रियते-गतौ स्थाप्यत आभिरिति धाराः, भिदादित्वादङि निपात्यते ।

धारा-स्त्री-५७४-(शि. १२०)-डानो प्रान्त भाग.

[कर्णप्रान्त शि. १२०] ।

(धाराकदम्ब)-पुं-११३८-कंठ्य वक्ष.

द्र० कदम्बशब्दः ।

धाराङ्ग-पुं-७८२-(शि. १४६)-तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

धाराधर-पुं-७८२-(शि. १४६)-तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

धाराधर-पुं-१६४-भेध, वाह्य.

द्र० अभ्रशब्दः ।

* धारां धरति धाराधरः 'आयुधादिभ्यो घृगो-ऽदण्डादेः' (i.५.१।८४।।) इत्यच् ।

धारासम्पात-पुं-१६५-(शि०-२६)-वेधवागो वरसाद.

आमार, (महावृष्टि) ।

धारिका-स्त्री-१३७-धडी, छक्षणु प्रभाणु.

नाडिका, घटिका, [नालिका शि.११] ।

* धारयति कालं धारिका ।

धारिणी-स्त्री-४५-१८भां श्री अरनाथ वि. नी शासन देवता.

* मातुलिङ्गादीनि अवश्यं धरति धारिणी ।

धार्तराष्ट्र-पुं-१३२६-६सं, धौणा शरीर तेमज्ज डाणा पण अने यांयवागो ६सं.

* कृष्णेश्चचुरणैः धृतराष्ट्रेऽमात्ये भवा धार्तराष्ट्राः, गजहंसेभ्यो न्यूनत्वात्, धृतराष्ट्रा एव वा, प्रज्ञादित्वादण् ।

धार्मपत्तन-न.-४२०-डाणां भरी.

द्र० ऊपणशब्दः ।

द्र० ऊपणशब्दः ।

* धर्मपत्तने भवं धार्मपत्तनम् ।

धार्मिक-पुं-७२४-धर्मरक्षाभां निभायेक्ष.

धर्माध्यक्ष, धर्माधिकारिण् ।

* धर्मे नियुक्तो धार्मिकः ।

धावक-पुं-९१४-(शि. ८०)-धौष्ठी.

निर्णेजक, रजक ।

धिककृत-पुं-४४०-धिक्षारथेयो.

अपध्वस्त, न्यकृत ।

* धिक् क्रियते स्म धिक्कृतः । आत्तमन्धाभि-भूतावपि धिक्कारार्थे इत्येके ।

धिक्रिया-स्त्री-२७१-निं.६.

□ द्र० अवर्णशब्दः ।

* धिक्रणं धिक्रिया ।

धियाङ्ग-पुं-न.-७६७-(शि.-६६)-३३० आंधवानो
ऽभरपटो.

द्र० अधिकाङ्गशब्दः ।

* अधिकमङ्गादधिकाङ्गं । पुं क्लीबलिङ्गः ।

अधियाङ्गमित्येके । यन्मुनिः-‘अधियाङ्गं सारसनम्’
दुर्गस्तु-‘तस्य सारसनं ज्ञेयं, धियाङ्गं च निबन्धनम्’
इत्याह । यत् सकञ्चुकैर्द्वि धार्यते ।

धिषण-पुं-११८-गु३, ऋ६रपति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

* धृष्णोति-प्रगल्भते धिषणः । ‘धृषिवहेरिश्रो-
पान्त्यस्य’ (उणा-१८९) इत्यणः ।

धिषणा-स्त्री-३०८-भुद्धि, मति.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* धृष्णोति अनया धिषणा । ‘धृषिवहेरिश्रो-
पान्त्यस्य’ (उणा-१८९) इत्यणः ।

धिषण्य-न.-१०८-नक्षत्र, तारा.

द्र० उडुशब्दः ।

* धृष्णोति-प्रगल्भते निशीति धिषण्यम् ।
‘शिक्ष्यास्या’-(उणा-३६४) ॥ इत्यादिना यान्तो
निपात्यते ।

धिषण्य-पुं-१२०-शुद्ध्यार्थ.

द्र० उदानसशब्दः ।

* धृष्णोति प्रगल्भते निशीति धिषण्यम् ।
‘शिक्ष्यास्या’-(उणा-३६४) इत्यादिना यान्तो निपात्यते ।

शेषश्चात्र-शुक्ले भृगुः ।

धिषण्य-न.-९९१-धर

द्र० अगारशब्दः ।

* धृष्णुवन्ति अस्मिन् धिषण्यम् । ‘शिक्ष्यास्याद्दयो’-
(उणा-३६४) इति ये निपात्यते ।

धी-स्त्री-३०८-भुद्धि.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* ध्यायति दधाति वा धीः । ‘दियुत्-’ ॥५।

२।८३॥ इति विवचन्तो निपात्यते ।

धीनि-स्त्री-३९४-पिपासा, तश्श.

द्र० अपलासिकाशब्दः ।

* ‘द्वे पाने’ धयनं धीतिः ।

धीदा-स्त्री-५४२-(शे. ११५)-पुत्री.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

धीन-न.-१०३८-(शे. १५८) लोटुं.

द्र० अयमशब्दः ।

‘धीन्द्रिय’-न.-१३८४-पांथ षन्द्रिय.

□ बुद्धीन्द्रिय ।

(धीमत)-पुं-३४१-विद्वान्.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

धीर-पुं-३४१-विद्वान्.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* दधाति धियं धीरः । ‘इणूधाय्यां वा’ ॥

(उणा-३८९) इति रक्, धियमीरयतीति वा ।

धीर-न.-६४५-देशर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

* धीरं-स्थिरगगाम् ।

धीरत्व-न.-५०९-स्त्रीयोना अयत्नत् ७ अत्तं धर

पैथ्री पांथमे अत्तं धर.

* धीरत्वमचापलमविकथनत्वं च ।

धीरस्कन्ध-पुं-१२८२-पाडो.

द्र० कृष्णसृङ्गशब्दः ।

* धीरः-स्थिरः स्कन्धोऽस्य धीरस्कन्धः ।

धीवर-पुं-९२९-भाष्ठीभार.

□ दाश, कैवर्त्त ।

* ध्यायति मत्स्यघातं धीवरः । ‘तीवरधीवर’-

(उणा-४४४) ॥ इति वरटि निपात्यते ।

धीवर-न.-१०३८-(शे. १५६) लोटुं.

द्र० अयसशब्दः ।

धीसख-पुं-७१९-भन्त्री, सलाहकार.

द्र० अमात्यशब्दः ।

* धियाः सखा भीसखः । 'राजनसखे' : १७।१।
१०६॥ इत्यत्समासान्तः । बुद्धिसहायोऽपि ।

धुत-न.-१४८०-इलावेलुं, कं'पेलुं ।

द्र० आन्दोलनशब्दः ।

* धुः स्वादिरपरपठितः । धूयते धुतम् ।

'धुतुर'-पुं-११५१-धुतुरे ।

द्र० कनकाह्वयशब्दः ।

धुत्त-पुं-११५१-(वि. १०४)-धुतुरे ।

द्र० कनकाह्वयशब्दः ।

(धुनि)-स्त्री-१०८०-नदी ।

द्र० आपगाशब्दः ।

* धुनाति तटतरुन् धुनिः । 'धूशाशीडो ह्रस्वश्च'

(उणा-६७८) इति निः ।

धुनी-स्त्री-१०८०-नदी ।

द्र० आपगाशब्दः ।

* धुनाति तटतरुन् धुनिः । 'धूशाशीडो ह्रस्वश्च'

(उणा-६७८) इति निः । इयं धुनी ।

धुन्धुमार-पुं-७०१-धुन्धुमार यक्षवती (लौकिके

भते सात पैथी रणे यक्षवती ।

□ कुवलाश्च ।

* धुन्धुमसुरं मारयति धुन्धुमारः ।

धुर-स्त्री-७५७-धोसरी, रथादिना अथवाग ।

□ धूर्वी, यानमुख ।

* धूर्वति धुः । यस्याग्रे वोढागो वस्यन्ते ।

स्त्रीलिङ्गोऽयम् ।

धुरन्धर-पुं-१२६२-धोसरीने वडन करनार-अणद ।

□ धुरीण, धुर्य, धौरय, धौरयक, धूर्वह ।

* धुरां धारयति धुरन्धरः । 'धारेर्वच'

॥५।१।१२॥ इति खे साधुः ।

धुरीण-पुं-१२६२-धोसरीने वडन करनार-अणद

द्र० धुरन्धरशब्दः ।

धुर्यं-पुं-१२६१-धोसरीने वडन करनार-अणद ।

द्र० धुरन्धरशब्दः ।

* धुरं वहति धुरीणः । 'परमतमनुमतं स्वमतं

भवति' इति मतान्तरेण ईनः । 'धुरो यैयण्' ७।१।३॥
इति ये धुर्यः ।

'धुस्तुर'-पुं-११५१-धुतुरे ।

द्र० कनकाह्वयशब्दः ।

'धुस्तूर'-पुं-११५१-धुतुरे ।

द्र० कनकाह्वयशब्दः ।

धूत-न.-१४७५-तणे'लुं, छोडी दीधेलुं ।

द्र० उज्झितशब्दः ।

* धूयते स्म धूतम् ।

धूत-न.-१४८१-इलावेलुं, कं'पेलुं ।

द्र० आन्दोलितशब्दः ।

* धूयते धूतम् ।

धूपायित-पुं-१४९३-तपावेलुं, संतायेलुं ।

द्र० तप्तशब्दः ।

* धूपेः "अशवि ते वा" १।४।४॥ इति
स्वार्थे आयप्रत्यये धूपायितः । पक्षे धूपितः ।

धूपित-पुं-१४७३-तपावेलुं, संतायेलुं ।

द्र० तप्तशब्दः ।

धूम-पुं-११०३-धूभाडो ।

□ वायुवाह, अग्निवाह, दहनकेतन, अम्भः-
सू, कमाल स्तरी, जीमूतवाहिन ।

* धुनाति धूमः । 'विलिभिलि'-(उणा-३४०) ।

इति किद् मः ।

धूमध्वज-पुं-१०९८-अग्नि

द्र० अग्निशब्दः ।

* धूमो ध्वजोऽस्य धूमध्वजः ।

धूमप्रभा-स्त्री-१३६०-पांयभी नरकनी पृथ्वी

धूममहिषी-स्त्री-१०७२-(शि. ९५)-डिभ, अडण

द्र० अवश्यायशब्दः ।

धूमयोनि-पुं-१६४-मेध, वाहण ।

द्र० अन्नशब्दः ।

* धूमो योनिः कारणमस्य धूमयोनिः ।

धूमरी-स्त्री-१०७२-(शि. ७५) डिभ, अडण ।

द्र० अवश्यायशब्दः ।

धूमल-पुं-१३९८-रातो अने काणो मिश्रित वण् ।

□ धूम, रक्तश्याम ।

* धूमवर्णं लाति धूमलः ।

धूमल-पुं-२९४-(शि. ८६) अक्षर, धंठडी.

□ [बलि शे. ८६] ।

धूमिका-स्त्री-१०७२-(शि. ९५) लिभ, अक्षणा.

द्र० अवश्यायशब्दः ।

धूमोर्णा-स्त्री-१८५-यमनी स्त्री.

* धूमवद् धूसरा ऊर्णा भू मध्यावतोऽस्या धूमोर्णा ।

(धूम्या)-स्त्री-१४२१-धूमाडनो समूह.

धूम्याट-पुं-१३३३-काकाडौआ नामनुं पक्षी, भरतक यूड.

□ भूङ्ग, कलिङ्ग ।

* धूम्यायामिव अटति धूम्याटः, कृष्णत्वात् ।

धूम-पुं-१३९८-रातो अने काणो मिश्रित वण् ।

□ धूमल, रक्तश्याम ।

* धुनाति धूमः । 'खुरक्षुर'-(उणा-३९६)॥

इति निपात्यते ।

धूम-पुं-२००-(शि. ४६) शंकर, महादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

धूर्जटि-पुं-१९५-शंकर, महादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* धूः गहगा जयामु अस्य धूर्जटिः, पृषोदरा-दित्वात्, धूर्भारभूता जटयो-जटा अस्येति वा. "धूमं स्यं च यत्तस्य, तेन धूर्जटिद्व्ययते ।" इति वा ।

धूर्त्-पुं-३७६-डंग, धूर्त्.

द्र० कुहकशब्दः ।

* धूर्त्ति हिनस्ति धूर्त्तः । 'शीरी'-(उणा-२०१)

इति तः कित् ।

धूर्त्-पुं-४८५-लु२यो.

□ कितव, झूतकृत्, अक्षधूर्त्, अक्षदेविन् ।

* धूर्त्ति हिनस्ति धूर्त्तः । 'शीरी'-(उणा-

२०१) इति तः कित् ।

धूर्त्-न.-१०३८-वोढनो कट.

□ सिंहान, मण्डूर, सरण ।

* धूर्त्ति हिनस्ति धूर्त्तः । 'शीरी'-(उणा-२०१) इति तः कित् धूर्त्तम् ।

'धूर्त्त'-पुं-११५१-धतुरो.

द्र० कनकाह्वयशब्दः ।

धूर्त्त-पुं-१२६३-अण्ड.

□ धुरीण, धुर्य, धौरेय, धौरेयक,

द्र० धुरधरशब्दः ।

* धुरं वहति धूर्त्तः । लिहादित्वाद्चू ।

धूर्वी-स्त्री-७५७-धौंसरी.

□ यानसुव, धुर ।

* धूर्त्ति-हिनस्ति वोढून् धूर्वी ।

(धूर्लि)-स्त्री-९७०-धूण.

□ रजसू, पांसु, धूलिः, 'पांसु', रेणु ।

* धूयते धूलिः । स्त्रीलिङ्गः । 'धूमूयो' (उणा-७०१)" इति लिक् ।

धूलिभक्त-न.-५१८(शि. १११) विवाहप्रसंगनी अेक डिया

□ [वार्त्तिक शे. १११]

धूली-स्त्री-९७०-धूण.

□ रजसू (धूलि) पासु, 'पांसु', रेणु ।

* धूयते धूलिः । स्त्रीलिङ्गः । 'धूमूयो' (उणा-७०१) ॥ इति लिक्, इयां धूली ।

धूसर-पुं-९१७-धांयी.

द्र० चाक्रिकशब्दः ।

* धुवति धूसरः । 'कृधूतनि'-(उणा-४४०) इति कित् सरः ।

धूसर-पुं-१३९३-कंठक धोणाश पडतो रंग.

□ ईषत्पाण्डु ।

* धुनाति चेतो धूसरः ईषद्व्यक्तः पाण्डुः । 'कृधूतनि'-॥ (उणा-४४०) ॥ इति कित् सरः ।

धूस्तर'-पुं-११५१-धतुरो.

द्र० कनकाह्वयशब्दः ।

धूतराष्ट्र पुं-१३११-अेक जतनो नाग.

धृति-स्त्री-३०८-सं. तोप.

सन्तोष, स्वास्थ्य ।

* धरणं धृतिः ।

धृष्ट-पुं-४३२-निर्द. ००४, अविनीत.

वियात, धृष्णु, धृष्णज् ।

* धृष्णोति-प्रगल्भते धृष्टः । 'धृषशस'-

॥४४॥६६॥ इतीडभावः ।

धृष्णज्-पुं-४३२-निर्द. ००४, अविनीत.

वियात, धृष्णु, धृष्ट ।

'धृष्णि'-पुं-९९-डिरेण्.

द्र० अंशुशब्दः ।

धृष्णु-पुं-४३२-निर्द. ००४, अविनीत.

धृष्णु, धृष्णज्, वियात ।

* धर्षणशीलो धृष्णुः, 'त्रसिगृधि'-॥५॥२॥३॥

इति क्तुः तृषिधृषि'-॥५॥२॥८०॥ इति नजिडि धृष्णक् ।

धेनु-स्त्री-१२६७- नदी प्रसवेक्षी गाय.

नवसूतिका ।

* धयन्त्येनां धेनुः । 'धेः शित्'

(उणा-७८७॥ इति नुः ।

धेनुक-पुं-२१९-विष्णुनो शत्रु.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* धेनुं कायति धेनुकः ।

(धेनुकध्वंसिन्)-पुं-२२१-विष्णु, कृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

धेनुका-स्त्री-१२१८-ढायुष्णी.

वशा, [वासिता, कर्णधारिणी, गणिका शै-१७७] ।

* धयन्त्येनां धेनुः, के धेनुका ।

धेनुका-स्त्री-७८४-(शै. १४७)-७२१.

द्र० असिधेनुशब्दः ।

धेनुष्या-स्त्री-१२७०-गीशे भूडेक्षी गाय, दूध

पीवा लेष्वाहारने आपेक्षी गाय.

पीतदुग्धा ।

* धेनुरेव धेनुष्या । 'हृद्यपद्य'-॥७१॥११॥

इति ये निपात्यते । आक्रण्णशुद्धेरधमणेन उ त्तमर्णस्य क्त्वे स्थापिता ।

धैनुक-न.-१४१८-गाथेनो समूह.

* धेनूनां समूहः धैनुकम् । 'धेनोरनजः'

॥६॥२॥१५॥ इतीकण् ।

धैवत-पुं-१४०१-वीथुाना ७ पैथी इट्ठो रवर.

* धिया वतो धैवतः । तस्याऽयं धैवतः ।

दधाति संधते स्वरांनिति वा । यदाह-'अभि-संधीयते यस्मात् स्वरांस्तैष धैवतः ॥'

धोरण-न.-७५९-सर्व प्रकाशना वाहन, रथ, हाथी, घोडा, वि.

यान, युग्य, पत्र, वाह्य, वह्य, वाहन ।

* धोर्यते-चतुरं गम्यते अनेन धोरणम् ।

धोरण-न.-१२४६-नोणीआ, डुक्कर, मोर वि. ना गेवी धोडानी गति.

धौरितक, धौर्य, धोरित ।

* 'धोर्क' गतेश्चातुर्ये । अनटि धोरणम् ।

तच्च नकुलादीनां गतिसदृशम् ।

धोरणी-स्त्री-१४२३-श्रेष्ठी, ओणी.

द्र० आलिशब्दः ।

* धोरन्ति अस्यां धोरणी ।

धोरित-न.-१२४६-नोणीआ, डुक्कर, मोर वि. ना गेवी धोडानी गति.

धौरितक, धौर्य, धोरण ।

* 'धोर्क' गतेश्चातुर्ये । धोर्यते धोरितम् ।

धौत-न.-१४३७-धोवेपुं, साइ करापेपुं.

निर्णिक्त शोधित, मृष्ट, आलित ।

* धाव्यते धौतम् ।

धौतकौशेय-न.-६६७-कौशेयानी वाणनुं वस्त्र, धोवेपुं रेशमी वस्त्र

पत्रोर्ण ।

* धौतं च तत् कौशेयं च धौतकौशेयम् ।

धौरितक-न.-१२४६-नोणीआदि गेवी धोडानी गति.

□ धोर्य, धोरण, धोरित ।

* 'धोर्क गतेश्चातुर्ये' स्वार्थेऽणि के च धोरितकम् ।

धोरैयक-पुं-१२६२-धांसरीने वहन करनार
यणद.

द्र० धुरधरशब्दः ।

* 'धुरो यैयम्' ७।१।३॥ इति एयणि धोरैयः ।

धौर्य-न.-१२४६-नोणीया वि. जेवी धोडानी
गति.

□ धोरण, धोरित, धोरितक ।

* 'धोर्क गतेश्चातुर्ये' ध्यणि धौर्यम् ।

ध्यान-न.-८४-ध्येयमां अेकतानता.

* ध्यायते ध्यानम् ।

ध्यान-न.-३२०-ध्यान, विचारणा.

□ चिन्ता ।

ध्यानयोगासन-न.-८३८-ध्यान अने योण
उरवा भाटेनुं आसन.

□ ब्रह्मासन ।

* ध्यानं तत् प्रत्ययैकतानता, योगश्चित्तवृत्ति-
निरोधः, तयोरास्यतेऽनेन ध्यानयोगासनम् ।

ध्रुव-पुं-१२२-ध्रुव, उत्तानपादना पुत्र.

द्र० उत्तानपादजशब्दः ।

* ध्रुवति ध्रुवः । 'तुदादिविधिगुहिभ्यः कित्'
(उणा-५) ॥ इति अः ।

ध्रुव-पुं-२१२-ध्रुवा.

द्र० अजशब्दः ।

* ध्रुवत्वाद् ध्रुवः ।

ध्रुव-त्रि.-१४५३-शाश्वत, नित्य.

द्र० अनश्वरशब्दः ।

* ध्रुवति ध्रुवम् । कुटादित्वाच्चि गुणा-
भावः ।

(ध्रुव)-पुं-११२२-वृक्षनुं कुंहुं.

□ स्थाणु, ध्रुवक, शङ्कु ।

* ध्रुवति ध्रुवः ।

ध्रुवक-पुं-११२२-वृक्षनुं कुंहुं.

□ स्थाणु, ध्रुवक, शङ्कु ।

* ध्रुवति के ध्रुवकः ।

ध्रुवा-स्त्री-८२९-दरेक गतिनी संज्ञा भाटेनुं धी
जेभां नभाय ते यानुं पात्र.

* "ध्रुवा तु सर्वा संज्ञार्य", यस्यामाज्यं
निर्धायते ।" ध्रुवति ध्रुवा । 'अच्' १५।१।४९॥
इत्यच् । कुटादित्वाद् गुणाभावः ।

ध्रुवसिन्-१०(५.)-वध्य वायकथी लगाडातो शब्दः

द्र० अन्तकारिन्शब्दः ।

* यथा-पुरध्वंसी शिवः ।

ध्रुवज-६-(प.)-धाय-वायकशब्दथी लगाडातो शब्द.

ध्रुवज-पुं-न.-७५०-ध्रुव, दंडमां नापेवी होय ते.

द्र० केतनशब्दः ।

* ध्रुवति ध्रुयते ध्रुवजः । पुंक्लीबलिङ्गः ।
पताकादण्डो ध्रुवज इत्येके ।

ध्रुवज-पुं-९०१-उडाल, भदिरा वेयनार.

द्र० आसुतीबलशब्दः ।

* ध्रुवति ध्रुवजः ।

ध्रुवजप्रहरण-पुं-११०७-(शे. १७२)-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

ध्रुवजिन्-पुं-९०१-उडाल, भदिरा वेयनार

द्र० आसुतीबलशब्दः ।

* ध्रुवजः सुराभाण्डपताकाअस्ति अस्य ध्रुवजी ।

ध्रुवजिनी-स्त्री-७४६-दरुकर.

द्र० अनीकशब्दः ।

* ध्रुवजाः सन्ति अस्यां ध्रुवजिनी ।

ध्रुवनि-पुं-१३९९-ध्रुवति, अवाण.

द्र० आरवशब्दः ।

* ध्रुवनं ध्रुवनिः । 'पदिपठि'-(उणा-६०७)

इति इः ।

ध्रुवनिग्रह-पुं-५७३-दान.

द्र० कर्णशब्दः ।

* ध्वनिगृह्यतेऽनेन ध्वनिग्रहः, शब्दग्रहोऽपि ।

ध्वनिविकार-पुं-१४१०-शोडश विगरेथी
ध्वनिभां यतो विकार, स्वरनुं परिवर्तन.

□ काकु ।

* ध्वनेर्विकारोऽन्यथापत्तिः ध्वनिविकारः ।

(ध्वस्त)-न.-२६६-अक्षरं के परं रक्षी गत्यं तेषु
पथन.

□ लुप्तवर्णपद, यस्त ।

* असम्पूर्णोच्चारितं ध्वस्तम्, लुप्तवर्णपद-
मित्यन्यः ।

'ध्वस्त'-न.-१४९१-गणेषु.

द्र० गलितशब्दः ।

ध्वाङ्क्ष-पुं-१३२२-अगो.

द्र० अन्यभूतशब्दः ।

* ध्वाङ्क्षति-काङ्क्षति ध्वाङ्क्षः ।

ध्वान-पुं-१३९९-२५२, शब्द, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* ध्वननं ध्वानः ।

ध्वान्त-पुं-न.१४६-अन्धकार.

द्र० अन्धकारशब्दः ।

* ध्वन्यते सर्वरोगहरतया तदिति ध्वान्तम् ।
पुंस्त्रीबलिङ्गः । 'धुब्धविरिब्ध-' ४।२।७०॥ इत्यादिना
कान्तो निपात्यते ।

ध्वान्तचित्र-पुं-१२१३ (शे. १७) अघोत,
आगीभ्यो.

द्र० खद्योतशब्दः ।

ध्वान्ताराति-पुं-९६-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* ध्वान्तस्यागतिः ध्वान्तारातिः । यौगिकत्वा-
त्तिमिरारित्यादयः ।

ऋ

न

न-अ.-१५३९-नहि.

□ अ, नो, नहि ।

* नह्यति न । यथा- 'नैकः सुप्तेषु
जाययात् ।'

नःक्षुद्र-पुं-४५१-क्षुद्र नाडवाणो.

□ क्षुद्रनासिक ।

* नासिकायां क्षुद्रो नःक्षुद्रः । 'नस् नासि-
कायाः-' ।३।२।९९॥ इति नसादेशः ।

नकुल-पुं-१३०२-नोष्णीभ्यो.

□ पिङ्गल, सर्पहन्, वभ्रु ।

* नास्य कुलमस्ति नकुलः नखादित्वात् ।
नक्षत्रस्मादहिरिति वा 'कुमुल'- (उणा-४०७) इत्युक्ते
निपात्यते ।

नकुल-पुं-७१०-(शे. १३६) पांय पांडव पौंडी
श्रेष्ठ.

□ [तन्तिपालक शे०-१३६]

नकुला-स्त्री-२०५-(शे. ५८)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

नक्तक-पुं-६७६-वस्त्रनो दुडो, गण्डा.

□ कर्पट ।

* नह्यते शिरसि नक्तकः । 'कीचक'-
(उणा-३३) इत्युक्ते निपात्यते । नक्तं भव इति वा,
द्रवद्रव्यं येन पूयते तत्र रुद्धोऽयं तत्तुल्ये वस्त्रे प्रतीतो
वर्तते ।

नक्तम्-अ.-१५३३-रात्रि.

□ दोषा, उषा ।

* नश्यति भास्वानत्र नक्तम् । “नशिनूभ्यां नक्तमूतौ च” (उणा-९३६) । इत्यम् ।

नक्तम्-अ.-१४३-२।त्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

नक्तमाल-पुं-११४०-३२०४.

द्र० करजशब्दः ।

* नक्त रात्रावलमनर्थोऽस्मान्नक्तमालः, भूता-श्रयत्वात् ।

नक्ता-१४३-(शे. २०)-२।त्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

नक्र-न.-५८१-नाडे.

द्र० गन्धज्ञाशब्दः ।

* न क्रामति वायुरस्मिन् नक्रम् । ‘नत्रः क्रमिगमि-’ (उणा-४) इति डप्रत्यये नखादित्वात् साधुः । क्लीबलिङ्गोऽयम् । वाचस्पतिस्तु-‘नक्रो नासा विकृणिका’ इति पुंस्याह ।

नक्र-पुं-१३४९-भगर भ०७.

द्र० आलास्यशब्दः ।

* न क्रामति नक्रः । ‘नत्रः क्रमिगमि-’ (उणा-४) इति ङिङ्, नखादित्वादेकस्य नत्रो लोपोऽपरस्यादभावः ।

नक्षत्र-न.-९२-पांचन्योतिथी पैडा ४था देव.

नक्षत्र-न.-१०७-नक्षत्र, तारा.

द्र० ऋक्षशब्दः ।

* नक्षति-गच्छति ज्योमनीति नक्षत्रम् । ‘वृमक्षि-’ (उणा-४५६) इत्यादिना अत्रः, यद्वा ‘क्षुद संवरणे’ इति सौत्रो घातुः, न क्षदति प्रभामिति नक्षत्रम् । ‘हुयामा-’ (उणा-४५१) इत्यादिना त्रे नखादित्वात् सिद्धम् ।

नक्षत्रमाला-स्त्री-६६२-नक्षत्रनी भाणा प्रभाणे २७ भोतीज्योनी भाणा.

* नक्षत्रसङ्ख्यैः सप्तविंशत्या मौक्तिकैः नक्षत्रमालेव नक्षत्रमाला ।

नक्षत्रवर्त्म-न.-१६३-(शे. २७)-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* नक्षात्राणां वर्त्म नक्षत्रवर्त्म ।

(नक्षत्रवर्त्म-न.)-न.-१६३-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

(नक्षत्रेश)-पुं-१०४-यन्त्र.

द्र० अत्रिहरजशब्दः ।

नख-पुं-न.-५९४-न०५.

द्रष्टव्यः करजशब्दः ।

* नास्ति खम् अस्य नखः । पुं क्लीबलिङ्गः । न खन्यते वा ‘नत्रः क्रमि-’ (उणा-४) इति ङः, नखादित्वाद् नत्रोऽदभावः । नखति गच्छतीति वा ।

नखर-त्रि.-५९४-न०५.

द्र० करजशब्दः ।

* न खं राति नखरः । त्रिलिङ्गः । नखादित्वात् नत्रोऽदभावभावः न खन्यते वा ‘जठर-’ (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते ।

नखरायुध-पुं-१२८४-सिं६.

द्र० इमारिशब्दः ।

* नखरा आयुधमस्य नखरायुधः ।

नखविष-पुं-१३१३-न०५भां जेस्वाणा भनुप्य.

नखायुध-पुं-१३२५-(शे. १६१) इंडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

नखारु-पुं-६३१-(शे. १३०) नख, रनायु.

द्र० वस्नसाशब्दः ।

नग-पुं-१०२७-पर्वत.

द्र० अचलशब्दः ।

* न गच्छति स्थावरत्वान्नगः । ‘नगोऽप्राणिनिवा’ ॥३।१।२७॥ इति वा नत्रोऽदभावः । अगोऽपि । शेषश्चात्र ‘गिरौ प्रपाती कुटारः । उर्वङ्गः कन्दराकरः ।’

नग-पुं-१११४-वृक्ष, आऽ.

द्र० अंह्रिपशब्दः ।

* न गच्छति नगः । 'नगोऽप्राणिनि वा' ॥३।२।१२७॥ इति साधुः ।

नगरद्वारकूटक-पुं-९८२-नगरना दरवाज पासै यदवा-गतस्वानो ढाग.

□ परिकूट, हस्तिनग्व, (नगरद्वारकूट) ।

* नगरद्वारे कूटो नगरद्वारकूटः ।

नगरी-स्त्री-न.-९७१ नगरी.

* नश्यन्ति अस्यां नगरी । स्त्रीकस्त्रीबलिङ्गः । 'जटर-' (उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते । नगाः (वृश्वाः) सन्ति अस्यामिति वा मध्वादित्वाद् रः ।

नगावास-पुं-१३२०-(शे. १८६) भौर.

द्र० केकिनशब्दः ।

'नगौकस्त्र'-पुं-१३१७-पक्षी.

द्र० अगौकसूशब्दः ।

नग्न-पुं-७९५-स्तुति पाऽऽ.

□ स्तुतिव्रत ।

* न वस्ते नग्नः । कौपीनमात्रजरद्वस्त्रपरिधानात् 'दिननग्न-' (उणा-२६८)॥ इति निपात्यते, न विद्यन्ते गाः श्रियच्छन्दांसि वा अस्येति वा । नन्वा-दित्वान्नात्राऽद्भावः ।

नग्नहु-पुं-९०५-सुरापीठ, जेभांथी मद्य पते छे जेवां पीठ.

द्र० किण्वशब्दः ।

* नग्नेन ह्वयते स्पर्धते सुराच्छादनाभावात् नमहूः । 'केवयु'-॥(उणा-७४६)॥ इति निपातनात् नग्नहुः ।

नग्नहु पुं-सुरापीठ-९०५

द्र० किण्वशब्दः ।

* नग्नेन ह्वयते स्पर्धते सुराच्छादनाभावात् नग्नहुः ।

नग्ना-स्त्री-५३४-नग्न स्त्री.

□ कोटवी, (नग्निका) ।

* न वस्ते 'दिननग्न-' (उणा-२६८) इति ने निपातनात् नग्ना ।

(नग्निका)-स्त्री-५३४-नग्न स्त्री.

□ कोटवी, 'नग्ना' ।

* विवस्त्रा योषित् 'मुक्तकेशी' इत्यागमः । नग्निकाऽपि ।

नग्निका-स्त्री-५१०-यसु नहि प्रापत थयेल ङ-न्या.

□ गौरी, अरजम् ।

* न जायते स्म नग्ना, के नग्निका, 'अष्टवर्षा भवेद् गौरी, दशमे नग्निका भवेत्' इति 'स्मातो', विशेषो नाश्रितः ।

नट-पुं-न.-३२९-नट.

द्र० कृष्णाश्विनशब्दः ।

* नटति-नृत्यति नटः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

नटन-न.-२८०-नृत्य, नाय.

द्र० ताण्डवशब्दः ।

* नर्तनं नटनम् ।

नटमण्डन-न.-१०५९-दस्ताल.

द्र० आलशब्दः ।

* नटानां मण्डनं नटमण्डनम् ।

नटोसुत-पुं-५४८-नटीनो पुत्र.

□ नाटेर, (नाटय) ।

नड-पुं-न.-११९३-परु.

□ पोटरल, धमन, (नल) ।

* नडति-अर्द्यति डलयोरैक्ये नडः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

नडकीय-वाच्य-९५४-धया नडनृणवाणो डे परुवाणो देश.

□ नडप्राय, नडवत्, नडवल ।

* नडाः सत्यत्र नडकीयः, 'नडादेः कीयः' (६।२।९२।) इति चातुरर्थिकः कीयः ।

नडप्राय-वाच्य-९५४-धया नडनृणवाणो डे परुवाणो देश.

द्र० नडकीयशब्दः ।

* नडप्रायो नडवहुल इत्यर्थः ।

‘नडमीन’-पुं-१३४६-तृथुयारी भन्ध.

द्र० चिलिचिमशब्दः ।

(नडि)-स्त्री-६३१-नाडी.

द्र० धमनिशब्दः ।

‘नडिनी’-स्त्री-११६०-कभणतो वेदो.

द्र० नलिनीशब्दः ।

नडवत्-वाच्य-९५४-धणु। नडतृणु डे अडुवाणो देश.

द्र० नडकीयशब्दः ।

* ‘नडकुमुद’-।६।२।७४।। इति डिति मतो नडवान् ।

नडवल-वाच्य-९५४-धणु। नडतृणु डे अडुवाणो देश.

द्र० नडकीयशब्दः ।

* ‘नडशादाद्’।६।२।७५।। इति डिति वले नडवलः ।

नत-न. त्रि.-१४५६-वड, वाङ्.

द्र० कुञ्चितशब्दः ।

* नमति स्म नतम् ।

(नतनासिक)-पुं-४५१-थिपटा नाड वाणो.

द्र० अवटीशब्दः ।

* नतनासिकश्चिपिटनासिकः ।

नद-पुं-१०९०-भोडी नदी, नद, द्रुड

द्र० उदयशब्दः ।

* नदति नदः ।

नदी-पुं-१०७९-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* नदति श्रोतस्तरसा नदी, गौरादित्वात् डीः ।

नदीज-पुं-१०५५-हीराडस्त्री, थाक्षिक धातु.

ताप्य, कामारि, तारारि, विटमाक्षिक ।

* तापीनद्या जातो नदीजः ।

नदीभव-न.-९४१-सिधव-भीडुं.

सैन्धव, माणिमन्थ, शीत, शिव, [माणि-बन्ध, माणिमन्त शि. ८३] । ‘सिन्धुज’ ।

* नद्या भवति नदीभवम् ।

नदीमातृक-वाच्य-९५५-नदीना पाण्णीथी अनाज उत्पन्न थाय तेवो देश.

नद्यम्बुजीवन ।

* नदी माताऽस्य नदीमातृकः ।

नदीश-पुं-१०७३-समुद्र.

द्र० अकृपारशब्दः ।

* नदीनामीशः नदीशः ।

नदीष्ण-पुं-३४३-(शि. ६३)-प्रचीष्ण, होशियार, निपुष्ण.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

‘नदीसज’-पुं-११३५-अणुंन वक्ष.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

नद्ध-पुं-४३८-अधायेडो, डेही.

द्र० कीलितशब्दः ।

* नद्धते स्म नद्धः ।

नद्धी-स्त्री-९१५-आभडानी होरी, वाधरी.

वद्धी, वरत्रा ।

* नद्धतेऽनया नद्धी । ‘नीडाम्बु-’।५।२।

८८।। इति ऋ ।

नद्यम्बुजीवन-वाच्य-९५५-नदीना पाण्णीथी अनाज उत्पन्न थाय तेवो देश.

नदीमातृक ।

* नद्यम्बुभ्यो जीवनं-वृत्तिरत्र नद्यम्बुजीवनः, तत्र हि नद्यम्बुभ्यः सस्यनिष्पत्तिः ।

ननन्द-स्त्री-५५४-नणुंन.

ननान्द, नन्दिनी ।

ननान्द-स्त्री-५५४-नण्डं.

□ ननन्द, नन्दिनी ।

* पत्युः स्वसा न नन्दयति वधूँ ननान्दा ।
'यतिननन्दिभ्यां दीर्घश्च'(उणा-८५६)॥ इति ऋः, नखा-
दित्वात् नञोऽदभावः, बाहुलकाद् दीर्घत्वाभावे नन्ददा ।

ननुच-अ.-१५४२-विशुद्धभोजवुं.

* 'ननुच' इत्यव्ययसमुदायः । यथा-'ननु च
कः शब्दः' इति ।

नन्दक-पुं-२२२-विष्णुनी तलवार.

* नन्दयति नन्दकः ।

नन्दन-न.-१७८-धन्नुं उद्यान.

* इन्द्रस्य वनम् । नन्दयति नन्दनम् ।

नन्दन-पुं-५४१-पुत्र.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

* नन्दयति नन्दनः । 'नन्द्यादिभ्यः-' । ५।१।

५२॥ इत्यनः ।

नन्दन-पुं-६९८-७ भो अण्देव.

* नन्दयति नन्दनः ।

नन्दन-पुं-११९७-स्थावर विप.

द्र० अङ्गोल्लसारशब्दः ।

* नन्दयती-

* ति नन्दनः ।

(नन्दना)-स्त्री-५४२-पुत्री.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

* नन्दयति नन्दनः । नन्दनादिभ्यः 'आत्'
२।४।१८॥ इत्यापि नन्दना ।

नन्दपुत्री-स्त्री-२०५-(शे.-५२)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

नन्दयन्ती-स्त्री-२०५-(शे.-५८)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

नन्दा-स्त्री-४०-१० भा तीर्थं करनी माता.

* नन्दति सुपुत्रेण नन्दा ।

नन्दा-स्त्री-२०५-(शे. ५८)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

अ. ४८

नन्दिघोष-पुं-७१०-(शे. १३६)-अणुं ननो २थ

नन्दिन्-पुं-२१०-शं करनो नं दीगण्.

□ नन्दीश, तण्डु ।

* अवश्यं नन्दतीति नन्दी ।

नन्दिन्-पुं-३३०-नान्दी पाठक, पूर्व'रंगना
अंगने कहेनार.

□ (नान्दिपाठक) ।

* नन्दत्यवश्यं नन्दी, नन्दनं नन्दः समृद्धिस्तत्र
भवा तत्प्रयोजनत्वाद् नान्दी पूर्व रङ्गाङ्गम्, तस्याः
पाठकः ।

नन्दिन्-पुं-११७१-अ३६.

□ माष, मदन, वृष्य, बीजवर, बलिन् ।

* नन्दयति अवश्यं नन्दी ।

नन्दिनी-स्त्री-५५४-नण्डं.

□ ननन्द, ननान्द ।

* नन्दति नन्दयति वा अवश्यं नन्दिनी ।

नन्दिनी-स्त्री-२०५-(शे. ५८)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

नन्दिनीतनय-पुं-८५२-व्याडि मुनि .

□ व्याडि, विन्ध्यवासिन् ।

* नन्दिन्यास्तनयो नन्दिनीतनयः ।

नन्दिवर्धन-पुं-२००-(शे.-४१)-शं कर, भक्षादेव.

द्र० अष्टहासिन्शब्दः ।

नन्दीक-पुं-१३२५-(शे. १९२)-गाभडानो कूकडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

(नन्दीकर)-पुं-९४-नवभा अवेयक विमानना
देव.

नन्दीमुखी-स्त्री-३१३-निद्रा, जिंघ, तंद्रा.

द्र० तन्द्राशब्दः ।

* नन्दीव मुखमस्या नन्दीमुखी ।

नन्दीश-पुं-२१०-शं करनो नं दीगण्.

□ तण्डु, नन्दिन् ।

* नन्दतीति नन्दी, 'पदिपठि'-(उणा-६०७)

इति इः, नन्दिश्चासावीशश्च नन्दीशः ।

नन्दीसरस-न.-१७८-धन्नुं सरावर.

* इन्द्रस्य सरः, नन्दीनाम्ना सरो नन्दीसरः ।
नन्धावत्-पुं-४८-श्रीअरनाथ ल. तुं बांछन.

नन्धावत्-पुं-१०१५-श्रीभंतोना धरनी रयना.

□ (स्वस्तिक, सर्वतोभद्र) ।

* नन्दी आवत्तोऽत्र नन्धावत्तः ।

नन्धावत्-पुं-१११४-वृक्ष.

द्र० अंघ्रिपशब्दः ।

* नन्दी आवतोऽत्र नन्धावत्तः ।

(नन्धावत्तः)-पुं-१३४८-मोडुं भाछुं.

द्र० चीरिल्लिशब्दः ।

नपुंसक-पुं.न.-५६२-नपुंसक, ढीळडो.

द्र० क्लीबशब्दः ।

* 'पुंसण् अभिमर्दने' न पुंसयति नपुंसकं,
पुंक्लीबलिङ्गः 'नमः पुंसे' (उणा-३२) इत्यके
नखादित्वाद् अद् न भवति, न स्त्री न पुमान् इति
वा, नखादित्वात् ।

नपुं-पुं-५४४-पुत्रतो पुत्र, पौत्र.

□ पौत्र, पुत्रपुत्र ।

* नमति पूर्वजेभ्यो नप्ता । 'नमेः प च'
(उणा-८६२) इति तृः ।

नपुं-पुं-५४४-(शे. ११६) दौडित्, पुत्रतो पुत्र.

□ दौहित्त ।

नभ-पुं-१६३-(शे. २७) आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

(नभःकेतन)-पुं-९७-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

नभःक्रान्त-पुं-१२८५-(शे. १८४)-सिंढ.

द्र० इभारिशब्दः ।

(नभःपान्थ)-पुं-९७-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

नभश्वास-पुं-११०६-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* नमसः श्वास इव नभःश्वासः ।

नभस्-पुं-१५४-श्रावण् भक्षीतो,

□ श्रावण, श्रावणिक ।

* नभ्यति-हिनस्ति पान्थानिति नभाः ।

नभस्-न.-१६३-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* नभ्यतीति नभः, न बभस्तीति वां नखादि-
त्वात् । क्लीबलिङ्गः ।

नभस्-न.-१३५९-आकाश.

नभसङ्गम-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकमशब्दः ।

* नभः पर्यायो अकारान्तो नभसशब्दः, नभसं
गच्छति नभसङ्गमः ।

नभस्य-पुं-१५४-लाहरेवो भक्षीतो.

□ प्रौष्ठपद, भाद्रपद, भाद्र ।

* नभसि साधुर्नभस्यः ।

नभस्वत्-पुं-११०६-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* नभोऽस्ति अस्य नभस्वान् ।

नभोगति-स्त्री-१३१८-शे. ३३५ ते, शिडवाती शिया.

द्र० उड्डीनशब्दः ।

* नभसि गमनं नभोगतिः ।

नभोभ्वज-पुं-१६४-(शे. २८) मेघ, वाहण.

द्र० अभ्रशब्दः ।

नभोमणि-पुं-९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* नभसो मणिः नभोमणिः ।

नभोम्बुप-पुं-१३२९-आतक पक्षी, अरौथो.

द्र० चातकशब्दः ।

* नभसि अम्बु पिबति नभोऽम्बुपः ।

नभ्राज्-पुं-१६४-मेघ, वाहण.

द्र० अभ्रशब्दः ।

* न न भ्राजते नभ्राद्, पृषोदरादित्वादेकस्य
नञो लोपे नखादित्वात् साधुः ।

नमस्-अ.-१५४२-नभस्क्षर.

* नमनं नमः । 'अस्' (उणा-९५२) इत्यस् ।

यथा "नमो दुर्वाररागादिवैरिवारनिवारिणे । अर्हते
योगिनाथोय, महावीराय तायिने॥" इति ।

नमः शब्दश्चायं शास्त्रान्ते मङ्गलार्थः यतो मङ्गला-
दीनि, मङ्गलमध्यानि मङ्गलान्तानि च शास्त्राणि भवन्तीति ।
नमसित-पुं-४४७-पुंनयेत् ।

द्र० अञ्चितशब्दः ।

* नमस्कियते नमस्यितः नमसितः 'नमोवरिवः'-
॥३।४।३७॥ इति क्यन्, तस्य क्ते 'क्योवा' ॥४।३।
८१॥ इति वा लुक् ।

नमस्यित-पुं-४४७-पुंनयेत् ।

द्र० अञ्चितशब्दः ।

* नमस्कियते नमस्यितः, नमसितः 'नमोवरि-वः'
॥३।४।३७॥ इति क्यन्, तस्य क्ते 'क्योवा' ॥४।
३।८१॥ इति वा लुक् ।

नमि-पुं-२८-२१भा तीर्थं क२ भगवान् ।

* परीषहोपसर्गादि नामनात् 'नमेस्तु वा ।' (उणा-
६।१३) इति विकल्पेन उपान्त्यस्य इकाराभावपक्षे
नमिः, यद्वा गर्भस्थे भगवति परचक्रनृपैः अपि प्रणतिः
कृतेति नमिः ।

नमुचि-पुं-१७४-४न्द्रो शत्रुः ।

* न मुञ्चति अहङ्कारं नमुचिः । 'नाभ्युपान्त्य'-
(उणा-६०९) इति किः नत्वादित्वात् साधुः ।

(नमुचिद्विष) -पुं-१७५-४न्द्रः ।

द्र० अच्युताप्रजशब्दः ।

नय-पुं-७४३-न्यायः ।

द्र० अञ्जेषशब्दः ।

* नियतमीयते नयनं नयः नीतिरपि ।

नयन-त-५७५-आंभः ।

द्र० अक्षिशब्दः ।

* नीयतेऽनेन दृश्यामिति अनटि नयनम् ।

नयनौषध-त-१०५७-हीराक्षी ।

पुष्पकासीस, कंसक ।

* नयनस्यौषधं नयनौषधम् ।

नर-पुं-३३७-भनुष्यः ।

मर्त्य, पञ्चजन, भूस्पृश, पुरुष, प्ररुष,

मनुष्य, मानुष, नृ, विश, मनुज, मानव, पुंस ।

* नृणातीति नरः ।

नर-पुं-७०९-अनुंनः ।

द्र० अनुंनशब्दः ।

* नृणातीति नरः ।

नरक-पुं-२२१-विष्णुनो शत्रु राक्षसः ।

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* नृणाति नरकः । 'दुकन' (उणा-२७)

इत्यकः ।

नरक-पुं-१३५९-नरक, दुःखतुं स्थानः ।

नारक, निरय, दुर्गति ।

* नृणाति शिश्नयति पापिनो नरकः । 'दुकन'

(उणा-२७) इत्यकः, नराः कायन्ति अस्मिन् वा
नरान् कुन्वति कुणोति वेति वा ।

नरकभूमि-(अ.प.)-स्त्री-१३६०-नरकनी पृथ्वी.
(ते ७ छे.)

* शेषश्चात्र-

'अथ रत्नप्रभा घर्मा, वंशा तु शर्कराप्रभा ।
स्याद्वालुकाप्रभा शैला, भवेत् पङ्कप्रभाऽ-
ञ्जना ॥१॥

धूमप्रभा पुना रिष्टा, माधका तु तमः प्रभा ।
महातमःप्रभा माधव्येवं नरकभूमयः ॥२॥'

नरकस्था-स्त्री-१०८६-वैतरणी नदी ।

वैतरणी ।

* नरके तिष्ठति नरकस्था । नदीविशेषः ।

शेषश्चात्र-

'मुखदला तु मरला, मुखेला मुनन्दिनी ।
चर्मण्वती रन्तिनदी, सम्भेदः सिन्धुसङ्गमः ॥१॥

(नरकारि)-पुं-२२१-विष्णु, कृष्णः ।

द्र० अच्युतशब्दः ।

नरकीलक-पुं-८५८-गुरुने षण्णारः ।

गुरुहन् ।

* नरेषु कीलक इव नरकीलकः ।

नरदत्ता-स्त्री-४६-२०भा तीर्थं क२नी यक्षिणी ।

* नरेभ्यो दत्तमनया नरदत्ता ।

नरदत्ता-स्त्री-२३९-१६ विद्यादेवी पैकी छद्दी देवी।

* नरेषु दत्तमस्या नरदत्ता ।

(नरपाल)-पुं-६९०-२।१।

द्र० नृपशब्दः ।

नरमालिनी-स्त्री-५३१-६।६ मूछवाणी स्त्री।

* नरत्वं मलते धारयति नरमालिनी ।

शेषश्चात्र-

‘पालिः सद्धमश्रुयोषिति’ ।

नरविष्णवण-पुं-१८८-(शे० ३७)-२।क्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

नरवाहन-पुं-१८९-दुपेर देव.

द्र० इच्छावमुशब्दः ।

* नरो वाहनमस्य नरवाहनः ।

नराधार-पुं-२००-(शे० ४६)-शं० ३२, मडादेव.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

नरायण-पुं-२१४-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* नरा आपो भूतानि वा तान्ययते नरायणः, नन्यादित्वादनः, यदुकुत्तम्-‘आपो नरा इति प्रोक्ताः’

तथा ‘नरा जातानि भूतानि ।’

नकुटक-न.-५८१-न।३.

द्र० गन्धज्ञाशब्दः ।

* नृत्यति पवनोऽत्र नकुटम् । ‘नकुटकुक्कुट’-
(उणा-११५) इत्युटे निपात्यते, के नकुटकम् ।

नर्त्तन-न.-२८०-नृत्य, नाय.

द्र० ताण्डवशब्दः ।

नर्मदा-स्त्री-१०८३-नर्मदा नदी.

द्र० इन्दुजाशब्दः ।

* नर्म ददाति नर्मदा । नर्मार्थं सोमवंश्येन पुरुरवसाऽवतारितत्वात् ।

नर्मन्-न.-५५५-कीडा, रभत.

द्र० क्रीडाशब्दः ।

* नृणाति-विनयति नर्मन्, क्लीबलिङ्गः, ‘मन्’
(उणा-९११) इति मन् ।

(नल)-पुं-११९३-५३.

□ पोत्राल, धमन ।

* नडत्यर्दयति नलः ।

नलक-न.-६२७-नणी गेयुं ङाडुं.

* नलति नलकम् । (शाखास्थि) ।

नलकिनी-स्त्री-६१४-नंधा, नंध, पगनी
धुंटीथी धुंठणु सुधीनो भाग.

□ जङ्घा, प्रसता ।

* नलके विधेते अस्यां नलकिनी ।

नलकील-पुं-६१४-धुंठणु, टीयणु, साथगनी
गांडं.

□ जानु, अष्टीवत् ।

* नलं कीलयति नलकीलः ।

नलकूबर-पुं-१९१-दुपेरनो पुत्र.

* नलो नडः कूबरं रथावयवोऽस्य नलकूबरः ।

‘नलद्’-न.-११५८-काणा वाणानुं भूण.

द्र० उशीरशब्दः ।

नलमीन-पुं-१३४६-तृण्यारी मन्त्र.

द्र० चिलिचिमिशब्दः ।

* नलचारी मीनो नलमीनः शुषिरतृणान्तश्चा-
रित्वात्, नडामो वा ।

नलिन-पुं-न.-११६०-उभल.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* नलति नलिनं ‘श्याकटि’- (उणा-२८२)
इतीनः ।

नलिन-न.-१०७०-(शे० १६५)-पाण्णी.

द्र० अपृशब्दः ।

नव-न.-१४४८-नवुं.

द्र० अभिनवशब्दः ।

* नूयते नवम् ।

नवत-न.-६८०-जूल, ङाथी के रथ उपर नाप
वानुं वस्त्र.

द्र० कुथशब्दः ।

* नवं तनोति आत्मानं नवतम्, ‘क्वचित्’
॥५।१।१७।१॥ इति डः ।

(नवदल)-न.-११६६-३भण आदिनुं नपुं पांठुः ।

□ संवर्त्तिका, (शरयन्त्रिक) ।

नवनीत-न.-४०८-भा०पु० ।

□ शरज, दधिसार, तक्रसार, नवोद्धृत ।

* दध्नो मथिताद् नवं तत्कालं नीतमुद्धृतं

च नवनीतम् नवोद्धृतम् ।

(नवमल्लिका)-स्त्री-२२९-३भदेवना पांथ
आणुमानुं अेक.

'नवमल्लिका'-स्त्री-११४८-अटभोगशे.

□ सप्तला, नवमल्लिका ।

नवमल्लिका-स्त्री-११४८-अटभोगशे.

□ सप्तला, 'नवमल्लिका' ।

* नवा स्तुत्या मालाऽस्या नवमल्लिका ।

नवव्यूह-पुं-२१९ (शे० ६६)-विष्णु, कृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

नवशक्ति-पुं-२००-(शे० ४४)-शंकर.

* द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

नवशक्ति-पुं-२१९-(शे० ६६)-विष्णु, कृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

नवशक्ति-पुं-१६-प. शंभु.

नवसूतिका-स्त्री-१२६७-नवी प्रसवेवी गाय.

□ धेनु ।

* नवा प्रत्यग्रा सूतिरस्या नवसूतिका ।

नवार्चिष्-पुं-११७-भंगण अड.

द्र० अडुगारकशब्दः ।

* नवार्चिषोऽस्य नवार्चिः ।

नवीन-न.-१४४८-नपुं.

द्र० अभिनवशब्दः ।

* नवमेव नवीनम् । 'नवादीन'- ७।२।१६०॥

इति साधुः ।

नवोद्धृत-न.-४०८-भा०पु०.

द्र० नवनीतशब्दः ।

* दध्नो मथिताद् नवं तत्कालं उद्धृतं नवो-
द्धृतम् ।

नव्य-न.-१४४८-नपुं.

द्र० अभिनवशब्दः ।

* नवमेव नव्यम् । 'नवा-' ७।२।१६०॥

इति साधुः ।

नशन-न.-८०२-(शे० ७०)-पलायन, नासी गपुं.

द्र० अपक्रमशब्दः ।

नष्ट-वि.-८०५-पलायन करी गथेयो, नासी
गथेयो.

□ पलायित, गृहीतदिशू, तिरोहित ।

* नश्यति स्म नष्टः ।

नष्टबीज-पुं-४९२-वीथरहित, सत्तारहित.

□ निष्कल ।

* नष्टं गतं बीजं रेतोऽस्य नष्टबीजः ।

नष्टाग्नि-पुं-८५५-अग्निहोत्रनो अग्नि ञेनो
ओलवार्ध गथो छे तेवो आहाणु.

□ वीरहन् ।

* नष्ट उच्छिन्नोऽग्निरस्य नष्टाग्निः ।

नसा-स्त्री-५८१-(शे० १२१)-नासिका, नाड.

द्र० गन्धज्ञाशब्दः ।

(नसा)-स्त्री-६३१-नस, रनायु, सर्वसंधिना
अधेन ३५ रनायु.

द्र० वस्नसाशब्दः ।

नस्तित-पुं-१२६०-नाडभां नाथेयो अणद.

□ नस्योत, 'नस्तोत' ।

* नासिकायां नम्रः, आद्यादित्वात् तस्य 'नम्
नासिकायास्त क्षुद्र' १३।२।९९॥ इति नसादेशः, ततो
नस्तो नासिकायां क्रियते स्म नस्तितः, ततो 'णिञ्
बहुलं नाम्नः' (१३।४।४२।) इति णिचि 'यन्यस्वरादेः'
(७।४।४३।) इत्यन्यस्वरादिलोपे च क्तप्रत्ययः, ना-
सायां कृतच्छिद्रो गौरित्यर्थः ।

'नस्तोत'-पुं-१२६०-नाडभां नाथेयो अणद.

□ नस्योत, नस्तित ।

नस्या-स्त्री-५८१-(शे० १२३)-नासिका, नाक.

द्र० गन्धशाब्दः

नस्योत्-पुं-१२६०-नाकभां नाथेयो अण्ड.

□ नस्तित, 'नस्तोत' ।

* नस्ये नासाकृते रन्ध्रे रज्ज्वादिना उत उग्मितो नस्योतः ।

नहि-अ.-१५३९-अभाव, निषेध.

□ अ, न, नो ।

* नहति नहि, 'पदिपटि'-(उणा-६०७) इति इः, अव्ययसमुदायो वा, यथा-'नहि भोरु ! गतं निवर्तते' ।

नाक-पुं-न.-८७-स्वर्ण, देवलोड.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* नास्मिन्नकं दुःखमस्तीति नाकः । पुं क्लीब-लिङ्गः । नखादित्वात् 'अन् स्वरे' (३।२।१२९) । इत्यन् न भवति । न आकम्प्यते-अभिलष्यते नास्तिकै-रिति 'नत्रः क्रमिगमि-' (उणा-४) इति डिति अपत्यये वा नाकः ।

नाकिच्-पुं-८८-देव.

द्र० अतिमिषशब्दः ।

* नाकः स्वर्गो विद्यते येषां ते नाकिनः । यौगिकत्वात् स्वर्गिणः त्रिदिवाधीशा इत्यादयोऽपि । नाकु-पुं-९७१-२।६३.

द्र० क्रमिपर्वतशब्दः ।

* नमति नाकुः । पुं लिङ्गः । 'नमेर्नाक् च' (उणा-७२०) इत्युः ।

(नाकेश)-पुं-१७३-४-६.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

नाग-पुं न.-१०४१-सीसुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

* न गच्छति द्रवत्वाद् नागम् । नखादित्वात् साधुः ।

नाग-पुं-१२१७-६।थी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* नगे भवो नागः, न न गच्छति वा ।

नाग-पुं-१३०७-देवथोनिवाजो सधं.

□ काद्रवेय ।

* न न गच्छन्ति नागाः ।

नाग-पुं-१३५१-त्रा६, अं३.

द्र० अवहारशब्दः ।

* नागो जहसंपः ।

नाग-पुं-१४४०-आ शब्द ज्ञेयार्थी प्रश्नसा वायक शब्द अने छे.

द्र० उद्धशब्दः ।

* यथा—गौश्रासौ नागश्च गोनागः । आदिशब्दाद् गोवृन्दारकः, एषु 'वृन्दारकनागकुञ्जरैः' ३।१।१०८॥ इति समासः ।

नागकुमार-पुं-९०-भवनपतिना १० देव पैकी भीम देव.

नागज-न.-१०४२-३वर्ध, सीसुं.

द्र० आलीनशब्दः ।

* नागाज्जायते नागजम् ।

नागज-न.-१०६१-शिनदूर.

द्र० चीनपिण्डशब्दः ।

* नागात्-शेषाद् जायते नागजम् ।

नागजिह्विका-स्त्री-१०६०-भृशसील धातु.

द्र. करवीराशब्दः ।

* नागजिह्वाप्रतिकृतिः नागजिह्विका ।

नागजीवन-न.-१०४२-३वर्ध, सीसुं.

द्र. आलीनशब्दः ।

* नागं जीवयति नागजीवनम् ।

नागदन्त-पुं-१०११-भीटी, टोःशेो.

□ दन्तक ।

* नागस्येव दन्ता नागदन्ताः ।

नागमातृ-स्त्री-१०६०-भृशसील धातु.

द्र० करवीराशब्दः ।

* नागस्य माता नागमाता ।

नागर-न.-४२०-सू३.

शुण्ठी (शुण्ठि), महौषध, विश्वा, विश्वभेषज ।

* नगराख्ये देशे भवं नागरम्, न न गिरति कफमिति वा नवादित्वात् ।

नागरक्त-न. १०६१-सिन्धूर.

द्र० चीनपिष्टशब्दः ।

* नागेन रज्यते नागरक्तम् ।

नागरङ्ग-पुं-१४३-नारंगीनुं अड.

नारङ्ग, 'ऐरावत', [नारङ्ग शि. १०३] ।

* नागरस्य सिन्दूरस्य इव रङ्गो रागोऽस्य नागरङ्गः ।

नागलोक-पुं-१३६३-पाताल.

द्र० अधोभुवनशब्दः ।

* नागानां लोको भुवनं नागलोकः ।

नागवल्ली-स्त्री-११५५-नागरवेश.

ताम्बूलवल्ली, ताम्बूली, (सर्पवल्ली, फणिलता) ।

* नागस्य वल्ली पातालानीतत्वाद् नागवल्ली ।

नागाधिप-पुं-१३०७-शैलनाग.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* नागानामधिपो नागाधिपः ।

नागोद-न.-७६८-पेटुं अप्तर.

उदरत्राण ।

* नह्यते जटरोपरि नागोदम्, कुमुदादौ निपात्यते ।

नाबिकेत-पुं-११०० (शि. १७०)-अशि.

द्र० अमिशब्दः ।

नाटक-न.-२८४-नाट्य प्रथ'धनो प्रक्षर.

* नाटयति-नत'यति सामाजिकमनांसि इति नाटकम् ।

नाटिका-स्त्री-६३१ (शि. ४९)-नाडी.

नाडी, (नडि) धमनि, सिरा, (शिरा) [नाडि शि. ४९] ।

(नाट्य)-पुं-५४८-नटीनो पुत्र.

नाटेर, नटीसुत ।

नाटेर-पुं-५४८-नटीनो-पुत्र.

(नाट्य), नटीसुत ।

* नट्या अपत्यं नाटेरः । "क्षुद्रा-" 16।१ 1८०॥ इति एरण् ।

नाट्य-पुं न. २७९ गीत, नृत्य, वाङ्मित्र युक्त नाट्य.

तौर्यत्रिक ।

* गीतादित्रयं समुदितं नाट्यं-नटस्य कर्म ।

नाट्य-न.-२८०-नृत्य.

द्र० ताण्डवशब्दः ।

* सर्वरसं पञ्चमन्धि चतुर्वृत्ति दशरूपकाश्रयं नटकर्म नाट्यम् ।

नाट्यधर्मिका-स्त्री-२७९-भरतादि शास्त्रना आधारे गीत, नृत्य.

* अस्मिन् गीतादित्रये भरतादिशास्त्रनिर्दिष्टे नाट्यं धर्मोऽस्या नाट्यधर्मी, स्त्रीलिङ्गः । यद् वाचस्पतिः—“नाट्यधर्मी तु त्रियां नाट्ये यथा-ऽऽगमम्”, नाट्यधर्मा एव नाट्यधर्मिका ।

नाट्यप्रिय-पुं-१९८-शं ३२.

द्र० अहहासिनशब्दः ।

* नाट्यं प्रियमस्य नाट्यप्रियः ।

नाडि-स्त्री-६३१- शि. ४९)-नाडी.

नाडी, (नडि) धमनि, सिरा (शिरा) [नाटिका शि. ४९] ।

'नाडी'-स्त्री-११८२-साडी.

नाल, काण्ड ।

नाडिका-स्त्री-१३७-धडी, ७ क्षण्य प्रभाण्य.

धारिका, घटिका । [नलिका शि. ११] ।

* नल गन्धे, नलति गन्धति-अर्दति नाली, ज्वलादित्वात् णः, नाल्येव नालिका, डलयोरैक्ये नाडिका । नडण् अवस्कन्दने, इत्यस्य नडीति नन्दी ।

नाडि'धम-पुं-९०८ सेती.

स्वर्णकार, कालाद, मुष्टिक ।

* नाडीं धमति नाडि'धमः, "नाडीघटी"— 1।१।१२०॥ इति खशि साधुः ।

नाडी-स्त्री-६३१-नाडी

□ (नडि), भमनि, मिरा, (शिरा) [नाडि, नाटिका शि. ४९]।

* नडस्येवैतौ नाडयः शौषिर्यात्, नडेः सौत्रस्य वा घञ, नडिरपि ।

नाडीचरण-पुं-१३१७ (शि. १८८)-पक्षी.

द्र० अगौकमशब्दः ।

नाडीविग्रह-पुं-२१०-शंकरनो भृंगीण्य.

□ भृङ्गिन्, भृङ्गिशिटि, भृङ्गिरीटि, अस्थि-विग्रह [चमिन् शो. ६४]

* नाडीशोषोऽस्थिशोषश्च विग्रहोऽस्येति नाडय-स्थिविग्रहः नाडीविग्रहः अस्थिविग्रहः । अन्धकासुरो हि रुद्रेण वर्षसहस्राणि शल्यप्रोतोद्धृतो नाडयस्थिशोष-शरीरश्च दासस्व प्रपन्नो मुक्तो भृङ्गिमणोऽभूत् इति प्रसिद्धिः ।

नाडीव्रण-पुं-४७०-झोडी अरतुं वषु, नासुर.

□ गति ।

* नाडीयुक्तं व्रणं नाड्या वा व्रणं नाडीव्रणः,

लिङ्गेषु प्रतिपदपाठात् पुलिङ्ग एव ।

नाथ-पुं-३५९-स्वाभी, नाथक.

द्र० अत्रिपशब्दः ।

* नाथति-ईष्टे नाथः ।

नाथवत्-पुं-३५६-परवश, पराधीन.

द्र० गृह्यकशब्दः ।

* नाथो नियन्ताऽस्ति अस्य नाथवान् ।

नाद-पुं-१४००-शब्द, अवाज.

द्र० आरवशब्दः ।

* नदनं नादः ।

नाना (अ.)-१५२७-सिवाय, विना.

□ अन्तरेण, ऋते, हिरुग्, पृथग्, विना ।

* न आनयति नाना "डित्" (उणा-६०५) इति आप्रत्ययः । यथा 'नाना नारी निष्कला लोक-यान्ना ।'

(नानाप्रकार)-त्रि-१४४९-अनेक प्रकार.

□ उच्चावच, नैकभेद ।

नानारूप-पुं स्त्री वाच्य-१४६७-विविध प्रकारतुं.

□ विविध, बहुविध, पृथग्विध, [बहुरूप, पृथ-ग्रूप, नानाविध शि. १३१] ।

* नाना रूपस्य नानारूपः । बहुरूप पृथ-ग्रूप नानाविधा अपि ।

नान्दीपट-पुं-१०७२-द्वाना मुष्पनुं धृष्टोवडे यत्सेसुं ढांक्षु.

□ नान्दीमुख, वीनाह, 'विनाह' ।

* नान्दीव पटति नान्दीपटः ।

(नान्दीपाठक)-पुं-३३०-पूर्व'रंगना अंगने कहे-तार, नान्दीपाठक.

□ नन्दी ।

नान्दीमुख-पुं-१०९२-द्वाना मुष्पनुं धृष्टोवडे यत्सेसुं ढांक्षु.

□ नान्दीपट, वीनाह, 'विनाह' ।

* नन्द्या इव मुखस्य नान्दीमुखः ।

नापित-पुं-९२२-हृग्भ.

द्र० अन्तावसायिनशब्दः ।

* न आप्यते नापितः, 'नञ् आपेः' (उणा-२११) इति इतः ।

नापितशाला-स्त्री-१०००-हृग्भतनुं स्थान.

□ (नापितशाल), बपनी, शिला, खरकुटी ।

* नापितस्य शाला नापितशाला ।

नाभि-पुं-३६-१६। श्रीऋषभदेव ल. ना पिता.

* नद्यति अन्यायिनो हाकारादिभिः नीतिभिः इति नाभिः अन्त्यः कुलकरः ।

नाभि-पुं स्त्री-६०६-इ'टी.

द्र० तुन्दकूपिकाशब्दः ।

* नद्यते स्नायुभिरिति नाभिः पुं स्त्रीलिङ्गः 'नहेभं च' (उणा-६२१) इति णिदिः ।

नाभि स्त्री-७५६ पैडानो मध्यभाग.

□ पिण्डिका ।

* नद्यते लोहाद्यैः नाभिः स्त्रीलिङ्गः 'नहेभं च' (उणा-६३१) इति णिदिः ।

(नाभिजन्मन्)-पुं-२१३-अक्षा.

द्र० अजशब्दः ।

नाभिभू-पुं-२१३-अक्षा.

द्र० अजशब्दः ।

* नाभेर्भवति नाभिभूः । यौगिकत्वात् नाभि-जन्माऽपि ।

नामधेय न. पुं-२६०-नाभ.

द्र० अभिख्याशब्दः ।

* नाम एव नामधेयम् । 'नामरूपमागाद् धेयः । ।७।२।१५।। इति धेयः ।

नामन्-न.-पुं-२६०-नाभ.

द्र० अभिख्याशब्दः ।

नामवर्जित-पुं-३५३-(शे.६३)-भृ०।

द्र० अमेधमशब्दः ।

नामशेष-पुं-३७४-भृत्यु पाभेल

द्र० उपगतशब्दः ।

* नामैव शेषमस्य नामशेषः ।

नामसङ्ग्रह-पुं-२५८-शु०६शे.

निघण्टु ।

* नाम्नां सङ्ग्रहो नामसङ्ग्रहः ।

नायक-पुं-३५९-स्वाभी.

द्र० अधिपशब्दः ।

* नयति नायकः ।

नायक-पुं-६५०-हारनी वच्ये रहेले। भीषु.

तरल, हारान्तमणि ।

* नयति शोभां नायकः ।

'नार'-न.-१०६९-पाष्ठी.

द्र० अप्शब्दः ।

नारक-पुं-१३५८-नारकी, नरकमां उत्पन्न थयेल ७५.

द्र० अतिवाहिकशब्दः ।

* नरके भवा नारकाः । यौगिकत्वाद् नार-किक-नैरयिक-नारकीयादयः ।

नारक-पुं-१३५९-नरक.

अ. ४९

नरक, निरय, दुर्गति ।

* नरकस्य बाहुलकाद् दीर्घत्वे नारकः । नारं कायति अत्र वा ।

(नारकिक)-पुं-१३५८-नरकने। ७५.

द्र० अतिवाहिकशब्दः ।

(नारकीय)-पुं-१३५८-नरकने। ७५.

द्र० अतिवाहिकशब्दः ।

नारङ्ग-पुं-११४३-नारं गीतुं आउ.

नागरङ्ग । नार्यङ्ग शि. १०३।

'ऐरावत' ।

* नृणाति नारङ्गः । 'सृष्ट्वनृभ्यो णित्' (उणा-९९) इत्यङ्गः । नार्यङ्गोऽपि ।

नारद-पुं-८४९-नारद ऋषि.

देवब्रह्मन्, पिशुन, कलिकारक ।

* नारं नरसमूहं यति भिनत्ति कल्हहृचित्वात् नारदः ।

नाराच-पुं-७७९-योढानुं आणु.

द्र० एषणशब्दः ।

* नरमञ्चति नराची, नराच्यास्तुल्यो नाराचः, 'शकंरादेरण्' ।७।१।१९।। नराची एव वा प्रजा-दित्वात् स्वार्थे ऽण, नारं-नरसमूहमञ्चतीति वा ।

नाराची-स्त्री-९२४-त्रणु शोधवानुं अने शेडवानुं अेक शस्त्र.

एषणी ।

* नरमञ्चति नराङ् तस्येयं नाराची ।

नारायण-पुं-२१४-विष्णु, कृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* नरस्याऽपत्यं नारायणः, नन्यादित्वादनः,

यदुक्तम्-'आपो नरा इति प्रोक्ताः' तथा 'नरा जातानि भूतानि'

नारायण-पुं-६९७-आडभो वासुदेव (लक्ष्मणु).

दाशरथि ।

* नुः धर्मं नराणां समूहो वा नारम्, नारमवते नारायणः ।

नारायणी-स्त्री-२०५-(शि. ५१)-पावती.

द्र० अट्टिजाशब्दः ।

‘नारिकेर’-पुं-११५१-नागियेरी.

द्र० नालिकेरशब्दः ।

‘नारिकेल’-पुं-११५१-नागियेरी.

द्र० नालिकेरशब्दः ।

‘नारिकेलि’-स्त्री-११५१-नागियेरी.

द्र० नालिकेरशब्दः ।

नारी-पुं-५०३-स्त्री, नारी.

द्र० अवलाशब्दः ।

* नृनरयोः “नारीमन्वी”-।२।४।७६॥ इति

इयां नारादेशे नारी ।

‘नारीकेल’-पुं-११५१-नागियेरी.

द्र० नालिकेरशब्दः ।

‘नारीकेली’-स्त्री-११५१-नागियेरी.

द्र० नालिकेरशब्दः ।

नार्यङ्ग-पुं-११४३-(शि. १०३)-नारंगीनं आड.

□ नागरङ्ग, नारङ्ग, ‘ऐरावत’ ।

नाल-त्रि.-११८२-आठो.

□ काण्ड ।

* नलति नालमर्थाद् गुच्छस्य, त्रिलिङ्गः, ज्वला-
दित्वात् णः ।

नालिका-स्त्री-१३७-(शि. ११)-धडी, ७ क्षण
प्रभाष्य.

□ नाडिका, धारिका, घटिका ।

* णल गन्धे, नलति-गन्धति-अदति नाली,
ज्वलादित्वात् णः, नान्येव नालिका ।

नालिकेर-पुं-स्त्री-११५१-नागियेरी.

□ लाङ्गली, ‘नारिकेर, नारिकेल, नारीकेल,
नारिकेलि, नारीकेली’ ।

* नलति नालिकेरः, पुंस्त्रीलिङ्गः । ‘शतेरा-
दयः” (उणा-४३२) इत्येरे निपात्यते ।

नालीक-पुं-न.-११६१-उभण.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* नलति नालीकम्, पुंस्त्रीबलिङ्गः, ‘सृणीक’

(उणा-५०) इतीके निपात्यते ।

नाविक-पुं-८७६-अवारी (नावनुं सुधान
पडडनार)

□ कर्णधार ।

* नावा तरति नाविकः । “नौद्विस्वरादिकः”
।दा।१०॥

नाश-पुं-३२४-मृत्यु.

द्र० अत्ययशब्दः ।

* नशनं नाशः ।

नाश-पुं-१५१७-नाश.

□ अभाव ।

* नशनं नाशः ।

नासत्य-पुं-१८२-स्वर्गना भे वैद्य (आ शब्द
द्विवचनभां न वपराय छे.)

द्र० अन्धिशब्दः ।

* नाऽसत्सु माधू नामत्वौ, नामत्याविति वा;
नन्वादित्वात् साधुः ।

नासत्यदन्त-पुं-१८२ (शि. ३६)-स्वर्गना भे-
वैद्य (आशब्द द्विवचनभां न वपराय छे.)

द्र० अन्धिशब्दः ।

नासा-स्त्री-५८०-नासिका, नाड.

द्र० गन्धज्ञाशब्दः ।

* नस्यते-कुटिलीक्रियते घञि अचि वा नामा ।

नासा-स्त्री-१००८-पारशाभनी उपरतो भाग,
ओतरंग.

* नासेव नासा स्तम्भादीनामुपरिस्थितं दाह,
द्वारशाभ्याया अध ऊर्ध्वं दासणी शिला नासेति तु माला.

यदाह-नामा दासपरि द्वारस्याऽधो दाहशिला
स्त्रियाम् इति ।

नासिका-स्त्री-५८०-नाड.

द्र० गन्धज्ञाशब्दः ।

* नस्यते-कुटिलीक्रियते नासिका, ‘नसिवसि’-
(उणा-४०) इति णिदिकः, नासत इति वा णकः ।

नासिक्य-पुं-१८२-स्वर्गना भे वैद्य (आ शब्द
द्विवचनभां न वपराय छे.)

द्र० अग्निजशब्दः ।

* नासिकाभवत्वेन नासिक्यवर्ण-सटञौ नासिक्यौ।
अश्विन्या नासिकारन्ध्रयो स्वे रेतःपातात् उत्पन्नाविति
प्रसिद्धिः ।

नासिक्य-न.-पृ२१-(शं-१२१) ना३.

द्र० गन्धज्ञाशब्दः ।

नासीर-न.-स्त्री-८००-भो।भरानुं लशकर, युद्धमां
आगण रहं ते.

अग्रयान ।

* 'णासृज् शब्दे' नासते नासीरम्, 'जम्बीराभीर'-
(उणा-४२२) इतीरे निपात्यते, स्त्रीकरीग्रलिङ्गोऽयम्,
वैजयन्ती तु-'नासीरिण्ड्री' इत्याह ।

नास्तिक-पुं-४९०-नास्तिक, परलोड आदिने न
यान्नार.

* नास्ति परलोकादीति मतिरस्य नास्तिकः ।

नास्तिक-पुं-८६२-आर्वा३.

बाह्रस्पत्य, चार्वाक, लौकायतिक, [लौका-
यितिक शि०-७६] ।

* नास्ति पुण्यं पापमिति मतिरस्य नास्तिकः ।

नाहल-पुं-९३४-भ्येऽणन्ति विशेष.

द्र० किरातशब्दः ।

* नद्यान्ति बल्कलानि नाहल्याः, 'नहिलङ्गेर्दाय श्र'
(उणा-४६६) इत्यलः ।

निःशलाक-न.-७४२-अंशतः.

द्र० उपकरशब्दः ।

* निर्गतो शलाकाव्यथकोऽत्र निःशलाकम् ।

निःशेष-त्रि.-१४३३-(शि.१२८) समस्त, अधुं.

द्र० अलण्डशब्दः ।

निःशोध्य-न०-१४३६-साइं धरेलुं, ईतरा
विनातुं शुद्ध धरेलुं.

चोक्ष, अनवस्कर ।

* निष्कृतं शोध्यात् निःशोध्यम् ।

निःश्रेणि-स्त्री-१०१३- दार, नीशरशुी.

द्र० अधिरोहणीशब्दः ।

* निःश्रयति भित्तिं निःश्रेणिः, स्त्रीलिङ्गः,

'कावात्री-' (उणा-६३४) इत्यणिः, नियोजिता श्रेणिः
सोपानपङ्क्तिरयेति वा ।

निःश्रेणि-स्त्री-१०१३-निसरशुी.

द्र० अधिरोहणीशब्दः ।

निःश्रेयसा-न०-७४-भोक्ष.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* निश्चितं श्रेयो निःश्रेयसम् । 'निसश्च श्रेयसः'

।७।१२२।। इति अत्समासान्तः ।

निःश्वास-पुं-१३६८-निःश्वास, थहारनो श्वास.

पान, एतन ।

* निःश्वसिति अनन निःश्वासः ।

निःसम्पात-पुं-१४५-(शि. ११)- अधर्शत.

निशीथ, अधर्शत्र, महानिशा ।

निःसरण-न०-९८२-धरमां पेसवा नीक्षणवानु'
प्रथम दार.

!! सुख ।

* निःस्रियतेऽनन निःसरणम् ।

निःश्राव-पुं-३९६-आसाभणु, योपानो भांड.

द्र० आचामशब्दः ।

* निःस्राव्यते निःश्राव ।

निःस्व-पुं-३५८-निर्धन.

द्र० अक्किञ्चनशब्दः ।

* निर्गतं स्वमस्य निःस्वः ।

निःस्वन-पुं-१३९९-शु०६, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* निःस्वननं निःस्वनः । 'निर्द-'।५।२।२६।।

इत्यलः ।

निःस्वान-पुं-१३९९ शु०६, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* निःस्वननं निःस्वानः, घञ् ।

निकट-न.-पुं-१४५०-समीप, पासो.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* निवध्नाति निकटम्, पुं क्लीबलिङ्गाः,

'संप्रोन्नेः संकीर्ण-' ।७।१।१२५। इति कटः ।

निकर-पुं-१४११- समुड, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* निकीर्यते निकरः । आकरोऽपि ।

निकाय-पुं-१०९-क्षोटीनो पथ्यर.

□ शाण, कष ।

* निकष्यतेऽनेन निकायः, "गोचरसञ्चर"-।५।४।
१३१॥ इति घः ।

निकाषा-(अ.)-१५३४- सभीप, पासे.

□ समया, हिरुक् ।

* निकषति निकाषा, 'समिण् निकाषिभ्यामाः'
(उणा-५९८) इति साधुः । यथा- 'लङ्कां निकाषा
हन्यति ।'

निकसात्मज-पुं-१८७ शक्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

* नितरां कसति पति गच्छति निकसा, तस्या
आत्मजो निकसात्मजः, यौगिकत्वात् नैकसेय इत्यादयः।

**निकाम-१. १५०५-धञ्छ प्रमाणे, तृप्ति
यतां सुधी**

द्र० कामशब्दः ।

* निकाम्यते निकामम् ।

**निकाय-पुं-१४१३-समान आचार वाणानो
समुदाय.**

* समानशीलानां वृन्दम्, निचीयते निकायः,
'सञ्चेऽनूर्ध्वे' ।५।३।८०॥ इति घञ् क्त्वं च. यथा-
वैयाकरणनिकायः, चत्वारो देवनिकाया इति ।

निकाय्य-पुं-९९०-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* नितरां चीयते निकाय्यः, 'घाय्यापाय्य-'
।५।१२४॥ इति ध्यणि निपात्यते ।

निकार-पुं-४४२-पशख, तिरस्कार.

द्र० अत्याकारशब्दः ।

* निकरणं निकारः ।

**निकुञ्ज-पुं-१११५-लतागुह, वेदा वि.थी ढंडा-
थेलुं स्थान.**

□ कुञ्ज, कुडङ्ग ।

* निकवन्तेऽस्मिन् निकुञ्जः, 'कुवः-' (उणा-
१२९) इति जः ।

निकुरम्ब-न.-१४१२-सम्बु, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* निकुरति निकुरम्बम्, 'कुदयुन्दि'- (उणा ३२६)
इति क्तिदुम्बः ।

निकृत-पुं-३७६-शठ, भायायी.

□ शट, अनृजु, [शण्ट शि. २५]

* निकृणोति-हिनस्ति निकृतः ।

निकृत-पुं-४४१-आपोपडेवो.

□ विप्रकृत ।

* निक्रियते-खलीक्रियते स्म निकृतः ।

निकृति-त्री-३७७-भाया, लुभ्यार्ध.

□ माया, शयता, शाय्य, कुसृति ।

* निकृष्टा कृतिः निकृतिः ।

निकृष्ट-न.-१४४२-अधम.

द्र० अणकशब्दः ।

* निकृष्यते निकृष्टम् ।

निकेतन-न.-९८९-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* निकेतन्ति अत्र निकेतनम् ।

निकवण-पुं-१४०० शण्ड, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* निकवणनं निकवणः, 'निर्नदगद्रपठस्वनकवणः'
।५।३।२६॥ इति वा अल् ।

निक्षेप-पुं-८७०-थापण.

□ उपनिधि, न्यास ।

* निक्षिप्यते भूतल्यदौ इति निक्षेपः ।

निखर्व-पुं-४५४-वाभन, डींगणो.

□ खर्वन, खर्व, खर्वशाख, वाहन । [ह्रस्व
शे. १०६] ।

* नितरां खर्वति निखर्वः ।

निखर्व-न.-८७४-दश भव.

* दश खर्वाणि निखर्वम् ।

निखिल-न.-१४३३-सभस्त.

द्र० अखण्डशब्दः ।

* निवृत्तं खिलात् शून्यात् निखिलम् ।

निगड-पुं०-१२२९-सां३ण, छाथीना पणे आंध-
वानी श्रृं०पला.

द्र० अन्दुकशब्दः ।

* निगल्यते-बध्यते अनेनेति निगडः ।

निगडित-पुं०-४३८-आंधयेयो. डेटी.

द्र० कीलितशब्दः ।

* निगड्यते स्म निगडितः ।

निगण-पुं०-८३७-होभनो धूभाडे.

□ होमधूम ।

* नितरां गण्यते निगणः, 'युवर्ण'-१५३१२८॥

इत्यङ् ।

निगम-पुं०-९७२-नगर, मुप्य शहेर.

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

* नियतं गच्छन्ति अत्र निगमः, 'गोचरसञ्चर'-
१५३१३१॥ इति घः, **वाचस्पतिस्तु**-निगमस्तु
पत्तनाद्धे' इति विशेषमाह ।

निगम-पुं०-९८३-भाग, रस्तो.

द्र० अध्वन्शब्दः ।

* निगच्छन्ति अनेन निगमः ।

निगरण-पुं०-५८८-कंठ.

□ गल, कण्ठ ।

* निगरति अनेन इति निगरणः ।

निगल-पुं०-१२२९-(शि.११०)-सां३ण.

द्र० अन्दुकशब्दः ।

निगाल-पुं०-१२४४-गणानो प्रदेश.

* निगिलति अनेन निगालः, गलजत्रुसन्धिः,
'न्युदो ग्रः' १५३१७२॥ इति वृत् ।

निगूढक-पुं०-११७३-गङ्गी भग.

द्र० खण्डिनशब्दः ।

* निगूहति स्म निगूढकः ।

निग्रह-पुं०-१५०८-अटकाव, अस्वीकार.

□ निरोध ।

* निग्रहणं निग्रहः ।

निघण्टु-पुं०-न.-२५८-शुद्धोप.

□ नामसङ्ग्रहः ।

* नितरां घण्टूयन्ते एकत्र भाष्यन्ते शब्दा अनेन
निघण्टुः । 'भृमृतसरि'-(उणा-७१६)॥ इति बहुवचनाद्

उः पुं०स्यम्, यद् **वैजयन्ती**-'नामशास्त्रे निघण्टुर्ना'
व्याडिस्तु-अथात् निघण्टयत्यस्माद्, निघण्टुः
परिकीर्तितः । पुं०-नपुंसकयोः स स्यात्, इति ।

निघस-पुं०-४२३-लोहन, आणुते.

द्र० अदनशब्दः ।

* न्यदनं निघसः ! 'वस्तुसन्घतनी'-१४
४१७॥ इत्यलि अदेशस्तुः ।

निघ्न-पुं०-३५६-पर्वश, पशधीन.

द्र० नाथवत्शब्दः ।

* निहन्यते निघ्नः । स्थादिक्वात्, के 'हना हूना
घ्नः' १२१११२॥ इति घादेशः ।

निचित-न.-१४७३-पृष्, लरेकुं.

द्र० आचितशब्दः ।

* निचीयते स्म निचितम् ।

निचुल-पुं०-६७६-ओलाड, उतरपट.

□ निचोल, प्रच्छदपट, उत्तरच्छद । (नीचुलक)

* निचोलति निचुलः । **गौडस्तु**-निचोलस्तु
निचुलकम्' इति क्लीबमाह ।

निचुल-पुं०-११४५-पाणु(भां) थतुं नेतर.

□ हिज्जल, इज्जल, 'अम्बुज' ।

* ननेकित निचुलः, 'कुमुल'-(उणा-४८७)इत्यलं
निपात्यते, निचुल्यते अम्बुनेति वा ।

(निचुलक)-पुं० न०-६७६-ओलाड.

□ निचोल, प्रच्छदपट, निचुल, उत्तरच्छद

* **गौडस्तु**-निचोलस्तु निचुलकमिति' क्लीब-
माह ।

निचोल-पुं०-६७६-ओलाड.

□ निचोल, प्रच्छदपट, निचुल, उत्तरच्छद ।

(निचुलक) ।

* चुलिः सौत्रः, निचुल्यतेऽनेन निचोलो, येन
तुल्यश्यादि प्रच्छद्यते ।

निचोलक-पुं०-७६७-ओणी, कांयणी, योद्धानुं
सुतराडि अप्तर.

□ कूर्पास, वारवाण, कच्चुक ।

* 'चुलिः सौत्रः' निचुल्यते निचोलः, के निचोलकः ।

निज-पुं-प्रि-५६१-पातातुं ।

□ आर्त्मीय, स्व, स्वकीय ।

* निजातो निजः, 'क्वचित्' । ५।१।१७१॥

इति डः ।

नितम्ब-पुं-६०८-स्त्रीनी डेडनो पाछडो लाग.

□ आगेह ।

* स्त्रीकंटः पश्चाद्भागः, नितरां तनोति श्रियं नितम्बः । 'बलिनितनिभ्यां वः' (उणा-३१७)॥

नितम्ब-पुं-१०३३-पर्वततो मध्यलाग.

□ मेखला, कटक ।

* नितरां तनोति नितम्बः । 'बलिनितनिभ्यां' (उणा-३१७) इति वः ।

नितम्बिनी-स्त्री-५०४-स्त्री.

द्र० अङ्गनाशब्दः ।

* प्रथस्तो नितम्बोऽस्ति अस्या नितम्बिनी ।

नितान्त-न०-त्रि-१५०६-अतिशय, धातुं.

द्र० अतिपर्यादशब्दः ।

* निताम्यति स्म नितान्तम् ।

नित्य-त्रि-१४५३-नित्य, शाश्वत.

द्र० अनश्वरशब्दः ।

* नियतं भवं नित्यम् ।

नित्य-न०-१४७१-नित्य, शाश्वत.

द्र० अजस्त्रशब्दः ।

* नियतं भवं नित्यम् । 'निश्च' ६।३।१७॥

इति त्यच् ।

नित्यगति-पुं-११०६-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* नित्यं गतिरस्य नित्यगतिः, सदागतिरपि ।

नित्ययौवना-स्त्री-७१०-द्रौपदी.

द्र० कृष्णाशब्दः ।

* नित्यं यौवनमस्या नित्ययौवना ।

निदाघ-पुं-न०-१५७-त्रीप्थ ऋतु.

द्र० उष्णशब्दः ।

* निदह्यन्तेऽस्मिन् इति निदाघः, व्यञ्जनाद् वधि 'न्यङ्कृदमेधाद्यः' । ४।१।११२॥ इति षत्वम् ।
निदाघ-पुं-३०५-परसेवो, धाम, गरभी.

□ स्वद, धर्म ।

* निदह्यते अनेन अङ्गमिति निदाघः ।

निदान-न०-१५१४-डा२तु, हेतु.

द्र० कारणशब्दः ।

* निदीयते-जन्यते अनेन निदानम्, एष धर्म-वृत्तित्वेऽपि अजहदिलङ्गः ।

'निदिग्धक'-स्त्री-११५७-मेडी गोय रीगणी.

द्र० कण्टकारिकाशब्दः ।

निदेश-पुं-२७७-आजा, पुडम.

द्र० अववादशब्दः ।

* नितरां देशानं निदेशः ।

निद्रा-स्त्री-७३-तीथ* ४२भां न लोयते १८ दोप पैडा १५ मो दोप-डांध.

* निद्रा स्वाप इति पञ्चदशः ।

निद्रा-३१३-निद्रा, डांध.

द्र० तन्द्राशब्दः ।

* 'तन्द्रिः सादमोहनयोः' सौत्रः तन्द्रयते तन्द्रा, तननं द्राति अस्यां वा; तन्द्रिस्तन्त्रीत्यपि ।

निद्राण-पुं-४४३-सूतेडो.

□ शयित, सुप्त ।

* निद्राति स्म निद्राणः ।

निद्राण-त्रि-११२९-भीडाथेलुं (पुष्प).

□ संकुचित, मीलित, मुद्रित ।

* निद्राति स्म निद्राणम् ।

निद्रालु-पुं-४४२-डांधनार.

□ स्वप्नक, शयाल ।

* निद्रातीत्येवंशीलो निद्रालुः । 'शीइश्रद्धा'- । ५।३।३७॥ इत्यालुः ।

निधन-पुं-न०-३२४-भृत्य.

द्र० अत्ययशब्दः ।

* निवृत्तं धनमत्र निधनम् । पुंक्लीबल्लिङ्गः ।

निधनाक्ष-पुं-१९०-(शे.४०)-कुभेरेदेव.

द्र० इच्छावमुशब्दः ।

निधान-न.-१९२-अ३।२.

□ कुनाभि, शेवधि, निधि ।

* निधीयते एतदिति निधानम् । भुज्यादित्वात् कर्मणि अनट् ।

(निधानेश)-पुं-१९०-कुभेरहेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

निधि-पुं-१९२-अ३।२.

□ निधान, कुनाभि, शेवधि ।

* नियतं धीयते निधिः, पुं।सि ।

निधीश्वर-पुं-१९०-कुभेरहेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

* निधीनामीश्वर निधीश्वरः ।

निधुवन-न०-५३७-मैथुन.

द्र० कामकेलिशब्दः ।

* निधुयन्तेऽङ्गानि अत्र निधुवनम् ।

निध्यान-न.-५७७-व्तेपुं.

द्र० अवलोकनशब्दः ।

* निध्यायते निध्यानम् ।

निन्द-पुं-१३९९-श०६, ध्वनि.

द्र० आग्वशब्दः ।

* निन्दनं निन्दः, 'निन्द'टगट'-॥५।३।२६॥

इति वाऽब्द ।

निनाद्-पुं-१३९९-श०६, ध्वनि.

द्र० आग्वशब्दः ।

* निन्दनं निनाद्ः ।

निन्दा-स्त्री-२७१-निंदा, द्रुथवी.

द्र० अपवादशब्दः ।

* निन्दनं निन्दा ।

निन्दु-स्त्री-५३१-नेना संतान भरी जतां होय तेपी स्त्री.

* निन्दति आत्मानं निन्दुः । 'भृमृत्'-

(उणा-७१६) इति बहुवचनाद् उः ।

निप-पुं न.-१०१९-थट, क्लश.

द्र० करीरशब्दः ।

* निपिबन्ति अस्माद् निपः । पुं क्लीबलिङ्गः ।

स्थादित्वात् कः ।

निपान-पुं न.-१०९२-हवाडो, दूवा पासे होरने पाष्ठी पीवानुं स्थान.

□ आहाव, उपकूप ।

* नितरां पिबन्ति अत्र निपानम्, पुं क्लीबलिङ्गः, कूपस्य समीपे शिलादिबद्धं पशुपानार्थं कूपोद्धृताम्बुस्थानम् ।

निपुण-पुं-३४२-निपुण, प्रवीण.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

* नियतं पुणति शोभनकर्मत्वाद् निपुणः ।

निवन्ध-पुं-२५७-विशेष अर्थने अनुसरनार(टीका).

* निवन्ध्यते विशेषोऽस्मिन् निवन्धः ।

निवन्धन-न०-२९०-पीष्णाना तारनुं यधन.

□ उपनाह ।

* वीणाया निवन्धनं येन चर्मणोपनद्यते स उपनाहः, प्रान्ते यत्र तन्व्यो निवन्ध्यन्ते वा ।

निवन्धन-न.-१५१३-कारण, हेतु.

द्र० कारणशब्दः ।

* निवन्धनाति निवन्धनम् ।

निवहण-न.-३७०-डिंसा.

द्र० अपामनशब्दः ।

* निपूर्वाद् बृहद्वर्हिर्वा निवहणम् ।

निविड-न.-१४४६-निश्न्तर, सान्द्र.

द्र० अविगलशब्दः ।

* निविडम्, निविरीसम्, 'विडवी गीसौनीरन्ध्रे च' ७।१।१२९॥ इति साधू ।

निविरीस-न०-१४४७-निश्न्तर, सान्द्र.

द्र० अविगलशब्दः ।

* निविडम्, निविरीसम्, 'विडविरीसौ नीरन्ध्रे च' ७।१।१२९॥ इति साधू ।

निभ-न.-३७८-अण, उपट.

द्र० उपधिशब्दः ।

* नितरां तदिव भाति निभम् ।

निभ-पुं-१४६२-सभान, तुस्थ.

द्र० उपमाशब्दः ।

* नियतं भाति निभः ।

निभालन-पुं-५७७-लोपुं ते.

द्र० अवलोकनशब्दः ।

* निभाल्यते निभालनम् ।

निभृत-पुं-४३१ विनयी, नभ्र.

विनीत, प्रश्रित ।

* निभृतोऽन्वपलः ।

निमय-पुं-८७०-इरङ्ग इरवो, साटुं, अदयो
अदयो इरवो.

परिदान, विनिमय, नैमेय, परिवर्तन, व्यतिहार,
परावत्तं, वैमेय

* निमान निमयः ।

निमित्त-न.-१५१३-कारण.

द्र० कारणशब्दः ।

* निमित्नाति निमित्तम् । 'पुतपित्त'- (उणा-२०४)

इति निपात्यते ।

निमित्त-न.-७७७ (शे-१४७)-निशान, आशुनुं
लक्ष्य.

वेध्य, लक्ष्य, लक्ष्यशब्दक ।

निमित्तवित्त-पुं-४८२-न्योतिपी, देवज.

द्र० आदेशिनशब्दः ।

* निमित्तं वेत्ति निमित्तवित्त, नैमित्तनैमि-

त्तिकावपि ।

निमीलन-न.-३२४ भृत्यु.

द्र० अत्ययशब्दः ।

* निमील्यतेऽस्मिन्निन्द्रियैरिति निमीलनम् ।

निमीलन-न.-५७८-आंभ अंध इरवी ते.

निमेष ।

* निमील्यते निमीलनम् ।

निमीश्वर-पुं-५२-गण्ड उत्सर्पिणी ना १६भा
तीर्थं इर.

* परीषहोपसर्गादिनामनात् निमिः; 'नमेस्तु
वा' (उणा-६१३) इति उपान्त्यस्य वेत्वं, स चासौ
ईश्वरश्च निमीश्वरः ।

निमेष पुं-५७८-आंभ अंध इरवी ते.

निमीलन ।

* निमेषणं निमेषः ।

निमेष-पुं-१३६-आंभनो पलकारे.

* निमेषोऽक्षिप्यन्दकालः ।

निमेषद्युत-पुं-१२१३-(शे. १७५)-अद्योत,
आगीश्या.

द्र० खद्योतशब्दः ।

निम्न-न.-१०७१-गंभीर, गीं दुं.

गभीर, गम्भीर ।

* नितरां मीयते निम्नम् । 'द्युमुनिभ्यो माङो
डित्' (उणा-१०९) इति नः, निमनति इति वा ।

निम्न-न.-१३६४-शिर, शिर.

द्र० कुहरशब्दः ।

* निमिमीतेऽत्र निम्नम् । 'द्युमुनिभ्यो माङो
डित्' (उणा-२६६) इति नः ।

निम्नगा-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* निम्नं गच्छति निम्नगा ।

निम्ब-पुं-११३९-दी'अडो.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* नयति रोगान् उपशमं निम्बः, 'डीनीवन्धि'-
(उणा-३२५) इति निम्बः, निम्बते सिच्यते वा ।

नियति-स्त्री-१३७९-आग्य.

विधि, दैव, भाग्य, भागधेय, दिष्ट ।

* नियम्यतेऽनया नियतिः ।

नियन्त-पुं-७६०-सारथि.

द्र० क्षत्तृशब्दः ।

* नियच्छति-नियन्त्रयति नियन्ता ।

नियम-पुं-८२-नित्य डभं, शौच-संतोषादि
पांय नियम.

* नियम्यते चित्तमेभिर्नियमः ।

नियम-पुं-८४३-नियम, वत.

पुण्यक, व्रत । [तपस् शे. १५३] ।

* नियम्यतेऽन्नाद्यत्र नियमः ।

नियमस्थिति-स्त्री-८१-दीक्षा, प्रवर्णया.

व्रतादान, परिव्रज्या, तपस्या, [प्रव्रज्या

शि. ६]

- * नियमे-व्रतेऽवस्थानं नियमस्थितिः ।
नियामक-पुं-८७६-वडाण्य यलाववा शक्तिमान् ।
 पोतवाह, निर्याम ।
 * नियन्तुं शक्नोति नियामकः ।
नियुत-न०-८७३-(शि. ७७)-लाप् (संख्या-वायक.)
 लक्ष ।
 * दश अयुतानि नियुतम् ।
नियुद्ध-न०-७९९-आडु युद्ध.
 (बाहुयुद्ध) ।
 * तत् युद्धं बाहुभिर्जनितम्, नियतं युद्धं नियुद्धम् ।
नियुद्धम्-स्त्री-८०१-आभाडो, मङ्गल्युद्धनी जग्या.
 अक्षवाट ।
नियोग-पुं-२७७-आज्ञा, डुकभ.
 द्र० अववादशब्दः ।
 * नियोजनं नियोगः ।
नियोग-पुं-१५२०-आज्ञा, डुकभ.
 विधि, संग्रह ।
 * नियोजनं नियोगः ।
नियोगिन्-पुं-७१९-अमात्य सिवायना काम उपर नीमेक्ष मंत्री.
 द्र० आयुक्तशब्दः ।
 * नियोगोऽस्ति अस्य नियोगी ।
नियोज्य-पुं-३५९-याडर.
 द्र० किङ्करशब्दः ।
 * नियोक्तुं शक्यो नियोज्यः ।
निर्ङ्कुश-न.-१४६७-अकुश रडित, आधा रडित.
 द्र० अनर्गलशब्दः ।
 * निष्क्रान्तमङ्कुशात् निर्ङ्कुशम् ।
निरञ्जना-स्त्री-२०५-(शि. ५८)-पावती.
 द्र० अद्रिजाशब्दः ।
निरन्तर-न.-१४४६-निरन्तर, धट.
 द्र० अविरलशब्दः ।
 * निर्गतमन्तरं व्यवधानमत्र निरन्तरम् ।

अ ५०

- निरय-पुं**-१३५९ नरक.
 नरक, नारक, दुर्गति ।
 * निष्क्रान्तोऽयात्-अनुकूलदैवात् निरयः ।
(निरयावलिका)-स्त्री-२४५-१२ उपांग पैडी टमु उपांग.
निरर्थक-न.-२६७-अर्थहीन ओलवुं ते.
 अवद्ध, (असंबद्ध) ।
निरर्थक-न०-१५१६-निरर्थक, नकामुं.
 अन्तर्गडु ।
 * निर्गतमर्थात्-प्रयोजनात् निरर्थकम् ।
निरर्गल-न०-१४६७-(शि. १३१)-अकुश रडित, आधा रडित.
 द्र० अनर्गलशब्दः ।
निरवग्रह-पुं-३५५-स्वतंत्र, स्वच्छंदी.
 द्र० अपावृत्तशब्दः ।
 * अवग्रहात्-नियन्त्रणात् निष्क्रान्तो निरवग्रहः ।
निरस्त-त्रि. न०-२६७-अतावणे ओलेलुं.
 * निरस्यते स्म निरस्तम् ।
निरस्त-त्रि.-७७९-नापेलुं आणु.
 प्रहित, (क्षिप्त) ।
 * निरस्यते स्म निरस्तः ।
निरस्त-न०-१४७४-२६ करेलुं, ६२ करेलुं.
 द्र० अपविद्धशब्दः ।
 * निरस्यते स्म निरस्तम् ।
निराकरिणु-पुं-३५०- निराकरण्य करनार. ईकनार.
 क्षिप्नु ।
 * निराकरणशीलो निराकरिणुः । 'भ्राज्यलङ्कणु-निराकणु' । ५।२।२८॥ इति इणुः ।
निराकृत-न०-१४७३-निराकरण्य करेलुं, ६२ करेलुं.
 द्र० अपविद्धशब्दः ।
 * निराक्रियते स्म निराकृतम् ।
निराकृतान्योत्तरत्व-न.-६७-अभिमाना दूषण्य विनानी प्रभुनी वाष्पीनी १२ भो शुष्ण.
 * निराकृतान्योत्तरत्वं परदूषणाविषयता ।

निराकृति-पुं-८५६-स्वाध्याय विनानो आत्मण्.

वेदहीन ।

* आकृतेः-जातेः निष्क्रान्तो निराकृतिः । यत्

स्मृतिः “अनधीत्य तु यो वेदान् अन्यत्र कुरुते श्रमम्
स जीवन्नेव शूद्रत्वमाशु गच्छति सान्वयः ॥”

‘निराश’-पुं-८९१-कौस.

द्र० कुटकशब्दः ।

निराश-न.-८९१-६३ उद्धृत ७७.

द्र० कुटकशब्दः ।

* निष्क्रान्ता ईषाऽस्माद् निराशम् ।

निरुक्त-न.-२५४-पदतो विभाग उरयो ते.

पदभञ्जन ।

* वर्णागमादिभिः पदानां निर्वचनं निरुक्तम् ।

(निरुक्त)-न०-२५०-वेदभां ६ अंग पैडी ७२६
अंग.

निरुक्ति ।

निरुक्ति-स्त्री-२५०-वेदभां ६ अंग पैडी ७२६
अंग.

(निरुक्त)

* वर्णागमादिभिर्निर्वचनं निरुक्तिः निरुक्तम् ।

निरोध-पुं-१५०८- अटकाव, अस्वीकार.

निग्रह ।

* निरोधनं निरोधः ।

निरुक्ति-स्त्री-१३८०-हरिद्रता.

अलक्ष्मी, कालकर्णिका ।

* निष्क्रान्ता ऋतेः सन्मार्गात् निरुक्तिः ।

निर्ग-पुं-९४७-देश.

द्र० उपवर्त्तनशब्दः ।

* निर्गम्यतेऽस्मिन् निर्गः, ‘निर्गो देशे’ ६।

१।१३३ ॥ इति साधुः ।

निर्गुण्टी-स्त्री-११४७-(शि.१०३) -सिंहुवार,
नगोडुतुं अड.

द्र० निर्गुण्टीशब्दः ।

निर्गुण्टी-स्त्री-११४७-सिंहुवार, नगोडुतुं अड.

सिंदुवार, ‘सिंदुक, (सिंधुक), इन्द्रसुरस, (इन्द्र-

सुरिस) निर्गुण्टी, इन्द्राणिका, [निर्गुण्टी शि.१०३]

* निष्क्रान्ता गुण्डाद् वेष्टात् निर्गुण्टी ।

निर्ग्रन्थ-पुं-७६-साधु, मुनि.

द्र० अनगारशब्दः ।

* ग्रन्थात्-द्रव्यात् निष्क्रान्तो निर्ग्रन्थः ।

निर्ग्रन्थन-न.-३७०-दिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* ‘ग्रथुङ् कौटिल्ये’ अनटि निर्ग्रन्थनम् ।

निर्घोष-पुं-१३९९-शुभ्र, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* निर्घोषणं निर्घोषः ।

निर्जर-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

* निष्क्रान्ता जराया निर्जराः सदा यौवनत्वात् ।

निर्जल-पुं-९५३-पाणी विनानो देश.

जङ्गल, [जाङ्गल शि.८४] ।

* निर्गतं जलमत्र निर्जलः ।

निर्झर-पुं-१०९६-अरुणुं.

झर, सरि, उत्स, स्रव, प्रस्त्रवण ।

* निर्झरति जलमत्र निर्झरः ।

निर्झरिणी-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* निर्झरोऽस्ति अस्या निर्झरिणी ।

निर्णय-पुं-१३७४-निर्णय.

निश्चय, अन्त ।

* निर्णयनं निर्णयः ।

निर्णिक-न.-१४३७-धौथेलुं, साङ् कुराथेलुं.

शोधित, मृष्ट, धौत, क्षालित ।

* निर्णयते स्म निर्णिकम् ।

निर्णोजक-पुं-९१४-धौथी.

रजक । [धावक शि १८०] ।

* निर्णोनेकित-क्षालयति निर्णोजकः धावकोऽपि ।

निर्दिग्ध-पुं-४४९-अणवान, पुष्ट.

द्र० अंसलशब्दः ।

* निर्दिग्ध स्म निर्दिग्धः ।

निर्दिग्धिका-स्त्री-११५७-भेडी बोधरीगण्ठी.

द्र० कण्टकारिकाशब्दः ।

* निर्दिह्यते निर्दिग्धा, के निर्दिग्धिका ।

निर्देश-पुं-२५७-आत्ता, टुडम.

द्र० अववादशब्दः ।

* निःशेषेण देशनं निर्देशः ।

निर्वन्ध-पुं-१५००-आग्रह.

अभिनिवेश ।

* निर्वन्धनं निर्वन्धः ।

निर्बुसीकृत-न.-११८३-छाडा विनानुं अनाज्, साइ डरेलुं धान.

मृत, 'बहुलीकृत' ।

निर्भर-पुं-१५०६-अतिशय, आगुं.

द्र० अतिमर्यादाशब्दः ।

* निःशेषेण भरोऽत्र निर्भरः ।

निर्मद-पुं-१२२१-मदविनातो हाथी.

उद्वान्त ।

* निर्गतो मदोऽस्य निर्मदः ।

निर्मन्धदारु-न.-८२५-अरखिकाषड् नेने धसवाथी अग्नि उत्पन्न थाय ते.

अरणि ।

* अग्नेर्निमथनाय दारु काष्ठम् ।

निर्मम-पुं-५५-आवती योवीशीना १५भा तीर्थं कर.

* निर्गता ममताऽस्मात् निर्ममः ।

निर्मुक्त-पुं-१३१२-जितरेखी कांयणी वाणो साप.

मुक्तनिर्मोक, 'मुक्तकञ्चुक' ।

* निर्मुच्यते स्म निर्मुक्तः ।

निर्मोक-पुं-१३१५-सापनी कांयणी.

द्र० अहिकोशशब्दः ।

* निर्मुच्यते निर्मोकः ।

निर्याण-न.-७५-भोक्ष.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* निर्यान्ति सर्वदुःखानि अत्र निर्याणम् ।

निर्यातन-न.-३७१-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* निष्पूर्वस्य यतणो णिचि निर्यातनम् ।

निर्याम-पुं-८७६-वडाया यदाववाने शक्तिमान.

पोतवाह, नियामक ।

* निर्यामयति निर्यामः ।

निलक्षण-पुं-४३७-निगुंणी.

पाण्डुरपृष्ठ ।

* निर्गतानि लक्षणानि अस्य निलक्षणः ।

निलयनी-स्त्री-१३१५-(शि.११६)-सापनी कांयणी.

अहिकोश, निलयनी, कञ्चुक ।

* 'नितरां लीयते निलयनी' इत्यन्ये ।

निल्वयनी-स्त्री-१३१५-सापनीकांयणी.

अहिकोश, निलयनी, कञ्चुक ।

* नितरां ल्यते निल्वयनी, 'विदन'-(उणा-२७५) इत्यने निपात्यते ।

निर्वपण-न.-३८७-दान.

द्र० अंहतिशब्दः ।

* निरुप्यते निर्वपणम्, निर्वपणमपि ।

निर्वर्णन-न.-५७७-जोपुं ते.

द्र० अवलोकनशब्दः ।

* निर्वर्ण्यते निर्वर्णनम् ।

निर्वहण-न०-१५१४-सभापित.

निष्ठा ।

* नितरामुह्यते निर्वहणम् ।

निर्वाण-न.-७४-भोक्ष.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* निर्वाति आत्माऽत्रेति निर्वाणम् । 'निर्वाण-मवाते' ।४।२।७९॥ इति साधुः ।

निर्वाण-त्रि.-१४९४-मुक्त थपुं, शान्त थपुं (अग्नि आदितुं)

* निर्वाति-शाम्यतिस्म निर्वाणोऽग्निः विध्यात् इत्यर्थः । 'निर्वाणमवाते' ।४।२।७९॥ इति साधुः. आदिशब्दात् निर्वाणो मुनिः, निर्वाणं मुक्तिः निर्वृ-तिश्च ।

निर्वाणिन्-पुं-५०-गर्भ योवीशीना भीम तीर्थं कर.

* निर्वाणमस्ति अस्य निर्वाणी ।

निर्वाणी-स्त्री-४५-१६भा. तीर्थ-करना शासन द्वेषी.

* निर्वाति भक्तानां दुःखाग्निः अनया निर्वाणी ।

निर्वात-पुं-१४९४-पवन विनातो.

* निर्वाति स्म निर्वातो वातः ।

निर्वाद-पुं-२७१-निं. द.

द्र० अपवादशब्दः ।

निर्वापण-न.-३७१-डिं. सा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* 'पै' ओ वै' शोषणं' इत्यस्य निष्पूर्वस्य

णिगि निर्वापणम् ।

(निर्वापण)-न.-३८७-डिं. न.

द्र० अंहतिशब्दः ।

निर्वासन-न.-३७१-डिं. सा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* निर्वासतः प्रयुक्तिः निर्वासनम् ।

निर्विष-पुं-१३१२-अ२ विनानाथ्यग्नर.

* निर्विषा अजगरादयः ।

निर्वीरा-स्त्री-५३०-पुत्र विनानी विधवा स्त्री.

□ निष्पतिसुता, [अवीरा शि ४३] ।

* निर्गतौ वीरौ पतिपुत्रौ अस्या निर्वीरा,

अवीराऽपि ।

निर्वृति-स्त्री-७४-भो. क्ष.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* निर्व्रियते-सुखीभूयतेऽस्यामिति निर्वृतिः ।

निर्वृति-स्त्री-१३७०-सु. ष.

□ शर्मन्, सात (शात), सौख्य, सुख, [शर्म,

शि० २५] ।

* निर्वरणं निर्वृतिः ।

निर्वृत्त-न.-१४८७-सिद्ध थये. लुं.

□ सिद्ध, निष्पन्न ।

* निर्वर्तते स्म निर्वृत्तम् ।

निर्वेद-पुं-३२१-पश्यात्ताप, वीराग्य.

* निर्वेदनं निर्वेदः ।

निर्वेश-पुं-३६२-पगार, मृत्य, भञ्जरी.

द्र० कर्मण्याशब्दः ।

* निर्विश्यते-भुज्यते निर्वेशः ।

निवेश-पुं-६३८-स्त्री वगेरेनो उपभोग.

□ उपभोग ।

* निष्पूर्वो विशिरूपभोगार्थे वर्तते, निवेशं
निवेशः ।

निर्व्यथन-न.-१३६३-छिद्र, भिष,

द्र० कुहरशब्दः ।

* निर्व्यथ्यन्तेऽनेन निर्व्यथनम् ।

निर्हारिन-पुं-१३९०-सुगन्ध.

द्र० गन्धशब्दः ।

* निर्हारति अवश्यं निर्हारा । अत्र यो यं
प्रति प्रसिद्धस्तदनुवादेनान्यस्य विधिः एवमन्यत्रापि ।

निर्हाद-पुं-१३९९-शुद्ध, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* निर्हादनं निर्हादः ।

निलय-पुं-९९०-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* निलीयन्तेऽस्मिन् निलयः ।

निलिम्प-पुं-८९(शि० ४)-देव.

निलिम्पिका-पुं-१२६६ गाय.

द्र० अध्याशब्दः ।

* निलिम्पति निलिम्पा । "निगवादेर्नाम्नि"

। ५।१।६२। इति शः के निलिम्पिका ।

निवसथ-पुं-९६१-गाम.

द्र० ग्रामशब्दः ।

निवसन-न.-६७३-नीये पठेस्वानुं वस्त्र.

द्र० अन्तरीयशब्दः ।

* निवस्यतेऽनेन निवसनम् ।

निवसन-न.-६६७-(शि. १३७)-वस्त्र.

द्र० अंशुकशब्दः ।

निवह-पुं-१४१२-सभूष, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* निवहति निवहः ।

निवाप-पुं-३०५-तर्पण, पितृभ्यां भाटे आपेलुं
जलादि दान.

□ पितृतर्पण ।

* नितरामुप्यते दीयते निवापः । पितृणां तर्पणं
पितृतर्पणम् ।

निवास-पुं-९९१-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* निवसन्ति अस्मिन् निवासः ।

निवीत-न.-८४५-कंठमां पलेरेखी जलोर्ध्व.

* नियतं वीयते स्म निवीतम् ।

निवृत्त-न.-१४७४-धेशथेलुं.

□ परिक्षिप्त, वलयित, परिवेष्टित ।

* नितरां त्रियते निवृत्तम् ।

निवृत्ति-स्त्री-१५२२-निवृत्ति, अटकपुं ते.

द्र० अवरतिशब्दः ।

* निवर्त्तनं निवृत्तिः ।

निवेश-पुं-१४९९-२थना.

□ रचना, स्थिति ।

* निवेशनं निवेशः ।

(निवेश)-पुं-९७२-नगर.

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

निवेशन-न.-९७२-नगर.

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

* निवेशन्तेऽत्र निवेशनम् ।

निवेशन-न.-९७२-निगमतुं अध, श्रेष्ठ नगर.

* वाचस्पतिस्तु-“निगमस्तु पत्तनाद्धे, तदर्थे तु
निवेशनम्”, इति विशेषमाह ।

निश्च-स्त्री-१४३-(शि. १८)-शत्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* शेषश्चात्र-निशि चक्रभेदिनी निषदरी
निशित्या निङ् घोरा वासरकन्यका ॥ शताक्षी राक्षसी
याम्या, वृताचिस्तामसी तमिः । शार्वरी क्षणिनी नक्तं,
पैशाची वासुया उशाः ॥१॥ नक्तमव्ययम् । तुङ्गी
देश्याम्; संस्कृतेऽपि ।

निशमन-न.-५७७-जेवुं ते.

द्र० अवलोकनशब्दः ।

* निशाम्यते निशमनं “शमोऽदशने”
॥४॥२२८॥ इत्यत्र दशने एव ईस्व इति मताश्रयणाद्
ईस्वः ।

निशा-स्त्री-१४१-शत्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* निश्यति-तनूकरोति चेष्टा निशा ।

निशा-स्त्री-४१८-६७६२.

□ हरिद्रा, काञ्चनी, पीता, वरवर्णिनी ।

निशाकर-पुं-१०५-यन्.

द्र० अत्रिद्वज्जशब्दः ।

* निशां करोति निशाकरः ।

निशागण-पुं-१४३-शत्रिनी समु७.

□ गणराज ।

* निशागणो निशासमूहः ।

निशाट-पुं-१३२४-धुव३.

द्र० उलूकशब्दः ।

* निशायामटति निशाटः ।

निशाटनी-स्त्री-१३३७-(शि. १२०)-वागेण,
यामाथीउियुं.

□ वलुलिका, मुखविष्टा, परोष्णी, तैलप्रायिका ।

निशात-न.-१४८४-तीक्ष्ण क्षराथेलुं, उत्तोलित
क्षराथेलुं शस्त्र.

द्र० श्युतशब्दः ।

* निशायते स्म निशातम् ।

निशात्यय-पुं-१३९-(शि. १८)-प्रलातकाण.

द्र० अहर्मुखशब्दः ।

निशान्त-न.-९९२-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* निशाम्यन्ति अस्मिन् निशान्तम् । ‘अद्यर्था-
च्चाधारे’ ॥५॥११२॥ इति कतः, निशाया अन्तो-
ऽन्तेति कैचित् ।

निशापति-पुं-१०४-यन्.

द्र० अत्रिद्वज्जशब्दः ।

* निशायाः पतिः निशापतिः ।

(निशामणि)-पुं-१०५-यन्त्र.

द्र० अत्रिहज्जशब्दः ।

निशामन-त०-५७६-ग्रेपुं ते.

द्र० अवलोकनशब्दः ।

* 'शमिण् आलोचने' निशामनम् ।

निशारत्न-त०-१०५-यन्त्र.

द्र० अत्रिहज्जशब्दः ।

* निशाशब्दात् रत्नं निशारत्नम् । यौगिकत्वात्

निशामणिः ।

निशावर्मन्-त०-१४६-(शे. २१)-अधकार.

द्र० अन्धकारशब्दः ।

निशावेदिन्-पुं-१३२४-इडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

* निशां वेदयति ज्ञापयति निशावेदी ।

निशाह्वय-पुं-१४०-(शे. २२)-वृष्णपक्ष

□ बहुल, (असितपक्ष), [कृष्ण शे. १२२]

निशित-त०-१४८४-तीक्ष्ण कशयेषु, उरोजित कशयेषु.

द्र० क्षणुतशब्दः ।

* निशायते स्म निशातं, निशितम् ।

'छाशोर्वा' १४४१२॥ इति वा इत्वम् ।

निशीथ-पुं-१४५-अर्धरात्रि.

□ अर्धरात्र, महानिशा, [निःसंपात शि. ११] ।

* नियतं शेरतेऽस्मिन् निशीथः ।

निशीथिनी-स्त्री-१४१-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* निशीथोऽस्ति अस्यां निशीथिनी ।

निशीथ्या-स्त्री-१४३-(शे. १६)-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

निशुम्भ-पुं-३७१-षिंसा.

द्र० उपासनशब्दः ।

* निशुम्भनं निशुम्भः ।

निशुम्भ-६९९-पांथमा प्रति वासुदेव.

* निशुम्भयति शत्रून् निशुम्भः ।

निशुम्भमथनी-स्त्री-२०५-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* निशुम्भं मथति निशुम्भमथनी ।

(निशेश)-पुं-१०४-यन्त्र.

द्र० अत्रिहज्जशब्दः । ।

निश्चय-पुं-१३७४-निष्पृथ.

□ निर्णय, अन्त ।

* निश्चयनं निश्चयः ।

निषङ्ग-पुं-७८१-आणु शम्भवानुं भायुं.

द्र० उपासङ्गशब्दः ।

* निषज्जन्ते बाणा अत्र निषङ्गः ।

निषङ्गिन्-पुं-७७१ (शे. १७)-धनुर्धारी.

द्र० तूणिनशब्दः ।

निषद्या-स्त्री-१००२-छाट, दुधान.

द्र० अट्टशब्दः ।

* निषीदन्ति अस्यां निषद्या । 'समज-

१५३१९॥ इति क्यप् ।

निषद्वर-पुं-१०९०-डाद्व.

द्र० कर्द्दमशब्दः ।

* निषीदन्ति अस्मिन् निषद्वरः कृगश
(उणा-४४१) इति रट् ।

निषद्वरी-स्त्री-१४३ (शे. १६)-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

निषद्-पुं-१४०१-सातभो स्वर (दाथीनो स्वर)

□ [निषाद शि. १२७]

* निषीदन्ति स्वरा अत्र निषधो निषादाख्यः ।

यदाह-“निषीदन्ति स्वरा अस्मिन् निषादस्तेन हेतुना ।”

निषधा-स्त्री-९८०-नक्ष रागनी राधधानी,

निषधा नगरी.

* नितरां स्यन्ति कर्माणि अस्यां निषधा 'नेः
स्यतेरधक्' (उणा-२५२) इति अधक् ।

निषाद-पुं-८९६-आढाणु पुरुष अने शूद्र स्त्रीथी

उत्पन्न थयेल यडाग.

□ पारशव ।

* निषीदति निषादः । ज्वलादित्वात् णः ।

निषाद्-पुं-९३३-यां३।ण।

द्र० अन्तावसायिनशब्दः ।

* निषीदति इति निषादः ।

निषाद्-पुं-१४०१-(शि. १२७) सातभो श्वर.

निषद ।

* यदाह—'निषीदन्ति स्वरा अस्मिन् निषाद-
स्तेन हेतुना' ।

निषादिन्-पुं-७६२-डाथीने डांङ्कार, डाथी पर
भेसनार.

हस्त्यारोह, सादिन्, यन्तृ, महामात्र ।

* निषीदति निषादी ।

निषिद्धैकरुचि-पुं-८५९-निषेध कशयेवी वस्तु-
गोभां रथिवागो.

खरु ।

* निषिद्धा एकत्र रुचिरनेन निषिद्धैकरुचिः ।

निष्क-पुं-न.-१०४४-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* निषीदति मनोऽत्र निष्कः । पुं क्लीबलिङ्गः ।

'निष्कतुरुष्क-' (उणा-२६) इति के निपात्यते ।

निष्कल-पुं-४९२-सत्वरहित, पीय' रदित.

नेष्टवीज ।

* निर्गतं कलं रेतोऽस्य निष्कलः ।

निष्कला-स्त्री-५३५-ऋतु विनानी स्त्री.

पुष्पहीना ।

* निर्गता कला अस्या निष्कला, निष्कान्ता
कलाभ्योऽशुद्धिभ्य इति वा ।

निष्कषाय-पुं-५५-आवती योवीशीना १३भा
नीथ' डर.

* निर्गता कषाया अस्मात् निष्कषायः ।

निष्कारण-न.-३७२-दिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* 'कृशं हिंसायाम्' स्वार्थणिचि निष्कारणम् ।

निष्कासित-पुं-४४०-अडार डाढेक्ष.

अकृष्ट, (निस्सारित) ।

* निष्कास्यते स्म निष्कासितः निःसारित इत्यर्थः ।

निष्कुट-पुं-१११२-वाडी, धरनी पासेनो अगीयो.

गृहागम ।

* कुटाद्-गृहाद् निष्कान्तो निष्कुटः ।

निष्कुह-पुं-११२२-वृक्षेनो पोलाशुवागो भाग,
डोटर.

कोटर ।

* निष्कुह्यते निष्कुहः ।

निष्क्रम-पुं-१५२४-शुद्धितुं सामर्थ्यं.

बुद्धिशक्ति ।

* निष्क्रमणं निष्क्रमः ।

निष्क्रय-पुं-३६२-पगार, मुष्य, मणुरी.

द्र० कर्मण्याशब्दः ।

* निष्क्रयणं नीष्क्रयः ।

निष्कवाथ-पुं-४१३-भांसनो रस.

रसक ।

* निष्कवाथो मांसस्य, प्रस्तावात् ।

निष्क्य-पुं-९३४-अदेऽश्वती अेक वति.

द्र० किरातशब्दः ।

* निर्गता वर्णाश्रमेभ्यो, निष्क्याः । 'निसोगतै'

।६।३।१८।। इति ल्यच् ।

निष्ठा-स्त्री-१५१४-सभापित.

निर्वहण ।

* निष्ठानं निष्ठा ।

निष्ठान-पुं-न.-३९९-डडी, व्यंजन.

तेमन, (उपसेचन, क्नोपन) ।

* नितिष्ठति अन्नमनेन निष्ठानम् । पुं क्लीबलिङ्गः

यद् वाचस्यतिः—'तेमने तु निष्ठानोऽस्त्री ।'

'निष्ठीवन'-न.-१५२१-थुं डवुं.

द्र० थूकृतशब्दः ।

निष्ठुर-न.-२६९-डडोर वयन, डडिन, निर्दय.

पुरुष, रुक्ष, विकृष्ट ।

* निशिते तिष्ठति निष्ठुरम् । 'श्वशुरकुकुन्दर'-

(उणा-४२६) इत्युरान्तो निपात्यते ।

निष्ठुर-पुं-१३८६-डडोर, डडिन.

द्र० कक्खटशब्दः ।

* नियते तिष्ठति निष्ठुरः । 'श्रुशुर'- (उणा- ४२६) इत्युरे निपात्यते ।

निष्ठूत-पुं-१४८२-प्रेरणा करेणुं ।

द्र० अस्तशब्दः ।

निष्ठेव-पुं-न.-१५२१-थूँकपुं ।

द्र० थूकृतशब्दः ।

* निष्ठीवनं निष्ठेवः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

निष्ठेवन-न.-१५२१-थूँकपुं ।

निष्ठयूत-न.-१४८२-अढी भूकेणुं, ईकेणुं ।

द्र० अस्तशब्दः ।

* निष्ठीव्यते स्म निष्ठयूतम् । 'अनुनासिके च झ्वः शृद्' । ४।१।१०८॥ इत्यूत्वम् ।

निष्ठयूति-स्त्री.-१५२१-थूँकपुं ।

द्र० थूकृतशब्दः ।

निष्ण-पुं-३४३-(शे.६२) प्रवीण्य, ङोशियार ।

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

निष्णात-पुं-३४२-प्रवीण्य, ङोशियार ।

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

* निष्णाति स्म निष्णातः । निष्णातेर्मुंख्यार्थं परित्यज्य निपुणे रुढः । 'निनद्याःस्नातेः कौशले' । २।३।२०॥ इति षत्वम् ।

निष्णक्व-न.-१४८६-सारी रीते पक्षवेणुं, ङोका- ङेणुं, क्वाथ ।

क्वथित ।

* निःशेषेण पक्वं निष्णक्वम् ।

निष्पतिसुता-स्त्री-५३०-पुत्र विनानी विधवा स्त्री ।

निर्वीरा, [अवीरा शि. ४३] ।

निष्पत्राकृति-स्त्री-१३७२-अत्यंत पीडा ।

सपत्राकृति ।

* पत्रं-शरः सह पत्रमनेन सपत्रः कायनिक्षित-शरः, निर्गतं पत्रमस्मान्निष्पत्रः शरीरान्तर्निष्क्रान्तशरो मृगादिः सपत्रस्य निष्पत्रस्य च कारणं सपत्राकृतिः, निष्पत्राकृतिः, एतावुपचारादत्यन्तपीडनामात्रे वर्तेते । 'सपत्रनिष्पत्रादति व्यथने' । ७।२।८॥ डाचू ।

निष्पन्न-पुं-१४८७-सिद्धं थयेणुं ।

सिद्ध, निवृत्त ।

* निष्पद्यते स्म निष्पन्नः ।

निष्पाव-पुं-११७४-वाल ।

वल्ल, शितशिम्बिक ।

* निष्पूयते निपावः 'निरभेः पूत्वः' । ५।३।

२१॥ इति षच् ।

निष्पाव-पुं-१५२१-धान्य वगेरेना शैतरां अढी राभवा ते ।

पवन, पव ।

* निष्पवनं निष्पावः 'निरभेः पूत्वः' । ५।३।२१॥

इति षच् ।

निष्पुलाक-पुं-५५-आवती शोपीशना १४भा तीर्थं कर ।

* निश्चितं पोल्यति ज्ञानेन महान् भवति निष्पुलाकः । 'शुभिग्रहिविदिपुलिगुम्यः कित्' (उणा-३५) इत्याकः ।

निष्प्रवाणि-स्त्री.-६७१-नपुं वस्त्र ।

अनाहत, तन्त्रक ।

* प्रोयतेऽस्यामिति प्रवाणी-तन्तुवायशलाका, सा निर्गता अस्माद् निष्प्रवाणिः, 'निष्प्रवाणिः' । ७।३।१८१॥ इति कजभावे निपात्यते ।

निसर्ग-पुं-१३७६-स्वर्ष्य स्वभाव ।

द्र० आत्मनशब्दः ।

* निसृज्यतेऽनेन निसर्गः ।

निसूदन-न.-३७१-डिंसा ।

द्र० अपासनशब्दः ।

* 'भूदि क्षरणे' निसूदनम् ।

निस्तल-न.-१४६७-गोण, वतुंलाकार ।

वतुंल, वृत्त, परिमण्डल ।

* निर्गतं तलंप्रतिष्ठाऽस्य निस्तलम्, भूमौ-नास्ते तत्र वा रजो न तिष्ठति ।

निस्तहण-न.-३७०-डिंसा ।

द्र० अपासनशब्दः ।

* तृहेर्हिंसार्थस्य निष्पूर्वस्य, स्तृहेर्वा निपूर्वस्य निस्तहणम् ।

निखिंश-पुं-३७६-कू१, पा०पी.

कूर, नृशस, पाप ।

* निखिंश इव घातुकत्वात् निखिंशः ।

निखिंश-पुं-७८२-तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

* निष्क्रान्तखिंशतोऽङ्गुलिभ्यो निखिंशः, नवाव्य-
यात् सङ्ख्यायाडः' । ७।३।१२३॥

'निस्वन'-पुं-१४०० श०६.

* द्र० आरवशब्दः ।

'निस्वान'-पुं-१४०० श०६.

* द्र० आरवशब्दः ।

निहाका-स्त्री-१२९७-धो.

गोधा ।

* नितरां जहाति निहाका । "गीण्हालि"- (उणा-
२१) इति कः ।

निह्व-पुं-२७६-छुपाववानुं वयन.

अपलाप ।

* निह्वनं निह्वः ।

नीका-स्त्री-१०८९-(शि-१६६) नीक, पाण्डुनी आर्ष.

पान, कुल्यासारणि, (सारणी) ।

नीकाश-पुं-१४६२-समान, तुल्य.

द्र० उपमाशब्दः ।

* नितरां काशते नीकाशः 'घञ्युपसर्गस्य-' । ३
। २।८६॥ इति दीर्घः ।

नीच-पुं-३८०-दुर्गत.

द्र० कर्णेजयशब्दः ।

* निकृष्टमञ्चति नीचः । 'न्युद्भ्यामञ्चेः स्त'
(उणा-१००३) इति के टावद्भावे च 'अञ्च् प्राग्
दीर्घश्च' । २।१।१०४॥ इति साधुः ।

नीच-पुं-९३२-पामर, नीच, असंस्कारी.

द्र० इतरशब्दः ।

* निम्नमञ्चति नीचः ।

नीच-त-१४२९-नीचुः कू० कू०.

द्र० कुब्जशब्दः ।

अ. ५१

* निम्नमञ्चति नीचम् । नीचैरस्त्यस्य वा
अभ्रादित्वात् अप्रत्यये 'प्रायोऽव्ययस्य' । ७।४।६५॥
इत्यन्त्यस्वरादिलोपः ।

नीच-पुं-३५८-(शि.६४)-निर्धन, हीन.

द्र० अकिञ्चनशब्दः ।

नीचैस्त्र-अ-१५४१-नीचुं, व्यल्प, नातुं.

* न्यञ्चति नीचैः । 'न्युद्भ्यामञ्चः-' (उणा-
१००३) ॥ इति कैसि साधुः । यथा-' नीचैर्वाति
समीरणः' ।

नीड-त्रि-१३१९-पक्षीना भाषा.

कुलाय ।

* नीयते नीडः, त्रिलिङ्गः, 'कुगुहुनी-' (उणा-
१७०) । इति कित् डः ।

नीडज-पुं-१३१७-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

* नीडादण्डाच्च जातो नीडजः ।

'नीडोद्भव'-पुं-१३१७-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

नीति-स्त्री ७४३-(शि. ६४)-न्याय.

द्र० अन्नेषशब्दः ।

नीप-पुं-११३८-कर्म्य पक्षी.

द्र०-कदम्बशब्दः ।

* नयति सुखं नीपः 'नियो वा' (उणा-३०२)
इति कित् पः ।

नीर-त-१०६९-पाण्डु.

द्र० अपशब्दः ।

* नीयते नयति वा नीरम् । 'ऋज्यलि-' (उणा-
३८८) इति कित् रः ।

नीरद-पुं-१८-(प.)वाहण, मेध.

नीरन्ध्र-त-१४४७-धट्ट, निरंतर.

द्र० अविरलशब्दः ।

* निगतं रन्ध्रमत्र नीरन्ध्रम् ।

(नीराजन)-त-७८९-युद्ध यात्रानी पहेला राज्ञ-
आतुं शस्त्रपूज-विधान.

लोहाभिसार, (नीराजनाविधि) ।

* नीरस्य-शान्त्युदकस्य अजनं क्षेपोऽत्र नीरा-
जनम्, मन्त्रोक्त्या निःशेषवाहनादे राजनं वा ।

नीराजनाविधि-पुं-७८९-युद्ध यात्राती पडेवा
शम्भोतुं शस्त्रपूज-विधान.

□ लोहाभिसार, (नीराजन) ।

* नीरस्य-शान्त्युदकस्य अजनं क्षेपोऽत्र नीराज-
नम्, मन्त्रोक्त्या निःशेषवाहनादे राजनं वा, तस्मात्
परो विधिः । यद् दुर्गः

‘लोहाभिसारस्तु विधिः परो नीराजनाद् नृपैः ।
दशम्यां दंशितैः कार्यः’ इति **अमरस्तु**—

‘लोहाभिसारोऽस्त्रभृतां राशं नीराजनाविधिः’ इति
ब्रुवन्नीराजनामेव लोहाभिसारमाह ।

नीरुज्-पुं-४७४-नीरेशी.

□ पट्ट, उल्लाघ, वार्त्त, कल्प ।

* नीष्प्रान्तो रोगाद् नीरुक् ।

नील-पुं-त. १९३-८निधि पैकी तभो निधि.

* नीलवर्णत्वाद् नीलः ।

नील-पुं-त.-१३९७-श्याम वर्ण.

द्र० असितशब्दः ।

* नीलति नीलः । पुं क्लीबलिङ् ।

नीलक-पुं-१२३९-धीयो धोडो.

* नील एव नीलकः ।

नीलकण्ठ-पुं-३-(प.)-शंकर.

नीलः कण्ठोऽस्य इति गुणप्राधान्याद् नीलकण्ठः
शंकरः ।

नीलकण्ठ-पुं-१९५-शंकर.

द्र० अद्भुहासिनशब्दः ।

* नीलः कण्ठोऽस्य नीलकण्ठः ।

नीलकण्ठ-पुं-१३१९-भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

* नीलः कण्ठोऽस्य नीलकण्ठः ।

नीलङ्गु-पुं-१२०२-शरीरन्ती अन्दर उत्पन्न
थनार कृमि.

□ ‘नीलाङ्गु’, कृमि ।

* शरीरस्यान्तर्भवः कृमिः, नीलति नीलङ्गुः,

पुंलिङ्, “प्रीकैवै-’ (उणा-७६१) इत्यङ्गुः ।

नीलपङ्क-पुं-१४६-(शे २१)-अधकार.

नीलमणि-पुं-१०६५-नीलमणि.

□ इन्द्रनील, [महानील शि-८५] ।

* नीलवर्णो मणिः नीलमणिः ।

नीललोहित-पुं-१९८-शंकर, भङ्गादेव

द्र० अद्भुहासिनशब्दः ।

* नीलः कण्ठे लोहितश्च केशेषु अतः नील-
लोहित इति **पुराणम्** ।

नीलवस्त्र-पुं-२२५-अणदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* नीलं वस्त्रमस्य नीलवस्त्रः ।

नीलवस्त्रा-स्त्री-२०५-(शे-५७)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

नीलवासस्-पुं-१२१-शनि.

द्र० असितशब्दः ।

* नीलं वासोऽस्य नीलवासाः ।

नीला-स्त्री-५८७-श्रीवाती आगण रलेव अन्ने
नाडीयो.

* ग्रीवायाः प्राग्भागे धमन्यौ नाड्यौ नील-
वर्णत्वात् नीले ।

‘नीलाङ्गु’-पुं-१२०२-शरीरन्ती अन्दर उत्पन्न
थनार कृमिया.

□ नीलङ्गु, कृमि ।

‘नीलोम्बुजन्मन्’-त. ११६४-नीलकमल, काण्.

द्र० इन्द्रीवरशब्दः ।

नीली-स्त्री-११६७-सेवाण.

द्र० जलनीलिकाशब्दः ।

* नीलति नीली, नीलीवर्णा वा ।

नीलीराग-पुं-४७६-गाढ स्नेही, स्थिर राग-
वाणो.

□ स्थिरसौहृद, (स्थिरप्रेमन्) ।

* नील्या इव स्थिरो रागोऽस्य नीलीरागः ।

नीलोत्पल-न.-४८-२१ भा तीर्थ'करनुं लांछन.

(नीलोत्पल)-न.-२२९-अभदेवतुं आण.

(नीलोत्पललाञ्छन)-पुं-१३०८-वासुकी नाग,
नीलोत्पल नेवा वर्षावाणे सईद नाग.

□ वासुकि, सर्पराज ।

* वसुकस्यापत्यं वासुकिः, सर्पाणां राजा सर्प-
राजः, श्रुतेवर्गो नीलोत्पललाञ्छनश्चायम् ।

नीवाक-पुं-१५१८-वयन भां समानता, क्रियाभां
आदर.

□ प्रथाम ।

* नियतं वचनं नीवाकः, तुलाधृताऽनाधिक्यम्,
क्रियादरो वा ।

नीवार-पुं-११७६-नंगली योआ.

□ वनत्रीहि ।

* नियतैर्विद्यते नीवारः । मुन्यन्तत्वात् 'निवृः'
।५।३।७४॥ इति घञ् ।

(नीवि)-स्त्री-८६९-भूडी.

द्र० नीवीशब्दः ।

नीवी-स्त्री-६७३-(स्त्रीना) नीच्येना वस्त्रनी
गां.

□ उच्चय ।

* नीयते जघन्यवस्त्रे नीविः । "कृशम्"
(उणा-२९८) इति डिद्रिः ड्यां नीवी ।

नीवी-स्त्री-८६९-भूल धन, पुंछ, भूडी.

□ मूलद्रव्य, परिण, (नीवि) ।

* नीयते वृद्धिमसौ नीविः कया नीवी ।

नीवृत्-स्त्री-९४७-देश.

द्र० उपवर्त्तनशब्दः ।

* नियतं वर्तन्तेऽस्यां नीवृत् स्त्रीलिङ्गः,
अमरस्तु पुंस्याह ।

नीव-न.-१०११-अपरातो आगसोलाग, अपराता
अन्ते छेडा.

□ वलीक ।

* नीयते जलमन्नेन नीवम् । 'खुरक्षुर'-॥
(उणा-३२६) ॥ इति रे निपात्यते ।

नीशार-पुं-६७५-२०७४.

□ हिमवातापहांशुक, [द्विखण्डक शे०-१३७,
वरक शे. १३८] ।

* निशीर्यते शीताद्युपद्रवोऽनेन नीशारः ।

'श्रो वायुवर्ण' ।५।३।२०॥ इति घञ् । यल्लक्ष्यम्-
'गौरिवाकृतनीशारः, प्रायेण शिशिरे कृशः' इति ।

नीहार-पुं-१०७२-हिम, अक्षय.

द्र० अवश्यायशब्दः ।

* निहियते नीहारः । 'घञ्युपमर्गस्य' ।३।२।-
८६॥ इति दीर्घः ।

नुत्ति-स्त्री-२६९-स्तुति.

द्र० अर्थवादशब्दः ।

नुत्त-न.-१४८२-प्रेरेलुं, अडी मुकेलुं, ईकेलुं.

द्र० अस्तशब्दः ।

* नुद्यते स्म नुत्तम् ।

नुन्न-न.-१४८२-प्रेरेलुं, अडी मुकेलुं, ईकेलुं.

द्र० अस्तशब्दः ।

* नुद्यते स्म नुन्नम् 'कृहीष्वा-।४।२।७६॥

इति क्तस्य नत्वम् ।

नूतन-न.-१४४८-नवुं.

द्र० अभिनवशब्दः ।

* नवमेव नूतनम् । 'नवादीन'-।७।२।१६०

इति साधुः ।

नूतन-न.-१४४८-नवुं.

द्र० अभिनवशब्दः ।

* नवमेव नूतनम् ।

नूतनम्-अ.-१५४०-निरश्चय.

□ अवश्यम् ।

* नूतं 'नशिनूत्यां नक्तनूतौ च' (उणा-९३५)

इत्यम् यथा-'नूतं हन्ताऽस्मि रावणम् ।'

नूपुर-पुं-न.-६६५-अंअर, कंलु.

द्र० अङ्गदशब्दः ।

* नुवति-स्तौतीव नूपुरम् । पुं क्लीबलिङ्गः ।

'श्वशुर'- (उणा-४२६) इत्युरे निपात्यते ।

नृ-पुं-३३७-भाणस.

द्र० नरशब्दः ।

* नवतीति ना । 'नियो डित्' (उणा-८५४)

इति ऋः ।

नृचक्षुस्-पुं-१८७-राक्षस.

द्र० असुक्पशब्दः ।

* नृन् चेष्टे नृचक्षाः । 'चक्षः शिद् वा' (उणा-९६९) इत्यस् ।

नृजल-न.-६३३-मृत्र.

□ मूत्र, वस्तिमल, मेह, प्रस्राव, सव ।

* नुः-नरस्य जलं नृजलम् ।

नृत्त-न.-२८०-नाय.

द्र० ताण्डवशब्दः ।

* नर्तनं नृत्तम्, 'क्लीवेक्तः' । ५।३।१२३॥

इति क्तः ।

नृत्य-न.-२८०-नाय.

द्र० ताण्डवशब्दः ।

* नृत्यते नृत्यम्, 'ऋदुपान्त्या-' । ५।१।४१॥

इति क्यप् ।

नृत्यप्रिय-पुं-१३२० (शे.१८०) भो२.

द्र० केकिनशब्दः ।

नृधर्मन्-पुं-१८९-कुभे२हेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

* नुः-मनुष्यस्येव धर्मः-मनुष्यत्वादिरस्य नृधर्मा ।

'द्विपदाद् धर्मादिन्' । ७।३।१४१॥ इत्यन् समासान्तः, एवं मनुष्यधर्माऽपि ।

नृप-पुं-६९०-राज्.

□ राजन्, राज्, पृथिवीशक्र, मध्यलोकेश, भूभृत्, महीक्षित्, पार्थिव, मूर्धाभिषिक्त, भूप, प्रजाप, (भूपाल, लोकपाल, नरपाल), [मूर्धावसिक्त शि.५८] ।

नृपमन्दिर-न.-९९२-राज्महल.

□ सौध ।

नृपलक्ष्मन्-न.-६१६(शे. १४१)-राज्नुं छत्र.

□ छत्र, आतपवारण, (आतपत्र, उष्णवारण) ।

नृपासन-न.-७१६-सिंहासन.

□ भद्रासन ।

नृत्यज्ञ-पुं-८२२-अतिथिनी पूजते मनुष्य यज्ञ.

□ अतिथिपूजन ।

* नृत्यो यजनं दानं नृत्यज्ञः ।

नृवेष्टन-पुं-२०० (शे.४५) शं३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

नृशंस-पुं-३७६-दूर, पापी.

□ क्रूर, निस्त्रिंश, पाप ।

* नृन् शंसति-हिनस्ति नृशंसः ।

नृसिंहवपुष्-पुं-२१८ (शे. ७०) विष्णु, दृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

नेतृ-पुं-४- (प.)-आ शब्दं नेतृवाथी

स्वाभिवायक शब्दं यने छे.

नेतृ-पुं-३५८-स्वाथी, नायक.

द्र० अधिपशब्दः ।

* नयति नियुङ्क्ते नेता ।

नेत्र-पुं-न.-५७५-आंभ.

द्र० अक्षिशब्दः ।

* नीयतेऽनेन दृश्यमिति नेत्रम्, पुं क्लीबलिङ्गः ।

'नीदाम्ब'-। ५।२।८८॥ इति ऋद् ।

नेत्राम्बु-न.-३०७-आंसु.

द्र० अश्रुशब्दः ।

* नेत्रस्याम्बु नेत्राम्बु ।

नेदिष्ठ-न.-१४५२-अत्यंत नञ्क.

□ अन्तिकतम, [नेदीयस् शि. १३०] ।

* अतिशयेन अन्तिकं नेदिष्ठम् । 'बाढान्तिकयोः साधनेदौ' । ७।४।३७॥ इति नेदादेशः, नेदीयोऽपि ।

नेदीयम्-न- (शि.१३०)१४५२-अत्यंत नञ्क.

□ अन्तिकतम, नेदिष्ठ ।

* अतिशयेन अन्तिकं नेदिष्ठम् । 'बाढान्तिकयोः साधनेदौ' । ७।४।३७॥ इति नेदादेशः, नेदीयोऽपि ।

नेपथ्य-न.-६४५-वस्त्र, अलंकार, भाषा वि. थी यती अंगशोभा.

□ वेष, आकल्प [वेश शि. ५०]

* नेत्रयोः पथ्यं नेपथ्यं, ष्टोदरादित्वात् ।

नेपाली-स्त्री-१०६०-भणुसील धातु.

द्र० करवीराशब्दः ।

* नेपालदेशभवाद् अभेदेन नेपाली, नैपाली अपि ।

नेम-पुं-१४३४४३-अर्धभा।

द्र० अर्धशब्दः ।

* नीयते नेमः । 'अर्त्तीरि'-(उणा-३३८)इति मः ।

नेमि-पुं-२८-२२भा तीर्थ*कर.

□ [नेमिन् शि. २] ।

* धर्मचक्रस्य नेमिवन्नेमिः नेमीतीवन्तोऽपि दृश्यते

यथा 'वन्दे मुञ्जतनेमिनौ' इति ।

नेमि-पुं-३०-२२भातीर्थ*कर.

□ अरिष्टनेमि ।

नेमि-पुं-३५-६शिवंशभा उत्पन्न लगवान् नेमिनाथ.

नेमि-स्त्री-७५६ पैडानो गोण इरतो भाग.

□ धारा, प्रधि ।

* नयति नेमिः स्त्रीलिङ्गः, 'नीसा-'(उणा-६८७)

इति मिः ।

नेमि-पुं-१०५ (शि.१४)-अ-२भा.

द्र० अत्रिष्टजशब्दः ।

'नेमि'-पुं-१०९१-गरगडी.

□ नेमी, तन्त्रिका ।

(नेमि)-पुं-११४२-तथुछ.

द्र० तिनिशशब्दः ।

नेमिन्-पुं-२८-२२भा तीर्थ*कर.

□ नेमि, अरिष्टनेमि ।

'नेमिन्'-पुं-११४२-तथुछ.

द्र० तिनिशशब्दः ।

नेमी-स्त्री-१०९१-गरगडी.

□ 'नेमि' तन्त्रिका ।

* नीयते जलमनया नेमीः स्त्रीलिङ्गः ।

नेरिन्-पुं-१७४-(शि.३१)-छ-२.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

नैकभेद-न.-१४४९-अनेक प्रकार.

□ उच्चावच, (नानाप्रकार) ।

* न एको नैकः, निरनुबन्धोऽत्र नः, 'नाम

नाम्नैकार्थ्ये' ।३।१।१८।। इति समासः, नैकोभेदोऽस्य

नैकभेदं नानाप्रकारमित्यर्थः ।

(नैकसेय) पुं-१८७-शिक्ष.

द्र० असृक्पशब्दः ।

नैगम-पुं-८६७-वेपारी.

द्र० आपणिकशब्दः ।

* निगमे-पुरे मार्गे वा भवो नैगमः ।

नैचिक-न.-१२६४ अणदन्तुं भाथुं.

□ [नैचिकी शि.११२] ।

* नीचैश्चरति नैचिकम् । 'नैचिकी' इत्यन्ये ।

नैचिकिन्-पुं-(शि१।२)-१२६४ अणदन्तुं भाथुं.

□ नैचिक ।

नैचिकी-स्त्री-१२७०-उत्तभगाय.

* नीचैश्चरति नैचिकी । 'चरति' ।६।४।११॥

इतीकण्, 'प्रायोऽव्ययस्य' ।७।४।६५॥ इत्यन्यस्व-
रादिलोपः ।

नैपाली-स्त्री-१०६०(शि.९३) 'भयूरीव धातु.

द्र० करवीराशब्दः ।

नैमित्त-पुं-४८२(शि.३६) देवज्ञ, न्योतिषी.

द्र० आदेशिनशब्दः ।

नैमित्तिक-पुं-४८२-(शि.३६) देवज्ञ, न्योतिषी.

द्र० आदेशिनशब्दः ।

नैमेय-पुं-८६९-इरक्षर करवो, साटुं-अहलो-

अहलो करवो.

द्र० निमयशब्दः ।

* निमेये-परिवर्तनीये भवो नैमेयः ।

नैयायिक-पुं-८६२- नैयायिक तक्ष* शास्त्रतो

विद्वान् अथवा अभ्यासी.

□ आक्षपाद, यौग ।

* न्यायः-पञ्चावयववाक्यादिः, तं वेत्ति अधीते

वा नैयायिकः, न्यायादित्वात् इकण्, 'यवः पदान्तात्-'

।७।४।५॥ इत्यैकारागमः ।

नैरयिक-पुं-१३५८-(शि०-१२२)-नारडी.

द्र० अतिवाहिकशब्दः ।

नैऋत-पुं-१६९-नैऋत दिशानो स्वाभी.

नैऋत-पुं-१८८-शिक्ष.

द्र० असृक्पशब्दः ।

* निऋतेर्दिक्पालस्य अदत्यं नैऋतः ।

(नैऋती)-स्त्री-१६९- नैऋत दिशा.

नैश्चिन्त्य-न.-७५-(शि०-२)-भोक्ष.

द्र० अक्षरशब्दः ।

नैष्किक-पुं-७२३-दीनार ३या नाशुानो अधि-
क्षरी.

□ रूपाध्यक्ष, [टङ्कपति शि०६२] ।

* निष्के-दीनारादौ नियुक्तो नैष्किकः, टङ्क-
पतिरपि ।

(नैसर्प)-पुं-१९३-नव निधि पैश्री पडुसो निधि.

* जैनसमये तु नैसर्पाद्या निधयः, यदयोचाम
त्रिषष्टिशलाकापुरुषचरिते-

नैसर्पः पाण्डुकश्चाथ, पिङ्गलः सर्वरत्नकः ।
महापत्रः कालमहाकालौ माणवशङ्खकौ ॥१॥ तेषा-
मेवाभिधानैस्तु, तदधिष्ठायकाः सुराः । पत्न्योपमायुषो
नागकुमारास्तत्रवाणिनः ॥२॥

नैस्त्रिंशिक-पुं-७७१- तलवारवाजो.

* निस्त्रिंशः प्रहरणमस्य नैस्त्रिंशिकः । 'प्रहर-
णम् ।६।४।६२॥ इतीकण् ।

नो-अ.-१५३९- नडि, अलाव, निषेध.

□ अ, न, नहि ।

* नयति नो, बाहुलकात् डो । यथा-‘नो
जानीमः किमत्र विधास्यति ।’

नौ-स्त्री-८७६- नाव, वडाल्.

द्र० तरणीशब्दः ।

* नुद्यते कर्णधारैर्नौः, स्त्रीलिङ्गः । ‘ग्लानुदि-
भ्यां डौः’ (उणा-८६८) ।

नौकादण्ड-पुं-८७७-डलेसु, नाव यलावनारनो
हंड.

द्र० क्षेपणीशब्दः ।

* येन नौर्वाह्यतेऽसौ नौकादण्डः ।

न्यक्कार-पुं-४४१-तिरस्कार, परालव.

द्र० अत्याकारशब्दः ।

* न्यक्करणं न्यक्कारः ।

न्यकृत-पुं-४४०-धिककारायेसो.

□ अपध्वस्त, धिक्कृत ।

* न्यक्क्रियते स्म न्यकृतः ।

न्यक्ष-पुं-१४३३-सभस्त, अधुं.

द्र० अखण्डशब्दः ।

* न्यक्षोति-व्याप्नोति न्यक्षः, निष्क्रान्तमक्षदिति वा ।

न्यग्रोध-पुं-६००- वाम, अन्ने दाथ आडा
दांआडरे ओटवी दांआठ.

□ व्याम, व्यायाम [वियाम, बाहुचाप, तनूतल
शे०-१२५] ।

* न्यग् रणद्धि न्यग्रोधः ।

न्यग्रोध-पुं-११३२-वड.

□ बहुपात्, वट, वैश्रवणालय ।

* न्यग् रोहति न्यग्रोधः, ‘वीरुन्यग्रोधौ’ ।४।१
२१॥ इति धत्वे साधुः, न्यक्-तियर्गु मार्गं मूलै
रणद्धि वा ।

न्यङ्कु-पुं-१२९३-डरलुनी ओड गत.

* न्यञ्चति न्यङ्कुः, त्रिकेण विपुलोन्नतः शम्भराकृतिः,
‘निरञ्चेः’ (उणा-७२४) इत्युः न्यत्कादित्वात् कत्वम् ।

न्यञ्च-पुं-१४२९-दूङ्, नीयुं.

द्र० कुञ्जशब्दः ।

* नियतमञ्चति न्यग् ।

न्यञ्चित न.-१४८२-नीये ईकेसुं.

□ अवःक्षिप्त ।

* न्यञ्च्यते स्म न्यञ्चितम् ।

न्याद्-पुं-४२३- भोजन, आहुं ते.

द्र० अदनशब्दः ।

* न्यादनं न्यादः । ‘न्यादो नवा’ ।५।३।२४॥
इत्यलि निपात्यते ।

न्याय-पुं-७४२-न्याय, नीति.

द्र० अभ्रेषशब्दः ।

* नियतमीयतेऽनेन न्यायः, ‘न्यायावाया’-
।५।३।१३४॥ इति घञि निपात्यते ।

न्यायद्रष्टृ-पुं-७१९-(शे०-१४१) न्यायाधीश.

□ प्राड्विववाक, अक्षदर्शक ।

[स्थेय शे. १४१] ।

न्याय्य-न.-७४३- न्याययुक्त, न्याय्यपी.

द्र० अभिनीतशब्दः ।

* न्यायादनपेतं न्याय्यम्, ‘न्यायार्थादनपेते’ ।७।
।१।१३॥ इति यः ।

न्यास-पुं-८७०-थापयु.

निक्षेप, उपनिधि ।

* न्यस्यते-निक्षिप्यते न्यासः ।

(न्यास)-पुं-२५६ कठिन पदोने स्पष्ट करी अर्थ
क्षरवाते.

पञ्जिका, (पदभञ्जिका) ।

न्यासापण-न.- (८७०)-थापयु पाडी आपवी

प्रतिदान, [परिदान शि. ७७]

न्युज-पुं-४५३-(शि०.३२)-कृपडो.

कुञ्ज, गडुल ।

न्युञ्ज-पुं-४५७-(शि०-१०६)-नीया मुप वाणो.

अधोमुख, अवाच ।

५

‘प’

प-पुं ७(प.)-आ शब्द लगाडवाथी आनार वायड
शब्द अने छे.

पक्व-न.-४१२ पाडी गथेलुं, पाण्ठीथी राधेलुं अन्त.

राद्ध, सिद्ध ।

* पच्यते स्म पक्वम् ।

पक्व-न.-१४८५-पाडेकुं.

परिणत ।

* पच्यते स्म पक्वम् । ‘क्षौशुषिपचो मक्वम्’

।४।२।७८।। इति साधुः ।

पक्वण-पुं-न.-१००२-लोवोनुं रडेडालु.

शबरवास ।

* पच्यतेऽस्मिन् पक्वणः, पुंक्लीबलिङ्गः,
‘चिक्वण-’ (उणा-१९०) इत्यणे निपात्यते ।

पक्ष-पुं-१४७-१५ द्विस, पभवाडिधुं.

* पक्षति भूतानि पक्षः, ‘मावावद्यमि-’ (उणा-
५६४) । इत्यादिना सः ।

पक्ष-पुं-७८१- आणुना पुंभ मां रडेड
गीध आदिनां पीछां.

वाज, (छदाऽऽवली, पत्रपाली) ।

* पच्यते इति पक्षः, गृत्रकङ्कपत्रादिः ।

पक्ष-पुं-१३१८-पक्षीनी यांय.

द्र० गरुशब्दः ।

* पच्यते कालेन पक्षः, ‘मावावदि-।।(उणा-
५६४) ॥ इति सः ।

पक्षक-पुं-१००७-अडडीनुं दार, अडडी.

पक्षद्वार । [खटक्किका-शि-८७] ।

* पक्षस्य तुल्यः पक्षकः, खटक्किकाऽपि ।

पक्षति-स्त्री-१४७- पडवो (तिथि).

प्रतिपत् ।

* पक्षस्य मूलं-प्रारम्भः पक्षतिः, स्त्रीलिङ्गो,
‘पक्षात्तिः’ ।७।१।८९।। इति तिः ।

पक्षति-स्त्री-१३१८-पांभनुं भूण.

पक्षमूल ।

* पक्षस्य मूलं पक्षतिः, स्त्रीलिङ्गः, ‘पक्षात्
तिः’ ।७।१।८९ ॥

पक्षद्वार-न.-१००७- अडडीनुं दार.

पक्षक [खटक्किका शि-८७] ।

* पक्षद्वारं-पार्श्वद्वारम् ।

पक्षभाग-पुं-१२२८- डाथीना पडभानो भाग.

* पक्षयोर्भागः पक्षभागः, गजस्य पार्श्वप्रदेशः ।

पक्षमूल-न०-पांभनुं भूण.

पक्षति ।

* पक्षस्य मूलं पक्षमूलम् ।

पक्षान्त- (दि. व)-पुं-१४८-पू.म, व्यभास (अन्ते).

□ पञ्चदशी, यज्ञकाल, पर्वन् ।

* पक्षस्यान्तौ पक्षान्तौ ।

पक्षिन्-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकशब्दः ।

* पक्षाः सन्ति अस्य पक्षी ।

(पक्षिन्)-पुं-१४४-भेरात् वच्येनो दिवस.

* निशयोर्मध्ये दिवसो पक्षीत्याहुः ।

पक्षिणी-स्त्री-१४४-वर्तमानं अने आगामी दिवसमी वयधीरात्.

* पक्षौ विधेते अस्याः पक्षिणी, वर्तमानागामि-दिवसयो पक्षयोरिवमध्ये वर्तमानत्वात् ।

पक्षिमृगत्यनुहारक-न.-१२४८-डेकडा भारती गति, पक्षी अने मृगना ळेवी गति.

□ प्लुत, लङ्घन ।

* पक्षिणां मृगाणां मृगत्यनुयायि पक्षि-मृगत्यनुहारकम् ।

पक्षिलस्वामिन्-पुं-८५४-वात्स्यायन मुनि.

द्र० अञ्जेलशब्दः ।

* प्रदास्तौ पित्रोः पक्षावस्य स्तः पक्षिलः, स चासौ स्वामी पक्षिलस्वामी ।

पक्षिसिंह-पुं-२३१-(शे०-८०)-गरुड पक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

पक्षिस्वामिन्-पुं-२३१-गरुड पक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

* पक्षिणां स्वामी पक्षिस्वामी ।

पक्षमन्-पुं-न.-५८०-आंभनी पां.पाण्.

* पच्यते-विस्तीर्यते पक्षम. पुंक्लीबलिङ्गः, 'सात्यन्नात्मन्'-उणा-(९.१६) ॥ इति मनि निपा-त्यते ।

पङ्क-पुं-न.-१०९०-डा.व.

द्र० कर्दमशब्दः ।

* पच्यते-विस्तार्यते जालेन पङ्कः, पुंक्लीब-लिङ्गमि न्यङ्कवादिवात् कत्वम् ।

पङ्क-पुं-न.-१३८१-पा.प, दुष्टत्य.

द्र० अंहसशब्दः ।

* पच्यते पङ्कः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

पङ्ककीडनक-पुं-११८८ (शे०-१८६) भू.ड.

द्र० आखनिकशब्दः ।

पङ्कज-न०-११६२-डमण.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

पङ्कजन्मन्-न.-११६२-डमण.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

पङ्कजिनी-स्त्री-११६०-डमणो वेणो.

द्र० नलिनीशब्दः ।

* पङ्कजमस्ति अस्यां पङ्कजिनी, अञ्जादित्वाविन् यौगिकत्वात् कमलिनीत्यादयः ।

पङ्कप्रभा-स्त्री-१३६०-४थी नरकनी पृथ्वी.

* पङ्केन प्रभाति पङ्कप्रभा ।

पङ्करुह-न.-११६२-डमण.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* पङ्के रोहति पङ्करू ।

पङ्करुह-न.-११६२-डमण.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* पङ्के रोहति पङ्करुहम् ।

पङ्क्ति-स्त्री-१४२३-श्रेष्ठी, ओणी.

द्र० आलिशब्दः ।

* पच्यते पङ्क्तिः ।

(पङ्क्ती)-स्त्री-१४२३-ओणी.

द्र० आलिशब्दः ।

पङ्गु-पुं-४५२-पांगणो.

□ श्रोण, [पङ्गुल, पीठसर्पिन् शे०-१०५] ।

* पायति-शुप्यति पादवैकल्यात् पङ्गुः ।

'प्रीकैमैनीलिः'-उणा-७६१ इत्यङ्गुक् ।

पङ्गु-पुं-१२१-(शे०-१५-)धनिथड.

द्र० असितशब्दः ।

पङ्गुल-पु-११४३-सङ्केडाय ळेवे। थोडो.

* पङ्गून् लाति पङ्गुलः ।

पञ्चगुल-पुं-४५२-(शे०-१०५) -पांजो.

□ पञ्गु, श्रोग । [पीठमर्पिन शे०-१०५] ।

पञ्ज-पुं-८९४-शुद्र.

द्र० अत्यवर्णशब्दः ।

* पद्भ्यां जातः पञ्जः, यत् श्रुतिः 'पद्भ्यां श्रोत्रोऽजायत' इति ।

पञ्चकृत्वस्-अ.-१५४२-(शे. २०६)-पांयवार.

पञ्चजन-पुं-३३७-भनुष्य.

द्र० नरशब्दः ।

* पञ्चभिः-प्रथिव्यादिभिः जायते पञ्चजनः ।

पञ्चज्ञान-पुं-२३३-शुद्ध, सुगत.

द्र० अद्रयशब्दः ।

* पञ्चानां विज्ञान-वेदना-संज्ञा-संस्कार-रूप-लक्षणानां स्कन्धानां ज्ञानमस्य पञ्चज्ञानः ।

पञ्चत्व-त०-३२४-भृत्य.

द्र० अत्ययशब्दः ।

* देहस्तावत् पञ्चभूतारब्धो, मरणे त्वस्य पञ्चानां भावः पञ्चत्वम्, प्रत्येकं स्वांशसंक्रमात् ।
पञ्चदशी-(द्वि. व.)-२१-१४८-पूतम-अभास (अन्ते).

द्र० पश्चान्तशब्दः ।

* पञ्चदशानां पूरण्यौ पञ्चदशौ ।

'पञ्चनख'-पुं-१२८५-सिंह.

द्र० इभारिशब्दः ।

(पञ्चबाण)-पुं-२२९-अभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

(पञ्चबाण)-पुं-१६-(प.)-अभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

पञ्चभद्र-पुं-४३४-घुतादिदिने व्यसनी.

□ विप्लव, व्यसनिन् ।

* पञ्च भद्राणि-कल्याणानि अस्य पञ्चभद्रोऽभद्रः, विपरीतलक्षणया भद्रमुखवत् ।

पञ्चभद्र-पुं-१२३६-पांयक्याणी वेओ.

* पञ्चदृढयादीनि (द्वःपृष्ठमुखपार्श्वानि) श्वेतानि भद्राणि कल्याणहेतवोऽस्य पञ्चभद्रः ।

पञ्चम-पुं-१४०१-सात स्वशेभाने पांयभे २५२.

अ. ५२

* पञ्चमस्थानभवत्वात् पञ्चमः । यदाह-
'वायुः समुत्थितो नाभेरुहत्कण्ठमूर्धसु । विचरन्
पञ्चमस्थानप्राप्त्या 'पञ्चम' उच्यते ॥५॥

पञ्चमुख-पुं-१९६-शं ३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* पञ्च मुखानि-सद्यो-जात वामदेवाऽधोरतत्पुरुषे
शानलक्षणानि अस्य पञ्चमुखः ।

पञ्चयज्ञपरिभ्रष्ट-पुं-८५९-अक्षयज्ञ वगेरे पांय
यज्ञथी भ्रष्ट थथेल.

□ मलिम्लव ।

* पञ्चभिर्त्रिहायज्ञादिभिः परिभ्रष्टः ।

पञ्चलौह-त०-१०५०-तांशुं वगेरे पांय धातु.

□ सौराष्ट्रक ।

* पञ्च ताम्र-रीति-त्रपु-सीसक-कालायस-
लक्षणानि लोहानि अस्मिन् पञ्चलौहम् ।

पञ्चशाख-पुं-५९१-६थने पांये.

द्र० करशब्दः ।

* पञ्च अङ्गुलिलक्षणाः शाखा अस्य पञ्च-
शाखः ।

पञ्चशिख-पुं-१२८४-सिंह.

द्र० इभारिशब्दः ।

* पञ्च शिखा अस्य पञ्चशिखः, पञ्चभिः
श्यति वा ।

पञ्चाङ्गुल-पुं-११५३-अयभे.

द्र० कच्छपशब्दः ।

* पञ्चाङ्गेन गुप्तः पञ्चाङ्गुलः ।

पञ्चाङ्गी-स्त्री-१२५१-अगाम, योङ्कुं.

द्र० कविकाशब्दः ।

* पञ्च अङ्गानि अवयवा यस्याः पञ्चाङ्गी ।

पञ्चाङ्गुल-पुं-११५०-अरेओ.

द्र० एरण्डशब्दः ।

* पञ्च अङ्गुलयोऽस्य पञ्चाङ्गुलः, अङ्गुलि-
सदृशपञ्चपत्रावयवत्वात् 'बहुव्रीहेः काण्ठे'
।७।३।१२४॥ इति । टः समासान्तः ।

पञ्चाचिष्-पुं-११७-शुध अ६.

द्र० शशब्दः ।

* पञ्चाचि'षोऽस्य पञ्चाचिः ।

पञ्चास्य-पुं-१२८४-सिंह.

द्र० इभाशिब्दः ।

* पञ्च आस्यानि-मुखाणि, मुखेन पादैश्च योद्धत्वात् अस्य पञ्चास्यः, पञ्चयते पञ्चं विस्तारव-दास्यमस्येति वा ।

पञ्चेषु-पुं-१६-(प.)-क्षभदेव.

पञ्जिका-स्त्री-२५६-उडिन पद्मेने रूपेण करी अथ' करेवो ते. (लघुटीका).

□ पद्मपञ्जिका । (न्यास) ।

* पञ्चयन्ते-व्यक्तिक्रियन्ते पदार्था अनया पञ्चिका । 'नाम्नि' पुंसि च' । ५।३।१२१॥ इति णकः, प्रथोदरादित्वाद् जत्वे पञ्जिका । अर्थाद् विष-माण्येव पदानि भनक्ति पद्मपञ्जिका ।

पट-त्रि.-६६७-वस्त्र.

द्र० अंशुकशब्दः ।

* पटति-विस्तीर्यति पटः, त्रिलिङ्गः, 'सुन्नेलकः पटोऽस्त्री' इत्यमरो विशेषमाह ।

'पट'-पुं-११४२-आशेखीनुं आऽ.

द्र० पियालशब्दः ।

पटकुटी-स्त्री-६८१-रावटी, वस्त्रनुं नानुं धर.

□ कणिका, गुणलयनिका ।

* पटानां कुटी पटकुटी ।

(पटचोर)-पुं-३८१-चौर.

द्र० ऐकागारिकशब्दः ।

पटस्वर-न.-६७८-छत्तुं वस्त्र.

□ जीर्णवस्त्र ।

* पट इवाचरत् पटत् 'भूतपूर्वं पटत् पटस्वरम् 'भूतपूर्वे'प्वरत्' । ७।२।७८॥ पटस्वरः 'पटो जीर्णः' इति पुंसि माला ।

पटल-त्रि.-१०१०-छापसुं.

□ छदिष् ।

* पटति-स्थगयति पटलं, त्रिलिङ्गः, 'मृदिकन्दि'- (उणा-४६५) इत्यलः, पटं लातीति वा ।

पटल-स्त्री-न.-१४११-समूह, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* पटति पटलः, स्त्रीकलीबलिङ्गः, 'मृदिकन्दि'- (उणा-४६५) इत्यलप्रत्ययः ।

पटवासक-पुं-६३७-अपीत, कुं कुम्, केशर यूष्' वि. सुगंधी यूष्'.

□ पिष्टात् ।

* पटो वास्यतेऽनेन पटवासः, के पटवासकः ।

पटह-पुं-न.-२९४-नगरुं, दुंदुभि.

□ भेरी, दुन्दुभि, आनक ।

* पटन्ति-हर्षं गच्छन्ति अत्र पटहः, पुं क्लीब-लिङ्गः, 'कृपकटिपटि'- (उणा-५८९) इत्यहः, पटे हन्यते इति वा पटहः केचिद् द्वौ द्वौ भिन्नाभौ' आहुः, वाद्यविशेषः ।

पटह-पुं-न.-७९९-युद्धेनो पटह, दोष, युद्धे वा ७-त्रेनो ध्वनि.

□ आडम्बर ।

* पटे हन्यते स्म पटहो वाद्यविशेषः, यद् वाच-स्पतिः 'महाममरतूर्ये' तु, पटहाडम्बरावुभौ' पुं क्लीब-लिङ्गावेतौ ।

पटाका-स्त्री-७५०-(शि.६४)-धन.

द्र० केतनशब्दः ।

पटु-पुं-३४३-प्रवीण, होशियार.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

* पटति दाक्ष्यं पटुः 'भृमृत्तसरि'- (उणा-७१६) इत्युः ।

पटु-पुं-३८४-दक्ष, कार्य'दृशण.

द्र० उष्णशब्दः ।

* पटति पटुः ।

पटु-पुं-४७४-नीशेगी.

द्र० उल्लासशब्दः ।

* पटति आरोप्यं पटुः ।

पटु-पुं-१३८५-अत्यंत गरम, उष्ण रूपश'.

द्र० उष्णशब्दः ।

* पटति उष्णतां पटुः ।

पटोलिका-स्त्री-११८८-पटोण.

□ कोशातकी ।

* पटति पटोलि, 'कटिपटि'- (उणा-४९३) इत्योलः ।

पट्ट-त.-१०४१-(शि.१६०)-सीसु.

द्र० गण्डपदभवशब्दः ।

पट्टन-त.-९७२-(शि.८५)-नगर.

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

पट्टिस-पुं-७८७-शस्त्रतो ऐक प्रक्षर.

द्र० चक्रशब्दः ।

* पटति आरातीन् पट्टिसः, 'पट्टिविभ्याम्-'
(उणा-५७९) इति टिसः, अयं तालव्य इत्यन्ये ।

(पट्टिश)-पुं-७८७-शस्त्रतो ऐक प्रक्षर.

द्र० चक्रशब्दः ।

पण-पुं-३६२-पणार, भूत्य, मजूरी,

द्र० कर्मण्याशब्दः ।

* पण्यते-आमाष्यते पणः । 'पणैर्मानः' ।५।३।
३२॥ इत्यल् ।

पण-पुं-४८६-पुणार.

द्र० अक्षवतीशब्दः ।

* पण्यते पणो वन्धकः ।

पणव-पुं-२९४ (शि.-८४) डोव, वाद्यविशेष.

□ किङ्कण ।

पणाङ्गना-स्त्री-५३२-गणिका, वेष्ट्या.

द्र० गणिकाशब्दः ।

* पण्येन पणेन अङ्गना पणाङ्गना ।

पणास्थिक-पुं-१२०६-डोडी.

द्र० कपर्दशब्दः ।

* पणाय-व्यवहाराय अस्थि अस्य पणास्थिकः ।

पणितव्य-त.-८७१-भरीदवा योज्य.

□ विक्रेय, पण्य ।

* पण्यते पणितव्यम् ।

पण्ड-पुं-५६२-नपुंसक.

द्र० क्लीबशब्दः ।

* पण्डते-गच्छति उभयव्यञ्जनतां पण्डः । पना-
यति स्त्रीपुंसाविति वा 'पञ्चमाडुः' (उणा-१६८) ॥
पण्डुरपि ।

पण्डा-स्त्री-३१०-तत्पते अनुसरनारी युद्धि.

* तत्त्वानुगामिनी मतिः, पण्यते-स्तूयते पण्डा,
'पञ्चमाडुः' (उणा-१६८) इति डः ।

पण्डित-पुं-३४१-विद्वान्.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* पण्डते-जानाति इति पण्डितः, पण्डा बुद्धिः
सञ्जाता अस्य इति वा तारकादित्वादितः ।

पण्डु-पुं-५६२-(शि.४५)-नपुंसक.

द्र० क्लीबशब्दः ।

पण्य-त.-८७१-भरीदवा योज्य.

□ पणितव्य, विक्रेय ।

* पण्यते पण्यम्, 'वयोपसर्वा-' ।५।३।३२॥
इति ये साधुः ।

पण्यवीथिका-स्त्री-९८८-(शि.८५)-अनर.

द्र० वणिग्मार्गशब्दः ।

पण्यवीथी-स्त्री-९८८-(शि.८५)-अनर.

द्र० वणिग्मार्गशब्दः ।

पण्यशाला-स्त्री-१००२-डाट, दुडान्.

द्र० अड्डशब्दः ।

* पण्यस्य शाला पण्यशाला ।

पण्याङ्गना-स्त्री-५३२-गणिका, वेष्ट्या.

द्र० गणिकाशब्दः ।

* पण्येन अङ्गना पण्याङ्गना ।

पण्याजीव-पुं-८६७-वेपारी.

द्र० आपणिकशब्दः ।

* आपणायतीत्यापणिकः, 'आकः पणिपनि-'
(उणा-३९) इति इकः, आपणः प्रयोजनमस्येति वा,
प्रापणिकोऽपि ।

पनग-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकसुशब्दः ।

* पतति अनेन पतः-पक्षः, स्थादित्वात् कः,
पतैर्गच्छति पतगः ।

पतङ्ग-पुं-९५-सूय.

द्र० अंशुशब्दः ।

* पतति-गच्छति व्योम्नीति पतङ्गः । 'पतितमि'-
(उणा-९८) ॥ इत्यादिना अङ्गः, पतः सन् गच्छतीति

वा 'नाम्नो गमः खड्डौ च-' ।५।१।१३१॥ इत्यादिना खड्ड ।

पतङ्ग—पुं—१२१३— पतंगियु, तीड.

शलभ ।

* पतो गच्छति पतङ्गः, 'नाम्नो गमः-' ।५।२।१३१॥ इति खड्ड । पततीति वा 'पतितमि'—(उणा—९८) इत्यङ्गः ।

पतङ्ग—पुं—१३१६—पक्षी.

द्र० अगौकसूशब्दः ।

* 'पतितमि' इत्यङ्गे पतङ्गः, पतैः गच्छतीति वा । (उणा—७८) ।

(पतङ्ग)—न.—६४२—२३त यं६न, रतां००पी.

द्र० कुचन्दनशब्दः ।

* पत्रेषु अङ्गति पत्राङ्गं, पतङ्गं त्वेतदपभ्रंशः **पतङ्गिका**—स्त्री—१२१४—अण पतरा, पतंगियाना णेवी नानी भाषी.

पुच्छिका ।

* पतङ्गप्रतिक्रुतिः पतङ्गिका, अपतं गच्छतीति वा, पृषोदरादित्वात् ।

पतञ्जलि—पुं—८५१—पतं००लि ऋषि, महाला००५३२

गोनर्दीय ।

* पतति पतः. पतोऽञ्जलेः पतञ्जलिः, पृषोदरादित्वात् ।

पतत्—पुं—१३१६—पक्षी.

द्र० अगौकसूशब्दः ।

* पततीति पतन् ।

पतत्र—न.—१३१७—पक्षीनी पां०.

द्र० गस्तृशब्दः ।

* पतन्ति अनेन पतत्रं, 'वृगनक्षि' (उणा—४५६) इत्यत्रे पतत्रम्, पतन्तं त्रायते वा ।

पतत्रि—पुं—१३१७—(शि.११७) पक्षी.

द्र० अगौकसूशब्दः ।

* पतति पतत्रिः इकारान्तोऽयं, 'पतेरत्रिः' (उणा—६९७) इत्यत्रिः ।

पतत्रिन्—पुं—१३१७—पक्षी.

द्र० अगौकसूशब्दः ।

* पतति पतत्री, 'पतेरत्रिन्' (उणा—८३०) । पतत्राणि सन्ति अस्य वा ।

पतद्ग्रह—पुं—६८३—पिङ्गानी, थूंडवानुं पात्र.

पाल, प्रतिग्रह [प्रतिग्रह, पतद्ग्रह शि ५७] ।

* गण्डूषादि पतत् गृह्णाति पतद्ग्रहः, पतद्ग्रहाहोऽपि ।

पतद्ग्राह—पुं—६३८—पिङ्गानी, थूंडवानुं पात्र.

द्र० पतद्ग्रहशब्दः ।

पतयालु—पुं—४४५—५३नार.

पातुक ।

* पतयतीत्येवंशालः पतयालुः ।

पताका—स्त्री—७५०—धन.

द्र० केतनशब्दः ।

* पतति धूयत पताका, 'शलिबलि'—(उणा—३४) इत्याकः, पटाकाऽपि ।

पताकादण्ड—पुं—७५०—(शि० ६५)—धन.

द्र० केतनशब्दः ।

* पताकादण्डो ध्वज इत्येके ।

पताकिन—पुं—७६४—निशानवाजो, धनने धारयु ३२नार.

वैजयन्तिक ।

* पताकाऽस्ति अस्य पताकी-पताकाधरः, शिखादित्वादिन् ।

पताकिनी—स्त्री—७४६—६१३२.

द्र० अनीकशब्दः ।

* पताकाः सन्ति अस्यां पताकिनी, शिखादित्वादिन् ।

पति—पुं—४—(प.)— आ शब्द लगाडवाथी स्वाभि-वायक शब्द अने छे.

पाल, धन, भुज, नेत्र, मत् ।

* यथा-भूपतिः ।

पति—पुं—३५९—स्वामी, नायक.

द्र० अधिपशब्दः ।

* पातीति पतिः 'पातेवा' (उणा-६५९) इति
किदतिः ।

पति-पुं-५९६-पति, वर.

द्र० कान्तशब्दः ।

* पातीति पतिः, 'पातेवा' (उणा-६५९) इति
किदतिः ।

पतिवरा-स्त्री-५९६-पते वरने पसं६ डरनार
स्त्री.

□ वर्या, स्वयंवरा ।

* पतिं वृणीते पतिं वरा, 'भ्रवृजि'-[५।११।११२
इति खः ।

पतित-पुं-८०६-पडेदे।

□ प्रस्कन्न ।

* पतति स्म पतितः ।

पतित-न.-१४९०-पडी गथेलुं, गथेलुं.

द्र० गलितशब्दः ।

* पततिस्म पतितम् ।

पतिवत्नी-स्त्री-५३०-सधवा स्त्री.

□ जीवत्यति, [जीवत्यत्नी शि०४२] ।

* पतिरस्ति अस्याः पतिवत्नी 'पतिवत्यन्त-
र्वल्यौ भार्यागर्भिण्योः' [२।४।४३] इति इयां साधुः ।

पतिव्रता-स्त्री०-५२७-पतिव्रता स्त्री.

□ एकपत्नी, सुचरित्रा, साध्वी, सती ।

* पतिसेवैव व्रतमस्याः पतिव्रता, यत्स्मृतिः
'नास्ति स्त्रीणां पृथग् यज्ञो न व्रतमिति ।'

पत्तन-न.-९७१-नगर, मुण्य शहुर.

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

* पतन्ति अस्मिन् पत्तनम्, 'त्रीपति'-[उणा-२९२]
इति तनः पट्टनमपि ।

(पत्तन)-न.-९७२-५० गाभोभां श्रेष्ठ नगर.

□ (पुटभेदन) ।

* वाचस्पतिः-

'स्यात् स्थानीयं त्वत्तिलम्बे, ग्रामो ग्रामोशता-
प्टके । तदद्वे तु द्रोणमुखं, तच्च कर्वाटमस्त्रियाम् ॥१॥
कर्वाटद्वे कर्वाटिकं, स्यात्तदद्वे तु कार्वाटम् । तदद्वे
पत्तनं तच्च, पत्तनं पुटभेदनम् ॥२॥' इति विशेषमाह ।

पत्ति-पुं-४९८-पगे आधनार, पाणे।

□ पदाति, पद्ग, पदातिक, पादातिक, पाद-
चारिन्, पादाजि, पदिक, [पादाल, पद्ग शे. १०८] ।

* पद्यते पत्तिः, 'प्लुजायजि'-[उणा-६४६] ॥
इति तिः ।

पत्ति-स्त्री-७४८-सेना विशेष-२ ङाथी, १ रथ,
३ धोडा, ५ पायदणवाणुं रौन्य.

* एकहस्त्यादियुक्ता सेना, पद्यतेऽस्यां पत्तिः ।

यदाहुः "एगो हृथी एगोय रहवरो तिन्नि
चेवयतुरंगा पंचेव य पाइक्का, एसा पत्ती मुण्ये-
व्वा ॥१॥"

पत्ति-स्त्री-७५१-पदाति, पाणे।

पत्नी-स्त्री-५१२-परप्लेवी स्त्री.

द्र० ऊदाशब्दः ।

* पत्नीति पतिशब्दात् 'ऊदायाम्' [२।४।५१] ॥
इति डीः ऊकारश्चान्ता देशः ।

पत्र-पुं-न.-७५९-सर्वान्त नां वाहन, रथ,
ङाथी, धोडा वगेरे.

द्र० घोरणशब्दः ।

* पतन्ति अनेन पत्रम्, पुंक्लीबलिङ्गः, 'नीदा-
म्ब' । ५।२।८८ ॥ इति व्रट् ।

पत्र-पुं-न.-११२३-पां६डुं.

द्र० छदशब्दः ।

* पतति पत्रं, पुंक्लीबलिङ्गः 'हुयामा'-[उणा-
४५१] ॥ इति व्रः ।

पत्र-न.-११८३--(वी) ङा वगेरेनां) पान.

* पत्रं निम्बादेः ।

पत्र-न.-१३१७-पक्षीनी पां५.

द्र० गस्तृशब्दः ।

* पतन्ति अनेन पत्रम्, 'नीदाम्बू' [५।२।८८] ॥
इति । व्रट् ।

पत्र-न.-७८४-(शे० १४७)-छरो.

द्र० कुपाणिकाशब्दः ।

पत्रणा-स्त्री-७८१-पक्षुं आणु रक्षं उपर
स्थापयुं ते.

* पत्रणं पत्रणा, तस्य पक्षस्य शरस्कन्धे
न्यसनम् ।

पत्रपरशु-पुं-९२०-धातु डे पांढसा आपवानी
शीष्णी.

□ ब्रश्चन ।

* पत्रकारः पत्राणां वा छेदकः परशुः पत्र-
परशुः ।

पत्रपाल-पुं-७८४-क्षामो छरो.

□ [हुलमातृका-शे० १४७-कुट्टन्ती, पत्रफला,
शे०-१४८] ।

* पत्रेण बालयति रक्षति पत्रपालः ।

शेषश्चात्र-पत्रपालेतु हुलमातृका । कुट्टन्ती
पत्रफला च ।

(**पत्रपाली**)-स्त्री-७८१-आणुनां पुंभमां
रहेला गीध वगेरेनां पीछां.

□ पक्ष, वाज, (छदावली) ।

पत्रपाश्या-स्त्री-६५५-ललाटनुं आभूपण्य,
धामष्णी.

□ ललाटिका ।

* पत्रपाशानां समूहः पत्रपाश्या । 'पाशादेश्च
भ्यः' । ६।२।२५॥

पत्रफला-स्त्री-७८४-(शे० १४८) क्षामो छरो.

द्र० पत्रपालशब्दः ।

(**पत्रभङ्गि**-स्त्री-६५५-स्त्रीभ्यानां गाल स्तन
वगेरे उपर कस्तूरी आदिथी करेली वेल.

□ पत्रलेखा, (पत्रभङ्गी), पत्रवल्लि, (पत्रवल्ली),
पत्रलता, पत्राङ्गुली, [पत्रवल्लरीव, पत्रमंजरी
शि-५३-] ।

* द्राविडकालिङ्गादिभेदेन पत्राकृतिर्भङ्गिः
पत्रभङ्गिः स्त्रीणां कपोल स्तन मण्डलादिषु कस्तूरिका दिभिः
पत्ररचन

(**पत्रभङ्गी**)-६५५-स्त्रीभ्यानां गालस्तन वगेरे उपर
कस्तूरी आदिथी करेली वेल.

द्र० पत्रभङ्गिशब्दः ।

पत्रमंजरी-स्त्री-६५५-(शि.-५३) स्त्रीभ्यानां
गालस्तन वगेरे उपर कस्तूरी आदिथी करेली वेल.

द्र० पत्रभङ्गिशब्दः ।

पत्ररथ-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

* पत्राणि पक्षा रथोऽस्य पत्ररथः ।

पत्रल-४०६-पातणुं दधीं, छास.

□ द्रप्स, [द्रप्स्य शि.-२८] ।

* पत्रं ल्यति पत्रलम् । पत्रमस्यास्तीति वा,
सिध्नादित्वाद् लः ।

पत्रलता-स्त्री-६५५-स्त्रीभ्यानां गाल स्तन वगेरे
उपर कस्तूरी आदिथी करेली रयना.

द्र० पत्रभङ्गिशब्दः ।

पत्रलेखा-स्त्री-६५४-स्त्रीभ्यानां गाल स्तन वगेरे
उपर कस्तूरी आदिथी करेली करयना.

द्र० पत्रभङ्गिशब्दः ।

* द्राविड-कालिङ्गादिभेदेन पत्राकृतिलेखा पत्र-
लेखा स्त्रीणां कपोलस्तनमण्डलादिषु कस्तूरिकादिभिः
पत्ररचना ।

पत्रवल्लरी-स्त्री-६५५-(शि.-५३)-स्त्रीभ्यानां
गालस्तन उपर कस्तूरी आदिथी करेली रयना.

द्र० पत्रभङ्गिशब्दः ।

पत्रवल्लि-स्त्री-६५५-स्त्रीभ्यानां गालस्तन वगेरे
उपर करेली रयना.

द्र० पत्रभङ्गिशब्दः ।

(**पत्रवल्ली**)-स्त्री-स्त्रीभ्याना गालस्तन वगेरे उपर
कस्तूरी आदिथी करेली रयना.

द्र० पत्रभङ्गिशब्दः ।

पत्रवाह-पुं-७७८-आणु.

द्र० अजिह्मशब्दः ।

* पत्राणि वहति पत्रवाहः ।

पत्राङ्ग-न.-६४२-रक्त यंठन, रतांजणी.

द्र० कुचन्दनशब्दः ।

* पत्रेषु अङ्गति पत्राङ्गम् ।

(पत्राङ्गुलि)-स्त्री-६५५-स्त्रीयोना गाल स्तन
उपर कस्तूरी वि. थी करेकी वेलनी रयना.

द्र० पत्रभङ्गिशब्दः ।

पत्राङ्गुली-स्त्री-६५५-स्त्रीयोना गाल स्तन उपर
कस्तूरी वि. थी करेकी वेलनी रयना.

द्र० पत्रभङ्गिशब्दः ।

पत्रिन्-पुं-७७८-आद्यु.

द्र० अजिह्माशब्दः ।

* पत्राणि अस्य सन्ति पत्री ।

पत्रिन्-पुं-१३३४-स्थेन पक्षी, आज पक्षी,
स्त्रीयाणो.

□ स्थेन, शशादन ।

* पत्री समान्योऽपि विशेषे वर्तते, यत् शाश्वतः
'स्थेनाख्यो विहगः पत्री पत्रिणौ शरपक्षिणौ' इति ।

पत्रिन्-पुं-१३१७-पक्षी.

द्र० अगौकसूशब्दः ।

पत्रोर्ण-न.-६६७-डोशेटानी लाणनु'वस्त्र, रेशमी
वस्त्र.

□ धौतकौशेय ।

* लकुच-वटादीनां पत्रेषु कुमिलालोर्णाकृतं पत्रोर्णं,
पृषोदरादित्वात् ।

'पथ'-पुं-९८३-रस्तेो.

द्र० अध्वनशब्दः ।

पथिक-पुं-४९३-मुसाइर.

द्र० अध्वनशब्दः ।

* पन्थानं याति पथिकः, 'पथ इकद्' ।६।४

८८॥ अदूरविषकर्षादस्य पर्यायत्वम् ।

(पथिकसार्थ)-पुं-४९३-मुसाइरनेो समुदाय.

□ हारि ।

* पथिकानां सार्थः- गणः ।

पथिन्-पुं-९८३-भाग', रस्तेो.

द्र० अध्वनशब्दः ।

* पथन्ति अस्मिन् पन्थाः पुंलिङ्गः, 'पथिमथि-
भ्याम्' (उणा-९२६) इतीन् ।

पथ्या-स्त्री-११४६-६२३

द्र० अभयाशब्दः ।

* पथि साधुः पथ्या हितेरथः ।

पद्-पुं-६१६-(शि. ४८)-पग.

द्र० अंद्दिशब्दः ।

पद्-न.-२४२-पद्, स्यादिना अंतवाणो डोर्ध पण्य
शब्द ते पद् कहेवाय छे.

* पद्यते-गम्यतेऽर्थे ऽनेनति पदम् वर्षादित्वादल् ।

पद्-पुं न.-६१६-पग.

द्र० अंद्दिशब्दः ।

* पद्यतेऽनेन पदः, पुंक्लीबलिङ्गः, वर्षादित्वादल्,
पदपि, यद् व्याडिः-पत्यादांद्दिश्चरणोऽस्त्री' इति ।

पद्-न.-९८८-स्थान.

□ स्थान, आस्पद ।

* पद्यतेऽस्मिन् पदम्, 'वर्षादयः क्लीबे'
।५।३।२९॥ इत्यल् ।

पदग-पुं-४९८-(शि० १०८) पगे आधनार, पाणो

द्र० पत्तिशब्दः ।

* शेषश्चात्र 'पादात्पदगौ समौ'

पदत्वरा-स्त्री-९१५-(शि. १५५) पगरभां,
न्तेडा, व्यूट.

द्र० उपानत्शब्दः ।

पदभञ्जन-न.-२५४-पदोनेो विभाग करवेो ते

□ निरुक्त ।

* पदानि भञ्जन्तेऽस्मिन्निति पदभञ्जनम् ।

पदभञ्जिका-स्त्री-२५६ कडिन पदोने २५६ करी
अर्थ करवेो ते

* भञ्जिका, (न्यास) ।

* विषमाम्येव पदानि भनक्ति पदभञ्जिका ।

(पद्वि)-स्त्री-९८३-भाग', रस्तेो.

द्र० अध्वनशब्दः ।

पदवी-स्त्री-९८३-भाग, रस्ते।

द्र० अध्वनशब्दः ।

* पद्यन्तेऽनया पदविः, 'छविच्छिवि-' (उणा-७०६) ॥ इति बौ निपात्यन्ते, इयां पदवी ।

(पदाजि)-पुं-४९८-पगे आलनार, पाणो।

द्र० पत्तिशब्दः ।

पदाति-पुं-४९७-पगे आलनार, पाणो।

द्र० पत्तिशब्दः ।

* पादाभ्यामतति गच्छति पदातिः, 'पादाच्चात्य-जिभ्याम्' (उणा-६२०) इति णिदिः 'पदः पादस्याः' । ३ । २ । ९५ ॥ इति पदादेशः ।

पदातिक-पुं-४९७-पगे आलनार, पाणो।

द्र० पत्तिशब्दः ।

* पादाभ्यामतति-पदातिकः 'कुशिकहृदि'-(उणा-४५) ॥ इति इके निपात्यन्ते ।

पदायता-स्त्री-९१५-(शे. १५६) पगरभां, लोड।

द्र० उपानतशब्दः ।

पदासन-न.-७१८-पगे मूकवानो आलोड।

□ पादपीठ ।

* पदयोरसनं पदासनम् ।

पदिक-पुं-४९८-पगे आलनार, पाणो।

द्र० पत्तिशब्दः ।

* पादाभ्यां चरति पदिकः, 'पदिकः' ६ । ४ । १३ ॥ इतीकटि निपात्यन्ते ।

पद्ग-पुं-४९७-पगे आलनार, पाणो।

द्र० पत्तिशब्दः ।

* पादाभ्यां गच्छति पद्गः, 'हिमहति'- । ३ । २ । ९६ ॥ इत्यत्र मतान्तराश्रयणात् गे पद्भावः ।

पद्धति-स्त्री-२५७-अन्थनेो अभुङ्क भाग।

* अनवच्छिन्नक्रमत्वात् पद्धतिरिव पद्धतिः ।

पद्धति-स्त्री-९८३-भाग, रस्ते।

द्र० अध्वनशब्दः ।

* पादाभ्यां हन्यते पद्धतिः, 'हिमहति'- । ३ । २ । ९६ ॥ इति पदादेशः ।

पद्म-पुं-१९३-नव निधि पैश्री भीन्ने निधि।

* पद्माकृतित्वात् पद्मः पुंमि, वाचस्पतिस्तु-

'पद्मोऽस्त्रियामित्याह ।

पद्म-पुं-६९३-६ भा यङ्कवर्ती।

□ पद्मोत्तरात्मज ।

* पद्यते निधीनिति पद्मः । 'अर्त्तीरि-' ॥

(उणा-३३८) ॥ इति मः ।

पद्म-पुं-६९८-८ भा अथदेव।

द्र० अचलशब्दः ।

* पद्यते पद्मः ।

पद्म-पुंन.-११६०-३भग।

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* पद्यते पद्मम् । 'अर्त्तीरि-' (उणा-३३८) ॥ इति मः । एषः पुंक्व्रीबलिङ्गः ।

पद्म-न.-१२२९-६ाथीना शरीर उपर लुवानीमां थता राता णिं दुओ।

□ 'पद्मक ।

* पद्ममिव पद्मं रक्तत्वात् ।

पद्म-पुं-१५७-(शे. २६) अंभ ऋनु, षेठ अने अपाड भडीने।

द्र० उष्णशब्दः ।

'पद्मक'-न.-१२२९-६ाथीना शरीर उपर लुवानीमां थता राता णिं दुओ।

□ पद्म ।

पद्मगर्भ-पुं-२१९-(शे. ७३) विष्णु, कृष्ण।

द्र० अच्युतशब्दः ।

पद्मनाभ-पुं-५३-आवती चोतीशीना प्रथम तीथ'३२।

* पद्मं नाभावस्य पद्मनाभः । 'नाभेर्नाभि' । ७ । ३ । १३४ ॥ इति अप्समासान्तः ।

पद्मनाभ-पुं-२१५-विष्णु, कृष्ण।

द्र० अच्युतशब्दः ।

* पद्मं नाभावस्य पद्मनाभः, 'नाभेर्नाभि' । ७ । ३ । १३४ ॥ इत्यप्समासान्तः ।

पद्मनाल-न.-११६५-३भगनी नाण।

द्र० तन्तुशब्दः ।

* पद्मस्य नालं पद्मनालम् ।

पद्मप्रभ-पुं-२६-छट्ठा तीर्थंकर श्रीपद्मप्रभ.

* निष्पङ्कतामङ्गीकृत्य पद्मस्यैव प्रभाऽस्य पद्मप्रभः, यद्वा पद्मशयनदोहदो मातुः देवतया पूरित इति पद्मवर्णाश्च भगवानिति वा पद्मप्रभः ।

(पद्मपाणि)-पुं-९६-सूथं.

द्र० अंशुशब्दः ।

(पद्मबभ्रु)-पुं-९६-सूथं.

द्र० अंशुशब्दः ।

पद्मभू-पुं-२१३-ध्रुवा.

द्र० अजशब्दः ।

* पद्माद् भवति पद्मभूः, यौगिकत्वात् कमल-जन्माऽपि ।

पद्मराग-पुं-न.-१०६४-पद्मराग भक्ति, भाष्येक.

□ लोहितक, लक्ष्मीपुष्प, अरुणोपल, [शोण-रत्न शि. ८४] ।

* पद्मस्यैव रागोऽस्य पद्मरागः, पुं क्लीब-लिङ्गः ।

पद्मवासा-स्त्री-२२६-वक्ष्मी.

द्र० आशब्दः ।

* पद्मे वासोऽस्याः पद्मवासा ।

पद्महास-पुं-२१९-(शि. ७३)-विष्णु, कृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

पद्मा-स्त्री-४०-पीश भां तीर्थंकरनी मातानुं नाम.

* पद्मेव पद्मा ।

पद्मा-स्त्री-२२६-वक्ष्मी.

द्र० आशब्दः ।

* पद्ममस्ति अस्याः पद्मा, अभ्रादित्वाद्, अः ।

पद्माकर-पुं-१०९४-तणाव.

द्र० कासारशब्दः ।

* पद्मानामाकरः पद्माकरः, योग्यत्वात् ।

'पद्माट'-पुं-११५८-कुंवाडियो.

द्र० एडगजशब्दः ।

पद्मावती-स्त्री-४६-श्री पार्श्वनाथल.नी शासन देवता

* पद्मं करोऽस्ति अस्याः पद्मावती । 'अन-

अ. ५३

जिरादि'- 131217011 इति मतौ दीर्घत्वम् ।

पद्मिन्-पुं-१२१८-(शि. १७५) ङाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

'पद्मिनी'-स्त्री-११६०-कमलतो वेत्तो.

द्र० नलिनीशब्दः ।

(पद्मिनीश)-पुं-९७-सूथं.

द्र० अंशुशब्दः ।

पद्मेशय-पुं-२१५-विष्णु, कृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* पद्मे शोते पद्मेशयः, 'शयवासिवासेष्वकालात्'

131212511 इति सप्तम्या अलुपू ।

पद्मोत्तरात्मज-पुं-६९३-८भां यकृवर्ती.

□ पद्म ।

* पद्मोत्तरस्य आत्मजः पुत्रः पद्मोत्तरात्मजः ।

पद्य-पुं-८९४-शुद्र.

द्र० अन्त्यवर्णशब्दः ।

* ब्रह्मणः पादयोर्भवः पद्यः, देहांशत्वाद् यः, 'हिम-हति'-131219611 इति पदादेशः ।

पद्या-स्त्री-९८३-भाग, रस्तो.

द्र० अध्वनशब्दः ।

* पद्मस्यां दृश्यं पद्या, 'दृद्यपद्य'-101111111

इति यः ।

पन्न-न.-१४९१-पडी गयेलुं, गयेलुं.

द्र० गलितशब्दः ।

* पद्यते स्म पन्नम् ।

पन्नग-पुं-१३०४-सपं.

द्र० अहिशब्दः ।

* पद्म्यां न गच्छति पन्नगः, नखादित्वात्, पन्नं गच्छतीति वा ।

पन्नद्धा-स्त्री-९१४-पगरभां, जेडा.

द्र० उपानतशब्दः ।

* पदोर्द्धा पन्नद्धा ।

पपी-पुं-९८-(शि. ६)-सूथं.

द्र० अंशुशब्दः ।

(पयःपयस्त्र)-पुं-१०७५-दूध सागर, क्षीर सागर.

पयस्त्र-न.-४०४-ईध.

द्र० ऊधस्यशब्दः ।

* पीयते पयः, 'पाहाकृभ्यां पयह्यौ च'
(उणा-९५३) इत्यस् ।

पयस्त्र-न.-१०६९-पाण्णी.

द्र० अप्रशब्दः ।

* पयते गच्छति वा 'अस्' (उणा-९५२)
इत्यस् ।

पयस्य-न.-४०५-थी, ढडी, भाष्मण्य वगेरे.

* पयसो विकारः पयस्यम्, 'पयोद्वोर्यः'
।६।२।३५। इति यः, आदिशब्दान्नवनीतादि ।

पयस्या-स्त्री-८३१-गरभ इधमां नापेलु ढडी.

□ आमिक्षा, क्षीरशर ।

* पयसो विकारः पयस्या, 'पयोद्वोर्यः'
।६।२।३५। इति यः ।

पयोधर-पुं-(द्वि. व.) ६०३-स्तन.

द्र० उरोजशब्दः ।

* पयो दुग्धं धरतः पयोधरौ ।

पर-पुं-७२८-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* प्रियते परः ।

पर-न.-१४३९-मुष्म्य, प्रधान.

द्र० अग्रशब्दः ।

* पिपति परम् । वाच्यलिङ्गः ।

पर-न.-१४५२-६२.

□ विप्रकृष्ट, दूर ।

* पिपति परम् ।

परःशत-पुं-१४२५-सौथी वधारे.

* येषां सङ्ख्येयानां शतात् परा-शतादूर्ध्वं
सङ्ख्या ते शतात् परे परःशतः कुञ्जराः, 'परः
शतादिः' ।३।१।७५। इति पञ्चमीतत्पुरुषे साधुः ।
आदिग्रहणात् परःसहस्रा, परोलक्षा इत्यादयः ।

(परःसहस्र)-पुं-१४२५-६०२थी वधारे.

परच्छन्द-पुं-३५६-परतंत्र, पराधीन.

द्र० गृह्यकशब्दः ।

* परस्य च्छन्दोऽस्य परच्छन्दः ।

परजात-पुं-३६१-या३२.

द्र० किङ्करशब्दः ।

* परेण जातः परजातः ।

परञ्जन-पुं-१८८-वरुण्य देवता, गल देवता.

द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

* परं जयति परञ्जनः, 'विदनगगन'- (उणा-
२७५) इत्यादिशब्दान्निपात्यते ।

परतन्त्र-पुं-३५६-पराधीन.

द्र० गृह्यकशब्दः ।

* परस्य तन्त्रमायतः परतन्त्रः ।

परपिण्डाद्-पुं-३६१-या३२.

द्र० किङ्करशब्दः ।

* परस्य पिण्डमत्ति परपिण्डाद् ।

परपुष्ट-पुं-१३२१-(शे. ११७) डेयल.

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

* (परेण पुष्यते परपुष्टः, काकीपुष्टत्वात् ।)

परमब्रह्मचारिणी-स्त्री-२०५-(शे. ५०) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

परभाग-पुं-१३७५-गुणोत्तुं उत्कृष्टपण्डुं, उत्कृष्टं.

□ गुणोत्कर्ष ।

* परस्य भजनं परभागः ।

'परभृत, -पुं-१३२२-अगडो.

द्र० अन्यभृत्शब्दः ।

'परभृत'-पुं-१३२१-डेयल.

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

* परेण-अन्येन भ्रियते पुष्यते परभृतः, काकी
पुष्टत्वात् । अन्यभृतपरपुष्टावपि ।

परमद्-पुं-६४०-(शे. १३२) अगडु, अगड.

द्र० अगडशब्दः ।

परमम्-अ.-१५४०-डा, स्वीकार गण्यपनार
अव्यय.

□ ओम, आम ।

* परमं-विभक्त्यन्तप्रतिरूपकम् । यथा परमं
तत्रावासम् ।

परमरस-पुं-४०९-(शे. १०१) पा लागना पाष्ठी
वाणुं दृष्टीं.

द्र० तक्रशब्दः।

परमान्न-न.-४०६-दूधपाक, पीर.

□ पायस, क्षैरेयी।

* परमं च तदन्नं च परमान्नम्।

परमार्हत-पुं-७१२-कुमारपाण रत्न.

द्र० कुमारपालशब्दः।

* अहंन् देवताऽस्य आर्हतः, परमः श्रमादि-
गुणधारणात्, स चासौ आर्हतश्च परमार्हतः।

परमेष्ठिन्-पुं-२४-अरिहंत, तीर्थंकर.

द्र० अधीश्वरशब्दः।

* परमे पदे तिष्ठतीति परमेष्ठी, 'परमात्थः
क्ति' (उणा-९२५) ॥ इति इनि प्रत्यये भीरुष्ठादित्वात्
षत्वं सप्तम्या अलुप् च।

परमेष्ठिन्-पुं-२११-ब्रह्मा.

द्र० अजशब्दः।

* परमे पदे तिष्ठतीति परमेष्ठी, 'परमात्थः कित्'
(उणा-९२५) ॥ इति इनि प्रत्यये भीरुष्ठानादित्वात्
षत्वं सप्तम्या अलुप् च।

परम्पर-पुं-५४४-प्रपौत्रनो पुत्र.

* परात्परतरः परम्परः, पृषोदरादित्वात्

परम्पराऽस्यास्तीति वा।

परम्पराक-न.-८३०-यज्ञभां थतो पशुनो वध.

□ शसन, प्रोक्षण, [शसन शि. ७२]।

* परम्पराकति परम्पराकम्।

परलोकगम-पुं-३२३-मृत्यु.

द्र० अव्ययशब्दः।

* परलोके गमनं परलोकगमः।

परवत्-पुं-३५६-पराधीन.

द्र० गृह्यकशब्दः।

* परो नियन्ताऽस्ति अस्य परवान्।

परवश-पुं-३५६-पराधीन.

द्र० गृह्यकशब्दः।

* परस्य वशः परवशः।

परवाणि-पुं-१५९-(शे. २७) वरस.

द्र० अब्दशब्दः।

परशु-पुं-७८६-कुडाडो.

द्र० कुठारशब्दः।

* परान् श्रुणाति परशुः, 'पराङ्मेभ्यां शृस्वनिभ्यां
डित्'-(उणा-७४२) ॥ इत्युः।

(परशुधर)-पुं-२०७-गणेश, गणपति.

द्र० आखुगशब्दः।

परशुराम-पुं-८४८-(शे. ७४) परशुराम, ०४म-
दग्निनो पुत्र.

द्र० जामदग्न्यशब्दः।

परश्वध-पुं-७८६-परशु, कुडाडो.

द्र० कुठारशब्दः।

* परान् श्रुणाति परश्वधः, 'परात् श्वो डित्'-
(उणा-२५५) ॥ इति वधः।

परश्वधायुध-पुं-७७०-कुडाडीवाणो.

□ पारश्वधिक, पारश्वध।

* परश्वधः आयुधम स्य परश्वधायुधः।

परश्वस्त्र-अ.-१५४२-(शे. २०२) आवती डाले,
परम द्विसे.

परस्पर-न.-१४९९-परस्पर.

□ अन्योन्य, इतरेतर। (मिथस्-अव्य.)

* परस्परदयस्त्रयोऽपि स्वभावाद् एकत्वपुंस्त्ववृत्तयः
कर्मव्यतिहारविषयाः 'परस्परान्योन्येतरस्याम् स्यादेर्वा
पुंसि'।३।२।१॥ इति सूत्रनिदेशात् परान्येतरशब्दानां
सर्वनाम्नां द्विर्वचनादिनिपातनात् साधवः।

परस्वेहा-स्त्री-४३१-पा२कु धन ७२शु
३२वानी ४२७।

□ अभिध्या, (विषमस्पृहा, विषमप्रार्थना)।

* परस्वविषया स्पृहा परस्वेहा, परस्वे विषयस्पृहे
त्येके। दोषचिन्तापूर्वं परस्वे लिप्सेत्यर्थः।

पराक्रम-पुं-७३९-पराक्रम.

□ पौरुष, विक्रम, शौर्य, शौण्डीर्य।

* पराक्रमणं पराक्रमः।

पराक्रम-पुं-७९६-पराक्रम.

द्र० उज्जशब्दः।

* पराक्रमन्तेऽनेन पराक्रमः ।

पराक्रम-पुं-२१९-(शे. ७३) विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

पराग पुं-११२६-कूलनी २०४.

* परागच्छति परागः, पुष्पाणां रजः ।

पराङ्मुख-न.-१४३७-विभुष, अवणुं.

□ पराचीन ।

* पराङ्गमुखमस्य पराङ्गमुखम् ।

पराचित-पुं-३६०-या३२.

द्र० किङ्करशब्दः ।

* परैराचीयते वध्यते पराचितः ।

पराचीन-न.-१४३७-विभुष, अवणुं.

□ पराङ्मुख ।

* पराञ्चति पराक्, परागेव पराचीनम्, 'अदिक्
ल्लियां वाञ्चः' ।७।१।१०७। इति स्वार्थे ईनः ।

पराजय-पुं-८०३-२खुभां ६२पुं ते.

* पराजयनं पराजयः ।

पराजित-पुं-८०५-६ारेखो.

द्र० अभिभूतशब्दः ।

* पराजीयते स्म पराजितः ।

पराधीन-पुं-३५६-पराधीन, परवश.

द्र० गृह्यकशब्दः ।

* परस्याधीनः पराधीनः ।

परान्न-पुं-३६१-या३२.

द्र० किङ्करशब्दः ।

* परस्याऽन्नमस्य परान्नः ।

पराभव-पुं-४४१-पराभव, तिरस्कार.

द्र० अत्याकारशब्दः ।

पराभूत-पुं-८०५-६ारेखो.

द्र० अभिभूतशब्दः ।

परामर्श-पुं-३२२-विआ२खु.

द्र० अध्याहारशब्दः ।

* परामृश्यते परामर्शः ।

परायत्त-पुं-३५६-पराधीन.

द्र० गृह्यकशब्दः ।

* परस्यायत्तः परायत्तः ।

परायण-पुं-३८५-त८५२, आसक्त.

द्र० आसक्तशब्दः ।

* परं कार्यं पारम्यते परायणः ।

परारि-अ.-१५४२-(शे. २०५) छेष्टी सालनी
आगदी, साल, परार.

पराद्ध-न.-८७४-६श मध्य प्रभाण, परार्ध.

* दशमध्यानि परार्द्धम् 'विशत्यादयः' ।

।६।४।१६३। इति निपात्यते ।

पराध्य-न.-१४३९-मुष्य, प्रधान.

द्र० अग्रशब्दः ।

* परार्द्धे भवं परार्ध्यम् । 'परावरा'-।६।३।७३।।

इति यः ।

पराबुद्ध-पुं-१२१३-(शे. १७५) अद्योत,
आगीओ.

□ खद्योत ज्योतिरिङ्गण ।

परावत्त-पुं-८७०-इ२३२ ३२वो, अद्वेयो-अद्वेयो
३२वो ते.

द्र० निमयशब्दः ।

* परावत्तं न परावत्तः ।

पराविद्ध-पुं-२१९-(शे. ६७) विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

परावृत्त-न.-१२४५-धोआनुं अमीन ७५२ आओ.
टुं ते.

□ अपावृत्त, लुडित, वेत्तित ।

* परावृत्तं न परावृत्तम् ।

परास-न.-१०४२-(शे. १६९)-कलर्ध, सीसुं.

द्र० आर्त्तनशब्दः ।

परासन-न.-३७०-हिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* परापूर्वस्य अस्यतेः परासनम् ।

परासु-पुं-३७४-मृत्यु पाभेयो.

द्र० उपगतशब्दः ।

* परा गता असवः प्राणाः अस्य परासुः ।

परास्कन्दिन्-पुं-३८२-यो२.

द्र० एकागारिकशब्दः ।

* परानास्कन्दति परास्कन्दी ।

परिकर-पुं-६७९-पलाङ्गी ।

द्र० अवसक्तिकाशब्दः ।

* परिक्रियते वपुरनेन परिकरः, 'पुन्नाग्नि'-
।५।३।३०॥ इति घः ।

परिकर-पुं-७१५-परिवार, नोकर, याकर ।

द्र० उपकरणशब्दः ।

* परिकीर्यते, परिकरोति वा परिकरः ।

परिकर्मन्-न.-२४६-१२ भा दृष्टिवाद अंगना
पांयभेद पौडी पहेलोभेद ।

परिकर्मन् न.-६३५६-स्तान, विलेपन वगेरथी,
थतो संस्कार ।

मण्डन, प्रसाधन ।

* प्रत्यङ्गं कर्म प्रतिकर्म ।

परिकर्मिन्-पुं-३६०-याकर ।

द्र० किङ्करशब्दः ।

* परितः कर्माऽस्यास्ति परिकर्मी, शिखादित्वादिन् ।

परिकूट-पुं-न.-९८२-नगरना दरवाण्ण भासे
यउवा जितरवानो दाण ।

हस्तिनख, नगरद्वारकूटक, (नगरद्वारकूट) ।

* परितः कूटयते परिकूटम् पुं क्लीबलिङ्गः ।

परिक्रम-पुं-१५००-विहार, पगे यालपुं ते ।

गति, वीङ्खा, विहार, ईया, परिसर्प ।

* परिक्रमणं परिक्रमः ।

परिक्षिप्त-न.-१४७४-वेशयेलुं, वी'रायेलुं ।

वल्यित, निवृत्त, परिवेष्टित, परिष्कृत, परीत ।

* परिक्षिप्यते स्म परिक्षिप्तम् ।

परिखा-स्त्री-१०९५-आध ।

खेय, खातिका ।

* परिखन्यते परिखा, 'क्वचित्'-।५।१।१७१॥

इति डः ।

परिग्रह-पुं-५१३-पत्नी, सङ्घ्यारिणी ।

द्र० ऊढाशब्दः ।

* परिग्रह्यते परिग्रहः ।

परिग्रह पुं-७१५-नोकर, याकर, परिवार ।

द्र० उपकरणशब्दः ।

* परिग्रह्यते परिग्रहः ।

परिघ-पुं-७८६-लोढाथी अंधाथेली लाडडी,
डडियाणी डांग ।

परिघातन [पलिघ शि. ६८]

* परिहन्यतेऽनेन परिघः, लोहबद्धो लगुडः,
'परेघः'-।५।३।४०॥ इत्यलि घादेशः । लत्वे पलिघोऽपि ।

परिघ-पुं-१००४-भोगण, कपाड अंध करी
पछवाडे नापेल लोढा डे लाडडानो दंड ।

अर्गला ।

* परिहन्यतेऽनेन परिघः, दारुमयो लौहो वा
दण्डः, 'परेघः' ।५।३।४०॥ इत्यल ।

परिघातन-पुं-७८६-डडियाणी डांग ।

परिघ, [पलिघ शि. ६८] ।

* परिव्रात्यतेऽनेन परिघातनः ।

परिचय-पुं-१५१३-ओणभायु ।

संस्तव ।

* समन्ताच्चयनं परिचयः ।

परिचर-पुं-७६५-दंडनायक, सेनानुं रक्षयु कर-
नार, योडीदार ।

परिधिरथ ।

* परितः-समन्ताद् चरति रक्षितुं परिचरः ।

परिचर्या-स्त्री-४९६-सेवा, भक्ति ।

द्र० आराधनाशब्दः ।

* परिचरणं परिचर्या ।

परिचारक-पुं-३५९-याकर ।

द्र० किङ्करशब्दः ।

* परिचरति परिचारकः, प्रतिचरोऽपि ।

परिच्छद-पुं-७१६-नोकर-याकर वगेरे परिवार ।

द्र० उपकरणशब्दः ।

* परितश्चाद्यतेऽनेन परिच्छदः, 'पुं'नाग्नि'-।५।३।
१३०॥ इति घे 'एकोपसर्ग'स्य'-।४।२।३४॥ इति ह्रस्वः

परिजन-पुं-७१६-(शि- ६१) नोकर-याकर वगेरे
परिवार ।

द्र० उपकरणशब्दः ।

परिञ्चन-पुं-१०५-(शि० १४) यन्त्र ।

द्र० अत्रिहजशब्दः ।

परिणत-पुं-१२२१-वांके धा ४२नार छाथी.

तिर्यग्धातिन् ।

* परितो नमति स्म परिणतः ।

परिणत-न.-१४८५-पाडेकुं.

पक्व ।

* परिणमते स्म परिणतम् ।

परिणय-पुं-५१८-विवाह.

द्र० उद्गाहशब्दः ।

* परिणयनं परिणयः ।

परिणाम-पुं-१५१८-ईरकार, विचार.

विक्रिया, [विकार, विकृति शे. ३७] ।

* परिणमनं परिणामः ।

परिणाय-पुं-४८७-पासा प्रभाषे सोगडा ईश्ववा ते.

* वामदक्षिणयोः शारीणां परिणयनं परिणायः

‘परेद्युते’ १५।३।६३॥ इति वच ।

परिणाह-पुं-१४३१-पडोणाध.

विशालता ।

* परिणह्यतेऽनेन परिणाहः ।

परिणाह-पुं-२००-(शे ४३) शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

परिणेतृ-पुं-५१७-(शे. ४२) पति, वर.

द्र० कान्तशब्दः ।

परितस्-अ.-१५२९-आरे आबु, सर्वं तरङ्.

सर्वतस्, विश्वक्, समन्तत्. समन्ततस् ।

* ‘पयंभेः सर्वोभये’ १७।२।८३॥ इति तसौ

परितः यथा-परितो ग्रामम् ।

परित्राण-न. १५०२-रक्षणीयने अयावपुं, भारवा तैयार थयेदाने रेकवे ते.

पर्याप्ति, हस्तधारण, (हस्तस्थापन) ।

* परित्रायते परित्राणम् ।

परित्राण-न.-६३०-(शे. १२६) रेभ, इंवाडा.

द्र० तनूरुहशब्दः ।

(परित्याग-पुं-)-७३८-त्याग (४ पैडा पैसाने छोडी देवाइये ऐक अर्थ दूषण).

परिदान-न.-८६९-शाहुं, अहलो अहलो करवे ते.

द्र० निमयशब्दः ।

* परिवर्ताद् दानं परिदानम् ।

परिदान-न.-८७०-(शे. ७७) थापण्य पाथी आपनी.

प्रतिदान, न्यासार्पण ।

परिदेवन-न.-२७५-शोक करवे.

विलाप (उपशोचन) ।

* परिदेवनं उपशोचनमित्यर्थः ।

परिधान-न.-६७२-नीये पडेरवानुं वस्त्र.

द्र० अघोऽशुकशब्दः ।

* परिधीयते परिधानमधोवसनम् ।

परिधि-पुं-१०२-मंडल, अन्द्रसूर्यनी आरे आबु परिधि.

मण्डल, उमसूर्यक, परिवेष ।

* परितो धीयते परिधिः, पुल्लिङ्गः, ‘उपसर्गाद्:

किः’ १५।३।८७॥ इति किः ।

परिधिस्थ-पुं-७६५-सैन्यनी अदोअस्त राअनार हंडनायक.

परिचर ।

* परिधौ सेनान्ते तिष्ठति परिधिस्थः ।

परिपण-पुं-८६९-मूलधन, पुंछ, भूडी,

मूलद्रव्य, नीवी (नीवि) ।

* परिपण्यते वृद्धयर्थं परिपणः । ‘पणमनि’- १५।३।३२॥ इत्यद् ।

परिपन्थक-पुं-७२९-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* परितः पन्थयति-गच्छति परिपन्थकः, परिपन्थी ।

परिपन्थिन-पुं-७२९-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* परितः पन्थयति-गच्छति परिपन्थकः, परिपन्थी ।

परिपाटि-स्त्री-५०४-अनुकंभ.

द्र० अनुक्रमशब्दः ।

* परिपाटनं परिपाटिः, स्त्रीलिङ्गः, 'स्वरेभ्य इः' (उणा-६०६) ॥ इयां परिपाटी ।

परिपाटी-स्त्री-१५०४-अनुक्रम.

द्र० अनुक्रमशब्दः ।

* परिपाटनं परिपाटिः, स्त्रीलिङ्गः, 'स्वरेभ्य इः' (उणा-६०६) ॥ इयां परिपाटी ।

परिपूर्णसहस्रचन्द्रवती-स्त्री-१७५-(शे. ३४)

धन्वाणी.

द्र० इन्द्राणीशब्दः ।

परिप्लव-त.-१४५५-यल, यंयल, यपल.

द्र० अस्थिरशब्दः ।

* परिप्लवते परिप्लवम् ।

परिप्लुता-स्त्री-१०२-भद्रेश.

द्र० अन्विजाशब्दः ।

* परिप्लवते स्म परिप्लुता ।

परिभव-पुं-४४१-पराभव, तिरस्कार.

द्र० अत्याकारशब्दः ।

परिभव-पुं-१४७९-अनादर.

द्र० अनादरशब्दः ।

परिभाव-पुं-४४१-तिरस्कार.

द्र० अत्याकारशब्दः ।

* परिभवनं परिभावो, बाहुलकाद् घञ ।

परिभाषण-त.-२७४-निन्दापूर्वकं उपदेशोऽप्येते,

* यः सनिन्दः उपालम्भस्तत्रस्यात् परिभाषणम् ।

मैवं कृथा इति वाच्यत इत्यर्थः ।

'परिभूत'-पुं-८०५-हारेदो पराञ्जित.

द्र० अभिभूतशब्दः ।

* परिभूयते स्म परिभूतः ।

परिभूत-त.-१४७९-तिरस्कारेलुं.

द्र० अनादृतशब्दः ।

परिमण्डल-त.-१४६७-गोण.

□ वर्तुल, वृत्त, निस्तल ।

* परितो मण्डलाकृति परिमण्डलम् ।

परिमल-पुं-१३९१-भर्दनं करवाधी उत्पन्नं थयेल सुगन्ध.

* परिमलते परिमलः । रतविकसद्देहाङ्गराग परिमलनोत्पन्नो हृद्यो गन्धः ।

परिमोषिन्-पुं-३८२-योर.

द्र० एकागारिकशब्दः ।

* परिमुष्णतीत्येव शीलः परिमोषी ।

परिगम्भ-पुं-१५०७-(शे० १३६) आक्षिपन.

द्र० अङ्कपालीशब्दः ।

परिवत्सर-पुं-१५९-वरस.

द्र० अब्दशब्दः ।

परिवर्त्त-पुं-१६५१-प्रलयकाण, क्षय.

द्र० कल्पशब्दः ।

* परिवर्त्तते जगदत्र परिवर्त्तः ।

परिवर्त्तन-त.-८६९-इरक्षर करवो ते.

द्र० निमयशब्दः ।

* परिवर्त्यते परिवर्त्तनम् ।

परिवर्ह-पुं-७१६-नोकर, याकर वगेरे परिवार.

द्र० उपकरणशब्दः ।

* परिवर्हति वर्धते परिवर्हते प्राधान्यं भजति हिनस्ति वा, परिवर्हति उद्यच्छते वाऽनेन परिवर्हः परिवर्हणमपि ।

परिवर्हण-त.-७१६-(शि. ६१)नोकर, याकर वगेरे परिवार.

द्र० उपकरणशब्दः ।

परिवसथ-पुं-९६१-गाथ.

द्र० उपवसथशब्दः ।

परिवाद-पुं-२७१-निंहा.

द्र० अपवादशब्दः ।

परिवादिनी-स्त्री-२८८-सात तारवाणी वीणा.

* स्वरान् परिफुस्टं वदति एवंशीला परि-
वादिनी । सप्तभिस्तन्त्रीभिः परिवादिनी ।

परिचापण-न.-९२३-६७१भत.

द्र० क्षौरशब्दः ।

* परिचाप्यते परिचापणम् ।

परिवार-पुं-७१५-नो३२, या३२ आदि.

द्र० उपकरणशब्दः ।

परिचार्यतेऽनेन परिवारस्यति वा परिवारः ।

(परिवार)-पुं-७८३-भ्यान.

द्र० कोशशब्दः ।

* परिव्रियतेऽनेन परिवारः ।

परिवारक-पुं-४०१-(शि. ६६) यो आनी धाणी.

द्र० अक्षतशब्दः ।

परिवाह-पुं-१०८८-वधी गयेला पाणीने नीकण
वानो भागं.

□ परीवाह, जलोच्छ्वास ।

* जलं प्रवृद्धं परिवहति यैर्निर्गममार्गैस्ते

परिवाहाः ।

परिविक्ति-पुं-५२६-नानो भाध, परणुलो छातां

कुं वारे भोटो भाध.

* परिविक्तुः ज्येष्ठोऽग्रजः । परिविज्यं यं विन्दति

स परिविक्तिः ।

परिविद्ध-पुं-१९०-(शि. ४१) कुभेरदेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

परिवृद्ध-पुं-३५८-स्वाभी, नायक.

द्र० अधिपशब्दः ।

* परिवहति परिवृद्धं वा परिवृद्धः । 'क्षुब्ध विरिब्ध'

।४।४।७०॥ इति साधुः ।

परिवेत्-पुं-५२६-भोटो भाध न परणुलो होय

त्यारे परणुलो नानो भाध.

* ज्येष्ठे भ्रातरि अकृतविवाहे कनिष्ठो

विवाहाद्धेतोः परिविज्यं विन्दति परिवेत्ता यत्स्मृतिः- 'येऽ-

ग्रजेषु अकलत्रेषु कुर्वते दारसङ्ग्रहम् ।

परिवेदिनी-स्त्री-५२६-भोटो भाध न परणुलो

छतां परणुलो नाना भाधनी स्त्री.

* परिवेत्तुः जाया, परिविज्यं विन्दति

परिवेदिनी ।

परिवेष-पुं-१०२-७७१ कुं डाणुं, सुयं अने
यन्दनी आरे आणु देभातुं तेव.

□ मण्डल, अपसूर्यक, परिधि ।

* परितो विष्यते व्याप्यतेऽनेन परिवेषः ।

परिवेष्टित-न.-१४७४-धेरायेलुं, पीं ठायेलुं.

द्र० निवृत्तशब्दः ।

* परिवेष्टयते स्म परिवेष्टितम् ।

'परिव्याध'-पुं-११४५-क्रेणु.

* द्रुमोत्पल, कर्णिकार ।

परिव्रज्या-स्त्री-८१-दीक्षा, प्रव्रज्या.

□ व्रतादान, तपस्या, नियमस्थिति [प्रव्रज्या शि. ६]

* परिव्रजनं परिव्रज्या । प्रव्रज्याऽपि ।

परिव्राजक-पुं.-८०९-सन्धारि

द्र० कर्मन्दिनशब्दः ।

* परिवर्ज्यं सर्वं सन्त्यस्य व्रजति परिव्राजकः ।

परिशिष्ट-न.-२५७-ग्रन्थनो अवशिष्ट भाग.

* परिशिष्यत इति परिशिष्टम् ।

परिश्रम-पुं-३१९-थाड.

द्र० आयासशब्दः ।

* परिश्रमणं परिश्रमः ।

परिषद्-स्त्री-४८१-सभा.

द्र० आस्थाशब्दः ।

* परितः सीदन्त्यं स्या परिषद् ।

परिष्कार-पुं-६५०-अलंकार, धरेणु.

□ अलङ्कार, भूषण, आभरण ।

* परिष्क्रियतेऽनेन परिष्कारः ।

परिष्कृत न.-१४७५-धेरायेलुं, पीं ठायेलुं.

द्र० निवृत्तशब्दः ।

* परिष्क्रियते स्म परिष्कृतम्, 'सम्परेः कृमः'

।४।४।९.१॥ इति स्तद् ।

परिष्वङ्ग-पुं-१५०७-आलिङ्गन.

द्र० अङ्कपालीशब्दः ।

* परिष्वजनं परिष्वङ्गः ।

परिसर-पुं-९६३-सीभाडो.

□ ईपर्यन्तम् ।

* परितः सरन्ति सञ्चरन्ति अत्र परिसरः । 'पु नामिन्'
 १५।३।१३०॥ इति वः ।
परिसर्प-पुं-१५००-विहार, पगे आलपुं ते ।
 गति, वीङ्गा, विहार, ईर्या, परिक्रम ।
 * परिसर्पणं परिसर्पः ।
परिस्कन्द-पुं-३६०-या३२.
 द० किङ्करशब्दः ।
 * परिस्कन्दते आक्रम्य नियुज्यते परिस्कन्दः ।
परिस्तोम-पुं-६८०-भूल.
 द० आस्तरशब्दः ।
 * परिस्तोम्यते प्रस्तीर्यते परिस्तोमः, वर्ण-
 परिस्तोम इत्यखण्डमन्ये ।
परिस्पन्द-पुं-६५३-(शि.१३४) रथना, गूथण्यु.
 पुष्पहारनी रथना.
 द० गुम्फशब्दः ।
परिस्यन्द-पुं-७१५-नो३२ या३२ वगेरे परिवार.
 द० उपकरणशब्दः ।
 * परिस्यन्दते परिस्यन्दः ।
परिस्तुत-स्त्री-९०२-भट्टिः।
 द० अन्धिजाशब्दः ।
 * परिस्रवति परिस्तुत्, स्त्रीलिङ्गः ।
परिस्तुता-स्त्री-९०२-भट्टिः।
 द० अन्धिजाशब्दः ।
 * परिस्रवति स्म परिस्तुता ।
परिहार्य-पुं-६६३-(शि. ५४) ङाधना डांडानु.
 धरेणुं, कडुं, अंगडी वगेरे.
 द० आवापशब्दः ।
 * परिहारे भवः पारिहार्यः, 'परिसुखादे'-
 १६।३।१३६॥ इति व्यः, पारिवद् हियते वा, परिहार्य
 एव वा, प्रजादित्वाद्गण, परिहार्यमित्यन्ये ।
(परिहास)-पुं-५५५-डीडा, रभत.
 द० क्रीडाशब्दः ।
परीक्षक-पुं-४७९-परीक्षा ३२ना२.
 कारणिक, [अक्षपाटलिक-शि. ३५]
 * परीक्षते परीक्षकः । आक्षपाटलिकोऽपि ।
परीत-न-१४७५-धेरायेलुं.
 अ. ५४

द० निवृत्तशब्दः ।
 * पर्येति परीतम् ।
'परीमाव'-पुं-१४७९-ति२३३२.
 द० अनादरशब्दः ।
परीरम्भ-पुं-१५०७-आ.विं.गन.
 द० अङ्कपालीशब्दः ।
 * परिरम्भणं परिरम्भः, 'घञ्युपसर्गस्य'-१।३।२।८६
 इति दीर्घत्वे परीरम्भः ।
परीवार-पुं-७८३-भ्यान.
 द० कोशशब्दः ।
 * परिव्रियतेऽनेन परिवारः, 'घञ्युपसर्गस्य'-
 १।३।२।८६।इति दीर्घाच्च परीवारः ।
परीवाह-पुं-१०८८-वधी गथेला पाणुनि
 तीक्ष्णवानो भार्ग ।
 जलोच्छ्वास, (परिवाह) ।
परीष्टि-स्त्री-४९७-सेवा, लडित.
 द० आराधनाशब्दः ।
 * पर्येषणं परीष्टिः । पर्येषणाऽपि ।
परीहास-पुं-५५५-डीडा, रभत.
 द० क्रीडाशब्दः ।
 * परिहसनं परिहासः, 'घञ्युपसर्गस्य'-
 १।३।२।८६। इति दीर्घत्वे परीहासः ।
परुत्-अ-१५४२-(शि. २०५) प२२, गयुं वर्ष ।
परुल-पुं-१२३३-(शि. १७८) धोडा.
 द० अर्वाणशब्दः ।
परुष-न-११३०-गां६.
 ग्रन्थि, पर्वन् ।
 * पृणाति परुः, 'रुर्वाति'-(उणा-९५१)
 इत्युसि परुः । क्लीबलिङ्गः ।
परुष-न-२६९-कठोर वयन.
 निष्ठुर, रुक्ष, विकुष्ट ।
 * पृणाति पूरयति परं कोपेनेति परुषम् ।
 'ऋपृनहि'-(उणा-५५७) इत्युषः ।
परुष-पुं-१३८६-कठोर २५शं, निदंथ.
 द० कक्वटशब्दः ।
 * पृणाति परुषः, 'ऋपृनहि'-(उणा-५५७)

इत्युषः । अपसृष्यतीति वा ।

परैत-पुं-३७३-भरेलो।

द्र० उपगतशब्दः ।

* परैति लोकान्तरे परैतः ।

परैत-पुं-१३५८-नरुभां उत्पन्न ७व.

द्र० अतिवाहिकशब्दः ।

* कर्मणां परावृत्त्या इताः परैताः ।

परैद्यवि-अ.-१५४२-(शि. २०३) पीठ
दिवसे.

परैष्टु-स्त्री-१२६८-धृष्टी वभत प्रसव करनारी
गाय.

□ बहुसूति ।

* परमिच्छति परैष्टुः । प्रोदरादित्वात् ।

परैधित-पुं-३६१-याअ, सेवक.

द्र० किङ्करशब्दः ।

* परैरेध्यते बध्यते परैधितः ।

(परोलक्ष)-पुं-१४२५-लाभथी वधारे.

परोष्णी-स्त्री-१३३७-वागोण, आभायीडियुं.

□ वलुलिका, मुखविष्ठा, तैलपात्रिका, [निशाटनी
शि. १२०] ।

* परं प्रकृष्टमुष्णमस्याः परोष्णी शीतासहत्वात्,
परं विरुद्धमुष्णं तेजोऽस्या इति वा, तेजसान्धकारात् ।

पर्कटिन-पुं-११३१-पीपण.

□ प्लक्ष, (पर्कटी), जटिन ।

* पर्कटाख्यं फलमस्त्यस्य पर्कटी, यद् वाच-
स्पतिः 'फलं त्वेतस्य पर्कटम्' इति । पृच्छयते पर्कटी-
त्यकारान्तात् इत्यामीदन्तो वा, यत् शाश्वतः विज्ञेया
पर्कटी प्लक्षः; प्लक्षः पिप्पलापादयः' इति ।

पर्जन्य-पुं-१६४-भेध.

द्र० अभ्रशब्दः ।

* परिवर्षति गर्जति वा पर्जन्यः 'हिरण्यपञ्च न्या-
दयः' ॥ (उणा-३८०) ॥ इत्यन्यान्तो निपात्यते ।

पर्जन्य-पुं-१७२-धन्द्र.

द्र० अच्युताप्रजशब्दः ।

* परिपर्षति पर्जन्यः ।

'पण'-न.-११२३-पांद्गुं.

द्र० छदशब्दः ।

* पृणाति पणम् । 'इणुर्विशा'- (उणा-१८२)

इति णः ।

'पण'-पुं-११३६-पलाश.

द्र० किञ्चुकशब्दः ।

पणशाला-स्त्री-९९४-अं'पडू, मुनिज्योने रडेवानी
कुटीर.

□ उटज, (पणशाला) ।

* पर्णमुपलक्षणं तेन पर्णतृणादेः शाला पर्णशाला ।

पर्णिन्-पुं-१११४-वृक्ष, आड.

द्र० अह्विपशब्दः ।

* पर्णानि सन्ति अस्य पर्णा ।

पर्दन-न.-१४०३-पांद्गुं ते.

* पर्दते पर्दनम् गुदजः शब्दः

पर्णट-पुं-४००-(शि. ८७) पापड.

□ [मर्मराल शि. ८७] ।

पर्पटी-स्त्री-१०५५-इटडडी.

द्र० आदकीशब्दः ।

* पिपति पर्पटो 'कपट'- (उणा-१४४) इत्येते
निपात्यते ।

पर्परीक-पुं-११००-(शि. १६६) अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

पर्यङ्क-पुं-६७९-पलांडी.

द्र० अवसेक्त्रिकाशब्दः ।

* पर्यङ्कयतेऽसौ पर्यङ्कः, परिगतोऽङ्गमिति वा
पत्यङ्कोऽपि ।

पर्यङ्क-पुं-६८३-भाटलो, पलांग.

□ मच्च, मच्चक, पत्यङ्क, खट्वा ।

* पर्यङ्कयते पर्यङ्कयते वा पर्यङ्कः ।

पर्यटन-न.-१५०१-पयटन करवुं ते.

द्र० अटाटयाशब्दः ।

* पर्यटयते पर्यटनम् ।

(पर्यनुयोग)-पुं-२६३-प्रश्न.

□ पृच्छा, अनुयोजन,

(अनुयोग),

कथंकथिकता ।

* पर्यनुयुज्यते पर्यनुयोगः ।

पर्यन्तपर्वत-पुं-१०३४-मुप्य पर्वतनी नीत्येते
पर्वत.

पाद ।

* मुख्य-शैलान्ते श्रुदपर्वताः पर्यन्तपर्वताः ।

पर्यन्तभू-स्त्री-९६३-सीमाडो.

परिसर ।

* ग्रामस्य पर्यन्तेषु भूमिः पर्यन्तभूः ।

पर्यय-पुं-१५०४-अतिक्रम, कभनुं उद्वधन.

अतिमात, अतिक्रम, उपात्यय ।

* परित्यज्यायनं पर्ययः, अत्र क्रमाभावात्
'परः क्रमे' । ५।३।७३॥ इति घञ् नास्ति ।

पर्यवतथ्या-स्त्री-६५५-(शि. ५३) वाण आंधवाने
माटे भोतीनी सेरे.

वालपाश्या, पारितथ्या, (पायतिथ्या) ।

पर्यस्तिका-स्त्री-६७९-पदांही.

परिकर, पर्यङ्क, अवसक्तिका, [पत्यङ्क शि. ५६]

* पर्यस्यते वेष्टयतेऽनया पर्यस्तिः, के
पर्यस्तिका ।

पर्याण-न.-१२५२-पलायु.

पत्ययन ।

* परितोऽश्रुष्टमेति पर्याणम् । 'कल्याण-
पर्याणादयः' (उणा-१९३) ॥ इति साधुः ।

पर्याप्त-कि.नि.-१५०५-छञ्छा प्र-प्राये.

* पर्याप्यते पर्याप्तम् ।

पर्याप्ति-स्त्री-१५०२-रक्षायुषीयते अयावयुं ते.

परित्राण, हस्तधारण, (हस्तस्थापन) ।

* पर्यापणं पर्याप्तिः ।

पर्याय-पुं-१५०३-अनुक्रम.

द्र० अनुक्रमशब्दः ।

* पर्यायणं पर्यायः, 'परः क्रमे' । ५।३।७६॥
इति घञ् ।

पर्युदञ्चन-न.-८८१-३२७, हेपुं.

ऋण, उदार ।

* परितः उदञ्चनमुत्तमर्णाद् उद्धारत्वेन ग्रहणं
पर्युदञ्चनम् ।

पर्येषणा-स्त्री-४९७-(शि. ३८) सेवा, लक्षित.

द्र० आराधनाशब्दः ।

* पर्येषणं पर्येषणा । अमरस्तु पर्येषणा
परीष्टिश्च । श्राद्धे द्विजशुश्रूषेति विशेषमाह ।

पर्वत-पुं-१०२७-पर्वत.

द्र० अचलशब्दः ।

* पर्वते पूर्यते शिलाभिः पर्वतः, 'दृष्टुभृ'-
(उणा-२०७) । इत्यतः । पर्वणि सन्त्यत्रेति वा 'मरुत्
पर्वणस्तः' । ७।२।१५॥ इति ।

पर्वतकाक-पुं-१३२३-अेक जतनो अगडो.

द्र० काकोलशब्दः ।

पर्वतजा-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* पर्वताज्जाता पर्वतजा ।

पर्वताधारा-स्त्री-९३७-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* पर्वता आधरोऽस्याः पर्वताधारः ।

पर्वन् (द्वि. व.)-न.-१४८-पूनम अने अभास.

पञ्चदशी, यज्ञकाल, पक्षान्त ।

* पूर्यन्ते पितरोऽत्र पर्वणी, 'स्नामदि'-
(उणा-९०४) ॥ इत्यादिना वन् ।

पर्वन्-(द्वि. व.)-न.-१४९-पूनम (अभास) अने
पडवानी वञ्च्येनो संधिडाण.

(पर्वसन्धि) ।

* प्रतिपत्यञ्चदशोर्यदन्तरं स सन्धिः पर्व । यद्
दुर्गाः-प्रतिपत् पञ्चश्यास्तु सन्धिः पर्व । प्राच्यास्तु
पर्वसन्ध्याख्यमाख्यन् ।

पर्वन् (द्वि. व.)-न.-११३०-गांठ, अशि.

ग्रन्थि, परुष ।

* षृणाति पर्व, 'स्नामदि'-(उणा-९०४) ॥
इति वन् ।

पर्वमूल-न.-१४८-यौदश पृथम डे यौदश अभासने वयलो भाग.

* पर्वणो मूलं पर्वमूलम्, भूतंष्टापञ्चदश्यान्त-
स्म । भूतेष्टा-चतुर्दशी ।

पर्वयोनि-पुं-१२००-गांठभांथी उत्पन्न थनार
धक्षु आदि.

* पर्व योनिरेषां पर्वयोनयः इक्षाद्याः, आदिशब्दाद्
तृणवंशाद्याः ।

पर्वरि-पुं-१०५-(शि. १३) अद्र.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

पर्वसन्धि-पुं-१४९-पृथम (अभास) अने पडवानी
वय्येनो संधिधाणी.

□ फर्ना ।

पशुं-पुं-७८६-परशु, कुडाडो.

द्र० कुठारशब्दः ।

* पृणाति पशुः, 'प्रः शुः'-(उणा-८२५) ॥

इति शुः ।

पशुंका-स्त्री-६२७-पडवानी पांसणी.

□ बडिक्र ।

* पूयते मांसादिना पशुः, 'प्रः शुः'-
(उणा-८२५) ॥ इति शुः, के पशुंका ।

पशुपाणि-पुं-२०७-गणेश.

द्र० आखुगशब्दः ।

* पशुः पाणावस्य पशुपाणिः, यौगिकत्वात्
परशुधर इत्यादयः ।

पशुराम-पुं-८४८-(शि. ७४) परशुराम.

द्र० जामदग्न्यशब्दः ।

पश्वर्ध-पुं-७८६-परशु, कुडाडो.

द्र० कुठारशब्दः ।

* पशुंकाभिनं धीयते पश्वर्धः, स्थादित्वात् कः ।

पर्षद्-स्त्री-४८१-सभा.

द्र० आस्थाशब्दः ।

* पृणन्त्येनां पर्षद्, स्त्रीलिङ्गः, 'प्रःसद्'-
(उणा-८९७) ॥

पल-पुंन.-६२३-मांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

* पलति देहं पलम्, पुंनपुंसकः ।

पल-पुंन.-८८४-आर ३षं (वर्णन) प्रभाणु.

* पलति पलम् पुंकीबलिङ्गः ।

पल-पुंन.-११८२-अनाञ्ज रक्षित छेड, पराण,
३३५.

□ पलल ।

* पलति पलः । पुंकीबलिङ्गः ।

पलगण्ड-पुं-९२२-३डियो, वीपनार.

□ लेप्यकृत, [लिपक शि. ८१] ।

* पलेन मासेनेव मृदादिना गण्डति संहन्ति
पलगण्डः ।

पलङ्कष-पुं-११४२-गूगणुं आड.

द्र० गुगुलुशब्दः ।

* पलं मांसं कषति पलङ्कषः, पृषोदरादित्वात्
मोऽन्तः ।

पलङ्कष-पुं-१२८५-(शि. १८४) सिंङ.

द्र० इभारिशब्दः ।

पलङ्कषा-स्त्री-६८५-वांय.

द्र० कुमिजाशब्दः ।

* पलं कषति पलङ्कषा, 'बहुलम्' ॥२११२॥
इत्यत्रापि खय ।

पलङ्कषा-स्त्री-११५६-गोभृ.

द्र० गोक्षुशब्दः ।

पलप्रिय-पुं-१८८-(शि. ३७) राक्षस.

द्र० असुवपशब्दः ।

पलल-न.-६२२-मांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

पलत्यनेन पललम् । 'मृदिकन्दि'-(उणा-४६५)
इत्यलः ।

पललज्वर-पुं-४६२-(शि. १०६) पित्त.

□ पित्त, मायु, [पलाम्नि, अग्निरेचक शि. १०६] ।

पलशत-न.-८८५-१०० पल वर्णन.

□ तुला ।

* पलानां शतं पलशतम् ।

पलाम्नि-पुं-४६२-(शि. १०६) पित्त.

□ पित्त, मायु, [अग्निरेचक, पललज्वर
शि. १०६] ।

पलाद्-पुं-१८७-रादस.

द्र० असुम्पशब्दः ।

* पलमत्ति पलादः ।

पलायन-त.-८०२-नासी नपुं ते.

द्र० उपक्रमशब्दः ।

* पलायते पलायनम् ।

पलायित-पुं-८०५-नासी भयेदो.

□ नष्ट, गृहीतदिश, तिरोहित ।

* परावृत्य अयते पलायितः, 'उपसर्गस्यायौ'
!रा३।१००॥ इति रस्य लत्वम् ।

पलाल-पुंन.-११८२-अना० रडित छोड, पराण.

□ पल ।

* पल्यते पलालः, 'ऋकृष्टु'- (उणा-४७५) ॥

इत्यालः, पुं क्लीबलिङ्गः ।

पलाश-त.-११२३-पत्र, पाँडु.

द्र० छदशब्दः ।

* पलति पलाशम् । 'पलेराजः'- (उणा-५३३) ॥

पलाश-पुं-११३६-पलाश वृक्ष, आभरो.

द्र० किंशुकशब्दः ।

* प्रधास्तानि पलाशानि सन्त्यस्य पलाशः,
अभ्रादित्वादः, पलं मांसमश्नुत इव रक्तपुष्पत्वाद्वा ।

'पलाश'-पुं-१३९५-लीदो वर्ष ।

द्र० तालकामशब्दः ।

'पलाशिन'-पुं-१११४-वृक्ष

द्र० अं ह्रिपशब्दः ।

पलिकनी-स्त्री-५३४-वृक्ष स्त्री.

* पलिता पलिकनी. 'कनः पलिता'-!रा४।

३७॥ इति ड्यां साधुः ।

पलिकनी-स्त्री-१२७०-आल गर्ल'वाणी गाय.

□ बालगर्भिणी, [मलिनी शे. ११२] ।

* पलति गर्मं गच्छति पलिता सैव पलिकनी, 'कनः
पलितासितात्'-!रा४।३७॥ इति ड्यां साधुः । 'मलिनी
बालगर्भिणी' इति **माला** ।

पल्लिव-पुं-७८६-(शि. ६८) दोढाथी अंधाथेदी
लाडडी, उडियाणी उंग.

□ परिघ, परिघातन ।

* परिहन्यतेऽनेन परिघः, लोहबद्धो लगुडः, 'परिघः',
!रा३।४०॥ इत्यलि घादेशः घोलत्वे पलिवेऽपि ।

पलित-पुंन.-५७१-वृक्षावस्थाथी धोणा थयेल
वाण.

* पलति-याति श्वेतत्वं पाकात् पलितम्,
पुं क्लीबलिङ्गः, 'दृश्यारुहि'- (उणा-२१०) ॥ इति तः ।

पल्यङ्क-पुं-६८३-पलंग, आटलो.

□ मञ्च, मञ्चक, पर्यङ्क, लट्वा ।

* पर्यञ्च्यते पर्यङ्कयते वा पर्यङ्कः,
'परिघाडकु'-!रा३।१०३॥ इति लत्वे पल्यङ्कः ।

पल्यङ्क-पुं-६७९-(शि. ५६) पलांडी.

□ पर्यस्तिका, परिकर, पर्यङ्क, अवसक्थिका ।

पल्ययन-त.-१२५२-पलाणु.

□ पर्याण ।

* परितोऽश्वपृष्ठमेति पर्याणम्, 'कल्याण-
पर्याणादयः' (उणा-१९३) ॥ इति साधुः ।

पल्लव-पुंन.-११२३-धुं पण.

□ किसलय, किसल, 'किशलय' ।

* 'पल्ल गतौ' पल्लति पल्लवः, पुं क्लीबलिङ्गः,
'वडिवटि'- (उणा-५१५) ॥ इत्यवः ।

पल्लवक-पुं-३३१-धूतारे, व्यभिचारी.

□ पिङ्ग, विट ।

* पल्लति-चतुरं गच्छति पल्लवः, 'वडिवटि'-
(उणा-५१५) ॥ इत्यवः, स्वार्थे के पल्लवकः पल्लव-
यतीति वा ।

पल्ली-स्त्री-१२९८-गरोणी.

द्र० कुड्यमत्स्यशब्दः ।

* पल्लति गच्छति पल्ली ।

पल्लूर-त.-१०७०-(शि १६२) धोणुं पाणुी,

द्र० अपशब्दः ।

पल्वल-पुंन.-१०९५-नातुं सरोवर.

□ वेदान्त, [तल्ल शि. ६६]

* 'पल गतौ' पल्यते पल्वलः, पुं क्ली-
बलिङ्गः 'शमिकमि'- (उणा-४९९) ॥ इति वलः ।
तल्लो **देश्यां** संस्कृतेऽपि ।

पव-पुं-१५२१-धान्य वगेरेनां शैतरां डाढी
शभवां ते.

निष्पाव, पवन ।

* पूयते अलि पवः, धान्यादेर्निबुंसीकरणम् ।

पवन-न.-१०१७-सू.५५.

प्रस्फोटन ।

* पूयते पवनं तुषादिशोधनम् ।

पवन-पुं-११०६-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* पवते पवनः ।

पवन-न.-१५२१-धान्यादिनां शैतरां डाढी
शभवां ते.

पव, निष्पाव ।

* पूयते पवनम्, धान्यादेर्निबुंसीकरणम् ।

पवनवाहन-पुं-११००-(शे. १७१) अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

पवनाशन-पुं-१३०२-सर्प, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

* पवनमश्नाति पवनाशनः ।

पवनी-स्त्री-१०१६-(गि. ८९) सावरणी.

शोधनी, संमार्जनी, बहुकरी, वर्धनी,
समूहनी ।

पवमान-पुं-११०६-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* पवते पवमानः ।

पवि-पुं-१८०-धन्द्रपुं व००.

द्र० अशनिशब्दः ।

* पुनाति पविः, पुंसि, हीरकस्य पवित्रत्वा-
म्नानात् ।

पवि-पुं-११००-(शे. १६९) अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

पवित्र-न.-११९२-६६, डा.स.

दर्भ, कुश, कुथ, बहिष् ।

* पूयतेऽनेन पवित्रम् । 'ऋषिनाम्नो करणं ।'

।५।२।८६॥ इतीत्रः ।

पवित्र-पुं-न.-१४३५-पवित्र, शुद्ध.

पावन, पूत, पुण्य, मेध्य ।

* पूयतेऽनेन पवित्रं, पुंकलीवलिङ्गः, वाच्यलिङ्ग
इत्यन्ये ।

पवित्र-न.-८४५-(शि. ७३) न्नोष, यज्ञोपवीत.

उपवीत, यज्ञसूत्र, [ब्रह्मसूत्र शे. ७३] ।

पवित्र-न.-१०४०-(शे. १६०) तांशुं.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

पवित्र-न.-१२७२-(शे. १९३) गायनुं छाषु.

गोविश, गोमय, भूमिलेपन ।

पशु-पुं-१२१३-पशु.

तिर्यञ्च, चरि ।

* 'स्पशिः सौत्रस्तालव्यान्तः,' स्पशति-बाधते
पशुः, 'स्पशिश्रस्जेः स्तुकृ च'-उणा ७३१) ॥
इत्युः ।

पशु-पुं-१२७५-अकरी.

द्र० अजशब्दः ।

* स्पशति पशुः ।

पशुक्रिया-स्त्री-५३७-कामक्रीडा, मैथुन.

द्र० कामकेलिशब्दः ।

* पशूनां क्रिया-चेष्टा पशुक्रिया, पशुधर्मोऽपि ।

पशुधर्म-पुं-५३६-(शि ४४) मैथुन, कामक्रीडा.

द्र० कामकेलिशब्दः ।

(पशुनाथ)-पुं-१९९-शंकर.

द्र० अष्टहासिनशब्दः ।

पशुपति-पुं-१९९-शंकर.

द्र० अष्टहासिनशब्दः ।

* पशूनां पतिः पशुपतिः, सुरनरतिरश्चां पशुत्वे-
नोक्तत्वात्, 'आब्रह्मान्ते लोकाः पशवः' इति स्मृतेः ।
पशुरज्जु-स्त्री-१२७४-ज्येष्ठे देरडे धशुं पशु
अंधाय ते.

दामनी ।

* पशूनां बन्धनाय रज्जुः पशुरज्जुः ।

पश्चात्ताप-पुं-१३७८-पश्चात्ताप, पस्तापो.

द्र० अनुकूलताशब्दः ।

* पश्चात् तपनं पश्चात्तापः ।

पश्चिम-न.-१४५९-छेदुं, पञ्जुं.

द्र० अन्तशब्दः ।

‘पश्चादाद्यन्त’-६।३।७५॥ इति इमे पश्चिमम् ।

‘प्रायोऽन्यस्य’ । ७।४।६५॥ इति अन्यस्वरदिलोपः ।

पश्यतोहर-पुं-३८२ सोनी.

* यः पश्यतो हरेदर्थः स चौरः पश्यतोहरः ।

‘पश्यद्वाग्दिशो हरयुक्तिदण्डे’ । ३।२।३२॥ इति षष्ठ्या अलुप् ।

पष्टौही-स्त्री-१२६६-गर्भिणी गाय.

द्र० गर्भिणीशब्दः ।

पस्त्य-न.-९९१-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* ‘पसि निवासे’ सौत्रो दन्त्यान्तः, पसन्त्यस्मिन् पस्त्यम् । ‘भृशीपसि’-(उणा-३६०) इति तकारोदिर्यः, अपस्त्यायति संघातीभवतीति वा पृषोदरादित्वात् ।

पांशु-पुं-९७०-धूण.

द्र० धूलीशब्दः ।

पांशुजालिक-पुं-२१९-(शे. ६५) विषयु, कृष्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

पांसु-पुं-९७०-धूण.

द्र० धूलीशब्दः ।

* ‘पसुण् नाशने दन्त्यान्तः’ पंसयति पांसुः, पुलङ्गः, ‘पंसैर्दीर्घश्च’ (उणा-७१८) ॥ इत्युः ।

पांसुचन्दन-पुं-२००-(शे. ४३) शंकर.

द्र० अडहासिनशब्दः ।

पांसुला-स्त्री-५२८-अशती, कुवटा स्त्री.

द्र० अविनीताशब्दः ।

* पांसुर्मालिन्यहेतुरस्त्यस्याः पांसुला, सिध्मादित्वाद् लः ।

पाक-पुं-१७४-ध-द्रतो शत्रु.

द्र० अद्रिशब्दः ।

* पास्यात्मानं पाकः, ‘भीणुशलिवलि’-(उणा २१) ॥ इति कः ।

पाक-पुं-३३८-आण्ड.

द्र० अर्थशब्दः ।

* पान्त्येनं पिबति स्तन्यं वा पाकः । ‘भीणु-शलि’-(उणा २१) ॥ इति कः ।

(पाकद्विष्ट)-पुं-१७५-ध-द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

पाककुटी-स्त्री-९९९-कुंभारतो नीलाडो.

□ कुम्भशाला, (कुम्भशाल) ।

* पाकेन पुटति संश्लिष्यति पाकपुटी ।

(पाकशासन)-पुं-१७५-ध-द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

पाकशुकला-स्त्री-१०३७-अडी.

□ शुकलघातु, कटिनी, खटिनी, खटी, [खटी

शि. ९१] ।

* पाके शुकला पाकशुकला ।

पाकस्थान-न.-९९८-२सोडुं.

□ सद्शाला, रसवती, महानस ।

* पाकाय स्थानं पाकस्थानम् ।

पाक्य-न.-९४२-पक्षवेलुं भीडुं.

□ विड ‘विड’ ।

* पाके साधुः पाक्यं कल्लराख्यम्, पच्यते इति वा कृत्रिमे कृतके इत्यर्थः । पाक्यविडलवणयो-भेदेऽपि कृतकत्वादक्यम् ।

पाक्य-पुं-९४४-अवभार.

□ यवक्षार, यवाग्रज, यवनालज ।

* पच्यते पाक्यः, अग्नौ वनस्पतिकायजनितो-ऽपि क्षारप्रस्तावात् पृथ्वीकाये भणितः, एवं स्वर्जि-काक्षारादावप्यूह्यम् ।

पाचन-पुं-१३८८-आटो रस.

□ अम्ल, दन्तशठ, [अम्बल शे. १२६]

* पाचयति पाचनः ।

पाचनक-पुं-९४४-टंक्षुआर.

□ टङ्कण, मालतीतीरज, लोहश्लेषण, रस-शोधन, [टङ्कन शे. ८४] ।

* पाचयति पाचनः, के पाचनकः ।

पाञ्चजन्य-पुं-२२२-विष्युतो शंभ.

* पञ्चजने पाताले भवः पाञ्चजन्यः । ‘गम्भीर-पञ्चजनग्रहिदेवात्’ । ६।३।१३५॥ इति जः ।

पाञ्चालिका-स्त्री-१०१४-कडं पूतणी.

□ सालभञ्जी, पुत्रिका ।

* पञ्च्यते 'ऋकृम्'-(उणा-४७५) ॥ इत्यले
पाञ्चाली, ततः स्वार्थेऽणि के च पाञ्चालिका ।

पाञ्चाली-२७/१-७१०-द्वौपदी.

द्र० कृष्णाशब्दः ।

* कर्षति मनः कृष्णा, वर्णेन वा ।

पाद्-अ.-१५३७-संभोधनार्थक अव्यय.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* पाटयति पाद् । यथा-पाद् पान्थ !

पाटक-पुं-९६२-पाडो, गाम्ने। अभुक्त भाग.

* पाटयति पाटकः ।

पाटच्चर-पुं-३८१-चोर.

द्र० एकागारिकशब्दः ।

* पाटयंश्चरति पाटच्चरः, पटचोर इत्येके ।

पाटल-पुं-११६८-उंगरनी श्लेक मत्.

□ आद्यु, व्रीहि ।

* व्रीहिः पष्टिका धान्यविशेषः पाटलच्छायः

पाटलः ।

पाटल-पुं-१३९५-गुलाभी रंग.

□ श्वेतरक्त ।

* पाटयति पाटलः, 'मृदिकन्दि'-(उणा ४६५)

इत्यलः ।

पाटला-स्त्री-११४४-कंकय.

□ पाटलि, 'मोघा, (अमोघा), काचस्थाली,
(कालास्थाली), फलेरुहा, कृष्णवृन्ता, कुवेराक्षी' ।

* 'मृदिकन्दि'-(उणा-४६५) ॥ इत्यले

पाटला, ताम्रपुष्पत्वाद्वा ।

पाटलि-स्त्री-११४४-कंकय.

द्र० पाटलाशब्दः ।

* पाटयति दौर्गन्ध्यं पाटलिः, स्त्रीलिङ्गः, 'पाट-
यञ्जिभ्याम्'-(उणा-७०२) ॥ इत्यलिः ।

पाटलिपुत्र-त.-९७६-पटला.

□ कुसुमपुर ।

* पाटलिभिः पुनाति पाटलिपुत्रम्. 'पुनादयः'
(उणा-४५५) ॥ इति निपात्यते ।

पाटित-त.-१४८८-शुडेकुं, श्रीरक्षुं.

□ दारित, भिन्न ।

* पाटयते स्म पाटितम् ।

पाठक-पुं-७८-उपाध्याय.

□ उपाध्याय ।

* पाठयतीति पाठकोऽध्यापकः ।

पाठीन-पुं-१३४५-भगर मन्त्र.

□ चित्रवल्कि, [मृदुपाठक-शे. ३६६] ।

* पठयते भक्ष्यत्वेन पाठीनः, 'पठेर्णित्'-

(उणा २८७) ॥ इतीनः ।

पाणि-पुं-६-(प.)-धायवायक शब्दधी लगाडातो
शब्द.

* यथा पिनाकपाणिः महादेवः । कविरुद्रव्या
इत्येव । नहि भवति पिनाकपाणिवत् अहिपाणिरपि ।

पाणि-पुं-५९१-डाथ.

द्र० करशब्दः ।

* पण्यतेऽनेन पाणिः, पुंलिङ्गः, 'कमिवमि'-
(उणा-६१८) ॥ इति णिदिः ।

पाणिगृहीती-स्त्री-५१२-पत्नी, परलुडीस्त्री .

द्र० ऊढाशब्दः ।

* पाणिगृहीतोऽस्याः, पाणौ वा गृहीतो पाणि-
गृहीती 'पाणिगृहीतीति' । २।४।५.२॥ इति डीः,
कराचीत्यपि ।

पाणिग्रहण-त.-५१८-विवाद.

द्र० उद्गाहशब्दः ।

* पाणिः गृह्यतेऽस्मिन् पाणिग्रहणम् ।

पाणिग्राह-पुं-५१७-(शि. ४१) पति, वर.

द्र० कान्तशब्दः ।

पाणिघ-पुं-९२५-वाञ्छत्र साथे ताणीवडे ताव
भेणवनार.

□ पाणिवादक ।

* पाणी हन्तीति पाणिघः, 'पाणिघतोऽघौ
शिल्लिनि' । ५।१।८.९॥ इति साधुः ।

पाणिज-पुं-५९४-नाभ.

द्र० करजशब्दः ।

पाणिनि-पुं-८५१-पाणिनि मुनि, (व्याकरणकारः)

□ सालातुरीय, दाक्षेय, [दाक्षीपुत्र शि. ७४]

* पणिनोऽपत्यं पाणिनः, 'डसोऽपत्ये'-१६।१।२८।
इत्यणू, 'गाथिविदथि' ७।४।५४॥ इत्यन्त्यस्वरादि-
लोपनिषेधः ततः पाणिनस्यापत्यं, पाणिनिः 'अत
इञ्'-१६।१।३॥

पाणिपीडन-न.-५१७-विवाड.

द्र० उदाह्रशब्दः ।

* पाणिः पीडयतेऽस्मिन् पाणिपीडनम् ।

पाणिमुक्त-न.-७७४-डाथथी छाडी शकाय तेवुं
शस्त्र.

* मुच्यते क्षिप्यते मुक्तं द्विप्रकारकं यथा-पाणिमुक्तं
शक्तिप्रभृतिकम् । यन्त्रमुक्तं शरादिकम् ।

पाणिवादक-पुं-९२५-वाशत्र साथे ताणीवडे
तास भेणवनार.

□ पाणिष ।

* पाणी वादयतीति पाणिवादकः ।

पाण्डुर-पुं-१३९३-सईद वथुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* पण्डते-याति मनोऽस्मिन् पाण्डरः, 'जठर'-
(उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते ।

पाण्डव-पुं-७१०-(शि. १४०) युधिष्ठिर आदि
पांय पांडव.

□ [पाण्डवेय, पाण्डवायन शे. १४०] ।

पाण्डवायन-पुं-२१७-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* पाण्डवानयते पाण्डवायनः ।

पाण्डवायन-पुं-७१०-(शि. १४०) पांय पांडवो.

□ [पाण्डवेय, पाण्डव-शि. १४०] ।

पाण्डवेय-पुं-७१०-(शि. १४०) पांय पांडवो.

□ [पाण्डव पाण्डवायन शे. १४०.] ।

पाण्डु-पुं-१३९३-सईद.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* पन्यते स्तूयते पाण्डुः, 'पनेदीर्घश्च'-
(उणा-७६६) इति डुः ।

(पाण्डुक)-पुं-१९३-८ निधि रैथी थीन्ने निधि.

अ. ५५

पाण्डुकम्बलिन्-पुं-७५४-सईद कंयवथी ढंका-
थेले रथ.

* पाण्डुकम्बलैश्चन्नः पाण्डुकम्बली, 'पाण्डु-
कम्बला'-१६।२।१३२॥ इतीन् ।

पाण्डुभूम-पुं-९५३-धोणी भाटीवाणो देश.

□ पाण्डुमृत्तिका ।

* पाण्डुभूमिरत्र पाण्डुभूमः, पाण्डुमृत्तिको देशः ।

पाण्डुर-न.-४६६-धोणो डोढ रोग.

।। (श्वित्र, श्वेतकुष्ठ) ।

* पाण्डुरं श्वेतम् ।

पाण्डुर-पुं-१३९३-श्वेत वथुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* पाण्डुः पाण्डुत्वमस्त्यस्येति पाण्डुरः मध्वा-
दित्वात् रः ।

पाण्डुरपृष्ठ-पुं-४३७-निर्गुंथी.

□ निर्लक्षण ।

* पाण्डुरं निर्लक्षणं पृष्ठमस्य पाण्डुरपृष्ठः ।

पातक-पुं-न.-१३८०-पाप, दुष्कृत्य.

द्र० अहंशब्दः ।

* पातयति दुर्गतौ णके पातकम्, पुंक्लीबल्लिङ्गः ।

पाताल-पुं-४२-श्री अनंतनाथ ल. ना
शासनदेव.

* पातं रक्षितम् आलम् अनर्थोऽनेन पातालः ।

पाताल-न.-१३६२-नागलोक.

द्र० अधोमुखशब्दः ।

* पतन्त्यस्मिन् पातालम्, 'पतिक्रूलभ्यो णित्'
(उणा-४७९) ॥ इत्यालः पातमलतीति वा ।

पाताल-न.-१०७०-(शि. १६५) पाण्णी.

द्र० अप्शब्दः ।

पातालौकस-पुं (अ व.) २३८-असुर.

द्र० असुरशब्दः ।

* पाताले ओको येषां ते पातालौकसः ।

पातुक-पुं-४४५-५३ना२.

□ पतयालु ।

* पतनशीलः पातुकः, 'लषपत'-।५।२।४१॥
इत्युक्त्वा ।

पात्र-न.-३२७-नाटकनां पात्र.

* पान्ति स्वभूमिकामिति पात्राणि, 'त्रद्'-
(उणा-४४६) ॥ इति त्रद् ।

पात्र-न.-८२८-यज्ञमां वपरातुं स्तुव यमस आदि
पात्र.

* पिबन्त्यनेन पात्रम्, 'नीदाम्बू'-।५।२।८८॥
इति त्रद् ।

पात्र-त्रि.-१०२६-वासधु.

अमत्र, भाजन ।

* पाति आधेयम्, पीयतेऽस्मादिति वा पात्रम्
त्रिलिङ्गः ।

पात्र-त्रि.-१०७९-यन्ने किनारीनी वय्येने
व्यवपट.

* पीयते पात्रं प्रवाहः, त्रिलिङ्गः, पारावार-
योस्तस्म ।

पाथस्त्र-न.-१०६९-पाथी.

द्र० अपशब्दः ।

* पान्ति एतत् पाथः, पुं क्लीबलिङ्गः, 'पाते-
जस्थसौ' (उणा-९७७) ॥ इति थस् ।

पाथेय-न.-४९३-भातुं.

शम्बल ।

* पथि साधु पाथेयम् । 'पथ्यतिथि'-
।७।१।१६॥ इत्येयण् ॥

पाद्-पुं-६१६-(शे. ४८) पग.

द्र० अं हिशब्दः ॥

* यद् दुर्गः-पादसमानार्थः पादप्यस्ति ।

पाद-पुं-१००-किरेणु.

द्र० अं शुशब्दः ।

* पद्यतेऽनेन पादः ।

पाद-पुं-३३६-पूज्य नायक नाम पक्षी
लगाडातो शब्द.

द्र० अत्रभवत्शब्दः ।

* यथा-गुस्पादाः ।

पाद्-पुं-६१६-पग.

द्र० अं हिशब्दः ।

* पद्यते पादः, 'पदरुज'-।५।३।१६॥ इति
घञ् पादपि ।

पाद्-पुं-१०३४-भुंय्य पवर्तनी नीयेना नाना
पवर्तो.

पर्यन्तपर्वत ।

* पादा इव अधःस्थत्वाद् धारणत्वाच्च
पादाः, मुख्यशैलान्ते क्षुद्रपर्वताः ।

पाद्-पुं-१४३४-योथे भाग.

तुरीयक ।

* पद्यते पादः, रूपकादेश्चतुर्थभागः ।

(पाद)-पुं-११२१-वृक्षनुं भूज.

मूल, बुध्न, 'ब्रध्न', अं हिनामन् ।

पादकटक-पुं न.-६६५-अंजर, क्ल्लुं.

द्र० नूपुरशब्दः ।

पादकीलिका-स्त्री-६६६-(शे. १३६) पगनी
अंगूठी.

[पादपालिका, पादाङ्गुलीयक शे. १३६]

पादग्रहण-न.-८४४-पगभां पडुं, (वदन,
नभस्कार).

अभिवादन, उपसङ्ग्रह ।

* पादयोरन्तर्ग्रहणम् ।

पादचारिन्-पुं-४९८-पगे यालनार, पाजो.

द्र० पत्तिशब्दः ।

* पादाभ्यां चरति पादचारी ।

पादजङ्गु-पुं-९१५-(शे. १५५) पगरभां, जेडां.

द्र० उपानहृशब्दः ।

पादत्राण-न.-९१५-(शि. ८०) पगरभां, जेडां.

द्र० उपानहृशब्दः ।

पादनालिका-स्त्री-६६६-(शे. १३६) अंजर, क्ल्लुं.
(पगेपडेरवानुं).

द्र० नूपुरशब्दः ।

पादपाश-पुं-१२२९-छाथीना पगे आंधवानी सांकेण.

द्र० अन्दुकशब्दः ।

* हस्तिनः पादस्य पाशो बन्धनं पादपाशः ।

पादपाश-पुं-१२५१-छाथीना पगे आंधवानी धोरपुं.

दामाञ्चन ।

* पादयोः पाशः पादपाशः ।

पादपीठ-न. -७१८-पग भूकवानो आन्नेठ.

पदासन ।

* पादयोः पीठं पादपीठम् ।

पादपीठी-स्त्री-९१५-(शे. १५६)पगरभां.

द्र० उपानहृशब्दः ।

पादमूल-न. -६१६ पगनी ज्येडा.

गोहिर ।

पादरक्षण न. -९१४-पगरभां.

द्र० उपानहृशब्दः ।

* पादौ रक्ष्येते अनेन पादरक्षणम्, पादत्राणमपि ।

पादरथी-स्त्री-९१५-(शे. १५५) पगरभां.

द्र० उपानहृशब्दः ।

पादवल्मीक-पुं-न-४६५-पगनी रोग, छाथी-पगो.

श्लिपद ।

* पादे वल्मीक इव पादवल्मीकः, पुंक्लीब-लिङ्गः ।

पादवीथी-स्त्री-९१५-(शे. १५६)-पगरभां.

द्र० उपानहृशब्दः ।

पादशीली-स्त्री-६६६-(शे. १३६) अंअर, क्लु.

द्र० नूपुरशब्दः ।

पादस्फोट-पुं-४६५-पगनी रोग, पगभां थथेल शेडा.

विपादिका ।

* पादस्य स्फोटनं विशरणं पादस्फोटः ।

पादाग्र-न. -६१७-पगनी आगलो भाग.

प्रपद ।

पादाङ्गद-न. -६६५-अंअर, क्लुं.

द्र० नूपुरशब्दः ।

* पादोऽङ्गदमिव पादाङ्गदम् ।

पादाङ्गुलीयक-न. -६६६-(शे. १३६) पगनी अंगूडी.

[पादकीलिका, पादपालिका शे. १३६] ।

पादाजि-पुं-४९८-पगे आलनार, पागो.

द्र० पत्तिशब्दः ।

* पादाभ्यामजति गच्छति पादाजिः ।

पादात-पुं-४७८-(शे. १०८) पगे आलनार, पागो.

द्र० पत्तिशब्दः ।

पादातिक-पुं-४७८-पगे आलनार, पागो.

द्र० पत्तिशब्दः ।

* पादाभ्यामतति पादातिकः 'कुशिकहृदिक'- (उणा-४५) ॥ इति इके निपात्यते । पदातेः स्वार्थे विनयादित्वादिकण् वा ।

पादावर्त-पुं-१०९३-रेंट, अरधट.

अरघट्टक ।

* पादाभ्यामावर्त्यते भ्रम्यते पादावर्तः ।

पादुका-स्त्री-९१४-पगरभां, ज्येडा.

द्र० उपानहृशब्दः ।

* पादूरेव पादुका, 'ड्यादीदूतः के' ॥२४॥ १०४॥ इति ह्रस्वः ।

पादुकाकृत-पुं-९१४-भोथी, यभार.

चर्मकृत ।

* पादुकाः पादत्राणानि करोतीति पादुकाकृतः ।

पादू-स्त्री-९१४-पगरभां, ज्येडा.

द्र० उपानहृशब्दः ।

* पद्यतेऽनया पादूः, स्त्रीलिङ्गः, 'कसिपदि'- (उणा-८३५) ॥ इति णिदूः ।

पाद्य-न. -५००-पग धोवानुं पाणी.

* पादार्थमुदकं पाद्यम्, 'पाद्यार्घ्ये'- ॥७१॥२३॥ इति ये साधुः ।

पान-न. -३९४-पिपासा, तस्स.

द्र० अपलासिकाशब्दः ।

* पीयते पानम् ।

पान-न.-७३८-भट्टिरा पान (७ व्यसनभानुं अेक).

* पानं मद्यादेः ।

पान-न.-१०८९-पाण्णीनी नीक.

द्र० कुल्याशब्दः ।

* पीयते वृक्षादिभिरनेन पानम् ।

पान-पुं-१३६८-निःश्वास, अहारनो श्वास.

निःश्वास, एतन ।

* पीयतेऽनेन पानः ।

पानगोष्ठिका-स्त्री-९०७-दातु पीवा अेठेती भंउणी.

आपान ।

* पानस्य गोष्ठी-आसनबन्धः ।

पानभाजन-न.-१०२४-प्यालो, पाण्णी पीवानुं पात्र.

द्र० कंसशब्दः ।

* पानस्य भाजनं पानभाजनम् ।

पानमदस्थान-न.-९०६-दातुनुं पीकुं.

शुण्डा ।

* पानमदयोरास्पदं कल्पपालग्रहैकदेशः ।

पानवणिज्ज-पुं-९०१-कलाल, भट्टिरा वेयनार.

द्र० आसुतीबलशब्दः ।

* पानस्य वणिग् पानवणिक् ।

पानीय-न.-१०६९-पाण्णी.

द्र० अप्शब्दः ।

* पीयते पानीयम् ।

पानीयनकुल-१३५०-अलनो नोणियो, अलनो अिलाडो.

उद्र, जलमाज्जार, वसिन् ।

* पानीयस्य नकुलः पानीयनकुलः ।

पानीयशाला-स्त्री-१०१-परम्.

प्रपा, (पानीयशाल) ।

पान्थ-पुं-४७३-मुसाइर.

द्र० अध्वन्शब्दः ।

* पन्थानं नित्यं याति पान्थः, नित्यंणः पन्थश्च ।
।६।४।८९।। इति साधुः ।

(पान्थसार्थ)-पुं-१४१२-प्राण्णीअोनो सभुधाय.

पाप-पुं-३७६-कूर, पापी.

क्रूर, नृशंस, निस्त्रंश ।

* पापमस्यास्ति पापः ।

पाप-न.-१३८०-पाप, दुष्कृत्य.

द्र० अंहसशब्दः ।

* पान्त्यस्मात् पापं, 'भापाचणि'-(उणा-२९६) इति पः ।

पाप-न.-१४४३-अधम, अलकुं.

द्र० अणकशब्दः ।

* पायते पापम् ।

पापद्धि-स्त्री-९२७-शिक्षर.

मृगया, आखेट, मृगव्य, आच्छोदन ।

* पापानि ऋध्नुवन्ति अस्यां पापद्धिः ।

पाप्मन्-पुं-१३८०-पाप, दुष्कृत्य.

द्र० अंहसशब्दः ।

* पातयति दुर्गतौ पाप्मा, 'सात्यन्नात्मन्'-(उणा-९१६) इति मनि निपात्यते, पुंलिङ्गोऽयम् ।

पाप्मन्-स्त्री-४७४-अरन्, अरन्वुं.

(पामा), खस, कच्छू, विचचिका ।

* पिवत्यङ्गं पामा, स्त्रीलिङ्गः, 'मन्' (उणा-९११) इति मनि, 'ताभ्यां'-।२।४।१५।। इति वा डापि नन्त आकारान्तश्च ।

पामन-पुं-४६०-अरन्वाना रोगवाणो.

कच्छुर, [पामर शि. ३३] ।

* पामाऽस्ति अस्य पामनः, अङ्गादित्वान्नः, पामर इत्येके, द्वावपीति भोजः ।

पामर-पुं-४६०-(शि. ३३)-अरन्वाना रोगवाणो.

कच्छुर, पामन ।

* पामाऽस्ति अस्य पामनः, अङ्गादित्वान्नः, पामर इत्येके, द्वावपीति भोजः ।

पामर-पुं-९३२-पामर, नीय, अस् संकारी.

द्र० इतरशब्दः ।

* पायते पामरः, 'जठर'-(उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते ।

पामा-स्त्री-४६४-अ२०७५.

□ पामन्, खस, कच्छू, विचर्चिका ।

* पिवत्यङ्गं पामा, स्त्रीलिङ्गः, 'मन्' (उणा-९११) इति मनि, 'ताभ्यां'-।२।४।१५॥ इति वा डापि नन्त आकारान्तश्च ।

पामारि-पुं-१०५७-अंधक.

द्र० गन्धकशब्दः ।

* पामाया अरिः पामारिः ।

(पायतिथ्या)-स्त्री-६५५-भाथे संथा उपर रा भवानु धरेषुं.

□ वाल्पाश्या, पारितथ्या, [पर्यवतथ्या शि. ५३] ।

पायस-पुंन.-४०६-दूधपाक, भीर.

□ परमान्न, क्षैरेयी ।

* पयसि संस्कृतं पायसं पुंक्लीबलिङ्गः, 'संस्कृते भक्ष्ये' ।६।२।१४०॥ इत्यण् ।

पायस-पुं-६४८-गूणने। धूप.

□ वृक्षधूप, श्रीवास, सरलद्रव, [श्रीविष्ट, दध्याह्वय, क्षीराह्वय, वृताह्वय शे. १३४] ।

* पयसो द्रुमक्षीरस्यायं पायसः, पयसो विकारः स्तुतिरित्यन्वये 'पयोद्रोयः'-।६।२।३५॥ इति यः प्राप्नोति ।

पायिन्-पुं-७ (प.)-लो०य वायकथी लगाडातो श०६.

द्र० अन्धसशब्दः ।

* यथा-अमृतपायी देवः ।

पायु-पुं-६१२-गुहा.

द्र० अधोमर्मनशब्दः ।

* पिवत्यनेन तैलादि पायुः, पुलिङ्गः, 'कृत्वापा'- (उणा-१) इत्यण्, पाति मलोत्सर्गेणेति वा ।

पाय्य-न.-८८३-पाय्य आदि त्रय प्रकरना भान-भाप छे.

* मीयतेऽनेन पाय्यं मानम्, 'घाय्यापाय्य'- ।५।१।२४॥ इति ध्यणि निपात्यते ।

पार-पुंन.-१०७९-साभेनो डितारो.

* समुद्रस्य तत्तटं परत्र स्थितं पार्यते समा-प्यतेऽत्रेति पारं पुंक्लीबलिङ्गः ।

पारगत-पुं-२४-अर्द्धंन, नि०न.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* संसारस्य प्रयोजनजातस्य वा पारंपर्यन्तं गतः पारगतः ।

पारत-पुंन.-१०५०-पारो.

□ पारद, सूत, हरबीज, रस, चल, [चपल-शि. ९१] ।

* पारं तनोति पारतः, 'क्वचित्'-।५।१।१७१॥ इति डः । अर्थप्राधान्यात् पुंक्लीबलिङ्गः ।

पारद-पुंन.-१०५०-पारो.

द्र० पारतशब्दः ।

* पारं ददाति पारदः, अर्थप्राधान्यात् पुंक्लीब-लिङ्गः ।

पारम्पर्यं-न.-८०-सं प्रदाय.

□ आम्नाय, संप्रदाय, गुरुक्रम ।

* परम्पराया गुरुशिष्यप्रशिष्यादिसन्तानरूपायाः भावः पारम्पर्यम् ।

पारशव-पुं-८९६-निषाद, आत्मणु पुरुष अने शुद्र स्त्रीथी उत्पन्न थयेल.

□ निषाद ।

* ब्राह्मणात् शूद्रायां जातः, परपुरुषाद् भिन्न-वर्णा स्त्री पस्त्री तस्या अपत्यं पारशवः, 'परस्त्रियाः परशुश्चाऽसोवर्ण्ये' ।६।१।४०॥ इति अत्रि साधुः ।

पारशव-पुंन.-१०३७-लोढुं.

द्र० अयसशब्दः ।

* परशवे इदं परशव्यम्, तस्य विकारः पारश-वम्, पुंक्लीबलिङ्गः, 'परशव्याद् यलुकू च'- ।६।२।४०॥ इति अण् ।

पारश्वध-पुं-७७०-कुडाडीवाजो.

□ पारश्वधिक, परश्वधायुध ।

* परश्वधः प्रहरणमस्य पारश्वधिकः पारश्वधः 'परश्वधाद् वाऽण्'-।६।४।६३॥ इत्यण्, पक्षे इकण् ।

पारश्वधिक-पुं-७७०-कुडाडीवाजो.

□ पारश्वध, परश्वधायुध ।

पारसोक-पुं-१२३५-पारस-धरान देशनो धोडो.

* पारसीकदेशेषु भवाः (अश्वाः) पारसीकाः ।

पारस्त्रैण्येय-पुं-५४७-परस्त्रीनो पुत्र.

* परस्त्रिया अपत्यं पारस्त्रैण्येयः, 'कल्याणादेः'-
।६।१।७७॥ इत्येयण् ।

पारापत-पुं-१३३९-कभूतर.

□ कलरव, कपोत, रक्तलोचन । [पारावत शि.
१२१] ।

* पारमापतति पारापतः, जपादित्वाद् वत्वे पारा-
वतोऽपि ।

पारायण-त.-८३९-अथनी आद्विधी अन्त
सुधी आवृत्ति करधी ते.

□ साकल्यवचन ।

* पारमयतेऽनेन पारायणम् ।

पारावत-पुं-१३३९-(शि. १२१) कभूतर.

□ पारात, कलरव, कपोत, रक्तलोचन ।

पारावार-पुं-१०७३-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

* पारमापिपति पारावारः, जपादित्वाद् वत्वं पारावारः,
पारमिव अवारमर्वाक कूलमस्य वा, पारमा-
वृणोतीति वा ।

पाराशरिन्-पुं-८१०-संन्यास आश्रम.

द्र० कर्मन्दिन्शब्दः ।

* पाराशर्येण प्रोक्तं भिक्षुसूत्रं वेत्त्यधीते वा
पाराशरी, 'शिलालिपाराशर्यानिटभिक्षुसूत्रे'-।६।३।
१८९॥ इति णिन् ।

पाराशर्य-पुं-८४७-व्यासऋषि.

द्र० कानीनशब्दः ।

* पाराशरस्यापत्यं पाराशर्यः, गर्गादित्वाद् यञ् ।

पारिकर्मिक-पुं-७२६-(शि. १४२) क्षुद्रउपकरणोने
अधिकारी.

पारिकाङ्क्षिन्-पुं-८१०-संन्यास आश्रम.

द्र० कर्मन्दिन्शब्दः ।

* परि काङ्क्षति पारिकाङ्क्षी, बाहुलकाद्
दीर्घः ।

पारिजात-पुं-१७९-धन्तुं वृक्ष, (३२५वृक्ष)

द्र० कल्पशब्दः ।

* पारिणः पारवतोऽब्धेर्जातः पारिजातः ।

'पारिजातक'-पुं-११४१-३६५वृक्ष.

□ मन्दार, पारिमद्रक ।

पारितथ्या-स्त्री-६५५-भाथि सेथा उपर राभ-
वानुं धरेषुं.

□ वाल्पाश्या, (पायतिथ्या) । [पर्यवतथ्या-
शि.५३] ।

* परितस्तथाभवा पारितथ्या 'परिसुत्वादेरव्ययी-
भावात्'-।६।३।१३६॥ इति व्यः, पायतिथ्या
वा ।

पारिन्द्र-पुं-१-८४-सिद्ध.

द्र० इभारिशब्दः ।

* पारिषु-शक्तषु इन्द्रः, पारिन्द्रः पृषोदरादित्वात्
पारीन्द्रोऽपि ।

पारिपन्थिक-पु.-३८१-येर.

द्र० एकागारिकशब्दः ।

* परिपन्थं तिष्ठति हन्ति वा पारिपन्थिकः,
'पथिपन्थात् तिष्ठति च' ।६।४।३२॥ इति
इकण् ।

पारिपार्श्विक-पुं-३३०-पडभे रडेनार.

□ पार्श्वस्थ ।

* परिपार्श्वं वर्तते पारिपार्श्विकः ।

पारिप्लव-त.-१४५५-यल, अस्थिर, अनित्य.

द्र० अस्थिरशब्दः ।

* परिप्लवमेव पारिप्लवं प्रज्ञादित्वाद्गण् ।

(पारिभद्र)-त.-१२००-अश्रमीञ्, वनरपति.

पारिभद्रक-पुं-११४१-३६५वृक्ष, भीठो ली'थडो.

□ मन्दार, 'पारिजातक' ।

* पारि प्राप्तपारं भद्रमस्य पारिभद्रः ।

पारिमित-पुं-४७५-(शे०-१०७) सत्कारपूर्वक
अलंकार पहेरावी कन्यादान करनार.

□ कूकुद [कृपद शे०-१०७] ।

पारियात्रक-पुं-१०३१-कुलायल पर्वत.

□ सुदार ।

* परितो यात्रायां भवः स्वारोहत्वात् पारिया-
त्रकः ।
पारियानिक-पुं-७५२-भुसाइरीने. २थ.
□ अध्वरथ ।
* पारियानं प्रयोजनमस्य पारियानिकः ।
पारिरक्षक-पुं-८१०-संन्यास व्याश्रम.
द्र० कर्मन्दिनुशब्दः ।
* परिरक्षा प्रयोजनमस्य पारिरक्षकः ।
पारिशोल-पुं-३७८-(शे.९६)-मालपूडा, पुडवो.
□ पिष्टक, पूय, अपूप ।
(पारिषद)-पुं-२०१-शंकरनोगण्य.
□ प्रमथ, पार्षद, गण ।
* यद् व्याडिः-‘गणास्तु प्रमथाः पारिषदाः
कूर्मण्डकादयः’ ।
पारिषद्य-पुं-४८०-(शि. ३५)-सभाजन.
□ सम्य, पार्षद्य, सदस्य, समास्तार, समासत्,
सामाजिक ।
पारिहार्य-पुं-६६३-ठडुं, वलय, अंगडी.
द्र० आवापशब्दः ।
* परिहारे भवः पारिहार्यः, ‘परिमुखादे’-
।६।३।१३६॥ इति व्यः, पारिवद् द्वियते वा परिहार्य
एव वा, प्रज्ञादिस्वादणू, परिहार्यमित्यन्ये ।
पारी-स्त्री-१०२४-प्यालो.
द्र० कंसशब्दः ।
* पारयति पारी ।
पारीन्द्र-पुं-१३०५-अजगर.
□ चक्रमण्डलिन्, अजगर, वाहस, शयु ।
* पारिणि इन्द्रः पारीन्द्रः ।
पारीन्द्र-पुं-१२८४(शि. ११४) सिं.६.
द्र० इमारिशब्दः ।
पार्थ-पुं-७०८-अनुं.न.
द्र० अजुंनशब्दः ।
* पृथायाः कुन्त्या अयं पार्थः ।
पार्थिव-पुं-६७०-राज.
द्र० नृपशब्दः ।

* पृथिव्या ईशः पार्थिवः, ‘पृथिवीसर्वभूमे’-
।६।४।१५६॥ इत्यण् ।
(पार्वतिक)-न.१४१८-पवतोने समु.६.
* (पर्वतानां समूहः पार्वतिकम्) ।
पार्वती-स्त्री-२०३-पार्वती.
द्र० अद्रिजाशब्दः ।
* पर्वतस्याऽपत्यं पार्वती ।
पार्वती-स्त्री-१०५५३७डी,सौराष्ट देशनी भाटी.
द्र० आढक्रीशब्दः ।
* पर्वते भवा पार्वती ।
(पार्वतीनन्दन)-पुं-२०८-कतिड्य.
द्र० उमासुतशब्दः ।
पार्श्व-पुं-२८-२३भांतीथंकर पार्श्वनाथ लगवान.
* स्पृशति ज्ञानेन सर्वभावानिति पार्श्वः,
तथा गर्भस्थे जनन्या निशिशयनीयस्थयाऽन्धकारे
सर्पोदृष्ट इति गर्भानुभावोऽयमिति मत्वा
पश्यतीति निस्कृतात् पार्श्वः; पार्श्वोऽस्य वैयावृत्य-
करो यक्षस्तस्य नाथः पार्श्वनाथः, ‘मीमो मीम-
सेनः’ इति न्यायाद् वा पार्श्वः ।
पार्श्व-पुं-४३श्रीपार्श्वनाथ(भ.ना शासनदेव.
* श्रीपार्श्वजिनस्य सदा पादौ स्पृशति पार्श्वः,
सदा तत्पार्श्ववर्तित्वाद्वा ।
पार्श्व-पुं.न.-५८७-कांभनी नीयेने लाग, पडपुं.
* कक्षयोरधस्तात् पार्श्वानां समूहः पार्श्वं
पुंक्लीबलिङ्गः ‘पार्श्वं इवणू’-।६।२।२०॥
पार्श्व-न.१४२०-कुडाडीने समु.६.
* पार्श्वानां समूहः पार्श्वम् । ‘पार्श्वं इवणू’
।५।२।२०॥ शौकमायूरादयः शब्दाः ‘आत्वात्
त्वादिः समूहजः’ इति क्लीबलिङ्गः ।
पार्श्व-न.-१४५०-निकट, पासे.
द्र० अन्तिकशब्दः ।
* स्पृश्यते पार्श्वम् । ‘स्पृशेः श्वः पार् च’
(उणा-५२३) ॥ इति साधुः ।
पार्श्वक-पुं-४७५-लांय लेनार, इलाली करनार.
□ सन्धिजीवक ।

* पार्ष्वमन्त्रजु उपायो लञ्चादिः । तेनाऽन्वेष्ट्या पार्ष्वकः । 'दाण्डाजिनिक'-१।७।१।१७।१॥ इति साधुः ।

पार्ष्वस्थ-पुं-३३०-५५५ रहुना२.

पारिपार्श्विक ।

* पार्श्वे तिष्ठति पार्ष्वस्थः।

पार्ष्वोदरप्रिय-पुं १३५२-३२२ले।

द्र० कर्कटशब्दः ।

* पार्श्वोदरं प्रियमस्य पार्श्वोदरप्रियः ।

पार्ष्वद-पुं-२०१-शंकरेना गथ.

प्रमथ, गण, (पारिषद) ।

* 'पर्षदो ष्यौ' । ७।१।१८॥ इति णः, पारिषदा इति अपि । यद् व्याडिः-गणास्तु प्रमथाः पारिषदाः कूर्ममाण्डकादयः ।

पार्षद्य-पुं-४८०-सभाजन.

सभ्य, सदस्य, सभास्तर, सभास्त, सामाजिक । [पारिषद्य शि. ३५] ।

* पर्षदं समवयन्ति पार्षद्याः 'पर्षदो ष्यः'-१।६।४। ४७॥ पारिषद्या अपि ।

पार्ष्णि-स्त्री-६१६-धूँटीनीनीयेने। भाग.

* पृष्यते-सिच्यते पार्ष्णिः पश्चाद्भागः स्त्रीलिङ्गः, 'पृषिहृषिभ्यां वृद्धिश्च' (उणा-६३६) ॥ इति णिः ।

पार्ष्णिग्राह-पुं-८३२-भीष्म राजने शतवाने गयेले। भाषी तेनुं राजय लेनार राज.

* विजिगीषोः पश्चात् स्थितो राजा पार्ष्णिमिव पार्ष्णिं पश्चाद्भागं गृह्णाति-अवष्टम्नाति पार्ष्णिग्राहः ।

पाल-पुं-४-(प.)-स्वाभिवायक शब्द अनावनार शब्द.

धन, भुज्, नेत्, पति, मत्, इन् ।

* यथा-भूपालः ।

पाल-पुं-६८३ थूँठवानुं पात्र, पिडहाणी.

पतद्ग्रह, प्रतिग्राह, [प्रतिग्रह, पतद्ग्रह शि. ५७] ।

* पाल्यते पालः, क्लीबेऽपि वैजयन्ती यदाह- 'पतद्ग्रहः प्रतिग्राहः पालोऽस्त्री' इति ।

पालक-पुं-१२२३-(शि. १७८) धे।डे।

द्र० अर्वन्शब्दः ।

पालकाप्य-पुं-८५३-पालकाप्य मुनि.

करेणुभू । (कारेणव)

* पालकैः-हस्तिचिकित्सकैराप्यते आसत्वेन गम्यते पालकाप्यः ।

पालक्या-पुं-१२८६-पादपानी भा७.

मधुसूदनी ।

* पालके साधुः पालक्या पाल्यत इति वा । 'शिक्यास्याढच'- (उणा-३६४) ॥ इति ये निपाल्यते ।

पालाश-पुं-८१५-व्रतभां रभाते आसरातो ढंउ.

आषाढ ।

* व्रते-ब्रह्मचर्याश्रमकर्मणि, पलाशस्य विकारोऽवयवो वा पालाशः, 'प्राण्यौषधि'-१।६।२।३१॥ इत्यण् ।

पालाश-पुं-१३९५-वीले। वल्युं मिश्रितवल्युं.

पीतनोल, हरित, हरित्, 'पलाश', तालकाभ ।

* पलाशस्य पर्णस्यायं पालाशः ।

पालि-स्त्री-५७४ काननी वेद, काननो अथ भाग.

कर्णलतिका ।

* पाल्यते पालिः, स्त्रीलिङ्गः, स्वरेभ्य इः'- (उणा-६०६) ॥

पालि-स्त्री-७६५-सेतु, पुल, अंध, पाण.

द्र० आलिशब्दः ।

* पलति पालिः, 'कुडुकुटि'- (उणा-६१७) ॥ इति णिदिः । स्त्रीलिङ्गः ।

पालि-स्त्री-५३१-(शि. १९३) दादी म्छवाणी स्त्री.

सश्मश्रु, नरमालिनी ।

(पालि)-पुं-१०१३-भूषो.

द्र० अणिशब्दः ।

पाली-स्त्री-१०१३-भूषो।

द्र० अणिशब्दः ।

* पलति पालिः, 'कृशृकुटी-(उणा-६१९) ॥

इति णिदिः, ह्यां पालि ।

पाली-स्त्री-९६५-सेतु, पुष।

द्र० आलिशब्दः ।

पावक-पु'-१०९८-अग्नि।

द्र० अग्निशब्दः ।

* पुनाति पावकः ।

पावन-पु'-१४३५-पवित्र।

पवित्र, पूत, पुण्य, मेध्य ।

* पावयति पावनम् ।

पावन-पु'-१०७०-(शे.-१६५)-पाप्मी।

द्र० अपृशब्दः ।

पाश-पु'-७३१-पाशा, भृगादि आंधवा भाटेनी गांठे।

बन्धनग्रन्थि ।

* पश्यते-बध्यतेऽनेन पाशः, पात्यनेन वा, 'पादावमि'-(उणा-५२७) ॥ इति शः ।

पाशक-पु'-४८६-शुभार रभवाना पासा, आश्रु लगाडेव २४भ-

प्रासक, अक्ष, देवन ।

* पाश्यते-बध्यतेऽनेन पाशकः, 'नामि पुंसिच' ॥५॥३॥२२॥ इति णकः ।

पाशपाणि-पु'-१८८-वशुष् हेवता, नल हेवता।

द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

पाशयन्त्र-न.-९३२-(शि.८२) पशु पक्षी वगेरेने पडडवानो हांसो।

उन्माथ, कूटयन्त्र ।

पाशिन-पु'-१८८-वशुष् हेवता।

द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

* पाशोऽस्याऽस्तीति पाशी, यौगिकत्वात् पाशापा-णिःरित्यादयः ।

पाशुपाल्य-न.-८६४-पशु द्वाऱा आश्रुविधा यथावती।

* पशुपालस्य भाव कर्म वा पाशुपाल्यम् ।

अ. ५६

पाशुपाल्य-न.-८८८-पशु पालननो व्यवसाय।

जीववृत्ति ।

* पशुपालस्य भावः कर्म वा पाशुपाल्यम्, राजा-दिवाद् द्यण् ।

पाश्चात्य-न.-१४५९-छेदुं, पाशुं।

द्र० अन्तशब्दः ।

* पश्चाद् भवं पाश्चात्यम् । 'दक्षिणापश्चात्'- ॥३॥१३॥ इति त्यण् ।

पाश्या-स्त्री-१४५९-गणानो समूहः।

* पाशानां समूहः पाश्या ।

पाषाण-पु'-१४३५-पत्थर।

द्र० अश्मन्शब्दः ।

* पषति बाधते पादौ पाषाणः, 'पषो णित्'-(उणा-१९२) ॥ इत्याणः ।

पाषाणदारक-पु'-९१९-पत्थर तोडनार।

टड्क ।

* पाषाणं दारयति पाषाणदारकः ।

पिक-पु'-१३२१-क्षेयल।

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

* पिबति चूतर संपिकः, 'पापुलि'-(उणा-४१) । इति क्दिक्, अपिकायति वा, पृषोदरादित्वात् ।

पिकबान्धव-पु'-१५६-(शे० २५) वसन्त ऋतु, शैत्र वैशाख भास।

वसन्त, इष्य, सुरभि, पुष्पकाल, बलाङ्गक । पुण्यसाधारण शे. २४] ।

पिक्क-पु'-१२२०-(शि. १०७)-२० वर्षेना धाथी।

विक्क ।

पिङ्ग-पु'-१३६७-लालमिश्रित पीठा वणुं।

द्र० कडाशब्दः ।

* पिबति वर्णान् पिङ्गः, 'स्फूलिकलि'-(उणा-१०२) ॥ इतीङ्क् ।

पिङ्गा-पु'-१२८३-(शे. १८३)-पाडो।

द्र० कासरशब्दः ।

पिङ्गकपिशा-स्त्री-१२०८-धीभेद.

□ घृतेली

* पिङ्ग-ह्रीवैरं तद्वत् कपिशा पिङ्गकपिशा ।

पिङ्गचक्षुष्-पुं-१३५३-४२२यो.

द्र० कर्कटशब्दः ।

* पिङ्गे चक्षुषी अस्य पिङ्गचक्षुः ।

पिङ्गजट-पुं-१९९-शं३२.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

* पिङ्गा जटा यस्य स पिङ्गजटः ।

पिङ्गल-पुं-११९९-शे३ प्रक्षरनुं रथावर विष.

द्र० अङ्गोलसारशब्दः ।

* बहिरन्तश्च पिङ्गलत्वात् पिङ्गलः । पुं क्लीबलिङ्गः

इति वाचस्पतिः ।

पिङ्गल पुं-१३०२-नोणियो.

□ नकुल, सर्पहन्, बभू ।

* पिङ्गलो वर्णेन ।

पिङ्गल पुं-१३९६-लाडमिश्रितपीणो वर्युं.

द्र० कडारशब्दः ।

* पिङ्गः पिङ्गत्वमस्ति अस्य पिङ्गलः ।

सिध्मादित्वाच्चः ।

पिङ्गल-पुं-१०३-भा४२ वि. सूर्यना सेवक देव.

पिङ्गल-पुं-१९३-लोकोत्तर नव निधि पैडी
त्रीणे निधि.

द्र० नैसर्पशब्दः ।

(पिङ्गलज)-पुं-१०३-भा४२ वि. सूर्यना सेवक
देव.

पिङ्गक्षणा-पुं-१७७-शं३२.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

* पिङ्गभीक्षणं यस्य स पिङ्गक्षणाः ।

पिचण्ड-पुं-६०४-पेट.

द्र० उदरशब्दः ।

* पचत्यन्नमपि, चमत्याहारमिति वा पिचण्डः,
'पिचण्डैरण्ड'-(उणा-१७६) ॥ इत्यण्डे निपात्यते ।

पिचण्डिका-स्त्री-६१५-पी३डी.

□ पिण्डिका ।

* पिचण्डप्रतिकृतिः पिचण्डिका ।

पिचव्य-पुं-४५०-भोटा पेटवाणो.

द्र० उदरिन्शब्दः ।

* पिचुभ्यो हितः पिचव्यः ।

पिचिण्डिल-पुं-११३७-कपासने छोड.

द्र० कार्पासशब्दः ।

* पिचिण्डोऽस्यस्य पिचिण्डिलः तुत्तादित्वा-

दिलः ।

पिचु-पुं-११३९-कपास, कपासीया विनातो ३.

□ तूलक ।

* पच्यते पिचुः, निरस्थीकृतकर्पासः, पुलिङ्गः,
'पचेरिच्चातः' (उणा-७३५) ॥ इत्युः ।

पिचुमन्द-पुं-११३७-वीं५डो.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* पिचुं मन्दयति पिचुमन्दः, अरोगकृत्वादपि
चमन्त्येनमिति वा 'कुमुद'-(उणा-२४४) ॥
इति निपात्यते ।

'पिचुमर्द'-पुं-११३९-वीं५डो.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

पिचुल-पुं-११३९-डि००४६ वृक्ष.

□ झावुक, 'झावुक' ।

* पिचुं-तूलं लाति पिचुलः ।

पिचुचट-न-१०४२-कलर्ष, सीसुं.

द्र० आलीनशब्दः ।

* पिच्यते कुट्टयते पिचुचटम्, 'कपट'-
(उणा-१४४) ॥ इत्यटे निपात्यते ।

पिच्छ-न-१३१७-पां५.

द्र० गरुत्शब्दः ।

* पिच्यते पिच्छम्, 'पीयूडो ह्रस्वश्च' (उणा-
१२५) ॥ इति छक् । पिच्छमपि ।

पिञ्ज-पुं-३७२-डिं३सा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* 'पिञ्जुर् हिंसादौ' अलि पिञ्जः ।
पिञ्जन-न.-७१२-पीञ्जवानुं यंत्र.
 विहनन, तुलस्फोटन, कार्मुक ।
 * पिञ्ज्यते-हन्यतेऽनेन पिञ्जनम् ।
पिञ्जर-न.-१०५८-हस्ताल.
 द्र० आलशब्दः ।
 * पिजयति पिञ्जरम्, वर्णेन वा ।
पिञ्जर-पुं-१३७६-शालमिश्रित पीणो वधुं.
 द्र० कडारशब्दः ।
 * पिञ्जयति पिञ्जरः, 'ऋच्छिचटि-' (उणा-३७७) ॥ इत्यरः ।
पिञ्जल-पुं-३६६-अति व्याकुल.
 उपिञ्जल, समुपिञ्ज ।
 * पिञ्जयतीति पिञ्जलः, भृशमाकुलः ।
पितञ्जुष-पुं-६३२-अननो भेल.
 * पिञ्ज्यते पिञ्जुषः, कर्णमलम्, 'कोरदूषाटरूप'-
 (उणा-५६१) ॥ इत्युषे निपात्यते ।
पिट-पुं-न.-१०१७-टोपलो, करं डियो.
 कण्डोलक, [पिटक शि. ९] ।
 * पेटति पिटम्, पुं क्लीबलिङ्गः, वंशदलादि-
 मयं भाण्डम्, के पिटकोऽपि ।
पिटक-त्रि-४६६-विस्फोटक, शैल्लो.
 स्फोटक, गण्ड, [विस्फोट शि. ३३] ।
 * पेटति-संश्लिष्यति पिटकः, त्रिलिङ्गः, 'छिदि-
 मिदि'-(उणा-३०) ॥ इति क्तिदकः ।
पिटक-पुं-१०१७-(शि. ८९) टोपलो, करं डियो.
 कण्डोलक, पिट ।
पिठर-न.-१०९९-थाणी, तपेली.
 द्र० उखाशब्दः ।
 * पिठ्यते अत्र पिठरम् । 'मृद्युन्दि'-(उणा-३९९) ॥ इति क्तिदरः ।
पिण्ड-पुं-स्त्री-४२५-डोणीओ.
 द्र० कवकशब्दः ।
 * पिण्डयते पिण्डः. पुं स्त्रीलिङ्गः ।
पिण्ड-पुं-न.-५६४-शरीर.
 द्र० अङ्गशब्दः ।

* धातुभिः पिण्डयते पिण्डः, पुं क्लीबलिङ्गः ।
पिण्ड-न.-१०३७-दोहं.
 द्र० अयसशब्दः ।
 * पिण्ड्यते पिण्डम् ।
पिण्ड-पुं-१०६३-डीशभोण.
 द्र० गन्धरसशब्दः ।
 * पिण्डयते द्रव्यान्तरैरिति पिण्डः, पिण्डसहत्वाद्
 वा ।
पिण्डक-पुं-६४८-धूप,लोमान, शैलारस.
 द्र० कृत्रिमधूपशब्दः ।
 * पिण्डयति पिण्डकः, द्रव्यान्तरैः पिण्डितः
 स्वरूपाद् न च्यवते ।
पिण्डदान-न.-८२२-पितृयज्ञ.
 पितृयज्ञ, तर्पण, श्राद्ध ।
 * पिण्डो दीयतेऽस्मिन् पिण्डदानम् ।
पिण्डिका-स्त्री-६१५-पीडी.
 पिचण्डिका ।
 * मांसस्य पिण्डोऽस्ति अस्यां पिण्डिका, जङ्घायाः
 पश्चिमो भागः ।
पिण्डिका-स्त्री-७५६-पैडानो मध्यभाग, धरीवाणो
 भाग.
 नामि ।
 * पिण्डयन्ते अरा अस्यां पिण्डिका, 'नाग्नि
 पुंसि च' १५।३।१२२१॥ इति णकः ।
पिण्डिशूर-पुं-४७७-धरभां शूरो.
 गेहेनर्दिन्, गेहेशूर ।
 * पिण्डयां शूरः पिण्डिशूरः ।
पिण्डोलि-स्त्री-४१७-अंहु.
 भुक्तसमुच्चिन्त, (भुक्तोच्छिष्ट), फेला, फेली ।
 * पिण्डयते पिण्डोलिः, बाहुलदकादोलिः ।
पिण्याक-पुं-न.-९१७-भोण, तेल आढतां वधेले
 क्यरो.
 खल ।
 * पिण्यते पिण्याकः-सुततैलः कल्कविशेषः,
 'पिषेः पिन्पिण्यौ च'-(उणा-३६) ॥ इत्याकः ।
पितामह-पुं-२११-अह्ला.
 द्र० अजशब्दः ।

* पितृणामपि पिता पितामहः, 'पित्रोर्डामहद्'
।६।२।६३॥

पितामह-पुं-५५७-पिता ना पिता, दादा.

* पितुः पिता पितामहः । 'पित्रोर्डामहद्'
।६।२।६३॥

पितृ-पुं-५५६-पिता.

द्र० तातशब्दः ।

* पाति-रक्षति पिता, 'पातेरिच्च' (उणा-
८५८) ॥ इति वृः ।

पितृ (ब. व.)-पुं-५५९-पिता ना वंशभां
शित्यन्-थयेद.

* पान्ति रक्षन्ति पितरः, पितुर्वंशे भवाः
पूर्वपुरुषाः ।

पितृ-(द्वि. व.)-पुं-५६०-माता-पिता अन्ने.

□ मातापितृ, मातरपितृ ।

* पिता च माता च द्वौ पितरौ, 'पिता मात्रा
वा' ।३।१।१२२॥ इत्येकशेषः ।

पितृगणा-स्त्री-२०५-(शे. ५४) पाव'ती.

द्र० अद्विजाशब्दः ।

पितृगृह-न.-९८९-२मशान.

□ इमशान, करवीर, पितृवन, प्रेतवन,
प्रेतगृह ।

* पितृणां गृहं पितृगृहम् ।

पितृतर्पण-न.-३७५-श्राद्धादि.

□ निवाप

* पितृणां तर्पणं पितृतर्पणम् ।

पितृपति-पु-१८४-५मशान.

द्र० अन्तकशब्दः ।

* पितृणां पतिः पितृपतिः ।

(पितृप्रसू)-स्त्री-१४०-संध्याकाण.

□ सन्ध्या, पितृसू ।

पितृयज्ञ-पुं-८२१-१५'थु.

□ तर्पण, श्राद्ध, पिण्डदान ।

* पितृभ्यो यजनं पितृयज्ञः ।

पितृवन-न.-९८९-२मशान.

□ इमशान, करवीर, पितृगृह, प्रेतवन, प्रेतगृह ।

* पितृणां वनं पितृवनम् ।

पितृव्य-पुं-५५२-काडा.

* पितृभ्राता पितृव्यः, 'पितृभ्रातुर्व्यङ्गुलं भ्रातरि'-
।६।२।६२॥ इति साधुः ।

पितृसू-पुं-१४०-संध्याकाण.

□ सन्ध्या, पितृसू ।

* पितृन् सृते पितृसूः । ब्रह्मणो ह्येषा पितृ-
प्रसवित्री तनुरिति प्रसिद्धिः ।

पित्त-न.-४६२-पित्त, शरीरमां रहेल त्रणु धातु
पौडीनी अेक.

□ मायु, [पलाग्नि, पल्लज्वर, अग्निरेचक
शे. १०६] ।

* पीयते जलमनेन, पतति स्रंसते वा पित्तम्,
'पुतपित्त-' (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते ।

पित्तला-पुं-न.-१०४७-पित्तण.

□ आर ।

* पित्तं लाति पित्तला, स्त्रीकलीबलिङ्गः ।

पित्र्य-पुं-५५१-भोटा लाध

□ ज्येष्ठ, पूर्वज, अग्रज, [अग्रिम शि. ४४] ।

* पितुरागतः पित्र्यः, 'पितुर्यो वा' ।६।३।-
१५१॥ इति यः ।

पित्र्य-न.-८४०-तर्प'नी अन्ने अंगूक्षाना भूण ३५
तीथ'.

* तर्जन्यङ्गुष्ठमध्ये पितरौ देवताऽस्य पित्र्यम्,
'वाय्वृतुपित्रुषसो यः'-।६।२।१०९॥ इति यः ।

पित्र्या-स्त्री-१११-भधा नक्षत्र.

□ मघा ।

* पितरो देवता आसां पित्र्याः । 'वाय्वृतु-
पित्रुषसो सः' ।६।२।१०९॥ इति यः ।

पित्सत्-पुं-१३१७-५क्षी.

द्र० अगौकस्राब्दः ।

* पतितुमिच्छति पित्सन्, 'रथलभशकपत-'
।४।१।२१॥ इति सनि इत्वं द्वित्वाभावश्च ।

पिधान-न.-१०२६-ढांङ्कुः.

उदञ्चन ।

* पिधीयतेऽनेन पिधानम् ।

पिधान-न.-१४७७-अन्तर्धान, ढांङ्कु, आन्धादन.

द्र० अन्तर्दाशब्दः ।

* पिधीयते पिधानम् ।

पिनद्ध-पुं-७६५-कंयुङ् धारणु करेलो.

आमुक्त, प्रतिमुक्त, अपिनद्ध ।

* अपिनद्धते स्म अपिनद्धः, 'वाऽवाऽप्यो'-
।३।२।१५६।। इति प्यादेशे पिनद्धः ।

पिनाक-पुं-न.-२०१-शं'करतुं धनुष्य.

द्र० अजकावशब्दः ।

* पिनष्टि अरीन् पिनाकम्, पुं'कलीबलिङ्गः,
'पिषेः पिन्मिण्यौ च'-(उणा-३६) ॥ इत्याकः ।

पिनाकपाणि-पुं-७-(प.)-शं'कर.

पिनाकपाणि-पुं-१९९-शं'कर.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

पिनाकभृत्-पुं-७-(प.)-शं'कर.

पिनाकभृत्-पुं-१९९-शं'कर.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

* पिनाकं विभर्ति पिनाकभृत् । यौगिकत्वात्

पिनाकपाणिरित्यादयः ।

पिनाकमालिन-पुं-७-(प.)-शं'कर.

पिनाकशालिन-पुं-७-(प.)-शं'कर.

पिपासा-स्त्री-३९४-तरस्य.

द्र० अपलासिकाशब्दः ।

* पातुमिच्छा पिपासा ।

पिपासित-पुं-३९३-(शि. २७)-तरस्ये.

पिपासु, तृषित, (तर्षित), तृष्णाञ् ।

पिपासु-पुं-३९३-पाष्ठी पीवानी धञ्छावाणे.

तृषित, (तर्षित), तृष्णाञ्, [पिपासित-
शि. १७] ।

* पातुमिच्छुः पिपासुः, पिपासितोऽपि ।

पिपीलक-पुं-१२०६-भं'डेडो, भोटी डीडी.

पीलक ।

* अपिपीलति पिपीलकः, पृषोदरादित्वादपेः
पिः ।

पिपोलिका-स्त्री-१२०७-डीडी.

हीनाङ्गी ।

* पीलति पिपीलिका, 'कुशिक-' (उणा-
४५) ॥ इतीके निपात्यते ।

पिप्पल-पुं-६०३-(शि. १२६)-स्तनने। अत्र-
भाग.

चूचुक, स्तनवृन्त, स्तनशिखा, स्तनमुख,
[मेचक शे. १२६] ।

पिप्पल-पुं'स्त्री-११३१-पीपणे.

द्र० अश्वत्थशब्दः ।

* पलति पिप्पलः, पुं'स्त्रीलिङ्गः, 'पृपलिभ्यां टित्
पिप् च पूर्वस्य'-(उणा-११) ॥ इत्यः, पिप्पलानि
देश्यां पत्राणि तानि सन्त्यस्य वा ।

पिप्पल-न.-१०७०-(शि. १६५)-पाष्ठी.

द्र० अपृशब्दः ।

'पिप्पलक'-न.-९११-सोथने। दोरे।

सूचिसूत्र ।

* पिप्पलमेव पिप्पलकम् ।

पिप्पलिक-पुं-४२१-पीपरे.

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

पिप्पली--४११-पीपरे.

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

* पालत्यातुरं पिप्पली, 'पृपलिभ्यां टित् पिप् च
पूर्वस्य'-(उणा-११) ॥ इत्यः ।

पिप्पिका--६३२-दांतने। भेद.

* प्यायते पिप्पिका, 'कुशिक'-(उणा-४५) ॥

इतीके निपात्यते ।

पिप्पु-पुं-६१८-तल (शरीरमां रहंलुं कणुं यिह).

तिलक, कालक, जडुल, तिलकालक ।

* अपिप्पवते पिप्पुः, पुं'लिङ्गः, पृषोदरादि-
त्वात् ।

पियाल-पुं-११४२-आरोलीनुं आऽ.

राजादन, [मियाल शि. १०२], 'राजातन,

सन्नकद्रु, धनुष, पट, धनुःपट' ।

* पीयते रसोऽस्य पियालः, 'कुलिपिलि-'
(उणा-५७६) ॥ इति किदालः । प्रिया-
लोऽपि ।

पिह्ल-न.पुं-४६१-यीपडावाणी आंभवाणो, यीप-
डावाणी आंभ.

□ किलन्ननेत्र, चिल्ल, चुल्ल ।

* किलन्नं चक्षुश्चिल्लं पिल्लम्, 'किलन्नाल्ल-
श्रक्षुषि चिद् पिल् चुल् चास्य'-१७।१।१३०॥
इति ले साधवः; तद्योगात् पुरुषोऽपि चिल्लः, चुल्लः;
पिल्लः ।

पिशङ्ग-पुं-१३९६-लाक्षमिश्रित पीणो वलुं.

द्र० कडारशब्दः ।

* पिशति पिशङ्गः, 'विडिविलि'-(उणा-१०१)
इति किदङ्गः ।

पिशाच-पुं-९१-०यंतर देव.

पिशाचकिन्-पुं-१८९-डुभेर.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

* पिशाचाः सत्यस्य पिशाचकी, 'वातातीसार-
पिशाचात् कश्चान्तः' १७।२।६१॥ इति
इन् ।

पिशित-न.-६२३-भांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

* पिशति पिशितम्, 'क्रुशिपिशि-' (उणा-
२१२) ॥ इति किदितः ।

पिशिताशिन-पुं-४२९-भांस आनार.

□ शाष्कुल, शौष्कुल [शि. ३०] ।

* पिशिताशी-मांसभक्षकः ।

पिशुन-पुं-३८०-दुर्न, याडीयो.

द्र० कर्णजपशब्दः ।

* पिशति-एकदेशेन सूचयति पिशुनः, 'पिशि-
मिथिक्षुधिम्यः कित्' (उणा-२९०) ॥ इत्युनः,
पिशुनयतीति वा पृषोदरादिवात् । अपिशयति-खण्डयतीति
भोजः ।

पिशुन-पुं-८४९-नारद ऋषि.

□ नारद, देवब्रह्मन्, कलिकारक ।

* पिशुनयति कथयति पिशुनः ।

पिशुन-पुं-६४५-(शि. ५१) देशर.

द्र० कश्मीरजन्मन्शब्दः ।

पिष्टक-पुं-न.-३९८-मालपूडा, पडलो.

□ प्प, अपूप, [पारिशोल शै. ९६] ।

* पिष्टस्य विकारः पिष्टकः, 'नाम्नि कः'
१६।२।५४॥ इति पुंक्लीबलिङ्गः, पिष्ट एव
वा स्वाथे कः ।

'पिष्टप'-पुं-न.-१३६५-लोक्ष.

द्र० जगत्शब्दः ।

पिष्टपूर-पुं-४००-धेभर.

□ घृतपूर, धतवर, घार्तिक ।

* पिष्टेन पूर्यते पिष्टपूरः ।

पिष्टवर्ति-स्त्री-४००-पापड, सेव.

□ चमसी, (चमस) ।

* मुद्गादीनां पिष्टस्य वर्तिः पिष्टवर्तिः ।

पिष्टात-पुं-६३७-अपील, सुगंधी यूष्.

□ पटवासक ।

* पिष्टेन-कुङ्कुमचूर्णादिना अतति पिष्टातः ।

पिहित-न.-१४७६-ढंअथेलुं, आअधदित.

द्र० अन्तर्हितशब्दः ।

* अपिधीयते पिहितम् । 'वाऽवाप्यो-' १३।२
१५६॥ इति प्यादेशः ।

पाठ-न.स्त्री-६८४-आसन.

□ विष्टर, आसन ।

* पीयते-उपवेशनेन ग्रस्यते पीठम्, 'पीविशि'-
(उणा १६३) ॥ इति कित् ठः । स्त्रीक्लीब-
लिङ्गः ।

पीठ-न.-८१६-तपस्वीनुं इर्भासन.

□ वृषी, [वृसी शि. ७१] ।

* तपस्विनां पीठम् ।

पीठभू-स्त्री-९८०-डोठनी भूण भूमि.

चय, वप्र ।

* प्राकारस्य पीठभूः—मूलभूमिः ।

पीठमर्द-पुं-३३०-नृत्येनो उपाध्याय.

वेद्याचार्य ।

* पीठ-नर्तनस्थानं पादैर्मृदनाति पीठमर्दः ।

पीठसर्पिन-पुं-४५२-(शे. १०५)-पांगणो.

पङ्गु, श्रोण, [पङ्गुल शे. १०५] ।

पीडन-न.-८००-पीडवुं.

अवमर्द ।

* पीडयते पीडनम् ।

पीडन-न.-५१८-(शे. १११) हस्त मेला ५,४२-पीडन.

हस्तबन्ध ।

पीडा-स्त्री-१३७१-दुःख, पीडा

द्र० भर्त्तिशब्दः ।

* पीडनं पीडा, 'भाषि-भूषि'-१५।३।१०९

॥ इति बहुवचनाद् ।

पीत-पुं-१३९४-पीणो वषुं.

सितरञ्जन, हारिद्र, पीतुल, गौर ।

* पीयते वर्णान् पीतः ।

पीतकाबेर-न.-६४५ (शे. १३३) केशर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

पीततण्डुला-स्त्री-११७६-कांग, पीणा योभा.

कङ्गु, कङ्गुनी, प्रियङ्गु, क्वङ्गु, 'कङ्गू' ।

* पीतास्तण्डुला अस्याः पीततण्डुला । स्त्रीलिङ्गः ।

पीतदुग्धा-स्त्री-१२७०-गीरवे मुडेदी गाय.

धेनुध्या ।

* पीतं दुग्धमस्याः पीतदुग्धा ।

पीतन-न.-६४५-केशर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

* पीतयति अङ्गं पीतनम् ।

पीतन-न.-१०५९-हस्तताल.

द्र० आलशब्दः ।

* पीतयति पीतनम्, पीतं वर्णं नयति इति वा,

'क्वचित्'-१५।१।१७१॥ इति डः ।

'पीतन'-पुं-११५२-गङ्गी आंभो.

द्र० आम्रातकशब्दः ।

पीतनील-पुं-१३९४-दीपो पीणो मिश्रित वषुं.

हरित्, पालाश, पलाश, हरित, तालकाम ।

* पीतश्चासौ नीलश्च पीतनीलः ।

पीतपादा-स्त्री-१३३६-मेना.

शारिका, गोराटी, गोकिराटिका, 'सारिका' ।

* पीतौ पादावस्थाः पीतपादा ।

पीतरक्त-पुं-१३९६-वाल मिश्रित पीणो वषुं.

द्र० कडारशब्दः ।

* पीतश्चासौ रक्तश्च पीतरक्तः ।

पीतल-पुं-१३९४-पीणो वषुं.

सितरञ्जन, पीत, हारिद्र, गौर ।

* पीतं पीतत्वं लाति पीतलः ।

पीतलोह-न.-१०४८-पीतण.

द्र० आरकूटशब्दः ।

* पीतवर्णं लोहं पीतलोहम् ।

'पीतसारक'-पुं-११४४-अवक.

द्र० असनशब्दः ।

पीतसाल-पुं-११४४-असन वृक्ष, अवक.

द्र० असनशब्दः ।

* पीतवर्णः सालः पीतसालः ।

पीता-स्त्री-४१८-हण्डर.

हरिद्रा, काञ्चनी, वरवर्णिनी, निशा, (रात्रि ना पर्यायवाची शब्दो ।)

* पीता पीतवर्णेन ।

पीताब्धि-पुं-१२२-अगरत्य ऋषि.

द्र० अगस्तिसाब्दः ।

* पीतोऽब्धिरेनेन पीताब्धिः ।

पीताम्बर-पुं-२१६-विष्णु, कृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* पीतमम्बरमस्य पीताम्बरः ।

पीतु-पुं-९८-(शि. ९) सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

पीतु-पुं-१०५-(शि. १३) यन्त्र.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

पीथ-पुं-९८ (शि० १०) सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

पीथ-पुं-११००-(शि. १७१) अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

पीन-पुं-४४८-स्थूल, ण्डुं.

□ स्थूल, पीवन्, पीवर ।

* प्यायते स्म पीनः, 'सूयत्यादि'-१४।२।७०॥

इति क्तस्य नत्वे 'क्तयोरनुपसर्गस्य'-१४।१।९२॥ इति प्यायः पीरादेशः ।

पीनस-पुं-४६८-सणेभ्यम्, नाङ्को रोग.

□ प्रतिश्याय ।

* पीनं स्यति अन्तं नयति पीनसः ।

पीनोष्णी-स्त्री-१२६९-पुष्ट आंयणवाणी गाय.

□ पीवरस्तनी ।

* पीनमूषोऽस्या पीनोष्णी, 'स्त्रियामूषसोन्'-१७।३।१६९॥ इति नृसमासान्तः, 'ऊभ्रः'-१२।४।७॥ इति ङीः ।

पीयूष-न०-८९-अमृत.

द्र० अमृतशब्दः ।

* पीयि सौत्रो घातुः, पीयत इति पीयूषम्, 'खलि-फलं'-(उणा-५६०) ॥ इत्यादिना ऊषः पेयूषमपि ।

पीलक-पुं-१२०६-भङ्गोडो, भोटी शरी.

□ पिपीलक ।

* पीलति पीलकः ।

पीलु-पुं-११४२-पीलुनुं आड.

□ सिन, गुडफल, 'संसिन्' ।

* पीयते माधुर्यात् पिलुः 'पीडः कित्' (उणा-८२१) ॥ इति डः, पुलिङ्गः ।

पीलु-पुं-१२१७-ढाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* पीयते पीलुः । 'पीडः कित्'-(उणा-८२१) ॥

इति डः ।

पीलुपर्णी-स्त्री-१२८५-तीडोलां, गीलोडानो वेलो.

द्र० तुण्डिकेरिकाशब्दः ।

* पीलोखि पर्णानि अस्य पीलुपर्णा ।

पीवन्-पुं-४४८-स्थूल, ण्डुं.

□ पीन, पीवर स्थूल ।

* प्यायते पीवा, 'ध्याप्योर्धीपी च' (उणा-९०८) ॥ इति क्वनिप् ।

पीवर-पुं-४४८-स्थूल, ण्डुं.

□ पीन, पीवन्, स्थूल ।

* प्यायते पीवरः, 'तीवरभीवर-' (उणा-४४४) । इति वरटि निपात्यते ।

पीवरस्तनी-स्त्री-१२६९-पुष्ट आंयणवाणी गाय.

□ पीनोष्णी ।

* पीवराः स्तना अस्याः पीवरस्तनी, 'अस-हनञ्चविद्यमान'-१२।४।३८॥ इति ङीः ।

पुंश्चली-स्त्री-५२८-असती, कुलटा स्त्री.

द्र० अविनीताशब्दः ।

* पुमांसं चलयति पुंश्चली ।

पुंश्चिह्न-न.-६१०-विंग, पुरुषनुं चिह्न.

द्र० कामलताशब्दः ।

* पुंसश्चिह्नं पुंश्चिह्नम् ।

पुंस-पुं-३३७-पुरुष, भनुष्य.

द्र० नरशब्दः ।

* पाति त्रिवर्गं पुमान्, 'पातेडु'म्सु'-(उणा-१००२) इति डुम्सुः ।

पुंसवन न.-४०४-ताशुं-तरत होडेडुं हृध.

द्र० ऊधसशब्दः ।

* पुंभिः सूयतेऽनेन पुंसवनम् ।

पुंस्त्व-नं. ६२९-शुक, पीयं.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

* पुंसो भावः पुंस्त्वम् ।

पुष्कस-पुं-९३३-(शि. ८२)-यांडाल.

द्र० अन्तावसायिनशब्दः ।

पुष्क-पुं न.-७८१-आशुनुं भूण.

□ कर्षरी, (कर्त्तरि) ।

* पुनाति बाणं पुह्लः गुणविन्यासस्थानम्, पुंक्लीबलिङ्गः, 'पुमहोः पुन्मुरौ च' (उणा-८६) ॥ इति खे साधुः ।

पुङ्गव-पुं-१४४०-आ शब्द लोडवाथी प्रशंसा-वाचक शब्द अने छे.

द्र० उद्घशब्दः ।

* यथा-पुरुषपुङ्गवः, श्रेष्ठः पुरुषः ।

पुच्छ-पुं-न-१२४४-पू'छुं'.

□ वालहस्त, लाङ्गूल, 'लाङ्गुल', लूमन्, वालधि ।

* पावते दंशादीनुत्सारयति पुच्छम्, पुंक्ली-बलिङ्गः, 'पीपूडो ह्रस्वश्च' (उणा-१२५) ॥ इति छक्, पुतौ छादयति पृषोदरादित्वाद्वा ।

पुञ्ज-पुं-१४११-समू०.

द्र० उत्करशब्दः ।

* पूयते पुञ्जः, 'पुवः पुन् च' (उणा-१२८) ॥ इति जः ।

पुट-पुं-१०१५-(शि. ८८)-दा'पडी, उपदी.

□ समुद्रा, सम्पुट ।

पुटक-न-६४३-(शि. १३२) लयङ्ग.

द्र० जातिकोशशब्दः ।

पुटकिनी-स्त्री-११६०-कभणनो वेदो.

द्र० नलिनीशब्दः ।

* पुटकमस्त्यस्यां पुटकिनी, 'मन्माग्जादेर्नामिन्' । ७।२।६७॥ इति इन् ।

पुटभेद-पुं-१०८८-नदीनो वणांक, जणनुं यङ्गा-क्षरे इर्युं, वभण.

□ वक्र, [चक्र-शि. ९८] ।

* पुटं तुणादिसंघातं भिन्दन्ति पुटभेदाः ।

पुटभेदन-न-९७१-नगर.

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

* पुटा-भाण्डवासनानि भिद्यन्तेऽत्र पुटभेदनम् ।

(पुटभेदन)-न-९७२-५० गाभोभां श्रेष्ठ.

□ पत्तन ।

अ. ५७

* वाचस्पतिस्तु-कर्वटादिकवुटिक, स्यात्तद्रे तु कार्वाटम् । तद्रे पत्तनं तच्च, पत्तनं पुटभेदनम् ॥" इति विशेषमाह ।

पुण्डरीक-पुं-१७०-आग्नेयी दिशानो दिग्गज (हाथी).

द्र० अञ्जनशब्दः ।

* पुण्डरीकवर्णत्वात् पुण्डरीकः ।

पुण्डरीक-न-११६२-श्वेत कभण.

□ सिताम्भोज ।

* पुणति पुण्डते वा पुण्डरीकम्, 'सृणीक'- (उणा-५०) इतीके निपात्यते ।

पुण्डरीक-पुं-१२८५-वाध.

□ व्याघ्र, द्वीपिन्, शार्कूल, चित्रक, चित्रकाय ।

* पुणाति शोभते पुण्डरीकः, 'सृणीक'- (उणा-५०) ॥ इतीके निपात्यते ।

पुण्डरीकाक्ष-पुं-२१७ विषयु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* पुण्डरीके इवाक्षिणी अस्य पुण्डरीकाक्षः ।

पुण्ड्र-पुं-६५३-तिलक, यांदेशो, टीलुं.

□ तमालपत्र, चित्र, पुण्ड्र, विशेषकं, [चित्रक-शि. ४२] ।

* पुण्यति पुण्ड्यते वा पुण्ड्रः, 'खुरक्षुर'- (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते ।

पुण्ड्र-पुं-११९४-शेरडी नो अेके प्रक्षर.

□ कान्तार ।

* पुणति पुण्ड्र्यते वा पुण्ड्रः, 'खुरक्षुर'- (उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते । आदि-शब्दात् कोषकाराद्याः, यद् वाचस्पतिः-

“पुण्ड्रे पुण्ड्रकः सेव्यः, पौण्ड्रकोऽतिरसो मधुः । श्वेतकाण्डो भीरुकस्तु, हरितो मधुरो महान् ॥१॥ शन्येश्वरस्तु कान्तारः, कोषकारस्तु वंशकः । शतघो-रस्वीषन् क्षारः, पीतच्छायोऽथ तापमः ॥२॥ सितनीलोऽथ नेपालो, वंशप्रायो महाबलः । अन्वर्थस्तु दीर्घपत्रो, दीर्घपर्वा कषायवान् ॥३॥ काष्ठेक्षुस्तु ह्रस्वकाण्डो,

घनग्रन्थिर्वनोद्भवः । नीलघोरस्तु सुरसो, नीलपीतलराजि-
वान् ॥४॥ अनुपसम्भवः प्रायः, खर्नटो त्विक्षुचालिका ।
करङ्कशालिः शाकेशुः, सूचित्रो गुडेश्वरः ॥५॥ इति ।

‘पुण्ड्रक’-पुं-११४७-भाधवीलता.

द्र० अतिमुक्तशब्दः ।

(पुण्ड्रक) पुं-११९४-शेरडीनो व्येः प्रकर.

पुण्ड्र, कान्तार ।

पुण्य न.-१३७९-सुप्त.

धर्म, वृष, श्रेयस्, सुकृत ।

* पुणति पुण्यम्, ‘ऋशिजनि-’ (उणा-३६१) ॥

इति कित् यः, धूयतेऽनेन वा ‘शिक्ष्यास्याद्व्या’-
(उणा-३६४) ॥ इति ये निपात्यते ।

पुण्य न.-१४३५-पवित्र, निष्पाप.

पवित्र, पावन, पूत, मेध्य ।

* पुनाति पुण्यम्, ‘शिक्ष्यास्याद्व्या’-(उणा-
३६४) ॥ इति ये निपात्यते ।

पुण्यक न.-८४३-नियम, व्रत.

नियम, व्रत [तपस् शे.-१५३] ।

* पुण्यमेव पुण्यकम् ।

पुण्यजन-पुं-१८७-राक्षस.

द्र० असूक्ष्मशब्दः ।

* पुण्यश्चासौ जनश्च पुण्यजनो विपरीतलक्षणया ।

पुण्यजन-पुं-१९४-यक्ष.

राजन्, गुह्यक, वटवासिन् ।

* पुण्यश्चासौ जनश्च पुण्यजनः ।

पुण्यभू-स्त्री-९४८-तीर्थंकर, यक्षवर्ती, वासुदेव
वगेरेनी भूमि, आर्यावर्त्त.

आर्यावर्त्त, आचारवेदी ।

* पुण्यस्य भूः पुण्यभूः ।

पुण्यवत्-पुं-४८९-पुण्यशाणी.

सुकृतिन्, भन्व ।

* पुण्यमस्थास्ति पुण्यवान् ।

पुण्यश्लोक-पुं-२१९-(शे. ६४) विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

पुत (दि. व.)-पुं-न.-६०९-डुला, धगडा.

स्फिञ्ज, ‘स्फिच्’, कटिप्रोथ ।

* पूयेते इति पुतो, पुंक्वीबलिङ्गः, ‘पुतपित्त’-
(उणा-२०४) ॥ इति निपात्यते ।

पुतारिका-स्त्री-६०६-(शे. १२७)-नाभि, डूँटी.

नाभि, तुन्दकूपिका, [सिरामूल शे. १२७] ।

पुत्तिका-स्त्री-१२१४-अगतरी.

पतङ्गिका ।

* पुतं कुत्सितं तनोति पुत्तिका, ‘कुशिक’-
(उणा-४५) ॥ इतीके निपात्यते, पुतेर्वा सौत्रस्य
‘कृतिपुत्तिलिति’ (उणा-७६) ॥ इति कित् तिकः ।

पुत्र-पुं-५४२-पुत्र.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* पुनाति पवते वा पितृपूतिमिति पुत्रादौ
निपातनात् पुत्रः, यदाहुः-‘पूतीति नरकस्याख्या,
दुःखं च नरकं विदुः’ इति, पुनाग्मो नरकात् त्रायते
इति वा । यन्मनुः-

‘पुनाग्मो नरकाद् यस्मात्, पितरं त्रायते
सुतः । तस्मात्पुत्र इति प्रोक्तः, स्वयमेव स्वयम्भुवा’ ॥
॥१॥ इति । ‘स्थापासनात्रः कः’-॥५१११४२॥

पुत्र (दि. व.)-पुं-५६०-हीकरे, हीकरी अन्ते.

* पुत्रश्च दुहिता च पुत्रौ, ‘भ्रातृपुत्राः स्वसृ-
दुहितृभिः’ ॥३१११२१॥ इत्येकशेषः ।

पुत्रपुत्र-पुं-५४४-पौत्र, पुत्रनो पुत्र.

नप्तृ, पौत्र ।

पुत्रिका-स्त्री-१०१४-कषपुतणी.

सालभञ्जी, पाञ्चालिका ।

* कृत्रिमा पुत्री पुत्रिका, काष्ठदन्तादिमयी ।

पुत्री-स्त्री-२०५-(शे. ६१) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

पुत्री-स्त्री-५४२-पुत्री.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

पुद्गल-पुं-५६४-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* पद्यते पुद्गलः, 'मुरलो'-(उणा-४७४) ॥
इत्युले निपात्यते, पूरणगलनभ्रमत्वाद्वा ष्टुप्रोदरादित्वात् ।
पुनर्-अ.-१५४२-(शे० २०१) इरीथी (अव-
धारणुवायक.)

□ एवम्, तु, वा, एव, इति ।

पुनःपुनर्-अ.-१५३१-वारंवार.

द्र० अभीक्षणमशब्दः ।

* पुनाति पुनः, 'पूसन्यमिभ्यः'-(उणा-९४७)
इत्यर् पुनादेशश्च, आभीक्ष्ण्ये द्वित्वे पुनःपुनः,
यथा-'पुनःपुनरिदं त्वामेवमभ्यर्थये' ।

पुनर्नव-पुं-५९४-न०५.

द्र० करजशब्दः ।

* पुनरपि नवः पुनर्नवः ।

पुनर्भव-पुं-५९४-न०५.

द्र० करजशब्दः ।

* पुनर्भवति पुनर्भवः ।

पुनर्भू-स्त्री-५२५-इरीथी परलेखी स्त्री.

द्र० दिधिपूशब्दः ।

* पुनर्भवति पुनर्भूः, द्वौ वारावस्य द्विरूढा
संस्कृता, "अक्षता च क्षता चैव, पुनर्भूः संस्कृता
पुनः" ।

पुनर्वसु (दि० व०)-पुं-११०-पुनर्वसु नक्षत्र.

□ यामक, आदित्य ।

* पुनर्वस्वनयोः पुनर्वसु, पुं लिङ्गः ।

पुनर्वसु-पुं-२१६-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* पुनर्वस्वोर्जातः पुनर्वसुः, 'बहुलानुराधा'-
।६।३।१०७। इति भाडगो लृप्, पुनर्वस्वस्येति वा ।
पुनर्वसु-पुं-८५२-आत्यायन.

□ कात्यायन, वररुचि, मेधाजित्, [कात्य-
शि. ७५] ।

* पुनरपि वस्वस्येति पुनर्वसुः, पुनर्वस्वोर्जात
इति वा ।

पुनर्नाग-पुं-११३४-ते नामे ऐक इल आड.

□ सुरपर्णिका ।

* पूजितः पुमान् पुजागः, स इव प्राधान्यात् ।

पुर-स्त्री-९७१-नगर.

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

* पूर्यते पूः, सम्पदादित्वात् क्विप् ।

पुर-न.-५६४-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* पुरति पुरम् ।

पुर-न.-१००३-वेश्याञ्चोने रहुवानुं स्थान.

□ वेद्याश्रय, वेश ।

* पुरति पुरम् ।

'पुर'-पुं-११४२-गूणानुं आड.

द्र० गुग्गुलुशब्दः ।

पुरःसर-पुं-४९८-अथेशर, नायक.

द्र० अग्रतःसरशब्दः ।

* पुरः सरति पुरःसरः ।

पुरकेतु-पुं-११-(प.-)शिव.

पुरघातिन्-पुं-१० (प.-)शिव.

पुरजयिन्-पुं-११-(प.-)शिव.

पुरजिव-पुं-११-(प.-)शिव.

पुरतस्-अ.-१५२९-आगण.

□ पुरस्, पुरस्तात्, अग्रतस् ।

* पुरं तस्यति पुरतः ।

पुरदमन-पुं-११-(प.-)शिव.

पुरदर्पच्छिद्-११-(प.-)शिव.

पुरदारिन्-पुं-११-(प.-)शिव.

पुरद्रुह-पुं-१०-(प.-)शिव.

पुरद्वेषिन्-पुं-१०-(प.-)शिव.

पुरध्वसिन्-पुं-१०-(प.-)शिव.

पुरनिहन्तृ-पुं-११-(प.-)शिव.

पुरन्दर-पुं-१७१-धन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* पुराणि अरीणां दारयति, त्रिपुरं वा पुरन्दरः,
'पुरन्दरभगन्दरौ'-।५।१।११४। इति खान्तो
निपात्यते ।

पुरन्ध्री-स्त्री-५१३-पुत्र, नोडर वगेरे कुटुम्बवाणी स्त्री.

□ कुटुम्बिनी ।

* पुरं धत्ते पुरन्धिः, प्रभोदरादित्वाद् ड्यां पुरन्ध्री ।

पुरभिद्-पुं-१०-(प.)-शिव.

पुरमथन-पुं-११-(प.)-शिव.

पुरला-स्त्री-२०५-(शि० ५६) पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

पुरशासन-पुं-१०-(प.)-शिव.

पुरस्त्र-अ.-१५२९-आगण.

□ पुरस्तात्, पुरतस् अग्रतस् ।

* पुर्वदेशे पुरः, 'पूर्वापराधरः-' ॥७॥२॥९८॥ इत्यसूप्रत्ययः पुरादेशश्च ।

पुरसूदन-पुं-१२-(प.)-शिव.

पुरस्तात्-अ.-१५२९-आगण.

□ पुरस्, पुरतस्, अग्रतस् ।

* पूर्ववदेशे पुरस्तात्, "पूर्वापराधरः-" ॥७॥२॥९८॥ इत्यस्तात् प्रत्ययः पुरादेशश्च ।

पुरह-न.-१४२६-धञ्.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

पुरहन-पुं-११-(प.)-शिव.

पुरा-अ.-१५३५-पूर्वे, पठेवां.

□ प्राक् ।

* पुरति पुरा, 'दिविपुरि'-(उणा-५९९) ॥ इति किदाः । यथा-पुराकृतम् ।

पुराण-न.-२५२-सर्गादि पांयलक्षणावाणुं ङाव्य.

* पुरापि न नवं पुराणम् । सर्गादिपञ्च-लक्षणं ।

पुराण-न.-२५३-१४ विद्यापैकी १४ भी विद्या.

पुराण-न.-१४४९-पुरातन, भूतुं.

□ प्रतन, प्रतन, जरत् ।

* पुरा भवं पुराणम्, 'पुरो नः' ॥६॥२॥ ८६॥ इति नः, पुरापि न नवमिति वा ।

पुराण-पुं-२१२-अज्ञा.

द्र० अजशब्दः ।

* पुराणानि गायति पुराणगः ।

पुराणपुरुष-पुं-२१४-विष्णु, इष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* पुराणश्चासौ पुरुषश्च पुराणपुरुषः ।

पुराणान्त-पुं-१८५-(शि. ३७) यमराज.

द्र० अन्तकशब्दः ।

पुरातन-न.-१४४८-पुरातन, भूतुं.

द्र० चिरन्तनशब्दः ।

* पुरा भवं पुरातनम्, 'मायचिरं प्राहणे प्रगेऽ-व्यात्' ॥६॥३॥८८॥ इति तनट् ।

पुराध्यक्ष-पुं-७२६-(शि० १४२) केटवाण, नग-रनो अधिअरी.

□ [कोटपति, पौरिक, दाण्डपाशिक-[शि. १४२] ।

पुरान्तक-पुं-११-(प.)-शिव.

पुरान्तकारिन्-पुं-११-(प.)-शिव.

पुरारि-पुं-१०-(प.)-शिव.

पुरावृत्त-न.-२५९-उतिहास, पूर्वतुं अरिन्.

□ इतिहास ।

* पुरावृत्तं पूर्वचरितम् ।

पुरासुहृद्-पुं-२००-शंकर, महादेव.

द्र० अहंहासिनशब्दः ।

* पुरस्य असुहृन् पुरासुहृत्, शम्भोरग्नेयवाणेन त्रिपुरस्य प्लुष्टत्वात् ।

(पुरि)-त्रि०-९७१-नगर.

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

पुरी-त्रि०-९७१-नगरी.

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

* पुरति पुरी, त्रिलिङ्गः ।

पुरीतत्-न.-६०५-आंत२५.

□ अन्त्र ।

* पूर्यते पुरीतत्, 'संश्वेद्रेहत्'-(उणा-८८२) ॥

इति कति निपात्यते, पुरी तनोति वा, क्लीबलिङ्गोऽयम्, वाचस्पतिस्तु-अन्त्रे पुरीतदस्त्रियाम्, इति पुंस्यप्याह ।

पुरीष-न.-६३४-विष्ठा, भण्।

द्र० अवस्करशब्दः ।

* पृणात्यन्त्रं पुरीषम्, 'ऋजिशृपभ्यः कित्' (उणा-५५४) ॥ इतीष ।

पुरु-न.-१४२६-पु, धातुः।

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* पूर्यते पुरु, 'पृकाहृषि'-(उणा-७२९) ॥ इति कितुः ।

पुरुष-पुं-३३७-भतुप्य।

द्र० नरशब्दः ।

* पृणाति पुमर्थानिति पुरुषः, 'विदिपृभ्यां कित्' (उणा-५५८) ॥ इत्युपः ।

पुरुष-पुं-१३६६-आत्मा, श्व।

□ क्षेत्रज्ञ, आत्मन्, चेतन, [जीव शि. १२३] ।

* पुरि-शरीरे शेते पुरुषः, प्रोदरादित्वात् ।

पुरुष-पुं-२१३-(शि. ६४) अत्मा।

द्र० अजशब्दः ।

पुरुष-पुं-२१९-(शि. ६९) विष्णु, कृष्ण।

द्र० अच्युतशब्दः ।

(**पुरुषकुञ्जर**)-पुं-१४४१-उत्तम पुरुष।

□ पुरुषपुङ्गव, पुरुषर्षभ, पुरुषसिंह, पुरुष-शार्दूल ।

* पुरुषः कुञ्जरः पुरुषकुञ्जरः । 'उपमेयं व्याघ्राद्यैः'-३।१।१०२ ॥ इति समासः ।

(**पुरुषदध्न**)-त्रि.-६०१-पुरुष प्रभाण्य।

□ (पुरुषद्वयस, पुरुषमात्र)

* पुरुषः प्रमाणमस्य पुरुषदध्नं पुरुषमात्रं जलमित्यादि ।

(**पुरुषद्वयस**)-त्रि.-६०१-पुरुष प्रभाण्य।

□ (पुरुषदध्न, पुरुषमात्र) ।

* पुरुषः प्रमाणमस्य पुरुषद्वयसं पुरुषमात्रं जलमित्यादि ।

पुरुषपुङ्गव-पुं-१४४१-उत्तम पुरुष।

द्र० पुरुषकुञ्जरशब्दः ।

* पुरुषः पुङ्गवः पुरुषपुङ्गवः, 'उपमेयं व्याघ्राद्यैः'-३।१।१०२ ॥ इति समासः ।

पुरुषपुण्डरीक-पुं-६९६-७२६ वासुदेव।

□ महाशिरःसमुद्भव ।

* पुरुषेषु पुण्डरीको-व्याघ्र इव पुरुषपुण्डरीकः ।

पुरुषमात्र-त्रि.-६०१-पुरुष प्रभाण्य।

□ (पुरुषदध्न, पुरुषद्वयस) ।

* पुरुषः प्रमाणमस्य पुरुषमात्रं जलमित्यादि ।

पुरुषर्षभ-पुं-१४४१-उत्तम पुरुष।

द्र० पुरुषकुञ्जरशब्दः ।

* पुरुष ऋषभः पुरुषर्षभः । 'उपमेयं व्याघ्राद्यैः'-३।१।१०२ ॥ इति समासः ।

पुरुषव्याघ्र-पुं-१४४१-उत्तम पुरुष।

द्र० पुरुषकुञ्जरशब्दः ।

* पुरुषो व्याघ्रः पुरुषव्याघ्रः 'उपमेयं व्याघ्राद्यैः'-३।१।१०२ ॥ इति समासः ।

पुरुषव्याघ्र-पुं-१३३५-(शि १९५) गीध।

द्र० गध्रशब्दः ।

पुरुषशार्दूल-पुं-१४४१-उत्तम पुरुष।

द्र० पुरुषकुञ्जरशब्दः ।

* पुरुषः शार्दूलः पुरुषशार्दूलः, 'उपमेयं व्याघ्राद्यैः'-३।१।१०२ ॥ इति समासः ।

पुरुषसिंह-पुं-१४४१-उत्तम पुरुष।

द्र० पुरुषकुञ्जरशब्दः ।

* पुरुषः सिंहः पुरुषसिंहः ।

पुरुषसिंह-पुं-६९६-पांयभा वासुदेव।

□ शैव

* पुरुषेषु सिंह इव पुरुषसिंहः ।

पुरुषास्थिमालिन्-पुं-१९७-शंकर.

द्र० अद्रहासिनशब्दः ।

* पुरुषास्थीनि मल्ले धारयतीत्येवंशीलः पुरुषा-
स्थिमाली ।

पुरुषोत्तम-पुं-२५-तीर्थंकर, अरिहंत, विनेश्वर.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* पुरुषाणामुत्तमः सहजतथाभ्यत्वादिभावतः
श्रेष्ठः पुरुषोत्तमः ।

पुरुषोत्तम-पुं-२१४-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* पुरुषेषूत्तमः पुरुषोत्तमः ।

पुरुषोत्तम-६९५-योथा वासुदेव.

□ सोमभू ।

* पुरुषेषूत्तमः पुरुषोत्तमः ।

पुरुह-न.-१४२६-अडु, धनुं.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* पुर्विति ह्यते पुरुहम्, 'क्वचित्'-१५११
१९७१॥ इति डे पृषोदरादित्वात् साधुः, पुरुत्वं
जिहीते वा ।

'पुरुहू'-पुं-१४२६-धनुं.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

पुरुहूत-पुं-१७१-ध-द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* पुरु-प्रभूतं यज्ञेपु आह्वानमस्य पुरुहूतः ।

पुरुहवस्-पुं-७०१-पुरुशवा शम्भ, उर्वशीना पति.

□ बौध, ऐल, उर्वशीरमण ।

* पुरु रौति पुरुहवाः, 'विहायस्सुमनस्' (उणा-
९७६) ॥ इत्यसि निपात्यते ।

पुरोग-पुं-४९८-असत्रे नयक.

द्र० अग्रतःसरशब्दः ।

* पुरो गच्छति पुरोगः, 'नाम्नोगमः'-१५११
१३१॥ इति खडौ ।

पुरोग-त्रि.-१४३८-मुष्ण, प्रधान.

द्र० अग्रशब्दः ।

* पुरो गच्छति पुरोगम् । वाच्यलिङ्गः ।

पुरोगम-पुं-४९८-असत्रे, नयक, आगण आल-
नार.

द्र० अग्रतःसरशब्दः ।

* पुरो गच्छति पुरोगमः, 'नाम्नोगमः'-१५११
१३१॥ इति खडौ ।

पुरोगामिन्-पुं-४९८-आलनार.

द्र० अग्रतःसरशब्दः ।

* पुरो गच्छति पुरोगमः, 'नाम्नो गमः'-१५
११३१॥ इति खडौ णिनि पुरोगामी ।

पुरोगामिन्-पुं-१२८०-(शे. १८३) कृतरे.

द्र० अस्थिभुक्तशब्दः ।

पुरोधस्-पुं-७२०-पुरोहित.

□ पुरोहित, सौवस्तिक ।

* पुरो धीयते पुरोधीः, 'वयः पयः पूरोरेतोभ्यो
धागः'-(उणा-९७४) ॥ इत्यस् ।

पुरोभागिन्-पुं-३८०-दोषत्रोडी.

□ दोषैकदृश ।

* पुरोऽग्रं सर्पवद् भजतीत्येवंशीलः पुरोभागी,
'युजमुजमज'-१५१२५०॥ इति घिनण् ।

पुरोहित-पुं-७२०-पुरोहित, गार.

□ पुरोधस्, सौवस्तिक ।

* पुरोधीयते हिनोति स्म पुरोहितः ।

पुलक-पुं-न.-३०५-रोभांय.

द्र० उद्धुषणशब्दः ।

* पोलन्ति-महद् भवति अङ्गमनेन पुलकः,
पुं क्लीबलिङ्गः, 'श्रुयुन्दि'-(उणा-२९) ॥ इत्यकः ।

पुलक-पुं-१२०२-शरीरनी अंहर अने अलार
थनारा नाना डीडा.

* पोलन्ति पुलकाः अन्तर्भवा बहिर्भवाश्च

कृमयः ।

(पुलस्त्य)-पुं-१२४-पुलस्त्य ऋषि, सप्तर्षि
पैकी ऐक.

(पुलह)-पुं-१७४-पुलह ऋषि.

पुलाकिन्-पुं-११९४-वृक्ष, अड.

द्र० अंघ्रिपशब्दः ।

* पोलति-पुलो विस्तारस्तमकति पुलकी ।

पुलिन-पुं-न.-१०७८-पाथी गितरी गथा पछी
डोरी पडेकी नभनीन.

□ सैकत ।

* जलेन परित्यक्तं कूलं, पोलति पुलिनम्,
पुंक्लीबलिङ्गः, 'वृजितुहि'-(उणा-२८३) ॥ इति
किदिनः ।

पुलिन्द-पुं-९३४-भेदेऽथ नति, लीव.

द्र० किरातशब्दः ।

* पोलन्ति-वर्द्धन्ते पुलिन्दाः, 'कत्यलि'-(उणा-
२४६) ॥ इतीन्दक ।

पुलोमन्-पुं-१७४-ध-द्रनो शत्रु.

द्र० अद्रिशब्दः ।

* पुते लोमान्यस्य पुलोमा, प्रयोदरादित्वात्
तलोपः ।

(पुलोमद्विष्)-पुं-१७५-ध-द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

पुष्कर-न.-१६३-आ३श.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* पोषति मेधान् पुष्करम्, 'सुपुषिभ्यां कित्'
(उणा-४३६) ॥ इति करः, पुष्कं वारि
रातीति वा ।

पुष्कर-न.-१०६९-पाथी.

द्र० अप्शब्दः ।

* पुष्णाति तृप्तिं पुष्करम्, 'सुपुषिभ्यां कित्'
(उणा-४३६) ॥ इति किद् करः ।

पुष्कर-न.-११६१-३भण.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* पुष्यति जले पुष्करम्, 'सुपुषिभ्यां कित्'
(उणा-४३६) ॥ इति करः ।

पुष्कर-न.-१२२४-सू०नो अग्रभाग.

* पुष्यत्यनेन पुष्करम्, पुष्करसदृशं वा, कर-
स्याग्रभागः ।

पुष्कर-पुं-९८-(शे. ९)स्यं.

द्र० अंशुशब्दः ।

पुष्कराख्य-पुं-१३२८-सा२स पक्षी.

द्र० कुरङ्करशब्दः ।

* पुष्करस्य-पद्मस्य आख्याऽस्य पुष्कराख्यः ।

पुष्करिणी-स्त्री-१०९४-ज्योद्वेदी तणावडी.

□ खातक, (तडागिका) ।

* पुष्करमस्त्यस्यां पुष्करिणी-तडागिका, 'पुष्क-
रादेदेशे'-१७।२।७० ॥ इतीन् ।

पुष्करिन्-पुं-१२१८-(शे.-१७५) ङाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

पुष्कल-न.-१४२५-धाथुं.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* पुष्यति पुष्कलम् 'वलिपुषेः कलम्'-(उणा-
४९६) ॥

पुष्कल-त्रि. १४३९-श्रेष्ठ.

□ श्रेयस्, श्रेष्ठ, सत्तम, 'अतिशोभन' ।

* पुष्यति पुष्कलम् । वाच्यलिङ्गः ।

(पुष्कस)-पुं-९३३-या०डाल.

द्र० अन्तावसायिनशब्दः ।

* पुत् कुत्सितं कसति पुष्कस इत्येके पुष्कस
इत्यन्ये ।

पुष्पिघडन-पुं-१३२५-(शे.१९२) इडडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

पुष्प-न.-५३६-स्त्रीरज.

□ स्त्रीधर्म, आर्तव, रजस् । [कुसुम शि.४४] ।

* पुष्पत्यनेन वराङ्गमिति पुष्पम्, पुष्पं सुत-
फलहेतुत्वाद् वा ।

पुष्प-पुं-न.-११२५-डूव.

द्र० कुसुमशब्दः ।

* पुष्यति पुष्पम्, पुंक्लीबलिङ्गः, वाचस्प-

तिस्तु-'पुष्पोऽस्त्री' इति पुंस्स्यप्याह ।

पुष्प-न.-११८४-डे२डाना डूव, (शा३).

* पुष्पं करीरवृक्षादेः, शाकविशेषः ।

पुष्प-न.-१२१३-कूल-भभरानुं भोजय.

पुष्पक-न.-१९०-कुभेरनुं विमान.

* पुष्पस्य तुल्यं पुष्पकम्, 'तस्य तुल्ये कः संज्ञा-प्रतिकृत्योः'-।७।१।१०८।। इति कः । कुबेरस्य विमानम् ।

पुष्पकरण्डिनी-स्त्री-९७६-उज्जयिनि नगरी.

उज्जयनी, विशाला, अवन्ती ।

* पुष्पकरण्डं नामोद्यानम्, तदत्रास्ति पुष्पकर-ण्डिनी । यद् व्याडिः-‘उज्जयन्यां यदुद्यानं, तत् स्यात् पुष्पकरण्डकम्’ इति ।

पुष्पकाल-पुं-१५६-वसन्त ऋतु, यत्र अने वैशाख भास.

द्र० इष्यशब्दः ।

* पुष्पाणां कालः-समयः पुष्पकालः ।

पुष्पकासीस-न.-१०५७-हीराकसी.

कंसक, नयनौषध ।

* पुष्पस्य कासीसं पुष्पकासीसम् ।

पुष्पकेतन-पुं-२२८-कामहेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* पुष्पाणि केतनमस्य पुष्पकेतनः, यौगिकत्वात् पुष्पध्वजः ।

पुष्पकेतु-न.-१०५४-कुसुभांजन, कूलभांधी अनावेल अंजन.

पुष्पाञ्जन, रीतिपुष्प, पौष्पक ।

* पुष्पं केतुरस्य पुष्पकेतु ।

(पुष्पचाप)-पुं-२२८-कामहेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* कामस्य चापं-धनुः अस्त्रं तेन पुष्पचापः

पुष्पास्त्र इत्यादयः ।

द्र० अच्युतशब्दः ।

(पुष्पचूलिका)-स्त्री-२४५-११ मुं उपांगसत्र.

पुष्पद-पुं-१११४-वृक्ष.

द्र० अङ्घ्रिपदाब्दः ।

* पुष्पाणि ददाति पुष्पदः । पुलिङ्गः ।

पुष्पदन्त-पुं-२६-८ भां तीर्थंकर श्री सुविधि-नाथनुं श्रीगुं नाम.

सुविधि ।

* पुष्पकलिकामनोहरदन्तत्वात् पुष्पदन्तः ।

पुष्पदन्त (द्रि. व.)-पुं-१२४-यद्रथने सूयंनुं भेषुं नाम.

पुष्पवत् ।

* पुष्पे इव पुष्पे दन्ताविव दन्तौ च पुष्पदन्तौ, यद् विश्वदन्तः-‘रविशशिनौ पुष्पदन्ताख्याविति’ ।

पुष्पदन्त-पुं-१७०-वायव्यदिशा ना दिग्गज.

द्र० अञ्जनशब्दः ।

* पुष्पवद् दन्ता अस्य पुष्पदन्तः ।

पुष्पदामन्-न.-६५१-पुष्पभाणा.

माल्य, माला, स्रजू ।

(पुष्पध्वज)-पुं-२२८-कामहेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

(पुष्पध्वज)-पुं-१२१३-भभरो.

द्र० अलिशब्दः ।

‘पुष्पफल’-पुं-११५१ डोड.

द्र० कपित्थशब्दः ।

पुष्परजस्-न.-६४५-(शि. १३३)-केशर.

* द्र० कदमीरजन्मनशब्दः ।

पुष्परथ-पुं-७५२-क्रीडा-यात्राभटोत्सव निमित्त-नोरथ.

* पुष्पे-यानोत्सवादौ मङ्गल्यो रथः पुष्परथः, स रथः क्रीडा निमित्तो, न पुनः समरार्थः ।

‘पुष्परस’-पुं-११२७-भध.

मधु, मकरन्द, मरन्द ।

पुष्पलक-पुं-१२७४-गायने आंधवानो श्रीलो.

कील, शिव ।

* पुष्पाति पुष्पलः, ‘मुरलोरल’-(उणा-४७४) इति साधुः, स्वार्थे के पुष्पलकः ।

पुष्पलावी-स्त्री ९००-कूल अेकडा करनारी भालु.

* पुष्पाणि लुनाति पुष्पलात्री, 'कर्मणोऽणू'-
।५।३।१४। 'अण्व्'-।१।४।२०। इति डीः, पुष्पा-
णामवचेत्री ।

(पुष्पलिह्)-पुं-१२१३ (अभरे)।

द्र० अलिशब्दः ।

पुष्पवत् (दि. व.)-पुं-१२४-सूयं य-द्रतुं भेयुं
नाम।

□ पुष्पदन्त ।

* पुष्पं-विकासोऽस्त्यनयोः पुष्पवन्तौ, एक-
योक्त्या अपृथग्वचनेन रोदवीववत् शशिभास्करावुच्येते ।
न तु पुष्पदन्त पुष्पवान् वा इन्दुः सूर्यो वोच्यते ।

पुष्पवती-स्त्री-५३५-ऋतुवाणी स्त्री।

द्र० अधिशब्दः ।

* मतौ पुष्पवती 'पुष्पिता' इति माला ।

पुष्पवाटी-त्रि-१११३-अजीयो, धरती पासेनी
वाडी (प्रधान आदिनी)।

□ वृक्षवाटी ।

* पुष्पाणां वाटी ।

पुष्पस-पुं-६०५-इक्ष्मां

□ रक्तफेनज ।

* पुष्पयतीति पुष्पसः, 'फनस-' ॥ (उणा-
५.७३) ॥ इत्यसे निपात्यते ।

पुष्पस्यधारण-पुं-१५६-(शे. २५) वसन्त ऋतुः।

द्र० इष्यशब्दः ।

पुष्पहास-पुं-२१९-(शे. ७२) विषयु, इष्यु।

द्र० अच्युतशब्दः ।

पुष्पहीना-त्री-५२५-ऋतु विनाती स्त्री।

□ निकला ।

पुष्पोजीव-पुं-९००-भाणी।

□ मशकार, मालिक ।

* पुष्पोजीवति पुष्पाजीवः ।

पुष्पाञ्जन-न-१०५४-दुसुभाञ्जन।

□ तिपुष्प, पौष्पक, पुष्पकेतु ।

* पुरूपमञ्जनं पुष्पाञ्जनम् ।

अ. ५८

(पुष्पाख्य)-पुं-२२८-अभदेव।

द्र० अङ्गजशब्दः ।

पुष्पिका-स्त्री-६३४-दिगन्तो भेल।

* पुष्पयति पुष्पिका ।

(पुष्पिका)-स्त्री-२४५-१० मुं उपांगसूत्र।

पुष्पिता-स्त्री-५३५-(शि० ४३)-२०२स्वला स्त्री।

द्र० अधिशब्दः ।

(पुष्पेसु)-पुं-२२८-अभदेव।

द्र० अङ्गजशब्दः ।

पुष्प-पुं-१११-पुष्पनक्षत्र।

□ तिष्य, सिष्य, गुरुदेवत ।

* पुष्पयन्ति कार्याण्यत्र पुष्पः, 'कुष्पभिव-'

।५।३।३९। इत्यादिना क्यवन्तो निपात्यते ।

पुस्त-पुं-न-१२२-भाटी वगेरेती प्तणी अने
रभडडां अनाववा ते।

* पुं स्यते-अभिमयते मृदत्र पुस्तं, पुंक्लीत्र-
लिङ्गः, 'शीरी'- (उणा-२०१) ॥ इति कित्
तः, 'पुस्तण् आदरे' इत्यस्य वाऽङ्, लेप्यादि कर्म ।

पूग-पुं-११५४-सोपारीतुं आऽ।

द्र० क्रमुकशब्दः ।

* पवते पूगः, 'पूमदिभ्याम्'- (उणा-९३) ॥

इति किद् गः ।

पूजा-स्त्री-४४७-पूजा करवी।

द्र० अर्चिशब्दः ।

* पूजनं पूजा, 'भीषिसृषि'-।५।३।१०९।

इत्यङ् ।

पूजित-पुं-४४६-पूजयेतो, पूजय।

द्र० अञ्चितशब्दः ।

* पूजयते पूजितः ।

पूजित-पुं-८९-(शे. ४)-देव।

द्र० अनिमिषशब्दः ।

पूज्य-पुं-३३६-पूज्य करवा योज्य।

द्र० अत्रभवत्शब्दः ।

* शेषश्चात्र-

'पूज्ये भरटको भट्टः, प्रयोज्यः पूज्यनामतः

पूत-न.-११८३-छोडा विनानुं अनाज.

□ निवृ'सीकृत, 'बहुलीकृत' ।

* पूयते स्म पूतम्, निवृ'सीकृतं धान्यम् ।

पूत-न.-१४३५-पवित्र, शुद्ध.

□ पवित्र, पावन, पुण्य, मेथ्य ।

* पूयते पूतम् ।

पूतना-स्त्री-२१९-विष्णुतो शत्रु.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* पुनाति पूतना, 'पृषूयां कित्'-(उणा-२९३)

॥ इति तनः ।

'पूतना'-स्त्री-११४६-दरडे.

द्र० अभयाशब्दः ।

(पूतनादूषण)-पुं-२२१-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

(पूतिगन्धि)-पुं-१३९१-दुर्गन्ध.

□ दुर्गन्ध, पूतिगन्धिका ।

* पूतिर्विन्नः पूतेरिव वा गन्धोऽस्य पूतिगन्धिः, 'सुपूत्यत्सुरभेगन्धादिद् गुणे'-।७।३।१४४ ॥ इतीत् ।

पूतिगन्धिक-पुं-१३९१-दुर्गन्ध.

□ दुर्गन्ध, (पूतिगन्धि) ।

पूप-पुं-३९८-मासपूडा.

□ पिष्टक, अपूप, [पारिशोल शे. ९६] ।

* पूयते पूपः, 'सुचुपिपूयः कित्'-(उणा-३०१) ॥ इति पः ।

पूपली-स्त्री-३९९-पूरी.

□ पूलिका, पोलिका, पोलि, (गोली), पूपिका ।

* पूयते पूपली, 'सुरलोरल'-(उणा-४७४) ॥ इत्यले निपात्यते ।

पूपिका-स्त्री-३९८-पूरी.

द्र० पूपलीशब्दः ।

* ह्रस्वः पूपः पूपिका ।

पूय-पुं-न.-६२४-दुर्गन्धवाणुं भांस.

□ दूय ।

* पूयते-दुर्गन्धीभवति पूयम्, पुं'कलीबलिङ्गः ।

पूर-पुं-१०८७-नदी वगेरेभां आवतुं पाष्णीनुं पुर.

□ प्लव, अम्बुवृद्धि ।

* पूरयति कूलयोर्मध्यं पूरः ।

पूरित-न.-१४७३-पूर्य, लरेलुं.

द्र० आचितशब्दः ।

* पूर्यते स्म पूरितम् ।

पूरुष-पुं-३३७-भनुंय.

द्र० नरशब्दः ।

* पृणाति पुमर्थानिति पूरुषः, 'विदिपृभ्यां कित्' (उणा-५५८) । इत्युपः, बाहुलकाद् दीर्घत्वे पूरुषः ।

पूर्ण-न.-१४७३-पूर्य, लरेलुं.

द्र० आचितशब्दः ।

* पूर्यते स्म पूर्णम्, 'णौ दान्तशान्त'-।४।४।७४॥ इति साधुः ।

पूर्ण-न.-१४३३-सभस्त.

द्र० अयण्डशब्दः ।

पूर्णकलश-पुं-५१८-(शे. ११०) विवाहभां मांग-
लिङ्ग दिने कणश लरीने कराती शुभक्रिया.

□ मङ्गलाह्निक, स्वस्त्ययन ।

पूर्णकुम्भ-पुं-७१८-पाष्णीथी लरेलेऽणश.

□ भद्रकुम्भ ।

* पूर्णश्चासौ कुम्भश्च पूर्णकुम्भः ।

पूर्णपात्र-न.-६७७-उत्सवोभां ने स्त्र भाणा
आदि भित्रोवडे जेथीने लेवाय ते.

□ पूर्णानक ।

* पूर्णं पात्रमस्मिन् पूर्णपात्रम् । 'स्तवेषु सुहृ-
दिभर्यद्, बलादाकृष्य गृह्यते । वस्त्रमाल्यादि
तत्पूर्णपात्रं, पूर्णानकं च तत्' ।

पूर्णात्-न.-६७७-उत्सवोभां नो वस्त्र भाषा
आदि त्रिवडे भेथीने देवाय ते.

□ पूर्णपात्र ।

पूर्णमा-(1-१४९-पूनभ.

□ पूर्णमासी ।

* पूर्णर्ण, तेन निवृत्ता पूर्णिमा, 'भावा-
दिमः'-1614124 इतीमः । **केचित्तु** पूर्णं
पूर्णः पूर्णि मिमी पूर्णिमा इत्याहुः ।

पूर्णमारात्रि-स्त्री-४३-पूनभनी रात.

□ ज्योत्स्नी ।

* पूर्णिमाया रात्रि पूर्णमारात्रिः, ज्योत्स्नी
चन्द्रिकयाऽन्वितेति **अमरः** ।

पूर्त-पुं-न.-८३४ वाव डूवा, तण्णव वगेरे
पुण्यकर्म.

* पूर्यते पूर्तः पुंस्त्रीबलिङ्गः,

आह च-

"वापीकूपतडागानि, देवतायतनानि च । अन्न-
प्रदानमारामाः, पूर्तमार्याः प्रच्यतं ॥"

पूर्वार-न.-९८१-नगरनेोदरवाब्जे.

□ गोपुर ।

* पुरो द्वारं पूर्वारम्

पूर्व-न.-१४५९-प्रथम, िडेकुं.

द्र० अग्रशब्दः ।

* पूर्वम् ।

पूर्वगङ्गा-स्त्री-१०८३-नभो नदी.

द्र० इन्दुजाशब्दः ।

* पूर्वगङ्गा पूर्वगङ्गा ।

पूर्वगत-न.-२४६-१२ भा दृष्टिवाद् अंगनो
४ थो भेद.

* पूर्वाणां गतं ज्ञानमस्मि पूर्वगतम् ।

पूर्वज-पुं-५५१-भोटो भाष

द्र० अग्रजशब्दः ।

* पूर्व जातः पूर्वजः ।

पूर्वदिवपति-पुं-१७३-४-६.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* पूर्वदिशः पतिः पूर्वदिवपतिः ।

पूर्वदिगीश-पुं-१७३-४-६.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* पूर्वदिश ईशः पूर्वदिगीशः ।

पूर्वदेव-पुं-२३८-असुर.

द्र० असुरशब्दः ।

* पूर्व च ते देवाश्च पूर्वदेवा अनयाद् देवत्वाद्
भ्रष्टा इति प्रसिद्धेः ।

पूर्वफल्गुनी-स्त्री-१११ पूर्वइत्युनी नक्षत्र.

□ योनिदेवता ।

* फल्गुतीति फल्गुनी, 'फल्गोऽन्तश्च' (उणा-
२९१) ॥ इत्युने गौरादित्वात् डीः, उत्तरत्रोत्तराविशे-
षणात् पूर्वेति लभ्यते । तेन पूर्वफल्गुनी एकवचनान्तोऽपि
यद् **वाचस्पतिः-**

'पूर्वफल्गुनी योनिदेवता' । **शाब्दिकास्तु** पूर्व-
फल्गुन्यौ पूर्वफल्गुन्य इति मन्यन्ते । 'फल्गुनी प्रोष्ठ-
पदस्य भे'-12121223 ॥ इति द्वित्वस्य वा बहुत्व-
विधानात् ।

पूर्वभद्रपदा-स्त्री-११५-पूर्व भाद्रपद नक्षत्र.

□ अजदेवता, प्रोष्ठपदा ।

* पूर्वोत्तराश्च पूर्वोत्तराः, भद्रौ पादावासां
भद्रपदाः 'सुपातः'-13131229 ॥ इत्यादिना डसमा-
सान्तो निपात्यते ।

पूर्वरङ्ग-पुं-२८२-नाटकनो प्रा२ंल.

* नाट्यस्य उपक्रम प्रारम्भः, रजत्यस्मिन् जन
इति रङ्गो मण्डपो नाट्यं वा बुद्धिस्थम् पूर्वं रङ्गो,
पूर्वरङ्गः, प्रत्याहारादिः 'नाम नाम्नैकाथ्ये' समासो
बहुलम्'-1313122 ॥ इति समासः, रङ्गात् पूर्व इति
वा राजन्तादित्वात् पूर्वनिपातः ।

श्रोहर्षस्तु-

रङ्गशब्देन तौर्यत्रिकं ब्रुवन् नादये रङ्गप्रयोगस्य
पूर्वातां मन्यमानः पूर्वश्चासौ रङ्गश्चेति समासममंस्त ।

पूर्वा-स्त्री-१६७-पूर्व दिशा.

□ प्राची, [अपरेतरा । शै० ३०] ।

* पृणाति पूर्वा, 'निवृषि'- (उणा-५११) ॥
इति वः कित्, पूर्वति व्याप्नोतीति वा ।

पूर्वादि पुं-१०२७-डिद्याथव.

□ उदय

* पूर्वश्चासावादिश्च पूर्वादिः ।

पूर्वानुयोग-पुं-२४६-१२ सा दृष्टिवाद अंगने
अेठ (त्रीले) भेद.

* अनुरूपोऽनुकूलो वा योगोऽनुयोगः, सूत्रस्य
निजेनाभिधेयेन साधर्मनुरूपः सम्बन्धः, स च मूल-
प्रथमानुयोगो गण्डिकानुयोगश्चेति द्विविधः । इह
धर्मप्रणयनाद् मूलं तावत् तीर्थकराः, तेषां प्रथमसम्भ-
क्त्वाऽवापितलक्षणपूर्वभवादिगोचरोऽनुयोगो मूलप्रथ-
मानुयोगः स च गण्डिकानुयोगोऽस्य उपलक्षणम् ।
इहैकत्रकन्यतार्थाधिकारानुगता गण्डिका उच्यन्ते,
तासामनुयोगोऽर्थकथनविधिः गण्डिकानुयोगः ।

पूर्वापाठा-स्त्री-११३-पूर्वापाठा नक्षत्र.

□ आपी ।

* न सहते अशुभम् अपाठा । 'नञः सहेः
पा च' (उणा-१८१) ॥ इति ङः ।

पूर्वेतरा-स्त्री-१६७-(शै. ३०) पश्चिम दिशा.

□ प्रतीची, पश्चिमा, अपरा ।

पूर्वेद्युस-अ.-१५४२-(शै० २०३) पूर्व.
दिवसे.

(पूर्वेद्युस)-अ.-१३९-आतःडोण.

द्र० अहर्मुखशब्दः ।

पूलिका-स्त्री ३९८-पूरी.

द्र० पूपलीशब्दः ।

* पूलति-संहता भवति पूलिका ।

(पूषदन्तहर)-पुं-२००-शं३२.

द्र० अड्डहासिन्शब्दः ।

पृपन्-पुं-९५-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* पूषति-वर्द्धते ऋतुभेदाद् शिमभिरिति,
'उक्षितक्षि'- (उणा-९००) इत्यादिना णे पूषा ।

यद् व्याडिः-

ऋतुभेदात् पुनस्तस्यातिरिचत्वाऽपि रश्मयः ।
शतानि द्वादश मघौ, त्रयोदशैव मघवे ॥१॥ चतुर्दश
पुनर्ज्येष्ठे, नभोनभस्ययोस्तथा पञ्चदशैव त्वाषाढे,
षोडशैव तथाऽश्विन ॥२॥ कार्तिकके त्वेकादश,
शतान्येवं तपस्यपि । मार्गे तु दश सार्द्धा निशतान्येवं
च फाल्गुने ॥३॥ ष एव परं मासि सहस्रं
किरणा रवेः" ।

पूषासुहृद्-पुं-२००-शं३२.

द्र० अड्डहासिन्शब्दः ।

* पूषणः असुहृद् पूषासुहृत् । दक्षाध्वरध्वंसने हि
पूषणो दन्ता महेश्वरेण पतिताः, यद्-

वामनपुराणे-

'ततः क्रोधाभित्तेन, पूषणो वेगेन शम्भुना ।
मुष्टिनाऽऽहृत्य दशनः, पातिता धरणीतले ॥ १ ॥'

पृक्थ-न.-१९२-नन.

द्र० अर्थशब्दः ।

* पृणक्ति-युज्यते पृक्थम्, 'नीर्नाम'-
(उणा-२२७) ॥ इति बहुवचनात् थक् ।

पृच्छ-स्त्री-२६३-प्र२न.

द्र० अनुयोजशब्दः ।

* पृच्छा मंदादित्वात् ।

पृतना-स्त्री-७५-सेना, ६१३२.

द्र० अनीशब्दः ।

* 'पृङ्त् यायामे' प्रियते पृतना, 'पृषूयां
कित्'-(उणा-२:३) ॥ इति तनः ।

पृतना-स्त्री-७८-वाहिनीथी त्रयु गण्डी सेना

* त्रिगुणिर वाहिनी पृतना ।

पृतनपाद्-पुं-१७४-७-द्र.

द्र० अच्युत्प्रजशब्दः ।

* पृतनां साहयति पृतनापाद्, पृपोदरादित्वात् पत्वम् ।

पृथक्-अ.-१५२७-विना, सिवाय.

□ अन्तरेण, ऋते, हिरूक् नाना, विना ।

* प्रथते पृथग्, ऋधिप्रथि-' (उणा-८७४) ॥ इति कित्यजि साधुः । यथा 'त्वत्तः पृथग् नास्ति बन्धुः ।'

पृथगात्मता-स्त्री-७९-विपेक्ष, ७४३ अने येतननुं भेद रान.

□ विवेक ।

* अविवेकात् पृथग्-भिन्न आत्मा पृथगात्मा, तद् भावः पृथगात्मता ।

पृथगात्मिका-स्त्री-१५१५-सिन्त सिन्त स्व३५.

□ व्यक्तिविशेष ।

* पृथग् आत्मा यस्याः पृथगात्मिका भिन्न-स्वरूपेत्यर्थः ।

पृथग्जन-पुं-९३२-पाभर, नीय, व्यसंशकरी.

द्र० इतरशब्दः ।

* पृथग् जनेभ्यः पृथग्जनः ।

पृथग्रूप-त्रि-१४६९-(शि. १३१) धला प्रका-रतुं.

द्र० नानारूपशब्दः ।

* पृथग् रूपमस्य पृथग्रूपः ।

पृथग्विध-त्रि-१४६९-धला प्रका-रतुं.

द्र० नानारूपशब्दः ।

* पृथग् विधोऽस्य पृथग्विधः ।

पृथिवी-स्त्री-९३५-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* प्रथते पृथिवी, 'प्रथेखिद् पृथ् च'- (उणा-५२१) इति साधुः ।

पृथिवीशक्त-पुं-६८९-राग.

द्र० नृपशब्दः ।

* पृथिव्यां शक्त इव पृथिवीशक्तः ।

पृथु-पुं-७००-पृथुराग.

□ आदिराज, वैन्य ।

* प्रथते इति पृथुः, 'अभिप्रथिभ्यामृच्च रस्य' (उणा-७३०) ॥ इत्युः ।

पृथु-न.-१४३० विशाण, भोटुं.

द्र० उरुशब्दः ।

* प्रथते पृथु, 'अभिप्रथिभ्यामृच्च रस्य'- (उणा-७३०) ॥ इत्युः ।

पृथु-पुं-११००-(शे. १६९) अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

पृथुक-पुं-३३८-आणक.

द्र० अर्भशब्दः ।

* प्रथते जन्मना पृथुकः, 'कञ्चुकांशुक'- (उणा-५७) ॥ इत्युक्तान्तो निपात्यते, पृथु कायतीति वा ।

पृथुरोमन्-पुं-१३४३-माण्डु, म२७.

द्र० अण्डजशब्दः ।

* पृथु रोम, रोमपक्षोऽत्र ।

पृथुल-न.-१४३०-विशाण, भोटुं.

द्र० उरुशब्दः ।

* पृथुत्वं ल्यति पृथुलम् ।

पृथ्वी-स्त्री-३९-७ मा सुविधिनाथ ल. नी. माता.

* स्येभ्ना पृथ्वीव पृथ्वी ।

पृथ्वी-स्त्री-९३५-पृथ्वी, भूमि.

द्र० अचलाशब्दः ।

* पृथ्वी पृथुत्वात्, 'स्वरादुतो'- (रा१४।३५) इति डीः ।

पृदाकु-पुं-३०३-साप, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

* प्रियते-व्यागच्छति पृदाकुः, 'सृष्टुभ्यां दाकुक्' (उणा-७५६) ॥

पृदाकु-पुं-११००-(शे. १७०)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

पृश्नि-पुं-२२१-९९-डिशु.

द्र० अंशुशब्दः ।

* पृच्छयते पृश्निः, पुं स्त्रीलिङ्गः, 'लृध्प्रच्छि-
भ्यः कित्' (उणा-६७९) ॥ इति निः, पृष्णिरेत्येके,
वृष्णिरित्यन्ये ।

पृश्निगर्भ-पुं-२०७-(शे० ६२)-गणेश, विनायक.

द्र० आखनिकशब्दः ।

पृश्निगर्भ-पुं-२१९-(शे० ६७) विष्णु, नारा-
यण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

पृश्निशृङ्ग-पुं-२१७-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* पृश्नि शृङ्गमस्य पृश्निशृङ्गः ।

पृश्निशृङ्ग-पुं-२०७-(शे० ६२) गणेश, विनायक.

द्र० आखनिकशब्दः ।

पृषत्-न. -१०८९-अणभिः दु.

□ विन्दु, पृषत्, विपृष ।

* पृषति-सिञ्चति पृषत्, क्लीबलिङ्गः, 'द्रुहि-
वृहि-(उणा-८९४) ॥ इति क्तिद् ।

पृषत्-पुं-१०८९-अणभिः दु.

□ विन्दु, पृषत्, विपृष ।

* पृषति सिञ्चति पृषत्, क्लीबलिङ्गः, 'द्रुहि-
वृहि'-(उणा-८९४) ॥ इति क्तिद् ।

'पृषिरञ्जि'-(उणा-२०८) ॥ इति क्तिदते पृषतः ।

पृषत्-पुं-१२६४-६१थुनो अेक प्रकार.

द्र० ऋश्यशब्दः ।

* पृषता विन्दवः सन्ति अस्य पृषतः विन्दुमान् ।

पृषत्क-पुं-७७८-आण.

द्र० अजिहागशब्दः ।

* पृषति सिञ्चति पृषत्कः, 'निष्कतुरुक्'-(उणा-
२६) ॥ इति के निपात्यते, पुङ्गादीनां पृथक् पृथक्म-
स्येति नैरुक्ताः ।

यद् धनुर्वेदः-

'पुङ्गः शरस्तथा शल्यं, पक्षस्नायुजत् निषद्'
इति ।

पृषदश्व-पुं-११०७-पवन, वायु.

द्र० अनिलशब्दः ।

* पृषद् मृगविशेषोऽश्वोऽस्य पृषदश्वः ।

पृषदाज्य-न.-८३२ षष्ठीया मिथित धी.

□ पृषातक, (दध्याज्य), [दधिप्राज्य शि. ७२]

* पृषदिभः दधिबिन्दुभिः सहितमाज्यं पृषदाज्यम् ।
दध्याज्यमित्यपि ।

पृषातक-पुं-८३२ षष्ठीया मिथित धी.

□ (दध्याज्य), पृषदाज्य, [दधिप्राज्य शि. ७२] ।

* पृषदिभरइक्यते पृषातकः, पृषोदरादित्वात् ।

पृष्ठ-न.-६०१-पीठ, वांसे.

* पृथ्यते सिञ्चते पृष्ठं, तनोः पश्चाद्भागः,
'पीविशि'-(उणा-१६३) ॥ इति क्ति ठः, पश्चा-
न्मात्रेऽयमुपचारात् ।

पृष्ठ-पुं-११००-(शे. १७०)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

पृष्ठग्रन्थि-पुं-४६६-पुं ध, पीठमां थयेवी गांठ.

□ गडु ।

* पृष्ठे ग्रन्थिः पृष्ठग्रन्थिः ।

पृष्ठमांसादन-न.-२६८-परोक्षमां डोषना दोषो
कहेवा ते.

* परोक्षे दोषाणां कीर्तनं यत्, तत् पृष्ठमांस-
स्याऽदनमिव पृष्ठमांसादनम् ।

पृष्ठवंश-पुं-६०१-पीठनुं ङाडुकं, पांसणी.

□ रीढक ।

* पृष्ठस्य वंशः पृष्ठवंशः ।

पृष्ठवाह्य-पुं-१२६३-पीठ उपर लार उपाडनार
अण्ड.

□ स्थौरिन्, पृष्ठ्य, [स्थूरिन् शि. ११२] ।

* पृष्ठेन वाह्यते पृष्ठवाह्यः ।

पृष्ठशृङ्ग-पुं-१२७८-०१गली अक्षरे।

□ इडिक्क, शिशुवाहक, वनाज ।

* पृष्ठे शृङ्गमस्य पृष्ठशृङ्गः ।

पृष्ठब-पुं-१२६३-पीड उपर लार उपाडनार
अण्डे।

□ स्थौरिन्, पृष्ठवाह्य, [स्थूरिन् शि. ११२] ।

* पृष्ठे साधुः पृष्ठयः ।

पृष्णि-पुं-९९- (शि. ८) डिरेणु।

द्र० अंशुशब्दः ।

पेचक-पुं-१२२७-हाथीना पूछडातुं मूण।

* पुच्यते वातेन पेचकः 'कीचक'-(उणा-३३) ॥ इत्यकै निपात्यते ।

पेचक-पुं-१३२४-ध्रुवः।

द्र० उल्लकशब्दः ।

* पचति पेचकः, 'कीचक'-(उणा-३३) ॥

इत्यके निपात्यते ।

पेचकिन्-पुं-१२१८- (शि० १७५) हाथी।

द्र० अनेकपशब्दः ।

पेचिल-पुं-१२१८- (शि० १७५) हाथी।

द्र० अनेकपशब्दः ।

पेटक-त्रि-१४११-समुदाय।

द्र० उत्करशब्दः ।

* पेटति पेटः, लिहादित्वादच्, ततः स्वार्थे
के पेटकं, त्रिलिङ्गः ।

पेटक-पुं-१०१५- शि. ८८) पेटि।

□ पेटा, मञ्जूषा, [पेटा शि. ८८] ।

पेटा-स्त्री-१०१५-पेटि।

□ मञ्जूषा, [पेटक, पेटा, शि. ८८] ।

* पेटति पेटा, पेटकोऽपि, 'पिडणू गहने' इत्यस्य
पेटा इत्यमरः ।

पेटा-स्त्री-१०१५-(शि. ८८)-पेटि।

□ पेटा, मञ्जूषा, [पेटक शि. ८८] ।

पेटाल-पुं-५४-आवती योवीशीना लभा तीर्थं कर०।

* पठति तत्त्वं पेटालः, 'चत्वालकङ्काल'-
(उणा-३८०) ॥ इत्यादिशब्दादालान्तो निपात्यते ।

पेयूष-पुं-४०५-तनुं ताणुं इध।

□ [पीयूष शि. २८] ।

* पीयते पेयूषः, 'कोरदूषाटरूष'-(उणा-५६१)
इल्यूषान्तो निपात्यते । वैजयन्ती तु-'आससाहात्
तु पेयूषं, ततो मोरट मोरके' इति क्लीबमाह ।
पीयूषमित्यपि ।

पेयूष-न.-८९-(शि. ७) अमृत।

द्र० अमृतशब्दः ।

पेल-न.-६११-अ उडोश

द्र० अण्डशब्दः ।

* पेलति-ऊर्ध्वं गच्छति भयेन पेलं, के पेल-
कोऽपि पुंसि ।

पेलक-पुं-६११-अ उडोश।

द्र० अण्डशब्दः ।

पेलव-पुं-४४९-ह्यणो, कृश।

द्र० अमांसशब्दः ।

* पेलति गच्छति क्षामतां पेलवः, 'वडिबटि'-
(उणा-५१५) ॥ इत्यवः ।

पेलव-न.-१४२७-सूक्ष्म, आरीड।

□ सूक्ष्म, श्लक्ष्ण ।

* पेलति पेलवम्, 'वडि'-(उणा-५१५) ॥
इत्यवः ।

पेलव-न.-१४४७-सूक्ष्म, विरल।

□ विरल, तनु ।

* पेलति पेलवम्, 'वडि'-(उणा-५१५) ॥
इत्यवः ।

पेशल-पुं-३८४-होशियार।

द्र० उष्णशब्दः ।

* पिशति-एकदेशेन सर्वं करोति पेशलः,
'मृदिकन्दि'-(उणा-४६५) ॥ इत्यलः ।

पेशल-वाच्य-१४४५-सुन्दर।

द्र० अभिरामशब्दः ।

* पिशति पेशलम् । 'मृदिकन्दि'-(उणा-४६५)
इत्यलः ॥ वाच्यलिङ्गः ।

‘पेशि’-स्त्री-१३१९-छं दु.

द्र० अण्डशब्दः ।

पेशी-स्त्री-६२३-भांस पिंशो-स्तायु-पेथु वि.

□ पेश्य ।

* पिंशन्ति पेशयः, ‘किलिपिलि’-(उणा-६०८)

इति इः, इयां पेशी, भांसस्य लता ।

पेशी-स्त्री-९१५-(शे. १९५) पणरभां.

द्र० उपानहशब्दः ।

पेशी-स्त्री-१३१९-छं दु.

द्र० अण्डशब्दः ।

पेशीकोश-पुं-१३१९-छं दु.

द्र० अण्डशब्दः ।

* पेशीनां-मांसवण्डानां कोशः ।

पेयूष-पुं-न.-५७३-कान.

द्र० कर्णशब्दः ।

* पिञ्ज्वः-कर्णमलः सोऽत्रास्ति ज्योत्स्नाद्यणि
पैञ्ज्वः, पुं क्लीबलिङ्गः, यद् वाचस्पतिः-‘श्रवः
पैञ्ज्वमस्त्रियाम् ।’

पैठर-न.-४११-थाणी डे तपेली भां रधिल अन्त.

□ उख्य ।

* पिठरे संस्कृतं पैठरम् ।

पैतृष्वसेय-पुं-५४५-इधिनो हीकरे।

□ पैतृष्वस्त्रीय ।

* पैतृष्वसुरपत्यं पैतृष्वसेयः, पैतृष्वस्त्रीयः,
‘मातृपित्रादेडे’यणीयणौ । ६।१।९०॥

पैतृष्वस्त्रीय-पुं-५४५-इधिनो हीकरे।

□ पैतृष्वसेय ।

* पैतृष्वसुरपत्यं पैतृष्वस्त्रीयः, ‘मातृपित्रादे-’
। ६।१।९०॥

पैत्र-न.-१५९-मनुष्यना ऐक मासनी पितृनी
ऐक अहोरात्र.

* पितृणामिदं पैत्रम्-अहोरात्रम्, तत्र कृष्ण-
पक्षोऽहः, शुक्लो रात्रिः, मासेन मानुषेणेति शेषः ।

पेलव-पुं-८१५-पीलुनो ढं ड.

□ औपरोधिक ।

* पीलोर्विकारः पेलवः, व्रते दण्डः ।

पेशाची-स्त्री-१४३-(शे. २०) रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

पेशाची-स्त्री-२८५-पैशाची भाषा.

पोगण्ड-पुं-४५५-पागवो, ओप्रा वत्ता अंगवाणो.

□ विकलाङ्ग ।

* पूयते अपसार्यते पोगण्डः, ‘पूगोदिः’-(उणा-
१७४) इत्यण्डः ।

पोटगल-पुं-११९३-अरु (धास).

□ धमन, नड, (नल) ।

* पोटेन संश्लेषेण गलति पोटगलः ।

पोटा-स्त्री-५३२-पुरषना लक्ष्मवाणी स्त्री,
नपुंसक स्त्री.

* पुर्यते संश्लेष्यते क्लीबत्वेन वञ्चि पोटा स्त्री
नृलक्षणा इत्युभयव्यञ्जना नपुंसकाख्या ।

पोटा-स्त्री-५३४-दासी.

द्र० कुट्टहारिकाशब्दः ।

* पुटति अधमेन संश्लेष्यति पोटा ।

पोट्टिल-पुं-५४-आवती योवीशीना ६ मा
तीर्थं कर.

* पोटयति भासते पुटति जन्मत एव ज्ञानवयेण
श्लेष्यतीति वा पोट्टिलः । ‘स्थण्डिलकपिल’-
(उणा-४८४) इत्यादिशब्दात् निपात्यते ।

पोत-पुं-३३८-आण्ड.

द्र० अर्भशब्दः ।

* पुनाति गोत्रं पोतः, ‘दग्ममि’-(उणा-२००)
इति तः ।

पोत-पुं-८७६-वडाण.

□ यान पात्र, वहित्रक, वोहित्य, (त्रोहित्य),
वहन, [प्रवहण शि. ७२] ।

* पूयते पोतः, ‘दग्ममि’-(उणा-२००) ।
इति तः ।

पोत-पुं-१२१९-१० वर्षीनो ङाथी.

* पूयते पुनाति वा पोतः ।

पोतज-पुं-१३५५-पोत (अशयु विनाना) गर्भथी
उत्पन्न थनार ङाथी वगेरे.

* पोतो जरायुरहित गर्भः, पोतरूपा जायन्ते पोतजाः, कुञ्जरादयः ।

पोतबणिज्-पुं-८७५-वहाण्वडे वेपार करनार.

□ सांयात्रिक ।

* पोतस्य वणिक् पोतवणिक् ।

पोतवाह-पुं-८७६-वहाण्वभां भेसी समुद्रनो रस्तो जेनार, नियाभक, वहाण्व यलावनार.

□ नियामक, निर्याम ।

* पोतं वाहयति पोतवाहः ।

पोताधान-न.-१३४७-नाना भाछलानो समुद्राय.

□ जलाणुक ।

* पोता आधीयन्ते अत्र पोताधानम् ।

पोत्रिन्-पुं-१२८७-भूँड.

द्र० आवनिकशब्दः ।

* पोत्रं मुख्याग्रमस्त्यस्य पोत्री ।

पोली-स्त्री-३९८-पूरी.

द्र० पूपलीशब्दः ।

* पोत्यते वर्धते पोलिः, 'स्वरेभ्य इः'-

(उणा-६०६) । इति इः, इयां तु पोली ।

पोलिका-स्त्री-३९८-पूरी.

द्र० पूपलीशब्दः ।

* पोलति वर्धते पोलिका ।

पोलिन्द-पुं-८७८-वहाण्वना वयला द'डा.

□ अन्तरादण्ड ।

* पोलन्ति महत्त्वं यान्ति पोलिन्दाः, 'कव्यलिपुलि'-

(उणा-२४६) ।। इति इन्दक, बाहुलकाद् गुणः, नौकायाः मध्ये दण्डा ।

(पोली)-स्त्री-३९८ पूरी.

द्र० पोलिशब्दः ।

पोषयित्नु-पुं-१३२१-(शे. १९१) कोयल.

द्र० कल्कण्डशब्दः ।

(पोण्डक)-पुं-११९४-शेरडी.

द्र० पुण्डूशब्दः ।

अ. ५९

पौतव-न.-८८३-तुलादि वडे भाप अथवा ब०न.

□ 'यौतव' ।

* पोतोरिदं पौतवम् ।

(पौत्तिक)-न.-१२१४-मधनी अेक अत.

द्र० माक्षिकशब्दः ।

पौत्र-पुं-५४४-पुत्रनो पुत्र.

□ नप्तृ, पुत्रपुत्र ।

* पुत्रस्यापत्यमनन्तरं पौत्रः, 'पुनर्भू'पुत्र'-

।६।१।३९।। इत्यम् ।

पौत्री-स्त्री-२०५-(शे. ५७) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

पौनर्भव-पुं-५४७-पुनर्भवनवाणी स्त्रीनो पुत्र.

* पुनर्भा अपत्यं पौनर्भवः, 'पुनर्भू'पुत्र'-

।६।१।३९।। इत्यम् ।

पौर-न.-११९१-अेक अतनुसुगंधी अड, शेषानुं धास.

□ सौगन्धिक, देवजग्ध, कण, रौहिष ।

* पुरे भवं पौरम् ।

पौर-पुं-२२५-अणहेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

पौरक-पुं-१११२-नगरनीअहारनो अगीयो.

□ बाह्याराम ।

* पुरस्यायं पौरः, पुरस्य बहिर्भव आरामः ।

पौरस्त्य-न.-१४५९-अथम, पहेलुं.

द्र० अग्रशब्दः ।

* पुरो भवं पौरस्त्यम्, 'दक्षिणापश्चात् पुर-सस्त्यम्'-।६।३।१३।।

पौरिक-पुं-७२६-(शे. १४२)-डोटवाण.

□ पुराध्यक्ष, [कोट्टपति, दाण्डपाशिक शे..-

१४२] ।

पौरुष-वाच्य.-६००-७^०या हाथकरी ७भा रहेल
भनुष्यन्तुं प्रभाष्यु.

* ऊर्ध्वीकृतभुजापाणिनरमानं,-पुरुषः प्रमाणमस्य
पौरुषम्, वाच्यलिङ्गः, 'हस्तिपुरुषाद्वाऽण्'-।७।१।
१४१॥ 'पुरुषोर्ध्वमानं पौरुषम्' इत्येके द्वादशा गुलं
पौरुषं छायामानम् ।

पौरुष-न.-६३०-शुक्, पीयं.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

* पुरुषस्य भावः कर्म वा पौरुषम्, 'पुरुषद्व-
दया'-।७।१।७०॥ इत्यण् ।

पौरोगव-पुं-७२२-भोरो रसो।७यो.

□ सूदाध्यक्ष ।

* पुरो गौर्जलमस्त्यस्यां पुरोगूरसवती, तस्या-
मयमध्यक्षः पौरोगवः ।

पौर्णमास-पुं-८२३-शुक्लपक्षने अंते थतो यत्.

* शुक्लपक्षान्ते यज्ञः, पूर्णमासां भवः पौर्ण-
मासः, 'भर्तुसन्ध्यादेरण्' ।६।३।८९॥

पौर्णमासी-स्त्री-१४९-पूतम.

□ पूर्णिमा ।

* पूर्णो माः- चन्द्रोऽस्ति अस्यां पौर्णमासी,
'पूर्णमासोऽण्'-।७।२।५५॥ इत्यण् । पूर्णमास इयमिति
वा 'तस्येदम्'-।६।३।१६०॥ इत्यण् । पूर्णो मासो
ऽस्यामिति वा, पूर्णमासा युक्तेति वा 'साऽस्य पौर्ण-
मासी' ।६।२।९८॥ इति सूत्रनिपातनादण् ।

पौलस्त्य-पुं-१८९-डुभेरे देव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

* पुलस्तेरपत्यं वृद्धं पौलस्त्यः, 'गगदिर्यञ्'-
।६।१।४२॥ इति यञ् ।

पौलस्त्य-पुं-७०६-रावण्यु.

द्र० दशकन्धरशब्दः ।

* पुलस्तेरपत्यं वृद्धं पौलस्त्यः, 'गगदिर्यञ्'-
।६।१।४२॥ इति यञ् ॥

पुलस्त्यस्यापत्यमिति वा 'ऋषिवृष्णि'-।६।१।
६१॥ इत्यण् ।

पौलि-स्त्री-३९९-धी वज्रेभां तजेवी पुरी.

□ अम्यूष, अम्योष ।

* पोलति वधते पौलिः, प्रषोदरादित्वात् ।

पौलोमी-स्त्री-१७५-छन्द्राण्यु.

द्र० इन्द्राणीशब्दः ।

* पुलोमो मुनेरपत्यं पौलोमी, बाह्यादित्वात्
इञ् ।

(पौलोमीश)-पुं-१७३-छन्द.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

पौष-पुं-१५२-पोष भलीनो.

□ तैष, सहस्य, (सहस्यवत्) ।

* पुष्येण चन्द्रयुक्तेन युक्ता, पौर्णमासी पौषी
साऽस्यास्ति पौषः ।

पौष्ण-न.-११५-रेवती नक्षत्र.

□ रेवती ।

* पूषा देवताऽस्याः पौष्णम्, ज्योतिषे ऋषीवे
रूढम् ।

पौष्पक-न.-१०५४-इलभांथी अनेलुं अेकं नतनुं
अंनन.

□ पुष्पाञ्जन, रीतिपुष्प, पुष्पकेतु ।

* पुष्पति पुष्पकम्, स्वार्थेऽणि पौष्पकम् ।

प्याट्-अं-१५३७-संभोधनवायक अंयय.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* अप्यटति प्याट्, प्रषोदरादित्वात् यथा-प्याट् ।

पावक ।

प्रकट-न-१४६७-२५०८.

द्र० उखणशब्दः ।

* प्रकाशं प्रकटम्, 'सम्प्रोन्ने'-।७।१।१२५।
इति कटः ।

प्रकटित-न.-१४७८-प्रगटकराथेलुं, अताथेलुं.

द्र० आविष्कृतशब्दः ।

* प्रकटयते स्म प्रकटितम् ।

प्रकम्पन-पुं-११०६-पवन, वायु.

द्र० अनिलशब्दः ।

* प्रकम्पयति प्रकम्पनः ।

प्रकर-पुं-१४११-सभूष, सभुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* प्रकीर्यते प्रकरः ।

प्रकर-न.-६४०-(शे० १३१) अगुरु, अगुर.

द्र० आरुशब्दः ।

प्रकरण-न.-२५४-प्रस्ताव, प्रसंग.

प्रस्ताव ।

* प्रक्रियतेऽस्मिन् प्रकरणम् ।

प्रकरण-न.-२८४-नाट्य प्रयथनो अेक प्रकार.

* वस्वादिकं काव्याभिधेयं आत्मशक्तयोपाय प्रकुरुते यत्र काव्येन तत्प्रकरणम् ।

प्रकर्षक-पुं-२२८-(शे० ७८) कामदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

प्रकाण्ड-पुं-न.-११२०-भूणथी लघुनि शाखा-
मुधीनो लाग.

गण्डि, (गण्डिका) ।

* मूलतः स्कन्धशाखामवधीकृत्य या गण्डिका स प्रकाम्यते प्रकाण्डो-वृक्षजङ्घा, पुंक्लीवलिङ्गः, अमरस्तु -'अस्त्री प्रकाण्डः स्कन्धः स्यात्' इति प्रकाण्डस्कन्धौ तुल्यार्थावाह ।

प्रकाण्ड-पुं-न.-१४४१-आ शब्द लोडवाथी
प्रशंसा वाच्ये शब्द अने छे.

द्र० उद्धशब्दः ।

* यथा-गोप्रकाण्डम् उत्तमो गौः ।

प्रकाम-न.-१५०५-४२७ प्रभाषे, अत्यंत,
धनुः.

काम, पर्याप्त, निकाम, इष्ट, यथेत्सित ।

* प्रकाम्यते प्रकामम् ।

प्रकार-पुं-१४६२-समान, तुल्य.

द्र० उपमाशब्दः ।

* प्रकरणं प्रकारः ।

प्रकाश-पुं-१०१-प्रकाश.

आलोक, वर्चस्, आतप, तेजस्, उद्योत,
(द्योत) ।

* प्रकाशते प्रकाशः ।

प्रकाश-न.-१३४९-कांसुं.

द्र० असुराह्वशब्दः ।

* प्रकाशते प्रकाशम् ।

प्रकाश-वाच्य.-१४६२-तुल्य, सरथुं.

द्र० उपमाशब्दः ।

* प्रकाशते प्रकाशः ।

प्रकाश-१४६७-२५७८.

द्र० उल्लग्नशब्दः ।

* प्रकाशते प्रकाशम् ।

प्रकाशित-न.-१४७८-प्रगटकरथेलुं.

द्र० आविष्कृतशब्दः ।

* प्रकाश्यते स्म प्रकाशितम् ।

प्रकीर्णक-न.-७१७-आभर.

चामर, वालव्यजन, रोमगच्छ, [चमर शे.
१४१] ।

* प्रकीर्यते विक्षिप्यते प्रकीर्णम् ।

प्रकीर्णक-पुं-१२३३-(शे. १७८) धोडो.

द्र० अवन्शब्दः ।

प्रकीर्णकेशी-स्त्री-२०५-(शे. ५७) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

प्रकूष्माण्डी-स्त्री-२०५-(शे. ५३) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

प्रकृति-स्त्री-७१४-शब्दना ७ अंग.

* प्रक्रियत आभिरिति प्रकृतयः ।

प्रकृति-स्त्री-८९९-शिष्पी, डरीगर.

कार, कारिन्, शिल्पिन् ।

* प्रक्रियतेऽनया प्रकृतिः ।

प्रकृति-स्त्री-१३७६-स्वभाव.

द्र० आत्मन्शब्दः ।

* प्रक्रियतेऽनया प्रकृतिः ।

प्रकृष्ट-त्रि.-१४३८-मुष्प, प्रधान.

द्र० अग्रशब्दः ।

* प्रकृष्यते स्म प्रकृष्टम् ।

प्रकोष्ठ-पुं-५९०-क्षोष्णीथी नीयेनो कांडा सुधीनो लाग.

कलायिका, (उपवाहु) ।

* कूर्परस्य मणिबन्धमवधीकृत्य प्रकुष्णाति प्रकोष्ठः, उपवाहु 'कुषेर्वा'-(उणा-१६४) ॥ इति ठः ।

प्रक्रम-पुं-१५०९-सभय, अवसर, प्रसंग.

द्र० अन्तरशब्दः ।

* प्रक्रम्यते प्रक्रमः, 'मोऽकमि'-१४।३।५५॥

इति घञि बृद्धेरभावः ।

प्रक्रम-पुं-१५१०-ज्ञानपूर्वकं आरंभ.

द्र० अभ्यादानशब्दः ।

* प्रक्रमणं प्रक्रमः ।

प्रक्रिया-स्त्री-७४४-व्यवस्था करणी.

अधिकार ।

* प्रारम्भात् करणं प्रक्रिया ।

प्रक्वण-पुं-१४०८-वीष्णानो अवाञ्.

प्रक्वाण ।

* वीणास्नायुरवः, प्रक्वणनं प्रक्वणः, प्रक्वाणः, 'वैणेक्वणः'-१।५।३।२७॥ इति वाऽड् ।

प्रक्वाण-पुं-१४०८-वीष्णानो अवाञ्.

प्रक्वण ।

* वीणास्नायुरवः, प्रक्वणनं प्रक्वणः, प्रक्वाणः 'वैणेक्वणः'-१।५।३।२७॥ इति वाऽड् ।

प्रक्षर-न.-१२५१-पाभर, धोडानुं वप्तर.

प्रखर ।

* प्रच्छा दितःश्चरति चल्त्यनेन प्रक्षरं-तुरङ्ग-सन्नाहः, 'पुं नाम्नि'-१।५।३।१३०॥ इति बाहुलकाद् घः ।

प्रक्ष्वेडन-पुं-७७९-लोडानुं आशु.

द्र० एषणशब्दः ।

* प्रक्ष्वेडते प्रक्ष्वेडनः ।

प्रखर-पुं-१२५१-पाभर, धोडानुं वप्तर.

प्रक्षर ।

* प्रावृतः खरत्यनेन प्रखरः, 'जठर'-(उणा-४०३) ॥ इत्यरे निपात्यते, प्रखरेति कठोरो वा, आयुधैरभेद्यत्वात्, पुंस्ययम् क्लीबेऽपि वैजयन्तो यदाह-'प्रक्षरं प्रखरोऽस्त्रियाम्' ।

प्रखल-पुं-३८०-(शे० ९४) दुष्कृतं, आडीयो.

द्र० कर्णेजपशब्दः ।

प्रख्य-वाच्य.-१४६२-तुल्य, सरभुं.

द्र० उपमाशब्दः ।

* प्रख्याति प्रख्यः, यथा-'चन्द्रप्रख्यं मुखम्' इत्यादि ।

प्रख्यम्-पुं-११९-(शे. १५) शुरु, शृङ्गस्पति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

प्रख्यातवपुः-पुं-५०२-प्रख्यात पितानो पुत्र.

आमुष्यायण, अमुष्यपुत्र ।

* प्रख्यातो वप्ता पिताऽस्य प्रख्यातवपुः ।

प्रगण्ड-पुं-५९१-क्षोष्णीथी भला सुधीनो लाग.

* कूर्परसमर्थं प्रगण्यते प्रगण्डयते वा प्रगण्डः ।

प्रगल्भ-पुं-३४३-प्रौढ, प्रतिभाशाली.

प्रौढ, प्रतिभान्वित ।

* प्रगल्भते प्रगल्भः ।

प्रगल्भता-स्त्री-२९९-उत्साह.

द्र० अध्यवसायशब्दः ।

* प्रगल्भस्य भावः प्रगल्भता ।

प्रगल्भा-स्त्री-२०५-(शे० ५१) पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

प्रगाढ-न.-१३७१-दुःख, पीडा.

द्र० अर्त्तिशब्दः ।

* प्रगाढमारब्धं प्रगाढम् ।

प्रगुण-पुं-१४५६-सरण, सीधो.

ऋजु, अजिह्व ।

* प्रकृष्टो गुणोऽस्य प्रगुणः, प्रः सादृश्ये, सदृशो गुणेन मौर्व्या वा ।

प्रगे-अ.-१५३३-सव।२.

□ प्रात् ।

* 'प्रगे' इति विभक्तयन्तप्रतिरूपकम् । यथा-
प्रगेतनो वायुः ।

प्रगे-अ.-१३९-प्रातः३।७.

द्र० अहर्मुखशब्दः ।

प्रग्रह-पुं-९९-४२।७.

द्र० अंशुशब्दः ।

* प्रग्रह्यतेऽनेनेति अलि प्रग्रहः ।

प्रग्रह-पुं-८०६-केही, अं दीवान्.

□ वन्दी, ग्रहक, उग्रह ।

प्रग्रीव-पुंन-१०१२-अरुभो, गो।अ.

□ मत्तलम्ब, अपाश्रय, मत्तवारण ।

* प्रसृता ग्रीवाऽत्र प्रग्रीवः, पुंक्लीवलिङ्गः ।

प्रघण-पुं-१०१८-आरुणा आगणना लागमां
करेडो ओ।टो।

द्र० अलिन्दशब्दः ।

* प्रघण्यते प्रघणः, प्रघाणः, 'प्रघणप्रघाणौ गृहाशे'
।५।३।३६५।। इत्यलि निपात्यते ।

प्रघाण-पुं-१०१०-आरुणा आगण लागमां
करेडो ओ।टो।

द्र० अलिन्दशब्दः ।

* प्रघण्यते प्रघणः, प्रघाणः, 'प्रघणप्रघाणौ गृहाशे'
।५।३।३५।। इत्यलि निपात्यते ।

प्रघात-पुं-७९७-यु६, ल।।।।

द्र० अनीकशब्दः ।

* प्रकर्षेण ध्वन्ति अत्र प्रघातः ।

प्रचक्र-न.-७९८-आलेखुं ल३४२.

* प्रस्थितं चक्रं-सैन्यं प्रचक्रम् ।

प्रचक्षस्-पुं-११९-(शे.-१५)-युरु, अृ६स्पति.

द्र० अङ्गिरसशब्दः ।

प्रचलाक-पुं-१३२०-भोरतुं पीधुं.

□ पिच्छ, बर्ह, शिखण्डक, (शिखण्ड), कलाप ।

* प्रचलति प्रचलाकः, 'मवाक'-(उणा-३७)॥

इति निपातनादाकः, प्रचलमकत्यनेन वा ।

प्रचलायित-पुं-४४२-अेक्षां अेक्षा उं धना२.

□ घूर्णित ।

* प्रचला-निद्राविशेषो यस्यामुपविष्टोऽपि घूर्णते,
अप्रचलावान् प्रचलावान् भवति स्म प्रचलायितः,
लोहितादित्वात् क्यञि क्तः, प्रचल इवाचरितो वा ।

प्रचुर-न.-१४२५-अलु, धलुं.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* प्रचीयते प्रचौर्यते वा प्रचुरम्, 'खुरधुर'-
(उणा-३९६) ॥ इति रे निपात्यते ।

प्रचेतस्-पुं-१८८-वदुलु देव.

द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

* प्रकृष्टं चेतोऽस्य, प्रचेतयते वा प्रचेता ।

'प्रचोदनी'-स्त्री-११५७-अेही लो.य री।गु।।

द्र० कण्टकारिकाशब्दः ।

प्रच्छदपट-पुं-६७६-ओ।।।।, उत्तरपट.

□ निचोल, निचुल, (निचुलक), उत्तरच्छद ।

* प्रच्छाद्यतेऽनेन प्रच्छदः । 'पुन्नभि'-

।५।३।१३०॥ इति घे 'एकोपसर्गस्य'-।।।।।३।।।-
इति ह्रस्वः, स चासौ पटश्च प्रच्छदपटः ।

प्रच्छन्न-न.-१००७-गु।तद।२, अं।२तुं आ२।।।.

□ अन्तर्दार ।

* प्रकर्षेण छाद्यते स्म प्रच्छन्नम्, गृहस्य
मध्यद्वारम् एकमेतदिति कात्यो यदाह-'प्रच्छन्न-
मन्तर्दारं यत् पक्षद्वारं तदुच्यते ।'

प्रच्छर्दिका-स्त्री-४६९-जलटी, वमन.

□ छर्दि, छर्दिष्, वमथु, वमन, 'वमि' ।

* प्रच्छर्दनं प्रच्छर्दिका ।

प्रच्छादन-न.-६७१-ओ।।।।।नुं वस्त्र.

□ प्रावरण, संव्यान, उत्तरीयक ।

* प्रच्छाद्यतेऽनेन प्रच्छादनम् ।

प्रजन-पुं-१२७४-यशुओ।ते। गलर्।प्र६।।।-।।।।,
गलर्।।।।।.

उपसर ।

* प्रजायतेऽस्मिन् पशूनां गर्भग्रहणकालः प्रजनः, 'न जनवधः' । ४।३।५४॥ इति घञि वृद्धयभावः ।

प्रजनन-न.-६११-स्त्री-पुरुषतुं चिह्न, योनि-विं.ग.

गुह्य, उपस्थ ।

* प्रजन्यतेऽनेन प्रजननम् ।

प्रजनुक-पुं-५६४-(शि. ११८) शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

प्रजा-स्त्री-५०१ प्रण, लोक.

लोक, जन ।

* प्रजायते प्रजा, 'क्वचित्' । ५।१।१७१॥

इति डः ।

प्रजा-स्त्री-५४३-सन्तति.

द्र० अपत्यशब्दः ।

* प्रजायते प्रजा ।

प्रजाकर-पुं-७८२-(शि. १४४) तक्षवार.

द्र० असिशब्दः ।

प्रजाता-स्त्री-५३९-सूवावती स्त्री.

विजाता, जातापत्या, प्रसूतिका ।

* प्रजायते स्म प्रजाता ।

(प्रजानती)-स्त्री-५२२-शाष्ठी स्त्री, युद्धिशाष्ठी स्त्री.

प्रजा, प्राज्ञी ।

प्रजाप-पुं-६९०-राज.

द्र० नृपशब्दः ।

* प्रजां पाति प्रजापः ।

प्रजापति-पुं-२१२-प्रजा.

द्र० अजशब्दः ।

* प्रजानां पतिः प्रजापतिः, प्रजाया दुहितुः पतिरिति वा 'प्रजापतिः स्वां दुहितरमकामयत' इति श्रुतेः ।

प्रजावती-स्त्री-५१४-लाभनी स्त्री, लाभी.

भ्रातुर्जाया, (भ्रातृजाया) ।

* प्रजाऽस्ति अस्याः प्रजावती ।

प्रज्ञ-पुं-४५६ वच्ये आंतरावाणा दीयंलुवाणे.

प्रज्ञ, विरलजानुक ।

* प्रगते प्रविरले वातादिदोषात् जानुनी अस्य प्रज्ञः, 'सम्प्राज्जानोज्ञौ' - १।७।३।१५५॥ इति साधुः ।

प्रज्ञप्ति-स्त्री-२३९- १६ विद्यादेवी पौष्टी षी७ देवी.

* प्रकृष्टा ज्ञप्तिरस्याः प्रज्ञप्तिः ।

प्रज्ञा-स्त्री-३०९-मति, युद्धि.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* प्रज्ञानं प्रज्ञा ।

प्रज्ञा-स्त्री-५२२-तीक्ष्ण युद्धिवाष्ठी स्त्री.

प्राज्ञी, (प्रजानती) ।

* प्रजानाति प्रज्ञा ।

प्रज्ञाति-पुं-१४९३ विख्यात, प्रसिद्ध.

ख्यात, प्रतीत, वित्त, प्रथित, विश्रुत, विज्ञात ।

* प्रजायते प्रज्ञातः ।

(प्रज्ञापना)-स्त्री-२४५-१२ उपांग पौष्टी ४थुं उपांग.

प्रज्ञ-पुं-४५६- उला रहुंतां नेना दीयंलु वच्ये आंतरु रहुं ते.

प्रज्ञ, विरलजानुक ।

* प्रगते प्रविरले वातादिदोषात् जानुनी अस्य प्रज्ञः । 'सम्प्रा'-१।७।३।१५५॥ इति साधुः ।

प्रज्ञीन-न.-१३१८-७३वुं ७३वानी डिया.

उड्डीन, सण्डीन, डयन, नभोगति ।

* प्रडयनं प्रज्ञीनं, 'क्लीवेक्तः'-१।५।३।१२३॥

'सूयत्यादि'-१।४।२।७०॥ इति कस्य नत्वम् ।

प्रणति-स्त्री-१५०३-नभश्कार, नभधुं.

प्रणिपात, अनुनय ।

* प्रणमनं प्रणतिः ।

प्रणय-पुं-३८८-मांगष्ठी, यायना इरवी ते.

द्र० अच्येषणाशब्दः ।

* प्रणयनं प्रणयः ।

प्रणयिन्-पुं-८-(व.) आ शब्द लगाउवाथी पति वायक शब्द अने छे.

द्र० ईशशब्दः ।

* यथा-गौरीप्रणयी शिवः ।

(**प्रणयिन्**)-पुं-५१६ पति.

द्र० कान्तशब्दः ।

प्रणयिनी-स्त्री-५१६ पत्नी.

द्र० कान्ताशब्दः ।

* प्रणयः-प्रेम सोऽस्ति अस्याः प्रणयिनि प्रेम-वतीत्यपि ।

प्रणयिनी-स्त्री-८ (व.) आ शब्दलगाउवाथी पत्नीवायक शब्द अने छे.

द्र० कान्ताशब्दः ।

* यथा-शिवप्रणयिनी पार्वती ।

प्रणव-पुं-२५०-ओङ्कार.

ओङ्कार ।

* प्रणूयते प्रस्तूयते प्रणवः ।

प्रणाद-पुं-१४०३-ञ्यञ्यकार, गुणानुरागथी ओलायेल शब्द.

सीत्कृत ।

* प्रणदनं प्रणादः ।

प्रणाद्य-पु-४९१ विरुद्ध.

भ्रसम्मत ।

* प्रणीयते प्रणाद्यः, 'प्रणाद्यो निष्कामाऽसंमते'-
[५।१।२।३] इति ध्यणि निपात्यते ।

प्रणाली-त्रि.-१०८९-भाषुी ज्वानी परनाण.

जलमार्ग ।

* प्रणलन्त्यभोऽत्र प्रणाली, त्रिलिङ्गः, जलनि-
गंममार्गो मकरमुखादिः ।

प्रणिधान-न.-१३७८-समाधि, समाधान.

अवधान, समाधान समाधि ।

* प्रणिधीयते प्रणिधानम् ।

प्रणिधि-पुं-७३३-यरपुत्रुष, गुप्त पुत्रुष.

द्र० अवसर्पशब्दः ।

* प्रकषेण गुप्तो निधीयते प्रणिधिः ।

प्रणिपात-पुं-१५०३-नभस्कार, प्रत्याभ.

प्रगति, अनुनय ।

* प्रणिपतनं प्रणिपातः ।

प्रणीत-न.-४१३-कही वगेरे सिद्ध अन्न.

उपसम्पन्न ।

* प्रणीयते स्म प्रणीतं रूपसादिनिष्पन्न-
मन्नम् ।

प्रणीत-पुं-८२६-भत्र वगेरेथी संस्कारित अग्नि.

* प्रणीयते स्म प्रणीतः, मन्त्रादिना संस्कृतोऽ-
नलः ।

प्रणय-पुं-४३२-वश थयेलो, आधीन थयेलो.

वश्य ।

* प्रणेतव्य प्रणयः ।

प्रतति-स्त्री-१११७-वल्ली, वेदो.

व्रतति, लता, वल्ली, (वलि) ।

* प्रकृष्टा ततिरस्याः प्रततिः ।

प्रतन-न.-१४४९-शुनुं, पुरातन.

द्र० चिरन्तनशब्दः ।

* प्रगतं कालेन प्रतनम्, 'प्रात् पुराणे नश्च'
[७।२।१६।१] इति तनप्रत्ययः ।

प्रतल-पुं-५९६-हाथेन पंजे.

चपेट, तल, प्रहस्त, तालिका, ताल ।

* प्रस्तं तलमस्य प्रतलः ।

प्रताप-पुं-७४०-तेज, प्राणना भोगे पशु भीष्मनुं
अपमान सहन न करे तेवुं.

प्रभाव ।

* प्रतपन्त्यनेन प्रतापः ।

प्रतारण-न-३७८-कगुं.

वञ्चन, व्यलीक, अतिसन्धान ।

* प्रतार्यते प्रतारणम् ।

प्रतानिनी-स्त्री-१११८-वेद (लता).

गुल्मिनी, उलप, वीरुध् ।

* प्रतानोऽस्त्यस्यां प्रतानिनी ।

प्रतिकर्मन्-न.-६३६-शब्दुगार, अक्षंकार.

मण्डन, प्रसाधन ।

* प्रत्यङ्गं कर्म प्रतिकर्म ।

प्रतिकाय-पुं-१४६४-प्रतिभिंअ, प्रतिभा,
पउअथे।

द्र० अर्चाशब्दः ।

* प्रतिरूपः कायः प्रतिकायः ।

प्रतिकाश-पुं-१४६२-समान, पुत्ये।

द्र० उपमाशब्दः ।

प्रतिकूल-वाच्य.-१४६५ प्रतिदूण, विपरीत.

द्र० अपण्डुशब्दः ।

* प्रतीपं कृत्वात् प्रतिकूलम्, लक्षणया विरुद्धार्थम् ।

प्रतिकृति-स्त्री-१४६४-प्रतिभिंअ, प्रतिभा.

द्र० अर्चाशब्दः ।

* प्रतिरूपा क्रियते प्रतिकृतिः ।

प्रतिकृष्ट-वाच्य.-१४४२-अधम, ङलकुं.

द्र० अणकशब्दः ।

* प्रतिकृष्टम् ।

प्रतिक्षिप्त-पुं-४४०-तिरस्कार पाभेयो.

अधिक्षिप्त ।

* प्रतिक्षिप्यते स्म प्रतिक्षिप्त ।

प्रतिक्षिप्त-न.-१४७४-निषेध करीयेलुं.

द्र० अपविद्धशब्दः ।

* प्रतिक्षिप्यते स्म प्रतिक्षिप्तम् ।

प्रतिग्रह-पुं-७४७-रौ-यनी पाञ्जनो भाग.

सैन्यपृष्ठ ।

* प्रतिग्रह्यते-अवष्टभ्यतेऽनेन सैन्यं प्रतिग्रहः ।

प्रतिग्रह-पुं-६८२-(शि. ५७) थूंकवानुं पात्र,
पिकदानी.

द्र० पतद्ग्रहशब्दः ।

प्रतिग्राह-पुं-६८३ थूंकवानुं पात्र, पिकदानी.

द्र० पतद्ग्रहशब्दः ।

* प्रतिग्रह्यति आचेलकादि प्रतिग्राहः । 'वा
ज्वलादि'-१५।१।६२॥ इति णः; प्रतिग्रहोऽपि ।

प्रतिघ-पुं-२९९ क्रोध, रौद्रस्वतो स्थायी भाव.

द्र० कोपशब्दः ।

* प्रतिहन्यतेऽनेन प्रतिघः, 'क्वचित्'-
१५।१।१७१॥ इति डे, मेघादित्वात् साधुः ।

प्रतिलोम-न.-१४६५-विपरीत, प्रतिदूण.

द्र० अपण्डुशब्दः ।

* प्रतीपं लोमाऽत्र प्रतिलोमम्, 'प्रत्यन्यवात्
सामलोमः'-१।७।३।८२॥ इत्यत्समासान्तः ।

प्रतिवचस्-न.-२६३-उत्तर, ज्वाम्.

उत्तर ।

* प्रतीपं वचः प्रतिवचः ।

प्रतिवसथ-पुं-९६१-गाम.

द्र० उपवसथशब्दः ।

प्रतिशासन-न.-२७७-आज्ञा करवीते, भोलापीने
भोडलवुं ते.

* आहूय प्रेषणं प्रतिशासनम् ।

प्रतिशिष्ट-न.-१४९२-भोडलेलुं.

प्रस्थापित, प्रहित, प्रोषित ।

* प्रतिशिष्यते स्म प्रतिशिष्टम् ।

प्रतिश्याय-पुं-४६८-नाडनो रोग, सजेअम.

पीनस ।

* प्रतिश्यायते-श्रवति प्रतिश्यायः, 'तन्व्यधी'-
१५।१।६४॥ इति णः ।

प्रतिश्रय-पुं-१०००-डंभेशनी दानशाणा.

सत्रशाला (सत्रशाल) ।

* प्रतिश्रीयते प्रतिश्रयः ।

प्रतिश्रव-पुं-२७८-स्वीकार, अंगीकार.

द्र० अङ्गीकारशब्दः ।

प्रतिश्रुत्-स्त्री-१४१०-पउअथे.

प्रतिश्रुति ।

* प्रतिरूपः श्रूयते प्रतिश्रुत्, 'कृत्सम्पदादि'-
।५।३।११४। इति क्विप् ।

प्रतिघातन-न.-३७०-छिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* हन्तेः स्वार्थणिजन्तस्य पतिघातनम् ।

प्रतिचर-पुं-३६१-(शि.-२४)-या३२.

द्र० किङ्करशब्दः ।

प्रतिच्छन्द-पुं-१४६४-प्रतिभिंय, प्रतिभा.

द्र० अर्चाशब्दः ।

* प्रतिच्छन्द्यते प्रतिच्छन्दः, प्रतिरूपं छन्द
इति वा ।

प्रतिच्छाया-स्त्री-१४६४-प्रतिभिंय, प्रतिभा.

द्र० अर्चाशब्दः ।

* प्रतिरूपा छाया प्रतिच्छाया ।

प्रतिजड्घा-स्त्री-६१५-घानो अत्रभाग.

□ अग्रजड्घा ।

* जड्घा प्रतिगता प्रतिजड्घा ।

प्रतिजागर-पुं-१५१८-अवधान, हेअरेभ.
तपास.

□ अवेक्षा, 'अवधान' ।

* प्रतिजागरणं प्रतिजागरः ।

प्रतिज्ञा-२७८-स्त्रीकार, अंगीकार.

द्र० अङ्गीकारशब्दः ।

* प्रतिज्ञानं प्रतिज्ञा ।

प्रतिज्ञात-न.-१४८८-स्वीकारेणुं.

द्र० अङ्गीकृतशब्दः ।

* प्रतिज्ञायते स्म प्रतिज्ञातम् ।

प्रतिताली-स्त्री-१००६-ताणुं उधाडवानुं यंत्र,
कुंथी.

□ ताली ।

* प्रतिताडयतेऽनया प्रतिताली ।

प्रतिदान-न.-८७०-थापयु पाछी आपवी ते.

□ न्यासापण, [परिदान शि. ७७] ।

* न्यासस्य निक्षिप्त्वे प्रतीपं दानं प्रतिदानम्,

अ. ६०

परिदानमित्येके ।

प्रतिध्वनि-पुं-१४१०-पडधे.

□ प्रतिश्रुत् ।

* प्रतिरूपो ध्वनिः प्रतिध्वनिः प्रतिशब्दः ।

प्रतिनप्तृ-पुं-५४४-पौत्रेणो पुत्र.

□ प्रपौत्र ।

* प्रतिजातो नप्तृतः प्रतिनप्ता ।

प्रतिनादविधायिता-स्त्री-६५-पडधा पडे तेवी
प्रभुनी वाणुीनो पांयभो गुण.

* प्रतिनादविधायिता प्रतिरवोपेतत्वम् ।

प्रतिनिधि-पुं-१४६३-प्रतिभिंय, प्रतिभा.

द्र० अर्चाशब्दः ।

* प्रतिनिधीयते प्रतिनिधिः मुख्यसदृशोऽर्थः ।

प्रतिपक्ष-पुं-७२८-शनु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* प्रतिकूलः पक्षः प्रतिपक्षः ।

प्रतिपद्-स्त्री-१४७-पडधे.

□ पक्षति ।

* प्रतिपद्यते पक्षस्याऽऽद्यतया प्रतिपत् ।

प्रतिपद्-स्त्री-३०९-भति, शुद्धि.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* प्रतिपत्तिः प्रतिपत्, सर्वे गत्यर्थाः ज्ञानार्था
धातवः ।

प्रतिपन्न-न.-१४९६-णणेलुं.

द्र० अवगतशब्दः ।

* प्रतिपद्यते प्रतिपन्नम्, अस्मिन् ज्ञानार्थत्वात्
वर्तमाने क्तः ।

प्रतिपादन-न.-३८६-दान, त्याग.

द्र० अंहतिशब्दः ।

* प्रतिपाद्यते प्रतिपादनम् ।

प्रतिबद्ध-पुं-४३९-निराश, नाउभेद थयेलो.

□ मनोहत, प्रतिहत, हत ।

* प्रतेर्बन्धिः प्रवृत्तिनवारणार्थः, प्रतिबध्यते

स्म प्रतिबद्धः ।

प्रतिबन्ध-पुं-१४९८-रेकाण्यु, व्यटकाव.

□ प्रतिष्टम्भ ।

* प्रतिबन्धनं प्रतिबन्धः ।

प्रतिबिम्ब-न.-१४६४-प्रतिबिंभ, प्रतिभा.

द्र० अर्चाशब्दः ।

* प्रतिबिम्ब्यते प्रतिबिम्बम्, बिम्बेन सदृशं वा ।

प्रतिभय-त्रि.-३०२-भयानक.

द्र० घोरशब्दः ।

* प्रतिगतं भयेनेति प्रतिभयम् ।

प्रतिभा-स्त्री-३०९-भति, भुद्धि.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* प्रतिमानं प्रतिभा ।

प्रतिभान्वित-पुं-३४३-प्रौढ, प्रतिभाशार्णी.

□ प्रौढ, प्रगल्भ ।

* प्रतिभा नवनवोल्लेखशालिनी प्रज्ञा, तथा अन्वितः प्रतिभान्वितः ।

प्रतिभू-पुं-८८२-प्रतिनिधि, ज्ञानी.

□ लग्नक ।

* प्रतिनिधिः प्रतीतो वा भवति प्रतिभूः ।

प्रतिम-पुं-१४६२-तुल्य, सरभुं.

द्र० उपमाशब्दः ।

* प्रतिमाति प्रतिमः ।

प्रतिमा-स्त्री-१४६३-प्रतिबिंभ, पड्छाये

द्र० अर्चाशब्दः ।

* प्रतिमीयतेऽनया प्रतिमा ।

प्रतिमान-न.-१२२७-भे दांत वञ्चयेतो दाग.

* प्रतिमीयते प्रतिक्षिप्यतेऽनेन प्रतिमानं, वाहित्थस्याधोभागो दन्तमध्यमित्यर्थः, 'मिग्मीगोऽक्वल्चलि'-१४१२८॥ इत्यात्वम् ।

प्रतिमान-न.-१४६३-प्रतिबिंभ, प्रतिभा.

द्र० अर्चाशब्दः ।

* प्रतिमीयतेऽनेन प्रतिमानम् ।

प्रतिमुक्त-पुं-७६५-कंयुक्त धारण्यु करैलो.

□ आयुक्त, अपिनद्ध, पिनद्ध ।

* प्रतिमुच्यते स्म प्रतिमुक्तः ।

प्रतियत्न-पुं-६५३-(शे. १३४) रथना, गूथण्यु,

पुष्पहारनी रथना.

द्र० गुम्फशब्दः ।

प्रतियातना-स्त्री-१४६३-प्रतिबिंभ, प्रतिभा.

द्र० अर्चाशब्दः ।

* प्रतियात्यते-उपस्क्रियते प्रतियातना ।

प्रतिरूप-न.-१४६३-प्रतिबिंभ, प्रतिभा.

द्र० अर्चाशब्दः ।

* रूपेण सदृशं प्रतिरूपम्, प्रतिरूप्यते वा ।

प्रतिरोधक-पुं-३८१-योः.

द्र० एकागारिकशब्दः ।

* प्रतिरुणद्धि प्रतिरोधकः ।

प्रतिलम्भ-पुं-१५२०-प्राप्ति, दास, पुनः प्राप्ति.

□ लम्भन ।

* प्रतिलम्भनं प्रतिलम्भः ।

प्रतिष्टम्भ-पुं-१४९८-रेकाण्यु, व्यटकाव.

□ प्रतिबन्ध ।

* प्रतिष्टम्भनं प्रतिष्टम्भो रोधः, 'अडप्रतिस्त-ब्धनिस्तब्धे' स्तम्भः-१२१३४१॥ इति षत्वम् ।

प्रतिष्ठ-पुं-३६-श्री सुपार्थनाथ ल. ना पिता

* प्रतिष्ठते धर्मकार्ये प्रतिष्ठः ।

प्रतिसर-त्रि.-६६३-छाथे आंधवानुं धरेणुं, पेांथी, वलय वि.

द्र० आवापशब्दः ।

* प्रतिसरति प्रतिसरः त्रिलिङ्गः ।

प्रतिसर्ग-पुं-२५२-प्रतिसर्ग. (पुराण्यु) अेक क्षक्ष्यु).

□ सर्ग, प्रतिसर्गं वंश, मन्वन्तर, वंशानुवंश, चरित ।

* प्रतीपः सर्गः प्रतिसर्गः संहारः ।

प्रतिसीरा-स्त्री-६८०-पड्छे, कनात.

द्र० अपटीशब्दः ।

* प्रतिसिन्वन्त्येनां प्रतिसीरा, 'चिजि-' (उणा-३९२) ॥ इति रः, दीर्घत्वं च ।

प्रतिसूर्य-पुं-१२९९-अ२ी०-उ०, डरथलो, डाकी डो.

द्र० कृकलासशब्दः ।

* सूर्यस्य प्रतीपः प्रतिसूर्यः ।

(प्रतिसूर्यशयानक)-पुं-१२९९-अ२ी०-उ०, डर-थलो, डाकी डो.

द्र० कृकलासशब्दः ।

* प्रतिसूर्यं शेते प्रतिसूर्यशयानक इत्यन्यः ।

प्रतिहत्त-पुं-४३९-निराश ना०भेद थयेलो.

□ मनोहत, प्रतिवद्, हत ।

* प्रतिहन्यते स्म प्रतिहतः ।

'प्रतिहास'-पुं-११३१-उ०-उ०.

द्र० करवीरशब्दः ।

प्रतीक-पुं-५६६-शरीरना अवयव.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* प्राति शरीरमिति प्रतीकः, 'सृणीकास्तीक'- (उणा-५०) ॥ इतीके निपात्यते ।

'प्रतीकाश'-पुं-१४६२-तु० अथ.

द्र० उपमाशब्दः ।

प्रतीक्ष्य-पुं-४४६-पू० अथ.

□ अचर्यं ।

* प्रतीक्षणीयो मुख्यत्वात् प्रतीक्ष्यः ।

प्रतीची-स्त्री-१६७-पश्चिम दिशा.

□ पश्चिमा, अपरा । [पूर्वेतरा शे. ३०] ।

* प्रत्यञ्चति रविरस्यां प्रतीची ।

प्रतीचीन-न. -१६८-पश्चिम दिशा मां उत्पन्न थयेल.

□ प्रत्यन् ।

* प्रत्यञ्चतीति प्रत्यक् प्रत्यगेव प्रतीचीनम् ।

प्रतीचीश-पुं-१८८-(शे० ३९)-वरथु देवता.

द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

प्रतीत-पुं-१४९३-विख्यात, प्रसिद्ध.

□ ख्यात, प्रज्ञात, वित्त, प्रथित, विश्रुत ।

* प्रतीयते प्रतीतः ।

प्रतीप-वाच्य-१४६५- विपरीत, प्रतिद्वेष.

द्र० अपष्टुशब्दः ।

* प्रत्यावृत्ता आपोऽत्र प्रतीपम्, 'ऋक्पूः पथ्य-पोऽत्' । ७।३।७६।।

'द्वयन्तरनवर्ण'-१।३।१०९॥ इति अप ईपादेशः ।

(प्रतीपदर्शिनी)-स्त्री-५०७-विशिष्ट अंग अने कियावाणी स्त्री.

द्र० अलसेक्षणाशब्दः ।

प्रतीर-न. -१०७८-तीर, डांडो, छिनारो.

□ तट, तीर कूल, प्रपात, कच्छ, रोधम् ।

प्रतीहार-पुं-५२१-द्वारपाण.

द्र० उत्सारकशब्दः ।

* प्रतिहियते वार्यतेऽनेन प्रतिहारः, 'घञ्युपस-र्गस्य'-१।३।२।८६॥ इति दीर्घत्वे प्रतीहारः ।

प्रतीहार-पुं-१००४-द्वार, पारथुं.

□ वलज, द्वार, द्वार ।

* प्रतिहियन्ते रुध्यन्तेऽनेन बाहुलकाद् घञि दीर्घत्वे च प्रतीहारः ।

'प्रतीहास'-पुं-११३७-उ०.

द्र० करवीरशब्दः ।

प्रतोद्-पुं-८९३-वगैरे डांडवानो पशालो, यालुङ.

□ प्रवयण, प्राजन, तोत्र, तोदन ।

* प्रतुच्यन्ते वोढारोऽनेन प्रतोदः ।

प्रतोली-स्त्री-९८१-शेरी.

□ रथ्या, विशिखा ।

* प्रतोत्यते प्रतोली ।

प्रत्न-न. -१४४९-पूनुं, पुरातन.

द्र० चिरन्तनशब्दः ।

* प्रगतं कालेन प्रत्नम्, 'प्रात् पुराणे'- ७।२।१६१॥ इति त्प्रत्ययः ।

प्रत्यक्-अ.-१५४२-(शे० २०७) पश्चिम दिशा, देश अथवा डाण.

प्रत्यय-न.-१४४८-नपुं.

द्र० अभिनवशब्दः ।

* प्रतिगतमग्रमनेन प्रत्यग्रम् ।

प्रत्यग्रथ-पुं-९६०-(अ. व.) अहिच्छत्र देश.

अहिच्छत्र ।

* प्रत्यग्र रथा अत्र प्रत्यग्रथाः ।

प्रत्यञ्च-न.-१६८-पश्चिम दिशा मां उत्पन्न थयेलुं.

प्रतीचीन ।

* प्रत्यञ्चतीति प्रत्यञ्क ।

प्रत्यनीक-पुं-७२८-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* प्रतीपमनीकमस्य प्रत्यनीकः ।

प्रत्यन्त-पुं-९५२-भ्येच्छ नो देश.

भ्येच्छमण्डल ।

* प्रतिगतोऽन्तं भोटादिदेशः प्रत्यन्तः ।

प्रत्ययित-पुं-७३४-विश्वसु, अविश्ववादी.

आप्त, (अविश्ववादिवाच्) ।

* प्रत्ययः-आश्वासः सञ्जातोऽस्य प्रत्ययितः ।

प्रत्यार्थिन्-पुं-७२९-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* प्रतीपमर्थयते प्रत्यर्थी ।

प्रत्यवसान-न.-४२३-भोजन, भावुंते.

द्र० अदनशब्दः ।

* प्रत्यवसीयते प्रत्यवसानम् ।

प्रत्यवस्थानु-पुं-७२८ शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* प्रतीपमवतिष्ठते प्रत्यवस्थाता ।

प्रत्याकार-पुं- ७८३- भ्यान, तलवार राभवानु भोणुं.

परीवार, कोश, खड्गविधान, (खड्गविधानक) ।

* प्रतिरूप आकारोऽस्य प्रत्याकारः ।

प्रत्याख्यात-न.-१४७३-निषेध करायेलुं.

द्र० अपविद्धशब्दः ।

* प्रत्याख्यायते स्म प्रत्याख्यातम् ।

प्रत्याख्यानप्रवाद-न.-२४८-१४ पुर्वं पैडी
८मुं पुर्वं.

(प्रत्याख्यान) ।

* सर्वप्रत्याख्यानस्वरूपं प्रवदति प्रत्याख्यान-
प्रवादम्, तदेकदेशः प्रत्याख्यानम्, भीमवत् ।

प्रत्यादिष्ट-न.-१४७४-निषेध करायेलुं.

द्र० अपविद्धशब्दः ।

* प्रत्यादिश्यते स्म प्रत्यादिष्टम् ।

प्रत्यालीढ-न.-७७७-डाभो पग जंभावी जमणो
पग संकोथी जिला रडेपुं ते, अेक प्रकरनुं धनु-
वेदनुं आसन.

* प्रतिलोममालीढं प्रत्यालीढम् । यद् धनुर्वेदः-
'प्रत्यालीढे तु कर्तव्यः. सव्यस्तीक्ष्णोऽनुकुञ्चितः ।
तिर्यग्गामः पुरस्तत्र, दूरापाते विशिष्यते ॥'

प्रत्यासार-पुं-७४७-व्यूहनी पाठणनो लाग.

व्यूहपार्ष्णि ।

* प्रत्यासरति भगवान् प्रत्यासरः, 'सतेः' स्थिरं-
।५।३।१७॥ इति घञ् ।

प्रत्याहार-पुं-८३-विषयोथी छन्द्रियोने अटकावी
ने ८ पैडी योगनुं पांयमुं अंग.

* प्रतीपमाहरणं विषयेभ्यः इन्द्रियाणां प्रत्याहारः ।

प्रत्याहार-पुं-१५२४-छन्द्रियोने विषयोथी पाछी
भेयवी ते.

अपादान ।

* प्रत्याहरणं प्रत्याहारः ।

प्रत्युत्क्रम-पुं-१५१०-प्रयोग, कार्यनो आरंभ.

प्रयोग, (प्रत्युत्क्रान्ति) ।

* प्रत्युत्क्रमणं प्रत्युत्क्रमः ।

(प्रत्युत्क्रान्ति)-स्त्री-१५१० प्रयोग, कार्यनो
आरंभ.

प्रयोग, (प्रत्युत्क्रान्ति) ।

प्रत्युत्पन्नमति-पुं-३४४-डाज्जवाथी.

तत्कालधी ।

* प्रत्यग्रमुत्पन्ना मतिरस्य प्रत्युत्पन्नमतिः ।

प्रत्युषम्-न.-१३९-प्रभातकाण.

द्र० अहमुखशब्दः ।

* प्रत्योषति अर्ककरैः प्रत्युषः, 'मिथिरञ्ज्युषि'-
(उणा-९७१)॥ इत्यस् ।

प्रत्यूप-पुं-न.-१३९-प्रभातकाण.

द्र० अहमुखशब्दः ।

* प्रत्यूपति-निशां रुजति प्रत्यूपम्, पुं क्लीबलिङ्गः ।

प्रत्यूषाण्ड-पुं-९८-(शे. १०) सूत्रं.

द्र० अंशुशब्दः ।

प्रत्यूह-पुं-१५०९-अन्तराय, विघ्न.

विघ्न, अन्तराय, व्यवय ।

* प्रतीपमूहनं प्रत्यूहः ।

प्रथन-पुं-११७२-भग.

मुद्गा, लोभ्य, बलाट, हरित, हरि ।

* प्रथते प्रथनः ।

प्रथम-न.-१४५९-प्रथम, पहेलुं.

द्र० अग्रशब्दः ।

* प्रथते प्रथमम्, 'सृपृप्रथि' (उणा-३४७)॥

इति मः ।

प्रथित-पुं-१४९३-विख्यात, प्रसिद्ध.

ख्यात, प्रतीत, प्रसात, वित्त, विश्रुत ।

* प्रथ्यते प्रथितः ।

प्रदक्षिण-पुं-६२-पंथीयो प्रदक्षिणा उरे ते-
तीर्थं करेनो रक्षेत् अतिशय.

* शकुनाः (पक्षिणः) प्रदक्षिणगतयः स्युरिति
चतुर्दशः ।

प्रदर-पुं-७७८-आद्य.

द्र० अजिह्मशब्दः ।

* प्रदीयतेऽनेन प्रदरः ।

प्रदिश-स्त्री-१६७-दिशाना भूषा, विदिशा.

विदिश, अपदिश ।

* प्रकृष्टा दिक् प्रदिक् ।

प्रदीप-पुं-६८६-दीपे.

द्र० कज्जलध्वजशब्दः ।

* दीप्यते दीपः, प्रः स्वार्थे, मेरुः सुमेरुवत्
प्रदीपः ।

प्रदीपन-पुं-११९६-स्थावर विध.

द्र० अङ्कोलसारशब्दः ।

* प्रदीपयति प्रदीपनः ।

प्रदेशन-न.-३८६-दान, त्याग.

द्र० अंतिशब्दः ।

* प्रदिश्यते प्रदेशनम्, प्रादेशनमपि ।

प्रदेशिनी-स्त्री-५९२-अंगूठा पासेनी आंगणी,
तञ्नी.

तर्जनी ।

* प्रदिशति प्रदेशिनी ।

प्रदोष-पुं-१४४-रात्रिनो प्रथम भाग.

यामिनीमुख, [दिनात्यय शे. २०]

* प्रारब्धा दोषा अस्मिन् इति प्रदोषः ।

प्रद्युम्न-पुं-२२८-शमदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* प्रकृष्टं द्युम्नं बलमस्य प्रद्युम्नः ।

प्रद्योतन-पुं-९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* प्रद्योतते प्रद्योतनः ।

प्रद्राव-पुं-८०३-पथापन, नास्ती ज्वुं,

द्र० अपक्रमशब्दः ।

* प्रद्रवणं प्रदावः, 'प्रान्स्तुद्रुस्तो'-[५।३।६७]
इति षञि प्रद्रावः नशानमपि ।

प्रधन-न.-७९७-सुद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

* प्रधनति-हन्ति प्रधनम्, धनिर्मरणार्थोऽत्र
निधनवत् ।

प्रधान-न.-७२०-मुष्य प्रधान, सेनापति,
पुरोहित वगेरे.

महामात्र ।

* प्रधीयते एषु इति प्रधानानि, अमात्य-
पुरोहितसेनापत्यादयः । आविष्टलिङ्गोऽयम् ।

प्रधान-न.-१४३८-प्रधान, मुप्य.

द्र० अग्रशब्दः ।

* प्रधत्ते प्रधानम्, रम्यादित्वादनद्, आविष्ट-
लिङ्गकलीबेऽयम् ।

प्रधानधातु-पुं-६३०-शुक्, वीयं.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

* प्रधानं चासौ धातुश्च प्रधानधातुः ।

प्रधि-पुं-२३-७५५-धेशवे, पैडांनो गेण इरते।
लाग.

धारा, नेमि ।

* प्रान्ते प्रधीयते प्रधिः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

प्रपञ्च-पुं-१४३२-विस्तार.

आमोग विस्तार, व्यास ।

* प्रपञ्चने प्रपञ्चः ।

प्रपद-न.-६१७-पगने आगने। लाग.

पादाग्र ।

* प्रारम्भोऽत्र पदस्य प्रपदम् ।

प्रपा-स्त्री-१००१-परम्.

पानीयशाला, (पानीयशाल)।

* प्रविबन्धस्य प्रपा, स्थादित्वात् कः ।

प्रपात-पुं-८००-वाड, छण्डपटथी ओकदम छापे।
भारवे। ते.

अभ्यवस्कन्द, घाटि, (घाटी), अभ्यासा-
दन' । [अवस्कन्द शि. ७०] ।

* प्रपतनं प्रपातः, छलादाक्रमणमित्यर्थः ।

प्रपात-पुं-१०३२-पर्वतनुं जंयुं स्थान, पर्वत
उपरथी पडवानुं स्थान.

अतट, भृगु ।

* प्रपतन्ति अस्मात् प्रपातः, 'व्यञ्जनाद् घञ्'
।५।३।१३२॥

प्रपात-१०७७-डांठो, डिनाशे.

कूल, कच्छ, जरोधस्, तट, तीर, प्रतीर ।

* प्रपतन्ति अस्मिन् प्रपातः ।

प्रपातिन्-पुं-१०२७-(शे.-१५८) पर्वत.

द्र० अचलशब्दः ।

प्रपितामह-५५७-पितामहना पिता.

* पितामहस्य पिता, प्रवृद्धः पितामहात्

प्रपितामहः ।

'प्रपुनड'-पुं-११५८-कुंवाडियो.

द्र० एडगजशब्दः ।

'प्रपुनाड'-पुं-११५८-कुंवाडियो.

द्र० एडगजशब्दः ।

प्रपुनाल'-पुं-११५८-कुंवाडियो.

द्र० एडगजशब्दः ।

प्रपुन्नाट-पुं-११५८-पुंवाडियो, दादरनाशक
औषधि.

द्र० एडगजशब्दः ।

* प्रपुणति प्रपुनाति वा प्रपुन्नाटः, 'कपाट'-
(उणा-१४९) ॥ इति आटे निपात्यते ।

'प्रपुन्नाड'-पुं-११५८-कुंवाडियो.

द्र० एडगजशब्दः ।

'प्रपुन्नाल'-पुं-११५८-कुंवाडियो.

द्र० एडगजशब्दः ।

प्रपौत्र-पुं-५४४-पौत्रने। पुत्र.

प्रतिनष्ट ।

* प्रजातः पौत्रात् प्रपौत्रः-पौत्रापत्यम्, आदि-
पुरुषाच्चतुर्थः ।

प्रफुल्ल-न.-११२८-पीलेलुं (डूल).

द्र० उच्छ्रवसितशब्दः ।

* प्रफुल्लति प्रफुल्लम् ।

प्रशुद्ध-पुं-३४१-विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* प्रबुध्यते प्रबुद्धः ।

प्रशुद्ध-न.-११२७-पीलेलुं (पुप्य).

द्र० उच्छ्रवसितशब्दः ।

* प्रबुध्यते प्रबुद्धम् ।

प्रबोध-पुं-३१९-जगपुं ते.

विनिद्रव ।

* प्रबोधन प्रबोधः ।

प्रभञ्जन-पुं-११०६-पवन, वायु.

द्र० अनिलशब्दः ।

* प्रभनक्ति प्रभञ्जनः ।

(प्रभव)-पुं-३३-श्रुतकेवली प्रभव स्वाभी.

□ प्रभवप्रभु, (प्रभवस्वामिन्) ।

प्रभवप्रभु-पुं-३३-श्रुतकेवली प्रभव स्वाभी.

□ (प्रभवस्वामिन्. प्रभव) ।

* प्रभवति अस्मात् श्रुतमिति प्रभवः, स चासौ प्रभुश्च प्रभवप्रभुः ।

(प्रभवस्वामिन्)-पुं-३३-श्रुतकेवली प्रभव-स्वाभी.

□ (प्रभव) प्रभवप्रभुः ।

प्रभविष्णु-पुं-४९१-(शि. ३७) समर्थ, सहनशील.

□ सह, क्षम, शक्त, प्रभूष्णु, [समर्थ, अल-म्भूष्णु शे.-१०८] ।

प्रभा-स्त्री-१००-किशु.

द्र० अंशुशब्दः ।

* प्रभानं प्रभा ।

प्रभा-स्त्री-१९०-दुभेरी नगरी.

द्र० अलकाशब्दः ।

* प्रक्षेण भाति प्रभा ।

प्रभा-स्त्री-२०५-(शि. ६१) पार्वती.

* अद्रिजाशब्दः ।

प्रभाकर-पुं-९७-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

प्रभात-न.-१३८-प्रभातकाल, सवार.

द्र० अहमुखशब्दः ।

* भातुं प्रवृत्तं प्रभातम् । 'आरम्भे'-

।५।१।१०॥ इति क्तः ।

प्रभाव-पुं-७४०-तेज सामर्थ्यं, पराक्रम.

□ प्रताप ।

प्रभवत्यनेन प्रभावो, बाहुलकाद् घञ् ।

प्रभावती-स्त्री-४०-श्री महिलनाथ ल.नी माता.

* प्रभाडस्ति अस्याः प्रभावती ।

प्रभावती-स्त्री-२८९-गुणोनी वीणा.

* प्रभाडस्ति अस्याः प्रभावती ।

प्रभास-पुं-३२-११ भा गणधर लगवान.

* प्रभासते प्रभासः, एष कौण्डिन्यः ।

प्रभिन्न-पुं-१२२०-महोन्मत्त ढाथी.

□ मत्त, गर्जित ।

* प्रभिद्यते स्म गण्डपात्यां प्रभिन्नः ।

प्रभु-पुं-३५९-स्वाभी, नायक.

द्र० अधिपशब्दः ।

* प्रभवति प्रभुः, 'शंसंस्वयं-विप्राद् भुवो डुः' ।५।२।८४॥ इति डुः ।

प्रभुत्वशक्ति-स्त्री-७३५-डोश-६'उना प्रभावथी उत्पन्न थयेली शक्ति.

* कोशदण्डसमुद्धिः प्रभुत्वशक्तिः ।

प्रभूत-न.-१४२५-धञ्, अतिशय.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* प्रभवति प्रभूतम्, 'शीरी'- (उणा-२०१) ॥ इति क्त् तः ।

प्रभूष्णु-पुं-४९१-समर्थ, सहनशील.

□ सह, क्षय, शक्त, [समर्थ, अलम्भूष्णु

शे. १०८, प्रभविष्णु, शि. ३७]

* प्रभवतीत्येव शीलः प्रभूष्णुः प्रभविष्णुरपि ।

प्रभ्रष्टक-न.-६५२-शिआनी पेठे भरतक उपर पाळणा लागमां लटकती पुष्पमाणा.

* शिखालम्बिदाम, केशमध्यात् प्रभ्रश्यति स्म प्रभ्रष्टम्, के प्रभ्रष्टकम् ।

प्रमथ-पुं-२०१-(य. व.) शंकरना गण.

□ पार्शद (परिषद), गण ।

* प्रमथन्ति अरीन् प्रमथाः ।

प्रमथन-न-३७०-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* मथे विलोडने प्रमथनम् ।

प्रमथपत्ति-पुं-१९९-शं३२.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

* प्रमथानां पतिः प्रमथपतिः ।

(प्रमथाधिप)-पुं-२०७-शं३२.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

प्रमद-पुं-३१६-भननी प्रसन्नता, डषं.

द्र० आनन्दशब्दः ।

* प्रमदनं प्रमदः ।

प्रमदवन-न.-१११३-राष्ट्रीयाने क्रीडा करवानो
याग.

* आक्रीडोद्यानं राजामन्तः पुरयोग्यं प्रमदार्थं
प्रमदानां वा वनं प्रमदवनम्, 'ड्यापोव'हुलम्'
।२।४।९९॥ इति ह्रस्वः ।

प्रमदा-स्त्री-५०५-प्रकृष्ट भद्रवाणी स्त्री.

द्र० अङ्गनाशब्दः ।

* प्रकृष्टो मदः कामवेगोऽस्याः प्रमदा ।

प्रमनस-पुं-४३५-प्रसन्नभनवाणो.

□ हर्षमाण, हृष्टमानस, विकुर्वाण ।

* प्रहृष्टं मनोऽस्य प्रमनाः ।

प्रमय-पुंन.-३७०-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* 'मीगृश हिंसाया'-मलि प्रमयः, पुं कली-
बलिङ्गः, 'कदनं प्रमयोऽस्त्रियाम्' इत्यमरशेषः ।

प्रमर्दन-पुं-२१९ (शे. ७५) विप्लु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

(प्रमातामह)-पुं-५५७-मातामहन पिता.

* मातामहस्य पिता प्रमातामहः ।

प्रमाद-पुं-१३८२-प्रमाद, अनव धानपणुं.

□ अनवधानता ।

* प्रमदनं प्रमादः ।

प्रमापण-न.-३७०-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* मीनातेरेव स्वार्थे णिचि 'मिग्मीगोऽ-
खलचलि'-।४।२।८॥ इत्यात्वेऽनटि च प्रमापणम् ।

प्रमीत-पुं-३७३-भरेदो, मृत्यु पाभेव.

द्र० उपागतशब्दः ।

* प्रमीयते स्म प्रमीतः ।

प्रमीला-स्त्री-३१३-निद्रा, जिंध, तन्द्रा.

द्र० तन्द्राशब्दः ।

* प्रमीलन्तीन्द्रियाण्यस्यां प्रमीला ।

प्रमुख-न.-मुष्प, प्रधान, श्रेष्ठ.

द्र० अग्रशब्दः ।

* प्रकृष्टं मुखमस्य प्रमुखम् ।

प्रमृत-न.-८६६ (शि. ७६)-प्रेती.

□ अनृत, कृषि ।

प्रमेह-पुं-४७०-म्लु भ्रूतानो रोग.

□ (मेह), बहुमूत्रता ।

* प्रमेहति-मूत्रयति अमेन प्रमेहः ।

प्रमोद-पुं-३१६-आनंद, डषं.

द्र० आनन्दशब्दः ।

* प्रमोदनं प्रमोदः ।

प्रमोदित-पुं-१९०-(शे.-४०)-कुभेरेदेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

प्रयस्त-न.-४११-सारी रीते संस्कारित अन्न,
पठवान्न वगेरे.

□ सुसंस्कृत ।

* परिव्ययपाकादिना प्रयत्नसाध्यं प्रयस्तम्,
सुष्ठुसंस्कृतम् ।

प्रयाणक-न.-७८९-प्रयाण, गमन.

□ प्रस्थान, गमन, व्रज्या, अभिनिर्याण, यात्रा ।

* प्रयायते प्रयाणम्, स्वार्थे के प्रयाणकम् ।

प्रयाम-पुं-१५१८-भोधवारी करवा भाटे धान्ये
ओडुं करनार.

□ नीवाक ।

* प्रयमनं प्रयामः ।

प्रयास-पुं-३२०-थाक, परिश्रम, कसरत.

द्र० आयासशब्दः ।

* प्रयसनं प्रयासः ।

प्रयुत-पुं-न. ८७३-१० ला०।

* दश लक्षाणि प्रयुतम्, पुं क्लीबलिङ्गः ।

प्रयोग-पुं-१५१०-प्रयोग, कार्येना आरंभः.

□ प्रत्युत्क्रम, (प्रत्युत्क्रान्ति) ।

* कर्मरम्भे प्रयुक्तिः प्रयोगः, प्रकृत्युद्धार्था प्रत्युत्क्रान्तिर्वा ।

प्रयोजन-न. -१५१४-कार्यं.

□ कार्यं, अर्थ, कृत्य ।

* प्रयोजयति प्रयोजनम् ।

प्ररोह-पुं-१११८-अङ्कुरे, इत्युगो.

□ अङ्कुर, अङ्कूर, रोह ।

* प्ररोहति प्ररोहः ।

(प्रलम्बघ्न)-पुं-२२४-अणदेव, कृष्णना मोटा लाई.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

प्रलम्बभिद्-पुं-२२४-अणदेव कृष्णना मोटा लाई.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* प्रलम्बं भिनत्ति प्रलम्बभिद् ।

प्रलम्बाण्ड-पुं-४५७-लांया अङ्केशवागो

□ मुष्कर ।

* प्रलम्बाण्डौ अस्य प्रलम्बाण्डः ।

प्रलय-पुं-१६१-प्रलयकाण, क्षय.

द्र० कल्पशब्दः ।

* प्रलीयते जगदत्र प्रलयः ।

प्रलय-पुं-३०७-मूर्च्छा.

□ अचेष्टता, (मूर्च्छा) ।

* प्रलीयते क्रियाऽत्र प्रलयो मूर्च्छैत्यर्थः ।

प्रलाप पुं-२७५-अर्थं विनातुं भोलपुं ते.

* प्रलपनं प्रलापः, अनर्थकं वचः ।

प्रलापिन्-पुं-२२५-(शि. ७७) अणदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

अ. ६१

प्रलोभ्य-पुं-५७०-(शि. ११६) निर्भण्डेश.

□ शीर्षण्य, शिरस्य ।

प्रवङ्ग-पुं-१२९२-(शि. ११४) वानर, वांदेश.

द्र० कपिशब्दः ।

प्रवण-पुं-३८५-तत्पर, आसक्त.

द्र० आसक्तशब्दः ।

* प्रकर्षेण वनति सम्मजते प्रवणः ।

प्रवयण-न.-८९३-परेणो, आशुक्.

□ प्रतोद, प्राजन, तोत्र, तोदन ।

* प्राजन्ति प्रेरयन्त्यनेन प्रवयणम्,

“वने-वा” ॥४१४॥ इति विकल्पेन वीरादेशः ।

प्रवयस्-पुं-३३९-स्थविर, वृद्ध.

□ वृद्ध, स्थविर, जरत्, जरिन्, जीर्ण, यातयाम, जीन ।

* प्रगतंवयो यौवनमस्य प्रवयाः ।

प्रवर-पुं-११७३-काणा भग.

□ वासन्त, हरिमन्थज, शिम्बिक ।

* प्रत्रियते प्रवर, कृष्णमुद्गाः ।

प्रवर-न.-१४३८-मुष्प्य, प्रधान.

द्र० अग्रशब्दः ।

* प्रत्रियते प्रवरम्, ‘युवर्ण’-॥५३॥२८॥ इत्यल् ।

प्रवर-न.-६४०-(शि. १३०) अगर्, अगर्.

द्र० अग्रशब्दः ।

प्रवरवाहन-(दि. व.)-पुं-१८२-(शि.-३६)-स्वर्गना वैद्य.

द्र० अन्धिजशब्दः ।

प्रवर्ग-पुं-८३६-थज्ञाग्नि, होम भाटेना अग्नि.

□ होमाग्नि, महाज्वाल, महावीर ।

* प्रवृज्यते पापमनेन प्रवर्गः ।

प्रवर्ह-न.-१४३८-मुष्प्य, प्रधान.

द्र० अग्रशब्दः ।

* प्रकृत्यो वर्हः-परिच्छदोऽस्य प्रवर्हम्, प्रवर्हति वद्धते प्राधान्यं भजतीति वा, प्रवृंहत्युच्चतीति वा ।

प्रवह-पुं-१५१४-७७१ वगेरेतुं अकारेणुं ।

* प्रवहन्त्यनेन प्रवहः, 'गोचरसञ्चर'-१५।३।
१३१॥ इति घः ।

प्रवहण-न.-७५३-यङडोण, पडदावाणे रथ,
पावणी ।

कर्णारथ, डयन, रथार्थक ।

* प्रवहन्त्यनेन पोहते वा प्रवहणम् ।

प्रवहण-न.-८७६-(शि. ७७)-वडाणु ।

द्र० पोतशब्दः ।

प्रवहिका-स्त्री-२५९-प्रहेलिका, गुप्त आव-
वाणुं कथ्य ।

प्रहेलिका ।

* प्रवहते-प्रधान्यं भजते प्रवहिका ।

प्रवाच-पुं-३४६-भोववाभां कुशण ।

वाग्मिन्, वाचोयुक्तिपट्ट, समुल, (सव-
चन), वावदूक ।

* प्रकृष्टा वागस्य प्रवाक् ।

प्रवाल-पुं-न.-२९१-वीणानो वयवो ङंउ ।

* वीणाया दण्डः, प्रवलति प्रवालः, पुंक्लीब-
लिङ्गः, ज्वलादित्वाद् णः । यत् शाश्वतः-“प्रवालो
बल्लकीदण्डे, विद्रुमे नवपल्लवे ।”

प्रवाल-पुं-न.-१०६६-परवाणां ।

विद्रुम, रक्ताङ्ग, रक्तकन्द, हेमकन्दल ।

* प्रवलति प्रवालम्, पुंक्लीबलिङ्गः, ज्वलादित्वात्
णः, प्रवते अन्वेरुर्ध्वं वा 'चात्वाल'-
(उणा-४८०) ॥ इति निपात्यते ।

प्रवाल-पुं-न.-११२४-नवी कुंपण ।

* किसलये नवे प्रवलति प्रवालः, पुंक्लीब-
लिङ्गः, ज्वलादित्वात् णः ।

प्रवासन-न.-३७१-डिंसा ।

द्र० अपासनशब्दः ।

* प्रवसतः प्रयुक्तिः प्रवासनम् ।

प्रवासिच्-पुं-४९३-मुसाइर ।

द्र० अध्वगशब्दः ।

* प्रवसनशीलः प्रवासी ।

प्रवाह-पुं-१०८७-प्रवाह ।

ओष, वेणी, धारा, रयस् ।

* प्रवहन्त्यनेन प्रवाहः ।

प्रवाहिक पुं-१८८-(शे० ३८)-राक्षस ।

द्र० असृक्पशब्दः ।

प्रवाहिका-स्त्री-४७१-आडानो रोग, संग्रहणी ।

ग्रहणीरुज् ।

* मलप्रवहणं प्रवाहिका ।

प्रविदारण-न.-७९७-युद्ध, लडाई ।

द्र० अनीकशब्दः ।

* प्रविदार्यतेऽत्र प्रविदारणम् ।

प्रवीण-पुं-३४२-प्रवीण, डेशियार ।

द्र० अभिन्नशब्दः ।

* प्रकर्मण वीयते गम्यते प्रवीणः, 'शुवीह्या-'
(उणा-१८३) ॥ इति णक् ।

प्रवृत्ति-स्त्री-२६०-वार्ता ।

वार्ता, वृत्तान्त, उदन्त ।

* प्रवर्तते जनोऽनया प्रवृत्तिः ।

प्रवृत्ति-स्त्री-१२२३-डाथीना गंउस्थणभांथी अरतुं
पाणी ।

मद, दान ।

* प्रवर्ततेऽनया प्रवृत्तिः ।

प्रवृद्ध-न.-१४९५-धाणुं वधेणुं, प्रौढ ।

एधित, प्रौढ ।

* प्रवर्द्धते स्म प्रवृद्धम् ।

प्रवेक-न.-१४३८-मुण्य, प्रधान ।

द्र० अग्रशब्दः ।

* प्रकृष्टो वेकः पृथक्त्वमस्य प्रवेकम् ।

(प्रवेणि)-स्त्री-५७०-वेणी ।

वेणि, (वेणी), प्रवेणी ।

प्रवेणी-स्त्री-५७०-वेणी ।

वेणि, (वेणी), प्रवेणि ।

* प्रकृष्टा वेणिः प्रवेणी ।

प्रवेणी-स्त्री-६८०-भूल, डाथी वि. ७५२ नांभ-
वाणुं वस्त्र ।

द्र० आस्तरशब्दः ।

* प्रवीयते प्रवेणिः, 'कावा--' (उणा-६३४) ॥
इति णिः, इयां प्रवेणी ।

प्रवेत्-पुं-७६०-सारथी.

द्र० क्षपृशब्दः ।

* प्राजति प्रवेता, 'त्रऽनेवा' ।४।४।३॥ इति
विकल्पेन वीरादेशः ।

प्रवेल-पुं-११७२-पीणा भग.

वसु, खण्डीर, जय, शारद ।

* प्रवेलति प्रवेलः, पीतवर्णः सुदृगः ।

प्रवेश-पुं-१५००-प्रवेश, अं६२ ७५०.

अन्तर्विगाहन ।

* प्रवेशनं प्रवेशः ।

प्रवेशन-न-९९३-प्रवेश ६२, मुष्प्य ६२वाग्ने.

सिंहद्वार ।

* प्रविश्यतेऽनेन प्रवेशनम् ।

प्रवेष्ट-पुं-५८९-भुग्, हाथ.

भुज, बाहु, दोस, वाहा ।

* प्रवेष्टते प्रवेष्टः ।

'प्रव्यक्त'-न-१४६७-२५४.

द्र० उत्त्रणशब्दः ।

प्रव्रज्या-स्त्री-८१-(शि.-६)-दीक्षा.

व्रतादान, परिव्रज्या, तपस्या, नियम-
स्थिति ।

प्रशंसा-स्त्री-२७०-वभाषु, स्तुति.

द्र० अर्थवादशब्दः ।

प्रशमन-न.-३७०-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* प्रशमेः प्रशमनम् ।

प्रशस्त-न.-८६-(शि. ५)-कल्याणु.

द्र० कल्याणशब्दः ।

प्रशस्यता-स्त्री-६८-प्रशंसाने पात्र प्रभुन्ती वाष्पीने
२१ भो शुषु.

* प्रशस्यता-उक्तगुणयोगात् प्राप्तश्लाघ्यता ।

प्रश्न-पुं-२६३-पू७५० ते, सवाल.

द्र० अनुयोजनशब्दः ।

* प्रच्छनं प्रश्नः, 'यजिस्वपि'-।५।३।८५॥
इति नः ।

प्रश्नव्याकरण-न.-२४४-११ अंगो पैश्री १० भुं
अंग सूत्र.

* प्रश्नः-पृच्छा तन्निर्वचनं व्याकरणं प्रश्न-
व्याकरणम्, तत्प्रतिपादको ग्रन्थोऽपि प्रश्नव्याकरणम् ।

प्रश्चित-पुं-४३१-विनयी, नम्र.

विनीत, निभृत ।

* प्रश्नयति स्म प्रश्चितः ।

प्रष्ट-पुं-४९९-अश्रेसर, नायक.

द्र० अप्रतःसरशब्दः ।

* प्रतिष्ठते प्रष्टः 'प्रष्टोऽग्रगे'-।२।३।३२॥ इति
पत्वम् ।

प्रष्ट-न.-१४३९-प्रधान, श्रेष्ठ.

द्र० अग्रशब्दः ।

* प्रतिष्ठते प्रष्टः, 'प्रष्टोऽग्रगे'-।२।३।३२॥
इति पत्वम् ।

'प्रष्टवाह'-पुं-१२६०-अभ्यास भाटे थोसरे
नेडेलेो नवेा अणद.

प्रष्टौही-स्त्री-१२६६-गर्भिणी गाय.

गर्भिणी, 'प्रष्टौही' (बालगर्भिणी) ।

* प्रष्टं वहति प्रष्टौही, गौरादित्वात् डीः ।

'प्रष्टौही बालगर्भिणी' इत्यमरः ।

प्रसङ्ग-पुं-७८२-(शि. १४५)-तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

प्रसन्न-न.-१०७१-निर्भण (पाष्ठी).

अच्छ ।

* प्रसीदति स्म प्रसन्नम् ।

प्रसन्ना-स्त्री-९०३-मदिरा.

द्र० अविज्जाशब्दः ।

* प्रसीदत्यच्छत्वात् प्रसन्ना ।

प्रसभ-न.-८०४-अलात्कार, शुलभ.

बलात्कार, हट ।

* प्रगता सभा अत्र प्रसभम्, सभया युक्ता-
युक्तविचारो लक्ष्यते, क्लीबलिङ्गोऽयम्,

वैजयन्ती तु- 'प्रसभोऽस्त्री वलात्कारः' इति पुंस्य-
प्याह ।

प्रसर-पुं-४९५-वेग.

द्र० जवशब्दः ।

* प्रसरणं प्रसरः, बाहुलकादल् ।

प्रसल-पुं-१५६-हेमन्त ऋतु, भागशर अने
पोष भास.

हेमन्त, रौद्र, [हिमागम शे. २५] ।

* प्रकर्षेण सलति प्रसलः ।

प्रसव-पुं-५४१-वृत्त-भ.

विजनन ।

* प्रसवनं प्रसवः ।

प्रसव-पुं-११२५-कूल, पुष्प.

द्र० कुसुमशब्दः ।

* प्रसूयते प्रसवः, 'युवणं'-[५।३।२८।।

इत्यल् ।

प्रसवबन्धन-न.-११२७-कूल व. तुं डीटुं.

वृत्त ।

* प्रसवः-पुष्पादिस्तस्य बन्धनं यत्काल्यः-
'बन्धनं पुष्पफलयोवृन्तमाहुः ।'

प्रसव्य-न.-१४६५-विपरीत, प्रतिदूषण, डित्तुं.

द्र० अपष्टुशब्दः ।

* प्रगतं सव्यात् प्रसव्यम् ।

प्रसह्य-अ.-१५३९-कृषी, अलात्कारथी.

* प्रसहनं पूर्वं प्रसह्य । यथा-प्रसह्य विचानि
हरन्ति चौराः ।'

प्रसादन-न.-३९५-भोजन, आत.

द्र० अन्नशब्दः ।

* प्रसाद्यतेऽनेनात्मा प्रसादनम् ।

प्रसादन-पुं-९९३-(शि. ८६)-देव मंदिर, राजनो
भहेल.

प्रासाद ।

प्रसादना-स्त्री-४९६-सेवा, लडित.

द्र० आराधनाशब्दः ।

* प्रसाद्यते प्रसादना ।

प्रसाधन-न.-६३६-शष्पार, अलंकार.

मण्डन, प्रतिकर्मन् ।

* प्रसाध्यतेऽनेन प्रसाधनम् ।

प्रसाधन-पुं-६८८-कंसिके, कंसिकी.

कङ्कत, केशमाजंन ।

* प्रसाध्यन्ते केशा अनेन प्रसाधनः ।

प्रसार-पुं-७९१-धास, पाप्पी, लाडडा वगेरे
भाटे सैन्यनी अहार वपुं ते.

* सैन्याद् वहिस्तृणजलाद्यर्थं प्रसरणं-गमनं

प्रसारः, यल्लक्ष्यम्-नीरुद्धवीवधाऽऽसार प्रसारागा
इव व्रजम् 'अमरस्तु-स्यादासारः प्रसरणम्' इत्याह,
तच्चाऽर्थशास्त्रेण न संवदतीति नाहृतम् ।

प्रसारिन्-पुं-३९०-प्रसरनार, विस्तार पाभनार,
ईलानार.

विसृत्वर, विसृमर, विसारिन् ।

* प्रसारी 'विपरिप्रात् सतेः'-[५।२।५५।।
इति घिनण् ।

प्रसित-पुं-३८५-तत्पर, आसक्त.

द्र० आसक्तशब्दः ।

* प्रसिनोति स्म प्रसितः ।

प्रसीदिका-स्त्री-१११३-अगीचो, नानी वाडी,

क्षुदाराम ।

* प्रसीदति मनोऽस्यां प्रसीदिका, पृषोदरादित्वात् ।

प्रसू-स्त्री-५५७-भाता, वृत्तनी.

द्र० अम्बाशब्दः ।

* प्रसूते प्रसूः ।

प्रसू-स्त्री-१२३३-धोडी.

वडवा, अश्वा, वामी, [अर्वती शे. १८०] ।

* प्रसूते प्रसूः, स्त्रीलिङ्गः ।

प्रसूति-स्त्री-५४२-संतति, छोकर.

द्र० अपत्यशब्दः ।

* प्रसूयतेऽसौ प्रसूतिः ।

प्रसूतिका-स्त्री-५३९ सुवावडी स्त्री.

विजाती, प्रजाता, जातापत्या ।

* प्रसूते स्म प्रसूता सैव प्रसूतिका, प्रजाता
सूतिरस्य वा ।

प्रसूतिज-न.-१३७१-दुःख, पीडा.

द्र० अर्त्तिशब्दः ।

* प्रसूतेर्जातं प्रसूतिजम् ।

प्रसून-११२४-ईष, पुष्प.

द्र० कुसुमशब्दः ।

* प्रसूयते स्म प्रसूनम्, 'स्यत्यादि'-१४।२
७०॥ इति क्तस्य नत्वम् ।

प्रसृत-पुं-५९८-अर्धं अंश्वली, पसली.

प्रसृति ।

* प्रस्रियते स्म प्रसृतः ।

(प्रसृत)-पुं-८८६-अर्धं अंश्वली, पसली.

प्रसृता-स्त्री-६१४-अर्धं.

जङ्घा, नलकिनी ।

* प्रसरति स्म प्रसृता ।

प्रसृति-स्त्री-५९८-अर्धं अंश्वली, पसली.

प्रसृत ।

* प्रस्रियते प्रसृतिः, 'स्त्रियां क्तः'-१५।३।
९१ ॥

प्रसेवक-पुं-२९१-वीथ्यानी नीयेनो जाग, काष्ठ-
पात्र.

ककुभ ।

* प्रसीव्यते प्रसेवः, स्वार्थे के प्रसेवकः ।

प्रसेवक-पुं-९१२-थेदी, डोथणी.

स्यूत ।

* प्रसीव्यते प्रसेवः, के प्रसेवकः, वस्त्राद्या-
वपनम् ।

प्रस्कन्न-पुं-८०६-पतित, पडेले.

पतित ।

* प्रस्कन्दते स्म प्रस्कन्नः ।

प्रस्तर-पुं-१०३५-पत्थर.

द्र० अश्मनशब्दः ।

* प्रस्तीर्यते प्रस्तरः ।

प्रस्तर-पुं-६८२-(शि.-५६) पांढडा वि. नी
श्या.

संस्तर, स्रंस्तर ।

प्रस्तार-पुं-११११-धव्वा धास्तवाणुं अंगल.

तृणाटवी, झप ।

* प्रस्तीर्यते प्रस्तारः ।

प्रस्ताव-पुं-२५४-प्रक्षर्य.

प्रकरण ।

* प्रसूयते प्रस्तावः, 'प्रात् स्नुद्दुस्तोः'-१५।३
६७॥ इति घञ् ।

प्रस्ताव-पुं-१५०९-सभ्य, अवसर, प्रसंग.

द्र० अन्तरशब्दः ।

* प्रसङ्गेन सूयते प्रस्तावः, 'प्रात् स्नुद्दुस्तोः'-
१५।३।६७॥ इति घञ् ।

प्रस्तावौचित्य-न.-६७-देशकाणने अविशेधी
प्रभुनी वाष्पीनो १५ मो गुण.

प्रस्तावौचित्यं- देशकालाव्यतीतत्वम् ।

प्रस्थ-पुं-८८६-या२ कुडव प्रभाण.

* चतुर्भिः कुडवैः प्रतिष्ठते प्रस्थः पुं क्लीब-
लिङ्गः ।

प्रस्थ-न.-१०३५-पत्थर

स्नु, सानु ।

* प्रतिष्ठन्तेऽस्मिन् समभूभागत्वात् प्रस्थम् ।

प्रस्थान-न.-७८९-प्रयाणु यात्रा,गमन.

द्र० अभिनिर्याणशब्दः ।

* प्रस्थीयते स्थानात् चत्यते प्रस्थानम् ।

प्रस्थापित-न.-१४९२-मोक्षलेलुं.

प्रतिशिष्ट, प्रहित, प्रेषित ।

* प्रस्थाप्यते स्म प्रस्थापितम् ।

प्रस्फोटन-न.-१०१७-छोडांकाठी नापवां ते

पवन ।

* प्रस्फोट्यते-असारं बहिष्क्रियते प्रस्फोटनं,
निर्बुसीकरणम् ।

प्रस्फोट-पुं न.-१०१८-सूपडुं.

शूर्प (सूर्प) ।

* प्रस्फोट्यतेऽनेन प्रस्फोटनम्, पुं क्लीबलिङ्गः,
धान्यादिनिष्पवनभाण्डमित्यर्थाः ।

प्रस्मृत-न.-१४९५-(शि. १३५) पीसरी गथेलुं.

विस्मृत, अन्तर्गत ।

प्रसव-पुं-३९६-(शे० १८६) योआनो भांड,
ओसाभण्.

द्र० आचामशब्दः ।

प्रसवण-पुं-१०२९-मास्थवान् पर्वत.

□ मास्थवत् ।

* प्रसवति निर्झरैः प्रसवणः ।

प्रसवण-न.-१०९६-अरुणुं, अरो, नदीतुं उद्भव
स्थान.

□ निर्झर, झर, सरि, उस्त, खव ।

* प्रसवन्त्यनेन गिरयः प्रसवणम् ।

प्रस्राव-पुं-६३३-भूत्र, पेशाय.

द्र० नृजलशब्दः ।

* प्रस्रायते प्रस्रावः, 'प्रात् स्नुदुस्तोः'-१५।३।
६७। इति घञ् ।

प्रस्राव-पुं-३९६-(शे. ६९) योआनो भांड.
ओसाभण्.

द्र० प्रस्रवशब्दः ।

प्रहत-पुं-३४५-शस्त्रादि तत्त्वोना संस्कारी.

□ व्युत्पन्न, क्षुण्ण, संस्कृत ।

* प्रहण्यते स्म प्रहतः ।

प्रहर-पुं-१४५-पडोर, अडोरात्रनो ८ भो भाग.

□ याम ।

* प्रहियतेऽस्मिन् कालसूचकं वाद्यं प्रहरः,
'पुन्नामि घः'-१५।३।१३०।

प्रहरण-न.-७७३-शस्त्र, ङथियार.

□ आयुध, हेति, शस्त्र, अस्त्र ।

* प्रहरन्त्यनेन प्रहरणम् ।

प्रहरण-न.-७९६-युद्ध, लडाव.

द्र० अन्तकशब्दः ।

* प्रहरन्तेऽत्र प्रहरणम् ।

प्रहर्षुल-पुं-११७-युध अड.

द्र० लशब्दः ।

* प्रहृष्यतीति प्रहर्षुलः, 'हृषिवृत्ति'-
(उणा-४८५) इत्यादिना उलः ।

प्रहसन-न.-२८४-नाट्य प्रबंधनो ज्येष्ठ प्रकार.

* एकस्य बहूनां वा चरितं प्रहस्यते यत्र तत्
प्रहसनम् ।

प्रहस्त-पुं-५९६-हाथनो पंजे.

□ चपेट, प्रतल, तल, तालिका, ताल ।

* प्रसृतो हस्तः प्रहस्तः ।

प्रहासिन्-पुं-३३१-विदूषक.

द्र० केलिकिलशब्दः ।

* प्रहसतीत्येवंशीलः प्रहासी ।

प्रहि-पुं-१०९१-द्वेष.

□ कृप, उदपान, अन्धु ।

* प्रहरति प्रहिः, 'नीवीप्रहृभ्यो डित्'-
(उणा-६१६) । इति इः, पुलिङ्गः ।

प्रहित-न.-३९७-दाण.

□ सूप, सूद ।

* प्रकर्षेण हितं प्रहितम् ।

प्रहित-पुं-७७९-नाभेलुं (आणु).

□ निरस्त, (क्षिप्त) ।

* प्रहीयते स्म प्रहितः क्षिप्त इत्यर्थः ।

प्रहित-न.-१४९२-भोडवेणुं.

□ प्रस्थापित, प्रतिशिष्ट, प्रेषित ।

* प्रहीयते स्म प्रहितम् ।

प्रहेलिका-स्त्री-२५९-युप्त भाव सूचयनार श्लोक
शाय.

□ प्रवल्हिका ।

* प्रहेलयति-अभिप्रायं सूचयति प्रहेलिका ।
सा शाब्दी आर्था च । शाब्दी यथा-
'पयस्विनीनां धेनूनां, ब्राह्मणः प्राप्य विंशतिम् ।
ताभ्योऽष्टादश विक्रीय, गृहीत्वैकां गृहं गतः' ।
आर्था यथा-
'जह सासुआइ भणिआ पियवासघरं मि दीवयं देसु ।
ता कीस मुद्धड-मुही, हिअयंमि निवेशये दिदुठीं' ।

प्रह्व-पुं-३८५-तत्पर, आसक्त.

द्र० आसक्तशब्दः ।

* प्रह्वयते-कार्ये स्पर्धते प्रह्वः,
'उपसर्गादातो डोऽश्यः'-१५।१।५६। इति डः ।

प्रह्लाद्-पुं-६९९-७ भा प्रति वासुदेव.

* प्रह्लादते प्रह्लादः ।

प्रांशु-न.-१४२९-अंशुं.

द्र० उच्चशब्दः ।

* प्राश्नुते प्रांशु 'अशेरान्नोन्तश्च'—(उणा—७१९)

इत्युः ।

प्राक्-अ.—१५३५-पूर्वे, पहेलां.

पुरा ।

* प्राञ्चति प्राक्, यथा—'प्रागेव हरिणाक्षीणा-मुदीर्णो ।'

प्राक्-अ.—१५४२—(शि. २०१) पूर्वादिशा, देश अथवा पूर्व काण,

प्राक्-अ.—१४५९—(शि. १३०) प्रथम, पहेलुं.

द्र० अग्रशब्दः ।

प्राकाम्य-न.—२०२-छिन्न प्राप्त थाय तेवी शक्ति, अष्ट सिद्धि पैकी अेक सिद्धि.

* प्रकृष्टः कामोऽस्य प्रकामः, तद्भावः प्राकाम्यम् इच्छाऽनभिवातः, नाऽस्य भूतस्वरूपैर्मूर्त्यादिभि-रिच्छाऽभिहन्यते, भूमावुन्मज्जति निमज्जति यथोदके ।

प्राकार-पुं—९८०—केट, डिल्लो.

वरण, साल ।

* प्रकुर्वन्ति तमिति प्राकारः, 'घञ्युपसर्गस्य'—।३।२।८६।। इति दीर्घः ।

प्राकाराय-न.—९८१—केटना कांगरा.

कपिशीर्ष ।

* प्राकारस्याऽग्रं प्राकाराग्रम् ।

प्राकृत-पुं—९३२—पाभर, नीय, अस्संस्कारी.

द्र० इतरशब्दः ।

* प्रकृतौ भवः प्राकृतः, गुणाऽसंस्कृतः ।

(प्राकृत)-न.—२८५—प्राकृत भाषा.

प्रागल्भ्य-न.—५०९—स्त्रीयोनां ७ अथत्नव्य अलंकार पैकी १ लो अलंकार.

द्र० औदार्यशब्दः ।

* प्रागल्भ्यं-प्रयोगे निःसाध्वसत्वम् ।

प्राग्ज्योतिष-(अ.व.)पुं—९५६—आसाम, कामरूप देश.

कामरूप ।

* प्राग् ज्योतिषमत्र प्राग्ज्योतिषाः ।

प्राग्रहर-न.—१४३८—प्रधान, श्रेष्ठ.

द्र० अग्रशब्दः ।

* प्रकृष्टमग्रं हरति प्राग्रहरम् ।

'प्राग्रच'-पुं—१४३९—भु^३य, प्रधान.

द्र० अग्रशब्दः ।

प्राग्वंश-पुं—९९६—पत्नीशाला नामनो अग्नि-शालानो आगसेो लाग.

* वंशः कुलं स्थूणा वा, प्राग् वंशोऽत्र प्राग्वंशः, पत्नीशालाख्यः अग्निशालाया आद्योभागः ।

'प्राघाण'-पुं—१०१०—आरथ्याना आगगना लागभां करेसो ओटसो.

द्र० अलिन्दशब्दः ।

प्राघुण-पुं—४९९—अतिथि, महेमान.

द्र० अतिथिशब्दः ।

* प्राघुणति भ्राम्यति प्राघुणः ।

प्राघूर्णक-पुं—४९९—अतिथि, महेमान.

द्र० अतिथिशब्दः ।

* प्राघूर्णते प्राघूर्णकः ।

प्राङ्गण-न.—१००४—आंगणुं.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* प्राङ्गति अत्र प्राङ्गणम्, 'तृकृश'-^३(उणा—१८७) इत्यणः, अङ्गणमपि ।

प्राच्च-न.—१६८—पूर्व दिशाभां उत्पन्न थयेलुं.

प्राचीन ।

* प्राञ्चतीति प्राक् ।

प्राची-स्त्री—१६७—पूर्व दिशा.

पूर्वा, [अपरेतरा शे० ३०] ।

* प्रथममस्यामञ्चति आदित्यः इति प्राची, क्विपि 'अञ्चः' ।२।४।३।। इति डीः ।

प्राचीन-न.—१६८—पूर्व दिशा भां उत्पन्न थयेलुं.

प्राच्च ।

* प्रागेव प्राचीनम् । 'अदिक् स्त्रियां वाऽञ्चः'—।७।१।१०७।। इति स्वाथे^३ ईनः ।

प्राचीन-पुं—९८२—धरने इरतो केट के वाड.

वाट, आवेष्टक, वृति ।

* प्रागेव प्राचीनम् । 'अदिक् स्त्रियां वाऽञ्चः' ।७।१।१०७।। इति स्वाथे^३ ईनः ।

प्राचीनबर्हिष्-पुं-१७१-४-२.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* प्राचीनमुख्या बर्हिषो दर्मा अस्य प्राचीन-
बर्हिः, यद्

विष्णुपुराणे — “प्राचीनाग्राः कुशास्तस्य, पृथिव्यां
विश्रुता मुनेः । प्राचीनबर्हिर्भवत्, ख्यातो भुवि
महाबलः ॥”

प्राचीनावीत-८४५-३।५। असा उपर धारत्यु
करेली जने।४।

* प्रागेव प्राचीनम्, आवीयते स्म आवीतम्,

यन्मनुः-“प्रोद्धृते दक्षिणे पाणानुपवीत्युच्यते द्विजः ।

मव्ये प्राचीनमावीती, निवीती कण्ठसजने ॥”

(प्राचीश)-पुं-१७१-४-२.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

प्राचेतस-पुं-८४६-वाल्मीकि ऋषि.

द्र० कविशब्दः ।

* प्रचेतसोऽपत्यं प्राचेतसः ।

प्राच्य-पुं-९५२-शरावती नदीनो पूर्व अने
दक्षिणानो देश.

* शरावत्याः सरितः पूर्वोत्तरेण वहन्त्या देशः

पूर्वतो दक्षिणतश्च प्राच्यः ।

प्राजन-नं-८९३-परोक्षो, आशुक्.

□ प्रतोद, प्रावयण, तोत्र, तोदन ।

* प्राजन्ति प्रेरयन्ति अनेन प्राजनम् ।

प्राजापत्य-पुं-६९५-त्रिपृष्ठ नामना प्रथम वासु-
देव.

□ त्रिपृष्ठ ।

* प्रजापते राज्ञोऽपत्यं प्राजापत्यः, ‘अनिदमि’-
।६।१।१५॥ इति व्यः ।

प्राजिन्-पुं-७६०-सारथि.

द्र० क्षत्रशब्दः ।

* प्रजति प्रेरयति प्राजिता ।

प्राज्ञ-पुं-३४१-विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* प्रज्ञा अस्यस्य प्राज्ञः, ‘प्रज्ञाश्रद्धा’-।७।२।
३३॥ इति णः, प्रज्ञ एवेति वा ‘प्रज्ञादिभ्योऽण्’-
।७।२।१६५॥

प्राज्ञा-स्त्री-५२२ तीक्ष्ण शुद्धिवाणी स्त्री.

□ प्राज्ञी, (प्रजानती) ।

* प्रज्ञा अस्ति अस्याः प्राज्ञा, ‘प्रज्ञाश्रद्धा’-
।७।२।३३॥ इति णः ।

प्राज्ञी-स्त्री-५२२-समञ्जस रती, शास्त्री.

□ प्राज्ञी, (प्रजानती) ।

* प्रजानाति प्रज्ञायति प्राज्ञी ।

प्राज्य-नं-१४२५-ध्रुवः, अलु.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* प्राज्यते-प्रकर्षेण जायते वा प्राज्यम्, ‘शिक्ष्या-
स्याद्वय’- (उणा-३६४) ॥ इति ये निपात्यते ।

प्राञ्जल-पुं-३७५-सरण, सादो.

□ ऋजु, अञ्जस ।

* प्राञ्जलयति-अञ्जलिं प्रवध्नाति प्राञ्जलः,
प्राज्यते अभिगम्यते इति वा ।

प्राड्विवाक-पुं-७२०-न्यायाधीश.

द्र० अक्षदर्शकशब्दः ।

* द्रष्टा— निर्णेता व्यवहाराणां ऋणादानादि-
न्यायानां, पृच्छतीत्येव शीलः प्राड्, ‘विद्युद्द्’ ।५।२
।८३॥ इति क्विपि निपात्यते, प्राड् चासौ विविधवा-
कश्च प्राड्विवाकः ।

प्राण-पुं-७९६-पराक्रम.

द्र० ऊर्जशब्दः ।

* प्राणनं प्राणः ।

प्राण-पुं-१०६३-हीराभ्याण.

द्र० गन्धरसशब्दः ।

* प्राणिति अनेन प्राणः ।

प्राण-पुं-११०८-प्राण्यवायु.

* नासाग्रहृन्नाभिपादाङ्गुष्ठान्तगोचरः प्रकर्षे-
णानयति प्राणः, ‘क्वचित्’-।६।१।१७१॥ इति डः,
प्रसरणेन अनित्येन वा ।

प्राण-पुं-११०७-(शे० १७१)-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

प्राणतज-(अ. व.)-पु-९३-१० भा हेवलोकना हेवो.

* प्राणते जाताः प्राणतजाः ।

प्राणद्-न.-६२१-लोडी.

द्र० असृज्शब्दः ।

* प्राणं बलं ददाति प्राणदम् ।

प्राणद्-न.-१०७०-पाथी.

द्र० अप्शब्दः ।

* प्राणान् ददाति प्राणदम् ।

प्राणयम-पुं-८३-प्राणायाम, ८ पौडी योगनुं ४ थुं अंग.

प्राणायाम, श्वासप्रश्वासरोधन ।

* प्राणस्य यमनं प्राणयमः ।

(प्राणसम)-पुं-५१६-वडावो पति, वर.

द्र० कान्तशब्दः ।

प्राणसमा-स्त्री-५१६-वडावो स्त्री.

द्र० कान्ताशब्दः ।

* प्राणानां समा-तुल्या प्राणसमा ।

(प्राणहिता)-स्त्री-९१५-पगरभा, जेडा, अट.

द्र० उपानद्शब्दः ।

प्राणायाम-पुं-८३-प्राणायाम, योगनुं ४ थुं अंग.

प्राणयम, श्वासप्रश्वासरोधन ।

* प्राणस्य आयमनं प्राणायामः ।

प्राणावाय-न.-२४८-१४ पूर्व पौडी १२ मुं पूर्व.

(प्राणावायप्रवाद) ।

* प्राणा वर्णिता यत्र तत् प्राणावायम् ।

(प्राणावायप्रवाद)-न.-२४८-१४ पूर्व पौडी १२ मुं पूर्व.

प्राणावाय ।

प्राणिधूत-न.-४८८-३४३। वगेरेने सरत करी लडाववा ते.

समाह्वय ।

* प्राणिभिः मेषकुक्कुटादिभिः द्यूतं प्राणि-

द्यूतम् ।
अ. ६२

प्राणिन्-पुं-१३६६-(शि. १२३) संसारी ७व.
द्र० असुमत्शब्दः ।

(प्राणेश)-पुं-५१६-वडावो पति, वर.

द्र० कान्तशब्दः ।

प्राणेशा-स्त्री-५१५-वडावो पत्नी.

द्र० कान्ताशब्दः ।

* प्राणानीष्टे प्राणेशा ।

प्रातर्-अ.-१५३३-सवार.

प्रगे ।

* प्रकषेणातति अत्र प्रातः, 'प्रादतेदरर्' (उणा-९४५) ॥ यथा-'प्रातरेव समुत्थाय' ।

प्रातराश-पुं-४२५-नास्तो, प्रभातनुं भोजन.

कल्यवर्त ।

* प्रातरशनं प्रातराशः ।

प्रातिहारिक-पुं-९२५-ध-द्रमलिक, आ७गर.

मायाकार ।

* प्रतिहरणं व्याजः प्रयोजनमस्य प्रातिहारिकः ।

प्राथमकल्पिक-पुं-७९-नवीन शिष्य, प्रथम हीक्षा लेनार.

शैक्ष ।

* प्रथम कल्पः-आद्यारम्भः प्रयोजनमस्य प्राथमकल्पिकः, प्रथमकल्पमधीत इति वा, 'पद-कल्पलक्षणान्तक्रत्वाख्यानाख्यायिकात्'-६।२।११९॥

इतीकण् ।

प्रादुष्कृत-न.-१४७८-(शि-१३२)-प्रगट करायेलुं, अतावेलुं.

दशित, प्रकाशित, आविष्कृत, प्रकटित ।

प्रादुस्-अ.-१५३९-प्रकट, प्रकाश, पुद्लुं.

आविस् ।

* प्राति प्रादुः, 'रुद्यति'- (उणा-९९७) ।

इत्युस् । यथा-'प्रादुरासीद् वसुंधरा' ।

प्रादेश-पुं-५७५-अंगूठो तण्नी सहित धंभावे तेडवी धंभाध्..

* प्रदेशिन्या सार्धं मङ्गुष्टे प्रसारिते प्रादिश्चते

प्रादेशः ।

प्रादेशन-न.-३८६-(शि. २७) दान, त्याग.

द्र० अहतिशब्दः ।

प्राध्वम्-अ.-१५४२-(शे. १९९) अनुकूल.

प्रान्तर-न.-९८५-शून्य भाग, पाणी छाया न होय तेवो भाग.

* प्रगता अन्तरेऽस्मात् प्रान्तरं-दूरस्थो मार्गः ।

प्रापणिक-पुं-८७६-(शि-७७)-वेपारी.

द्र० आपणिकशब्दः ।

प्राप्त-वाच्य-७४३-योग्य, व्याज्य, न्याययुक्त

द्र० अभिनीतशब्दः ।

* प्राप्यते स्म प्राप्तम् ।

प्राप्त-न.-१४७०-भेगवेलुं.

भावित, लब्ध, आसादित, भूत, [विन्न शि. १३५] ।

* प्राप्यते स्म प्राप्तम् ।

प्राप्तरूप-पुं-३४१-विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* प्राप्तं रूपं येन प्राप्तरूपः ।

प्राप्ति-स्त्री २०२-प्राप्त-सिद्धि, आंगणना अग्र-भागथी सूर्य-चन्द्रने स्पर्शवानी शक्ति.

* प्रापणं प्राप्तिः, सर्वे भावाः संनिहिता भवन्ति तस्य, तद्यथा-भूमिष्ठ एव अङ्गुल्यग्रेण चन्द्रमगं स्पृशति ।

प्राभूत-न.-७३७-दान, भेट, लांय.

द्र० आमिषशब्दः ।

* प्रकर्षेण आराधनार्थं प्राऽऽश्रियते दौक्यते स्म प्राभूतम् ।

प्राय-पुं-५६५-आल्यादि वय, अवस्था.

वयम्, दशा ।

* प्रकर्षेणाऽयन्ते प्रायाः, पुल्लिङ्गः ।

प्राय-पुं-८४३-संन्यासीतुं अनशन, अद्युं त्यागी भरलु पाभुं ते.

संन्यास्यनशन ।

* प्रकर्षेणायन्तेऽनेन परलोकं प्रायः ।

प्रायम्-अ.-१५२७ धलुं करीने.

(भूमन्) ।

* प्रैति प्रायः, 'अस्'-उणा-९५२ ॥ इत्यस् । यथा-प्रायः प्रत्ययमाधत्त, स्वगुणेषूत्तमादरः ।

प्रालम्ब-न.-६५२-गणाभांथी अन्ने आबुज्येछाती उपर लटकती भाणा.

* कण्ठादुभयतो वक्षसि लम्बमानं पुष्पदाम प्रालम्बते प्रालम्बम् ।

प्रालम्बिका-स्त्री-६५७-नालि सुधी लटकती सोनानी डंडी.

* हेम्ना कृता कण्ठभुषा प्रालम्बिका ।

प्रालेय-न.-१०७२-डिम, अडण.

द्र० अवश्यायशब्दः ।

* प्रलयादागतं प्रालेयम् । 'तत आगते'- १६।३।१४९॥ इत्यण् ततः 'केकयमित्रयुप्रलयस्य यादेः'- १७।४।२॥ इति वृद्धौ इयादेशे च साधुः ।

प्रावरण-न.-६७१-ओढवानुं वस्त्र.

प्रच्छादन, संव्यान, उत्तरीयक ।

* प्रात्रियतेऽनेन प्रावरणम् ।

प्रावार-पुं-६७२-पेस, उत्तरासंग.

वैकश, उत्तरासङ्ग, बृहत्तिका ।

* प्रात्रियतेऽनेनाङ्गं प्रावारः, 'वृगो वस्त्रे'- १५।३।५२॥ इति वृज् ।

प्राशिनक-पुं-८८२-(शि. १५४) साक्षी (प्रभाषिष्ठ पुत्रुष).

साक्षिन्, स्थेय । [मध्यस्थ शि. १५४] ।

प्रावृष्-स्त्री-१५७-वर्षा ऋतु-प्रावल्षु लादरवो भास.

वर्षा, तपात्यय, मेघकाल, मेघागम, क्षरिन्, [वरिष शि. १०] ।

* प्रवर्षन्त्यस्यां मेघाः प्रावृष्ट, स्त्रीलिङ्गः 'गतिकार-कस्य'-१३।२।८५॥ इत्यादिना क्विपि दीर्घः ।

प्रावृषायणी-स्त्री-१५१-डौवय.

द्र० आत्मगुप्ताशब्दः ।

प्रास-पुं-७८५-आलो.

कुन्त ।

* प्रास्यते प्रासः हस्तधार्यः शल्यः ।

प्रासक-पुं-४८६-बुभारना पासा.

पाशक, अक्ष, देवन ।

* प्रास्यन्ते-क्षिप्यन्तेऽनेन प्रासकः ।

प्रासङ्ग-पुं-७५७-ज्येतर, नवा वाचरश भाटेनी धूसरी.

युगान्तर ।

* प्रसज्यते वोढुस्कन्धे प्रासङ्गः, 'घञ्युपसर्गस्य'-
।३।२।८६॥ इति दीर्घः ।

प्रासङ्ग्य-पुं-१२६१-धोसरी भेंयनार अणह.

* प्रासङ्गं वहति प्रासङ्ग्यः ।

प्रासाद्-पुं-९९३-देव भंदिरे, रामने भलेख.

[प्रसादन शि. ८६] ।

* प्रसीदन्ति नयन-मनांसि अस्मिन्निति
प्रासादः, 'घञ्युपसर्गस्य'-।३।२।८६॥ इति दीर्घः,
प्रसादनोऽपि ।

प्रासिक-पुं-७७०-आलावाणे।

कौन्तिक ।

* प्रासः प्रहरणमस्य प्रासिकः, 'प्रहरणम्'-
।६।४।६२॥ इतीकण् ।

(प्राहारिक)-पुं-७६२-पहेरगीर, सैनिक.

सेनारक्ष, सैनिक ।

प्राह्णे-अ.-१३७-प्रभातकाण.

द्र० अर्हमु'त्वशब्दः ।

प्रिय-पुं-८(प.)-आ शब्द लगाडवाथी पति वाच्य
शब्द अने छे.

वर, रमण, प्रणयिन्, ईश ।

* यथा-गौरीप्रियः शिवः ।

प्रिय-वाच्य-१४४५-सुन्दर, भनोडर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* प्रीणाति प्रियम्, 'नाम्युपान्त्यप्रिकृ'-।५।१।५४॥
इति कः वाच्यलिङ्गः ।

(प्रिय)-पुं-५१६-पति.

द्र० कान्तशब्दः ।

प्रियक-पुं-११४४-असन वृक्ष, शुक.

द्र० असनशब्दः ।

* प्रियकः काम्यत्वात् ।

'प्रियक'-पुं-११३८-कहंय.

द्र० कदम्बशब्दः ।

'प्रियक'-पुं-११९४-कांग.

द्र० प्रियंगुशब्दः ।

'प्रियक'-पुं-१२९४-अेक प्रकारनी हरलुनीमत.

(प्रियङ्कर)-पुं-९४-८भा प्रवेयक देव.

प्रियङ्गु-स्त्री-११७-सुगंधी धर्वालो.

फलिनी, इयामा 'महिलाह्वया, लता,
गोवन्दनी, गुन्द्र, फली, विष्वक्, सेना, गन्धफली,
कारम्भा, प्रियक' ।

* प्रिणाति प्रियङ्गुः, स्त्रीलिङ्गः, 'प्रिकैपै'-(उणा-
७।६२) इत्यङ्गुक् ।

प्रियङ्गु-स्त्री-११७६-कांग. अेक मतनुं हलङ्
धान्य.

द्र० कङ्गुशब्दः ।

* प्रिणाति प्रियङ्गुः, स्त्रीलिङ्गः ।

प्रियङ्गु-त.-६४५-(शे. १३३) केशर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

प्रियतमा-स्त्री-८-(प.)-आ शब्द लगाडतां पत्नी-
वाच्य नाम थाय छे.

कान्ता, वधू, प्रणयिनी, ।

* यथा शिवप्रियतमा पार्वती ।

प्रियदर्शन-पुं-१३३५-(शे. १९५) पोपट.

द्र० कीरशब्दः ।

प्रियप्राय-त.-२६४-पुशाभत, मिथ्या वभाषु
करवां ते.

चट्ट, चाट्ट ।

* प्रियं प्रायेण बाहुल्येनाऽत्र प्रियप्रायम् ।

प्रियमधु-पुं-२२४-अणदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* प्रियं मधु मद्यमस्य प्रियमधुः ।

प्रियं वद-पुं-३५१-प्रिय भोक्तार.

□ शकल ।

* प्रियं वदति प्रियंवदः, 'प्रियवशाद् वदः'-
।५।१।१०७॥ इति खः ।

प्रियं वद-पुं-३५१-(शि. २३) प्रियवाही, दाता.

□ वदान्य, वदन्य [दानशील, प्रियवाच् (शि. २३)]

प्रियवाच्-पुं-३५१-(शि. २३) प्रियवाही, दाता.

द्र० प्रियंवदशब्दः ।

प्रियवादिका-स्त्री-२९४-(शे० ८७) मंगल
वाञ्छत्र.

प्रियसत्य-न.-२६४-सत्य अने प्रिय वयन.

□ सूत्रत ।

* प्रियं च तत् सत्यं च प्रियसत्यं वचनम् ।

प्रिया-स्त्री-५१५-वहाली स्त्री.

द्र० कान्ताशब्दः ।

* प्रीणाति प्रिया, 'नाम्युपान्त्य'-।५।१।
५४॥ इति कः ।

प्रियाल-पुं-११४२-(शि. १०२) याशेडीजुं
आड.

द्र० पियालशब्दः ।

प्रीणन-न.-१५०२-भुश करवुं, तृप्ति.

□ अवन, तर्पण ।

* प्रीण्यते प्रीणनम् ।

प्रीति-स्त्री-३१६-आनन्द, मननी प्रशन्नता.

द्र० आनन्दशब्दः ।

* प्रीयते मनोऽस्यां प्रीतिः ।

प्रीति-स्त्री-१३७७-प्रेम, स्नेह.

□ स्नेह, प्रेमन, हार्द ।

* प्रीयते प्रीतिः ।

प्रीतिद-पुं-३३१-विदूषक.

द्र० प्रहासिन्शब्दः ।

* प्रीतिं ददातीति प्रीतिदः ।

प्लुष्ट-पुं-१४८६-प्लुष्ट.

□ प्लुष्ट, दग्ध, उषित ।

* प्लुष्यते प्लुष्टः ।

प्रेक्षा-स्त्री-३०९-भति, शुद्धि.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* प्रेक्षणं प्रेक्षा ।

प्रेक्षा-स्त्री-७५८-ही-यके, डोणी.

द्र० दोलाशब्दः ।

* प्रेक्ष्यते प्रेक्षा हिण्डोलकाख्या ।

प्रेक्षा-स्त्री-१४८१-ही-डोणो.

द्र० दोलाशब्दः ।

* प्रेक्षणं प्रेक्षा, आन्दोलनमपि ।

प्रेक्षित-न.-१४८०-डवावेलुं, क'पेलुं.

द्र० अन्दोलितशब्दः ।

* प्रेक्ष्यते प्रेक्षितम् ।

प्रेक्षोलन-न.-१४८१-ही-डोणो.

द्र० दोलाशब्दः ।

* प्रेक्ष्यते प्रेक्षोलनम् ।

प्रेक्षोलित-न.-१४८०-डवावेलुं, क'पेलुं.

द्र० अन्दोलितशब्दः ।

* प्रेक्ष्यते प्रेक्षोलितम् ।

प्रेत-पुं-३७३-भरेलो.

द्र० उपगतशब्दः ।

* प्रैति स्म प्रेतः ।

प्रेत-पुं-१३५८-नारडी, नरकभां उत्पन्न थयेल
७७व.

द्र० अतिवाहिकशब्दः ।

* प्रकर्षेण इताः प्रेताः ।

प्रेतगृह-न.-९८९-भशान.

द्र० करवीरशब्दः ।

प्रेतपति-पुं-१८४-भशान.

द्र० अन्तकशब्दः ।

प्रेतवन-न.-९८९-भशान.

द्र० प्रेतगृहशब्दः ।

प्रेत्य-अ.-१५२८-५२यो३, लवांतर,

अमुञ्च ।

* प्रायणं प्रेत्य । यथा 'अन्यो धनं प्रेत्य गतस्य भुङ्क्ते' ।

प्रेमन्-पुं-न.-१३७७-स्नेह, प्रेम.

प्रीति, स्नेह, हार्द ।

* प्रियस्य भावः कर्म वा प्रेम, पुं क्लीबलिङ्गः, पृथ्वादिस्त्वादिमनि 'प्रियस्थिर'-१७।४।३८॥ इति प्रादेशः, प्रीयतेऽनेनेति वा 'मन्' (उणा-९११) ॥ इति मन् ।

प्रेमवती-स्त्री-५१५-(शि.-४१)-वहाली पत्नी.

द्र० कान्ताशब्दः ।

प्रेयस्-पुं-५१६-वहालो पति.

द्र० कान्ताशब्दः ।

* अतिशयेन प्रियः प्रेर्यान् 'गुणाङ्गा'-१७।३।९॥ इतीयसि 'प्रियस्थिर'-१७।४।३८॥ इति प्रादेशः ।

प्रेयसी-स्त्री-५१५-वहाली पत्नी.

द्र० कान्ताशब्दः ।

* अतिशयेन प्रियः प्रेर्यान् 'गुणाङ्गा'-१७।३।९॥ इतीयसि 'प्रियस्थिर'-१७।४।३८॥ इति प्रादेशः । इयां प्रेयसी ।

प्रेषित-न.-१४९२-भोक्तेलुं.

प्रस्थापित, प्रतिशिष्ट, प्रहित ।

* 'इषच् गतौ' प्रेष्यते स्म प्रेषितम् ।

(प्रेष्ठ)-पुं-५१६-वहालो पति.

द्र० कान्ताशब्दः ।

प्रेष्ठा-स्त्री-५१६-वहाली पत्नी.

द्र० कान्ताशब्दः ।

* अतिशयेन प्रिया प्रेष्ठा ।

प्रेष्य-पुं-३६०-या३२, नो३२.

द्र० किङ्करशब्दः ।

* प्रेषणीयः प्रेष्यः ।

प्रोक्षण-न.-८३०-यज्ञ मां यतो पशुनो वध.

परम्पराक, शसन, [शमन शि. ७२] ।

* प्रोक्ष्यते प्रोक्षणं लक्षणया वधः, प्रोक्ष्य हि यजे पशुर्हन्यते ।

प्रोज्जासन-न.-३७०-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* 'जसण् हिंसायाम्' प्रोज्जासनम् ।

प्रोत-पुं-न.-६६७-वस्त्र.

द्र० अंशुकशब्दः ।

* प्रकर्षेणोयते प्रोतः, पुंसि गौडः, क्लीबे

वाचस्पतिः ।

प्रोत-न.-१४८७-पशेवेलुं.

उत ।

* प्रोयते स्म प्रोतम् ।

प्रोथ-पुं-न.-१२४३-थोडातुं नाड.

* प्रोथते-चलति प्रोथं, वृत्तो नासान्तः प्रदेशः, 'कमिप्रुगार्ति'- (उणा-२२५) इति थः, पुं क्लीबलिङ्गोऽयम् ।

प्रोथिन्-पुं-१२३३-(शे० १७८)-थोडा.

द्र० अवर्नशब्दः ।

प्रोष्ठपदा-स्त्री-११५-उत्तरा लाद्रपद नक्षत्र.

अहिवृद्धदेवता, उत्तरभद्रपदा ।

* प्रोष्ठो गौस्तस्येव पादावासामिति प्रोष्ठपदाः, प्रोष्ठौ सारौ पादावासामिति वा, पूर्वभद्रपदा उत्तरभद्रपदाश्च प्रोष्ठपदा उच्यन्ते ।

प्रोष्ठी-स्त्री-१३४६-सईह भञ्ज.

शफर, श्वेतकोल्क ।

* प्रोषति-दहति पित्तकारित्वात् प्रोष्ठी, 'वनि-कणि'- (उणा-१६२) ॥ इति ठः ।

प्रौढ-पुं-३४३-प्रतिभाशाणी.

प्रगल्भ, प्रतिभान्वित ।

* प्रोह्यते स्म प्रौढः ।

प्रौढ-न.-१४९५-ध्रुवं वधेलुं.

प्रवृद्ध, एषित ।

* प्रवहति स्म प्रौढम्, 'प्रस्यैषैष्योढोदयूहे'- १।२।१४। इत्यौत्वम् ।

प्रौढवत्सा-स्त्री-१२६७-लांया वपतनी विधा-येली गाय.

वस्कयिणी, (चिरप्रसूता), 'बष्कयणी' ।

* प्रौढो वत्सोऽस्याः प्रौढवत्सा चिरप्रसूतेत्यर्थः ।

प्रौढि-स्त्री-३००-उत्साह, वीर रसनो स्थायी भाव.

द्र० अध्यवसायशब्दः ।

* प्रवहणं प्रौढिः, 'प्रस्यैषैस्यो'-१।२।१४॥ इति औत्वम् ।

प्रौष्ठपद-पुं-१५४-भाद्रवे भङ्गीना.

नमस्य, भाद्रपद, भाद्र ।

* प्रौष्ठपदी षोडशस्य अस्य प्रौष्ठपदः ।

प्लक्ष-पुं-११३१-पीपल.

पर्कटी, (पर्कटिन्), जटिन् ।

* प्लक्षति-अधोगच्छति प्लक्षः, प्लोषति अशिवमिति वा 'प्लुषेः प्लष् च' (उणा-५६६) ॥

इति सः ।

प्लव-पुं-८७९-नानीडोडी, भञ्जो.

उडुप, कोल, भेल, तरण्ड ।

* प्लवतेऽम्भसिप्लवः ।

प्लव-पुं-९३३-यांङाल.

द्र० अन्तावसायिनशब्दः ।

* प्लवते प्लवः ।

प्लव-पुं-१०८७-पाणीनी वृद्धि.

पूर, अम्बुवृद्धि ।

* प्लवन्तेऽस्मिन् प्लवः ।

प्लव-पुं-१३४०-पाणी भां कुम्भी भारतीर पक्षी.

गात्रसंप्लव ।

* प्लवते प्लवः ।

प्लव-पुं-१३५४-देउडे.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* प्लवते प्लवः ।

प्लवग-पुं-४७-श्री अलिन्देन स्वाभी ल. तुं लंछन, वांदेशे.

प्लवग-पुं-१०३-सूर्येना पुत्र.

रेवन्त, अर्करेतोज, हयवाहन ।

* प्लवमानो गच्छति प्लवगः ।

प्लवग-पुं-१२९२-वांदेशे.

द्र० कपिशब्दः ।

* प्लवेन गच्छति प्लवगः, 'नाम्नो गमः खड्गौ च'-१।१।१३१॥ इति साधुः । प्रवङ्गोऽपि ।

प्लवग-पुं-१३५४-देउडे.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* प्लवेन गच्छति प्लवगः ।

प्लवङ्ग-पुं-१२९२-वांदेशे.

द्र० कपिशब्दः ।

* प्लवेन गच्छति प्लवङ्गः, 'नाम्नो'-१।१।१३१॥ इति साधुः ।

प्लवङ्गम-पुं-१२९१-वांदेशे.

द्र० कपिशब्दः ।

* प्लवेन गच्छति प्लवङ्गमः । 'नाम्नो'-१।१।१३१॥ इति साधुः ।

प्लवङ्गम-पुं-१३५४-देउडे.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* प्लवेन गच्छति प्लवङ्गमः ।

प्लीहन्-पुं-६०५-अशेष, हृदयनी डायी आणुनो भांसिपिंड.

गुल्म ।

* हृदयस्य वामभागे प्लेहते प्लीहा, 'श्वन्मातरि'- (उणा-९०२) इत्यनि निपात्यते ।

प्लुत-न.-१२४८-पक्षी अने मृगना जेवी ठेकडा भारती याव.

लङ्घन, पक्षिमृगगत्यनुहारक ।

* प्लवनं प्लुतम् । पक्षिणां मृगाणां च गत्यनुयायि ।

प्लुष्ट-पुं-१४८६-अणुलुं.

* पुष्ट, दग्ध, उषित ।

* प्लुष्यते प्लुष्टः ।

प्लसान-न.-४२४-भोजन, आवुं.

द्र० अदनशब्दः ।

* प्लसायते प्लसानम् ।

फ

फट-पुं-स्त्री-१३१५-इष्टा, सर्पनी इष्टु.

द्र० दर्वीशब्दः ।

* स्फायते फटः, 'घटाघाटा'-(उणा-१४१)।।

इति टे निपात्यते । पुंस्त्रीलिङ्गः ।

फण-पुं-स्त्री-१३१५-इष्टा, सर्पनी इष्टु.

द्र० दर्वीशब्दः ।

* फणति-विस्तारं गच्छति फणः । फटा-दयस्त्रयः पुंस्त्रीलिङ्गाः, फणं नपुंसकं सस्मरुष्वान्द्राः ।

'फणधर'-पुं-१३०४-२।७ सर्प.

द्र० अहिशब्दः ।

फणभृत्-पुं-१३०३-सर्प, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

* फणं विभर्ति फणभृत् ।

फणिन्-पुं-४८-सर्प-श्री पार्थनाथ ल.तुं सख्त.

(फणिन्)-पुं-१३५१-भगर-४।७।७.तु.

□ मकर, (शङ्कु) ।

(फणिलता)-स्त्री-११५५-नागरवेले.

द्र० ताम्बूलीशब्दः ।

फरक-पुं-न.-७८३ (शि.-१८)-ढाल, इलड.

द्र० अङ्गुनशब्दः ।

* फलति विशीर्यते फलम्, के फलकं फरक-मपि पुंस्त्रीबलिङ्गः ।

फल-न.-८६९-ढाल, (व्याज आदि).

□ लाम ।

* फलति फलं कलान्तरादि ।

फल-न.-८९१-डोस, ढणतुं नीयलुं दो.अं.डी इणुं.

□ फाल, कृषक, कुशिक ।

* फलति विदारयति फलम् ।

फल-पुं-न.-११३०-वृक्षादितुं इण.

□ सस्य, 'शस्य' ।

* फलति फलं वृक्षादीनाम्, पुंस्त्रीबलिङ्गः ।

फल-न.-११८३-डेरी वगेरे इण (शाड).

* फलं वात्तक्यादेः ।

फल-न.-१४४६-परिष्णाम, प्रथो.न.

□ व्युष्टि ।

* फलति फलं प्रयोजनम् ।

फल-पुं-न.-७८३-ढाल, इलड.

द्र० अङ्गुनशब्दः ।

* फलति-विशीर्यते फलम्, के फलकम् ।

पुंस्त्रीबलिङ्गः ।

फलकिन्-पुं-६४१-(शि. १३१) यन्त, सु.अ.३

द्र० गन्धशब्दः ।

फलद-पुं-१११४-वृक्ष.

द्र० अङ्घ्रिपशब्दः ।

* फलं ददाति फलदः ।

फलपाकावसानिका-स्त्री-१११७-इण परिपक्व थतां णे वृक्ष नाश पामे ते धडि-णव-डांगर आदि.

* फलस्य पाकोऽवसानमस्याः फलपाकाव-

सानिका ।

'फलपूर'-पुं-११५०-भी.जे.टु.

द्र० बीजपूरशब्दः ।

'फलभूमि'-पुं-९४६-अकभंभूमि.

फलवत्-पुं-१११६-इणवाणुं (वृक्ष).

□ फलिन्, फलिन् ।

* फलमस्ति अस्य फलवान्, मतुः ।

फलवन्ध्य-पुं-१११६-वा.जि.युं वृक्ष.

□ अवकेशी, (अवकेशिन्) ।

* फलैर्वन्ध्यः फलवन्ध्यः ।

फलादन-पुं-१३३५-पो.प.ट.

द्र० प्रियदर्शनशब्दः ।

* फलानि अत्ति फलादनः । मेधाव्यपि ।

फलावन्ध्य-पुं-१११६-अवश्य इणे तेषु वृक्ष.

□ फलेग्रहि ।

* फलैर्वन्ध्यः ।

फलिन्-पुं-१११६-इणवाणुं (वृक्ष).

□ फलवत्, फलिन् ।

* फलमस्ति अस्य इति फली ।

फलिन-पुं-१११६-इणवाणुं (वृक्ष).

फलवत्, फलिन् ।

* फलमस्ति अस्य 'फलवर्हा'-[७।२।१३॥

इतीने फलिन्ः ।

फलिनी-स्त्री-११४९-सुगंधी धञो डो।

द्र० प्रियङ्गुशब्दः ।

* फलति फलिनी, 'श्याकठि'-[उणा-२८२] ॥

इति बहुवचनादिनः ।

'फली'-स्त्री-११४९-सुगंधी धञो डो।

द्र० प्रियङ्गुशब्दः ।

फलेग्रहि-पुं-१११६-अवश्य इणे तेषु वृक्ष.

फलावन्य ।

* फलानि गृह्णाति फलेग्रहिः, 'रजः फलेमलाद्-ग्रहः'-[५।१।९८] ॥ इति इः ।

'फलेरुहा'-स्त्री-११४४-कांडय.

द्र० पाटलशब्दः ।

फलोदय-पुं-८७-(शे.-३)-देवलोड.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

फल्गु-स्त्री-११३३-काणा ओंअरानुं वृक्ष, धुलरडो।

काकोदुम्बरिका, मलयु, जघनेफला ।

* फलति फल्गुः, 'फलिवल्लि'-[उणा-७५८]

इति गुः । लील्लिङ्गः ।

फल्गु-न.-१४४६-असार, नकाभुं, श्लवतुं.

असार ।

* फलति-विशीर्यते फल्गु, 'फलिवल्लि'-[उणा-७५८] ॥ इति गुः ।

फल्गुनाल-पुं-१५३-(शे. २३) श्लगु भङीनो।

फाल्गुन, फाल्गुनिक, तपस्य, (तपस्यवत्) ।

फल्गुनीभव-पुं-११८-युरु, षृडस्पति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

* फल्गुन्यामुत्तरफल्गुन्यां भवति फल्गुनीभवः ।

फाणित-पुं-न.-४०३-साडर, शेरडीना रसनी गोग करतां पातणी अनावट.

मत्स्याण्डी, (मत्स्याण्डी, मत्स्याण्डिका, मत्स्याण्डिका) ।

* फण्यते द्रवत्वात् फाणितं खण्डश्रोतः, पुं क्लीबलिङ्गोऽयम्, यद् वाचस्पतिः-फाणितमस्त्रियाम् ।
फाण्ट-न.-१४८१-अौपधने रात्रे पाष्ठीभां पक्षाणी सवारं गाणी लेपुं तो।

* फणतीति 'क्षुब्धविरिध'-[५।४।७०] ॥ इति क्ते निपातनात् फाण्टम्, यदश्रपितम्, अपिष्टम्, उदकसम्यर्कमात्राद्विभक्तसमौषधं कषायादि अग्निना तप्तं यदीषदुष्णं तत् फाण्टमित्येके, यथा 'फाण्टाभिरद्-भिराचमेद्' इति कदुष्णाभिरित्यनायासो गम्यते, अनायासः पुरुषोऽन्यो वा फाण्टशब्देनाऽभिधीयते इत्यन्ये, यथा 'फण्टाश्चिवास्त्रपाणयः' इति ।

फाल-पुं-८९१-कोस, लणुं लोअडी इण.

कृषक, कुशिक, फल ।

* फलति-विशीर्यते भूमिरनेन फालः ।

फाल-पुं-२२५-(शे. ७७) अणदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

फाल-न.-६६९-वस्त्र-उपासमांथी अनेलुं डोथ ते.

कार्पास, बादर ।

* फलं सस्यं तज्जं कार्पासादि (फालम्) ।

(फाल)-पुं-१०३९-लोडनी कोश.

कुशी ।

* यत् शाश्वतः-कुशो दभः कुशी फालः' ।

फाल्गुन-पुं-१५३-श्लगु भङीनो।

फाल्गुनिक, तपस्य, (तपस्यवत्), [फल्गुनाल शे. २३] ।

* फाल्गुनी-पौर्णमासी अस्य फाल्गुनः ।

फाल्गुन-पुं-७०८-अलुं न.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* फलति फल्गुनः, 'फलेगोन्तश्च'-[उणा-२९१] इत्युनः, प्रजादित्वात् स्वार्थेऽणि फाल्गुनः, फल्गुन्योर्जात इति वा ।

फाल्गुनानुज-पुं-१५३-(शे० २३) चैत्र भङीनो।

चैत्र, मधु, चैत्रिक [मोहनिक, कामसख

शे. २३] ।

फुल्ल-न.-११२७-प्रीलेलुं (पुष्प).

द्र० उच्छ्रवसितशब्दः ।

* फलति-विश्रीयते फुल्लम्, 'अनुपसर्गाः शीवः-'¹।४।२।८०॥ इति क्ते निपात्यते ।

फुल्लक-न.-३०४-(शि. ८९) आशयय-अद्भुत-रसनो स्थायी भाव.

द्र० अद्भुतशब्दः ।

फेन-पुं-१०७७-समुद्र ईषु.

द्र० अब्धिकफशब्दः ।

* स्फायते फेनः, 'दिननन-' (उणा २६८) ॥

इति ने निपात्यते ।

फेनिल-पुं-११३८-अरीठानुं जाड.

अरिष्ट ।

* फेनाः सन्त्यस्य फेनिलः, 'प्रज्ञापणोदक-फेनाद्'-¹।७।२।२२॥ इतीलः ।

फेरण्ड-पुं-१२८९-शियाण.

द्र० क्रोष्टशब्दः ।

* 'फे' इति रणति फेरण्डः, 'पिचण्ड'-

(उणा-१७६) ॥ इत्यण्डे निपात्यते ।

फेरव-पुं-१२८९-शियाण.

द्र० क्रोष्टशब्दः ।

* 'फे' इति खोऽस्य फेरवः ।

फेरु-पुं-१२८९-शियाण.

द्र० क्रोष्टशब्दः ।

* 'फे' इति रौति फेरुः, पृषोदरादित्वात् ।

फेला-स्त्री-४२७-अेहुं, नभतां वधेलुं.

भुक्तसमुद्भित, (भुक्तोच्छिष्ट) पिण्डोळि,

फेलि ।

* फेल्यते-त्यज्यते फेला, 'क्तेटः-'¹।५।३।

१०६॥ इत्यः ।

फेलि-स्त्री-४२७-अेहुं, नभतां वधेलुं.

द्र० फेलाशब्दः ।

* फेल्यते फेलिः, स्त्रीलिङ्गः, "नाम्पुपान्त्य-"

(उणा-६०९) ॥ इति किः ।

व

वक-पुं-१३३२-अगलो.

कह, वकोट ।

* वक्तीति वकः, न्यङ्क्वादित्वात् कत्व ।

वकनिषूदन-पुं-७०८-भीम.

द्र० किर्मीरनिषूदनशब्दः ।

* वक इव शाठ्येन वकः, तस्य निषूदनः वक-निषूदनः ।

वकुल-पुं-११३५-ओरसली.

केसर, 'केशर' ।

* वळकते पुष्पैर्बकुलः 'स्थावङ्कि'-¹(उणा-४८६) इत्युलो नलक् च ।

वकेरु-स्त्री-१३३३-(शि. १२०)-अगली.

द्र० बलाकाशब्दः ।

वकेरुका-स्त्री-१३३३-(शि. १२०)-अगली.

द्र० बलाकाशब्दः ।

अ .६३

वकोट-पुं-१३३२-अगलो.

वक, कह ।

* वक्ति वकोटः "कपोटवकोट-" (उणा-

१६१) इत्योटे निपात्यते ।

वङ्ग-पुं-९५७-अं गालदेश.

हरिकेलीय ।

* वङ्गन्ति वङ्गाः ।

'वदरा'-स्त्री-११३९-अपासतो छाड.

द्र० कर्पासशब्दः ।

वटु-पुं-८१३-अटुक, ननोष धारणु करनार आलक.

वटु, माणवक ।

'वडिश'-स्त्री-न.-९२९-भाषया पडडवानो आंङ-डा, गरध.

वडिश, मत्स्यवेधन ।

बदरी-स्त्री-११३८-ओरडी.

द्र० कर्कन्धुशब्दः ।

* 'बद स्थैर्ये' बदति बदरी 'ऋच्छिचट्टि'-
(उणा-३९७) ॥ इत्यरः ।

बदरीवासा-स्त्री-२०५-(शे. ५१) पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

बद्ध-पुं-४३८-डेही, आंधायेल.

द्र० कीलितशब्दः ।

* बध्यते स्म बद्धः ।

बधिर-पुं-४५४-अहेरी.

द्र० अकर्णशब्दः ।

* बध्नाति कर्णौ बधिरः 'शुभीषि'-(उणा-
४१६) इति किरिः ।

बन्दिन-पुं-७९४-स्तुति भंगल पांड ओलनार-
लाट, यारणु.

सूत, मङ्गलपाठक ।

* बन्दते स्तौति बन्दी, ग्रहादित्वाद् णिन् ।

बन्दी-स्त्री-८०६-डेही.

ग्रहक, प्रग्रह, उपग्रह ।

* बन्दते स्तौति मयेन बन्दी, हठाकृष्टा स्त्री,
बलवतो हस्ते क्षिप्तो राजपुत्रादिश्च, यदाहुः 'बन्दी स्यात्
पणबन्धस्थः' इति अचि गौरादित्वात् ङीः ।

बन्ध-पुं-५६४-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* बध्यते पञ्चभिर्भूतैर्बन्धः ।

बन्धक पुं-८८२-लेणुदर ने धेर गीरवे भूकेल
वस्तु.

आधि ।

* बध्यते संबध्यते बन्धकः, 'दृकृत्'-(उणा-
२७) इत्यकः ।

बन्धकी-स्त्री-५२८-असती, कुलटा स्त्री.

द्र० अविनीताशब्दः ।

* बध्नाति चित्तं बन्धकी 'दृकृत्'-(उणा-२७)
इत्यकः ।

बन्धन-नं.-४३९-अन्धन.

उद्धान ।

* बध्यतेऽनेन बन्धनम् ।

बन्धन-नं.-१२७४-दाभलु, पशुओने आंधवातुं
देरदुं.

दामन्, सदान ।

* बध्यतेऽनेन बन्धनम् ।

बन्धनग्रन्थि-पुं-९३१-मृगादि आंधवा भाटेनी
गांठ, पाश, गण.

पाश ।

* मृगादीनां बन्धनाय ग्रन्थिः बन्धनग्रन्थिः ।

बन्धु-पुं-५६१-२वर्ज.

बान्धव, स्व, ज्ञाति, स्वजन, सगोत्र ।

* बध्नाति स्नेहं बन्धुः, 'भृमृत्'-(उणा-७९६)
इत्युः ।

'बन्धुक'-पुं-११४९-अपोरीओ.

द्र० बन्धुजीवकशब्दः ।

बन्धुजीवक-पुं-११४९-अपोरीयातुं आउ.

बन्धुक, 'रक्तक, बन्धुक' ।

* जीवानां बन्धुः, बन्धून् जीवयति वा बन्धु-
जीवकः ।

बन्धुता-स्त्री-१४२२-अंधुओने समूह.

* बन्धूनां समूहो बन्धुता "ग्रामजनबन्धुगज-
सहायात् तद्"-१६।२।२८॥

बन्धुदा-स्त्री-५२९-(शे. ११२) असती कुलटा
स्त्री.

द्र० अविनीताशब्दः ।

बन्धुर-नं.-१४४४-सुं दर, मनोदर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* बध्नाति मनो बन्धुरम् "वाश्यसि"-(उणा-
४२३) इत्यरः ।

बन्धुर-नं.-१४६८-स्वाभाविकं ज्ञानुं.

उन्नतानत, 'बन्धूर' ।

* बध्नाति गतिं बन्धुरम् ।

बन्धुल-पुं-५४८-अभियारिणी स्त्री नो पुत्र.

बान्धकिनेय, कौलटेर, असतीसुत, (कौलटेय) ।

* बन्धून् लाति बन्धुलः ।

बन्धूक-पुं-११४९-अपोरीयानुं अ३.

□ बन्धुजीवक, 'रक्तक, बन्धुक' ।

* बध्नाति चित्तं बन्धूकः 'मृमन्यञ्जि'-
(उणा-५८) इत्युक्तः ।

'बन्धूकपुष्प'-पुं-११४४-असन पृक्ष.

'बन्धूर'-न.-१४६८-स्वाभाविके ङीसु.

□ बन्धुर, उन्नतानत ।

बन्ध्य-न.-१५१६-अथ, निष्कल.

* बन्ध्य, मोघा, अफल, मुघा ।

बप्पीह-पुं-१३२९-यातक पक्षी.

द्र० चातकशब्दः ।

* नभोऽम्बुवानाद् वाः पानमीहते बप्पीहः,
पृषोदरादित्वात् ।

बभ्रु-पुं-२२७-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* विभर्ति विश्वं बभ्रुः 'हनिया'- (उणा-७३३)

इति कुः द्वित्वं च ।

बभ्रु-पुं-४५३-टावीओ.

द्र० ऐन्द्रलुप्तिकशब्दः ।

* विभर्ति निष्केशितां बभ्रु, "हनिया'- (उणा-
-७३३) इति कितुद्वित्वम् ।

बभ्रु-पुं-१३०२ नोणियो.

□ नकुल, पिङ्गल, सर्पहन ।

* विभर्ति बभ्रुः "हनिया'- (उणा-७३३) इति
कितुद्वित्वम् च ।

बभ्रु-पुं-१३९७-लालभिश्चित पीजा वर्ण.

द्र० कडारशब्दः ।

* विभर्ति बभ्रुः ।

बर्कर-पुं-१२७६-युवान अक्षरे.

□ बर्कर ।

बर्बर-पुं-९३२-पामर, नीय.

द्र० इतरशब्दः ।

* वृणोति बर्बरः-'कृगश'- (उणा-४४१) इति
वरद् ।

बवरी-स्त्री-५७०-(शे. ११९) केश रथना,
अंभोडो.

□ कवरी, केशवेष ।

बह-पुं-न.-११२३-पत्र, पांडु.

द्र० छदशब्दः ।

* बहते बहं पुं क्लीबलिङ्गः ।

बह-पुं-न.-१३२०-भोरतुं पीछुं.

द्र० कलापशब्दः ।

* बहते नृत्येनोर्ध्वी भवति बहं पुं क्लीब-
लिङ्गः ।

बहिःशुष्मन्-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* बहिर्दर्मः शुष्म बलमस्य बहिः-

शुष्मा । बहते बधते बहिरिति व्यस्तम्, यथा बहिः-
मुखा देवाः, शुष्यत्यनेन शुष्मा यथा- शुष्मणि प्रण-
यनाभिसंस्कृते इति ।

बहिःण-पुं-१३१९-भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

* बर्हाणि सत्यस्य बहिःणः "फलवर्हाद्"-
॥७॥२॥१३॥ इतीनः- बहतीति वा "द्रुहवृहि"-
(उणा-१९४) इतीणः, शिखादित्वादिनि बर्हीति
वा ।

बहिर्ध्वजा-स्त्री-२०५-(शे. ४०)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

बहिर्न-पुं-१३२०-(शि. ११७)-भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

बहिर्ज्योतिष्-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* बहिर्षो दर्भा ज्योतिरस्य बहिर्ज्योतिः ।

बहिर्मुख-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

* बहिर्गनिमुखमेषांबहिर्मुखाः ।

बहिर्मुष्टि-पुं-८३५-द्वानुं आसन.

□ विष्टर ।

* बहिर्षां दर्भाणां मुष्टिर्बहिर्मुष्टिः ।

‘बहिःरुत्क’-पुं-११००-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

बहिःरुत्थ-पुं-११००-(शि.-९९)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

बहिष्-न.-८२०-धरा.

द्र० अध्वरशब्दः ।

* बृंहति वर्धते धर्मोऽत्र बहिः, क्लीबलिङ्गः

“बहिर्वृ हेनेलुक च”-(उणा-९९०) इतीम् ।

बहिष्-पुं-न.-११९२-दल, दल.

□ दर्भ, कुशा, कुथ, पवित्र ।

* बृंहति बहिः, पुं क्लीबलिङ्गः, “बहिर्वृ हेनेलुक च”-(उणा-९९०) इतीम् ।

बहिष्-पुं-११००-(शि. ९९)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

‘बहिष्ठा’-न.-११५८ सुगंधीवायो.

द्र० जलशब्दः ।

बल-पुं-१७४-धन्द्रो शत्रु.

* बलति बलः ।

बल-पुं-२२४-अलदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* बलभद्रैकदेशो बलः, भीमवत्, बलमस्या-स्तीति वा ।

बल-न.-६२९-वीथ, शुक्र.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

* बलति बलम् ।

बल-पुं-६९७-अलदेव.

* बलमस्त्येषां बला, बलदेवैकदेशो वा ।

बल-न.-७१४-लक्ष्म, राग्यना सात अंग रैडी सातभु अंग.

* बलं सैन्यम् ।

बल-न.-७४५-रौ-य.

द्र० अनीकशब्दः ।

* बलति प्राणिति बलम् ।

बल-पुं-न.-७९६-पराक्षम.

द्र० ऊर्जशब्दः ।

* बलत्पनेन बलं पुं क्लीबलिङ्गः “वर्षादयः क्लीबे” ॥५॥३॥२९॥ इत्यम् ।

बलदेव-पुं-२२५-अलदेव, कृष्णुना भोटा भाठ.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* बलेन दीव्यति बलदेवः ।

बलदेवस्वस्व-स्त्री-२०५-(शि.-६१)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

(बलद्विष्)-पुं-१७५-धन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

बलभद्र-पुं-२२५-अलदेव, कृष्णुना भोटा भाठ,

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* बलेन भद्रो बलभद्रः ।

बलवत् अ.-१५३५-अतिशय, धञ् ।

□ सुष्टु, किमुत, अतीव, निर्भर ।

* बलं वाति बलवत् “सश्चद्रेहत्-” (उणा-८८२) इति निपात्यते यथा-“बलवदपि शिक्षितानामात्मन्यप्रत्ययं चेतः” ।

बलवत्-पुं-४४९-अलवान, पुष्ट.

□ अंसल, बलिन्, निर्दिग्ध, मांसल, उपचित ।

बलहीनता-स्त्री-३१९-शानि, अलहीनपञ्चु.

□ ग्लानि ।

* बलहीनता बलापचयः ।

बला-स्त्री-४५-श्री कुंथुनाथ ल. नी शासनहेवी.

* बलमस्त्यस्या बला ।

बलाक-पुं-१३३३-अगलानी अेक वत.

□ बलाहक ।

* “शल्लिबलि-” (उणा-३४) इत्याके बलाकः, पुं स्ययम्, यद् वाचस्पतिः बलाकस्तुबलाहकः । पुं ध्वजेऽपि स्त्रीलिङ्ग एवायम् इति लिङ्गानुशासनकृतः ।

बलाका-स्त्री-१३३३-अगली.

□ विसकण्ठिका, (विसकण्ठिका) [विसकण्ठिका, बकेरुका, बकेरु शि. १२०] ।

* बलमकति बलाका ।

बलाङ्गक-पुं-१५६-वसंत ऋतु.

द्र० इष्यशब्दः ।

* बलं वीर्यमङ्गेऽस्माद् बलाङ्गकः ।

बलाटर-पुं-११७२-भग.

सुद्ग, प्रथन, लोभ्य, हरित, हरि ।

* बलमटति बलाटः ।

बलात्कार-पुं-८०४-अलात्कार, लुलभ.

प्रसभ, हट ।

* 'बलादित्यव्ययं हठाथे' बलात् करणं बलात्कारः ।

बलाश-पुं-४६२-कं.

द्र० कफशब्दः ।

* बलमश्नाति बलाशः ।

बलाहक-पुं-१६४-भेध, वाष्ण.

द्र० अभ्रशब्दः ।

* बलन्ति जीवन्त्यनेन बलाहकः "बलिबलि"-
(उणा-८१) इत्याहकः, वारिणो वाहको वा पृषोद-
रादित्वात् ।

बलाहक-पुं-१३११-नाग.

* बलते बलाहकः ।

बलाहक-पुं-१३३३-अगला नी ओड गत.

बलाक ।

* बलति बलाहकः "बलिबलि"-
(उणा८१)

इत्याहकः ।

बलि-पुं-२२१-विष्णुनोवध्य राक्षस.

* बलति बलिः "पदिपठि"-
(उणा-६०७)

इति इः ।

बलि-पुं-स्त्री-४४९-अलिदान.

उपहार ।

* बल्यनेन बलिः, पुंस्त्रीलिङ्गः "पदिपठि"-
(उणा-६०७) इतीरः ।

बलि-पुं-६९९-छट्ठा प्रतिवासुदेव.

* बलति प्राणिति बलिः ।

बलि-पुं-स्त्री-७४५-भुत्तयज्ञ, कर.

कर, भागधेय ।

* बलन्त्यनेन बलिः, पुंस्त्रीलिङ्गः "पदिपठि"-
(उणा-६०७) इतीः ।

बलि-पुं-२३१-८२२-भूतयज्ञ, अलिदान.

भूतयज्ञ ।

* बलन्त्यनेनेति बलिः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

बलि-पुं-२९४-(शे. ८६)-आवर, धंटी.

धूमल ।

बलित-न.-४२०-(शे. १०२)-काणा भरी

द्र० कृष्णभूषणशब्दः ।

बलिन-पुं-४४८-अलवान, पुष्ट.

द्र० अंसलशब्दः ।

* बलमस्त्यस्य बली, बलवानपि ।

बलिन-पुं-११७१-अड.

माष, मदन, नन्दिन्, वृष्य, बीजवर ।

* बलं रेतोऽस्त्यत्र बली ।

बलिन-पुं-२२५-(शे. ७७)-अलहेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

बलिन्दम-पुं-२१९-(शे. ६४) विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

बलिपुष्ट-पुं-१३२२-(शे. ११८)कागडो.

द्र० अन्यभृत्शब्दः ।

बलिवन्धन-पुं-२२१-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

बलिभुज्-पुं-१३२२-कागडो.

द्र० अन्यभृत्शब्दः ।

* बलिं भुङ्क्ते बलिभुक्, वैश्वदेवभागार्हत्वात्,

बलिपुष्टोऽपि ।

'बलिमुख'-पुं-१२९२-वांशे.

द्र० कपिशब्दः ।

बलिवेश्मन्-पुं-१३६३-पाताल.

द्र० अधोमुवनशब्दः ।

* बलेवै रोचनासुरस्य वेश्म बलिवेश्म ।

बलिश-न.-१११९-गांडमंथीनीकण्डो अं.दुर.

* बलति प्राणिति बलिशं 'बलेर्णिद्वा' (उणा-५३६)

इतीशः ।

बलीमुख-पुं-१२९२-वानर, वांशे.

द्र० कपिशब्दः ।

* बल्यस्त्वक्संकोचा मुखेऽस्य बलिमुखः ।

बलीचद-पुं-१२५७-अण्ड.

द्र० ऋषभशब्दः ।

* बलं वर्धयति बलीचदः पृषोदरादिस्वात् बलीं वृणाति वा ।

‘बष्कयणी’-स्त्री-१२६७-लांआवभत नी विया-येदी गाय.

द्र० बष्कयिणीशब्दः ।

बष्कयिणी-स्त्री-१२६९-लांआवभत नी विया-येदी गाय.

□ प्रौढवत्सा, (चिरप्रसूता), ‘बष्कयणी’ ।

* बस्कतेऽतिक्रामति बष्कयश्चिकालः “गय-दृष्टदया”- (उणा-३७०) इति निपात्यते, सोऽस्त्यस्या बष्कयिणी ।

‘वस्त’-पुं-१२७५-अकरो.

द्र० अजशब्दः ।

वस्ति-पुं-स्त्री-६०६-मूत्राशय.

□ मूत्रपट, मूत्राशय ।

* वसत्यस्यां मूत्रं वस्तिः पुंस्त्रीलिङ्गः ‘लुञ्जा’- (उणा-६४६) इति तिः, वस्तयत इति वा “स्वरेभ्य इः”- (उणा-६०६) ।

वस्तिमल-न.-६३३-मूत्र, पेशाभ.

□ मूत्र, मेह, प्रस्त्राव, नृजल, खव ।

* वस्तेमलं वस्तिमलम् ।

(बहल)-न.-१४३७-धट, निरंतर.

द्र० अविरलशब्दः ।

बहिर्द्वार-१००७-तोरण.

□ तोरण ।

* द्वाराग्रे स्तम्भोपरिनिबद्धं बहिर्द्वारम् ।

बहिश्चर-पुं-१३५२-अयतो, अलङ्-तु.

द्र० कुरचिल्लशब्दः ।

* जलाद् बहिश्चरति तरीतुमनभिज्ञत्वाद्बहिश्चरः ।

बहिस्-अ.-१५४१-अङार.

* बहते बहिः “बंहिवृहेर्नलुकृच” “(उणा-९९०) इतीष् । यथा-ग्रामाद् बहिर्वसति ।

बहु-न.-१४२५-अङु, धञुं.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* बहति बहु “भिवहि”- (ऊणा-७२६)

इति उः ।

बहु-न.-१४३०-विशाल, भोदुं.

द्र० उरुशब्दः ।

* बहति बहु ।

बहुकर-पुं-३६३-अणुं साईं करनार, आडुं डाढ-नार.

द्र० खलपूशब्दः ।

* बहु करोति बहुकरः संमार्जकः, बहुधान्या-जक इत्यन्ये ।

बहुकरी-पुं-स्त्री-१०१६-सावरणी.

□ शोधनी, संमार्जनी, वर्धनी, समूहनी, [पवनी शि. ८९] ।

* बहु करोति बहुकरी पुंस्त्रीलिङ्गः ।

बहुगर्हवाच-पुं-३४७-वायाल, अङु निंघ भाषणुं करनार.

□ जल्पाक, वाचाट, वाचाल ।

* बहु निःसारतया गर्ह्या वागस्य बहुगर्ह्यवाक् ।

बहुत्वक्क-पुं-११४४-भोणपत्रनुं श्लक्ष.

□ भूर्ज, मृदुच्छद, ‘चर्मिन्, मृदुत्वच्’ ।

* बहुव्यस्त्वचोऽस्य बहुत्वक्कः ।

बहुदुग्धा-स्त्री-१२६९-ध्यां दूधवाणी गाय.

□ वञ्जुला ।

* बहु प्रचुरं दुग्धमस्या बहुदुग्धा ।

बहुधान्याजक-पुं-३६३-(शि.२४)-धञुं धान्य पेदा करनार.

द्र० खलपूशब्दः ।

बहुपाद्-पुं-११३२-वङुनुं आड.

□ न्यग्रोध, वट, वैश्रवणालय ।

* बहवः पादा मूलान्यस्य बहुपात् “सुसङ्ख्यात्” ॥७३१५०॥ इति पाद्भावः ।

बहुपुत्री-स्त्री-२०५-(शि.५९)-पावर्ती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

बहुप्रज-पुं-१२८८-भू३.

द्र० आखनिकशब्दः ।

* बहुव्यः प्रजा अस्य बहुप्रजः ।

बहुप्रद-पुं-३८५-धलुं आपनार.

□ स्थूललक्ष, दानशौण्ड ।

* बहु प्रदत्ते बहुप्रदः ।

बहुप्रसू-स्त्री-५५८-धलुं वार प्रसव करनारी स्त्री.

□ कृमिल ।

* बहुन्यपत्यानि प्रमृते बहुप्रसूः ।

बहुभूजा-स्त्री-२०५-(शि. ५२)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

बहुमार्गी-पुं-९८८-धलुं रस्ता वेगा थाय तेयुं स्थान.

□ चत्वर ।

* बहवो मार्गाः समाहृताः बहुमार्गी ।

बहुमूत्रता-स्त्री-४७०-प्रमेह रोग.

□ प्रमेह, [मेह शि० ३४] ।

बहुरूप-पुं-६४७-राण.

द्र० अग्निवल्लभशब्दः ।

* नानाकृतिगन्धत्वाद् बहुरूपः ।

बहुरूप-पुं-९८-(शि. ९) सुय.

द्र० अंशुशब्दः ।

बहुरूप-पुं-२००-शंकर.

द्र० अइहासिनशब्दः ।

बहुरूप-पुं-२१९-(शि. ७१)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

बहुरूप-पुं-१४६९-(शि. १३१)-विविध प्रका. रतुं.

द्र० बहुविधशब्दः ।

बहुल-पुं-१४७-कृष्णपक्ष.

□ (असितपक्ष) ।

* बंहते वर्द्धते तमोऽस्मिन्निति

बहुलः ।

बहुल-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* बंहते वर्द्धते बहुलः “स्थावङ्कि”-(उणा-४८६) इत्यलो न लृक् च ।

बहुल-न.-१४२५-धलुं.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* बंहते बहुलम् “स्थावङ्कि”-(उणा-४८६)

इत्यलो न लृक् च, बहु लातीति वा बहुलः ।

बहुलग्रोव-पुं-१३२०-(शि.-१८९) भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

बहुला-स्त्री-१०९-कृत्तिका नक्षत्र.

□ कृत्तिका, अग्निदेवा ।

* बंहन्ते खे बहुलाः “स्थावङ्कि”-(उणा-

४८६) इत्यादिना उधः कित् न लृक् च “मघा

अपकृत्तिका बहौ” (लिङ्गा-२६) इति । स्त्रीलिङ्गः,

नित्यं बहुवचनान्तः ।

‘बहुलीकृत’-पुं-११८३-छोडांविनातुं अनाञ्.

□ पूत, निर्लेसीकृत ।

बहुवर्णपुरुषवृष्टि-पुं-६३-अरिहंतनो १६ भो.

अतिशय, पंचवर्णी कुलोनी वृष्टि.

* बहुवर्णानां पञ्चवर्णानां जानूत्सेधप्रमाणपुष्पाणां

वृष्टिः स्यादिति षोडशः ।

बहुविध-पुं-१४६९-धलुं प्रका. रतुं.

□ विविध, नानारूप, पृथग्विध, [बहुरूप,

पृथग्रूप, नानविध शि० ३१] ।

* बहु विधोऽस्य बहुविधः ।

बहुशङ्ग-पुं-२१९-(शि. ७२) कृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

बहुसूति-स्त्री-१२६८-धलुं वभत प्रसव कर-
नारी गाय.

□ परेषु ।

* बह्वी सूतिरस्या बहुसूतिः ।

बाढ-न.-१५०५-धलुं अतिशय.

द्र० अतिमर्यादशब्दः ।

* बाह्यते स्म बाढम्, “क्षुब्धविरिब्ध”-

॥४।४।७०॥ इति सायुः ।

बाण-पुं-२२१-विष्णुनो वध असुर.

* बाणयति युद्धाय रिपून् बाणः ।

बाण-पुं-न.-७७८-आणु, तीर.

द्र० अजिह्मशब्दः ।

* बाणस्यस्मिन् पुष्पा इति बाणः पुंक्लीबलिङ्गः

व्यञ्जनाद् घञ् ।

(बाणजित्)-पुं-२२१-कृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

(बाणधि)-पुं-७८२-आणु राभवानुं आधु.

द्र० उपासङ्गशब्दः ।

बाणपुर-न.-९७७-आणुसुरनुं नगर.

□ देवीकोट, उमावन, कोटिवर्ष, शोणितपुर ।

* बाणाऽसुरस्य पुरं बाणापुरम् ।

बाणमुक्ति-पुं-७८०-धनुष्यभां धी आणु नुं
छोडपुं ते.

□ व्यवच्छेद ।

* बाणस्य धनुर्मन्त्राद् मुष्टिना मोक्षणं बाण-
मुक्तिः ।

बाणासन-न.-७७६-पशुषु-धनुष्य नी दोरो.

द्र० गुणशब्दः ।

* बाणाः अस्यन्तेऽनेन बाणासनम् ।

बादर-न.-६६९-कपासभां धी अनेलुं वरत्र.

□ कार्पास, (फाल) ।

* बदरस्य विकारो बादरम् ।

बादर-पुं-११३७-कपासतो छोड.

द्र० कर्पासशब्दः ।

* बदति स्थैर्यं भजते बादरः “जठर”-(उणा-

४०३) इत्यरे निपात्यते ।

बादरायण-पुं-८४७-आसक्तपि.

द्र० कानीनशब्दः ।

* बादरस्यापत्यं बादरायणः नडादित्वादायनण् ।

बाधि-न.-१३७१-(शि. १२५) दुःष्.

द्र० असुखशब्दः ।

बाधा-स्त्री-१३७१-दुःष्.

द्र० असुखशब्दः ।

* बाधनं बाधा “क्तेटः”-१५।३।१०६॥

इत्यः घञि बाधोऽपि ।

बान्धकिनेय-पुं-५४८-अभियारिणीस्त्रीनो पुत्र.

□ बन्धुल, कौलटेर, असतीसुत, (कौलटेय) ।

* बन्धक्या अपत्यं बान्धकिनेयः “कल्याण्या-”

।६।१।७९। इत्येयण् ।

बान्धव-पुं-५६१-स्वजन.

□ स्व, ज्ञाति, स्वजन, बन्धु, सगोत्र ।

* बन्धुरेव बान्धवः, प्रसादित्वादण् ।

बाभ्रवी-स्त्री २०५-(शि. ४९)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

बाहस्पत्य-पुं-८७२-नास्तिक (यावाँक).

□ नास्तिक, चार्वाक, लौकायतिक, [लौका-
यितिक शि. ७६] ।

* बृहस्पतिना कृतं बाहस्पत्यं शास्त्रम्, तत्र
साधुर्बाहस्पत्यः, बृहस्पतेरयं शिष्य इति वा “अनि-
दमि-” ॥६।१।७५॥ इति ज्यः ।

बाल-पुं-३३८-आलक.

द्र० अर्मशब्दः ।

* बलति प्राणिति स्तन्येन बालः, ज्वलादि-
त्वाणः ।

बाल-पुं-३५२-भूष्, अज्ञानी.

द्र० अमेधसूशब्दः ।

* बाल इव बालः ।

बाल-पुं-१२१९-पांय वषंनो हाथी.

* बलति बालः ।

बालक्रीडनक-न.-६८८-गेडी-आलकोने रभवानुं
साधन.

द्र० गिरिशब्दः ।

* बालाः क्रीडन्त्यनेन बालक्रीडनकं ।

बालगर्भिणी-स्त्री-१२७०-प्रथमगर्भिणी थयेवी
गाथ.

□ पलिकनी, [मलिनी शि. ११२] ।

(बालगर्भिणी)-स्त्री-१२६६-आत्य वयमां गल-
वती थयेवी गाथ.

द्र० गर्भिणीशब्दः ।

बालचर्य-पुं-२०९-(शे.-६३)-कति'ड्ये.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

बालमूषिका-स्त्री-१३०१-नातो उ'दर.

गिरिका, (खटाखु) ।

* 'खटाखुर्बालमूषिका' इति दुर्गः ।

बालसन्ध्याभ-स्त्री-१३९६-क'धक रातो वर्णः.

अस्न ।

* बालसन्ध्याया इवाभा अस्य बालसन्ध्याभः ।

बालसात्म्य-न.-४०४-(शे.-९८)-दूध.

द्र० ऊधस्यशब्दः ।

बाला-स्त्री-३३३-क'न्या, कुमारी.

वासू ।

बालिका-स्त्री-६५६-वाली, कान्तुं भूषण.

बालिनी-स्त्री-१०८-अश्विनी नक्षत्र.

अश्विनी, अश्विक्किनी दक्षदेवता अश्वयुज् ।

* बालाः केशाः सन्त्यस्या बालिनी ।

बालिश-पुं-३५१-मूष'.

द्र० अमेधसशब्दः ।

* बलति प्राणिति जनन्यो बालिशः "बलेर्णिद् वा" (उणा-५३६) ॥ इति इशः ।

बाल्य-न.-३३९-आस्थावस्था.

शिशुत्व, शैशव ।

* बालस्य भावः कर्म वा बाल्यं, राजादित्वात् द्यण ।

बाष्प-पुं-न.-३०७-आंसु.

द्र० अश्रुशब्दः ।

* बाध्यते चक्षुरिति बाष्पः पुंक्लीबलिङ्गः, "रादिवाधिवनिहनेः ष् च" ॥ (उणा-२९९) ॥ इति षः ।

बाष्प-पुं-न.-११०२-गरभी.

उष्मन् ।

* बाधते बाष्पः पुंक्लीबलिङ्गः "शादिवाधि"- ॥ (उणा-२९९) ॥ इति षः, षत्वं च ।

बाहु-पुं-स्त्री-५८९-भुग, हाथ.

भुज, प्रवेष्ट, दोम्, वाहा ।

६४

* वहति बाहुः, पुंक्लीलिङ्गौ "मिवहि"- (उणा-७२६) इति णिदुः ।

बाहुचाप-पुं-६००-(शे.-१२५)-वाम, अ'ने हाथ आडा बांया करे तेठवी ल'याध.

द्र० न्यग्रोधशब्दः ।

बाहुत्राण-न.-७६९-हाथनुं अ'पतर.

बाहुल ।

* बाहुस्त्रायतेऽनेन बाहुत्राणम् ।

बाहुदन्तेय-पुं-१७२-ध'न.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* बहुदन्त्या अपत्यं बाहुदन्तेयः ।

बाहुदा-स्त्री-१०८६-आहुदा नदी.

आर्जुनी, सैतवाहिनी ।

* बाहुभिर्दीयते तीर्यते बाहुदा "क्वचित्"- ॥५।१।१७१॥ इति डः, बाहुदेन कार्तवीर्यार्जुनेनावतारितेत्यन्ये ।

बाहुभूषा-स्त्री-६६२-आणुअ'ध, कडु.

केयूर, अङ्गद ।

(बाहुयुद्ध)-न.-७९९-भुगवडे युद्ध करयुं ते.

नियुद्ध ।

बाहुल-पुं-१५५-कति'क-भास.

द्र० ऊर्ज'शब्दः ।

बाहुल-न.-७६९-हाथ नुं अ'पतर.

बाहुत्राण ।

* बाहुं लाति बाहुल्म् ।

(बाहुलेय)-पुं-२०८-कति'ड्ये, शंकरेण पुत्र.

द्र० उमासुतशब्दः ।

बाहुसम्भव-पुं-८६३-क्षत्रिय.

क्षत्र, क्षत्रिय, राजन्य, राजन् ।

* ब्रह्मणो बाहुभ्यां संभवति बाहुसम्भवः, यद्

भ्रुतिः- “बाहू राजन्यः कृतः” ।

बाहूपवाहुसन्धि-स्त्री-५९०-(शि. १२४)-कोष्ठी.

द्र० कफणिशब्दः ।

बाह्याराम-पुं-१११२-नगरनी अहारतो अगोत्रो.

□ पौरक ।

* पुरस्य बहिर्भव आरामो बाह्यारामः ।

‘बाह्यिक’-पुं-१२३५-वाङ्मोक्ष देशना धोडा.

द्र० बाह्यिकशब्दः ।

‘बाह्येलोक’-पुं-१२३५-वाङ्मोक्ष देशना धोडा.

द्र० बाह्यिकशब्दः ।

‘विड’-न.-९४२-पीडलवणु, पडावेतुं भीडुं.

□ विड, पाक्य ।

विडाल-पुं-१३०१-थिलाडो.

द्र० ओतुशब्दः ।

* विडयते आकृष्यते विडालः “कुलिपलि-” (उणा-४७६) ॥ इति किडालः, विलं दारयति वा, विशत्रालात्याखूनिति वा, पृषोदरादित्वात्, विला-न्यलति पर्याप्नोति वा, विरुद्धं लाल्यते वा, विट आल-मस्य, अद्युचित्वादिति वा ।

विडालक-न.-१०५८-हरताल.

द्र० आलशब्दः ।

* विडालनेत्रप्रतिकृतिविडालकम् ।

विडौजस्-पुं-१७१-ध-द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* वेवेष्टि विड् व्यापकं ओजोऽस्य विडौजाः, पृषोदरादित्वात्, विडं भेदकं ओजो यस्येति वा ।

विन्दु-पुं-१०८९-पाष्ठीतुं टीपुं.

□ पृषत्, पृषत, विपृष् ।

* ‘विदु अवयवे’ विन्दति विन्दुः, पुलिङ्गः

“भृभृत्”-(उणा-७१६) इत्युः ।

विभीतक-त्रि.-११४५-अडेडा.

द्र० अक्षशब्दः ।

* बिभेत्यस्माद् बिभीतकः त्रिलिङ्गः “भियो द्वे च”-(उणा-७८) ॥ इति तकक, बिभेदक इत्यन्ये ।

विभेदक-पुं-११४५-(शि. १०३) अडेडा.

द्र० अक्षशब्दः ।

विम्ब-पुं-न.-१०७-यन्दनुं मिम्भ.

□ मण्डल ।

* बध्नाति रश्मिभिर्योमिति विम्ब पुं क्लीबलिङ्गः, “डिनीबन्धि”-(उणा-३२५) इत्यादिना डिम्बः, विम्बेति सौत्रो वा धातुः विम्बति भाति विम्बम् ।

विम्बी-स्त्री-११८५-टी डोला, गीलोडा नो वेले.

द्र० तुण्डिकेरिकाशब्दः ।

* बध्नाति विम्बी “डिनीबन्धि”-(उणा-३२५) ॥ इति डिम्बः ।

विल-न.-१३६३-छिद्र.

द्र० कुहरशब्दः ।

* विलति भिनत्ति विलम् ।

विलेशय-पुं-१३०३-सप, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

* विले शेते विलेशयः “शयवासिव से”-१३।२। २५ ॥ इति सप्तम्या अलुप् ।

विल्व-पुं-११३५-पीलीतुं आड.

□ मादूर, श्रीफल, ‘शाण्डिल्य, शौलूष’ ।

* विलति भिनत्ति विल्वः “निष्ठीवी”-(उणा-५५१) ॥ इति किद्रः ।

(विस)-न.-११६५-कभलनी नाण.

□ पञ्चनाल, मृणाल, तन्तुल, विस, ‘विश’ ।

(विसकण्डिका)-स्त्री-१३३३-अगली.

द्र० बलाकाशब्दः ।

(विसप्रसूत)-न.-११६१-कभल.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

‘बिसिनी’-स्त्री-११६०-कभलनो वेले.

द्र० नलिनीशब्दः ।

बीज-न.-६२९-शुक, वीथी.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

* वेति प्रजायतेऽनेनबीज “वियो जक्”-(उणा-१२७) ॥

बीज-न.-१५१३-ठारथु.

द्र० कारणशब्दः ।

* वेति बीजं “वियोजक”-(उणा-१५७) ॥

बीजकोश-पुं-११६५-उभयना श्रीनो डोडो.

□ वराटक, कर्णिका ।

* बीजानां पद्माक्षनाम्नां कोशो बीजकोशः ।

बीजकोशी-स्त्री-११३०-शींग, श्रीनो डोश.

□ शिम्बा, शिमि, शमि, शिम्बि, ‘शिम्बी’ ।

* कुशान्त्यस्यां कोशी, बीजानां कोशीव पिधा-
यकत्वाद् बीजकोशी ।

बीजदशक-पुं-३३०-(शि. ९१) सूयन करनार.

□ सूत्रधार, सूचक, (स्थापक) ।

बीजपुष्पिका-स्त्री-११७८-बुवार.

□ यचनाल, योनल, जर्णाङ्घ्रिय, देवधान्य,
जोन्नाला ।

* बीजाकारं पुष्पमस्या बीजपुष्पिका ।

बीजपूर-पुं-११५०-श्रीनेर.

□ मातुलङ्ग, ‘फलपूर, रुचक,’ [मातुलङ्ग शि.
१०४] ।

* बीजैः पूर्यते बीजपूरः ।

बीजरुह-पुं-१२०१-श्रीभांथी उत्पन्न थाय
ते डंगर वगेरे

* बीजात् सस्याद् रोहन्ति बीजरुहाः, आदिग्रह-
णाद् षष्टिकमुद्गादयः ।

बीजवर-पुं-११७१-अडे.

□ माष, मदन, नन्दिन्, वृष्य, बलिन ।

* बीजेषु वरो बीजवरः, बीजं शुक्रं वृणोति वा ।

बीजसू-स्त्री-९३७-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः

* बीजानि सूते बीजसूः ।

बीजाकृत-न.-९६९-प्रथम वावीने जेडुलु भेतर.

□ उपकृष्ट ।

* अबीजं सबीजं बीजसंपन्नं बीजाकृतम् ।

“तीथशम्भबीजाद्”-।७।२।१३५॥ इति डाच् ।

बीजिन-पुं-५५६-पिता.

द्र० जनकशब्दः ।

* बीजमस्त्यस्य बीजी ।

बीजोदक-न.-१६६-(शि. ३०) पाणीना डरा.

द्र० करकशब्दः ।

बीज्य-पुं-७१३-वंशज.

□ वंश्य, वंशज ।

* बीजे साधुबीज्यः, यथा सूर्यबीज्यो रामः ।

बीभत्स-पुं-२९५-श्रीभत्सरस-नव रस पैडीयेड-
२स.

* बीभत्सा अस्त्यस्मिन् बीभत्सः ।

बीभत्स-पुं-७१०-अनुन.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* बीभत्सते बीभत्सः, बीभत्सुरपि ।

बीभत्सु-पुं-७१०-(शि. ६०) अनुन.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

(बुक्क)-न.-६२३-हृद्य.

द्र० बुक्कनशब्दः ।

बुक्कन-पुं-६२३-हृद्य.

□ हृद्, हृदय, वृक्का, (बुक्क), सुरस, (अग्रमांस) ।

* बुक्कयते स्वादुत्वाद् मृग्यते बुक्का ॥ “उक्षि-
तदय”-(उणा-९००) ॥ इत्यनन्तः पुंस्ययम्
“क्तेटो-” ॥५।३।१०६॥ इत्यप्रत्यये तु बुक्का
स्त्रियामाबन्तः, पुंलिङ्ग इति गौड ।

बुक्कन-न.-१४०७-इतरातुं लसपुं.

□ भषण ।

* ‘बुक्कभषणे’ बुक्कयते इति बुक्कनम् ।

बुक्कस-पुं-९३३-यांशल.

द्र० अन्तावसायिनशब्दः ।

* बुक्कति श्वाऽस्य बुक्कसः “फनस”-
(उणा-५७३) इत्यसे निपात्यते, बुक्कामस्यतीति वा
पुत् कुत्सितं कसति पुक्कस इत्येके बुक्कस इत्यन्ये श्वपचो
डोम्बो बुक्कसो मृतप इत्ववान्तरभेदोऽत्र नाश्रितः ।

बुद्ध-पुं-२३२-सुगत, बुद्ध.

द्र० अद्रयशब्दः ।

* बुध्यते तत्त्वादिना बुद्धः ।

बुद्ध-न.-१४९६-गणेशु.

द्र० अवगतशब्दः ।

बुद्धि-स्त्री-३०८-अ५५५, शान्.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* बुध्यतेऽनया बुद्धिः ।

बुद्धिशक्ति-स्त्री-१५२४-प्रज्ञा साभर्थ्यं ।

निष्क्रम ।

* बुद्धिशक्तिरष्टधा-प्रज्ञासाभर्थ्यं ।

बुद्धिसहाय-पुं-७१९-(शि.६२) प्रधान, सलाह-
आपनाः मन्त्री.

अमात्य, सचिव, मन्त्रिन, धीसख, साम-
वायिक ।

बुद्धीन्द्रिय-न.-१३८४-ज्ञानेन्द्रिय, मन-प्रे-कान्ते
आंभ त्वया लल अने नाड.

'धीन्द्रिय' ।

* बुद्धिहेतुरिन्द्रियं बुद्धीन्द्रियं स्पृश्यतेऽनेन
स्पर्शनम् आदिग्रहणाद् रसनप्राणचक्षुःश्रोत्राणीन्द्रियाणि
गृह्यन्ते यद्वोचाम प्रमाणमीमांसायाम्-“स्पर्शा-
रसगन्धरूपशब्दग्रहणलक्षणानि स्पर्शनरसनप्राणचक्षुः-
श्रोत्राणीन्द्रियाणि द्रव्यभावभेदानि ।

बुद्बुद्-पुं-१०७७-पाण्डुतो परपोषो.

स्थासक, (जलस्फोट) ।

* बुन्दति बुद्बुदः जलस्फोटः “कुमुद”-
(उणा-२४४) इत्यदे निपात्यते ।

बुध-पुं-११७-भुध श्रेष्ठ.

द्र० जशब्दः ।

* बुध्यते बुधः ।

बुध-पुं-३४१-पंडित, विद्वान्.

द्र० अभिरूपशब्दः

* बुध्यते बुधः ।

बुध-पुं-१०५-(शे. १२) यन्त्र.

द्र० अत्रिहजशब्दः ।

बुध-पुं-२३५-(शे. ८१) भुध, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

बुधित-न.-१४९६-गणेश्वरु.

द्र० अवगतशब्दः ।

“बुधुन् बोधने” इत्यस्य इटि बुधितम् ।

बुधुन्-पुं-११२१-वृक्षतुं भूषि.

मूल, अहिनामन्, ब्रध्न ।

* बुध्यतेऽनेन बुधुन्: “जीणशीदी-” ॥ (उणा
२६१) इति किद् नः ।

बुभुक्षा-स्त्री-३९३-भूष.

द्र० अशनायाशब्दः ।

* भोक्तुमिच्छा बुभुक्षा ।

बुभुक्षित-पुं-३९२-भूषयो.

क्षुधित, जिघत्सु, अशनायित ।

* बुभुक्षा संजाताऽस्य-बुभुक्षितः ।

बुलि-स्त्री-६०९-स्त्रीतुं बिल्ह, योनि.

द्र० अपत्यपथशब्दः ।

* बुलण् निमज्जने, बुल्यतेऽस्यां बुलिः स्त्रीलिङ्गः
“नाभ्युपान्त्य”-(उणा-६०९) ॥ इति किः ।

बुलि-स्त्री-६१२-युद्ध.

द्र० अधोमर्मनशब्दः ।

* बुल्यते जनेषु बुलिः स्त्रीलिङ्गः ।

बुष-पुं-११८२-पराण.

बुस, कडङ्गर ।

बुस-पुं-न.-११८२-पराण.

कडङ्गर, 'बुष' ।

* बुस्यते उत्कृष्यते बुसः पुं क्लीबलिङ्गः, स्था-
दित्वात्कः ।

बृहत्-न.-१४३०-विशाल, भोटु.

द्र० उरुशब्दः ।

* बर्हति बृहत्, 'दुहिवृहि'-(उणा-८८४)
इति कतुः ।

बृहत्तिका-स्त्री-६७२-उत्तरासंग, भेस.

वैकक्ष, प्रावार, उत्तरासङ्ग ।

* बृहत्येव बृहत्तिका 'तनुपुत्राणुबृहती'-
॥७३१२३॥ इति स्वार्थे कः ।

बृहती-स्त्री-२८९-विश्वामसुनी वीणा।
 * बृहत्वात् बृहती ।
 'बृहती'-स्त्री-११५७ भेडी लोय री'गणी।
 द्र० कण्टकारिकाशब्दः ।
 बृहतीपति-पुं-११९-गुरु (भृहस्पति)।
 द्र० आङ्गिरसशब्दः ।
 * बृहत्याः पतिः बृहतीपतिः ।
 बृहत्कुक्षि-पुं-४५०-भोटा पेटवाणो।
 द्र० उदरिलशब्दः ।
 * बृहत्कुक्षिरस्य बृहत्कुक्षिः ।
 बृहद्भानु-पुं-१०९७-अग्नि।
 द्र० अग्निशब्दः ।
 * बृहन्तो भानवो रश्मयोऽस्य बृहद्भानुः ।
 बृहन्नट-पुं-७०९-अर्जुन।
 द्र० अर्जुनशब्दः ।
 * बृहन्नासौ नटश्च बृहन्नटः ।
 बृहस्पति-पुं-११९-गुरु (भृहस्पति)।
 द्र० आङ्गिरसशब्दः ।
 * बृहतां पति बृहस्पतिः इति वा बृहस्पतिः ।
 "वर्चाष्कादिष्ववस्करादयः"-।३।२।४८॥ इति निपात्यते ।
 बृंहित-न.-१४०५-हृथीओनी गर्ना।
 □ गर्ज, [गर्जा शि.-१२७] ।
 * 'बृहुह्' शब्दे' बृहणं बृंहितम् ।
 बेडा-स्त्री-८७७-तौडा, नाव।
 द्र० तरणीशब्दः ।
 * विद्ध्यते आक्रश्यतेऽस्यां बेडा ।
 बैल्व-पुं-८१५-वीलुनो दंड।
 □ सारस्वत, रौच्य ।
 * बैल्वस्य विकारोऽवयवो-वा बैल्वः ।
 बोधकर-पुं-७९४-गैतालिक-राज्योने सवारभां
 स्तुति करी नगाडनार।
 द्र० अर्थिकशब्दः ।
 * बोधं प्रबोधं कुर्वन्तिमङ्गलपाठुर्बोधकरः ।
 बोधि-पुं-२३५ (शि.८१)शुद्ध, सुगत।
 द्र० अद्वयशब्दः ।
 बोधि-पुं-१३२५-(शि. १९२) कुंडो।

द्र० कुक्कुटशब्दः ।
 बोधितरु-पुं-११३१-पीपणो।
 द्र० अश्वत्थशब्दः ।
 * बोधितरुः बोधिसत्त्वाख्यः, सर्वोपकारित्वात् ।
 बोधिद-पुं-२५-अरिहंत, गिन।
 द्र० अधीश्वरशब्दः ।
 * बोधिः जिनप्रणीत धर्मप्राप्तिः तां ददाति बोधिदः ।
 बोधिसत्त्व-पुं-२३२-शुद्ध, सुगत।
 द्र० अद्वयशब्दः ।
 * बोधिः सत्त्वमस्य बोधिसत्त्वः, यद् व्याडिः ।
 'बोधिः स्वबोधजं ज्ञानं तन्मयो बोधिभक्त्वकः ।'
 बोधिसत्त्व-पुं-११३१-पीपणो।
 द्र० अश्वत्थशब्दः ।
 बोल-पुं-१०६३-डीराणोण।
 द्र० गन्धरसशब्दः ।
 * बोल्यते बोलः ।
 (बोहित्य)-पुं-८७६-वहाण्य।
 □ यानपात्र, वहित्रक, वहन, पोत, बोहित्य,
 [प्रवहण शि.७७] ।
 (बौद्ध)-पुं-८६१-शुद्धनो अनुयायी।
 □ शून्यवादिन, सौगत ।
 बौध पुं-७०१-पुरुरवा राज।
 □ पुरुरवस्, ऐल, उर्वशीरमण ।
 * बुधस्यायं बौध ।
 ब्रध्न-पुं-९६-सूय।
 द्र० अशुशब्दः ।
 * ब्रध्नाति तेजसा हृष्टीरिति ब्रध्नः 'दिननग्न'-
 (उणा-२६८) ॥ इत्यादिना निपातः ।
 'ब्रध्न'-पुं-११२१-वृक्षनु मूण।
 □ मूल, बुध्न, अंहिनामन् ।
 (ब्रह्मचर्य)-न.-८१-श्रेयस्य, पांय यम पैडी
 योथो यम।
 □ ब्रह्मन् ।
 ब्रह्मचारिणी-स्त्री-२०५-(शि.५५)पार्वती।
 द्र० अद्रिजाशब्दः ।

ब्रह्मचारिन्-पुं-२०८-अति०केय.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

* ब्रह्म चरतीत्येवंशीलो ब्रह्मचारी ।

(ब्रह्मचारिन्)-पुं-८०७-अत्यर्थ आश्रम-यार
आश्रम पैडी पहुँदो आश्रम.

ब्रह्मचारिन्-पुं-८०८-अत्यारी, मन वाणी,
आयायी विषय सेवननो त्याग उरनार.

वर्णिन् ।

* ब्रह्म वेदाः ब्रह्म तपः, ब्रह्म ज्ञानं च शाश्वतं
तच्चरत्यर्जयत्यवश्यं ब्रह्मचारी ।

ब्रह्मज-पुं-(अ.व.)-९३-वैभानिके देव.

* ब्रह्म ब्रह्मलोकोऽभिधीयते भीमो भीमसेन इति
न्यायादिति तत्र जाताः ब्रह्मजाः ।

ब्रह्मण्य-पुं-१२१-(शि. १६) शनिग्रह.

द्र० असितशब्दः ।

ब्रह्मत्व-न.-८४१-अत्यपणुं, शुद्धचित्तन्य स्वइपनी
प्रापित.

ब्रह्मभूय, ब्रह्मसायुज्य ।

* ब्रह्मणो ज्ञानस्य भावो-ब्रह्मत्वम् ।

ब्रह्मदत्त-पुं-६९४-अत्यदत्त (१२ भां अक्षवती').

ब्रह्मसूनु ।

* ब्रह्मा एनं देयात् ब्रह्मदत्तः 'तिककृतौ नाम्नि' इति
क्तः ।

ब्रह्मन्-पुं-४२-श्री शीतलनाथ ल. ना शासनदेव.

* बृंहति वर्धते प्रभावोऽस्मिन्निति ब्रह्मा ।

ब्रह्मन्-पुं-न.-७४-भोदो.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* बृंहति वर्धतेऽस्मिन्नानन्द इति ब्रह्म पुंक्ली-
बलिङ्गः ।

ब्रह्मन्-न.-८१-अत्यर्थ, पांथ यम पैडी योथो
यम.

ब्रह्मचर्यम् ।

* ब्रह्मेति ब्रह्मचर्यं मैथुनत्यागः ।

ब्रह्मन्-पुं-२१२-अंदा.

द्र० अजशब्दः ।

* बृंहन्ति वर्धन्ते चराचराणि भूतान्यत्र ब्रह्मा
पुंक्लीबलिङ्गः 'बृहेनोऽच्च'-(उणा-९१३) इति मन् ।

ब्रह्मन्-पुं-९८-(शि. ६) सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

ब्रह्मन्-पुं-८१३-(शि.-७१)-आदाणु.

द्र० अग्रजशब्दः ।

ब्रह्मनाभ-पुं-२१९-(शि. ७४) विषयु.

द्र० अच्युतराब्दः ।

ब्रह्मपादप-पुं-११३६-पलाशवृक्ष, आभरातुं
आड.

द्र० किंशुकशब्दः ।

* ब्रह्मणः पादपः ब्रह्मपादपः ।

ब्रह्मपुत्र-पुं-११९६-स्थावर विष.

द्र० अङ्गोल्लसारशब्दः ।

* ब्रह्मणो पुत्रो ब्रह्मपुत्रः यद् याज्ञवल्क्यः 'त्वं
विष ! ब्रह्मणः पुत्रः सत्ये धर्मे व्यवस्थितः' ।

(ब्रह्मपुत्री)-स्त्री-१०८५-सरस्वती नदी.

सरस्वती ।

* ब्रह्मणः पुत्री ब्रह्मपुत्री ।

ब्रह्मवन्धु-पुं-८५५-अधम आदाणु.

* ब्रह्मा वन्धुरेवास्य ब्रह्मवन्धुः ।

ब्रह्मविन्दु-(अ.व.)-पुं-८३९-थूंड, वेद पाठ वपते
मुपभांथी नीङ्गता नलकणु.

* वेदपाठे वक्त्रनिर्गता जलकणाः ब्रह्मणो वेद-
स्येव विन्दवो ब्रह्मविन्दवः ।

ब्रह्मभूय-न.-८४१-अत्यपणुं.

ब्रह्मत्व, ब्रह्मसायुज्य ।

* ब्रह्मणो भवनं ब्रह्मभूयं ब्रह्मणैकत्वं-मोक्ष
इत्यर्थः, "हत्याभूयभावं"॥२।१।३६॥ इति क्यापि
साधुः ।

ब्रह्मयज्ञ-पुं-८२१-वेदनुं अध्ययन, अत्यज्ञान.

अध्ययन ।

* ब्रह्मणे यजनं दानं ब्रह्मयज्ञः ।

ब्रह्मरात्रि-पुं-८५१-यासवक्ष्य ।

याज्ञवल्क्य, योगेश, [योगीश शि०७४] ।

* ब्रह्मैव रात्रिरस्य सदा योगनिद्रापरवशत्वाद् ब्रह्मरात्रिः ।

ब्रह्मरीति-पुं-१०४८-पितृव ।

ब्राह्मी, राज्ञी, कपिला, महेश्वरी ।

* ब्रह्मणो रीतिर्ब्रह्मरीतिः ।

ब्रह्मवर्चस-न-८३८-स्वाध्यायथी ७८५-ना ते०८ ।

वृत्ताध्ययनर्द्धि ।

* ब्रह्मणः तपः स्वाध्यायादेर्वर्चस्तेजो ब्रह्मवर्चसं "ब्रह्महस्तिराजपत्याद्रचसः"—॥७।३।३॥ इत्यत् समासान्तः ।

ब्रह्मवर्धन-न-१०४०-तांशु ।

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

* ब्रह्म वर्धयति पवित्रत्वात् ब्रह्मवर्धनम् ।

ब्रह्मवेदि-पुं-९५०-दुरक्षेत्रभां पांय राम३६ने मध्यभाग ।

* ब्रह्मणो वेदिर्ब्रह्मवेदिः कुरुक्षेत्रे पञ्चानां राम-हृदानां मध्यप्रदेशः ।

ब्रह्मसम्भव-पुं-६९५-द्विपृष्ट, (भीष्म वासुदेव)

द्विपृष्ट ।

* ब्रह्मणो राज्ञः संभवति ब्रह्मसंभवः ।

ब्रह्मसायुज्य-न-८५१-अक्षपाशु ।

ब्रह्मत्व, ब्रह्मभूय ।

* 'सहयुक् योगोऽस्य स्युक् तस्य भावः सायुज्यम् ब्रह्मणा सायुज्यं ब्रह्मसायुज्यम् ।

ब्रह्मसू-पुं-२३०-अभदेवो पुत्र ।

द्र० अनिरुद्धशब्दः ।

* ब्रह्म ज्ञानं सूते ब्रह्मसूः ।

ब्रह्मसूत्र-न-८४५-(शि. ७३) ०८ना० ।

द्र० उपवीतशब्दः ।

ब्रह्माग्ननु-पुं-६९४ अन्नदत्त, (आरभो-यक्ष्वती°)

ब्रह्मदत्त ।

* ब्रह्मणो राज्ञः सूनुर्ब्रह्मसूनुः ।

ब्रह्माञ्जलि-पुं-८३८-वेदपाठ करती वपते करेदी-अं०८लि ।

* वेदस्य पाठेऽध्ययनेऽञ्जलिः, ब्रह्मणे वेदाय अञ्जलिः ब्रह्माञ्जलिः ॥ यदाह-संहृत्य हस्तावध्येयं स हि ब्रह्माञ्जलिः स्मृतः ।

(ब्रह्मणी)-स्त्री-२०१-शंकरनी माता (शक्ति३५) ।

ब्राह्मी ।

ब्रह्मावर्त-पुं-९४९-सरस्वती अने दृषद्द्वतीने मध्यभाग ।

* ब्रह्मणो ब्रह्मणा आवर्तन्तेऽत्र ब्रह्मावर्तः ।

ब्रह्मासन-न-८३८-ध्यान अने योग करवा भाटेनु आसन ।

ध्यानयोगासन ।

* ब्रह्मणि परज्योतिष्यालयो ब्रह्मासनं ।

ब्राह्म-पुं-१६०-अत्मानो अेक अलोराग ।

* अहोरात्रमित्येव । देवैर्हि षष्टयधिकैस्त्रिभि-रहोरात्रशतैर्दिव्यं वर्षं, तैर्द्वादशभिः सहस्रैस्त्रैर्किं चतुर्यु-गम् । तच्च देवानामेकं युगं तत् सहस्रं ब्रह्मणो दिनं भूतानां स्थितिकालः, तावत्येव रात्रिर्भूतानां प्रलयकालः ।

ब्राह्म-न-८४०-आबितीर्थ, अंगूठानुभूण ।

* ब्रह्मा देवताऽस्य ब्राह्मं 'देवता'-॥६।२।१०१॥ इत्यणि "ब्रह्मणः"—॥७।४।५७॥ इत्यन्यस्वरादिलोपः ।

ब्राह्मण-पुं-८११-आत्माणु, विप्र ।

द्र० अग्रजशब्दः ।

* ब्रह्मणोऽपत्यं ब्राह्मणः, "इसोऽपत्ये"—॥६।१।३८॥ इत्यणि 'जातौ'—॥७।४।५८॥ इत्यत्र अनपत्य एवेति नियमात् "अचर्मणोऽमनो"—॥७।४।५९॥ इत्यन्यस्वरादिलोपो न भवति, ब्रह्म अणति वा पृषोदरादित्वात् । ब्रह्माद्यभेदोपचारात् ।

(ब्राह्मणवर्ग)-पुं-१४१३-आत्माणो नो समुदाय

ब्राह्मणी-स्त्री-१२०७-भोला माथावाली नानी झीडी ।

स्थूलशीर्षिका ।

* बृहेती ब्राह्मणी "चिककण-" ॥-(उगा-१९०)

इत्यण्णे निपात्यते ।

ब्राह्मणी-स्त्री-१२९९-भोटी गरोणी.

रक्तपुच्छिका ।

* स्थूला या अञ्जनाधिका तस्यां वृंहति ब्राह्मणी ।

ब्राह्मण्य-न.-१४१९-प्रात्मणोतो सम्भू.

* ब्राह्मणानां समूहो ब्राह्मण्यम् ।

ब्राह्मी-स्त्री-१०९-रोहिणी नक्षत्र.

रोहिणी ।

* ब्रह्मा देवताऽस्या ब्राह्मी ।

ब्राह्मी-स्त्री-२०१-शंकरनी माता.

* ब्रह्मण इयं ब्राह्मी ब्रह्मणीति शैवप्रसिद्धम् ।

ब्राह्मी-स्त्री-२४१-सरस्वती देवी, वाणी.

द्र० गिरिशब्दः ।

* ब्रह्मण इयं ब्राह्मी, तस्येदं- ॥६।३।१६०।
इत्यण् प्रत्यये "ब्रह्मणः" ॥७।४।५७॥ इत्यन्तस्वरादि-
लोपः, अतएव शब्दब्रह्मणोऽधिष्ठायाः पर्याया एते
वचनादयस्त्वधिष्ठेयाः ।

ब्राह्मी-स्त्री-१०४८-पित्तव.

राज्ञी, कपिला, ब्रह्मरीति, महेश्वरी ।

* ब्रह्मण इयं ब्राह्मी ।

ब्रव-न.-१४४२-अधम, ध्रुवुं.

द्र० अणकशब्दः ।

* ब्रूते ब्रुवम् "ब्रुवः"-॥५।१।५१॥ इति साधुः ।

भ

भ-१०७-नक्षत्र, तारा.

द्र० ऋक्षशब्दः ।

* भाति भं "क्वचित्" ॥५।१।१७१॥

इति डः । भा विद्यतेऽस्येति वा ।

भक्त-पुं-३९५-भोजन-भात.

द्र० अन्धस्यशब्दः ।

* भज्यते भक्तम् ।

भक्तकार-पुं-७२३-रसेोभयो.

द्र० आरादिकशब्दः ।

* भक्तं करोति भक्तकारः ।

भक्तमण्ड-पुं-३९६-(शे. ९६)-यो भातो भंड,
ओशाभणु.

द्र० आचामशब्दः ।

भक्ति-स्त्री-४९६-सेवा, लक्षित.

द्र० आराधनाशब्दः ।

* भजनं भक्तिः ।

भक्षक-पुं-३९४-लक्षणुं करनार, भानार.

द्र० अदमरशब्दः ।

* भक्षयति भक्षकः ।

भक्षण-न.-४२३-भोजन, भावुं.

द्र० अदनशब्दः ।

* भक्षयते भक्षणम् ।

भक्ष्यकार-पुं-९२१-कंदोर्ध.

कान्दविक ।

* भक्ष्यं खरविशदमभ्यवहार्यं करोति भक्ष्य-
कारः ।

भग-पुं-९५-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* भज्यते आश्रीयतेऽनेन कृत्वा लोकैरालोक
इति भगः । "गोचरसञ्चर"- ॥५।३।१३१।
इत्यादिना घः ।

भग-पुं-न.-६०९-स्त्रीनुं यिह योनि.

द्र० अपत्यपथशब्दः ।

* भज्यतेऽनेनाऽस्मिन् वा भगः पुं क्लीबलिङ्गः
"गोचरसञ्चर"-॥५।५।३।३१॥ इति घः ।

भगनेत्रान्त्रक-पुं-२००-(शि. ४२) शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

भगन्दर-पुं-४७१-गुहा पासे छिद्र-प्रणयवानो
येक शैल.

* भगं दारयति भगन्दरः “पुरन्दरभगन्दरौ”
॥५१११११४॥ इति खे साधुः ।

भगवत्-पुं-२४-तीर्थंकर, अरिहंत.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* भगो जगदैश्वर्यं ज्ञानं वास्त्यस्य भगवान्
अतिशायने मनुः ।

भगवत्-पुं-३३६-पूज्य.

पूज्य, तत्रभवत्, अत्रभवत् ।

* भगो ज्ञानमस्थोस्ति भगवान् ।

भगवत्-पुं-२३५-(शि. ८१)-शुद्ध, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

भगवत्यङ्ग-त. -२४३-आर अंग पौडी पायभु
अंग.

[व्याख्याप्रज्ञप्ति, विवाहप्रज्ञप्ति शि. १६]

* भगवतीति पूजाऽभिधानं व्याख्याप्रज्ञप्ते
पञ्चमाङ्गस्य, सा चासौ अङ्गं च भग-
वत्यङ्गम् ।

भगिनी-स्त्री-५५३-अहेन.

जामि, स्वसृ ।

* भगः कल्याणमस्त्यस्या भगिनी ।

भग्न-पुं-८०५-छारेयो.

पराभूत, परिभूत, अभिभूत, जित, परा-
जित ।

* भज्यते स्म भग्नः ।

भग्नविषाणक-पुं-१२५९-भागेवा शींगडावाजा
अण्ड.

कूट ।

* भग्नं विषाणमस्य भग्नविषाणकः ।

भङ्गा-पुं-१०७५-पाणीना भोण, तरंग.

तरङ्ग, वीचि, ऊर्मि, उत्कलिका ।

६५

* भज्यते वायुना भङ्गः ।

भङ्गा-स्त्री-११७९-शणु, अंग.

शण, मातुलानी ।

* भज्यन्ते भङ्गाः ।

भङ्गुर-त. -१४५७-वक्र, वांकु.

द्र० अरालशब्दः ।

* भज्यते इत्येवंशीले भङ्गुरम्, “भञ्जिभा-
सिमिदो घुरः” ॥५१२१७४॥ ।

भङ्गय-त. -९६७-शणुनुं भेतर.

भाङ्गीन ।

* भङ्गानां क्षेत्रं भङ्गयं “वोमाभङ्ग-” ॥७११
८३॥ इति यः, पक्षे ईनञि भाङ्गीनम् ।

भजमान-त. -७४३-योग्य, व्याज्य.

द्र० अभिनीतशब्दः ।

* भजते भजमानम् ।

भट-पुं-७६३-सुलट, लडवैयो.

योद्धु, योध ।

* भटन्ति धारयन्ति शस्त्राणि भटः ।

भट-पुं-९३४-भ्येच्छनी येक णति.

* भटन्ति भटाः ।

भट्टि-त. -४१२-अग्नि भां पाकेलुं भांस.

भूति, भरुट्टक ।

* भटत्यनेन भट्टिम्, “बन्धिवहि-” (उणा-
४५९) इति वः ।

भट्ट-पुं-३३६-(शि. ९१)-पूज्यवायक नाम पक्षी
जेडवा योग्य शब्द.

द्र० देवशब्दः ।

भट्टारक-पुं-३३३-शण.

देव ।

* भटति भट्टारः “द्वारशृङ्गार”-(उणा-४११)
इत्यादि शब्दादारान्तः साधुः, स्वार्थे के भट्टारकः ।

भट्टारक-पुं-३३६-पूज्य वायक नाम पक्षी
जेडवा योग्य शब्द.

द्र० देवशब्दः ।

* यथा अर्हद्भट्टारकः ।

भट्टिनी-स्त्री-३३४-पट्टराणी सिवायनी राणी
(नाटकनी भाषाभां).

* अकृताभिषेका राज्ञी भट्टिनी, पद्मावत्यादिः ।

भणित-न.-२४१-(शि. ८२)-वाण्णी, वयन.

द्र० भाषितशब्दः ।

भण्डिवाह-पुं-९२३-(शि. १५६)-हण्णम.

द्र० अन्तावसायित्तशब्दः ।

भदन्त-पुं-३३५-सौगत, नित्र्यन्थ-वगेरे मुनि
(नाटकनी भाषाभां).

भद्र-न.-८६-उड्याण्.

द्र० कल्याणशब्दः ।

* भन्दते भद्रं "भन्देर्वा" (उणा-३९१)

इति रो नल्लक् च, भन्द्रमपि ।

भद्र-पुं-६९८-त्रीण्णयल्लहेव.

* भद्रयुक्तत्वाद् भद्रः ।

भद्र-पुं-१२१८-ढाथीनी यार णति पैकी ओक
णति.

* भद्रः सर्वलक्षणकल्याणत्वात् ।

भद्र-पुं-१२५७-अण्ण.

द्र० अनड्डुहशब्दः ।

* भन्दते भद्रः ।

(भद्र)-पुं-५६-आवतीयोवीसी भां २४ भां
तीर्थं कर.

□ भद्रकृत्, [भद्रकर शि. ५] ।

भद्रकपिल-पुं-२१९-(शि. ७०)-विण्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

भद्रकर-पुं-५६-(शि. ५)-आवती योवीसीभां
२४ भां तीर्थं कर.

□ भद्रकृत्, (भद्र) ।

भद्रकाली-स्त्री-२०५-(शि. ४३)-भार्वाती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

भद्रकुम्भ-पुं-७१८-पाणी थी लरेलो उल्लश.

□ पूर्णकुम्भ ।

* भद्रार्थं, भद्रार्थो वा कुम्भो भद्रकुम्भः ।

भद्रकृत्-पुं-५६-आवतीयोवीसी भां २४ भां
तीर्थं कर.

□ (भद्र), [भद्रकर शि. ५] ।

* भद्रं करोति भद्रकृत् ।

(भद्रगुप्त)-पुं-३४-दश दशपूर्वी पैकी आठभां
दशपूर्वी.

भद्रचलन-पुं-२२५-(शि. ७७)-अल्लहेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

भद्रपणी-स्त्री-११४३-रीवण्णु तुं वृक्ष.

द्र० कादमरीशब्दः ।

* भद्राणि पर्णानि अस्या भद्रपर्णी ।

भद्रबाहु-पुं-३४-छ श्रुतडेवली पैकी पांथभां
श्रुत डेवली.

* भद्रौ बाहु अस्य भद्रबाहुः ।

'भद्रमुस्तक'-पुं-११९३-भद्रभोथ.

□ गुन्द्रा ।

भद्ररेणु-पुं-१७७-(शि. ३४)-छन्देनो ढाथी.

द्र० अर्कसोदरशब्दः ।

भद्रश्री-पुं ६४१-(शि. १३१)-यंदन.

द्र० गन्धसारशब्दः ।

भद्राकरण-न.-९२३-हण्णमत.

□ मुण्डन, वपन, परिवापण, क्षौर ।

* भद्राक्रियते भद्राकरणम्, "भद्रभदाद् वपने"

॥७।२।१४४॥ इति ढाच् ।

भद्राङ्ग-पुं-२२५-(शि. ७७) अल्लहेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

भद्रासन-न.-७१६-२।अने योअ्य यांतीनुं
सिंहासन.

□ नृपासन ।

* भद्रस्यासनं भद्रं ह्य्यादिमयं वा आसनं

भद्रासनम् ।

भन्द्र-न.-८६-(शि. ५)-उड्याण्.

द्र० कल्याणशब्दः ।
भपति-पुं-१०४-य-द्र.
 द्र० अत्रिहज्जशब्दः ।
 * भानां पतिः भपतिः ।
भम्भासार-पुं-७१२-श्रेणिक शब्द.
 श्रेणिक ।
 * भम्भा जयठक्कैव सारमस्य भम्भासारः ।
भय-न.-६०-स्वयञ्च परयञ्चनो लय दूर थाय
 ते-तीथं'डरनो १५ भो व्यतिशय.
 * स्वराष्ट्रात् परराष्ट्राच्च भयं न स्यादित्येका-
 दशः ।
भय-न.-३०१-लय-लयानञ्च रञ्चनो स्थायीभाव.
 द्र० आतङ्कशब्दः ।
 * भीतिर्भयं वैक्लव्यं "वर्षादियः क्लीबे"
 ॥५।३।२९॥ इति अल् ।
भयङ्कर-न.-३०२-लयानञ्च.
 द्र० घोरशब्दः ।
 * भयं करोतीति भयङ्करं "मेघातिभयाभयात्
 खः" ॥५।१।१०६॥ इति खः ।
भयद्रुत-पुं-३६६-लयथी पीडित.
 कान्दिशीक ।
 * भयेन द्रुतः पलायितो भयद्रुतः ।
भयानक-पुं-२९४-लयानञ्च रस, नव रस पैडी
 षड्को रस.
 * विभ्यत्यस्माद् भयानको व्याघ्रादिः, तद्-
 घेतुकत्वात् तु रसः "शीभीराजेश्चानकः" "(उणा-
 ७१)" इत्यानकः ।
भयानक-न.-३०२-लयं'डर.
 द्र० घोरशब्दः ।
 * विभ्यत्यस्माद् भयानकम् ।
भयावह-न.-३०३-लयं'डर.
 द्र० घोरशब्दः ।
 * भयमावहति भयावहम्, 'लिहादित्वाच्च' ।
भर-पुं-१५०६-व्यतिशय, धासुं.
 द्र० अतिमर्वादशब्दः ।
 * भरः ।

भरटक-पुं-३३६-(शि. ९१)-पूज्यवाच्यञ्च नाम
 पष्ठी ळेडवा योग्य शब्द
 द्र० देवशब्दः ।
भरण-न.-३६२-पशा२, भूरी.
 द्र० कर्मण्याशब्दः ।
 * भ्रियतेऽनेन भरणम् ।
भरणी-रत्री-१०८-लक्ष्मी नक्षत्र.
 यमदेवता ।
 * विभर्ति भरणी "ऋहृ"- (उणा-६३८)
 इत्यादिना अणिः ।
भरणीभू-पुं-१२१-राडु.
 द्र० तमसूशब्दः ।
 * भरण्यां भवति भरणीभूः ।
भरत-पुं-३२८-नट.
 द्र० कृशाश्विनशब्दः ।
 * तां तां भूमिकां विभर्ति भरतः "दृष्टुभृमृशी"-
 ॥ (उणा-२०७) ॥ इति अतः, भरतापत्यत्वाद् वा ।
भरत-पुं-६९२-लरत (प्रथम यङ्कवती).
 आर्षमि ।
 * विभर्ति षट्खण्डं भरतक्षेत्रं भरतः, 'दृष्टुभृ'-
 (उणा-२०७) इत्यतः ।
भरत-पुं-७०२-लरत (दृष्यन्तनो पुत्र.)
 द्र० दौष्यन्तिशब्दः ।
 * विभर्ति पृथ्वीं भरतः ।
भरत-पुं-९४६-पांय लरतक्षेत्र.
 * विभ्रति धर्मं भरतानि पञ्च, एकं जम्बूद्वीपे,
 द्वेषातकीखण्डे, द्वे च पुस्करवद्वीपावे" इति ।
भरतपुत्रक-पुं-३२८-नट.
 द्र० कृशाश्विनशब्दः ।
 * भरतस्य पुत्रको भरतपुत्रकः ।
भरथ-पुं-११००-(शि. १७१)-अग्नि.
 द्र० अग्निशब्दः ।
भरद्वाज-पुं-१३४०-लारदाज पक्षी.

□ व्याघ्राट ।

* भरन्तो वाजाः पक्षा अस्य भरद्वाजः ।

भरित-न.-१४७३-पूरु, भरैलुं.

द्र० आचितशब्दः ।

* भरः संजातोऽस्य भरितं तारकादित्वादितः ।

भरुज-पुं-१२९०-शियाण.

द्र० क्रोष्टशब्दः ।

* विभर्ति भरुजः "उटजादयः" (उणा-१३४)

इति निपात्यते ।

भरुज-पुं-४०१-(शे. ९९)-योष्मानी धाएुी.

द्र० अक्षतशब्दः ।

भरुटक-न.-४१२-अग्निभां पाडेकुं भांस.

□ भट्टि, भूति ।

* विभर्ति बलं भरुटकम् "कीचकपेचक-

(उणा-३३) इत्युक्ते निपात्यते ।

भर्ग-पुं-१९५-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* विभर्ति शक्तिं भर्गः "गभ्यमि-" (उणा-

९२) इति गः, भृज्यन्तेऽनेनकामकालादयो वा ।

भर्तृ-पुं-७-(प.)-धार्यवायकथी लगाउते। शण्ड

उदा. भूभर्ता.

भर्तृ-पुं-३५९-स्वामी.

द्र० अधिपशब्दः ।

* विभर्ति पुष्पाति भर्ता ।

भर्तृ-पुं-५१६-पति, स्वामी.

द्र० धवशब्दः ।

* विभर्ति प्रियां भर्ता ।

भर्तृदारक-पुं-३३२-शङ्कुमार, युवराज (नाट-
कनी भाषाभां).

□ युवराज, कुमार ।

* भर्तृदारको भर्तृदारकः ।

भर्तृदारिका-स्त्री-३३३-शङ्कुन्या (नाटकनी
भाषाभां).

* नृत्येदुहिता भर्तृदारिका ।

भर्भरी-स्त्री-२२६-(शे. ७८) लक्ष्मी.

द्र० आराशब्दः ।

भर्मण्या-स्त्री-३३६-पगार, भूर्गुरी.

द्र० कर्मण्याशब्दः ।

* भर्मणि साधु भर्मण्या ।

भर्मन्-न.-३३६-पगार, भूर्गुरी.

द्र० कर्मण्याशब्दः ।

* भ्रियतेऽनेन भर्मन् 'मन्'- (उणा-९११)

इति मन् ।

भर्मन्-न.-१०४४-सोतु.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* भ्रियते भर्मन्, क्लीबलिङ्गः 'मन्'- (उणा-

९११) इति मन् ।

भल्ल-पुं-७८०-आणनो अेक भेद.

भल्लह-पुं-१२८०-(शे. १८२) दूतरो.

द्र० अस्थिमुखशब्दः ।

भल्लुक-पुं-१२८९-री'छ.

द्र० अच्छभल्लशब्दः ।

* भल्लते भल्लुकः 'मिवमि'- (उणा-५१)

इत्युक् ।

भल्लुक-पुं-१२८९-री'छ

द्र० अच्छभल्लशब्दः ।

* भल्लते हिनस्ति भल्लुकः 'कणिभल्लेर्दीर्घश्च
वा'- (उणा-६०) इति ऊके साधु ।

भव-पुं-१९८-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* भवत्यस्माद् रजोगुणापन्नाद् विश्वमिति भवः,

औणादिकः अः ।

भवतु-अ.-१५२८-अस, सधुं.

□ कृतं, अलं, अस्तु. किम् ।

* कृतं, भवतु, अस्तु च त्रयः त्याद्यन्तप्रति-
रूपकाः अव्ययाः ।

भवन-पुं-न.-९९०-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* भवत्यस्मिन् भवनं पुं क्लीबलिङ्गः ।

भवनाधीश-पुं (प. व.) ९०-असुरकुमार वगेरे दश

भवन्पति.

* रत्नाप्रभाया मध्ये भवन्तीति भवनानि
आवासाः तेषामधीशा भवनाऽधीशाः ।

भवानी-स्त्री-२०४-पावर्ती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* भवस्य भार्या भवानी ।

भवानीगुरु-पुं-१०२७-हिमाक्षय पवर्त.

द्र० अद्रिराशब्दः ।

* भवान्या गौर्या गुरुः पिता भवानीगुरुः ।

भवान्तकृत्-पुं-२१२-अध्वा.

द्र० अजशब्दः ।

* भवान्तं करोति भवान्तकृत् ।

भविक-न.-८३-अध्याय.

द्र० कल्याणशब्दः ।

* भवोऽस्त्यस्य भविकम् ।

भवितृ-पुं-३८९-उत्पन्न थनार.

□ भविष्णु, भूष्णु ।

* भवतीति भविता ।

भविन्-पुं-१३६६-संसारि श्व.

द्र० असुमतशब्दः ।

* भवोऽस्त्यस्य भवी संसारि ।

भविष्णु-पुं-३८९-उत्पन्न थनार (सारा भविष्य
श्रवणाणो).

□ भूष्णु, भवितृ ।

* भवतीत्येवं शीलो भविष्णुः; इष्णुः ।

भव्य-न.-८६-(शि. २) अध्याय.

द्र० कल्याणशब्दः ।

भषक-पुं-१२८०-(शि. ११३) दूतरे.

द्र० अस्थिमुज्जशब्दः ।

भषण-पुं-१२७९-दूतरे.

द्र० अस्थिमुज्जशब्दः ।

* भषति कुत्सितं वास्यते भषणः । भषकोऽपि ।

भषण-न.-१४०७-दूतरेतुं असुपुं.

□ बुक्कन ।

* 'भष भस्ने' -मष्यते भषणम् ।

भसल-पुं-१२१२-(शि. १०८) लभशे.

द्र० अलिशब्दः ।

भसित-न.-८२८-शपोडी, लभ.

□ भूति, क्षार, रक्षा, भस्मन् ।

* बभस्ति वह्निना भसितम् ।

भस्त्रा-स्त्री-९०८-धभय.

□ चर्मसेविका, (चर्मप्रसेवक) ।

* भसं जुहोत्यादौ स्मरन्ति, बभस्त्यनया
वह्निर्मला लोहधमनी, 'हुयामा'-(उणा-४५१) इति
त्रः ।

भा-पुं-स्त्री-१०-किशय.

द्र० अंशुशब्दः ।

* भासते भाः पुंक्लीबलिङ्गः ।

भाग-पुं-१४३४-भाग, हिस्से.

□ अंश, वण्ट, 'वण्टक' ।

* भज्यते भागः ।

भागधेय-पुं-७४५-उर, महेसूल.

□ बलि, कर ।

* भज्यते भागोऽशः स एव भागधेयः स्त्री-
पुंसलिङ्गः "नामरूपभाग"-।७।२।१५८।। इति
स्वार्थे धेयः, 'राजग्राह्य षड्भागदिर्भागः' 'प्रत्येकं
स्थावरजङ्गमाद् हिरण्यादानं करः' नियोग्यमुपजीव्या
बलिरित्यवान्तरभेदोऽर्थशास्त्रोक्तोऽत्र नाश्रितः ।

भागधेय-पुं-१३७९-लाग्य, नसीय.

□ नियत, विधि, दैव. भाग्य, दिष्ट ।

* भाग एव भागधेयं "नानारूपभागाद्देव्यः"-
।७।२।१५८।।

भागिनेय-पुं-५४३-लाग्येण.

□ स्वस्त्रीय, जामेय, कुतप ।

* भागिन्या अपत्यं भागिनेयः "इयाप्त्यूङ्ः"-
।६।१।७०।। इत्येयण् ।

भागीरथ-स्त्री-१०८१-गंगातटी.

द्र० ऋषिक्रत्याशब्दः ।

* भगीरथस्येयं भागीरथी भगीरथंन मागेऽव-
तारितत्वात् ।

भाग्य-न.-१३७९-भाग्य, नसीध.

□ नियत, विधि, दैव, भागधेय, दिष्ट ।

* भज्यते भाग्यम्, भज्यते भागः स एवेति वा मर्त्यादित्वात् स्वार्थे यः ।

भाङ्गीन-न.-९६७-शष्पुनुं जेतर्.

□ भङ्गय ।

* भङ्गानां क्षेयं भङ्गयं, “वोभामङ्ग-” ॥७१ १।८३॥ इति यः, पक्षे ईनञि भाङ्गीनम् ।

भाजन-न.-१०२६-वासष्पु.

□ पात्र, अमत्र ।

* भाज्यतेऽस्मिन्नावेयमिति भाजनम् ।

भाटक-पुं-८६८(शे.-१५४) मूल्य, कींमत.

□ मूल्य, वस, अर्घ, वक्रय ।

भाटि-पुं-३६३-(शे. ९४)-गणिकानो पणार.

□ भोग, गणिकाभृति ।

भाण-पुं-न.-२८४-नाट्य प्रपञ्चनो ज्येष्ठ प्रकार.

* एकमुखेनैव भव्यन्ते उक्तिमन्तः क्रियन्ते अप्रविष्टा अपि पात्रविशेषा अत्रेति भाणः, पुंक्लीब-लिङ्गः ।

भाण्ड-न.-१०२६-वासष्पु.

□ आवपन ।

* भामतेऽस्माद् भाण्डम्, “पञ्चमाद्”- (उणा-१६८) इति डः ।

भाण्डागार-न.-९९५-भांडार, तिब्बेरी.

□ कोश ।

* भाण्डस्याऽगारं भाण्डागारम् ।

भाण्डक-पुं-९२३-(शे. १५६) डण्डम.

□ अन्तावसयिनशब्दः ।

भाद्र-पुं (य. व.) १५५-भाद्रवे भास.

□ नभस्य, प्रौष्टपद, भाद्रपद ।

* भीमवद् भद्रया युक्ता पौर्णमासी भाद्री साऽ-स्त्यस्य भाद्राः । भाद्रपदैकदेशो वा ।

भाद्रपद-पुं-१५४-भाद्रवे भास.

□ नभस्य, प्रौष्टपद, भाद्र ।

भाद्रमातुर-पुं-५४६-सतीस्त्रीनो पुत्र.

□ सांमातुर ।

* भाद्राया मातुरपत्यं भाद्रमातुरः ॥ ‘संख्यासंभद्र’- ॥ ६।१।६६॥ इत्यण् ।

भानवीय-न.-५७६-जमणी आंय.

* भानोरिदं भानवीयं ‘दोरीयः’ ॥६।३।३२॥

भानु-पुं-३७-धर्मनाथ-ल.ना पिता.

* भाति त्रिवर्गेण भानुः ।

भानु-पुं-९५-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* भातीति भानुः “दामाभ्यां नुः” ॥ (उणा- ७।८६) ॥ इति नुः ।

भानु-पुं-१००-क्षिण्ण.

द्र० अंशुशब्दः ।

भानुकेशर-पुं-९८-(शे.८) सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

भानेमि-पुं-९८-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

भामण्डल-पुं-६९-भामंडल, तीर्थंकरनो उभो अतिशय.

* भानां प्रभाणां मण्डलं भामण्डलं ।

भामिनी-स्त्री-५९०-कोपवाणी स्त्री.

□ कोपना ।

* भामतेऽवश्यं भामः, क्रोधोऽस्त्यस्या वा भामिनी ।

भार-पुं-३६४-भार, भोज्जे.

□ विवध, वीवध ।

भार-पुं-८८५-वोस तुला प्रमाण.

□ आचित, शाकट, शाकटीन, शलाट ।

* भ्रियते भारः ।

भारती-स्त्री-२४१-सरस्वती देवी, वाणी.

द्र० गिर्शब्दः ।

* भरतानां नराणामियं देवता भारती, भरतानां ऋत्विजां स्तुतिलक्षणा तैरवतारितत्वात् इति **याज्ञिकाः** ।

विभतीति वा ष्टोदरादित्वात् ।

भारती-स्त्री-२८५-अभिनयने। अेक प्रकार.

* भारती वाक् तत्प्रधाना वृत्तिरपि भारती, तत्र वाचिकाभिनयप्राधान्यात् ।

भारद्वाज-पुं-६२५-६।३३.

द्र० अस्थिशब्दः ।

* भारद्वाजस्येदं भारद्वाजम् ।

भारयष्टि-पुं-३६४-ला३उपाडवानी वाडडी, कवड.

□ विहङ्गिका, [विहङ्गमा शि. २५.] ।

* भारोद्वहनार्थां चतुर्वेण्डिका यष्टिर्भारयष्टिः, शिक्याधारः ।

भारवाह-पुं-३६३-भ०२, ला२ उपाडनार

□ भारिक ।

* भारं वहति भारवाहः ।

भारिक-पुं-३६३-भ०२, ला२ उपाडनार.

□ भारवाह ।

* भारोऽस्त्यस्य भारिकः ।

भार्गव-पुं-११९-शु६.

द्र० आनन्दप्रमवशब्दः ।

* भृगोरपत्यं भार्गवः ।

भार्गव-पुं-८४८-परशुराम.

द्र० जामदग्न्यशब्दः ।

* भृगोरपत्यं भार्गवः “ऋषिवृष्य”-॥६।१।६१॥

इति अण् ।

(भार्गव)-पुं-६ (प.)-शु६(भृगुनोपुत्र)

‘भार्गवी’-स्त्री-११९३-धरो.

द्र० गृहशब्दः ।

भार्या-स्त्री-५१३-पत्नी.

द्र० कलत्रशब्दः ।

* भ्रियते भार्या ।

भार्यापति-पुं-५१९-पति-पत्नी (प-ने).

□ जम्पती, दम्पती, जायापती ।

* भार्या च पतिश्च भार्यापती ।

भाल-पुं-न.-५७३-कपाण, ललाट.

□ गोधि, अलिक, अलीक, ललाट ।

* भल्यते परिभाष्यते शुभाऽशुभमत्र भावित

पुंक्लीबलिङ्गः ।

भालदृश-पुं-१९६-शं३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* भाले दृगस्य भालदृश ।

भालूक-पुं-१२८९-री७.

□ भालूक, कक्ष, अच्छभल्ल, भल्लूक, भल्लुक ।

* भालयते भालूकः “भूमन्यञ्जि-” ॥ (उणा-५८) ॥ इत्यूकः ।

भाल्लूक-पुं-१२८९-री७.

□ भालूक, कक्ष, अच्छभल्ल, भल्लूक, भल्लुक ।

* भल्लते हिनस्ति भाल्लूकः “कणिभ-ल्लेदीर्घंश्च वा” ॥ (उणा-६०) इति ऊके साधुः ।

भाव-पुं-२९५-सात्विक, संचारी, व्यभियारी वि. लाव.

* भावयन्ति कुर्वन्ति रसान् स्वकारणाद् भवन्तीति वा भावाः, भावयन्ति व्याप्नुवन्ति सामाजिकानां मनां सीति वा ।

भाव-पुं-३३२-विद्वान्, (नाटकनी लाषामां).

* भावयति भावः ।

भाव-पुं-५०९-छावलाव(अंगथी उत्पन्न थतो-अंलकार.)

□ हाव, हेला ।

* अन्तर्गतवासनात्मतया वर्तमानं रत्याख्यं भावं भावयतीति भावः, अङ्गस्याल्पो विकारः ।

भाव-पुं-न.-१३८३-अभिप्राय.

□ छन्दस्, अभिप्राय, आकृत, मत, आशय ।

* भवत्यस्मिन् भावः पुंक्लीबलिङ्गः ।

भावना-स्त्री-१३७३-पूर्वा संस्कार, वासना, अनुभवेल प्रसंगने न भूख्युते.

□ वासना, संस्कार ।

* भाव्यतेऽनया भावना ।

भावित-न.-४१४-धूप, पुष्प वगेरे वडे वासित करेला.

□ वासित ।

* ‘भूण् अवकल्कने’ भाव्यते द्रवद्रव्येण मिश्रीक्रियते स्म भावितम् ।

भाषित-न.-१४९०-भेगवेधु.

द्र० आसादितशब्दः ।

* भवतेः प्राप्त्यर्थात् "भूइ प्राप्तौ णिइ" ॥
॥३।४।१९॥ इति स्वार्थे वा णिङि भाषितम्, पक्षे
भूयते प्राप्यते भूतम् ।

भावुक-न.-८६-कल्याण, शुभ.

द्र० कल्याणशब्दः ।

* भवनशीलं भावुकम् ।

भावुक-पुं-३३२-अनेवी (नाटकनी लापाभां)

□ आवुत्त ।

* भवतीति भावुकः "कञ्चुकांशुक-" (उणा-
५७) इत्यादिना निपात्यते ।

भाषा-स्त्री-२४१-सरस्वती, वाष्पिनी अधिष्ठात्री
देवी.

द्र० गिरशब्दः ।

* भाष्यते भाषा "क्तेटो गुरोव्यञ्जनात्" ॥
५।३।१०६॥ इत्यः ।

भाषा-स्त्री-२८५-संस्कृत आदि ७ लापा.

* भाष्यन्ते भाषाः, संस्कृत प्राकृत-मागधी-शौर-
शेनीपैशाच्यपन्नशलक्षणाः ।

भाषित-न.-१४१-वचन, वाष्पि.

□ वचन, व्याहार, वचम्, [जल्पित, लपित,
उदित, भणित अभिधान, गदित शे.० ८२] ।

* भाष्यते भाषितम् ।

भाष्य-न.-२५४-सूत्रभां अनावेल अर्थानो-विस्तार
करनार.

* भाष्यत इति भाष्यम्, सूत्रे उक्तमर्थं प्रपञ्च-
यति ।

भास-पुं-स्त्री-१००-किरण.

द्र० अंशुशब्दः ।

* भासते भाः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

भास-पुं-१३३८-लास पक्षी, कायर गीध जेवुं
पक्षी.

□ शकुन्त ।

* भासते भासः ।

भासुर-न.-३०३-(शे. ८६) लयानक (देदीयमान).

द्र० घोरशब्दः ।

भास्कर-पुं-९७-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* भासं करोति भास्करः ।

भास्वत्-पुं-९८-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* भासः सत्यस्य भास्वान् ।

भिक्षणा-स्त्री-३८८-(शे ६५) याचना, मांगणी.

द्र० अर्थनाशब्दः ।

भिक्षा-स्त्री-८१३-बुद्धा-बुद्धा धरेशांथी थोडुं
थोडुं भोजन ग्रहण करयुं ते.

□ ग्रासमात्रक ।

* भिक्षयते भिक्षा, ग्रास इव ग्रासमात्रम्, यदाहुः
"ग्रासप्रमाणं भिक्षा स्यादग्रग्रासचतुष्टयम्" ।

भिक्षु-पुं-७६-साधु, मुनि.

द्र० अनगारशब्दः ।

* भिक्षणशीलो भिक्षुः भिनत्ति क्षुधमष्टप्रकारं
कर्मेति वा ।

भिक्षु-पुं-८०७-संन्यास आश्रम चार, आश्रम
पैथी योथो आश्रम.

भिक्षु-पुं-८०९-परिवारक, संन्यासी.

द्र० कम्मन्दिनशब्दः ।

* भिक्षणशीलो भिक्षुः ।

भिक्षुकी-स्त्री-५३२-भिक्षुणी, साध्वी.

□ श्रवणा, मुण्डा, [भिक्षुणी शे. ११३
श्रवणा शि. ४३] ।

* भिक्षणशीला भिक्षुः के इत्यां च भिक्षुकी ।

भिक्षुणी-स्त्री-५३२-(शे. ११३). भिक्षुणी, साध्वी

द्र० भिक्षुकीशब्दः ।

भिक्षुसङ्घाटी-पुं-६७८-मुनिओतुं वस्त्र.

□ चीवर ।

* संघमटति संघटयते वा संघाटी मुनिजना-
च्छादनं, भिक्षुणां सङ्घाटी भिक्षुसंघाटी ।

भित्त-न.-१४३४-कडे, टुकडे.

द्र० अर्षशब्दः ।

* मिद्यते स्म भित्तम् “भित्तं शकलम्”
॥४१२।८१॥ इति साधुः ।

भित्ति-पुं-१००३-लीं।त.

कुड्य ।

* मिद्यते भित्तिः ।

भित्तिका-स्त्री-१२९८-शरोणी।

द्र० कुड्यमस्त्यशब्दः ।

* भित्तौ कायति शब्दायते भित्तिका ।

भिद्-पुं-१०-(प.)-आ ळेऽवाथी वधक वायक
शब्द एते छे.

भिद्-स्त्री-१४८८-(शि. १३४)-इउपुं, यीरपुं.

विदर, स्फुटन, मिदा ।

भिदा-स्त्री-१४८८-इउपुं, यीरपुं.

विदर, स्फुटन [भिद् शि. १३४] ।

* भेदनं मिदा “भिदादयः” ॥५।३।१०८॥

इति अङ्, भिदपि ।

भिदु-पुं-१८०-मन्द्रनुं व००.

द्र० अशनिशब्दः ।

* भिनत्तीति भिदुः पुंसि “पृकाहपि-” (उणा-
७२९) इति कुः ।

भिदुर-पुं-१८०-मन्द्रनुं व००.

द्र० अशनिशब्दः ।

* भिनत्तीत्येवंशीलं भिदुरम् ।

भिद्य-पुं-१०९१-भोटी नदी, नद, द्र०.

नद, वह, उद्ध्य, सरस्वत् ।

* भिनत्ति कुलानीति भिद्यः ।

भिन्दपाल-पुं-७८५-गोक्ष्ण, (शस्त्रविशेष).

सग, कृन्त. ।

* भिन्दतां पालयति भिन्दपालो नाम हस्त-
क्षेप्यो महाफलो दीर्घदण्ड आयुधविशेषः प्रषोदरादि-
त्वात् साधुः ।

भिन्न-न.-१४६८-सिन्न, शुद्ध.

द्र० अन्यत्शब्दः ।

* मिद्यते स्म भिन्नम् ।

भिन्न-न.-१४८८-इउपुं, यीरेपुं.

पाटित, दारित ।

* मिद्यते स्म भिन्नम् ।

भिया-स्त्री-३०१-अथ, उर.

द्र० आतङ्कशब्दः ।

* भिया भिदादित्वात् ।

भिल्ल-पुं-९३४-भेदे२७.

द्र० किरातशब्दः ।

* भिन्दन्ति भिल्लाः “भिल्लाच्छभल्ल-” (उणा-
४६४) इति निपात्यते, भिदं विदारणं ल्यन्तीति
वा ।

भिषज्ज-पुं-४७२-वैद्य.

द्र० अगदङ्कारशब्दः ।

* भिषिः सौत्रः, भेषति भिषकू “ऋषिपृथि-”

(उणा-८७४) इति क्तिच्, भिषज्यतीति वा ।

भिस्सटा-स्त्री-३९६-अणोदो लात.

दग्धिका ।

* कुत्सिता भिस्सा भिस्सटा लक्षानुरोधाद्,

यथा-ओदनभिस्सटा, स्वर्गती, ग्रामटी, वधूटी-
त्यादि ।

भिस्सा-स्त्री-३९५-ओज्जन, लात.

द्र० अन्धशब्दः ।

* अभिप्सायते भक्षयते भिस्सा, प्रषोदरादित्वात्
साधुः ।

भी-स्त्री-३०१-अथ, उर.

द्र० आतङ्कशब्दः ।

* भिः स्त्रीलिङ्गः ।

भीत-पुं-३६५-भीक्षु.

द्र० कातरशब्दः ।

* त्रिभेति स्म भीतः ।

भीति-स्त्री-७२-अथ-तीर्थं३र भां न होय ते
१८ दोष पैडी नवभो दोष.

* भीतिं भयमिति नवमः ।

भीति-स्त्री-३०१-अथ, उर.

द्र० आतङ्कशब्दः ।

भीम-पुं-१९५-शं३र.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

* विभ्यत्यस्माद् भैरवरूपाद् भीमः “भियः

षोऽन्तश्च वा" (उणा ३४४) इति मः ।

भीम-न.-३०२-अथानक.

द्र० घोरशब्दः ।

* विभ्यत्यस्माद् भीमं भीष्मं च "भियः

षोऽन्तश्च वा"- (उणा ३४४) इति मक् ।

भीम-पुं-७०७-भीमसेन (पांडव).

द्र० किर्मीरनिप्रूदनशब्दः ।

* विभ्यत्यस्माद् भीमः ।

भीमा-स्त्री-२०५-(शे. ५३)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

भीरु-पुं-३६५-भीक्षु.

द्र० कातरशब्दः ।

* विभेतीत्येवंशीलो भीरुः ।

भीरु-पुं-५०४-भीक्षु स्त्री.

द्र० अङ्गनाशब्दः ।

* विभेतीत्येवंशीला भीरुः, अत्र क्रियावाचित्वा-
ज्जातिलक्षण ऊङ् न भवति, यथा-असूयं म्पश्यरूपा
त्वं किमभीरुरार्यसि" इति, ताच्छीलिकाः स ज्ञापकारा-
श्चेत् तदा मनुष्यजातित्वे सत्यूङ् भवत्येव, यथा "न
हि भीरु ! गतं निवर्तते" इति ।

भीरु-न.-१०४३-(शे. १६२)-३पुं.

द्र० कलभौतशब्दः ।

भीरुक-पुं-३६५-भीक्षु.

द्र० कातरशब्दः ।

* विभेतीत्येवंशीलो भीरुकः "भियो रुरुकलु-
कम्" ॥५।२।७६॥ इति साधुः ।

भीरुक-न.-१०४३-(शे.-१६२)-३पुं.

द्र० कलभौतशब्दः ।

भीरुक-पुं-३६५-भीक्षु.

द्र० कातरशब्दः ।

* विभेतीत्येवंशीलो भीरुकः "भियो रुरुकलु-
कम्" ॥५।२।७६॥ इति साधुः ।

भीषण-न.-३०३-अथंकर, अथानक.

द्र० घोरशब्दः ।

* भीषयते भीषणम् ।

भीष्म-न.-३०२-अथंकर, अथानक.

द्र० घोरशब्दः

* विभ्यत्यस्माद् भीष्मं "भीयः षोऽन्तश्च
वा" (उणा-३९४) इति मक् ।

भीष्मसू-स्त्री-१०८१-गंगा नदी.

द्र० ऋषिकल्याशब्दः ।

* भीष्मं सूते भीष्मसूः ।

भुक्तशेषक-पुं-८३४-यज्ञां पाता वधेलुं होय
ते.

□ विघस ।

* भुक्तस्य शेषो भुक्तशेषः । **यन्मनुः**- 'विघ-
साशी भवेद् नित्यं नित्यं चामृतभोजनः । विघसो
भुक्तशेषः स्याद् यज्ञशिष्टमथाऽमृतम् ।"

भुक्तसमुद्भिजित-न.-४२६-अंहुं-जभतां वधेलुं
होय ते.

□ (भुक्तोच्छिष्ट), फेला, पिण्डोली, फेली ।

* भुक्तं चतुत् समुद्भिजितं भुक्तोच्छिष्टं ।

(**भुक्तोच्छिष्ट**)-न.-४२६-अंहुं-जभतां वधेलुं
होय ते.

□ भुक्तसमुद्भिजित, फेला, पिण्डोलि, फेलि ।

भुग्न-न.-१४५७-वक, वांङुं.

द्र० अरालशब्दः ।

* भुगति स्म भुग्नम्, "सूयत्यादि-" ॥४।
२।७०॥ इति क्तस्य नत्वम् ।

भुग्न-न.-१४८३-वांङुं, वणेलुं, नभेलुं.

□ रुग्न ।

* भुगति स्म भुग्नम्, "सूयत्यादि-" ॥४।
२।७०॥ इति क्तस्य नत्वम् ।

भुज्-पुं-४ (प.)-आ शब्द लगाउवाथी स्वाभि
वायक शब्द अने छे.

उदा. भूसुक.

भुज्-७- पुं (प.) आ शब्द लगाउवाथी भोअक
वायक शब्द अने छे. उदा. अमृतसुक.

भुज्-पुं-५८९-भुग्न, होय.

□ बाहु, प्रष्वेट, दोस्, वाहा ।

* भुज्यतेऽनेन भुजः "भुजन्मुञ्ज-" ॥४।१
१३०॥ इति षजि निपात्यते ।

भुजकोटर-पुं-न.-५८९-कांभ, व्यगल.

□ दोमूल, खण्डिक, कक्षा ।

* भुजस्य कोटरो भुजकोटरः पुं क्लीबलिङ्गः ।

भुजग-पुं-१३०३-सप्त.

द्र० अहिशब्दः ।

भुजङ्ग-पुं-५१९-गण्डिकानो पति.

□ गणिकापति ।

* भुजङ्गाभ्यां नृत्यद्भ्यामिव गच्छति भुजङ्गः, " नाम्नो गमः " - ॥ ५।१।१३१॥ इति खड् ।

भुजङ्ग-पुं-१३०३-सप्त.

द्र० अहिशब्दः ।

* भुजेन कौटिल्येन भुज इव वा गच्छति भुजङ्गः, भुजगः, भुजङ्गमः, " नाम्नो गमः खड्गौ च " ॥ ५।१।१३१॥ इति साधवः ।

भुजङ्गभोजिन्-पुं-१३०४- भे भोवाणे साप्त.

□ राजसर्प, [अहीरणिन, दिमुख शै० १८७] ।

* भुजङ्गान् भुङ्क्ते भुजङ्गभोजी ।

भुजङ्गम-पुं-१३०३-सप्त.

द्र० अहिशब्दः ।

* भुजेन कौटिल्येन भुज इव वा गच्छति भुजङ्ग भुजगः, भुजङ्गमः, " नाम्नो गमः खड्गौ च " ॥ ५।१।१३१॥ इति साधवः ।

भुजदल-पुं-५९१-(शै०-१२४) ङाथने। पंजे.

द्र० करशब्दः ।

(भुजशिखर)-पुं-५८८-पंभा.

□ अंश, भुजशिरसू, स्कन्ध ।

भुजशिरसू-पुं-५८८-पंभा.

□ अंश, स्कंध, (भुजशिखर) ।

* भुजस्य बाहो शिर इव भुजशिरः ।

भुजाकण्ट-पुं-५९४-नपा.

द्र० करजशब्दः ।

* भुजायां कण्ट इव भुजाकण्टः ।

भुजान्तर-न.-६०२-शती.

□ क्रोडा, उरसू, हृदयस्थान, वक्षसू, वत्स ।

* भुजयोरन्तरं भुजान्तरम् ।

भुजामध्य-न.-५९०-कोष्ठी.

द्र० कफणिशब्दः ।

* भुजयोर्मध्यं भुजामध्यम् ।

भुजि-पुं-११००-(शै०-१७१)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

भुजिष्य-पुं-३६०-व्याधर.

द्र० किङ्करशब्दः ।

* भुङ्क्ते स्वाम्युच्छिष्टं भुजिष्यः " रुचिभुजिभ्यां किष्यः " ॥ (उणा-३८४) इति किष्यः ।

भुजिष्या-२०१-५३३-वेश्या.

द्र० गणिकाशब्दः ।

* भुज्यते भुजिष्या " रुचिभुजिभ्यां किष्यः " (उणा-३८४) ।

भुवन-न.-१०६९-पाष्ठी.

द्र० अपशब्दः ।

* भवति अस्मात् सर्वं भुवनम्. " सधूम्र-भ्रस्जिभ्यो वा " ॥ (उणा-२७४) इति किद् अनः ।

भुवन-न.-पुं-१३६५-लोड, व्यगत.

द्र० जगत्शब्दः ।

* भवत्यस्मिन् सर्वं भुवनम्, पुं क्लीबलिङ्गः " सधूम्र " (उणा-२७४) इति किदनः ।

भुवसू-न.-१५२६-व्याधश.

□ विहायसा, व्योमन् ।

* भवन्त्यत्रेति भुवः, " मिथिरञ्जि- " (उणा-१७१) इति किद्स् यथा-

" भूर्भुवःस्वस्त्रयीवीरः स एष दशकन्धरः " ॥ ।

भुविष्-स्त्री-८७-२वर्ग.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* भवत्यस्यां सुखमिति " तुभूस्तुभ्यः किन् " (उणा-९९६) ॥ इति इस् प्रत्यये भुविः-स्त्रीलिङ्गः, यद् वाचस्पतिः ।

" त्रिविष्टपं देवलोको भुविः स्त्रीयोदिवौ स्त्रियौ " ।

भू-पुं-६. (प.)-आ शब्द लगाडवाथी नन्म वायड शब्द एने छे नेभडे. आत्मम् ।

भू-स्त्री-९३५-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* भवत्यस्यां सर्वं भूः- " भ्यादिभ्यो वा " ॥ ५ । ३।११५. ॥ इति विष्प ।

भू-स्त्री-१५२५-रसातल, भूसौक.

□ रसातल ।

* भवन्त्यत्र भूः बाहुलकात् सुक्, यथा-भूर्लोकः ।

भूकरयप-पुं-२२३-विष्णुता पिता-वासुदेव.

□ वसुदेव, दिन्दु, आनकदुन्दुभि ।

* भुवि करयप इव भूकरयपः ।

भूघन-त.-५६३-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* भुवः पृथिव्या घनो-भूघनः ।

(भूच्छत्र) पुं-१२०१-पोतानी भेजे उत्पन्न
थनार वनस्पतिशय.

(भूच्छाया)-स्त्री-त.-१४६-अधकार.

द्र० अन्धकारशब्दः ।

* भुवश्चाया भूच्छाया, पुराणे भूगुणश्रुतेः ।

“सेनाशाखा-” ॥ (लिङ्गा-६२) इत्यादिना कयीबल्वं
भूच्छायं च ।

भूत-पुं-९१-०५-तर देव.

भूत-पुं-१४६२-समान, तुल्य.

द्र० उपमशब्दः ।

* भवति स्म भूतः ।

भूत-त.-१४९०-भेणवेलुं.

द्र० आसादितशब्दः ।

* भूयते प्राप्यते भूतम् ।

भूतग्राम-पुं-१४१४-आणीओनो समूह.

भूतघ्न-पुं-१२५४-ठीं ट.

द्र० उष्ट्रशब्दः ।

* भूतानि हन्ति भूतघ्नः ।

भूतधात्री-स्त्री-९३६-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* भूतानि दधाति धारयति भूतधात्री ।

(भूतनाथ)-पुं-१९९-शंकर.

द्र० अह्निहासिनशब्दः ।

भूतनायिका-स्त्री-२०५-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* भूतानां नायिका भूतनायिका ।

भूतनाशन-त.-४२२-(शं. १०३)-दिङ्ग.

द्र० जतुकशब्दः ।

भूतपति-पुं-१९९-शंकर.

द्र० अह्निहासिनशब्दः ।

* भूतानां पतिः भूतपतिः ।

भूतयज्ञ-पुं-८२२-अविधान.

□ बलि ।

* भूतेभ्यो काकादिभ्यो यजनं भूतयज्ञः ।

भूतात्त-पुं-४९१-भूतप्रस्त.

□ आविष्ट ।

* भूतेन आत्तो गृहीतो भूतात्तः ।

‘भूतावास’-पुं-११४५-अलेडा.

द्र० अक्षशब्दः ।

भूति-पुं-४१२-अग्निभां पाडेयुं भांस.

□ मट्टिच, मरुटक ।

* भवति बलमनया भूतिः ।

भूति-पुं-८२८-राणोडी.

□ भक्षित, रक्षा, क्षार, मस्मन् ।

* भूयतेऽनया भूतिः ।

भूतेष्टा-पुं-१५१-शौदश तिथि.

□ चतुर्दशी ।

* भूतानामिष्ट्या भूतेष्ट्या ।

भूत्तम-त.-१०४५-सोतुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* भुवि उत्तमं भूत्तमम् ।

भूदार-पुं-१२८७-भूड.

द्र० आखनिकशब्दः ।

* भुवं दारयति भूदारः ।

भूदेव-पुं-८१२-आक्षिप्य.

द्र० अप्रजशब्दः ।

* भुवि देवो भूदेवः ।

भूधन-पुं-४(प)-राण.

भूधर-पुं-१०२७-पर्वत.

द्र० अचलशब्दः ।

* भुवं धरति ध्रियते वा भूधरः ।

भूधर-पुं-१८(प)-पर्वत.

भूध्र-पुं-१०२८-५वर्त.

द्र० अचलशब्दः ।

* भुवं धरति भूध्रः, मूलविभुजदिस्वात् कः-
यौगिकत्वात् कुभ्रमहीध्रादयः, “आयुधादिभ्यः” ॥५।
१।९४। इत्यचि भूध्रः ।

भूनेत्-पुं-४.(प.)-२।१।

भूप-पुं-६९०-२।१।

द्र० नृपशब्दः ।

* भुवं पाति भूपः ।

भूपति-पुं-४.(प.)-२।१।

‘भूपदी’-स्त्री-११४८-भोगेशे

द्र० मल्लिकाशब्दः ।

भूपाल-पुं-४.(प.)-२।१।

भूपाल-पुं-६९०-२।१।

द्र० नृपशब्दः ।

भूभुज्-पुं-४.(प.)-२।१।

भूभृत्-पुं-१८(प.)-५वर्त.

भूभृत्-पुं-६८९-२।१।

द्र० नृपशब्दः ।

* भुवं विभर्तीति भूभृत् ।

(भूभृत्)-पुं-१०२७-५वर्त.

द्र० अचलशब्दः ।

भूमत्-पुं-५(प.)-२।१।

भूमि-स्त्री-९३५-५२वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* “कृभूभ्यां-” (उणा-६९०) इति किति
मिप्रत्यये भूमिः ।

भूमिका-स्त्री-३२७-नाटकां ते ते गततो स्त्री
वगेशेनो वेप.

* रूपान्तरपरिग्रहाभारभूतत्वाद् भूमिप्रतिकृतिर्भूमिका ।

भूमिलेपन-न. -१२७२-गायतुं छाषु.

□ गोविद्र, गोमय, [पवित्र शि. ११३] ।

* भूमिलिप्यन्तेऽनेन भूमिलेपनम् । पवित्रमपि ।

भूमिस्पृश-पुं-८६४-नैश्य.

□ आर्य, वैश्य, ऊरव्य, ऊरुज, विशू ।

* भूमि स्पृशन्ति कृष्यादिना भूमिस्पृशः ।

भूयस्-न. -१४२६-अ६, धा६.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* अतिशयेन बहु भूयः “भूलेक चवर्णस्य”
॥७।४।४१॥ इतीयमि साधुः ।

भूयस्-अ. -१५३१-वारं वार.

□ अभीक्षण, पुनःपुनः, असकृत्, मुहुस् ।

* भवति भूयः “विहायस्-” (उणा-९७६)
इत्यसि निपात्यते यथा- भूयो नैवमिति स्वल्त्-
कलगिरो संसूच्य दुश्चेष्टितम् ।”

भूयिष्ठ-न. १४२६-अ६, धा६.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* अतिशयेन बहु भूयिष्ठम् “बहोर्णिष्ठे भूय”
॥७।४।४०॥ इतीष्ठे भूयादेशः ।

भूरि-न. -१०४५-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* भवत्याकरे भूरि, “भूसकुशि-” (उणा-
६९३) इति किद् रिः, क्लीबलिङ्गोऽयम् वाच-
स्पतिस्तु ‘भूरिष्ठापदोऽस्त्रियाम्’ इति पुंस्त्वप्याह ।

भूरि-न. -१४२६-अ६, धा६.

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* भवति सर्वमत्र भूरि “भूसकुशि-” (उणा-
६९३) इति किदिः ।

भूरि-पुं-२००-(शि. ४६)-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

भूरिमाय-पुं-१२९०-शियाण.

द्र० क्रोष्टशब्दः ।

* भूरिः प्रचुरा मायाऽस्य भूरिमायः ।

भूरिवेतस-पुं-९५४-अ६ नेतर वाणो देश.

□ वेतस्वत् ।

भूर्ज-पुं-११४४-भो०पत्रनुं वृक्ष.

□ बहुत्वकृक, मृदुच्छद, ‘चर्मिन्, मृदुत्वच् ।’

* भृणाति भूर्जः, भुवि ऊर्जयतीति वा ।

भूलता-स्त्री-१२०३-अणसीया, नमीन ना डीडा.

द्र० किञ्चुलकशब्दः ।

* भुवो लतव भूलता ।

भूषण-पुं-६ (प.)-धा० वाचक शब्द साथे लूपण शब्द
नेउवाथी धारक वाचक शब्द अने छे. उदा. शशिभूषण.

भूषण-पुं-१-६४९-अलंकार, धरेणु,

□ अलङ्कार, परिष्कार, आभरण ।

* भूष्यतेऽनेन भूषणं-पुंस्त्रीबलिङ्गः ।

भूष्ण-पुं-३८९-उत्पन्न थनार, ढोनार.

□ भविष्णु, भवितृ ।

* भवतीत्येवंशीलो भूष्णः “ भुजेः ण्यक् ”

॥५२॥३०॥ इति ण्यक् ।

भूसृष्ट-पुं-३३७-भनुष्य.

द्र० नरशब्दः ।

* भुवं सृष्टति भूसृष्ट् ।

भ्रुकुंस-पुं-३२९-स्त्रीविष धारणकरनार नट.

□ भ्रुकुंस, भ्रुकुंस, भ्रुकुंस ।

* स्त्रीविषधारी नटः भ्रुवः कुंसं भाजनमस्य

भ्रुकुंसः भ्रुकुंसः “ भ्रुवोच्च कुंसकुञ्चोः ” ॥२॥४॥

१०१॥ इत्यत् ह्रस्वश्च । भ्रुकुंसो भ्रुकुंसः एतौ तु

मतान्तराश्रयेण । यद् वाचस्पतिः स्त्रीभूमिकां तु

यः प्राप्तश्चत्वारस्तस्य वाचकाः । भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसश्च

भ्रुकुंसश्च भ्रुकुंसवत् ॥

भ्रुकुटि-पुं-४३-नेभनाथ भ.ना शासनदेव.

* भ्रुकुटिभीषणत्वाद् भ्रुकुटिः ।

भ्रुकुटि-स्त्री-पुं-४४-यन्द्रप्रलभ.नी शासनदेवी.

* भीषणभ्रुकुटित्वाद् भ्रुकुटिः ।

भ्रुकुटि-स्त्री-पुं-५७९-कोध वगेरेथी वांङी अमर थाय ते.

□ भ्रुकुटि, भ्रुकुटि, भ्रुकुटि ।

* भ्रादिभ्यः परा कुटिः भ्रुवः कुटनं कुटिली-

करणं भ्रुकुटिः, भ्रुकुटिः “ कुट्टिकुटि- ” ॥ (उणा-६१९)

इति इः, ततो “ भ्रुवोच्च कुंसकुञ्चोः ” ॥२॥४॥१०१॥

ह्रस्वत्वं च । भ्रुकुटि भ्रुकुटी तु मतान्तराश्रयेण,

स्त्रीलिङ्गाः, यद् गौडिः-“ अथ भ्रुकुटिर्भ्रुकुटिर्भ्रुकुटि-

भ्रुकुटिः स्त्रियः ” इति ।

भृगु-पुं-१०३२-पवतनुं उंयुस्थान, शिपर स्थान.

□ प्रपात, अतट ।

* भृज्जते दवेन भृगुः, पुंलिङ्गः “ स्पशिभ्रज्जः

स्तुक् च ॥ ” (उणा-७३१) इति किटुः । “ प्रपत्यते

यस्माद् तटात् स भृगुः ” इत्येके ।

भृगु-पुं-१२०-(शि.१५)-शुके.

द्र० उशनसशब्दः ।

भृङ्ग-पुं-१२१२-भभरो.

द्र० अलिशब्दः ।

* विभर्ति भृङ्गः “ भृवृम्यां नोऽन्तश्च ” ॥ (उणा-

९४) ॥ इति किट् गः ।

भृङ्ग-पुं-१३३३-भस्तक्यूड, काकाकौआ.

□ कलिङ्ग, धूम्याट ।

* भृङ्ग इव भृङ्गः, कृष्णत्वात्, विभर्तीति वा ।

भृङ्गरज-पुं-११८७-भांगरो.

□ भृङ्गराज, मार्कव, केशरञ्जनी ।

* भृङ्गवद् रञ्जयति कृष्णीकरोति भृङ्गरजः, अचि

पृषोदरादित्वाद् न लोपः ।

भृङ्गराज-पुं-११८७-भांगरो.

□ भृङ्गरज, मार्कव, केशरञ्जन ।

* भृङ्गवद् राजते भृङ्गराजः ।

भृङ्गार-पुं-७१८-सोनानी आरी, (कदश).

□ कनकालुका ।

* भ्रियते भृङ्गारः “ द्वारभृङ्गार- ” ॥ (उणा-

४११) ॥ इत्यारे निपात्यते ।

भृङ्गारिका स्त्री-१२१६-तभर, अेकमतनुं अंतु,

द्र० चीरीशब्दः ।

* आकृत्या भृङ्गमियति भृङ्गारिका ।

(भृङ्गारी)-स्त्री-१२१६-तभर, अेकमतनुं अंतु.

द्र० चीरीशब्दः ।

भृङ्गिन-पुं-२१०-शंकरने भृंगीगण.

द्र० अस्थिविग्रहशब्दः ।

* भृङ्गाः पिङ्गाः क्रीडापात्रत्वात् सन्त्यस्य भृङ्गी ।

भृङ्गिरिति-पुं-२१०-शंकरने भृंगीगण.

द्र० अस्थिविग्रहशब्दः ।

* भ्रमन् गिरावयति भृङ्गिरितिः, पृषोदरादित्वात्

एवं भृङ्गिरितिः ।

भृङ्गिरीति-पुं-२१०-शंकरने भृंगीगण.

द्र० अस्थिविग्रहशब्दः ।

* भ्रमन् गिरावटति मृङ्गिरितिः, पृषोदरादित्वात् ।

एवं मृङ्गिरितिः ।

भृत्-पुं-६-(प.)-आ शब्द लगाडवाथी धारक वायक शब्द
अने छे! नेभडे-शूलमृत्.

भृतक-पुं-३६१-पगार२६१२.

□ भृतिभुज्, वैतनिक, कर्मकर ।

* भ्रियते स्म स्वार्थे के भृतकः ।

भृति-स्त्री-३६२-पगार, मूत्थ, म०००री.

द्र० कर्मण्याशब्दः ।

* भ्रियतेऽनया भृतिः ।

भृतिभुज्-पुं-३६१-पगार२६१२.

□ भृतक, वैतनिक, कर्मकर ।

* भृतिर्वैतनं भुङ्क्ते भृतिभुक् ।

भृत्य-पुं-३६०-याकर.

द्र० किङ्करशब्दः ।

* भरणीयो भृत्यः “भृगोऽसंज्ञायाम्” ॥५।१।४५॥

इति क्यप् ।

भृत्या-स्त्री-३६२-पगार, मूत्थ.

द्र० कर्मण्याशब्दः ।

* भ्रियतेऽनया भृत्या “भृगो नाम्नि”

॥५।३।९८॥ इति क्यप् ।

भृश-न.-१५०५-धष्णु, अडु.

द्र० अतिमर्यादशब्दः ।

* विभर्ति भृशम्- “कृदृभृ-” (उणा-
५२८) इति कित् शः ।

भृष्ट-न.-४१२-सेडेडु अ-न.

* भृज्यते स्म भृष्टम्, जलेन विना पक्वम् ।

भेक-पुं-१३५४-देडेडे.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* विभेति भेकः “भीणशलि-” (उणा-२१)

इति कः ।

भेड-पुं-१२७७-धेटो.

द्र० अविशब्दः ।

* भिलेः सौत्रात् लिहाद्यचि डलयोरैक्याद्

भेडः ।

भेद-पुं-७३६-भेद-यार उपाय पौडी अेक उपाय.

भेरी-स्त्री-२९३-नगार.

□ दुन्दुभि, आनक, पटह ।

* बिभ्यति अस्यां रणे भेरी “भीवृधि-”

(उणा-३८७) इति रः, इकारान्ताद् वा डोः ।

भेल-पुं-८७९-नानी होडी, भछवे।

□ उडुप, प्लव, कोल, तरण्ड ।

* ‘भिलिः सौत्रः,’ भिल्यते भेलः, भेरस्य लत्वे

वा ।

भेषज-न.-४७२-अौषध.

□ तन्त्र, औषध, भेषज्य, अगद, जायु ।

* भिषिः सौत्रः, भेषत्यनेन भेषजम् “भिषेः-”

॥ (उणा-१३१) ॥ इत्यजः— भिषज्यत्यनेन वा भेष-
जादिनिदेशाद् गुणः ।

भैक्ष-न.-१४१५-बिक्षाओनो समुह.

* भिक्षाणां समूहो भैक्षम् ।

भैरव-पुं-१९८-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* विभर्ति कपालं, चिभ्यत्यस्मादिति वा भैरवः

“कैरवभैरव-” ॥ (उणा-५१९) ॥ इति निपात्यते ।

भौरव-न.-३०३-अयानक.

द्र० घोरशब्दः ।

* बिभ्यत्यस्मादिति भैरवं “कैरवभैरव-”

॥ (उणा-५१९) इति साधुः, भीरोरिदं त्रासकृद् इति वा ।

भैरवी-स्त्री-२०६-यामु डो देवी.

द्र० कपालिनीशब्दः ।

* भैरवस्य भार्या भैरवी ।

भौषज्य-न.-४७३-अौषध, दवा.

□ तन्त्र, औषध, भेषज, अगद, जायु ।

भोक्त्-पुं-५१७-पति, वर.

द्र० धवशब्दः ।

* भुङ्क्ते कान्तां भोक्ता ।

भोग-पुं-३६३-गणिकानो पगार.

□ गणिकाभृति, [भाटि शे-६४] ।

* भुज्यते भोगः, गणिकाया भृतिर्वैतनम् ।

शेषश्चात्र-भाटिस्तु गणिकाभृतौ ।

भोग-पुं-१३१५-इण्, सर्पनी इण्.

द्र० दर्वाशब्दः ।

* भुजति भुङ्क्ते वाऽनेन भोगः ।

भोग-पुं-१३१५-सर्प'नुं शरीर.

□ अहिकाय ।

* भुजति कुटिलीभवत्यनेनास्मिन् वा भोगः ।

'भोगधर'-पुं-१३०४-सर्प'.

द्र० अहिशब्दः ।

भोगान्तराय-पुं-७२-तीर्थ'करमां न होय ते १८
होष पीडा योथो होष.

* भुज्यते भोगः स्वगादिः तद्गतोऽन्तराय इति
चतुर्थः ।

भोगावती-स्त्री-१३०७-नागेनी नगरी.

* भोगाः सन्त्यस्यां भोगावती "अनजिरादि-"

॥३।२।७८॥ इति मती दीर्घत्वम् ।

भोगावली-स्त्री-७०५-रतुतिपाठक नो ग्रन्थ.

* भोगः सुप्तं तद्घेतुत्वाद् भोगाः

स्तुतयः, तासामावली भोगावली ।

भोगिन्-पुं-१३०३-सर्प'.

द्र० अहिशब्दः ।

* भोगः सर्पदेहः फणः, कुटिला गतिर्वाऽस्यत्स्य

भोगी ।

भोगिनी-(प. व.)-स्त्री-५२०-अभिषेक विनानी
राजनी राणी.

* भोगोऽस्त्यासां भोगिन्यः ।

भोजन-न.-४२४-भोजन, जभण्.

द्र० अदनशब्दः ।

* भुज्यते भोजनम् ।

भोलि-पुं-१२५३-जि'ट.

द्र० उरूशब्दः ।

* भूहान् लेढि भोलिः, ष्टोदरादित्वात् ।

भोस्-अ.-१५३७-संभोधन ना अर्थ'भां.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* भाति भोः बाहुलकात् डोस्, यथा—भो !

भोगिव ।

भौती-स्त्री-१४२-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* भूतानामियं भौती, रात्रिं चरत्वात्तेषाम् ।

भौम-पुं-११७-(शे. १४)-मंगल ग्रह.

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

(भौम)-पुं-११७-मंगल ग्रह.

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

भौरिक-पुं-७२३-सुवर्ण उपरतो व्यधिकारी.

□ कनकाध्यक्ष, [हेमाध्यक्ष, हैरिक शि. ६२] ।

* भूरिणि हेमिनि नियुक्तो भौरिकः ।

भ्रंश-पुं-१५१७-जि'या स्थानथी पडवुं, पोताना
पदथी पडवुं.

□ भ्रेष ।

* यथोचिताद् रूपाद् भ्रंशोऽधःपातः ।

भ्रकुंस-पुं-३२९-स्त्री वेपधारी नट.

□ भ्रुकुंस, भ्रुकुंस, भ्रुकुंस ।

भ्रकुटि-पुं-५७९-कोषवगेरेथी वांकी भ्रमर
थाय ते.

□ भ्रुकुटि, भ्रुकुटि, भ्रुकुटि ।

भ्रम-पुं-९०९-क्षरभ्रामक यन्त्र.

□ कुन्द, यन्त्रक ।

* भ्रमति भ्रम्यते वा भ्रमः ।

भ्रम-पुं-१०८८-यकाकारे जलनुं नीये जवुं, पाणी
ने नीक्षणवानो रस्तो.

* भ्राम्यन्ति भ्रमाः, जलं निर्गच्छत्येमिरिति
निर्गमा जल्पथाः ।

भ्रम-पुं-१३७४-भ्रम, विपरीत ज्ञान.

□ भ्रान्ति, मिथ्यामति ।

* भ्रमणं भ्रमः ।

भ्रम-पुं-१५१९-यकाकारे इरवुं, भ्रमवुं.

□ चक्रावर्त्त, भ्रान्ति, भ्रमि, घूर्णि, घूर्णन ।

* भ्रमणं भ्रमः ।

भ्रमर-१२१८-लभरे।

द्र० अलिशब्दः ।

* भ्राम्यति पुष्पेषु भ्रमरः “ऋच्छिचटि-”
(उणा-३९७) ॥ इत्यरः, भ्रमन् रौति वा षोड-
रादित्वात् ।

भ्रमरक-पुं-५६९-ललाट उपर ना लटकता वाण।

कुसल, भ्रमरालक ।

* भ्रमरप्रतिकृतिभ्रमरकः । पुंक्लीबलिङ्गः ।

भ्रमरालक-पुं-५६९-ललाट उपरना लटकता वाण।

भ्रमरक, कुसल ।

* भ्रमराकृतिरलको भ्रमरालकः ।

भ्रमासक्त-पुं-९१६-तक्षवार वगेरे शस्त्र धसनार,
सशशिथे।

शाणाजीव, शस्त्रमार्ज, अमिधावक ।

* भ्रमयन्त्रे आसक्तो भ्रमासक्तः ।

भ्रमि-पुं-१५१९-यकाक्षरे लभपुं, इरपुं।

चक्रावर्त, भ्रम, भ्रान्ति, घूर्णि, घूर्णन ।

* “तृभ्रमि-” (उणा-६११) इतीप्रत्यये भ्रमिः ।

भ्रष्ट-न-१४९१-पडी गथेपुं।

द्र० गलितशब्दः ।

* भ्रंशते स्म भ्रष्टम् ।

(भ्रष्टवाण)-पुं-७७२-निशान युडेयो।

अपराद्धेषु ।

भ्रातृजाया-स्त्री-५१४-लाली।

प्रजावती, (भ्रातृजाया) ।

* भ्रातृजायित्वत्र “ऋतां विद्या -” ॥३।२।३७॥
इति समासे षष्ठ्यलुप् । “द्रक्ष्यसि भ्रातृजायाम्” ॥
इत्यादौ तु सप्तमीसमासः ।

भ्रातृ-पुं-५५०-सगो लार्ध।

सहोदर, समानोदर्य, सोदर्य, सगर्भ सहज,
सोदर, [सगर्भ-शि.४४] ।

* भ्राजतेऽनेन भ्राता “मानिभ्राजेर्लुक् च-”

॥(उणा-८५९)॥ इति वृः ।

भ्रातृ-पुं-५६१-लाछ-भलेन षन्ते।

* भ्राता च भगिनी च भ्रातरौ ।

६७

(भ्रातृजाया)-स्त्री-५१४-लाली।

प्रजावती, भ्रातृजाया ।

भ्रातृव्य-पुं-५४३-लत्रीणे।

भ्रात्रीय ।

* भ्रातुरपत्यं भ्रात्रीयः “ईयः स्वसुश्च” ॥६।१।

८९॥ इति यः ।

भ्रात्रीय-पुं-५४३-लत्रीणे।

भ्रातृव्य ।

* “भ्रातृव्यः” ॥६।१।८८॥ इति व्ये भ्रातृव्यः ।

भ्रान्ति-पुं-१३७४-विपरीत ज्ञान, (भ्रम)।

मिथ्यामति, भ्रम ।

* भ्रमणं भ्रान्तिः अतस्मिंस्तदिति ज्ञानम् ।

भ्रान्ति-पुं-१५१९-यकाक्षरे लभपुं।

चक्रावर्त, भ्रप, भ्रमि, घूर्णि, घूर्णन ।

* क्तौ भ्रान्तिः ।

(भ्रामर)-न-१२१४-मधनी ओक ज्ञानि।

भ्रामरी-स्त्री-२०५-(शे.४६)-पावती।

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

भ्राष्ट्र-पुं-१०२०-यथु वगेरे शेक्ष्वानी कडाछ।

अम्बरीष ।

* मृज्यतेऽस्मिन् भ्राष्ट्रः, “जिमृष्ट्रस्त्रि-” ॥

(उणा-४४७) ॥ इति ऋट् वृद्धिश्च ।

भ्रुकुं स-पुं-३२९-स्त्री वेप धारण्य करनार नट।

भ्रकुं स, भ्रुकुं स, भ्रुकुं स ।

भ्रुकुटि-पुं-५७९-कोधथी वांकी लभर थाय ते।

भ्रुकुटि, भ्रुकुटि, भ्रुकुटि ।

भ्रू-स्त्री-५७९-भ्रमर, लंवा।

* अक्षोरुपरि रोमराजिस्तन्नाम, भ्राम्यति भ्रूः,

स्त्रिलिङ्गः “भ्रमिगमि-” ॥(उणा-८४३)॥ इति झः ।

भ्रुकुं स-पुं-३२९-नट, स्त्री वेप धारण्य करनार।

भ्रुकुं स, भ्रुकुं स, भ्रुकुं स ।

भ्रुकुटि-पुं-५७९-क्रोध वि.श्री वांकी भ्रमर थाय ते.

□ भ्रुकुटि, भ्रुकुटि, भ्रुकुटि ।

भ्रूण-पुं-५४०-गर्भ.

□ गर्भ गरम, दोहदलक्षण ।

* भ्रियते कृशौ भ्रगः "भ्रूणतण-" ॥ (उणा-

१८६) ॥ इति णे निपात्यते ।

भ्रेष-पुं-१५१७-डिंया स्थानश्री पडवुं.

□ भ्रंश ।

* भ्रेषणं भ्रेषः ।

म

मकर-पुं-४७-मगर-श्री सुविधिनाथ ल. तुं
लांछन.

मकर-पुं-१९३-नवनिधि पैश्री श्रेथो निधि.

* मकराकारत्वाद् मकरः ।

मकर-पुं-२२९-क्षभ देवतुं गिन्ड.

मकर-पुं-१३५१-मगर वगेरे ०४वत्तु.

* मङ्कते मकरः "जटर-" (उणा-४०३)

इत्येरे निपात्यते, मा कुर्यात् किञ्चिदिति त्रस्यन्त्य-
स्मादिति वा ।

(मकर)-पुं-११६-आर राशि पैश्री दशमी राशि.

(मकरकेतन)-पुं-२२९-क्षभदेव.

(मकरध्वज)-पुं-२२९-क्षभदेव.

मकरन्द-पुं-११२७-पुष्परस, पराग.

□ मरन्द, मधु, 'पुष्परस' ।

* मङ्कयते मण्डयतेऽनेन पुष्पं मकरन्दः.
मरन्द. "कुमुद-" (उणा-२४४) इति दे निपात्यते ।

मकराकर-पुं-१०७४-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

* मकराणामाकरो मकराकरः ।

मकरालय-पुं-१०७४-(शि. ९६.) समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

मकुट-पुं-६५१-(शि. ५२) मुगट.

□ मुकुट, मौलि, किरीट, कांटीर, उष्णीप ।

मकुर-पुं-६८४-(शि. ५७)-६५णु.

□ आत्मदर्श, आदर्श, दर्पण [मकुर शि.५४] ।

'मकुष्टक'-पुं-११७४-भड.

द्र० मकुष्टकशब्दः ।

मकुष्टक-पुं-११७४-भड, अनौज.

□ राजमुद्गा, मयुष्टक, मकुटक, 'मकुष्टक,
मुकुष्टक, मयुष्टक, मयष्टक, मपष्टक, मपष्ट,
मपुष्टक, मपुष्ट ।

* मङ्कयतेऽनेन मकुष्टः ।

'मकूष्टक'-पुं-११७४-भड.

द्र० मकुष्टकशब्दः ।

मख-पुं-८२०-यत्.

द्र० अध्वरशब्दः ।

* मखन्ते देवा अत्र मखः, "महेरुच्चास्य
वा" ॥ (उणा-८९) ॥ इति लो हलुक, मखति
धर्ममिति वा ।

मखक्रिया-स्त्री-८३४-यज्ञनी क्रिया.

□ इष्ट ।

* मखस्य कर्म मखक्रिया यागादि ।

मखासुहृत्-पुं-२००-शंकर.

द्र० अइहाभिनशब्दः ।

* मखस्य असुहृत् मखासुहृत् ।

मागध-पुं-७९५-शिवनी स्तुति करनार लाट.

□ मागध, [मङ्ग शि. ६६] ।

* मागधः काङ्गवादी मगधति याचते मगधः,
वंशोदीरणेन यो याचते । यदाहुः-"मागधाः स्तुति-
वंशजाः" ।

मगध (अ. व.)-पुं-९६०-भगधदेश.

□ कीकट ।

* मङ्गन्ति मगधाः—“मङ्गेर्नलुकृ च-” ॥ (उगा-२५३) इत्यधः ।

मगधेश्वर-पुं-६९९-गरासंध (नवभो प्रति-वासुदेव).

□ (जरासन्ध) ।

* मगधानामीश्वरो मगधेश्वरो जगमन्वाख्यः ।

मघवत्-पुं-१७१-ठन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* मघः सौख्यमस्याऽस्ति मघवान्, मघो देव-सभा सोऽस्वास्तीति वा ।

मघवन्-पुं-१७४-ठन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* मङ्गते मघवा “अन्मातरिश्चन्-” ॥ (उगा-९०२) इत्यनन्तो निपात्यते । मघाऽस्यास्तीति वा ‘क्यापो बहुलं नाम्नि’ ॥ २।३।९० ॥ इति ह्रस्वः, मघं सुखमस्यातीति वा ।

मघवन्-पुं-६९२-त्रीन्वे यक्षवतीं.

□ वैजयि ।

* मघन् शत्रुषु मघवा “अन्मातरि-” ॥ (उगा-९०२) ॥ इत्यनि निपात्यते, मघवा शक्र इव वा ।

मघा (अ. व.)-स्त्री-१११-मघा नक्षत्र.

□ पिथ्या ।

* मङ्गन्ते गच्छन्ति पितरः प्रीतिपास्विति मघाः । “मघाघङ्गा-” ॥ (उगा-११०) ॥ इत्यादिना घान्तो निपात्यते ।

मघाभव-पुं-११९-थुक.

द्र० उशनसशब्दः ।

* मघासु भवति मघाभवः ।

मङ्क्षु-अ.-१५३०-ग्रीदी.

द्र० अञ्जसाशब्दः ।

* मङ्गति मङ्क्षु “मस्जीप्यशिम्यः सुकृ” ॥ (उगा-८२६) यथा-मङ्क्षुदवादि पुरतः पटलैरतीनाम् ।

(मङ्क्षु)-न.-१४७०-ग्रीदी.

द्र० अविलम्बितशब्दः ।

मङ्ख-पुं-७९५-(शि. ६८)-भागध राग्नयोनी स्तुति करनार लाट.

□ मागध, मगध ।

मङ्ग-न.-८७८-वदालुनो अत्रलाग.

□ मङ्गिनीशिरस् ।

* मङ्गल्यन्तं मङ्गः पुंलिङ्गोऽयम्, वैजयन्ती तु “नौशिरो मङ्गमस्त्रियाम्” इति क्लीवेऽप्याह ।

मङ्गल-न.-८६-उदयाणु, शुभ.

द्र० कल्याणशब्दः ।

* मङ्गयते सेव्यते मङ्गलम् । “मृदिकन्दि-” ॥ (उगा-४६५) इत्यलः ।

मङ्गल-न.-११६-भंगल अल.

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

* मङ्गति मङ्गलं “मृदिकन्दि-” ॥ (उगा-४६५) ॥ इत्यादिना अलः ।

मङ्गलध्वनि-पुं-५१८-(शे०-१०६)-भांगविड शण्ड.

□ [उदल शे० १०६] ।

मङ्गलपाठक-पुं-७९४-काट, आरण.

□ सूत, वन्दिन् ।

* मङ्गले पठतीति मङ्गलपाठकः ।

मङ्गलशंसन-न.-२७२-आशीर्वाद.

□ आशिसु ।

* मङ्गलस्य शंसनं मङ्गलशंसनम् ।

मङ्गलस्तान-न.-५१८ (शि. ११०)-शान्ति क्रियाभां सुगंधी नल वडे करतुं स्तान.

□ [शान्तिक-शे. ११०] ।

मङ्गला-स्त्री-३९-सुभतिनाथ ल. नी भाता.

* मङ्गलहेतुत्वाद् मङ्गला ।

मङ्गलान्हिक-न.-५१८-(शि. १०६)-विवादभां भांगविड द्विसे उदय लरी कराती शुभ क्रिया.

□ [स्वस्त्ययन, पूर्णकलश शि. १०६] ।

मङ्गल्य-न.-४०६ (शि. १००)-दही, गोरस.

□ क्षीरज, दधि, गोरस, [श्रीघन शे. १००] ।

मङ्गल्यक-पुं-११७०-मसुर (अेक मत्तनुं अनीज्)

□ मसूर ।

* मङ्गले साधु मङ्गल्यः, के मङ्गल्यकः ।

मङ्गल्या-स्त्री-६४०-भोगराना गेरी सुगंधीवाणे
अगर.

□ मल्लिगन्धि ।

* मङ्गले साधुर्मङ्गल्या ।

मङ्गिनी-स्त्री-८७६-नौका, नाव.

द्र० तरणीशब्दः ।

* मङ्गो नौशीर्षमस्त्यस्यां मङ्गिनी ।

मङ्गिनोशिरस्त्र-न.-८७८-वडाणुना अत्रभाग.

□ मङ्ग ।

* मङ्गिनी नौस्तस्याः शिर उपरिभागः ।

मन्चिका-स्त्री-१४४१-आ शम्भु उत्तर पदमां
नेडवाथी प्रशंसा वाच्य अने छे नेभके-गोभयथिका.

मञ्जकृत-न.-६२५-डाडुं.

द्र० अस्थिशब्दः ।

* मञ्जानं करोति मञ्जकृत ।

मञ्जन्-पुं-स्त्री-६२८-डाडुअनी अरणी.

द्र० अस्थिसंभवशब्दः ।

* मञ्जत्यस्थिनि इति मञ्जा, 'उक्षितक्षि'- (उणा-
९००) इत्यन् नन्तः पुंस्वयम् । वाचस्पतिस्तु-“अथ
मञ्जा द्वयोः” इति स्त्रियामप्याह ।

वयं तु ब्रूम-मञ्जयतेऽनयाऽस्थिनीति भिदाच्चडि
मञ्जा स्त्रीलिङ्गः ।

मञ्जन्-पुं-११२१-वृक्षादितुं सत्त्व, गर्भ.

□ सार, 'मञ्जा' ।

* मञ्जतीति मञ्जा, पुंलिङ्गः ।

मञ्जसमुद्भव-न.-६२९-वीथं.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

* मञ्जतः समुद्भवतीति मञ्जसमुद्भवः ।

मञ्जा-स्त्री-६१९-मन्गल-शरीरमां सात धातु
पैकी अेक धातु).

'मञ्जा'-स्त्री-११२१-वृक्षादितुं सत्त्व, गर्भ.

□ सार, मञ्जन् ।

मञ्च-पुं-६८३-आटलो, पलंग.

□ मञ्चक, पर्यङ्क, पत्यङ्क, खट्वा ।

* मञ्चयते धार्यतेऽनेन मञ्चः ।

मञ्चक-पुं न.-६८३-आटलो, पलंग.

□ मञ्च, पर्यङ्क, पत्यङ्क, खट्वा ।

* मञ्चते मञ्चकः- पुंक्लीबलिङ्गः ।

मञ्जरि-स्त्री-११२२-मंजरी, भडोर.

□ मञ्जा, वल्लरि, 'मञ्जरी, वल्लरी' ।

* “बहुलम्” ॥५।१।२॥ इत्यरो

मञ्जरिः, स्त्रीलिङ्गः “ऋच्छिचटि-” ॥ (उणा-
३९७) ॥ इत्यरान्तात्तु ड्यां मञ्जरी ।

'मञ्जरी'-स्त्री-११२२-मंजरी.

द्र० मञ्जरिशब्दः ।

मञ्जा-स्त्री-११२२-मंजरी.

द्र० मञ्जरिशब्दः ।

* 'मञ्जिः सौत्रः' मञ्जति मञ्जा ।

मञ्जा-स्त्री-१२७५-अकरी.

द्र० अजाशब्दः ।

* 'मञ्जिः सौत्रः' मञ्जति मञ्जा ।

मञ्जार-पुं-६६६-अंजरे, कुलु.

द्र० अङ्गदशब्दः ।

* मञ्जिः सौत्रा मञ्जति मञ्जरीं “कृशपु”-

॥ (उणा-४१८) इतीरः, मञ्जु मञ्जुरमीरयति वा
पृषोदरादिस्वात्, पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।

मञ्जीर-पुं-१०२३-रौथो, आंधवानो भीषो.

द्र० कुटरशब्दः ।

* 'मञ्जिः सौत्रः' मञ्जति मञ्जीरः, “कृशपु”-

(उणा-४१८) इतीरः ।

मञ्जु-न.-१४४४-भनोडर, सुंदर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* मञ्जति मञ्जुः “भृमृतृ-” (उणा-७१६)

॥ इति बहुवचनादुः ।

मञ्जुल-न.-१४४४-भनोडर, सुंदर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* मञ्जुरस्यास्ति मञ्जुलं मञ्जुः, धर्ममात्रेऽत्र
सिध्मादित्वात्तः ।

मञ्जूषा-स्त्री-१०१५-पेटी.

पेटा, [पेटक, पेडा शि. ८८] ।

* 'मञ्जिः सौत्रः' मञ्जति मञ्जूषा, 'खलिफलि-

॥ (उणा-५६०) इत्युवः, मञ्जु मनोज्ञं कृत्वा वस्त्रा-
वैरुध्यतेऽनेति वा ।

मठ-पुं-९९४-विद्यार्थी* डे प्रतीत्योनुं रडेहाणु.

आवसथ, आवसथ्य ।

* मठन्ति निवसन्त्यत्र मठः त्रिलिङ्गः, बाहुलकात्
"पुंनाम्नि-" ॥५।३।१३०॥ इति वः ।

मड्डु-पुं-२९४-(शि. ८८)-वाङ्मित्रनो अेक प्रकार.

मणि-पुं स्त्री-५९१-कांडु.

मणिबन्ध ।

* मणति मणिः, पुंस्त्रीलिङ्गः "पदिपटि-" ॥
(उणा-६०७) ॥ इतीः ।

मणि-पुं-स्त्री-६११-गुह्यनो मध्यभाग.

गुल, गुह्यमथ्य ।

* मण्यते मणिः पुंस्त्रिलिङ्गः ।

मणि-पुं स्त्री-१०६३-रत्न.

रत्न, वसु ।

* मणति महार्घतां मणिः पुंस्त्रीलिङ्गः, मणिक्यमपि ।

मणिक-पुं-१०२२-भेदो धरो.

अलिञ्जर ।

* मणत्यम्भसा भ्रियमाणो मणिः, "पदिपटि-"
(उणा-६०७) ॥ इति इः, यत् शाश्वतः-"अलिञ्जरं
मणिं विद्याद् मेहनावयवो मणिः," स्वार्थे के मणिकः ।

मणिकण्ठक-पुं-१३२५-(शि. १८३)-कुडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

मणिकार-पुं-९१०-अवेरी.

वैकटिक ।

* उत्तेजनाद् मणिं करोति मणिकारः ।

मणित-न.-१४०८-रतिशये धतो अय्यकत अवान्.

* रते जम्पतीनां-कृञितमय्यक्तशब्दो मणनं
मणितम् ।

मणिबन्ध-पुं-५९१-दाथनो डारो.

मणि ।

* पाणोरादौ मूले मणोर्बन्धोऽत्र मणिबन्धः

पाणिप्रकोष्ठसन्धिः ।

मणीवक-न.-११२५-डूध.

द्र० कुसुमशब्दः ।

* मणति भ्रमरैर्मणीवकं "कीचक-" ॥ (उणा-
३३) इत्यके निपात्यते ।

(मण्ट)-पुं-७६२-भडावत.

द्र० आधोरणशब्दः ।

मण्ड-पुं-न.-३९६-भात विगेरेनुं ओसाभणु.

सर्वरसाय ।

* मण्डयति मण्डः पुंस्त्रीवलिङ्गः ।

'मण्ड'-पुं-११५०-ओरडो.

द्र० एरण्डशब्दः ।

मण्डन-पुं-३८९-शोभावनार.

अलङ्करणु ।

* मण्डयति तच्छीलो मण्डनः "भूषाक्रोधार्थ-"

॥५।२।४२॥इत्यनः ।

मण्डन-न.-६३६-शायुगार, अलंकार.

प्रसाधन, प्रतिकर्मन् ।

* मण्डयतेऽनेन मण्डनं तिलकपत्रभङ्गादि ।

मण्डप-पुं-१००३-भांडवो.

जनाश्रय ।

* मण्डयते नानालोकैर्मण्डपः पुंस्त्रीवलिङ्गः,
"विष्टप-" ॥ (उणा-३०७) इत्यादिशब्दाद्
अपे निपात्यते ।

मण्डल-न.-त्रि-१०१-सुध-यद्रनी यार आणु
रडेणुं गोणाकार तेण.

उपसूर्यक, परिधि, परिवप ।

* मण्डयति मण्डलं त्रिलिङ्गः "मदिकन्दि-" ॥
(उणा-४६५) इत्यादिना अलः ।

मण्डल-न.-१०७-यद्रनुं भिंअ.

बिम्ब ।

मण्डल-त्रि-४६७-अेक वतनो डोड शोग.

कोठ, [मण्डलक शि.-३४] ।

* मण्डलाकृतित्वाद् मण्डलम्, त्रिलिङ्गः ।

मण्डल-न.-७७७-अने पग जोणाकार राखवा ते.

* मण्डलाकृतित्वाद् मण्डलम् ।

मण्डल-त्रि-९४७-देश.

द्र० उपवर्तनशब्दः ।

* मण्डयते मण्डलं त्रिलिङ्गः “मृदिकन्दि-”
(उणा-४६५) इत्यलः ।

अमरस्तु-“नीवृज्जनपदे, देशविषयौ त्ववत्त-
नम्” इति पृथगाह ।

मण्डल-न.-त्रि-१४११-सभुड.

द्र० उत्करशब्दः ।

* मण्डयते मण्डलं त्रिलिङ्गः, “मृदिकन्दि-”
(उणा-४६५) इत्यलः ।

मण्डल-पुं-१२८०-(शि. १८३)-कृतरी.

द्र० अस्थिमुज्जशब्दः ।

मण्डलक-न.-४६७-(शि.-३४)-अेकं गतनी
डोड शोरा.

□ कोठ, मण्डल ।

मण्डलाग्र-पुं-७८२-तरवार.

द्र० असिशब्दः ।

* मण्डलाकारमग्रमस्य मण्डलाग्रः ।

मण्डलाधीश-पुं-६९०-अेक देशने राजन.

□ मध्यम ।

* मण्डलमात्रस्याधीशो मण्डलाधीशः ।

मण्डलिन-पुं-१३०२-सेडो, अेक गतनी
पिवाडो.

□ जाहक, गात्रसंकोचिन ।

* मण्डलाकृतिरस्त्यस्य मण्डली ।

मण्डहारक-पुं-९०१-डलाव-भदिसि वेअनार.

द्र० आमुनीबलशब्दः ।

* मण्डमच्छुसुरा हरति मण्डहारकः ॥

मण्डित-पुं-३२-श्री भलावीर ल. ना छडा
गणधर.

□ [मण्डितपुत्र शि०-३] ।

* गुणैर्मण्डयते स्म मण्डितः ।

मण्डितपुत्र-पुं-३२-(शि०-३) श्री भलावीर ल.
ना छडा गणधर.

□ मण्डित ।

मण्डूक-पुं-१३५४-देडो.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* मण्डयति मण्डूकः “मृमन्यञ्जि-” (उणा-
५८) इत्यूकः ।

मण्डूर-न.-१०३८-बोदोने डोट.

□ सिहान, धूर्त, मरण ।

* मण्डयति मण्डूरम्, “मीमसि-” (उणा-
४२७) ॥ इत्यूरः ।

मत-न.-१३८३-अभिप्राय.

□ रुन्द, आकृत, भाव, आशय, अभिप्राय ।

* मन्यते मत्तम् ।

मतङ्गज-पुं-१२१७-डोथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* मतङ्गात् ऋषेर्जातो मतङ्गजः ।

मतलिका-स्त्री-१४४०-आ शण्ड नेडवा थी
प्रशंसा वाचक शण्ड अने छे, डोड, गोमतलिका ।

मति-स्त्री-३०८-भुञ्जि.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* मन्यतेऽनया मतिः, अर्थनिश्चयः ।

(मतिमत्)-पुं-३४२-विद्वान.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

मत्कुण-न.-७६८-गंधनुं अण्तर.

□ जडवाण ।

* माद्यति ह्ययत्यनेन मत्कुणं “भ्रूणवृण-”
(उणा-१४६) इति साधुः ।

मत्कुण-पुं-१२०९-भाडड.

□ कोलकुण, उद्देश, किरिम, उरुकुण ।

* माद्यति शोणितेन मत्कुणः “भ्रूणवृण-”
(उणा-१८६) इति णे निपात्यते ।

मत्कुण-पुं-१२१९-दान न आवेसा अने टुंडा
अंगवागो डोथी.

* माद्यन् कुणत्ति मत्कुणः ।

मत्त-पुं-४३६-भद्र वाणो।

□ शौण्ड, उरुकट, शीघ्र ।

* मत्तेन माद्यति स्म मत्तः ।

मत्त-पुं-१२२०-भद्रो-भत्त ङाथी।

□ प्रभिन्न, गर्जित ।

* माद्यति स्म मत्तः ।

मत्तवारण-पुं-१०१२-अरुणो, गोप।

□ मत्तालम्ब, अवाश्रय, प्रधीव ।

* मत्तान् वारयति मत्तवारणः ।

मत्तालम्ब-पुं-१०१२-अरुणो, गोप।

□ मत्तवारण, अवाश्रय, प्रधीव ।

* मत्तैः प्रमादादिभिरालम्ब्यते मत्तालम्बः ।

मत्तेभगमना-स्त्री-५०६-विशिष्ट आलवाणी स्त्री।

□ तरललोचना, अलसेक्षणा, मृगाक्षी ।

* मत्तेभगमनमिवगमनमस्याः सा तथा,

अत्रोपमान भूतमत्तेभगमनेनापरा गमनक्रिया विशेषिता ।

मत्तय न.-८९२-अतर्नी भूमिते सरणी क्षरी ते।

* मत्तशब्दः साम्यपर्यायः मत्तस्य करणं मत्तम्,

“मत्तमदस्य करणे” ॥ ७।१।१४७। इति यः ।

मत्तस-पुं-१३४४-(शि०१२१)-भद्र, भाष्यो।

द्र० अण्डजशब्दः ।

मत्तसरिन्-पुं-३८०-दुर्जन, अण।

द्र० कर्णेजपशब्दः ।

* मत्तरोऽस्त्यस्य मत्तसरी ।

मत्तस्य-पुं-१३४३-भाष्यो।

द्र० अण्डजशब्दः ।

* माद्यति जलेन मत्तस्यः “मदेः स्यः” (उणा-

३८३) ।

मत्तस्यजाल-न.-९२९-भाष्यो पङ्कडवानी अण।

□ आनाय ।

मत्तस्यण्डी-स्त्री-४०३-साक्षर।

द्र० फाणितशब्दः ।

* मद्दं स्यन्दते मत्तस्यण्डी सामान्यशर्करा,

पृषोदरादित्वात्; मत्तस्यान् अमति रुजति मत्तस्यण्डीति

वैष्ठाः-यद् धन्वन्तरिः-

“शर्करोक्तानु मीनाण्डी श्रेता मत्तस्यण्डिका सिता” इति । “मत्तस्यण्डिका खण्डसिता क्रमेण गुगवत्तरा” इति तु वाग्भटः ।

(मत्तस्यण्डिका)-स्त्री-४०३-साक्षर।

द्र० फाणितशब्दः ।

मत्तस्यण्डिका-स्त्री-४०३-साक्षर

द्र० फाणितशब्दः ।

(मत्तस्यण्डी)-स्त्री-४०३-साक्षर।

मत्तस्यनाशन-पुं-१३३५-दुररपक्षी।

□ उत्क्रोश, कुरर ।

* मत्तस्यान् ना दायति मत्तस्यनाशनः ।

मत्तस्यवन्धनी-स्त्री-९२९-भाष्यो पङ्कडवानी क्षर डिथो

□ कुवेणी ।

* मत्तया वध्यन्तेऽस्यां मत्तस्यवन्धनी ।

मत्तस्यराज-पुं-१३४६-रेा दित भद्र, (भोटो भद्र)

□ रोहित ।

* मत्तस्यानां राजा मत्तस्यराजः ।

मत्तस्यवेधन-न.-९२९-भाष्यो पङ्कडवानी आङ्गो।

□ वडिश, ‘वडिश’ ।

* मत्तस्या वेध्यतेऽनेन मत्तस्यवेधनम् ।

मत्तस्योदरी-स्त्री-८४-(शि.१५४)-व्यास ऋषिनी माता।

द्र० गन्धकालिकाशब्दः ।

मत्तथन पुं-११-(प.) आ शण्ड जेडवाथी वधक वायक शण्ड अने छे।

मत्तथन-पुं-२२८(शि. ७९)-डामदेव।

द्र० अङ्गजशब्दः ।

मत्तथित-न.-४०९-पाण्डी विना भथेडुं दंडी।

* दध्ना मथममात्रसाध्यं मथितम् ।

मत्तथिन-पुं-१०२३-रथैथो भन्थन दंडे।

द्र० ध्रुवशब्दः ।

* मत्तथतेऽनेन मत्तथाः “पन्थिमन्थिभ्यां-”(उणा-९२६) इतीन् ।

मत्तथुरा-स्त्री-९७८-मत्तथुरानगरी।

□ मत्तथुपघ्न, मत्तथुरा ।

- * मथति चित्तं मथुरा ।
मद-पुं-३१२-संभोडमिथ्र आनंद.
 * मदेन मदः “व्यधजपमदभ्यः” ॥५१३॥४७॥
 इत्यद्, आनंदसंभोहयोः संगमः ।
मद-पुं-१२२३-छथीना गंउस्थत्रभांथी अरतुं पाष्ठी.
 दान, प्रवृत्ति ।
 * माद्यत्यस्माद् मदः “व्यधजप-” ॥५१३॥४७॥
 इत्यद्, मदयतीति वा ।
मदकल-पुं-१२२१-धष्ठा भदवाणो छाथी.
 मरोत्कट ।
 * मदेन कलो मनोजो मदकलः ।
मदकोहल-पुं-१२५९-सांढ.
 द्र० इड्चरशब्दः ।
 * मदेन कोहलो नट इध मदकोहलः ।
मदन-पुं-२२७-अभहेव.
 द्र० अङ्गजशब्दः ।
 * मदयति मदनः ।
मदन-पुं-११७१-अ३६.
 माष, नन्दिन्, वृष्य, बीजवर, बलिन् ।
 * मदयति वृक्षत्वाद् मदनः ।
(मदन)-न.-१२१४-भीष्णु.
 मधूच्छिष्ट, सिक्कयक ।
‘मदन’-पुं-११५१-धतुरे.
 द्र० कनकाह्वयशब्दः ।
मदननालिका-स्त्री-५२९-(शे. ११२) कुलठास्त्री.
 द्र० अविनीताशब्दः ।
मदना-स्त्री-९०३-भदिरा.
 द्र० अद्विजाशब्दः ।
 * मदयति मदना ।
मदशौण्डक-न.-६४३-(शे. १३२)-गयक्ष.
 द्र० जातिकोशशब्दः ।
मदाम्बर-पुं-१७९-(शे. ३५)धन्द्रनोछाथी, औशवल्.
 द्र० अभ्रमातङ्गशब्दः ।
मदिरा-स्त्री-९०२-भदिरा.
 द्र० अद्विजाशब्दः ।
 * माद्यत्यनया मदिरा “मदिमन्दि-” (उणा-

- ४१२) इतीरः ।
मदिरागृह-न.-१००१-दा३ पीवानुं स्थान.
 गञ्जा ।
मदिष्ठा-स्त्री-९०२-भदिरा.
 द्र० अद्विजाशब्दः ।
 * अतिशयेन मदवती मदिष्ठा, “गुणाङ्गाद्-”
 ॥७३॥९॥ इतीष्ठे “क्विन्तोः-” ॥७३॥३२॥ इति
 मनुलोपे “व्यन्तस्वरादेः” ॥७३॥४३॥ इति अन्त्य-
 स्वरादिलोपः ।
मदोत्कट-पुं-१२२१-धष्ठा भदवाणो छाथी.
 मदकल ।
 * मदेन दानाम्बुना उद्विचकटो मरोत्कटः ।
मरोल्लापिन्-पुं-१३२१(शे. १६०)-डेपत्र.
 द्र० कलकण्ठशब्दः ।
मद्गु-पुं-१३२३-पाष्णीनो डागडो.
 जलवायस ।
 * मज्जति जले मद्गुः “भृमृतृ-” ॥ (उणा-
 ७१६) ॥ इत्युः, न्यङ्क्वादिवाद् गत्वम् ।
मद्गुर-पुं-१३४७-शींगडावाणो भ२७.
 राजश्रृङ्ग ।
 * मज्जति मद्गुरः “श्वसुर-” ॥ (उणा-४२६) ॥
 इत्यूरे निपात्यते, मद्गुन् राति वा ।
मद्गुरप्रिया-स्त्री-१३४७-भद्गुर भ२७नी प्रिया.
 श्रृङ्गी ।
मद्य-न.-९०२-भदिरा.
 द्र० अद्विजाशब्दः ।
 * मद्यस्य कारणं मद्यम् “मतमद्यस्य करणे”
 ॥७३॥१४॥ इति यः । माद्यन्त्यनेन इति वा “बहुलम्”
 ॥५१॥२॥ इति करणेऽपि “यमिमदि-” ॥५१॥३०॥
 इति यः ।
मद्यपङ्क-पुं-९०४-भद्यनो नीयलो भाग, भद्यनोडाध्व.
 जगल, मेदक ।
 * मद्यस्य पङ्को मद्यपङ्कः ।
मद्यपाशन-न.-९०७-भदिरा पीवानो ग्रीति उत्पन्न
 करे तेवो लक्ष्य पद्यर्थ.

उपदंश, अवदंश, चक्षण ।

* मद्यस्य अशनं मद्यशाशनम्, त्वरविशदमभ्यव-
हार्यम् ।

मद्यबीज-न.-१.०५-युराणीन(ग्रेभांथी भदिरा अनेते)

किण्व, नग्नह, नग्नह, 'किण्व' ।

* मद्यस्य बीजं मद्यबीज मापादलन्यादि ।

मद्यमण्ड-पुं-१.०५-मद्यन्ती तर.

कारोत्तम ।

* मद्यस्य मण्डो मद्यमण्डः ।

मद्यसन्धान-न.-१.०५-भदिरा अनाववानी द्विया.

आसुति, आसव, अभिषव ।

* मद्यस्य सन्धानं मद्यसन्धानम् ।

मद्र-न.-८६-३६याणु, शुभ,

द्र० कल्याणशब्दः ।

* माद्यति हृष्यत्यनेन मद्रम् । "भीवृधि--"

॥ (उणा-३८७) इति रः ॥

मद्र-पुं-१४०९(शि.१२७)-गंभीर अवाण.

मन्द्र ।

मधु-पुं-१५३-यैत्र भदितो.

द्र० चैत्रशब्दः ।

* मन्यते मधुः पुंलिङ्गः "मनिजनिभ्यां षतौच"

(उणा-७२१) इत्युः ।

मधु-पुं-२१९-कृष्णो शत्रु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* मन्यते मधुः ।

मधु-पुं-२२९-क्षभतो भित्र, (यैत्रभास).

(चैत्र) ।

मधु-पुं-६९९-योथा प्रति वासुदेव.

* मन्यते सर्वमसारं मधुः, यस्य कैटमो भ्राता ।

मधु-पुं-न.-१.०२-भदिरा.

द्र० अभिजाशब्दः ।

* मन्यते मधुः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

मधु-न.-११२६-पुंपरस.

मकरन्द, मरन्द, 'पुष्परस' ।

* मन्यते बहु मृद्गाैर्मधु, क्लीबलिङ्गः ।

अ ६८

मधु-न.-१२१३-मध, (भभरोनु भोवन.

* भ्रमरस्य भोज्यं मधु, तेन मधुलिट् ।

मधु-न.-१२१४-मध.

माक्षिक ।

* मन्यतेऽभिलष्यते मधु क्लीबलिङ्गः पुंस्यपि
वैजयन्ती यदाह--'मधुलं तु मधुनाऽस्वी मधुकं
तत्पुरातनम्' इति ।

'मधु'-पुं-११८५-भीडी अरपोडी.

द्र० जीवनीशब्दः ।

मधुक-न.-१०४२-(शि०-१११)सीसु, उलध.

द्र० आलीनशब्दः ।

'मधुक'-पुं-११४१-भडुडो.

द्र० गुडपुष्पशब्दः ।

मधुकण्ठ-पुं-१३२१-(शि०-१६०)-क्षेयव.

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

मधुकर-पुं-१२१२-(शि०-१०६)-भभरो.

द्र० अलिशब्दः ।

मधुका-स्त्री ११७७-क्षणी क्षांग.

* मन्यते कल्प्यते मधुका "कञ्चुक--"

(उणा-५७) ॥ इत्युके निपात्यते ।

मधुकृत-पुं-१२१२-भभरो.

द्र. अलिशब्दः ।

* मधु करोति मधुकृत ।

मधुकम-(भ. व.)-पुं-१०६-मधुपीवानी पद्धति,

वारा इति पीवुं ते.

मधुवार ।

* मधुनः क्रमा मधुकमाः ।

मधुघोष-पुं-१३२१-(शि०-१६०)-क्षेयव.

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

मधुज्योष्ठ-न.-४०४-(शि. १००)-तरत दोडेवुं

द्वेव.

द्र० ऊषस्यशब्दः ।

मधुदीप-पुं-२२७-क्षभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* मधौ वसन्ते दीप्यते मधुदीपः ।

मधुद्रुम-पुं-११४१-भडुडो.

द्र० गुडपुष्पशब्दः ।

* मधुप्रधानो द्रुमो मधुद्रुमः ।

मधुधूलि-पुं-४०३-आं३।

□ खण्ड ।

* मधुनः श्रौद्रस्य धूलिरिव मधुरत्वात् मधु-
धूलिः ।

(मधुप)-पुं-१२१३-अभशे।

द्र० अलिशब्दः ।

मधुपर्क-न.-८३३-दधीं आधे भिप्रित करेद्युं मधु।

□ महोदय ।

* मधुनः पर्कः संपर्को मधुपर्कम् ।

‘मधुपर्णिका’-स्त्री-११४३-सीवण्यनुं पक्ष।

द्र० काश्मरीशब्दः ।

‘मधुपर्णा’-स्त्री-११५७-शणे।

द्र० अमृताशब्दः ।

मधुमक्षिका-स्त्री-१२१३-मधुभापी।

□ क्षुद्रा, सखा ।

* मधुनो मक्षिका मधुमक्षिका ।

(मधुमथन)-पुं-२२१-विष्णु।

द्र० अच्युतशब्दः ।

मधुर-पुं-१३८८-मधुर रस (गर्भ्युं)।

□ रसज्येष्ठ, गुह्य, स्वादु, मधूलक, (मधूल) ।

* मधु माधुर्यमस्त्यस्य मधुरः मध्वादित्वाद् रः,
माद्यत्यनेनेति वा “श्रमुर-” ॥ (उणा-४२६) ॥
इत्युरे निपात्यते ।

मधुर-न.-१४४५-सुं द्र, मनोदर।

द्र० अभिरामशब्दः ।

* माद्यतेऽनेन मधुरं “श्रमुरे”- (उणा-४२६)
इत्युरे निपात्यते ।

‘मधुरसा’-स्त्री-११५६-दश।

द्र० मृद्रीकाशब्दः ।

मधुरा-स्त्री-९७८-मधुरानगरी।

□ मधूपध्न, मधुरा ।

* मधुना राजते मधुरा, मधुरविधितोऽस्या
अस्तीति वा, मध्वादित्वाद् रः ।

मधुरा-स्त्री-४१६-(शे. १०१)-कांथ, राय।

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

(मधुलिह)-पुं-१२१३-अभशे।

द्र० अलिशब्दः ।

मधुवार-(थ. व.)-पुं-९०६-मधु पीवानी पद्धति,
वारा प्रभात्रे पीवुं ते।

□ मधुकम ।

* मधुनो वारा अवसग मधुवाराः ।

(मधुव्रत)-पुं-१२७३-अभशे।

द्र० अलिशब्दः ।

मधुष्ठील-पुं-११४१-भृङ्गो।

द्र० गुडपुष्पशब्दः ।

* मधु माधुर्यमस्तीले गर्भेऽस्य मधुष्ठीलः पृषो-
दरादित्वात्, मधुष्ठीवतीति वा ।

(मधुसख) पुं-९(प.)-कामदेव।

मधुसारथि-पुं-२२७-कामदेव।

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* मधुः सारथिरस्य मधुसारथिः ।

मधुसिक्थक-पुं-११९८-वन्स्पति गन्धस्थावर विप।

द्र० अङ्गोत्सारशब्दः ।

* मधुसिक्थं मधुच्छिष्टं तत्सदृशत्वाद् मधु-
सिक्थकः ।

(मधुसुहृत् -पुं-२२९-कामदेव।

द्र० अङ्गजशब्दः ।

मधुसूदनी-स्त्री-११८६-पालभाती ला७।

□ पालक्या ।

* मधु माधुर्यं सूदते मधुसूदनी ।

मधुस्रवा-स्त्री-११८५-मीडी भरपोडी, डि२खुहे डी।

द्र० जीवनीशब्दः ।

* मधु स्रवति मधुस्रवा ।

मधूक-पुं-११४१-भृङ्गो।

द्र० गुडपुष्पशब्दः ।

* मद्यति मधूकः “शम्भूक-” ॥ (उणा-६१)
इत्यूके निपात्यते ।

मधूच्छिष्ट-न.-१२१४-मीण।

द्र० सिक्थक, (मदन) ।

* मधुनोच्छिष्टं कल्को मधूच्छिष्टं मदनारण्यम् ।
मधूपध्नधू-न.-९७८-मधुरा नगरी।

- मथुरा, मथुरा ।
* मधोर्दानबस्य उपध्न आश्रयोऽत्र मधूपध्नम् ।
(मधूल)-पुं-१३८८-मधुर २स.
- मथुर, रसज्येष्ठ, गुल्य, स्वादु, मधूलक ।
मधूलक-पुं-१३८८-मधुर २स.
- रसज्येष्ठ, गुल्य, स्वादु, मधुर, (मधूल) ।
* माद्यत्यनेन मधूलः “दुकूल-” (उणा-४९१)
इत्यूले निपात्यते ।
- मध्य-न.-२९२-मध्यम गति वाणु (नृत्य)
 घन, (अनुगत) ।
मध्य-पुं-न.-६०७-शरीरतो वयसो भाग.
- अवलम, विलम, मध्यम ।
* मध्ये ब्रधते मेखलाद्यत्र मध्यम् ।
मध्य-न.-८७४-दश अन्त्य प्रभाणु.
- * दशान्त्यानि मध्यम् ।
मध्य-पुं-१४०२-३३भांथी नीडगतो अवाण.
- * ऋषभादयः स्वराः प्रत्येकसुरःप्रभृतिस्थान-
भेदेन मन्द्रता मध्यता तारता च अवलम्बन्ते, यद्
दन्तिलः-“नृणामुरसि मन्द्ररतु, द्वाविंशतिविधो ध्वनिः ।
स एव कण्ठे मध्यः स्यात् तारः शिरसि गीयते ॥”
मध्य-न.-१४६०-अन्तर, अवकाश.
- अन्तर ।
* ‘मवू कन्धनं’ मध्यते मध्यम्, “शिक्ष्यास्थाद्वय”
(उणा-३६४) इति ये निपात्यते ।
- मध्यदेश-पुं-९५१-दिभायल अने विंधायल
वय्येना देश.
- मध्यम ।
* उत्तरस्यां हिमवान् पर्वतः दक्षिणस्यां विन्ध्यः,
विनशनः सरस्वत्याः अन्तर्द्वानदेशः, प्रयागः गङ्गायमुनयोः
सङ्गमः तानवधीकृत्य मध्यश्चासौ देशश्च मध्यदेशः ।
मध्यन्दिन-न.-१३९-मध्याह्न, अपोर.
- मध्याह्न, दिवामध्य ।
* दिनस्य मध्यं मध्यन्दिनम् । “लोकमृण-”
॥३॥११३॥ इत्यादिना निपात्यते ।
मध्यन्दिन-न.-१४६०-(शि.-१३१)-अन्तर,
अवकाश, वयलुं.

- मध्यम, माध्यम, मध्यमीय, माध्यंदिन ।
मध्यमपुं-न.-६०७-शरीरतो वयसो भाग.
- मध्य, अवलम, विलम ।
* मध्ये जातो मध्यमः, पुंक्लीवलिङ्गः ।
मध्यमपुं-६९०-येडदेशतो अधिपति.
- मण्डलाधीश ।
* मध्यमः सामान्योऽप्रेतनापक्षया ।
मध्यम-पुं-९५१-दिभायल अने विंधायल वय्ये
ना देश.
- मध्यदेश ।
* मध्य भवो मध्यमः, नात्युकुष्टो नाप्यपकुष्ट
इत्यर्थः ।
मध्यम-पुं-१४०१-मध्यम स्वर (कौय पक्षी-
नेवो अवाण.)
- * मध्ये भवो मध्यमः, यदाह-“तद्देवोत्थितो-
वायुसुर कण्ठसमाहतः । नाभिप्राप्तो महानादो मध्यमस्तेन
हेतुना” ।
मध्यम-न.-१४६०-मध्यम, वयलु.
- माध्यम, मध्यमीय, माध्यंदिन, [मध्यन्दिन
शि. १३१] ।
* मध्ये जातं मध्यमं “मध्यान्मः” ॥६॥३॥७६॥इति ।
मध्यमा-स्त्री-५११-युवान स्त्री(प्रतु प्रात थयेल स्त्री).
द्र० चरीशब्दः ।
* मध्यमा मध्यवयाः ।
- मध्यमा-स्त्री-५९३-वयसी अंगणी.
 ज्येष्ठा, मध्या ।
* मध्ये जाता मध्यमा “मध्यान्मः” ॥६॥३॥७६॥
- मध्यमीय-न.-१४६०-मध्यम, वयलुं.
 मध्यम, माध्यम, माध्यंदिन [मध्यन्दिन
शि. १३१] ।
* मध्ये भवं माध्यमम्, मध्यमीयम्, माध्य-
न्दिनम् “मध्याद्दिनणण्या मोऽन्तश्च” ॥६॥३॥१२६॥
इति साधवः ।
- मध्यलोका-स्त्री-९३८-(शि.-१५७)-पृथ्वी.
द्र० अचलाशब्दः ।
मध्यलोकेश-पुं-६८९-राजा.

द्र० नृपशब्दः ।

* मध्यलोकस्य ईशो मध्यलोकेशः ।

मध्यस्थ-पुं-८८२-(शे. १५४)-विवाहमां निर्णय
करनारं प्रामाणिकं पुरुषं.

□ साक्षिन्, स्थंय, [प्राश्निक शे. १५४]

मध्या-स्त्री-५९३-वयसी आंगणी.

□ ज्येष्ठा, मध्यमा ।

* मध्ये भूतत्वाद् मध्या ।

मध्याङ्ग-न.-१३९-अपोर.

□ दिवामय, मध्यन्दिन ।

* अहो मध्यं मध्याङ्गः, "सर्वोऽसंख्याऽव्ययात्"

॥७३॥११८॥ इति अद्र, अह्लादेशश्च ।

मध्वासव-पुं-९०४-भट्टानो द्रु.

□ माधवक ।

* मधु माश्रिकं तन्मिश्रे आसूयते मध्वासवः ।

मनःशिला-स्त्री-१०५९-भणुशील धातु.

द्र० करवीराशब्दः ।

* मनोवाच्या शिला मनःशिला ।

मनस-न.-२२९-अभदेवनी धेनि.

मनस-न.-१३६९-मन.

द्र० अन्तःकरणशब्दः ।

* मन्यते जानात्यर्थान् मनः, यदवोचाम तर्के
—“सर्वार्थग्राहणं मनः” इति “असू”(उणा-९५२)
इत्यसू ।

(मनसिश्य)-पुं-२२७-अभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

मनस्ताल-पुं-२०५-पावतीतुं वाहन (शि०६).

* मनस्ताडयति कम्पयति मनस्तालः ।

मनाक्-अ.-१५३६-धेनुं, अल्प.

□ किञ्चित्, ईषत्, किञ्चन ।

* मन्यते मनाक् “द्रागादयः” ॥ (उणा-८७०)
इति निपात्यते । यथा—“ब्रूते मनाग् नन्दनम्” ।

मनित-न.-१४९६-अणुलुं.

द्र० अवगतशब्दः ।

* 'मनूयी बोधने' इत्यस्येति मनितम् ।

मनीषा-स्त्री-३०८-भुद्धि, भति.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* मनस ईषा मनीषा, पृषोदरादित्वात् ।

मनीषिन्-पुं-३४१-विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* मनस ईषंते मनीषी पृषोदरादित्वात्, मनीषा
अस्त्यस्येति वा शिष्यादित्वादिन्, यौगिकत्वाद् धीमान्,
मतिमानित्यादयः ।

मनुज-पुं-३३७-भनुष्य.

द्र० नरशब्दः ।

* मनोर्जातो मनुजः ।

मनुज्येष्ठ-पुं-७८२-(शे. १४५) तरवार.

द्र० असिशब्दः ।

मनुष्य-पुं-३३७-भानव.

द्र० नरशब्दः ।

* मनोरपत्यं मनुष्यः, मानुषः “मनोर्वाणौ
पश्चान्तः” ॥६११९४॥ इति षोडश् च प्रत्ययौ ।

(मनुष्यधर्मान्)-पुं-११८९-दुभेरेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

मनोगवी-स्त्री-४३१-(शि. ३०)-उ२७, अलि-
लापा, भनोरथ.

द्र० अभिलापशब्दः ।

मनोगुप्ता-स्त्री-१०५९-भणुशील धातु.

द्र० करवीराशब्दः ।

* मनोऽभिधा गुप्त । मनोगुप्ता ।

मनोजव-पुं-४८८-(शि. ३७)-पिता तुल्य अश
वजरे.

□ मनोजवस, ताततुल्य ।

मनोजवस-पुं-४८८-पिता तुल्य अश.

□ ताततुल्य, [मनोजव शि. ३७] ।

* मनो जवतेऽस्मिन् पिताऽयमिति धावति
मनोजवसः “बहुलम्” ॥५११२॥ इत्यसः, मनोजे

अभिलाषे वसति वा ताततुल्यः “पितृसदृशः मनोजव” इत्यन्ये यद् व्याडिः—“जनः पितृसधर्मा यः स ताताहो मनोजवः ।”

मनोज्ञ-न.-१४४५-सुं६२, मनोहर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* जानातीति ज्ञं मनोज्ञं यत्र तद् मनोज्ञं ।

मनोदाहिच्-पुं-२२८-(शि. ७६)-अभेदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

(मनोयोनि)-पुं-२२९-अभेदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

मनोरथ-पुं-४३०-४२७, अलिशापा.

द्र० अभिलाषशब्दः ।

* मन एव रथो दूरगामि यत्र मनोरथः ।

(मनोरम)-न.-१४४४-सुं६२, मनोहर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* मनो रमयति मनोरमम् ।

मनोरम-पुं-९४-त्रीणं ग्रैवेयेक हेव.

मनोराज्य-पुं-४३१-(शि. ३०)-४२७, अलिशापा.

द्र० अभिलाषशब्दः ।

(मनोविलास)-पुं-५०७-स्त्रीतुं धन-(मनना विलास)

(मनोविलासवती)-स्त्री-५०७-मनना विलास वाणी स्त्री.

मनोहत-पुं-४३९-निराश, ना उभेद थयेलो.

□ प्रतिहत, प्रतिबद्ध, हत ।

* मनसि हतो मनोहतः ।

मनोहर-न.-१४४४-सुं६२, मनोहर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* मनो हरति मनोहरम् ।

मनोहारी-स्त्री-५२९-(शि. ११३) दुवटा, असती स्त्री

द्र० अविनीताशब्दः ।

मनोहा-स्त्री-१०६०-भणुसील धातु.

द्र० करवीराशब्दः ।

* मनःशब्देन हूयते मनोहा ।

मन्तु-पुं-७४४-अपराध.

□ अपराध, व्यलीक, विप्रिय, मागस् ।

* मन्थते हृदि मन्तुः पुंलिङ्गः “ कृषिकर्म-” (उणा-७७३) ॥ इति तुच् ।

मन्त्र-पुं-७०१-अेअन्ते थती विचारणा.

* मन्त्रणं मन्त्रः पञ्चाङ्गः, यत्कौटिल्यः-कर्मणामारम्भोपायः पुरुषद्रव्यसंपद्देशकालविभागो विनिपातप्रतीकारः कार्यसिद्धिश्चेति पञ्चाङ्गो मन्त्रः ।
मन्त्रजिह्व-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* मन्त्र एव जिह्वा अस्य मन्त्रजिह्वः ।

मन्त्रविद्-पुं-७३३-गुप्तयत्, यत्पुत्रुप.

द्र० अवसर्पशब्दः ।

* मन्त्रं वेत्ति मन्त्रवित् ।

मन्त्रशक्ति-पुं-७३५-सन्धि विग्रह वगेरे पांथने यथा स्थाने स्थापन करवाथी उत्पन्न थयेती शक्ति.

* मन्त्रः पञ्चाङ्गो मन्त्रशक्तिः ।

मन्त्रिन्-पुं-७१९-अभात्य, मन्त्री.

द्र० अमात्यशब्दः ।

* मन्त्रः कर्तव्यावधारणमस्त्यस्य मन्त्री ।

मन्थ-पुं-१०२३-मन्थन दंड, रत्रैयो.

द्र० क्षुब्धशब्दः ।

* मन्थतेऽनेन मन्थः ।

मन्थदण्ड-पुं-१०२३-मन्थन दंड, रत्रैयो.

द्र० क्षुब्धशब्दः ।

* मन्थनाय दण्डः मन्थदण्डः ।

मन्थनी-स्त्री-१०२२-गागर, गोणी, ढुधीं वलोव-वानी.

□ गगंरा, कलशी ।

* मन्थते द्रव्यस्यां मन्थनी ।

मन्थर-पुं-४९५-धीमे यालनार.

□ मन्द्गामिन् ।

* मन्थति पादौ मन्थरः “ ऋच्छिचटि-” (उणा-३९७) ॥ इत्यरः ।

मन्थर-पुं-१४२९-दंडं, नीयुं.

द्र० कुब्जशब्दः ।

* मन्थति मन्थरम् “ ऋच्छिचटि-”

(उणा-३९७) इत्यरः ।

मन्थान-पुं-१०२३-मन्थान इंड, रगैथौ.

द्र० क्षुब्धशब्दः ।

* "संस्तुस्पृशि-" (उणा-२७६) इत्यानेन

मन्थानः ।

मन्द-पुं-१२१-शनि.

द्र० असितशब्दः ।

मन्दगतित्वान्मन्दः ।

मन्द-पुं-३५२-मुष्.

द्र० अमेवसूशब्दः ।

* मन्दोऽलस इव मन्दः ।

मन्द-पुं-३८४-आणसु.

द्र० अनुष्णशब्दः ।

* मन्दते स्वपिताव मन्दः, अत एव मदि जाडूय इति चान्द्रो धातुः, मन्वते वा "शाशपिमनि-" (उणा-२३७) इति दः ।

मन्द-पुं-१२१८-दायी नी ओक गति.

* मन्दो मन्दसत्त्वात् ।

मन्दगामिन्-पुं-८९५-धीमे व्यालनार.

□ मन्थर ।

* मन्दं गच्छतीत्येवंशीलो मन्दगामी ।

मन्दर-पुं-६६०-आड सेरनो डार.

* मन्वते स्तूयते मन्दरः ।

मन्दर-पुं-१०३०-मन्दरायल.

□ इन्द्रकील ।

* मन्वते मन्दरः "ऋच्छिचटि"- (उणा-३९७) इत्यरः ।

मन्दरमणि-पुं-२००-(शे. ४४)शंकर.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

मन्दरावासा-स्त्री-२०५-(शे. ५५) पावती.

द्र० अबिधजाशब्दः ।

मन्दाकिनी-स्त्री-१०८१-गंगा नदी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* मन्दमकति मन्दाकिनी मन्दाका औषधिविशेषाः सन्त्यस्यामिति वा ।

मन्दाक्ष-न.-३११-बाण, शरम.

द्र० त्रपाशब्दः ।

* मन्दमक्षि यत्र मन्दाक्षं स्वोत्थलज्जावशाद्दि चक्षुरवनमति, शका मन्दाक्षमित्येके ।

मन्दार-पुं-१७९-३६५४क्ष.

मन्दन्ते मोदन्ते देवा अनेन मन्दारः "अग्य-ङ्गिमदिमन्दि-" (उणा-४०५) इत्यारः ।

मन्दार-पुं-१११४१-३२५४क्ष, भीडो लीभडो.

□ पारिभद्रक, 'पारिजातक' ।

* मन्वन्ते स्तूयते देवैर्मन्दारः "अग्यङ्गि-" (उणा-४०५) इत्यारः, मन्दमियर्त्तीति वा ।

मन्दिर-पुं-६१४-दी'यणुनो पा'णुनो बाण

* मन्दते गच्छन्त्यनेन-मन्दिरः "मदिमदि-" ॥ (उणा-४१२) इतीरः ।

मन्दिर-स्त्री-न.-९९०-भवत, धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* मन्वते स्तूयते मन्दिरं स्त्रीकलीलीवङ्गः "मदिमन्दि-" (उणा-४१२) इतीरः ।

मन्दीर-न.-६६६-(शे०-९३६)-अंजर, उडु

द्र० अङ्गदशब्दः ।

मन्दुरा-स्त्री-न.-९९८-वोडा थाधवानी न'य्या.

□ वाजिशाला, (वाजिशाल) ।

* मन्वते स्तूयते मन्दुरा स्त्रीकलीवलिङ्गः "वाश्यसि-" ॥ (उणा-४२३) इत्युरः ।

मन्दोदरीसुत-पुं-७०६ भेधनाड, रावलुनो पुत्र छन्द गित्.

□ रावणि, शक्रजित्, मेघनाद ।

* मन्दोदर्याः सुतो मन्दोदरीसुतः ।

मन्दोष्ण-पुं-१३८६-थेडु उनु

□ कोष्ण, कवोष्ण, कटुष्ण, ईपदुष्ण ।

* मन्दमुष्णो मन्दोष्णः ।

मन्द्र-पुं-१४०२-मनु'यनी अतीभांथी नीकणतो गंलीर उडो ध्वनि.

मन्द्र-पुं-१४०९-गंलीर अवाण.

□ [मद्र-शि.-१२७]

* मन्यते मध्यताराभ्यां मन्त्रः “ भीवृधि-”
(उणा-३८७) इति रः मद्रोऽपि ।

मन्मथ-पुं-२२७-डाभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* मथति चित्तं राणिणां मन्मथः ‘क्रमिमथिभ्यां चन्मनौ च’ (उणा-१२) इति अः, द्विवचनस्य च मनादेशः मनो मथनानीति वा पृषोदरादित्वात् मतनं मन चेतना, मनो मथः मन्मथ इति वा ।

‘मन्मथ’-पुं-११५२-डोड, डोडी.

द्र० कपित्थशब्दः ।

मन्या-(द्वि. व.)स्त्री-५८७-श्रीवानी पाण्डना
लागनी अन्ते धमनी-नाडी.

□ कल्मषिका ।

* मन्यतेऽनयोरपान इति मन्ये, स्त्रीलिङ्गः
“स्थाया-” (उणा-३५७) इति यः ।

मन्यु-पुं-२९९-डोधि.

द्र० कुत्शब्दः ।

* मन्यते मन्युः पुंलिङ्गः “युजिमन्धि-”
(उणा-८०१) इति युः ।

मन्यु-पुं-८२०-यन्.

द्र० अश्वरशब्दः ।

* मन्यतेऽसौ मन्युः पुंलिङ्गः “युजिमन्धि-”
(उणा-८०१) ॥ इति युः ।

मन्वन्तर-त.-१६०-७१ दिव्य (देवोना) युगन् ओड
मन्वन्तर थाप छे. (ते डण विशेष).

* मन्तां स्वायंभुवचाक्षुषवैवस्वतादीनामन्तर-
मवकाशोऽवधिर्वा तैर्हि चतुर्दशभिर्ब्रह्मणो दिनम् ।

मन्वन्तर-त.-२५२-पुराणना पांथ लक्ष्य पैडी
योथुं लक्ष्य.

* मन्वन्तराणि स्वायंभुवादीनि चतुर्दश ।

‘मयुष्टक’-पुं-११७४-भड.

द्र० मकुष्टकशब्दः ।

‘मपुष्ट’-पुं-११७४-भड.

द्र० मकुष्टकशब्दः ।

‘मपुष्ट’-पुं-११७४-भड.

द्र० मकुष्टकशब्दः ।

‘मपुष्टक’-पुं-११७४-भड.

द्र० मकुष्टकशब्दः ।

ममता-स्त्री-३१७-अभिमान, गव.

द्र० अभिमानशब्दः ।

* ममेत्यस्य भावो ममता ।

मय-पुं-१२५४-धिं.ट.

द्र० उत्तृशब्दः ।

* मीनात्यहीन् मयः मयते गच्छतीति वा मयः
इत्येके ।

‘मयष्टक’-पुं-११७४-भड.

द्र० मकुष्टकशब्दः ।

मयु-पुं-१९४-डिन्नर देव-(देवनी ओड गति).

□ किन्त, किपुरुष, तुरङ्गवदन ।

* मिनोति मयुः “मिन्वहिचरिचटिभ्यो वा”

॥ (उणा-७२६) ॥ इत्युः ।

मयुक-पुं-१३२० (शे.-१८८)-भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

‘मयुष्टक’-पुं-११७४-भड.

द्र० मकुष्टकशब्दः ।

मयुष्टक-पुं-११७४-भड.

द्र० मकुष्टकशब्दः ।

* मीयतेऽसौ मयुष्टः “पठैषिठ-” (उणा-१६६)
॥ इति टे निपात्यते ।

मयूख-पुं-१००-डि२ल्यु.

द्र० अंगुशब्दः ।

* मयते विस्तारं गच्छति मयूखः । “मयेधि-
भ्यामुल्बौ” ॥ (उणा-९१) ॥ इत्यूखः ।

मयूर-पुं-१३१९-भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

* मीनात्यहीन् मयूरः “मीमसि-” (उणा-४२७)
इत्यूरः, मद्यां रौतीति वा, पृषोदरादित्वात् ।

मयूरक-त.-१०५२-भोरयुथु.

□ तुथ, शिखिग्रीवा, तुथाञ्जन ।

* मयूरस्य तुथं मयूरकम् ।

मयूरचटक-पुं-१३२५-(शि. १८२)-दुडडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

(मयूररथ)-पुं-२०८-आतिडिय, (शंकरनो पुत्र).

द्र० उमासुतशब्दः ।

मरक-पुं-३२५-भरडी, भडाभारी, सर्वलोक व्यापी भरथु.

□ मारि ।

* मरणं मरकः, पुंस्त्रीबलिङ्गः, “वकनु-” ॥

(उणा-२७) इत्यकः ।

मरकत-न. -१०६४-भरकत भण्ठि.

□ अशमगर्भ, गारुमत, हरिन्मणि, (अशमयोनि)

* मरकं तरन्ति अनेन मरकतम् “क्वचित्” ॥५११५१॥ इति डः ।

मरन्द-पुं-११२७-पुं-परस, पराण.

□ मधु, मकरन्द, ‘पुष्परस’ ।

* मरन्दः, “कुमुद-” (उणा २४४) इति दे निपात्यते ।

मराल-पुं (अ.व.)-१३२५-(शि. १८४)-डंस.

द्र० चक्राङ्गशब्दः ।

मरिच-न. -४१९-आणाभरी.

द्र० कृष्णभूषणशब्दः ।

* म्रियते जिह्वाडनेन मरिचं “मृत्रविभ्यां-” (उणा-११७) ॥ इतीचः ।

मरीच-न. -४२०-(शि. १०२)-आणा भरी.

द्र० कृष्णभूषणशब्दः ।

मरीचि-पुं स्त्री-९९-डिरथु.

द्र० अंशुशब्दः ।

* म्रियते तमोऽस्मिन्निति मरीचिः, पुंस्त्रीबलिङ्गः । ‘मृशिकृष्णनिदध्यविभ्य ईचिः’ (उणा-६२७) इति ईचिः । (मरीचि)-पुं-१२४-भरीयिकृषि (सोतर्षि) पैडी अेक).

मरीचिका-स्त्री १०१-मृगतृष्णा, आंजवानी गण.

□ मृगतृष्णा, (मरुमरीचिका) ।

* मरीचिप्रतिकृतिर्मरीचिका “तस्य तुल्ये कः संज्ञाप्रतिकृतयोः” ॥७१११०८॥ इति कः । ग्रीष्मे हि

मिकतास्वकर्कराः प्रतिफलिता जहत्वेनाभान्ति, अत एवमरुमरीचिकेत्युच्यते ।

मरु-पुं-९४०-पाण्णि विनातो प्रदेश, भारवाड.

□ धन्वन् ।

* म्रियते तृषाडत्र मरुः ।

मरु-पुं-९५७-भारवाड देश.

□ दशेरक ।

* म्रियते तृषा एणु मरुवः पुंसि, “भृमृत्-”

(उणा-७१६) ॥ इत्युः ।

मरुत् (अ. व.)-पुं-८९-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

* म्रियन्ते पुण्यक्षयाच्च्यवन्त इति मरुतः “म्र

उत्” (उणा-८८९) ॥ इति उत् ।

मरुत्-पुं-११०६-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* म्रियन्ते क्षुद्रजतन्वोऽनेन मरुत् “म्र उत्”

—(उणा ८८९) ॥

मरुत्पथ-पुं-१६३-आडाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* मरुतां पन्थाः मरुत्पथः ।

मरुत्पथ-पुं-७०७-श्रीभसेन.

द्र० किर्मीरनिपूदनशब्दः ।

* मरुतो वातस्य पुत्रो मरुत्पुत्रः ।

मरुत्वत्-पुं-१७४-धन्वन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* मरुतो देवाः सन्त्वस्य मरुत्वान् ।

मरुदेवा-स्त्री-३९-ऋषभदेव ल नी भाता.

□ [मरुदेवी शि-३] ।

* महद्भिर्दीर्घव्यते स्तुयते मरुदेवा षषोदरादि-त्वात् तलोपः ।

मरुदेवी-स्त्री-३९-(शि-३) श्री ऋषभदेव ल नी भाता.

□ मरुदेवा ।

मरुदरथ-पुं-७५२-देवो नो रथ

* देवनिमित्ते मरुतां देवानां रथो मरुदरथः ।

मरुद्रथ-पुं-१२३३-(शि-१७८) धोडो।

द्र० अर्वाणशब्दः ।

मरुप्रिय-पुं-१२५३-७।८.

द्र० उष्ट्रशब्दः ।

* मरुः प्रियोऽस्य मरुप्रियः ।

(मरुमरीचिका)-२७।-१०१-मृगतृष्णा (अंज-
वाना ७७)।

□ मरीचिका, मृगतृष्णा ।

मरुल-पुं-१३४१-५तक पक्षी।

□ वगरण्डव ।

* मरुं लति मरुलः ।

मरुक-पुं-१३२०-(शि. १८६) भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

मर्क-पुं-११०७-(शि-१७२)-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

मर्कट-पुं-११९७-स्थावरविष नी ज्येक लति.

द्र० अङ्कोलसारशब्दः ।

* मर्कटाभो मर्कटः ।

मर्कट-पुं-१२९१-वानर, वांद्दे।

द्र० कपिशब्दः ।

* 'मर्किः सौत्रः' मर्कति मर्कटः "दिव्यवि-

(उणा-४२१) ॥ इत्यटः ।

मर्कटक-पुं-१२१०-लूता, करेणीयो.

द्र० अष्टपातशब्दः ।

* मर्कट इव आरोहावरोहणाद् मर्कटकः ।

मर्कटास्य-न.-१०४०-तांशु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

* मर्कटास्यवर्णत्वाद् मर्कटास्यम् ।

'मर्कटी'-स्त्री-११५१-कौवय.

द्र० आत्मगुप्ताशब्दः ।

मर्जिता-स्त्री-४०३-(शि-२८)-शी५३.

□ रसाला, मर्जिता, शिखरिणी ।

मर्त्य-पुं-३३७-भनुष्य.

द्र० नरशब्दः ।

अ ६९

* म्रियते इति मर्त्यः "मृशीपसिवस्थनिभ्यस्तादिः"
(उणा-३६०) ॥ इति तकारादिर्यप्रत्ययः यद् वा
"लूमनोवा" ॥ (उणा-२०२) ॥ इति ते मतः
"मर्तादिभ्यो यः" ॥ ७।२।१५९॥ इति स्वार्थे ये
मर्त्यः ।

मर्त्यमहित-पुं-८९-(शि.४)-देव.

द्र० अनिमिपशब्दः ।

मर्मचर-न.-६०३-(शि-१२५)-हृदय, अंतःकरण.

द्र० स्तनान्तरशब्दः ।

मर्मभेदन-पुं-७७८-(शि. १४३)-आणु.

द्र० अजिह्वाशब्दः ।

मर्मर-पुं-१४०५-पांद्दंडां वगेरे तो शब्द.

* मर्मरं हिंसायाम् मृणाति मर्मरः " ऋतष्ठित् "

(उणा-९) इत्यप्रत्ययः स्वरूपद्वित्वं च ।

मर्मराल-(अ. व.)-पुं-४००-(शि. ६७) पापड,
भभरा.

□ [पपट-शि. ६७] ।

मर्मस्पृश-पुं-५०१-पीडनार.

□ व्यथक, अरुनुद ।

* मर्म स्पृशतीति मर्मस्पृक् ।

मय-पुं-१२५५-(शि.-१११)-जं.ट.

द्र० उष्ट्रशब्दः ।

मर्यादा-स्त्री-७४४-न्यायभागं मां रडेवुं ते.

□ धारणा, स्थिति, संस्था ।

* मर्या इति सीमार्थेऽव्ययम्, तत्र दीयते मर्यादा ।

मर्यादा-स्त्री-९६२-सीमा, ६६.

द्र० अन्तशब्दः ।

* विवादिनां मरिं मरणमासमन्तात् अति
खण्डयति मर्यादा ।

मर्यादा-स्त्री-१०७७-समुद्रकंडांती भूमि, किनारे.

□ कूलभू ।

* मर्येति सीमार्थेऽव्ययम्, मर्यां ददाति मर्यादा ।

मल-न.-६३१-कान वगेरे तो भेद.

□ किङ् ।

* मलते धारयति कायं मलं, मृज्यते वा

“ मृजिखन्या-” (उणा-४७२) इति द्विदलः ।
मल-पुं-८५८-हेव वगेरे नी पूज्म भां श्रद्धा
विनातो.

* मलते पापं मलः, मलयोगाद् वा ।
(मलदूषित)-न.-१४३५-भविन, भेलुं.

द्र० कच्चरशब्दः ।

मलय-पुं-१०२९-भयथायव पर्वत.

□ आपाढ, दक्षिणाचल, [चन्दनगिरि-
शे०-१५८] ।

* मलते चन्दनान् मलयः पुं क्लीबलिङ्गः,
“ कुगुवल-” (उणा-३५६) ॥ इत्ययः ।

मलयज-पुं-६४१-यन्दन, सु५३.

द्र० गन्धसारशब्दः ।

* मलयाद्रेर्जातो मलयजः ।

मलयवासिनी-स्त्री २०५-(शे- ४४) पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

मलयु-स्त्री-११३३-काणा उं५रातुं वृक्ष, धुवरेडो.

□ काकोदुम्बरिका, फल्गु, जवनेफला ।

* ‘ युषि जुगुप्सायाम् ’ मलं श्वित्रं यावयते
लयुः, पृषोदरादित्वात् ।

मलिन-न.-१४३५-भविन, भेलुं.

द्र० कच्चरशब्दः ।

* मलोऽस्त्यस्य मलिनम्, मलीमसं
मलदूषितम् “ मलादीमसश्च ” ॥७२।१४। इति साधुः ।

मलिनाम्बु-न.-४८४-भसी, साढी.

□ मपी, मसी, (मषि) [मेला शि. ३६] ।

* अञ्जनाक्तत्वाद् मलिनं च तदम्बु च मलिनाम्बु ।

मलिनी-स्त्री-५३५-२७स्वला स्त्री, ऋतुवासी स्त्री.

द्र० अधिशब्दः ।

* मलोऽस्त्यस्या मलिनी, गौरादित्वाद् रज-
स्वलायां डीः ।

मलिनी-स्त्री-१२७०-(शि-१११) - आत्यवयभां
गर्भावाणी थयेसी गाथ

□ पलिकनी, बालगर्भिणी ।

मलिम्लुच-पुं-३८२-येर.

द्र० एकागारिकशब्दः ।

* मलिनं म्लोचति मलिम्लुचः ।

मलिम्लुच-पुं-८५८-अल, यज्ञ वगेरे पांथ
यज्ञ थी अष्ट थयेसी.

□ पञ्चयज्ञपरिभ्रष्ट ।

* मलिनं म्लोचति मलिम्लुचः, मूलविभुजा-
दित्वात् ।

मलीमस-न.-१४३५-भविन, भेलुं.

द्र० कच्चरशब्दः ।

मलुक-पुं-६०४-(शे. १२६)-पेट.

द्र० उदरशब्दः ।

मल्ल-पुं-५६-आवती योवीसीना २१ भां
तीथं३२.

* कर्मभयानां मल्लः इव मल्लः ।

मल्लनाग-पुं-८५३-वात्सययन मुनि. न्याय
भाष्ये कर्ता.

द्र० अमूलशब्दः ।

* मल्लो नवनन्दनोच्छेदने स चासौ नागश्च
मल्लनागः “ वृन्दारकनागकुञ्जरैः ” ॥३।१।१०८।
इति कर्मधारयः ।

मल्लि-पुं-२८-आ अवसर्षिणी ना १८ भां
तीथं३२.

* परीषहादिमल्लजयान्निरुक्तान्मल्लिः, तथा
गर्भस्थे भगवति मातुः सुरभिकुसुममालयशयनीयदोहदो
देवतया पूरित इति मल्लिः ।

मल्लिका-स्त्री-१०२४-प्याशो, पाशी पीवानो पात्र.

□ कोशिका, चषक, कंस, पारी, पानभाजन ।

* मल्लते मल्लिका ।

मल्लिका-स्त्री-११४८-भोगरी.

□ विचकिल, ‘तृणशूल्य, भूपदी, शीतभीरु.
(शतभीरु) ’ ।

* मल्लयते मूर्धनि मल्लिः “ पदिपट्टि-” ॥ (उणा-
६०७) ॥ इति इः, के मल्लिका, “ हतुक-” ॥ (उणा-२७)

॥ इत्यको वा ।

मल्लिकाक्ष- (अ. व.) पुं-१३२६-धोणा शरीर, काणा
पण तथा आंथवाणो लंस.

* मल्लिकाकारे अक्षिणी एषां मल्लिकाक्षः, शुक्लापाङ्गत्वात् ।
मल्लिकाक्ष (अ.व.)-पुं-१२४३-(शे.१८०)-स्वेतनेत्रवाणो धोडो ।
मल्लिकापुष्प-पुं-११४९-३८०४ वृक्षः ।
 करुण ।
 * मल्लिकाया इव पुष्पमस्य मल्लिकापुष्पः ।
मल्लिगन्धि-न-६४०-भोगरा षोडशी सुगन्धिवाणो अगार ।
 मङ्गल्या ।
मशकिन-पुं-११३२-७५२ानुं वृक्षः ।
 द्र० उदुम्बरशब्दः ।
 * मशकाः सन्त्यस्य मशकी ।
(मषि)-पुं-स्त्री-४८४-भरी, साडी ।
 द्र० मलिनाम्बुशब्दः ।
मषिकूपी-स्त्री-४८४-साडीनो षडीओ ।
 मषिधान, (मषीघान, मषीभाजन, मषीकूपी) ।
 * मषेः कूपीव मषिकूपी ।
मषिधान-न.-४८४-साडीनो षडीओ ।
 द्र० मषिकूपीशब्दः ।
 * मषिधीयतेऽस्मिन्निति मषिधानं मषीभाजनम् ।
मषी-पुं-स्त्री-४८४-साडी, भरी ।
 द्र० मलिनाम्बुशब्दः ।
 * मषति हिनस्ति औञ्ज्वल्यं मषिः पुंस्त्रीलिङ्गः "पदिपटि-" ॥ (उणा-६०७) ॥ इति इः ड्यां मषी ।
(मषीकूपी)-स्त्री-४८४-साडीनो षडीओ ।
 द्र० मषिकूपीशब्दः ।
मषीघान-न.-४८४ साडीनो षडीओ ।
 द्र० मषिकूपीशब्दः ।
(मषीभाजन)-न.-४८४-साडीनो षडीओ ।
 द्र० मषिकूपीशब्दः ।
(मसि)-पुं-स्त्री-४८४-भरी, साडी ।
 द्र० मलिनाम्बुशब्दः ।
मसी-पुं-स्त्री-४८४-भरी, साडी ।
 द्र० मलिनाम्बुशब्दः ।

* मस्यति परिणमति मसिः, पुंस्त्रीलिङ्ग, "पदिपटि-" (उणा-६०७) इति इः ड्यां मसी ।
मम्बर-पुं स्त्री-११७०-भसूर अनार ।
 मङ्गल्यक ।
 * मस्यते परिणमते मसूरः, पुंस्त्रीलिङ्गः "मीमसि" -(उणादि-४२७) इत्यरः ।
मसृण-स्त्री-४१३-यीक्षुं ।
 स्निग्ध, चिककण ।
 * मस्यति मसृणं भ्रूणतृण-(उणा-१८६) इति णे निपात्यते ॥
मस्कर-पुं-११५३-वांस ।
 द्र० तृणध्वजशब्दः ।
 * माक्रियते प्रतिषिध्यतेऽनेन मस्करः, वर्चस्कादित्वात् साधुः ।
मस्करिन्-पुं-८१०-४ आश्रमपैडी ४थो संन्यासाश्रम ।
 द्र० कर्मन्दिनशब्दः ।
 * मा करणशीलो मस्करी स ह्याह-मा कृषत कर्माणि शान्तिर्वः श्रेयसीति, वर्चस्कादित्वात् साधुः ।
मस्तक-पुं न.-५६६-भस्तक, माथुं ।
 द्र० उत्तमाङ्गशब्दः ।
 * मस्यति-परिणमते तस्य 'दम्भमि-' (उणा-२००) ॥ इति ते मस्तं, स्वार्थे के मस्तकं, पुंस्त्रीलिङ्ग, मसेः "इप्रशि-" (उणा-७७) इति तक्क् वा ॥
मस्तकस्नेह-पुं-६२५-भगव ।
 गोद, मस्तिष्क, मस्तुलुङ्गक ।
 * मस्तकस्य स्नेहो मस्तकस्नेहः ।
मस्तिष्क-न.-५६७-भस्तक, माथुं ।
 द्र० उत्तमाङ्गशब्दः ।
 * मस्तिष्कं 'कुशिक'-(उणा-४५) इति इक् निपात्यते ।
मस्तिष्क-पुं-न.-६२५-भगव ।
 गोद, मस्तक, स्नेह मस्तुलुङ्गक ।
 * मस्तकमिष्यति गच्छति मस्तिष्कः । पुंस्त्रीलिङ्गः ।

मस्तु-न.-३९६-भठो, ढडीं नी तर.

□ दधिज ।

* मण्डे-दधिसंभवे मस्यति परिणमते मस्तु ।

क्लीबलिङ्गः । 'कृसिकम्यमि-' (उणा-७७३) ॥
इति तुन् ।

मस्तुलङ्गक-पुं-६२५-भगवत्.

□ गोद, मस्तिष्क, मस्तकस्नेह ।

* मस्तकमालिङ्गति मस्तुलङ्गः; प्रपोदरादित्वात्
के मस्तुलङ्गकः ।

मह-पुं-१२८२-पाडो.

द्र० कासरशब्दः ।

* महति महः ।

मह-पुं-१५०८-उत्सव.

□ उत्सव, क्षण, उद्भव, उद्घर्ष ।

* महति महः ।

महत्-न.-१४३०-विशाण, भोटुं.

द्र० उरुशब्दः ।

* महते महत् । 'दुहिदुहि'-(उणा-८८४)

इति क्तुः ।

महती-स्त्री-२८९-नारदनी वीष्वा.

* महत्वात् महती ।

महस्-न.-१००-किरुथु.

द्र० अंशुशब्दः ।

* मह्यते महः । 'अस्' (उणा-९५२) इत्यस् ।

महस्-अ.-१५४२(शे. २०२)-इरीथी आरंभ
अतावनार अव्यय.

महाकच्छ-पुं-१०७४(शे. १६७)-(व२ये द्वीप
होयतेवे।) समुद्र.

द्र० अकूमारशब्दः ।

महाकन्द-पुं-११८७-लसथु.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* महांश्वसौ कन्दश्च महाकन्दः ।

महाकान्त-पुं-२००(शे. ४५) शंकर.

द्र० अद्वैतसिन्धुशब्दः ।

महाकान्ता-स्त्री-९३८(शे. १५७) पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

महाकाय-पुं-१२१८-(शे. १७६) ढाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

महाकाल-पुं-११४१-डिं पाड वृक्ष.

□ किंपक ।

* महान् कालो-मृत्युरस्मात् महाकालः ।

(महाकाल)-पुं-१९३-८ निधि पैडी उभो निधि.

महाकाली-स्त्री-४४-सुभतिनाथ ल.नी शासनदेवी.

* महती चासौ काली च महाकाली, काञ्चन-
वर्णाया अपि संज्ञा ।

महाकाली-स्त्री-२३९-१६ पैडी लभी विद्यादेवी.

* कालवर्णत्वात् काली, महाशब्दपरा महाकाली ।

महाकाली-स्त्री-२०५-(शे. ५३)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

महाकुल-पुं-५०२-कुलवान, पानदान.

द्र० अभिजातशब्दः ।

* महत्कुलमस्य महाकुलः ।

महाकम-पुं-२१९-(शे. ७२)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

महागन्धा-स्त्री-२०६-यामुंडा देवी.

द्र० कपालिनीशब्दः ।

* महान् गन्धोऽस्या महागन्धा, दैत्यास्रविस्त-
त्वात् ।

महागिरि-पुं-३४-६३ १० पूर्वी पैडी पड्डेला

१० पूर्वी.

* परीषहाद्युपद्रवैरकम्प्यत्वात् महागिरिव महागिरिः ।

महाग्रह-पुं-१२१(शे.-१५)-शनि ग्रह.

द्र० असितशब्दः ।

महाङ्ग-पुं-१२५४-अंठ.

द्र० उष्ट्रशब्दः ।

* महद् अङ्गमस्य महाङ्गः ।

महाचण्ड-पुं-१८६-यभनो भेवड.

□ चण्ड ।

* अत्यन्तकोपनत्वात् महाचण्डः ।

महाचण्डी-स्त्री-२०६-(शे.-६२)-यामुंडा देवी.

द्र० कपालिनीशब्दः ।

महाजया-पुं-२०५-(शे. ५२) पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

महाज्वाल-पुं-८३६-यज्ञाग्नि.

□ होमाग्नि, महावीर, प्रवर्ग ।

* महस्यो ज्वाला अस्य महाज्वालः ।

महातपस-पुं-२१९(शि.७२)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

महातमःप्रभा-स्त्री-१३६०-नरकनी पृथ्वी.

महातरु-पुं-११४०-थोर.

□ स्नुहि, वज्र, [स्नुहा शि.१०२] ।

* महांश्चासौ तरुश्च महातरुः ।

महातेजस्-पुं-२०८-कार्तिकेय, शंकरनो पुत्र.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

* महत् तेजोऽस्य महातेजाः ।

महातेजस्-पुं-१२४-सप्तर्षि पौत्री उभा ऋषि.

महात्मन्-पुं-३६७-उद्धार, भूलात्मा.

द्र० उदात्तशब्दः ।

* महान् आत्मा अस्य महात्मा ।

महादेव-पुं-१९८-शंकर.

द्र० अद्भुहासिनशब्दः ।

* महांश्चासौ देवश्च महादेवः ।

महादेवी-स्त्री-२०४-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* महादेवस्य भार्या महादेवी ।

महाधातु-पुं-६२०-रस धातु.

द्र० अग्निसंभवशब्दः ।

महानट-पुं-१९८-शंकर.

द्र० अद्भुहासिनशब्दः ।

* नाट्यसृष्टिकारित्वात् महानटः ।

महानन्द-पुं-७४-भोक्ष.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* महानानन्दोऽत्र महानन्दः ।

महानस-न.-९९८-रसेाहुं.

□ सूदशाला, रसवती, पाकस्थान ।

* अनसा उपकरणसम्भारवत्त्वं लक्ष्यते ततो महश्च तदनश्चेति महानसम् । 'सरोऽनोऽश्माऽयसो जाति नाम्नोः' ॥७३१११५॥ इत्यद् समासान्तः ।

महानाद-पुं-५७३-अन.

द्र० कर्णशब्दः ।

* महान् नादो-निर्घोषोऽनेति महानादः ।

महानाद-पुं-१२८४-सिंह

द्र० इभारिशब्दः ।

* महान् नादोऽस्य महानादः ।

महानाद-पुं-२००(शि.४६)-शंकर.

द्र० अद्भुहासिनशब्दः ।

महानिशा-स्त्री-१४५-अर्द्धरात्रि.

□ निशीथ, अर्धरात्र, [निःसम्पात शि.११]

* महती-प्राप्तप्रकर्षत्वात्, सा चासौ निशाच महानिशा ।

महानिशा-स्त्री-२०५(शि.६०)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

महानील-न.-१०६५(शि.९५)-नीलमणि.

□ नीलमणि, इन्द्रनील ।

(महानील)-पुं-१३१-ते नामनो अेक नाग.

महापक्ष-पुं-२३१(शि.८०)-गरुड पक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

महापथ-पुं-९८७-राजमार्ग.

द्र० असंकुलशब्दः ।

* महांश्चासौ पन्थाश्च महापथः ।

महापद्म-पुं-१९३-८ निधि पौत्री पांचभो निधि.

महापद्म-पुं-१३०९-भस्तकभां १० टीला वाणो सईद नाग.

* महान्ति पद्मान्यस्य महापद्मः ।

महाफला-स्त्री-७९७(शि.१४८)-शङ्कितनाभतुं शास्त्र.

□ [कासू, अष्टतालायता शि.१४८] ।

महाबल-पुं-११०७-पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* महद् बलमस्य महाबलः ।

महाबल-न.-१०४१(शि.१६०)-सीसुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

(महाबिल)-न.-१६३-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* महाबिलं देश्याम् ।

महावीज्य-न.-६१३-अं३भूण, अं३ अने वंक्ष-
लुनो मध्य भाग.

□ विटप ।

* महाबीजे साधु महाबीज्यम्, मुष्कस्य वक्ष-
णस्य च वध्यवर्ति ।

महाबोधि-पुं-२३२-भुद्ध, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* महती बोधिरस्य महाबोधिः ।

महाभीरु-स्त्री-१२०८-थीयडी, गीगोडी.

□ गोपालिका ।

* अतिशयेन भीरुः महाभीरुः ।

महामति-पुं-११९(शे.१४)-प्रहृष्टपति, युर.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

महामत्स्य-(म.व.)-पुं-१३४८-भोटा भांछला.

□ चौरिल्लि, तिमिङ्गिल्लिगिल, तिमिङ्गिल ।

* महान्तश्च ते मत्स्याश्च महामत्स्याः ।

महामनस्-पुं-३६७-उदर, भडाभा.

द्र० उदात्तशब्दः ।

* महद् मनोऽस्य महामनाः ।

महामद्-पुं-१२१८-(शे.१७६)-छाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

महामात्र-पुं-७२०-प्रधान, अभात्य पुरोहितवगेरे.

□ प्रधान ।

* महती मात्रा परिच्छद् एषां महामात्राः ।

महामात्र-पुं-७६२-छाथी उपर अेसनार.

□ हस्त्यारोह, सादिम्, यन्तु, निपादिन् ।

* महती मात्राऽस्य महामात्रः ।

महामानसिका-स्त्री-२४९-१६मी विद्यादेवी.

* मानसी एव मानसिका, महती चासौ मान-
सिका च महामानसिका ।

महामाय-पुं-२१९-(शे.७४)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

महामाया-स्त्री-२०५-(शे.४६)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

महामुख-पुं-१३४९-भगरभच्छ.

द्र० आलास्यशब्दः ।

* महद् सुखमस्य महामुखः ।

महामृग-पुं-१२१७-छाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* महांश्चासौ मृगश्च महामृगः ।

महास्नायु पुं-६३१-भोटी नस.

□ कण्डरा ।

* महती स्नायुर्महास्नायुः “स्नायुसंघातः”
इति वैद्याः ।

महाहंस-पुं-२१९-(शे.७३)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

‘महिका’-स्त्री-१०७२-डिभ.

द्र० अवस्यायशब्दः ।

महिमन्-पुं-२०२-अत्यंत भोटा थवानी शक्ति.
आडसिद्धि पैडी पांयमी सिद्धि.

* महतो भावो महिमा, अत्योऽपि नागनगन-
गरगनपरिमाणो भवति ।

महिला-स्त्री-५०४-स्त्री, नारी.

द्र० अबलाशब्दः ।

* मद्यते महिला “कल्पनिमहि”-(उणा-
४८१) ॥ इतीलः ।

‘महिलाह्वया’-स्त्री-११४९-डांग.

द्र० प्रियङ्गुशब्दः ।

महिष-पुं-४७ श्रीवासुपुण्य ल. तुं लांछन.

महिष-पुं-१२८१-पाडे.

द्र० कासरशब्दः ।

* महति महिषः “महविष्णां टित्” (उणा-
५४७) इतीषः, मह्यां शेते वा पृषोदरादित्वात् ।

महिषध्वज-पुं-१८५-यभ, यभराण.

द्र० अन्तकशब्दः ।

* महिषो ध्वजोऽस्य महिषध्वजः, महिषवाहन-
त्वात् ।

महिषमथनी-स्त्री-२०५-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* महिषं मथति महिषमथनी ।

महिषी-स्त्री-५२०-पट्टराणी.

* मद्यते पूज्यते महिषो 'मद्यविभ्यां टित्' ॥
(उणा-५४७) ॥ इतीषः ।

मही-स्त्री-९३६-पृथ्वी.

द्र० अचलशब्दः ।

* महते मही गौरादित्वाद् ङीः ।

महीक्षित्-पुं-६९०-२०१.

द्र० नुपशब्दः ।

* महीं क्षयत्वधिवशति महीक्षित् ।

(महीधर)-पुं-२१७-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

(महीधर)-पुं-१०२७-५५१.

द्र० अचलशब्दः ।

(महीधर)-पुं-१०२७ ५५१.

द्र० अचलशब्दः ।

महीप्रावार-पुं-१०७४-(शे. १६७)-जेभां वच्चे
द्विषो रहेषा छे अेषो समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

(महीरूह)-पुं-१११४-३६१.

द्र० अद्रिपशब्दः ।

'महीलता'-स्त्री-१२०३-अणशिया.

द्र० किञ्चुलकशब्दः ।

महेच्छ-पुं-३६७-उदा२, भडात्मा.

द्र० उदात्तशब्दः ।

* महती इच्छा अस्य महेच्छः ।

महेन्द्राणी-स्त्री-१७५-(शे. ३४)-ठन्द्राणी.

द्र० इन्द्राणीशब्दः ।

'महेरणा'-स्त्री-११५२-१३.

द्र० गजप्रियाशब्दः ।

'महेरणा'-स्त्री-११५२-१३.

द्र० गजप्रियाशब्दः ।

महेला-स्त्री-५०४-(शि. ३९)-स्त्री.

द्र० अबलाशब्दः ।

महेश्वर-पुं-१९८-शं ३२.

द्र० अष्टहासिन्शब्दः ।

* महांश्रासो ईश्वरश्च महेश्वरः ।

महेश्वरी-स्त्री-१०४८-अेक मत्तुं पित्तल.

□ ब्राह्मी, रात्री, कपिला, ब्रह्मरीति ।

* महती चासाविश्वरी च महेश्वरी ।

महोक्ष-पुं-१२५८-भोटा षण्ठ.

□ उक्षतर ।

* महांश्रासावुक्षा च महोक्षः "जातमहद्वृद्ध-

॥७३१९५॥ इत्यतसमासान्तः ।

महोत्पल-त.-११६१-३भ.व.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* महच्च तदुत्पलं च महोत्पलम् ।

महोत्सव-पुं-२२८-(शे. ७८)-३भ.देव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

महोदय-पुं-७५-भोक्ष.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* महान् ज्ञानस्योदयोऽनेति महोदयः ।

महोदय-पुं-८३३-६६१ साधे भिष्यत् करेलुं भध.

□ मधुपर्क ।

* महानुदयोऽस्मात् महोदयः ।

महोदय-स्त्री-त.-९७३-अन्यद्रुण्य, कने०८.

□ कन्यकुब्ज, कन्याकुब्ज, गाधिपुर, कौश,

कुशस्थल ।

* महान् उदयोऽस्य महोदयम्, स्त्रीक्लीबलिङ्गः ।

महोरग-पुं-९१-आठ व्यन्तरे पैडी सातमा

यन्तरेदेव.

महौषध-त.-४२०-सू.३.

□ शुण्ठी, (शुण्ठि) विश्वा, नागर, विश्वभेषज ।

* महच्च तदौषधं च महौषधम् ।

महौषध-त.-११८६-लसत्.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* महौषधम् रोगजित्वात् ।

मांस-पुं-६१९-शरीरन्ती सात धातु पैडी त्रीञ्च

धातु.

मांस-पुं-६२२-मांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

* मान्यतेऽनेन मांसं, पुंक्लीबलिङ्गः "मावावद्य-".

(उणा-५४६) इति सः, मांसं भक्षयिताऽमुत्र इति

नैरुतमाः यद् भन्तुः "मांसं भक्षयिताऽमुत्र यस्य

मांसमिहाऽदम्बहम् । एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रयदन्ति मनीषिणः ॥१॥”

मांसकारिन्-न.-६२२-लो।।

द्र० असृग्शब्दः ।

* मांसं करोति मांसकारि ।

मांसज-न.-६२४-भे६, यरथी.

द्र० अस्थिकृद्शब्दः ।

मांसतेजस्-न.-६२४-भे६, यरथी.

द्र० अस्थिकृद्शब्दः ।

मांसनिर्यास-पुं-६३०-(शे. १२८)-रोम, रंवाडा.

द्र० तनूरुहशब्दः ।

मांसपित्त-न.-६२६-६।३कुं.

द्र० अस्थिशब्दः ।

* मांसस्य पित्तं मांसपित्तम् ।

मांसल-पुं-४४९-अवधान, पु०८.

द्र० भंसलशब्दः ।

* मांसमस्त्यस्य मांसलः ।

मांसिक-पुं-९३०-कसार्ष, आठकी.

द्र० कौटिकशब्दः ।

* मांसं पण्यमस्य मांसिकः ।

मा-स्त्री-२२६-वदभी.

द्र० आशब्दः ।

* मीयते संख्यायते पुरुषेषु पुमान् अनया मा ।

मा-अ.-१५३९-न६ि.

□ मास्म ।

* माति मा “डित्” ॥ (उणा-६०५) ॥

इत्याप्रत्ययः । यथा-“कुण्डः सिद्धपतेः कृपाण इति रे । मा मंसत क्षत्रियाः ।”

माकन्द-पुं-११३३-(शि-१०१)-आंभो.

द्र० आम्रशब्दः ।

माक्षिक-न.-१०५४-भाक्षिक धातु-सुवर्णं भाक्षिक वगेरे.

द्र० अजनामकशब्दः ।

* माक्षिकं मधु तद्वर्णं माक्षिकम् ।

माक्षिक-न.-१२१४-भ५.

□ मधु ।

* माक्षिकाभिः कृतं माक्षिकं “ नाम्नि माक्षिकादिभ्यः ” ६।३।१९३॥ इत्यण् ।

मागध-पुं-७९५-या२थु, स्तुति करनार लाट.

□ मगध, [मङ्ख शि.-६६] ।

* मगध एव मागधः प्रजादित्वाद्गण् ।

मागध-पुं-८९८-वेश्य पुरुष अने क्षत्रिय स्त्री थी उ०प-न थयेव.

* वैश्यात् क्षत्रियायां जातः मगध्यति स्तौति मगधः, प्रजात्रणि मागधः ।

मागधी-स्त्री-४२१-पी५२.

द्र० उपकुल्याशब्दः ।

* मगधेषु भवा मागधी ।

मागधी-स्त्री-११४८-भो।गरे.

□ यूथिका, ‘गणिका, अम्बळा’ ।

* मगधदेशे भवा मागधी ।

(**मागधी**)-स्त्री-२८५-भागधी लापा.

माघ-पुं-१५३-भ६। भडिनो.

□ तपस् ।

* माघी पौर्णमास्यस्य माघः ।

माञ्जिष्ठ-पुं-१३९५-रातो वल्गुं.

□ रक्त, रोहित, लोहित, शोण ।

* मैञ्जिष्ठाया अयं माञ्जिष्ठः ।

माठर-पुं-१०३-सूयनो सेवक हेव.

* मठरस्यापत्यं माठरः । “ विदादेवृद्धेः-”

॥६।१।४१॥ इत्यञ् ।

माठर-पुं-८४६-वे६ ०यास ऋषि.

द्र० कानीनशब्दः ।

* मठरस्यापत्यं माठरः विदादित्वाद्गण् ।

माठि-स्त्री-७६६-कवय-अ०त२.

द्र० उरश्छदशब्दः ।

* माठयत्यङ्गं माठिः स्त्रीलिङ्गः “ स्वरेभ्य इः ” ॥ (उणा-६०६) ॥ इयां माठी ।

माठी-स्त्री-७६६-कवय, अ०त२.

द्र० उरश्छदशब्दः ।

* माटपत्यङ्गं माटिः स्त्रीलिङ्गः “स्वरेभ्य इः” ॥ (उणा-६०६) ॥ इयां माटी ।

माटि-स्त्री-११२४-पाँदडानी नश.

□ दलस्तमा ।

* मद्यतेऽनया माटिः स्त्रीलिङ्गः ।

माणव-पुं-६६०-सोण अरेनो ढार.

* गुच्छार्थं षोडश लता अल्पत्वाद् माणवः ।

(माणव)-पुं-१९३-नवनिधिभांनो आडभो निधि.

माणवक-पुं-८१३-अनोर्ध धारण्य धरनार आलक (अयुक्त).

□ वट्ट, (वट्ट) ।

* मनोरपत्यं कुलितं मूढं माणवः “माणवः कुत्सायाम्” ॥६।१।९५॥ इत्यणि मातुः, मगति शब्दायते इति वा “मणिवमोर्णिन्” ॥ (उणा-५१६) इत्यवः, के माणवकः ।

माणव्य-न.-१४९९-आलकानो समुद्र.

* माणवानां समूहो माणव्यम् ।

माणिक्य-न.-१०६३-(शि०-९४)-रत्न (भाष्येक.)

□ रत्न वसु, मणि ।

माणिक्या-स्त्री-१२९८-अशेणी.

द्र० कुड्यमस्त्यशब्दः ।

* माणिक्यमस्त्यस्या माणिक्या, शिरोमणियुतत्वात् ।

माणिवन्ध-न.-९४२-(शि०-८३)-सिन्धव भीड़.

द्र० नदीभवशब्दः ।

माणिमन्त-न.-९४२-(शि०-८३)-सिन्धव भीड़

द्र० नदीभवशब्दः ।

माणिमन्थ-न.-९४२-सिन्धव भीड़.

द्र० नदीभवशब्दः ।

* मणिमन्थे गिरी भवं माणिमन्थम् ।

मातङ्ग-पुं-४२-श्री सुपार्श्वनाथ ल. ना शासन-देव.

* मातङ्ग एव महाबलत्वाद् मातङ्गः ।

मातङ्ग-पुं-४३-श्री महावीर स्वाभी ल. ना-शासन देव.

* मातङ्ग एव महाबलत्वाद् मातङ्गः ।

मातङ्ग-पुं-९३३-याँडाव,
अ. ७०

द्र० अन्तावभाषिनशब्दः ।

* मन्यते पापीयान् मानङ्गः “मनेर्मतुमातो च” ॥ (उणा-३००) ॥ इत्यङ्गः, मा निपिद्धं तङ्गतीति वा, मातङ्गापत्यमिति पौराणिकाः ।

मातङ्ग-पुं-१२१७-६।थी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* मन्यते मातङ्गः “मनेर्मतुमातो च” ॥

(उणा-३००) इत्यङ्गः, मतङ्गस्यापत्यमिति वा, माततीति वा, मतङ्ग एव वा स्वार्थेऽण् ।

मातरपितृ-पुं-(द्वि. व.) ५६०-माता पिता अन्ते.

□ पितृ, मातापितृ ।

* “मातरपितरं वा” ॥३।२।४७॥ इति निपातनाद् मातरपितरौ ।

मातरिश्वन्-पुं-११०७-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* मातरि स्वे श्रयति मातरिश्वा, “श्रन्मातरिश्वम्”- (उणा-९०२) ॥ इत्यनि निपात्यते ।

मातलि-पुं-१७६-उन्द्रनो सारथि.

□ [हयैरुप शे.-३५] ।

* इन्द्रस्य सारथिः, मतलस्यापत्यं मातलिः ।

मातापितृ-पुं (द्वि. व.)-५६०-माता-पिता अन्ते.

□ पितृ.मातरपितृ ।

* “आ वृत्रे” ॥३।२।३९॥ इत्यात्वे मातापितरौ ।

मातामह-पुं-५५७-माताना पिता (नाना).

*मातुः पिता मातामहः ।

मातामह-पुं (अ. व.)-५५९-माता ना वंशभां थयेला.

* मातुः कुले वंशे भवा पूर्वपुरुषा माता-महाः ।

मातुल-पुं-५५२-भाभा.

* मातुर्भाता मातुलः ।

‘मातुल’-पुं-११५१-धतुरो.

द्र० कनकाह्वयशब्दः ।

मातुलानी-स्त्री-५२३-भाभी.

मातुली ।

* मातुलस्य भार्या मातुलानी मातुली ।

मातुलानी-स्त्री-११७९-शाण, लांग.

शण, भङ्गा ।

* मानं तोल्यते मातुलानी "सुमुचान"-

(उणा-२७८) इति निपात्यते मायाः श्रियस्तुल्या अनि-
तीति वा ।

मातुली-स्त्री-५२३-भाभां.

मातुलानी ।

* मातुलस्य भार्या मातुली ।

मातुलिङ्ग-पुं-११५०-(शि-१०४)-पीठेर.

द्र० बीजपूरशब्दः ।

मातुलुङ्ग-पुं-११५०-पीठेर.

द्र० बीजपूरशब्दः ।

* मा तोल्यते मातुलिङ्गः "माडस्तुलेकङ्गाक
च" (उणा-१०६) इति साधुः ।

मातृ-स्त्री-२०१-आत्मी आदि सात माता.

मातृ-स्त्री-५५७-मा, आ.

द्र० अम्भाशब्दः ।

* मान्यते माता "मानिभ्राजेळं क च" (उणा-
८५९) ॥ इति वृः ।

'मातृ'-स्त्री-१२६५-गाथ.

द्र० अघ्न्याशब्दः ।

मातृमातृ-स्त्री-२०३-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* मातृणां ब्रह्माण्यादीनां माता मातृमाता ।

मातृमुख-पुं-३५२-भूष्, भू.

द्र० अमेधसशब्दः ।

* मातैव मुवमस्य मातृमुखः ।

मातृशासित-पुं-३५२-भूष्, भू.

द्र० अमेधसशब्दः ।

* अज्ञत्वात् मात्रा शास्यते मातृशासितः ।

मातृष्वसेय-पुं-५४५-भाभीनी हीक्षे.

मातृष्वसीय ।

* मातृस्वसुः सुतोऽपत्यं मातृष्वसीयः ।

मातृष्वसेयः ।

मातृष्वसीय-पुं-५४५-भाभीनी हीक्षे.

मातृष्वसेय ।

* मातृस्वसुः सुतोऽपत्यं मातृष्वसीयः ।

मात्र-न.-६०१-प्रभाणु, भाप अताववा लगाउ-
वाभां आवतो प्रत्यय.

मात्रा-स्त्री-१४२७-देश, अल्प.

द्र० कणशब्दः ।

* मीयतेऽल्पत्वान्मात्रा "हुयामा"--(उणा-४५१)

इति वृः ।

माद्रेय-पुं-७१०-(शे. १४०)-सङ्घदेव. नक्षत्र
अन्ते.

माधव-पुं-१५३-वैशाख महिनो.

वैशान्त, राध, [उच्छर शे. २४] ।

* मधुरेव माधवः, प्रजादित्वाद्गण ।

माधव-पुं-२१५-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* माया लक्ष्म्या धवो भर्ता माधवः, मधोर-
पत्यं वा ।

माधवक-पुं-९०४-मङ्गलानो दारु.

मध्वासव ।

* मधुनो विकारः माधवः, के माधवकः ।

माधवी-स्त्री-११४७-माधवी लता.

अतिसुक्तक, लता, वासन्ती, 'पुण्ड्रक' ।

* मधौ वसन्ते भवा माधवी "भतुसन्ध्यादेः"

।६।३।८९। इत्यण् ।

माधवी-स्त्री-११७७-पीणी डांग.

* पीतवर्णा कङ्गुः मधुन इवेयं तद्वर्णत्वाद्

माधवी ।

माधवी-स्त्री-१३६१-(शे.१८८)-महातमःप्रभा
नाभनी सातभी पृथ्वी.

[महातमःप्रभा शे. १८८] ।

माधुमत-पुं-९५८-कार्भीर देश.

कश्मीर, सारस्वत, विकर्णिक ।

* मधुमत्या निवृत्ता माधुमताः, चातुरर्थिकोऽण्

माधुर्य-त-५०९-भधुरता-सात सात्विक् अक्षंकार
पौडी त्रीन्ते अक्षंकार.

* माधुर्यं क्रोधादिष्वपि चेष्टामसृणत्वम् ।

माध्यंदिन-त-१४६०-मध्यम, वयलुं.

□ मध्यम, माध्यम, मध्यमीय, [मध्यन्दिन
शि. १३१]

* मध्ये भवं मध्यं दिनम्. "मध्या द्विनण्-"
गया मोऽन्तश्च "दा३११२६॥ इति साधुः । मध्यं
दिन मित्यन्ये ।

माध्यम-त-१४६०-मध्यम, वयलुं.

□ मध्यम, मध्यमीय, माध्यंदिन [मध्यन्दिन
शि. १३१] ।

* मध्ये भवं माध्यमम् ।

माध्वीक-त-९०३-भदिरा.

द्र० अब्धिजाशब्दः ।

* माद्यत्यनया माध्वीकम्, "सृणीकास्तीक-"
(उगा-५०) इतीके निपात्यते, मृत्रीकाया विकारो माध्वीक-
मित्यन्ये ।

मान-पुं-त-३१७-अभिमान, गर्व.

द्र० अभिमानशब्दः ।

* मत्समो नास्तीतिमननं मानः, पुंत्वैवलिङ्गः ।

मान-पुं-त-५०७-अभिमान, गर्व, स्त्रीनुं धत.

मानञ्जर-पुं-२१९-(शि. ६७)-विषयु, कृष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

मानव-पुं-३३७-मनुष्य.

द्र० नरशब्दः ।

* मनोरथं मानवः ।

मानवी-स्त्री-४५-श्री श्रेयांसनाथ ल.नी शासन-
देवी.

* मानवीव मानवी, अभिमाय दर्शनत्वात् ।

मानवी-स्त्री-२४०-१६पौडी १२भी विद्या देवी.

* मनोरथं मानवी ।

मानस-त-१३६९-चित्त, मन.

द्र० अन्तःकरणशब्दः ।

* मन एव मानसं, प्रज्ञादित्वाद्गण् ।

मानसो-स्त्री-२४०-१६पौडी १५भी विद्या देवी.

* मनसि भवा मानसी ।

मानसौकस्य-पुं-१३२५-हंस.

द्र० चक्राङ्गशब्दः ।

* मानसाख्ये देवसरसि आक एषां मानसौकसः ।

मानस्तोका-स्त्री-२०५(शि.५४)-भावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

(मानिनी)-स्त्री-५०७-अभिमानवाणी स्त्री.

मानुष-पुं-३३७-मनुष्य.

द्र० नरशब्दः ।

मानुष्यक-त-१४१६-मनुष्यतो समूह.

* मनुष्याणां समूहो मानुष्यकम् ।

मान्ध-त-४६२-रेण.

द्र० अपाटवशब्दः ।

* मन्दस्य भावो मान्धम् ।

मान्धातृ-पुं-७००-मान्धाता राज्ञ.

□ युवनाश्रज ।

* मां धारयति मान्धाता ।

माया-स्त्री-३७७-माया, लुप्यार्ध.

□ शठता, शास्त्र, कुसृति, निष्कृति ।

* माति अनया माया "स्थाच्छामासा-" ॥ (उगा-
३५७) इति यः ।

माया-स्त्री-७३८-३५ परावर्तन वगेरे.

* माया रूपपरावर्तनादिका ।

माया-स्त्री-९२५-छन्दमल वगेरे माया.

□ शाम्बरी ।

* मात्यस्यां विश्वं माया, "स्थाच्छा-"
(उगा-३५७) ॥ इति यः ।

मायाकार-पुं-९२५-छन्दमलिक, आशुगर.

□ प्रातिहारिक ।

* मायां करोति मायाकारः ।

मायाविन्-पुं-३७७-(शि.-२६)शठ, धूर्त.

द्र० कुहकशब्दः ।

मायासुत-पुं-२३७-शाठ्यसिद्ध, युद्ध.

* मायाया देव्याः सुतो मायासुतः ।

मायिन्-पुं-३७७-उग, धूर्त.

द्र० कुहकशब्दः ।

* मायाइस्ति अस्य मायी, व्रीह्यादित्वात् इन् ।

मायिक-पुं-३७७-(शि-२६) डग, धूर्तः ।

द्र० कुहकशब्दः ।

मायु-पुं-४६२-पित्तः ।

द्र० पित्तशब्दः ।

* मिनोति मलान् खंसकत्वात् मायुः, पुं लिङ्गः

“मिवहि-” ॥ (उणा-७२६) इति णिद् उः ।

मायूर-न.-१४१५ भोशेनो समृद्धः ।

* मयूराणां समूहः मायूरम् ।

मार-पुं-२२७-अभेदः ।

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* मास्यति मारः ।

मार-पुं-३७२-डिंसा ।

द्र० अपासनशब्दः ।

‘मृशू हिंसायां’ स्वार्थणिचि अलि च मारः ।

मारजित्-पुं-२३५-शुद्ध, सुगतः ।

द्र० अद्वयशब्दः ।

* मारान् जयति मारजित् ।

मारि-स्त्री-६०भारी-अङ्गणे औत्पातिक भक्ष्य, ६२५
योञ्जन् सुधो नथाय तेवो तीर्थीकर देवतो ११भो
अतिशयः ।

* मारिरोत्पातिकं सर्वगतं मरणं न स्यादिति
सप्तमः ।

मारि-स्त्री ३२५-भरडी, भडाभारी ।

□ मरक ।

* मृशू हिंसायामित्यस्य णिचि मारणं मारिः
स्त्रीलिङ्गः ।

मारिवारक-पुं-७१३-द्वभारपाण भडारोणः ।

द्र० कुमारपालशब्दः ।

* मारिं प्राणिवधं वारयति निषेधयति मारि-
वारकः ।

मारिप-पुं-३३३-(शि.-२०)-आयर्, नाटक नी
भाषाभां ।

□ माप, आयर् ।

मारी-स्त्री-२०५-(शि.६१)-पार्वती ।

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

मारुत-पुं-११०७-वायु, पवनः ।

द्र० अनिलशब्दः ।

* मरुदेव मारुतः, प्रज्ञादित्वाद्गु ।

मारुति-पुं-७०५-डनुमानः ।

द्र० अर्जुनध्वजशब्दः ।

* मारुतस्यापत्यं मारुतिः ।

मार्कव-पुं-११८७-भांगरे (वनस्पति) ।

□ भृङ्गराज, भृङ्गरज, केशरञ्जन ।

* मार्कति संप्रच्यते मार्कवः “कैरवमैरव-”

॥ (उणा-५१९) ॥ इति साधुः ।

मार्ग-पुं-१०९-भृगुशिर नक्षत्रः ।

□ मृगशीर्ष, मृगशिर, चान्द्रमस, मृग ।

* मृग एव मार्गः, प्रज्ञादित्वाद्गु ।

मार्ग-पुं-९८३-भाग, रस्तोः ।

द्र० अश्वनशब्दः ।

* मार्गन्ति अनन मार्गः, प्रियन्तेऽत्रात् वा,
“शृङ्गशाङ्ग-” ॥ (उणा-९६) ॥ इति गो निपात्यते ।

(मार्ग)-पुं-१५२-भागशर भडिनोः ।

□ वत्सरादि, मार्गशीर्ष, सह, सहस्, आग्रहा-
यणिक ।

मार्गण-पुं-३८८-भागण, याचकः ।

□ याचक, वनीपक, अर्थिन्, याचनक, तर्कु क ।

* मार्गति मार्गणः ।

मार्गण-पुं-७७८-आणुः ।

द्र० अजिह्वगशब्दः ।

* मार्गयति मार्गणः, नन्द्यादित्वाद्गुः ।

मार्गणा-स्त्री-३१८-(शि. ९५) याचना करपी तेः ।

द्र० अध्यक्षणाशब्दः ।

मार्गशीर्ष-पुं-१५२-भागशर भडिनोः ।

□ वत्सरादि, सह, सहस्, आग्रहायणिक ।

(मार्ग) ।

* मार्गशीर्षी पौर्णमास्यस्य मार्गशीर्षः,
“सास्य पौर्णमासी” ॥ ६।२।९।८। इत्यण् ।

मार्गशीर्षी—स्त्री—१५०—भागशर प्रथम

□ आग्रहायणा ।

* मृगशीर्षेण चन्द्रयुक्तेन युक्ता पौर्णमासी मार्गशीर्षी “चन्द्रयुक्तात्काले लुप्तप्रयुक्तेः” ॥६१२६॥ इत्यण् ।

मार्गित—न.—१४९१—शैब्ये,

□ मृगित, अन्विष्ट, अन्वेषित, गवेषित ।

* ‘मार्गण अन्वेषणे’ मार्गिते मार्गितम् ।

मार्ज—पुं—२१६—विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* मार्जयति पापं मार्जः, मा लक्ष्मीमर्जयतीति वा ।

मार्जन—पु—११५९—शेधे, शेधर.

द्र० गालवशब्दः ।

- मार्ष्टि उद्वृत्तयति अङ्गमनेन मार्जनः ।

मार्जना—स्त्री—६३६—साइ करपुं ते.

□ मार्ष्टि, मृगा ।

* मार्जनं मार्जना ।

मार्जार—पुं—१३०१—शिलाडे.

द्र० ओतुशब्दः ।

* आखुभ्यो गृहं मार्ष्टिं मार्जारः “अग्यङ्ङि-” (उणा-४०५) इत्यारः ।

मार्जारकण्ठ—पुं—१३२०—(शे.—१८९) भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

मार्जारकर्णिका—स्त्री—२०६—आमुं डी देवी.

द्र० कपालिनीशब्दः ।

* मार्जारः कर्णिकाऽस्याः मार्जारवत् कर्णावस्या इति वा मार्जारकर्णिका ।

मार्जिता—स्त्री—४०३—शिष्पुं ड.

□ रसाला, शिखरिणी [मार्जिता शि-२८] ।

* मार्ज्यते मार्जिता ।

मात्तण्ड—पुं—९५—सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* मृतमण्डस्यावत्यं मात्तण्डः “ऋषि-” ॥६११॥ इत्यादिनाऽण् ।

मात्तण्ड—पुं—९५—सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* मृतमण्डस्येति मृताण्डा । “मृतमण्डमजायत”

इति श्रुतेः । तस्यावत्यमृष्वणि मात्तण्डः ।

मार्दङ्गिक—पुं—९२४—मृदङ्ग—तथासां वगाडनार.

□ मौरजिक ।

* मृदङ्गे वादनं शिष्यमस्य मार्दङ्गिकः ।

मार्द्वीक—न.—९०३—(शि-७९)—भद्रिः.

द्र० अब्धिजाशब्दः ।

मार्ष—पुं—३३३—आर्य (नाटकी लोपाभा)

□ आर्य, [मार्षि-शि-२०] ।

* मर्षणात् सहनाद् मार्षः मार्षिपोऽपि, यथा—पर्षत्, परिषत् ।

मार्ष्टि—स्त्री—६३६—साइ करपुं ते.

□ मार्जना मृजा ।

* मार्ज्यते मार्ष्टिः शुद्धिमात्रं श्रादित्वात् क्तः ।

माल—पुं—९३४—मलेच्छ गति.

द्र० किरातशब्दः ।

* मलयन्ते मालाः मां लार्त्तीति वा ।

माल—पुं—न.—९६३—गाम वच्चे रहेंसे जंगल-विलाग.

□ [मालक शि०-८४] ।

* मलयन्ते भयमत्र मालम् स्वार्थं के माल-कोऽपि पुं क्लीबलिङ्गः, ग्रामस्य अन्तराले अटवी ।

मालक—पुं—९६३—(शि-८४) गाम वच्चे रहेंसे जंगल विलाग.

□ माल ।

* मलयन्ते भयमत्र मालम् स्वार्थं के माल-कोऽपि पुं क्लीबलिङ्गः, ग्रामस्य अन्तराले अटवी ।

‘मालक’—पुं—११३९—तीथडे.

द्र० अशितशब्दः ।

मालती—स्त्री—११४७—यमेली, गार्ध.

द्र० जातिशब्दः ।

* मालयत्यामोर्दमालती—“पुत्तपित्त-” ॥ (उणा-२०४) ॥ इति ते निपात्यते ।

मालतीतीरज—पुं—९४४—टंअण्आर,

द्र० टङ्कणशब्दः ।

* मालत्यास्तीरे जातो मालतीतीरजः ।

मालव-पुं-९५६-भालव देश.

अवन्ति ।

* मलन्ते मालवाः, “मलेर्वा” ॥ (उणा-५१७) ॥ इति णिदवः ।

माला-स्त्री-६५१-पुष्प वजेशेनी भाला.

माल्य, स्रज्, पुष्पदामन् ।

* मान्ति पुष्पाण्यस्यां माला “शामाश्या”- (उणा-४६२) ॥ इति लः, मल्यते धार्यते इति वा ।

माला-स्त्री-१४२३-श्रेष्ठी, पंडित.

द्र० आलिशब्दः ।

* मीयते माला “शामाश्या-” (उणा-४६२)

इति लः, मल्यते वा ।

मालाकार-पुं-९००-भाली.

मालिक, पुष्पाजीव ।

* मालां स्रजं करोति ग्रथ्नाति मालाकारः ।

मालिक-पुं-९००-भाली.

मालाकार, पुष्पाजीव ।

* मालागुम्फने शिल्पमस्य मालिकः, “शिल्पम्” ॥ ६।४।५७। इतिकणू, मालाऽस्य अस्तीतिवा त्रीत्यादित्वादिकः ।

मालिन्-७(प.)- आ शब्द न्तऽवाथी धारक वाचक शब्द अने छे (नेभडे-पिनाकमाली)

मालिनी-स्त्री-९७६-यम्पापुरी, लाशालपुर.

द्र० कर्णपूरशब्दः ।

* मात्य सन्त्यस्यां मालिनी ।

मालूर-पुं-११३५-भीदीनुं आड.

द्र० त्रित्वशब्दः ।

* मलन्ते मलूरः “महिकणि”-॥ (उणा-४३८) ॥ इति णिदूरः ।

माल्य-न.-६५१-पुष्प वजेशेनी भाला.

माला, स्रज्, पुष्पदामन् ।

* मालैव माल्यं, भेषजादित्वाद् टयणू ।

माल्यवन्-पुं-१०२९-माल्यवान् पर्वत.

प्रसन्नग ।

* माल्याऽऽकारताऽस्ति अस्य माल्यवान् ।

माष-न.-पुं-११७१-अऽऽ.

मदन, नन्दिन्, वृष्य, बीजवर, बलिन् ।

* मीयते माषः पुंक्लीबलिङ्गः “वृकृत” ॥

(उणा-५४०) ॥ इति प्रः ।

माषक-पुं-न.-८८३-पांय रति प्रभाष्य भासो.

* पञ्च संख्याः मीयतेऽनेन माषः “वृकृत”-

(उणा-५४०) इति प्रः, के माषकः पुंक्लीबलिङ्गः ।

माषाशिन-पुं-१२३३-(शे. १७५)-धोडो

द्र० अर्वाशब्दः ।

माषीण-न.-९६७-अऽऽनुं पेतर्.

माष्य ।

* माषाणांक्षेत्रं माषीणम्, माष्यम् ।

माष्य-न.-९६७-अऽऽनुं पेतर्.

माषीण ।

* माषाणांक्षेत्रं माषीणम्, माष्यम् ।

मास-पुं-१०५-(शे०-११)यन्द्रमा.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

मास-न.-पुं-१५२-भडिनो.

[वर्षाशक शे.-२२-वर्षकोश, दिनमल शे०-२३] ।

* माति मिमीते वा मासः पुंक्लीबलिङ्गः, “मावावर्षामि-” ॥ (उणा-५६४) ॥

इति सः । मस्यते परिमीयते सावनचान्द्रसूर्यादि-भेदेनेति वा घञ् ।

मासमल-पुं-१५९-(शे.-२६)वरस.

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

मासर-पुं-३९६-योषानो भंड, योसाभाषु,

द्र० आचामशब्दः ।

* मीयते मासरः “मीज्यजिमा-” ॥ (उणा-४३९) ॥ इति सरः ।

मासुरी-स्त्री-५८३-दाढी, भूछ.

द्र० आस्यलोमन्शब्दः ।

* मस्यति परिणमते मासुरी “श्वसुर-” ॥ (उणा-४२६) इत्यूर निपात्यते ।

मारुम-अ.-१५३९-निषेध, नहिं.

□ मा ।

* मारुमेत्यव्ययसमुदायः यथा-“ प्रावृद्धं जातेति हे भूया ! मारुम त्यजत काननम् ।

माहा-स्त्री-१२६५-गाय.

द्र० अध्व्याशब्दः ।

* 'माहृग् माने' माह्वते माहा ।

माहाराजिक-पुं-८९-(शे.-७) गण्य देवता.

माहिष्य-पुं-८९६-क्षत्रिय पुत्र्य अने वीश्यस्त्री थी उत्पन्न थयेस.

* क्षत्रियोद् वीश्यायां जातः, माहिष्यां साधुर्म-हिष्यः, प्रज्ञाचणि माहिष्यः, म हि अन्तःपुररक्षिता इति स्मार्तम् ।

माहेन्द्रज-पुं-९३-त्र्याथे वैमानिक देव.

* माहेन्द्रकल्पेपु जाताः माहेन्द्रजाः ।

(माहेय)-पुं-११७-भंगस्य ग्रह.

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

माहेयी-स्त्री-१२६५-गाय.

द्र० अध्व्याशब्दः ।

* माहाया अपत्यं माहेयी, मद्यां भवेति वा नय्यादित्वादेयम् ।

(माहेश्वरी)-स्त्री-२०१-शंकरनी माता, शक्ति.

मितद्रु-पुं-१०७३-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

* मितं समर्याद्रं द्रवति मितद्रुः पुलिङ्गः “हरिपी-तमित-” ॥ (उणा-७४५) इति डिटुः ।

मितम्पच-पुं-३६७-कृपण्य, कंठुस.

द्र० कदर्थशब्दः ।

* मितं पचति मितम्पचः “ परिमाणार्थमितनखात् पचः” ॥५।१।१०९॥ इति खः ।

मित्र-पुं-९६-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* मेद्यति मित्रः “ चिमिदिशंशिम्यः कित्” (उणा-४५४) ॥ इति वः ।

मित्र-न.-७३०-मित्र, भाष्यभेध, होस्तार.

□ वयस्य, सवयस, सुद्वत्, सिग्ध, लहचर, सखिन, [सहाय, साप्तपदीन (श-६३)

* मेद्यति सिन्द्यति मित्रं “ चिमिदि-” (उणा-४५४) इति कित् वः ।

मित्र-पुं-७३२-मित्र राज.

मित्रयु-पुं-४८९-मित्र उपर प्रेम राभनार.

□ मित्रवत्सल ।

* मित्रं स्नेहाद्याति मित्रयुः “पीमृग-” (उणा-७४१) इति किटुः ।

मित्रवत्सल-पुं-४८९-मित्र उपर प्रेम राभनार.

□ मित्रयु ।

मिथःसाकाङ्क्षता-स्त्री-६७-परपर ५६ व क्षयनी अपेक्षा राभनारी प्रभुनी वाष्पीनो १० भो गण्य.

* मिथःसाकाङ्क्षता परस्परेण पदानां वाक्यानां वा सापेक्षता ।

मिथस-अ.-१५३५-परपर.

* मिथ्यते मिथः “ मिथिरञ्चि-” ॥ (उणा-९७१) ॥ इति कित्स्, यथा-मिथः प्रहरतः ।

मिथिला-स्त्री-९७५-मिथिला नगरी.

□ विदेह ।

* मिथ्यते मिथिला, “ गुपिमिथि-” ॥ (उणा-४८३) इति कित्स्लः ।

मिथुन-न.-५३८-स्त्री-पुत्रपुत्रं नेउलुं.

□ स्त्रीपुंसौ, (द्वि. व.) द्वन्द्व ।

* मेथते संगच्छते मिथुनम् “ पिशिमिथि-” (उणा-२९०) इति कित्स्लः ।

(मिथुन)-न.-११६-आर राशि पैक्षी वीछ राशि.

मिथ्या-अ.-१५३४-असत्य.

□ मृषा ।

* मेथति मिथ्या “ वृमृथि-” ॥ (उणा-६०१) इति यादिकिदाप्रत्ययः-यथा मिथ्यावादिनि ! दूर्तानि ॥

(मिथ्या)-अ.-२६५-असत्य वयन.

द्र० अमृतशब्दः ।

मिथ्यात्व-न.-७३-तीर्थं'उरमां न द्वाप ते १८
द्वेष पैश्री १६ भो द्वेष.

* मिथ्यात्वं दर्शनमोहं इति त्रयोदशः ।

मिथ्याभियोग-पुं-२६८-असत्य, आक्षेप.

अभ्याख्यान ।

* मिथ्याभियोगोऽमत्याक्षेपः ।

मिथ्यामति-पुं-१३७४-अभ, विपरीत जान.

भ्रान्ति, अभ ।

* मिथ्या मननं मिथ्यामतिः ।

मिश्र-पुं-१२१८-हाथीनो व्येक वत.

* मिश्रः संकीर्णजातिः ।

मिश्र-१४६८-पु-मिश्रित, भेगुं.

कर्म, कवर, संपृक्त, खचित ।

* मिश्रयते मिश्रः ।

मिप-न.-३७८-अण, उपप.

द्र० उपधिशब्दः ।

* श्रीदार्थं वचनेन वद् मिपति मिपम ।

मिहिका-स्त्री-१०७२-डिम, डाङ्ग.

द्र० अवश्यायशब्दः ।

* मेहति मिहिका "कृशिक-" (उणा-४५)

इति इके निपात्यते ।

मिहिर-पुं-९७-सुधं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* मेहति सिञ्चति मिहिरः "शुभीपि-" ॥

(उणा-४१६) ॥ इत्यादिना इरक, "आदित्याज्जायते
वृष्टिः" इति हि स्मृतिः ।

मिहिर-पुं-१७४-(शे०-३३) भ्रन्द.

द्र० अच्युतामजशब्दः ।

मिहिराण-पुं-२००-(शे०-४२)-शं'उर.

द्र० अट्टहासिभशब्दः ।

मीढ-न.-१४९५-पेशाय श्रेसुं

मृत्रिन ।

* मिथ्येते मीढम् ।

मीन-पुं-२२९-अभतु यिद.

मीन-पुं-१३४३-भरु, भाखुं.

द्र० अण्डजशब्दः ।

* मीनानि मन्तुन् मीनः "जणुशीदी-" (उणा-
२६१) ॥ इति किद् नः ।

(मीन)-पुं-११६-आर राशि पैश्री आरभी राशि.

(मीनकेतन)-पुं-२२९-अभदेव.

मीमांसा-स्त्री-२५१-वित्याख्या.

विचारणा ।

* मीमांसयतेऽनया मीमांसा ।

मीमांसा-स्त्री-२५३-१४ विद्या पैश्री ११मी विद्या.

मीलित-न-११२९-मीडायेलुं पुष्य.

संकुचित, निद्राण, मुद्रित ।

* मीलति सग मीलितम् ।

मुकुट-न.-३५०-भस्तडनुं आभूषण.

द्र० उष्णीषशब्दः ।

* मङ्कयते मण्डयते शिरोऽनेन मुकुटं "मङ्-

केर्मकमुकौ च" ॥ (उणा-१५४) ॥- इत्युटः,

मुखे कुटयते वा, कर्त्तव्योऽयम् पुंस्यपि वैजयन्ती,

वशाह-"मोलिः कोटीगमुष्णीषं किरीटं मुकुटोऽस्त्रियाः ॥"

मुकुन्द-पुं-१९३-नवनिधि पैश्री अडो निधि.

* मुकुन्दवर्णत्वान् मुकुन्दः ।

मुकुन्द-पुं-२४५-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* मुञ्चति पापिनो मुकुन्दः "मुचेडुं कुन्द

कुकुन्दौ" ॥ (उणा-२५०) इति डुकुन्दः ।

मुकुर-पुं-६८४-(शि-५७)-आरीसा.

मकुर, आत्मदर्श, आदर्श, दर्पण ।

मुकुल-पुं-न.११२६-पुष्य ॥ उणी.

कुङ्मल ।

* मुञ्चति कलिकात्वमीपद् विकसितत्वाद् मुकुलं

"मुकुल-" ॥ (उणा-४८७) ॥ इति उले निपात्यते ।

पुं'करीवलिङ्गः ।

'मुकुण्डक'-पुं-११७४-भङ्.

द्र० मकुण्डकशब्दः ।

मुक्तनिर्मोक-पुं-१३१२-अितरेणी शंयदी वागेो सपं.

निर्मुक्त, 'मुक्तकञ्चुक' ।

* मुक्तो निर्मोकोऽनेन मुक्तनिर्मोकः ।

'मुक्तकञ्चुक'-पु-१३१२-वितरेदी कांयली
वागो सपं.

निर्मुक्त, मुक्तनिर्मोक ।

मुक्ता-स्त्री-१०६८-भोती.

शुक्तिज, मौक्तिक, मुक्ताफल, रसोद्भव ।

* मुच्यते शुक्तिभिर्मुक्ता ।

मुक्ताकलाप-पु-६५८-भोतीनो ङार.

हार, मुक्ताप्रालम्ब, मुक्तास्त्रज, मुक्तावली,

मुक्तालता ।

मुक्ताप्रालम्ब-पु-६५८-भोतीनो ङार.

द्र० मुक्ताकलापशब्दः ।

मुक्ताफल-न.-१०६८-भोती.

शुक्तिज, मौक्तिक, मुक्ता, रसोद्भव ।

* मुक्ताफलमिव मुक्ताफलम् ।

मुक्तामुक्त-न.-७७४-भुडी शक्य अने दाथभां

पय् राप्ती शक्य तेयुं शस्त्र बाडडी वगेरे.

* द्रयात्मकमिति मुक्तामुक्तात्मकं यथा यश्च्यदि ।

मुक्तालता-स्त्री-६५८-भोतीनो ङार.

द्र० मुक्ताकलापशब्दः ।

मुक्तावली-स्त्री-६५८-भोतीनो ङार.

द्र० मुक्ताकलापशब्दः ।

मुक्तास्फोट-पु-१२०४-भोतीनी शीप.

अब्धिमण्डूकी, शुक्ति ।

* मुक्ताः स्फुटन्त्यत्र मुक्तास्फोटः ।

मुक्तास्त्रज-स्त्री-६५८-भोतीनो ङार.

द्र० मुक्ताकलापशब्दः ।

मुक्ति-स्त्री-७५-भोती.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* कर्मभिर्मुच्यते मुक्तिः ।

मुख-पुं-न.-५७२-भोटुं.

द्र० आननशब्दः ।

* मद्यते मुखं, पुंक्लीबलिङ्गः "महेरुच्चास्य वा"

(उणा-८९) ॥ इति खं साधुः ।

मुख-न.-९८२-धरभां पेशवा नीकणवानो प्रथम ङार.

निःसरण ।

* गृहादेर्निःस्त्रियते प्रविश्यते च येन तद् मुखमिव

अ. ७१

मुग्धम् यत् कौटिल्यः "मुग्धममः संक्रमः" इति ।

मुग्धगुर-पुं-५८४-(शि.१२२)-दांत.

द्र० खादनशब्दः ।

मुखभूषण-न.-१०४२-(शि.१६१)-डवर्ध, शीसुं.

द्र० आलीनकशब्दः ।

मुखयन्त्रण-न.-१२५०-दशाभ, षोडशुं.

द्र० कविकशब्दः ।

* मुखं यन्त्यतेऽनेन मुखयन्त्रणम् ।

मुखर-पुं-३५१-अप्रिय गोलनार, अर्थशून्य गोलनार.

दुर्मुख, (दुष्टवचन), आवद्धमुख ।

* मुखं सर्वस्मिन् वक्तव्येऽस्त्यस्य मुखरः "मन्वा-
दिभ्योरः" ॥७१२२६॥ इति रः ।

मुखवासन-पुं-१३९१-सुगन्धी, सुवास.

आमोदित्, इष्टगन्ध, सुगन्धि ।

* मुखं वासयत्यतुल्यमिति मुखवासनः ।

मुखविष्टा-स्त्री-१३३७-वागोव, अेके गतनुं
याभायीडियुं.

वस्तुलिका, परोष्णी, तैलपायिका [निशाटनी
शि.१२०] ।

* मुखेन विष्टा अस्या मुखविष्टा ।

मुखशोधन-पुं-१३८९-डट्टरस, तीपुं.

ओषण, कटु ।

* मुखं शोधयति मुखशोधनः ।

मुखसम्भव-पुं-८१२-आनाषु.

द्र० अग्रजशब्दः ।

* ब्रह्मणो मुखात् सम्भवति मुखसम्भवः ।

यत् श्रुतिः-"ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्" इति ।

मुख्य-न.-१४३८-प्रधान, श्रेष्ठ.

द्र० अग्रशब्दः ।

(मुचुटि)-स्त्री-५९७-भूडी.

मुष्टि, मुस्ति, मुचुटी, संग्राह ।

मुचुटी-स्त्री-५९७-भूडी.

मुष्टि, मुस्ति; संग्राह, (मुचुटि) ।

* मुहुश्च्यति मुचुटिः पृष्ठादरादित्वात् इयां मुचुटी,
मुच्यतेर्बाहुलकाद् किटुटिः ।

मुञ्ज-पुं-११९२-अेके गतनुं धास.

तेजन, गुन्द्र, शर ।

* मुञ्जति वायुना मुञ्जः ।

मुञ्जकेशिन-पुं-२१७-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* मुञ्जवर्णकेशयुक्तत्वात् मुञ्जकेशी ।

यत् पुराणम्-सशूलनेत्रमाऽऽविष्टो नागावणविभुस्तदा ।

वसूव मुञ्जवर्णश्च ततोऽहं मुञ्जकेशवान् ॥

मुण्ड-पुं-४५८-मुंडायेवो.

मुण्डित ।

* मुण्डयते मुण्डः ।

मुण्ड-पुं-८-५६६-भस्तक.

द्र० उन्माङ्गशब्दः ।

* मुण्डयते प्रतिज्ञायते मुण्डः, पुंक्लीबलिङ्गः

“कुगुहृ-” ॥ (उणा-१७०) ॥ इति किद् डः मुण्ड-यते वा ।

मुण्डक-पुं-९२३-७१११.

द्र० अन्तावसायिनशब्दः ।

* मुण्डयति मुण्डकः ।

मुण्डन-न-९२३-७११११.

भद्राकरण, वपन, परिवापण, क्षौर ।

* मुण्डयते मुण्डनम् ।

मुण्डा-स्त्री-५३२-साध्वी, शिक्षणी.

द्र० भिक्षुकीशब्दः ।

* मुण्डयते मुण्डा ।

मुण्डित-पुं-४५८-मुंडायेवो.

मुण्ड ।

* मुण्डयते स्म मुण्डितः ।

मुद-स्त्री-३१६-आनंद, ७५.

द्र० आनन्दशब्दः ।

* मोदनं मुत् स्त्रीलिङ्गः ।

मुदिर-पुं-१६४-भेध, वाहण.

द्र० अन्नशब्दः ।

* मोदन्ते जना अनेन मुदिरः “शुपीषि-” ॥

(उणा-४१६) इति किदिरः ।

मुद्ग-पुं-११७२-भग.

पथन, लोभ्य, बलाट, हरित, हरि ।

* मोदन्तेऽनेन मुद्गः “पूमुदिभ्यां कित्” ॥

(उणा-९३) ॥ इति गः ।

(मुद्ग)-पुं-१२०१-गीर्वाभीथी उत्पन्न थनार

भग योष्ठा वि.

मुद्गभुज्-पुं-१२३३-(शि. १७६) धोडो.

द्र० अर्बुतशब्दः ।

मुद्गर-पुं-७८६-धण, भगदल.

द्रुवण, घन ।

* मोदन्तेऽनेन मुद्गरः पुंस्त्रीलिङ्गः “मुदिगुरिभ्यां-”

(उणा-४०३) ॥ इति टिदरो गोऽन्तश्च, मुदं गिरति

प्रसते वा ।

मुद्रित-न-११२९-प्रिडायेवुं पुष्प.

संकुचित, निद्राण, मीलित ।

* मुद्रयते स्म मुद्रितम् ।

मुधा-स्त्री-१५१६-व्यर्थ, निष्कण.

वन्ध्य, (वन्ध्य), मोवा, अफल ।

मुधा-अ-१५३४-व्यर्थ, निष्कण.

वृथा ।

* मुञ्चति मुधा “मुचिस्त्वदेर्ध च” ॥

(उणा-६०२) ॥ इत्याप्रत्ययः यथा “मुग्धे ! मुधा ताम्यसि ।”

मुनय-पुं-७८७-(शि० १५२)-शस्त्र विशेष इत्यत्र

ना अत्रलाग नेपुं शस्त्र.

[हुल, अस्त्रशेखर शि० १५२] ।

मुनि-पुं-स्त्री-७६-साधु, अण्णार.

द्र० अनगारशब्दः ।

* मन्यतेऽसौ मुनिः “मनेरुदेतौ चास्य वा” ॥

(उणा-६१२) इति इः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

मुनि-पुं-२८-(शि. २) श्री मुनिसुप्रतरवाभील.

मुनिसुव्रत ।

मुनि-पुं-१२३-(शि-१७)-अगरत्य ऋषि.

द्र० अगस्तिसशब्दः ।

मुनिसुव्रत-पुं-२८-वीसभां तीर्थं ३२ ल.

[मुनि शि. २] ।

* मन्यते जगत्स्त्रिकालावस्थामिति मुनिः

“मनेरुदेतौ चास्य वा” ॥ (उणा-६१२) इति ॥

इ प्रत्यये उपात्त्यस्योत्वं शोभनानि व्रतान्यस्य सुव्रतः
मुनिश्चासौ सुव्रतश्च मुनिसुव्रतः, तथा गर्भस्थं जननी
मुनिवत् सुव्रता जातेति मुनिसुव्रतः ।

मुनिसुव्रत-पुं-२९-वीसभां तीर्थंकर ल.

□ सुव्रत ।

मुनिसुव्रत-पुं-५१-गर्भं योनीशीला आरभां
तीर्थंकर ल.

* मुनिश्चासौ सुव्रतश्च मुनिसुव्रतः ।

मुनिस्थान-न.-१००१-आश्रम.

□ आश्रम ।

मुनीन्द्र-पुं-२३५-शुद्ध, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* मुनीनामिन्द्रो मुनीन्द्रः ।

मुमुक्षु-पुं-७५-साधु, मुक्ता यवानी धर्मज्ञ वाणा.

द्र० अनगारशब्दः ।

* मोक्षमुमिच्छुर्मुमुक्षुः “सन्मिक्षाशंसरुः” ॥२॥
२।३३ ॥ इति उः ।

मुर-पुं-२२०-विष्युतो वध्य मुर राक्षस.

* मुरति चेष्टयति मुरः ।

मुरज-पुं-२९३-मृदङ्ग, मर्दल.

□ मृदङ्ग ।

* मुरात् सम्बेष्टनाज्जातो मुरजः, मूर्ध्यते बध्यत
इति वा “मुवेसुर् च” ॥ (उणा-१३२) इत्यजः ।

मुरन्दला-स्त्री-१०८६-(शे. १६८)मुरला नदी.

□ [मुरला शे. १६८] ।

मुरला-स्त्री-१०८६-(शे. १६८)मुरला नदी.

□ [मुरन्दला शे. १६८] ।

मुरारि-पुं-२२१-मुरना शत्रु, कृष्ण.

द्र० अरिष्टहन्शब्दः ।

मुरण्ड-पुं-९६०-क्षपाड देश.

□ क्षपाक ।

* मोदन्ते मुरण्डाः “विचण्ड-” ॥ (उणा-
७१६) ॥ इति निपात्यते ।

‘मुशल’-पुं-१०१७-भूखण.

द्र० अयोऽग्रशब्दः ।

‘मुशली’-स्त्री-१२९७-गरीणी.

द्र० कुड्डयमत्स्यशब्दः ।

‘मुषक’-पुं-१३००-उदर

द्र० आबुशब्दः ।

‘मुषल’-पुं-१०१७-भूखण.

द्र० अयोऽग्रशब्दः ।

मुषित-न.-१४८३-च्यारयेषुं.

□ मूषित ।

* ‘मुषात् स्तये’ मुष्यते स्म मुषितम् ।

मुषुण्डी-स्त्री-७८७-(शे.-१४८) शस्त्र विशेष.

मुष्क-पुं-न.-६१२-अउकोश.

द्र० अण्डशब्दः ।

* मुष्णाति युक्तं मुष्कः पुं क्त्वीबलिङ्गः
“विचिपुषि-” ॥ (उणा-२२) इति क्त्विङ् ।

मुष्कर-पुं-४५७-दाया अउकोशवाणा.

□ प्रत्यभाण्ड ।

* प्रवृद्धौ मुष्कावस्य स्तः मुष्करः मर्वाद्-
त्वात् रः ।

मुष्टि-स्त्री-५९७-मुडी.

□ मुस्तु, मुचुटी, (मुचुटि), संग्राह ।

* मुष्णाति मुष्टिः “टमुषि-” ॥ (उणा-
६५१) ॥ इति क्त्विङ् ।

मुष्टिक-पुं-९०८-सोनी.

□ नाडिभ्रम, स्वर्णकार, कलाद ।

* मुष्टिं कायति मुष्टिकः ।

मुसटी-स्त्री-११७७-वैणी डंग.

* सिता कङ्कः, मुस्यते खण्डयते मुमुटी,
“कपट-” ॥ (उणा-१४४) ॥ इत्यटे निपात्यते ।

मुसल-पुं-१०१७-भूखण, साण्डेषुं.

द्र० अयोऽग्रशब्दः ।

* मुस्यते खण्डयतेऽनेन मुसलः “तृपिवापि-”
(उणा-८६८) ॥ इति क्त्विङ्, मुहुः स्वनं ल्यति
मुहुर्मुहुर्लसति इति वा- पृषोदरादित्वात् ।

मुसलिन-पुं-२२४-अक्षदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* मुसलमस्यस्य मुसली ।

मुसली-स्त्री-१२९७-गरीशनी।

द्र० कुड्यमत्स्यशब्दः ।

* मुस्यति भित्तिमुसली ।

मुस्तक-पुं-११९९-विष, (वनस्पति जन्य
स्थावर विष.)

द्र० अङ्कोलमारशब्दः ।

* मुस्तकाभो मुस्तकः ।

मुस्तक-पुं-११९३-(शि-१०८)-भोथ.

□ कुरुविन्द, मेघनामन्, मुस्ता ।

मुस्ता-त्रि-११९३-भोथ.

□ कुरुविन्द, मेघनामन् [मुस्तक शि-१०८]

* मुस्यति खण्डयति मुस्ता त्रिलिङ्गः

“ शीरी-” ॥ (उणा-२०१) इति कित् ।

मुस्तु-स्त्री-पुं-५९७-भूरी.

□ मुष्टि, मुचुटी, (मुचुटि), संग्राह ।

* मुस्यति खण्डयति मुस्तुः “ बहुलम् ” ॥ २।१
॥ इति तुक् पुंस्त्रीलिङ्गः, यद्-वैजयन्ती—
“ अक्लीवे मुष्टि मुस्तु द्वौ संग्राहौ मुचुटिः स्त्रियां ” इति ।

मुहुष-अ-१५३१-वारंवार.

द्र० अभीक्षणशब्दः ।

* मुह्यति मुहुः “ मुहिमिथ्यादेः कित् ” ॥ (उणा-
१०००) ॥ इत्युस् । यथा—“ यान्त्या मुहुर्वलितकन्धर-
माननं तत् ” ।

मुहूर्त-न-पुं-१३७-भेधरी प्रभाष.

* हूर्ति मुहूर्तः, पुंक्लीबलिङ्गः । “ पुत्त-
पित्त-” ॥ (उणा-२०४) इति तान्तो निपात्यते,
मुहुरियति वा षृषोदरादित्वात् ।

मूक-पुं-३४९-भू गो.

□ अवाच् [जड, कड शे-८३] ।

* मूयते बद्धयते वागभावेन मूकः “ विचिपुषि ”—
(उणा-२२) ॥ इति कित् कः ।

मूक-पुं-१३४४-(शे. १८६)-भञ्ज, भाञ्जुं.

द्र. अण्डजशब्दः ।

मूढ-पुं-३५२-भूष्.

द्र. अमेधसशब्दः ।

* मुह्यति स्म मूढः ।

मूत्र-न-६३३-भूत्र, पेशाथ.

□ वस्तिमल, मेह, प्रस्त्राव, नृजल, स्रव ।

* मूच्यते मूत्रं, मूयते वा “ सुमूख-” ॥

(उणा-४४९) ॥ इति कित् ऋट् ।

मूत्रकृच्छ्र-न-४७०-मूत्राशयभां पथरीना रोग.

□ अश्मरी ।

* मूत्रस्य कृच्छ्रं मूत्रकृच्छ्रं ।

मूत्रपुट-न-६०६-मूत्राशय.

□ वस्ति, मूत्राशय ।

* मूत्रस्य पुटमाधारो मूत्रपुटम् ।

मूत्राशय-पुं-६०६-मूत्राशय.

□ मूत्रपुट, वस्ति ।

* मूत्रस्याऽऽशयो मूत्राशयः ।

मूत्रित-न-१४९२-मूत्ररेलुं.

□ मोह ।

* मूच्यते मूत्रितम् ।

मूर्ख-पुं-३५२-भूड, अज्ञानी.

द्र. अमेधसशब्दः ।

* मुह्यति कार्ये मूर्खः “ प्रमूहो पुन्मूरी-” ।

(उणा-८६) ॥ इति खः ।

मूर्च्छा-स्त्री-८०१-भेषान दशा.

□ मोह, कश्मल ।

* मूर्च्छनं मूर्च्छां ।

(मूर्च्छा)-स्त्री-३०७-आड सात्विड भाव पैडी
आडभो भाव.

□ प्रलय, अवच्छेदता ।

मूर्च्छालि-पुं-४६१-भेषान थयेयो.

□ मूर्त्त, मूर्च्छित ।

* मूर्च्छा अस्त्यस्य मूर्च्छालः “ सिध्मादि-”

॥ ७।२।११ ॥ इति लः ।

मूर्च्छित-पुं-४६१-भेषान थयेयो.

□ मूर्त्त, मूर्च्छाल ।

* मूर्च्छा संजाता अस्य मूर्च्छितः ।

मूर्त्त-पुं-४६१-भेषान् थयेलो.

□मूर्च्छाल, मूर्च्छित ।

*मूर्च्छति स्म मूर्त्तः आदिच्वात् क्ते इडभावः ।

मूर्त्त-न. -१४४९-३पी, आकारवाण्.

□मूर्त्तिमत् ।

*मूर्च्छति स्म मूर्त्तम् ।

‘मूर्त्त’-न. १३८७-कठोर स्पर्श.

द्र० कक्खटशब्दः ।

मूर्त्ति-पुं-५६३-शरीर, आकृति.

द्र० अङ्गशब्दः ।

*मूर्च्छत्यनया मूर्त्तिः ।

मूर्त्तिमत-पुं-५६३-शरीर, आकृति.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* मूर्त्तिःकाटिन्यमस्त्यस्य मूर्त्तिमत् ।

मूर्त्ति मत्-न. -१४४९-३पी, आकारवाण्.

□मूर्त्त ।

*मूर्त्तिरस्य मूर्त्तिमत् ।

‘मूर्त्ति मत्’-न. -१३८७-कठोर स्पर्श.

द्र० कक्खटशब्दः ।

मूर्धन्-पुं-५६६-भस्तक.

द्र० उत्तमाङ्गशब्दः ।

*मूर्च्छत्यस्मिन्नाहताः प्राणिन इति मूर्धा ।

पुं लिङ्गः “श्चन्मातरि-” (उणा-९.०२) इत्यनि

निपात्यते ।

मूर्धवेष्टन-न. -६६७-पाधडी ई. टो.

□उष्णीष ।

*मूर्धा वेष्ट्यतेऽनेन मूर्धवेष्टनम् ।

मूर्धाभिषिक्त-पुं-६९०-राज्.

द्र० नृपशब्दः ।

* मूर्धन्यभिषिच्यते स्म मूर्धाभिषिक्तः ।

मूर्धावसिक्त-पुं-८९५-आलाण् पुश्च अने क्षत्रिय

स्त्रीथी उत्पन्न थयेल होय ते.

*ब्राह्मणात् क्षत्रियायां जातः मूर्धानि अवसिच्यते स्म

मूर्धावसिक्तः ।

मूर्धावसिक्त-पुं-६९०-(शि.५९)-राज्.

द्र० नृपशब्दः ।

मूल-पुं न. -११३-मूल नक्षत्र.

□आश्रय, (आश्रय) ।

*मूलति स्म मूलः पुं क्लीबलिङ्गः ।

मूल-पुं न. -११२१-वृक्षानुं भृण.

द्र० अहिनामनशब्दः ।

*मूलते मूलं वृक्षस्य, पुं क्लीबलिङ्गः ।

मूल-न. -११८३-मूला, गिरा वगेरेनुं भृण.

*मूलं मूलकविसादेः ।

मूलक-पुं-न. ११९०-भृणो.

□हरिपिर्ण, सेकिम, हस्तिदन्तक ।

*मूलमेव मूलकं, पुं क्लीबलिङ्गः ।

मूलक-पुं-११९८-विप.

द्र० अष्टकोत्पारशब्दः ।

*मूलकामो मूलकः ।

मूलकमञ्ज-न. -१४९८-कामण्, औषधि, ऋडी-

भूटी वगेरेथी वशीक्षरु उरवुंते.

□कामेण ।

*मूलैरौषधादिभिर्वशीकरणं मूलकम् ।

मूलज- (य. व.)-पुं-१२००-मूल-कंठमांथी

उत्पन्न थनार.

*मूलतः कन्दाज्जायन्ते मूलजाः ।

मूलद्रव्य-न. -८६९-मूर्धधन.

□परिषण, नीवी, (नीवि) ।

*मूलं लाभकरणं द्रव्यं मूलद्रव्यम् ।

मूलधातु-पुं-६२०-रस धातु.

द्र० अग्निसंभवशब्दः ।

मूल्य-न. -३६२-पणार.

द्र० कर्मण्याशब्दः ।

*मूलेन आनाम्यं मूल्ये “ह्ययय-” ॥७।१।११॥

इति यः ।

मूल्य-न. -८६८-मूल्य, ड।भत.

□वस्न, अध, वक्रय, [भाटक शं. १५४] ।

*मूलेनाऽऽनाम्यं मूल्यं “हृद्यपय-” ॥७।१।११॥
इति यः ।

मूषक-पुं-१३००-७-६२.

द्र० आखुशब्दः ।

*मूषति मूषकः ।

मूषा-(स्त्री)-९०८-धातु गलवानी इवडी, मूषा.

□ तैजसावर्तनी ।

*मूषते मूषा “सुपूस्-” ॥(उणा-५.४२)॥

इति कित् पः ।

मूषातुत्य-न.-१०५२-भोरयुथु, नीव अंन.

□ कांस्यनील, हेमतार, विपुन्नक ।

*मूषायां तुत्यं मूषातुत्यम् ।

मूषिक-पुं-१३००-७-६२.

द्र० आखुशब्दः ।

*मुष्णाति गृहं मूषिकः पुं कर्त्तव्यलिङ्गः “मुपदीर्घश्च”
(उणा-४३) इतीकः ।

(मूषिकरथ)-पुं-२०७-गणेश, विनायक.

द्र० आखुशब्दः ।

मूषित-न.-१४८३-योरथेयुं.

□ मुषित ।

*‘मूर् स्तेयं’ मूष्यते स्म मूषितम् ।

मृग-पुं-४८-श्री शांतिनाथ ल. तुं वांछन ७२थु.

मृग-पुं-१०९-मृगशिरनक्षत्र.

□ मृगशीर्ष, मृगशिर, मार्ग, चान्द्रमस ।

*मृगाकास्वात् मृगः ।

मृग-पुं-१२१८-दायीनी अंक गति.

*मृगो मृग इव हीनसत्त्वत्वात् ।

मृग-पुं-१२९३-७२थु.

द्र० कुरङ्गशब्दः ।

*मृग्यते व्याधैर्मृगः ।

(मृगकुल)-न.-१४१३-मृगनोऽसमुदाय.

मृगजालिका-स्त्री-९२८-७२थुने पक्षवानी वन्य.

□ वासुरा ।

*मृगाणां ग्रहणाय जाले मृगजालिका ।

मृगतृष्णा-स्त्री-१०१-अंअवानी ७७,

□ मराचिका, (मरुमरीचिका) ।

*मृगाणां तृष्णाऽस्यां मृगतृष्णा ।

मृगदंश-पुं-१२८०-इतरे.

द्र० अस्थिमुज्जशब्दः ।

*मृगान् दशति मृगदंशः ।

‘मृगदृष्टि’-पुं-१२८५-सिं.७.

द्र० इमारिशब्दः ।

‘मृगद्विष्’-पुं-१२८५-सिं.७.

द्र० इमारिशब्दः ।

मृगधूर्तक-पुं-१२९०-शियाण.

द्र० क्रोष्टनशब्दः ।

*मृगान् धूर्ति मृगधूर्तः “शीरी-” ॥(उणा-
२०१)॥ इति कित् तः, मृगेषु धूर्त इति वा ।

मृगनाभि-स्त्री-६४४-३स्तूरी.

□ मृगनाभिजा, मृगमद, कस्तूरी, गन्धधूली ।

* मृगनाभिजन्यत्वाद्-मृगनाभिः, स्त्रीलिङ्गः ।

मृगनाभिजा-स्त्री-६४३-३स्तूरी.

द्र० कस्तूरीशब्दः ।

*मृगनाभेर्जाता मृगनाभिजा ।

मृगपति-पुं-१२८४-सिं.७.

द्र० इमारिशब्दः ।

*मृगाणां पतिः मृगपतिः ।

मृगमद-पुं-६४४-३स्तूरी.

□ मृगनाभि, मृगनाभिजा, कस्तूरी, गन्धधूली ।

*मृगस्य मदो मृगमदः ।

मृगया-स्त्री-७३८-शिकार (सात व्यसनभां पहेलु
व्यसन).

*मृगया पापद्धिः ।

मृगया-स्त्री-९२७-शिकार.

□ पापद्धि, आखेट, मृगव्य, आच्छेदन ।

*मृग्यन्ते प्राणिनोऽस्यां मृगया “मृगयेच्छा-” ॥

इति साधुः ।

मृगयु-पुं-९२७-शिकारी, पारधी.

□व्याध, मृगवधाजीविन्, लुब्धक ।

*मृगान् याति मृगयुः, “पीमृगमिव-” ॥

(उणा-७४१) इति किरुः ।

मृगरौमज-न.-६७०-दशजना संवाटाभाथी अनेल वस्त्र ।

□राङ्गव ।

*मृगरोमभ्यो जातं मृगरौमजम् ।

(मृगलाञ्छन)-पुं-१०५-यन्दमा ।

द्र० अत्रिद्वजशब्दः ।

मृगवधाजीविन्-पुं-९,२७-शिकरी, पारथी ।

□व्याध, लुब्धक, मृगयु ।

*मृगवधेनाऽऽजीवति मृगवधाजीवी ।

मृगशिरस्-पुं न.-१०९-मृगशिर नक्षत्र ।

□मृगशीर्षं, मार्गं, चान्द्रमस, मृग ।

*मृगशिरः खे ताराणां तथावस्थानात् पुंक्लीबलिङ्गोऽयम्, यद् वाचस्पतिः-सौम्यं मृगशिरोऽस्त्रियाम् ।

मृगशीर्ष-पुं-न.-१०९-मृगशिर नक्षत्र ।

□मृगशिरस्, मार्गं, चान्द्रमस, मृग ।

* मृगस्यैव शीर्षमस्य मृगशीर्षम् ।

मृगाक्षी-स्त्री-५०६-मृगना ज्येष्ठी यपल आंभ-वाणी स्त्री ।

*मृगाक्षिणीव अक्षिणी अस्या मृगाक्षी, उष्ट्रमुखा-दिस्वानुपमानवाच्यक्षिशब्दस्य बहुव्रीहौ लोपः, अत्र मृगाक्षिलक्षणेनोपमानेनाक्षिलक्षणमङ्गं विशेषितम् ।

मृगादन-पुं-१२८५-नानो वाध, ०८२५ (यित्तो) ।

। तरक्षु ।

*मृगानत्ति मृगादनः ।

मृगारि-पुं-१२८४-सिंह ।

द्र० इभारिशब्दः ।

*मृगाणामरिः मृगारिः ।

‘मृगाशन’-पुं-१२८४-सिंह ।

द्र० इभारिशब्दः ।

मृगित-न.-१४९,१-शेषेयुं ।

□मार्गित, अन्विष्ट, गवेपित, अन्वेपित ।

*‘मृगणि अन्वेपणं’ मृगयते मृगितम् ।

मृगेन्द्रासन-न.-६१-आकाशभां रङ्गिष्ठमथ सिंहासन-दोष ते तीर्थं कर नो उ४ पैडी १८ भो अतिशय ।

*खे पादपीठेन सह मृगेन्द्रासनं सिंहासनमुज्ज्वलं निर्मलमाकाशस्फटिकमयत्वादिति तृतीयः ।

मृजा-स्त्री-६३६-साई करवुं ।

□माष्टि, मार्जना ।

*भिदावङ्गि मृजा ।

मृड-पुं-१९७-शंकर ।

द्र० अहहासिनशब्दः ।

*मृडति मुखयति मृडः ।

मृडानी-स्त्री-२०३-पार्वती ।

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

*मृडस्य भार्या मृडानी ।

मृणाल-न.-११६५-कमलनी नाव ।

द्र० तन्मुलशब्दः ।

*‘मृणत् हिंसायां’ मृणयतेऽर्चते मृणानं त्रिलिङ्गः “कुलिपिलि-” ॥ (उणा-४७६) इति किदादा, मृदमालीयते वा ॥ “क्वचित्” ॥५।१।१७१॥ इति डे पृषोदरादित्वात् साधुः ।

मृणालिनी-स्त्री-११६०-कमलनो वेलो ।

द्र० नलिनीशब्दः ।

*मृणालमस्त्यस्यां मृणालिनी ।

मृत-पुं-३७४-भरण पाभेयो, भरेयो ।

द्र० उपगतशब्दः ।

* म्रियते स्म मृतः ।

मृत-न.-८६६-भांगवाथी भण्डुं ।

□याचित ।

*मृतं निर्जीवमिव ।

मृतक-न.-५६५-भड्ड, कवेवर ।

□कुणप, शव ।

(मृतप)-पुं-९,३३-यंडात्र (२मशा-ननुं काम करनार) ।

द्र० अन्तावसायिनशब्दः ।

मृतस्नान-मं.-३७५-भरेदानुं स्नान.

अपस्नान ।

*मृते स्नानं मृतस्नानम् ।

मृतस्वमोक्तृ-पुं-७७३-कुमारपाल राग्य (अपुत्री यना धन लेवाना पारंपरिक रिवाजने छोडी हेनार.)

द्र० कुमारपालशब्दः ।

*मृतस्य स्वं मृतस्वं निर्वीगद्रविणं तद् मृच्छति न गृह्णाति मृतस्वमोक्ता ।

मृति-स्त्री-३२३-मृत्यु, भरशु.

द्र० अत्ययशब्दः ।

* मरणं मृतिः ।

मृत्तिका-स्त्री-९४०-भाटी.

मृद् ।

* मृदेव मृत्तिका, "मृदस्तिकः" ॥७१२१७१॥

इति स्वार्थे तिकः ।

(मृत्तिका)-स्त्री-१०५६-इटकडी.

द्र० आढकीशब्दः ।

मृत्यु-पुं-१८४-भरशु.

द्र० अन्तकशब्दः ।

* म्रियतेऽनेन मृत्युः पुंमि "मृत्युकु" ॥(उणा-८०५) ॥ इति त्युकु ।

मृत्यु-पुं-स्त्री-३२३-मृत्यु.

द्र० अत्ययशब्दः ।

* मरणं मृत्युः स्त्रीपुंसलिङ्गः ।

मृत्युञ्जय-पुं-१९६-शंकर.

द्र० अहंमिन्शब्दः ।

* मृत्युं जयति मृत्युञ्जयः "मृत्रजि-

॥५११११२॥ इत्यादिना संज्ञायां स्वः ।

मृत्सा-स्त्री-९४०-सारी भाटी.

मृत्सना ।

* मृदेव मृत्सा मृत्सना, "मसुनौ प्रशस्ते"

॥७१२१७२॥ इति साधुः ।

(मृत्सा)-स्त्री-१०५६-इटकडी.

द्र० आढकीशब्दः ।

मृत्सना-स्त्री-९४०-सारी भाटी.

मृत्सा ।

* मृदेव मृत्सा मृत्सना "मसुनौ प्रशस्ते"

॥७१२१७२॥ इति साधुः ।

(मृत्सना)-स्त्री-१०५६-इटकडी.

द्र० आढकीशब्दः ।

मृद्-स्त्री-९४०-भाटी.

मृत्तिका ।

* मृद्यते मृत् क्रुधादित्वात् क्विप् ।

(मृद्)-स्त्री-१०५६-इटकडी.

द्र० आढकीशब्दः ।

मृदङ्कुर-पुं-१३४१-हारीत पक्षी.

हारीत, 'हारित' ।

* मृदमङ्कुरयति मृदङ्कुरः ।

मृदङ्ग-पुं-२९३-मृदङ्ग, नरधा.

मुरज ।

* मृद् अङ्गमस्य मृदङ्गः मृद्यत इति वा "विडिविलि"- ॥ (उणा-१०१) ॥ इत्यङ्गकः ।

मृदाहया-स्त्री-१०५६-इटकडी.

द्र० आढकीशब्दः ।

* मृद् आह्वयोऽस्या मृदाहया ।

मृदु-पुं-१३८७-डोभल.

कोमल, मृदुल, सोमाल, मुकुमार, अर्ककेश ।

* मृद्यते मृदुः "पृकाह्वयि-" ॥ उणा-७२९॥

इति किदुः ।

मृदुच्छद्-पुं-११४४-लोणपत्रनुं वृक्ष.

द्र० बहुत्वकशब्दः ।

* मृदूनिच्छदान्यस्य मृदुच्छदः ।

'मृदुत्वच्'-पुं-११४४-लोणपत्रनुं वृक्ष.

द्र० बहुत्वकशब्दः ।

मृदुपाठक-पुं-१३४५-शे. १६७)-भगरभञ्ज.

पाठीन चित्रवल्कि ।

मृदुल-पुं-१३८७-डोभल.

कोमल, मृदु, सोमाल, मुकुमार, अर्ककेश ।

* मुदुरस्यस्य मृदुलः सिध्मादित्वालः ।
मृदुल-पुं-६४० (शे. १३०)-अगर, अगर.
द्र० अगस्यशब्दः ।

मृदुलोमक-पुं-१२९५-ससदी.
 शश, शूलिक, लोमकण ।
* मृदूनि लोमान्यस्य मृदुलोमः ।

मृद्वङ्ग-पुं-१०४२-कलभ, रीसु.
द्र० आलीनकशब्दः ।
* मृदु कोमलमङ्गमस्य मृद्वङ्गः ।

मृद्वीका-स्त्री-११५६-दाक्ष.
द्र० गोस्तनीशब्दः ।
* मृद्यते मृद्वीका “मृदेवोन्तश्चवा-” ॥(उणा-
४९)॥ इति किरीकः ।

मृध-न.-७९६-युद्ध, लडाभ.
द्र० अनीकशब्दः
* ‘मृधूग् उदे’ मर्धते शोणितैर्मृधं “नाभ्यु-
पान्त्य-” ॥५।१।५॥ इति कः ।

मृषा-अ.-१५३४-असत्य.
 मिथ्या ।
* मृष्यते मृषा ‘दिविपुरि-’ इति क्तिदाः
यथा-मृषा वदति मृषोद्यम् ।

(मृषा)-अ.-२६५-असत्य.
द्र० अनृतशब्दः ।

मृष्ट-न.-१४३७-धोयेलुं, साङ् करेलुं.
 निर्णिकत, शोधित, धौत, क्षालित ।
* मृज्यते मृष्टम् ।

मेकलकन्या-स्त्री-१०८३ (शि. ९७)-नर्भदा नदी.
द्र० इन्दुजाशब्दः ।

मेकलाद्रिजा-स्त्री-१०८३-नर्भदा नदी.
द्र० इन्दुजाशब्दः ।
* मेकलाद्रेर्जाता मेकलाद्रिजा ।

मेखला-स्त्री-६६४-स्त्रीनी डेटोना डेटोरी.
द्र० कटिमूत्रशब्दः ।

अ ७२

* मीयते मेखला “मिगः खलश्चैव”-॥ (उणा-
४९७) ॥ इति खलः, मुहुः स्त्रलतीति वा, मेहनस्य
खं मेहनत्रं तस्य माला वा ष्टोदरादित्वात् ।

मेखला-स्त्री-१०३३-पर्वतनी मध्यभाग.
 नितम्ब, कटक ।

* अद्रेर्मध्यभागो मिनोति मेखला. “मिगः
खलश्चैव”- ॥ (उणा-४९७) ॥ इति खलः ।
मेघ-पुं-३६-सुभतिनाथ ल. ना. पिता.

* सकलसत्त्वसन्तापहरणात् मेघ इव मेघः ।

मेघ-पुं-१६४-मेघ, वाहण.
द्र० अभ्रशब्दः ।

* मेहति सिञ्चति भुवं मेघः ‘न्यङ्कुदगमेघादयः’
॥४।१।१२२॥ इति साधुः ।

मेघ-पुं-१०५१-अभ्रशब्दः ।
द्र० अभ्रकशब्दः ।

मेघकफ-पुं-१६६ (शि.-२८)-पाष्णीना डरा.
द्र० करकशब्दः ।

मेघकाल-पुं-१५७-वर्षाकाल, श्रावण्यसादरेवो
भास.
द्र० तपात्ययशब्दः ।

मेघगम्भीरघोषत्व-न.-६५-मेघना ग्रेषो गंभीर
अवाञ्-प्रभुनी वाष्णीना पांचमे शुष्.

* मेघगम्भीरघोषत्वं मेघस्येव गम्भीरशब्दत्वम् ।

‘मेघज्योतिष्’-पुं-११०१-विजणीना अग्नि.
 मेघवह्नि, इरम्मद ।

मेघनाद-पुं-१८८-वश्यदेव, ऋणदेवता.
द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

* मेघवद् नादोऽस्य मेघनादः ।

मेघनाद-पुं-७०६-भ-द्रष्ट. (रावणो पुत्र).
 रावणि, शक्रजित्, मंदोदरीमुत ।

* मेघस्येव नादोऽस्य मेघनादः ।

मेघनाद-पुं-११८४-तांदणीजनी भाञ्.
 तण्डुलीय, तण्डुलेर, अल्पमारिष ।

* मेघस्यैव नादोऽस्माद् मेघनादः ।
मेघनादानुलासक-पुं-१३२०-(शे. १८८)-भोर.
 द० केकिनशब्दः ।
मेघनामन्-न.-११९३-भोथ.
 □ कुरुविन्द, सुस्ता, [मुस्तक शि. १०८] ।
 * मेघस्य नामाऽस्य मेघनामा मेघपर्यायः,
 अम्बुधरत्वात् ।
मेघपुष्प-न.-१०६९-पाणी.
 द० अपशब्दः ।
 * मेघानां पुष्पं प्रसवो मेघपुष्पम् ।
मेघमाला-स्त्री-१६५-मेघनी-श्रेणी.
 □ कादम्बिनी, [कालिका शि. १३] ।
 * मेघमाला मेघपङ्क्तिः ।
(मेघवर्त्मन्)-पुं-१६३-आकाश.
 द० अनन्तशब्दः ।
मेघाग्नि-पुं-११०७ (शे. १७३)-वायु, पवन.
 द० अनिलशब्दः ।
मेघास्थिमिञ्जिका-स्त्री-१६६-(शे. २६) पाणीना
 कश.
 द० करकशब्दः ।
मेचक-पुं-१३२०-भोरना पीछानो यंद्रक, यादो.
 □ चन्द्रक ।
 * मेचको मिश्रवर्णत्वात्; यत् कात्यः-
 'वर्हिकण्ठसमं वर्णं मेचकं ब्रुवते बुधाः' इति ।
मेचक-पुं-१३९७-श्याम वण्.
 द० असितशब्दः ।
 * मचते मिश्रीभवति मेचकः पुंक्लीबलिङ्गः
 'कीचक-' ॥ (उणा-३३) ॥ इत्यके निपात्यते, 'मेचकः
 शिषिकण्ठाभः' इति दुर्गः ।
मेचक-पुं-६०३ (-शे. १२६)-स्तननुं भुञ्ज.
 द० चूचुकशब्दः ।
मेढ-पुं-६१०-विंग, (पुश्प यिह).
 द० कामलताशब्दः ।
 * मेहयत्नेन मेढः, पुंक्लीबलिङ्गः "नीदा-

॥५१२१८८॥ इति तद् ।
(मेण्ड)-पुं-१२७६-धेटो.
 द० अविशब्दः ।
मेण्डक-पुं-१२७६-धेटो.
 द० अविशब्दः ।
 * मेहति मेण्डः, पृषोदरादित्वात् ।
मेतार्य-पुं-३-ब. भदावीरना छट्टागण्धर.
 * मां लक्ष्मीं इतः प्राप्तः गतः स चासावार्थश्च
 मेतार्यः ।
मेथि-पुं-स्त्री-८९४-पणामां पणद पाध्वानुं
 वाङ्कुं.
 □ मेथि, खलेवालो ।
 * मिथुग् मेघाहिसयोः, मेथते हिनस्ति मेथिः,
 "किलिपिलि"- ॥ (उणा-६०८) ॥ इति इः, पुं-
 स्त्रीलिङ्गः ।
मेद्-पुं-६१९-२२थी.
मेदक-पुं-९०४-भदिरानो डाध्व, भद्युनो नीयलो
 भाग.
 □ मद्यपङ्क, जगल ।
 * मेद्यते स्निह्यत्यनेन मेदकः, 'नाग्निं पुंसि
 च' ॥५१३१२१॥ इति णकः ।
मेदस्-न.-६१९-शरीरती सात धातु पैकी योथी
 धातु.
मेदस्-न.-६२४-मेद, २२थी.
 द० अस्थिकृद्शब्दः ।
 * मेद्यते स्निह्यते मेदः, क्लीबलिङ्गः "अस्"
 ॥ (उणा-९५२) ॥ इत्यम् ।
मेदस्कृत्-पुं-६२३-भांस.
 द० आमिषशब्दः ।
 * मेदः करोति मेदस्कृत् ।
मेदस्तेजस्-स्त्री-६२५-डाडुं.
 द० अस्थिशब्दः ।
 * मेदस्तेजो मेदस्तेजः ।
मेदिनी-स्त्री-९३७-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* मेघत्रयवश्यं मेदिनी, दैत्यभेदो योगादित्यन्ये ।

मेदुर-पुं-४७६-अतिशयरतेडवाजो ।

□ सान्द्रस्निग्ध ।

* मेघत्येवंशीलो मेदुरः “मञ्जिभासि”-

॥५।२।७॥ इति ध्रुः ।

मेदोज-त-६२६-७।३३३.

द्र० अस्थिशब्दः ।

* मेदसो जातं मेदोजम् ।

मेघा-स्त्री-३०९-धारण्यु डरगारी शुद्धि.

* मेघते संगच्छतेऽस्यां सर्वं मेघा ।

मेघाजित्-पुं-८५२-आत्यायन, वररुचि.

□ कात्यायन, वररुचि, पुनर्वसु [कात्यशि. ७५]

* मेघया जयति मेघाजित् ।

मेघातिथि-पुं-१३३५ (शि. १६९)-पोपट.

द्र० कीरशब्दः ।

मेघाविन्-पुं-३४१-विद्वान्, पंडित.

द्र० अमिरूपशब्दः ।

* मेघाऽस्त्यस्य मेघावी “अस्तपोमायामेघा-
स्रजो विन्” ॥७।४।७॥ इति विन् ।

मेघाविन्-पुं-१३३५ (शि. १२०)-पोपट.

द्र० कीरशब्दः ।

मेघि-पुं-८९४-अजाभां अणद आंधवानुं लाडकुं.

□ मेधि, खलेवाली ।

* मेघन्ति संगच्छन्ते गावोऽस्यां मेघिः “नाग्यु-
पान्त्य”- ॥ (उणा-६०९) ॥ इति कित् इः ।

मेध्य-त-१४३५-पवित्र.

□ पवित्र, पावन, पूत, पुण्य ।

* मेघनीयं मेध्यम्, मेघायां साधु वा, मेघं
भवमिति वा ।

मेनकाप्राणेश-पुं-१०२७-दिमालय.

द्र० अद्विराजशब्दः ।

* मेनकायाः प्राणेशो वल्लभो मेनकाप्राणेशः ।

मेनाजा-स्त्री-२०४-पावती.

द्र० अद्विजाशब्दः ।

* मेनाऽद्विभ्यां जाता मेनाद्विजा, मेनाजा,
अद्विजा ।

मेरक-पुं-६९९-त्रीग्न प्रतिवासुदेव.

* मां लक्ष्मीमीरयति मेरकः ।

मेरु-पुं-१०३१-मेरु पर्वत.

द्र० कर्णिकाचलशब्दः ।

* मिनोति क्षिपत्युच्चत्वाज्ज्यातांपाति मेरुः
“चिनीपी-” ॥ (उणा-८०६) ॥ इति रुः ।

मेरुपृष्ठ-पुं-८७-(शि. ३)-स्वर्ग.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

मेव'त्रिकर्णिका-स्त्री-९३८-(शि. १५७)-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

मेलक-पुं-१५०८-भणपुं, संश्लेषण.

□ सङ्ग, सङ्गम ।

* ‘मिलत् श्लेषणं’ मेलनं मेलः, कं मेलकः ।

मैला-स्त्री-४८४ (शि.-३६)-भसी, साडी.

द्र० मलिनाम्बुशब्दः ।

मेघ-पुं-११६-आर राशि पैडी पहेंवी राशि.

मेघ-पुं-१२७६-धेटी.

द्र० अविशब्दः ।

* मीनाति हिनस्ति मेघः, पुंस्त्रीबलिङ्गः
“वृकृतुर्मी-” ॥ (उणा-५४०) ॥ इति पः, मिपति
स्पर्धते वा ।

मेघशृङ्ग-पुं-११९७-वगरपतिगत्य स्थावर विप.

द्र० अङ्कोलसारशब्दः ।

* मेघशृङ्गाकारत्वात् मेघशृङ्गाः, यद् वाच-

स्पतिः-मेघशृङ्गं त्वविशृङ्गाकृतिः ।

मेघी-स्त्री-१२७७-धेटी.

द्र० अविलाशब्दः ।

* मिषति मेघी ।

मेह-पुं-६३३-मूत्र, पेशाण.

□ मूत्र, बस्तिमल, प्रस्त्राव, नृजल, खव ।

* मेहत्यनेन मेहः ।

मेह-पुं-४७० (शि. ३४)-प्रभेद, परभीयो.

□ प्रमेह, बहुमूत्रता ।

मेहन-न.-६१०-विंग, पुत्रपथित.

द्र० कामलताशब्दः ।

* मेहत्यनेन मेहनम् ।

मैत्र-पुं-८१३-आत्मण्.

द्र० अग्रजशब्दः ।

* मित्रो देवताऽस्य मैत्रः ।

मैत्रावरुण-पुं-८४६-वाल्मीकि ऋषि.

द्र० कविशब्दः ।

* मित्रावरुणयोरयं मैत्रावरुणः ।

मैत्रावरुणि-पुं-१२३-अगरत्य ऋषि.

द्र० अगस्तिशब्दः ।

* मैत्रावरुणयोर्वशीदर्शनाद्रेतः कुम्भे पतित-
मिति हि प्रसिद्धिः । मैत्रश्च वरुणश्च मैत्रावरुणौ
‘वेदसहश्रुतावायुदेवतानाम्’ ॥३।२।४१॥ इति
पूर्वपदस्यात्वं तयोरपरत्यं मैत्रावरुणिः, ऋषित्वादिञ् ।

मैत्रावरुणि-पुं-८४६ (शि. ७४)-वाल्मीकि ऋषि.

द्र० कविशब्दः ।

मैत्री-स्त्री-११३-अनुराधा नक्षत्र.

□ अनुराधा [अनुराधा, शि. १०] ।

* मित्रो देवताऽस्या मैत्री ।

मैत्री-स्त्री-७३१-मित्रता-लार्धमंधी.

द्र० अजर्यशब्दः ।

* मित्रस्य भावः कर्म वा मैत्र्यं “पतिराजान्त”-
॥७।१।६०॥ इति द्यणू, टित्वाद्भ्यां मैत्री ।

मैथिली-स्त्री-७०३-सीता, ०८८ पुत्री.

□ वैदेही, सीता, जानकी, धरणासुता ।

* मिथिलायां भवा मैथिली ।

मैथुन-न.-५३८-कामक्रीडा, विषय सेवन.

द्र० कामकेलिशब्दः ।

* मिथुनस्य स्त्रीपुंसयोः कर्म मैथुने, युवादित्वाद्गण् ।

मैथुनिन्-पुं-१३२८ (शि. १६४)-सारस पक्षी.

द्र० कुरङ्करशब्दः ।

मैनाक-पुं-१०२८-हिमालयनो पुत्र, (पर्वत).

□ हिरण्यनाम, सुनाम ।

* मेनकाया अपत्यं मैनाकः, पृषोदरादित्वात् ।

मैनाकस्वस्-स्त्री-२०४-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* मैनाकस्य स्वसा मैनाकस्वसा, हिमाद्रीपुत्री-
त्वात् ।

मैन्द-पुं-२२०-विष्णुनो शत्रु.

* मया लक्ष्म्या इन्दति मैन्दः प्रजाद्यणि मैन्दः ।

(मैन्दमर्दन)-पुं-२२१-विष्णु, नारायण्

द्र० अच्युतशब्दः ।

मैरेय-पुं-९०४-भद्रिः.

□ शीघ्र, आसव ।

* मीरायां देशे भवो गौड्याः सुगथा विशेषो
मैरेयः, नद्यादित्वादेयण्, मीरे समुद्रे भव इति वा ।

मोक्ष-पुं-७५-भोक्ष, सर्वकर्मनो क्षय.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* मुच्यते सर्वकर्मभिरत्रेति मोक्षः ।

मोक्षोपाय-पुं-७७-ज्ञान-दर्शनयारित्र श्भीयोग.

□ योग ।

* मोक्षस्योपायः कारणम् ।

मोघ-न.-१५१६-निष्फण, अर्थ.

□ वन्ध्य, अफल, मुघा, (वन्ध्य) ।

* मुह्यति अस्मिन् मोघम्, न्यङ्क्वादित्वाद्
वत्वम् ।

‘मोघा’-स्त्री-११४४-डांड्य.

द्र० काचस्थालीशब्दः ।

मोचक-पुं-११३४-सरणो.

द्र० अक्षीवशब्दः ।

* मुञ्चति गन्धं मोचकः ।

मोचा-स्त्री-११३६-डेणा.

द्र० कदलीशब्दः ।

* मुञ्चति मोचा ।

मोटायित-न.-५०८-स्त्रीना १० स्वाभाविक
अलंकार पैश्री श्लोक.

* मदनार्ङ्गपर्यं ताङ्गमोटनाद् मोटायितं प्रियकथादौ
तद्भावभावनोत्था चंपटा ।

(मोहायित)-न.-५०७-स्त्रीना १० स्वाभाविक
अलंकार पैश्री श्लोक.

मोदक-पुं-४०० (शे. ८८)-वाङ्.

□ [दङ्कुक शे. ८८] ।

मोरट-न.-११९४-शेरडीनुं मृग.

* इक्षोमूर्त्तं मुरति संवेष्टयति मोरटे “कपट-”
॥ (उणा-१४४) इत्यटे निपात्यते ।

मोह-पुं-३२०-मृदा.

□ मोहय ।

* मोहनं मोहः ।

मोह-पुं-८०१-मृच्छा.

□ मूर्च्छा, कश्मल ।

* मोहनं मोहः प्रहारः ।

मोह-पुं-३०४-(शे. ८९)-आश्रयं, अद्भुत
रसतो स्थायीभाव.

द्र० अद्भुतशब्दः ।

मोहन-न.-५३६-मैथुन, कामडीडा.

द्र० कामकेलिशब्दः ।

* मुह्यन्तीन्द्रियाण्यत्र मोहनम् ।

मोहनिक-पुं-१५३-(शे. २३)-चैत्र मलिनो.

द्र० चैत्रशब्दः ।

मौकुलि-पुं-१३२२-अण्डो.

द्र० अन्यभृतशब्दः ।

* माति मौकुलिः “माशालिभ्यामौकुलिमली”-
॥ (उणा-७०३) इत्यौकुलिः ।

मौक्तिक-न.-१०६८-स्त्रीपमां उत्पन्न यन्तार
भेती.

□ शुक्तिज, मुक्ता, मुक्ताफल, रसोद्भव ।

* मुक्ता एव मौक्तिकम्, विनयादित्वाद् इकण् ।

(मौक्तिक)-न.-१०६३-रत्ननी श्लोक गत.

द्र० मणिशब्दः ।

मौहय-न.-३२०-मृदा.

□ मोह ।

* मूढस्य भावो मौहयम् ।

मौद्गीन-न.-९६६-भगनुं भेतर.

* मुद्गानां क्षेत्रं मौद्गीनम्, “धान्येभ्यः”
॥७।१।७९॥ इतीनङ् ।

मौन-न.-७७-मौन, न गोलपुं त.

□ अभाषण ।

* मुनेः कर्म मौनं पुंक्लीबलिङ्गः “श्ववर्णात्क-
धादेः” ॥७।१।६९॥ इत्यण् ।

मौरजिक-पुं-९२४-मृदंगतथला वगाडनार.

□ मार्दङ्गिक ।

* मृदङ्गो वादने शिल्पमस्य मौरजिकः ।

मौर्क्य-न.-३१२-मूर्च्छा.

□ जाड्य ।

* मूर्क्स्य भावः कर्म वा मौर्क्यम् ।

मौर्यपुत्र-पुं-३२-ल. भद्रादीरना सातभा
गण्धर.

* मौर्यस्य पुत्रो मौर्यपुत्रः ।

मौर्वी-स्त्री-७७६-धनुष्यनी दोरी.

द्र० गव्याशब्दः ।

* मूर्वा उद्यातृगविशेषस्तस्य विकारो मौर्वी ।

मौलि-पुं-६ (प.)-आ शब्द लगाडवार्थी धारक
वाचक शब्द यने छे. षेभडे यन्द्रमौलि.

मौलि-पुं-५६६-मस्तक.

द्र० उत्तमाङ्गशब्दः ।

* मूयते ब्रह्मते मुकुटादिकमंत्रति मौलिः,
पुंलिङ्गः “श्वन्मातरि-” ॥ (उणा-९०२) ॥ इत्यनि
निपात्यते ।

मौलि-पुं-स्त्री-६५१-मुगट.

द्र० उष्णीपशब्दः ।

* मूयते शिरसि मौलिः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

मौलि-पुं-५७०-(शे. ११८)-अण्डो.

धम्मिल, [जूटक शे. ११६] ।
मौलि-स्त्री-९३८-(शे. १५८)-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

मौहूर्त्त-पुं-४८२-(शि. ३६)-०न्योतिपी.

द्र० ईक्षणिकशब्दः ।

मौहूर्त्तिक-पुं-४८२-०न्योतिपी.

द्र० ईक्षणिकशब्दः ।

* मुहूर्त्तं वक्ष्यधीतं वा मौहूर्त्तिकः, न्यायादि-
पाठादिकम् ।

म्रक्षण-न.-४१६-तेल.

तैल, स्नेह, अभ्यञ्जन ।

* म्रक्ष्यतेऽनेन म्रक्षणम् ।

म्लान-न.-१४३५-भलित, भेलुं.

द्र० कच्चरशब्दः ।

* म्लायति स्म म्लानम् “व्यञ्जनान्तस्थितो-
ऽस्याभ्यः” ॥४१२॥७१॥ इति क्तस्य मत्वम् ।

म्लिष्ट-न.-२६६-अस्फुट पयन.

अस्फुट, (अस्फुट) ।

* म्लेच्छति स्म म्लिष्टम् “क्षुब्धविरिध-”

॥४१४॥७०॥ इति साधुः ।

म्लेच्छ-न.-१०४०-तांशु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

* म्लेच्छभेदेन आख्याऽस्य म्लेच्छम् ।

(म्लेच्छ)-पुं-९३४-भ्येच्छ व्रति.

* म्लेच्छन्त्यव्यक्तं वदन्ति म्लेच्छाः ।

म्लेच्छकन्द-पुं-११८६-लसण.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* म्लेच्छानां प्रियः कन्दो म्लेच्छकन्दः ।

म्लेच्छमण्डल-पुं-९५२-भाट वगेरे भ्येच्छने
देश.

प्रत्यन्त ।

* म्लेच्छानां मण्डलो देशो म्लेच्छमंडलः ।

म्लेच्छमुख-न.-१०३९-तांशु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

* म्लेच्छदेशो मुखमुत्पत्तिरस्य म्लेच्छमुखम् ।

य

यकृत्-न.-६०४-इत्यना ऋभृणु भागभां रलेह
क्षणो भांसिनो टुक्षो-क्षणुं.

कालखण्ड, कालखञ्ज, कालेय, कालक ।

* इज्यतेऽनेन यकृत् कलीबलिङ्गः “यजेः क च”
(उणा-८९२) इति ऋत् प्रत्ययः, यमं करोतीति वा ।

यक्ष-पुं-९१-येक व्यंत्तर देव.

यक्ष-पुं-१८९-धुभेर देव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

* किन्नरादिस्वाम्येऽपि यक्षजातित्वाद् यक्षः ।

यक्ष-पुं-१९४-यक्ष.

पुण्यजन, राजन्, गुह्यक, वटवासिन् ।

* इज्यत इति यक्षः “मावावयमि-” (उणा-
५६४) इति सः, यक्ष्यत-इति वा ।

यक्षकर्म-पुं-६३९-उपूर-यं दन-अगर-धस्तूरी-
कंडाल ये पांय सुगंधी पदार्थानि मिश्रित लेप.

* यक्षप्रियः कर्मो यक्षकर्मः, धन्वन्तरिस्तु-

कुङ्कुमागुरुकस्तूरीकूर् चन्दनं तथा । महासुगन्ध-
मित्युक्तं नामतो यक्षकर्मः ॥१॥

यक्षधूप-पुं-६४७-राण.

द्र० अग्निवल्लभशब्दः ।

* यक्षे धूपयति यक्षधूपः ।

यक्षनायक-पुं-४१-श्री अखिनंदन रवाभिना
शासनदेव.

(यक्षेश) ।

* यक्षाणां नायको यक्षनायकः ।

यक्षेश-पुं-४२-श्री श्रेयांसनाथ ल. ना शासनदेव.

*यक्षाणामीशो यक्षेद् ।

यक्षेश-पुं-४३-श्री अरनाथ ल. ना शासन देव.

□ (यक्षेन्द्र) ।

*यक्षाणामीशो यक्षेद् ।

(यक्षेश)-पुं-४१-श्री अलिनंदन स्वामि ना शासनदेव.

□ यक्षनायक ।

यक्षेश्वर-पुं-१९०-कुभेरदेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

*यक्षाणां ईश्वरः यक्षेश्वरः ।

यक्षमान्-पुं-४६३-क्षयशेग.

□ क्षय, शोष, राजयक्ष्मन् ।

*यक्षयते पूज्यते रोगराजत्वाद् यक्षमा पुलिङ्गः, यस्यतीति वा "सात्मन्नास्मन्" (उणा-९.१६) इति मनि निपात्यते ।

यजत्-पुं-१०५-(शि.-१२)-यन्द्रभा.

द्र० अग्निहज्जशब्दः ।

यजमान-पुं-८१७-यजभां यतवाणो यजमान.

□ यष्ट, आदेश्च, याजक ।

*यजते यजमानः "पूङ्गयजः शानः" ॥५.२.२३॥

यजुर्विद्-पुं-८१९-यजुर्वेदं गन्थुतार, ऋत्विज्.

□ अध्वर्युं ।

*यजुर्वेदं वेत्ति यजुर्विद् ।

(यजुर्वेद)-पुं-२४९-त्रय वेद पैथी पीत्वे वेद.

□ यजुष् ।

यजुष्-त.-२४९-त्रय वेद पैथी पीत्वे वेद.

□ (यजुर्वेद) ।

*इज्यतेऽनेन यजुः "रुयति"- (उणा-९.९७)

इत्युस् ।

यज्ञ-पुं-८२०-यज.

द्र० अध्वरशब्दः ।

*इज्यते यज्ञः "यजिस्वपि"- ॥५.३-८५॥

इति नः ।

यज्ञकाल-पुं-(दि.व.)-१४८-यज्ञे अभास अन्ते बेगा.

□ पञ्चदश, पश्चान्त, पर्वन् ।

*यज्ञस्य कालौ यज्ञकालौ, दर्शपौर्णमासीभ्यां

मिष्टान्नेन यजेत इति श्रुतेः ।

यज्ञकीलक-पुं-८२४-पशुनी हिंसा भाटे यज्ञस्तंभ.

□ शूफ ।

*यज्ञे पशुविधासनाय कीलको-यज्ञकीलकः ।

यज्ञधर-पुं-२१९-(शि.-१८) विष्णु, नारायण, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

यज्ञनेमि-पुं-२१९-(शि.-१८) विष्णु, नारायण, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

यज्ञपुरुष-पुं-२१४-विष्णु, नारायण, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*यज्ञेषु पुरुषो यज्ञपुरुषः ।

यज्ञराज्-१०५-(शि.-१२)-यन्द्रभा.

द्र० अग्निहज्जशब्दः ।

यज्ञवह-१८२-(शि.-३६)-स्वर्गना वीद्य.

द्र० अग्निहज्जशब्दः ।

यज्ञशेष-पुं-८३४-यज्ञ कर्तां वधेसुं द्रव्य.

□ अमृत ।

*यज्ञस्य शेषो यज्ञशेषः ।

यज्ञसूत्र-त.-८४५-वृत्तार्थ.

द्र० उपवीतशब्दः ।

*यज्ञसूत्रं यज्ञोपवीतम्, ब्रह्मसूत्रं पवित्रमिति त्रैकोऽर्थः तच्चेहानुवाचम् ।

'यज्ञाङ्ग'-पुं-११३२-उ'अरानुं आऽ.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

यज्ञान्त-पुं-८३४-यज्ञान्ते स्नानं कर्तुं ते, यज्ञं अन्तिमं कृत्य.

□ अवभृथ ।

*यज्ञस्थः अन्तः समापनं यज्ञान्तः ।

(यज्ञाशन)-पुं-८८-देवता.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

यज्ञिय-८३०-यज्ञेन योष्य आयुः.

□ यज्ञार्हः ।

*यज्ञं अर्हति यज्ञियं—“यज्ञादियः”—६।४।१७९॥

(यज्ञोपवीत)-न.-८४५-७८नोर्ध।

द्र० उपवीतशब्दः ।

यज्वन-पुं-८१८-सोभरस भेन्वी यज करनार.

□ आसुतीवल् ।

यत्-अ.-१५३७-हेतु, कारण्ये.

द्र० ततसूशब्दः ।

*यजते यत् ।

यत-न.-१२३१-क्षीने यत्ताववाभां महावतना पशनी संज्ञा.

* यमनं यतम् ।

यतम्-अ.-१५३७-हेतु, कारण्ये, न्येथी.

द्र० ततसूशब्दः ।

यति-पुं-७५-साधु, मुनि.

द्र० अनगारशब्दः ।

* यतते मोक्षाय इति यतिः ।

यति-पुं-८००-बिभ्र, सन्यासआश्रम.

द्र० कर्मन्दीशब्दः ।

*यततेऽपवर्गाय यतिः ।

यतिन्-पुं-७६-साधु, मुनि.

द्र० अनगारशब्दः ।

*यतं यमनं अस्ति अस्य यती ।

यत्रकामावसायित्व-न. २०२-विषने अभृतइपे परिष्णाभाववानी शक्ति, आशसिद्धि, पैकी सातमी सिद्धि.

*यत्र कामस्तत्राऽवस्यतीत्येवंशीलो यत्रकामावसायी तदभावस्त्वं सत्यसङ्कल्पता, विजितगुणार्थतत्त्वो हि यत्रार्थतया सङ्कल्पयति, -तत्तदस्मै प्रयोजनाय कल्पते, विषमप्यमृतकार्ये सङ्कल्प्य भोजयन् जीवयति ।

यथा-अ.-१५४२-(शि. २००)-सदश, सरभुं.

द्र० पवशब्दः ।

यथा-अ.-१५४२ (शि. २०४)-नेम, न्येथी रीते.

यथाकामिन्-पुं-३५५-स्वतन्त्र, स्वच्छंदी.

द्र० अपावृत्तशब्दः ।

*यथा कामयते यथाकामी ।

यथाजात-पुं-३५२-भूप, ७४३.

द्र० अज्ञशब्दः ।

*यथैव जातस्तथैव स्थितोऽसंस्कृतत्वाद् यथाजातः, यथोद्गतोऽपि ।

यथातथ-न.-२६४-सत्य, सायु.

द्र० ऋतशब्दः ।

*यथावत् तथाऽत्र यथातथम् ।

यथार्हवर्ण-पुं-७३३-त्यर पुरुष, गुप्त पुरुष.

द्र० अवसर्पशब्दः ।

*देशकालोचितो वर्ण आकारः, जातिवर्णनं वाऽस्य यथार्हवर्णः ।

यथास्थित-न.-२६५-सत्य, सायुं.

द्र० ऋतशब्दः ।

*यथावत् स्थितमत्र यथास्थितम् ।

यथेप्सित-न.-१५०५-भृश प्रभाषे.

द्र० इष्टशब्दः ।

*इप्सितमनतिक्रम्य यथेप्सितम् ।

यथोद्गत-पुं-३५३-(शि. २३)-भूप.

द्र० अज्ञशब्दः ।

यद्वा-अ.-१५४२-(शि. २०४)-न्याशे.

□[यहिं शे. २०४] ।

यदि-अ.-१५४२-ने.

□चेद् ।

*यदति यदि विच्, बाहुलकाद् गुणाभावः ।

यदुनाथ-पुं-२१९-विष्णु, नारायण, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

*यदूनां नाथो यदुनाथः ।

यद्दृच्छा-स्त्री-३५६-स्वेच्छा.

□स्वैरिता, स्वेच्छा ।

*या या इच्छा यद्दृच्छा, प्रपोदरादित्वात् ।

यद्भवित्य-पुं-३८३-भाज्य उपर आधार राण-नार, दैववादी.

□दैवपर, (दैववादिन्, दैवप्रमाणक) ।

*यद् भविष्यति तद् भवत्वित्येवमाचष्टे

यद्भवविष्यः ।

यद्बद-पुं-३४७-इवे तेभ ओलनार.

□ अनुत्तर ।

*यदेव निःसरति तदेव वदति यद्बदः ।

यन्तृ-पुं-७६०-सारथि.

द्र० क्षत्तशब्दः ।

*यच्छति यन्ता ।

यन्तृ-पुं-७६२-छाथी उपर भेसनार.

□ हस्त्याग्रेह, सादिन्, महामात्र, निषादिन् ।

*यच्छति यन्ता ।

यन्त्रक-न.-९०९-ईरके, एइ आभक यन्त्र.

□ भ्रम, कुन्द ।

*यन्व्यतेऽनेन यन्त्रम्, के यन्त्रकम् ।

यन्त्रगृह-न.-९९७-तेलनी धाएली.

□ तौलिशाला, (तौलिशाल) ।

*तीलनिष्पीडनयन्त्रस्य गृहम् ।

यन्त्रणी-स्त्री-५५५-पत्नीनी नानी भेन.

□ कनिष्ठा, इयालिका, हाली, केलिकुञ्चिका ।

*यन्त्रयति यन्त्रणी ।

यन्त्रमुक्त-न.-७७४-यन्त्रथी भृष्टी शकाय तेषु शस्त्र.

*यन्त्रमुक्तं शरादिकम् ।

यन्त्रित-पुं-४३८-यन्त्रायेतो, केही.

द्र० कलितशब्दः ।

*यन्व्यते स्म यन्त्रितः ।

यम-पुं-८१-शरीरमात्र साधनथी थतुं नित्यकर्म, अङ्घ्रिसा विगेरे पांय यम.

*यम्यते चित्तमेभिरिति यमाः ।

यम-पुं-१६९-दक्षिणु दिशानो स्वामी,

यम-पुं-१८२-स्वर्गना वौद्य.

द्र० अविघजशब्दः ।

यम-पुं-१८४-यमराज.

द्र० अन्तकशब्दः ।

* यमयति यमः, यमलजातत्वाद् वा ।

यम-न.-१४२४-युगल, भेनुं जेडुं.

७३

द्र० द्रन्दशब्दः ।

*यच्छति यमम् ।

यम-पुं-१२०-(शि. १६)-शनिग्रह.

द्र० असितशब्दः ।

यमकील-पुं-२१९-(शि. ७६)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

यमदेवता-स्त्री-१०८-अरणी नदी.

□ भरणी ।

*यमो देवताऽस्या यमदेवता ।

(यमजित्)-पुं-२००-शंकर, महादेव.

द्र० अईहासिनशब्दः ।

यमानी-स्त्री-६८१-(शि. ५६)-कनात, पडो.

द्र० अपटीशब्दः ।

यमभगिनी-स्त्री-१०८३-यमुना नदी.

द्र० कालिन्दीशब्दः ।

*यमस्य भगिनी यमभगिनी ।

यमरथ-पुं-१२८३-(शि. ११३)-पाडो.

द्र० कासरशब्दः ।

(यमराज्)-पुं-१८५-यमराज.

द्र० अन्तकशब्दः ।

यमराज-पुं-१८५-यम.

द्र० अन्तकशब्दः ।

*यमनेन राजते यमराजः ।

यमल-न.-१४२४-युगल, भेनुं जेडुं.

द्र० द्रन्दशब्दः ।

*युज्यते युगलं "मुरल"-(उणा-४७४) इत्यले निपात्यते, धर्मवृत्तौ युगं लातीति वा ।

यमलार्जुन-पुं-२१९-विष्णुनो शत्रु.

*यमलरूपौ अर्जुनवृक्षौ यमलार्जुनौ ।

(यमलार्जुनभञ्जन)-पुं-२२१-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

यमवाहन-पुं-१२८१-पाडो.

द्र० कासरशब्दः ।

* यमेन वाह्यते यमवाहनः ।

(यमसू)-पुं-९५-सूय.

द्र० अंशुशब्दः ।
यमस्वसृ-स्त्री-२०५-(शे. ५७)-पावती.
 द्र० अद्विजाशब्दः ।
(यमस्वसृ)-स्त्री-९-(प.)-यमुना नदी.
यमी-स्त्री-१०८३-यमुना नदी.
 द्र० कालिन्दीशब्दः ।
 *यमेन यमलजातत्वाद् यमी ।
यमुना-स्त्री-१०८३-यमुना नदी.
 द्र० कालिन्दीशब्दः ।
 *यम्यते यमुना "यम्यजि"- (उणा-२८८)
 इत्युनः ।
यमुनाग्रज-पुं-१८५-(शे. ३६)-यम, यमराज.
 द्र० अन्तकशब्दः ।
यमुनाजनक-पुं-९५-सूयं.
 द्र० अंशुशब्दः ।
 *यमुनायाः जनकः यमुनाजनकः ।
यमुनाभिद्-पुं-२२४-अलक्षेव.
 द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।
 *यमुनां भिनत्ति यमुनाभिद् ।
ययु-पुं-१२४३-अश्वमेध यज्ञो धोडो.
 अश्वमेधीय ।
 *याति स्वेच्छया ययुः पुंलिङ्गः-"हनिया"-
 (उणा-७३३) इति किदुर्द्वित्वं च ।
यहि-अ.-१५४२-(शे. २०४)-न्यारे.
 [यदा शे. २०४]
यव-पुं-११७०-नव.
 हयप्रिय, तीक्ष्णशक ।
 *यूयते यवः ।
यवक्य-न.-९६७-नवतुं पेतरे.
 क्य ।
 *यवकानां क्षेत्रं यवक्यम्, "यवयवक"-७।१।८१
 इति ये साधुः ।
यवक्षोद्-पुं-४०२-नवतो धोडो.
 चिकस ।
यवक्षार-पुं-९४३-नवभार.

यवाग्रज, यवनालज, पाक्य ।
 *यवानां क्षारो यवक्षारः ।
यवनप्रिय-न.-४२०-क्षाला भरी.
 द्र० कोलकशब्दः ।
 *यवनानां प्रियं यवनप्रियम् ।
यवनारि-पुं-२१९ (शे. ७५)-विष्णु, नारायण.
 द्र० अच्युतशब्दः ।
यवनाल-पुं-११७८-नृवार.
 द्र० जूणाह्वयशब्दः ।
 *यवस्येव नालमस्य यवनालः ।
यवनालज पुं-९४४-नवभार.
 यवक्षार, यवाग्रज, पाक्य ।
 *यवनालेभ्यो जातो यवनालजः ।
यवनेष्ट-न.-१०४१-सीसुं.
 द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।
 *यवनानामिष्टं यवनेष्टम् ।
यवफल-पुं-११५३-वांस.
 द्र० तृणध्वजशब्दः ।
 *यवाकारं फलमस्य यवफलः ।
यवस-न.-११९५-धास, षड.
 वास ।
 *यूयते यवसं "वहियुभ्यां वा" (उणा-५७१)
 इत्यसः, क्लीबलिङ्गोऽयम् ।
यवागू-स्त्री-३९७-राप्डी, कांठ.
 श्राणा, विलेपी, (विलेप्या), तरला, उष्णिका ।
 *यूयते पिप्पल्यादिना यवागूः-स्त्रीलिङ्गः
 "योरागूः" (उणा-८५०) इति आगूः ।
यवाग्रज-पुं-९४३-नवभार.
 यवनालज, यवक्षार, पाक्य ।
 *यवाग्रेभ्यो जातो यवाग्रजः, दग्धा यवाङ्कूरान्
 जनयत इत्यर्थः ।
यविष्ट-पुं-५५२-नानोभाध.
 द्र० अनुजशब्दः ।
 *अतिशयेन युवाऽल्यो वा यविष्टः ।
यवीयस्-पुं-५५२-नाना भाध.

द्र० अनुजशब्दः ।

*अतिशयेन युवा यवीयान् ।

यव्य-न.-९६७-७वजुं भेतर.

*यवानां क्षेत्रं यव्यम् ।

यशःपटह-पुं-२९३-३'डो, यशनगा३.

□ टक्का ।

*यागादौ यशोऽर्थं पटहो यशःपटहः ।

यशःशेष-पुं-३७४-भरेडो, भृत्पु पाभेडो.

द्र० उपगतशब्दः ।

*यशः एव शेषमस्ति अस्य यशःशेषः ।

यशस्-न.-२७३-यश, डीति',

द्र० अभिख्याशब्दः ।

*अश्नुते व्याप्नोति दिशः-यशः "अशेर्यश्वादिः"

(उणा-९५८) इत्यस् ।

यशोधर-पुं-५२-गर्भं योवीसीना १८भां तीर्थं कर.

*यशांसि धरति यशोधरः ।

यशोधर-पुं-५५-व्यावती योवीसीना १६भां तीर्थं कर.

*यशो धरति यशोधरः ।

यशोभद्र-पुं-३३-६पौडी श्रीन श्रुतडेवली भगवान.

*यशसा भद्रः कल्याणो यशोभद्रः ।

यष्टि-स्त्री-७७४-नगीन तथा हाथमां राप्पी शकय तेवुं शस्त्र.

यष्टि-पुं-स्त्री-७८५-साडडी.

□ दण्ड, लगुड ।

*इज्यतेऽनया यष्टिः पुंस्त्रीलिङ्गः "प्लुञ्जा-

(उणा-६४६) इति तिः ।

यष्टृ-पुं-८१७-यत् करनार, यजमान.

□ आदेष्ट, व्रतित्, याजक, यजमान ।

*यजते यष्टा ।

(या)-स्त्री-२२६-दक्ष्मी, विष्णुनी पत्नी.

द्र० आशब्दः ।

याग-पुं-८२०-यत्.

द्र० अध्वरशब्दः ।

*इज्यते यागः, घञि ।

यागसन्तान-पुं-१७५-(शि. ३४)-धन्वनी पुत्र.

□ जयन्त, जयदत्त, जय ।

याचक-पुं-३८७-भागणु, याचक

द्र० अर्थिनशब्दः ।

*याचते याचकः ।

याचनक-पुं-३८८-भागणु, याचक.

द्र० अर्थिनशब्दः ।

*याचते याचनः स्वार्थं के याचनकः ।

याचना-स्त्री-३८८-भागणुी करवी.

द्र० अध्येषणाशब्दः ।

*याचेः स्वार्थ्यन्तस्याऽने याचना ।

याचित-न.-८६६-भागवाथी भण्डुं.

□ मृत ।

*याच्यते स्म याचितम् ।

याचितक-न.-८८१-भागीने भण्डुं.

*याचितेन निवृत्तं याचितकम् । "याचिताऽप-
मित्यात् कण्" ॥६।४।२२।

याञ्चा-स्त्री-३८८-भागणुी, याचना करवी.

द्र० अध्येषणाशब्दः ।

*याचनं याञ्चा "मृगयेच्छायाञ्चा-

५।३।१०१ इति साधुः ।

याज-पुं-३९५-भोजन, सात.

द्र० अन्धःशब्दः ।

*इज्यतेऽनेन याजः, घञि "यजैर्यज्ञाङ्गं"

४।१।१४४ इति गत्वाभावः ।

याजक-पुं-८१७-यत्नमां व्रतवालो यजमान.

□ यष्ट, आदेष्ट, व्रतित्, यजमान ।

*यजति याजकः ।

याज्ञवल्क्य-पुं-८५१-याज्ञवल्क्य ऋषि.

□ ब्रह्मरात्रि, योगेश, [योगीश शि.७४] ।

* याज्ञवल्क्यस्यापरयं याज्ञवल्क्यः, गर्गादित्वाद्
यज्ञ ।

याज्ञसेनी-स्त्री-७११-द्रीपदी.

द्र० कृष्णाशब्दः ।

* यज्ञसेनस्यापत्यं याज्ञसेनी ।

यात न.-१२३१-६।थीने अंशुश वडे अनिष्ट
स्थानथी शैकवे ते.

* यात्यनेन यातं, यततेऽनेन गन्तुमिति वा
अङ्कुशेन वारणम् ।

यातना स्त्री-१३५८-नरकनी पीडा.

□ कारणा, तीव्रवेदना ।

* यातनं यातना ।

यातयाम-पुं-३४०-स्थविश, वृद्ध, धरडो.

द्र० जस्तिशब्दः ।

* याता यामा अस्य यातयामः ।

यातु-पुं-१८७-राक्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

* यातीति यातु क्लीबलिङ्गः “कृसिकमि-”
(उणा-७७३) इति तुन्, यातयति व्यथयतीति वा,
यातुभानशब्दैकदेशो वा भीमवत्, पुं स्यपि **धनपालः**;
यदाह-क्रव्यादा यातवो यातुधानाः ।

यातुधान-पुं-१८७-राक्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

* यातूनि यातना धीयन्तेऽस्मिन्-यातुधानः ।

यातृ-स्त्री-५१४-देशाणी, ऋक्षाणी.

* यतन्ते स्पर्शया यातरः “यतिननन्दिभ्यां
श्रीर्षश्च” (उणा-८५६) इति ऋः ।

यात्य-पुं-१३५८-नारडी

द्र० अतिवाहिकशब्दः ।

* यात्यन्ते पीडां यात्याः ।

यात्रा-स्त्री-७९०-प्रयाण, गमन.

□ प्रस्थानः गमनः त्रया, अभिनिर्याण,
प्रयाणक ।

* यान्त्यस्यां यात्रा “हुयामा”-(उणा-४५१)
इति त्रः ।

यादःपति-पुं १८८-वधदेवता.

द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

* यादसः पति यादःपतिः ।

(यादःपति) पुं-१०७३-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

यादईश-पुं-१०७३-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

* यादसां ईशः यादईशः ।

यादवी-स्त्री-२०५-(शे. ४६)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

यादस्-न.-१३४८-भगर वगेरे वधवन्तु.

* यान्ति यादांसि “येन्धिभ्यां यादेभौ च”

(उणा-९६८) इत्यस् ।

(यादोनाथ)-पुं-१८८-वश्युदेव.

द्र० अपशब्दः ।

यादोनिवास-न.-१०६९-पाणी.

* यादसां निवासो यादोनिवासः ।

यान-न.-९(प.)-आ शफ्द जेडवार्थी वाडक
वायक शफ्द अने छे. उदा. पृथयान.

यान-न.-७३५-युद्धयात्रा.

□ युग्म, पत्र, वाह्य, वह्य, वाहन, घोराण ।

* यायते यानम्, यातव्यं प्रति यात्रा ।

यान-न.-७५९-सर्व जगतना वाहन हाथी, घोडा
वगेरे.

* यात्यनेन यानम् ।

यानपात्र-न.-८७५-वहाणु.

□ वहित्रक, वोहित्य, (त्रोहित्य), वहन,
पोत, [प्रवहण शि.-७७] ।

* जलमार्गे यानाय पात्रं यानपात्रम् ।

यानमुख-न.-७५७-वैसररी रथ, वगेरेना अग्रभाग.

□ धुर्वी, धूर ।

* यानस्य रथादेर्मुखमग्रं यानमुखम् ।

याप्य-न.-१४४२-अधम, वधदुः.

द्र० अणकशब्दः ।

* याप्यते निगुणत्वाद् याप्यम् जपादित्वाद्
वत्वे वाच्यमपि ।

याप्ययान-न.-७५८-पाण्णी.

□ शिबिका, झम्पान, [झम्पान शि. ६५] ।

* याप्यस्य अशक्तस्य यानं युग्याख्यं याप्ययानम् ।
याम-पुं-१४५-प्र६२, द्विवस डे रातनो योथो
लाग।

□ प्रहर ।

* याति यामः “ अर्तीरि-” (उणा-३३८)
इत्यादिना मः ।

यामक-पुं-११०-पुनर्वसु नक्षत्र।

□ पुनर्वसु, आदित्य ।

* यमके यमले भवौ यामकौ-युग्मरूपौ इत्यर्थः ।

यामावती-स्त्री-१४३-(शि-११) रात्री।

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

यामनेमि-पुं-१७४-(शे. ३२) ईन्द्र।

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

यामुल-न.-१४१४-युगल, भेतुं नेतुं।

द्र० द्वन्द्वशब्दः ।

* यमलमेव यामलम् प्रजादित्वादर्ण, जकुटमपि ।

यामिनी-स्त्री-१४२-रात्री।

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* यामाः सन्त्यस्यां यामिनी ।

यामिनीमुख-न.-१४४-रात्रीना प्रथमभाग,
सन्धा समय।

□ प्रदोष, [दिनात्यय शे. २०] ।

* यामिन्या मुखं प्रारम्भो यामिनीमुखम् ।

यामुन-न.-१०५१-सुरभो।

□ स्रोतोऽञ्जन, कापोत, सौवीर, कृष्ण ।

* यमुनायां भवं यामुनम् ।

(याम्या)-स्त्री-१६९-दक्षिण दिशा।

(याम्या)-स्त्री-१४३-(शे. १६)-रात्री।

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

यायजूक-पुं-८१८-हमेशा यज्ञ भवाना स्वभाव
वाणो।

□ इज्याशील ।

* भृशं यजनशीलो यायजूकः “यजिजपि-”
॥५-२-४७॥ इति यदन्तात् यजेरूकः ।

याव-पुं-६८६-अलतो, लाभनो रस।

□ अलक्त, [यावक, अलक्तक शि. ५८] ।

* यूयते यौति वा यवः स एव प्रज्ञाद्यणि
यावः, के यावकोऽपि ।

यावक-पुं-११७५-अधपाकेला अ३६ वगेरे।

□ कुल्मास [कुल्माष शि. १०७] ।

* यौत्यम्मला यावकः धान्यविशेषः इत्यन्ये ।

यावक-पुं-६८६-(शि. ५८)-अलतो, लाभनो
रस।

□ याव, अलक्त, [अलक्तक शि. ५८] ।

यावन-पुं-६४८-(शि. ५२)-धूप, लोभान,
शेला रस।

द्र० कुन्निमधूपशब्दः ।

याव्य-न.-१४४३ (शि. १२९)-अधम, लक्षुं।

द्र० अणकशब्दः ।

याष्टीक-पुं-७७१-लाङ्गीवाणो।

* यष्टिः प्रहरणमस्य याष्टीकः ।

युक्त-न. ७४३-नयाथयुक्ता।

द्र० अभिनीतशब्दः ।

* युज्यते स्म युक्तम् ।

युग-पुं-न.-७५६-धुंसरिं।

□ ईशान्तवन्धन ।

* युज्यते युगं पुंक्लब्रल्लिङ्गः वर्षादित्वाद्
गत्वं च ।

युग-न. १४२४-युगल, भेतुं नेतुं।

द्र० द्वन्द्वशब्दः ।

* युज्यतेऽनेन युगं वर्षादित्वाद्दलि न्यङ्क्त्वादि-
त्वाद् गत्वम् ।

युगकीलक-पुं-७५७-धुंसरीना पिपो।

□ शम्भा ।

* युगस्य कीलको युगकीलकः ।

युगन्धर-न.-७५६-धुंसरी तुं लाङ्कुं।

□ क्वर ।

* युगं वोदृक्कन्धकाष्ठं धारयति युगन्धरं
“धारिध्वन्” ५।१।११३ इति खे साधुः ।

युगपत्-अ.-१५४२-(शि. २०४)-अेक समय।

एकदा ।

युगपत्र-पुं-११५२-ओविदारनुं आड.

द्र० कोविदारशब्दः ।

* युगरूपं पत्रमस्य युगपत्रः ।

युगपाश्वर्ग-पुं-१२६०-गीसलुं, अ०यास
भाटे धूंसरै न्नेडेल नवेो अण्ड.

षष्ठवाह, (हलवोट्टु), 'प्रष्टवाह' ।

* युगस्य स्कन्धकाण्डस्य पार्श्वं गच्छति युग-
पाश्वर्गः हलवोट्टेत्यर्थः दमनाय योजितः इत्येके ।

युगल-न.-१४२३-भेनुं न्नेडुं, युगल.

द्र० द्रन्द्रशब्दः ।

* युज्यते युगलम् "मुरल-" (उणा-४७४)
इत्यले निपात्यते, धर्मवृत्तौ युगं ल्यतीति वा ।

युगान्त-पुं-१६१-प्रलयडाव, क्षय.

द्र० कल्पशब्दः ।

युगान्तर-न.-७५७-भीछ धूंसरै, न्ततरी.

प्रासङ्ग ।

* द्वितीयं युगं युगान्तरम्, यस्काष्ठं वत्सानां
दमनकाले स्कन्धे आसज्ज्यते, यन्मुनिः-युगं द्वितीयं
प्रासङ्गः ।

युगांशक-पुं-१५९ (शे.-२६)-वरस.

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

युगम-न.-१४२४-युगल, भेनुं न्नेडुं.

द्र० द्रन्द्रशब्दः ।

* युज्यते युगम् "तिजियुजेण्व" (उणा-३४५)
इति किद् मः ।

युग्य-न.-७५९-सर्वं न्तनां वाहन, रथ लाथी
वगेरे.

यान, पत्र, वाह्य, वहन, घोराण ।

* युज्जति तदिति युग्यं सर्वं हस्त्यश्वादि
"कुप्यभिद्य-" ॥५-१-३९॥ इति क्यपि निपात्यते ।

युग्य-पुं-१२६१-धूंसरै भेंयनार अण्ड.

* युगं वहति युग्यः ।

युतजानु-पुं-४५६-न्नेडाथेला हीयणुवाणे.

संजु, संज ।

युद्ध-न.-७९६-लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

* युध्यन्तेऽत्र युद्धम् ।

युद्धानिवर्तिन्-पुं-७९५-युद्धथी पाछो नहिं
इरनार.

संशप्तक ।

* युद्धान् निवर्तन्ते युद्धानिवर्तिनः ।

युध-स्त्री-७९६-युद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

* युध्यन्तेऽस्यां युत्, क्रुधादित्वात् क्विप् ।

युधिष्ठिर-पुं-७०७-युधिष्ठिर.

द्र० अजमीदशब्दः ।

* युधि स्थिरो युधिष्ठिरः "गवियुधेः"-२।३।
२५॥ इति पत्वम् ।

युवति-स्त्री-५११-युवान स्त्री.

* 'यूनस्तिः' ॥२।४।७७॥ युवतिः, योतीति
वा "योः क्ति" (उणा-६५८) इत्यौणादिकोऽतिः,
तस्मात् "इतोऽकत्यर्थात्" ॥२।४।३२॥ इति वा इयां
युवतीत्यपि भवति ।

युवती-स्त्री-५११-(शि. ३९)-युवान स्त्री.

द्र० चरीशब्दः ।

युवन-३३९-युवान, तश्नु.

वयःस्थ, तरुण ।

* यौति मिश्रीभवति स्त्रिया युवा, "दूपयुवपि"-
(उणा-९०१) इति कन् ।

युवन-पुं-१०५ (शे. १४)-यन्द्रमा.

द्र० अत्रिदृजशब्दः ।

युवनाश्वज-पुं-७००-मान्धाता शान.

मान्धातृ ।

युवराज-पुं-३३२-पाटवी दुंवर.

कुमार, भवृदारक ।

* युवा चासौ राजा च युवराजः ।

यू-पुं-४०४-भगनुं ओसाभणु.

यूष, रस ।

* यौतीत्येवंशीलो यूः पुंलिङ्गः भ्राजादित्वात्
क्विपि साधुः ।

यूका-स्त्री-१२०८-७५.

* षट्पदी ।

□ यौति यूका “युयुहि-” (उणा-२४) इति
को दीर्घत्वं च ।

यूथ-पुं-१-१४१२-पशुञ्चोना समुदाय.

□ यूथन्त्यत्र यूथं पुंक्लीबलिङ्गः “पथयूथ-”
(उणा-२३१) इति थे निपात्यते यथा-मृगयूथः ।

यूथनाथ-पुं-१२२०-टोणानो नायक.

□ यूथपति ।

यूथपति-पुं-१२२०-टोणानो नायक.

□ यूथनाथ ।

यूथिका-स्त्री-११४८-७४८.

द्र० मागधीशब्दः ।

* यूथते यूथी “पथयूथ-” (उणा-२३१)
इति थे निपात्यते, के यूथिका- यूथो जालकमस्त्यस्यां
वा ।

यूप-पुं-८२४-यज्ञनो षीलो.

□ यज्ञकीलक ।

* यूथते पशुरनेन यूपः, “युसुकु-” (उणा-
२९७) इति प ऊलं च पुंलिङ्गोऽयम् ।

यूपकटक-पुं-८२५-यज्ञनी समापित सूयवनात्
थांभशाने माथे नापेलुं लाकडानुं कडुं.

यूपकर्ण-पुं-८२५-धीधी चोपरेलो यज्ञ स्तंभनो
अेक भाग.

□ वृतावनि ।

* यूपस्य कर्णो यूपकर्णः ।

यूपाग्रभाग-पुं-८२५-यूपनो अथ्रभाग.

* तर्मन् ।

यूप-पुं-४०४-भग वगेरेनुं ओसाभय.

□ यू, रस ।

* यूयते मिश्रीक्रियते यूपः, पुंक्लीबलिङ्गः
“योरूच्च वा” (उणा-५४१) इति षः, यूपति
हिनस्ति रुजं वा ।

येन-अ.-१५३७-(शि. १३८)-हेतु, ने वडे.

द्र० ततसशब्दः ।

योक्त्र-न.-८९३-जेत३.

□ योत्र, आबन्ध ।

* युज्यतेऽनेन योक्त्रम्, “नीदाम्ब-”-५।२।

८८॥ इति षट् ।

योग-पुं-७६-मुनिनुं धन, तप योग-शम वगेरे.

योग-पुं-७७-भोक्षनो उपाय (ज्ञान श्रद्धा-यारिन्.)

* मुमुक्षुभियुज्यते योगः ।

योग-पुं-८५-यम वगेरे आठ अंग वाजो योग,
थितवृत्ति निरोध.

योगनिद्रालु-पुं-२१९-(शि. ६६)-विषय, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

योगवाहिन-स्त्री-९४५-साञ्ज.

□ स्वर्जि, स्वर्जिका, सुग्घनी, सुवर्जिका ।

* योगं वहति योगवाही ।

योगिन्-पुं-२०० (शि. ४६)-शंकर.

द्र० अद्रहासिन्शब्दः ।

योगिन्-पुं-२३५ (शि. ८१)-शुद्ध.

द्र० अद्रयशब्दः ।

योगिन्-पुं-७१० (शि. १३६)-अनुंन.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

(योगिन्)-पुं-७६-मुनि.

द्र० अनगारशब्दः ।

योगिना-स्त्री-२०५-(शि. ५३)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

योगीश-पुं-८५१ (शि. ७४)-याज्ञवल्क्य.

द्र० याज्ञवल्क्यशब्दः ।

योगेश-पुं-८५१-याज्ञवल्क्य.

द्र० याज्ञवल्क्यशब्दः ।

* योगस्य ईशो योगेशः, योगीशोऽपि ।

योगेष्ट-न.-१०४१-सीसुं.

द्र० गण्डपदभवशब्दः ।

* हेमनो वर्णोत्कर्षार्थयोगे श्लेष इष्टं योगेष्टम् ।

योग्य-न.-४०४ (शि. ९९)-तरत होडेलुं दुध.

द्र० ऊधस्यशब्दः ।

योग्या-स्त्री-७८८-शस्त्र कथानो अभ्यास.

द्र० अभ्यासशब्दः ।

* योगं नितैकाम्ये साध्वी योग्या “तत्र साधौ”

७।१।५५। इति यः, योगाय शक्तेति वा “योग-
कर्मभ्यां” ६।४।१५। इति यः ।

योग्यारथ-पुं-७५२-शस्त्राभ्यास भाटेने रथ.

वैयकिक ।

* योग्यायै शस्त्राभ्यासाय रथो योग्यारथः ।

योजन-न.-८८८-यार गाँ प्रभाषु.

चतुष्कोश ।

* युज्यतेऽनेन योजनम् ।

योजनगन्धा-स्त्री-८४८-व्यासनी माता, सत्यवती.

द्र० गन्धकालिकाशब्दः ।

* योजनगन्धापी गन्धः सौरभ्यमस्या योजनगन्धा ।

योत्र-न.-८९३-गेतश्.

योक्त्र, आबन्ध ।

* यूयतेऽनेन योत्रम् “नीदाम्बु”-५।२।८८ ॥

इति ऋद्र ।

योद्घृ-पुं-७६३-सुभट, लडोयो.

भट, योध ।

* युध्यन्ते योद्धारः ।

योध-पुं-७६३-सुभट, लडोयो.

योद्घृ, भट ।

* युध्यन्ते योधाः, लिहादित्वाद् अच् ।

योनल-पुं-११७८-बुवार.

यवनाल, जर्गाह्वय, देवधान्य, जेन्नाला,
त्रीजपुष्पिका ।

* यूयते योनलः “मुरल”-॥ (उणा-४७४)

इत्यले नियात्यते ।

योनि-पुं-६-(प.)-आशुष्ढ लगडवाधी नन्यवायक श७६
पने छे. नेभडे आत्मयेनि.

योनि-स्त्री-६०९-स्त्रीनुं थिह.

द्र० अपत्यपथशब्दः ।

* यौत्यनया योनिः, पुंस्त्रीलिङ्गः- “वीयुसु”-

(उणा-६७७) इति निः ।

योनि-पुं स्त्री-१५१३-हेतु, मुग्ध कारण.

द्र० कारणशब्दः ।

* यौति योनिः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

योनिदेवता-स्त्री-१११-पूर्व शङ्कुनी नक्षत्र.

पूर्वफल्गुनी ।

* योनिदेवतास्या योनिदेवता ।

योषा-स्त्री-५०४-स्त्री, नारी.

द्र० अवलाशब्दः ।

* यौति नरेण योषा “योश्च वा” (उणा-

५४१) इति पः ।

योषित्-स्त्री-५०४-स्त्री, नारी.

द्र० अवलाशब्दः ।

* युषः सौत्रः, योषति गच्छति पुरुषं योषित्

“ह्रस्वरुहि”-(उणा-८८७) ॥ इति इन्, योषिताऽपि ।

योषिता-स्त्री-५०४ (शि. ३९)-स्त्री, नारी.

द्र० अवलाशब्दः ।

योग-पुं-८६२-नैयायिक.

नैयायिक, आक्षपाद ।

* योगः प्रत्याहारादिः, तं वेत्यधीते योगः,

“तद्वेत्य-” ६।२।११७ इत्यण् ।

यौतक-न.-५२०-लन वगेरे प्रसंगे करातो याह्यो.

सुदाय, हरण, [दाय शि. ४२] ।

* युतयोर्वधूवरयोरिदं यौतकम् ।

यौतव-न.-८८३-भाप, वजन.

पौतव ।

यौवत-न.-१४१५-युवतीयानो समूह.

* युवतीनां समूहो यौवतम् ।

यौवन-न.-३३९-बुवानी.

तारुण्य, [यौवनिका शि. २५] ।

* यूनो भावो यौवनम्, पुंस्त्रीलिङ्गः “युवादेः”

७।१।६॥-इत्यण्, यौवनिकाऽपि ।

यौवनिका-स्त्री-३३९-बुवानी.

यौवन, तारुण्य ।

यौवनोद्भेद-पुं-२२८ (शे. ७८)-कामदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

र

रहस्-नं.-४९४-वेग.

द्र० जवशब्दः ।

रक्त-नं.-६२१-धापी.

द्र० असृक्शब्दः ।

* रक्तं वर्णनं ।

रक्त-नं.-६४५-उस२.

द्र० कश्मीरजन्मशब्दः ।

* रञ्जनाद् रक्तमत एवाऽसृक्मेजम् ।

रक्त-नं.-१०३९-तांशु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

* रक्तं वर्णनं ।

रक्त-पुं-१३९५-गुलाभीरंग.

रोहित, माञ्जिष्ट, लोहित, शोण ।

* रज्यति रक्तः ।

रक्तकन्द पुं-१०६६-परवाला, प्रवाल.

विद्रुम, रक्ताङ्क, प्रवाल, हेमकन्दल ।

* रक्तश्चासौ कन्दश्च रक्तकन्दः ।

रक्तग्रीव-पुं-१८८-(शे. ३८)-राक्षस.

द्र० अम्बकशब्दः ।

रक्तचन्दन-नं.-६४२-रतांशुली.

द्र० कुचन्दनशब्दः ।

* रक्तं च तच्चन्दनं च रक्तचन्दनम् ।

रक्तजिह्व-पुं-१२८५-(शे. १८५)-सिंढ.

द्र० इमारिशब्दः ।

रक्ततुण्ड-पुं-१३३५-पोपट.

द्र० कीरशब्दः ।

* रक्तं तुण्डं चञ्चुरस्य रक्ततुण्डः ।

रक्ततेजस्-नं.-६२२-भांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

* रक्तशब्दनेजः रक्ततेजः ।

रक्तदन्ती-स्त्री-२०५-(शे. ५२)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

'रक्तप'-स्त्री-१२०४-गणो.

द्र० अलपाशब्दः ।

रक्तपुच्छिका-स्त्री-१२९९-भोटी गरोली.

बाह्यणी ।

* रक्तं पुच्छमस्या रक्तपुच्छिका ।

रक्तफला-स्त्री-११८५-दीडोलां.

द्र० तुण्डिकेरिकाशब्दः ।

* रक्तफलमस्या रक्तफला ।

रक्तफेनज-पुं-६०५-इक्ष्मा.

पुष्पस ।

* हृदयस्य वामपार्श्वे रक्तफेनाज्जातो रक्तफेनजः ।

रक्तभव-नं.-६२२-भांस.

द्र० आमिषशब्दः ।

* रक्तशब्दात् भवं रक्तभवम् ।

रक्तमस्तक-पुं-१३२८-(शे. १८४)-सारस पक्षी.

द्र० कुरङ्करशब्दः ।

'रक्तमाल'-पुं-११४०-उरंगपृक्ष.

द्र० करञ्जशब्दः ।

रक्तवर्ण-नं.-१०४४-(शे. १६३)-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

रक्तलोचन-पुं-१३३९-उपूतर.

द्र० कपोतशब्दः ।

* रक्तं लोचनं अस्य रक्तलोचनः ।

रक्तवसन-पुं-८०९-योथो संन्यसआश्रम, लिशु.

द्र० कर्मन्दीशब्दः ।

* रक्तवसनमस्य रक्तवसनः ।

रक्तशालि-पुं-११६९-लाल योभा.

लोहित ।

रक्तश्याम-पुं-१३९८-रतो अने काणो भिश्रित रंग.

धूम्र, धूमल ।

* रक्तश्यामो श्यामश्च रक्तश्यामः ।

रक्तसन्ध्यक-नं.-११६४-सन्ध्याविकासिरातुं उभय.

हल्लक, (रक्तोत्पल) ।

* रक्तान् सन्धीनकति रक्तसन्ध्यकम्, रक्त-सन्ध्येव वा ।

रक्तसरोरुह-नं.-११६२-रक्त उभय.

रक्तोत्पल, कोकनद ।

* रक्तं च तत् सरोरुहं च-रक्तसरोरुहम् ।

रक्षाक्ष-पुं-१२८३-पा०।

द्र० कासरशब्दः ।

* रक्ते अक्षिणी अस्य रक्ताक्षः ।

रक्ताङ्क-पुं-१०६६-परवालां।

विद्रुम, रक्तकन्द, प्रवाल, हेमकन्दल ।

* रक्तः अङ्गोऽस्य रक्ताङ्कः ।

(रक्तिका)-स्त्री-८८३-यजुडी, रति.

गुञ्जा ।

रक्तोत्पल-न.-११६३-रक्त डभल.

रक्तसरोरुह, कौकन्द ।

* रक्तं शोणमुत्पलं रक्तोत्पलम् ।

(रक्तोत्पली)-न.-११६४-सन्धा विक्रासी रातुं डभल.

हल्लक, रक्तसन्धक ।

रक्षस्-न.-१८७-रक्षिस्.

द्र० अमृक्पशब्दः ।

* रक्षन्ति अस्मात् रक्षः "अम्" (उणा-९.५.२)

इत्यम् ।

रक्षईश-पुं-७०६-रावथु.

शक्रजित्, गोपनाद, मन्दोदरीम्ना ।

* रक्षमां ईशो रक्षईशः ।

रक्षा-स्त्री-८२८-रापोडी.

भूति, भसित, क्षार ।

* रक्षयतेऽनया रक्षा ।

'रक्षा'-स्त्री-१५२३-रक्षथु.

रक्षण, त्राण ।

रक्षित-पुं न.-१४९७-रक्षथु डराथेलुं.

गुप्त, गोपायित, त्रात, अवित, त्राण ।

* रक्षयते रक्षितः, शीलदित्वाद् वर्तमाने क्तः ।

रक्षिवर्ग-पुं-७२२-रक्षक वर्ग, लक्षरी शैनिड.

अनीकस्थ ।

* रक्षन्त्यवयव्ये रक्षिणोऽङ्गरक्षकाः तेषां वर्गो वृन्दं रक्षिवर्गः ।

रक्षोघ्न-न.-४१६-डांछ, राथ.

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

* रक्षांसि हन्ति रक्षोघ्नम् तद्योगे आधिदैविक-

दोषाभावात् ।

रक्षण-पुं-१५२३-अथाव रक्षा.

त्राण, 'रक्षा' ।

* रक्षणं रक्षणः, "यजिस्वपि" -५.३।८५॥

इति नः ।

रङ्कु-पुं-१२९३-डरथुनो जेड प्रकार.

* रमते रङ्कुः "कैशीशमि"- (उणा-७.४.९)

इति कुः ।

रङ्ग-पुं-२८२-नाटकुं स्थान.

* रमते जनोऽत्र रङ्गः "गम्यमि"- (उणा-९.२)

इति गः, रज्ज्वस्मिन् जन इति वा ।

रङ्ग-न.-१०४२-डवध.

द्र० आलीनशब्दः ।

* रङ्गति रङ्गम् ।

रङ्गमातृ-स्त्री-६८५-धाथ.

द्र० क्षतध्नाशब्दः ।

* रङ्गस्य मातेव रङ्गमाता ।

रङ्गाजीव-पुं-३२८-नट.

द्र० कृशाश्विन्यशब्दः ।

* रङ्गोण आजीवति रङ्गाजीवः ।

रङ्गाजीव-पुं-९२१-थितारो.

तौलिकिक, चित्रकृत् [चित्रकर शि. ८१] ।

* रज्ज्वन्त्येषु रङ्गा वर्णकाः, तेभ्य आजीवति

रङ्गाजीवः ।

रङ्गावतारक-पुं-३२८-नट.

द्र० कृशाश्विन्यशब्दः ।

* रङ्गं नाटयमवतारयति रङ्गावतारकः ।

रचना-स्त्री-६५३-पुपना डार वि. नी रचना.

द्र० गुम्फशब्दः ।

* रचनं रचना ।

रचना-स्त्री-१४९९-रचपुं, अनावपुं, थोडवपुं.

निवेश, स्थिति ।

* रचयते रचना ।

रजक-पुं-९१४-धोणी.

निर्णैजक, [भावक शि. ८०] ।

* रजति रजकः “वृत्खनरज्जः”—५।१।६५॥
इत्यकद् “अकृद्धिनोश्च”—४।२।५०॥ इति नलोपः ।
रजत-पुं न. १०४३-३पु-आर्दी.
द्र० कलधौतशब्दः ।
* रज्यते हेम्ना रजतम्, पुं क्लीबलिङ्गः “प्रपिरञ्जि”—
(उणा-२०८) । इति क्तिदन्तः ।
रजत-न. १०४५-सोपुं.
द्र० अर्जुनशब्दः ।
* रज्यते रजतम् ।
(रजत) न. १०६३-२तनी न्येड णति.
रजताद्रि-पुं १०२८-डैवास, व्यष्टापदः पवति.
द्र० अष्टापदशब्दः ।
* रजतमयोऽद्रिः रजताद्रिः ।
रजनी-स्त्री १४२-२।वी.
द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।
* रजन्यस्यामिति रजनिः, “रञ्जंक्ति” (उणा-
६८१) इत्यादिः इथां रजनी ।
(रजनीकर)-पुं १०५-यन्द्रमा.
द्र० अत्रिद्वयशब्दः ।
रजनीद्वन्द्व-न. १४४-भे रत.
□ गर्भक ।
* रजनीद्वन्द्वं रात्रिद्वयम् ।
रजस्-न. ५३६-स्त्री २०८.
द्र० आर्तिवशब्दः ।
* रज्यतेऽनेन रजः क्लीबलिङ्गः “मिथिरञ्ज्यु—”
(उणा-९७१) इति क्तिदम् ।
रजस्-न. ९७०-धूद.
द्र० धूलीशब्दः ।
* रज्यते वस्त्राद्यनन रजः क्लीबलिङ्गः, “मिथि-
रञ्जि—” (उणा-९७१) इति क्तिदम् ।
रजस्-न. १०४२-(शि-१६१)-डवर्ध, सीसुं.
द्र० आलीनशब्दः ।
रजस्वल-पुं १२८२-पाडो.
द्र० कासरशब्दः ।
* रजोऽस्त्यस्य रजस्वलः ।
रजस्वला-स्त्री ५३४-अतुवती स्त्री.

द्र० अधिशब्दः ।
* रजोऽस्त्यस्या रजस्वला, कृष्णादित्वाद् वल्च् ।
रजोबल-न. १४६-अधकार.
द्र० अन्धकारशब्दः ।
रज्जु-स्त्री ९२८ (शं-२०)-दोरी, दोरुं.
द्र० गुणशब्दः ।
* सज्यते रज्जुः स्त्रीलिङ्गः—“स्यन्दि सृजिभ्याम्—”
(उणा-७१७) इत्युप्रत्ययो रज्ज्वादेशश्च ।
रज्जन-न. ६४२-रक्तयद्वन, रतीगदी.
द्र० कुचन्दनशब्दः ।
* रज्यतेऽनेन रज्जनम् ।
रण-पुं न. ७९६-युद्ध, लडाई.
द्र० अनीकशब्दः ।
* रणन्ति दुन्दुभयोऽत्र रणं पुं क्लीबलिङ्गः,
“पुंनाभि”—५।३।१३०॥ इति षाहुलकात् थः ।
रण-न. १४००-शुद्ध, ध्वनि.
द्र० आरवशब्दः ।
* रणनं रणः “युवर्णा—” ॥५।३।२८॥ इत्यच् ।
रणरणक-पुं ३१४-उत्साह, उत्कंडा.
द्र० अरतिशब्दः ।
* अतिशयेन चित्तं रणत्यत्रेति रणरणः, “अदु-
पान्त्यकद्वभ्यामश्चान्ते” (उणा-११४) इति अः, द्वित्वां
च, स एव रणरणकः ।
रणसंकुल-न. ७९९-डोलाहववाणुं युद्ध.
□ तुमुल ।
* रणेन सङ्कुलं रणसङ्कुलम् ।
रणेच्छु-पुं १३२५-(शि-१८२)-गामडानो कूडो.
द्र० कुक्कुटशब्दः ।
रण्डा-स्त्री ५३१-(शि. ४३)-विधवा, रांडेकी स्त्री.
[विधवा शि. ४३]
रत-न. ५३६-गैयुन, डामडीडा.
द्र० कामकेलिशब्दः ।
* रमणं रतम् ।
रतकील-पुं १२८०-दूतरी.
द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

* रतेन कील्यते बध्यते रतकीलः रते कीलन-
मस्येति वा ।

रतव्रण-पुं-१२८०-दूतरे।

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

* रतेन व्रणमस्य रतव्रणः ।

रतशायिन्-पुं-१२८०-दूतरे।

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

* रते शेते रतशायी ।

रतान्दुक-पुं-१२८०-दूतरे।

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

* रतमेवान्दुको बन्धनमस्य रतान्दुकः ।

रताशुक-न.-६०८-(शि.-१२७)-नित'यमां रडेक्षा
गोधाकारे षे आडा।

द्र० कुकुन्दरशब्दः ।

रति-स्त्री-७२-तीर्थ'करमां न डोय ते १८ दोष
पैडी ७मो दोष।

* रतिः पदार्थानामुपरि प्रीतिरिति सप्तमः ।

रति-स्त्री-२२९-आभदेवनी स्त्री।

* रतिः प्रिया कलत्रम् ।

रति-स्त्री-२९५-राग, शृंगार रसनो स्थायिभाव।

□ राग, अनुराग, अनुरति ।

* रमणं रतिः परस्परवस्थावन्धः ।

रति-स्त्री-५३७-मैथुन, आभडीडा।

द्र० कामकेलिशब्दः ।

* रमणं रतिः ।

(रतिपति)-पुं-२२९-आभदेव।

□ (रतिवर) ।

(रतिवर)-पुं-२२९-आभदेव।

□ (रतिपति) ।

रतोद्भवह-पुं-१३२१-(शि.-१६०)-डे:यव।

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

रत्न-न.-१०६३-भाषुडे वगेरे रत्न।

□ वसु, मणि, [माणिक्य शि. ६४] ।

* रमते मनोऽत्र रत्नम्-अष्टविधं हीरकादिः,

यद् वाचस्पतिः- "हीरकं मौक्तिकं स्वर्णं रजतं

चन्दनानि च शङ्खश्चर्म च वस्त्रं चेत्यष्टौ रत्नस्य
जातयः ॥ "रमेस्तु च"- (उणा-२६४) इति नः ।

रत्नकर-पुं-१८९-दुभेरेदेव।

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

रत्नगर्भ-पुं-१९०-(शि. ४०)-दुभेरेदेव।

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

रत्नगर्भा-स्त्री-९३७-पृथ्वी।

द्र० अचलाशब्दः ।

* रत्नानि गर्भे'डस्या रत्नगर्भा, रत्नवतीति

भागुरिः ।

रत्नप्रभा-स्त्री-१३६०-नरकनी सात पैडी पडेवी
पृथ्वी।

* रत्नेन प्रभाति रत्नप्रभा ।

रत्नबाहु पुं-२१९-(शि. ७२)-विष्णु, कृष्णु।

द्र० अच्युतशब्दः ।

रत्नमयध्वज-पुं-६१-आडाशमां रत्नमय ध्वज
डोय ते तीर्थ'करनो २० मो अतिशय।

* खे रत्नमयो ध्वजः इति पञ्चमः ।

रत्नमुख्य-न. १०६५-डीरे।

□ सूचीमुख, हीरक, वरारक, रत्नमुख्य,
तथा वज्रस्य पर्यायनामानि ।

* रत्नेषु मुख्यं रत्नमुख्यम् ।

(रत्नराशि)-पुं-१०७४-समुद्र।

द्र० अकूपारशब्दः ।

रत्नवती-स्त्री-९३८ (शि. ८३)-पृथ्वी।

द्र० अचलाशब्दः ।

रत्नसानु-पुं-१०३२-भे' पर्वत।

द्र० कर्णिकाचलशब्दः ।

* रत्नानि सानुध्वस्य रत्नसानुः ।

रत्नसू-स्त्री-पुं-९३७-पृथ्वी।

द्र० अचलाशब्दः ।

* रत्नानि सूते रत्नसूः ।

रत्नाकर-पुं-१०७४-समुद्र।

द्र० अकूपारशब्दः ।

* रत्नानामाकरः रत्नाकरः ।

रत्नि-पुं-स्त्री ५९९-मूढी वागेदो लाथ.
* रमन्ते महदा अस्मिन् रत्नि, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

रत्निपृष्ठक-न.-५९० (शे. १२४)-कोष्ठी.
द्र० कफणिशब्दः ।

रथ-पुं-७५१-सेनाना यार अंग पंथी ज्येक.

रथ-पुं स्त्री-७५१-युद्धमां लक्ष जवानो रथ.
 शताङ्ग, स्वन्दन ।

* रमन्तेऽस्मिन् रथः पुंस्त्रीलिङ्गः “नीनूरमि”-
(उणा-२२७) इति क्ति थः ।

रथ-पुं-११३७-नेतर.

विदुल, वेनस, शीत, वानीर, वञ्जुल,
‘अभ्रपुप, विदुर’ ।

* रमतेऽस्मिन् रथः, रथहेतुत्वाद् वा ।

रथकट्या-स्त्री-१४२२-रथोनी समूह.

रथ्या ।

* रथानां समूहो “गोरथ-” ।।६।।२।।
कट्यालि रथकट्या ।

रथकार-पुं-९१७-(शि. ८०)-सुथार.

द्र० काष्ठतक्षशब्दः ।

रथकारक-पुं-८९९-माद्धिय पुरप अने करणी
स्त्रीथी उत्पन्न थयेव.

* माहिष्याद् वैश्यात् श्रवियजातात् करण्यां
शृङ्गावैश्याजातायां सुतः, रथं करोति रथकारस्तथा ।

रथकुटुम्बिक-पुं-७६०-सारथी.

द्र० क्षत्रशब्दः ।

* रथस्य कुटुम्बी वाहको-रथकुटुम्बिकः, साद्यपि ।

रथकृत्-पुं-९१७-सुथार.

द्र० काष्ठतक्षशब्दः ।

* रथं करोति रथकृत् ।

रथगर्भक-पुं-७५३-पुत्रपो वडे अने उपाडी लक्ष
जवानो रथ.

कर्णारथ, प्रवहण, डयन ।

* रथस्य गर्भक इव रथगर्भकः ।

रथगुप्ति-पुं-७५८-शस्त्रादिकथी अथवा भाटे
रथ उपरनुं दोढानुं ढांडणु.

वरुथ ।

* रथस्य गोपनं रथगुप्तिः ।

‘रथद्रु’-पुं-११४२-तिनिश उद्द.

द्र० तिनिशशब्दः ।

रथद्रुम-पुं-११४२-तिनिश उद्द.

द्र० तिनिशशब्दः ।

* रथहेतुर्द्रुमो रथद्रुमः ।

रथपाद-पुं-७५५-युद्ध, पैडुं.

रथाङ्ग, अरिन्, चक्र ।

* रथस्य पादो रथपादः ।

रथरोहिन्-पुं-७६१-रथमां ऐसीने युद्ध करनार
थोद्धो.

रथिन्, (रथारोहिन्) ।

* रथोऽवश्यं रोहति रथरोही रथयोद्धा ।

रथाङ्ग-न. पुं-७५५-युद्ध, पैडुं.

रथपाद, अरिन्, चक्र ।

* रथस्याङ्गं रथाङ्गम् ।

रथाङ्ग-पुं-१३३०-युद्धवाक पक्षी, यडवो.

द्र० कोकशब्दः ।

रथाङ्गाह-पुं-१३३०-युद्धवाक पक्षी, यडवो.

द्र० कोकशब्दः ।

* रथाङ्गं चक्रं तस्य आहूवा नामाऽस्य रथाङ्गाहः,
तेन रथाङ्गश्चक्र इत्यादि ।

(रथारोहिन्)-पुं-७६१-रथमां ऐसीने युद्धकरनार
थोद्धो.

रथरोहिन्, रथिन् ।

रथिक-पुं-७६१-रथवाणो.

रथिर, रथिन् ।

* रथोऽस्याऽस्ति रथिकः-“अतोऽनकस्वरात्”

उ।।२।। इतीकः ।

रथिन्-पुं-७६१-रथवाणो.

रथिक, रथिर ।

* रथोऽस्याऽस्ति रथी ।

रथिर-पुं-७६१-स्थभां ऐसी युद्धकरनार सैनिक.

रथिक, रथिन् ।

रथ्या-स्त्री-९८१-शेरी.

प्रतोली, विशिखा ।

* स्थान वहति रथ्या, “वहति रथ”-७।१।२॥

इति यः ।

रथ्या-स्त्री-१४२२-रथीना समूह.

रथकट्या ।

* स्थानां समूहो रथ्या “वाशादेश्च-”

दाशर५॥ इति ल्यः ।

रद-पुं-(अ. व.)-५८३-दांत.

द्र० खादनशब्दः ।

* रदन्ति विलिखन्ति रदाः ।

रदन-पुं-५८४-दांत.

द्र० खादनशब्दः ।

* रद्यन्तेऽमीभिरिति रदनाः ।

रदच्छद-पुं-५८१-छेद.

द्र० अघरशब्दः ।

* रदानां छदो रदच्छदः ।

रन्तिनदी-पुं-२१९ (शि. ७२)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

रन्तिनदी-स्त्री-१०८६-चर्मण्वती नदी.

चर्मण्वती ।

रन्ध्र-न.-१३६३-छिद्र, गिह.

द्र० कुहरशब्दः ।

* रन्ध्रं रन्ध्रं “खुरधुर”-(उणा-३९६)

इति रे निपात्यते ।

रमण-पुं-८-(प.)-आ शब्द ज्ञेयवायी पतिवाचक शब्द थने छे. उदा. गौरी-रमण.

रमण-पुं-५१७-वडापो, पति, वर.

द्र० धवशब्दः ।

* रमते चित्तं रमयति वा रमणः ।

रमणी-स्त्री-५०५-झीडा करनारी स्त्री.

द्र० अङ्गनाशब्दः ।

* रम्यादिभ्यः कर्तृयनटि रमणी ।

रमणीय-न.-१४४५ (शि. १२९)-सुंदर, मनोहर

द्र० अभिरामशब्दः ।

* रम्यादिभ्यः कर्तृयनटि रमणी ।

रमा-स्त्री-२२६-लक्ष्मी, विष्णुनी पत्नी.

द्र० आशब्दः ।

* रमते रमा ।

रम्भा-स्त्री-११३६-क्रेण.

द्र० कदलीशब्दः ।

* रमन्तेऽस्यां रम्भा “गृदरभि-” (उणा-३२७)

इति भः, रम्भत-इति वा ।

रम्भा-स्त्री-१४०६-गाथनो शब्द.

हंभा ।

* ‘रमुङ् शब्दे’ रंभणं रंभा ।

रम्य-न.-१४४५-सुंदर, मनोहर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* रमयति मनो रम्यते वा रम्यम् “भयभयजन्य-रम्य-” ॥५।१।७॥ इति साधुः, रमणीयमपि ।

(रम्यक)-न.-९४६-पांय रम्यक (अडभंड भूमि)

रय-पुं-४९४-वेण.

द्र० जवशब्दः ।

* रीयते गच्छत्यनेन रयः ।

रय-पुं-१०८७-प्रवाह.

प्रवाह, ओव, वेणी, धारा ।

* रीयते गच्छति रयः ।

रल्लक-पुं-६७०-उत्तुं वस्त्र, कंयल.

कम्बल, ऊर्णायु, आविक, औरभ्र ।

* रमते मनोऽत्रेति “मिल्याच्छमल-”

(उणा-४६४) इति निपातनाद्, के रल्लकः ।

रव-पुं-१४००-शब्द, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* रवणं रवः, रावोऽपि ।

रवण-पुं-३४८-शब्द करनार.

शब्दन ।

* रौतीत्येवंशीलो रवणः । “चलशब्दाथोद-कर्मकात्” ५।४।४३ ॥ इत्यनः ।

रवण-त.-१०४९-३।सु.

द्र० असुराह्वशब्द ।

* रौति रवणम् ।

रवण-पुं-१२५४-७।८.

द्र० उध्रुशब्दः ।

* रौतील्येवंशीलो रवण ।

रवि-पुं-९५-सुर्थ.

द्र० अंशुशब्दौ ।

* रूयते स्तूयते रवि “स्वरेभ्य इः” (उणा-६०६) इति इ ।

(रविसारथि)-पुं-१०२-सुर्थो नो सारथी, अश्व.

द्र० अश्वशब्द ।

रशना-स्त्री-६६४-स्त्रीनी डेडनो क देरो, भेषसा.

द्र० कटिसूत्रशब्द ।

* अश्वनुते कटि रसना, स्त्रीकलीवल्लिङ्ग “अशो रश्नादौ” (उणा-२७०) इत्यन ।

रशना-स्त्री-५८५-७।स.

द्र० जिह्वाशब्द ।

रश्मि-पुं-९९-डिरेण.

द्र० अंशुशब्द ।

* अश्वनुते सामिति रश्मिः पुल्लिङ्ग “अशो रश्मादिः” (उणा-६८८) इति मिः ।

रश्मि-स्त्री-१२५२-दोरी, क्षणाभ.

द्र० अवक्षेपणीशब्द ।

* अश्वनुतेऽनया रश्मि स्त्रीलिङ्ग “अशो रश्मादिः” (उणा-६८८) इति मिः ।

रश्मिकलाप-पुं-६५९-योपन शेरेनो ङार.

* रश्मीनां कलापोऽत्र रश्मिकलाप ।

रस-पुं-३२७-विभाव, अनुभाव अने व्यसियारी भावोर्थी व्यक्त थतो रस.

रस-पुं-४०४-भग वगेरेनुं ओसाभण.

□ सू, युप ।

* रस्यते रसो मुद्गादीनाम् ।

रस-पुं-६१९-शरीरनी सात धातुपौक्षी पहेक्षी धातु.

रस-पुं-६२०-आधेवा अन्न शरीरमां वगेरेनुं थतुं परिशाम.

द्र० अग्निसंभवशब्दः ।

* रसयति स्नेहयति रसः ।

रस-पुं-१०५०-पाशे.

द्र० चलशब्दः ।

* रस्यते रसायनार्थमिगिति रसः ।

रस-पुं-११९५-विप, जेर.

□ विप, क्षेड, तीक्ष्ण, गरल ।

* रसयति रसः पुं क्लीबलिङ्गः ।

रस-पुं-१३८९-पाशे, भीडे वगेरे ७ रस.

* रस्यन्ते इति रसाः ।

रस-पुं-१०६३ (शि. ९४)-डीरायोण.

द्र० गोपरसशब्दः ।

रसक-पुं-४१३-उडणेलुं रस.

□ निष्कवाथ ।

* रसः पिष्टमांसजस्तुल्यो रसकः ।

रसगर्भ-त.-१०५३-डिंणोड, रसांजन.

द्र० तार्क्ष्यशैलशब्दः ।

* रसस्य गर्भोऽत्र रसगर्भम् ।

रसज-पुं-(य. व.) १३५६-भदिराना डीडा.

* रसाञ्जायन्ते रसजाः ।

रसजात-त.-१०५३ (शि. ९२) रसांजन, डिंणोड.

द्र० तार्क्ष्यशैलशब्दः ।

रसज्ञा-स्त्री-५८५-७।स.

द्र० जिह्वाशब्दः ।

* रसान् मधुरादीन् जानाति रसज्ञा ।

रसज्येष्ठ-पुं-१३८८-मधुर रस.

□ मधुर, गुल्य, स्वादु, मधूलक, (मधूल) ।

रसनेजस्-त.-६२१-योदी.

द्र० असुक्शब्दः ।

* रसात् तेजः रसनेजः ।

रसना-स्त्री ५८५-७।स.

द्र० जिह्वाशब्दः ।

* रस्यतेऽनया रसना, स्त्रीकलीवल्लिङ्गः

“रसमिगिति-” (उणा-२६९) इत्यनः ।

रसना-स्त्री-६६४-भेषजा.

द्र० कटिमुत्रशब्द ।

रसनारद-पुं-१३१७ (शि. १२७)-पक्षी.

द्र० अगौकशब्द ।

रसनालिह-पुं-१२८०-दृतरि.

द्र० अस्थिभुजशब्द ।

* रसनया लिहि रसनालिह ।

रसनेत्रिका-स्त्री-१०६०-भण्शीव धातु.

द्र० करवीरशब्दः ।

* रसस्य नेत्री रसनेत्रो, के रसनेत्रिका ।

रसभव-न.-६२१-दोषी.

द्र० असृक्शब्दः ।

* रसाद् भवं रसभवम् ।

(रसमय)-पुं-१०७५-सात समुद्र पौष्टी पीन्ने समुद्र.

रसमात्रका-स्त्री-५८५-(शि. १२३)-शुभ.

द्र० जिह्वाशब्दः ।

रसवती-स्त्री-९०८-रसेषु.

□ मृदशाला, पाकस्थान, महानम ।

* रसाः सन्त्वस्यां रसवती, रसः आम्बादोऽस्या-
मिति वा ।

रसशोधन-पुं-९४४-टं क्युआर.

□ पाचनक, टङ्कण, मालतीवीरज, लोह-
श्लेषण, [टङ्कन शि. ८४] ।

* रसं शोधयति रसशोधनः ।

रसा-स्त्री-९३७-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्द ।

* रस्यते रसा, रसा सन्त्वस्यां वा अन्नादिस्वादः ।

रसा-स्त्री-५८५ (शि. १२३)-शुभ.

द्र० जिह्वाशब्दः ।

रसा-स्त्री-१३६३-(शि. १२२)-पाताव, नागदोष.

द्र० अधोभुवनशब्दः ।

'रसा'-स्त्री-११५२-शङ.

द्र० गजप्रियाशब्दः ।

रसाग्र-न.-१०५३-(शि. ९२) पित्तवर्मांथी अनतुं.

शेक अंन.

द्र० तार्थ्यशैलशब्दः ।

रसातल-न.-१३६३-पाताव, नागदोष.

द्र० अधोभुवनशब्दः ।

* रसायास्तलमधो रसातलम्, रसा भूस्तले
पृष्ठमस्य वा, नयकदेशेन तले रसा चापि ।

रसादान-न.-३९४-सुक्षीर्ण ज्वपुं.

□ शोषण ।

* रसानामादानं रसादानम् ।

रसापायिन्-पुं-१२८०-(शि. १८१)-दृतरि.

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

रसायन-न.-४०९-शुभ.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* अम्ल्यदीन् रसानयन्ते रसायनम् ।

रसाल-पुं-११९४-शेरुटी.

□ इक्षु, असिपत्रक ।

* रसमलत्यालाति वा रसालः ।

रसाल-पुं-११३३-(शि. १०१)-आंगो.

□ आम्र, चूत, सहकार, [माकन्द-शि. १०१] ।

रसाला-स्त्री-४०३-शीर्षु.

□ गार्जिता, शिन्वर्णिणी, [गार्जिता-शि. २८] ।

* रसमलति रसाला ।

रसालेपिन्-पुं-५८१-(शि. १२२)-शुभ.

द्र० अधरशब्दः ।

रसिका-स्त्री-५८५-(शि. १२३)-शुभ.

द्र० जिह्वाशब्दः ।

रसित-न.-१४०६-भेधनी गजना.

द्र० गर्जिशब्दः ।

* रसनं रसितम् ।

रसोत्तम-न.-४०४-(शि. ८८)-तरत दोडेसुं दूध.

द्र० ऊधस्यशब्दः ।

रसोद्भव-न.-१०६८-शीप वगैरेथी उत्पन्न
थनार गोती.

□ शुक्तिक, मौक्तिक, मुक्ता, मुक्ताफल ।

* रसाद् अम्भसः उद्भवति रसोद्भवम् ।

रसोन-पुं-११८६-क्षस्यु.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* अम्बेन रसेनोनो रसेनः, पञ्चरसत्वान्, यद् व्याडिः “ऊनोऽम्बेन रसेनेति रसेनस्तेन कीर्तितः ।

रसोन-पुं-११८७-धातु वसणु, दुंगरी, गाजर.

□ दीर्घपत्रक, गञ्जन ।

रसना-स्त्री-५८५-(शे. १२३)-७५.

द्र० जिह्वाशब्दः ।

रहम्-न.-५३७-मैथुन, क्षमकीडा.

द्र० कामकेलिशब्दः ।

* रहसि जायमानत्वाद् रहः ।

रहम्-न.-७४१-श्लोकान्त.

द्र० उपह्वरशब्दः ।

* रहन्ति त्यजन्त्येतदिति रहः कवीचलिङ्गः “अम्” (उगा-१५२) इत्यम् अव्ययमपि ।

रहस्य-न.-७४२-गुप्त राभवत् भोग्य वात.

□ गुह्य ।

* रहसि भगं रहस्ये दिगादित्वाद्यः ।

राका-स्त्री-१४९-पूषुञ्चन्द्र होय ते पुनभ.

* रात्यानन्दे इति राका “शीणघादिवलि”- (उगा-२१) इत्यादिना कः ।

राका-स्त्री-५३६-रत्नस्वदा कन्या.

* गुरुणां लज्जां गति ददाति-राका “भीष्म”- (उगा-२७) इति कः ।

राक्षस-पुं-९१-श्लोका प्रधारणा व्यंतर देव.

राक्षस-पुं-१८७-राक्षस.

द्र० असुक्पशब्दः ।

* रक्ष एव राक्षसः, प्रकृतैर्लिङ्गवचने बाधन्ते स्वार्थिकाः क्वचित् (लिङ्गा-१३५) इति पुंस्त्वम् ।

राक्षसी-पुं-१४३-(शे. १८)-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

(राक्षशेस)-पुं-७०६-रावण.

द्र० दशकन्धरशब्दः ।

राक्षा-स्त्री-६८५-धातु.

अ. ७५

द्र० शतधनाशब्दः ।

राग-पुं-७३-तीर्थः कर्मां न होय ते १८ दोष पीडी १७भो दोष.

* रागः सुवामिजस्य सुवानुस्मृतिपूर्वः सुयं तत्साधनंऽप्यभिमते विषये गङ्गा इति सप्तदशः ।

राग-पुं-२९६-राग श्रृंगार रसनो स्थायीभाव.

□ रति, अनुराग, अनुरति ।

* रञ्जने रागः ।

रागरञ्ज-पुं-२२८-(शे. ७५)-क्षमदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

रागरस-न.-५५६-(शे. ११७)-कीडा, रमत.

द्र० कूर्दनशब्दः ।

राङ्गव-न.-६७०-६२युना रंवाटाभांधी अनेव वत्त.

□ मृगरोमज ।

* रङ्गमृगविशेषस्तस्येदम् विकारो वा राङ्गवम् ।

राज्-पुं-६८९-राज.

द्र० नृपशब्दः ।

* राजते राष्ट्र “वज्रमृग”- २।१।८७।। इति निवधि पत्वम् “बुटस्त्वृतीय-” ॥२।१।७६।। इति इत्वम्. “विगमे वा” ॥२।३।५२।। इति इत्वम् ।

राज-पुं-१०५-(शे. ११)-चन्द्रभा.

द्र० अत्रिहरजशब्दः ।

राजक-न.-१४१७-राज्योनी समूह.

□ राजन्यक ।

* राज्ञां समूहः राजकम् ।

(राजकदम्ब)-पुं-११३८-कदम्बपुं वृक्ष.

द्र० कदम्बशब्दः ।

राजदन्त-पुं-५८४-उपर नीयेती डारभां आगला ये दांत.

* दन्तानां राजानौ राजदन्तौ दन्तपङ्कतेस्पर्धश्च द्वौ द्वौ मध्यमृतौ ।

राजधानी-स्त्री-९७३-राजपुं निवास स्थान, शहरे.

स्कन्धावार ।

* राजा नृपो धीयतेऽस्यां राजधानी स्त्रीकलीबलिङ्गः ।

राजन्-पुं-१०५-यन्द्रभा.

द्र० अत्रिहज्जशब्दः ।

* राजते राजा "उक्षितक्षि-" (उणा-९००)

इत्यादिना अन् ।

राजन्-पुं-१०४-यक्ष.

यक्ष, पुण्यजन, गुह्यक, वटवासिन ।

* राजते राजा ।

राजन्-पुं-६८९-राग्न.

पृथिवीशक्र, मध्यलोकेश, भूर्भूत, महीक्षित्, पार्थिव, मूर्धाभिषिक्त, भूप, प्रजाप, नृप ।

* राजतेऽमात्यादिभि राजा "उक्षितक्षि"- (उणा-९००) इत्यन्, रञ्जयति प्रजामिति वा ।

राजन्-पुं-८६३-क्षत्रिय.

क्षत्रिय, राजन्, क्षत्र, बाहुसम्भव ।

* राजते राजा, "उक्षितक्षि"- (उणा-९००)

इत्यन् ।

राजन्य-पुं-८६३-क्षत्रिय.

क्षत्रिय, राजन्, क्षत्र, बाहुसम्भव ।

* "धाम्राजि-" (उणा-३७९) इत्यन्ये राजन्यः, राज्ञोऽपत्यमिति वा "जातौ राज्ञः" ६।१।९२।। इति यः ।

राजन्यक-न.-१४१७-राग्न्योतो समूह.

राजक ।

* राजन्यानां समूहः राजन्यकम् ।

राजपट्ट-पुं-१०६६-विराट देशभां उत्पन्न थयेसो ढारि.

विराटज, राजावर्त [वैराट शि. ६४] ।

* पट्टेन राजते राजपट्टः ।

राजपुत्रक-न.-१४१७-राग्न्युत्रोतो समूह.

* राजपुत्राणां समूहः राजपुत्रकम् ।

(राजप्रभ्रीय, पुं-२४५-आर ७पांग पैक्षी थीनु ७पांग.

राजबीजिन्-पुं-७१३-राग्नवंशी.

राजवंश्य ।

* राजबीजमस्त्यस्य-राजबीजी ।

राजमुद्ग-पुं-११७४-भड.

द्र० मकुष्टकशब्दः ।

* मुद्गानां राजा प्रधानत्वाद् राजमुद्गः ।

राजयक्ष्मन्-पुं-४६३-क्षयशेज.

क्षय, शोष, यक्ष्मन् ।

* राजा चामौ यक्ष्मा च राजयक्ष्मा ।

राजराज-पुं-१०५-(शि. १२)-यन्द्रभा.

द्र० अत्रिहज्जशब्दः ।

(राजराज)-पुं-१९०-डुभेरदेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

राजर्षि-पुं-७१२-डुभारपाल राग्न.

द्र० कुमारपालशब्दः ।

राजवंश्य-पुं-७१३-राग्नवंशी.

राजबीजिन् ।

* राजवंशे साधुः राजवंश्यः ।

राजवर्त्मन्-न.-९८७-राग्नभागी.

द्र० असंकुलशब्दः ।

* राजयोग्यं वर्त्म ।

राजवाह्य-पुं-१२२२-राग्नने भेसवा योग्य ढाधी.

उपवाह्य, [औपवाह्य शि. ११०] ।

* राजा वाह्यते आरोहणयोग्यत्वाद् राजवाह्यः ।

'राजवृक्ष'-पुं-११४०-गारभागी.

द्र० आरवधशब्दः ।

राजशय्या-स्त्री-७१६-राग्ननी शय्या.

महाशय्या ।

* राज्ञः शय्या राजशय्या ।

राजशृङ्ग-पुं-१३४७-शींगडावालो मच्छ.

मद्गुर ।

* शृङ्गेण राजते राजशृङ्गः ।

(राजश्रोथ)-पुं-१०३-भाठर वगेरे सूयना- पारिपार्थिक देव.

राजसर्प-पुं-१३०४-भे भों वाणा सप.

द्र० भुजङ्गभोजिनशब्दः ।

* सर्पाणां राजा राजसर्पः ।

राजसर्प-पुं-४१८-राध.

द्र० अमुरीशब्दः ।

* सर्पाणां राजा राजसर्पः, राजदन्तादित्वात् पूर्वनिपातः ।

राजहंस-पुं-१३२६-४५६श.

* हंसानां राजानो राजहंसाः ।

'राजातन'-पुं-११४२-आशेखीनुं अड.

द्र० पियालशब्दः ।

राजादन-पुं-न-११४२-आशेखीनुं अड (राथणु).

द्र० पियालशब्दः ।

* राजामदनं मृष्टत्वाद् राजादनः पुंस्त्रीबलिङ्गः ।

राजार्ह-न-६४०-२५१२.

द्र० अमरुशब्दः ।

* राज्ञोऽर्हं राजार्हम् ।

राजावर्त-पुं-१०६६-विराट् देशभां उ-५-न थयेदो हीरो.

□ विराट्ज, राजपट्ट, [वैगट् शि. ८४] ।

* आवर्तेन राजते राजावर्तः, राजदन्तादित्वाद् पूर्वनिपातः ।

राजि स्त्री-१४२३-श्रेणि, पंक्ति, ६१२.

द्र० आदिशब्दः ।

राजिका-स्त्री-४१८-राध.

द्र० अमुरीशब्दः ।

* राजते राजिका ।

राजिल-पुं-१३०५-अ२ विनातो अ५२ थीतरो भोद्ये स५.

द्र० दुण्डुभशब्दः ।

* राजीर्दे हे त्यति राजिलः ।

'राजील'-पुं-१३०५-अ२ विनातो भोद्ये स५.

द्र० दुण्डुभशब्दः ।

राजीव-पुं-११६१-४भल.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* राज्यः सन्त्यस्य राजीवः ।

राज्ञी-स्त्री-१०४८-अेकं जतनुं पित्त.

□ ब्राह्मी, कपिला, ब्रह्मरीति, महेश्वरी ।

* राजते राज्ञी ।

राटि-स्त्री-७९८-यु६, ६५६.

द्र० अनीकशब्दः ।

* रटन्ति कञ्हायन्तेऽस्यां राटिः स्त्रीलिङ्गः, "कमिवमि"- (उणा-६१८) इति बहुवचनाद् णिदिः ।

राढा-स्त्री-१५१२-शोभा, अन्ति.

द्र० अभिरुयाशब्दः ।

* राजत्वनया राढा, भिदादित्वात् निपात्यते ।

रात्रि-स्त्री-१४१-रात्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* राति मुखं रात्रिः "राशाद-" (उणा-६९६)

इत्यादिना त्रिः, इथां रात्री च ।

(रात्रि)-स्त्री-४१८-६५६२.

द्र० काञ्चनीशब्दः ।

रात्रिचर-पुं-१८७-राक्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

* रात्रौ चरति रात्रिचरः "चरेष्टः" ५।१।१३८॥

इति टः ।

रात्रिचर-पुं-३८२-(शे. ८५)अ२.

द्र० ऐकागारिकशब्दः ।

रात्रिचर-पुं-१८७-राक्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

* रात्रौ चरति रात्रिचरः "चरेष्टः" ॥५।१।१३८॥ इति टं "नवाऽलित् कृदन्ते रात्रेः" ॥३।२।१३०॥ इति वा मोऽन्तः ।

रात्रिनाशन-पुं-९८-(शे. ८)-स५.

द्र० अंशुशब्दः ।

रात्रिवल-पुं-१८८-(शे. ३६)-राक्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

रात्रिराग-पुं-१४६-(शे. २९)-अ५अ२.

द्र० अंधकारशब्दः ।

(रात्री)-स्त्री-१४१-रात्रिः ।

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

राद्ध-त.-४१२-पाष्ठी गयेलुं डे पाष्ठीथी राधेलुं
अन्तः ।

□ पक्व, सिद्ध ।

* राध्यति स्म राद्धम् ।

राद्धान्त-पुं-२४२-आगम, सिद्धांतः ।

□ सिद्धांत, कृतांत, आप्तोक्ति, समय आगम ।

* राद्धान् अन्तो निश्चयोऽस्येति राद्धान्तः ।

राध-पुं-१५३-वैशाख भईनी ।

□ वैशाख, माधव, [उच्छर शो. २४] ।

राधा-स्त्री-११३-विशाखा नक्षत्रः ।

□ विशाखा, इन्द्राग्निदेवता ।

* राध्नोति कार्ये राधा ।

राधातनय-पुं-७११-अर्जुनः ।

द्र० अङ्गराजशब्दः ।

* राधायाः तनयः राधातनयः ।

राधावेधिन्-पुं-७०९-अर्जुनः ।

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* राधां वेध्यविशेषं वेध्यति राधावेधी ।

(राधेय)-पुं-७११-अर्जुनः ।

द्र० अङ्गराजशब्दः ।

(राभसिक)-पुं-३५४-तीक्ष्ण उपाय वडे कार्यं
करेनारः ।

□ आयःशूलिक, तीक्ष्णकर्मकृत् ।

राम-पुं-२२४-अक्षदेव, कृष्णना भोटा भाषः ।

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* रमते रामः, ज्वलादिस्वाद्गणः ।

राम-पुं-६९८-नवमा अक्षदेवः ।

राम-पुं-७०३-रामयन्त्र, ह्शरथना पुत्रः ।

द्र० कौशल्यानन्दनशब्दः ।

* रमते रामः, रामचन्द्रकदेशो वा ।

राम-पुं-८४८-परशुरामः ।

द्र० जामदग्न्यशब्दः ।

* रमते रामः, परशुरामोऽपि ।

राम-पुं-१३९७-श्याभवर्णः ।

द्र० असितशब्दः ।

* रमते मनोऽत्र रामः ।

रामचन्द्र-पुं-७०३ (शि. ६०)-ह्शरथना पुत्रः,
रामः ।

द्र० कौशल्यानन्दनशब्दः ।

रामठ-त.-४२२-डींगः ।

द्र० जतुकशब्दः ।

* रमठे उदीच्यदेशे भवं रामठम् ।

रामभद्र-पुं-७०३-(शि. ६०)-राम, रामयन्त्रः ।

द्र० कौशल्यानन्दनशब्दः ।

रामा-स्त्री-३९-श्री सुविधिनाथ लानी माना ।

* धर्मकृत्येषु रमते रामा ।

रामा-स्त्री-५०५-डीडा करती स्त्रीः ।

द्र० अङ्गनाशब्दः ।

राम्भ-पुं-८१५-व्रतमां धारणु करवा लायक
वांसिना हंडः ।

□ वैणव ।

* रम्भा वेणुपर्यायः, विकारो राम्भः, "प्राण्यौषधि"-

दा२।३१॥ इत्यण् ।

राल-पुं-६४७-राणः ।

द्र० अग्निवल्लभशब्दः ।

* राति प्रीतिं रालः, पुं क्लीबलिङ्गः "भिल्याच्छ-
मल्ल-" (उणा-४६४) इति ले साधुः ।

राव-पुं-१४००-(शि. १२६)-शफ्ट, ध्वनिः ।

द्र० आरवशब्दः ।

रावण-पुं-७०६-लंकापति रावणः ।

द्र० दशकन्धरशब्दः ।

रावण-पुं-६९९-आठमाप्रतिवासुदेवः ।

रावणि-पुं-७०६-रावणुना पुत्रः, छन्दनित्वात् ।

□ शक्रजित्, मेघनाद, मन्दोदरीमुत् ।

* रावणस्यापत्यं रावणिः ।

राशि-पुं-१४११-सभृड् ।

द्र० उत्करशब्दः ।

* अश्नुते राशिः पुंलिङ्गः, “असो रश्चादिः”

(उणा-६२२) इति णिदिः ।

राष्ट्र-पुं-७१४-देश, रीत्यना सात अंगभांथी ओक

राष्ट्र-पुं न.-९४७- भाष्यसोनी वस्तीवाणे देश.

द्र० उपवर्तनशब्दः ।

* राजते राष्ट्रं, पुंनपुंसकः, “त्रद्” (उणा-४४६) इति त्रद् ।

‘राष्ट्रिका’-स्त्री-११५७-भेदीलोयरीं गण्णी.

द्र० कण्टकारिकाशब्दः ।

राष्ट्रिय-पुं-३३३-रागना साणा (नाटकनी भाषाभां).

* राष्ट्रं भवो राष्ट्रियः “राष्ट्रादियः” धा३।३।।

ज्ञात इयः ।

रासभ-पुं-१२६५-गर्धेडा.

द्र० खरशब्दः ।

राहु-पुं-१२१-राहुद्रुड् ।

द्र० तमसूशब्दः ।

* रहति गृहीत्वा चन्द्राकौ स्वशरारं वा राहुः

“कृवापाजि”-(उणा-१) इत्यादिना उण् ।

राहु-पुं-२२०-विष्णुना शत्रु.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* रहति गृहीत्वा सूर्याचन्द्रमसौ राहुः ।

राहुग्रास-पुं-१२५-चन्द्र ग्रहण.

□ ग्रह, उपराग, उपप्लव ।

* राहुणा ग्रसनं राहुग्रासः ।

(राहुमूर्धहर)-पुं-२२१-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

राहुलसू-पुं-२३७-शाक्यसिंह, युद्ध.

द्र० अर्कवान्धवशब्दः ।

* राहुलं सूते राहुलम् ।

(रिक्त)-न.-१४४६-शून्य, भावी.

द्र० रिक्तकशब्दः ।

रिक्तक-न.-१४४६-शून्य, भावी.

□ शून्य, शून्य, (रिक्त), तुच्छ, वशिक ।

* रिच्यते रिक्तम् ।

रिक्थ-न.-१९१-धन.

द्र० अर्थशब्दः ।

* रिच्यते विमण्यते रिक्थम्, “नीनूरमि”-

(उणा-२२७)-इति थक् ।

रिक्षा-स्त्री-१२०८-दीप.

□ लिक्षा ।

* रेषति रिक्षा “ऋजिरिषि”-(उणा ५६७)-

इति कित् सः ।

रिङ्गण-न.-१५२२-रभलना, लृल.

□ स्रज्जन ।

* “रिङ्गणौ” रिङ्गण्यते रिङ्गणम् ।

रिद्ध-न.-११८१-भसणेषु, इतशवाणु अनाज.

द्र० आवसितशब्दः ।

* राध्यति स्म रिद्धं, सिद्धमित्यर्थः “सुसम्पन्नम्”

इत्येके षुषोदरादित्वादित्वम् ।

रिपु-पुं-७२८-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* इर्यति रिपुः “कस्यर्तिभ्या-” (उणा-७९८)

इतीपुक् ।

रिरी-पुं-१०४८-ओक जगतनुं पितव.

द्र० आरकूटशब्दः ।

* रायते द्रवति रिरी, रीरी “खुरक्षुर-” (उणा-

३९६)-इति रे निपात्यते ।

रिष्टताति-पु.-४८९-उल्याणु ३२ना२.

□ क्षेमङ्कर, शिवताति, शिवङ्कर ।

* रिष्टे क्षेमे तातिः तायनमस्य रिष्टतातिः ।

रिष्टा-स्त्री-१३६१-(शे. १८८)-७३६१ नारदी.

□ [धूमप्रभा शे १८८] ।

रिष्टि-पुं-२३१-७८२-तरवार.

द्र० असििशब्दः ।

* रेपति हिनस्ति रिष्टिः "दृमुषि"- (उणा-६५१)

इति कित् तिः, पुस्त्रिलिङ्गोऽयम् ।

रीढक-पुं-६०१-पांशणी, पीडितुं ङाडकुं.

□ पृष्ठवंश ।

* रिहः सौत्रोऽविक्रथनादौ रिहतेऽस्म रीढः, के रीढकः ।

रीढा-स्त्री-१४७९-तिशरक्षर अनादर.

द्र० अनादरशब्दः ।

रीण-न.-१४९६-अरेलुं, टपडेलुं.

□ स्यन्न, स्नुत, सुत ।

* रीङ्च् स्रवणे रीयते स्म रीणम्, सूयत्वादि-
त्वात् क्तस्य नत्वम् ।

रीति-पुं-१०४८-अेकं ज्ञातनुं पित्तल.

द्र० आरकूटशब्दः ।

* रिणन्त्येनां रीतिः ।

रीति-पुं-१३७६-स्वश्य, स्वभाव.

द्र० आत्मशब्दः ।

* रीयते यात्यनथा रीतिः ।

रीतिपुष्प-न.-१०५४-इलभांथी अनावेलुं अंगन.

□ पुष्पाञ्जन, पोषक, पुष्पकेतु ।

* रीतेधर्मायमानायाः पुष्पामं मले रीतिपुष्पम् ।

'रीती'-स्त्री-१०४८-अेकं ज्ञातनुं पित्तल.

द्र० आरकूटशब्दः ।

रीरी-पुं-१०४८-अेकं ज्ञातनुं पित्तल.

द्र० आरकूटशब्दः ।

* रीयते द्रवति रीरी ।

रुक्प्रतिक्रिया-स्त्री-४०३-रोग दूर करवानी क्रिया.

□ चिकित्सा, उपचर्या, उपचार ।

* रुजः प्रतिकारो रुक्प्रतिक्रिया ।

रुक्म-न.-१०४३-सोऽनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

(रुक्मदारण)-पुं-२२४-अलहेव.

रुक्मभिद्-पुं-२२४-अलहेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* रुक्मिणं भिनत्ति रुक्मभिद् ।

रुग्ण-न.-१४८३-शेगी, लज्ज, वांकुं.

□ भुग ।

* रुजति स्म रुग्णम् ।

रुच्-रत्री-१००-डिरेलु.

द्र० अंशुशब्दः ।

* रोचनं रुक् ।

रुक्क-न.-९४३-संयण.

□ सौवर्चल, अक्ष, दुर्गन्ध, शलनाशन ।

* रोचतेऽन्नमनेन रुक्कम्, "भ्रून्दि-" (उणा-
२९) इति किदकः ।

'रुक्क'-पुं-११५०-भीजेडु.

द्र० बीजपूरशब्दः ।

रुचि-न.-९९-डिरेलु.

द्र० अंशुशब्दः ।

* रोचते रुचिः स्त्रीलिङ्गः नाम्युपात्यत्वादिः कित् ।

रुचि-रत्री-३९३-भूप, भुधा.

द्र० अशनायाशब्दः ।

* रोचनं, रोचतेऽस्मिन्निति रुचिः, स्त्रीलिङ्गः

'नाम्युपात्य-' (उणा-६०९) इति किः ।

रुचि-स्त्री-४३१-(शे. १०४)-धञ्छा, अभिलाषा.

द्र० अभिलाषशब्दः ।

रुचिर-न.-१४४४-सुंहर, भनोहर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* रोचते रुचिरम् "शुषीषि-" (उणा ४१६)
इति किदिरः, रुचि रातीति वा ।

रुच्य-पुं-५१७-वल्लो, पति, वर.

द्र० कान्तशब्दः ।

* रोचते रुच्यः "रुच्याव्यथ्य"-५।१।६॥ इति
ये निपात्यते ।

रुच्य-न.-१४४४-सुंहर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* रोचते रुच्यं "रुच्याव्यथ्य"-५।१।६॥

इति ये सातुः ।

रुज्-स्त्री-४६२-रोग.

द्र० अपाटकशब्दः ।

* रुज्यतेऽनया रुक्, कुधादित्वात् विवपि रुक् ।

रुजा-स्त्री-६०-१२५ योऽन सुधी रोग न थाय
ते तीर्थं करेनो ८ भो अतिशय.

रुजा-स्त्री-४६२-२०१.

द्र० अपाठवशब्दः ।

* रुज्यतेऽनया रुजा भिदादित्वाद् ।

रुजा-स्त्री-१२७७-धेरी.

मेपी, कुररी, जालकिनी, अविता, येणी ।

* रुजति रुजा ।

रुजाकर-पुं-३१२-भानसिद्ध पीडा.

व्याधि, आधि ।

रुण्ड-पुं-५६५-नायतुं धः.

कन्नय ।

* रुयते शब्दते रुण्डः "पिचण्डै-" (उणा-
१७६) इति निपात्यते ।

रुत-न-१४०७-पशुभोनो शब्द.

वाशित 'वासित' ।

* रवणं रुतम् तिरश्चां मृगपक्षिणां-ध्वनिः ।

रुदित-न-१४०२-२६५, २३५ तुं ते.

क्रन्दित, कुण्ड ।

* रोदनं रुदितम् ।

रुद्ध-न-१४७६-६०३धेयुः ।

द्र० अपवारितशब्दः ।

* रुध्यते रुद्धम् ।

रुद्र-पुं-१९५-शंकर.

द्र० अड्डहासिनशब्दः ।

* रोदनाद् रुद्रः "ऋह्यजि"- (उणा-३८८)

इति रुक्, "सोऽरोदीद् यदरोदीत् तद् रुद्रस्य रुद्रत्वम्"

इति श्रुतेः, रोदयत्परिस्त्रीर्वा "खुरक्षुर-" (उणा-३९६)

इति निपात्यते ।

रुद्र-पुं-८९-(शे. ६)-गण्य देवता.

रुद्रतनय-पुं-६९५-त्रीण वासुदेव.

स्वयंभू ।

* रुद्रपतेस्तनयो रुद्रतनयः ।

रुद्रतनय-पुं-७८२ (शे. १४५)-तरवार.

द्र० असिवाब्दः ।

रुद्राणी-स्त्री-२०३-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* रुद्रस्य भार्या रुद्राणी "वरुणेन्द्र"-॥२।४।६२॥

इत्यादिना वीः आन् चान्तः ।

रुधिर-न-५७-लोढी गायना रुधनेवुं सईद होय
ते तीर्थं करे नो ३४ पैडी वीये अतिशय.

रुधिर-न-६२१-लोढी.

द्र० अमृक्शब्दः ।

* रुग्दि श्रोतासि रुधिरं "शुपी-" (उणा-
४१६) इति किदिरः ।

रुमा-स्त्री-९४१-भीषानी भाषु.

लवणखानि ।

* रुवन्त्यस्यां रुमा, "विलिभिलि"- (उणा-३४०)
इति किद् मः ।

रुमाभव-न-९४२-भीडुं, सापरभीडुं, परागडुं.

रौमक, वसुक, वसुक, [वसु शि. ८३] ।

* रुमायामाकरे भवं रुमाभवम् ।

रुरु-पुं-१२९३-डरुणानी ओके न्त.

* रौति रुरुः महान् कृष्णसारः "रूपभ्यां-
कित्" (उणा-८०७) इति रुः ।

रुरु-पुं-१२८०-(शे. १८१)-इतरौ.

द्र० अस्थिसुजशब्दः ।

रुशती-स्त्री-२७३-अराण्य वयन, अभांगलिक
शब्द.

[रुशती शि. १८] ।

* रुशति हिनस्ति परं रुशती हिंसा, आश्रय-
लिङ्गश्रायं, तेन रुशन् शब्दः, रुशद् वच इत्यपि,

रुशती इत्यन्ये ।

रुष्-स्त्री-२९९-डोध, रौद्र रसनो स्थायीभाव.

द्र० ऋतशब्दः ।

* रोषणं रुद्र, स्त्रीलिङ्गः ।

रुषा-२९९-कोष, रौद्र रसनो स्थायीभाव.

द्र० कृतशब्दः ।

* रोषणं रुषा, मिदाद्यङ् ।

रुह-पुं-द-(प.)-आ शब्द लगाउवाथी जन्म वाचक शब्द भने छे जेभडे आत्मबुद्ध.

रुहा-स्त्री-११९३-धरो.

द्र० अनन्ताशब्दः ।

* रोहति रुहा ।

रुक्ष-न-२६९-कठोर वचन.

□ परुष, निष्टुर, विकृष्ट ।

* रुक्षयति रुक्षम् ।

रुक्ष-पुं-१११४ वृक्ष, आड.

द्र० अङ्घ्रिपशब्दः ।

* रुक्षयति रुक्षः ।

रूप-न-१४६२-समान तुल्य.

द्र० उपमाशब्दः ।

* रूपयति रूपम् ।

रूपग्रह-न-५७५ (शि. १२१)-आंघ.

द्र० अक्षिशब्दः ।

रूपतत्त्व-न-१३७६-स्वभाव.

द्र० आत्मशब्दः ।

* रूपस्य वस्तुनस्तद्भावो रूपतत्त्वम् ।

रूपाजीवा-स्त्री-५३३-वेश्या.

द्र० गणिकाशब्दः ।

* रूपेणाऽऽजीवति रूपाजीवा ।

रूप्य-न-१०४३-३पुं.

द्र० कलघौतशब्दः ।

* रूप्यति रूप्यम्, "शिक्षयाऽऽस्याढ्य-" (उणा-३६४) इति ये निपायते ।

रूप्य-न-१०४६-त्रांआ वगेरेनो सिक्को.

* आहतं रूपमस्य रूप्यं दीनारादि "रूपात्प्र-
यास्ताहतात्" ॥७।२।५४॥ इति यः ।

रूप्याध्यक्ष-पुं-७२३-इषा नाथा उपरनो अधिशारी.

□ नैष्किक, [टङ्कपति शि. ६२] ।

* रूपमाहतमस्य रूप्यं दीनारादि तस्याध्यक्षो रूप्याध्यक्षः ।

रूप्र-न-१०४३ (शि. १६२)-३पुं.

द्र० कलघौतशब्दः ।

'रुविक'-पुं-११५०-ओरं डो.

द्र० एरण्डशब्दः ।

'रुवूक'-पुं-११५०-ओरं डो.

द्र० एरण्डशब्दः ।

रुषित-न-१४८३-धूणथी अरशयेक्षुं.

□ गुण्डित ।

* रुष्यते रुषितम्, रुषिलौकिको व्याप्यर्थः, यथा-"अन्तर्गिरिरेणुरुषितः" ।

रे-अ-१५३७-संभोधन अर्थभां छे नी जेभ वपरतो शब्द.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* रिणाति रे य धारे ! चेष्टाः ।

रेचित-न-१२४८-मध्यम वेग वाणी गति.

□ उत्तेजित ।

* रेचनं रेचितम् ।

रेणु-स्त्री-९७०-धूण.

द्र० धूलीशब्दः ।

* रीयते रेणुः स्त्रीलिङ्गः, "अजिस्था"- (उणा-
७६८) इति णुः ।

रेणुकासुत-पुं-८४८-परशुराम.

द्र० जामदग्न्यशब्दः ।

* रेणुकायाः सुतो रेणुकासुतः ।

रेतस्-न-६२९-शुक्, पीथं.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

* रीयते स्वति रेतः क्लाघलिङ्गः "सुरीभ्यां
तस्" (उणा-९७८) ।

रेतोद्यस्-पुं-५५६-(शि. ११७)-पिता, आप.

द्र० जनकशब्दः ।

'रेय'-पुं-१४४२-अधम.

द्र० अणकशब्दः ।

रेपस्-न.-१४४३-(शि. १२६)-अधम, ङलक्षुं.

द्र० अणकशब्दः ।

रेफ-पुं-१४४२-अधम, ङलक्षुं.

द्र० अणकशब्दः ।

* रीयते रेफः “रीशीभ्याम्” (उणा-३१४)

इति कः ।

रेकस्-पुं-१४४२-अधम, ङलक्षुं.

द्र० अणकशब्दः ।

रेरिहाण-पुं-२००-(शे. ४७)-श'डर.

द्र० अहहासिनशब्दः ।

रेवती-स्त्री-११५-(४७)-रेवती नक्षत्र.

पौष्ण ।

* रेवते गच्छति “दृप्-” इत्यादिना (उणा-२०७) बहुवचनादत् प्रत्यये ङ्यां रेवती ।

रेवती-स्त्री-२०५-(शे. ५१)-प'वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

रेवतीभव-पुं-१२०-शनि.

द्र० असितशब्दः ।

* रेवत्यां भवति रेवतीभवः ।

(रेवतीमित्र)-पुं-३४-७६। दशपूर्वी.

रेवतीश-पुं-२२४-पलदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* रेवत्या ईशो रेवतीशः ।

रेवन्त-पुं-१०३-सूर्यो नो पुत्र.

अर्करेतोजस, प्लवग, हयवाहन ।

* रेवते गच्छति हयेनेति रेवन्तः “वृजिभूवदि-” (उणा-२२१)—इत्यादिना अन्तः ।

रेवा-स्त्री-१०८३-नर्मदा नदी.

इन्दुजा, पूर्वागङ्गा, नर्मदा, मेखलाद्रिजा ।

* रेवेन वेगेन गच्छति रेवा ।

रेवण-न.-१४०७-वश्नी अवाग.

रेषा ।

* ‘रेपृङ् अव्यक्ते शब्दे’ रेष्यते रेषणम् ।

अ. ७६

रेषा-स्त्री-१४०७-वश्नी अवाग.

रेषण ।

* रेपृङ् अव्यक्ते शब्दे रेष्यते रेषणम् ‘क्तेयः’

॥५॥२॥१०६॥ इत्यप्रत्यये रेषा ।

रै-पुं-स्त्री-१९९-धन.

द्र० ऋक्कशब्दः ।

* राति एतं राः स्त्री-पुंसलिङ्गः “रातेण्डैः”

(उणा-८६६) इति डैः ।

रै-पुं-स्त्री-१०४३-सोतुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* रायते उदारै राः पुंस्त्रीलिङ्गः, “रातेण्डैः”

(उणा-३४६) इति डैः ।

(रैणुकेय)-पुं-८४८-परशुराम.

द्र० जामदग्न्यशब्दः ।

रैवतक-पुं-१०३१-गिरनार, उल्लस्यंत पवंत.

उज्जयन्त ।

* वन्यते स्म वतः राया सुवर्णेन वतो रैवतः के रैवतकः, रैवताः सन्त्यत्रेति वा अरीहणा-दित्वाच्चातुरर्थिकोऽण् ।

रोक-न.-१३६४-छिद्र, पिल.

द्र० कुहरशब्दः ।

* रोचन्तं प्रकाशन्तेऽनेन रोकम् ।

रोग-पुं-४६२-रोग, व्याधि.

द्र० अपाटवशब्दः ।

* रुजति रोगः-“पदरुष”-॥५-३-१६॥ इति घञ् ।

रोगहारिन्-पुं-४७२-वीध.

द्र० अगदङ्कारशब्दः ।

* रोगं हरतीत्येवंशीलो रोगहारी ।

(रोगित)-पुं-४५९-रोगी.

द्र० अपटुशब्दः ।

रोचक-पुं-न.-३९३-भूष, क्षुधा.

द्र० अशनायाशब्दः ।

* रोचनम्, रोचन्तेऽस्मिन्निति वा रोचकः

पुं क्लीबलिङ्गः- "नाग्निं पुंसि च" ॥५३०१२१॥
इति णकः ।

रोचन-पुं-४४५-डांतिमान्, तेजस्वी.

□ रोचिण् ।

रोचनी-स्त्री-१०६०-भयसीव धातु.

द्र० करवीराशब्दः ।

* रोचने रोचनी ।

रोचिष्-न-९९-डिश्ण्.

द्र० अंशुशब्दः ।

* रोचत इति रोचिः क्लीबलिङ्गः "रुच्यन्ति"-

(उणा-९८९) इत्यादिना इम् ।

रोचिष्णु-पुं-४४५-डांतिमान्.

□ रोचन ।

रोदन-न-३०७-आंसु.

द्र० अश्रुशब्दः ।

* रुचते रोदनम् ।

रोदस-न- (दि. व.)-९३९-२वर्गं अने पृथ्वी.

द्र० दिवस्पृथिवीशब्दः ।

* रुदन्त्यनयोः रोदस्यौ स्त्रीलिङ्गोऽयं द्विवचनान्तः
"अस्" (उणा-९५२) इत्यस् गौरादित्वाद् छः ।

रोदसि-अ.-९३९-२वर्गं अने पृथ्वी.

द्र० दिवस्पृथिवीशब्दः ।

रोदसी-न.-९३९-२वर्गं अने पृथ्वी.

द्र० दिवस्पृथिवीशब्दः ।

* इदन्ताद् रोदसिश्चाद्वात् द्विवचने रोदसी ।

(रोदसी) अ.-९३९-२वर्गं अने पृथ्वी.

द्र० दिवस्पृथिवीशब्दः ।

रोधस्-न.-१०७७-डांठो, तीर.

द्र० कच्छशब्दः ।

* रुणद्धीति रोधः क्लीबलिङ्गः "अस्" (उणा-
९५२) इत्यस ।

रोधोवका-स्त्री-१०७९-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* रोधोभिर्वका कुटिका रोधोवका ।

रोध्र-पुं-११५९-लोध्र, दोधर.

द्र० गालवशब्दः ।

* रुणद्धि षणं रोध्रः ।

रोप-पुं-७७८-आणु.

द्र० अजिह्वमशब्दः ।

* रोप्यते लक्षे निष्पद्यते रोपः ।

रोप-न.-१३६४-छिद्र भिन्न.

द्र० अन्तरशब्दः ।

* रुप्यति विमोहयति रोपम् ।

रोमगुच्छ-पुं-१७१७-यामर.

□ चामर, बालव्यजन, प्रकीर्णक, [चमर
शे. १४१] ।

* रोमणां गुच्छः रोमगुच्छः ।

रोमन्-न.-६१९-तुंवाटा.

रोमन्-न.-६३०-तुंवाटा.

द्र० तनूहशब्दः ।

* शिरसोऽन्यत्र रोहति रोम, क्लीबलिङ्गः
"सात्मनात्मन्"- (उणा-९१६) इति मनि निपात्यते ।

रोमलता स्त्री-६०६-नाभिमांथी नीकणेवी रुंवा-
टानी ङार.

□ रोमावली ।

* रोमणां लनेव रोमलता ।

रोमलताधार-न.-६०४-(शे. १२६)-पेट.

द्र० उदरशब्दः ।

रोमविकार-पुं-३०५-शेमांथ.

द्र० उद्घुषणशब्दः ।

* रोमाणि विक्रियन्तेऽननेन रोमविकारः ।

रोमश-पुं-१२७६-थेटो.

द्र० अविराशब्दः ।

* रोमाणि सन्त्यस्य रोमशः, लोमादित्वात् शः ।

रोमहृषण-न.-३०५-शेमांथ.

द्र० उद्घुषणशब्दः ।

* रोमाणि हृष्यन्त्यनेन रोमहर्षणम् ।
 रोमाञ्च-पुं-३०५-रोमाञ्च.
 द० उद्भुपणशब्दः ।
 * रोम्णामञ्चनेन रोमाञ्चः ।
 रोमावली-स्त्री-६०६-नाभिभार्थी नीडवेष्टी
 रुंवाशानी ७२.
 रोमलता ।
 * रोम्णामावली रोमावली नाभिनिर्गता रोमराजिः ।
 रोमोद्गम-पुं-३०६-रोमाञ्च.
 द० उद्भुपणशब्दः ।
 * रोमाण्युद्गञ्जल्लवनेन रोमोद्गमः ।
 रोलम्ब-पुं-१२१२-लभरे.
 द० अलिशब्दः ।
 * रुदन् लम्बते रोलम्बः फृषोदरादित्वात् ।
 रोष-पुं-२९९-क्रोध, रौद्र रसतो स्थायी भाव.
 द० क्रुत्शब्दः ।
 * रोषणं रोषः ।
 रोषण-पुं-३९१-क्रोधी.
 द० अमर्षणशब्दः ।
 * रष्यतीत्येवंशीलो रोषणः ।
 रोह-पुं-११६८-अभ्रुशे, इणुगे.
 द० अङ्कुरशब्दः ।
 * रोहति रोहः ।
 रोहणद्रुम-पुं-६४१-सन्धन, सुभ्रु.
 द० गन्धसारशब्दः ।
 * रोहणाचलस्य द्रुमो रोहणद्रुमः ।
 रोहिणी-स्त्री-१०९-रोहिणी नक्षत्र.
 ब्राह्मी ।
 * रोहन्ति कार्याण्यस्यां रोहिणी “द्रुहृहृहि”-
 (उणा-१९८) इत्यादिना बहुवचनार्दिणं “रेवतरोहि-
 णाद्भे”- २-४-२६- इति छीः ।
 रोहिणी-स्त्री-२३९-सोम विद्या देवाग्निमां प्रथम
 देवी.
 * रोहत्यवश्यं रोहिणी ।

रोहिणी-स्त्री-४६७-अंउभाणतो शोण.
 गण्डकुर ।
 * रोहत्यवश्यं रोहिणी ।
 रोहिणी-स्त्री-१२६५-गाय.
 द० अचन्याशब्दः ।
 * रोहत्यवश्यं रोहिणी ।
 रोहिणीपति-पुं-१०४-चन्द्रमा.
 द० अत्रिहजशब्दः ।
 * रोहिण्याः पतिः रोहिणीपतिः ।
 (रोहिणी श)-पुं-१०४-चन्द्रमा.
 द० अत्रिहजशब्दः ।
 रोहिणीसुत-पुं-११७-धुधथ७.
 द० नशब्दः ।
 * रोहिण्याः सुतो रोहिणीसुतः ।
 रोहित-न.-१७९-भ-द्रतुं सरस धनुष्य.
 (ऋजुरोहित) ।
 * रोहः संजातोऽस्य रोहितम्, रोहितवर्णत्वाद् वा ।
 रोहित-पुं-१२९४-७२थु विशेष.
 द० एणशब्दः ।
 * रोहिता रोहितवर्णः ।
 रोहित-पुं-१३४६-मोठो मन्थ.
 मत्स्यराज ।
 * रोहति रोहितः, रफतत्वाद् वा ।
 रोहित-पुं-१३९५-सोतो वथुं.
 रंक्त, माञ्जिष्ठ, लोहित, शोण ।
 * रोहति रोहितः “हृश्यारुहि”-(उणा-२८०)
 इति तः ।
 रोहिताश्व-पुं-१०९९-अग्नि.
 द० अग्निशब्दः ।
 * रोहिताश्वो मृगोऽश्वो वाहनस्य रोहिताश्वः ।
 रोहिष-पुं-१२९४-शेक प्रशरतुं ७२थु.
 रोच्य-पुं-८१५-शीलुतो दंड.
 वैश्य, सारस्वत ।

* रुच्यस्य विकारोऽवयवो वा रौच्यः ।

रौद्र-पुं-१५६-हेमन्त ऋतु, भागशर अने पाष
भास

□ हेमन्त, प्रसल [हिमागम शे. २५] ।

* रुद्रस्यायं पूजाहेतुत्वाद् रौद्रः ।

रौद्र-पुं-२९४-नव रस भांते अेक रौद्र-
अथानके रस.

* रुद्रस्यायं रौद्रः ।

रौद्री-स्त्री-११०-आर्द्रा नक्षत्र.

□ आर्द्रा, कालिनी ।

* रुद्रो देवताऽस्या रौद्री ।

रौद्री-स्त्री-२०५-(शे. ६०)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

रौमक-न.-९४२-साभरभीहुं वरागडुभीहुं.

द्र० रुमाभवशब्दः ।

* रुमाथामाकरे भवं प्राग्जातियेऽणि स्वार्थं
के च रौमकम् ।

रौहिणेय-पुं-२२४-अक्षतेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* रोहिण्या अयत्तं रौहिणेयः सुभ्रादिवादेयम् ।

(रौहिणेय)-पुं-११७-अध अल

द्र० जशब्दः ।

रौहिष-पुं-न.-११९१-रोहिडो-अेक अतनुं
सुगंधी अड.

□ सौगन्धिक, देवजग्ध, पौर, कर्तुण ।

* रोहति यत्र तत्र रौहिषं, पु क्लीबलिङ्गः

“रुहेवृद्धिश्च”- (उणा-५४८) इतीषः ।

रौहिष-पुं-१२९४-हरण विशेष.

* रोहति रौहिषः, रोहति श्वेतराजीयुक्तः

“रुहेवृद्धिश्च” (उणा-५४८) इतीषः ।

ल

लक्ष-पुं न.-३७८-अ, कपट.

द्र० उपधिशब्दः ।

* स इव लक्ष्यतेऽनेन लक्षं पुं क्लीबलिङ्गः ।

लक्ष-न.-७७७-निशान, आणुं लक्ष्य.

□ वेध्य, लक्ष्य, शरव्यक, [निमित्त शे. १४३]

* लक्ष्यते लक्षं “युवर्ण-” ५-३-२८॥

इत्यल ।

लक्ष-न.-८७३-आण.

* दशाऽयुतानि लक्षं स्त्री क्लीबलिङ्गः नियुतमपि ।

लक्षण-न.-१०६-आण, लक्ष.

द्र० अङ्कशब्दः ।

* लक्ष्यते अनेनेति लक्षणं ।

‘लक्षणा’-स्त्री-१३२९-आरसी.

द्र० लक्ष्मणाशब्दः ।

लक्ष्महन्-पुं-७७८-(शे. १४३)-आण.

द्र० अजिह्मगशब्दः ।

लक्ष्मण-पुं-३५७-लक्ष्मी वाणा.

□ लक्ष्मीवान्, स्त्रील, (श्रील), [श्रीवत्
शि. २३] ।

* लक्ष्मीरस्त्यस्य लक्ष्मणः, “लक्ष्म्या अनः” ॥७-२-
३२॥ इत्यनः ।

लक्ष्मण-पुं-७०४-लक्ष्मणु (शभना आर्ध).

□ सौमित्रि ।

* लक्ष्मीरस्त्यस्य लक्ष्मणः ।

लक्ष्मण-पुं-१३२८-सारस पदी.

द्र० कुरङ्कशब्दः ।

* लक्ष्मीरस्त्यस्य लक्ष्मणः ।

लक्ष्मणा-स्त्री-३९-श्री चन्द्र प्रेक्ष स्वामी ल.नी भाता.

* लक्ष्मीः शोभनाऽस्त्यस्याः लक्ष्मणा ।

लक्ष्मणा-स्त्री-१३२९-सारसी.

□ सारसी 'लक्षणा' [लक्ष्मणी शि. ११८] ।

* लक्ष्मीरस्त्यस्या लक्ष्मणा 'लक्ष्मणी' इत्यन्ये ।

लक्ष्मणी-स्त्री-१३२९-(शि. ११८) सारसी.

द्र० लक्ष्मणाशब्दः ।

लक्ष्मन्-न.-१०६-त्रा०न, ग्रिह.

द्र० अङ्कशब्दः ।

* लक्ष्यतेऽनेति लक्ष्म "मन्" (उणा-९११)

इति मन् ।

लक्ष्मी-स्त्री-२२६-लक्ष्मी, विष्णु नी पत्नी.

द्र० इन्दिराशब्दः ।

* लक्ष्यते लक्ष्मीः "लक्ष्मोन्तञ्च" (उणा-७१५) इति ईः ।

लक्ष्मी-स्त्री-३५७-संपत्ति, सभृद्धि.

□ विभूति, संपत्ति, श्री, ऋद्धि, संपत् ।

* लक्ष्यते लक्ष्मीः ।

लक्ष्मी-स्त्री-१५१२-शांसा, क्षान्ति.

द्र० अभिख्याशब्दः ।

* लक्ष्यतेऽनया लक्ष्मीः स्त्रीलिङ्गः ।

(लक्ष्मीनाथ)-पुं-२१४-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

लक्ष्मीपुत्र-पुं-१२३३-(शि. १७८)-घोडे.

द्र० अर्वाशब्दः ।

लक्ष्मीपुष्प-पुं-१०६४-पद्मराग मण्डि, भाष्येक.

द्र० अरुणोपलशब्दः ।

* लक्ष्म्याः पुष्पमिव लक्ष्मीपुष्पम् ।

लक्ष्मीवत्-पुं-३५७-संपत्तिवाजे.

द्र० लक्ष्मणशब्दः ।

* लक्ष्मीरस्त्यस्य लक्ष्मीवान् ।

लक्ष्य-न.-७७७-निशान.

द्र० लक्षशब्दः ।

* लक्ष्यते लक्ष्यम्, "य एच्चातः" ॥५-१-२८॥
इति ये लक्ष्यम् ।

लगुड-पुं-७८५-वाङ्डी.

□ दण्ड, यष्टि ।

* लगति प्रहारोऽनेन लगुडः "लगोऽङः"-
(उणा-१७७) ।

लग्न-पुं-११६-राशिग्रोणे उदय.

* लगति क्षितिजे लग्नम्; पुंक्लीबलिङ्गः
"क्षुब्धविरिब्ध"-४-४-७०" इत्यादिना शील्यादिकान्तानो
निपात्यते ।

लग्नक-पुं-८८२-प्रतिनिधि, जमीन.

□ प्रतिभू ।

* लगति सम्बध्यते लग्नः, "क्षुब्धविरिब्ध"-
४-४-७०॥ इति साधुः, के लग्नकः ।

लघिमन्-पुं-२०२-अत्यन्त लक्ष्मणायानी शक्ति,
आठ सिद्धि पौडी प्रथम सिद्धि.

* लघोर्भावो लघिमा, महानपि लघुर्भूत्वा
इपीकतूल इव आकाशो विहरति ।

लघु-पुं-१४२७-नातुं, टुंङुं.

□ ह्रस्व ।

* लङ्घ्यते लघुः-"रङ्घिलङ्घि"-
(उणा-७४०) इत्युर्नलुक् च ।

लघु-पुं-१४७०-जङ्गी.

द्र० अविलम्बितशब्दः ।

* लङ्घते लघुः ।

लघु-पुं-६४०-(शि. १३०)-अगरु, अगर्.

द्र० अगर्शब्दः ।

'लघुलय'-न.-११५८-क्षणावाणानुं भूण.

द्र० उर्शारशब्दः ।

लघुहस्त-पुं-७७२-निशानयाग.

□ शीघ्रवेधिन ।

* लघुर्लाघवयुक्तो हस्तोऽस्य लघुहस्तः ।
(लङ्कापति)-पुं-७०६-रावण्यु.
 द्र० दशकन्धरशब्दः ।
लङ्केश-पुं-६९९-व्याडमा प्रतिवासुदेव.
 * लङ्काया ईशो-लङ्केशः रावणः ।
लङ्केश-पुं-७०६-रावण्यु.
 द्र० दशकन्धरशब्दः ।
 * लङ्काया ईशो लङ्केशः रावणः ।
लङ्काल-न.-६१०-(शे. १२८)-पुंश्च विह, विंग.
 द्र० कामलताशब्दः ।
लङ्कान-न.-४७३-लांशु.
 अपतर्पण ।
 * लङ्क्यतेऽतिक्रम्यते रोगोऽनेन लङ्कनं, लघु शोषणं इत्यस्य वा ।
लङ्कान-न.-१२४८-पक्षी अनेभृग ना न्येयी इहती याव.
 प्लुत, पक्षिमृगात्पनुहारक ।
 * लङ्क्यन्ते लङ्कनम् ।
लङ्का-स्त्री-३११-लाव, शरभ.
 द्र० व्राशब्दः ।
 * लङ्कनं लङ्का ।
(लङ्कालु)-पुं-३९०-शरभाण.
 लङ्काशील, अपत्रविण्यु ।
लङ्काशील-पुं-३९०-शरभाण.
 अपत्रविण्यु, (लङ्कालु) ।
 * लङ्काशीलमस्य लङ्काशीलः ।
लङ्कित-पुं-१४८४-लवण पामेल, शरभायेल.
 हीत, हीण ।
 * लङ्का संजाताऽस्य लङ्कितः ।
लङ्का-स्त्री-७३७-दान, भेट, लांग.
 द्र० आमिषशब्दः ।
 * लायते प्रचलन्तं गृह्यते लङ्का पुंस्त्रीलिङ्गः
 “कूर्चचूर्ची-” (उणा-११३) इति निपायते ।

लङ्गिका-स्त्री-५३३-वेश्या.
 द्र० अङ्गनाशब्दः ।
 * लङ्गति भर्त्सयते लङ्गिका ।
लङ्गा-स्त्री-११५९-कमुणो, कमुंल.
 द्र० कमलोत्तरशब्दः ।
 * लटति लङ्गा-“लटिखटि-” (उणा-५०५)
 इति वः ।
लङ्गह-न.-१४४५ (शि. १२६)-सुंहर, मनोहर.
 द्र० अभिरामशब्दः ।
लङ्गडुक-पुं-४०० (शे ६८)-लोड, पाड अने
 धीधी अनायेलो वाडु.
 [मोदक शे. ६८] ।
लता-स्त्री-१११७-वल्ली, वेतो.
 प्रतति, व्रतति वल्ली, (वलि) ।
 * लाति लता “पृथिरिजि”-(उणा-२०८)
 इति क्तिदतः ।
लता-स्त्री-१११९-गणी.
 शिखा, शाखा ।
 * लाति लता ।
‘लता’-स्त्री-११४९-डांग, सुगंधी धंउलो.
 द्र० प्रियङ्गुशब्दः ।
लतापण-पुं-२१९-(शे. ६५)-विण्यु, कृण्यु.
 द्र० अच्युतशब्दः ।
लपन-न.-५७२-पुंभ.
 द्र० आननशब्दः ।
 * लप्यतेऽनेनेति लपनम् ।
लपित-न.-२४१-(शे. ८२)-वाली, वयन.
 द्र० भापितशब्दः ।
लब्ध-न.-१४९०-मेणवेलुं.
 द्र० आरादितशब्दः ।
 * लभ्यते स्म लब्धम् ।
लब्धवर्ण-पुं-३४१-विदान, पंडित.
 द्र० अभिरुपशब्दः ।

* लक्ष्मणं वर्णानं प्रसिद्धिर्हेतुः य लक्ष्मणवर्णः ।

लभ्य-न.-७४३-न्याययुक्त, व्याख्यायी.

द्र० अभिनीतशब्दः ।

* लभ्यते लभ्यम् “शक्तिविकि-” ५-१-१९॥

इति यः ।

लम्पट-पुं-४२९. (शे. १०४)-अतिशोभी.

द्र० अभिलाषुक्शब्दः ।

लम्बिका-स्त्री-५८५-५३७ली.

सुधास्रवा, वण्टिका, गलद्युण्डिका ।

* लम्बते लम्बिका ।

लम्बिका-स्त्री-२९४-(शे. ८८)-वाङ्मय विशेष.

लम्बोदर-पुं-२०७-गणेश, विनायक.

द्र० आखुगशब्दः ।

* लम्बमुदरस्य लम्बोदरः ।

लम्भन-न.-१५२०-प्राप्ति, लाभ.

प्रतिलम्भ ।

* लभ्यते लम्भनम् ।

लय-पुं-२९२-गीत-तृत्य-वाद्य-क्षय अने क्रिया वगेरेतुं साम्यपाणुं.

* मानमेययोरत्यूनधिक्ये श्लिष्टता लयः ।

लयानुग-पुं-१४१०-श्लोक क्षयवाणु गान.

एकतरल ।

* लयोऽनुगाऽस्य लयानुगः समन्वितलय इत्यर्थः ।

ललन-न.-५५६-क्रीडा, रमत.

द्र० कूर्दनशब्दः ।

* लल्यते ललनम् ।

ललना-स्त्री-५०५-क्रीडावाणी स्त्री.

द्र० अङ्गनाशब्दः ।

* ललति लल्यते वा ललना ।

ललना-स्त्री-५८५-(शे. १२३)-श्ल.

द्र० जिह्वाशब्दः ।

ललन्तिका-स्त्री-६५७-नाभि सुधी वटकती कंठी.

* लभ्यमाना कण्ठसूपा लडत्यलङ्करोति ललन्ती, के ललन्तिका ।

ललाट-न.-५७३-कपाल.

भाल, गोधि, अलीक, अलिक ।

* ललतेऽत्रालङ्का रोललाटम् “अतिया-” (उणा-१४५) इत्याटः ।

ललाटिका-स्त्री-६५५-ललाटेतुं आसूषण्य, द्रामणी.

पत्रवाद्या ।

* ललाटे भवा ललाटिका ललाटमण्डनं “कर्ण-ललाटात् कल्”-६-३-१४१ ॥

ललामक-न.-६५२-कपाले वटकती पुष्पभावा द्रामणी.

* लाति शोभां ललाम मुण्डमालारख्यं “सामन्ना-त्मन्”-(उणा-९१६) इति मनि निपात्यते, लडत्यत्रे ललाममित्यदन्तं वा- “रुक्मशीष्म”-(उणा-३४६) इति मे निपात्यते, द्वाभ्यामपि टे ललामकम् ।

ललित-न.-५०८-स्त्रीभाना स्वाभाविक १० अक्ष-क्षर पैक्षी आठमो अक्ष-क्षर.

* लल्यते ललितम् मसृणाङ्गन्वासः ।

लव-पुं-१३६-भे क्षाष्टा प्रभाण्य अथवा क्षत्रीस-निभेण प्रभाण्य सभय.

* लनाति परिच्छिनत्ति कालमिति लवः ।

लव-पुं-७०४-रामनो पुत्र.

* लनाति शत्रून् लवः ।

लव-पुं-१४२७-वेश, अक्ष, अंश.

वृष्टि, ‘वृष्टी’, मात्रा, क्षेय, कण ।

* ल्यते लवः ।

लव-पुं-१५२१-छेद्वुं, क्षपणुं.

अभिलाव, लवन ।

* लवनं लवः ।

लवङ्ग-न.-६४६-क्षणीग.

देवकुसुम, श्रीसंघ, (श्रीपर्याय) ।

* ल्यते लवङ्गं “पतितमि”-(उणा-९८) इत्यङ्गः ।

लवण-न.-९४१-समुद्रतुं भीडुं.

सामुद्र, अक्षीव, वक्षिर ।

* लुनाति स्वस्थानं लवणम् ।

लवण-पुं-१३८८-आशेऱस.

सर, सर्वरस ।

* स्वदते लवणः “चिककण”-(उणा-१९०)
इत्यणो निपात्यते, लुनाति जाड्यमिति वा नन्द्यादित्वा-
दनो णं च ।

लवणखानि-पुं-९४१-भीडानी आणु.

र्मा ।

* लवणस्य खानिराकरो लवणखानिः ।

लवणवारि-पुं-१०७५-सवणु समुद्र.

(लवणोद) ।

* लवणं वारि यस्य स लवणवारिः ।

(लवणोद)-पुं-१०७५-सवणु समुद्र.

लवणवारि ।

लवन-न.-१५२१-छेदुं, क्षपुं.

लव, अमिलाव ।

* लयते लवनम् ।

लवित्र-न.-८९२-धातरुडुं.

दात्र ।

* लुनन्त्यनेन लवित्रम्, “लघुस्”-५।२।८७।
इति इत्रः ।

लशुन-पुं-११८६-ससणु.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* लण्यतेऽभिलष्यते लशुनः “लषे श च”
(उणा-२८९) इत्युनः ।

‘लशून’-न.-११८७-ससणु.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

लस्तक-पुं-७७५-धनुष्यने। मध्यभाग, प्रथम
स्थान.

* लसति श्लिष्यति करोऽत्र लस्तकः
“कीचकपेचक”-(उणा-३३) इत्यके निपात्यते ।

लहरी-स्त्री-१०७६-पाणुना मोटा तरंगो.

उल्लोल, कल्लोल ।

* जलं हरति लहरिः, प्रयोदरादित्वात् । इत्यां
लहरी ।

लाक्षा-स्त्री-६८५-वाण.

द्र० कुमिजाशब्दः ।

* लसति श्लिष्यति लाक्षा “लाक्षाद्राक्षा”-
(उणा-५९७) इत्यक्षे निपात्यते ।

लाङ्गल-न.-८९०-डण.

सीर, गोदारण, हल ।

* लङ्गति गच्छति लाङ्गलम् ‘नहिलङ्गेदीर्घश्च’
(उणा-४६६) इत्यलः ।

लाङ्गली-स्त्री-११५१-नाणितेरी.

द्र० नालिकेरशब्दः ।

* नालिकान् नाल्युक्तान् पुष्पादीनीरयति वा
हलाकारपत्रशाखत्वात्लाङ्गली ।

‘लाङ्गुल’-न.-१२४४-पू०छुं.

द्र० पुच्छशब्दः ।

लाङ्गुलिक-पुं-११९९-ग्रेक प्रकारतुं स्थावर
विप.

द्र० अङ्कोल्लसारशब्दः ।

* लाङ्गुली प्रयोजनमस्य लाङ्गुलिकः, यदाह-
लाङ्गुलिकं तूपविषं लाङ्गुलीमूलमेव तत् ।

लाङ्गुल-पुं-न.-१२४४-पू०छुं.

द्र० पुच्छशब्दः ।

* लगति चलति लाङ्गुलं पुंक्लीबलिङ्गः “दूकूल-
कुकूल”-(उणा-४९१) इत्यले निपात्यते ।

लाङ्गुल-न.-६१०-(शे.१२८)-पुडुप विह, विंग.

द्र० कामलताशब्दः ।

लाज-पुं-स्त्री-४०१-योष्पानी धाणी, भभरा.

द्र० अक्षतशब्दः ।

* लाज्यन्ते मृज्यन्ते लाजाः, पुंस्त्रीलिङ्गः, बहु-
वचनान्तश्च ।

लाञ्छन-न.-१०६-यिन्ङ, निशानी.

द्र० अङ्कशब्दः ।

* लाञ्छयते अनेनेति लाञ्छनम् ।

लाञ्छनी-स्त्री-५२९-(शे.११२)-असती, कुवटा
स्त्री.

द्र० अविनीताशब्दः ।

लान्तकज-पुं-९३-छुं। देवसोऽकं ना वैभानिकं
देव.

* लान्तक कल्पे जाताः लान्तकजाः ।

‘लावु’-स्त्री-११५५-तुंअडी.

द्र० अलावृशब्दः ।

‘लावू’-स्त्री-११५५-तुंअडी.

द्र० अलावृशब्दः ।

लाभ-पुं-८६९-नई, इयहो.

□ फल ।

* लभ्यते इति लाभः ।

लाभान्तराय-पुं-७२-तीर्थंकरमां न होय ते
१८ होय पैकी भीजे होय.

‘लामञ्जक’-न.-११५८-काणावाणानुं भृण.

द्र० उशीरशब्दः ।

लालस-पुं-४२९-(शे.१०४)-अतिसोली.

द्र० अभिलाषुकशब्दः ।

लालसा-पुं-स्त्री-५४१-दोहद.

□ दोहद, दौहद, श्रध्धा ।

* भृशं लसनं लालसा पुंस्त्रीलिङ्गः, अमरस्तु
“दोहदमिच्छायाम् इच्छातिरेकं तु लालसाम्” आह ।

लाला-स्त्री-६३३-लाण.

द्र० आस्यासवशब्दः ।

* लाति लालां “मिल्लाच्छमल्ल”-(उणा-४६४)
इति ले निपात्यते, लालयते वा ।

अ. ७७

लालत्रिष-पुं-१३१३-लाण मां उरवाणा कशे-
गिया वगेरे.

लालास्राव-पुं-१२११-कशेगियो.

द्र० अष्टपाशब्दः ।

* लालां स्रवति लालास्रावः ।

लालिक-पुं-१२८३-पाडो.

द्र० कामरशब्दः ।

* लाटाः सन्त्यस्य लालिकः, व्रीह्यादित्वादिकः ।

लालिनी-स्त्री-६६४-(शे. १३५)-स्त्रीनी कुडनो
कंदोरो, भेषवा.

द्र० कटिसूत्रशब्दः ।

लावण-न.-४११-भीकथी संस्कारितं द्रव्य.

* लवणे संस्कृतं लावणम् “संस्कृते भक्ष्ये”

६।२।१४०। इत्यण् ।

(लावण)-पुं-१०७५-लवणु समुद्र.

लास्य-न.-२८०-नृत्य, नाच.

द्र० ताण्डवशब्दः ।

* लस्यते लास्यम् ।

लिक्षा-स्त्री-१२०८-दीप.

□ रिक्षा ।

लिखिता-स्त्री-४८४-(शे.३६)-लिपि, लभाणु,
अक्षरन्यास.

द्र० अक्षरन्यासशब्दः ।

लिङ्ग-न.-६१०-पु३प यिन्ङ, सिंग.

द्र० कामलताशब्दः ।

* लिङ्गयतेऽनेन लिङ्गम् ।

लिङ्गवृत्ति-पुं-८५६-आद्यविका भाटे वेष सम्पते।
पाभंडी.

□ धर्मध्वजिन् ।

* लिङ्गाद् जयदेवृत्तिर्जीविकाऽस्य लिङ्गवृत्तिः ।

लिपि-स्त्री-४८४ लभाणु, अक्षरन्यास.

द्र० अक्षरन्यासशब्दः ।

* लिप्यन्तेऽनया पत्रं लिपिः "नाभ्युपान्त्या"-
(उणा-६०९) इति क्रिः, जपादित्वाद् वत्वे लिपिः ।

लिपिकर-पुं-४८४-लेपक, लपनार.

द्र० अक्षरचञ्चुशब्दः ।

* लिपिं करोति लिपिकरः "संख्याहृदीवा"-
पा१।१०२॥ इतिटः ।

लिप्त-न.-१४८३-लेपापेलुं, लीपेलुं.

□ दिग्घ ।

* लिप्यते लिप्तम् ।

लिप्तक-पुं-७७९-अरेवाण् आण्.

□ दिग्घ, विपाक्त ।

* लिप्यते स्म लिप्तकः ।

लिप्सा-स्त्री-४३०-ह्रस्वि, अभिसापा.

द्र० अभिसापशब्दः ।

* लक्ष्मिच्छा लिप्सा ।

लिप्सु-पुं-४२९-लोभी, अतिलोभी.

द्र० अभिलापुकशब्दः ।

* लक्ष्मिच्छुलिप्सुः ।

लिवि-स्त्री-४८४-लिपि.

द्र० अक्षरन्यासशब्दः ।

(लिविकर)-पुं-४८४-लेपक, लेलीओ.

द्र० अक्षरचञ्चुशब्दः ।

लिह-न.-७-(५) आ शण्ड बोळयवायक थी
वोडतां बोळक वायक शण्ड पते छे. उदा.
अमृतलिह ।

लीला-स्त्री-५०७-शृंगार. येषा.

* लीला शृङ्गारचेष्टाविशेषः ।

लीला-स्त्री-५०७-स्त्रीयोगां स्वाभाविक १०
अक्षरं पौष्टी १ ले अक्षरं.

* लीयते लीला वाग्वेषचेष्टितैः प्रियस्थानुकृ-
तिः ।

लीला-स्त्री-५५५-हीडा. रभत.

द्र० कृदन्तशब्दः ।

* ललनं लीला भिदादिच्चादकि निपात्यते ।

(लीलावती)-स्त्री-५०७-लीलावणी स्त्री.

द्र० मानिनीशब्दः ।

लुठित-न.-१२४५-घोडानुं लभीन उपर आणोत्तुं.

□ अपावृत्त, परावृत्त, वेळित ।

* लोठनं लुठितम् ।

लुप्तवर्णपद-न.-२६६-अक्षर अथवा पद रही
अथ तेषुं पथन.

□ प्रस्त, (ध्वस्त) ।

* लुप्ता वर्णाः पदानि चात्र लुप्तवर्णपदम् ।

लुब्ध-पुं-४२९-ले.ली, अतिलोभी.

द्र० अभिलापुकशब्दः ।

* लभ्यति स्म लुब्धः ।

लुब्धक-पुं-९२७-शिकारी, पारधी.

□ व्याघ, मृगवधाजीविन्, मृगयु ।

* लभ्यति स्म लुब्धः के लुब्धकः ।

लुम्बी-स्त्री-११२६ (शि. १०१)-नदिं पीलेकी
इं पयोतो शुभो.

द्र० गुच्छशब्दः ।

'लुलाप'-पुं-१२८२-पाडे.

द्र० कासरशब्दः ।

लुलाय-पुं-१२८२-पाडे.

द्र० कासरशब्दः ।

* 'लुलिः सौत्रः' लोलति पङ्के लुलायः "कृलि-
लुलिः" (उणा-३७२) इति कायः ।

लुलित-न.-१४८०-ललावेतुं, इंपेतुं.

द्र० आन्डोलितशब्दः ।

* 'लुलिः सौत्रः' लुल्यते लुलितम् ।

लृता-स्त्री-१२१०-करोणियो.

द्र० अष्टपादाब्दः ।

* ल्यते लृता “लृम्नो वा” (उणा-२०२)

इति कित् तः ।

लृन्-न.-१४८९-छेदायेलुं, आपेक्षुं.

द्र० कृत्तशब्दः ।

* ल्यते लृत्तं त्वादित्वात् क्तस्य नत्वम् ।

लृम्न-न.-१२४४-पृ०छट्टुं.

द्र० पुच्छशब्दः ।

* ल्यते लृम् कर्त्तवलिङ्गः “मात्मन्मात्मन्”

(उणा-९.१६) इति निपात्यते ।

लृमविप-पुं-१३१२-पृ०छराभां जेरवाणो धी०छी.

लेख-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिपशब्दः ।

* लिख्यन्ते चित्रादौ ध्यानार्थमिति लेखाः, हस्तादौ प्रशस्ता लेखाः सन्त्येपामिति वा अघ्रादित्वादः ।

लेखक-पुं-४८३-ले०अक, वपनार.

द्र० अक्षरचञ्चुशब्दः ।

* लिखति लेखकः ।

लेखा-स्त्री-१४२३-ओदी, पंडित.

द्र० आलिशब्दः ।

* लिख्यतेऽनया लेखा, भिदादित्वात् माधुः ।

लेपक-पुं-९२२-(शि. ८१)-कडियो, धी०पनार.

□ पलगण्ड, लेप्यकृत् ।

लेपन-न.-६२३-(शि. १२६)-मांस.

द्र० आमिपशब्दः ।

लेप्यकृत्-पुं-९२२-कडियो, धी०पनार.

□ पलगण्ड [लेपक शि. ८१] ।

* लेप्यं करोति लेप्यकृत् ।

लेप्यमयी-स्त्री-१०१४-चीतरेदी पृत्ती, भाटी वगेरेनी यनावेदी पृत्ती

□ अञ्जलिकारिका ।

* लेप्यनिर्मिता पुत्रिका ।

लेलिहान-पुं-१३०४-सर्प, नाग.

द्र० आशीविपशब्दः ।

* भृशं लेदीत्येवं दीतो लेलिहानः, लिहेर्यङ्लुबन्ताद् “वयः शक्तिर्दालि” ५।२।२४॥ इति शानः ।

लेश-पुं-१३६-ये क्वा प्रभाणु.

* लिश्यतेऽल्पीभवति लेशः ।

लेश-पुं-१४२७-अल्प, अंश.

□ वृद्धि, ‘वृद्धी’, मात्रा लव, ऋण ।

* लिश्यते लेशः ।

लेप्टु-पुं-९७०-भाटीनुं देङ्.

□ लोप्ट, लोप्ट, दलि, (दली) ।

* लिश्यते लेप्टुः पुंलिङ्गः “कृषिकर्म्य”-(उणा-७७३) इति बहुवचनात् तुन् ।

लेह-पुं-४२३-प्रापुं, लोहन.

द्र० अदनशब्दः ।

* लेहनं लेहः ।

लेहन-न.-४२४-याटपुं.

□ जिह्वास्वाद ।

* लिह्यते लेहनम् ।

लोक-पुं-५०१-लो०क, प्रज.

□ जन, प्रजा ।

* लोके पश्यते व्यवहारान्, लोक्यते वा लोकः ।

लोक-पुं-१३६५-वगत, दुनिया.

द्र० जगत्शब्दः ।

* लोकेऽवलोकतेऽनन्तज्ञानो भावाभावा नस्मिन्निति लोकः ।

लोक-पुं-१३६५-अव-अव-धर्मरितकय वि. ना आधारभूत क्षेत्र.

* जीवाः प्राणवन्तः एकन्त्रियादयः, तेभ्योऽन्ये-ऽर्जावा धर्मास्तिकायादयः, तेषामाधारभूतं क्षेत्रं लोकः ।

लोकजित-पुं-२३५-अुद्ध, सुगत.

द्र० अद्रयशब्दः ।

* लोकान् जयति लोकजित् ।

लोकनाथ-पुं-२३५-(शि. ८१)-अुद्ध, सुगत.

द्र० अद्रयशब्दः ।

लोकनाभ-पुं-२१९-(शि. ७३)-विष्णु, इष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

(लोकपाल)-पुं-६९०-राज्म.

द्र० नृपशब्दः ।

लोकप्रकाशन-पुं-९८-(शि. १०)-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

लोकबन्धु-पुं-९८-(शि. १०)-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

लोकविन्दुसार-न.-२४८-१४ पूर्व पौडी १४ मुं पूर्व.

* इह लोके श्रुतलोके वा विन्दुरिवाक्षरस्य सर्वोत्तमं सर्वाक्षरसनिपातपरिनिष्ठितत्वेन लोकविन्दुसारम् ।

लोकालोक-पुं-१०३१-अधकार अने प्रकाश वच्ये आवेलेो ते नाभनेो इविपत पवत.

□ चक्रवाल ।

* अन्तर्लोक्यतेऽस्य, बाह्यं च न लोक्यतेऽनर्क-त्वात् लोकालोकः यत्कालिदासः “प्रकाशश्चान्वकारश्च लोकालोक इवाऽचलः ।”

लोकेश-पुं-२१३-धला.

द्र० अजशब्दः ।

* भूरादीन् सप्त लोकानीष्टे लोकेशः ।

लोचन-न.-५७५-आंभ.

द्र० अम्बकशब्दः ।

* लोच्यतेऽनेन लोचनं ।

लोट-न.-३०७-(शि. ८८)-आंसु.

द्र० अस्त्रशब्दः ।

लोध्र-पुं-११५९-लोधरतुं आऽ.

द्र० गालवशब्दः ।

* रुणद्धि व्रणं रोध्रः लव्ये लोध्रः ।

लोपाक-पुं-१२९१-शियाणने भणतुं प्राप्ती

□ गुण्डिव ।

* लुम्पति लोपाकः “भवाक”-(उणा-३७) इति

निपातनादकः ।

लोपामुद्रा-स्त्री-१२३-अगरत्य ऋषिनी पत्नी.

□ कौपीतकी, वरप्रदा ।

* पतिशुश्रूषालोपेषु न मुदं राति लोपामुद्रा ।

लोप्त्र-न.-३८३-योरीनुंधन.

* लुप्यते लोप्त्रं चौयधनं “हुयामा”-(उणा-४५१) इति वः ।

लोभ-पुं-४३०-लोभ.

द्र० अभिलाषशब्दः ।

* लोभनं लोभः ।

लोभन-न.-१०४४-(शि. १६३)-सोनुं.

द्र० अजुंनशब्दः ।

लोभ्य-पुं-११७२-भग.

□ मुद्ग, प्रथन, बलाट, हरित, हरि ।

* लुभ्यते लोभ्यः ।

लोमकर्ण-पुं-१२९६-ससलुं.

□ शशमृदुलोमक, श्लिक ।

* लोमाकीर्णौ कर्णावस्य लोमकर्णः ।

लोमकिन-पुं-१३१७-(शि. १८७)-पक्षी.

द्र० अगौकमशब्दः ।

लोमन-न.-६३०-रोम, इंवाटा.

द्र० तनूरुहशब्दः ।

* शिरसोऽन्यत्र रोहति रोम, क्लीबलिङ्गः, “सात्मन्नात्मन्” (उणा-९१६) इति मनि निपात्यते, लव्ये लोम, ल्यते इति वा ।

(लोमपादपुरी)-स्त्री-९७७-भागलपुर, यंपापुरी.

द्र० कर्णपूरशब्दः ।

* लोमपादो राजर्षिः तस्य पूः लोमपादपुरी ।

लोमविष-पुं-१३१३-वाण भां जेस्वाणा वाध वगेरे पशु.

लोमहृत्-पुं-१०५९-हृताव.

द्र० आलशब्दः ।

* लोमानि हरति लोमहृत् ।

लोल-न.-१४५५-यपव, अनित्य.

द्र० अस्थिरशब्दः ।
 * लात्यस्यैयं लोलम् "प्रह्यद्भ्यः कित्"
 (उणा-४९४) इत्योलः लोलति वा ।
 लोल-पुं-४२९-(शे.१०४)-लोली.
 द्र० अभिलाषुकशब्दः ।
 लोलघण्ट-न.-११०७-(शे.१७२)-वायु, पवन.
 द्र० अनिलशब्दः ।
 लोला-स्त्री-५८५-७७५.
 द्र० जिह्वाशब्दः ।
 * लोलतीति लोला ।
 लोलुप-पुं-४३०-लोपी, अतिलोपी.
 द्र० अभिलाषुकशब्दः ।
 * लुप्यतेर्यङ्लुवन्तादचि लोलुपः ।
 लोलुभ-पुं-४३०-लोपी, अतिलोपी.
 द्र० अभिलाषुकशब्दः ।
 * लुभ्यतेर्यङ्लुवन्तादचि लोलुभः ।
 लोष्ट-पुं न.-९७०-माटीनुं देङुं.
 द्र० दक्षिणशब्दः ।
 * लुष्यते लोष्टः मृत्शकलं पुंक्लीबलिङ्ग,
 "लुषेष्टः" (उणा-१३८) ।
 लोष्टभेदन-पुं-८९३-मुद्गर, ध्याडा.
 □ कोटिश, [कोटीश शे. ७८] ।
 * लोष्टान् भिनत्ति लोष्टभेदनः ।
 लोह-पुं न.-६४०-अग३, अग२.
 द्र० अगस्त्यशब्दः ।
 * रोहति लोहं पुंनपुंसकः ।
 लोह-पुं न.-१०३७-लोहुं.
 द्र० अयशब्दः ।
 * लुनाति लोहम् पुंक्लीबलिङ्गः "लुगो हः"
 (उणा-५८६) लुहः सौत्रस्य वाऽच् ।
 लोह पुं न.-१०३९-सुवर्णं वगेरे सवर् धातुभ्यो
 पित्तल ३५ वि.
 * रोहति लोहम्, पुंक्लीबलिङ्गः, यदाहुः-

सुवर्णं रजतं ताम्रं रीतिः
 कांस्यं तथा त्रपु ।
 सीसं च धीवरं चैव
 अष्टौ लोहानि चक्षते ।
 शस्त्रं तु विशेषलोहम् ।
 लोहकण्टकसञ्चिता-स्त्री-७८७-(शे. १५०)
 शतधनी, से'कडो भाष्येने सं'द्वार ३२ना३ शस्त्र, तोप.
 □ [शतधनी, चतुष्ताला शे. १५०] ।
 लोहकार-पुं-९२०-कुडार.
 □ व्योकार, कर्मार ।
 * लोहं करोति लोहकारः ।
 लोहज-न.-१०४९-डांसु.
 द्र० असुरोहशब्दः ।
 * लोहाभ्यां जायते लोहजम् ।
 लोहदण्ड-पुं-७८७-(शे. १४६)-अस्त्राना ञेपुं
 शस्त्र, भरपती.
 □ [पट्टिम, सुरोपम, -शे. १४८-तीक्ष्णधार
 शे. १४६] ।
 लोहनाल-पुं-७७९-(शे. १४४) लोढानुं [आणु.
 द्र० एपणशब्दः ।
 लोहपृष्ठ-पुं-१३३४-कं'क पक्षी, आ पक्षीनी
 पां'पथी आणुनी पुं'प थाय छे.
 द्र० कङ्कशब्दः ।
 * लोहवर्णं पृष्ठमस्य लोहपृष्ठः ।
 लोहमात्र-पुं-७८७-(शे. १५१)-इकत लोढानुं
 णनेलुं शस्त्र.
 □ [कणय शे. १५१] ।
 लोहल-पुं-३४९-अस्फुट भोलनार.
 □ अस्फुटवाच्, [काहल शे. ८२] ।
 * लुहः सौत्रः, लोहति मुहति लोहलः "भृदि-
 कन्दि"- (उणा-४६५) इत्यादिसन्दादलः ।
 लोहश्लेषण-पुं-९४४-टं'कणु'पार.
 द्र० टङ्कणशब्दः ।
 * लोहं हेमादि श्लेष्यत्वेन लोहश्लेषणः ।

लोहाभिसार-पुं-७८९-युद्ध यात्रानी पहेलां
शस्त्रधारी राज्ञोनी शस्त्र पूषा.

□ (निराजनाविधि, नीराजन) ।

* लोहं शस्त्रमभिसार्यते प्रसार्यते प्रस्थाप्यतेऽत्रेति

लोहाभिसारः ।

लोहित-न.-६२१-बोडी.

द्र० अमृकशब्दः ।

* लोहितं वर्णं ।

लोहित-पुं-११६९-वाल योषा.

□ रक्तशालि ।

* लोहितो वर्णं ।

लोहित-पुं-१३९५-रातो वधुं.

□ रक्त, रोहित, माञ्जिष्ट, शोण ।

* रोहति रोहितः, लक्ष्म लोहितः ।

लोहितक-पुं-१०६४-पद्मभरागभणि, भाण्डेक.

द्र० असृणोपलशब्दः ।

* लोहित एव लोहितकः, "लोहिताद् मणौ" ॥७३
॥१७॥ इति स्वार्थकः ।

लोहितचन्दन-न.-६४४-केसर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

* लोहितं चन्दनमिव लोहितचन्दनम् ।

लोहिताक्ष-पुं-२१९-(शि.७५)-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

लोहिताङ्ग-पुं-११६-भंगश अङ्ग.

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

* लोहितमङ्गमस्य लोहिताङ्गः ।

लोहोत्तम-न.-१०४४-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* लोहेपूत्तमं लोहोत्तमम् ।

लौकायतिक-पुं-८६३-आर्वाङ्क(नास्तिक).

द्र० चार्वाकशब्दः ।

* लोकस्वायतं लोकायतं बृहस्पतिप्रणीतं शास्त्रं तद्
वेत्स्यधीते वा लौकायतिकः, न्यायादित्वादिकम् ।

लौकायितिक-पुं-८६३-(शि.७६)-आर्वाङ्क,
(नास्तिक).

द्र० चार्वाकशब्दः ।

व

वंश-पुं-२५२-पुराणनापाय लक्षण्य पैश्री व्रीणुं
लक्षण्य.

* वंशः सूर्यवंशादिः ।

वंश-पुं-५०३-कुक्ष, वंश.

द्र० अन्वयशब्दः ।

* वम्यते जन्यतेऽनेन वंशः "पादावमि"-
(उणा-५.२७) इति शः ।

वंश-पुं-११५३-वांस.

द्र० वृगध्वजशब्दः ।

* वमति वंशः "पादावमि"-(उणा-५.२७)

इति शः ।

वंश-पुं-२१९-(शि. ७६)-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

(वंश)-पुं-१२००-गाङ्कभाथी उत्पन्नयनार वांस
वि.

वंशक-पुं-६४०-(शि.५१)-अगड, अगड.

द्र० अगस्त्यशब्दः ।
वंशक्षीरिन्-पुं-११५४-वंशलोचन, वांसकपूर.
 द्र० तुकाक्षीरीशब्दः ।
 * वंशात् क्षीरमस्यां वंशक्षीरी ।
वंशज-पुं-७१३-वंश-द्वय भां उत्पन्न थयेत्.
 वीज्य, वंश्य ।
वंशपत्रक-न.-१०५८-६२ताव.
 द्र० आलशब्दः ।
 * वंशपत्रामं वंशपत्रकम् ।
वंशरोचना-स्त्री-११५४-वंशलोचन, वांसकपूर.
 द्र० तुकाक्षीरीशब्दः ।
 * वंशोत्था रोचना वंशरोचना ।
 'वंशलोचना'-स्त्री-११५४-वंशलोचन.
 द्र० तुकाक्षीरीशब्दः ।
वंशशलाका-स्त्री-२९१-नीलान्तीवश्ये रहेती वांस-
 नी सपी.
 कलिका कृणिका ।
वंशा-स्त्री-१३६१-(शे.१६७)-पीछ नरड.
 [शर्कराप्रभा शे.१६७]।
वंशानुव शचरित-न.-२५२-पुशाणुना पांय लक्षणु
 पौश्री पांयमुं लक्षणु.
 * वंशादनुवंशः वंशानुवंशः सूर्यवंशादिः
 तस्य चरितम् ।
(वंशाभ)-पुं-६४०-अगस्त्य, अगस्त्य.
 द्र० अगस्त्यशब्दः ।
 * वंशोऽस्या अस्ति वंशिका, स्त्रीकलीव-
 लिङ्गः ।
वंशिक-न.-६४०-अगस्त्य अगस्त्य.
 द्र० अगस्त्यशब्दः ।
वंश्य-पुं-७१३-द्वयभां उत्पन्न थयेत्.
 वीज्य, वंशज ।
 * वंशे साधुः भवो वा वंश्यः ।
वक्तृ-पुं-३४६-योग्य गलु भोक्षनार.
 वद, वदावद ।

* वक्तीति वक्ता ।
वक्त्र-न.-५७२-मु०अ.
 द्र० आननशब्दः ।
 * उच्यतेऽनेनेति वक्त्रं "हुयामा"-[उणा-
 ४५१] इति वः, मुदितानि खान्त्रेति वा पृषोदरादि-
 त्वात् ।
वक्त्रमेदिन-पुं-१३८९-तिडत रस, डडुं.
 तिक्त ।
 * वक्त्रं भिनत्ति वक्त्रमेदी ।
वक्र-पुं-११६-भंगत्त अल.
 द्र० अङ्गारकशब्दः ।
 * वच्चति कुटिलं गच्छति वक्रः "ऋज्वजि"-
 (उणा-३८८) इत्यादिना रक् ।
वक्र-पुं-१०८८-नदीना वगां, वभण.
 पुटभेद, [चक्र शि. ९८] ।
 * वच्चति कुटिलं गच्छन्ति वक्राणि "ऋज्व-
 जि"-[उणा-३८८] इति किद् रः ।
वक्र-पुं-१४५६-वांडुं.
 द्र० आविद्धशब्दः ।
 * वच्चति वक्रम् "ऋज्वजि"-[उणा-३८८]
 इति किद् रः ।
वक्रदल-पुं-५८५-(शे.१२३)-ताणवुं.
 ताल, काकुद ।
वक्रदंष्ट्र-पुं-१२८८-(शे.१८१)-भूंड.
 द्र० आत्मनिकशब्दः ।
वक्रवालधि-पुं-१२७८-इतरै.
 द्र० अस्थिभुजशब्दः ।
 * वक्रो वालधिरस्य वक्रवालधिः ।
वक्रय-पुं-८६८-भृश्य, डीभत.
 द्र० अवशब्दः ।
 * अवक्रीयतेऽनेन अवक्रयः "वाऽवाण्यो"
 [३।२।१५६।] इति वादेशे वक्रयः ।
वक्राङ्ग-पुं-१३२५-दंश.
 द्र० चक्राङ्गशब्दः ।

* वक्रमङ्गमेषां वक्राङ्गः ।

वक्रोष्ठिका-स्त्री-न.-२९७-म-६ ङस्य, मलकावयुं

□ स्मित ।

* वक्र ओष्ठोऽस्यां वक्रोष्ठी, स्वाये^१ के वक्रोष्ठिका, स्त्रीकलीबलिङ्गः ।

वक्षस्-न.-६०२-छाती.

द्र० उग्मशब्दः ।

* वक्ष रोपे सप्तरीरोपविषयत्वाद् वक्षतीति वक्षः, क्लीबलिङ्गः “अस्” (उणा-९.५.२) इत्यम् ।

(वक्षोज)-न.-६०३-स्तन.

द्र० उरोजशब्दः ।

(वग्रह)-पुं-१६६-वस्सादनेो अंतराय.

द्र० अवग्रहशब्दः ।

(वग्राह)-पुं-१६६-वस्सादनेो अंतराय.

द्र० अवग्रहशब्दः ।

विड्ङि-स्त्री-६२७-पडभाती पांशणी.

□ पर्युक्त ।

* वङ्कते वक्रीभवति वङ्किः, स्त्रीलिङ्गः “तड्ङिकवङ्कय”-(उणा-६.९.२) इति णिः ।

वङ्क्षण पुं-६१३-मूत्राशयनी नीये साथणनी सन्धिनेो भाग.

* वञ्चति यात्यनेन वङ्क्षणः “चिक्रण”-(उणा-१.९.०) इत्यणे निपात्यते ।

वङ्ग-पुं-९५७-गंगाल देश.

□ हरिकेलीय ।

* वङ्गन्ति वङ्गाः ।

वङ्ग-न.-१०४२-उलर्ध, सीसु.

द्र० आलीनकशब्दः ।

* वङ्गति द्रवति वङ्गम् ।

वङ्ग-न.-१०४३-(शि. १६२)-३पुं.

द्र० कटधौतशब्दः ।

वङ्गशुल्बज-न.-१०४९-कांसु.

द्र० असुराङ्गशब्दः ।

* वङ्गशुल्बाभ्यां जायते वङ्गशुल्बजम् ।

वङ्गारि-पुं-१०५९-दरताल.

द्र० आलशब्दः ।

* वङ्गस्य अरिर्वङ्गारिः ।

वचन-न.-२४१-वाष्ठी, वयन.

द्र० भाषितशब्दः ।

* उच्यते वचनम् ।

वचनीयता-स्त्री-२७०-दोक्षपवा६.

□ जनप्रवाद, कौलीन, विगान ।

* वचनीयस्य भावो वचनीयता ।

वचस्-न.-२४१-वाष्ठी, वयन.

द्र० भाषितशब्दः ।

* उच्यते वचः “अस्” (उणा-९.५.२) इत्यम् ।

वज्र-पुं-३४-दशभां दशपूर्वी.

वज्र-पुं-४८-श्री धर्मनाथ ल.नुं लांछन.

वज्र-पुं न.-१८०-वज्र, ष-६नुं शस्त्र.

द्र० अज्ञानिशब्दः ।

* वजति यात्येव न प्रतिहन्यते वज्रं पुंक्लीब-लिङ्गः “भीवृधि”-(उणा-३.८.७) इति णः ।

वज्र-न.-१०६५-लीशे.

□ सूचीमुख, हीरक, वरारक रत्नमुख्य ।

वज्र-पुं-११४०-थैर.

□ स्नुहि, महातरु [स्नुहा शि. १०२] ।

* वज्र इव वज्रो भेदकत्वात् ।

वज्रकङ्कट-पुं-७०५-लनुमान.

द्र० अर्जुनध्वजशब्दः ।

* वज्रमयः कङ्कटोऽस्य वज्रकङ्कटः ।

वज्रतुण्ड-पुं-२३१ ग३३ पक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

* वज्रवत् तुण्डमस्य वज्रतुण्डः ।

वज्रदक्षिण-पुं-१७४-(शि. ३३)-ध-६.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

वज्रदशन-पुं-१३००-उं-६२.

द्र० आखुशब्दः ।

* वज्रवद् दशना अस्य वज्रदशनः ।
वज्रशृङ्खला-स्त्री-२३९-सोणविष्ठा देवीयो पौष्टी
 त्रीश देवी.
 * वज्रमयी शृङ्खलाऽस्या वज्रशृङ्खला ।
वज्रिजित्-पुं-२३१-ग३३ पक्षी.
 द्र० अरुणावज्रशब्दः ।
 * वज्रिणं जितवान् वज्रिजित् ।
वज्रिन्-पुं-१७१-४-२.
 द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।
 * वज्रमस्यास्ति वज्री ।
वञ्चक-पुं-३७६-४ग, धूर्त, धूर्ताशे.
 द्र० कुहकशब्दः ।
 * वञ्चयते वञ्चकः ।
'वञ्चक'-पुं-१२९०-शियाण.
 द्र० क्रोष्टशब्दः ।
वञ्चति-पुं-११००-(शे. १७०)-अग्नि.
 द्र० अग्निशब्दः ।
वञ्चन-न. -३७९-४गपुं, छेतरपुं.
 द्र० अतिसन्धानशब्दः ।
 * वञ्चयते वञ्चनम् ।
वञ्चित-पुं-४४२-४गायेयो.
 विप्रलब्ध ।
 * वञ्चयते स्म वञ्चितः ।
'वञ्चुक'-पुं-१२९०-शियाण.
 द्र० क्रोष्टशब्दः ।
वञ्जुल-पुं-११३७-नेतर.
 द्र० रथशब्दः ।
 * वजति वञ्जुलः "कुमुल"- (उणा-४८७) ।
 इत्युले निपात्यते ।
'वञ्जुल'-पुं-११३५-अशोः पक्ष.
 द्र० अशोकशब्दः ।
'वञ्जुल'-पुं-११४२-तथ्युः.
 अ. ७८

द्र० तिनिशब्दः ।
वञ्जुला-स्त्री-१२६९-धृषा द्वधवाणी गाय.
 बहुदुग्धा ।
 * प्रचुरं दुग्धमस्या बहुदुग्धा, वजति
 वञ्जुला "कुमुल्लुमुल्ल"- (उणा-४८७) इति निपात्यते ।
वट-त्रि.-११३२-व३नुं आ३.
 न्यग्रोध, बहुपात्, वैश्रवणालय ।
 * वटति वेष्टयति मूलैर्वटः त्रिलिङ्गः ।
वट-पुं-१२००-स्कन्धभांथी उत्पन्न थाय ते व३ वि.
वटक-पुं न.-४०० भाद्य वस्तु, वडा.
 अवसेकिम ।
 * वट्यते वेष्टयते वटकः "बहुलम्" ५।१।
 २। इत्यकद् यद् वा वटति वटः, ततः स्वार्थे कः ।
 पुंस्त्रीबलिङ्गः ।
वटवासिन्-पुं-१९४-यक्ष.
 यक्ष, पुण्यजन, राजन्, गुह्यक ।
 * वटे वसतीत्येवंशीलो वटवासी ।
वटारक-पुं-९२८-दोरी, दोरपुं.
 द्र० गुणशब्दः ।
 * वट्यते वेष्टयते वटारः, "द्वारशृङ्गार"-
 (उणा-४११) इत्यारे निपात्यते के वटारकः ।
वटिका-स्त्री-४००-(शे. ५७)-वरी.
 ईण्डेरिका ।
वटी-स्त्री-९२८-दोरी, दोरपुं.
 द्र० गुणशब्दः ।
 * वटति वटी स्त्रीलिङ्गः ।
वट्ट-पुं-८१३-ननोष्ठ धारण्य उरनार आलक, अटुक.
 माणवक, (वट्ट) ।
 * वटित वेष्टयति मौञ्जी वट्टः "भृमृत्"
 (उणा-७१६) इत्युः ।
वट्टकरण-न.-८१४-ननोष्ठ संस्कार.
 उपनाय, उपनय, आनय ।

* अवदुर्वदुः क्रियतेऽनेन वट्टकरणम् ।

वडवा-स्त्री-१२३३-धोडी.

द्र० अश्रायणशब्दः ।

* वड आग्रहणे सौत्रः, वडति गर्भं वडवा “वडिवट्टि”-(उणा-५१५) इत्यवः वडं वळं हयं वा वानीति वा अश्रवोऽस्यां वेति नैहकताः ।

वडवा-स्त्री-५३४-(शि.११४)-दारि.

द्र० कुट्टहारिकाशब्दः ।

वडवाग्नि-पुं-१८-(प.)-वडवानल समुद्र नो अग्नि.

वडवानल-पुं-१८-(प.)-वडवानल समुद्रनो अग्नि.

‘वडवानल’-पुं-११००-वडवानल.

द्र० अन्ध्यग्निशब्दः ।

वडवामुख-पुं-११००-वडवानल समुद्र नो अग्नि.

द्र० अन्ध्यग्निशब्दः ।

* वडवाया इव मुखमस्य वडवामुखः ।

वडवामुख-न.-१३६२-पाताल, नागशेख.

द्र० अधोमुखनशब्दः ।

* वडवामुखमिव मुखमस्य वडवामुखम् ।

(वडवावह्नि)-पुं-१८-(प.)-वडवानल, समुद्र नो अग्नि.

वडवासुत-पुं-(दि. व.)-१८१-स्वर्गना वेष.

द्र० अन्धिशब्दः ।

* वडवायाः सुतौ वडवासुतौ ।

वडिश-पुं-९२९-भाषायां पडडवा नो आंङो गरल.

मत्स्यवेधन, ‘वडिश’ ।

* ‘वड आग्रहणे सौत्रः’ वड्यतेऽनेन वडिशं, स्त्रीकलीबलिङ्गः, “कुलिक्रनि”-(उणा-५३४) इतीशः ।

‘वड’-न.-१४३०-विशाण.

द्र० उरुशब्दः ।

वणिग्मार्ग-पुं-९८८-गण्डर, दुडानोनी श्रेष्ठि.

विपणि, विपणी, [पण्यवीथी, पण्यवीथिका शि.८५] ।

* वणिजां मार्गो वणिग्मार्गः ।

वणिज्-पुं-८६७-वेपारी.

द्र० आपणिकशब्दः ।

* पणायति व्यवहरते वणिक “भृपणिभ्यां”-(उणा-८७५) इतीज्, वणादेशश्च ।

वणिज्या-स्त्री-८६७-वेपार.

सत्वानृत, वणिज्य ।

* वणिजः कर्म “मन्विणिवणित्वाद्”-७।१।६३। इति ये वणिज्या ।

वण्ट-पुं-८९२-दातरानी भुङ्, दाथी.

* वण्ट्यते विभज्यते वण्टः ।

वण्ट-पुं-१४३४-भाग, डिस्सो.

अंश, भाग, वण्टक ।

* वण्ट्यते विभज्यते वण्टः ।

‘वण्टक’-पुं-१४३४-भाग, डिस्सो.

द्र० अंशशब्दः ।

वण्ड-पुं-४५५-अराय आमडी वाणो.

शिपिविण्ट, दुश्चर्मन्, दिनग्नक ।

* वण्डते पिधत्ते वण्डः वनति वा “पञ्चमाङ्गुः” (उणा-१६८) इति डः ।

वत्स-न.-६५४-(शि.५३)-भरतक उपर मुगुठ ना आशरे नापेली भावा.

द्र० अवतंसशब्दः ।

वत्-अ.-१५४२-(शि.२००)-नेथो, सरणो.

द्र० एवशब्दः ।

‘वतोका’-स्त्री-१२६७-वत्स भरी लतो डोय तेपी गाय.

अवतोका, सवद्गर्मा ।

वत्स-पुं-न.-६०२-छाती.

द्र० उरुशब्दः ।

* वदत्यनेन वत्सः पुंक्लीबलिङ्गः “मावावय”-(उणा-५६४) इति सः ।

वत्स-पुं-१२६०-वाशरडो.

शङ्करि, तर्ग ।

* वदति मातरं दृष्ट्वा वत्सः “मावावद्य”-
(उणा-५६४) इति सः ।

वत्स-पुं-१५७-(शे.२७)-वत्स.

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

वत्सक-पुं-११३७-धन्ववन्तुं आऽ.

द्र० कुटजशब्दः ।

वत्सकामा-स्त्री-१२७१-वाञ्छरुडाने धञ्छिनारी
गाय.

वत्सला ।

* वत्सं स्नेहात् कामयते वत्सकामा ।

वत्सतर-पुं-१२६०-भोटो वाञ्छरुडो.

दम्प ।

* हसितो वत्सो वत्सतरः “वत्सोश्चाश्चप”-
७।३।११॥ इति तरट्, हसो द्वितीयवयःप्राप्तिः ।

वत्सनाभ-पुं-११९६-स्थावर वत्सपति ऋन्य
जेर.

द्र० अङ्गोत्तरशब्दः ।

* वत्सस्यैव नाभिरस्य वत्सनाभः ।

वत्सपत्तन-न.-१७५-कौशाम्बी नगरी.

कौशाम्बी ।

* वत्सराजस्य वत्सदेशे वा पत्तनं वत्सपत्तनम् ।

वत्सर-पुं-१५८-वत्स.

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

* वसन्ति ऋतवोऽत्र वत्सरः “भीज्यजि”-(उणा-
४३९) इत्यादि नासरः ।

वत्सरादि-पुं-१५२-भागशर भद्रिनो.

द्र० आग्रहायणिकशब्दः ।

* वत्सरस्यादिर्वत्सरादिः ।

वत्सल-पुं-४७८-स्नेहवाणो, प्रेमाण-

स्निग्ध ।

* वत्सोऽस्त्यस्य वत्सलः, सिध्मादित्वाद् लः ।

वत्सला-स्त्री-१२७१-वाञ्छरुडाने धञ्छिनारी गाय.

वत्सकामा ।

* वत्सं ल्यति वत्सला, वत्सोऽस्त्यस्या वा

सिध्मादित्वाल् लः ।

वत्सादनी-स्त्री-११५७-गणो.

द्र० अमृताशब्दः ।

* वत्सैरद्यते वत्सादनी ।

वद-पुं-३४६-योऽन्य आऽ षोडशर, वक्ता.

वक्ता, वदावद ।

* वदतीति वदः ।

वदन-न.-५७२-मुष्.

द्र० आननशब्दः ।

* उद्यतेऽनेनेति वदनम् ।

वदान्य-पुं-३५१-प्रियवाशीथी दान आपनार.

वदान्य ।

* वदाने साधुर्वदान्यः ।

वदान्य-पुं-३५१-प्रियवाशीथी दान आपनार.

वदन्य ।

* प्रियंवदः दानशीलः सन् वदति प्रियं ददा-
नो वदान्यः “वदिसहिभ्यामान्यः” (उणा-३८१)
इत्यान्यः दानशीलप्रियवाचो वदान्यो पृथगित्येके ।

जागुरिः-“शकलो वदान्यः प्रियवाक् वदान्यो
दानशीलकः ।”

वदाल-पुं-१२४५-(शे.१६७)-दामर दाद वाणो
मञ्छ.

द्र० वादालशब्दः ।

वदावद-पुं-३४६-वक्ता, व्याज्यपी षोडशर.

वद, वक्ता ।

* वदतीति वदावदः “चराचर”-७।१।१३॥
इत्यचि कुतद्वित्तो वा निपात्यते ।

वद्वी-पुं-स्त्री-९१५-यामडीती दोरी, वाधर.

नद्वी, वरत्रा ।

* वर्धते दीर्घीभवति चमरञ्जुत्वात् वद्वी
पुंस्त्रीलिङ्गः, “भीवृषि”-(उणा-३८७) इति रः ।

वध-पुं-३७०-डिंशा.

द्र० अपासनशब्दः ।

*हननं वधः “हनो वा वधू च” ५।३।४दा॥
इत्यञ् ।

वधू-स्त्री-८-(प.) आ शब्द जेऽवाधी पत्नी वायञ्

शब्द एते छे उदा. शिव वधू.

वधू-स्त्री-५०३-स्त्री, नारी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* उच्यते वधूः “वहेध्वं च” (उणा-८३२)
इत्युः ।

वधू-स्त्री-५१३-पत्नी.

द्र० कलत्रशब्दः ।

* उच्यते वधूः ।

वधू-स्त्री-५१४-पुत्रवधु.

द्र० जनीशब्दः ।

* उच्यते वधूः ।

वधूटी-स्त्री-५१२-परशुखी युवान स्त्री.

□ सुवासिनी, चिरिण्टी, (स्ववासिनी, वध्वटी)

[चिरिण्टी, चिरण्टी शि.४०] ।

* वध्नाति कटाक्षैर्वधूटी “वध्वेः” (उणा-
१५७) इति क्तिट्: “वयस्यनन्त्ये” २।४।२१॥
इति छीः ।

वधूटी-स्त्री-५१४-(शि.४१)-पुत्रवधू.

द्र० जनीशब्दः ।

(वध्वटी)-स्त्री-५१२-परशुखी युवान स्त्री.

द्र० वधूटीशब्दः ।

घन-न.-१०६९-पाल्नी.

द्र० अपशब्दः ।

* वनति वनम् ।

वन-न.-१११०-जंगल.

द्र० अटवीशब्दः ।

* वन्यते वनं वर्षादित्वाद् ।

वनगव-पुं-१२८६-रौज.

□ गवय, गोसदृश, अश्ववारण ।

* वनस्य गौर्वनगवः ।

वनन्तप-पुं-१२८०-(शि.१८२)-दूतरो.

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

वनप्रिय-पुं-१३२१-कैयल.

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

* वनं प्रियमस्य वनप्रियः ।

वनविडाल-१३०१-(शि.१२५)-जंगली गिलाडो.

द्र० आखुभुजशब्दः ।

वनमक्षिका-स्त्री-१२१५-डांस, जंगली मांष.

□ देश ।

* मक्षति मक्षिका, वनस्य मक्षिका वनमक्षिका ।

वनमालिन्-पुं-२१७-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* वनमालाऽस्त्यस्य वनमाली, शिखादित्वादिन् ।

वनराज-पुं-१२८५-(शि.१८४)-सिंह.

द्र० इभारिशब्दः ।

वनवह्नि-पुं-११०१-दावानल, जंगलतो अग्नि.

□ दव, दाव ।

* वनस्य वह्निर्वनवह्निः ।

वनव्रीहि-पुं-११७६-जंगली ज्योष्णा.

□ नीवार ।

* वनस्य व्रीहिर्वनव्रीहिः ।

वनभृङ्गाट-पुं-११५६-गोपश.

द्र० गोक्षुरशब्दः ।

वनस्पति-पुं-१११६-कूल न आवता प्रथमथी
ज इव आवे तेवुं.

* पुण्यैर्विता फलवान् वृक्षः वनस्पतिः,
वर्चस्कादित्वात् साधुः ।

वनाज-पुं-१२७८-जंगली पक्षरौ.

द्र० इडिक्कशब्दः ।

* वनस्याजो वनाजः ।

वनाश्रय-पुं-१३२३-काण्डा नी सात वनत पैडी
येक वनत.

* वनमाश्रयोऽस्य वनाश्रयः ।

‘वनायु’-पुं-१२९३-हस्त्यु.

द्र० कुरङ्गशब्दः ।

वनिता-स्त्री-५०३-स्त्री, नारी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* वन्यते भज्यते स्म वनिता ।

वनीपक-पुं-३८७-भाग्य, याचक.

द्र० अर्थिनशब्दः ।

* धनुते याचते वनीपकः “कीचकपेचक”-
(उणा-३३) इत्यादिशब्दादकान्तो निपात्यते ।

वनौकस्-पुं-१२९२-वानर, वांढरो.

द्र० कपिशब्दः ।

* वने ओकोऽस्य वनौकाः ।

वन्दनमालिका-स्त्री-१००८-तोऱणु उपर मंगल
भाटे अधाती आया डे आसोपालन ना पांढडाणी
भाला.

* वन्दनाय माला वन्दनमालिका ।

वन्दारु-पु-३४९-वन्दन करतार.

□ अभिवादक ।

* वन्दनशीलो वन्दारुः “शृवन्देरारुः” ५।२।
३५।। इत्यारुः ।

वन्दीक-पुं-१७४-(शे. ३२)-धन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

वन्ध्य-त. -१५१६-व्यर्थ, निष्क.

द्र० अफलशब्दः ।

* वध्नाति वन्ध्यम् “स्थाच्छामा”-(उणा-
३५७) इति यः ।

वन्ध्या-स्त्री-१२६६-वांजरी गाय.

□ वशा ।

* वध्नाति प्रसूतिं वन्ध्या “स्थाच्छामा”-
(उणा-३५७) इति यः ।

वपन-त. -९२३-दणभत.

□ मुण्डन, भद्राकरण, परिवापण, क्षौर ।

* उच्यते वपनम् ।

वपनी-स्त्री-१०००-दणभतनुं स्थान.

द्र० खरकुटीशब्दः ।

* वपन्त्यस्यां वपनी ।

वपा-स्त्री-६२४-मेढ, यरपी.

द्र० अस्थिकृतशब्दः ।

* उच्यते वपा, भिदाद्यङि साधुः ।

वपा-स्त्री-१३६४-छिद्र, गिध

द्र० अंतरशब्दः ।

* उच्यतेऽस्यां वपा, भिदादित्वात् साधुः ।

वपुष्-त. -५६४-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* उच्यते वपुः, क्लीबलिङ्गः “स्वार्ति”-(उणा-
९९७) इत्युस् ।

वपु-पुं-५५६-पिता, आप.

द्र० जनकशब्दः ।

* वपति बीजं वपता ।

वप्य-पुं-५५६-(शे. ११७)-पिता, आप.

द्र० जनकशब्दः ।

वप्र-पुं-९६५-प्रेतर.

□ क्षेत्र, केदार ।

* उच्यन्ते बीजान्यत्र वप्रः “भीवृधि”-(उणा-
३८७) इति रः ।

वप्र-पुं-त. -९८०-डोटनी मूल लूमि, आर्धमां
थी अपेक्षो भाटीनो ढग.

□ चय ।

* उच्यन्तेऽत्र इति वप्रः, पुं क्लीबलिङ्गः “भीवृधि”-
(उणा-३८७) इति रः ।

वप्र-त. -१०४१-सीसुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

* उच्यते वप्रम् ।

वप्रत्रय-त. -६२-तीर्थं करना समवसरणुमां रगत
स्वर्णं अने रतनना त्रयु गड छेय ते-तीर्थं
करेनो उ४ पैडी २२ मे अतिशय.

* वप्रत्रयं-समवसरणे रत्नमुवर्णं रूप्यमयं
प्राकारत्रयं मनोज्ञं भवति ।

वप्रा-स्त्री-४०-श्री नेमिनाथ ल. नी माता.

वमथु-पुं-त. -४६९-उट्टी, वमन.

□ छर्दि, प्रच्छर्दिका, छर्दिस्, वमन, वमि ।

* वम्यते वमथुः, पुं क्लीबलिङ्गः, द्विवत्वाद्दथुः ।

वमथु-पुं-१२२३-हाथीनी सूदभांथी उरता
पाथीना थिंदु.

करशीकर ।

* वम्यते वमथुः पुंसि, “द्वितोऽथुः” ५।३
।८३॥ इत्यथुः ।

वमन-न.-४६९-उट्टी, वमन.

छर्दि, प्रच्छर्दिका छर्दिस्, वमथु, वमि ।

* वम्यते अनटि वमनम् ।

वमि-स्त्री-४६९-उट्टी, वमन.

द्र० वमथुशब्दः ।

* वमिः, स्त्रीलिङ्गः, “पदिपटि”-(उणा-६०७)

इति इः ।

वमि-पुं-११००-(शे.१६६)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

वम्री-स्त्री-१२०८-उधेर्ध

उपजिह्वा, उपदेहिका, उपर्दाका ।

* वमति मृदं वम्री “भीवृधि”-(उणा-३८७)

इति रः ।

वम्रीकूट-न.-९७१-रिडो.

वल्मीक. कुमिपर्वत, वामदूर, नाकु, शक्र-
शिरस् ।

* वम्रीणामुपदेहिकानां कूटं शिखरं वम्रीकूटम् ।

‘वयस्था’-स्त्री-११४५-आभणा.

द्र० आमलकीशब्दः ।

(वयस्था)-स्त्री-११४६-डरडे.

द्र० अभयाशब्दः ।

वयस-न.-५६५-वय, उंभर.

दशा, प्राय ।

* शरीरस्य वियन्ति क्रमेण गच्छन्ति वयांसि ।

वयस-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकसुशब्दः ।

* वयते वयः “अस्” (उणा-९५२) इत्यस् ।

वयःस्थ-पुं-३३९-तश्च, युवान.

तरुण, युवन् ।

* वयसि यौवने तिष्ठतीति वयःस्थः ।

वयस्य पुं-७३०-भिन्न.

द्र० मित्रशब्दः ।

* वयसा तुल्यो वयस्यः “हृद्यवद्य”-७।१।११॥
इति यः ।

वयस्या-स्त्री-५२९-सपी.

आलि, सखी, सप्रीची ।

* वयसा तुल्या वयस्या “हृद्यवद्य”-७।१।

११॥ इति यः ।

वयुन-पुं-१७४-(शे.३३)-धन्द्र.

द्र० अच्युताप्रजशब्दः ।

वर-पुं-८-(प.)-पत्नी वायक शब्दार्थी आ शब्द
नेडतां पतिवायक शब्द अने छे. उदा. गौरीवर.

वर-पुं-५१६-पति.

द्र० धवशब्दः ।

* वृणीते वरयति वा वरः ।

वर-पुं-न.-१४३९-मुण्य, प्रधान, श्रेष्ठ.

द्र० अग्रशब्दः ।

* वियते वरं पुंस्त्रीबलिङ्गः, अन्ये तु वाच्यलि-
ङ्गमेनमोहुः ।

वर-पुं-१५२३-वरदान.

वृति ।

* वरणं वरः ‘युवर्ण’-५।३।२८॥ इति
भावेऽल्, वियतेऽसाविति कर्मणि वा यत् कात्यः “तपोभि-
रिष्यते यस्तु देवेभ्यः स वरः मतः ।”

वर-पुं-६४५-(शे.-१३३)-डेसर.

द्र० कर्मात्मनमूशब्दः ।

वरक-पुं-६७५-(शे.-१३८) टाढ अने पवन रेडवा
भाटेतुं वरत्र, रणध वि.

द्र० नीद्वारशब्दः ।

वरकतु-पुं-१७३-धन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* वराः क्रतवोऽस्य वरक्रतुः ।

वरटा-स्त्री-१३२७-६'सली.

वारला, वरला, हंसी, वारटा ।

* त्रियते वरटा "दिव्यवि"- (उणा-१४२)

इत्यटः ।

वरटा-स्त्री-१२१५-लभशाना जेपुं यंयल डंभ भारतुं छवडुं.

द्र० गन्धोलीशब्दः ।

* वृणोति वरटा पुंस्त्रीलिङ्गः "दिव्यवि"- (उणा-१४२) इत्यटः ।

'वरटी'-स्त्री-१२९५-लभशाना जेपुं यंयल डंभ भारतुं छवडुं.

द्र० गन्धोलीशब्दः ।

वरण-पुं-९८०-डोड, वाड, डिड्यो.

प्राकार, साल ।

* वृणोति वरणः "तक"- (उणा-१८७) ६६

इत्यणः ।

वरत्रा-स्त्री-९१५-याभशानी दोरी, वाधर.

नद्धी, वद्धी ।

* त्रियतेऽनया वरत्रा, "वृग्मक्षि"- (उणा-४५६)

इति अत्रः ।

वरत्रा-स्त्री-१२३२-हाथीनी डेड डपर आंधिवानी याभशानी दोरी.

द्र० कक्षयाशब्दः ।

* त्रियतेऽनया वरत्रा मध्यग्रन्थनी चर्मरज्जुः ।

वरद्-पुं-४८०-वरदान आपनार.

समधुंक ।

वरदा-स्त्री-२०५-(शे.५१)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

वरद्रुम-पुं-६४०-(शे.-१३१)-अगरु, अजर.

द्र० अगुरुशब्दः ।

वरनिमन्त्रण-न.-५,१८-(शे.-१०६)-वरनुं नि-मंत्रण.

[शान्तियाना शे.-१०६] ।

वरप्रदा-स्त्री-१२३-अगस्त्य ऋषिनी पुत्री.

लोपामुद्रा, कौपीतकी ।

* वरं प्रददाति वरप्रदा ।

वरयात्रा स्त्री-५,१८-(शे.-१०८)-वरयात्रा.

[दौन्दुमी शे.-१०८] ।

वरयित्-पुं-५,१७-वह्निवोपति.

द्र० धवशब्दः ।

* वरयति वरयिता ।

वररुचि-पुं-८५२-काल्यायन, वार्तिककार.

काल्यायन, मेधाजित्, पुनर्वसु ।

* वरा रुचिरस्य वररुचिः ।

वरला-स्त्री-१३२७-६'सली.

वारला, हंसी, वारटा, वरटा ।

* वरं लयाति वरला ।

वरवर्णिनी-स्त्री-४१८-६७६२.

द्र० काञ्चनीशब्दः ।

* वरो वर्णोऽस्त्यस्या वरवर्णिनी ।

(वरवर्णिनी)-स्त्री-५०७-विशिष्ट अण अने येष्टावावी स्त्री.

वरवृद्ध-पुं-२००(शे.४३)-शंकर.

द्र० अहहामिनशब्दः ।

वरा-स्त्री-२०५(शे.४६)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

वराङ्ग-न.-५,६७-भरतङ्ग.

द्र० उत्तमाङ्गशब्दः ।

* वरमङ्गं वराङ्गम् ।

वराङ्ग-न.-६०९-योगि, स्त्री तुं चिह्न.

द्र० अपत्यपथशब्दः ।

* वरमङ्गं वराङ्गम् ।

वराटक-पुं-११६५-कभलना फीजनी डोडो.

बीजकोश, कर्णिका ।

* वरमटति वराटकः ।

वराटक-पुं-१२०६-डोडी.

द्र० कपर्दशब्दः ।

* वरमटति वराटः, त्रियते वा “अनिष्ट”-
(उणा-१४५) इत्याटः के वराटकः ।

वराण-पुं-१७४-(शि.३२)-४८२.

द्र० अच्युताग्रशब्दः ।

वराणसी-स्त्री-९.७४-३.शी.

□ काशि, (काशी), वाणारसी, शिवपुरी ।

* वाराणसीशब्दस्य ष्टोदरादित्वात् ह्रस्वत्वे
वाराणसी ।

वराणक-न.-१०६५-डीशे.

□ सूचीमुख, हीरक, रत्नमुख्य, वज्रपर्याय-
शब्दाः ।

* वरा अरका अस्मिन् वराणकम् ।

वराणह-पुं-२१९-(शे.-१६)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

(वराणह)-स्त्री-५०७-विशिष्ट प्रकारेण स्त्री.

वराणि-पुं-६७२-गुं० वस्त्र.

□ स्थूलश्राट ।

* अवाञ्चुतेऽङ्गं “अशोरश्चादिः” (उणा-
६८८) इति इप्रत्यये, आदेशे रादेशे “वाऽवाप्पोऽ-
स्तनि”-३।२।१५६॥ इत्यत्र धातुनियमाभावमतेनाऽ-
वस्य वादेशे वराणिः, वृणोत्यङ्गमिति इप्रत्यये ष्टोदरा-
दित्वाद्वा पुंलिङ्गस्तालभ्यान्तश्च ।

वराह-पुं-१२८७-भू०३.

द्र० आग्वनिकशब्दः ।

* वृणोति वराहः “वृकटि”-(उणा-५९१)
इत्याहः । वरमाहन्तीति वा, वर आहारोऽस्येति
ष्टोदरादित्वाद् वा ।

वराहकर्णक-पुं-७८७-(शे.-१५२)-शस्त्र विशेष.

वरिवस्या-स्त्री-४९७-सेवा, लक्षित.

द्र० आराधनाशब्दः ।

* वरिवःकरणं वरिवस्या “नमोवरिव”-३।४।-
३७॥ इति सेवायां कथन् ।

वरिषा-स्त्री-१५७-(शि.-१२)-वर्षाऋतु, श्रावण
भाद्रपदे भास.

द्र० क्षरिणशब्दः ।

वरिष्ठ-न.-१३४०-दांशु.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

* अतिशयेन वरं वरिष्ठं ।

वरिष्ठ-न.-१४२९-विशाल, भोटुं.

द्र० उरुशब्दः ।

* अतिशयेन ऊरु वरिष्ठं “प्रियस्थिर”-
७।४।३८॥ इतीष्टे वरादेशः ।

वरुट-पुं-९३४-जंगलभां इरनारी भवेच्छ मति.

* वृणन्ति वरुटाः “गजद”-(उणा-१५३)
६६६

इत्युटः ।

वरुण-पुं-४३-श्री भुनिसुव्रत स्वाभी ल ना
शासनदेव.

वरुण-पुं-१६९-पश्चिम दिशानो स्वाभी.

वरुण-पुं-१८८-वरुण देवता.

द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

* वृणाति विभति वरुणः “ऋकवधदारिभ्य
६६६

उणः”-(उणा-१९६) इत्युणः ।

वरुणपाश-पुं-१३५१-(शि.१२१)-त्रा.६-ञुं३.

द्र. अवहारशब्दः ।

वरुथ-पुं-न.-७५८-शस्त्रादिथी यथवा रथ उपर
तुं लोका तुं दांक्षु.

□ रथगुप्ति ।

* वृणन्ति गुप्त्यर्थं रथमनेन वरुथः लोहादिमयी
आवृत्तिः “जृषभ्या”-(उणा-२३६) इत्युथः पुंक्ली-
बलिङ्गोऽयम् ।

वरुथिनी-स्त्री-७४६-लक्षर.

द्र. अनीकशब्दः ।

* वरुथो रथगुप्तिरस्वस्यां वरुथिनी ।

वरेण्य-न.-१४३८-प्रधान, श्रेष्ठ.

द्र० अग्रशब्दः ।

* त्रियते वरेण्यम् “वृह् एण्यः” (उणा-३८२) ।

वर्कर-पुं-५५६-झीडा, रभत.

द्र० कूर्दनशब्दः ।

* वृणोत्यनेन वर्करः “किश्रुवृभ्यः करः”

(उणा-४३५) ।

वर्कर-पुं-१२७६-दुवान अक्षरे.

□ (वर्कर) ।

* तरुणः पशुः त्रियते वर्करः “किश्रुवृभ्यः करः”

(उणा-४३५) ।

वर्ग-पुं-१४१३-सम्प्रतीय वस्तु अने प्राणी-
ओतो समुहाय ष्टेभक्ते-त्रिवर्ग आत्माणु वर्ग.

* सट्टानां सजातीयानां प्राणीनामप्राणिनां वृद्धं
वृज्यते त्रिजातीयेभ्यो वर्गः, यथा ब्राह्मणवर्गः, अरिषड्वर्गः,
त्रिवर्ग इति ।

वर्चस्-न.-१०१-सूर्यो नो प्रकाश.

द्र० आतपशब्दः ।

* वर्चते दीप्यते वर्चः ।

वर्चस्-न.-६३४-विधा, भण.

द्र० अवस्करशब्दः ।

* वर्चतेऽनेन वर्चः “अस्” (उणा-९५२)

इत्यस् ।

वर्चस्क-पुं-न.-६३४-विधा, भण.

द्र० अवस्करशब्दः ।

* वर्च एव वर्चस्कं पुंक्लीबलिङ्गः ।

वर्जन-न.-३७२-छिंसा.

द्र० अपामनशब्दः ।

* वड्यते वर्जनम् ।

वर्ण-पुं-६४४-केसर.

द्र० कश्मीरजन्मशब्दः ।

* वर्णते वर्णभूः वर्णमपि ।

वर्ण-पुं-६८०-हाथी के रथ उपर नांभवानुं
वस्त्र-जूष.

द्र० आस्तरशब्दः ।

* वर्णते वर्णः, वर्णकम्बलिकादेशो वा भीमवत् ।

वर्ण-पुं-१३९२-सक्रेड वगेरेरंग.

वर्णक-न.-५१८-(शे.१०६)-विशेषन, शरीर मां
पीडी वगेरे लगाडपी ते.

□ [गोपाली शे.१०९] ।

वर्णज्येष्ठ-पुं-८१२-आत्माणु.

द्र० अग्रजशब्दः ।

* वर्णानां ज्येष्ठो वर्णज्येष्ठः ।

वर्णना-स्त्री-२६९-स्तुति, प्रशंसा, वप्ताणु.

द्र० अर्थवादशब्दः ।

वर्णपदवाक्यविविक्तता-स्त्री-७१-अक्षर-५६
वाक्य छूटां-छूटां छेप ते प्रभुनी वाणी नो उउमो
शुणु.

* वर्णपदवाक्यविविक्तता वर्णादीनां विच्छि-
न्तत्वम् ।

वर्णपरिस्तोम-पुं-६८०-(शि.-५५)-हाथी उपर
नांभवानुं वस्त्र-जूष.

द्र० आस्तरशब्दः ।

वर्ण-स्त्री-११७५-तुवेर.

□ आढकी, तुवरी ।

* वर्णते वर्णा ।

वर्णिन्-पुं-८०८-अन्नचारी.

□ ब्रह्मचारिन् ।

* वर्णोऽस्ति अस्य वर्णी “वर्णाद् ब्रह्मचारिणि”
“उ-२-६९” इतीन् ।

वर्णिनी-स्त्री-५०४-स्त्री, नारी.

द्र० अबलाशब्दः ।

* वर्णोऽस्त्यस्या वर्णिनी ।

वर्ण्य-न.-६४५-(शि०-५१)-देशर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

वर्तुल-न.-१४६-गोष्.

□ वृत्त, निस्तल, परिमण्डल ।

* वर्तते भ्रमति वर्तुलम्, “दृषिवृत्ति”-(उणा-४८५) इत्युलः ।

वर्तक-न.-१०५०-ओ३ ञतनुं ळोढुं.

□ वर्तलोह ।

* वर्तते आवर्तते वर्तकम् ।

वर्तन-पुं-३८९-वर्तनार, स्थिर रडेनार.

□ वर्तिष्णु ।

(वर्तनी)-स्त्री-९८३-भागं, रस्तो.

द्र० अध्वनशब्दः ।

* वर्तन्तेऽनेन, “सदिवृत्ति”-(उणा-६८०) इति अनौ वर्तनिः, इत्थां वर्त्तनी ।

वर्त्तनी-स्त्री-९८३-भागं, रस्तो.

द्र० अध्वनशब्दः ।

* वर्तन्तेऽनेन, “सदिवृत्ति”-(उणा-६८०) इति अनौ वर्तनिः, इत्थां वर्तनी ।

वर्तलोह-न.-१०५०-ओ३ ञतनुं ळोढुं.

□ वर्तक ।

* वर्तते आवर्तते वर्तम्, तच्च तद् लोहं च वर्तलोहम् ।

वर्ति-स्त्री-६३९-वाटेकी वस्तु नो ळेप.

□ गात्रानुलेपनी ।

* वर्तते वर्तिः, नयादौ प्रसिद्धा “विदिवृत्तेर्वा” (उणा-६१०) इति इः, स्त्रीलिङ्गोऽयम् ।

वर्ति-स्त्री-६६७-वस्तनी दशीओ.

□ वस्ति, दशा ।

* वर्तन्तेऽञ्चलान्ते वर्तिः “विदिवृत्तेर्वा” (उणा-६१०) इति इः ।

वर्तिष्णु-वि.-३८९-वर्तनार, रडेवाना स्वभाव-

वाणुं.

□ वर्तन ।

वर्त्मन्-न.-९८३-भागं.

द्र० अध्वनशब्दः ।

* वर्तन्तेऽनेन वर्त्म क्लीबलिङ्गः, “मन्” (उणा-१११) इति मन् ।

वर्द्धकि-पुं-९१७-रथकार, सुथार.

द्र० काष्ठतक्षशब्दः ।

* वर्धयति छिनत्ति वर्धकिः, “वर्धेरकिः” (उणा-६२४) ।

वर्द्धमान-पुं-३०-श्री भळारीर स्वामी.

द्र० चरमतीर्थकृतशब्दः ।

* उत्पत्तेरारभ्य ज्ञानादिभिर्वर्धत इति वर्द्धमानः । यद्वा गर्भस्थे भगवति ज्ञातकुलं धनधान्यादिभिर्वर्धत इति वर्धमानः ।

वर्धन-न.-३७२-आपुं.

□ कर्तन, कल्पन, छेद ।

* वर्धते वर्धनम् ।

वर्धनी-स्त्री-१०१६-सावरणी.

द्र० बहुकरीशब्दः ।

* वर्धते श्रीरनया वर्धनी ।

वर्धमान-पुं-१०२४-डोडीयुं, शडोइं.

□ शालाजीर, शराव ।

* वर्धते मृतपिण्डाद् वर्धमानः, वर्धते छेद्यते चक्रादिति वा ।

वर्धमान-पुं-२१९(शि.-७०)-विष्णु, शंकर.

द्र० अच्युतशब्दः ।

‘वर्धमान’-पुं-११५०-ओरं डो.

द्र० एरण्डशब्दः ।

वर्ध-पुं न.-१०४१-रतीयुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

* वर्धते वर्धम् पुं क्लीबलिङ्गः ।

वर्मन्-न.-७६६-यन्तर, डवय.

द्र० उरश्छदशब्दः ।

* वृणोत्यङ्गं वर्म, क्लीबलिङ्गः, "मन्" (उणा-९.११) इति मन् ।

वर्मित-पुं-७६६-अ०५२२ पठेरेदो।

द्र० दंशितशब्दः ।

* वर्मं संजातमस्य वर्मितः, क्वचितोऽपि ।

वर्म-न.-१४३८-प्रधान, मु०५, श्रेयः।

द्र० अग्रशब्दः ।

* वरणीयं वर्मम् "वयोपसर्गो" ५।१।३२॥

इति बाहुलकाद् यः ।

वर्गा-स्त्री-५.११-२व्यं वरते पसंद् कर्तारः।

□ पतिंवरा, स्वयंवरा ।

* त्रियते वर्गा "वयोपसर्गो" ५-१-३२॥

इति ये साधुः, वर्मर्हति वा "दण्डादेशः" ६।४। १७८॥ इति यः ।

ववर्गा-स्त्री-१२१४-वीक्षा ववृं वाणी भा०अ.

□ (चवर्णा) ।

* नीलवर्णा मक्षिका ववर्ति ववर्णा, नन्द्यादित्वा-
दनः, वृणोतीति वा "चिक्कणकुक्कण"- (उणा-१.९.०)
इति साधुः ।

वर्ष-पुं न.-१५९-व२२१।

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

* वृणोति छादयति वर्षम् ।

वर्ष-पुं न.-१६६-व२२१।

।। वर्षण, वृष्टि ।

* वर्षं पुं क्लीबलिङ्गः, "वर्षादयः क्लीबे" ५।३।-
२९॥ इत्यद् ।

वर्ष-पुं न.-९४७-क्षेत्रः।

□ वर्षधराद्यङ्क ।

* वृष्यते वर्षं पुं क्लीबलिङ्गः ।

वर्षकरी-स्त्री-१२१६-तभरं, लभरा जेतुं
क्षुद्रं जंतुः।

द्र० चीरीशब्दः ।

* वर्षं वृष्टिं करोति सूचयति वर्षकरी ।

वर्षकोश-पुं-१५२-(शे.-२३)-भास, भडिनो।

द्र० मासशब्दः ।

वर्षण-न.-१६६-व२२१।

□ वर्षण, वर्ष ।

* वर्षणाद् वृषभ इति भाष्यकारवचनाद् वर्षण-
मिति साधुः ।

वर्षधराद्यङ्क-न.-९४७-क्षेत्रः।

□ वर्ष ।

* वर्षधरादयो हिमवन्महाहिमवन्निपधनील-
रुक्मिशिखरिणः षड् जम्बूद्वीपे, एतन्नामानो द्विगुणा
धातुकीखण्डे, पुष्करवृद्धीपादौ च एवं त्रिशद्वर्ष-
धरादयः तैरङ्कयते चिद्यते वर्षधराद्यङ्कम् ।

वर्षपाकिन्-पुं-११५२-व०गदी व्यांथो।

द्र० आघ्रातकशब्दः ।

* वर्षेण पाकोऽस्त्यस्य वर्षपाकी ।

वर्षावर-पुं-७२८-अन्तः पुरतो रक्षक, नपुंसकः।

□ पद्म ।

* वर्षं रेतः संकं वृणोत्याच्छादयति वर्षावरः
'वृषिण् शक्तिबन्धे' वर्षयते वा "जटर"- (उणा-४०३)
इत्यरे निपात्यते ।

वर्षा-स्त्री-१५७-वर्षा ऋतु, श्रावण भादरवो
भासः।

द्र० तपात्ययशब्दः ।

* त्रियते छाद्यते नभोऽत्र मैत्रिणिति वर्षाः
'वृकनमीङ्माभ्यः पः'- (उणा-५.४०) इति पः, वर्ष-
द्र०
मस्त्यासु, वर्षन्तीति वा, नित्यवहुवचनान्तः स्त्रीलिङ्गश्च ।
वर्षाशक-पुं-१५२-(शे.२२)-भास, भडिनो।

द्र० मासशब्दः ।

वर्षाबीज-न.-१६६-(शे.३०)-पाशुना कर्तारः।

द्र० करकशब्दः ।

वर्षाभू-पुं-१३५४-देउडे।

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* वर्षासु भवति वर्षाभूः पुलिङ्गः ।

वर्षीयस्-पुं-३४०-अति धरुः।

द्र० ज्यायस्शब्दः ।

* "प्रियस्त्रियर"- ७।४।३८॥ इति वर्षादेशे तु

वर्षायान् ।

वर्षमन्-न.-५६४-शरीरः।

द्र० अङ्गशब्दः ।

* वृष्यते सिच्यते, वर्षति मलान् वा वर्म,

कलीवल्लिङ्गः “मन्” (उणा—९११) इति मन् ।

वलक्ष-पुं-१३९३-स३६ वलुं, शुडल.

द्र० अवदातशब्दः ।

* वलते वलक्षः अवलक्ष्यते वा पृषोदरादित्वात् ।

वलज-न.-१००४-आ२लुं.

□ प्रतिहार, द्वार, द्वार ।

* वल्यतेऽस्मिन् वलजम् “वलेर्वन्तश्च वा”-

(उणा—११३) इत्यजः ।

(वलभि)-पुं-१०११-छापरातो आधार.

□ वलमी ।

वलभी-स्त्री-१०११-छापरातो आधार.

□ (वलभि) ।

* “वडः सौत्रः” वडति वडमी, “कृशग”-(उणा-

३२९) इत्यभः लत्वं वलभी अयमिकारान्ताऽपि,

छदिपः आधारो वंशपंजरादिशुद्धिराधारः ।

वल्य-न.-६६३-हाथना डांडानुं धरेलुं.

द्र० आवापशब्दः ।

* वलते वलयं “कुगुवलि”-(उणा-३६५)

इत्ययः ।

वल्यप्राय-न.-७८७-(शे.१४६)-यड.

□ [चक्र, अरसच्चित्त शे.१४६] ।

वलयित-पुं-१४७४-धैरायेलुं, विंशयेलुं.

□ परिक्षिप्त, निवृत्त, परिवेष्टित, परिष्कृत, परीत ।

* वलयः संजातोऽस्य वलयितम् ।

वलिन-पुं-४५६-नेनी यामडी दीवी पडतां डर

यणी वणी गर्ध होय ते.

□ वलिम ।

* वलिस्त्वक् संकोचाऽस्त्यस्य वलिनः अङ्गा-

दित्वान्नः ।

वलिम-पुं-४५६-नेनी यामडी दीवी पडतां डर

यणी वणी गर्ध होय ते.

□ वलिन ।

* “वलिवटि”-७।२।१६।। इति भे वलिमः ।

वलिर-पुं-४५८-त्रांसी, आंभ वातो.

□ केकर ।

* वलते वेष्टते वलिरं नेत्रं तद्योगात् वलिरः ।

वलीक-पुं-न.-१-११-छापरातो आगोला भाग.

□ नीत्र ।

* वलते संवृणोति वलीकं पुं कलीवल्लिङ्गः, “स्य-
मिकषि”-(उणा-८६) इतीकः ।

वलक-पुं-न.-११२१-वृक्ष वगरेनी छल.

द्र० चोचशब्दः ।

* वल्यते छाद्यतेऽनेन वल्कं “भीण्”-(उणा-
२१) इति कः ।

वलकल-पुं-न.-११२१-वृक्ष वगरेनी छल.

द्र० चोचशब्दः ।

* “वल्लिपुणे”-(उणा-४९६) इति कल्क

प्रत्यये वल्कलम् पुं कलीवल्लिङ्गोऽयम् ।

वल्ग-न.-१२५२-(शि.१११)-दोरी, लगाम.

द्र० अवक्षेपणीशब्दः ।

वल्गा-स्त्री-१२५२-दोरी, लगाम.

द्र० अवक्षेपणीशब्दः ।

* वल्गत्यनया वल्गा ।

वल्गित-न.-१२४७-धोडाणी ओक गतनी गति.

* वल्गनं वल्गितम् ।

वल्गु-न.-१४४४-सुंहर, मनोहर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* वलते वल्गु-“फलिवलि”-(उणा-७५८)

इति गुः ।

वल्गुलिका-स्त्री-१३३७-वागोल.

द्र० तैलवायिकाशब्दः ।

* वल्गु लाति वल्गुला, के वल्गुलिका ।

वल्भन-न.-४२३-भोऽन, भावुं.

द्र० अदनशब्दः ।

* वल्भ्यते वल्भनम् ।

वल्मीक-पुं-८४६-वाऽभीक ऋषि.

द्र० कविशब्दः ।

* वल्मीकभवत्वाद् वल्मीकः ।

वल्मीक-पुं-न.-९७०-राडो.

द्र० कुमिपवेतशब्दः ।

* वलन्ते प्राणिनोऽत्र वल्मीकः पुं कलीवल्लिङ्गः,

“सुभीकास्तीक”-(उणा-५०) इतीके निपात्यते ।

वल्ल-पुं-११७४-वाल, (डोडोण)।

□ निपाव, शितशिम्विक ।

* वल्लते वल्लः ।

वल्लकी-स्त्री-२८८-वीणा, सारंगी।

□ वीणा, घोषवती, विपञ्ची, कण्ठकृणिका ।

* वल्लते स्वरोऽस्यां वल्लकी “दकन” (उणा-६६६)

२७) इत्यकः ।

वल्लकी-स्त्री-२९०-(शे.८८)-यांडालनी वीणा।

द्र० कटोलवीणाशब्दः ।

(वल्लभ)-पुं-५१६-वडावो, पति।

द्र० धवशब्दः ।

वल्लभा-स्त्री-५१५-वडावी पत्नी।

द्र० कान्ताशब्दः ।

* वल्लते वल्लभा “कृश”-(उणा-३२९)

इत्यमः ।

वल्लरि-स्त्री-११२२-मंजरी, भंडार।

□ मञ्जा, मञ्जरि, ‘वल्लरी’ ।

* वल्लते वल्लरिः स्त्रीलिङ्गः “नदिवल्लि”-

(उणा-६९८) इत्यरिः ।

‘वल्लरी’-स्त्री-११२२-मंजरी, भंडार।

□ मञ्जा, मञ्जरि, वल्लरि ।

वल्लव-पुं-७२३-रसोर्ध्मो।

द्र० आरालिकशब्दः ।

* वल्लते संवृणोति वल्लवः “वडिवटि”-(उणा-

५१५) इत्यवः ।

वल्लव-पुं-८८९-गोवाणियो।

द्र० आभीरशब्दः ।

* वल्लते वल्लवः “वडिवटि”-(उणा-५१५)

इत्यवः ।

(वल्लि)-स्त्री-१११८-वेवो।

□ प्रतति, व्रतति, लता, वल्ली ।

वल्ली-स्त्री-१११८-वेवो।

□ प्रतति, व्रतति, लता, (वल्लि) ।

* वल्लते संवृणोति वल्लिः “पदिपटि”-(उणा-६०७) इति इः, इयां वल्ली गुड्घ्यादिर्माघव्यादिश्च ।

‘वल्लुर’-त्रि-६२४-शुभ्र मांस।

□ वल्लूर, उत्तप्त ।

वल्लूर-त्रि-६२४-शुभ्र मांस।

□ उत्तप्त, ‘वल्लूर’ ।

* शुभ्रं मांसं वल्ल्यते वल्लूरं त्रिलिङ्गः “भीम-सि”-(उणा-४२७) इत्युरः, वल्लं लुनाति वा ।

वल्लजा-पुं-११९४-अेक वनतनुं डोमव धास।

□ उलय ।

* वलन्ति वल्लजाः पुंसि बहुवचनान्तः “वलेर्वो-न्तश्च वा” (उणा-१३३) इत्यजः ।

वश-पुं-४३०-धञ्छ।

द्र० अभिद्यापशब्दः ।

* वशनं वशः “युवर्ण”-५।६।२८।। इत्यद् ।

वश-३५६-(शे.८३)-परवश, पराधीन।

द्र० गृह्यकशब्दः ।

वशक्रिया-स्त्री-१४९८-वशीकरणे।

□ संवनन, (वशीकरण) ।

* वशं करणं वशक्रिया वशीकरणमित्यर्थः ।

वशा-स्त्री-५०४-स्त्री, नारी।

द्र० अवलाशब्दः ।

* वष्टि कामयते वशा ।

वशा-स्त्री-१२१८-हाथणी।

द्र० धेनुकाशब्दः ।

* वष्टि कामयते वशा ।

वशा-स्त्री-१२६६-वांजणी गाय।

□ वन्धा ।

* वष्टि कामयते परं वशा ।

वशिक-न-१४४६-शून्य, आती।

द्र० तुच्छशब्दः ।

* वशः स्वाच्छन्द्यमस्त्यस्य अनावृतत्वाद्

वशिकम् ।

वशिता-स्त्री-२०२-सर्वाने वश करवानी शक्ति,
आठ सिद्धि पौष्टी भीष्म सिद्धि.

* वशिनो भावो वशिता ।

वशिर-पुं-९४१-समुद्रगुं भीष्मं.

सामुद्र, लवण, अक्षीव ।

* उच्यते वशिरः पुंलिङ्गः, क्लीबोऽयमिति
केचित् “स्थविर”-(उणा-४१७) इतीर निपात्यते ।

वशिष्ठ-पुं-८४९-वशिष्ठ ऋषि.

अरुन्धतीजानि ।

* अतिशयेन वसुमान् वशिष्ठः ‘गुणाङ्गाद्’-
७।३।९॥ इति इष्टे “विन्मतोर्णाष्टे”-७।४।३२॥ इति
मतोर्लुपि “व्यन्त्यस्वरादेः” ७।४।४३॥ इत्यन्त्यस्व-
रादिलोपः ।

(वशीकरण)-न.-१४९८-भीष्मने वश करे तेवो
मंत्र प्रयोग करवो ते.

संवनन, वशक्रिया ।

वश्य-पुं-४३२-वश थयेवो.

प्रणय ।

* वशं गतो वश्यः “हृद्यपद्य”-॥७।१।११॥
इति यः ।

वषट्-अ.-१५३८-देवोने अलि आपवामां वष-
शतो श०६.

श्रौषट्, वौषट्, स्वाहा, स्वधा ।

वषट्कार-पुं-८२१-देवयज्ञ, होम.

देवयज्ञ, आहुति, होम, होत्र ।

* वषट्करणं वषट्कारः ।

वसति-स्त्री-१४२-शत्रि.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* वसन्त्यस्यां वसतिः, “खन्यमि”-(उणा-६५३)
इत्यादिना अतिः ।

वसति-स्त्री-९९१-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* वसन्त्यस्यां वसतिः स्त्रीलिङ्गः “खन्यमि”-
(उणा-६५३) इत्यतिः ।

वसन-न.-६६६-वस्त्र.

द्र० अंशुकशब्दः ।

* वस्यतेऽनेन वसनम् ।

वसन्त-पुं-न.-१५६-वसन्त ऋतु.

द्र० इष्यशब्दः ।

* वसत्यस्मिन् मुखं, वस्ते भुवं वा वसन्तः
पुं क्लीबलिङ्गः “तुजिभूवदि”-(उणा-२२१) इत्यादिना
अन्तः ।

वसा-स्त्री-६२४-यत्रभी.

द्र० अस्थिब्रूतशब्दः ।

* उच्यतेऽङ्गेऽनया भिदाद्यङ्गि वसा, “शुद्धस्य
मांसस्य यः स्नेहः सा वसा” इति वैद्याः ।

वसिन्-पुं-१३५०-वसतो भिवाडो.

उद्र, जलमाज्जार, पानीयनकुल ।

* वसाऽस्त्यस्य वसी ।

(वसिष्ठ)-पुं-१२४-सप्तर्षि पौष्टी अेक ऋषि,
वसिष्ठऋषि.

वसु-पुं-१००-किरण्यु.

द्र० अंशुशब्दः ।

* वसति रनाविति वसुः “भृमृतसरि”-(उणा-
७१६) इत्युः ।

वसु-न.-१९१-धन.

द्र० ऋक्कणशब्दः ।

* वस्ते छादयति, वसतीश्वरगृहे वा वसु. क्ली-
बलिङ्गः ।

वसु-न.-१०४३-सोनुं.

द्र० अजुनशब्दः ।

* वसत्याकरे वसु, क्लीबलिङ्गः ।

वसु-न.-१०६३-२त्न.

द्र० मणिशब्दः ।

* वसति लक्ष्मीरत्र वसु क्लीबलिङ्गः ।

वसु-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* वसन्ति देवा अस्मिन् वसुः ।

वसु-पुं-१११४-वृक्ष, अड.

द्र० अद्विपशब्दः ।

* वसन्ति पक्षिणोऽत्र वसुः ।

वसु-पुं-११७२-पीणा भग.

□ खण्डीर, प्रवेल, जय, शारद ।

* मुद्गो पीतवर्णे वसति वित्ते वसुः

पुंलिङ्गः ।

वसु-पुं-८९-(शे.५)-गण्डदेवता.

वसु-न.-९४२-(शि.८३)-साथरभीङुं, वरागडुं
भीङुं.

द्र० रुमाभवशब्दः ।

वसु-न.-१०४३-(शे.१६२)-३पुं.

द्र० कलधौतशब्दः ।

वसुक-न.-९४२-साथर भीङुं.

द्र० रुमाभवशब्दः ।

* वसति वसु वस्वेव वसुकम्, वन्माला "रौ-
मकं वसुकं वसु" ।

वसुदेव-पुं-२२३-कृष्णना पिता.

□ भूकदयप, दिन्दु, आनकदुन्दुमि ।

* वसुना दिव्यति वसुदेवः ।

वसुदेवता स्त्री-११४-धनिष्ठा नक्षत्र.

□ श्रविष्ठा, धनिष्ठा ।

* वसवो देवताऽस्या वसुदेवता ।

वसुदेवभू-पुं-६९७-कृष्ण वासुदेव.

□ कृष्ण ।

* वसुदेवाद् भवति वसुदेवभूः ।

वसुधा-स्त्री-९३५-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* वसु धनं धतो वसुधा, "आतोडोड-" ॥५

॥१७६॥ इति डः ।

वसुन्धरा-स्त्री-९३५-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* वसूनि धारयति वसुन्धरा "धारेर्धच" ॥५११११३॥ इति लः ।

वसुपूज्यराज्-पुं-३७-श्री वासुपूज्य स्वाभी
ल. ना पिता.

* अन्यै राजभिर्वसुभिः धनैः पूज्यते इति वसु-
पूज्यः स चासौ गट् च वसुपूज्यराट् ।

वसुप्रभा-स्त्री-१९१-(शे.४१)-दुभेरनी नगरी.

द्र० अलकाशब्दः ।

वसुमती-स्त्री-९३६-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* वसूनि सन्त्यस्यां वसुमती ।

(वसुरुचि)-पुं-१८३-गन्धर्व, देवा ना गत्रीया.

द्र० गन्धर्वशब्दः ।

वसुसारा-स्त्री-१९१-(शे.४१)-दुभेरनी नगरी.

द्र० अलकाशब्दः ।

वस्तूक-न.-९४२-साथर भीङुं.

द्र० रुमाभवशब्दः ।

वस्त-पुं-१२७५-याडरो.

द्र० अजशब्दः ।

* वस्ते छादयति वस्तः "दभ्यमि"-(उणा-२००)
इति तः ।

वस्ति-पुं-स्त्री-६६७-दशीओ (वस्त्र छेडे छेय ते.)

द्र० दशाशब्दः ।

* वस्यतेऽनया वस्तिः, अच्छिन्नदशास्य वस्त्र-
स्याब्जादनाम्नात्, पुंस्त्रीलिङ्गः "प्लज्जा"-(उणा-६४६)
इति तिः ।

वस्तूक-न.-९४२-साथर भीङुं.

द्र० रुमाभवशब्दः ।

* वसुगन्धि वस्तूकं नाम लवणम् ।

वस्त्र-पुं-न.-६६६-वस्त्र, कपडुं.

द्र० अंशुकशब्दः ।

* वस्यते छाद्यतेऽनेन वस्त्रम्, पुं क्लीबलिङ्गः
“हुयामा”-(उणा-४५१) इति वः ।
(वस्त्र)-न.-१०६३-रत्ननी आठ ञति पौष्टी
अेक ञति.

वस्त्रपेशी-स्त्री-६६७-(शे १३७)-वस्त्रनी दृशीञो।
द्र० दशाशब्दः ।

वस्त्र-पुं-न.-८६८-डीं भत, भूय.
द्र० अर्घशब्दः ।

* वसत्यस्मिन् पण्यं वस्त्रः पुं क्लीबलिङ्गः,
“प्याधापनि-(उणा-२५८) इति नः ।

वस्त्र-न.-६६७-(शे १३७)-वस्त्र, ङपुं.
द्र० अंशुकशब्दः ।

वस्त्रसा-स्त्री-६३१-नस, स्नायु.

□ स्नसा, स्नायु [तन्त्री, नग्गारु, स्नावन,
सन्धिवन्धन शे.१३०] ।

* वस्ते छाद्यति कार्यं वस्त्रसा “फनस”-(उणा-
५७३) इत्यसे निपात्यते ।

वस्त्रौकसारा-स्त्री-१९१-कुभेरनी नगरी.
द्र० अलकाशब्दः ।

* वसुयुक्तानि ओकांसि सारमस्यां वस्त्रौकसारा,
पृषोदरादित्वात् सत्येपः ।

वह-पुं-१०९०-गौरी नदी, नद, द्रु.
□ नद, भिद्य, उद्ध्य, सरस्वत् ।

* वहति वहः ।

वह-पुं-१२६४-अणदो रुकंध, आंध.
□ रुकंध ।

* वहत्यनेन वहः “गोचरसंचर”-॥५॥३॥
१३॥ इति घः ।

वह-पुं-११०७-(शे १७२)-वायु, पवन.
द्र० अनिलशब्दः ।

वहन-न.-८७६-वडाण्यु
द्र० पोतशब्दः ।

* उहातेऽनेन वहनम्, प्रवहणमपि ।

वहल-न.-१४४७-धट, निरंत२.

द्र० अविरलशब्दः ।

* वहति दाढर्यं वहलं “मृदिकन्दि”-(उणा-
४६५) इत्यलः ।

वहा-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* वहति वहा ।

वहित्रक-न.-८७५-वडाण्यु.

द्र० पोतशब्दः ।

* उह्यतेऽनेन वहति जले वा वहित्रम्, “वन्धि-
वहि”-(उणा-४५९) इति इत्रः ।

वह्नि-पुं-१०९७-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* वहति तेजो वह्निः “वीयुमुवह्यगिभ्यः”-
(उणा-६७७) इति निः ।

वह्निकुमार-पुं-९०-पांशभा लवनपति देव.

वह्निनेत्र-पुं-२००-(शे ४५)-शं३२.

द्र० अहंहासिन्शब्दः ।

वह्निबीज-न.-१०४४-सोनुं.

द्र० अजुंनशब्दः ।

* वह्नेर्बीजं वह्निबीजम् यदाह -“अग्नेरपत्य
प्रथमं सुवर्णम्” ।

वह्निभू-पुं-१११४-(शे १७४)-वृक्ष, आड.

द्र० अंहिपशब्दः ।

वह्निरेतस्र-पुं-१९७-शं३२.

द्र० अहंहासिन्शब्दः ।

* वह्नौ रेतोऽस्येति वह्निरेताः, देव्या सोढु-
मशक्यत्वात् अग्नौ हि शिप्रां रेतः, अत एव अग्निभूः
कुमारः ।

वह्निशिख-न.-६४५-डेसर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

* वह्नेरिव शिखा केशरोऽस्य वह्निशिखम् ।

‘वह्निशिख’-न.-११५९-उभू.गो.

द्र० कमलोत्तरशब्दः ।

वाह्ययुत्पात-पुं-१२६-अग्निनेो उपद्रव.

उपाहित ।

* वह्निकृत उत्पातो वह्न्युपातः ।

वाह्य-नं.-७५९-सर्वगतना वाहन, रथ, क्षत्री-
धेया वि.

याम, युग्य, पत्र, वाह्य, वाहन, धोरण ।

* उद्यतेऽनेन वद्यं “वद्यं करणे” ॥५।१

३४॥ इति यः ।

वा-अ.-१५४२-(शे.२००)-साम्य अर्थभां वप-
रातो शब्द.

द्र० एवशब्दः ।

वा-अ.-१५४२(शे.२०१)-अथवा, विक्रान्त.

द्र० इतिशब्दः ।

(वांशिक)-पुं-९२५-वांशणी वगाडनार.

वेणुधम, वैणविक ।

वाक्पति-पुं-३४६-श्रेष्ठ वक्ता, शूद्रस्पति.

वागीश ।

* वाचां पतिर्वाक्पतिः ।

वाक्पाह्वय-नं.-७३८-उक्तं वयन.

* वाचा पारुष्यं वाक्पाह्वयं कर्कशवचनत्वम् ।

वाक्य-नं.-२४२-वाक्य, सुथन्त-तिङ्-गन्त युक्त पद
३५ वाक्य.

* त्याद्यन्तं पदमाख्यातं, तत् प्रयुज्यमानमप्रयु-
ज्यमानं वा, प्रयुज्यमानैर्वा कर्त्रादिभिर्विशेषणैः सहितम्
उच्यते इति वाक्यम्, यथा धर्मो वो रक्षतु ।

वागा-स्त्री-१२५२-(शि.१११)-देरी, लगाम.

द्र० अवक्षेपणीशब्दः ।

वागीश-पुं-३४६-श्रेष्ठ वक्ता, शूद्रस्पति.

वाक्पति ।

* वाचामीशो वागीशः ।

वागुरा-स्त्री-९२८-भृगुने पडडवानी नग.

मृगजालिका ।

* वान्ति पतन्ति मृगा अस्यां वागुरा मृगवन्ध-

अ. ८०

नरञ्जुः, “श्वशुर”-(उणा-४२६) इत्युरे निपात्यते ।

वागुरिक-पुं-९२८-वाधरी, शिकारी.

जालिक ।

* वागुरया चरति वागुरिकः, “चरति” ॥६।

४।११॥ इतीकण् ।

वाग्मिन्-पुं-३४६-श्रेष्ठ वक्ता.

वाचोयुक्तिपटु प्रवाच, समुच्च, (सुवचन),
वाक्दूक ।

* प्रशस्ता वागस्यासित वाग्मी “ग्मिन्” ॥७।
२।२५॥ इति गिन् ।

वाग्दल-नं.-५८१-(शे.१२२)-डोड.

द्र० अधरशब्दः ।

वाग्मिन्-पुं-११९-(शे.१५)-शूद्रस्पति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

वाग्मिन्-पुं-१३३५-(शे.१८६)-पोपट.

द्र० क्रीशब्दः ।

वाङ्मुख-नं.-२६२-प्रस्तावना, उपोद्घात.

उदाहार, उपोद्घात, उपन्यास ।

* वाचो मुखं वाङ्मुखम्, वाक्प्रारम्भः ।

वाच-स्त्री-२४१-वाष्पि, वयन सरस्वती.

द्र० गीर्वाणीशब्दः ।

* उच्यते वाक् “दिशुद्दद्”-॥५।२।८३॥

इति क्विवन्तो निपात्यते ।

वाच-पुं-११९-(शे.-१५)-शूद्रस्पति.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

वाचयम-पुं-७६-साधु, मुनि.

द्र० अनगारशब्दः ।

* वाचं यच्छति नियमयति वाचयमः “वाचं य-
मो व्रते” ॥५।१।११५॥ इति साधुः ।

वाचस्पति पुं-११८-शूद्रस्पति, देवताना गुर्.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

* वाचः पतिर्वाचस्पतिः “वाचस्पति”-॥३।
४।३६॥ इत्यादिना षष्ठी लुत्रभावे निपात्यते ।

वाचाट-पुं-३४७-वाचाट, असंयद्ध अणु भोक्ष-
नार.

□ जल्पाक, वाचाल, बहुगर्हवाच् ।

* निन्दिता वागस्यासि वाचालः, वाचाटः,
“वाच आलाटौ” ॥७२२४॥ इत्याल आटश्च ।

वाचाल-पुं-३४७-वाचाल, असंयद्ध अणु
भोक्षनार.

□ जल्पाक, वाचाट, बहुगर्हवाच् ।

* निन्दिता वागस्यासि वाचालः, वाचाटः, “वाच
आलाटौ” ॥७२२४॥ इत्याल आटश्च ।

वाचिक-न.-२७६-संदेशो, संदेशवाणु वयन.

□ संदेशवाच् ।

* सन्दिष्टा वाग् वाचिकं “वाच इकण्”
॥७२१६८॥ इति स्वार्थे इकण् ।

वाचिक-पुं-२८३-वयनथी करोयेतो अलिनय.

वाचोयुक्तिपट्ट-पुं-३४६-भोलवामां कुशल, न्याय
तर्कशास्त्री.

द्र० प्रवाचूशब्दः ।

* वाचो युक्तौ पट्टर्वाचोयुक्तिपट्टः “पश्यद्वाग्दि-
शो हरयुक्तिपट्टे” ॥३१३३॥ इति पट्ट्या अलुप् ।

वाच्य-पुं-४३६-उपधावायक, लोकापवादथी निं-
दित.

द्र० अभिशस्तशब्दः ।

* वचनीयो वाच्यः ।

वाज-पुं-३९५-भोञ्जन, भात.

द्र० अन्नशब्दः ।

* वज्यते वाजः ।

वाज-पुं-४९५-वेग.

द्र० जवशब्दः ।

* वजन्त्यनेन वाजः ।

वाज-पुं-७८१-भाण्ना पुंअभां रडेवा गीध
वगेरेना पीछां.

द्र० पक्षशब्दः ।

* वजत्यनेन बाणो वाजः ।

वाज-पुं-१३१७-पक्षीनी पांअ.

द्र० मरुच्छदशब्दः ।

* वजत्यनेन वाजः ।

‘वाजिदन्तक’-पुं-११४०-अरकुशी.

द्र० आटरूपकशब्दः ।

वाजिन्-पुं-७५१-धोडो, सेताना यारअंग पैप्री
पीछुं अंज.

‘वाजिन्’-पुं-१३१७-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

वाजिन्-पुं-१२३३-धोडो.

द्र० अर्वनशब्दः ।

* वजत्यवश्यं वाजी, वाजो वेगोस्त्वस्य वा ।

वाजिन्-पुं-९८(शे. ८८)-सुयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

वाजिन-न.-८३१-यत्तनी आभिक्षामांथी नीकजे-
लुंजल (गरभ पाथीमां दडीं नाअतां जे डोडडां
डोडडां धर्ष ग्थ ते आभिक्षा.)

* आमिक्षाया मस्तुनि मण्डे वजति वा-
जिनम्, “त्रिपिताजिना”-(उणा-२८४) इति इने
निपात्यते ।

वाजिशाला-स्त्री-९९८-धोडार, धोडा आंध-
वानी जग्था.

□ (वाजिशाल), मन्दुरा ।

* वाजिनां शाला वाजिशाला ।

वाञ्छा-स्त्री-४३०-छंछा.

द्र० अभिलाषशब्दः ।

* वाञ्छन्ते वाञ्छा ।

वाट-त्रि.-९८२-नगरादिते इरतो डोट डे वाड

□ प्राचीन, आवेष्टक, वृत्ति ।

* वट्यतेऽनेन वाटस्त्रिलिङ्गः ।

वाडव-पुं-८१२-आदाणु.

द्र० अग्रजशब्दः ।

* वाडव इवाऽतृप्तत्वाद् वाडवः, वडवा ब्राह्मणी
तदपत्यमिति वा ।

वाडव-पुं-११००-वडवानल.

द्र० अन्वयिग्नशब्दः ।

* वडवाया अपत्यं वाडवः “वाडवेयो वृषे”

॥६।१।८५॥ इत्यत्र नियमादेयण् न भवति ।

वाडवाग्नि-पुं-१७-(प.)-वडवानल.

वाडवेय-पुं-१२५७-वडवानल.

द्र० अनडुहशब्दः ।

* वडवाया वृषो वाडवेयः “वाडवेयो वृषे”

॥६।१।८५॥ इत्येयण् ।

वाडव्य-न.-१४१९-आत्मशोभो सम्बुद्ध.

* वाडवानां सम्बुद्धो वाडव्यम्, “ब्राह्मणमागववाडवाद्यः” ॥६।२।६॥ इति यः ।

वाणि-स्त्री-९१३-वणुपुं.

□ व्यूति, (वान) ।

* वानं वाणिः स्त्रीलिङ्गः, “कमिवमि”-(उणा-६१८) इति णिः ।

वाणिज-पुं-८६७-वेपारी.

द्र० आपणिकशब्दः ।

* वणिगेव वाणिजः, प्रज्ञादित्वादर्णम् ।

वाणिज्य-न.-८६४-वेपार-आशुविका ना शयु प्रकर पैडी ऐक.

* वणिककर्म वाणिज्यम् ।

वाणिज्य-न.-८६७-वेपार.

□ सत्यावृत, वणिज्या ।

* वणिजः कर्म वाणिज्यं राजादित्वाद् द्यण् ।

वाणिनी-स्त्री-५१०-होशियार अने उन्मत्त स्त्री.

* वणत्ववश्यं वाणिनी ।

वाणी-स्त्री-५९-देव-भनुय तियं यनी सापाभां परिणुभती थोवन सुधी वती अर्थभागधी सापा, तीर्थंकरनो उ४ पैडी छुडो अतिशय.

* वाणी भाषा अर्द्धभागधी नरतिर्यं कसुरलोक-भाषया स'वदति तद् भाषाभावंत परिणमतीत्येवंशीला, योजनमकं गच्छति व्यापनातीत्येवंशीला योजनगामिनी चेति द्वितीयः ।

वाणी-स्त्री-२०१-वाणुी, वयन.

द्र० गीर्वाणीशब्दः ।

* वण्यते वाणिः “कमिवमि”-(उणा-६१८)

इति णिः, इयां वाणी ।

वात-पुं-६२-अनुद्वेष वायुवायते तीर्थंकर नो उ४ पैडी २८ भो अतिशय.

* वातः सुखत्वादनुकूलो भवतीति त्रयोदशः ।

वातकिन्-पुं-४६०-वायुनारोग वाजो.

□ वातरोगिन् ।

* वातोऽस्याऽस्ति वातकी, “वातातीसार”-

॥७।८।६१॥ इति इन् कश्चान्तः ।

वातकुम्भ-पुं-१२२७-हाथीना कुंभस्थलनी तीथे नो साग.

* वातपूर्णः कुम्भ इव वातकुम्भः ।

वातपोथ-पुं-११३६-आपर.

द्र० किञ्चुकशब्दः ।

वातप्रमी-पुं-१२९५-ऐक प्रकरना वेग वाणुं हरणु.

□ वातमृग ।

* वातं प्रमिर्मते वाताभिमुखधावनाद् वातप्रमीः

“वातात् प्रमः किन्” (उणा-७१३) इति ईः ।

वातमृग-पुं-१२९५-ऐक प्रकरना वेगवाणुं हरणु.

□ वातप्रमी ।

* वाताभिमुखो मृगो वातमृगः ।

वातरोगिन्-पुं-४६०-वायुरोगी.

□ वातकिन् ।

वातापिद्विप्-पुं-१२२-अगस्त्य ऋषि.

द्र० अगस्तिशब्दः ।

* वातापिं द्वेषि वातापिद्विद् ।

वातायन-पुं-न.-१०१२-गोभ, गवाक्ष.

□ गवाक्ष, जालक ।

* वातस्य अयनं मार्गोऽस्मिन् वातायनः पुं क्ली-बलिङ्गः ।

वातायु-पुं-१२९३-६रलु.

द्र० कुरङ्गशब्दः ।

* वातमेति वातायुः “कृवापाजि”-(उणा-१) इत्युण्, वातं शुष्कमयतं वातायुः इत्यन्त्ये ।

वातूल-पुं-१४२१-वायु नो समूह.

□ वात्या ।

* वातानां समूहो वातूलः पुल्लिङ्गः “गोरथवा-तात् वल्लकदयल्लम्” ॥६।२।२४॥ इत्यूलः ।

वात्या-स्त्री-१४२१-वायु नो समूह.

□ वातूल ।

* “पाशादेश्च ल्यः”

॥६।२।२५॥ इति ल्ये वात्या ।

वात्सक-न.-१४१७-वात्सरज्ज्योत्सो समूह.

* वत्सानां समूहः वात्सकम् ।

(वात्सल्य)-न.-२९५-वात्सल्य रस, पुत्रादि उपर नो रनेह.

वात्स्यायन-पुं-८५३-वात्स्यायन ऋषि (न्याय शास्त्रकार).

द्र० अङ्गुलशब्दः ।

* वत्सस्यापत्यं वात्स्यः, तस्यापत्यं वात्स्यायनः, “यजिञ्ज”-॥६।१।५४॥ इत्यायनण् ।

वादाल-पुं-१३४५-६०२ हाठवालो मन्थ.

□ सहस्रदंष्ट्र, [एतन शे.१८६, जलवाल, वदाल-शे.१८७] ।

* वदति वादालः “चात्वाल”-(उणा-४८०) इत्याले निपात्यते ।

वादित्र-न.-२८६-वाजिंत्र.

□ वाद्य, आतोद्य, तूर्य, तूर, स्मरध्वज ।

* वदति आहन्यमानं वादित्रम् “भगवदिचरिभ्यो ह्रस्व

णित्”-(उणा-४६०) इति इत्रः ।

वाद्य-न.-२८६-वाजिंत्र.

□ वादित्र, आतोद्य, तूर्य, तूर, स्मरध्वज ।

* वाद्यते वाद्यम् “य एच्चातः” ॥५।१।२८॥ इति यः ।

वाध्रीणस-पुं-१२८७ जेडो.

□ खड्गिण्, खड्ग, गण्डक ।

* वाध्रीव नासिकाऽस्य वाध्रीणसः “अस्थूलाच्च नसः” ॥७।३।१६१॥ इति नसादेशः ।

वान-त्रि.-११३०-सुद्रं इव.

* वायते स्म वानं वाच्यलिङ्गः “सूपस्यादि”-॥४।२।७०॥ इति लस्य नत्वम् ।

(वान)-न.-९१३-वणुपुं.

□ वाणि, व्यूति ।

वानदण्ड-पुं-९१३-वेभा, वल्लकरनी साण.

□ वेमन्, ‘वापदण्ड’, [विम शि. ६७] ।

* वानाय दण्डो वानदण्डः ।

वानप्रस्थ-पुं-८०७-आर आश्रम पैडी त्रीने आश्रम.

वानप्रस्थ-पुं-८०९-वानप्रस्थाश्रम ज्येष्ठे स्वीकार्यो होय ते.

□ वैवानस ।

* प्रतिष्ठन्तेऽत्र प्रस्थः, वनस्य प्रस्थं भवा वान प्रस्थः ।

‘वानप्रस्थ’-पुं-११४१-मडुडो.

द्र० गुडपुष्पशब्दः ।

वानमन्तर-पुं-९१-(शि. ८)-प्यंतर णति ना हे.

वानर-पुं-१२९२-वांदेश.

द्र० कपिशब्दः ।

* वनति वने वानरः, “जठर”-(उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते, वने रमते वनरस्तस्यायमिति वा, पक्षे नरो वा ।

वानस्पत्य-पुं-१११५-आंभो-आंभणी वगेरे वृक्ष.

* वनस्पतिरेव वानस्पत्यः, भेषजादित्वात् यण् वनस्पतौ भव इत्यन्त्ये ।

वानायु-पुं-१२९३-(शि. १२५)-६रलु.

द्र० कुरङ्गशब्दः ।

वानायुज-पुं-१२३५-अरथस्तान देशेनो धेडो.

* वनायुजदेशे भवा वानायुजाः ।

वानोर-पुं-११३७-नेतर.

द्र० रथशब्दः ।

* वन्यते वानीरः “वनिवपिभ्यो णित्”-(उणा-४२१) इतीरः ।

‘वापदण्ड’-पुं-९१३-वत्युक्तरनी साण.

द्र० वानदण्डशब्दः ।

(वापि)-स्त्री-१०९३-वावडी.

□ दीर्घिका, वापी ।

वापी-स्त्री-१०९३-वावडी.

□ दीर्घिका, (वापि) ।

* उण्यतेऽस्यां पद्मादि वापिः “कमिवमि”-(उणा-६१८) इति णिदिः, ह्यां वापी ।

वाम-न.-१४४४-मुं६२, भनो६२.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* वाति मनोऽत्र वामम् “अत्तीरि”-(उणा-३३८) इति मः ।

वाम-न.-१४६५-विपरीत, उ६४.

द्र० अपट्टशब्दः ।

* वाति वामम् ।

वाम-न.-१४६६-शरीरेतुं ङाणुं अंग.

□ सञ्च ।

* वम्यते वामम् ।

वामदेव-पुं-१९५-शं६२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* वामः श्रेष्ठो देवो वामदेवः, संसारवाम-त्वाद् वा ।

वामन-पुं-१७०-आठ पौडी त्रीन्ने दिग्गज.

* वामनाकारत्वाद् वामनः ।

वामन-पुं-४५४-डींगणो.

द्र० खट्टनशब्दः ।

* वामनशब्दोऽत्र करचरणह्रस्वे शरीरे वर्तते, ततो वामा अस्याऽस्ति वामनः “नोऽङ्गादेः ॥७१२२९॥ इति नः ।

वामन-पुं-१४२९-दूंकुं, नीयुं.

द्र० कुञ्जशब्दः ।

* वाम ह्रस्वत्वमस्त्यस्य वामनः, अङ्गादित्वान्नः ।

वामदूर-पुं-९७१-राईडो.

द्र० कृमिपर्वतशब्दः ।

* वामं वामैर्वा द्यते वामदूरः, “सिन्दूर”-(उणा-४३०) इत्यूरे निपात्यते ।

वामा-स्त्री-४१-श्री पार्श्वनाथ भ.नी माता.

वामा-स्त्री-५०४-स्त्री, नारी.

द्र० अबलाशब्दः ।

* वाति गच्छति नरं वामा “अतीरि”-(उणा-३३८) इति मः, यद् वा वामा विपरीतलक्षणया, शृङ्गारिखेदनाद् वा ।

वामाक्षी-स्त्री-५०७-स्त्री, नारी.

द्र० अबलाशब्दः ।

* वामे मनोज्ञे अक्षिणी अस्या वामाक्षी, अत्र वामत्वेनाक्ष्यङ्गं विशेषितम् ।

वामी-स्त्री-१२३३-थोडी.

द्र० अश्वाशब्दः ।

* वमति गमं वामी, ज्वलादित्वात् णं गौरादित्वात् डीः, वातेर्वा “अतीरि”-(उणा-३३८) इति मः ।

(वायव्या)-स्त्री-१६९-वायव्यदिशा.

वायस-पुं-१३२२-डागडो.

द्र० अन्यभृत्शब्दः ।

* वयते वायसः “सुवयिभ्यां णित्” (उणा-५७०) इत्यसः, वया एव वा प्रजादित्वाद्वाण् ।

वायु-पुं-१६९-वायव्यदिशा ना स्वाभी.

वायु-पुं-११०६-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* वाति वायनि वा द्रव्याणि वायुः “कृवापाजि”-(उणा-१) इत्युण् ।

वायु-पुं-८९-(शे.६)-गणुदेवता.

वायुभ-पुं-८९-(शे.४)-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

वायुभूति-पुं-३१-ल. म. ह्यदीर ना त्रीन् गणधर.

(वायुवर्त्मन)-पुं-१६३-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

वायुवाह-पुं-११०३-धूमाहो.

द्र० अग्निवाहशब्दः ।

* वायुना उद्यते वाद्यते वायुवाहः ।

वायुवाहन-पुं-२१९-(शे. ६८)-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

वायुसख-पुं-९-(प.)-अग्नि.

वार-स्त्री-१०६९-पाणी.

द्र० अप्शब्दः ।

* वृणोति वाः स्त्रीलिङ्गः "वाद्वाँरौ"-(उणा-९४४)

इति विविपि निपात्यते ।

वार-पुं-न.-१४११-समुद्र, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* त्रियते वारः पुंक्लीबलिङ्गः, बाहुलकाद् वच् ।

वार-पुं-न.-१५०९-समय, व्यवसर, प्रसंग.

द्र० अन्तरशब्दः ।

* त्रियते वारः पुंक्लीबलिङ्गः, बाहुलकाद् वच् ।

वार-पुं-७७८-(शे. १४३)-पाण्य.

द्र० अजिहागशब्दः ।

'वार'-न.-१०६९-पाणी.

द्र० अप्शब्दः ।

वारङ्ग-पुं-१३१७-(शे. १८८)-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

वारटा-स्त्री-१३२७-हंसवी.

□ वारत्या, वरत्या, हंसी, वारटा ।

* वारि सलिले अटति वारटा ।

वारण-पुं-१२१७-दाधी.

द्र० अनेकशब्दः ।

* वारयत्यरीन् वारणः ।

'वारणधुसा'-स्त्री-११३६-डेण.

द्र० कदलीशब्दः ।

'वारणधुसा'-स्त्री-११३६-डेण.

द्र० कदलीशब्दः ।

वारवाण-पुं-७६७-ये णी, योधा वि.तुं छातीतुं सुतराडि अप्तर.

□ निचालक, कूपस, कञ्चुक ।

* वाणान् वारयति वारवाणः, राजदन्तादित्वान् पूर्वनिपातः, वारमाच्छादकं वानमस्येति वा "पूर्वपदस्थात्"-॥२।३।६४॥ इति णत्वम् ।

वारमुख्या-स्त्री-५३३-सेवानी कामभां निभायेदी.

□ वारवधू ।

* वारे सेवाक्रमे मुख्या वारमुख्या ।

वारवधू-स्त्री-५३३-सेवानी कामभां निभायेदी.

□ वारमुख्या ।

* वारे सेवाक्रमे नियुक्ता वधूः स्त्रीः वारवधूः ।

वारवाणि-स्त्री-५३३-(शे. ११४)-वेश्या.

द्र० गणिकाशब्दः ।

वारला-स्त्री-१३२७-हंसवी.

□ वरल्या, हंसी, वारटा, वरटा ।

* त्रियते वारला "मुरल"- (उणा-४७४)

इत्येकं निपात्यते, वाः पानीयमयति वा ।

वारणसी-स्त्री-९७४-काशी नगरी.

□ काशी, (काशि), वारणसी, शिवपुरी ।

* वरणा च असिश्च वरणासी नद्यौ तयोर्दूरमवा चातुरर्थिकोऽण्, "वृद्धिः स्वरेष्वादेः" ॥७।४।१॥ इति वृद्धौ रेफाकारस्य ष्टोदरादित्वाद् दीर्घत्वे णकाराऽऽकास्य ह्रस्वत्वे च ड्यां वारणसी ।

(वाराहो)-स्त्री-२०१-प्राप्ती वगेरे शंकर नी माता (शक्ति स्वर्प).

वारि-न.-१०६९-पाणी.

द्र० अप्शब्दः ।

* वार्यते वारि क्लीबलिङ्गः, "स्वरेभ्य इः" ॥

(उणा-६०६) ।

वारि-स्त्री-१२२९-दाथी ने पड्डवा भाटे करतो आडे.

□ 'वारी' ।

* वार्यतेऽनया वारिः स्त्रीलिङ्गः "स्वरेभ्य इः" ॥ (उणा-६०६) ॥ गजानां बन्धनाय ग्रहणाय भूर्गर्ता गजबन्धभूः ।

वीरिज-पुं-१२०४-शं.अ.

द्र० कम्बुशब्दः ।

* वारिणो जातो वारिजः ।

(वारिज)-न.-११६२-उभल.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

(वारिद)-पुं-१६४-भेध.

द्र० अभ्रशब्दः ।

(वारिधर)-पुं-१६४-भेध.

द्र० अभ्रशब्दः ।

(वारिधि)-पुं-१०७४-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

(वारिमुञ्च)-पुं-१६४-भेध.

द्र० अभ्रशब्दः ।

(वारिराशि)-पुं-१०७४-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

वारिवास-पुं-९०१-उलाव, भद्रिना वेयनार.

द्र० आसुतीवल्शब्दः ।

* वारि वासयति वारिवासः ।

वारिवाहन-पुं-१६४-(शे. २८)-भेध.

द्र० अभ्रशब्दः ।

'वारी'-स्त्री-१२२९-दाथीने आंधवानी वर या.

□ वारि ।

वारीज-पुं-१०७३-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

* वारां ईशः वारीशः ।

वारुणि-पुं-१२३-(शे.-१८)-अगरत्य ऋषि.

द्र० अगस्तिशब्दः ।

वारुणी-स्त्री-१४-शतभिषा नक्षत्र.

□ शतभिषज् ।

* वरुणो देवताऽस्या वारुणी ।

वारुणी-स्त्री-९०३-भद्रिना.

द्र० अन्धिजाशब्दः ।

* वरुणस्येयं वारुणी समुद्रोत्थत्वात् ।

वारुणी-स्त्री-२०५-(शे. ५३)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

(वारुणी)-स्त्री-१६९-पश्चिम दिशा.

वार्ष-न.-१११०-वन, वरंगव.

द्र० अटवीशब्दः ।

* वृक्षा अत्र सन्ति वार्षम्, ज्योत्स्नादित्वाद्गम् ।

वारिणिक-पुं-४८४-वेणु, लक्ष्मि.

द्र० अक्षरन्तुशब्दः ।

* वर्णाः शिल्पमस्य वारिणिकः "शिल्पम्" ॥६।

४।५७। इतीकम् ।

वार्त-पुं-४७४-नीशेगी.

□ पट्ट, उल्लाष, कल्प, नीरुज् ।

* वृत्तिरस्वास्ति वार्तः ।

वार्त-न.-४७४-आशेग्य.

द्र० अनामयशब्दः ।

* वृत्तिरस्वास्ति वार्तम् ।

वार्ता-स्त्री-२६०-वार्ता, अथर.

□ प्रवृत्ति, वृत्तान्त, उदन्त ।

* वृत्तिलोकवृत्तं अस्यस्यां वार्ता "प्रज्ञाश्रद्धाऽर्चा वृत्तेर्गः" ॥७।२।३३। इति णः ।

वार्ता-स्त्री-८६५-आशुविश्व.

□ आजीव, जीवन, जीविका, वृत्ति, वेतन ।

* वर्तनं वृत्तिसारोऽस्यस्यां वार्ता, "प्रज्ञाश्रद्धा-" ॥७।२।३३। इति णः ।

वार्तायन-पुं-७३४-२२ पुरुष, द्रुत.

द्र० अवसर्पशब्दः ।

* वार्तामयते वार्तायनः ।

वार्तावद-पुं-३६४-अन्नादिकतो लार उपाउनार.

□ वैवधिक, [विवधिक शि. २४] ।

* वृत्तिर्जाविकाऽस्त्यस्यां वार्ता अन्नाद्यम्,
वार्ताया वदो वार्तावदः ।

वार्ताशिन-पुं-८५६-भोजन भाटे पोतानो जेव
कडेनार.

* वार्तार्थं जीविकानिमित्तं सत्रादावचनाति वार्ताशी ।

वार्तिक-न.-२५६-कडेला, नडिं कडेला, अने
कष्ट थी कडी शक्य तेवा पदार्थानी विचारया.

* उक्तानां अनुक्तानां दुरुक्तानां चार्थानां चिन्तां
करोतीत्येवंशीलम् वृत्तिः प्रयोजनमस्य वार्तिकम् ।

वार्तिक-न.-५१८-(शे.१११)-धूलिभक्त (विवा-
वादनी क्रिया).

□ [धूलिभक्त शे.१११] ।

वाद्दल-न.-१६५-(शि.१३)-वाद्दणवाणे दिवस,
(दुर्दिन).

□ दुर्दिन ।

वाद्दक-न.-३४०-पृष्ठावस्था.

□ स्थाविर ।

* वृद्धस्य भावः कर्म वा वार्धकं चौरादित्वाद्-
कम् ।

वाद्दक-न.-१४१६-वृद्धो नो समुद्र.

* वृद्धानां समूहः वाद्दकम् ।

वाद्दि-पुं-१७-(प.)-समुद्र.

वाद्दि-पुं-८७४-दशशं कु (सं०या).

* दशशंको वाद्दिः समुद्रः, पुल्लिङ्गः ।

वाद्दि-पुं-१८-(प.)-समुद्र.

वार्धानी-स्त्री-१०२१-जारी, नानी पाणीनुं पात्र.

द्र० आळशब्दः ।

* वाः पानीयं धीयतेऽस्यां वार्धानी ।

वार्धुसि-पुं-८८०-व्यावथी आशुविका यक्षानार.

□ वृद्ध्याजीव. द्वैगुणिक, कुसीदिक, वार्धुषिक ।

* वृधुष्यां भवो वार्धुपः तस्यापत्यं वार्धुषिः ।

वार्मषि-न.-१६४-(शे २८)-मेध, वाहण.

द्र० अभ्रशब्दः ।

वाल-न.-पुं-५६८-केश, वाण.

द्र० कचशब्दः ।

* बल्यन्ते वालाः, पुंक्लीबलिङ्गः, बलन्ति वा
ज्वलादित्वाद् णः ।

वालक-न.-११५८-सुगंधी वाणो.

द्र० जलशब्दः ।

* बडते वालः स्वार्थं के वालकम् ।

वालधि-पुं-१२४४-पूँछुं.

द्र० पुच्छशब्दः ।

* वाला धीयन्तेऽस्मिन् वालधिः पुल्लिङ्गः ।

वालपाश्या-स्त्री-६५५-भाथे शेथा उपर राप्-
वानुं धरेणुं, मोतीनी सेर.

द्र० पारित्यथाशब्दः ।

* वालपाशे साधुवाल्पाश्या बालबन्धनार्थं
मुक्तावलयः, वालेपु वाश समूहो वा फुल्ललतिक्रदि ।

वालपुत्रक-पुं-६३०-(शे.१२६)-शेभ, तुंवाडा.

द्र० तमूहशब्दः ।

वालवायज-न.-१०६३-वैदुयं रत्न.

□ वैदुयं ।

* वालवायाद्रेर्जायते वालवायजम्, "विदूरभव-
मुक्कष्टं निकुष्टं वालवायजम्" इति विशेषो नाश्रितः ।

वालव्यजन-न.-७१७-याभर.

द्र० चामरशब्दः ।

* वालानां व्यजनं वालव्यजनम् ।

वालहस्त-पुं-१२४४-पूँछुं.

द्र० पुच्छशब्दः ।

* वालानां हस्त इव दंशवारणाद् वालहस्तः,
प्रशस्ता वाला इति वा ।

वालि-पुं-७०४-वालि (वानर).

□ वालिन्, इन्द्रमुत, [सुग्रीवाग्रज-शि-६०] ।

* बालयति वालिः 'स्वरेभ्य इः' ॥ (उणा-
६०६) ।

(वालिका)-स्त्री-६५६-वादी, आभूषण.

□ बालिका ।

* बलते बालिका ।

वालिन-पुं-७०४-वालि, (वानर).

□ वालि, इन्द्रमुत, [सुयीवाग्रज-शि.६०] ।

* वालाः सन्त्वस्य वाली ।

वालुक-पुं-११९७-वनस्पतिजन्य स्थावर विष.

द्र० अङ्गोल्लसारशब्दः ।

* वालुकामो वालुकः ।

वालुका-स्त्री-१०८९-रेती.

□ सिकता ।

* वलन्ते वालुकाः “कञ्चुक”-(उणा-५७)

इत्युके निपात्यते ।

वालुकाप्रभा-स्त्री-१३६०-नरकनी त्रीञ् पृथ्वी.

वालुङ्की-स्त्री-११८९-डाङ्गी.

द्र० एर्वाशब्दः ।

* वलति वालुङ्गी “कञ्चुक”-(उणा-५७)

इति निपात्यते ।

वाल्लेय-पुं-१२५६-गधेडो.

द्र० खरशब्दः ।

* वालते आप्लवते वाल्लेभ्यः “गयद्दयं”-

॥ (उणा-३७०) इति निपात्यते, वाल्लेभ्यो दित इति वा, वाल्ले वलने भवो वा ।

वाल्मीक-पुं-८४६-वाल्मीकि ऋषि.

द्र० कविशब्दः ।

* वल्मीकस्यायं वाल्मीकः ।

वाल्मीकि-पुं-८४६-वाल्मीकि ऋषि.

द्र० कविशब्दः ।

* वल्मीकस्यापत्यं वाल्मीकिः, बाह्वादिवादिञ् ।

वावटूक-पुं-३४६-भोलवाभां कुशल, वडता.

द्र० प्रवाचशब्दः ।

* वटतीति वटावदः “चराचर”-॥४।१।२३॥

इत्यचि कृतद्विल्वो वा निपात्यते ।

(वावल्ल)-पुं-७८०-प्राणुतो ज्येष्ठ भेद.

वावृत्त-पुं-१४८४-६०अथेलुं, पसं६ करेलुं, यूंटी धाटेलुं.

□ वृत्, वृत्त, ‘व्यावृत्त’ ।

अ. ८१

* वावृत्त्यते वावृत्तः “वावृत्तः विवरणे” दिवादा-

वसरपटितः, यदभट्टिः-“ततो वावृत्तमावसा” इति ।

वाशा-स्त्री-११४०-(शे. १०२)-अरडुशी.

द्र० आटरूपकशब्दः ।

वाशित-न.-१४०७-पशुभोगो शब्द.

□ स्त, ‘वासित’ ।

* ‘वाशिच् शब्दे’ वाशनं वाशितम् ।

‘वाशिका’-स्त्री-११४०-अरडुशी.

द्र० आटरूपकशब्दः ।

वाशिष्ठ-न.-६२१-वेाडी.

द्र. असृक्शब्दः ।

* वशिष्ठशब्देदं वाशिष्ठम् ।

‘वासक’-पुं-११४०-अरडुशी.

द्र. आटरूपकशब्दः ।

वासतेयी-स्त्री-१४२-रात्रि.

द्र. इन्दुकान्ताशब्दः ।

* वसतो साधुर्वासतेयी “पथ्यतिथिवसतिस्वपते-रेयम्” ॥७।१।१६॥ इत्येयणि डीः ।

वासना-स्त्री-१३७३-पूर्वं संस्कार, अनुबावेक्ष हेपेक्ष वि. प्रसंगने भूदी न जवुं ते.

□ भावना, संस्कार ।

* वास्यतेऽनया वासना ।

वासनीयक-न.-६४५-(शे. १३२)-केशर.

द्र. कश्मीरजन्मनशब्दः ।

वासन्त-पुं-११७३-डाणा भग.

□ प्रवर, हरिमन्थञ्च, शिम्बिका ।

* वसन्ते भवो वासन्तः ।

वासन्त-पुं-१२५४-डिंठ.

द्र. उष्ट्रशब्दः ।

* वसन्ते भवो वासन्तः ।

वासन्तिक-पुं-३३१-विदूषक.

द्र० केलिकिलशब्दः ।

* वसन्तेन चरति वासन्तिकः ।

वासन्ती-स्त्री-११४७-भाधवी वता, भोगशानो वेदी।

द्र० अतिमुक्तकशब्दः ।

* वसन्ते पुण्यति वासन्ती “साधुपुण्यत्पच्यमाने” ॥६।३।११७॥ इत्यण् ।

वासयोग-पुं-६३७-अथीन, पटवासादि यूष् ।

□ चूर्ण ।

* वास्यते मुगन्धीक्रियते येन युज्यमानेन मिश्रेण स वासयोगः ।

वासर-पुं-न.-१३८-दिवस।

द्र० अहनशब्दः ।

* वासयति रविं वासरः, पुं क्लीबलिङ्ग, “कच्छिचटि”-(उणा-३९७) इत्यरः ।

वासरकन्यका-स्त्री-१४३-(शे. १८)-रात्री।

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

(वासरकृत्)-पुं-९७-सूयं ।

द्र० अंशुशब्दः ।

वासव-पुं-१७१-ईन्द्र।

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* वसति स्वर्गे वासवः “मणिवसेणित्” (उणा-५.१६) इत्यवः, वसुरेव वा प्रजाद्यण्, वस्वपत्यं वा ।

(वासवावरज)-पुं-२१४-[वण्यु]।

द्र० अच्युतशब्दः ।

वासवावास-पुं-८७-(शे. १०३)-स्वर्ग।

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

वासवी-स्त्री-८४७-व्यास ऋषिनी माता।

द्र० गन्धकालिकाशब्दः ।

* वसोरियं वासवी ।

वासस्-न.-६६६-वस्त्र, उपडुं ।

द्र० अंशुकशब्दः ।

* वस्यतेऽनेन वासः, “वस्यगिभ्यां णित्” (उणा-९.७०) इत्यसः ।

वासा-स्त्री-११४०-आरडुशी।

द्र० आटरूपकशब्दः ।

* वाति गच्छति श्लेष्माऽनया वासा “मावावदि”- ॥ (उणा-५.६४) ॥ इति सः ।

वासित-न.-४१४-धूप-पुष्पादि वडे वासित करेलुं

□ भावित ।

* वास्यते द्रव्यान्तरेण मित्यते, धूपपुष्पादिना वाऽधिवास्यते वासितम्, यन्मुनिः-धूपितं वासितं विदुः । ‘वासित’-न.-१४०७-तिथं च पशुभ्योऽनो शब्दः ।

□ रुत, वाशित ।

वासिता-स्त्री-१२१८-(शे. १७७)-दाथली।

द्र० धेनुकाशब्दः ।

वासिन्-न.-१०-(प)-आश्रयवायक शब्द साथे आ शब्द लगाडवाथी आश्रयी शब्द यने छे. दा. त धुवाशिन् ।

वासिष्ठी-स्त्री-१०८५-गोमती नदी।

□ गोमती, [गौतमी-शि.६७] ।

* वशिष्ठस्येयं वासिष्ठी ।

वासी-स्त्री-९१८-वासिणे, दुडाडो।

□ वृक्षमित्, तक्षणी ।

* वसति हस्ते वासिः, “कृशकृटि”-॥ (उणा-६.१९) ॥ इति णिदिः इयां वासी ।

वासुकि-पुं-१३०८-वासुकी (नागराज)।

□ सर्पराज, (नीलोत्पललाञ्छन) ।

* वसुकस्यापत्यं वासुकिः, सर्पाणां राजा सर्प-राजः, श्वेतवर्णो नीलोत्पललाञ्छनश्चायम् ।

वासुदेव-पुं-२१५-विष्णु, कृष्ण।

द्र० अच्युतशब्दः ।

* वसुदेवस्यापत्यं वासुदेवः, वृष्णिन्त्वाद् अण् ।

वासुदेव-पुं-६९७-वासुदेव नव होय छे ते ।

* वसुभिर्दीव्यन्ते वसुदेवास्त एव प्रजाद्यणि वासुदेवाः ।

वासुदेव-पुं-१२३३-(शे. १७६)-धोडो।

द्र० अर्धनशब्दः ।

वासुपूज्य-पुं-२७-आरमा तीर्थं कर ल.

* वसपूज्यनृपतेरयं वासुपूज्यः, यद्वा गर्भ-
स्थेऽस्मिन् वसु हिरण्यं तेन वासवो राजकुलं पूजित-
वानिति वसवो देवविशेषास्तेषां पूज्यो वा वसुपूज्यः,
प्रशासणि वासुपूज्यः ।

वासुभद्र-पुं-२१९-(शे.७१)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

वासुरा-स्त्री-१४३-(शे.२०)-रागी.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

वासू-स्त्री-३३३-कन्या, कुमारी.

* वपति पितृगृहे वासूः "कसिपद्यत्योदिभ्यो णित्"

॥ (उणा-८३५) इत्यादिशब्दाद् ।

वासौकम्-न.-९९५-धर तो मध्यभांड.

□ गर्भागार, अपवरक, शयनास्पद ।

* वासाय वासमध्ये वा ओको गृहं वासौकः ।

वास्तु-पुं-न.-९८९-धर भाटेनी भूमि.

□ गेहभू ।

* वसन्त्यत्र वास्तु पुंक्लीबलिङ्गः "वसेर्णिद् वा"

॥ (उणा-७७४) ॥ इति तुन् ।

वास्तुक-न.-११८६-अथवो, यीधनी भा७.

□ क्षीरपत्र, 'वास्तूक' ।

* वसन्त्यस्मिन् गुणाः वास्तुकं "कच्चुकांशुक"-

॥ (उणा-५७) ॥ इति साधुः ।

'वास्तूक'-न.-११८६-यीधनी भा७.

□ वास्तुक, क्षीरपत्र ।

वास्तोष्पति-पुं-१७२-धन्द्र.

द्र० अच्युतायज्ञशब्दः ।

* वास्तोर्गृहक्षेत्रस्याऽधिष्ठाता वास्तोष्पतिः
"वाचस्पतिवास्तोष्पति"-॥३१२३६॥ इति पष्ठ्य-
लुपि षत्वम् ।

वास्त्र-पुं-७५४-वस्त्रथी ढंअथेयो रथ.

* वस्त्रेण छन्तो वास्त्रः "तेन छन्ने रथे"

॥६१२१३१॥ इत्यण् ।

वाह-पुं-१२३३-धोडो.

द्र० अर्वनशब्दः ।

* वाह्यते वाहः ।

वाहा-स्त्री-५८९-भुम, हाथ.

□ भुज, बाहु, प्रवेष्ट, दोर ।

* 'वाहूङ् प्रयत्ने' वाहते प्रयतते वाहा ।

वाहन-न.-७५९-सर्वं गतना वाहन, हाथी धोडा
रथ वि.

द्र० धोरणशब्दः ।

* उद्यतेऽनेन वाहने "वाह्याद् वाहनस्य"

॥२३१७१॥ इति सूत्रे निपातानादनटि दीर्घत्वम् वहन-
मेव प्रज्ञादित्वात् स्वाथेऽण् ।

वाहरिपु-पुं-१२८२-पाडो.

द्र० कासरशब्दः ।

* वाहानामश्रानां रिपुर्वाहरिपुः ।

वाहस-पुं-१३०५-अनगर.

□ चक्रमण्डलिन्, पारोन्द्र, शयु ।

* वहति वाहसः "वहियुभ्यां वा"-(उणा-५७१)

इति णिदसः, वाहं गतिं स्यतीति वा ।

वाहित्य-न.-१२२७-हाथीना कुंल रथश्च अने
ललाटनी नीथेनो भा७.

* वाह्यतेऽनेनाहं कुशानोदनया वाहित्यं "पथयूथ"-

॥ (उणा-२३१) ॥ इति निपात्यते, मद्रवाहिनि स्थाने
तिष्ठतीति वा पृषोदरादित्वात् वाह्यस्थापन्नं शोऽयं वा ।

वाहिनी-स्त्री-७४५-सेना.

द्र० अनीकशब्दः ।

* वाहाः सन्त्यस्यां वाहिनी ।

वाहिनी-स्त्री-७४८-युद्धथी गण् गण् (सेना).

* गुल्मस्त्रिगुणो वाहिनी ।

वाहिनी-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* वहत्यवश्यं वाहिनी ।

वाहीक-पुं-९५९-वाहीक देश.

□ टक्क ।

* वहन्ति वाहीकाः “सृणीकास्तीक”-॥ (उणा-५०) ॥ इति ईके निपात्यते ।

वाय-न.-७५९-सर्वं नतना वाहन, छाथी, घोडा रथ वि.

द्र० घोरणशब्दः ।

* वाह्यते प्रेर्यते वाह्यम् ।

वाह्लिक-पुं-९५९-अरभस्तान.

□ वाह्लीक ।

* वहल्लते वह्लिलः. “पदिपठि”-॥ (उणा-६०७) ॥ इति इः बाहुलकाद् दीर्घत्वे वाह्लयः, स्वार्थे के वाह्लिकाः ।

वाह्लिक-न.-६४५ (शि. ५१)-डेसर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

वाह्लीक-न.-४२२-डींग.

द्र० जतुकशब्दः ।

* वाह्लीके उदीच्यदेशं भगं वाह्लीकम् ।

वाह्लीक-न.-६४५-डेसर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

* वाह्लीकेषु जातं वाह्लीकं “कोपान्त्या”-॥

६।३।५६॥ इत्यण् ।

वाह्लीक-पुं-९५९-ते नामे अेक देश.

* वहल्लन्ते वाह्लीकाः, “सृणीकास्तीक”-॥ (उणा-५०) ॥ इति ईके निपात्यते ।

वाह्लीक-पुं-१२३५-(शि. ११०)-वाह्लीक देश ना घोडा.

* वाह्लीकदेशेषु भवाः वाह्लीकाः ।

वि-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

* वेति गच्छति विः “नीवीप्रहृभ्यो डित्” ॥

(उणा-६१६) इति इः ।

विकच-न.-११२७-भीलेलुं पुष्प.

द्र० उच्छ्वमितशब्दः ।

* विकचते विकचम् ।

विकचा-स्त्री-२०५-(शि.५८)-पावती

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

विकट-न.-१४३०-विशाल, भोटुं.

द्र० उरुशब्दः ।

* विस्तृतं विकटम् “कटः” ॥७।१।१२४॥

इति कटः ।

(विकटघोण)-पुं-४५२-तीक्ष्ण नाकवाणे.

□ खुरणस, खुरणस ।

विकत्थन-न.-२७०-इंगट वभाण.

* विरुद्धं कथनं विकत्थनम् ।

विकराला-स्त्री-२०५-(शि.५६)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

विकर्णिक-पुं-९५८-कश्मीर देश.

□ कश्मीर, मायुमत, सारस्यत ।

* विशिष्टाः कर्णिकाः अत्र विकर्णिका ।

विकर्त्तन-पुं-९७-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* विकृन्तत्यात्मानं, विविधं कर्त्तनमस्याति वा

विकर्त्तनः, चक्रभ्रमेण तेजःशतनाम् ।

विकलाङ्ग-पुं-४५५-पांगणे.

□ पोगण्ड ।

* विकलमङ्गमस्य सः विकलाङ्गः ।

विकल्प-पुं-१३७०-(शि. १२४)-भननेा संकल्प,

भननेा व्यापार.

□ संकल्प ।

विकसित-न.-११२८-भीलेलुं पुष्प.

द्र० उच्छ्वसितशब्दः ।

* विकसति स्म विकसितम् ।

विकस्वर-पुं-३५०-विडसेव, भीलेव.

□ विकसित् ।

* विकसनशीलो विकस्वरः ।

विकार-पुं-१५१८-(शि. १३७)-परिष्कार, ईक्षार.

द्र० परिणामशब्दः ।

विकाल-पुं-१४०-सायंकाव.

दिनावसान, उत्सूर, सवली, सायम् ।

* विरुद्धः कालो विकालः ।

विकासिन्-पुं-३५०-विकसेध, आलेख.

विकस्वर ।

* विकसनशीलो विकासी ।

विकिर-पुं-१३१६-पक्षी.

अगौकस्शब्दः ।

* विकिरति भक्ष्यं विकिरः "नाम्युपान्त्य"-

॥५॥१५४॥ इति कः ।

विकुर्वाण-पुं-४३५-व्यानंटी, प्रसन्न मनवाणो.

हर्षमाण, प्रमनस्, हृष्टमानस ।

* हर्षाद् विकारं याति विकुर्वाणः ।

विकृणिका-स्त्री-५८०-नाक, नासिका.

द्र० घोणाशब्दः ।

* विकृणयति विकृणिका ।

विकृत-पुं-४५९-रोगी.

द्र० अपटुशब्दः ।

* विकरोति स्म विकृतः ।

विकृति-स्त्री-१५१८-(शि.१३७)-परिष्णाम, विकार.

द्र० परिणामशब्दः ।

विक्र-पुं-१२२०-नीश वर्षातो क्षत्री.

[पिक्र शि.१०८] ।

* विङ्क्तेऽव्ययवान् विक्रः "विचिपुषि"-॥

(उणा-२२) इति क्ति कः, पिक्रोऽपि ।

विक्रम-पुं-७३९-परिक्रम.

पौरुष, शौर्य, शौण्डर्य, पराक्रम ।

* विक्रमणं विक्रमः ।

विक्रय-पुं-८७२-वेद्याणु, वडरो.

विपण ।

* विक्रयणं विक्रयः ।

विक्रयिक-पुं-८६८-वेद्यनार.

क्रयद, विक्रायक विक्रयिन् ।

* विक्रयेण जीवति विक्रयिकः, "व्यस्ताद्"-

॥६॥११६॥ इतीकः ।

विक्रयिन्-पुं-८६८-वेद्यनार.

क्रयद, विक्रायक, विक्रयिक ।

* विक्रयोऽस्त्यस्य विक्रयी ।

विक्रान्त-पुं-३६५-मुलट, शूरवीर.

शूर, चारभट, वीर ।

* विक्रामति उत्सहते स्म विक्रान्तः ।

विक्रायक-पुं-८६८-वेद्यनार.

क्रयद, विक्रयिक, विक्रयिन् ।

* विक्रिणाति मूल्येन भाण्डं विक्रायकः ।

विक्रिया-स्त्री-१५१८-परिष्णाम, विकार, ईश्वर.

द्र० परिणामशब्दः ।

* विक्रियते विक्रिया ।

विकृष्ट-न.-६९-क्षोभ वचन.

परुष, निष्टुर, रुध ।

* विकृश्यते विकृष्टम् ।

विक्रय-न.-८७१-परिष्णाम, विकार.

पणितव्य, पण्य ।

* विक्रयते विक्रयम् ।

विक्रलव-पुं-४४८-क्षयनीत, मुञ्जधेवो.

विह्वल ।

* क्लविर्धानुर्गणाऽपरिसमाप्तेर्लौकिकः विक्रलवने कातरीभवति विक्रलवः ।

विख-पुं-४५०-नाक विनातो.

विखु, विग्र, अनासिक ।

* विगता नासिका अस्य विखः ।

विखु-पुं-४५०-नाक विनातो.

विख, विग्र, अनासिक ।

* विगता नासिका अस्य विखुः । "विखु खग्रम्"

॥७॥११६३॥ इति साधुः ।

विगतद्वन्द्व-पुं-२३५-(शि.८२)-शुद्ध, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

विगान-न.-२७०-वीक्षपवाद.

जनप्रवाद, कौलीन, वचनीयता ।

* विरुद्धं गीयते विगानम् ।

विग्र-पुं-४५०-नाक विनातो.

विख, विखु, अनासिक ।

* विगता नासिका अस्य विग्रः “वेखु खग्रम्”
॥७३।१६३॥ इति साधुः ।

विग्रह-न.-५६३-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* विग्रह्यते रोगादिभिरिति विग्रहः ।

विग्रह-पुं-७३५-राज्यने उपयोगी ६ युष्मैः
ऌक, ऌडाई.

* विरुद्धं ग्रहणं स्वस्थानात् परमण्डले दाह-
विलोपादि विग्रहः ।

विग्रह-पुं-७९३-युद्ध, ऌडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

* विग्रहणन्त्यत्र विग्रहः ।

विग्रह-पुं-१४३२-(शि.१२८)-शब्दो विस्तार.

□ विस्तर ।

विघस-पुं-८३४-यज्ञभांभाता वधेक्षुं.

□ भुक्तशेषक ।

* विशिष्टमदनं विघसः ।

विघ्न-पुं-१५०९-विघ्न, अंतराय.

□ अन्तराय, प्रत्यूह, व्यवाय ।

* विहन्यतेऽनेन विघ्नः स्थादित्वात् कः ।

(विघ्नराज)-पुं-२०७-गणेश-विनायक.

द्र० आखुगशब्दः ।

विघ्नेश-पुं-२०७-गणेश, विनायक.

द्र० आखुगशब्दः ।

* विघ्नानां ईशो विघ्नेशः ।

(विचका)-स्त्री-१२०३-नगो.

द्र० अक्षवाशब्दः ।

विचकिल-पुं-११४८-भोगरी.

द्र० मल्लिकाशब्दः ।

* विच्यते विचकिलः “स्थण्डिलकपिल”-

(उणा-४८४) इतीले निपात्यते ।

विचक्षण-पुं-३४१-विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* विचक्षे विचक्षणः “तकश”-(उणा-१८७)
६ ६६

इत्यादिना अणः ।

विचर्चिका-स्त्री-४६४-अस(राग).

द्र० कच्छूशब्दः ।

* विचर्च्यतेऽनया विचर्चिका “नाग्नि पुंसिच”

॥५।३।१३१॥ इति णकः ।

विचारणा-स्त्री-२५१-वियारण्यु, भीमांसाशास्त्र.

□ मीमांसा ।

* विचार्यतेनया विचारणा ।

विचारणा-स्त्री-१३७३-व्यर्था, वियारण्यु, प्रभाण्यु
युक्त वियार.

द्र० चर्चाशब्दः ।

* विचारणं विचारणा “णिविचयास”-॥५।३।

१११॥ इत्यनः ।

विचारित-न.-१४७५-वियारैक्षुं.

□ विन्न, वित्त ।

* विचार्यते स्म विचारितम् ।

विचाल-न०-१४६०-वच्येत्तुं, अंदरनुं.

□ अभ्यन्त, अन्तराल ।

* विङ्गते विचालम् “चात्वाल”-(उणा-४८०)

इत्यालं निपात्यते, विचलन्ति अत्रेति वा ।

विचिकित्सा-स्त्री-१३७५-संदेह, संशय.

□ संदेह, द्वापर, आरेका. संशय ।

* विचिकित्सनं विचिकित्सा “कितः संशय-

प्रतिकारे” ॥३।४।६॥ इति कितः स्वार्थे सन् ।

विचेतम्-पुं-४३५-दुष्ट चित्तवाणो.

□ दुर्मनम्, अन्तर्मनम्, विमनम् ।

* विरुद्धं चेतोऽस्य विचेताः ।

विच्छन्द-पुं-१०१५-विशेष प्रकाशनी रथना.

* विशेषेण छन्दयन्त्याच्छादयन्ति विच्छन्दा

रचनाविशेषाः ।

विच्छिन्ति-पुं-५०७-स्त्रीओना दश स्वाभाविक

अक्षंकार गौडी ऌक अक्षंकार.

* विशिष्टा छिन्तिर्भङ्गिर्विच्छित्तिः शोभाकृद्गर्वा-
दल्पाकल्पविन्यासः ।

विजन-न.-७४२-अेकांत, निर्जन.

द्र० उपहरशब्दः ।

* विगतो जनोऽस्माद् विजनम् ।

विजनन-न.-५४१-प्रसव, जनन.

□ प्रसव ।

* विजयते विजननम् ।

विजय-पुं-३८-श्रीनेमिनाथ ल. ना पिता.

विजय-पुं-४२-श्री यन्द्रप्रब स्वाभी ल. ना
शासन देव.

विजय-पुं-५६-आवती श्रीवीरिणा २० भां
तीर्थिकर.

विजय-पुं-६९८-भीष्म पलदेव.

विजय-पुं-८०३-विजय, जय.

□ जय ।

* विजयनं विजयः ।

विजय-पुं-७१०-(शे.१३८)-अनुंन (पांडव)

द्र० अर्जुनशब्दः ।

विजय-पुं-७८२-(शे.१४४)-तरवार.

द्र० असिशब्दः ।

(विजय)-पुं-९४-पहेलुं अनुत्तर विमान.

विजयच्छन्द-पुं-६५९-पांयशो यार सेर नो डार.

* विजयायच्छन्दोऽत्र विजयच्छन्दः ।

विजयनन्दन-पुं-६९४-अगिआरमा यकवती.

□ जय ।

विजया-स्त्री-३९-श्री वासुपुत्र्य स्वाभीनी माता.

विजया-स्त्री-२०५-(शे. ५४)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

विजया-स्त्री-२०५-पावतीनी सप्री.

* विजयते विजया ।

विजयिन-पुं-७९३-(शे.१५३)-जय भेषवतार.

□ जेतु, जिणु, जित्तर, [जैत्र शे.१५३] ।

विजाता-स्त्री-५३९-युवावडी स्त्री.

□ प्रजाता, जाताऽपत्या, प्रसूतिका ।

* विजायते स्म विजाता ।

विजिपिल-न.-४१४-(शि.२६)-अत्यंत श्रीक्षुं,
तरवाणु दडीं नुं भोजन, भडो.

द्र० पिच्छिलशब्दः ।

विजिल-न.-४१४-अत्यंत श्रीक्षुं, तरवाणु दडीं नुं
भोजन, भडो.

द्र० पिच्छिलशब्दः ।

* विजते चलति विजिविलम्, विजिलं च

“स्थण्डिलकपिल”-(उणा-४८४) इतीलान्तौ निपात्यते ।

विजिविल-न.-४१४-अत्यंत श्रीक्षुं, तरवाणुदडीं
नुं भोजन, भडो.

द्र० पिच्छिलशब्दः ।

* विजते चलति विजिविलम्, विजिलं च

“स्थण्डिलकपिल”-(उणा-४८४) इतीलान्तौ निपात्यते ।

विजृम्भित-न.-११२८-भीसेलुं पुष्प.

द्र० उरुद्ध्वसितशब्दः ।

* विजृम्भते स्म विजृम्भितम् ।

विज्जल-न.-४१४-भडो.

द्र० पिच्छिलशब्दः ।

* विज् चलं जलं यत्र विज्जलम् ।

विज्ञ-पुं-३४३-प्रवीणु निपुणु, डोशरीयार.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

* विजानाति विज्ञः ।

‘विज्ञात’-पुं-१४९३-विप्यात.

द्र० ख्यातशब्दः ।

विज्ञान-न.-३१०-शिक्षादिनुं ज्ञान.

* मोक्षशास्त्रादन्यत्र शास्त्रे शिल्पे च चित्रादौ
मतिर्विज्ञानम् ।

विज्ञान-न.-९००-उडा, डारीगरी

□ शिल्प, कला ।

* विविधं ज्ञायते विज्ञानम् ।

विज्ञानदेशन-पुं-२३५-(शे.८१)-सुगत, युद्ध.

द्र० अद्वयशब्दः ।

विज्ञानमातृक-पुं-२३५-सुगत, युद्ध.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* विज्ञानं मातृकाऽस्य विज्ञानमातृकः ।

विट न.-पुं-३३१-व्यभियारी, धृतरेश.

□ पिङ्ग, पल्लवक ।

* वेदति शब्दायते विटः, पुं क्लीबलिङ्गः ।

विटङ्क-पुं-न.-१०१०-पक्षीभ्यामे विश्राम भाटे
यनावेश लाडडा तुं स्थान (कथूतरभानुं).

□ कपोतपाली ।

* विशिष्टं टङ्कयते विटङ्कः पुं क्लीबलिङ्गः,
पक्षिविश्रामार्थं बहिनैर्गन्तं दारु चक्रदारवाधार-
पक्षिपंक्तिर्हि तत्रोत्कीर्यते ।

विटप-न.-६१३-अ०उ०मूल.

□ महावीज्य ।

* वेदति विटवमण्डमूलं “भुजिकुति”-॥ (उणा-
३०५)॥ इति किदपः ।

विटप-पुं-न.-११२०-थ० तथा शाभा वगेरे
तुं वृक्ष.

□ स्तम्भ, गुल्म ।

* वेदति विटपः “भुजिकुति”-॥ (उणा-३०५)
॥ इति किदपः ।

विटप-पुं-न.-११२४-वृक्ष नो विस्तार.

□ विस्तार ।

* वेदति चातेन विटपः, पुं क्लीबलिङ्गः, “भुजि-
कुति”-॥ (उणा-३०५) ॥ इति किदपः, विटान्
पातीति वा ।

विटचिन्-पुं-१११४-वृक्ष.

द्र० अ०हिपशब्दः ।

* विटपो विस्तारोऽस्यास्ति विटपी ।

विटमाक्षिक-पुं-१०५५-दीराक्षी, माक्षिक धातु.

□ ताप्य, नदीज, कामारि, तारारि ।

* विटाह्वयो माक्षिको विटमाक्षिकः ।

विटचर-पुं-१२८१-गाभमां रलेव भू०.

* विशं गृथं चरत्वत्ति विटचरः ग्राम्यशूकरः ।

विड-न.-९४२-पक्षिवेत् भीडु.

□ पाक्य, विड ।

* विटत्ति भिनत्ति मलान् विडम् ।

‘विडाल’-पुं-१३०१-भिक्षाडो.

द्र० आखुभुजशब्दः ।

‘वितस’-पुं-९३१-पशु ने आंधवानी गग.

□ वीतंस ।

वितथ-न.-२६५-अस्त्य वयन.

द्र० अरुतशब्दः ।

* विगतं तथा सत्यमत्र वितथम् ।

वितरण-न.-३८६-दान, त्याग.

द्र० अंहतिशब्दः ।

* वितीर्यते वितरणम् ।

वितर्क-पुं-३२२-विचारणा.

द्र० अध्याहारशब्दः ।

* वितर्कणं वितर्कः ।

वितर्दि-स्त्री-१००४-वेदिका.

□ वेदी, चंदि, ‘वेदिका, वितर्दी’ ।

* वितद्यते वितर्दिः । ‘पदिपटि’-॥ (उणा-
६०७) इति इःस्त्रीलिङ्गः ।

‘वितर्दी’-स्त्री-१००४-वेदिका.

द्र० वितर्दिशब्दः ।

वितस्ति-पुं-स्त्री-५९५-वेत, आ२ अ०गुल प्रभाष्य.

* कनिष्ठया युतेऽङ्गुष्ठे वितस्यतीति वितस्ति-
द्वादशाङ्गुलः, पुं स्त्रीलिङ्गः ‘प्लुञ्जा’- (उणा-६४६)

इति तिः ।

वितान-पुं-न.-६८१-अ०६२वे.

□ उल्लेच, चन्द्रोदय, कदक ।

* वितन्यते वितानं पुं क्लीबलिङ्गः ।

वितान-न.-८२०-यञ्.

द्र० अश्वरशब्दः ।

* वितन्यते वितानं, पुं० क्लीबलिङ्गः ।

वितुन्नक-न.-१०५२-भोरथुथु, नील अं० न.

□ मूपातुत्थ, कांस्यनील, हेमतार ।

* वितुदस्यक्षिरोगान् वितुन्नम्, के-वितुन्नकम् ।

वित्त-न.-१९१-घन.

द्र० ऋक्कणशब्दः ।

* वित्यते लभ्यते वित्तं "वित्तं धनप्रतीतम्"

॥४।२।८२॥ इति कस्य नत्वाभावः ।

वित्त-न.-१७५-विद्यारेलुं.

□ विन्न, विचारित ।

* 'विदिप विचारणे' विद्यते विन्नम्,

"ऋषीप्रा"-॥४।२।७६॥ इति कस्य वा नत्वम् ।

वित्त-पुं-१४९३-विभ्यात्, प्रसिद्ध.

द्र० व्यातशब्दः ।

* "विदलती लामे" विद्यते उपलभ्यते वित्तः

"वित्तं धनप्रतीतम्" ॥४।२।८२॥ इति साधुः ।

(विस्तेषा)-पुं-१९०-कुभेर देव.

द्र० इच्छानुशब्दः ।

विथुर-पुं-१८८-(शे. ३८)-राक्षस.

द्र० असुकपशब्दः ।

विदग्ध-पुं-३४३-अत्यंत होशियार.

द्र० छेकशब्दः ।

* विशेषेण मूर्खचित्तं दहति विदग्धः ।

विदर-पुं-१४८८-झुं, थीरुं.

□ स्फुटन, मिदा, [भिद्-शि.१३४] ।

* विदरणं विदरः ।

विदर्भा-स्त्री-९७९-कुं० डिनपुर.

द्र० कुण्डिनशब्दः ।

* त्रिशिष्टो दर्भः संदर्भः कुशो वाऽस्यां विदर्भा ।

विदारक-पुं-१०८८-सूहायेकी नदी भां पाण्डु

हाडवा भाटे कराता भाडा-वीरडा.

□ कूपक ।

अ. ८२

* विदारयन्ति क्षमां विदारकाः ।

विदित-न.-१४९६-गणेशुं.

द्र० अवगतशब्दः ।

* विदिक् ज्ञाने इत्यस्य विद्यते विदितम् ।

'विदित'-न.-१४८९-स्त्री० शैरेलुं.

द्र० अभ्युपगतशब्दः ।

विदिता-स्त्री-४५-श्री विभजनार्थ ल.नी शासन-
देवी.

विदिश-स्त्री-१६७-दिशा ना पूषा.

□ अपदिश, प्रदिश ।

* त्रिशिष्टा दिक् विदिक् उभयत्रयदेशात् यदाहुः-

यान्यासामन्तगालानि विदिशः प्रदिशश्च ताः ।

विदु-पुं-१२२६-मे दुंल स्थलतो मध्यभाग.

* वेत्ति संज्ञामस्मादङ्कुशस्थानाद् विदुः, यत्

पालकाप्यः "तवारश्चविताने द्वे विदू द्वौ श्रवणे गतौ ।

प्राक् पश्चाच्च तिर्यक् च पद्मेदाङ्कुशवारणा ॥१॥

'पृका'-(उणा-७२९) ॥इति किदुः पुल्लिङ्गोऽयम् ॥

विदुर-पुं-३४९-गणेशुना२.

□ वेदितु, विन्दु ।

* विदुरः "वेत्तिच्छिद भिदः कित्" ॥५।२।७५॥

इति वुरः ।

'विदुर'-पुं-११३७-नेतर.

द्र० रथशब्दः ।

विदुल-पुं-११३७-नेतर.

द्र० रथशब्दः ।

* 'विदु अवयवे' विन्दति विदुलः स्थावङ्कि'-

(उणा-४८६) ॥ इत्युलो न लृक् च ।

विदूरग-पुं-१३९०-धनुं दूर मुधी जय तेवो

मुग ध.

□ आमोद ।

* विदूरगोऽतिदूरव्यापी ।

विदूषक-पुं-३३१-शृंगार रस सहायक श्लोक भक्तरौ.

द्र० केलिकिलशब्दः ।

* सन्धि विग्रहेण विग्रहं च सन्धिना दूपयति
विदूपकः ।

विदेह-पुं-२त्री-०,४६-पांथ भद्राविदेह क्षेत्र.

* विदिव्यन्ते विदेहाः पञ्च ।

विदेहा-स्त्री-१७५-मिथिला नगरी.

मिथिला ।

* विदिव्यते विदेहा ।

विद्ध-पुं-१४८६-वी'ध.येसुं.

क्रिद्रित, वेधित ।

* 'व्यधन् ताडने' विश्वते स्म विद्धस्तत्र "ज्याव्यधः
क्रिद्रिति" ॥४।१।८१॥ इति ख्यत् ।

विद्या-स्त्री-६६५-(शे.१३५)-धूधरी.

द्र० किङ्कणीशब्दः ।

विद्याप्रवाह-न.-२४८-१४ प्रव' रौश्री दशमु'प्रव'.

* विद्यातिशयान् प्रवदति विद्याप्रवादम् ।

विद्युत्प्रिय-न.-१०४९-कंसु.

द्र० असुराह्वयशब्दः ।

* विद्युतः प्रियं विद्युत्प्रियम् ।

विद्यामणि-स्त्री-६६५-धूधरी.

द्र० किङ्कणीशब्दः ।

विद्युत्-स्त्री-११०४-वी'धणी.

द्र० अक्षरप्रमाशब्दः ।

* विद्योतते विद्युत् स्त्रीलिङ्गः ।

विद्रधि-पुं-४७१-६।३५.भां रहेतो लय'डर सोन्ने.

विद्रव-पुं-८०२-पलायन, नासी जपुं.

* वेत्ति पीडामत्र विद्रधिः "विदोरधिकु"
(उणा-६७६) ॥ इति रधिकु । विद्रो धीयतेऽस्यामिति
वा स्त्रीलिङ्गोऽयम्, पुंस्यपि वैजयन्ती, यदाह
विद्रधिर्नपण् ।

द्र० अपक्रमशब्दः ।

* विद्रवणं विद्रवः ।

विद्रुत्-पुं-१४८७-पिण्णी गयेसुं.

विलीन, द्रुत ।

* विवति विरुम् विद्रुतः ।

विद्रुम् पुं-१०६६-परवाणा.

रक्ताङ्क, रक्तकन्द, प्रवाल, हेमकन्दल ।

* त्रिदिशो द्रुमो विद्रुमः, विद्रवति अन्धौ वा
"रुक्मश्रीधम"-॥ (उणा-३४६) ॥ इति मे निपात्यतं, विन्द्रतेः
"कुमुद"-॥ (उणा-२४४) इति उमे वा ।

विद्रुम्-पुं-३४१-विदान, पंडित.

द्र० अभिरुपशब्दः ।

* वेत्तीति विदान 'वा वेतोः क्वमुः' ॥५।२।

२२॥ इति क्वमुः ।

विद्रेप-पुं-७३०-वीर, विशेध.

वैर, विगंध ।

* विद्रेपणं विद्रेपः ।

विधवा-स्त्री-५३०-पति वगरनी स्त्री.

विश्रस्ता ।

* विगतो धवो भर्ता अस्या विधवा ।

विधवा स्त्री-५३१-(शि.४३)-पति वगरनी स्त्री.

[रगडा-शि.४३] ।

विधा-स्त्री-३६२-पगार, भ्यूरी.

द्र० कर्मण्याशब्दः ।

* विधीयतेऽनया विधा ।

विधा-स्त्री-१४९७-कर्म, क्रिया.

कर्मन्, क्रिया ।

* विधीयते विधा, "उपसर्गादातः" ॥५।३।

११०॥ इत्यङ् ।

विधात्-पुं-५-(प.)-जन्य वायक शब्द ने व्या
शब्द लगाडवाथी जनक वायक शब्द यने ७,
नेभडे विश्व विधाता.

विधात्-पुं-२१२-यत्ना.

द्र० अजशब्दः ।

* विदधाति विधाता ।

विधात्-पुं-२१९-(शे.७१)-विधायु, दृश्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

विधि-पुं-२१२-ध्रुवा.

द्र० अजशब्दः ।

* विधति सृजति विधिः, नाभ्युपान्त्यत्वात् किः ।

विधि-पुं-८३९-४६५, आचार

कल्प, क्रम ।

* विधीयतेऽनेन विधिः ।

विधि-पुं-१३७९-६०५, नसीय.

नियति, दैव, भाग्य, भागधेय, दिष्ट ।

* विधीयतेऽनेन विधिः ।

विधि-पुं-१५२०-आजा, ङुडम इरभावो.

नियोग, सम्प्रेष ।

* विधीयते विधिः पुंलिङ्गः ।

विधु-पुं-१०५-यन्द्रभा.

द्र० अविहृजशब्दः ।

* विधयति ताडयति विरहिणः करैरिति विधुः, "पृकाहपि"-(उगा-७२९) ॥ इत्यादिना उः क्तिन् ।

विधु-पुं-२१६-विधु, दृष्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* विधयति दैत्यान् विधुः "पृकाहपि"-(उगा-

७२९) ॥ इति कुः ।

विधुन्तुद-पुं-१२१-राडु अङ्.

द्र० तमशब्दः ।

* विधुं तुदति विधुन्तुदः, "बहुविध्वस्तित्वात् तुदः"

॥५१११२४॥ इति खस् ।

'विधुनन'-१५२२-६६१५पुं.

विधुनन, विधुवन ।

विधुनन-न.-१५२२-६६१५पुं, ३५पुं.

'विधुनन' विधुवन ।

* 'भूत् विधुननं' विधुयते विधुननम्, कुटादित्वात् गुणाभावः ।

विधेय-पुं-४३२-शास्त्रना संस्कारवाणो छिन्द्रियगयी.

विनयस्थ ।

* विधातव्यो विधेयः ।

विनतासूनु-पुं-१०२-अश्लु, सूयं नो सारथी

द्र० अनूशब्दः ।

* विनतायाः सूनुर्विनतासूनुः यौगिकत्वाद् धेनतेय इत्यादयः ।

विनयस्थ-पुं-४३२-शास्त्रना संस्कार वाणो, छिन्द्रियगयी.

विधेय ।

* विनयः शास्त्रजः संस्कारः इन्द्रियजयो वा तत्र तिष्ठति विनयस्थः ।

विना-अ.-१५२७-सिवाय.

द्र० अन्तरेणशब्दः ।

विनायक-पुं-२०७-गणेश.

द्र० आस्त्रुगशब्दः ।

* विगतो नायको नियन्ताऽस्य विनायकः, यद् वामनपुराणे-"नायकेन मया देवा ! विनोद्भूतोऽपि पुत्रकः । यस्माज्जातस्ततो नाम्ना, भविष्यति विनायकः" ॥ अन्येषां विन्ता वा ।

विनायक-पुं-२३४-शुद्ध, सुगत.

द्र० अद्रयशब्दः ।

* विनयति शास्ति विनायकः ।

(विनाश)-पुं-७३८-धननोनाश.

'विनाह'-पुं-१०९२-दुवाना मुप्यनु छिंठो वडे यणेलुं ङांशु.

द्र० नान्दामुग्यशब्दः ।

विनिद्र-न.-११२९-भीसेलुं पुष्प.

द्र० उच्छ्रवसितशब्दः ।

* विनिद्राति विनिद्रम् ।

विनिद्रत्व न.-३१९-गगपुं ते.

प्रबोध ।

* विनिद्रस्य भावो विनिद्रत्वम् ।

विनिमय-पुं-८६९-इरवो, अहवो अहवो इरवो.

द्र० निमयशब्दः ।

- * विनिमानं विनिमयः ।
- विनियोग**-पुं-१५२०-इक्ष आपयुंते.
- * विनियोजनं विनियोगः, फलविषयमर्पणम् ।
- विनीत**-पुं-४३१-विनयी, नम्र.
- निभृत, प्रश्रित ।
- * शास्त्रदिना विनीयते स्म विनीतः ।
- विनीत**-पुं-१२३५-सुशिक्षित, सरल व्यासवाणे धोडे.
- साधुवाहिन ।
- * विनीयते विनीतः सुशिक्षितः ।
- विनेय**-पुं-७९-शिष्य, छात्र.
- द्र० अन्तेवासिनशब्दः ।
- * विनीयते विनेयः “य एच्चातः” ॥५११॥ २८॥ इति यः ।
- विनोद**-पुं-५५६-(शे.११७)द्रीडा, रमत.
- द्र० कूर्दनशब्दः ।
- विनोद**-पुं-९२६-(शि.८२)-कौतुक, तमासो.
- द्र० कुतुकशब्दः ।
- विन्दु**-पुं-३४९-गणना, शानी.
- वेदित, विन्दु ।
- * विन्दुः “विन्द्विन्द्व्” ॥५२३४॥ इति साधुः ।
- विन्ध्य**-पुं-१०२९-विन्ध्याचल पर्वत.
- जलवालक ।
- * विन्ध्यति विन्ध्यः, “शिक्ष्याऽऽस्याऽऽद्वय”-(उणा-३६४) ॥ इति ये निपात्यते ।
- विन्ध्यकूट**-पुं-१२३-(शे.१७)-अगरत्यश्रुपि.
- द्र० अगस्तिशब्दः ।
- विन्ध्यनिलया**-स्त्री-२०५-(शे.५०)-पावती.
- द्र० अद्रिजाशब्दः ।
- विन्ध्यवासिन**-पुं-८५२-वाडि मुनि.
- ग्याडि, नन्दिनीतनय ।
- * विन्ध्ये वसति विन्ध्यवासी ।

- विन्न**-न.-१४७५-विचारैलुं.
- वित्त, विचारित ।
- * “विदिर्षु विचारणे” विद्यते विन्नम् वित्तम् “ऋद्धीघ्रा”-॥४१२॥७६॥ इति क्तस्य नत्वम् ।
- विन्न**-न.-१४९०-(शि.१३५)-भेणवेलुं.
- द्र० आसादितशब्दः ।
- विपक्ष**-पुं-७२९-शत्रु.
- द्र० अभिमातिशब्दः ।
- * विरुद्धः पक्षो विपक्षः ।
- विपक्षी**-स्त्री-२८७-पीला.
- वीणा, घोषवती, कण्ठकृणिका, वल्लकी ।
- * विपञ्चयति विस्तारयति स्वरान् विपञ्ची ।
- विपण**-पुं-८७२-वेयालु.
- विक्रय ।
- * विपणनं विपणः, चुराद्यदन्ताद् अपरिपठितादद्, अन्यथा विपाणः स्यात् ।
- विपणि**-स्त्री-९८८-अगर,
- द्र० वणिग्मागशब्दः ।
- * विपण्यतेऽस्यां विपणिः स्त्रीलिङ्गः, “पदिपठि”-(उणा-६०७) ॥ इति इः ।
- विपणि**-स्त्री-१००२-हाट, दुकान.
- द्र० अट्टशब्दः ।
- * विविधं पणायन्त्यस्यां विपणिः स्त्रीलिङ्गः ।
- ‘**विपणी**’-स्त्री-१००२-दुकान.
- द्र० अट्टशब्दः ।
- विपत्ति**-स्त्री-४७८-आपत्ति, संकट.
- आपत्, विपत् ।
- * विपदनं विपत्तिः ।
- विपथ**-न.-९८४-दुभाग, अशय रस्ते.
- व्यध्व, दुरध्व, कदध्व, कापथ ।
- * विरुद्धः पन्थाः विपथम् ।
- विपद्**-स्त्री-४७८-आपत्ति, संकट.
- आपत्, विपत्ति ।
- * विपदनं विपद् ।

विपर्यय-पुं-१५०१-विपरीत, उद्भु.

- व्यत्यास, विपर्यास, वैपरीत्य, व्यत्यय, 'विपर्याय' ।
* विपर्ययणं विपर्ययः ।

'विपर्याय'-पुं-१५०१-विपरीत, उद्भु.

द्र० विपर्ययशब्दः ।

विपर्यास-पुं-१५०१-विपरीत, उद्भु.

- द्र० विपर्ययशब्दः ।
* विपर्यसनं विपर्यासः ।

विपश्चित्-पुं-३४२-विद्वान्, पंडित.

- द्र० अभिरूपशब्दः ।
* विपश्यंश्चेतयते विपश्चित् प्रुषोदरादित्वात् ।

विपश्यन्-पुं-२३६-पण्डिता युद्ध.

- * विशेषेण पश्यति विपश्यं ज्ञानं, तदस्यास्ति विपश्यी ।

विपाकसूत्र-न.-२४४-११मुं अंग सूत्र.

- * विरचनं विपाकः शुभाशुभकर्मपरिणामः, तत्प्रतिपादकं सूत्रं विपाकसूत्रम् ।

विपादिका-स्त्री-४६५-पगमां थयेल इंडोला
अथवा श्रीरा.

- पादस्फोट ।
* विपद्यतेऽनया विपादिका, "नाग्निं पुंसि"-
॥५॥३॥२२॥ इति णकः ।

विपाद्-स्त्री-१०८६-विपाशा नदी.

- विपाशा ।
* वशिष्ठं विपाशितवती विपाद्, स्त्रीलिङ्गः ।

विपाशा-स्त्री-१०८६-विपाशानदी.

- विपाश ।
* विपाशयति संसारपाशान् मोचयति स्नानेन विपाशा ।

विपिन-न.-१११०-०७गल, पन.

- द्र० अटविशब्दः ।
* विपन्ते भयेन अत्र विपिनं "विपिनाजि"-
(उणा-२८४) ॥ इतीने निपात्यते ।

विपुल-न.-१४३०-विशाण, भोटुं.

- द्र० उरुशब्दः ।
* विपोलति विपुलम् ।

विपुलस्कन्ध-पुं-१०२-(शे-११)-अरुण, सूर्यसारथी.

द्र० अनूरुशब्दः ।

विपुला-स्त्री-९३८-पृथ्वी.

- द्र० अचलाशब्दः ।
* विपुला विशालत्वात् ।

विप्र-पुं-८१२-आत्मणु.

- द्र० अग्रजशब्दः ।
* विविधं प्राति पूरयति विप्रः, विशेषेण पाती-
ति वा, 'खुरक्षुर'-॥(उणा-३९६)॥ इति रेनिपात्यते ।

विप्रकार-पुं-४४१-पराभव, तिरस्कार.

- द्र० अत्याकारशब्दः ।
* विप्रकरणं विप्रकारः ।

(विप्रकुल)-न.-१४१३-समान आचार वाणा
आत्मणो नो समुदाय.

विप्रकृत-पुं-४४१-अंगो पडेयो.

- निकृत ।
* विप्रक्रियते खलीक्रियते स्म विप्रकृतः ।

विप्रकृष्ट-न.-१४५२-दूर.

- पर, दूर ।
* विप्रकृष्यते स्म विप्रकृष्टम् ।

विप्रतिसार-पुं-१३७८-पश्चात्ताप, क्रोध.

- द्र० अनुतापशब्दः ।
* वैपरीत्येन प्रतिसरणं विप्रतिसारः, एकदेशस्य
विकृतत्वाद् विप्रतीसारोऽपि ।

विप्रतीसार-पुं-१३७८-(शि.१२५)-पश्चात्ताप, क्रोध.

- द्र० अनुतापशब्दः ।
* वैपरीत्येन प्रतिसरणं विप्रतिसारः, एकदेशस्य
विकृतत्वाद् विप्रतीसारोऽपि ।

विप्रयोग-पुं-१५११-वियोग, विरह.

- विप्रटम्भ, वियोग, विरह ।

* विप्रयोजनं विप्रयोगः ।
विप्रलब्ध-पुं-४४२-उगाथेवो।
 वञ्चित ।
 * विप्रलभ्यते स्म विप्रलब्धः ।
विप्रलम्भ-पुं-१५११-वियोग, विरह.
 विप्रयोग, वियोग, विरह ।
 * विप्रलम्भनं विप्रलम्भः ।
विप्रलम्भ-पुं-१५१९-उगधुं, आटुं उडील-
रभावधुं ते.
 विसंवाद ।
 * विप्रलम्भनं विप्रलम्भः “उपसर्गात् खल्व-
 वृजोश्च” ॥४१४१०७॥ इति वञ्जि नोन्तः ।
विप्रलाप-पुं-२७६-विश्लेष्येण।
 विरुद्धोक्ति ।
 * विरुद्धं प्रलपनं विप्रलापः ।
विप्रश्निक-पुं-४८३-अथोतिषी
 द्र० आदेशिनशब्दः ।
 * विप्रश्नो दैवप्रच्छन्नं अस्त्यस्य विप्रश्निकः ।
विप्रिय-त.-७४४-अपराध.
 द्र० अपराधशब्दः ।
 * विरुद्धं प्रियं विप्रियम् ।
विप्रुष-त.-१०८९-वृक्षमिंदु.
 विन्दु, पृषत्, पृषत ।
 * विरुद्धं प्रुष्यतेऽनया विप्रुष “कृतसंपदादि”-
 ॥५१३११४॥ इति त्रिविप्, विगतः प्रोधोऽस्या इति वा ।
विप्लव-पुं-८०३-उपद्रव, वूट.
 डमर, डिम्ब । [शृंगाली-शे. १५३] ।
 * विप्लवनं विप्लवः ।
विप्लुत-पुं-४३४-श्रुतादिदिने व्यसनी.
 पञ्चमद्र, व्यसनिन् ।
 * विप्लवते स्म विप्लुतः ।
विबन्ध-पुं-४७१-बन्धकेश, आकेश, आडो अने
पेशानुं रेडाल.

आनाह ।
 * विबन्धनं विबन्धः ।
विबुध-पुं-८९-द्वे.
 द्र० अनिमिषशब्दः ।
 * विबुध्यन्ते जानन्त्यवधितेति विबुधाः ।
विब्वोक-पुं-५०७-स्त्रीओना १० स्वाभाविक
अलंकार पैडी अेक.
 * विरोतं बुक्कणं भाषणं निरुक्तत्वाद् विब्वोकः
 सौभाग्यगर्वादिष्टेववञ्च ।
विभष-पुं-१९१-धन.
 द्र० ऋक्कणशब्दः ।
 * विभवति विभवः ।
विभा-स्त्री-१००-किरण.
 द्र० अंशुशब्दः ।
 * विभानं विभा ।
विभाकर-पुं-९७-सूर्य.
 द्र० अंशुशब्दः ।
 * विभां करोति विभाकरः ।
विभात-त.-१३९-सवार, प्रातःक्षण.
 द्र० अहर्मुखशब्दः ।
 * विभातुं प्रवृत्तं विभातम् ।
विभाव-पुं-३२६-अलंकार शास्त्रमां उल्लेख रसे-
दीपक आलंयनादि.
 * विभाव्यन्ते विशिष्टतया ज्ञायन्ते इति
 विभावाः ।
विभावरी-स्त्री-१४२-रात्री.
 द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।
 * विभातीति वनि ज्ञ्यां विभावरा ।
विभावरी-पुं-११००-अग्नि
 द्र० अग्निशब्दः ।
 * विभैव वसु धनमस्य विभावसुः ।
विभावसु-पुं-९८-सूर्य.
 द्र० अंशुशब्दः ।
 * विभा दक्षिणवसु धनमस्य विभावसुः ।

विभु-पुं-३५९-स्वाभी, नायक.

द्र० अधिपशब्दः ।

* विभवति विभुः ।

विभूति-स्त्री-३५७-संपत्ति, ऐश्वर्यं.

□ संपत्ति, लक्ष्मी, श्री, ऋद्धि, संपद् ।

* विभवन्नं विभूतिः ।

विभूषा स्त्री-१५१२-शोभा, कान्ति

द्र० अभिख्याशब्दः ।

* विभूषतेऽनया विभूषा ।

विभेदक-पुं-११४५-(शि. १०३)-अड्डेडा.

द्र० अक्षशब्दः ।

विभ्रम-पुं-५०८-स्त्रीओना १० स्वाभाविक
असंकार भौष्टी ओक.

* विभ्रमणं विभ्रमः सौभाग्यगर्वाद् वचनार्थाना-
मन्यथानिवेशः ।

विभ्रम-स्त्री-१५१२-शोभा, कान्ति.

द्र० अभिख्याशब्दः ।

* विभ्रमस्येन विभ्रमः ।

विभ्रमादिवियुक्तता-स्त्री-६९-भ्रान्ति वगेरे
दोष रहित प्रभुनी वाणीने २६ भो शुष्ण.

* विभ्रमादिवियुक्तता विभ्रमो वक्तृमनसो
भ्रान्तता स आदित्येषां विक्षेपादीनां ते विभ्रमादयो
मनोदोषास्तैर्वियुक्तत्वम् ।

विमनम्-पुं-४३५-दृष्ट चित्त वागो.

द्र० अन्तर्मनसाशब्दः ।

* दुष्टमन्तर्लीनं विरुद्धं च मनोऽस्येति विमनाः ।

विमर्शन-न.-३२२-विचारण.

द्र० अभ्याहारशब्दः ।

* विमृश्यते विमर्शनम् ।

विमल-पुं-२७-१३ मां तीर्थं'कर भगवान.

विमल-पुं-५१-गर्भ ओतीरीना पांयभा तीर्थं'कर
भगवान.

विमल-न.-१४३६-डिङ्गवत्, स्वभावार्था निर्भल.

द्र० अनाविलशब्दः ।

* विगतो मलोऽस्य विमलम् ।

विमलाद्रि-पुं-१०३०-शत्रुं'ज्य गिरिशङ्ग.

□ शत्रुञ्जय ।

* विमलश्रावावद्रिश्च विमलाद्रिः ।

विमातृज-पुं-५४६-ओरमान भाध.

□ वैमात्रेय ।

* विरुद्धा माता विमाता तस्या जातो विमातृजः ।

विमान-पुं-न.-८९-देवानुं विमान.

□ (देवयान, सुरयान), [द्योमयान-शि.७] ।

* वतन्तेऽस्मिन् देवा इति पुं'बलीनलिङ्गः ।

(विमानयान)-पुं-८९-देव.

(विमानिक)-पुं-८९-देव.

वियत्-न.-१६३-आकार.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* वियच्छति न विरमति वियत् वियत् ।

वियद्भूति-न.-१४६-(शि. २१)-अ'षकार.

द्र० अंशकारशब्दः ।

वियात्-पुं-४३२-धीद्रो, अविनीत, निर्ल'ङ्ग.

□ धृष्ट, धृष्ण, धृष्णज् ।

* विरुद्धं याति स्म वियात्ः ।

वियाम-पुं-६००-(शि.१२५)वाम, अ'ने ६थ
वांया करे ओटली ल'याध.

द्र० न्यग्रोधशब्दः ।

वियोग-पुं-१५११-छूटा थवुं, विरह.

□ विप्रलम्भ, विप्रयोग, विरह ।

* वियोजनं वियोगः ।

विरजम्-स्त्री-२०५-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

विरति-स्त्री-१५२२-निवृत्ति, अटक्युं.

द्र० अवरतिशब्दः ।

* विरमणं विरतिः ।

विरल-न.-१४४७-छूटुं'ठवायुं, ओष्ठुं.

□ तनु, पेलव ।

* विरमति विरात्यन्तरं या विरलम् "मुरल"-
(उणा-४७७)॥ इत्यले निपात्यते ।

विरलजानुक-पुं-४५६-वच्ये अंतश्वाणादीं यण्
वाणो ।

प्रञ्, प्रज ।

विरह-पुं-१५११-वियोग, विरुद्धे ।

विप्रलम्भ, विप्रयोग, वियोग ।

* 'रहण् त्यागे' इत्यदन्तः, विरहणं विरहः ।

विरागाहं-पुं-४९०-वैराग्यते योग्य ।

वैरङ्गिक ।

विराटज-पुं-१०६६-विशट देशभां उत्पन्न-
यथेव हीरो ।

राजपट्ट, राजावतं, [वैगट शि०९४] ।

* विराटदेशे जातो विराटजः, वैरटोऽपि ।

विराव-पुं-१४००-शण्ड, ध्वनि ।

द्र० आरवशब्दः ।

* विरवणं विरावः ।

विरिञ्च-पुं-२१२-अज्ञा ।

द्र० अज्ञशब्दः ।

* विरिङ्क्ते मृते, विभिर्हंसै रिच्यते उच्यते
वा विरिञ्चः, ष्टपोऽरादित्वात् साधुः ।

विरिञ्चन-पुं-२१२-अज्ञा ।

द्र० अज्ञशब्दः ।

* विरिङ्क्ते विरिञ्चनः "विद्वनगगन" -(उणा-
२७५) ॥ इत्यादिना निपात्यते ।

विरिञ्चि-पुं-२१२-अज्ञा ।

द्र० अज्ञशब्दः ।

* विरिङ्क्ते मृतेविरिञ्चिः "विरिचिः स्वराद्
नोन्तश्च" ॥ (उणा ६१७) इति इः ।

विरुद्धशंसन-न.-२७३-गाण, न ओलवा लायक
ओलपुं ते ।

गालि ।

* विरुद्धंशंसनं अवञ्चोद्भावनम् ।

विरुद्धोक्ति-स्त्री-२७६-परपर विरुद्ध भोतपुं ते ।

विप्रलाप ।

(विरुद्ध)-पुं-११८३-इणगा, नवाअंङुर ।

विरुद्धक ।

(विरुद्धक)-पुं-११८३-इणगा, नवाअंङुर ।

(विरुद्ध) ।

* विरुदाः क्षेत्रोद्भूतस्य फट्मूलादेः स्वेदान्ना-
वोद्भिन्ना अङ्कुगः 'अविरुद्धकं तालास्थिमज्जा' इति
गौडाः ।

विरूपाक्ष-पुं-१९७-शंङुर ।

द्र० अट्टहामिनशब्दः ।

* विरूपाणि विप्रमत्वाद् अक्षाण्यस्य विरूपाक्षः
'मकथ्यक्षः स्वाङ्गो॥७३१२६॥ इति टः ।

विरोक-पुं-१००-किरण् ।

द्र० अञ्जुशब्दः ।

* विरोचतेऽनेन विरोकः ।

विरोचन-पुं-९७-सूर्य ।

द्र० अञ्जुशब्दः ।

* विरोचते इति विरोचनः, नन्त्यादित्वादनः ।

विरोचन-पुं-१०९७-अश्वि ।

द्र० अग्निशब्दः ।

* विरोचते विरोचनः ।

विरोध-पुं-७३०-वैर, विशेष ।

वैर, विद्वेष ।

* विरोधनं विरोधः ।

विलक्ष-पुं-४३३-विश्रभय पाभेल ।

वीक्षापन्न ।

* विरुद्धं लक्षयते, विगतं लक्षयम स्य वा वि-
लक्षः, निष्प्रतिपत्तिरित्यर्थः ।

विलक्षण-न.-१४९७-विचार रक्षित प्रयोजन
विनानी स्थिति ।

(अप्रतिपत्ति) ।

* विगतं लक्षणमालोचनमत्रेति विलक्षणम्,
अप्रतिपत्तिरित्यर्थः ।

विलग्न-न.-६०७-शरीरतो वयसो भाग, कंठोशे
आंध्रवाती ज०या.

मध्य, अवलग्न, मध्यम ।

* विलगति विलग्नमतिक्रयत्वात् ।

विलङ्गा-स्त्री-२०५-(शे.५८)-पाव'ती.

द्र० अद्विजाशब्दः ।

विलम्बित-न.-२९२-मन्दगति वाञ्छु नृत्य.

तत्व ।

विलम्भ-पुं-१५१९-अतिशय दान.

अतिमर्जन, [समर्पण शि.१३७] ।

* विलम्भनं विलम्भः ।

विलाप-पुं-२७५-शोकं करणे, रुदनं पूर्वकं ओलवुं ते.

परिदेवन, (उपशोचन) ।

* विलपनं विलापः, परिदेवनं उपशोचनमित्यर्थः ।

**विलास-पुं-५०७-स्त्रीशोना १० स्वाभाविक अलं-
कारं पौष्टी श्लोक.**

* विलासनं विलासः स्थानगमनादिवैशिष्ट्यम् ।

विलीन-पुं-१५८७-पीगणी गयेकुं.

द्रुत, विक्रुत ।

* विलीयते स्म विलीनस्तत्र सूयत्यादित्वात्
क्तस्य नत्वम् ।

विलेपन-न.-६३५-विलेपन, अंगराग.

अङ्गराग ।

* विलिप्यतेऽनेन विलेपनम् ।

विलेपी-स्त्री-३९७-रा'पी, कंठ.

द्र० उष्णिकाशब्दः ।

* विलिम्पति विलेपी, विलेप्याऽपि ।

(विलेप्या)-स्त्री-३९७-रा'पी, कंठ.

द्र० उष्णिकाशब्दः ।

* विलिम्पति विलेपी, विलेप्याऽपि ।

विलोचन-न.-५७५-(शि.४६)-आं'प.

अ. ८३

द्र० अक्षिशब्दः ।

विलोम-न.-१४६५-विपरीत, उद्युं.

द्र० अपष्टुशब्दः ।

* लोमानि विपर्यस्यति "णिच् बहुलं"-॥३।
४।४२॥ इति णिचि लोमयतीतिविलोमम् ।

विलोमजिह्व-पुं-१२१८-(शे.१७९)-दाधी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

विवध-पुं-३६४-भार, शो'ते.

वीवध, भार ।

* विवध्यते विवधः "न जनवधः" ॥४॥३।
५४॥ इति षचि वृद्धेरभावः, षचि उपसर्गस्य वीधत्वे
वीवधः ।

**विवधिक-पुं-३६४-(शि.२४)-अन्तादिकतो भार
उपाडनार.**

वार्तावह, वैवधिक ।

विवर-पुं-१३६४-छिद्र, शिव.

द्र० अगाधशब्दः ।

विवर्ण-पुं-३५२-भू'य, जड.

द्र० अमेषसूशब्दः ।

* विगतं वर्णनं श्लाघाऽस्य विवर्णः ।

विवर्ण-पुं-९३२-पाभर, नीय, असं'स्कारी.

द्र० इतरशब्दः ।

* विरुद्धो वर्णोऽस्य विवर्णः वर्णान्तरालत्वात् ।

विवश-पुं-४३८-अराय लुद्धि वायो.

अनिष्टदुष्टधी ।

* विरुद्धं वष्टि कामयते विवशः ।

विवस्वत-पुं-९६-सू'य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* विवस्तेजोऽस्यास्तीति विवस्वान् मनुः ।

**विवाद-पुं-२६२-अनेक सं'देषु द्वर करवा ३५
व्यवहार.**

व्यवहार ।

* विविधो वाद ऋणादानादिविवादः ।

विवाह-पुं-५१७-विवाह, लग्न.

द्र० उद्गाहशब्दः ।

* विवहर्तुं विवाहः ।

विवाहप्रज्ञप्ति-स्त्री-२४३-(शि.१६)-लग्नवती
सूत्र, पांथमुं अंग सूत्र.

□ भगवत्यङ्ग. [व्याख्याप्रज्ञप्ति शि.१६] ।

विविक्त-न.-७४२-भेदंति.

द्र० उपह्वरशब्दः ।

* विविच्यते प्रथक क्रियते स्म विविक्तम् ।

विविध-पुं-१४६९-धया प्रक्षरनुं.

द्र० नानारूपशब्दः ।

* विचित्रो विधः प्रकारोऽस्य विविधः ।

'विविस्किर'-पुं-१३१७-पक्षी.

द्र० अगौकस्यशब्दः ।

विवृताक्ष-पुं-१३२५-दुडडे.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

* विवृते अधिष्ठा अस्य विवृताक्षः ।

विवेक-पुं-७९-७३ येतन वि.नुं बोद ज्ञान.

□ पृथगात्मता ।

* विवेचनं हेयोपादेयज्ञानं विवेकः ।

विवोद-पुं-५१७-पति, वर.

द्र० धवशब्दः ।

* विवहति विवोदा ।

विब्योक-पुं-५०७-स्त्रीभ्योना स्वाभाविक १०
अक्षरं पौष्ठी भेद.

द्र० विब्योकशब्दः ।

विश-पुं-३३७-भनुष्य.

द्र० नरशब्दः ।

* विशति कार्येषु विद् ।

विश-स्त्री-न.-६३४-विष्ठा, भण.

द्र० अवस्करशब्दः ।

* विशति पक्कशये विद्, स्त्रीलिङ्गः वीजयन्ती
कारस्तु "उच्चारणे विद् न ना" इति क्लीबेऽप्याह,

अमरकारस्तु "विश्याविषौ स्त्रियाम्" इति मूर्धन्य
प आह ।

विश-पुं-८६४-वैश्व.

द्र० ऊरजशब्दः ।

* विशन्ति विशः ।

'विश'-न.-११६५-क्षमण नी नाण.

द्र० तन्तुलशब्दः ।

विशङ्कट-न.-१४२९-विशाण, भोटुं.

द्र० उरुशब्दः ।

* विस्तृतं विशालम् विशङ्कटम् "वेर्विस्तृते
शालसङ्कटौ" ॥७।१।१२३॥ इति साधू ।

विशद्-पुं-१३९२-सईद, शुक्ल.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* विशति मनो विशदः "कुमुद"-उणा-२४४
इति निपात्यते विशीयते वा ।

विशद्-न.-१४३६-निर्भल, उल्लगवल.

द्र० अनाविलशब्दः ।

* विशीर्यते विशदम् ।

विशरण-न.-३७०-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* शश्रु हिंसायां विशरणम् ।

'विशल्या'-स्त्री-११५७-गणो.

द्र० अमृताशब्दः ।

विशसन-न.-३७०-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* शश्रु हिंसायां विशसनम् ।

विशसन-न.-७८२-तरवार.

द्र० असिशब्दः ।

विशाख-पुं-२०९-अतिडेय, शंकरनो पुत्र.

द्र० उमासुतशब्दः ।

* विशाखा सुजातो विशाखः "भर्तृसन्ध्या-
देरण्" ॥६।३।८९॥ इत्यण्, तस्य "बहुल्यानुगधा"-
॥६।३।१०७॥ इति लुप ।

विशाखा-स्त्री-११२-विशाखा नक्षत्र.

□ इद्राग्निदेवता, राधा ।

* विशेषण श्यति तक्षणाति अशुभं विशाखा
“श्यतेरिच्च वा”-(उणा-८५) ॥ इति खः । विशा-
खेति व्याप्नोतीति वा ।

विशाय-पुं-१५०३-पहरेगीरेतुं वारा इरती
युपुं ते.

□ उपशाय, (क्रमशयन) ।

* विशयनं विशायः ।

विशारण-न.-३७२-डिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* शशू हिंसायां स्वार्थणिचि विशारणम् ।

विशारद-पुं-३४१-विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* विशेषेण शारदोऽधृष्टः प्रत्यग्रो वा विशारदः ।

विशाल-न.-१४२९-विस्तीर्ण, मोटु.

द्र० उरुशब्दः ।

* विस्तृतं विशालं “वेर्विस्तृते शालसङ्कतौ”
॥७।१।१२३॥ इति साधुः ।

विशालक-पुं-२३१-(शे. ८०)-गरुड पक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

विशालता-स्त्री-१४३१-पहोणार्थ.

□ परिणाह ।

* विशालस्य भावो विशालता ।

‘विशालत्वच्’-पुं-११३३-सप्तपथं सात्विन्.

द्र० अयुक्छदशब्दः ।

विशाला-स्त्री-९७६-उज्जयिनी नगरी.

□ उज्जयिनी, अचन्ती, पुष्पकरण्डिनी ।

* विशेषेण शालते विशाला, विशिष्टा शाला
अत्रेति वा, विस्तीर्णत्वाद् वा ।

विशाला-स्त्री-११५७-मन्द्रवारण्णी, पोर्धनी वेद्ये.

द्र० इन्द्रवारुणीशब्दः ।

* विशाला महाफलत्वात् ।

विशालाक्ष-पुं-२००-(शे. ४४)-शंकर.

द्र० अदृष्टहासिनशब्दः ।

विशालाक्षी-स्त्री-२०५-(शे. ५६)-पावर्ती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

विशिख-पुं-७७८-त्याण.

द्र० अजिह्मशब्दः ।

* विशेषेण श्यति विशिखः “श्यतेरिच्च वा”-
(उणा-८५) इति खः, विविधा शिखा अस्येति वा ।

विशिखा-स्त्री-९८१-शेरी.

□ रथ्या, प्रतोली ।

* विशायते जनसंमदेन विशिखा, “श्यतेरि-
च्च वा”-(उणा-८५) इति खः, विगता शिखा
मुण्डितेव समत्वादिति वा ।

विशुद्ध-न.-१४३६-निर्भाण, उज्जयिन.

द्र० अनाविलशब्दः ।

* विशुध्यति स्म विशुद्धम् ।

विशेष-पुं-१५१५-सिन्न सिन्न २व३५, बेद.

□ व्यक्ति, पृथगात्मिका ।

* विशिष्यतेऽनया विशेषः ।

विशेषक-पुं-न.-६५३-केसर यं दनादिनुं तिलक,
यां द्यो, शीलुं.

द्र० चित्रशब्दः ।

* विशिनष्टि ललाटं विशेषकः । पुं क्लीबलि-
ङ्गः ।

विशोक-पुं-१३२५-(शे. १६३) कुडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

विश्रम्भ-पुं-१५१८-विश्वास.

□ विश्वास, विश्रम्भ ।

* विश्रम्भणं विश्रम्भः ।

विश्राणन-न.-३८७-दान, त्याग.

द्र० अंहतिशब्दः ।

* विश्राण्यते विश्राणनम् ।

विश्रुत-पुं-१८९३-प्रसिद्ध, प्रख्यात.

□ ख्यात, प्रतीत, प्रज्ञात, वित्त, प्रथित ।

* विश्रयते विश्रुतः ।

विश्व-न.-१३६५-लोड, जगत.

द्र० जगत्शब्दः ।

* विशान्यस्मिन् जीवाजीवा विश्वं पुं क्लीबलिङ्गः,

“निघृषी”-(उणा-५११) इति किद्वे विश्वम् ।

विश्व-न.-१४३३-सभरत, अधुं.

द्र० अलण्डशब्दः ।

* विशति विश्वं “निघृषी”-(उणा-५११)

इति किद्वः ।

विश्वकद्रु-पुं-१२८१-शिक्षरी इतरो.

* विश्वं कत् कुत्सितं द्रवति विश्वकद्रुः

“हरिपीत”-(उणा-७४५) इति डिद्रुः, विगतं श्व-
कदनमस्तीत्येके ।

विश्वकर-पुं-५-(प.)-अत्ना.

विश्वकर्तृ-पुं-५-(प.)-अत्ना.

विश्वकर्मन्-पुं-१८२-विश्वकर्मा, देवो नो शिल्पी.

□ त्वष्ट, विश्वकृत्, देववर्धकि ।

* विश्वं करोति विश्वकर्मा, मन् ।

विश्वकारक-पुं-५-(प.)-अत्ना.

विश्वकृत्-पुं-१८२-विश्वकर्मा, देवो नो शिल्पी.

□ विश्वकर्मन्, त्वष्ट, देववर्धकि ।

* विश्वं करोति विश्वकृत् ।

विश्वकृत्-पुं-५-(प.)-अत्ना.

विश्वजनक-पुं-५-(प.)-अत्ना.

(विश्वद्रव्यच) अ.-४४४-सर्वं तर्हं जनार, सर्वं
व्यापक, सर्वंने पूजनार.

□ विश्वद्रव्यइ ।

विश्वभुज्-पुं-२१९-(शे. ७४)-विष्यु, इष्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

विश्वभू-पुं-२३६-त्रीण युद्ध.

* विश्वं भवत्यस्माद् विश्वभूः ।

विश्वभेषज-न.-४२०-सूड.

द्र० नागरशब्दः ।

* विश्वस्य भेषजं विश्वभेषजम् । अनेकदोष-
जित्वात् ।

विश्वम्भर-पुं-२१५-विष्यु, इष्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* विश्वं विमर्ति विश्वम्भरः “भृवृजि”-॥५।१।

११२॥ इति खः ।

विश्वम्भरा-स्त्री-९३५-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* विश्वं जगद् विमर्ति विश्वम्भरा “भृवृजि”-

॥५।१।११२॥ इति खः ।

विश्वरूप-पुं-२१५-विष्यु, इष्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* विश्वं रूपमस्य विश्वरूपः ।

विश्वरेतस्-पुं-२१२-अत्ना.

द्र० अद्रयशब्दः ।

* विश्वाय रेतोऽस्य विश्वरेताः ।

विश्वविधातृ-पुं-५-(प.)-अत्ना.

विश्वसृ-पुं-५-(प.)-अत्ना.

विश्वसृज्-पुं-५-(प.)-अत्ना.

(विश्वसृज्)-पुं-२१२-अत्ना.

द्र० अद्रयशब्दः ।

विश्वसेनराज्-पुं-३७-श्री शांतिनाथ ल. ना
पिता.

विश्वस्ता-स्त्री-५३०-विधवास्त्री.

□ विधवा ।

* विश्वसिति स्म विश्वस्ता ।

विश्वस्त्रष्टृ-पुं-५-(प.)-अत्ना.

विश्ववा-स्त्री-न.-४२०-सूड.

द्र० नागरशब्दः ।

* विशति दोषान् विश्वा, स्त्रीक्लीबलिङ्गः “नीघृषी-
भृ”-(उणा-५११) इति किद्वः ।

विश्ववा-स्त्री-९३५-पृथ्वी.

द्र० अचलाशब्दः ।

* विशति सवमस्यां विश्वा “निशृषी”-(उणा-५११) इति क्तिच् वः ।

विश्वामित्र-पुं-८५०-विश्वामित्र ऋषि.

द्र० कौशिकशब्दः ।

* विश्वं मित्रमस्य विश्वामित्रः, “ऋषौ विश्वस्य मित्रे” ॥३२।७९॥ इति दीर्घः ।

(विश्वामित्र)-पुं-१८३-हाहा वगेरे गन्धर्व देव.

विश्वास-पुं-१५१८-आत्री, अक्षा.

□ विश्रम्भ, ‘विस्त्रम्भ’ ।

* विश्रसने विश्रसाः ।

विश्वदेव-पुं-८९-(शे.७)-गण्डेवता.

विष्-न.-६३४-(शि.५०)-विष्टा, भण.

द्र० अवस्करशब्दः ।

विष-पुं-११९५-अरे.

□ श्वेड, रस, तीक्ष्ण, गरल ।

* वेवेष्टि विषः पुंस्त्रीलिङ्गः, स च द्वेषा, स्थावरजंगमभेदात्, यदाह-“कन्दजं कालकृटादि पुष्पजं दालवादिकम् फालमङ्गोलसारादि दंष्ट्रादिजं तु जङ्गमम्” ।

विष-न.-११७०-(शे. १६५)-पाण्डु.

द्र० अपशब्दः ।

विषण्णता-स्त्री-३१२-भननी पीडा, भेद.

□ विषाद, अवसाद, साद ।

* विषण्णस्य भावो विषण्णता ।

विषदर्शनमृत्युक-पुं-१३४०-शुभं शुभ पक्षी, ने अरे न्दतां न भरीमय छे ते.

□ जीवजीव, गुन्द्राल ।

* विषदर्शनेन मृत्युरस्य विषदर्शनमृत्युकः ।

विषधर-पुं-१३०३-सप, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

* विषधरति विषधरः ।

विषमिषज-पुं-४७४-विषमेषु, गारुडी.

□ जाङ्गुलिक, (विषवैद्य) ।

विषम-पुं-१५-(प.)-त्रणु, पांय, सात वगेरे विषम संख्यावायुः शब्द.

विषमनेत्र-पुं-१६-(प.)-शंकर.

(विषमनेत्र)-पुं-१९६-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

विषमपलाश-पुं-१६-(प.)-सतपथु, सात पुडानुं जाड.

(विषमप्रार्थना)-स्त्री-४३१-पारकुं धन हरणु करवानी भ्रष्टा.

द्र० अभिध्याशब्दः ।

विषमशक्ति-पुं-१६-(प.)-शंभु.

(विषमस्पृहा)-स्त्री-४३१-पारकुं धन हरणु करवानी भ्रष्टा.

द्र० अभिध्याशब्दः ।

(विषमायुध)-पुं-२२७-शमदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* विषमाणि आयुधान्यस्य विषमायुधः, पञ्चपु-त्वात् ।

(विषमाशु)-पुं-९६-सूय.

द्र० अंशुशब्दः ।

विषमेशु-पुं-१६-(प.)-शमदेव.

‘विषमेशु’-पुं-२२९-शमदेव.

विषमोन्नत-न.-१४६८-उंयुं नीयुं.

□ स्थपुट ।

* विषमं च तदुन्नतं च विषमोन्नतम् ।

विषय-पुं-९४७-देश.

द्र० उपवर्तनशब्दः ।

* विसिनोति विषयः ।

विषय-पुं-१३८४-३५-रस आदि पांय विषय.

□ इन्द्रियार्थ, गोचर । [अर्थ शि. १२५] ।

* विसिष्यन्ति विषयाः “सयसितस्य”-॥२।३। ४७॥ इति षत्वम् ।

विषयग्राम-पुं-१४१४-विषयो नो समूह.

* विषयादेः परो ग्रामशब्दः सामर्थ्याद् विषयादे-
रेव व्रजे वर्तते, ग्रसते ग्रामः “ग्रसिहाग्भ्यां ग्राजिहौ
च” ॥-(उणा-३३९) ॥ इति मे साधुः, यथा-
विषयग्रामः ।

विषयिन्-न. १३८३-यसु आदि छन्दस्य.

द्र० अक्षशब्दः ।

* विषयः स्पर्शादिरस्त्यस्य विषयी ।

(विषयौघ)-पुं-४७४-विषयैव, गा३३.

□ जाङ्गुलिक, विषमिषक ।

विषसूचक-पुं-१३३९-यक्षर पक्षी.

□ ज्योत्स्नाप्रिय, चलचञ्चु, चकोर ।

* विषं सूचयति विषसूचकः, यदाह-“चकोर-
स्य विरज्येते नयने विषदर्शनात् ।”

विषाक्त-पुं-७७९-अरेवाणु आलु.

□ दिग्घ, लिप्तक ।

* विषेणाऽक्तः प्रक्षितपायित इत्यर्थः ।

विषाग्रज-पुं-७८२-(शे.१४९)-तरवार.

द्र० असिशब्दः ।

विषाण-(द्वि.व.)-त्रि-१२२४-दायीनापन्ने दंत-
शूल, दायीदंत.

* हस्तिनो दन्तौ वेवेष्टि आभ्यां विषाणौ
त्रिलिङ्गः “कृपिविषि”-(उणा-१९१) ॥इत्याणक ।

विषाण-(द्वि.ष)-त्रि-१२६४-अणदनुं शींगडुं.

□ कृणिका, शृङ्ग ।

* वेवेष्टि विषाणं त्रिलिङ्गः “कृपिविषि”-(उणा-
१९१) इत्याणक ।

विषाणान्त-पुं-२०७-(शे.६३)-गणेश, विनायक.

द्र० आखुगशब्दः ।

विषाद्-पुं-३१२-मनतीपीडा, पेद, शोड.

□ अवसाद, साद, विषण्णता ।

* विषदनं विषादो मनःपीडा ।

विषान्तक-पुं-१९७ शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* विषमन्तयति विषान्तकः, समुद्रमथने विषमक्षणात् ।

विषापह-पुं-२३१-(शे.७६)-गुरुड पक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

विषुव-पुं-न.-१४६-समान रात्रि अने दिवस होय
तेषो ङण.

□ विषुवत् ।

* तुल्ये नक्तंदिने यत्र काले तत्र विषुवत् विपुवं
च, विपुर्नाम सुहृत्तः, सोऽस्यास्ति विपुवत् पुंक्लीबलिङ्गः
यद् वैजयन्ती-पुरी तन्महिमा हेम विपुवत् कर्म लोम
दोः नृषण्डलिङ्गः ॥ विपु साम्येऽध्ययम् तदस्यास्तीतिवा ॥
एवं मण्यादित्वाद् वे विपुवम्, तच्च मेषादौ तुल्यदौ
च भवति ।

विषुवत्-पुं-न.-१४६-मेष, तथातुला संकान्ति.

□ विपुव ।

* तुल्ये नक्तंदिने यत्र काले तत्र विपुवत्
विपुवं च, विपुर्नाम सुहृत्तः, सोऽस्यास्ति विपुवत् पुंक्ली-
बलिङ्गः यद् वैजयन्ती-पुरी तन्महिमा हेम विपुवत्
कर्म लोम दोः नृषण्डलिङ्गः विपु साम्येऽध्ययम् तद-
स्यास्तीतिवा ॥ एवं मण्यादित्वाद् वे विपुवम्, तच्च
मेषादौ तुलादौ च भवति ।

विष्कम्भ-पुं-१०२३-२६थो आंधवानो पीलो,
थांललो वि.

द्र० कूटरशब्दः ।

* मन्थस्य विष्कम्भान्ति बध्नातीति विष्कम्भो
दण्डकटकः, यस्मिन् बद्ध्वा मन्थ आकृष्यते, दण्डक-
रोटमित्यन्ये ।

विष्किर-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

* विष्किरति विष्किरः “वैविष्किरौ वा” ॥४।
।४।९६॥ इति षडगमः ।

विष्किर-पुं-१३२५-(शे.१८२)-दुडडो.

द्र० कुवकुटशब्दः ।

विष्टप-पुं-१३६५-लोड, जगत, हुनिया.

द्र० जगतशब्दः ।

* विशान्यस्मिन् जीवाजीवा विष्टपं पुंक्ली-
बलिङ्गः “विष्टपोल्प”-(उणा-३०७) इत्यपे निपात्यते ।

विष्टर-पुं-न.-६८४-आसन, अष्टाशत.

□ पीठ, आसन ।

* विस्त्रुणातीति विष्टरः, पुंक्लीबलिङ्गः “वेः
स्वः” ॥२।३।२३॥ इति पत्वम् ।

विष्टर-पुं-१११४-श्रुति, अड.

द्र० अगशब्दः ।

* विस्त्रुणोति विष्टरः “वेः स्वः” ॥२।३।
२३॥ इति पत्वम् ।

विष्टरश्रवस-पुं-२१८-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* विष्टरे इव श्रवमी अस्य विष्टरश्रवाः ।

विष्टि-स्त्री-१३५८-पलातळारे नरकभां नाभ्युं ते.

□ आज्ञ् ।

* वेवेष्टि विष्टिः नरके हयात् क्षेपः “दृष्टुषि”-
(उणा-६५१) इति कितिः, स्त्रीलिङ्गः ।

विष्टा-स्त्री-६३४-विष्ठा, भण.

द्र० अवस्करशब्दः ।

* विशति विष्टा “पीविशि”- (उणा-१६३)

इति कित् ठः ।

विष्णु-पुं-३।७-श्री श्रेयांस नाथ ल. ना पिता.

विष्णु-स्त्री-४०-श्री श्रेयांसनाथ ल.नी माता.

विष्णु-पुं-२१४-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* वेवेष्टि व्याप्नोति विश्वं विष्णुः “विपेः
कित्” (उणा-७६९) इति णुक् ।

‘विष्णुक्रान्ता’-स्त्री-११५६-गरणी.

द्र० अपराजिताशब्दः ।

विष्णुगुप्त-पुं-८५४-वात्स्यायन ऋषि, न्याय
भाष्यकार.

द्र० अङ्गुलशब्दः ।

* विष्णुरेन गुप्त्यादिति विष्णुगुप्तः, “तिक्कुतौ
नाग्नि” ॥५।१।७१॥ इति क्तिः ।

विष्णुगृह-न.-९७९-ताभलिपित नगरी.

□ तामलिप्त, दामलिप्त, तामलिप्ती, तमालिनी,
स्तम्बपूर, स्तम्बपूरी ।

* विष्णोगृहं विष्णुगृहम् ।

विष्णुद्विष-पुं-६९८-वासुदेवतो शत्रु.

विष्णुपद-न.-१६३-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* विष्णोः पदं क्रमोऽत्र विष्णुपदम् ।

विष्णुपदी-स्त्री-१०८२-गंगानदी.

द्र० कषिकृत्याशब्दः ।

* विष्णोः पादौ हेतुरस्या विष्णुपदी, विष्णु-
पादाग्रोत्थितत्वात् “कुम्भपद्यादिः” ॥७।३।१४९॥
इति साधुः ।

विष्णुवाहन-न.-२३०-गण्ड ५क्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

* विष्णोर्वाहनं विष्णुवाहनम् ।

विष्णुशक्ति-स्त्री-२२६-(शे.७८)-लक्ष्मी.

द्र० इन्दिराशब्दः ।

विष्वक्-अ.-१५२९-यारे षान्ठु.

□ परितस्, सर्वतस्, समन्तात्, समन्ततस् ।

* विश्वगच्छति विष्वक् यथा-“विष्वग् व्याप्य
स्थितो महीम्” ।

विष्वक्सेन-पुं-२१४-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* विष्वक् सर्वव्यापिनी विपूची वा सेनाऽस्य
विष्वक्सेनः ।

‘विष्वक्सेना’-स्त्री-११४९-डांग.

द्र० प्रियङ्गुशब्दः ।

विश्वद्रव्यम्-अ.-४४४-सर्वतश्च नरनार, सर्व
व्यापक.

□ (विश्वद्रव्यम् ।)

* विष्वक् सर्वतोऽर्थेऽव्ययम्, “सर्वादिविष्वक्”-
॥३।१।१२२॥ इति द्रौ विश्वद्रव्यम् ।

विध्वान्-पुं-४२४-भोजन, आपुं ते.

द्र० अदनशब्दः ।

* विध्वानं "वध्वानः" व्यवास्वनोऽशने ॥२॥
३।४३॥ इति पत्वम् ।

विस-न.-११६५-उभयनी नाम् ।

द्र० तन्तुल्लशब्दः ।

* वेति विसम् "पटीवीभ्यां"- (उणा-५,७९)
इति डिसः, विस्यते प्रेर्यते वा ।

विसंवाद-पुं-१५१९-उगुं, भोटुं उही भ-
भापुं ।

□ विप्रलम्भ ।

* विसंवदनं विसंवादः ।

विसकण्टिका-स्त्री-१३३३-(शि- १२०)-अगली.

द्र० बलाकाशब्दः ।

विसकण्टिका-स्त्री-१३३३-अगली.

द्र० बलाकाशब्दः ।

* विसमिच कण्टोऽस्या विसकण्टिका ।

विसप्रसूत-न.-११६१-उभय.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* विसान् प्रसूतं विसप्रसूतम् ।

विसप्रसून-न.-११६२-उभय.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

विसर-पुं-१४११-सभूड, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* विस्त्रियते विसरः, बाहुलकादत् ।

विसर्जन-न.-३८६-दान, त्याग, विदाय इरपुं.

द्र० अंहतिशब्दः ।

* विस्त्रयते विसर्जनम् ।

विसार-पुं-१३४४-भरु, भाषुं.

द्र० अण्डजशब्दः ।

* विसरति विसारः "सर्तः स्थिरव्याधिवल-
मत्स्ये" ॥५।३।१७॥ इति घञ् ।

विसारिण-पुं-३९०-विस्तार पाभनार.

□ विसृत्वर, विसुमर, प्रसारिन् ।

* विसारी "विपरिप्रात्सर्तः" ॥५।२।५५॥

इति घिनण् ।

विसृत्वर-पुं-३८०-विस्तार पाभनार.

□ विसुमर, प्रसाग्नि विसारिन् ।

* विसरतीत्येवंशीलः विसृत्वरः "सृजिण्"-
॥५।२।७७॥ इति क्त्वा द्ववरण् ।

विसृमर-पुं-३९०-विस्तार पाभनार.

□ विसृत्वर, प्रसारिन्, विसारिन् ।

* विसुमरः "सुवस्यदः" ॥५।२।७३॥
इति मरक ।

(विस्कल्ल)-पुं-१०९,०-उद्व.

द्र० कर्दमशब्दः ।

विस्त-पुं-८८४-(अेसी) रति भार वगन.

* 'विसच् प्ररणे' विस्यते विस्तः, "शीरीभू"-
॥ (उणा-२०१) ॥ इतिकित् तः ।

विस्तर-पुं-१४३२-शुद्धतो समूड.

□ [विग्रह-शि १२८] ।

* विस्तीर्यते विस्तरः अत्र 'विरशब्दे प्रथने'
॥५।३।६९॥ इत्यत्र शब्दवर्जनाद् घञ् न भवति ।

विस्तार-पुं-११२४-वृक्षनो विस्तार.

□ विटप ।

* शाखादेर्विस्तृतिर्विस्तारः "विरशब्दे"-॥५।
३।६९॥ इति घञ् ।

विस्तार-पुं-१४३२-विस्तार, विशाणता ईसावे.

□ प्रवञ्च, आमोग, व्याम ।

* विस्तरणं विस्तारः ।

विस्तीर्ण-न.-१४३०-विशाण, भोटुं.

द्र० उरुशब्दः ।

* विस्त्रुणाति स्म विस्तीर्णम् ।

विस्फार-पुं-१४०६-धनुष्यनो टंकार, (शुद्ध).

* विस्फुरणं विस्फारः "स्फुस्फुलोर्वाजि"
॥४।२।४॥ इत्यात्वम् ।

विस्फुलिङ्ग-पुं-११९९-वनरपति ग्रन्थ स्थावर विप.

द्र० अङ्कोल्लसारशब्दः ।

* विस्फुलिङ्गः स्फुलिङ्गाः अस्य विस्फुलिङ्गः ।

विस्फोट-पुं-४६६-(शि. ३३) विस्फोटक, शैत्यो.

स्फोटक, पिटक, गण्ड ।

विस्मय-पुं-३०३-आश्रयं.

द्र० अद्भुतशब्दः ।

* विस्मयनं विस्मयः, चेतनो विस्वारः ।

विस्मृत-न.-१४९५-विस्मरी गयेषुं.

अन्तर्गत, [प्रस्मृत शि. १३५] ।

* विस्मर्यते स्म विस्मृतम्, प्रस्मृतमपि ।

विस्त्र-न.-६२१-दोषी.

द्र० अमुकशब्दः ।

* विस्त्र्यते विस्त्रं “ऋज्यजि”-॥(उणा-३८८)

इति किद् रः, विस्त्रायति वा ।

विस्त्र-न.-१३९२-काया भांस वजेरेनी गंध.

आमगन्धि ।

* विस्त्र्यते विस्त्रं “ऋज्यजि”-॥(उणा-३८८)॥

इति किद् रः । विस्त्रायति वा ।

विस्त्रगन्धि-पुं-१०५८-दरताल.

द्र० आलशब्दः ।

* विस्त्रस्येव गन्धोऽस्य विस्त्रगन्धिः ।

‘विस्त्रम्भ’-पुं-१५१८-विश्वास.

विश्रम्भ, विश्राम ।

विस्त्रसा-स्त्री-३४०-गरा-प्रक्षालस्थानो हेतु.

जरा ।

* विस्त्रसते अनयाऽङ्गं विस्त्रसा, मिदादित्वाद्ङ् ।

विहग-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकशब्दः ।

* विहायसा गच्छति विहगः, विहङ्गमः, विहङ्गः

‘नाम्नो गमः खड्गौ च, विहायसस्तु विहः’ ॥५॥

१।१३१॥ इति साधवः ।

अ. ८४

विहङ्ग-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकशब्दः ।

* विहायसा गच्छति विहगः, विहङ्गमः, विहङ्गः,

‘नाम्नो गमः खड्गौ च, विहायसस्तु विहः’ ॥५॥

१।१३१॥ इति साधवः ।

विहङ्गम-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकशब्दः ।

* विहायसा गच्छति विहगः, विहङ्गमः, विहङ्गः,

‘नाम्नो गमः खड्गौ च, विहायसस्तु विहः’ ॥५॥

१।१३१॥ इति साधवः ।

विहङ्गमा-स्त्री-३६४-(शि.२५)-धावउ, भार

उपाडवानी लाडडी.

भारयष्टि, विहङ्गिका ।

विहङ्गिका-स्त्री-३६४-धावउ, भार उपाडवानी

लाडडी.

भारयष्टि [विहङ्गमा शि.२५] ।

* विहङ्गप्रतिकृतिश्चर्मादिमयी विहङ्गिका, या भित्त्यादौ लम्बमाना स्थाप्यते, प्रयाणके च सन्धार्यते ।

विहनन-न.-९१२-पींणवुं, पींणवानुं यन्त्र.

पिञ्चन, तुलस्फोटनकामुंक् ।

* विहन्यतेऽनेन विहननम् ।

विहसित-न.-२९७-डांठक आवाण् थाय तेवुं

दास्थ.

* सशब्दत्वात् किञ्चित्श्रुते हासे विहसितम् यद् भरतः-आङ्कुञ्चिताक्षिगण्डं यत् सस्वनं मधुरं तथा । कालगतं साऽऽस्वरागं तद्वै विहसितं भवेत् ॥१॥

विहस्त-पुं-३६६-व्यापुण, गभरायेदो.

व्याकुल, व्यग्र ।

* विगतौ किङ्कतव्यता मूढत्वाद् हस्तावस्य

विहस्तः ।

विहायस्-न.-१६३-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* विजहाति सर्वं विहायः “विहायस्सुमनस्”

॥ (उणा-९.७६) इत्यादिना असन्तो निपात्यते ।

विहायस्-पुं-१३१६-५क्षी।

द्र० अगौकसशब्दः ।

* विजिहीते विहायः “विहायस्सुमनस्”

(उणा-९.७६) इत्यसि निपात्यते ।

विहायसा-स्त्री-१५.२६-आशश.

सुवस ।

* वीनां पक्षिणां हाये गतिम्, अनन्तत्वात्
स्यति विहायसा विच्, विहाः पक्षिणस्तानायस्यति वा
वाहुलकादाप्रत्ययः, यथा “विहायसा पश्य विहङ्गराजम्” ।

(विहायसा-स्त्री-१६३-आशश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

विहायित-न.-३८६-६न, त्याग.

द्र० अंहतिशब्दः ।

* हिनोतेर्ण्यन्तस्य क्ते विहायितम् ।

विहार-पुं-९९४-जिनालय, जिन भद्रिः.

चैत्य, जिनसद्मन्, ‘आयतन’ ।

* विहरन्त्यस्मिन् विहारः पुं क्लीबलिङ्गः, अमर-
स्तु “चैत्यमायतनं तुल्ये” इति, बौद्धानां विहारोऽस्त्री
इति च चैत्यविहारौ भिन्नार्थावाह ।

विहार-पुं-१५००-विहार, पगे आलपुं.

गति, वीङ्गा, ईर्या, परिसर्प, परिक्रम ।

* विहरणं विहारः ।

विहृत-न.-५०८-स्त्रीयोना १० स्वाभाविक अलंकारे।
पैश्री ओक.

* विह्रियते विहृतं भाषणावसरेऽपि व्याजाद-
भाषणम् ।

विह्वल-पुं-४४८-लयलीत, मुंजाथेला.

विक्रवल ।

* विरुद्रं ह्वलति विह्वलः ।

वीक्षापन्न-पुं-४३३-विस्मय पाभेस, शरभाथेस.

विलक्ष ।

* वीक्षं विस्मयमापन्नः प्राप्तः वीक्षापन्नः ।

वीक्ष्य-न.-३०४-(शे.८८)-आश्चर्य, अद्भुत रसने.
स्थायी भाव.

विस्मय, चित्र, अद्भुत, चौख, आश्चर्य ।

वीङ्गा-स्त्री-१५००-विहार, पगे आलपुं ते.

गति, विहार, ईर्या, परिसर्प, परिक्रम ।

* ‘इयुगतौ’ वीङ्गन् वीङ्गा ।

वीचि-स्त्री-१०७५-पाण्डु ना भोग्य,तरंग.

तरङ्ग, भङ्ग, उर्मि, उक्कलिका ।

* ऊयते जलैर्वीचिः स्त्रीलिङ्गः “वेगोः डित्”-

(उणा-६.२८) इतीचिः ।

वीचिमालिन्-न.-१०७३-समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

* वीचीमालिते धारयति वीचिमाली ।

वीजन-पुं-६८७-(शि. ५८)-पंगे।

व्यजन, तालवृन्त ।

वीणा-स्त्री-२८७-पीणा, तंभुरे।

घोषवती, विपञ्ची, कण्ठकृणिका, बल्लकी ।

* वेति प्रजायते स्वरोऽस्यां वीणा “वृषीङ्गा”-

(उणा-१८३) इति किद् णः ।

वीणावाद-पुं-९२४-पीणा वगाऽनार.

वैणिक ।

* वीणां वादयति वीणावादः ।

वीत-न.-१२३१-अं दुशभांथी ढार्थी ने शेकवे।
अने ढार्थी ने यलाववा म्हावतनी संज्ञा.

* अजन्ति प्रेरयन्ति अस्मिन् वीतम्, विशिष्टमितं
गमनमत्र वा ।

वीत-न.-१२५२-नकाभा ढार्थी, घेडा.

* वीयतेऽसारतया क्षिप्यते वीतम् ।

वीतंस-पुं-न.-९३१-पाश, गण.

‘वितंस’ ।

* मृगादिवन्धननिमित्तं जालवागुरादि साधनं वितन्वते बन्धाय वीतंसः पुंक्लीबलिङ्गः, 'व्यवाभ्यां तने-रीच्च वेः' ॥ (उणा-५६५) ॥ इति सः, वितंस्यते वध्यतेऽनेन वा 'वधुपसर्गस्य' ॥३।२।८६॥ इति वीथः ।

वीतदम्भ-पुं-४९०-अरल, हंलविनातो.

□ अक्लकन ।

* वीतो विगतो दम्भोऽस्माद् वीतदम्भः ।

वीतन-पुं-(दि.व.)-५८७-डोङ्नी अन्ने आणुना पडभा.

* वेति गच्छत्यनयोरपाण इति वीतनौ "वीपति"- ॥ (उणा-२९२) ॥

वीतराग-पुं-२५-अरिहंत, निनेश्वर.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* वीतो गतो रागोऽस्माद् वीतरागः ।

वीति-पुं-१२३३-थोडो.

द्र० अर्वनशब्दः ।

* वेति गच्छति वीतिः "दुमुपि" - (उणा-६५१) इति बहुवचनात् कित् तिः, विशिष्टा इतिरस्येति वा ।

वीतिहोत्र-पुं-१८९८-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* वीतयोऽश्वा होत्रं हव्यमस्य वीतिहोत्रः ।

(वीथि)-स्त्री-१४२३-थोष्ठी, ओष्ठी.

द्र० आलिशब्दः ।

वीथी-स्त्री-२८४-नाट्य प्रथमधनो ओड प्रकर.

* सर्वेषां रसानां लक्षणानां च वीथी श्रेणीव वीथी ।

वीथी-स्त्री-१४२३-थोष्ठी, ओष्ठी.

द्र० आलिशब्दः ।

* वीयते वीथिः "वीसञ्चयसि"- (उणा-६६९)

इति थिक्, ड्यां वीथी ।

वीध्र-न.-१४३६-डोङ्नीवस, स्वभावार्थी निर्भल.

द्र० अनाविलशब्दः ।

* विशेषण इन्धे वीध्रम् "ऋज्यजि"- (उणा-३८८) इति किद् रः ।

वीनाह-पुं-न.-१०९२-इवाभां मुप्यनुं धंठोवडे यणुलुं ङांशु.

□ नान्दीमुख, नान्दीपट, 'विनाह' ।

* कूपस्योर्ध्वं इष्टकाभिर्विनद्यते वानाहः पुंक्लीबलिङ्गः, यद् **जयन्ती**-वानाहमस्त्रियाम् ।

वीर-पुं-२८-थोवीसभां तीर्थं डर लगवान.

* विशेषेण ईरयति प्रेरयति कर्माणीति वीरः ।

वीर-पुं-३०-थोवीसभां तीर्थं डर लगवान.

द्र० चरमतीर्थकृतशब्दः ।

वीर-पुं-२९४-वीर रस (नव रस पैडातो ओड रस).

* अजति गच्छत्यनेन अस्मिन् वा सत्त्व-वृद्धिमिति वीरः "ऋज्यजि"- (उणा-३८८) इति रक्, वीरयन्ते विक्रामन्ति जना अनेनेति वा ।

वीर-पुं-३६५-वीर (सुलठ).

□ शूर, चारमटः विक्रान्त ।

* अजति क्षिपति शत्रून् वीरः "ऋज्यजि"- ॥ (उणा-३८८) इति रक्, वीरयत इति वा ।

वीरजयन्तिका-स्त्री-२८१-सभशंगुभां करानुं नृत्य.

* जयन्ती पताका, जयन्त्येव जयन्तिका, वीरपाणां जयन्तिकाऽत्र वीरजयन्तिका ।

'वीरण'-न.-११५८-काणो वाणो.

□ 'वीरतर' ।

वीरणीमूल-न.-११५८-काणो वाणानुं मूण.

द्र० उशीरशब्दः ।

* वीरणी तृणविशेषस्तस्या मूलं वीरणीमूलं ।

'वीरतर'-न.-११५८-काणो वाणो.

□ 'वीरण' ।

'वीरतर'-पुं-११३५-अणुं न वृक्ष.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

वीरपत्नी-स्त्री-५१५-वीर पुरुषनी पत्नी.

□ वीरभार्या ।

* वीरः पतिरस्या वीरपत्नी "सपत्यादौ "

॥२।४।५०॥ इति ड्यां सायुः ।

(वीरपाण)-न.-८०२-यायु अथवा लावि युद्धमां थतुं मद्रिपाण.

□ वीरपाणक ।

* वीराणां मन्त्रपात्रं वीरपाणं “पानस्य भावकरणे”
॥२।३।६॥ इति णत्वम् ।

वीरपाणक-न.-८०२-आलु अथवा भावि युद्धभां
थतुं भद्रिशापान.

□ (वीरपाण) ।

वीरभवन्ती-स्त्री-५५३-(शे. ११६)-भोऽरी अहो न.

वीरभार्या-स्त्री-५१५-वीर पुरुषनी पत्नी.

□ वीरपत्नी ।

वीरमातृ-स्त्री-५५८-वीर पुरुषने जन्म आप-
नारी माता.

□ वीरम् ।

वीरविप्लावक-पुं-८६१-शुद्धना धनधी होम
करनार.

* वीरमग्निं विप्लावयति वीरविप्लावकः ।

वीरशङ्कु-पुं-७७८-(शे. १४३) आलु.

द्र० अजिह्मशब्दः ।

वीरसू-स्त्री-५५८-वीरपुरुष ने जन्म आपनारी
माता.

□ वीरमातृ ।

* वीरं सूते वीरसूः ।

वीरहन्-पुं-८५५-अग्निहोत्रना ओलवाध गयेला
अग्नि वायो आत्मा.

□ नष्टाग्नि ।

*वीरयते वीरोऽग्निः, तमुपेक्षया हन्ति वीरहा,
“ब्रह्मभ्रूण”-॥५।१।१६१॥ इत्यत्र ब्रह्मादिभ्यः एव हन्तेः
क्विबिलि भूते निपतनान् वर्तमाने “क्विप्”॥५।१।१४८॥
इति क्विप् ।

वीराशंसन-न.-८०१-अथं कर युद्ध भूमि (अहु
संसार थवाधी).

□ आजिभीमभू, वीराशंसनी ।

* वीरा आशंसयतेऽत्र वीराशंसनम् ।

वीराशंसनी-स्त्री-८०१-अथं कर युद्ध भूमि.

□ वीराशंसन, आजिभीमभू ।

वीरधू-स्त्री-१११८-विस्तार पाभेले वेले, गुच्छ-
वाणी वेलेडी.

□ प्रतानिनी, गुल्मिनी, उलप ।

* वीरोहति विरुत्, स्त्रीलिङ्गः “वीरुन्त्यप्रोधौ”
॥४।१।१२१॥ इति धत्वे साधुः, विरुणद्धीति वा
त्राहुलकाद् दीर्घः ।

वीरोज्ज-पुं-८६०-अग्निनो त्याग करनार, होम
नहिं करनार आत्मा.

* वीरमग्निमुज्जति वीरोज्जः ।

वीरोपजीवक-पुं-८६०-अग्निहोत्र ना अहाना
थी भागी आनार आत्मा.

* वीरमग्निमुपजीवति वीरोपजीवकः ।

वीर्य-न.-३००-अथो ज उत्साह.

* वीरं साधु वीर्यम्; वीर्यते विक्रम्यत इति वा,
भावे यः, वीरस्य कर्म इत्यन्ये ।

वीर्य-न.-६२९-शुद्ध, वीर्यं.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

* वीर्यते वीर्यं, वीर्येऽकर्तव्ये साधु वा ।

वीर्यान्तराय-पुं-७२-तीर्थं करमां न होय ते
१८ होय पैथी तीर्थे होय.

* वीर्यगतोऽन्तरायः इति तृतीयः ।

वीर्यप्रवाद-न.-२४७-१४ पूर्व पैथी तीर्थुं पूर्व.

* जीवानामजीवानां च सकर्मेतराणां वीर्यं
प्रवदति वीर्यप्रवादम् ।

वीवध-पुं-३६४-आर. ओत्ते.

□ ‘विवध’, भार ।

* विवध्यते विवधः षञि उपसर्गस्य दीर्घत्वे
वीवधः ।

वीवधिक-पुं-३६४-(शि. २४)-अन्नादिकनो भार
उपाडनार.

□ वार्तावह, वैवधिक ।

वृक-पुं-१२९१-वृत्.

द्र० अरण्यध्वनशब्दः ।

* 'कुकि वृकि आदाने' वर्कतेऽजादिकमादत्ते वृः, वृणोतीति वा "विचिपुषि"—(उणा-२२) इति कित् कः ।

वृकधूप-पुं-६४८-गूणानो धूप.

द्र० कुन्निमधूपशब्दः ।

* वृकान् धूपयति वृकधूपः ।

वृकोदर-पुं-७०७-भीमसेन.

द्र० किर्मारशब्दः ।

* वृको भीमजठराग्निः स उदरेऽस्य वृकोदरः ।

वृकोदर-पुं-२१९-(शे.७२)-विष्णु, कृष्ण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

वृक्का-स्त्री-६२३-६६५ नी अंहरतो उभय ना आक्षरतो भांसपिंड.

द्र० वृक्कशब्दः ।

* वृज्यते वृक्का "निष्कतुरुक्क"—(उणा-२६)

इति के निपात्यते स्त्रीलिङ्गोऽयम्, यद् गौडः "स्त्रियां वृक्का वृक्कः सुरममद्रयोः" इति वैजयन्तीकारस्तु "वृक्कौ पार्श्वगतौ गुणौ" इत्याह ।

वृक्कण-न. १४९०-अपेक्षुं, छेदपेक्षुं.

द्र० कृत्तशब्दः ।

* वृद्व्यते वृक्कणम् "सूयत्यादि"—॥४।२।७०॥

इति क्तस्य नत्वे "क्तादेशोऽपि" ॥२।१।६१॥ इति नत्वस्यासिद्धत्वेन "संयोगस्यादौ" ॥२।१।८८। इति शलोपः ।

वृक्ष-पुं-१११४-वृक्ष, अड.

द्र० अंक्षिपशब्दः ।

* वृद्व्यते छियते वृक्षः "ऋजिरिपि"—(उणा-५६७) ॥ इति कित् सः, वृक्षते वृणोति वा ।

वृक्षधूप-पुं-६४८-गूणानो धूप.

द्र० पायसशब्दः ।

* वृक्षस्य धूपो वृक्षधूपः ।

वृक्षभिद्-पुं-११८-दुहाडी, वांसजो.

□ तक्षणी, वार्ली ।

* वृक्षान् भिनत्ति वृक्षभिद् ।

वृक्षभेदिन्-पुं-९१९-दुहाडी.

□ वृक्षादन ।

* वृक्षान् भिनत्ति वृक्षभेदी ।

वृक्षवाटी-त्रि-१११३-अगीचो अभात्यादिना धरनी पासेनी वाटी.

□ पुष्पवाटी ।

* वृक्षाणां वाटी वृक्षवाटी ।

वृक्षादन-पुं-९१८-दुहाडी.

□ वृक्षभेदिन् ।

* वृक्षोऽद्यते छियतेऽनेन शस्त्रकेण वृक्षादनः ।

वृक्षाम्ल-न. ४१७-आंथली, डोडम.

□ तित्तिडीक, चुक्र, अम्लवेतस ।

* वृक्षस्याम्लं वृक्षाम्लम् ।

वृजिन-न. १३८१-पाप, दुष्कृत्य.

द्र० अंहसशब्दः ।

* वृज्यते वृजिनं "वृजितुहि"—॥(उणा-२८३)

इति क्तिदिनः ।

वृजिन-न. १४५७-वड, वांडु.

द्र० अरालशब्दः ।

* वृज्यते वृजिनम् ।

वृजिन-न. ५६८-(शे. ११८) डेश, वाण.

द्र० कचशब्दः ।

वृत्-पुं-१४८४-अपेक्षुं, पसंद उरेक्षुं.

□ वृत्त, वावृत्त, व्यावृत्त ।

* व्रियते वृत्तः ।

वृत्ति-स्त्री-९८२-वाड, डोट.

□ वाट, प्राचीन. आवेष्टक ।

* व्रियतेऽनया वृत्तिः ।

वृत्ति-पुं-१५२३-घेरे, वींठुते.

□ वर ।

* वरणं वृत्तिः ।

वृत्त-न. ८४४-शुद्ध आचार, शील, चारित्र.

द्र० आचारशब्दः ।

* वर्तनं वृत्तम् ।

वृत्त-पुं-१-४६७-गोण।

□ वर्त्तुल, निस्तल, परिमण्डल ।

* वर्तते वृत्तं पुंस्त्रीबलिङ्गः, वाच्यलिङ्गोऽयमित्यन्ये ।

वृत्त-पुं-१-४८४-०-०-अयेलुं, पसं६ उरेलुं।

□ वृत्, वावृत् 'व्यावृत्त' ।

* विवरणे वृत्यते वृत्तः ।

वृत्ताध्ययनद्धि-स्त्री-८३८-तप-स्वाध्यायथी
उत्पन्न तेजः।

□ ब्रह्मवर्चस ।

* वृत्तस्याध्ययनस्य च ऋद्धिर्वृत्ताध्ययनद्धिः ।

वृत्तान्त-पुं-२६०-वार्ता, वृत्तान्त, अथर.

□ वार्ता, प्रवृत्ति, उदन्त ।

* वृत्तस्य आचरितस्याऽन्तोऽत्र वृत्तान्तः ।

वृत्ति-स्त्री-२५७-विशेष अर्थ ने ज्ञापनार.

* वर्ततेऽर्थावगमोऽनेति वृत्तिः ।

वृत्ति-पुं-८६४-आलुविकाना त्रयु प्रकार (वाण्डि-
न्यादि).

□ वाणिज्य, पाशुपाल्य, कर्मण ।

* वर्तन्ते जीवन्त्याभिरिति वृत्तयः ।

वृत्ति-पुं-८६५-आलुविका.

□ आजीव, जीवन, वार्ता, जीविका, वेतन ।

* वर्ततेऽनया वृत्तिः ।

वृत्र-पुं-१७४-४-द्रनो शत्रु-वृत्रासुर.

द्र० अद्रिशब्दः ।

* वर्तते वृत्रोऽहिः "ऋज्यजि-" (उणा-
३८८) इति रक् ।

वृत्र-पुं-१४६-(शे. २०).-अंधकार.

द्र० अंधकारशब्दः ।

(वृत्रद्विप्)-पुं-१७५-४-द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

वृथा-अ.-१५३४-निष्कण, शेणर.

□ मुधा ।

* वृणोति वृथा "वृमिथि-" (उणा-
६०१) इति थादिः किदाप्रत्ययः यथा-वृथा दुग्धो-
ऽनइवान् ।

वृद्ध-पुं-३३९-स्थविर, धरडो.

द्र० जरत्शब्दः ।

* वर्धते वृद्धः, शील्यादित्वात् क्तः ।

वृद्धकाक-पुं-१३२३-अेक भतनो कागडो.

* वृद्धश्चासौ काकश्च वृद्धकाकः ।

वृद्धनाभि-पुं-४५८-भोटा पेट वाणो.

□ तुण्डिल, तुण्डिम ।

* वृद्धाना भिर्यस्य वृद्धनाभिः ।

वृद्धश्रवस्-पुं-१७२-४-न्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* वृद्धे श्रवसी अस्य वृद्धश्रवाः, वृद्धेभ्यः
श्रणोतीति वा ।

वृद्धि-स्त्री-४९०-अं उडोरानी वृद्धि.

□ कुरण्ड, अण्डवर्धन ।

* वर्धतेऽण्डोऽस्यां वृद्धिः ।

वृद्धि-पुं-८८१-व्याज.

□ कलान्तर ।

* मूल्द्रव्यस्य वर्धनं वृद्धिः ।

वृद्धि-पुं-१५०२-वृद्धि, वर्धवुं.

□ स्फाति ।

* वर्द्धनं वृद्धिः ।

वृद्धिजीवन-न.-८८०-व्याजनी धंधा-वेपार.

द्र० अर्थप्रयोगशब्दः ।

* वृद्धया जीविका वृद्धिजीवनं ।

वृद्धोक्ष-पुं-१२५८-धरडो अण्ड.

□ जरद्गव ।

* वृद्धश्चासालुक्षा च वृद्धोक्षः "जातमहद्वृद्ध"-

॥७३१९५॥ इत्यत्रसमासान्तः ।

वृद्धयाजीव-पुं-८८०-०या०१० ध'धो।

□ द्रौगुणिक, वाधु'षिक, कुसीदिक, वाधु'पि ।

* वृद्धिमाजीवति वृद्धयाजीवः ।

वृन्त-न.-११२७-डी'ट, पु'प अने इलनुं अ'धन.

□ प्रसववन्धन ।

* वृणोति वृन्ते "पुतपित्त"-॥ (उणा-२०४)

इति ते निपात्यते, प्रसवः पुष्पादिस्तस्य वन्धनम् यत् कात्यः-^१वन्धनं पुष्पफलयोवृन्तमाहुः ।

वृन्द-न.-१४११-सभूद.

द्र० उन्करशब्दः ।

* त्रियते वृन्दं "वृत्तकुमुभ्यो नोऽन्तश्च"

(उणा-२४०) इति दः ।

वृन्दाङ्क-पुं-२१९-(शे.७४)-विपु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

वृन्दारक-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

* प्रशस्तं वृन्दमस्त्येषां वृन्दारकः "वृन्दादा-
रकः" ॥७।२।११॥ इत्यारकः ।

वृश्चिक-पुं-स्त्री-१२११-वी'शी.

द्र० आलिशब्दः ।

* वृश्चति वृश्चिकः पुं'स्त्रीलिङ्गः "पापुलि"-^१(उणा-
४१) इति किदिकः ।

(वृश्चिक)-पुं-१६-१२ राशि पैडी ८ भी राशि.

वृष-पुं-४७-श्री ऋषल देव ल. नुं लांछन.

वृष-पुं-११४०-अरुशी.

द्र० आटरूपकशब्दः ।

* वर्षति मधु वृषः पुं'स्ययम् । स्त्रियामित्यन्यः ।

वृष-पुं-१२५६-अमद.

द्र० अनडुहशब्दः ।

* वर्षति वृषः ।

वृष-पुं-१३००-उ'दर.

द्र० आगुशब्दः ।

* वर्षति वृषः ।

वृष-पुं-१३७९-धर्म; पुण्य, सुकृत.

□ धर्म, पुण्य, श्रेयस्, सुकृत ।

* वर्षति कामान् वृषः ।

(वृष)-पुं-११६-आर राशि पैडी भी ७ राशि.

वृषकेतन-पुं-७-(प.)-शं'कर.

वृषगामिन्-पुं-९-(प.)-शं'कर.

वृषण-पुं-न.-६१२-अ'उडोश.

द्र० अण्डशब्दः ।

* वर्षति शुक्रं वृषणः पुं'स्त्रीवलिङ्गः "कामप-"
६ ६६

(उणा-१८८) इति किदणः ।

वृषणश्व-पुं-१७६-(शे. ३४)-ध'द्रनो धोडो.

□ उच्चैःश्रवम् ।

(वृषणाश्व)-पुं-१८३-गन्धर्व देव, देवोना गवैया.

वृषदंशक-पुं-१३०१-थिवाडो.

द्र० ओतुशब्दः ।

* वृषानाग्वन् दशति वृषदंशकः ।

वृषध्वज-पुं-६-(प.)-शं'कर.

वृषन्-पुं-१७२-ध'न्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* वर्षतीति वृषा-"इन्द्रो वै वर्षति" इति श्रुतेः

"लूपयुवपि"-^१(उणा-९०१) इत्यादिना कन् ।

वृहस्पति-पुं-१३-(प.)-शं'कर.

वृषभ-पुं-२९-श्रीऋषलदेव ल. नुं लांछन.

वृषभ-पुं-१२५६ अणद.

द्र० अनडुहशब्दः ।

* वर्षणात् वृषभः "ऋषिवृषि"-^१(उणा-३३१)
इति किदभः ।

वृषयान-पुं-९-(प.)-शं'कर.

वृषल-पुं-८९४-शुद्र.

□ शुद्र, अन्त्यवर्ण, पय, पञ्ज, जघन्यज ।

* वर्षति वृषलः "तृषिवपि"-^१(उणा-४६८)

इति किदलः, वृषं लाति लुनातीति वा नारदस्तु-

"वृषो हि भगवान् धर्मस्तस्य यः कुरुते त्वदं
वृषलं तं विजानीयात्" इत्याह ।

वृषलक्ष्मन्-पुं-७-(प.)-शं३२.

वृषलाञ्छन-पुं-१३-(प.)-शं३२.

(वृषलाञ्छन)-पुं-१९५-शं३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

वृषलोचन-पुं-१३००-उं६२.

द्र० आशुशब्दः ।

* वृषस्येव लोचने अस्य वृषलोचनः ।

वृषवाहन-पुं-१२-(प.)-शं३२.

वृषवाहन-पुं-९-(प.)-शं३२.

वृषस्यन्ती-स्त्री-५२७-मैथुननी कृष्ण वाणी स्त्री.

□ कामुकी ।

* वृषं मैथुनमिच्छति वृषस्यन्ती "वृषाश्चान्मैथुने स्तोन्तः" ॥४३११४॥

वृषाकपि-पुं-२१५-विषयु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* वृषो धर्मः कपिर्वराहस्तादुप्याद् वृषाकपिः, यत् पुराणम् "कपिर्वराहश्रेष्ठश्च धर्मश्च वृष उच्यते । तस्माद् वृषाकपिं प्राह काश्यपो मां प्रजापतिः" ॥१॥

वृषाकपि-पुं-१०९८-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* वृषेण धर्मेण अकति वृषाकपिः, वृषेण तेजसा आकम्पते वा ।

वृषाक्रान्ता-स्त्री-१२६७-सांकेतो संयोगे पाभेदी गाय.

□ सन्धिनी ।

* वृषेण आकम्प्यते वृषाक्रान्ता ।

वृषाक्ष-पुं-२१९-(शि.७१)-विषयु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

वृषाङ्क-पुं-१९५-शं३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* वृषोऽङ्कं चिह्नमस्य वृषाङ्कः यौगिकत्वाद् वृषलाञ्छन इत्यादयः ।

वृषाङ्क-पुं-७-(प.)-शं३२.

वृषाशन-पुं-९-(प.)-शं३२.

वृषी-स्त्री-८१६-तपस्वी वि.नुं दालनुं आसन.

□ पीठ, [वृषी शि.७१] ।

* वृषन्तः सीदन्त्यस्यां वृषी, वृषोदरादित्वात् सः, गौरादित्वात् डीः वृषीत्यपि ।

वृषोरसाह-पुं-२१९-(शि.६८)-विषयु.

* द्र० अच्युतशब्दः ।

वृषोपमा-स्त्री-१२६६-गर्भाधान भाटे सांके पासे नरनारी गाय.

□ वेहत् ।

* वृषमुपमाच्छति वृषोपमा ।

वृष्टि-पुं-१६६-वरसाह.

□ वर्षण, वर्ष ।

वृष्टिजीवन-पुं-९५५-वरसाहता पाष्णी वडे अनागर थाय तेषा देश.

□ देवमावृक ।

* वृष्टिजीवनमत्र वृष्टिजीवनः, वृष्टिनिष्पावस्य-त्वात् ।

वृष्णि-पुं-१२७६-थेठो.

द्र० अविशब्दः ।

* वर्षति वृष्णिः "ऋद्धृस्तु—" ॥उणा-६३५) इति कित् णिः ।

वृष्णि-पुं-१००-(शि.८)-डिश्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

(वृष्णिदशा)-स्त्री-२४५-आरभुं उपांग सुत्र.

वृष्य-पुं-११७१-अ३६.

□ माष, मदन, नन्दी, बीजवर, बलिन् ।

* वृषाय मैथुनाय हितो वृष्यः "प्राण्यङ्गरथ"- ॥७११३७॥ इति यः, वृष्यते तैलादिनेति "कृत्रपि"- ॥५११४२॥ इति ऋष्य वा ।

वृषी-स्त्री-८१६-(शि.७१)-दालनुं आसन, (तपस्वि वि. नुं.)

□ वृषी, पीठ ।

वृहद्गृह-पुं-९५९-३३५ देश.

□ कारुष ।

* ब्रह्मन्ति गृहाणि एषु ब्रह्द्गृहाः ।

वेग-पुं-४९४-वेग.

द्र० जवशब्दः ।

* अजति गच्छत्यनेन वेगः “गम्पमि-”(उणा-९२) इति गः विजन्तेऽनेनेति वा “व्यञ्जनाद् घञ्” ॥५।१।१३२॥

वेगवत्-पुं-१६५-वेगवाणे वरसाद.

आसार, (महावृष्टि), [धारासम्पात शे.२६] ।

वेगसर-पुं-१२५३-अन्त्यर.

वेसर, अश्वतर ।

* वेगेन सरति वेगसरः ।

वेणि-स्त्री-५७०-वेणी, सर्पाकारे गूथेसो योऽसो.

प्रवेणी, (वेणी, प्रवेणि) ।

* वीयते वेणिः, स्त्रीलिङ्गः “कावावी-” (उणा-५३४) ॥ इति णिः ।

वेणी-स्त्री-१०८७-प्रवाह.

प्रवाह, ओष, धारा, रय ।

* वेति वेणिः क्त्यां वेणी ।

वेणी-स्त्री-१२७७-वेणी.

द्र० अविलाशब्दः ।

* वेणते वेणी ।

(वेणी)-स्त्री-५७०-वेणी, सर्पाकारे गूथेसो योऽसो.

वेणि, प्रवेणी, (प्रवेणि) ।

वेणु-पुं-११५३-वांस.

द्र० तृणध्वजशब्दः ।

* अजत्यनेन वेणुः पुंलिङ्गः “अजिस्था-” ॥ (उणा-९६) ॥ इति णुः ।

वेणुक-न.-१२३०-वांसतो पशेसो.

तोत्र, ‘वेणुक’ ।

* वेणुमथं वेणुकम् ।

वेणुनटीभष-न.-१०४४-(शि.१६४)-सोऽनुं.

द्र० अजुनशब्दः ।

वेणुधम-पुं-९२५-वांसणी वगऽनार.

वैणविक, (वांशिक) ।

अ. ८५

* वेणुं धमति वेणुधमो वांशिकः ।

वेतन-पुं-३६२-पगार.

द्र० कमण्याशब्दः ।

* वीयतेऽद्यते वेतनं “वीपतिपट्टिम्यस्तनः” ॥ (उणा-२९२) ॥ इति तनः ।

वेतन-न.-८६५-आशुविका.

आजीव, जीवन, वार्त्ता, जीविका, वृत्ति ।

* वेति स्वादत्यनेन वेतनं “वीपति-” ॥ (उणा-२९२) इति तनः ।

वेतस-पुं-स्त्री-११३७-नेतर.

द्र० रथशब्दः ।

* वेति वेतसः पुंस्त्रीलिङ्गः “तसः” (उणा-५८०) ॥ इति तसः ।

वेतस्वत्-पुं-९५४-अणु नेतरवाणे प्रदेश.

भूरिवेतस ।

* वेतसाः सन्त्यत्र वेतस्वान् देशः, “नडकुमुद-वेतसः-” ॥६।२।७४॥ इति ङिद् मत्तुः ।

(वेत्रधर)-पुं-७२१-द्वारपाण.

द्र० उत्सारकशब्दः ।

वेत्रासन-न.-६८४-नेतरनी पुरथी.

आसन्दी ।

* वेत्रलताघटितमासनं वेत्रासनम् ।

वेत्रिन्-पुं-७२१-द्वारपाण.

द्र० उत्सारकशब्दः ।

* वेत्रं दण्डोऽस्त्यस्य वेत्री ।

वेत्रीघर-पुं-७२१-(शि. ६२) द्वारपाण.

द्र० उत्सारकशब्दः ।

वेद्-पुं-२४९-वेद.

स्वाध्याय, श्रुति, आम्नाय, छन्द ।

* विन्दत्यनेन धर्मं वेदः ।

वेद्-पुं-२५३-१४ विद्या पैथी ७-८-६-१० प्रक्षारनी विद्या (यार वेद).

वेदगर्भ-पुं-२११-अन्ता.

- द्र० अजशब्दः ।
 * वेदा गर्भेऽस्य वेदगर्भः ।
वेदगर्भ-पुं-८१३-आत्मण् ।
 द्र० अग्रजशब्दः ।
 * वेदा गर्भेऽस्य वेदगर्भः ।
वेदना-स्त्री-१३७०-दुःख, पीडा ।
 द्र० अर्त्तिशब्दः ।
 * वेदनं वेदना ।
वेदव्यास-पुं-८४६-व्यास ऋषिः ।
 द्र० कर्त्तानशब्दः ।
 * वेदार्थान् व्यासयति प्रपद्यञ्चति वेदव्यासः यद्
भारते- वेदार्था भारते न्यस्ता इति ।
वेदहीन-पुं-८५६-स्वाध्याय विनातो आत्मण् ।
 निराकृति ।
 * वेदेन स्वाध्यायेन हीनो वेदहीनः ।
वेदान्त-पुं-२५०-वेदतोसार उपनिषद् ।
 उपनिषद् ।
 * वेदस्याऽन्तो निश्चयो वेदान्तः ।
(वेदि)-स्त्री-१००४-वेदिका, संस्कार करण्येवी भूमिः ।
 द्र० वितर्दिशब्दः ।
'वेदिका'-स्त्री-१००४-वेदिका ।
 द्र० वितर्दिशब्दः ।
वेदिजा-स्त्री-७२१-द्रौपदी ।
 द्र० कृष्णाशब्दः ।
 * यज्ञवेदेर्जाता वेदिजा ।
वेदितृ-पुं-३४९-आत्मानर, विद्वान् ।
 विदुर, किन्दु ।
 * वेत्तीत्येवंशीलो वेदिता ज्ञाना ।
वेदी-स्त्री-८२४-यज्ञनी वेदी ।
 * विदन्त्येतां वेदी, "विदिवृतेवा" ॥ (उगा-
 ६१०) ॥ इति इः, इयां वेदी ।
वैदी-स्त्री-१००४-वेदिका ।
 द्र० वितर्दिशब्दः ।

- * विदन्त्यस्यां वेदिः, इयां वेदी दासपरिकृता
 चतुरस्रा विश्रान्तभूः ।
वेदोदय-पुं-९८-(शे.१०)-सूर्यः ।
 द्र० अंशुशब्दः ।
वेध-पुं-१५२३-वीधपुं ।
 व्यध ।
 * "विधत् विधाने" इत्यनेकार्थत्वात् व्यधने
 वर्तते, वेधनं वेधः ।
वेधनिका-स्त्री-९०९-भोती विगेरे वीधवानुं शस्त्र ।
 आस्फोटनी ।
 * वेधयतेऽनया मौक्तिकादि वेधनी, के वेधनिका ।
वेधस-पुं-२१२-भ्रता ।
 द्र० अजशब्दः ।
 * विधति वेधाः "अस्"-॥ (उगा-९५५) ॥
 इत्यस् ।
वेधस्र-पुं-२१७-विषण् ।
 द्र० अच्युतशब्दः ।
 * विधति सृजति वेधाः ।
वेधित-पुं-१४८६-वीधायेलुं ।
 विद्ध, छिद्रित ।
 * 'विधत् विधाने' इत्यस्य ष्यन्तस्य क्ते वेधितः ।
वेधय-न.-७७७-निशान् ।
 लक्ष, लक्ष्य, शरणाक [निमित्त शे. १४३] ।
 * वेधयते वेधयम् ।
वेध्या-स्त्री-२९४-(शे. ८८)-वाणित्रनो अेक वेदः ।
वेपथु-पुं-३०६-कंप, ध्रुवरी ।
 कम्प ।
 * वेपनं वेपथुः पु लिङ्गः "दिवतोऽथुः"-॥५।
 ५।८३॥ इत्यथुः ।
वेम-पुं-९१३-(शे. ७६)-वेमा, वलुकरनी साण ।
 द्र० वानदण्डशब्दः ।
वेमन्-पुं-न.-९१३-वेमा, वलुकरनी साण ।
 द्र० वानदण्डशब्दः ।

* वयन्त्यनेन वेमा, पुं क्लीबलिङ्गः, "सात्मन्नात्मन्-"
॥ (उणा-९.१६) ॥ इति मनि निपात्यते ।

वेर-पुं न.-५.६३-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* वेति प्रजायते वरं, पुं क्लीबलिङ्गः "खुरक्षुर-"
(उणा-३.९६) इति रे साधुः ।

वेल-न.-१.१११-ग्रीयो, वृत्रिभवाडी.

□ अपवन, उपवन, आगम ।

* वेलति वेलम् ।

वला-स्त्री-१.०७६-लडर, तरंग, भोग्न.

* वलति वलति वला ।

वला-स्त्री-१.५०९-सभय, अवसर.

द्र० अन्तरशब्दः ।

* वलयति कालमुपदिशति वला ।

वल्लज-न.-४.२०-शशाभरी.

द्र० कृष्णभूषणशब्दः ।

* वल्ले वल्ल्याते जायते वल्लजम्, वल्लारव्यः
शालीत्येके ।

वल्लित-न.-१.२४५-धोडानुं जमीन उपर
आणोऽपुं ते.

□ अपावृत, परावृत, लुटित ।

* वल्लनं वल्लिनं ।

वल्लित-न.-१.४५६-वड, वांडु.

द्र० अरालशब्दः ।

* वल्लति स्म वल्लितम् ।

वल्लित-न.-१.४८१-डंपेलुं, दवावेलुं.

द्र० आन्दोलितशब्दः ।

* वल्लयते वल्लितम् ।

वल्लिताय-पुं-५.६८-(शे. १.१६)-केश, वाण.

द्र० कचशब्दः ।

वश-पुं-१.००३-वेश्याओनुं रडेडायु.

□ वेश्याश्रय, पुरी ।

* विशन्त्यस्मिन् भुजङ्गा वेशः ।

वश-पुं-६.३५-(शि.५०)-वस्त्र-अक्षर भाणा
वगेरे थी थती अंग शोभा.

□ वेष, नेष्य, आकल्प ।

वशन्त-पुं-१.०९५-नानुं सरेपर.

□ पत्वल. [तल्ल शि.६६] ।

* विशन्ति मज्जन्त्यस्मिन् वशन्तः "जृविशि-
भ्यां-" (उणा-२.१०) ॥ इत्यन्तः ।

'वेशवार'-पुं-४.१७-भसावो.

द्र० उपस्करशब्दः ।

वेशमन्-न.-९.८९-धर

द्र० अगारशब्दः ।

* विशन्ति अस्मिन्निति वेश्म क्लीबलिङ्गः
"मन्" ॥ (उणा-९.११) ॥ इति मन् ।

वेश्या-स्त्री-५.३२-वेश्या, गण्डिका.

द्र० आजीवाशब्दः ।

* वेशे वेश्यावाटे भवा वेश्यादिगादित्वाद्
यः, वेशेन शोभते इत्येके ।

वेश्याचार्य-पुं-३.३०-वेश्या ने नाय शीभवनार
अध्यापक.

□ पीठमर्द ।

* वेश्याऽऽचार्यो वेश्यानां नृत्तोपाध्यायः ।

वेश्याश्रय-पुं-१.००३-वेश्याओने रडेवानुं स्थान.

□ पुर, वेश ।

* वेश्यानामाश्रयो वेश्याश्रयः ।

वेष-पुं-न.-६.३५-वस्त्र अक्षर भाणा वगेरे थी
थती अंग शोभा.

□ नेष्य, आकल्प [वश-शि.५०] ।

* वेष्यश्रयं वेपो वस्त्राऽलङ्कारमात्यप्रसाधनं रङ्ग-
शोभा, पुं क्लीबलिङ्गः ।

वेषवार-पुं-४.१७-सूठ-भरी वगेरे भसावो.

द्र० उपस्करशब्दः ।

* वेषं व्याप्तिं वृणीति वेषवारः, काशम-
दं त्रिकटुकादि ।

वेष्टन-न.-५७४-कानने पडे, काननुं पोलायु.

□ कर्णशङ्कुली ।

* वेष्टयतेऽनेन वेष्टनं कर्णशङ्कुली ।

‘वेसवार’-पुं-४१७-भसावो.

द्र० उपस्करशब्दः ।

वेसर-पुं-१२५३-भस्यर.

□ अश्वतर, वेगसर ।

* अजन्यनेन वेसरः “मीज्यजि-” (उणा-४३९) ॥ इति सरः ।

वेहत्-स्त्री-१२६६-गर्भाधान माटे सांढ पासे
ज्वनारी गाय.

□ वृषोपगा ।

* विहन्ति गच्छति वृषं वेहत् “सं श्रद्धवेहत्”-
(उणा-८८२) ॥ इति कति निपात्यते ।

वै-अ.-१५४०-(शे.२००)-पाद पूरण्भां वपरा-
तो शब्द.

द्र० चशब्दः ।

वैकक्ष-न.-६५२-ज्जोर्नी पेडे पढेरेवी भावा.

* यज्ञोपवीतन्यायेन तिर्यग् वक्षसि विक्षिप्तं दाम
विकक्षायां भवं वैकक्षम् ।

वैकक्ष-न.-६७२-भेस, उत्तरासंग.

□ प्रावार, उत्तरासङ्ग, बृहतिका ।

* विकक्षायां भवं वैकक्षं तिर्यग् वक्षसि
विक्षिप्तं वासः ।

वैकटिक-पुं-९१०-अवेरी.

□ मणिकार ।

* विकटा मणय पण्यमस्य वैकटिकः ।

वैकुण्ठ-पुं-२१५-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* विकुण्ठायां इदमपत्यं वैकुण्ठः, यद् विष्णु-
पुराणे चाक्षुषे चान्तरे देवो वैकुण्ठः पुरुषोत्तमः ।
विकुण्ठायामथो जज्ञे वैकुण्ठैर्दिवतैः सह ॥१॥

विकुण्ठेरादिवराह्या अपत्यमिति वा. विकुण्ठितसिंहादिवक्त्रो
वा, संहितासु तथा दर्शनात् ।

वैकुण्ठ-पुं-८९-(शे.७)-गलुदेवता.

वैखानस-पुं-८०९-वानप्रस्थ (त्रीणो आश्रम).

□ वानप्रस्थ ।

* विशेषेण खनति कन्दफलमूलानि वैखानसः,
“फनस-” ॥ (उणा-५७३) ॥ इत्यसे निपात्यते ।

वैजनन-पुं-५४१-प्रसव भास, गलं नो छेदो
भास.

□ सूतिमास, (सूतिमास) ।

* विजनने भवो वैजननः ।

वैजयन्त-पुं-१७८-ध-८ नो भुल्ले अने ध्वज.

* वैजयन्तीपता काऽनयोरस्ति वैजयन्ती, विजयते
विजयन्तो जिष्णुस्तस्येमाविति वा ।

वैजयन्त-पुं-२०९-(शे.६३)-कालिङ्केय, शंकर
नो पुत्र.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

(वैजयन्त)-पुं-९४-गीर्णुं अनुत्तर विमान.

वैजयन्तिक-पुं-७६४-निशानवायो, धम्नने धारण्य
करनार.

□ पताकिन ।

* वैजयन्त्या चरति वैजयन्तिकः ।

वैजयन्ती-स्त्री-७५०-६३ मां नाभेक्षी धम्न.

द्र० केतनशब्दः ।

* विजयते विजयन्तः “तृजि”-(उणा-२२१)
इत्यन्तः, विजयन्तस्येयं वैजयन्ती ।

वैजयि-पुं-६९२-त्रीण (मधवा) यङ्वती.

□ मधवन् ।

* विजयस्यापत्यं वैजयिः ।

वैज्ञानिक-पुं-३४३-प्रवीण, लोशीयार.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

* विज्ञानं प्रयोजनमस्य वैज्ञानिकः ।

वैड्य'-पुं-१०६३-वैद्युयं भलि.

□ वालवायज ।

* विदूरात् प्रभवति वैड्यम्, विडूरग्रामे हि अदः संस्क्रियमाणं मणितया ततः प्रथमं भवति, विडूरग्रामेर्जायते वा "वैड्यम्" ॥६।३।१५८॥ इति ये निपात्यते ।

वैणव'-पुं-८१५-वतभां धारणु कश्वा वायड वांस नो इंड.

□ राम्म ।

* वेणोर्विकारो वैणवः "प्लश्वादेः" ॥६।२।

५९॥ इत्यण् ।

वैणव'-न.-१०४४-(शे.१६४)-सोतुं.

द्र० अजुंनशब्दः ।

वैणविक'-पुं-९२५-वांसणी वगाडनार.

□ वेणुध्म, (वांशिक)।

* वेणुवादनं शिल्पमस्य वैणविकः, लक्ष्यानुरोधात् "ऋव-णोविर्ण-" ॥७।४।१७१॥ इतीकण्, इलोपाभावः ।

वैणिक'-पुं-९२४-वीणु वगाडनार.

□ वेणुध्म, (वांशिक) ।

* वीणावादनं शिल्पमस्य वैणिकः ।

'वैणुक'-न.-१२३०-वांसनी पशेणो.

□ तोत्र, वैणुक ।

वैतंसिक'-पुं-९३०-उसार्ध, आट्टी.

द्र० कौटिकशब्दः ।

* वीतसेन चरति वैतंसिकः ।

वैतनिक'-पुं-३६१-आकर.

□ भूतक, भूतिभुज, कर्मकर ।

* वैतनेन जीवति वैतनिकः-"वैतनादेर्जावति"

॥६।३।१५॥ इतीकण् ।

वैतरणी'-स्त्री-१०८६-वैतरणी नदी.

□ नरकस्था ।

* विगततरणौ व्यर्कं पाताले भवा वैतरणी 'भवे' ॥६।३।१२३॥ इत्यण् विगततरणिवितरणि-विनोका ततः स्वार्थेऽण्वा ।

वैतालिक'-पुं-७९४-स्तुति करनार षांदिन.

द्र० आर्थिकशब्दः ।

* वितालं शब्दः प्रयोजनमेषां वैतालिकाः

प्रातर्बोधकाः ।

वैदेह'-पुं-८५८-वेपारी.

द्र० आपणिकशब्दः ।

* विदेहे उपचये भवो वैदेहः ।

वैदेहक'-पुं-८९८-वैश्य पुरुष अने आत्मणी स्त्रीयी उच्यन्त थथेव.

* वैश्याद् ब्राह्मण्यां जातः, वैदेह इव वैदेहको वणिककर्मा ।

वैदेही'-स्त्री-४२१-पीपर.

द्र० उपकृत्याशब्दः ।

* विदेहेषु भवा वैदेही ।

वैदेही'-स्त्री-७०३-सीता.

□ मैथिली, सीता, जानकी, वरणीमुता ।

* रामस्य प्रिया भार्या विदेहस्य राज्ञोऽपत्यं वैदेही "राष्ट्रध्रुविया-" ॥६।१।११४॥ इत्यञ् ।

वैद्य'-पुं-४७२-वैद्य, आयुर्वेदने ग्वाणुनार.

द्र० अगतङ्कारशब्दः ।

* विद्यामधीते वैद्यः ।

'वैद्यमातृ'-स्त्री-११४०-अरुश्री.

द्र० आटरूपकशब्दः ।

वैधेय'-पुं-३५२-भूय, अज्ञानी.

द्र० अमेधसूशब्दः ।

* विधाया भोजनस्यापत्यमिव वैधेयः, विधे-यात् स्वार्थे प्रज्ञाद्यण् वा ।

वैध्यत'-पुं-१८६-यभनो प्रतिहारी.

* विध्यतोऽपत्यं वैध्यतः ।

चैनतेय'-पुं-२२१-गडुड पक्षी (विष्णुनुंवाहन)

* विष्णोर्वाहनं चैनतेयः ।

चैनतेय'-पुं-२३१-गडुडपक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

* विनताया अपत्यं वैनतेयः ।

(वैनतेय)-पुं-१०२-सूर्यतो सारथी (अ३७),

द्र० अनूकशब्दः ।

(वैनतेयवाहन)-पुं-२२१-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

वैनयिक-पुं-७५२-शास्त्राभ्यास भाटेनो रथ.

योग्यरथ ।

* विनयः शिक्षाप्रयोजनमस्य वैनयिकः ।

वैनीतक-न.-७५९-शिथिका वगेरे वाहन(भनुष्ये।
वडे लर्ध ज्वाय तेजुं.)

* विनीतानामिदं याप्ययानादि वैनीतम्, के
वैनीतकं, पुंक्लीत्रलिङ्गः ।

वैन्य-पुं-७००-पृथुराज्.

आदिराज, पृथु ।

* वैनस्यापत्यं वैन्यः, ततः स्वार्थे ये वैन्यः ।

वैपरीन्य-न.-१५०१-विपरीत, उ२टुं.

द्र० विपर्ययशब्दः ।

* विपरीतस्य भावो-वैपरीत्यम् ।

(वैमनस्य)-न.-१३७१-दुःख, पीडा.

द्र० अर्त्तिशब्दः ।

वैमात्रेय-पुं-५४६-आरमान लार्ध.

विमात्रज ।

* विमात्रपत्यं-वैमात्रेयः, शुभ्रादित्वादेयण् ।

वैमानिक-पुं-९२-आर देवसेक ना देव.

* विमानेषु भवा वैमानिकाः । अध्यात्मा-
दित्वादिकण् ।

(वैमानिक)-पुं-८९-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

वैमेय-पुं-८७०-अद्वेयो-अद्वेयो करवो, साटुं ई२.
ई२ करवो.

द्र० निमयशब्दः ।

* विमेये परिवर्तनीयं भवो वैमेयः ।

(वैयाकरणनिकाय)-पुं-१४१३-व्याकरण
जालुनाराज्यो नो समूह.

वैयाघ्र-पुं-७५५-वाधना आमडा थी ढंकायेलो
रथ.

द्वेष ।

* वैयाघ्रेण चर्मणा छन्नो वैयाघ्रः ।

वैर-न.-६०-तीर्थंकर प्रियरे त्यारे २२५ योजन
सुधी वैर-विरोध न हेप ते तीर्थंकर नो ६-भो
अतिशय.

* वैरं परस्परविरोधो स्यादिति पञ्चमः ।

वैर-न.-७३०-विरोध.

विरोध, विद्वेष ।

* वीरैः कृतः वैरं “कृते” ॥६।३।१९२॥
इत्यण्, वीरस्य कर्मेति वा ।

वैरङ्गिक-पुं-४९०-वैराग्येन योग्य.

विरगमाह ।

* नित्यं विरगमहति वैरङ्गिकः “विरागा-
द्विरङ्गश्च” ॥६।४।१८३॥ इति इकण् ।

वैरनिर्यातन-न.-८०४-वैरनो अद्वेयो.

वैरशुद्धि, वैरप्रतिक्रिया ।

* ‘यतण् निकारोपस्कारयोः’ निर्यातयते शोध्यते
निर्यातनं वैरस्य निर्यातनं वैरनिर्यातनम् ।

वैरप्रतिक्रिया-स्त्री-८०४-वैरनो अद्वेयो.

वैरनिर्यातन, वैरशुद्धि ।

* वैरस्य प्रतिकारो वैरप्रतिक्रिया ।

वैरशुद्धि-स्त्री-८०४-वैरनो अद्वेयो.

वैरनिर्यातन, वैरप्रतिक्रिया ।

* वैरस्य शोधनं वैरशुद्धिः ।

वैराट-पुं-१२०९-गोअण् गाय, छन्द्र गोप.

इन्द्रगोप, अग्निरज, तित्तिम, अग्निक ।

* वैरेण अटति वैराटः ।

वैराट-पुं-१०६६-(शे.-६४) विराट् देशभां
उत्पन्न थयेल डीरे.

विराट्ज, राजपट्ट, राजावर्त ।

वैरिन्-पुं-७२९-शत्रु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* वैरमस्त्यस्य वैरी ।

वैरोदया-स्त्री-२४० १६ पैट्टी १३भी विद्यादेवी.

* वैरोपशान्त्यै अदृशाऽस्या वैरोदया पृषो-
दगदित्वात् ।

(वैरोदया)-स्त्री-४५-श्री महिषनाथ ल.नी
शासन देवी.

धरणप्रिया ।

वैवधिक-पुं-३६४-भार उपाऽनार.

वार्तावह, [विवधिक शि.२८] ।

*वीवधो भारः पर्याहारो वा तेन हरति वैवधिकः,
विवधवीवधिकावपि; "विवधवीवधाद् वा" ॥६।४।२५॥
इतीकण् ।

वैवर्ण्य-न.-३०७-भलिनता, (किङ्कुं).

कालिका ।

* विरुद्धो वर्णोऽस्य विवर्णस्तद्भावो वैवर्ण्यम् ।

वैशाख-पुं-१५३-वैशाख भडिनो.

राघ, माधव, [उच्छर-शी. २४] ।

* वैशाखी पौर्णमास्यस्य वैशाखः ।

वैशाख-न.-७७७-अन्ने पण वर्ये वेतनुं अन्तर
राप्ती उभा रंतेयं ते.

* विशाखस्य स्कन्दस्येदं वैशाखम् ।

वैशाख-पुं-१०२३-मन्थन दंड, रवेयो.

द्र० ध्रुवशब्दः ।

* विशाखा प्रयोजनस्य वैशाखः "विशाखाषादान्
मन्थदण्डे" ॥६।४।१२०॥ इत्यणि विशाखस्य अयमिति
वा, विशिष्टा शाखा अस्य विशाखः स्वार्थेऽण् वा ।

वैशेषिक-पुं-८६२-वैशेषिक.

औत्क्य, [कणाद शि. ७६] ।

* नित्यद्रव्यवृत्तयोऽत्र विशेषाः ते प्रयोजनस्य
वैशेषिकं शास्त्रं तद् वैश्येऽधीते वा वैशेषिकः ।

वैश्य-पुं-८०७-यार वल् पैट्टी त्रीन्ने वल्.

वैश्य-पुं-८६४-वेपारी.

अर्य, भूमिस्पृष्ट, ऊरुय, ऊरज, विश् ।

* विश एव वैश्याः भेषजादित्वाद् ङण् ।

वैश्रवण-पुं-१८९-दुभेर देव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

* विश्रवसौऽपत्ये वैश्रवणः "णश्च विश्रवसो
विश्रुक् च वा" ॥६।१।६५॥ इति साधुः ।

वैश्रवणालय-पुं-११३२-वड.

न्यग्रोध, बहुपात्, वट ।

* वैश्रवणस्य यक्षस्थालयो वैश्रवणालयः, यदाहुः
"वटे वटे वैश्रवणः" इति ।

वैश्वानर-पुं-१०९८-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* विश्वानरस्यापत्ये वैश्वानरः, विदादित्वाद्भ्र ।

वैश्वी-स्त्री-११३-उत्तराषाढा.

उत्तराषाढा ।

* विश्वे देवताऽस्या वैश्वी ।

वैश्वत-न.-८३७-होमनी राप्.

होमभस्मन् ।

* विशेषेण स्तूयते स्म विश्वतोऽग्निः, तस्येदं
वैश्वतम् ।

वैष्णव-पुं-१०५४-(शि. ६२)-भाक्षिक धातु.

माक्षिक, कदम्ब, चक्रनामन्, अजनामक ।

वैष्णवी-स्त्री-२०१-आत्मी वैष्णवी वि. शंकरनी माता.

वैसारिण-पुं १३४३-भस्त्र, भाष्यं.

द्र० अण्डजशब्दः ।

* विसरति विसारि, ग्रहादित्वाद्गिन्, विसार्येव
वैसारिणः "विसारिणो मत्स्ये" ॥७।३।१५९॥ इति
स्वार्थेऽण् ।

वैहासिक-पुं-३३१-विद्वपक, मरुकरे, व्यावतार.

द्र० केलिकिल्शब्दः ।

* विचित्रो हामो विहामः, तेन चरति वैहासिकः ।

घोटा-स्त्री-५३४-दासी.

द्र० कुटहारिकाशब्दः ।

* पुटति अधमेन संश्लिष्यति पोटा, जपादित्वाद् वत्वे घोटा ।

घोरुखान-पुं-१२४०-शुभाभी रंगनो धोडो.

* वैरिणः खनति घोरुखानः ।

वोलक-पुं-१०७६-पाण्डिनी लभरी.

आवर्त, तालूर ।

* बोलयत्यन्तनिर्मज्जयति बोलकः ।

बोल्लाह-पुं-१२३९-कपिल धोडो-धोणा डेशर अने पूंछडा वाणो धोडो.

* व्योम्नि उल्लङ्घने बोल्लाहः ।

बोहित्य-पुं-८७६-वडाणु.

द्र० पोतशब्दः ।

* “पथयूथ”-॥ (उणा-२३१) ॥ इति निपातनाद् बोहित्यम्, ब्रह्मिस्तिष्ठतीति वा पृषोदरादित्वात् ।

बोषट्ट-अ.-१५३८-देवेने अलि आपवाभां वपरातो शब्द.

श्रोपट्ट, वषट्ट, स्वाहा, स्वधा ।

* वाति बोषट्ट ।

व्यंसक-पुं-३७७-डंग, धूर्त.

द्र० कुहकशब्दः ।

* व्यंसयतिच्छलयति व्यंसकः, विगतावंसौ यस्य व्यंसः, तत्तुल्यो वा ।

व्यक्त-पुं-३२-ल. मडावीर ना योथा गणुधर.

व्यक्त-पुं-३४२-विदान, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* व्यनक्त्यर्थं व्यक्तः ।

व्यक्त-न.-१४६७-२५४.

द्र० उल्लग्नशब्दः ।

* व्यज्यते व्यक्तम् ।

व्यक्ति-पुं-१५१५-विशेष, सिन्त सिन्त स्वइध.

विशेष, प्रथगात्मिका ।

* व्यज्यतेऽनया व्यक्तिः ।

व्यग्र-पुं-३६६-व्याधुल, गलराथेडो.

विहस्त, व्याकुल ।

* विगतमग्रमस्य व्यग्रः विशेषेण अगति वा ।

व्यङ्ग-पुं-१३५४-देडडे.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* विशिष्टमङ्गमस्य व्यङ्गः ।

व्यजन-न.-६८७-पंणो, पींजणो.

तालवृन्त, [बीजन शि. ५८] ।

* व्यजन्ति विशिषन्ति वातमनेन व्यजनम् ।

व्यञ्जक-पुं-२८२-दाथ वगेरे थी इदथेनो भाव गणुवणे ते.

अभिनय ।

* व्यनक्ति भावान् व्यञ्जकः ।

व्यञ्जन-न.-३९७-धी, शाडे, दाण, डडी वगेरे.

* व्यज्यते रसविशेषा अत्र व्यञ्जनम् ।

व्यञ्जन-न.-५८३-(शे.१२२) दाडी-मुण.

द्र० आस्यलोमनशब्दः ।

व्यतिहार-पुं-८७०-अददो अददो डरेवे.

द्र० निमयशब्दः ।

* व्यत्ययेन हरणं व्यतिहारः ।

‘व्यडम्बक’-पुं-११५०-अेर’डो.

द्र० एरण्डशब्दः ।

‘व्यडम्बन’-पुं-११५०-अेर’डो.

द्र० एरण्डशब्दः ।

व्यत्यय-पुं-१५०२-विपरीत, उदु.

द्र० विपर्ययशब्दः ।

* व्यत्ययनं व्यत्ययः ।

व्यत्यास-पुं-१५०२-विपरीत, उदु.

द्र० विपर्ययशब्दः ।

* व्यतिक्रम्यासनं व्यत्यासः ।

व्यथक-पुं-५०१-पीडनार.

मर्मस्पृश, अरुन्नुद ।

* व्यथयति व्यथकः ।

व्यथा स्त्री-१३७०-दुःख, पीडा

द्र० अर्चिशब्दः ।

* व्यथनं व्यथा पित्वादङ् ।

व्यघ-पुं-१५२३-वीधयुं ।

वेध ।

* व्यघनं व्यधः "व्यघजप-" ॥५१३४७॥

इत्यङ् ।

व्यध्व-पुं-९८४-दुभागं, अशय रस्ती ।

दुरध्व, कदध्वन्, विपथ, कापथ ।

* विरुद्धोऽध्वा व्यध्वः ।

व्यन्तर-पुं-९१-व्यन्तर देव ।

* पिशाचादयोऽष्टौ विविधेषु शैलकन्दरान्तरवन-
विवरादिषु प्रतिवसन्तीति व्यन्तराः ।

व्यपदेश-पुं-३७८-छग, छपट ।

द्र० उपधिशब्दः ।

* व्यपदिश्यते व्यपदेशोऽतद्रूपस्य ताडप्यम् ।

व्यभिचारिन्-पुं-३२६-दुराचारी, चारिन्प्रभृ ।

(व्यभिचारिन्)-पुं-९५-संयारी भाव ।

सञ्चारिन् ।

व्यय-पुं-१५१६-द्रव्यतो व्यय ।

* "व्ययण वित्तमुत्सर्गो" अदन्तः, व्ययनं व्ययः ।

व्यलीक-न-३७९-ठगयुं ।

वञ्चन, प्रतारण, अतिसन्धान ।

* विशिष्टमलीकमत्र व्यलीकम् ।

व्यलीक-पुं-न-७४४-अपराध ।

अपराध, मन्तु, विप्रिय, आगस ।

* विशेषेणाऽव्यते वार्यते व्यलीकं पुंक्लीबलिङ्गः

"स्यमिकपि-" (उणा-४६) ॥ इतीकः ।

व्यवच्छेद-पुं-७८०-धनुष्यमांथी आणुं छोडयुं ।

वाणमुक्ति ।

अ. ८६

* विशेषेण अवच्छिद्यते उद्भिद्यते बाणोऽनेन

व्यवच्छेदः, यद् धनुर्वेदः पञ्चाङ्गुलीभिर्युगपत् क्षि-
प्रश्रंठत्नसिद्धये मौक्षेण यच्च दुर्जेयं व्यवच्छेदमादिशत् ।

व्यवधा-स्त्री-१४७७-अन्तर्धान, दांडण् ।

द्र० अन्तर्दाशब्दः ।

* अन्तर्दानमन्तर्दा 'मृगयेच्छा-' ॥५१३१०१॥

इति साधुः ।

व्यवधान-न-१४७७-अन्तर्धान, दांडण् ।

द्र० अन्तर्दाशब्दः ।

* व्यवधीयते व्यवधानम् ।

व्यवहार-पुं-२६२-लेण देण संयधी व्यवहार ।

विवाद ।

* व्यवहरणं व्यवहारः, यत् स्मृतिः- विनाना-
ऽर्थोऽवसन्देहे हरणं हार उच्यते, नाना सन्देहहरणाद्
व्यवहारः प्रकीर्तितः ॥१॥

व्यवहार-पुं-७८२-(शे. १४४)-तलवार ।

द्र० असिशब्दः ।

व्यवाय-पुं-५३८-भैथुन, क्षमझीडा ।

द्र० कामकेलिशब्दः ।

* व्यवायनं व्यवायः ।

व्यवाय-पुं-१५०९-अन्तराय, विध्न ।

विध्न, अन्तराय, प्रत्यह ।

* व्यवधाय अयनं व्यवायः ।

व्यसनवारक-पुं-७१३-कुमारपाण राज्ञ ।

द्र० कुमारपालशब्दः ।

* व्यसनानि मृगयाद्युमग्रपानानि सर्वथा लोके
वारयति निषेधयति व्यसनवारकः ।

व्यसनसन्तक-न-७३९-शिकार वगेरे सात
व्यसनो ।

व्यसनार्त-पुं-३८१-व्यसन थी पीडयेत् ।

उपरक्त ।

* व्यसति श्रेयोमार्गाद् व्यसनं तेन ऋतः
व्यसनार्तः "ऋते तृतीयासमासे" ॥११२८॥ इत्यार ।

व्यसनिन्-पुं-४३५-धृतादिकेनो व्यसनी ।

पञ्चमद्र, विच्छ्रुत ।

* धृतपरस्त्रीप्रमुखानि व्यसनान्यस्य सन्ति व्यसनी ।

व्याकरण-पुं-२५०-वेदता ६ अंगं पौष्टी त्रीणुं
अंग.

* व्याक्रियन्तेऽन्वाख्यायन्ते शब्दा अनेन
व्याकरणम् । यदाह प्रकृतिप्रत्ययोपाधिनिपातादिविभागशः ।
पदान्वाख्यानकरणं शास्त्रं व्याकरणं विदुः ॥१॥

व्याकुल-पुं-३६६-व्याकुल, गलरायेयो.

विहस्त, व्यग्र ।

* विशेषेणाकुलो व्याकुलः ।

व्याकोश-न.-११२७-पीलेषुं पु०प.

द्र० उच्छ्रवसितशब्दः ।

* व्याकुश्यति व्याकोशम् ।

व्याख्याप्रज्ञप्ति-पुं-२४३-(शि. १६)-पांयमुं
अंगं सूत्र, लगवती सूत्र जिनागमं.

भगवती, [विवाहप्रज्ञप्ति शि. १६] ।

व्याघ्र-पुं-१२८५-वाघ.

द्र० चित्रकशब्दः ।

* व्याजिघ्रति व्याघ्रः ।

व्याघ्र-पुं-१४४०-व्याघ्र वगेरे शब्दो उत्तर पदभां
लगाउवाथी प्रशंसा वायक शब्दो अने छे जेभ के
पु०प०व्याघ्र.

‘व्याघ्रपुच्छ’-पुं-११५०-अेरं डो.

द्र० एरण्डशब्दः ।

व्याघ्राट-पुं-१३४०-आर६१४४ पक्षी.

भरद्वाज ।

* व्याजिघ्रन्नटति व्याघ्राटः ।

व्याघ्री-स्त्री-११५७-अेडी भोयरींगपी.

द्र० कण्टकारिकाशब्दः ।

* व्याघ्रीव व्याघ्री, दुःस्पर्शत्वात् ।

व्याज-पुं-३७८-अथ, उपट.

द्र० उपधिशब्दः ।

* व्यजन्ति विज्ञिपन्त्यनेन व्याजः स्वरुपाच्छादनम्,

यत्लक्ष्यम्-“ध्यानव्याजमुपेत्य चेतयसि किम् ।”

व्याड-पुं-१२२२ (शि.-११०)-अशथ ६थी.

व्याड, दुष्टगज ।

‘व्याड’-पुं-१३०३-सथं.

द्र० अहिशब्दः ।

व्याडि-पुं-८५२-व्याडि मुनि.

विन्ध्यवासिनः, नन्दिनीतनय ।

* विशेषेण आममन्ताद् अडति उच्छेद्यते,
डीयते खे चगतीति वा व्याडिः, पृषोदरादित्वात् ।

व्यादीर्णास्य-पुं-१२८५-(शि. १८५)-सिं६.

द्र० इभारिशब्दः ।

व्याध-पुं-९२७-शिक्षरी.

मृगवधाजीविन्, लुब्धक, मृगयु ।

* विध्यतीति व्याधः “तन्त्यधि” ॥५॥१६४॥

इति णः ।

व्याधाम-पुं-१८१-धन्नुं वध.

द्र० अशनिशब्दः ।

* विशेषेणाऽऽधाति भयं दैत्यानां व्याधामः

“अर्तीरि-” ॥ (उणा-३३८) ॥ इति मः ।

व्याधि-पुं-३१२-मानसिक पीडा.

आधि, रुजाकर ।

* व्याधिहेतुत्वाद् व्याधिः ।

व्याधि-पुं-४६२-रोग.

द्र० अपाटवशब्दः ।

* व्याधीयते कुपथ्यैर्व्याधिः पुल्लिङ्गः, विविधा
आधयोऽत्रेति वा; यद् वाचस्पतिः- “विविधान् यः
करोत्याधीन् व्याधिः स हिनि रुच्यते ।

‘व्याधिघ्रात’-पुं-१२४०-गरभाणे.

द्र० आरग्वधशब्दः ।

व्याधित-पुं-४५९-शेपी.

द्र० अपट्टशब्दः ।

* व्याधिः संजातोऽस्य व्याधितः रोगितोऽपि ।

व्याधिस्थान-न.-५६४-(शि. ११८)-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

व्यान-पुं-११०९-संपूर्ण शरीरमां सञ्चार
उत्तर ५ वत.

* व्यानयति व्याप्नोति व्यानः व्याप्त्या
अनित्यनेन वा ।

व्यापन्न-पुं-३७४-मृत्युप्राप्तेः ।

द्र० उपगतशब्दः ।

* व्यापयते स्म व्यापन्नः ।

व्यापाद्-पुं-१३७२-द्रोहं यित्तवेषः ।

□ द्रोहचिन्तन ।

* विरुद्धमापादनं व्यापादः ।

व्यापादन-न.-३७०-द्विसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* अत्र अहिंसार्था अपि धातवः उपसर्गवशाद्
हिंसार्था ज्ञेयाः, अकर्मकास्तुणिजा सकर्मकाः, व्यापादन-
मिति विआङ्पूर्वात् पदेर्णिग्यनिद्र ।

व्यापृत-पुं-७१९-अभात्य सिवायना काम उपर
नीभेद भंतीभ्यो.

द्र. आयुक्तशब्दः ।

व्याप्त-न.-१४७३-पुण्यं, लरेलुं.

द्र० आचितशब्दः ।

* व्याप्यते स्म व्याप्तम् ।

व्याम-पुं-६००-वाम, यने ङथ आडा लांया
उरे तेठवी लंयाध.

द्र० न्यग्रोधशब्दः ।

* व्यामीयते रज्ज्वाद्यनेन व्यामः, व्ययति वा
“अर्तारि-” ॥ (उणा-३३८) इति मः ।

व्यायाम-पुं-३२०-थाङ्, परिश्रम, कसरत.

द्र० आयासशब्दः ।

* व्यायमनं व्यायामः ।

व्यायाम-पुं-६००-वाम-यने ङथ जेठवी
लंयाध.

द्र० न्यग्रोधशब्दः ।

* विशिष्ट आयामोऽत्रेति व्यायामः ।

व्यायोग-पुं-२८४-नाद्य प्रयत्नो नो अेक प्रकार.

* व्यायामे युद्धनियुद्धप्राये युज्यन्ते पुरुषा
अत्र व्यायोगः ।

व्याल-पुं-१२१६-द्विसक पशु.

□ श्रापद् ।

* व्याघ्रादिके हिंस्र हिंसनशीले विशेषेण
आसमन्तादडति व्याडः, लत्वे व्यालः, विविध-
मालमनर्थोऽस्माद् वा ।

व्याल-पुं-१२२२-अशय दायी.

□ दुष्टगज, [व्याड शि.११०] ।

* विविधमालमनर्थोऽस्माद् व्यालः ।

व्याल-पुं-१३०३-सप, नाग.

द्र० अजिह्वमगशब्दः ।

* विविधमालमनर्थोऽस्माद् व्यालः, हन्तुमुद्यमो-
ऽस्यास्तीति वा ।

व्यालग्राहिन-पुं-४८८-गारुडी, सपं पङ्कडनार.

□ आहितुण्डिक, 'अहितुण्डिक' ।

* व्यालान् सर्पान् गृह्णातितीत्येव शालो

व्यालग्राही ।

'व्यावृत्त'-पुं-१४८४-दं अयंलुं.

□ वृत्त, वृत्त, वावृत्त ।

व्यास-पुं-८४७-व्यास ऋषि-भडाभारतकार.

द्र० कान्निनशब्दः ।

* व्यासयति प्रपञ्चयति शुभाऽशुभमिति व्यासः ।

व्यास-पुं-१४३२-विस्तार, ईलावे.

□ प्रपञ्च, आमोम, विस्तार ।

* व्यस्यते व्यासः ।

व्याहार-पुं-२४१-वाणी, वयन.

द्र० भाषितशब्दः ।

* व्याह्रियते व्याहारः ।

व्युत्क्रम-पुं-१५११-कमपिनानुं, उलटो क्म.

□ उत्क्रम, अक्रम ।

* व्युत्क्रमणं व्युत्क्रमः ।

व्युत्पन्न-पुं-३४५-शास्त्रादि तत्त्वो नो संस्कारी.

संस्कृत, प्रहत, क्षुण्ण ।

* व्युत्पद्यते स्म व्युत्पन्नः ।

व्युष्ट-न.-१३९-सवार, प्रातः क्षल, प्रभात.

द्र० अहमुखशब्दः ।

* विशेषेण उच्यतेऽतिक्रम्यते व्युष्टम् ।

“ज्ञानेच्छा-” ॥५।२।९२॥ इत्यादना क्तः ।

व्युष्टि-पुं-१४४६-ईल, परिणाम, प्रथोत्पन्न.

फल ।

* विशेषेण उच्यते काम्यते व्युष्टिः व्युच्छन्न-

मिति वा ।

व्यूढ-न.-१४३०-विशाल, भोटुं.

द्र० उरुशब्दः ।

* विवहति स्म व्यूढम् ॥

व्यूढकङ्कट-पुं-७६५-अपतर धारी.

द्र० दंशितशब्दः ।

* व्यूढो धृतः कङ्कटोऽनेन व्यूढकङ्कटः ।

व्यूति-स्त्री-९१३-वृष्युं.

वाणि, (वान) ।

* “ऊयैङ् तन्तुसन्ताने” विशेषेण ऊयनं व्यूतिः

“स्त्रियां क्तिः” ॥५।३।९१॥ व्योः “ष्वयू” ॥४।४।१२१॥ इति यलोपः ।

व्यूह-पुं-७४७-युद्धमां शैत्यनी गोडवर्णु।

* युद्धनिमित्तं सैन्यस्य दण्डाकृत्यादिभेदेन रचना,

व्यूह्यते रच्यते व्यूहो दण्डादिकः, आदिशब्दान्मण्डलादयः ।

यदाहुः-“दण्डो मण्डलभागौ चाप्युच्छन्नश्चा-

बलो दृढः । व्यूहास्तेषां विशेषाः स्युश्चक्रव्यूहादयोऽपि च ॥१॥

व्यूह-पुं-१४११-समूह, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* व्यूहते व्यूहः ।

व्यूहपार्ष्णि-पुं-७४७-युद्ध नी पाठणनो भाग.

प्रत्यासार ।

* व्यूहस्य पार्ष्णिः पश्चाद्भागः ।

व्योकार-पुं-९२०-लुङ्कार.

कर्मार, लोहकार ।

* विशेषेण ओकं समवायमियति व्योकारः,

व्यो इत्ययःपर्यायः इति भोजः ।

व्योमकेश-पुं-१९८-शंङ्क.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

* व्योम द्यौः के मूर्धनि शतेऽस्य व्योमकेशः

“शीर्षे द्यौः समवर्तत” इति श्रुतेः, गङ्गां धारयितुं

व्योमव्यापिनः केशा अस्येति वा ।

व्योमधूम-पुं-१६४-(शे. २८)-मेध, वाद्य.

द्र० अभ्रशब्दः ।

व्योमन्-न.-१६२-आडाश.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* व्ययति छादयति श्मां व्योम “व्यग् एदोतौ

च वा-”(उणा-९।४) इति मन्, व्यवतीति वा

मनि “मव्यविश्रिविस्वरि-” ॥४।१।१०९॥ इत्युद् ।

व्योमयान-न.-८९ (शे. ७)-देवानुं विमान.

देवयान, सुरयान, विमान ।

(व्योमरत्न)-पुं-न.-९५-सुयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

व्योमोल्लुम्बक-पुं-११७-(शे. ११४)-मंगल ग्रह.

द्र० अङ्गारकशब्दः ।

व्योप-न.-४२२-सूड, भरी, पीपर त्रये भेगा

(त्रिकटु).

त्रिकटु, व्यूपण, [त्रिकटुक शि.२८] ।

* विशेषेण ओपति दहति व्योषम् ।

व्रज-पुं-न.-१२७३-गाथोनो समूह.

गोकुल, गोधन, धन ।

* व्रजन्त्यस्मिन् व्रजो गोसम्बन्धी समूहः

पुंक्लीबल्लिङ्गोऽयं, “गोचरसंचर-” ॥५।३।१३१॥ इति घे साधुः ।

व्रज-पुं-१४११-समूह, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* व्रजन्त्यस्मिन् व्रजः “गोचरसंचर-” ॥५।३।१३१॥ इति साधुः ।

व्रज्या-स्त्री-७८९-इत्युं, गभन, प्रयाण.

द्र० अभिनिर्याणशब्दः ।

* व्रजनं व्रज्या “आस्यष्टि-” ॥५।३।९७॥
इति क्यप् ।

व्रज्या-स्त्री-१५०१-५५^०टन, इ२पुं.

द्र० अटाद्याशब्दः ।

* व्रजनं व्रज्या “आस्यष्टि-” ॥५।३।९७॥

इति क्यप् ।

व्रण-पुं-न.-४६४-धा, प्रण्.

धत, अरू, ईर्म, अणु ।

* व्रणयति व्रणः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

व्रत-त्रि.-७-(प.)-भोज्य वायकथी आ शब्द
लगाइतां भोज्य वायक शब्द एते छे उन्न. अभृतवत.

व्रत-पुं-८४३-व्रत, निथम.

नियम, पुण्यक, [तपम् शे. १५३] ।

* व्रियते उपवासाद्यत्र व्रतं पुंक्लीबलिङ्गः,
“पृषिरञ्जि-”(उणा-२०८) इति क्तिन्तः ।

व्रतति-स्त्री-१११७-व्रता, वेध.

प्रतति, व्रता, वल्ली, (वलि) ।

* प्रकृष्टा ततिरस्याः प्रततिः, जपादित्वाद्
क्वे व्रततिः वृणोतीति वा “वृणो व्रत च”-(उणा-
६५५) इत्यतिः स्त्रीलिङ्गावेतौ ।

व्रतसङ्ग्रह-पुं-८२३-दीक्षा शास्त्रभां कडुल निथभेनो
संग्रह.

दीक्षा ।

* व्रतं शास्त्रतो नियमस्तस्य संग्रहः ।

व्रतादान-न.-८१-दीक्षा प्रवण्या.

परित्रज्या, तपस्या, नियमस्थिति, [प्रव्रज्या
शि. ६] ।

* व्रतं शास्त्रविहितो नियमस्तस्यादानं व्रता-
दानम् ।

व्रतिन्-पुं-८१७-याग करनार, यजमान.

यष्ट, आदेश्ट, याजक, यजमान ।

व्रश्चन-पुं-९२०-शीली, धातु के पाठडां आपवानी
शीली.

पत्रपरशु ।

* व्रश्चति छिनति व्रश्चनः, रम्यादित्वादनद् ।

व्राज-पुं-१३२५-(शि. १६३)-कुंडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

व्रात-पुं-१४११-समूह.

द्र० उत्करशब्दः ।

* व्रियते व्रातः “कुत्रकल्पलि-” (उणा-२०९)
इत्यातक् ।

व्रातीन-पुं-४८०-संधनी साथे रही आछविडा
यलावनार.

सङ्घजीविन् ।

* नानाजातीया अनियतवृत्तयः शरीरायासजीविनः
सङ्घाः व्राताः; तत्साहचर्यात् तत्कर्माऽपि व्रातम्, तेन
जीवन्ति व्रातीनाः “व्रातादीनञ्” ॥६।४।१९॥

व्रात्य-पुं-८५४-संस्कारहीन आद्या.

संस्कारवर्जित ।

* व्रते साधुः कालो व्रत्यस्तत्र भवो व्रात्यः
प्रायश्चित्तार्हः; व्राते वृन्दे साधुरिति वा पृथग् व्यपदेश्यो
न इत्यर्थः ।

यन्मनुः- अतः ऊर्ध्वं त्रयोऽप्येते यथाकालमसंस्कृताः
सावित्रीपतिता व्रात्य भवन्त्यार्यविगहिताः ॥१॥

व्रीड-पुं-३११-(शि. ५८)-लज्जन.

द्र० व्रपाशब्दः ।

व्रीडा-स्त्री-३११-लज्जन.

द्र० व्रपाशब्दः ।

* व्रीडनं व्रीडा चित्तसंकोचः । व्रीडोऽपि ।

व्रीहि-पुं-११६८-धान्य.

धान्य, सस्य, सीत्य, स्तम्भकरि ।

* व्रीह्यते याच्यते इति व्रीहिः “व्रीयो हिक्”
॥ (उणा-७१०) ॥

व्रीहि-पुं-११६८-उंगरनी अेक गत.

आशु, पाटल ।

* व्रीहिः पण्डिका धान्यविशेषः पाटलच्छायः ।

व्रैहेय-न.-९६६-उंगरनुं पेतार.

शालेय ।

* व्रीहेः शालेश्च क्षेत्रं व्रैहेयम्, शालेयम्,
“व्रीहिशालेरैयम्” ॥७।१।८०॥

श

शंव-पुं-१८०-घन्नुं १००.

द्र० अशनिशब्दः ।

* कृत्वा कार्यं शाम्यतीति शंवः "शाम्यमणि-
द्वा"- (उणा-३१८) इति वः, शं विद्यतेऽस्येति वा
"कंशंभ्यां" ॥७२११८॥ इति वः ।

शंवर-पुं-२२८-कामदेवतो शत्रु.

□ शर्पक, (शम्बर) ।

* शं वृणोतीति शंवरः ।

शंवर-पुं-१२९३-भृगु, ६२९.

द्र० एणशब्दः ।

* शं वृणोतीति शंवरः, अलो हरिणः ।

शंवर-पुं-१३४४-भृगु, भा७७.

द्र० अण्डजशब्दः ।

* शं वृणोतीति शंवरः ।

'शंवर'-न.-१०६९-भा७७.

द्र० अपशब्दः ।

(शंवरारि)-पुं-२२८-कामदेव.

शकट-पुं-२२०-विष्युनो शत्रु, व्यसुर.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* शकटाकारत्वात् शकटः ।

शकट-त्रि-७५३-गा७७.

□ अनस् ।

* शक्नोति भारं वोढुं इति शकटः, विलिङ्गः,
"दिव्यवि"- (उणा-१४२) इत्यटः ।

(शकटारि)-पुं-२२१-विष्यु, नाशयषु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* शकटस्यारिः शकटारिः ।

शकल-न.-पुं-१४३४-कुंडो, कंडो,

द्र० अर्धशब्दः ।

* शक्यते भेत्तुमिति शकलं पुं क्लीबलिङ्ग "मृदि-
कन्दि"- (उणा-४६५) इत्यलः ।

शकल-न.-६२७-(शि.४८)-उपाध, माथानी भोपरी.

□ कपाल, कर्पर ।

शकलिन-पुं-१३४४-भा७७, भृगु.

द्र० अण्डजशब्दः ।

* शकलानि पृष्ठेऽस्येति शकली ।

शकुन-पुं-६२-पक्षीभ्यां प्रदक्षिणा करे ते, तीर्थं ३२
नो ३४ पौडी २६ भो व्यतिशय.

* शकुनाः पक्षिणः ।

शकुन-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

* शक्नोतीति शकुनः, "यम्यजि"- (उणा-
२८८) इत्युने शकुनः ।

(शकुनावेदनी)-त्री-१२८९-शीयाण.

द्र० क्रोष्टशब्दः ।

शकुनि-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

* शक्नोतीति शकुनिः, "शकरुनिः"- (उणा-
६८४) ।

शकुनि-पुं-१३३४-सभडी.

□ चिल्ल, आतापिन्, 'आतायिन्' ।

* शक्नोतीति शकुनिः ।

शकुनि-पुं-१३३५-(शि.१६५)-गीध.

द्र० गृध्रशब्दः ।

शकुन्त-पुं-१३१६-पक्षी.

द्र० अगौकसशब्दः ।

* शक्नोतीति शकुन्तः "शकेरुन्तः"- (उणा-२२३) ।

शकुन्त-पुं-१३३८-लास पक्षी, कायर.

□ भास ।

* शकुन्तः सामान्योऽपि विशेषे वर्तते ।

शकुन्तलात्मज-पुं-७०२-भरत, दुष्यन्त अने
शकुन्तलानो पुत्र.

□ दौष्यन्ति, भरत, सर्वन्दम, [सर्वदमन

शे.-१५६] ।

* शकुन्तलाया आत्मजः इति शकुन्तलात्मजः ।

शकुन्ति-पुं-१३१६-५क्षी.

द्र० अगौकस्यशब्दः ।

* शक्नोतीति शकुन्तिः, “शक्नेरुन्तिः”-(उणा-६६६) इति उन्तिः ।

शकुल-पुं-१३४५-अेकं गतनुं भा०लुं.

□ कलक ।

* शक्नोतीति शकुलः, “द्विषिवृत्ति”-(उणा-४८५) इत्युलः ।

शकुलार्भक-पुं-१३४५-शकुल मरुत्तना अर्या.

□ गडक ।

* शकुलस्यार्भकः शकुलार्भकः ।

शकृत्-न.-६३४-विष्ठा, भण.

द्र० अवस्करशब्दः ।

* शक्नोत्यनेनेति शकृत्, क्लीबलिङ्गः, “शकृ-कृत्”-(उणा-८९१) ।

शकृत्करि-पुं-१२६०-वा०उ०.

।। वत्स, तर्ण ।

* शकृत् करोतीति शकृत्करिः “शकृत्कृतम्भाद्”-॥५।१।१००॥ इति इः ।

शकृद्द्वार-न.-६१२-शुद्ध.

द्र० अधोमर्मनशब्दः ।

* शकृतो द्वारं, शकृद्द्वारम् ।

शक्त-पुं-४९१-समर्थ.

द्र० क्षमशब्दः ।

* शक्नोति स्मेति शक्तः ।

शक्ति-स्त्री-७३५-प्रभुत्व, उत्साह अने मंत्र अे तण् शक्तिये।

* शक्यते जेतुमाभिः इति शक्तयः ।

शक्ति-स्त्री-७८७-शक्ति नामनुं शत्र.

द्र० चक्रशब्दः ।

* शक्नोति जेतुमनया इति शक्तिः ।

शक्ति-स्त्री-७९६-पराक्रम सामर्थ्यं.

द्र० कञ्जशब्दः ।

* शक्यतेऽस्याः परो जेतुमिति शक्तिः ।

(शक्तिपाणि)-पुं-२०९-काति'डेय, शंकरनो पुत्र.

द्र० अभिभूशब्दः ।

शक्तिभृत्-पुं-२०९-काति'डेय, शंकरनो पुत्र.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

* शक्तिमायुधं विभतीति शक्तिभृत्, यौगिकत्वात् शक्तिपाणिरित्यादयः ।

शक्र-पुं-१७२-४न्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* शक्नोतीति शक्रः, “भीवृधि”-(उणा-३८७) इति रः, शक्रं नाम सिंहासनमस्यास्तीति वा ।

‘शक्र’-पुं-११३७-४न्द्र'वनुं जा०.

द्र० कुटजशब्दः ।

शक्रजित्-पुं-७०६-मेघनाद

□ रावणि, मेघनाद, मन्दोदरीसुत ।

* शक्रं जितवानिति शक्रजित् ।

शक्रशिरस्य-न.-९७१-राइ०.

द्र० क्रमिपर्वतशब्दः ।

* शक्रस्य शिरो मूर्द्धा इति शक्रशिरः ।

शक्राणी-स्त्री-१७५-(शे.३३) ४न्द्राणी.

द्र० इन्द्राणीशब्दः ।

शकल-पुं-३५१-प्रिय ओलनार.

□ प्रियंवद ।

* शक्नोति वक्तुमिति शकलः “शामाशयाशक्य-ग्व्यभिभ्यो लः”-(उणा-४६२) इति लः ।

शकवर-पुं-१२५७-५ण६.

द्र० अनड्डुशब्दः ।

* शक्नोति वोढुमिति शकवरः “तीवर”-(उणा-४४४) इति वरटि साधुः ।

शंकर-पुं-१९५-शंकर, महादेव.

द्र० अहहामिनशब्दः ।

* शं मुखं करोतीति शंकरः “हेतुतच्छीलानु-कुले” ॥५।१।१०३॥ इति टः ।

शेषश्चत्र-

शंकरे नन्दिवर्धनः ।

बहुरूपः सुप्रसादो, मिहिराणोऽपराजितः ॥

कङ्कटीको गुह्यगुरुर्भगनेत्रान्तकः खरुः ।

परिणाहो दशबाहुः सुभगोऽनेकलोचनः ॥

गोपालो वरवृद्धोऽहिपर्यङ्कः, पांसुचन्दनः ।

कृतम्द मन्दरमणिर्नवशक्तिर्महाम्बुकः ॥

कोणवादी शैलधन्वा, विद्यालक्षोऽक्षतस्वनः ।

उन्मत्तवेषः शचरः, शिताङ्गोधर्मवाहनः ॥

महाकान्तो वह्निनेत्रः, स्त्रीदेहाद्धो नृवैष्टनः ।

महानादो नराधारो, सूरिरेकादशोत्तमः ॥

जोटी जोटीज्ञोऽर्धकृतः, समिरो धूम्रयोगिनौ ।

उल्न्दो यजतः काव्यो, जटाधरदशाव्ययौ ॥

संभ्यानाटी रेरिहाणः, शंकुश्च कपिलाञ्जनः ।

जगद्रोगिरर्धकलो, विद्याप्रियतमोऽतलः ॥

जगत्त्राया कटाटङ्कः, कटप्रहीरहृत्कराः ॥”

इति ।

शब्दका-रत्री-३१५-अनिष्ट संलावना.

शङ्कु-पुं-७८७-आणो अत्रलाग. ।

□ शल्य ।

*शाम्यत्यनेनेति श-कुः, पुल्लिङ्गः, “कैशीशामि-

(उणा-७४९) इति कुः ।

शङ्कु-पुं-रत्री-८७४-६श महांशुण.

* दश महाम्बुजानि शङ्कुः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

शङ्कु-पुं-११२२-वृक्षिणुं कुं.

□ स्थाणु, ध्रुवक, (ध्रुव) ।

* शाम्यतीति शङ्कुः, पुल्लिङ्गः, “कैशीशामि-

(उणा-७४९) इति कुः ।

शङ्कु-पुं-१८८-(शे.३८) राक्षस.

द्र० असुक्पदशब्दः ।

शङ्कु-पुं-२००-(शे. ४७)-शंकर

द्र० अद्रहासिनशब्दः ।

शङ्कु-पुं-६१०-(शे.१२८)-पुत्र्य विह, सिंग.

द्र० कामलताशब्दः ।

(शङ्कु)-पुं-१३५२-०/लणन्तु.

□ मकर, (फणिन्) ।

शङ्कुकर्ण-पुं-१२५६-गधिडो.

द्र० खरशब्दः ।

* शङ्क्वाकृती कर्णावस्येति शङ्कुकर्णः ।

शङ्कुमुख-पुं-१३४९-(शि.१२१)-भगरभ२७.

द्र० आलास्यशब्दः ।

शङ्कुर-पुं-४७९-त्रास आपना२.

□ त्रासदायिन् ।

* शङ्क्यतेऽस्मादिति शङ्कुरः, “वाश्यसि-”

(उणा-४२३) इति बहुवचनादुरः, हृदि शङ्कुमिव राति ददातीति वा ।

शङ्कु-पुं-४८-श्रीनेमिनाथ भगवाननुं लांछन.

शङ्कु-पुं-१९३-नव निधि पैथी नवभो निधि.

* शङ्क्वाकारत्वात् शङ्कुः ।

शङ्कु-पुं-१-५७४-कपाण अने डानती वच्येते भाग, लभाणां.

* शाम्यत्यत्राऽऽहते प्राणा इति शङ्कुः पुंक्-लीचलिङ्गः, “शमिमनिभ्यां खः” (उणा-८४) इति ।

शङ्कु-पुं-१२०५-शंभ.

द्र० कम्बुशब्दः ।

* शाम्यतीति शङ्कुः, पुंक्लीचलिङ्गः, “शमिमनिभ्याम्” (उणा-८४) इति खः, शं सुवत् खनति, श्रेयो जनयतीति वा “क्वचित्” ॥५॥११७२॥ इति डः ।

शङ्कु-पुं-१३१०-नाण विशेष. पीणो अने गणाभां सईद रेणावाणो सपं.

* शाम्यतीति शङ्कुः ।

(शङ्कु)-पुं-०६३-२२न विशेष, २२ननी गति.

(शङ्कु)-पुं-१९३-नव निधि पैथी नवभो निधि.

शङ्कनक-पुं-१२ ५-शंभला, नाना शंभ.

□ क्षुद्रकम्बु, (क्षुद्रशङ्कु) क्षुल्लक, (शङ्कुवनव) ।

* शं खनन्तीति शङ्कुनकाः ।

‘शङ्कनख’-पुं-१२०५-शंभला.

द्र० शङ्कुनकशब्दः ।

(शङ्खपाणि)-पुं-२१९-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

शङ्खभृत्-पुं-२१९-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* शङ्खं त्रिभूर्तीति शङ्खभृत्, यौगिकत्वात् शङ्खपाणिः ।

शङ्खमुख-पुं-१३४९-भगवत्प्रभृ.

द्र० आलास्यशब्दः ।

* शङ्खस्यैव मुखमस्येति शङ्खमुखः, शङ्खकुमुदोऽपि ।

शची-स्त्री-१७५-धन्वाक्षी.

द्र० इन्द्राणीशब्दः ।

* शचते मधुरं वक्तृति शची ।

शचीपति-पुं-१७३-धन्व.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* शच्याः पतिः शचीपतिः, यौगिकत्वात् शचीयाः पौलोमीश इत्यादयः ।

(शचीश)-पुं-१७३-धन्व.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

शट-पुं-३७६-धृत्, मायावी.

□ निकृत्, अच्युत्, [शण्ट शि.२५] ।

* 'शटकैतवे च' शटतीति शटः, शास्यतीति वा 'शमेलुंक् च वा' (उणा-१६५) इति टः, एकदेश-विकृतत्वात् शण्टोपि ।

शट-न.-१०४२-(शि.१६१) क्लृप्, सीसुं.

द्र० आलीनशब्दः ।

शटता-स्त्री-३७७-माया, लुञ्श्याध्.

□ माया, शाठ्य, कुसृति, निकृति ।

* शटस्य भावः शटता ।

शण-न.-११७९-शाण, भांश.

□ भङ्गा, मातुलानी ।

* शणतीति शणम् ।

शण्ट-पुं-३७६-(शि.२५)-शङ्. मायावीः

अ. ८७

□ शट, निकृत्, अच्युत् ।

शण्ट-पुं-५६२-(शि.४५)-नपुंसक.

द्र० क्लीबशब्दः ।

शण्ड-पुं-१२५९-(शि.१९१)-सांठ, आपलो.

द्र० इत्वरशब्दः ।

शण्ट-पुं-५६२-(शि.४५)-नपुंसक.

द्र० क्लीबशब्दः ।

शत-न.-पुं-८७३-सो.

शतक-पुं-२१९-(शि.६६)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

शतकीर्ति-पुं-५४-आवती योवीशीना दशभांतीर्थंकर.

* शतं बहुव्यः कीर्तयोऽस्येति शतकीर्तिः ।

शतक्रतु-पुं-१७३-धन्व.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* शतं क्रतवोऽस्येति शतक्रतुः । शतं क्रतवः प्रतिमाभिग्रहविशेषाः कार्तिकभवेऽस्याऽभूवन् इत्या-गमविद्ः ।

शतघ्नी-स्त्री-७८७-(शि.१५०)-शस्त्रतो ज्येष्ठ प्रभृ.

शतहु-स्त्री-१०८४-शतलज् नदी.

□ शुतुद्रि ।

* वसिष्ठशापभयेन शतधा द्रुतेति शतद्रुः, स्त्रीलिङ्गोऽयम् "हरिपीत"- (उणा-७४५) इति ङिटुः ।

शतधार-पुं-१८०-(शि.१३) वज्.

द्र० अशनिशब्दः ।

शतधृति-पुं-२१३-ध्वजा.

द्र० अजशब्दः ।

* शतं धृतीनामस्येति शतधृतिः ।

शतपत्र-न.-११६१-धमज्.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* शतं पत्राण्यस्येति शतपत्रम् ।

शतपत्र-पुं-१३२८-वज्ज् १३२५क्षी.

□ [दार्वाषाट् ।

- * शतं बहुनि पत्राणि पक्षा अस्येति शतपत्रः ।
शतपदी-स्त्री-१२०९-अन ५७४शे.
 द० कर्णकीशब्दः ।
 * शतं पादा अस्या इति शतपदी ।
'शतपर्णिका'-स्त्री-११९३-धशे.
 द० अनन्ताशब्दः ।
शतपर्वान्-पुं-११५३-वासं.
 द० त्वचिमाशब्दः ।
 * शतं बहुनि पर्याण्यस्येति शतपर्वान् ।
शतपर्चिका-स्त्री-११९२-धशे.
 द० अनन्ताशब्दः ।
 * शतं बहुनि पर्याण्यस्याः शतपर्चिका ।
'शतप्रास'-पुं-११३७-अणु२.
 द० करवीरशब्दः ।
शतभिषज्-स्त्री-११४-शतभिषा नक्षत्र.
 वारुणी ।
 * शतं भिषजोऽस्यामिति शतभिषक् स्त्रीलिङ्गः ।
'शतभीह'-स्त्री-११४८-गोशे.
 द० मल्लिकाशब्दः ।
शतमुखी-स्त्री-२०५-(शे. ५८)-पार्वती.
 द० अट्टिजाशब्दः ।
शतवीर-पुं-२१९-(शे. ७४)-विष्णु, नारायण.
 द० अच्युतशब्दः ।
शतहृदा-स्त्री-११०५-विष्णु.
 द० अनिरुपमाशब्दः ।
 * शतहृदोऽन्धिरस्त्यस्याः शतहृदा, वाङ्मय्योति-
 ष्वात् अन्नादित्वादः, शतधा ह्यदने वा प्रथोदग-
 दित्वात् ह्रस्वः ।
शताक्षी-स्त्री-१८३ (शे. ५९)-शत्री.
 द० इन्दुकान्ताशब्दः ।
शताङ्ग-पुं-७५१-युद्धभां लक्षं जवानो रथ.
 स्यन्दन, रथ ।
 * शतं बहुन्यङ्गान्वयवर्षा अस्येति शताङ्गः ।

- शतानन्द** पुं-२११-ध्रुवा.
 द० अजशब्दः ।
 * शतमानन्दानामस्येति शतानन्दः ।
शतानन्द-पुं-८५०-गौतम ऋषि.
 गौतम ।
 * शतं बहुनानन्दयति इति शतानन्दः ।
शतानन्द-पुं-२१९-(शे. १५)-विष्णु, नारायण.
 द० अच्युतशब्दः ।
शतार-पुं-१८०-(शे. १३) वक्र.
 द० अयनिशब्दः ।
शतावरी-स्त्री-१७५-(शे. ३३)-धन्वाणी.
 द० इन्द्राणीशब्दः ।
शतावर्त-पुं-२१६-विष्णु, नारायण.
 द० अच्युतशब्दः ।
 * शतमावर्ता अस्येति शतावर्तः ।
शत्रु-पुं-७२८-दुश्मन, शत्रु.
 द० अभिमातिशब्दः ।
 * शीयने शतयतीति वा शत्रुः, "जनिहनि-"
 (उणा-८०९) इति सः तादेशश्च ।
शत्रु-पुं-७३२-पाशेशी शत्रु राज्ञ.
 * विजिगीषोर्विषयाज्जनपदादनन्तरोऽव्यवहितो
 राजा शत्रुः ।
शत्रुञ्जय-पुं-१०३०-शत्रुञ्जय पर्वत.
 विमत्यादि ।
 * शत्रुन् जयतीति शत्रुञ्जयः, "भृञ्जि-"
 ॥५१११२२॥ इति खः ।
शङ्कु-पुं-२१९-(शे. ७६)-विष्णु, नारायण.
 द० अच्युतशब्दः ।
शनि-पुं-१२०-शनि ग्रह.
 द० असितशब्दः ।
 * इयति दृष्ट्या जनमिति शनिः "धृशाशीङ्गे
 ह्रस्वश्च" (उणा-६७८) इति निः ।
शनेश्चर-पुं-१२०-शनि ग्रह.

द्र० असितशब्दः ।

* शनैश्चरतीति शनैश्चरः ।

शनैश्च-अ.-१५४२-भं६, धीमुं ।

* शं सुखं नयति शनैः “शमो नियोजैस् मल्लक च”-(उणा-१००४) इति साधुः । यथा-
“शनैर्याति विपीलकः” ॥

शप-पुं-२६२-सोऽणं, शाप, गाण ।

शपथ, शपन ।

* शपनं शपः “अः”-(उणा-२) इत्यः ।

शपथ-पुं-२६२-सोऽणं, शाप, गाण ।

शपन, शप ।

* शपनं शपथः “भृशीशपि”-(उणा-२३२)

इति अथः ।

शपन-न.-२६२-सोऽणं, शाप, गाण ।

शपथ, शप ।

शपीषि-पुं-१७४-(शे.३३) भृ-द्र ।

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

शफ-पुं-न.-१२४४-अरी ।

खुर ।

* शायन्ते तक्षन्ते इति शफाः, पुंस्त्रीवल्लिङ्गः,
“शफकफ”-(उणा-३१६) इति फे निपात्यते ।

शफर-पुं-स्त्री-१३४६-सईह भञ्ज, सहरि भञ्ज ।

प्रोष्ठिन्, श्वेतकोलक ।

* शप्यते इति शफरः पुंस्त्रीलिङ्गः, “शपेः फ च”-(उणा-४०१) इत्यरः, शफान् राति शीघ्रगतिस्त्वा-
दिति वा ।

शवर-पुं-९३४-बिद्व ।

द्र० किरातशब्दः ।

* शवन्तीति शवराः, “प्रश्चिच्छटि”-(उणा-
३९७) इत्यरः ।

शवर-पुं-२००-(शे.४५)-भं३२ ।

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

शवरावास-पुं-१००२-लीलोनुं रळेडाण् ।

पक्वण ।

* शवरागामावासः शवरावासः ।

शवल-पुं-१३९८-अथर थीतरो रंण ।

द्र० कर्बुरशब्दः ।

* शाम्यतीति शवळः, “शमश्चवा”-(उणा-
४७०) इत्यलः ।

(शबली)-स्त्री-१२६६-शुदा शुदा रंणवाणी गाय ।

द्र० अक्षयाशब्दः ।

(शबली)-स्त्री-१२६६-शुदा शुदा रंणवाणी गाय ।

द्र० अक्षयाशब्दः ।

शब्द-पुं-१३९९-शब्द, ध्वनि ।

द्र० आरवशब्दः

* शपति कूटोच्चारणं इति शब्दः “शाशपिमनि”-
(उणा-२३७) इति नः, शप्यते वा ।

शब्दग्रह-पुं-५७४-(शि. ८१) डान् ।

द्र० कर्णशब्दः ।

शब्दग्राम-पुं-१४१४-शब्दो नो समूह ।

शब्दन-पुं-३४८-शब्द डरनार, षोलनार ।

स्वग ।

* शब्दयतीत्येवंशीलः शब्दनः शब्दकरः, “चलश-
ब्दार्थादकर्मकात्” ॥५२॥४३॥ इत्यन ।

शब्दाधिष्ठान-न.-५७३-डान् ।

द्र० कर्णशब्दः ।

* शब्दोऽपिनिष्ठत्यत्रेति शब्दाधिष्ठानम् ।

शम्-न.-१५३५-डध्याण्, शुष्म ।

* शाम्यतीति शम्, “गमिजमि”-(उणा-९३७)

इति डिद्रम् । यथा-शंकरः ।

शम-पुं-७६-मुनिनुं धन ।

शम-पुं-३०४-शांति, उपशम ।

द्र० उपशमशब्दः ।

* शमनं शमः ।

शम-पुं-५९२-पंठे ।

द्र० करशब्दः ।

- * शाम्यतीति शमः ।
शमथ-पुं-३०४-शांति, उपशम.
 द्र० उपशमशब्दः ।
 * शमनं शमथः “भृशीशपिशमि-”-(उणा-२३२) इति अथः ।
शमन-पुं-१८५-यम, यमराजन.
 द्र० अर्कसुनुशब्दः ।
 * शाम्यतीति शमनः ।
शमन-न. ८३०-(शि.७२)-यजमां यतो पशुनो वध.
 □ परम्पराक, शसन, प्रोक्षण ।
(शमभृत्)-पुं-७६-शमने धारण करनार मुनि.
शमल-न. ६३४-विष्ठा भण.
 द्र० अवस्करशब्दः ।
 * शाम्यतीति शमलं “शमर्षचवा”-(उणा-४७०) इत्यलः ।
शमान्तक-पुं-२२८-(शि. ७६)-आभट्टव.
 द्र० अङ्गजशब्दः ।
शमी-स्त्री-११३०-शीतलो कोश, शींग.
 द्र० बीजकोशीशब्दः ।
 * शाम्यत्यस्यां सस्यमिति शमी ।
शमीगर्भ-पुं-८१३-श्रीलाण.
 द्र० अग्रजशब्दः ।
 * शमीगर्भोऽग्निः, स इव वस्मरत्वात् शमीगर्भः ।
शमीगर्भ-पुं-१०९८-अग्नि.
 द्र० अग्निशब्दः ।
 * शम्या गर्भः शमीगर्भः, यत् **कालिदासः** “शमी-मिवाभ्यन्तरलीनपायकाम्” इति ।
शमीधान्य-न. ११८१-अ३६, भण वगेरे धान्य.
 * शमी शम्बा तत् प्रधानं धान्यं शमीधान्यम् ।
शम्पा-स्त्री-११०४-विष्णी.
 द्र० अचिरप्रभाशब्दः ।
 * शाम्यतीति शम्पा “भापाचणि-” (उणा-२९६) इति पः, शं पिबतीति वा । दन्त्यादिस्यमिति प्राच्याः, सं पिबति नायनं तेज इति व्याख्यन् ।

- ‘शम्पाक’**-पुं-११४०-गरभाणा.
 द्र० आरम्बधशब्दः ।
‘शम्बर’-न. १०६९-पाणी.
 द्र० अपशब्दः ।
‘शम्बर’-पुं-१२९३-श्रेष्ठ प्रकार तुं हरण.
शम्बल-न. ४९३-भातु.
 □ पाथेय ।
 * शाम्यति क्षुदननेति शम्बलं पुंक्लीबलिङ्गः, “शमिकमि”-(उणा-४९९) इति बलः ।
शम्बाकृत-न. ९६८-श्रे वार श्रेष्ठं श्रेतर.
 द्र० द्विगुणाकृतशब्दः ।
 * शम्बा क्रियते स्म शम्बाकृतम्, अनुलोमकृतम् पुनस्तिर्यक् कृष्यते स्म “तीयशम्बबीजाद्”-॥७।२।१३५। इति डान् ।
‘शम्बु’-पुं-१२०५-श्रीपो.
 द्र० शम्बुकशब्दः ।
शम्बुक-पुं-१२०५-(शि. १०६)-श्रीप, शंभला.
 □ शम्बूक ‘शम्बुक, शम्बु’ ।
शम्बूक-पुं-१२०५-श्रीप, शंभला.
 □ ‘शम्बुक, शम्बु,’ [शम्बुक शि. १०६] ।
 * शाम्यन्तीति शम्बूकाः, “शम्बूक”-(उणा-६९) इत्युके निपात्यते । शम्बुकोऽपि ।
शम्भली-स्त्री-५३३-कुष्णी, हवाली करनार स्त्री.
 □ चुन्दी, कुष्नी ।
 * शं श्रेयो भलते हिनस्ति इति शम्भली, शम्भं श्रेययुक्तं लाति वा ।
शम्भव-पुं-२६-त्रीण संभवनाथ भगवान्.
 * शं सुखं भवत्यस्मिन् स्तुते इति शंभवाः, यदा गर्भगतेऽप्यस्मिन्नप्यधिकसस्यसंभवोऽपि ।
शम्भु-पुं-२४-अरिहंत, जिनेश्वर.
 द्र० अभयदशब्दः ।
 * शं शाश्वतसुरवं तत्र भवति शम्भुः, “शंस स्वयं विप्राद् भुवोडुः” ॥५।२।८४। इति डुः ।
शम्भु-पुं-१९५-शं कर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* शं सुखं तत्र भवति शंभुः “शंभुस्वयं विप्राद् भुवोडुः” ॥५।२।८४॥ इति डुः ।

शम्भु-पुं-२१३-अक्षा.

द्र० अजशब्दः ।

* शं सुखं तत्र भवति शम्भुः ।

शम्या-स्त्री-७५७-धूसरीतो पीवो.

युगकीलक ।

* शम्यते इति शम्या ‘शक्तिकि-’ ॥५।१।२९॥ इति यः ।

‘शम्याक’-पुं-११४०-अरभाषो.

द्र० आरवधशब्दः ।

(शम्बर)-पुं-२२८-अभदेवतो शत्रु.

शूर्पक, शंवर ।

* शंभुगोतीति शम्बरः ।

(शम्बर)-पुं-१३४४-अ२७.

द्र० अण्डजशब्दः ।

* शं भृणोतीति शंवरः ।

(शम्बरारि)-न.-२२८-अभदेव.

सर्पकारि ।

* शम्बरस्यारिः शम्बरारिः ।

शय-पुं-१०-(प.)-आश्रय वायक ने आशय्द न्नेऽवाथी आश्रय वायक शय्द अने छे.स.त.दुशय.

शय-पुं-५९१-छाथेनो पंन्ते.

द्र० करशब्दः ।

* शेतेऽस्मिन् सर्वमिति शयः ।

शयत-पुं-१०५-(शे.१२)-यन्द्र.

द्र० अत्रिद्वजशब्दः ।

शयन-न.-३१३-निद्रा, सुषुं ते.

द्र० तन्द्राशब्दः ।

* शय्यते इति शयनम् ।

शयन-न.-पुं-६८२-शय्या, तणार्ध.

तल्प, शय्या, शयनीय, तल्लिम ।

* शय्यते इति अनट्टि शयने पुं क्लीबलिङ्गः ।

शयनास्पद-न.-१९५-शयन, गृह.

गर्भागार, अपवरक, वासौकस् ।

* शयनस्य शय्याया आस्पदमिति शयना-स्पदम् ।

शयनीय-न.-६८२-शय्या, तणार्ध.

तल्प, शय्या, शयन, तल्लिम ।

* शय्यतेऽत्रेति शयनीयं ‘बहुलम्’ ॥५।१।२॥ इति अधिकरणेऽप्यनीयः ।

शयानक-पुं-१२९९-अयं डो, सरडो.

द्र० कुकलासशब्दः ।

* शेते आदित्याभिमुखं इति शयानकः, “शी-भीराजेश्वानकः”-(उणा-७१) “प्रतिसूर्ये शेते प्रतिसू-र्यं शयानक इत्येकनाम” इत्यन्यः ।

(शयानक)-पुं-७५८-दी यडो, डोणी.

द्र० दोव्यशब्दः ।

शयालु-पुं-४४२-अंभयशी.

स्वप्नत्र, निद्रालु ।

* शयनशीलः शयालुः, “शीड्श्रद्धा-”-॥५।३।३७॥ इत्यालुः ।

शयित-पुं-४४३-सूतेवो.

निद्राण, सुप्त ।

* शेते स्मेति शयितः ।

शयु-पुं-१३०५-अ००७२.

चक्रमण्डलिन्, अजगर, पारान्द्र, वाहस ।

* शेतेऽत्यर्थं शयुः “भृमृत्व-” (उणा-७१६) इत्युः ।

शय्यम्भव-पुं-३३-भीष्म श्रुतकेवडी.

* शय्याया भवतीति शय्यम्भवः, पृषोदरादित्वात् ।

शय्या-स्त्री-६८२-तणार्ध, पथारी.

तल्प, शयनीय, शयन, तल्लिम ।

* शेतेऽस्यामिति शय्या, “समज-” ॥५।३।९९॥ इति क्यपि “ङ्किति विशय” ॥४।३।१०५॥ इति शयादेशः ।

शर-पुं-न.-७७८-आणु.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* श्रृणाति शीर्यते वाऽनेन शरः पुं क्लीबलिङ्गः ।

शर-पुं-११९२-मुं०, वृष्.

□ तेजन, गुन्द्र, मुञ्ज ।

* श्रृणाति पारुष्यादिति शरः ।

शरज-न.-४०७-भा०णु.

□ दधिसार, तक्रसार, नवनीत, नवोद्धृत ।

* शराज्जातमिति शरजम् ।

(शरजन्मन्)-पुं-२०९-कति०केय, शंकरेण पुत्र.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

शरण-न.-९९१-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* शीर्यते शीतान्धनेन शरणम् ।

शरणार्थिन्-४७९-शरणे आयेव.

□ अभिपन्न ।

* शरणमर्थयते इति शरणार्थी ।

'शरणि'-स्त्री-९८३-रस्ते.

द्र० अध्वनशब्दः ।

'शरणी'-स्त्री-९८३-रस्ते.

द्र० अध्वनशब्दः ।

शरत्-स्त्री-१५९-वष०.

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

* शीर्यते इति शरत् स्त्रीलिङ्गः ।

शरद्-स्त्री-१५८-शरद० ऋतु.

□ धनास्थय ।

* शीर्यन्तेऽस्यां पाकेनोपधयः इति शरद् स्त्रीलिङ्गः "शदभसेरद्" (उणा-८९४) इत्यद् ।

शरधि-पुं-७८२-आणु शरध्वानुं लायुं.

द्र० उपासङ्गशब्दः ।

* शरा धीयन्तेऽनेति शरधिः पुं लिङ्गः, यौगिकत्वादिषुभिर्वाणधिरित्यादयः ।

शरभ-पुं-१२८६-अ०टा०, सिं०ने ङणुनार पशु.

द्र० अष्टपादशब्दः ।

* श्रृणाति हस्तिनमिति शरभः "कशग-" (उणा-६६६

३२९) इत्यमः ।

शरभू-पुं-२०९-कति०केय, शंकरेण पुत्र.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

* शरणं भवतीति शरभूः, यौगिकत्वात् शरजन्मा ।

(शरयान्त्रिक)-न.-११६६-कभग वजरेणुं नपुं पां०पुं.

□ संवर्तिका, (नवदल) ।

शरव्यक-न.-७७७-निशान, आणुनुं लक्ष.

द्र० वेध्यशब्दः ।

* श्रृणाति शरहिंसः, शरवे हितं शरव्यं "तस्मै हिते" ॥७१॥३५॥ इति वः क्लोवलिङ्गोऽयम् ।

वैजयन्ती तु-

"वेध्यं शरव्यं न नरि" इत्याह ।

'शराटि'-स्त्री-१३३८-शरारी पक्षि विशेष.

द्र० आटिशब्दः ।

'शराडी'-स्त्री-१३३८-शरारी-पक्षि विशेष.

द्र० आटिशब्दः ।

'शराति'-स्त्री-१३३८-शरारी पक्षि विशेष.

द्र० आटिशब्दः ।

शरागि-स्त्री-१३३८-शरारी पक्षि.

द्र० आटिशब्दः ।

* श्रृगन्धेनामिति शरागिः "बहुलम्" ॥५१॥२॥ इत्यागिः, स्त्रीलिङ्गोऽयम् ।

शरारु-पुं-३६९-दि०सक, वातक.

□ हिन्त्र, वातक ।

* श्रृणातीत्येवंशीलः शरारुः, "शृवन्देरासु" ॥५१॥३५॥ इत्यारुः ।

'शरालि'-स्त्री-१३३८-शरारी-पक्षि विशेष.

द्र० आटिशब्दः ।

'शराली'-स्त्री-१३३८-शरारी-पक्षि विशेष.

द्र० आटिशब्दः ।

शराव-पुं-न.-१०२४-डोडियुं, शकेरुं.

□ शालाजीर, वर्षमान ।

* शीर्यते मनामपि आघातेनेति शरावः, “शृणातेरावः”-(उणा-५२०) पुं कर्त्वीबलिङ्गोऽयम् ।

शराभ्यास-पुं-७८८-(शि. १५२)-शस्त्र उणातो अ०यास.

□ खुरली, श्रम, योग्या, अभ्यास, [उपासन शि. १५२] ।

शरासन-न.-७७५-(शि. ६७)-धनुष्य.

द्र० अयशब्दः ।

शराश्रय-पुं-७८१-आण्य राभवानुं आथुं.

द्र० उपासङ्गशब्दः ।

* शराणामाश्रय इति शराश्रयः ।

शरीर-पुं-५६४-शरीर, देह.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* शीर्यते इति शरीरः, पुं कर्त्वीबलिङ्गशब्दः ।

“कशपु-” (उणा-४१८) इतीरः ।

(शरीरिन्)-पुं-१३६६-देहधारी आत्मा.

द्र० अममत्शब्दः ।

शरु-पुं-२१९-(शि. ७५)-विण्यु, वाराण्य.

द्र० अच्युतशब्दः ।

शर्करा-स्त्री-४०२-साकर.

□ मिनोपला, सिता ।

* शीर्यते इति शर्करा, “किञ्चिदुभयः करः”

(उणा-४३५) इति करः ।

शर्कराप्रभा-स्त्री-१३६०-नरक्षती गीच्छ भृष्टी.

शर्म-न.-१३७०-(शि. १२५) अण्.

द्र० निवृत्तिशब्दः ।

शर्मन्-न.-१३७०-सुण्.

द्र० निवृत्तिशब्दः ।

* शृणाति दुःखमिति शर्म कर्त्वीबलिङ्गः, “मन्” (उणा-९११) इति मन्, शर्ममपि ।

शर्ब-पुं-१९५-शंकर.

द्र० अहहाभिन्शब्दः ।

* शृणाति संहरति इति शर्बः “लट्स्मिन्टि”-(उणा-५०५) इति वः ।

शर्वरी-स्त्री-१४०१-रात्री.

द्र० इन्तुकान्ताशब्दः ।

* शृणाति चेष्याः शर्वरी, वनि “णस्वगघो-पाचनो रश्च” ॥२॥४॥३॥ इति डीः ।

शर्वणी-स्त्री-२०४-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* शर्वस्थ भार्या शर्वणी ।

‘शल’-पुं-१२५३-शंट.

द्र० उफूशब्दः ।

* शलतीति शलः ।

‘शल’-न.-१२९६-साट्टीनी रोमभय शणी, शिशोणियुं.

□ शल्ल, ‘शलली’ ।

* शलतीति अचि शलम् ।

शलभ-पुं-१२१३-पतञियुं.

□ पतङ्ग ।

* शलतीति शलभः, “कशपु-” (उणा-३२०) इत्येवम् ।

इत्येवम् ।

शलल-पुं-१२९६-साट्टी.

□ शल्य, शल्यक, श्वाविध ।

* शलति “मुदिकन्दि”-(उणा-४६५) इत्यले शललः ।

शलल-न.-पुं-स्त्री-१२९६-साट्टीनी रोमभय शणी.

□ शल, ‘शलली’ ।

* शलतीति शलले विद्विङ्गः ।

‘शलली’-स्त्री-१२९६-शीशोणायुं.

□ शल्ल, शल ।

शलाकापुरुष-पुं-१७००-२४ तीर्थंकर, १२ यक्षी, ६ अणदेव, ६ वासुदेव, ६ प्रतिवासुदेव कुल ६३ शालाका पुरुष छे.

* शलाकाभूताः शलाकापुरुषाः, पुरुषेषु जात-
रेत्या इत्यर्थः ।

शलाट-पुं-८८५-वीस तुदा प्रभाण् ।

□ आचित, शाकट, भार, शाकटीन ।

* शृंगतीति शराटः, “अनिश-” (उणा-
१४५) इत्याटः, लत्वे शलाटः ।

शलाट्ट-त्रि-११३०-कायुं इण ।

* शलतीति शलाट्ट वाच्यलिङ्गः, “शलिराट्टः”
(उणा-७६३) ।

शलिक-पुं-२१९-(शे. ६८) विष्णु, नारायण् ।

द्र० अच्युतशब्दः ।

शलक-न-१४३४-डुडो, कडो ।

द्र० अर्धशब्दः ।

* शल्यते भेतुमिति शल्कम्, “भीण्शलि”-
(उणा-२१) इति कः ।

शलिकन्-पुं-१३४४-भर्य, भाण्डुं ।

द्र० अण्डजशब्दः ।

* शल्कानि पृष्ठेऽस्येति शल्की ।

शल्य-न-पुं-७८७-याणो अयभाण् ।

□ शङ्कु ।

* शल्यन्तर्विशति इति शल्यं पुंक्लीबलिङ्गः,
“स्थाल्यामा”-(उणा-३५७) इति यः, अन्यत्रोपचारात्
शल्यम् ।

शल्य-पुं-१२९६-साडुडी,

□ शल्ल, शल्यक, श्वाविध् ।

* शलति चलतीति शल्यः, “स्थाल्यामा”-
(उणा-३५७) इति यः ।

शल्यक-पुं-न-१२९६-साडुडी ।

□ शल्य, शल्ल, श्वाविध् ।

* शल्यानि किरतीति शल्यकः, पुंक्लीबलिङ्गः,
“क्वचित्” ॥५१११७१॥ इति डः ।

शल्यारि-पुं-७०७-युधिष्ठिर ।

द्र० अजमीदशब्दः ।

* शल्यस्य राज्ञोऽरिः इति शल्यारिः ।

‘शल्लकी’-स्त्री-११५२-श३ ।

द्र० गजप्रियाशब्दः ।

शश-पुं-न-५६४-भडुं, मृत शरीर ।

□ कुणप, मृतक ।

* शशति यात्यस्माज्जीवः इति शशः, पुंक्लीबलि-
ङ्गोऽयम् ।

शश-पुं-१०६३-दीशभेण ।

द्र० गन्धरसशब्दः ।

* शशतीति शशः ।

शश-पुं-१२९५-ससो ।

□ मृदुलोमक, श्लक, लोमकर्ण ।

* शशति प्लवते इति शशः ।

(शशधर)-पुं-१०५-यन्द्रभा ।

द्र० अत्रिहरजशब्दः ।

शशबिन्दु-पुं-२१७-विष्णु, नारायण् ।

द्र० अच्युतशब्दः ।

* शशाकारा बिन्दवो लाम्बनगम्येति शशबिन्दुः ।

शशभृत्-पुं-१०५-यन्द्रभा ।

द्र० अत्रिहरजशब्दः ।

* शशं बिभर्तीति शशभृत्, यौगिकत्वात्
शशधरः ।

शशादन-पुं-१३३४-याण् पक्षी, सिंयाणो ।

□ श्येन, पत्तिन् ।

* शशानचीति शशादनः ।

शशिन्-पुं-४७-श्री यन्द्रप्रल स्वामीनुं लाण् ।

शशिप्रिया-स्त्री-११५-सतापीश नक्षत्रे ।

□ दाक्षायणी ।

* शशिप्रियाश्चन्द्रदाराः ।

शशिभास्कर-पुं-१२४-यन्द्र, सयं ।

□ पुष्पदन्त, पुष्पवन्त ।

शशिभूषण-पुं-७-(प)-शं३२ ।

द्र० अहहासिन्शब्दः ।

(शशिशूषण)-पुं-१९९-शं३र.

द्र० अह्नसिन्शब्दः ।

शशिशूषण-पुं-७(प.)-शं३र.

द्र० अह्नसिन्शब्दः ।

शश्वत्-अ.-१५३१-नित्य, ङं भेशा.

द्र० अनिशमशब्दः ।

* शशतीति शश्वत् “संश्रद्”-(उणा-८८२)

इति निपात्यते । यथा-“शश्वत् पठति छात्रः” ।

शकुली-स्त्री-४००-(शे.६७)-नानी शेट्सी.

□ [अधंलोटिका शे.६७] ।

शष्प-न.-पुं-११९१-नपुं धास, आक्षतृष्.

* शीयते इति शष्पं पुं क्लीबदिङ्ङः, ‘शाधि-
नाधि’-(उणा-२९९) इति पः, षश्चान्तस्य ।

शसन-न.-८३०-यज्ञभां यतो पशुनो वध.

□ परम्पराक, प्रोधण, [शमन शि.७२] ।

* शस्यते इति शसनं, शमनमित्यन्ये ।

शस्त-न.-८६-३३याष्. शुभ.

द्र० कल्याणशब्दः ।

* शस्यते स्तुयते इति शस्तम्, प्रशस्तमित्यपि ।

शस्त्र-न.-स्त्री-७७३-तद्वार वगेरे ङधियार.

□ आयुध, हेति, प्रहरण, अस्त्र ।

* शस्यतेऽनेनेति शस्त्रं स्त्रीकलीबदिङ्ङः “नीदाम्”
॥५२।८८॥ इति ऋट् ।

शस्त्र-न.-१०३५-क्षोऽर्.

द्र० अयमशब्दः ।

* शस्यतेऽनेनेति शस्त्रम् ।

शस्त्र-पुं-७८२-(शे.१४७)-तद्वार.

द्र० अमिशब्दः ।

शस्त्रजीविन्-पुं-७६९-शस्त्रो वडे आश्रुविक्षा
यलावनार.

□ आयुधीय, काण्डपृष्ठ, आयुधिक ।

* शस्त्रेण जीवतीति शस्त्रजीवी ।

अ. ८८

(शस्त्रपाणि)-पुं-३७२-आततायी, वधश्चैवा तैयार
यथेक्षे.

□ शानोद्यत, आततायिन् ।

शस्त्रमार्ज-पुं-९१६-तद्वार वगेरे शस्त्र भ्रसन्तार,
शराणियो.

□ शानाजीव, भ्रमासक्त, असिधावक ।

* शस्त्राणि मार्जि इति शस्त्रमार्जः ।

शस्त्राजीव-पुं-८५८-शस्त्रधी आश्रुविक्षा यलावनार.

□ काण्डस्पृष्ट ।

* शस्त्रेण जीवतीति शस्त्राजीवः ।

शस्त्री-स्त्री-७८४-छरी.

द्र० असिपुत्रीशब्दः ।

* शस्यतेऽनया इति शस्त्री “नीदाम्”-॥५२।

८८॥ इति ऋट् ।

‘शस्य’-न.-११३०-प्रक्षादिनुं इण.

□ फल, सस्य ।

‘शस्यसंवर’-पुं-११३८-शास.

द्र० मजंशब्दः ।

शाक-न.-पुं-११८४-भावा लायक शाकभाष्.

□ शिक ।

* शक्यतेऽनेन भोक्तुमिति शाकम् ।

शाकट-पुं-८८५-वीस तुषा प्रभाष्.

□ भार, आश्रित, शाकटीन, शलाट ।

* शकटेन चोढुं शक्यः इति शाकटः,

“क्वचिद्” ॥६२।१४५॥ इत्यण् ।

शाकट-पुं-१२६१-शाडाने भिंयन्तार अण्ड.

* शकटं वहतीति शाकटः “शकटादण्” ॥७।
१।७॥ इति ।

शाकटीन-पुं-८८५-वीस तुषा प्रभाष्.

□ भार, आश्रित, शाकट, शलाट ।

* शकट्या नीयते “क्वचिद्” ॥५२।१११॥

इति डे स्वाधेऽणि च शाकटीनः ।

शाकम्भरी-स्त्री-३०५-(शे.५६)-पावती.

द्र० अद्रिनाशब्दः ।

शाकशाकट-न.-९६५-शाक वाववानुं भेतर.

□ शाकशाकिन ।

* शाकस्य क्षेत्रं शाकशाकटं 'शाकटशाकि-
नौ क्षेत्रे' ॥७।१।७८॥ इति साधुः ।

शाकशाकिन-न.-९६५-शाक वाववानुं भेतर.

□ शाकशाकट ।

* शाकस्य क्षेत्रं शाकशाकिनम् 'शाकटशाकिनौ
क्षेत्रे' ॥७।१।७८॥ इति साधुः ।

शाकुनिक-पुं-९३८-पारेवा वगैरे पक्षीभ्याने
द्वयनार, शिधरी.

□ जीवान्तक ।

* शकुनान् हन्तीति शाकुनिकः, "पक्षिमत्स्यभृ-
गार्थाद् घन्ति" इति इकण् ।

शाकतीक-पुं-७७१-शक्ति इय शस्त्र धारण्यु करनार.

* शक्तिः प्रहरणमस्येति शाकतीकः "शक्तियष्टे-
ष्ठीकण्" ॥६।४।६४॥ ।

(शाक्य)-पुं-२३६-शाक्यसिंह, सातभां युद्ध.

द्र० अर्कबान्धवशब्दः ।

* शाका आभिजनो निवासोऽस्येति शाक्यः,
'शण्डिकादेर्ण्यः' ॥६।३।२१५॥ इति ण्यः ।

शाक्यसिंह-पुं-२३६-शाक्यसिंह, सातभां युद्ध.

द्र० अर्कबान्धवशब्दः ।

* शाका आभिजनो निवासोऽस्येति शाक्यः,
'शण्डिकादेर्ण्यः' ॥६।३।२१५॥ इति ण्यः, शाक्यसिंह
इव शाक्यसिंहः, शाक्योऽपि भीमका ।

शाकवर-पुं-१२५७-अण्ड.

द्र० अनड्डशब्दः ।

* शकनोति बोद्धमिति शकवरः "तीवर"-
(उणा-
४४४) इति वरटि साधुः, शकवर एव शाकवरः प्रजा-
दित्वादण् ।

शाखा-स्त्री-१११९-भेटी डाणी.

□ शिखा, लता ।

* श्यतीति शाखा "श्यतेरिच्च वा"-
(उणा-
८५) इति स्वे साधुः, शाखति व्याप्नोतीति वा शाखा ।

शाखापुर-न.-९१२-उपनगर शहेरनुं पदु.

□ उपपुरा ।

* शाखा समीपवर्ति पुरमिति शाखापुरम्, यदाह-
"शाखा वेदविभागे स्यात्, पादपाङ्गान्तिकेऽपि च" ।

शाखामृग-पुं-१२९२-वानर, वांदेशे.

द्र० कविशब्दः ।

* शाखासंचारी मृगः शाखामृगः ।

शाखारण्ड-पुं-८५७-पोतानी वेदशाखाना कर्मा
छाडी अन्य वेदशाखाना कर्मा करनार.

□ अन्यशाखक ।

* स्व शाखया ण्डो विरहितः शाखारण्डः,
अन्यशाखासु रमते वा "पञ्चमाद् डः"-
(उणा-१६८)
इति ।

शाखिन-पुं-१११४-पक्षी, आड.

द्र० अद्रिनाशब्दः ।

* शाखाः सन्त्वस्येति शाखी, शिखादिवादिन ।

शाङ्कर-पुं-१२५७-अण्ड.

द्र० अनड्डशब्दः ।

* शाङ्करस्यायं शाङ्करः ।

शाङ्खिक-पुं-९१०-भण्डियार, शंभ-श्रीप वगैरेनां
धरेणा अनाथी वेत्यनार.

□ काम्बविक ।

* शाङ्खवपनं शिख्यमस्येति शाङ्खिकः ।

(शाटक)-पुं-न.-६७५-साडी.

□ शाडी, चोटी ।

* शाटयति कटिमिति शाटस्तालव्यादिः, स्वायि
के तु शाटकः, पुंन्लीबलिङ्गः ।

शाटी-स्त्री-६७५-साडी.

चोटी, (शाटक) ।

* शाटयति कटिमिति शाटस्ता लभ्यादिः, इयां शाटी पुंस्त्रीलिङ्गः, स्वार्थं के तु शाटकः, पुं क्लीबलिङ्गः ।

शाट्य-न.-३७७-माया, लुब्धाद्यौ ।

माया, शठता, कुसृति, निकृति ।

* शटस्य भावः शाट्यम् ।

'शाड्वल'-पुं-९५५-दीला धासवाणो देश.

शाद्वल, शादहरित ।

शाण-पुं-स्त्री-९०९-उसोटीनो पथ्यर, सराण्यु.

निकप, कप ।

* श्यति तनूकरोतीति शाणः पुंस्त्रीलिङ्गः, "इणु-विद्य"- (उणा-१८२) इति णः ।

शाणाजीव-पुं-९१६-तस्वार वगेरे शस्त्र धसनार, सराण्यो.

शस्त्रमार्ज, अमासकत, असिधानक ।

* शाणया जीवतीति शाणाजीवः ।

शाणी-स्त्री-६७९-डाणां पडेडुं वस्त्र, शुष्णी.

गोणी, छिद्रवस्त्र ।

* शणस्येयं इति शाणी ।

शाण्डिल-पुं-११३५-शीवीनुं अड.

द्र० चित्तशब्दः ।

शात-न.-१४८४-तीक्ष्ण करेड.

द्र० क्षणुतशब्दः ।

* शायते स्मेति शातम्, "छाशोर्वा" ॥३१३१ १२॥ इति वा इत्वम् ।

शातकुम्भ-न.-१०४५-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* शतकुम्भे गिरी भवन् शातकुम्भं, अनुशान्ति-कादित्वादुभयपदवृद्धौ, शातकौम्भमपि ।

शातकौम्भ-न.-१०४५-(शि.६९)-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

शात्रव-पुं-७२८-शत्रु, [शत्रु नो समुद्.]

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* शत्रुरेव शात्रवः, प्रज्ञादित्वाद्गण् ।

शाद्-१०९०-३१६५.

द्र० कर्हमशब्दः ।

* शीर्यतेऽस्मिन् इति शादः, विस्कल्यो देश्यां संस्कृतेऽपि ।

शादहरित-पुं-९५५-दीला धासवाणो देश.

शाद्वल, 'शाड्वल' ।

शाद्वल-पुं-९५५-दीला धासवाणो देश.

शादहरित, 'शाड्वल' ।

* शादाऽन्त्यत्रेति शाद्वलः, "नडशादाद्वलः" ॥६१२॥७५॥ "नहि कोटरसस्येऽग्नौ तस्मैवति शाद्वलः" इति । शाद्वलं दूर्वा इति च नीलखोपचारात्, शादः शष्पं तेन नीले । यद् शाश्वतः—

"शष्पकर्दमयोः शादः" इति ।

शान्त-पुं-२०५-शान्तरस, नव रथ पैट्टा नवमो रथ.

* शम्यते स्मेति शान्तः, "णो दान्त"-॥३१४॥ ७२॥ इति साधुः ।

शान्त-पुं-८११-छन्दियो डिपर जय भणवनार.

श्रान्त, जितेन्द्रिय ।

* शाम्यति स्मेति शान्तः ।

शान्ता-स्त्री-४४-थी सुपार्थनाथ भगवाननी शासन देवी.

* शाम्यति पूजया इति शान्ता ।

शान्ति-पुं-२८-१३भां तीर्थं कर.

* शान्तियोगात् तदात्मकत्वात् तत्कर्तृक-त्वाच्चायं शान्तिः, तथा गर्भस्थे पूर्वोत्पन्नाऽशिशुशान्तिर-भूत् इति शान्तिः ।

शान्ति-पुं-३०४-शान्ति, शान्तरसनो स्थायीभाव.

द्र० अपशमशब्दः ।

* शमनें शान्तिः ।

शान्ति-पुं-६९३-पांयभां यक्षवती.

शान्ति-पुं-७५-(शि.२) मोक्ष.

द्र० अश्वरशब्दः ।

शान्तिक-न.-५१८-(शि.११०) शान्तिक क्रियाभां

सुगन्धी नल्लवडे करानुं रत्नान.

[मङ्गलस्नान शे.११०] ।

शान्तिगृह-न.-९९७-अथर्वणु वेदपाडीतुं शान्ति गृह.

आथर्वण, [शान्तिगृह शि.८७] ।

* शान्त्यै गृहं शान्तिगृहम्, शान्तीगृहकमपि ।

यद् वाचस्पतिः-“आथर्वणं शान्तिगृहं शान्तीगृह-कमप्यदः” इति ।

शान्तियात्रा-स्त्री-५१८-(शे.१०६) वरतुं निभंत्रणु.

[वरनिमन्त्रण शे.१०६] ।

शान्तीगृह-न.-९९७-(शि.८७) यत्स्थण पासेतुं शान्तिगृह.

आथर्वण, शान्तिगृह ।

शाप-पुं-२७२-श्राप, निन्दा.

आक्रोश, अभीषङ्ग, आक्षेप ।

* शापनं शापः ।

शाम्बरी-स्त्री-९२५-धन्वन्तण, आश्वरनी विद्या.

माया ।

* शम्बराख्यस्याऽसुरस्य इयं शाम्बरी, शंभ्रुणोति शंभरो न्याजस्तस्येयमिति वा ।

‘शाम्भुक’-पु.-१२०५-धीपो.

द्र० शम्भुकशब्दः ।

शार-पुं-स्त्री-४८७-शेत२०८ वगेरेनी सोगडी.

शारि, खेलनी ।

* शार्यते मार्यते इति शारः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

‘शारङ्ग’-पुं-१३२९-अपैथो.

द्र० चातकशब्दः ।

शारद-पुं-४३३-सरण, लज्जणु.

अधृष्ट, शालीन ।

* शारदो नव इव सर्वत्र शारदः, स्वल्दा-तिखात् ।

शारद-पुं-११७२-पीणा भग.

वसु, खण्डोर, प्रवेळ, जय ।

* शरदि भवः शारदः, “भतुं सन्ध्यादेरण्”

॥६३।८९॥

शारद-पुं-१५९-(शे.२६)-वरस.

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

शारद-पुं-११३३-सप्तपथुं.

द्र० अयुकृदशब्दः ।

‘शारदी’-स्त्री-११३३-सप्तपथुं सात्विन.

द्र० अयुकृदशब्दः ।

शारि-स्त्री-४८७-शेत२०८ वगेरेनी सोगडी.

शार, खेलनी ।

* श्रृणन्त्येनामिति शारिः स्त्रीलिङ्गः,

शाब्दिकास्तु-

“परिणयेन शारीन् हन्ति” पुंस्यप्युदाहरति “कृशकृष्टि-” (उणा-६३९) इति णिदिः ।

शारिका-स्त्री-२९४-सारंगीना गज.

कोण ।

* शृणाति ताडयति वाद्यमिति शारिका ।

शारिका-स्त्री-१३३६-भेना, शारिक.

पीतपादा, गोरष्टि, गोकिराष्टिका, ‘सारिका’

* शृणाति फलमिति शारिका ।

शारिफल-न.-पुं-४८७-शेत२०८ वगेरे रभवानुं आनावाणुं लुगडुं.

अष्टापद, [शारिफलक शि.३७] ।

* शारयः फलत्यत्रेति शारिफलं खेल्नाधार-श्रुतरङ्गफलकादिः, पुंस्त्रीलिङ्गोऽयम्, शारीणां फलं फलकमिति वा शारिफलकोऽपि ।

शारिफलक-पुं-४८७-(शि.३७)-शेत२०८ वगेरे रभवानुं आनावाणुं लुगडुं.

अष्टापद, शारिफल ।

शार्ङ्ग-पुं-२२२-विषणुतुं धनुष्य.

* शृणातीति शार्ङ्गं “ङ्गशार्ङ्गादयः-(उणा-९६) इति गान्तो निपात्यन्ते, शृङ्गस्येदमिति वा ।

शार्ङ्गभृत्-पुं-२१९-विष्य, नारायण.

द्र० अन्युतशब्दः ।

* शाङ्गिं विभर्तीति शाङ्गभृत्, यौगिकत्वात् शाङ्गिं ।

(शाङ्गिन्)-पुं-२१९-विण्यु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

शाङ्गूल-पुं-१२८५-वाध.

द्र० चित्रकशब्दः ।

* शृणातीति शाङ्गूलः, “दुकूल”-(उणा-४९१) इत्यूलं निपात्यते ।

शाङ्गूल-पुं-१४४०-आ शब्द उतरपदमां लगा उवाथी प्रशंसा वाचक शब्द अने छे.

* यथा- पुरुषशाङ्गूलः । अत्र “उपमेयं व्या-
त्राद्यैः” ॥३।१।१०२॥ इति समासः ।

शावरी-स्त्री-१४३-(शे.२०)-स्त्री.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

‘शाला’-पुं-१११४-श्ल.

द्र० अङ्घ्रिपशब्दः ।

शालङ्कायनजा-स्त्री-८४८-आस ऋषिनी माता.

द्र० गन्धकालिकाशब्दः ।

* शालङ्कायनजजाता इति शालङ्कायनजा ।

शालावृक-पुं-१२८०-द्रुतगे.

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

* शालायां गृहे वृकः इति शालावृकः ।

शाला-स्त्री-९९०-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* शायते इति शाला, “शामाश्या-” उणा-
४६२) इति लः, शालते वा, शलन्त्यस्यां वा ।

शाला-स्त्री-१११९-मोटीशायी, मोटी शाया.

□ साया, स्कन्धशाया ।

* श्यन्त्येनामिति शाला, “शामाश्या-”(उणा-
४६२) इति लः, शालतीति वा उत्रादित्वात् णः,
तालभ्यादिस्यम् ।

शालाजीर-पुं-१०२४-कोडियुं, शकेतुं.

□ वर्धमान, शराव ।

* शालायां जीर्यतीति शालाजीरः, वृषोदरा-
दित्वात् ।

शालि-पुं-११६९-कलमी यो आ.

* शलन्तीति शालयः पुलिङ्गः, “कमिबमि-”
(उणा-६१८) इति णिदिः ।

शालि-१२०१-भीष्मांथी उत्पन्न थनार, शालि
भग वगेरे.

शालिन-पुं-७-(प.)-धाय वाचक शब्द थी आ
शब्द लगाउवाथी धारक वाचक शब्द अने छे.
नेमके पिनाकशाधी.

शालिहोत्र पुं-१२३३-(शे.१७६)-घोडो.

द्र० अवन्शब्दः ।

शालीन-पुं-४३३-सरण, लन्तण.

□ अशृष्ट, शारद ।

* शालाप्रवेशनमहतीति शालीनः, “शालीन-
कौपीन-” ॥६।४।१८५॥ इति निपात्यते ।

शालु-पुं-१३५४-देडेडो.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* शृणातीति शालुः, “कडुश-” (उणा-७२७)
= ६६

इति णिटुर्लृत्वं च रस्य ।

शालुक-न-११६७-यन्द्र विकारी कभणनुंभण-क-द.

* शलतीति शालुकं “शलयणेर्णित्”-(उणा-
५९) इत्यूकः ।

शालुक-न-१०७०-(शे १६६) शदवनी गंधवाणुं.
पाथी.

शालूर-पुं-१३५४-देडेडो

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* शलतीति शालूरः, “महिकणि-” (उणा-४२८)
इति णिटूरः ।

शालेय-न-९६६-डांगरनुं प्पेत२.

□ वैहेय ।

* शालेः क्षेत्रं शालेयं “त्रीहिशालेरेयण्”
॥७।१।८०॥ इति ।

शास्त्रमलिन-पुं-२३०-ग३३५क्षी, विपयुनुं वादन.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

* कृष्टशास्त्रमलो नाम गरुडस्य राजधानीपर्वतः, शास्त्रमलो भीमवत् सोऽस्यास्तीति शास्त्रमली ।

शाव-पुं-३३८-नातुं धावायुं आगड.

द्र० अर्मशब्दः ।

* अयति मातरमिति शवः, "लटिखटि"--(उणा-५०५) इति वः ।

शावर-नं-१०४० तांशुं.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

शावर-पुं-११५९-लोध्र, लोधर.

द्र० गालवशब्दः ।

* शवरणामयं वृक्षः शावरः ।

शाश्वत-नं-१४५३-नित्य, ङभेशनुं.

द्र० अनश्वरशब्दः ।

* शश्वद् भयं शाश्वतम्, "मर्तुसन्ध्यादेरण्"

॥६।३।८९॥ शाश्वतिकमपि ।

(शाश्वतिक)-नं-१४५३-नित्य, ङभेशनुं.

द्र० अनश्वरशब्दः ।

शाष्कुल-पुं-४२९-मांस आनार.

□ पिशिताशिन [शौष्कुल शि.३०] ।

* शाष्कुली मांसोपलक्षणं, तामतीति शाष्कुलः "शौष्कुलः" इति भागुरिः ।

(शाष्कुलिक)-नं-१०१८-०७लेपी डे पुडलानो सयुद्ध.

शासन-पुं-१०-(प.) वध्य वायड शब्द साथे आशब्द नेडतां वध करनार अर्थ थाय छे. हा.त. पुरशासन.

शासन-नं-२७७-आजा.

द्र० अववादेशब्दः ।

* शिष्यते इति शासनम् ।

शास्त्र-पुं-२३२-शुद्ध, सुगत.

द्र० अद्रयशब्दः ।

* शास्ति विनयानिति शास्ता "शासिंशलि"- (उणा-८५७) इति तृः ।

शास्त्र-पुं-४८८-शासन करनार.

□ देशक ।

* शास्तीति शास्ता ।

शास्त्र-पुं-७८२-(शे.१४४) तववार.

द्र० असिहशब्दः ।

शास्त्रविद्-पुं-३४५-शास्त्र ग्राथनार.

□ अन्तर्वाणि ।

* शास्त्रं वेत्ति न च तथा वक्तुं शक्नोतीति शास्त्रवित् ।

शिक्ष्य-नं-३६४-सीधुं.

□ काच ।

* शक्नोति वाद्युमिति शिक्ष्यं "शिक्ष्यास्याद्य"- (उणा-३६४) इति यान्तो निपात्यते ।

शिक्षा-स्त्री-२५०-वेदना ङ अण पैश्री पहेनुं अण.

* शिक्षते वर्णाविवेकोऽनथा इति शिक्षा ।

यद् वाचस्पतिः-

"शिक्षा वर्णविवेचिका" ।

शिक्षित-पुं-३४२-प्रवीणु, हेऽशीवार.

द्र० अभिज्ञशब्दः ।

* शिक्षा संज्ञाताऽस्यति शिक्षितः, शिक्षते इति वा ।

(शिक्षण्ड)-पुं-१३२०-भोरनुं पीथुं.

द्र० कल्पशब्दः ।

* शिक्षाभिर्दयते इति शिक्षण्डः "कर्वाचत्"

॥५।१।१७१॥ इति डे पृषोदरादित्वात् साधुं ।

शिक्षण्डक-पुं-५७२-अनशेरीयां, शुद्ध.

□ काकपक्ष, शिक्षण्डक ।

* शिरसि खण्डयते, शिखिवद् द्यते वा शिक्षण्डः, पृषोदरादित्वात्, के शिक्षण्डकः ।

शिक्षण्डक-पुं-१३२०-भोरनुं पीथुं.

द्र० कल्पशब्दः ।

* शिव्वाभिर्दशते इति शिखण्डः, “क्वचिन्”
॥५॥१॥७१॥ इति डे प्रपोदरादित्वात् साधुः, के
शिखण्डकः ।

शिखण्डक-पुं-१३२५-३३३०।

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

* शिखण्डोऽस्त्ययेति शिखण्डकः ।

शिखण्डिका-स्त्री-५७१-चोटी, शिखा।

चूडा, केसी, केशपाशी, शिखा ।

* शिखण्डतुल्याः शिखण्डिकाः ।

शिखर-न-१०३२-पर्वतनो उपरनो भाग।

शृङ्ग, कूट ।

* शाखति व्याप्नोति गगनमिति शिखरम्,

“शाखेरिदेतौ चातः” (उणा-४००) इत्यरः ।

शिखर-न-पुं-११२१-टोय, वृक्षनो अग्रभाग।

अग्र ।

* शाखतीति शिखरं पुं क्लीबलिङ्गः ।

शिखरवासिनी-स्त्री-२०५-(शे.६१)-पार्वती।

द्र० अट्टिजाशब्दः ।

शिवगिणी-स्त्री-४०४-शीषां३।

ग्माद्या, मार्जिता [मार्जिता शि.२८] ।

* शिव्वरमस्त्यस्यामिति शिवगिणी ।

शिवरिन्-पुं-१०२७-पर्वत।

द्र० अचलशब्दः ।

* शिव्वराणि सन्त्ययेति शिव्वरी ।

शिव्वरिन्-पुं-१२१४-२६।

द्र० अङ्घ्रिपशब्दः ।

* शिव्वरं शिवोऽस्त्यस्येति शिव्वरी ।

शिव्वरिन्-पुं-१३३८-०७७कुडडी, ०७७२२ पक्षी।

कौषष्टि, जलमूकमूत्र ।

* शिव्वरं चूडाऽस्त्यस्येति शिव्वरी ।

शिखा-स्त्री-५७१-चोटी

चूडा, केसी, केशपाशी, शिखण्डिका ।

* श्यत्येनामिति शिखा, “श्यतेरिच्च वा”

(उणा-८५) इति खः ।

शिखा-स्त्री-११०२-अग्निनी जवाणा।

हेति, कीला, ज्वाला, अर्चिष् ।

* श्यतीति शिखा ।

शिखा-स्त्री-१११९-डाणी।

शाखा, लता ।

* श्यतीति शिखा, “श्यतेरिच्च वा”-(उणा-
८५) इति खे साधुः ।

शिखाण्डक-पुं-५७२-अनशेरीयां, लुङ्गा, वाण।

काकप्रभ, शिखण्डक ।

* शिवो मण्डयतीति शिखाण्डकः, प्रपोदरादित्वात् ।

(शिखाबल)-पुं-१३१०-भोर।

द्र० केकिनशब्दः ।

शिव्विघ्नीव-न-१०५२-भोरयुधु।

तुत्थ, तुत्थाञ्जन, मयूरक ।

* शिव्विघ्नीवामं इति शिव्विघ्नीवम् ।

शिखिन्-पुं-१४-(प)-भोर।

शिखिन्-पुं-१२२-डेतुग्रह।

आदिक, अश्लेषाम्, केव, [उर्ध्वकच
शे.१७] ।

* शिखाख्या तेजोलेख्याऽस्यास्तीति शिखी,

“शिखादिभ्यः इन्” ॥७१२४॥ इति ।

शिखिन्-पुं-२३६-शुध, सुगत।

* शिखाऽस्यास्तीति शिखी ।

शिव्विन्-पुं-१०९९-अग्नि।

द्र० अग्निशब्दः ।

* शिव्वाः सन्त्यस्येति शिव्वी ।

शिव्विन्-पुं-१३१९-भोर।

द्र० केकिनशब्दः ।

* शिखाऽस्त्यस्येति शिव्वी ।

शिव्विमूग्यु-पुं-२२८-(शे.७८) शम्भेव।

द्र० अङ्गवशब्दः ।

शिव्विवाहन-पुं-२०८-आतिथेय, शंकरनो पुत्र।

द्र० अभिभूशब्दः ।

* शिव्वी वाहनमस्येति शिव्विवाहनः ।

शिशु-पुं-न-११३४-सरगवो।

द्र० अक्षीवशब्दः ।

* शिनोति तैश्च्यदिति शिशुः, पुंक्लीबलिङ्गः,
“शिशुगेरु”-(उणा-८१२) इति रौ निपात्यते ।

शिशुक-न-११८४-शाड।

शाक ।

* शिनोतीति शिशु, के शिशुकम् ।

शिङ्गाण-पुं-६३२-नाड काननो भेद।

मिङ्गाण, मिहाण, मिहान [शिङ्गाणक-
शि.४९] ।

* शिङ्ग्यते इति शिङ्गाणः, “बहुलम्” ॥५॥१॥
२॥ इत्याणः, ‘घात्शिङ्गि’-(उणा-७०) इत्याणके
शिङ्गाणकोऽपि ।

शिङ्गाणक-पुं-६३२-(शि. ४९)-नाड काननो भेद।

द्र० शिङ्गाणशब्दः ।

शिङ्गानक-पुं-४६२-(शि. १०७)-३६।

द्र० कफशब्दः ।

शिङ्गिनी-स्त्री-५८१-नासिका, नाड।

द्र० गन्धजाशब्दः ।

* शिङ्गत्ववश्यमिति शिङ्गिनी ।

शिङ्गा-स्त्री-७७६-पञ्च, धनुष्यनी दोरी।

द्र० गव्याशब्दः ।

* शिङ्गते शब्दायते इति शिङ्गा ।

शिञ्जित-न-१४०५-३३कु, आंअर विगेरेतो अवाञ्ज।

* शिञ्जनमिति शिञ्जितम्, भूषणानां यवः ।

शिञ्जिनी-स्त्री-६६६-३६कु, आंअर।

द्र० अङ्गदशब्दः ।

* शिङ्गतेऽव्यक्ते शब्दं करोतीति शिञ्जिनी ग्राह-
दित्वाद् गिन् ।

शिञ्जिनी-स्त्री-७७६-पञ्च, धनुष्यनी दोरी।

द्र० गव्याशब्दः ।

* शिङ्गते इति शिञ्जिनी ।

शित-न-१४८४-तीक्ष्णुं धरेलुं धरेलुं।

द्र० क्षुण्तशब्दः ।

* शायते इति शितम्, “दाशोर्वा” ॥४॥४॥१२॥
इति वा इत्वम् ।

शितशिम्बिक-पुं-११७४-वाल, (अनाञ्ज)।

वल्ल, निष्पाव ।

* शिता शिम्बरस्येति शितशिम्बिकः ।

शिति-पुं-१३९७-आणो वज्रं।

द्र० असितशब्दः ।

* शिनुतादिति शितिः, “तिक्कतौ नाम्नि”

॥५॥१॥७१॥ इति निक ।

शिथिल-पुं-४९१-संद्रुयित, दीलुं।

दल्य ।

* ‘श्रथुङ् शैथिल्ये’ श्रथते इति शिथिरः,
“श्रथेः शिथ् च” (उणा-४१४) इतीरः, ल्त्वे
शिथिलः ।

शिपिविष्ट-पुं-१०८-शंकर।

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* शिपिनीम राजा नारायणेन हतः, सचेश्वरस्या-
ऽप्यन्तं प्रिय इति तस्याऽऽस्थीनि शिरसि धृतानि, इतः
पिष्टोऽस्थ्यादिरूपेण शिपिविष्टेति शिपिविष्टः, प्रपोदगदि-
त्वात्, शिपिरिन्द्रलुप्तवालस्तेन पिष्टो व्याप्त इति वा ।

शिपिविष्ट-पुं-४५३-टावीयो।

द्र० ऐन्द्रलुप्तिकशब्दः ।

* शिपिश्चर्म विष्टं दोषव्याप्तमस्येति शिपि-
विष्टः ।

शिपिविष्ट-पुं-४५५-अराय आयडीवायो।

दुश्चर्मन्, दिनग्नक, वण्ड ।

* शिपिश्चर्म विष्टं दोषव्याप्तमस्येति शिपिविष्टः ।

शिफा-स्त्री-११२०-आडनुं भूण।

जटा ।

* शिनोति, शैतेऽघः यत्येनामिति वा शिफा,
“अफकफ”-(उणा-३१६) इति के निपात्यते ।

शिफा-स्त्री-१२६६-कभण वगेरेनुं भूणकन्द।

कण्हाट,कन्द ‘शिफाकन्द’ ।

* शिनोति दारयति क्षामामिति शिफा ।

‘शिफाकन्द’-पुं-११६६-उभय वगैरेणुं भूण.

द्र० कन्दशब्दः ।

शिविका-स्त्री-७५८-भाष्यस्य उपाडीशब्दे तेषां पाठोऽपि ।

□ थाप्ययान, (हृष्ययान), [हृष्ययान शि. १५] ।

शिविर-न.-७४७-अवधुः ।

* “शवृगतौ” तादृश्यादिः शवन्त्यत्रेति शिविरं
“शवशशेरिञ्चातः”-(उणा-४१३) इतीरः ।

शिविर-पुं-७४६-(शि. १४)-अशकः ।

द्र० अनीकशब्दः ।

शिमि-स्त्री-११३०-शींग, भीरुतो देश.

द्र० वीजकोशीशब्दः ।

* शमयतीति शिमिः, “स्वरेभ्यः इः”-(उणा-
६०६) ष्टोदरादित्वात् । स्त्रीलिङ्गोऽयम् ।

शिम्व-स्त्री-११३०-शींग, भीरुतो देश.

द्र० वीजकोशीशब्दः ।

* शर्मतेऽनया इति शिम्व, “डीनीबन्धि”-
(उणा-३२५) इति ङिम्बः ।

शिम्वि-स्त्री-११३१-शींग, भीरुतो देश.

द्र० वीजकोशीशब्दः ।

* शिनोतीति शिम्विः, “छविछिवि”-(उणा-
७०६) इति वौ निपात्यते, स्त्रीलिङ्गोऽयम् ।

शिम्विक-पुं-११७३-काणा भग.

□ प्रवर, वासन्त, हरिमन्थज ।

* शिम्वोऽस्त्यस्येति शिम्विकः, व्रीह्यादित्वादिकः,
शिम्विभिः कायतीति वा ।

शिरःपीठ-न.-५८६-(शे. १२४)-डोड अने भाथानी
संघिनो पाठोऽपि लाण.

□ अवट्ट, पाटा, कुकाटिका ।

शिरस्-न.-५६६-भस्तक.

द्र० उत्तमाङ्गशब्दः ।

* श्रूणाति विद्युक्तमिति शिरः, क्लीबलिङ्गः,
“मिथिरञ्जि”-(उणा-९७१) इति किरस् ।

(शिरस्)-न.-११३१-शींग, भीरुतो देश.

अ. ८९

द्र० वीजकोशीशब्दः ।

(शिरसिज)-पुं-५६७-देश, वाण.

द्र० कञ्चशब्दः ।

* शिरसि जाताः शिरसिजाः ।

शिरस्क-न.-७६८-भाथानी पाधडी, टोप, भाथानुं
अपर.

□ शिरस्त्राण, शीर्षण्य, शीर्षक [खोल शि. १७] ।

* शिरसः प्रकृति शिरस्कम्, खोलमपि ।

शिरस्त्राण-न.-७६८-भाथानी पाधडी, टोप,
भाथानुं अपर.

□ शीर्षण्य, शिरस्क, शीर्षक, [खोल शि १७] ।

* शिरस्त्रायनेऽनेनेति शिरस्त्राणम् ।

शिरस्य-न.-५७०-निर्भण देश.

□ शीर्षण्य, [प्रलोभ्य शे. ११६] ।

* शिरसि भवः ‘दिगादि’-॥५१३१२४॥

इति ये शिरस्यः ।

(शिरा)-स्त्री-६३१-नाडी.

द्र० धमनीशब्दः ।

शिरोगृह-न.-९९५-अगासी, उपरनी भेडी.

□ चन्द्रशाला ।

* शिरसि नैषस्व गृहं शिरोगृहम् ।

शिरोधरा-स्त्री-५८६-डोड.

□ कन्धरा, धमनि, ग्रीवा, शिरोधि ।

* शिरो धारयतीति शिरोधरा ।

शिरोधि स्त्री-५८६-डोड.

□ कन्धरा, धमनि, ग्रीवा, शिरोधरा ।

* शिरो धीयतेऽस्वामिति शिरोधिः, स्त्रीलिङ्गः
‘व्याप्यादाधारे’ ॥५१३१८८॥ इति किः ।

शिरानाम्न-न.-११२१-टोप, वृक्षनो अथलाग.

* शिरसो नामान्यस्य वृक्षादिप्रान्तस्य शिरो-
नाम, शिरःपर्यायमित्थर्थः ।

शिरामणि-पुं-६५०-भस्तक उपरनो भणि.

□ चूडामणि, (चूडारत्न, शिरोरत्न) ।

* शिरसि मणिः शिरामणिः, शिरोरत्नमपि ।

शिशोमर्मन् पुं-१२८८-शुंड.

द्र० आम्बनिकशब्दः ।

* शिशुमि मर्माऽस्येति शिशोमर्मा ।

(शिशोरत्न)-न.-६५०-भरतः उपरतो भण्डि.

□ चूडामणि, चूडारत्न, शिशोमणि ।

शिल-न.-८६५-धान्यनी भंडरी, शिग वि. नुं
प्र६७७ अर्युं ते.

□ कणियाद्यजन् ।

* 'शिलन् उच्छे' शिल्यते इति शिलम्,
'नुशादि'-(उणा-५.) इति क्तिदः ।

शिला-स्त्री-१००८-वाङ्मते व्याघरभूत पथर,
दुंभी.

* शिलतीति शिला, "स्तम्भोर्ध्वं दार्वन्तरस्थाप-
नार्थं यदाभ्यन्ते सा शिला" इति गोडः ।

शिला-स्त्री-१०३६-पथर.

द्र० अश्मन्शब्दः ।

* शिलतीति शिला ।

शिला-स्त्री-१०६०-(शि.८३)-भयरील धातु.

द्र० करवीरशब्दः ।

शिलाजतु-न.-१०६२-शिलाजित.

द्र० अर्थशब्दः ।

* शिलातः व्यवजत्वाकृतिः शिलाजतु, क्लीब-
लिङ्गः ।

शिलानीह-पुं-२३१-(शि. ८०)-गुडु पक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

शिलासार-न.-पुं-१०३८-वेदुं.

द्र० अयसुशब्दः ।

* शिलाया अश्मनः सागमिति शिलासारम्,
यत्स्मृति :-

* "अश्मभ्यो लोहमुत्थितं" अयं क्लीबे, पुंस्वपि
इत्यमरः ।

शिली-स्त्री-१२०३-गं डोला.

□ गण्डपदी ।

* शिलतीति शिली शिल्पाकृतिर्वा ।

शिलीमुख-पुं-७७८-आणु.

द्र० अजिह्मशब्दः ।

* शिलीय मुखमस्येति शिलीमुखः ।

शिलीमुख-पुं-१२१२-भभरे.

द्र० अक्षिशब्दः ।

* शिला शाल्यं मुखेऽस्येति शिलीमुखः शिला
मुखमस्य वा ।

शिलोच्चय-पुं-१०२७-पवंत.

द्र० अचलशब्दः ।

* शिलानामुच्चयोऽत्रेति शिलोच्चयः ।

शिलोद्भव-न.-१०४४-(शि. १६३)-सोन्.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

शिल्प-न.-१०००-शशा, शरीशरी.

□ कथा, विज्ञान ।

* शील्यते इति शिल्पम्, "पम्पाशिल्पादयः"-

(उणा-३००) इति पे निपात्यते ।

'शिल्पशाला'-स्त्री-१०००-सोनी वि. शरीशरी
नुं स्थान.

□ आवेशन, शिल्पशाला ।

शिल्पा-स्त्री-१०००-दुग्धभतनुं स्थान.

द्र० लरकुटीशब्दः ।

* शिल्पं विज्ञानमस्त्यस्यामिति शिल्पा ।

शिल्पिन-पुं-८९९-शरीशरी.

□ कारु, कारिन्, प्रकृति ।

* शिल्पं कलाकौशलमस्त्यस्येति शिल्पी ।

शिल्पिशाला-स्त्री-१०००-सोनी वि. शरीशरीनुं
स्थान.

□ आवेशन, (शिल्पिशाला) ।

* शिल्पिनां शाला इति शिल्पिशाला ।

शिव-न.-७४-सोक्ष.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* सदानन्दमणैः शक्यते स्वीयतेऽस्मिन्निति
त्रि "शिवो ह्रस्वश्च वा"- (उणा-५०६) इति वचन

शिव-न.-८६-३२थाणु, शुभ.

द्र० कल्याणशब्दः ।

* शैतेऽद्युभमनेनेति शिवम् ।

शिव-पुं-१९७-शं३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* शिवहेतुत्वात् शिवः, शैते वसति प्रत्ये जग-
दस्मिन्निति वा “शिवापो ह्रस्वश्च वा”-(उणा-५.०६)
इति वः ।

शिव-पुं-१२५४-गायने आंधवानो आंधो.

□ कील, पुष्पलक ।

* शैते भुवीति शिवः ।

शिवकर-पुं-५३-गर्ध उत्स. ना २२ भां तीर्थं ३२.

* शिवं करोतीति शिवकरः ।

शिवकान्ता-स्त्री-८-(प.) पार्वती.

शिवकीर्तन-पुं-२१९-(शे.७३) विष्णु, नारायण.

द्र० अन्युतशब्दः ।

शिवगति-पुं-५२-गर्ध उत्स. ना २४ भा तीर्थं ३२

* शिवे मोक्षे गतिरस्येति शिवगतिः ।

शिवङ्कर-पुं-४८९-३२थाणु ३२नार.

□ क्षेमङ्कर, रिष्टताति, शिवताति ।

* शिवं करोतीति शिवङ्करः, “हेतुतच्छी-” ॥५।
१।१०३॥ इति ट् तीर्थङ्करवत् “नवा गित्कुदन्ते”-
॥३।२।११७॥ इति योगविभागाश्रयणाद् मोऽन्तः ।

शिवङ्कर-पुं-७८२-(शे. १४५)-तलवार.

द्र० असिशब्दः ।

शिवताति-पुं-४८९-३२थाणु ३२नार.

□ क्षेमङ्कर, रिष्टताति शिवङ्कर ।

* शिवं क्षेमे तातिः तायनमस्येति शिवतातिः ।

शिवदूती-स्त्री.-२०५-(शे.५७)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

शिवपुरी-स्त्री-९७४-३।शी, वाराणसी.

□ काशि (काशी) वराणसी, वाराणसी ।

* शिवस्य पुरीति शिवपुरी ।

शिवप्रणयिनी-स्त्री-८-(प.)-पार्वती.

शिवप्रियतमा-स्त्री-८-(प.)-पार्वती.

शिवप्रिया-स्त्री-८-(प.)-पार्वती.

शिवरमणी-स्त्री-८-(प.)-पार्वती.

शिववधू-स्त्री-८-(प.)-पार्वती.

शिववल्लभा-स्त्री-८-(प.)-पार्वती.

शिवा-स्त्री-४०-श्रीनेभिनाथ लगवन्दी माता.

* शिवहेतुत्वात् शिवा ।

शिवा-स्त्री-२०४-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* शिवा, स्वतः श्रेवस्करीत्वात्, पुंयोगे तु
शिवस्य स्त्री शिवी ।

शिवा-स्त्री-११४५-व्याभगा.

द्र० आमलकीशब्दः ।

* शैते गुणा अस्यामिति शिवा ।

शिवा-स्त्री-१२८९-शियाण.

द्र० क्रोडशब्दः ।

* शैते दिवा इति शिवा ‘शकुनावेदनी’ इति
नेहकताः, श्रगलेऽप्यथ स्त्रीलिङ्गः, यत् शाश्वतः-
‘शिवकीलः शिवा क्रोड्या भवेदामलकी शिवा ॥’

‘शिवा’-स्त्री-११४६-६२३.

द्र० अभयाशब्दः ।

शिवारि-पुं-१२८०-(शे.१८१) इतरा.

द्र० अस्थिसुत्रशब्दः ।

(शिवी)-स्त्री-२०४-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

शिशिर-पुं-न.-१५६-३३तुनुं नाम, मलाङ्गणु मङ्गिनो.

□ शैप ।

* शशति शीघ्रं गच्छति दिनमन्त्रेति शिशिरः,
पुं कर्त्वीबलिङ्गः, “शवशशेरिच्चातः”-(उणा-४१३)इतीरः ।

शिशिर-पुं-१३८५-इंडु, शीतस्पर्श.

द्र० जडशब्दः ।

* शशत्यनेनेति शिशिरः “शवशशोरिच्चातः”—
(उणा-४१३) इतीरः ।

शिशु-पुं-३३८-नाजुं आणक.

द्र० अर्भशब्दः ।

* इयति क्रशयति मातरमिति शिशुः, “शः
सन्वच्च”- (उणा-७४७) इतिडौ द्वित्वम् ।

शिशुक-पुं-१३४६-येक गतनो मञ्छ.

□ ‘उत्पिन्’, उट्पी ।

* शिशुमारप्रतिकृतिः शिशुकः ।

शिशुत्व-न.-३३९-आणपाशुं, आस्यावस्था.

□ शैशव, बाल्य ।

* शिशोर्भावः शिशुत्वम् ।

शिशुनामन्-पुं-१२५३-जिंठ.

द्र० उष्ट्रशब्दः ।

* शिशोर्नामाऽस्येति शिशुनामा ।

शिशुपाल-पुं-२२१-विष्णुनो वध्य शिशुपाल
राज्म.

* शिशून् पालयतीति शिशुपालः ।

(शिशुपालनिषूदन)-पुं-२२१-विष्णु, दृष्य.

द्र० अरिष्टहन्शब्दः ।

शिशुमार-पुं-१३५०-शिशुमार, मञ्छ, गतनो
वाहरो.

□ अम्बुकूर्म, उष्णवीर्य, महावस, (जलकपि)

* शिशून् मारयतीति शिशुमारः, जलकपिः ।

शिशुवाहक-पुं-१२७७-जंगली अक्षरो.

□ इडिकक, पृष्ठशृङ्ग, वनाज ।

* शिशुं वहतीति शिशुवाहकः ।

शिश्र-न.-६१०-पुरुषयिह, (विंग).

द्र० कामलताशब्दः ।

* “शिङ्गः सन्वत्”- (उणा-२६७) इति डिति
ने द्वित्वे च शिश्रम् । शेषञ्चात्र “शिश्रने तु लङ्गुल
शङ्कु लाङ्गूलं शेषरोफसी ॥”

शिश्वदान-पुं-८५५-दुराचारी आत्मान्.

□ कृष्णकर्मन्, (दुराचार) ।

* श्वेतते इति शिश्वदानः, “सुमुचानयुयुधान-”
(उणा-२७८) इत्याने निपात्यते ।

शिष्टत्व-न.-६६-सत्यता, तीर्थंकर परमात्मा नी
वाष्पीनो उपां नो येक युयु.

* शिष्टत्वम्-अभिमतसिद्धान्तोक्ताथिता ।

शिष्टि-स्त्री-२७७-आज्ञा, आदेश,

द्र० अववादशब्दः ।

* शासनं शिष्टिः ।

शिष्य-पुं-७९-शिष्य.

द्र० अन्तेवासिनशब्दः ।

* शासनीयः शिष्य “द्वृग्वस्तुजुषेतिशासः” ॥५
॥१४०॥ इति क्यपि “इसासः शासः ॥४१४११८॥
इतीसादेश ।

शीकर-पुं-१६५-पाष्पीनां छांटा.

* शीकते मिञ्चति इति शीकरः, “क्वच्छिचटि”-

(उणा-३९७) इत्यरः ।

शीघ्र-न.-१४७०-वददी, उतावपथी.

द्र० अविलम्बितशब्दः ।

* श्यायते इति शीशम्, “खुरक्षुर-” (उणा-
३९६) इति रे निपात्यते ।

शीघ्रवेधिन्-पुं-७७२-निशान् आन, वक्ष्यने जड-
पथी वीधनार.

□ लघुहस्त ।

* शीशमनवच्छेदेन वेधयति लक्ष्यं भिनत्तीति
शीशवेधी ।

शीत-पुं-११३७-नेतर.

द्र० रथशब्दः ।

* शीतोऽनुष्णवीर्यत्वात् ।

शीत-पुं-१३८५-ठंडु, शीतरुपशं.

द्र० जडशब्दः ।

* शीतेऽनेनेति शीतः, “शीरोभू-” (उणा-
२०१) इति कित् तः, श्यायते स्मेतिवा “श्यः शीर्द्रव-
मूर्ति-” ॥४११९७॥ इति शीरादेशः ।

शीतक-पुं-३८३-आणसु.

द्र० अनुष्णशब्दः ।

* शीतं मन्दं करोतीति शीतकः “शीताच्च कारिणि” ॥७।१।१८६॥ इति कः ।

‘शीतभीरु’-रत्नी-११४८-भोगशे.

द्र० मल्लिकाशब्दः ।

शीतल-पुं-२७-१०भां तीर्थं करं नुं नाम.

* सकलसत्त्वमन्तापहरणात् शीतलः । तथा गर्भस्थे भगवति पितुः पूर्वोत्पन्नाऽचिकित्स्यदाहो जननीकरस्पर्शादुपशान्तः इति शीतलः ।

शीतल-पुं-१३८५-शीतस्पर्शं, डं, डुं.

द्र० जडशब्दः ।

* शीतेऽननेति शीतलः, “शीडस्तलक-” (उणा ५०१) इति तलक, शीतं शीतत्वमस्त्यस्य वा सिध्मा-दित्वात्तलः, शीतं लातीति वा ।

शीतल-पुं-११०७-(शे.१७७)-वायु, पवन.

द्र० अहिकान्तशब्दः ।

शीतशिव-त.-९४२-सिन्धव, भीडुं.

द्र० नदीभवशब्दः ।

* शीतं शिनोति उष्णवीर्यत्वात् इति शीतशिवम्, “प्रह्लाह्व”-(उणा-५१४) इति वे निपात्यते ।

शीतांशु-पुं-१०५-यन्द्रमा.

द्र० अत्रिहज्जशब्दः ।

शीतोभाव-पुं-७५-(शे.२)-भोक्ष.

द्र० अक्षरशब्दः ।

(शीतेतरश्मि)-पुं-९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

शीधु-पुं-त.-९०४-भद्रिः.

□ मैरेय, आसव ।

* शीतेऽननेति शीधुः, “शीडोधुक्”-(उणा-७८४) पुं क्लीबलिङ्गोऽयम् ।

शीन-त.-१४९४ थीन्नेलुं धी वगेरे.

□ स्त्यान ।

* श्यायते स्मेति शीनम्, “स्यः शीद्रवमूर्ति-स्पर्शं नश्चास्पशे” ॥४।१।९७॥ इति साधुः ।

(शीर्णाङ्घ्रि)-पुं-१८४-यभराण.

द्र० अकंसूनुशब्दः ।

शीर्णाङ्घ्रि-पुं-१८४-यभराण.

द्र० अकंसूनुशब्दः ।

शीर्ष-त.-५६७-भस्तड.

द्र० उत्तमाङ्गशब्दः ।

* शीर्षंते मस्यति जरसा शीर्षं “ऋजिरिषि”-(उणा-५६७) इति कित् मः ।

शीर्षक-त.-७६८-माथानी पाधडी, शेप, माथानुं थपतर.

□ शिरस्त्राण, शीर्षण्य, शिरस्क, [खोल शि.६७] ।

* शीर्षस्य प्रकृतिः शीर्षकम्, खोलमपि ।

शीर्षक-त.-६४०-(शे.१३०)अगडु, अगर.

द्र० अगुरुशब्दः ।

शीर्षच्छेद-पुं-३७३-वध डरवा योय.

□ शीर्षच्छेदिक ।

* शीर्षच्छेद्यः “शीर्षच्छेदाद् योवा” ॥६।४।१८४॥ इति यः ।

शीर्षण्य-पुं-५७०-निर्गण देश.

□ शिरस्य, [प्रलोभ्य शे.११८] ।

* शिरसि भवः शीर्षण्यः “दिगादि”-॥६।३।१२४॥ इतिये “केसे वा” ॥३।२।१०२॥ इति शीर्षान्नादेशः पक्षे शिरस्यः ।

शीर्षण्य-त.-७६८-माथानी पाधडी, शेप.

□ शिरस्त्राण, शिरस्क, शीर्षक, [खोल शि.६७] ।

* शिरसि भवं शीर्षण्यं देहांशत्वाद् ये “शिरसः शीर्षान्” ॥३।२।१०१॥ इति शीर्षान्नादेशः, शिरसे हितमिति वा “प्राण्यङ्गथ”-॥५।१।३७॥ इति यः, शिरसस्तुल्यमिति वा शाखादित्वाद् यः “शिरसः शीर्षान्” ॥३।२।१०१॥ इति शीर्षान्नादेशः ।

शील-त.-पुं-८४४-शुद्ध आचार.

द्र० आचारशब्दः ।

* शेते सुव्रमनेनेति शीलं, पुंक्लीबलिङ्गः, “शुकशी-” (उणा-४६३) इति कित् लः, शील्यते तदिति वा ।

शील-न.-पुं-१३७७-स्वभाव.

द्र० आत्मनशब्दः ।

* शील्यते धार्यते इति शीलं, पुंक्लीबलिङ्गः ।

शीलक-न.-५७४-(शे.१२०)-अननो मूढ भाग.

□ [कर्णमूलक शे.१२०] ।

शुक-पुं-१३३५-पे।पट.

द्र० कीरशब्दः ।

* शवतीति शुकः “विचिपुषि”-(उणा-२२) इति कित् कः “शुकगतौ” शोकति गच्छतीति वा ।

शुकपुच्छ-पुं-१०५८-गन्धक.

द्र० कुष्ठारिशब्दः ।

* शुकपुच्छवर्णत्वात् शुकपुच्छः ।

शुकत-न.-४१५-शय, आंश.

द्र० अवन्तिसोमशब्दः ।

* शकनोति निर्मलीकर्तुम्, शोचति निर्मलीभवत्यनेन वा शुकते “पुतपित्त”-(उणा-२०४) इति ते निपात्यते ।

शुक्ति-स्त्री-१२०४-भोतीनी छीप.

□ मुक्तास्फोट, अन्धिमण्डूकी ।

* शोचतीति शुक्तिः स्त्रीलिङ्गः, “टमुषि”-(उणा-६५१) इति कित् तिः ।

शुक्तिज-न.-१०६८-भोती.

□ मौक्तिक, मुक्ता, मुक्ताफल, रसोद्भव ।

* शुकतेर्जायते इति शुक्तिजम्, शुक्तिरूपलक्षणं हस्तिमस्तकाद्युद्भवमपि यदाह-

“हस्तिमस्तकदन्तौ तु, दंष्ट्रा शुनवराहयोः ।

मेघो भुजङ्गमो वेणुमत्स्या मौक्तिकयोनयः” इति ।

शुक-पुं-११९-शुक ५६.

द्र० उदानशब्दः ।

* शोचति दानवानिति शुकः, रुद्रशुकद्वारेण

निर्यातत्वाद् वा, यद् वामनपुराणे-

“इत्येवमुक्त्वा भगवान्मुमोच शिनेन शुकं स च निजंगाम” इति । शेषश्चात्र-“शुके भृगुः ।”

शुक-पुं-न.-१५४-ने४ भक्षिनो.

□ ज्येष्ठ ।

* शोचन्ति पान्था अत्रति शुकः, पुंक्लीबलिङ्गः ।

शुक-न.-६२९-वीर्य.

द्र० आनन्दप्रभवशब्दः ।

* शोचन्त्यस्मिन् पतिते इति शुकं “कृज्यजि-” (उणा-३८८) इति कित् रः ।

शुक-पुं-१०९८-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* शुकं तेजोऽस्त्वस्यति शुक अम्नादित्वादः ।

शुक-न.-१०४४-(शे. १६३)-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

शुककर-पुं-६२८-भोती.

द्र० अस्थिसम्भवशब्दः ।

* शुकं करोतीति शुककरः ।

शुकज-पुं-९३-सातभा वैभानिक देव

* शुकं जाताः शुकजाः ।

शुकशिष्य-पुं-२३८-असुर, दानव.

द्र० असुरशब्दः ।

* शुकस्य शिष्याः शुकशिष्याः ।

शुकल-पुं-१३९२-सद्दे.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* “शुक गतौ” शोकति मनोत्रति शुकलः, “शुकशीमूयः कित्”-(उणा-४६३) इति लः ।

शुकल-पुं-१४७-(शे. २२)-शुकलपक्ष.

□ [दिवाह्वय शे. २२] ।

शुकलधातु-पुं-१०३७-पडी, धोणी धातु.

द्र० कटिनीशब्दः ।

* शुकलश्चासौ धातुश्च शुकलधातुः ।

शुकलापाङ्ग-पुं-१३२०-भोर.

द्र० केकिनशब्दः ।

* शुकलावपाङ्गावस्यति शुकलापाङ्गः ।

शुङ्गा-स्त्री-न.-११२४-नयी दुःपणोतो अश्रभाग.

कोशी ।

* शाश्वतीति शुङ्गा, पुंस्त्रीलिङ्गः, “कमितमि-”
(उणा-१०७) इति डिटुङ्गः ।

शुच-स्त्री-२९९-शा. ६: ५.

शोक, शोचन, श्वेद ।

शुचि-पुं-९७-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* शोचन्वस्मिन्नुल्लूक इति शुचिः, नाम्युपान्त्य-
त्वादिः कित् ।

शुचि-पुं-९९-श्रिण्.

द्र० अंशुशब्दः ।

* शुचि नैर्मल्यार्थेऽत्र शोचतीति शुचिः पुंलिङ्गः

कित् इः ।

शुचि-पुं-१५४-अपाठ भहितो.

आषाढ ।

* शोचन्ति पान्था अत्रति शुचिः, पुंसि ।

शुचि-पुं-१०९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* शुचिः, शोधकत्वात् ।

शुचि-पुं-१३९२-सईद.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* शोचति निर्मलीभवतीति शुचिः ।

शुचि-न.-१४३६-उत्सवस, निर्भस.

द्र० अनावितशब्दः ।

* शोचति निर्मलीभवतीति शुचि. शुचिनैर्म-
ल्यार्थेऽत्र ।

शुचि-पुं-११०७-(शे. १७२)-वायु, पवन.

द्र० अहिकान्तशब्दः ।

(शुण्ठि)-स्त्री-४२०-सू. ३.

द्र० नागरशब्दः ।

* शुण्ठति शुष्यतीति शुण्ठिः, “किल्पिपिल्-”

(उणा-६०८) इति इः ।

शुण्ठी-स्त्री-४२०-सू. ३.

(शुण्ठि), गह्वीपत्र, विश्वा, नागर, विश्वमेपत्र ।

* शुण्ठति शुष्यतीति शुण्ठिः, “किल्पिपिल्-”

(उणा-६०८) इति इः, इयां तु शुण्ठी ।

शुण्डा-स्त्री-पुं-९०३-भद्रिः.

द्र० अन्धिजाशब्दः ।

* शुण्ठति वैकल्पमनया इति शुण्डा पुंस्त्रीलिङ्गः,
“कुगुहु-” (उणा-१७०) इति कित् इः ।

शुण्डा-स्त्री-९०६-भद्रिः पीवानुं स्थान, दारुनुं
पीडुं.

पानमदस्थान ।

* शुण्ठते इति शुण्डा ।

शुण्डा-स्त्री-१२२४-सू. ६.

हस्तिनासा, कर, हस्त ।

* शुण्ठत्यनया इति शुण्डा, “कुगुहु-” (उणा-
१७०) इति कित् इः ।

शुण्डाल-पुं-१२२८-(शे. १७७)-क्षथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

शुण्डि-स्त्री-१०८४-सतलज्ज नदी.

शुतद्रु ।

* शु पृजितमाशु वा तुदति इति शुण्डिः,

“शिशुगेह्लमेर्धादयः” (उणा-८११) इति रौ निपात्यते ।

शुद्धकर्मन्-न.-८११-सातुं आशरण.

अवदान ।

* शुद्धं सोत्कर्षं कर्म चरितम् ।

शुद्धमनि-पुं-५३-गर्भ उत्सना २१भां तीर्थं ३२.

* शुद्धा निर्मल्य मतिरस्येति शुद्धमनिः ।

शुद्धान्त-पुं-न.-७२७-अन्तःपुर.

अन्तःपुर, अवरोध, अवरोधन ।

* शुद्धाः शुचयः सौविदल्या अन्तःस्येति शुद्धान्तः,
पुंस्त्रीबलिङ्गः ।

शुद्धोदनसुत-पुं-२३७-शा. ३५सि. ६, गौतम.

द्र० अर्कचान्धवशब्दः ।

* शुद्धोदनस्य राज्ञः सुतः शुद्धोदनसुतः, यौगिक-
त्वात् शौद्धोदनिरित्यादिः ।

शुन-पुं-१२७९-दृतरौ.

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

* शुनति गच्छतीति शुनः ।

शुनासीर-पुं-१७२-४न्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* शोभनं नासीरमप्रधानमस्येति शुनासीरः, शुः पूजायाम्, श्वश्रुवत्, दन्त्यादिरपि ।

शुनि-पुं-१२७९-३तरे.

द्र० अस्थिमज्जशब्दः ।

* शुनति गच्छतीतिशुनः, "नाम्युपात्त्य-"(उणा-६०९) इति किदिप्रत्यये शुनिः ।

शुनी-स्त्री-१२८१-३तरी.

□ सरमा, [देवशुनी-शि.११३] ।

शुन्य न-१४४६-शुन्य, भाषी.

□ शुन्य, (रिक्त); रिक्तक, तुच्छ, वशिक ।

* शुनं हितं शुन्ये 'शुनो वश्वौदूत्' ॥७१३३॥ इति ये साधुः ।

शुभ-न.-८६-३स्याञ्, शुभ.

द्र० कल्याणशब्दः ।

* शोभतं इति शुभम् ।

'शुभ'-पुं-१२७५-५३रे.

* अजशब्दः ।

शुभंशुस-पुं-४३३-भांगविक, शुभशाली.

□ शुभसंयुक्त ।

* शुभमिति विभक्त्यन्तप्रतिस्यकमव्ययं, शुभम-स्याऽस्तीति शुभंशुः, "ऊर्णाऽहम्" ॥७१२१॥ इति शुम् ।

शुभसंयुक्त-पुं-४३३-भांगविक, शुभशाली.

□ शुभशुस ।

शुभ्रांशु-पुं-१०५((शि.११) य-६.

द्र० अत्रिद्वजशब्दः ।

शुभ्र-पुं-१३९,३-स३६.

द्र० अञ्जितशब्दः ।

* शोभते इति शुभ्रः, "ऋज्यजि-" (उणा-३८८) इति क्तिद्वः ।

शुभ्र-न.-१०४३-(शि.११२)-३पुं.

द्र० कलधौतशब्दः ।

शुभ्र-न.-२३-९२८-दोरी.

द्र० गुणशब्दः ।

* शुनतीति शुभ्रं स्त्रीकलीवलिङ्गः, "तुभ्रस्तम्ब्रा-दयः"- (उणा-३२९) निपात्यते ।

शुभ्रमथनी-स्त्री-२०५-पार्वती.

द्र० अद्विजाशब्दः ।

* शुभ्रं मथतीति शुभ्रमथनी ।

शुल्क-पुं-न.-७२४-४शत.

* शालति शवति वा सुत्वेन यात्यन्तंति शल्कः, पुंक्लीवलिङ्गः, "निकतुल्क-" (उणा-२६) इति के निपात्यते ।

शुल्काध्यक्ष-पुं-७२४-४शत उपर निभायेष्य अधिकारी.

□ शौल्किक ।

* शुल्कस्याध्यक्षः शुल्काध्यक्षः ।

शुल्व-न.-९२८-दोरी.

द्र० गुणशब्दः ।

* शालतीति शुल्वम्, "शाल्येकैरुच्चातः"- (उणा-३१९) इति वः ।

शुल्व-न.-१०३९-तांशु.

द्र० उदुम्बशब्दः ।

* शालतीति शुल्वम्, "अत्यलेरुच्चातः"- (उणा-३१९) इति वः, "शुल्वम् सज्जि" इत्यस्य वाऽच् ।

शुल्वारि-पुं-१०५७-गन्तक.

द्र० कुष्ठारिशब्दः ।

* शुल्वस्यारिरिति शुल्वारिः ।

शुश्रूषा-स्त्री-३१०-सांभणवा नी ष्छिञ्.

* श्रोतुमिच्छा शुश्रूषा ।

शुश्रूषा-स्त्री-४९७-मेवा, ष्छिञ्.

द्र० आराधनाशब्दः ।

* शुश्रूषणं शुश्रूषा ।

शुषि-स्त्री-१३६३-छिद्र, भिन्न.

द्र० कुहरशब्दः ।

* शुष्यत्यस्यां शुषिः, “नास्युपान्त्य”-(उणा-६०९) इति किदिः स्त्रीलिङ्गोऽयम्, **वैजयन्ती** तु-

“श्वभ्रं नक्ली शुषिर्वपा ॥” इति पुंस्यप्याह ।

“सुष्ठु स्यति सुषि दन्त्यादिः” इत्येके ।

शुषिर-न.-२८७-वांसणीशंभ वि. छिद्रवडे शब्द
उत्पन्न थाय तेषु वाञ्छित.

□ (सुषिर) ।

* शुषिश्छिद्रं विगतोऽस्येति शुषिरम् ।

शुषिर-न.-१३६३-छिद्र, भिन्न.

द्र० कुहरशब्दः ।

* शुष्यत्यस्मिन् शुषिरं “शुषीषि”-(उणा-४१६) इति किदरः, शुषिरस्यास्तीति वा, मध्वादिवाद्
रः, शुषिर्धर्ममात्रेऽपि मधुवत् ।

शुष्म-न.-७९६-परिक्रम.

द्र० उर्जशब्दः ।

* शुष्यत्यनेनारिरिति शुष्मं, “विलिभिलि”-(उणा-३४०) इति किद् मः ।

शुष्मन्-न.-७९६-परिक्रम.

द्र० उर्जशब्दः ।

* शुष्यत्यनेनारिरिति शुष्मं, “सात्मभ्रात्मन्”-
(उणा-९१६) इति मनि निपातनात् शुष्म क्लीबलिङ्गः ।

शुष्मन्-पुं-११००-(शि.६६)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

शूक-पुं-न.-३६९-६था, अनुकंपा.

द्र० अनुकम्पाशब्दः ।

* शवन्ति गच्छन्ति परदुःखप्रहाणेच्छामनेनेति
शुकः पुं क्लीबलिङ्गः, “द्युहिपितुशोदीर्घश्च” (उणा-२४) इति कः ।

शूकधान्य-न.-११८१-७व, धञ्जि वजरे धान्य.

* शूकप्रधानं धान्यमिति शूकधान्यम् ।

अ. ९०

शूकर-पुं-४७-श्री विभलनाथ लगनुं लाञ्छन, भूऽ.

शूकल-पुं-१२३५-भराय आलनो धोडो, द्रुविनीत.

* शकनेति स्वेच्छया गन्तुमिति शूकलः, ‘सुरल’-

(उणा-४७४) इत्यन्ते निपातने ।

‘शूकशिव्वा’-स्त्री-११५१-डौवय.

द्र० आत्मगुप्ताशब्दः ।

‘शूकशिव्वि’-स्त्री-११५१-डौवय.

द्र० आत्मगुप्ताशब्दः ।

(शूका)-स्त्री-३११-ला०, शरम.

द्र० त्रपाशब्दः ।

शूद्र-पुं-८०७-शूद्र, ४ वलुं पैडी थोथो वलुं.

शूद्र-पुं-८९४-शूद्र.

द्र० अन्त्यवर्णशब्दः ।

* शीयते इति शूद्रः, “शदेरुच्च”-(उणा-३९४)

इति रः ।

शूद्रा-स्त्री-५२४-शूद्रगतिमां उत्पन्न थयेली स्त्री.

शूद्री-स्त्री-५२३-शूद्रनी स्त्री.

* शूद्रस्य भार्या शूद्री, “धवाद् योगा”-॥२।४।

५९॥ इति डीः ।

शून्य-न.-१४४६-शून्य, आदी.

□ रिक्तक, (रिक्त), शून्य, तुच्छ, वशिक ।

* शून्ये हितं शून्यम्, “शूनो वश्वोदूत्” ॥७

।१।३३॥ इति ये साधुः ।

शून्यवादिन्-पुं-८६१-शून्य.

□ सौगत, (बौद्ध) ।

* शून्ये निराकारं वदतीति शून्यवादी ।

शूर-पुं-३६५-सुभट.

□ चारभट, वीर, विक्रान्त ।

* शूरयते इति शूरः ।

(शूर)-पुं-९६-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

शूरदेव-पुं-५३-आव योवीशीना पीज्ज तीर्थं डर.

* रागाद्यरीन् प्रति शूरो विक्रमी स चासौ देवश्च

शूरदेवः ।

शूर्प-न.-१०१८-सुपुं.

□ प्रस्फोटन, (सूर्प) ।

* शीर्यतेऽनेनेति शूर्पम् “कृशूसुभ्य ऊर्चान्त-

स्य” इति पः ‘शूर्पण् माने’ इत्यस्य वा ।

शूर्पक-पुं-२२८-कामदेवतो शत्रु.

□ शंवर, (शम्बर) ।

* शूर्पयति परकीर्याणि मिमीति इति शूर्पकः ।

(शूर्पकारि)-पुं-२२८-कामदेव.

द० अङ्गजशब्दः ।

शूल-न.-पुं-७८७-निशूत्र.

□ त्रिशीर्षक ।

* शूलति रुजतीति शूलं, पुं क्लीबलिङ्गः ।

शूलधरा-स्त्री-२०५-(शे.५०)-पावती.

द० अद्विजाशब्दः ।

शूलनाश-न.-१४३-संयोग.

□ सौवर्चल, अक्ष, रुजक, दुर्गन्ध ।

* शूलमोगं नाशयतीति शूलनाशनम् ।

शूलभृत्-पुं-१९९-शंकर.

द० अह्मामिनशब्दः ।

* शूलं विमर्तति शूलभृत् यौगिकत्वात् शूलति ।

शूलभृत्-पुं-७-(प.)-शंकर.

शूलाकृत-न.-४१३-लोढाना शणीया उपर पक्ष-
वेक्षुं भांस.

□ शूल्य ।

* शूलाक्रियते स्म पाकाय इति शूलाकृतम्,
“शूलात् पाके” ॥७११४४२॥ इति ङाच् । अन्ये तु
सामान्यविशेषभावं परिहृत्य अनयोर्भद्रिणौ-
कार्थतामाहुः ।

शूलायुध-पुं-७-(प.)-शंकर.

शूलाम्ब-पुं-७-(प.)-शंकर.

शूलिक-पुं-१२९६-ससले।

□ शय, मृदुलोमक, लोमकर्ण ।

* शूलमस्यस्येति शूलिकः ।

शूलिन्-पुं-६-(प.)-शंकर.

(शूलिन्)-पुं-१९९-शंकर.

द० अह्मामिनशब्दः ।

शूल्य-न.-४१३-लोढाना शणीया उपर पक्षवेक्षुं भांस.

□ शूलाकृत ।

* शूले संस्कृतमिति शूल्यं “शूलोन्वाद् यः”

॥६११४४१॥ इति यः ।

शूगाल-पुं-१२९०-(शि.११४)-शियाण.

द० क्रोष्टशब्दः ।

शूगाली-स्त्री-८०३-(शे.१५३)-कूट. उपर, प्रलय,
पौटो कथशे.

□ डमर, डिम्ब, विप्लव ।

शूङ्गल-न.-पुं-स्त्री-६६५-पुटुपनी डेडनो कंदोरे।

* शीर्यते इति शूङ्गलं त्रिलिङ्गः, “श्रो नोन्तो
ह्रस्वश्च” (उणा-४९८) इति खलः, शूङ्गैः खलतीति वा ।

शूङ्गल-पुं-स्त्री-न.-१२२९-दाधीना पगे आंधवानी
सांकेण.

द० अन्दुकशब्दः ।

* शृणोति वन्धनेति शूङ्गलः, त्रिलिङ्गः, “श्रो
नोन्तो ह्रस्वश्च” (उणा-४९८) इति खलः ।

शूङ्गलक-पुं-१२५५-दाडडाना पगअंधन वडे
व्नेडायेवो कंठ.

* शूङ्गलं वन्धनमस्येति शूङ्गलकः, “शूङ्गलकः
करमे” ॥७१११९१॥ इति साधुः ।

शूङ्ग-न.-१३०२-शिपर.

□ शिम्बर, कूट ।

* शीर्यते निधातनेति शूङ्गम्, “शूङ्गाशार्ङ्ग”-
(उणा-९६) इति गे निपात्यते ।

शूङ्ग-न.-पुं-१२६४-अणदनुं शीगडुं.

□ विषाण, कृणिका ।

* शृणातीति शूङ्गं “शूङ्गाशार्ङ्ग”-(उणा-९६)
इति गे निपात्यते, पुं क्लीबलिङ्गः ।

शूङ्ग-पुं-६४०-(शे.१३०)-अगर, अगर.

द० अगशब्दः ।

शृङ्गवेरक-न.-१२८९-आहु.

□ आट्टिक ।

* शृणोति रसानामिति शृङ्गवेरं “शतंराद्यः”-
(उणा-४३२) इति निपात्यते, शृङ्गोपलक्षितं वेरं
देहोऽस्यति वा ।

शृङ्गमुख-न.-२९४-(शे.८५)-शिं'गडाना आकारनुं
वाणित्र.

□ [शृङ्गवाद्य शे.८५] ।

शृङ्गवाद्य-न.-२९४-(शे.८५)-शिं'गडाना आकारनुं
वाणित्र.

□ [शृङ्गमुख शे.८५] ।

शृङ्गाट-न.-९.८८-ज्यां त्रय रस्ताभेगा थाय तेषु
स्थान.

* श्रीयते तदिति शृङ्गाटम्, “कपाटविराट्-”
(उणा-१४८) इत्याटे निपात्यते, शृङ्गाटन्ति अस्मिन्निति
वा, शृङ्गाटवद् मार्गैस्त्रिकोणत्वाद् वा ।

शृङ्गार-पुं-न.-२२९-क्षभदेवनी योगि.

शृङ्गार-पुं-न.-२९४-शृंगार रस.

* श्रयति एनं जनः शृङ्गारः, पुं'कलीबलिङ्गः,
“द्वारशृङ्गार-” (उणा-४११) इत्यागन्तो निपात्यते,
रसेषु शृङ्गमुत्कर्षमियतीति वा ।

शृङ्गार-न.-१०६१-(शे.६३)-सिन्दूर,

द्र० चीनपिष्टशब्दः ।

(शृङ्गारजन्मन्)-पुं-२१९-क्षभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

शृङ्गारभूषण-न.-१०६१-सिन्दूर.

□ सिन्दूर, नामज, नागरक्त, चीनपिष्ट,
[शृङ्गार शि.६३] ।

* शृङ्गारस्य भूषणं शृङ्गारभूषणं, शृङ्गारमपि ।

(शृङ्गारयोनि)-पुं-२२९-क्षभदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

शृङ्गिक-पुं-११९८-स्थावर विध.

द्र० अङ्गोल्लसारशब्दः ।

* शृङ्गमस्त्यस्येति शृङ्गिकः, अजस्तनाकृतित्वात्,

यदाह-

शृङ्गिकं तु कृष्णवर्णमजस्तनसमाकृतिः ।

शृङ्गिण-पुं-१२७७-वे.टी.

द्र० अविशब्दः ।

* शृङ्गमस्त्यस्येति शृङ्गिणः, “फल्बर्हात्-”॥७॥
२।१३॥ इतीनः ।

शृङ्गिणी-स्त्री-१२६५-अनेक प्रकारना वर्युंवाणी
गाय.

द्र० अभ्याशब्दः ।

* शृङ्गमस्त्यस्याः इति शृङ्गिणी, शृङ्गिण्यादयः
सामान्या अपि विशेषे वतन्ते ।

शृङ्गी-स्त्री-१३४७-मद्गुर भच्छनी स्त्री.

□ मद्गुरप्रिया ।

* श्रीयते इति शृङ्गी ।

शृङ्गीकनक-न.-१०४६-अक्षर भाटेनु सोनुं

□ अलङ्कारमुवर्ण, आयुध ।

* शृङ्गी अलङ्कारमकरिका, तदर्थं कनकं शृङ्गी-
कनकम् ।

शृङ्गीणीष-पुं-१२८५-(शे.१८५)-शिंद.

द्र० इमारिशब्दः ।

‘शृणि’-स्त्री-१२३०-अद्गुश.

द्र० अंकुशशब्दः ।

शृत-न.-१४८५-पक्षवेलु दूध-धी अने अलिनोपाक.

* श्रायते स्मेति श्रुते क्षीरादिः “श्रः श्रुते
हविः क्षीरे” ॥४।१।१००॥ इति साधुः,
श्राप्यते वा “श्रपः प्रयोक्त्रैक्ये” ॥४।१।
१०१॥ इति साधुः ।

शेखर-पुं-७-(प.)-धार्यवाचक शब्दार्थी आशब्द
अगाडता धारकवाचक शब्द अने छे. दा.त शशिशेखर.

शेखर-पुं-६५४-भरतक उपर मुकुटना आकारे
नाभेही भाणा.

द्र० अवतंसशब्दः ।

* श्याम्वति व्याप्नोति शिरः इति शेखरः
“श्याम्वरिदेतौ चातः”-(उणा-४००) इत्यरः ।

शेष-पुं-६१०-विंग, पुटुप यिह.

द्र० कामलताशब्दः ।

* शोतेऽनेनेति शेषः, “भापाचणि-” (उणा-२९६) इति षः ।

शेषम्-न.६१०-विंग, पुरुष विह.

द्र० कामलताशब्दः ।

* शोतेऽनेन “शीङ्गःफश्च”-(उणा-९८२) इति चकारात् षसि शेषः क्लीबलिङ्गः ।

शेषाल-न.पुं ११६७-सेवाल, लील.

द्र० जलनीलिकाशब्दः ।

* शोतेऽम्भसीति शेषालं “शीङ्गस्तलकूपालवालण्-वलण्ण्वलाः”-(उणा-५०१) इति साधुः । पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।

शेष-पुं-६१०-(शे.१२८)-विंग, पुरुष विह.

द्र० कामलताशब्दः ।

शेषम्-न.-६१०-(शे.१२८) विंग, पुरुष विह.

द्र० कामलताशब्दः ।

शेषुषी-स्त्री-३०९-भुद्धि.

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* शोत इति शेषोर्हस्तमुष्णातीति शेषुषी, मूल-विभुजादिस्वात् के ङीः, शमेः क्वसौ ङ्यां वा, पेषुषीवत् ।

शोलु-पुं-११४४-भोटी गुंटी.

□ श्लेष्मातक, ‘सैलु’ ।

* शोरेतेऽस्मिन्निति शोलुः पुल्लिङ्ग, “शिङ्गो लुः” (उणा ८२०) ।

शोव-पुं-१३४४-(शे.१८६)-भञ्ज, भाञ्जुं.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

शोवधि-पुं-१९२-भञ्ज, निधान.

□ निधान, कुनाभि, निधि ।

* शोते शोवं स्थाप्यथनं “शीङ्गपो ह्रस्वश्च वा”-(उणा-५०६) इति वः, तद्धीयतेऽस्मिन्निति शोवधिः पुंसि “ध्याप्यदाधारे” ॥५१३१८८॥ इति किं, पुंक्लीबयोर्वाचस्पतिः यदाह-

“निधिः शोवधिरस्त्रियाम्” ।

शोवल-न.-पुं-११६७-सेवाल, लील.

द्र० जलनीलिकाशब्दः ।

* शोतेऽम्भसीति शोवलं “शीङ्गस्तलकूपालवालण्-वलण्ण्वलाः”-(उणा-५०१) इति साधुः । पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।

शोवाल-न.-पुं-११६७-सेवाल, लील.

द्र० जलनीलिकाशब्दः ।

* शोवालं तु शोवालस्य जपादित्वाद् वत्त्वे साधुः, पुंक्लीबलिङ्गोऽयम् ।

शेष-पुं-१३०७-शेषनाग.

द्र० अनन्तशब्दः ।

* श्लिष्यति अस्मिन् धात्रीति शेषः, “श्लिषेः शे च”-(उणा-५४३) इति षः, श्लिष्यत इति वा, “शोतेऽस्मिन् हरिः” इत्यन्ये ।

शेषाहिनामभृत्-पुं-२२५-(शे.७७)-अणदेव.

द्र० अच्युताप्रजशब्दः ।

शैक्ष-पुं-७९-नवीन शिष्य, प्रथमशिक्षा लेनार.

□ प्राथमकल्पिक ।

* शिक्षाशीलमस्येति शैक्षः, ‘अङ्स्वाच्छत्रा-देरञ्’ ॥६१४१६०॥ इत्यञ् । शिक्षायां भव इति वा “शिक्षादेश्चाऽण्” ॥६१३१४८॥ इत्याण् ।

शैषच्छेदिक-पुं-३७३-वध उरवा योग्य.

□ शीषच्छेद्य ।

* शीषच्छेदमर्हतीति शैषच्छेदिकः, “तमर्हति” ॥६१४१७७॥ इतीकण् ।

शैल-पुं-१०२७-पर्वत.

द्र० अचलशब्दः ।

* शिलानामयमिति शैलः, शिलाः सन्त्यत्रेति वा ज्योत्स्नादित्वादण् ।

शैलधन्वन्-पुं-२००-(शे.४४)-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

शैली-स्त्री-२०५-(शे.५६)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

शैली-स्त्री-१३६१-(शे.१८८)-वालुका प्रलानाम-नी त्रीञ् नरक.

[वालुकाप्रमा शे.१६८] ।

शैलाट-पुं-१२८५-(शे.१८४)-सिंह.

द्र० इभारिशब्दः ।

शैलालिन्-पुं-३२९-नट

द्र० आजीवशब्दः ।

* शिलालिना प्रोक्तं नटसूत्रमधीते इति शैलाली
“शिलालिपाराशर्यान्नटभिक्षुसूत्रे” ॥६।४।१८९॥

इति णिन् ।

शैलूष-पुं-३२८-नट.

द्र० आजीवशब्दः ।

* शैलूषस्य ऋषेरपत्यं शैलूषः, शलति वेपान्तरमिति वा “कोरदूषाटरुष”-(उणा-५.६१) इत्यादिना ऊपान्तो निपात्यते ।

‘शैलूष’-पुं-११३५-‘मीदीनु’ अड.

द्र० विल्वशब्दः ।

शैव-पुं-६९६-पांथमां वासुदेव.

पुरुषसिंह ।

* शैवस्य राज्ञोऽपत्यमिति शैवः शिवादित्वाद्गण् ।

शैवल-न.-पुं-११६७-सेवाव, श्रीव.

द्र० जलनीलिकाशब्दः ।

* शैतेऽम्भसीति शैवलं, “शीङ्स्तलकूपालवाल्लणू-वल्लणूवलाः”-(उणा-५.०१) इति साधुः पुं क्लीबलिङ्गोऽयम् ।

शैवलिनी-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* शैवलमस्यस्यामिति शैवलिनी ।

शैवाल-न.-पुं-११६७-सेवाण, श्रीव.

द्र० जलनीलिकाशब्दः ।

* शैतेऽम्भसीति शैवालं “शीङ्स्तलकूपालवाल्लणू-वल्लणूवलाः”-(उणा-५.०१) इति साधुः, पुं क्लीबलिङ्गोऽयम् ।

शैशव-न.-३३९-आध्यावस्था, आलपथुं.

शिशुत्व, बाल्य ।

* शिशोर्भावः शैशवं “श्रुवर्णात्” ॥७।१

६९॥ इत्यण् ।

शैष-पुं-न.-१५६-शिशिर ऋतु, मही अने शगण्य भास.

शिशिर ।

* शैषस्यायं पूजाहेतुत्वात् शैषः ।

शोक-पुं-७२-तीर्थ* ४२मां न होय ते १८ दोष पैश्री ११ भोदोष.

* शोकश्चित्तवैधुर्यम् ।

शोक-पुं-२९९-शोक.

शुच्, शोचन, खेद ।

* शोको वैधुर्यम् ।

शोचन-न.-२९९-शोक.

शोक, शुच्, खेद ।

शोचिस्-न.-९९-किरण्.

द्र० अंशुशब्दः ।

* शोचति तमोऽस्मिन्निति इति शोचिः क्लेश-लिङ्गः ।

शोचिष्केश-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* शोचांषि ज्वालाः केशा अस्येति शोचिष्केशः ।

शोण-पुं-१०९०-शोण्य नदी.

हिरण्यवाहु, ‘हिरण्यवाह’ ।

* शोणजलत्वात् शोणः ।

शोण-पुं-१२४२-रक्त उभण्णैपी कान्तिवाणो धोडो.

* शोणः शोणवर्णः ।

शोण-पुं-१३९५-रातो वर्ण.

रक्त, रोहित, माञ्जिष्ट, लोहित ।

* शोणतीति शोणः ।

शोणरत्न-न.-१०६४-(शि.६४)-पद्मराग भण्डि. माण्डिक.

पद्मराग, लोहितक, लक्ष्मीपुष्प, अरुणोपल ।

शोणित-न.-६२९-बोझी.

द्र० असृगृशब्दः ।

* शोणतीति शोणितम् ।

शोणितपुर-न.-९७७-आणसुर नुं नगर.

देवीकोट, उमावन, कोटिवर्ष, चाणपुर ।

* शोणितलिप्तं पुरमितिशोणितपुरम् ।

शोध-पुं-न.-४६८-सोणे.

श्रयथु, शोफ ।

* शयति विसर्पतीति शोधः, पुल्लिङ्गः, क्लीबे-
ऽपि वैयजन्ती, यदाह—

“शोधोऽस्त्रीश्रयथुः शोफः” “कमिथु”-(उणा-
२२५) इति बहुवचनात्थः ।

शोधनी-स्त्री-१०१५-सावरणी.

संमार्जनी, बहुकरी, वर्धनी; समूहनी,
[पवनी शि.८६] ।

* शोधयते निर्मलीक्रियते गृहमनया इति शो-
धनी, पवनी अपि ।

शोधिका-स्त्री-११७७-बाब कांग.

* शोधयतीति शोधिका ।

शोधित-न.-४१४-साई करेलुं.

समृष्ट ।

* शोधयते स्मेति शोधितम् ।

शोधित-न.-१४३७-साई करेलुं, धोथेलुं.

निर्णिकृत, मृष्ट, घौत, क्षालित ।

* शोधयते स्मेति शोधितम् । अमरस्तु-
“निर्णिकृतं शोधितं मृष्टं, निःशोधयमनवस्करम्”
इत्येकार्थानाह ।

शोधय-न.-६२२-(शि.१२८)-बोझी.

द्र० असृगृशब्दः ।

शोधय-न.-१०४३-(शि.१६२)-डुपुं.

द्र० कलघौतशब्दः ।

शोफ-पुं-४६८-सोणे.

शोध, श्रयथु ।

* शयति धातूनि शोफः, “शफकफ”-(उणा-

३१६) इति फे निपात्यते ।

शोभ-पुं-८९-(शि.४)-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

शोभन-न.-१४४४-सुन्दर, भनोदर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* शोभते इति शोभनम् ।

शोभा-स्त्री-५०९-सात्विक व्यंकर पैडी अंक.

* शोभा रूपाद्यैः पुंभोगोपबृंहितैः किञ्चिच्छा-
यान्तराश्रयणम् ।

शोभा-स्त्री-१५१२-शोभा, डान्ति.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* शोभनं शोभा, भिदादित्वादि साधुः ।

शोभाञ्जन-पुं-११३४-सरगो.

द्र० अक्षीवशब्दः ।

* शोभामनकतीति शोभाञ्जनः, सुष्ठु मनकित
मुक्त्वमिति वा, षष्ठादित्वादि ।

शोष-पुं-४६३-क्षय रोग.

क्षय, राजयश्मन्, यक्ष्मन् ।

* शुष्यत्यनेनेति शोषः ।

शोषण-न.-३९४-सुकार्थं ऋपुं तं.

रसादान ।

* शुष्यते इति शोषणम् ।

शोक-न.-१४१५-पोपटोने समूह.

* शुकानां समूहः इति शोकम्, “षष्ठयाः समूहे”
॥६।२।९॥ इत्यण् ।

(शोक)-न.-१४२०-पोपटोने समूह.

शौच-न.-८२-शरीर मननी शुद्धि.

* शुचैर्भावः कर्म वा शौचं कायमनसोः शुद्धिः ।

शौण्ड-पुं-४३६-भत्त, भदवाणे.

मत्त, उक्त, शीव ।

* शुण्डा मदिरा तस्यां भवः शौण्डः, शुण्डा-
ऽस्त्यस्य वा, ज्योत्स्नादित्वाद्ण् ।

शौण्ड-पुं-१३२५-(शि.१६२)-डूडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

शौण्डिक-पुं-१०२-कुलाव, महिरा वेंचनार.

द्र० आमुतीबलशब्दः ।

* शुण्डा पानमदस्थानं सुरा वा पण्यमस्येति
शौण्डिकः “तदस्य पण्यम्” ॥६।४।५४॥ इतीकण् ।

शौण्डी-स्त्री-४२१-(शे.१०२)-१।५२.

द्र० उपकृत्याशब्दः ।

शौण्डीर्यं-न.-७३९-पराक्रम साभर्यं.

पौरुष, विक्रम, शौर्य, पराक्रम ।

* शौण्डीरस्य भावः कर्म वा शौण्डीर्यम् ।

(शौण्डीरि)-पुं-२३७-शाक्यसिंह, शुद्ध.

द्र० अर्कवान्धवशब्दः ।

‘शौभाञ्जन’-पुं-११३४-शरगवो.

द्र० अश्रीवशब्दः ।

(शौरसेनी)-स्त्री-२८५-ओडे लूपानुं नाम.

(शौरि)-पुं-२१६-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

शौर्यं-न.-७३९-पराक्रम, पुरुषार्थं.

पौरुष, विक्रम, शौण्डीर्यं, पराक्रम ।

* शूरस्य भावः कर्म वा शौर्यम् ।

शौर्यं-न.-७९६-पराक्रम.

द्र० ऊर्जसशब्दः ।

* शूरस्य भावः शौर्यम् ।

शौलिकक-पुं-७२४-७४धातु उपर निभायेत
अधिकारी.

शुल्काभ्यक्ष ।

* शुल्के नियुक्तः शौलिककः ।

शौलिककेय-पुं-११९६-वनरूपिणि ७४न्य स्थावर
विष.

द्र० अङ्गोत्तलमारशब्दः ।

* शुल्किकादेशे भवः शौलिककेयः नद्यादि-
त्वादेयण ।

शौलिक-पुं-९२०-डंसाशे, वासस्थ धडनार.

ताम्रकुण्डक ।

* शुल्कघटनं शिल्पमस्येति शौलिकः ।

शौकल-पुं-४२९-(शे.३०)-भांस आनार.

शाकुल, पिशिताशिन ।

श्मशान-न.-९८९-मृतकेने आणवानुं स्थान,

द्र० करवीरशब्दः ।

* शवानां, शयनमिति श्मशानम्, पृषोदरा-
दित्वात् ।

श्मशानवेष्टमन्-पुं-१९६-शंकर.

द्र० अइहासिनशब्दः ।

* श्मशानं वेष्टमाऽस्येति श्मशानवेष्टमा ।

श्मश्रु-न.-५८३-दादी-भू७.

द्र० आस्यलोमनशब्दः ।

* श्मनि मुखैकदेशे श्रोते इति श्मश्रु, क्लीबलिङ्गः

“श्मनःशीघ्रो ङित्”-(उणा-८१०) इति रुः ।

श्याम-पुं-१३९७-श्याम वर्णं.

द्र० असितशब्दः ।

* श्यायते इति श्यामः, “विलिभिलि-” (उणा-
३४०) इति मः ।

श्यामक-पुं-११७६-हलक्ष शोभा.

श्यामाक ।

* श्यायते इति श्यामकः, जघन्यो व्रीहिः,

“कीचक”-(उणा-३३) इत्यके निपात्यते ।

श्यामल-पुं-१३९७-क्षणो वर्णं.

द्र० असितशब्दः ।

* श्यामं श्यामत्वं ल्यातीति श्यामलः ।

श्यामा-स्त्री-४०-श्रीविभल नाथल. नी माता.

* श्यामवर्णत्वात् श्यामा ।

श्यामा-स्त्री-४४-श्री पद्मप्रल ल. नी शासन देवी.

* श्यामा वर्णेन श्यामा अच्युतदेवीत्वपि ।

श्यामा-स्त्री-१४२-रात्री.

द्र० इन्दुकान्ताशब्दः ।

* श्यायते गच्छतीति श्यामा, “विलिभिलि-”

(उणा-३४०) इत्यादि नामः, श्यामत्वाद्वा श्यामा ।

श्यामा-स्त्री-११४९-डांग मुगंधी धडलो.

द्र० प्रियङ्गुशब्दः ।

* श्यामा वर्णेन ।

श्यामाक-पुं-११७६-६६३ यो०।

□ श्यामक ।

* श्यायते इति श्यामाकः, ज्वन्त्यो व्रीहिः, “मयाक-
श्यामाक-” (उणा-३७) इत्यके निपात्यते ।

श्यामाङ्ग-पुं-११७-अध २६-

द्र० जशब्दः ।

* श्याममङ्गमस्येति श्यामाङ्गः ।

(श्वामार्ग)-पुं-३४-योथा ६श पूर्वधर.

श्याल-पुं-५५२-साणे, पत्नीनो लाठ

* श्यायतीतिश्यालः, पत्न्या प्राता, ‘श्यामाश्या-’
(उणा-४६२) इतिलः ।

‘श्याल’-पुं-११३८-शाव.

द्र० सर्जशब्दः ।

श्यालिका-स्त्री-५५५-पत्नी नी नानी अडेन.

□ हाली, यन्त्रणी, केलिकुञ्चिका ।

* श्याल्येव श्यालिका, पत्न्याः कनिष्ठभगिनी ।

श्याव-पुं-१३९६-वाव मिश्रित पीणो वणुं

द्र० कडारशब्दः ।

* श्यायते इति श्यावः, “लटिखटि-” (उणा-
५०५) इति वः ।

श्येत-पुं-१३९२-सईह वणुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* श्यायते इति श्येतः, “हृश्यारुहि-” (उणा-
२१०) इतीतः ।

श्येन-पुं-४८-सिंयाणो, श्रीयनं तनाथल.नुंलांछन.

श्येन-पुं-१३३४-सिंयाणो, आनपक्षी.

□ पस्त्रिन, दाशादन ।

* श्यायते इति श्येनः, “श्याकटि-” (उणा-
२४२) इतीनः ।

श्येनाक्ष-पुं-१३२८-(शे. १६४)-सारस पक्षी.

द्र० कुरङ्केशब्दः ।

श्रद्धा-स्त्री-५४१-दोहद, गलप्रलावे उत्पन्न-
थती श्रद्धा.

□ दोहद, दोहद, लालसा ।

* श्रद्धानमिति श्रद्धा ।

श्रद्धालु-पुं-४९०-आस्तिक, परलोकादिभिं
श्रद्धावाणो.

□ आस्तिक, श्राद्ध ।

* श्रद्धानशीलः श्रद्धालुः, “शीडश्रद्धा-” ॥५।
२।३७। इत्यालुः ।

श्रद्धालु-स्त्री-५३९-दोहद वाणीस्त्री

□ दोहदान्विता ।

* श्रद्धाशीला श्रद्धालुः, “शीडश्रद्धा-” ॥५।
२।३७। इत्यालुः ।

श्रन्थन-न.-६५३-गूथलु, पुष्पना क्षरती स्यना.

द्र० गुम्फशब्दः ।

* श्रन्थते इति श्रन्थनम् ।

श्रम-पुं-३१९-थाठ.

द्र० आयासशब्दः ।

* श्रमणं श्रमः ।

श्रम-पुं-७८८-शस्त्र कर्मानो व्यत्यास.

द्र० अभ्यासशब्दः ।

* श्रम्यत्यनेनेति श्रमः ।

श्रमण-पुं-७५-साधु मुनि.

द्र० अनगारशब्दः ।

* श्राम्यति तपसेति श्रमणः, श्रवणोऽपि, नन्द्या-
दित्वादनः ।

श्रमणा-स्त्री-५३२-(शि.४३)-भाष्वी.

□ श्रवणा, भिक्षुकी, मुण्डा, [भिक्षुकी शे.-
११३] ।

(श्रमणादिसङ्घ)-पुं-१४१२-सम्प्रतीय श्रवणो
समुदाय.

श्रवण-पुं-स्त्री-११३-श्रवणु नक्षत्र.

□ हरिदेव ।

* श्रवतेऽसाविति श्रवणः पुंस्त्रीलिङ्गः “तकदा-”
६६६
(उणा-१८७) इति अणः ।

श्रमण-न.-३१०-सांख्यजुं.

* श्रयते इति श्रवणं आकर्णनम् ।

श्रवण-न.-पुं-५७४-कान.

द्र० कर्णशब्दः ।

* श्रूयतेऽनेनेति श्रवणम् ।

श्रवण-पुं-७५-(शि. ५)-साधु, मुनि.

द्र० अनगारशब्दः ।

श्रवण-पुं-२१९-(शे. ६५)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

श्रवणा-स्त्री-५३२-साध्वी.

द्र० भिक्षुकीशब्दः ।

* श्रुगोतीति श्रवणा, श्रमणाऽपि च ।

श्रवस्-न.-५७३-कान.

द्र० कर्णशब्दः ।

* शृगोतीति श्रवः, क्लीबलिङ्गः, "अस्"

(उणा-९५२) इत्यस् ।

'श्रवा'-स्त्री-११८५-भीडी अरभोडी.

द्र० जीवाशब्दः ।

श्रविष्ठा-स्त्री-११४-धनि'डा नक्षत्र.

यनिष्ठा, वसुदेवता ।

* बहूनां मध्ये प्रकृष्टा श्रोत्रमती, "गुणाद्वाद्दे-
ष्टेयम्" ॥७।३।९॥ इतीष्टप्रत्यये श्रविष्ठा, भूयते
शुभकर्मणि श्रविष्ठा, "पाठैषिष्ठादयः" (उणा-१६६)
इति टान्तो वा निपात्यते ।

श्रविष्ठाभू-पुं-११७-शुभ अढ.

द्र० शशब्दः ।

* श्रविष्ठासु भवतीति श्रविष्ठाभूः ।

श्रविष्ठारमण-पुं-१०५-(शे. १३)-चन्द्रभा.

द्र० अत्रिष्टारजशब्दः ।

श्राणा-स्त्री-३९७-राशडी, काल.

द्र० उष्णिकाशब्दः ।

* श्रायते स्मेति श्राणा, "व्यञ्जनान्तस्थातः"

॥४।२।७१॥ इति क्तस्य नत्वम् ।

श्राद्ध-पुं-४९०-श्रद्धावाणि, आस्तिक.

अ. ९१

श्रद्धालु, आस्तिक ।

* श्रद्धाऽस्त्यस्येति श्राद्धः, "प्रज्ञाश्रद्धा"-॥७।
७।३३॥ इति णः ।

श्राद्ध-न.-पुं-८२२-पितृयज्ञ, भरण्य पत्नीनी द्विया

पितृयज्ञ, तर्पण, पिण्डदान ।

* श्रद्धा प्रयोजनमस्येति श्राद्धं पुंक्लीबलिङ्गः,
चूडादित्वाद्गण् ।

श्राद्धकाल-पुं-१४१-दिवसतो आठमे भाग.

कुतप ।

* श्राद्धं पितृकर्म तस्य कालः श्राद्धकालः ।

श्राद्धदेव-पुं-१८५-यभराज.

द्र० अर्कसूनुशब्दः ।

* श्राद्धे देवः श्राद्धदेवः, पितृपतिवात् ।

श्रान्त-पुं-८११-छन्दयो ७५२ न्य भेणवनार.

शान्त, जितेन्द्रिय ।

* श्राम्यति स्मेति श्रान्तः ।

श्रावण-पुं-१५४-श्रावण्य भास.

नभस्, श्रावणिक ।

* श्रावणी पौर्णमास्यस्येति श्रावणः ।

श्रावणिक-पुं-१५४-श्रावण्य भास.

श्रावण, नभस् ।

* श्रावणी पौर्णमास्यस्येति श्रावणिकः ।

श्री-स्त्री-४०-श्री अरनाथ भगवाननी माता

* श्रीरिव श्रीः ।

श्री-स्त्री-२२६-सधमी.

द्र० आशब्दः ।

* श्रयतीत्येवंशीला श्रीः, "दियुद्धट"-॥५।२।

॥८३॥ इत्यादिना क्विपि दीर्घो निपात्यते ।

श्री-स्त्री-३५७-संपति.

द्र० कृद्धिशब्दः ।

* श्रयणशीला श्रीः ।

श्री-स्त्री-१५१२-शाभा, कान्ति.

- द्र० अभिख्याशब्दः ।
 * श्रयणशीला श्रीः स्त्रीलिङ्गः, “विद्युद्दृष्ट”-
 ॥५।२।८३॥ इति त्रिविधि निपात्यते ।
श्रीकण्ठ-पुं-१९५-शं३२.
 द्र० अद्रहासिनशब्दः ।
 * श्रीः शोभा कण्ठेऽस्येति श्रीकण्ठः, तथाहि
महाभारते—
 “इन्द्रेण तत् पुरा क्षिप्तं, वज्रं श्री कण्ठकाषिणा ।
 दग्धा कण्ठे तु तं पार्थ ! ततः श्रीकण्ठता मम ।
श्रीकण्ठसख-पुं-०-(प.)-दुभे२.
श्रीकर-पुं-२१९-(शे.६८)-विष्णु, नारायण.
 द्र० अच्युतशब्दः ।
श्रीखण्ड-त. -६४१-य-६१.
 द्र० गन्धसारशब्दः ।
 * श्रिया खण्डयतीति श्रीखण्डम् ।
श्रीगर्भ-पुं-२१९-(शे.६८)-विष्णु, नारायण.
 द्र० अच्युतशब्दः ।
श्रीगर्भ-पुं-७८२-(शे.१४८)-तत्सवार.
 द्र० असिशब्दः ।
(श्रीगुणसुन्दर)-पुं-३४-त्रीण दशपूर्वी.
(श्रीगुण)-पुं-३४-तवभां दशपूर्वी.
श्रीघन-पुं-२३४-सुगत, सुद्ध.
 द्र० अद्रयशब्दः ।
 * श्रिया योगविभूत्या घनो निबिडः, श्रिया घन
 इव वर्षिता वा श्रीघनः ।
श्रीघन-त. -४०६-(शे.१००)-दडी, गोरस.
 □ क्षीरज, दधि, गोरस, [मङ्गल्य शे.१००] ।
श्रीद्-पुं-१८०-दुभे२देव.
 द्र० इच्छावसुशब्दः ।
 * श्रियं ददातीति श्रीद्ः ।
श्रीधर-पुं-५१-गर्भ उत्स.ना ७भां लग.
 * मुक्तिश्रियं धरतीति श्रीधरः ।

- श्रीधर-पुं-२१५-विष्णु, नारायण.**
 द्र० अच्युतशब्दः ।
श्रीनन्दन-पुं-२२८-आभदेव.
 द्र० अङ्गजशब्दः ।
 * श्रिया लक्ष्म्या नन्दनः श्रीनन्दनः, रुक्मिण्याः
 श्रियोऽवतारत्वात् ।
श्रीपति-पुं-२१४-विष्णु, नारायण.
 द्र० अच्युतशब्दः ।
 * श्रियः पतिः श्रीपतिः, यौगिकत्वाद् लक्ष्मीनाथ
 इत्यादयः ।
श्रीपथ-पुं-९८७ राजभार्ग, धैरीरस्तो.
 द्र० असङ्कुलशब्दः ।
 * श्रिया उपलक्षितः पन्थाः श्रीपथः ।
श्रीपर्णी-स्त्री-११४३-सीवणुनुं वृक्ष.
 द्र० काश्मरीशब्दः ।
 * श्रीयुक्तानि पर्णान्यस्या श्रीपर्णी “पाककर्णपर्ण-
 वालान्तान्” ॥२।४।५५॥ इति डीः ।
(श्रीपर्याय)-त. -६४६-धर्मीग.
 □ लवङ्ग, देवकुसुम, श्रीसंज्ञ ।
श्रीफल-पुं-११३५-पीलीनुं जाड.
 द्र० बिल्वशब्दः ।
 * श्रीप्रदानि फलान्यस्येति श्रीफलः ।
श्रीमत्-पुं-३५७-(शे.२३)-सदमीवाणो.
 द्र० लक्ष्मणशब्दः ।
श्रीमत्-पुं-१३३५-(शे.१६६)-पोपट.
 द्र० कीरशब्दः ।
श्रीमत्कुम्भ-त. -१०४४-(शे.१६३)-सोनुं.
 द्र० अजुंनशब्दः ।
(श्रील)-पुं-३५७-लक्ष्मीवान.
 द्र० लक्ष्मणशब्दः ।
श्रीवत्स-पुं-४७-श्रीशीतलनाथ ल. तुं लां०त.
श्रीवत्स-पुं-२१८-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* श्रीवत्सो हृदि अस्थिति श्रीवत्सः ।

श्रीवत्स-पुं-२२२-विष्णुना हृद्य पर रहेलुं यिन् ।

* श्रिया युक्तो वत्सो वक्षोऽननेति श्रीवत्सः,
रोमावर्तविशेषः ।

श्रीवत्समृत्-पुं-२१९-विष्णु, नारायण्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* श्रिवत्सं विमतीति श्रीवत्समृत्, यौगिकत्वात्
श्रीवत्साङ्कः ।

(श्रीवत्साङ्क)-पुं-२१९-विष्णु, नारायण्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

श्रीवराह-पुं-२१९-(शे.७६)-विष्णु, नारायण्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

श्रीवास-पुं-६४८-गृगणतो धूप.

द्र० पायसशब्दः ।

* श्रियो वासः श्रीवासः ।

श्रीवृक्ष-पुं-१२३१-पीपला.

द्र० अन्त्यशब्दः ।

* श्रिया युक्ते वृक्षः श्रीवृक्षः ।

श्रीवृक्षकिन्-पुं-१२३६-श्रीवृक्षना यिन् इति
पङ्क्ति वेदी.

□ हृदकवार्धित् ।

* श्रीवृक्षको ल्यच्छनमस्त्यस्येति श्रीवृक्षकी ।

श्रीवेश-पुं-६४८-(शे.१३४)-गृगणतो धूप.

द्र० पायसशब्दः ।

श्रीसंज्ञ-न.-६४६-श्रीपर्वीग.

□ लवङ्ग, देवकुमुम, (श्रीपर्याय) ।

* श्रीसंज्ञं श्रीपर्यायमित्यर्थः ।

श्रुतकर्मन्-पुं-१२१-(शे.१५)-शनिग्रह.

द्र० असितशब्दः ।

श्रुतदेवी स्त्री-२४१-अस्त्वती देवी, वाणी.

द्र० गीर्वाणीशब्दः ।

* श्रुतस्य प्रवचनस्याऽधिष्ठात्री देवी श्रुतदेवी ।

श्रुतश्रवोऽनुज-पुं-१२१-(शे.१६)-शनिग्रह.

द्र० असितशब्दः ।

श्रुति-स्त्री-२४९-वेद.

□ स्वाध्याय, आम्नाय, छन्दस्, वेद ।

* श्रूयते इति श्रुतिः, “श्रादिभ्यः” ॥५।३।
९२॥ इति कितः ।

श्रुति-स्त्री-५७३-ज्ञान.

द्र० कर्णशब्दः ।

* श्रूयतेऽनया श्रुतिः, श्रादित्वात् कितः ।

(श्रुतिविकल)-पुं-४५४-अहेरे।

□ अकर्ण, एड, बधिर ।

श्रेणि-पुं-स्त्री-८९९-शिल्पीश्रीनो समुदाय.

* श्रीयते इति श्रेणिः पुंस्त्रीलिङ्गः, “कावावा-”
(उणा-६३४) इति णः ।

(श्रेणी)-स्त्री-१४२३-श्रेणी, आवली.

द्र० आलिशब्दः ।

(श्रेणि)-पुं-स्त्री-१४२३-श्रेणी, पङ्क्ति.

द्र० आलिशब्दः ।

* श्रीयते इति श्रेणिः, पुंस्त्रीलिङ्गः ।

श्रेणिक-पुं-७१२-भगधपति राग्न, श्रेणिक.

□ भम्मासार ।

* श्रेणीः कायतीति श्रेणिको भगधेश्वरः ।

श्रेणी-स्त्री-१४२३-श्रेणी, पङ्क्ति.

द्र० आलिशब्दः ।

* श्रीयते इति श्रेणिः, पुंस्त्रीलिङ्ग, इयां श्रेणी ।

श्रेयस्-पुं-२९-अगियाःमां तीर्थंकर ल.

□ श्रेयांस ।

* सकलभुवनस्यापि प्रशस्यतमत्वेन श्रेयान् ।

श्रेयस्-न.-७४-भोक्ष.

द्र० भक्षशब्दः ।

* अतिभ्येन प्रशस्यं श्रेयः “गुणाङ्गात्-” ॥७।३।

९॥ इतियसौ “शस्यस्य श्रः” ॥७।४।३४॥ इति
श्रादेशः ।

श्रेयस्-न.-८६-३६याणु, शुभ.

द्र० कल्याणशब्दः ।

* अतिशयेन प्रशस्यं श्रेयः ।

श्रेयस्-न.-१३७९-धर्म, पुण्य, सुकृत.

□ धर्म, पुण्य, वृष, सुकृत ।

* अतिशयेन प्रशस्यं श्रेयः ।

श्रेयस्-न.-१४३९-श्रेष्ठ, प्रधान

□ श्रेष्ठ, उत्तम, पुष्कल, 'अतिशोभन' ।

* अतिशयेन प्रशस्यं श्रेयः ।

श्रेयसी-स्त्री-११४६-६२३.

द्र० अमयाशब्दः ।

श्रेयांस-पुं-२७-अगियारमां तीर्थं कर लगवान.

* श्रेयांसावसावस्येति श्रेयांसः पृषोदरादित्वात्;

यथा- ।

गर्मस्थेऽस्मिन् केनाऽप्यानाक्रान्तपूर्वदेवताधिष्ठित-
तशय्या जनन्याक्रान्तेति श्रेयो जातमिति श्रेयांसः ।

श्रेयांस-पुं-२९-अगियारमां तीर्थं कर लगवान.

□ श्रेयस् ।

श्रेष्ठ-न.-१४३९-अत्यंत उत्तम, प्रधान.

□ श्रेयस्, सत्तम, पुष्कल, 'अतिशोभन' ।

* अतिशयेन प्रशस्यं श्रेष्ठम् ।

श्रोण-पुं-४५२-पांगणा.

द्र० पङ्कशब्दः ।

* "श्रोणं सङ्घाते" श्रोणतीति श्रोणः ।

श्रोणि-स्त्री-पुं-६०७-३६३.

द्र० ककुञ्चतीशब्दः ।

* श्रूयते किङ्किणीध्वनिरत्रेति श्रणिः पुंस्त्रीलिङ्गः
'कावा-' (उणा-६३४) इति णिः, श्रोण्यते संहनन्त
इति वा ।

श्रोत्र-न.-५७४-३।न.

द्र० कर्ण शब्दः ।

* श्रूयतेऽनेनेति श्रोत्रं "हुयर्भा-" (उणा-

४५१) इति त्रः ।

श्रोत्रिय-पुं-८१७-वेद गणुनांर प्राहाणु.

□ छान्दस ।

* छन्दोऽधीते इति श्रोत्रियः, "छन्दोऽधीते
श्रोत्रश्च" वा । ॥७१११७३॥ इत्यायः श्रोत्रादेशश्च ।

(श्रोत्रियसमाज)-पुं-१४१४-श्रोत्रियोनो समुदाय.

श्रोषद्-अ.-१५३८-देवाने अलिहान आपवामां
वपरातोशपद्.

□ वौषट्, वषट्, स्वाहा, स्वधा ।

* श्रूयते इति श्रोषद्, बाहुलकात् विवचन्तो
निपात्यन्ते, यथा-"अस्तु श्रोषद्" ।

श्लक्ष्ण-न.-१४२७-सूक्ष्म, आरंभ, श्रीकलुं.

□ सूक्ष्म, पेलव ।

* श्लिष्यते इति श्लक्ष्णम्, "भूमतृगुण-"

(उणा-१८६) इति साधुः ।

श्लथ-पुं-४९१-दीप्ता, शिथिल, दुर्भाग.

□ शिथिल ।

* श्लथयतीति श्लथः ।

श्लीघा-स्त्री-२७०-वप्राणु, प्रशंता.

द्र० अर्थवादशब्दः ।

श्लीपद्-न.-४६५-पुंस्त्री लघीपणो रोग.

□ पादवन्नाक ।

* श्लिपद् पदं येन श्लीपदं, पृषोदरादित्वात् ।

श्लील-पुं-३५७-वक्षमीवाणो.

द्र० लक्ष्मणशब्दः ।

* श्रियं लतीति श्लीलः, श्रीरस्यास्तीति वा
सिध्मादित्वाद्दलः, ऋषिडादित्वाद् रस्य लत्वम्, श्रीमान्
इत्यपि ।

श्लेष्मण-पुं-४६०-सणोप्यम, क्षेणो रोगी.

□ श्लेष्मल, कफिन् ।

* श्लेष्मा अस्यस्येति श्लेष्मणः, अङ्गादित्वादनः

श्लेष्मन्-पुं-४६२-३६.

द्र० कफशब्दः ।

* श्लिष्यति हृदयादौ इति श्लेषमा “मन्”-
(उणा-९११) इति मन् ।

श्लेषमल-पुं-४६०-अणोऽभ, झेनो रे०।।

□ श्लेषमण, कपिन् ।

* श्लेषमा अस्त्यस्यति श्लेषमलः, सिध्मादित्वात् ।

श्लेषमातक-पुं-११४४-भोटी गुंटी.

□ श्लेष ‘सेलु’ ।

* श्लिष्यति कफोस्मात् इति श्लेषमातकः, “श्लेष-
मातक”-(उणा-८३) इत्यातके निपात्यते, श्लेषमाणम-
ततीति वा ।

श्लोक-पुं-२७३-यश, धातिं.

द्र० अभिख्याशब्दः ।

* श्लोक्यते इति श्लोकः ।

श्वश्रयस-न. -८६-अश्रयाणु, शुल.

द्र० कल्याणशब्दः ।

* शोमन श्रयः श्वःश्रयसं, श्व आगामि श्रयो
वा “निसश्च श्रयसः” ॥३११२२॥ इत्यसमा-
सान्तः ।

श्वजीविका-स्त्री-८६६-सेवा, याडरी.

□ सेवावृत्ति, (सेवा) ।

* युन इव जीविका वृत्तिः परपिण्डोपजीवि-
त्वाद्धमेत्यर्थः ।

श्वदंष्ट्रा-स्त्री-११५६-गो०अ३.

द्र० गोकुशब्दः ।

* युनो दंष्ट्रैव श्वदंष्ट्रा, संज्ञाशब्दत्वात् “युनः”
॥३१२१०॥ इति दीर्घत्वाभावः ।

श्वदयित-न. -६२६-डाडुं.

द्र० अस्थिशब्दः ।

* युनो दयितं श्वदयितम् ।

श्वन्-पुं-१२८०-दूतरे.

द्र० अस्थिमुत्तशब्दः ।

* श्वयतीति श्वा “श्वन्मातरि”-(उणा-९०२)
इत्यनि निपात्यते । शेषश्चात्र- “युनि क्रौधी रखापाथी,
शिवारिः सूचको रुहः । वनंतपः स्वजातिद्विद्,
कृतज्ञो भल्लहश्चतः ॥ दीर्घनादः पुरोगामी,
स्यादिन्द्रमहकामुकः । मण्डलः कपिलो ग्रामभृगश्चेन्द्र-
महोऽपिच ॥”

श्वपच-पुं-९३३-यां०अ.

द्र० अन्तावसायिन्शब्दः ।

* श्वानं पचतीति श्वपचः, लिहादित्वाद्च ।

श्वभ्र-न. -१३६४-छिद्र, थिल, आडोइं.

द्र० अगाधशब्दः ।

* श्वयतीति श्वभ्रं “खुरधुर”-(उणा-३९६) इति
रे निपात्यते, श्वभिर्भ्रान्तमिति वा ।

‘श्वभ्र’-न. -१३६४-आडोइं.

द्र० अगाधशब्दः ।

श्वयथु-पुं-४६८-सो०ने.

□ शोथ, शोफ ।

* श्वयति अनेनेति श्वयथुः, पुल्लिङ्गः, द्वित्वाद्दथुः ।

श्वशुभ्र-पुं-५५९-पति के पतिना पिता, ससरे।

* सुशोभनमश्नुते, अश्नाति वा श्वशुभ्रः, “श्वशु-
रुकुन्दर”-(उणा-४२६) इत्युरे निपात्यते ।

श्वशुर-पुं-५६०-साशु ससरे अ०ने.

□ श्वश्वशुर ।

* श्वशुरश्च श्वशुश्च द्वौ “श्वशूरः श्वशुभ्यां वा”

॥३११२३॥ इत्येकशेषः ।

श्वशू-स्त्री-५५९-पति के पत्नी नी माता, साशु.

* श्वशुरस्य भार्या श्वशूः, “नारीसखी”-॥२१४।
७६॥ इत्युङि निपात्यते ।

श्वशूश्वशुर-पुं-५६०-साशु ससरे अ०ने.

□ श्वशुर ।

श्वस्-अ. -१५४१-आवते द्विषस, आवती अल.

* श्वसितीति श्वः, अनन्तरागामिदिनम्, यथा

“अद्य श्रो वा भविष्यति ।”

श्वस्-अ.-१५४२-(शे.२०२)-आवती क्षले, परम द्विवसे.

[परश्वस् शे.२०२] ।

श्वसन-पुं-१०६-वायु.

द्र० अनिलशब्दः ।

* श्वसन्त्यनेनेति श्वसनः ।

श्वसित-न.-१३६८-श्वस, श्वससेवाती क्रिया.

श्वस ।

* श्वसनं “कलीवे” ॥५।३।१२३॥ इति भावे क्ते श्वसितम् ।

श्वान-पुं-१२७९-द्रुतरे.

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

* शोभन आनः प्राणोऽस्या श्वानस्तालकादिः ।

श्वापद्-पुं-१२१६-दिंसड पशु.

व्याल ।

* घुनः परमिवपदमस्येति श्वापदः “घुनः” ॥ ३।२।९०॥ इति दीर्घत्वम् ।

श्वविध-स्त्री-१२९६-शापुडी.

शल्य, शल्ल, शल्यक ।

* श्वानं विश्वतीति श्वचित् “धच्युपसर्गस्य-” ॥३।२।८६॥ इति दीर्घः ।

श्व्वास-पुं-५७-डमण गेवो सुगंधी श्वस होयते. तीर्थं क्षरो ३४ पैकी श्रीन्ने अतिशय.

* श्वस उच्च्वासनिश्वासम् ।

श्व्वास-पुं-१३६८-श्व्वास.

श्वसित ।

* श्वसनं श्व्वासः ।

श्व्वासप्रश्वासरोधन-न.-८३-प्राणायाम, प्राणो-ने शोडवानी क्रिया, ८ पैकी योगनं ४ शुं अंग.

प्राणायाम, प्राणायम ।

* सत्यासने बाह्यस्य वायोराचमनमिति श्व्वासः, कोष्ठस्य वायोर्निःश्वसनं प्रश्वासः, तयो रोधनं गतिच्छेदः ।

श्व्वासहेति-स्त्री-३१३-निद्रा, उं ध

द्र० तन्द्राशब्दः ।

* श्व्वासा हेतयोऽस्यामिति श्व्वासहेतिः, अयं सुप्तवाचकः इत्यन्ये ।

श्वित्र-न.-४६६-घोणो डोड रोग.

पाण्डुर. (श्वेत), कुष्ठ ।

* श्वेतते इति श्वित्रं “ऋज्यजि-” (उणा-३८८) इति किद् रः ।

श्वेत-न.-४०९-सरभा लागना पाएली वाणुं दडी.

(श्वेतस) ।

* श्वेतते इति श्वेतम्, श्वेतसमित्यपि ।

श्वेत-न.-१०४३-३पुं.

द्र० कलघौतशब्दः ।

* श्वेतते इति श्वेतम्, सिताद्यपि ।

श्वेत-पुं-१३०२-सईद.

द्र० अङ्गुनशब्दः ।

* श्वेतते इति श्वेतः ।

श्वेत-पुं-१२०६-(शे.१७४)-डोडी.

द्र० कपर्दशब्दः ।

(श्वेत)-न.-४६६-घोणोडोड रोग.

श्वित्र, पाण्डुर, कुष्ठ ।

श्वेतकोलक-पुं-१३४६-सईरी, सईद भन्ण.

प्रोष्ठिन, शफर ।

* श्वेतः कोल उस्सङ्गोऽस्येति श्वेतकोलकः ।

श्वेतगज-पुं-१७७-धन्द्रो अशेषु दाथी.

द्र० अभ्रमातङ्गशब्दः ।

* श्वेतश्वासौ गजश्च श्वेतगजः ।

‘श्वेतगश्त्’-पुं-१३२५-डंस.

* द्र० चक्रार्णशब्दः ।

श्वेतद्युति-पुं-१०५-अन्द्रमा.

द्र० अत्रिदृजशब्दः ।

* श्वेताः द्युतयो यस्य स श्वेतद्युतिः यौगिकत्वात् सितांशुः ।

(श्वेतपत्ररथ)-पुं-२१२-अदा।

द्र० अजशब्दः ।

श्वेतपिङ्ग-पुं-१२८५-सिं०।

द्र० इमारिशब्दः ।

* श्वेतश्रामौ पिङ्गश्च श्वेतपिङ्गः ।

श्वेतमरिच-पुं-११३४-सिं० सरगवो।

* श्वेतानि मरिचतुल्यानि फलान्यस्येति श्वेतमरिचः ।

श्वेतरक्त-पुं-१३९५-युवापी रंग।

□ पाठ्य ।

* श्वेतश्रामौ रक्तश्च श्वेतरक्तः ।

(श्वेतरस) न.-४०९-सरभा लागना पाणी-वाणुं दडी।

□ श्वेत ।

श्वेतरूप्य-न.-१०४२-(शे. १६१)-कलध, सीसुं।

द्र० आलीनशब्दः ।

श्वेतवाजिन-पुं-१०४-यन्द्रमा।

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

* श्वेतवाजी मितश्वः ।

श्वेतवाहन-पुं-१०५-(शे. ११)-यन्द्रमा।

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

श्वेतसर्षप-पुं-११८०-धौणो सरसव।

□ सिद्धार्थ ।

श्वेतह्य-पुं-७०९-अर्जुन।

द्र० अर्जुनशब्दः ।

(श्वेताश्व)-पुं-१०४-यन्द्रमा।

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

श्वोवसीयस-न.-८६-कत्याण, शुभ, लावी शणे
थनार मंगल।

द्र० कत्याणशब्दः ।

* वसुमच्छन्दादीयसौ मतोरन्त्यस्वरादेश्च लोपे
वसीयः, शोभनं वसीयः, श्वोवसीयसं, अ आगामि वसीयो
वा “श्वो वसीयसः” ॥७३॥१२१॥ इत्यत्समासात् ।

‘प’

पदकर्मन्-पुं-८१२-यजन-याजन, अध्ययन-अध्या-
पन, दानयने प्रतिशब्द ऐक कर्मां आसकत रते-
नार थोदाण्यु।

द्र० अग्रजशब्दः ।

* पङ्-अध्ययनम्, अध्यापनम्, यजनम्, याज-
नम्, दानम्, प्रतिग्रहश्चेति कर्माण्यस्येति पदकर्म ।

(पदचरण)-पुं-१२१२-लभरो।

द्र० अलिशब्दः ।

पदपदी-स्त्री-१२०८-शू।

□ युक्ता ।

* पदपादा अस्याः पदपदी “नुसङ्ख्यात्”
॥७३॥१५०॥ इति पादभावे “वा पादः” ॥२१४६॥
डीः ।

(पडंद्भि)-पुं-१२१२-लभरो।

द्र० अलिशब्दः ।

पडङ्क-न.-५६४-(शे. ११८)-शरीर।

द्र० अङ्गशब्दः ।

पडङ्गजित्-पुं-२१९-(शे. ६६)-विषय, नारायण्यु।

द्र० अच्युतशब्दः ।

पडङ्गी-स्त्री-२५३-वेदना ६ अंगो।

पडभिन्न-पुं-२३३-शुद्ध, सुगत।

द्र० अद्वयशब्दः ।

* दिव्यं चक्षुः, दिव्यं श्रोत्रं, पूर्वनिवासानुस्मृतिः,
परचित्तज्ञानं, आश्रवधयः, ऋद्धिश्चेति पङ् अभिज्ञा अस्ये-
तिपडभिन्नः ।

पङ्गव-न.-१४२४-पशुभ्योऽनुं पङ्क अनावावा माटे
पशुवायक शब्दयो लगाडतोशब्द जे मडे हस्तिपङ्गवम्.

* पशुनामभ्यः परं पङ्क्त्वं वाच्यं पङ्गवमिति
प्रशुज्यते, यथा-हस्तिनां पङ्क्त्वम् हस्तिपङ्गवम्, “पङ्क्त्वं
पङ्गवः” ॥७।१।१३५। इति पङ्गवप्रत्ययः ।

पङ्गज-पुं-१४०१-सातभो स्वर.

* पङ्गभ्यो जायते इति पङ्गजः, यद् व्याडिः
“कण्ठादुत्तिष्ठते व्यक्तं पङ्गजःपङ्गभ्यस्तु जायते ।
कण्ठोरस्ताख्यनासाभ्यो, जिह्वाया दशनादपि ॥”

पङ्गविन्दु-पुं-२१५-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* पङ्ग विन्दवो लाञ्छनभूता अस्म्येति पङ्गविन्दुः ।

पङ्गस-न.-१०७०-(शे १६५)-पापी.

द्र० अप्शब्दः ।

पङ्गसासव-पुं-६२०-सखातु

द्र० अमिसंभयशब्दः ।

* पण्णां मधुरादीनां रसानामासवः इति पङ्ग-
रसानासवः ।

पण्ड-पुं-न.-१११०-वन, ङंगल.

द्र० अटवीशब्दः ।

* सन्यते मेध्यते इति पण्डं पुं क्लीबलिङ्गः,
बाहुलकात् सत्त्वाभावे “पञ्चमाङ्कः”-(उणा-१६८)
इति डः ।

पण्ड-पुं-१२५९-सांठ, आभसे.

द्र० इट्चरशब्दः ।

* सनोति सनति वा पण्डः, “पञ्चमाङ्कः”-(उणा-
१६८) इति डः, बाहुलकात् सत्त्वाभावः, षण्डोऽपि ।

पण्ड-पुं-१९६-शं डर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

* ऋषिभिः शापेन पातितलिङ्गत्वात् पण्डः, यद्
वामनपुराणे-

“ततस्तमृषयो दृष्ट्वा, भार्गवाङ्गिरसो मुने !
क्रोधभासोऽश्रुवन् सर्वे, लिङ्गोऽस्य पततां भुवि ॥”

पण्ड-पुं-५६२-नपुंसक.

द्र० क्लीबशब्दः ।

* सनतीति पण्डः, “शमिपणिभ्यां-” (उणा-
१७९) इति ङ बाहुलकात् सत्त्वाभावः “शण्डः”
इत्यमरः, “शण्डः” इत्यन्ये ।

पण्ड-पुं-७२८-अंतःपुरनो रक्षक, नपुंसक.

□ वर्षपर ।

* पण्डो नपुंसकोऽत एवान्तःपुरपालकः ।

पण्डतिल-पुं-११८०-उगी न शके तेवा तव.

□ तिलपिञ्ज, तिलपेज ।

* पण्डो निष्फलस्तिलः पण्डतिलः ।

पण्मुख-पुं-४२-श्री विभक्तनाथ लखान ना
शासन देव.

* पण्मुखान्यस्येति पण्मुखः ।

पण्मुख-पुं-२०९-अति देय, शं डरनो पुत्र.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

* पङ्ग मुत्थान्यस्येति पण्मुखः, अग्निपत्नीनां पण्णां
स्तनपानत्वात् ।

पण्टिक-पुं-११६८-साडी योआ, पोतानी भेजे
पाडे तेवा योआ.

□ गर्भवाकिन् ।

* षष्टिगत्रेण पच्यते इति षष्टिकः, “यवयवक-
षष्टिकाद्यः” ॥७।१।८१॥ इत्यत्र षष्टिकेति निर्देशात्
साधुः ।

(षष्टिक)-पुं-१२०१-शीजभांथी उ.प.न.

षष्टिक्य-न.-९६६-साडी योआ यथ शके तेवुं
भेतर.

* षष्टिका षष्टिगत्रेण पच्यमाना व्रीह्यस्तेपां
क्षेत्रे षष्टिक्यं, “यवयवकषष्टिका-” ॥७।१।८१॥
इति यः ।

षष्टिहायन-पुं-१२१८-(शे-१७६)-दाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

पण्डवाह्-पुं-१२६०-७ वर्षनी उभरनो ७७ वही शडे तेवो अण्ड.

□ युगपाश्र्वंग ।

* पञ्चमं पण्डं वा वर्षं बहतीति पण्डवाह्, पृषोदरादित्वात् ।

पण्ठी-स्त्री-२०५-(शे.५०)-पावती

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

पाण्मातुर-पुं-२०८-धाति'डेय.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

* पाणां मातृणामपत्यमिति पाण्मातुरः ।

पिङ्ग-पुं-३३१-विद्, व्यक्रियारी.

□ पल्लवक, विट ।

* सेटनं सिट् अनादरः, सिट् गायति गच्छतीति वा पिङ्गः, पृषोदरादित्वात् पल्लवम् ।

पोडत्-पुं-१२६३-७ दांत वाणो अण्ड.

* पड् दन्ता अस्येति पोडत्, "एकादशपोडश"-

॥३।२।९।१॥ इति साधुः ।

पोडशार्चिन्-पुं-१२०-शुद्ध.

द्र० उदानमशब्दः ।

* पोडशार्चिसोऽस्येति पोडशार्चिः ।

पोडशावर्त-पुं-१२०५-शंभ.

द्र० कम्बुशब्दः ।

* पोडश आवर्ता अस्येति पोडशावर्तः ।

पोडशांहि-पुं-१३५२-अर्यलो.

द्र० कर्कटशब्दः ।

* पोडश अंह्योऽस्येति पोडशांहिः ।

प्टीवन-न.-१५२१-थू'क्षुं.

द्र० थू'क्षुतशब्दः ।

* प्टीव्यते इति प्टीवनम्, "प्टिवमिवोऽनटि वा"

॥४।२।१२२॥ इति दीर्घत्वम् ।

प्टेवन-न.-१५२१-थू'क्षुं.

द्र० थू'क्षुतशब्दः ।

* प्टीव्यते इति प्टेवनम्, "लवोरुपान्त्यस्य"

॥४।३।४॥ इति गुणः ।

प्ट्यूत-न.-१५२१-थू'क्षुं.

द्र० थू'क्षुतशब्दः ।

* प्टीव्यते इति प्ट्यूतम्, भावे क्तः ।

'स'

संयत्-न.-स्त्री-७९६-युद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

* संयत्तन्ते संयच्छन्ति वाऽत्रेति संयत् क्लीब-
लिङ्गः, अमरस्तु-"स्त्रियां संयत्" इत्याह ।

संयत्-पुं-४३९-अ'धायेवो डेटी.

द्र० क्लीयितशब्दः ।

* संयम्यते स्मेति संयतः ।

संयमनी-स्त्री-१८६-यभनगरी.

* संयम्यते प्राणिनोऽस्यामिति संयमनी ।

संयुग-न.-पुं-७९९-युद्ध.

द्र० अनीकशब्दः ।

* संयुज्यन्तेऽत्रेति संयुगां पुं'क्रीयलिङ्गः, स्थादि-
त्वात् के न्यङ्क्वादित्वात् गत्वं, सङ्गता रथयुगा अत्रेति
वा ।

अ. ९२

'संयोगित'-पुं-१४८५-वे'डायेकुं.

□ संयोजित, उपाहित ।

संयोजित-पुं-१४८५-वे'डायेकुं.

□ उपाहित, संयोगित ।

* संयोज्यते स्मेति संयोजितः ।

संरम्भ-पुं-१४९९-अह'कार, आड'यर, भूत नो
आवेश.

□ आवेश, आरोप ।

* संरम्भणं संरम्भः ।

संरव-पुं-१४००-शुद्ध, ध्वनि.

द्र० आरवशब्दः ।

* संरवणं संरवः ।

संलय-पुं-३१३-निदा, उ'ध, तन्दा.

द्र० तन्द्राशब्दः ।

* संलीयन्ते इन्द्रियाण्यत्रेति संलयः ।

संलाप-पुं-२७५-परस्पर न्यायपूर्वकं वातं करवीते ।

□ संकथा, अन्योक्ति ।

* संमुक्त्वा लपनं संलापः ।

संवत्-अ.-१५३५-व२२।

* संवदतीति संवत् "संश्चद्"- (उणा-८८२)

इति निपात्यते, यथा विक्रमसंवत्, सिद्धहेमकुमार-
संवदिति ।

संवत्-स्त्री-१५०-(शे.२६)-व२२।

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

संवत्सर-पुं-१५९-व२२।

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

संवनन-न.-१४९८-वशीकरण।

□ वशक्रिया, (वशीकरण) ।

* सभन्ताद् वन्यते सेव्यते वाऽनेनेति संवननम् ।

संवर-पुं-३६-स्त्री अभिनन्दन स्वाभीना पिता ।

* संवृणोतीन्द्रियाणि इति संवरः ।

संवर-पुं-५५-आवती आवीशी ना अकार भा
तीर्थंकर ।

* संवर आश्रवनिरोधोऽस्त्यस्येति संवरः ।

संवर-पुं-९६५-सेतु, पूष, अध, पाण ।

द्र० आलिशब्दः ।

* संवृणोति जलमिति संवरः ।

संवर-न-१०६९-पाणी ।

द्र० अपशब्दः ।

* संवृणोतीति संवरम् ।

संवर्त-पुं-१६१-प्रलयकाण, क्षय ।

द्र० कल्पशब्दः ।

* संवर्तते जगदत्रेति संवर्तः ।

संवर्तक-न.-२२५-याणदेव नुं दण ।

* संवर्तयति संहरति शत्रुमिति संवर्तकम् ।

संवर्तक-पुं-११००-वडवानल, समुद्रभां थतो
अग्नि ।

द्र० अश्वगिनशब्दः ।

* संवर्तयतीति संवर्तकः ।

संवर्तिका-स्त्री-११६६-कमल वगेरे नुं नपुं
पांठुं ।

□ (नवदल, शरयन्त्रिक) ।

* संवर्तयति वेष्टयतीति संवर्तिका ।

संवमथ-पुं-९६१-गाम ।

द्र० उपमथशब्दः ।

* संवमतीति संवमथः ।

संवाहक-पुं-४९२-अंगभर्तनं करनार ।

□ अङ्गमदं ।

* संवाहयज्ञानीति संवाहकः ।

संविद्-स्त्री-२७८-अंगीकार, स्वीकार ।

द्र० अङ्गीकारशब्दः ।

* संवेदनं संवित् ।

संवित्-स्त्री-३०९-दंशयेत्, आच्छादित थयेत् ।

द्र० उपलब्धिशब्दः ।

* संवेदनं संवित्तिः ।

संवीत-न-१४७६-दंशयेत्, आच्छादित ।

द्र० अन्तर्हितशब्दः ।

* 'ध्याग् संवरणं-संवीयते इति संवीतम्,
"यजादिवचेः किति" ॥५११७९॥ इति श्रुत्
"दीर्घमवोऽस्त्यम्" ॥४११०३॥ इति दीर्घः ।

संवृत-न-१४७६-दंशयेत्, आच्छादित थयेत् ।

द्र० अन्तर्हितशब्दः ।

* संव्रियते इति संवृतम् ।

संवृत-पुं-१८८-(शे.३६)-वशदेवता, वलदेवता ।

द्र० अर्णवमन्दिरशब्दः ।

सवेग-पुं-३२२-शीघ्रता, वितावण ।

द्र० आवेगशब्दः ।

* संवेजनं संवेशः ।
संवेश-पुं-३१३-निद्रा, तंद्रा, शोध.
 द्र० तन्द्राशब्दः ।
 * संविशतीन्द्रियाण्यत्रेति संवेशः ।
संवेशन-न.-५३७-मैथुन, कामक्रोडा.
 द्र० कामकेशिभ्यः ।
 * संविशन्त्यङ्गान्यर्थात् संवेशनम् ।
संव्यान-न.-६७१-श्रीदवानुं वस्त्र, उत्तरीय वस्त्र.
 प्रच्छादन, प्रावरण, उत्तरीयक ।
 * संवीयतेऽनेनेति संव्यानम् ।
संशप्तक-७०५-युद्धे थी पाठो नदि इरनार.
 युद्धाऽनिर्वर्तितम् ।
 * संशपन्ति, पठयमानान् सशपथं युद्धयन्ते वा संशप्ताः, के संशप्तकाः ।
संशय-पुं-१३७५-संशयः, संशय.
 संदेह, द्रापय, आशय, चिन्तिकाया ।
 * संशयने संशयः, समन्ततः शंते आत्माऽग्निमन्विति वा ।
संशयानामसम्भव-पुं-६६-संशय विनानीप्रभुनी वाष्पिनी ११ भोगुल्यु.
 * संशयानामसम्भवेऽसन्दिग्धत्वम् ।
संशयालु-पुं-४४५-संशयवाणो, शंकाशील.
 संशयितृ, [सांशयिक शि.३१] ।
 * संशयशीलः संशयालुः, "शीङ्"-[५।२।३७। इत्यालुः, सांशयिकोऽपि ।
संशयितृ-पुं-४४५-संशयवाणो, शंकाशील.
 संशयालु, [सांशयिक शि.३१] ।
संशित-न.-१४९१-सारी शंते निश्चितं अशयेकुं.
 मुनिश्चित ।
 * संशयति स्मेति संशितम् ।
संश्रव-पुं-२७८-स्वीकार, अंगीकार.
 द्र० अङ्गीकारशब्दः ।
संश्रुत-न.-१४८९-स्वीकारेकुं.
 द्र० अङ्गीकृतशब्दः ।
 * संश्रुयते स्मेति संश्रुतम् ।

संश्लेष-पुं-१५०७-आविंशतं करयुंते.
 द्र० अङ्कपालीशब्दः ।
 * संश्लेषणं संश्लेषः ।
संसक्त-न.-१४५१-साथे वाजेकुं, आंतरा रक्षित.
 द्र० अनन्तरशब्दः ।
 * संसजति स्मेति संसक्तम् ।
संसक्त-न.-१४७१-निरंतर, नित्य, अशय.
 द्र० अजस्रशब्दः ।
 * संसजति स्मेति संसक्तम् ।
संसद्-स्त्री-४८१-सभा.
 द्र० आस्थाशब्दः ।
 * संभूय सौदन्त्यस्था इति संसत्, संसदादित्वात् क्विप् ।
संसरण-न.-१४७७-संश्रमणः.
 द्र० असंश्रुतशब्दः ।
 * संभयक् संस्रत्यर्थात् संसरणम् ।
(संसारिन्)-पुं-१३६६-संशरी ७व.
 द्र० असुमतृशब्दः ।
संसिद्धि-स्त्री-१३७७-स्वल्प, स्वभाव.
 द्र० आत्मनशब्दः ।
 * संसिद्ध्यत्यनया इति संसिद्धिः ।
संस्कार-पुं-१३७३-पूर्वना संस्कार, वारणा.
 वाचना, भावना ।
 * संस्क्रियतेऽनेनेति संस्कारः ।
संस्कारवर्जित-पुं-८५४-संस्कारहीनं आदित्यु.
 व्रात्य ।
 * संस्कारोऽत्रोपनयनं तेन वर्जितः ।
संस्कारवत्य-न.-६५-संस्कृतादि लक्षण्य वाणी, प्रभुनी वाष्पिनी ३५ पैडी पहडो गुल्यु.
 * संस्कारवत्यं संस्कृतादिलक्षणयुक्तत्वम् ।
संस्कृत-पुं-३४५-शास्त्रे हि तत्त्वोतो संस्कारी.
 व्युत्पन्न, प्रहत, क्षुण्ण ।
 * शास्त्रादिना संस्क्रियते स्मेति संस्कृतः ।
(संस्कृत)-न.-२८५-संस्कृत भाषा.

संस्तर-पुं-६८२-पांडडा वजैरेनी शय्या.

□ संस्तर, [प्रस्तर-शि.५४] ।

* समन्तार्चीर्यते इति संस्तरः, पल्लवादिरचिता शय्या, प्रस्तरोऽपि ।

संस्तर-पुं-८२०-यत्.

द्र० अभ्वरशब्दः ।

* संस्तीर्यन्ते दर्मा अत्रेति संस्तरः, "पुंनाग्नि-"

॥५।३।१३०॥ इति वः ।

संस्त्व-पुं-१५१३-परिचय, ओष्णभाष्.

□ परिचय ।

* संगतं स्तवनमिति संस्त्वः ।

संस्त्याय-पुं-९९१-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* संस्त्यायन्त्यत्रेति संस्त्यायः ।

संस्था-स्त्री-३२३-भृत्यु.

द्र० अत्ययशब्दः ।

* संस्थानं संस्था ।

संस्था-स्त्री-७४४-भर्थादा, न्यायभार्गभां रक्षेयुं ते.

□ मर्यादा, धारणा, स्थिति ।

* संतिष्ठतेऽनया इति संस्था ।

संस्थान-त. -९८६-अेक, चाररस्ता अेकडा थाय तेपुं स्थान.

□ चतुष्पथ, चतुष्क ।

* संतिष्ठन्तेऽत्रेति संस्थानम् ।

संस्थान-त. -१५१६-आकार, अवयवोनी रयना.

□ संनिवेश ।

* संस्थितिः संस्थानम् ।

संस्थित-पुं-३७३-भरेलो, भृत्यु थयेव.

द्र० उपगतशब्दः ।

* संतिष्ठते स्मेति संस्थितः ।

संस्फोट-पुं-७९९-(शि. ७०)-युद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

संस्फोट-पुं-७९६-युद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

* संस्फुटन्त्यत्र कातरहृदयानि इति संस्फोटः, संस्फोट इत्यन्ये, स्फोट इति भरतः ।

सहत-त. १४७२-भञ्ज्युत आंधि, द्द संधयत्.

□ हृदसन्धि ।

* संहन्यते इति संहतम् ।

संहतल-पुं-५९६-(शि. ४७)-डाया अने नभया अने हाथनी हथेणा बेगी करी ते.

□ सिंहतल ।

संहति-स्त्री-१४११-सम्बद्ध, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* संहननं संहतिः ।

संहनन-त. -५६३-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* संहन्यतेऽङ्गान्यत्रेति संहननम् ।

संहर्ष-पुं-१५१५-हरिर्षा, स्पर्षा.

□ स्वर्द्धा, [मङ्गर्ष शि. १३६] ।

* संहर्षणं संहर्षः, संवर्षोऽपि ।

संहार-पुं-१६१-प्रलयकाण, क्षय.

द्र० कव्यशब्दः ।

* संहियते प्रलीयते क्षीयते जगदत्रेति संहारः ।

संहृति-स्त्री-२६१-धृत्वा अे उरेवो पाकार.

□ (सदशाह्वया) ।

* संभूय ह्वानं संहृतिः, सदशाह्वया इति भागुरिः ।

सकल-त. -१४३३-सभस्त, अथुं.

द्र० अगण्डशब्दः ।

* सह कलाभिर्मानैर्वर्तते इति सकलम् ।

सकृत्प्रज-पुं-१३२१-डागो.

द्र० अन्यभृत्शब्दः ।

* सकृदेकवारं प्रजायते इति सकृत्प्रजः, सकृत् प्रजाऽपत्यमस्य वा ।

सक्तु-पुं-त. -४०१-धाएीनुं थूणुं, साथवो.

धानाचूर्णं ।

* पचिसेचनं, सच्यन्त इति सक्तवः, पुंक्लीब-
लिङ्गः, एकवचनान्तोऽप्ययम्, “कृसिकम्पमि-”
(उणा-७७३) इति तुन् ।

सक्तुक-पुं-११९८-वन्त्प्रति वन्त्य स्थावर विप.
द्र० अङ्कोल्लसारशब्दः ।

* सक्तुप्रतिकृतिः सक्तुकः, सक्तुवच्चूर्णाभवन्-
त्वात् ।

सक्थि-न.-६१३-साथण.

उरु ।

* सजति मांसिन इति सक्थि क्लीबलिङ्गः,
“वीसञ्ज्य-” (उणा-६६९) इति कित् थिः ।

सखि-पुं-९ (प.)-मित्रवायक शब्द अनावन्तर शब्द
दा. त. वायुसथ.

सखि-पुं-७३०-मित्र.

द्र० मित्रशब्दः ।

* सनोति सनति वा सखा “सनेर्हस्विः”
(उणा-६२५) इति डस्विः ।

सखी-स्त्री-५२९-साहेवी, सहयरी.

वयस्या, आलि, सध्रीची ।

* सनुते इति सखी, “सनेर्हस्विः”-(उणा-
६२५) “नारीसखी-” ॥२।१।७६॥ इति डीः ।

सख्य-न.-७३०-मित्रायारी, दोस्ती.

द्र० अजयशब्दः ।

* सख्युर्भावः कर्म वा सख्यं “सखिवणिग्दूताद्-”
॥७।१।६३॥ इति यः ।

सगर-न.-६९२-भीष्म यक्षवतीं.

सुमिवम् ।

* सहते सर्वमिति सगरः, “जटर-” (उणा-
४०३) इत्यरे निपात्यते ।

सगर्भ-पुं-५५१-सगोभाध.

द्र० भ्रानुशब्दः ।

* समानो गर्भोऽस्येति सगर्भः “समानस्य”-
॥३।२।१४९॥ इति सभावः “सगर्भ्यः” इत्यमरः ।

सगर्भ्य-पुं-५५१-(शि. ४४)-सगोभाध.

द्र० भ्रानुशब्दः ।

सगोत्र-पुं-५६१-स्वजन, ओक गोत्रनो दुट्टंथी.

द्र० ज्ञातिशब्दः ।

* समानं गोत्रमस्येति सगोत्रः “समानस्य
भर्मादिपु” ॥३।२।१४९॥ इति सभावः ।

सग्धि-स्त्री-४२५-साथे वभवुं ते.

सहभोजन ।

* सह जग्धिर्भोजनं सग्धिः, स्त्रीलिङ्गः,
पृषोदगदित्वात् ।

सङ्कट-पुं-१५०४-गीरही, सांडडुं.

सम्बाध ।

* संकीर्णःसंकटः, “संप्रोक्तः-” ॥३।१।२५॥
इति कटः ।

सङ्कथा-स्त्री-२७५-परस्पर न्यायपूर्वक वात
क्षरी ते.

संलाप ।

* संमुखं कथनं संकथा “भीषिभूषि-”
॥५।३।१०९॥ इत्यङ् ।

सङ्कर-पुं-१०२६-क्षयशे, पूंजे.

अवकर ।

* समुह्य कार्यतेऽसौ इति सङ्करः ।

सङ्कर्षण-पुं-२२४-अणदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* संकर्षति यमुनामिति संकर्षणः ।

सङ्कलित-पुं-१४८५-सरवाणे, संग्रह करेव.

संगट्ट ।

* संकलयते स्मेति संकलितः ।

सङ्कल्प-पुं-२२९-अमनी योनि, उत्पत्ति.

सङ्कल्प-पुं-१३७०-मननो व्यापार, निश्चय,
प्रतिज्ञा.

[विकल्प-शि. १२४] ।

* संकल्पनं संकल्पः मनसो व्यापारः, विकल्पो-
ऽपि ।

(सङ्कल्पयौनि)-पुं-२२९-अभदेव.

द्र० अह्माजशब्दः ।

सङ्कसुक-पुं-४३७-अस्थिर, यथण, अनित्य.

अस्थिर ।

* संकसतीति संकसुकः, "सावित्र्यां कसेः"-
(उणा-५२) इत्युकः ।

सङ्काश-पुं-१४६२-समान, तुल्य.

द्र० उपमाशब्दः ।

* संकाशते इति संकाशः यथा-
काशसंकाशाः केशाः ।

सङ्कीर्ण-त-१४७२-शीघ्रोष्णीय, सांक्षुं.

सङ्कुल, आकुल, कीर्ण, आर्काणं ।

* संकीर्णते इति सङ्कीर्णम् ।

सङ्कुचित-त-११२९-गिऽथेयुं पुं'प.

निद्राण, मीलित, मुद्रित ।

* संकोचति स्मृति संकुचितम् ।

सङ्कुल-त-२६१-पूर्वापर विशद वयन.

क्लिष्ट ।

* संकुलं अन्योऽन्यविरुद्धम् । यथा—
"अन्धो मणिमुपाविध्यद्, तमनङ्गुलिगसदत् ।
तमश्रीवः प्रत्यमुञ्चत्, तमजिह्वोऽभ्यपूजयत् ॥"

सङ्कुल-त-१४७२-शीघ्रोष्णीय, सांक्षुं, व्याप्त.

सङ्कीर्ण, आकुल, कीर्ण, आर्काणं ।

* संकोलति निरन्तराभवतीति सङ्कुलम् ।

सङ्कोच-त-६४५-(शि. ५१)-देशर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

सङ्कोचपिशुन-त-६४५-देशर.

द्र० कश्मीरजन्मनशब्दः ।

* संकोचस्य पिशुनं सूचकं संकोचपिशुनं,
संकोचं पिशुनं चेति द्वयमऽपि ।

संक्रन्दन-पुं-१७१-धन्.

द्र० अव्युताग्रजशब्दः ।

* संक्रन्दयत्यस्त्रीः इति संक्रन्दनः ।

संक्रम-पुं-त-१५१७-विडटभार्ग.

संक्राम, दुर्गसंचर ।

* संक्रामन्त्यनेनति संक्रमः "मोऽक्रमि-"
॥४३१५२॥ इति वृद्धिनिषेधः पुं'कलीबलिङ्गोऽयम् ।

संक्राम-पुं-त-१५१७-विडट भार्ग.

संक्रम, दुर्गसंचर ।

* संक्रामन्त्यनेनति संक्रामः, घञि बाहुलकाद्
वृद्धिः ।

संक्षेप-पुं-१४३२-टुं'कवुं, टुं'कालु.

समाप्त, समाहार, संग्रह ।

* संक्षेपणमिति संक्षेपः ।

सङ्ख्य-त-पुं-७९६-युद्ध.

द्र० अनीकशब्दः ।

* संचक्षतेऽत्र सङ्ख्यं पुं'कवीबलिङ्गः, "चक्षो
वाचि" ॥४१४१४॥ इति ख्यादेशः ।

सङ्ख्या-स्त्री-८७२-अेक, गे, त्रणु आदि सं'ख्या.

सङ्ख्या-स्त्री-१३७३-अर्थ्या, विचारणा.

चर्चा, विचारणा ।

* सङ्ख्याने सङ्ख्या "उपसर्गादातः" ॥५१३॥
११०॥ इत्यङ् ।

सङ्ख्यावत्-पुं-३४२-विद्वान्, पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* मध्यक् ख्यानं ज्ञानं अस्त्वस्येति संख्यावान्,
यद्वा संख्या विचारणा गणना वा ।

सङ्ख्येय-त-८७२-गपुं'री शक्य तेवुं.

गण्य, गण्येय, (गणनीय) ।

* सङ्ख्यायते इति सङ्ख्येयम् ।

सङ्ग-पुं-१५०८-संयोग, भणुं.

मेलक, सङ्गम् ।

* सञ्जनं सङ्गः ।

सङ्गत-न.-२६८-युक्तिवापुं वयन.

हृदयङ्गम ।

* संगच्छते स्मेति सङ्गतम् ।

सङ्गत-न.-७३१-भिप्रता, द्वैरती.

द्र० अजर्यशब्दः ।

* संगमनं संगतम् ।

सङ्गम-पुं-न.-१५०८-संयोग, भगवुं.

मेलक, सङ्ग ।

* संगमनं संगमः पुंक्लीबल्लिङ्गः ।

सङ्गर-पुं-२७८-स्त्रीधार, प्रतिजा.

द्र० अङ्गीकारशब्दः ।

* संगरणं संगरः ।

सङ्गर-पुं-७९८-युद्ध.

द्र० अनीकशब्दः ।

* सङ्गिरन्ते संगृणन्ति वाऽत्रेति सङ्गरः ।

सङ्गीत-न.-२७९-गीत, नृत्य.

* संगभूय गीयतेऽस्मिन्निति संगीतम् ।

सङ्गीर्ण-न.-१४८९-स्त्रीक्षरेषुं, प्रतिजा उरेष.

द्र० अङ्गीकृतशब्दः ।

* संगीर्यते स्मेति संगीर्णम् ।

सङ्गुप्त-पुं-२३४-युद्ध, सुगत.

द्र० अद्रयशब्दः ।

* सम्भृग् गुप्तः सङ्गुप्तः, योगिनामगम्यत्वात् ।

संगूढ-पुं-१४८५-सरवाणो उरेष.

संकलित ।

* संगृह्यते स्मेति संगूढः ।

संग्रह-पुं-२५७-अर्थ विशेषतो संग्रह.

ममाहति ।

* संगृह्यन्ते वाच्यविशेषा अनेनेति संग्रहः ।

संग्रह-पुं-१४३२-संक्षेप, दुःखावपुते.

ममाम, ममाहार, संक्षेप ।

* संग्रहणं संग्रहः ।

संग्राम-पुं-७९६-युद्ध.

द्र० अनीकशब्दः ।

* सङ्ग्रामयन्तेऽत्रेति सङ्ग्रामः ।

सङ्ग्राह-पुं-५९७ भूमी.

मुष्टि, मुस्तु, मुचुटी, (मुचुष्टि) ।

* संगृह्यते इति सङ्ग्राहः, "समो मुष्टौ"

॥५३३५८॥ इति घञ् ।

सङ्ग्राह-पुं-७८४-दावनी मङ्ग.

* संगृह्यतेऽनेनेति सङ्ग्राहः, "समो मुष्टौ"

॥५३३५८॥ इति घञ् ।

सङ्घ-पुं-१४१२-समुदाय.

सार्थ ।

* संहन्यते इति सङ्घः, "निषोद्धमङ्घ" - ॥५३३६॥ इत्यष्टि साधुः, यथा-श्रमणादिश्रतुर्विधः

सङ्घः, संवसङ्घाद्युपचाराद् ।

सङ्घचारिन्-पुं-१३४४-भार्य, भाव्यः.

द्र० अनिमिपशब्दः ।

* संधेन चरतीति सङ्घचारी ।

सङ्घजीविन्-पुं-४८०-समुदाय साथे रदी आ-

७विश यथावन्तः.

वार्तान ।

* सङ्घेन जीवन्तीति सङ्घजीविनः ।

सङ्घर्ष-पुं-१५१५-(श्रि. १३६) दक्षिर्ध, परस्पर

धर्षण.

संघर्ष, स्वर्घा ।

सङ्घात-पुं-१४११-समुद्.

द्र० उत्करशब्दः ।

* संहन्यते इति सङ्घातः ।

सञ्चिव-पुं-७१९-अभात्य, भन्त्री.

द्र० अमात्यशब्दः ।

* सचने धिया समवैति सञ्चिवः, "पल्लिसचेतिः"

(उणा-५२२) इति ।

सज्ज-पुं-७९६-पुस्तकपठेरेषो, तैयार.

द्र० कङ्कटशब्दः ।

* सज्जते इति सज्जः, सन् जायते वा. “क्व-चित्” ॥५।१।१७१॥ इति डः ।

सज्जन-पुं-३७९-शाशे भाष्यस.

□ साधु, सम्य, आर्य ।

* सत् शोभनं जनयतीति सज्जनः, संश्रामौ जनश्चेति वा सज्जनः ।

सज्जन-न. -७४९-युद्ध माटे सौन्यनी स्थापना.

□ उपरक्षण ।

* सत् शोभनं जनयतेऽनेनेति सज्जनम्, सज्ज-तेऽनेन वा ।

सज्जित-पुं-१२२१-युद्ध माटे तैयार करेयो भाष्ये.

□ कल्पित ।

* युद्धाय सज्जयते प्रगुणीक्रियते स्मेति सज्जितः ।

सञ्चय-पुं-१४१२-समुदाय, ढगयो.

द्र० उत्करशब्दः ।

* सञ्चयते इति सञ्चयः ।

सञ्चर-पुं-५६३-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* सञ्चरत्यनेनेति सञ्चरः, “गोचरसञ्चर”-॥५।३।१३१॥ इति घः ।

सञ्चारिका-स्त्री-५२१-हृती, द्रुष्टुणी स्त्री.

□ हृती ।

* सञ्चारयति सञ्चारिकां प्रापयति सञ्चारिका ।

सञ्चारिन्-पुं-२९५-शृंगारादि रस ने अनुद्वेष जेष्ठ भाव, व्यभिचारी भाव.

□ (व्यभिचारिन्) ।

* सञ्चरन्ति न सततमवतिष्ठन्त इति सञ्चारिणे व्यभिचारिणः ।

सज्जवन-न. -९९२-योऽध्यायं धर.

□ चतुःशाल ।

* सज्जवन्तेऽपेति सज्जवनम् ।

सञ्ज्ञ-पुं-४५६-ज्येष्ठायैवा दीःअशुवाणो.

□ सञ्ज्ञ, युतजानु ।

सञ्ज्ञप्ति-स्त्री-३७१-दिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* सञ्ज्ञपनं सञ्ज्ञप्तिः, “सातिदेति”-॥५।३।९४॥ इति कितः ।

सञ्ज्ञा-स्त्री-२६०-नाम.

द्र० अभिख्याशब्दः ।

* सञ्ज्ञायतेऽनया इति सञ्ज्ञा ।

सञ्ज्ञु-पुं-४५६-ज्येष्ठायैवा दीःअशुवाणो.

□ सञ्ज्ञ, युतजानु ।

* सञ्ज्ञते जानुनी अस्तेति सञ्ज्ञुः ।

सञ्ज्वर-पुं-११०२-अग्नि वडे द्वाववा थी थनी पीडा.

□ सञ्जाप ।

* सञ्ज्वरयतीति सञ्ज्वरः ।

सटा-स्त्री-८१६-जटा-(केशनी जटा).

□ जटा ।

* सन्यते इति सटा, “नमितनि”-(उणा-१३९) इति टो न लृक् च. “जटभङ्गवाते” “पट अवयवे” इत्यनयोर्वाऽच् ।

सण्डीन-न.-१३१८-अडवाती डिया, अडवुं ते.

□ प्रडीन, उड्डीन, डयन, नभोगति ।

* सण्डीयते इति सण्डीनम् ।

सत्-पुं-३४२-विद्वान् पंडित.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* अस्तीति सत् विद्यमान उत्तम इत्यर्थः, अन्ये त्वगतत्वाः ।

सतत-न.-१४७१-निरंतर, क्षयम.

द्र० अजलशब्दः ।

* सतत्यते इति सततम्, “समस्तत हिते वा” ॥३।२।१३९॥ इति सभावः ।

सतत्व-न.-१३७७-स्वप्न, स्वभाव.

द्र० आत्मनशब्दः ।

* सह तद्भावेन वर्तते इति सतत्वम् ।

सती-२०४-स्त्री-पाव^०ती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* सतीति पुत्रजन्मनि दक्षपुत्रीत्वे नाम, दक्ष-
जेतिवत्, यद् वामनपुराणे-

“ब्रह्मस्त्वया समाख्याता, मृता दक्षात्मजा सती ।
सा जाता हिमवत्पुत्री त्वेवं मे वक्तुमर्हसि ॥”
सत्यशीलत्वात् सती ।

सती-स्त्री-५,२८-सतीस्त्री.

□ पतिव्रता, एकपत्नी, सुचरित्रा, साध्वी ।

* अस्ति नित्यं भर्तृभक्ता सती ।

सती-स्त्री-१०५५-इडकडी.

द्र० आदकीशब्दः ।

* अस्तीति सती ।

सतीनक-पुं-११७०-वटाया.

द्र० कलायशब्दः ।

* सीदन्त्यनेनेति सतीनः, “दिनमन-”
(उणा-२६८) इति सायुः, के सतीनकः, सतीनिडापि ।

सतीर्थ-पुं-७९-गुडभाई, सदाध्यायी.

□ एरुगुह ।

* तस्यत्यनेन विश्राम्भोधिमिति तीर्थं गुहः,
समाने तीर्थं वसन्तीति सतीर्थाः, “सतीर्थः” ॥६।
४।७८॥ इति यान्तो निपात्यते ।

सत्तम-न.-१४३९-श्रेष्ठा अतिशय, उत्तम.

□ श्रेयस्, श्रेष्ठ, पुष्कल, ‘अतिशोभन’ ।

* अतिशयेन सदिति सत्तमम्, “प्रकृष्टे तमम्”
॥७।३।५॥

सत्व-न.-पुं-१३६६-संसारोत्थ, प्राणी.

द्र० असुमत्शब्दः ।

* सीदतीति सत्वं पुंस्त्रीबल्लिङ्गः ।

**सत्वप्रधानता-स्त्री-७९-साहसवाणी वाणी, प्रभुनी
वाणीना ३५ पैकी ३२ मोयुज्य.**

* सत्वप्रधानता साहसोपेतता ।

सत्पथ-पुं-९८४-सारे भाग.

अ. ९३

□ सुपथिन, अतिपथिन ।

* संश्र्वासौ पन्थाश्च सत्यथः ।

सत्य-न.-२६४-सायुं.

द्र० ऋतशब्दः ।

* सति साधु सत्यम् ।

**सत्यंकार-पुं-८७२-अरीदवा भाटे नकडी करेल
अढानुं आपयुंते.**

□ सत्यापन, सत्याकृति ।

* सत्यस्य करणं सत्यङ्कारः, “सत्यागदाऽस्तोः
कारेः” ॥३।२।११२॥ इति मोऽन्तः ।

**सत्यप्रवाद-न.-२४७-१४ पूर्व^० पैकी ७४ पूर्व^०नुं
नाभ.**

* सत्यं संयमः, सत्यवचनं वा, तत् सभेदं
सप्रतिपक्षं च यत् प्रबदति तत् सत्यप्रवादम् ।

सत्यवती-स्त्री-८४७-व्यास ऋषिनी माता.

द्र० गन्धमालिकाशब्दः ।

* सत्यमस्त्यस्याः इति सत्यवती । शेषश्चात्र-
“सत्यवत्यां गन्धवती । मत्स्योदरी ॥” इति ।

सत्यसङ्गर-न.-पुं-१९०-(शे.४०)-दुभेरेव

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

**सत्याकृति-स्त्री-८७२-अरीदवा भाटे नकडी करेल.
अढानुं आपयुंते.**

□ सत्यापन, सत्यङ्कार ।

* सत्यस्य करणं “सत्यादशपथे” ॥७।२।
१४३॥ इति ङाचि क्तौ च सत्याकृतिः ।

सत्याग्नि-पुं-१२३-(शे.१८)-अगरत्य ऋषि.

द्र० अगस्तिशब्दः ।

सत्यानृत-न.-८६७-वेपार.

□ वाणिज्य, वाणिज्या ।

* किञ्चित् सत्यं किञ्चिदसत्यं सत्यानृतम् ।

**सत्यापन-न.-८७१-अरीदवा भाटे नकडी करेने
अढानुं आपयुंते,**

□ सत्यङ्कार, सत्याकृति ।

* अवश्यं मयैतद् विक्रैतव्यमिति सत्यस्य करणं सत्यापनम्, “सत्याथैवेदस्याः-” ॥३।४।४४॥ इति णिचि आकारादेशे च “अर्तीरी-” ॥४।२।२१॥ इति षोऽन्तः ।

(सत्येतरत्)-न.-२६५-असत्य वचन.

द्र० अनृतशब्दः ।

सत्र-न.-८२०-५३.

द्र० अध्वरशब्दः ।

* सीदन्त्यत्र देवाः इति सत्रम्, “हुयामा-” (उणा-४५१) इति ऋः ।

सत्र-न.-१११०-७८गल.

द्र० अटवीशब्दः ।

* सीदन्त्यत्रेति सत्रं “हुयामा-” (उणा-४५१) इति ऋः ।

सत्र-न.-६६७-(शे.१३७)-५२३.

द्र० अंशुकशब्दः ।

सत्रशाला-स्त्री-१०००-६भेशनी दानशाणा.

□ प्रतिश्रय, (सत्रशाल) ।

* सत्रं सदादानं तस्य शाल्य सत्रशाल्य ।

सत्रा-अ.-१५२७-साथे.

□ साकं, समं, सार्द्धं, अमा, सह ।

* सत् त्रायते सत्रा षिच्, यथा- “सत्रा कलत्रैर्गाह्णस्थम्” ।

सत्रिन्-पुं-७३४-६भेशा दान आपनार, धरधश्री.

□ गृहपति ।

* सीदन्त्यस्मिन् सत्रं गृहं सर्वदादानं च, तदस्यास्तीति सत्री ।

सत्वर-न.-१४७०-७५ही.

द्र० अविलम्बितशब्दः ।

* सह त्वरया वर्तते इति सत्वरम् ।

सत्वर-न.-१५३०-७६ही, उतावणथी.

द्र० अञ्जसाशब्दः ।

सथृत्कार-न.-१६७-थूंक ङडे तेषुं वचन.

□ अभ्रुकृत, (सनिष्ठेव) ।

* सथृत्कारं सनिष्ठेवम् ।

सद्-पुं-१०-(प)-आश्रय वाचक शब्दधी ज्ञेउवा थोअय शब्द द्वा.त.धुसद्.

सदन-न.-९९०-५२.

द्र० अगारशब्दः ।

* सीदन्त्यस्मिन् इति सदनम् ।

सदस्-स्त्री-४८१-सभा.

द्र० आस्थाशब्दः ।

* सीदन्त्यस्मिन्निति सदः, स्त्रीकलीबलिङ्गः, “अस्”- (उणा-९५२) इत्यस् ।

सदस्य-पुं-४८०-सभाजन, स५५.

द्र० पार्षदशब्दः ।

* सदसि साधवः सदस्याः ।

सदा-अ.-१५३१-६ गेशा.

द्र० अनिशशब्दः ।

* सर्वस्मिन् काले सदा, “सदाऽधुनेदानी” ॥७।२।९६॥ इति साधुः । यथा-“सदा पुरोडाशपवित्रिता-धरे” सर्वदाऽपि ।

सदागति-पुं-९८-(शि. ६)-सुधं.

द्र० अंशुशब्दः ।

सदागति-पुं-११०७-(शे.१००)-पवन, वायु.

द्र० अनिलशब्दः ।

सदातन-न.-१४५३-(शि.१२६)-शाश्वत, नित्य.

द्र० अनश्वरशब्दः ।

सदादान-पुं-१७७-(शे.१३५)-धन्तो ङाथी.

द्र० अभ्रमातङ्गशब्दः ।

सदानारा-स्त्री-१०८५-करतोया नदी.

□ करतोया ।

* सदा नीरमस्यामिति सदानारा ।

सदायोगिन्-पुं-२१९-(शि.७६)-विष्णु, नारायण्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

सदृश-पुं-१४६१-तुल्य, समान, सरयुं.

द्र० तुल्यशब्दः ।

* समान इव दृश्यते इति सदृशः, “त्यदाद्य-
न्यसमानादुपमानाद् व्याप्ये दृशसुकसकौ च” ॥५।१।
१५२॥ इति सक्प्रत्ययः, “दृग्दृशदृक्षे” ॥३।२।१५२॥
इति समानस्य सादेशः ।

सदृश-पुं-१४६१-तुल्य, समान, सरयुं.

द्र० तुल्यशब्दः ।

* समान इव दृश्यते इति सदृक्, “त्यदाद्यन्य-
समानादुपमानाद् व्याप्ये दृशसुकसकौ च” ॥५।१।
१५२॥ इति क्विप् प्रत्ययः, “दृग्दृशदृक्षे” ॥३।२।
१५२॥ इति समानस्य सादेशः ।

(सदृशाह्वया)-स्त्री-२६१-सञ्ज्ञायै कर्त्तव्या गोकार.

□ संहृति ।

सदेश-न. -१४५०-समीप, पासै.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* समानो देशोऽस्येति सदेशम् ।

सद्भूत-न. -२६५-सत्य, सायुं.

द्र० अनृतशब्दः ।

* सच्च तद् भूतं च सद्भूतम् ।

सन्न-वि.-१०-(प.)-व्याश्रय वाचक शब्द थी ज्ञेया
योग्य शब्द. दा.त. धुसईभा.

सन्न-न.-९९०-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* सीदन्त्यास्मिन् ‘मन्’-(उणा-९।११) इति
मनि सन्न क्लीबलिङ्गः ।

सद्यस्-अ.-१५३२-येकदम, तत्काल.

□ सहसा, एकपदे, अकस्मात्, सपदि ।

* समानेऽहनि सद्यः, “सद्योऽद्यपरेद्यवि” ॥७।२।
९७॥ इति साधुः, यथा—

“सद्यः पतति मांसेन” ।

सद्यस्-अ.-१५४२-(शि.२०३)-तेज द्विपसे.

सद्यस्क-न.-१४४८-नपुं.

द्र० अभिनवशब्दः ।

* सद्यो भवं सद्यस्कम्, पृषोदरादित्वात् साधुः ।

सधर्मचारिणी-स्त्री-५१३-(शि.४१)-पत्नी.

द्र० ऊढाशब्दः ।

सधर्मन्-पुं-१४६१-तुल्य, समान, सरयुं.

द्र० तुल्यशब्दः ।

* समानो धर्मोऽस्येति सधर्मा, “द्विपदाद्धर्मा-
दान्” ॥७।३।१४१॥ इति समासान्तः ।

सधर्मिणी-स्त्री-५१२-पत्नी

द्र० ऊढाशब्दः ।

* सह धर्मोऽस्त्यस्याः सधर्मिणी, यज्ञादौ सहा-
धिकारात्, सहधर्मिणी, सधर्मचारिण्यापि ।

सध्रीची-स्त्री-५२९-सभी.

□ वयस्या, आदि, सखि ।

* सहाञ्चतीति सध्रीची, “अञ्चः” ॥२।४।
३॥ इति ङीः ।

सध्रयञ्च्-अ.-४४४-साथे जनार.

* “सहसमः-” ॥३।२।१२३॥ इति सध्रया-
देशो सध्रयञ्च् ।

सनत्-पुं-२१३ (शि. ६४)-ध्रवा.

द्र० अजशब्दः ।

सनत्-अ.-१५३१-(शि. १३७)-हंमेशा नित्य.

द्र० अनिशशब्दः ।

सनत्कुमार-पुं-६९३-योथा यक्षपती.

□ अश्वसेनवृत्पनन्दन ।

* सनत् नित्यं कुमार इव रूपवत्वात् सनत्कुमारः ।

सनत्कुमारज-पुं-९३-त्रीण वैमानिक देव.

* सनत्कुमारकल्पेपु जाताः सनत्कुमारजाः ।

सना-अ.-१५३१-हंमेशा नित्य.

द्र० अनिशशब्दः ।

* सनोतीति सना "सनिधमि-" (उणा-६०४)
इत्याप्रत्ययः, यथा-सनातनः, सनत्, सनादित्यपि, यथा-
सनकुमारः, सनाकुमारः ।

सनात्-अ.-१५३१-(शि. १३७)-ढंभेशा, नित्य.
द्र० अनिशशब्दः ।

सनातन-पुं-२१६-विष्णु, नारायण, कृष्ण.
द्र० अच्युतशब्दः ।

* सना भवः सनातनः, अव्ययत्वात् तनद् ।

सनातन-न.-१४५२-शाश्वत, नित्य.
द्र० अनश्वरशब्दः ।

* सना सर्वदा भवतीति सनातनन्, "सायंचिरं-"
॥६।३।८।। इति तनद्, सदातनमपि ।

सनाभि-पुं-५६२-पित्रार्ध, सातपेदी मुधीना
दुडुम्भी.

□ सपिण्ड ।

* समा नाभिमूर्तेः येषां ते सनाभयः, "समा-
नस्य" ॥३।२।१४९॥ इति सत्वम् ।

सनि-स्त्री-पुं-३८८-यायना उरवी.
द्र० अर्थनाशब्दः ।

* सन्यते इति सनिः, "पदिपटि"-(उणा-
६०७) इति इः, स्त्रीलिङ्गोऽयम्, पुंस्यपि वैजयन्ती
यदाह-

"भिक्षा च सनिरक्ली स्यात्" इति । 'सनिस्त्व-
ध्येषणा' इति गुर्वादिः क्वचिदर्थे प्रार्थनया नियोजन-
मित्यमरः पृथगाह ।

(सनिष्ठेव)-न.-२६७-थूंक उडे तेषु वयन.

□ अम्बुकृत, सयूकार ।

सनीड-न.-१४५०-सभीप, निकट, पासे.
द्र० अन्तिकशब्दः ।

* समानं नीडमस्येति सनीडम् ।

सन्तत-न.-१४७२-निरन्तर, कायम.
द्र० अजस्रशब्दः ।

* संतन्यते इति सन्ततम् ।

सन्तति-पुं-५४३-(शि.११५)-छोडुं, गोत्र-पुत्र.
द्र० अपत्यशब्दः ।

'सन्तति'-स्त्री-५०३-(शि.३६)-कुल, वंश.
द्र० अन्वयशब्दः ।

'सन्तत'-न.-१४९३-सन्तापेक्षुं.
द्र० तप्तशब्दः ।

सन्तमस-न.-१४६-अ-धकार.
द्र० अन्वकारशब्दः ।

* सततं तमः सन्तमसम्, "समवांघात्तमसः" ॥

७।३।८०।। इत्यत् ।

सन्तान-पुं-१७९-कःपृक्ष.

□ कव्य, पारिजात, मन्दार, हरिचन्दन ।

* संतन्यते पुष्पाण्यस्मिन् इति संतानः ।

सन्तान-पुं-५०३-कुल, वंश.
द्र० अन्वयशब्दः ।

* संतन्यतेऽनेनेति सन्तानः, सन्ततिरपि ।

सन्तान-पुं-५४३-(शि.११५)-संतति, छोडुं.
द्र० अपत्यशब्दः ।

सन्ताप-पुं-११०२-अग्निवडे दान्वाथी थती
पीडा.

□ संज्वर ।

* सन्तापयतीति सन्तापः ।

सन्तापित-पुं-१४९३-सन्तापेक्षुं.

द्र० तप्तशब्दः ।

* तप्यते इति तप्तः, 'बहुलमेतन्निर्दानम्' इति
चुरादित्वात् स्वार्थे णिचि सन्तापितः ।

सन्तोष-पुं-८२-पांय नियम पैडी थीन्ने नियम.

* सन्तोषः सन्निहितसाधनादधिकस्याऽनुपादिता ।

सन्तोष-पुं-३०८-सन्तोष, सारी रीते तुष्टि.

□ धृति, स्वास्थ्य ।

* संतोषणं सन्तोषः ।

सन्दर्भ-पुं-६५३-रथना, गूथण.

द्र० गुम्फशब्दः ।

* सन्दर्भणं सन्दर्भः ।

संदंश-पुं-९०९-साधुश्री, श्रीभीष्मो.

कङ्कमुख ।

* संदश्यतेऽनेन तप्तहेमादि संदंशः ।

सन्दान-न.-१२७४-पशुशोने आंधवानुं देरडुं.

बन्धन, दामन ।

* संदीयते रक्षयतेऽनेनेति सन्दानम् ।

सन्दानित-पुं-४३९-केटी.

द्र० कीलितशब्दः ।

* संदान्यते स्मेति सन्दानितः ।

सन्दानिनी-स्त्री-९९९-गोशाणा.

गोशाला ।

* सन्दाननं गोबन्धनरञ्जुरस्यामिति सन्दानिनी ।

सन्दाव-पुं-८०२-पलायन, नाशीञ्चपुं.

द्र० अपक्रमशब्दः ।

* संदवनं संदावः, “युद्धोः” ॥५।३।५९॥

इति ध्वं ।

सन्देशवाच-स्त्री-२७६-संदेशो.

वाचिक ।

* अन्येन अन्योऽन्यस्मै यदाह “त्वयैवकतव्यमिति” स संदेशः, तद्रूपावाक् संदेशवाक् ।

संदेशहारक-पुं-७३४-इत.

दूत ।

* संदेशं मुखाख्यानं हरतीति संदेशहारकः ।

सन्देह-पुं-१३७५-संदेह, संशय.

द्वापर, आरेका, विचिकित्सा, संशय ।

* संदेहनं संदेहः, उभयकोटिपरामर्शज्ञानम् ।

सन्दोह-पुं-१४११-सभूढ, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* संदुह्यते पृथते इति संदोहः ।

सन्द्राव-पुं-८०३-पलायन, नाशीञ्चपुं.

द्र० अपक्रमशब्दः ।

* संद्रवणं संद्रावः “युद्धोः” ॥५।३।५९॥

इति ध्वं ।

सन्धा-स्त्री-२७८-अंगीकार, प्रतिज्ञा.

द्र० अङ्गीकारशब्दः ।

* संधानं सन्धा ।

सन्धानी-स्त्री-९९६-टंक्षणा.

कुप्यशाला ।

* सन्धीयतेऽस्यामिति सन्धानी ।

सन्धि-पुं-७३५-सुखेढ, सभाधान.

* सन्धानं सन्धिरेकत्वम् ।

सन्धि-पुं-९८५-(शि.८६)-सुरंग.

सुरङ्गा, ‘सुरङ्गा’, सन्धिला ।

सन्धिजीवक-पुं-४७५-वांय लेनार.

पार्श्वक ।

* सन्धिना जीवतीति सन्धिजीवकः ।

सन्धिनी-स्त्री-१२६७-अगटना संयोगिणी गभंवती
थयेवी गाय.

वृषाक्रान्ता ।

* सन्धानं सन्धा, गर्भग्रस्त्यस्याः इति सन्धिनी,
शिखादित्वादिन् ।

‘अदुग्धा दोहकाले तु सन्धिनी’ इति कात्यः ।

‘सन्धिन्यकालदुग्धा गौ वृषाक्रान्ता च सन्धिनी’ इति तु
शाश्वतः ।

सन्धिवन्धन-न.-६३१-(शि.१३०)-सन्धिना अन्धन
३५ स्नायु.

द्र० वस्नसाशब्दः ।

सन्धिला-स्त्री-९८५-सुरंग.

सुरङ्गा, ‘सुरङ्गा’ [सन्धि शि. ८६] ।

* सन्धिं त्यातीति सन्धिला, सन्धिरपि ।

सन्ध्या-स्त्री-१४०-सन्ध्याकाण, द्विवस अने
रातने मध्यवती सभय.

पितृम्, (पितृप्रसू) ।

* संध्यायन्त्यस्यामिति सन्ध्या, सज्यते सन्धीयते
अहोरात्रावस्यामिति वा “सज्जेवच”-(उणा-३५९)
इति यः ।

सन्ध्यानाटिन्-पु-२००-(शे.४७)-शे.३२.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

सन्ध्याबल-पु-१८८-(शे.३६)-शे.३६.

द्र० असुक्पशब्दः ।

‘सन्नकद्रु’-पु-११४२-यारोक्षीनुं अड.

द्र० पियालशब्दः ।

सन्नद्ध-पु-७६५-५७२२ पडुशेयो, तीयार.

द्र० दंशितशब्दः ।

* संनद्धते स्मेति संनद्धः ।

सन्नह-पु-७६६-५७२२, कवय.

द्र० उरश्छदशब्दः ।

* संनद्धते इति सन्नाहः ।

सन्नाह्य-पु-१२२२-३३३३ने योय्य दायी.

□ समरोचित ।

* संनद्धते इति सन्नहः, सन्नाहं साधुरिति वा ।

सन्निकर्ष-पु-१४५०-समीप, निकट, पासै.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* सन्निकृष्यते इति सन्निकर्षः ।

सन्निकृष्ट-न.-१४५१-समीप, निकट, पासै.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* सन्निकृष्यते इति सन्निकृष्टम् ।

सन्निधान-न.-१४५०-समीप, निकट, पासै.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* संनिधीयतेऽत्रेति सन्निधानम् ।

सन्निधि-पु-१४५१-समीप, निकट, पासै.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* संनिधीयतेऽस्मिन् इति संनिधिः पुंसि ।

सन्निवेश-पु-१५१६-आधार, व्यवथवोनी रयना.

□ संस्थान ।

* संनिवेशानं संनिवेशः ।

सपत्न-पु-७२९-शु.

द्र० अभिमातिशब्दः ।

* सपत्न्यास्तुल्यः सपत्नः “अः सपत्न्याः”

॥७।१।११९॥ इति साधुः ।

सपत्राकृति-पु-१३७२-व्यत्यन्त पीडा.

□ निष्पत्राकृति ।

* पत्रं शरः सह पत्रमन्तं सपत्रः कायनिक्षिप्त-शरः, सपत्रस्य कर्णं सपत्राकृतिः । अयमुपचारादत्यन्त-पीडनामात्रे वर्तते “सपत्रनिष्पत्राकृतिव्यथने” ॥१।२।८॥ इति डाचू ।

सपदि-अ.-१५३२-तत्काली, तत्रतय.

□ महसा, एकपदे, मद्यम्, अकस्मात् ।

* संयद्यते इति सपदि “पदिपदि-” (उणा-६०७) इति इः, स्वरादिगणपाठात् समो मलोपः, यथा— “सपदि प्रदहल्युपेक्षितोऽग्निः” ।

‘सपदि’-अ.-१५३०-शब्दी.

द्र० अञ्जमशब्दः ।

सपर्या-स्त्री-४४७-पूत, सत्कार.

द्र० अर्चाशब्दः ।

* सपरेति धातुः कण्ठवादी तस्माद् यकि “शसिप्रत्ययात्” ॥५।३।१०५॥ इत्यप्रत्यये च सपर्या ।

सपिण्ड-पु-५६२-सातपेटी सुधीना कुटुम्भी.

□ सनाभि ।

* समानः पिण्डः एषां सपिण्डाः, यत्स्मृतिः— “सपिण्डता तु पुरुषे सप्तमे विनिवर्तते, सप्तमा-दूर्ध्वं सप्तोत्राः ।”

सपीति-स्त्री-९०७-साधे पीयुं.

□ सहपान ।

* सहपानं सपीतिः ।

सप्तकी-स्त्री-६६४-मेथवा, स्त्रीनी डेडने कन्दोरे.

द्र० कटिसूत्रशब्दः ।

* सपति समवैति सप्तकी “कीचक-” (उणा-३३) इत्यके निपात्यते, उतरत्र “पुंस्कटिस्था” इति वचनादत्र स्त्रीकद्रयामिति लभ्यते ।

सप्तच्छद्-पु-१६ (प.)-सप्तपथुं, सातपुडातुं अड.

सप्तजिह्व-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* सप्त जिह्वाऽस्येति सप्तजिह्वः ।

सप्ततन्तु-पुं-८२०-यज्ञ.

द्र० अध्वरशब्दः ।

* पद्यत्र-धार्थं सप्त तन्तवोऽत्रेति सप्ततन्तुः

पुं लिङ्गः, यद्वा सप्तसङ्ख्यास्तन्तवो भेदा अस्य,

यदाह—

‘अग्निष्टोमादयः संस्था भेदाः सप्ताऽस्य तन्तवः’

इति ।

सप्तपलाश-पुं-१६ (प.) सप्तपथः ।

सप्तपर्णी-पुं-११३३-सातपुडानुं अ३.

द्र० अयुक्लदशब्दः ।

* सप्त पर्णानि अस्येति सप्तपर्णः ।

सप्तर्षि-पुं-१२४-भरिथि आदि सात ऋषि.

□ चित्रशिखण्डिन ।

* सप्त चते ऋषयश्च सप्तर्षयः “संख्या समाहारे च—” ॥३।१।९.९॥ इति संज्ञायां कर्मधारयः ।

सप्तर्षिज-पुं-११९ (शे. १०) अ३, (शृङ्गस्पति)

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

सप्तर्षिपूता-स्त्री-१५ (प.) उत्तर दिशा.

सप्तला-स्त्री-११४८-यट भोगरे.

□ नवमालिका, ‘नवमल्लिका’ ।

* सप्त मनो बुद्धिमिन्द्रियाणि च लातीति सप्तला, सपति समवति वा “सुस्त”-(उणा-४७४) इत्यल्ले निपात्यते ।

सप्तसप्त-पुं-९६-सप्त.

द्र० अंशुशब्दः ।

* सप्तसंख्याः सप्तयो यस्य सप्तसप्तः यौगिकत्वा-द्विपमाश्च इत्यादयः, सप्तभिर्नामभिस्सप्तश्रितोऽश्वो यस्येति वा सप्तसप्तः, यद्वेदे—

“सप्त युञ्जन्ति रथमेकचक्रमेकोऽश्वो वहति

सप्तनामा” ।

सप्तार्चिष-पुं-१२०-शनिग्रह.

द्र० असितशब्दः ।

* सप्तार्चिषोऽस्येति सप्तार्चिः ।

सप्तार्चिष-पुं-११००-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* सप्त अर्चिषोऽस्येति सप्तार्चिः ।

सप्ति-पुं-१२३३-धोऽ।

द्र० अर्बुनशब्दः ।

* सपति समनैति सप्तिः “ल्लुञ्जायजि—”(उणा-६४६) इति तिः ।

सचलि-पुं-१४०-शयंक्षण.

□ दिनावसान, उल्मूर, विकाल, सायम् ।

* सह बलिभिरुपहारैर्वर्तते इति सर्बलिः, पुं लिङ्गः ।

सब्रह्मचारिन्-पुं-८०-समान आगम व्रत अने आचारवाणा.

* समाने ब्रह्मण्यागमे गुरुकुले वा व्रतं ब्रह्मन्ती-त्येवंशीलाः सब्रह्मचारिणः, समाना ब्रह्मचारिण इति वा “सब्रह्मचारी” ॥३।२।१५०॥ इति निपात्यते ।

सभा-स्त्री-४८१-सभा.

द्र० आस्थाशब्दः ।

* सन्त्यते भज्यते इति सभा, “सनेडित्”-(उणा-३३०) इत्यभः, सह भान्त्यस्यामिति वा ।

सभा-स्त्री-९९०-धर.

द्र० अगारशब्दः ।

* सह भान्त्यस्यामिति सभा ।

सभाजन-न. -७३१-भिन्न वगेरेने आसिङ्गनादित्थी सुभ उपपन्नवपुं ते.

□ आनन्दन, आप्रच्छन, ‘स्वभाजन’ ।

* सभाज्यते इति सभाजनम् ।

सभासद्-पुं-४८०-सभ्य, सभाजन.

द्र० पार्षद्यशब्दः ।

* सभायां सीदन्तीति सभासदः ।

सभास्तर-पुं-४८०-सत्य, सलाञ्जत.

द्र० पार्षद्यशब्दः ।

* सभामास्त्रणन्तीति सभास्तराः ।

सभिक-पुं-४८५-बुधारी.

□ द्यूतकारक ।

* सभा द्यूतशालास्त्यस्येति सभिकः, “नावादेरिकः”

॥७१३॥

सभ्य-पुं-३७९-सारे भाष्यस.

□ साधु, आर्य, सज्जन ।

* सभायां साधुः सभ्यः ।

सभ्य-पुं-४८०-सलाञ्जत.

द्र० पार्षद्यशब्दः ।

* सभायां साधवः सभ्याः ।

सम-नं-१४३३-सभस्त, अधुं.

द्र० अखण्डशब्दः ।

* समतीति समम्, यथा-

“सूर्यः समेषां समः” ।

सम-पुं-१४६१-तुल्य, समान, सरपुं.

द्र० तुल्यशब्दः ।

* समतीति समः ।

समग्र-नं-१४३३-सभस्त, अधुं.

द्र० अखण्डशब्दः ।

* संगतमस्य समग्रम्, समं ग्रसते वा ।

समज-पुं-१४१४-पशुञ्जेतो समृद्ध.

* संवीयते इति समजः “समुद्रोऽजः पशौ”

॥५१३॥ इत्यल्.

समाज्या-त्री-४८१-सला.

द्र० आस्थाशब्दः ।

* समजन्त्यस्यां समाज्या “समज”-॥५१३॥

९.॥ इति क्यत् ।

समञ्जस-नं-७४२-न्याय, क्षायक.

द्र० अभ्येपशब्दः ।

* सम्यगज्ञसा सत्यमत्र समञ्जसम्, संगतम-

ज्जसानामृज्जामितिवा ।

‘समधिक’-पुं-१४४९-अधिक

□ अतिरिक्त, अधिक ।

समन्ततस्-अ-१५२९-सारे आणु

□ परितम्, सर्वतम्, विष्वक्, समन्तात् ।

यथा-

“येन चक्रे समन्ततः” ।

समन्तभद्र-पुं-२३४-सुगत, शुद्ध.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* संपूर्णान्तं निष्पन्नं भद्रमस्येति समन्तभद्रः ।

समन्तभुज्-पुं-११००-(शे.१६६) अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

समन्तात्-अ-१५२९-सारे आणु.

□ परितम्, सर्वतम्, विष्वक्, समन्तम् ।

* समन्ततोऽतलीति समन्तात् विच्, पञ्चम्यन्त-
प्रतिरूपकं वा, यथा-

“समन्ताद् वाति मारुतः ।”

समपाद-नं-७७७-अन्तेपञ्च सरथा राभी डला
रहेयुं ते.

* समौ, पादावचेति समपादम्, अयं क्लीबद्विङ्गः,
यद् धनुर्वेदः-

“समपादे समौ पादौ, निष्कम्पौ च सुवङ्गतौ ।

मण्डले मण्डलाकारौ ब्राह्मतीक्ष्णौ विशेषतः ॥

समम्-अ-१५२७-साथे.

□ साकं, सत्रा, साद्धं, अमा, सह ।

* संगतममति समं विच्, यथाऽस्मदुपह्ने द्वाया-

श्रयमहाकव्ये-

“पुलिनानि सह क्षोमैः सरांसि नभसा समम् ।

ज्यौत्स्व्यऽमाहाऽमिपन्मेघाः, साकं कैलाससानुभिः” ।

समय-पुं-नं-१२६-क्षण, वपन्त.

□ काल, दिष्ट, अनेहम्, सर्वमूपक ।

* समेति समयः पुंक्लीबद्विङ्गः ।

समय-पुं-२४२-आगम, सिद्धांत.

द्र० आगमशब्दः ।

* समेति संगच्छते इति समयः ।

समय-पुं-१५०९-अवसर, प्रसंग.

द्र० अन्तरशब्दः ।

* समेति समयः ।

समया-स्त्री-१५३४-समीप, पास.

□ निकषा, हिस्क ।

* समेति समया ।

समर-पुं-न.-७१६-युद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

* समियते सङ्घट्टन्तेऽत्रेति समरः, पुं क्लीबः,
“पुं नाम्नि-” ॥५.३।१३०॥ इति घः ।

समरोचित-पुं-१२२२-लडाईने योग्य ढाथी.

□ मन्नाद्य ।

* समरोचितः, सङ्ग्रामयोग्यः ।

समर्थ-पुं-४९१-(शे.१०८)-सद्वत्शील, पलवान.

द्र० क्षमशब्दः ।

समर्थन-न.-१३७४-योग्य अयोग्यनी परीक्षा,
आभीत करवुं.

□ सम्प्रधारणा ।

* समर्थयते इति समर्थनम् ।

समर्थुक-पुं-४८०-वरदान आपनार.

□ वरद ।

* सम्पन्नेति संवर्धयति इति समर्थुकः “काञ्चु-
काञ्चुक-” (उणा-५८) इत्युक्ते साधुः ।

समर्थुका-स्त्री-५४२-(शे.११५) पुत्री.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

समर्पण-न.-१५१९-(शि.१३७)-सातिशय दान
आपवुंते.

□ विलम्ब, अतिमर्जन ।

समर्पाद-न.-१४५१-समीप, पास.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* ममाना मर्यादास्थेति समर्पादम् । मविध-
ममीम-सनीड-मवेश-मदेश-समर्पादेषु लक्षणया सामी-
प्यम् ।

अ. ९४

समवकार-पुं-२८४-नाट्यप्रबंधना एक प्रकार.

* समवक्रियन्ते संघातीक्रियन्ते नेतारोऽत्रेति
समवकारः ।

समवभ्रंश-पुं-५१८-(शे.१११)-उत्तमोत्थन, विवाह
प्रसंगनी एक क्रिया.

समवर्तिन्-पुं-१८४-यम, यमराज.

द्र० अर्कमनुशब्दः ।

* राशि रङ्के च समं वर्तत इत्येवशीलः समवर्ती ।

समवाय-पुं-२४३-पार अंग पैडी योथुं
अंगसूत्र.

* समवायनं समवायः, एकादिशतान्तसंख्या-
समाविष्टानां पदार्थानां संग्रहः, तद्धेतुश्च ग्रन्थोऽपि
समवायः ।

समवाय-पुं-१४१२-सम्बद्ध, समुदाय.

द्र० उत्करशब्दः ।

* समवेयते इति समवायः ।

समसुप्ति-स्त्री-१६१-प्रलयकाण.

द्र० कदाशब्दः ।

* समा सुप्तिरत्रेति समसुप्तिः ।

समस्त-न.-१४३३-समस्त, अधुं.

द्र० अग्रण्डशब्दः ।

* समस्यते एकीक्रियते इति समस्तम् ।

समस्थली-स्त्री-९४९-प्रयागथी हरिद्वार सुधी गंगा
अने यमुनानो वयलो प्रदेश.

□ अन्तर्वेदि ।

* समा चासौ स्थली चेति समस्थली ।

समाः-स्त्री.(प.व.)-१५९-वरस.

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

* समन्तीति समाः स्त्रीलिङ्गः, सह मान्ति वर्तन्ते
ऋतवः आसु वा, बहुत्वेऽयम् ।

समांसमीना-स्त्री-१२७१-दरवषे विधाती गाय.

* समां समां विजायते इति समांसमीना ।

“समांसमीनाद्यश्रीन-” ॥७।१।१०५॥ इति इने निपात्यते ।

समाकर्षिन्-पुं-१३९०-सुगन्ध

द्र० गन्धशब्दः ।

* समाकर्षति चित्तमिति समाकर्षी ।

समाख्या-स्त्री-२७३-(शि.१८) यश, कीर्ति, वभाष्य

द्र० अभिख्याशब्दः ।

समाधान-पुं-७९७-युद्ध, लडाई

द्र० अनीकशब्दः ।

* सङ्गत्या ध्वनति परस्परमत्र समाघातः ।

समाज-पुं-४८१-सभा।

द्र० आस्थाशब्दः ।

* समजन्ति मिलन्त्यस्मिन् इति समाजः ।

समाज-पुं-१४१४-यश शिवायना प्राणीजोतो समष्टि।

* संवीयते इति समाजः, पशुभ्योऽन्येषां वृन्दम्, अत्र पञ्चोव, यथा-श्रोत्रियसमाजः ।

समाज्ञा-स्त्री-२७३-यश, कीर्ति, वभाष्य

द्र० अभिख्याशब्दः ।

* समाज्ञायतेऽनथा इति समाज्ञा, समाख्येति

सागुणिः ।

समाधान-न.-१३७८-समाधानं करयुते।

□ अवधान, प्रणिधान, समाधि ।

* समाधीयते इति समाधानम् ।

समाधि-पुं-५५-आवती योवीशीना १७ भां नीथं करतुं नाम।

* सदा समाधियुक्तत्वात् समाधिः ।

समाधि-पुं-८५-चित्तं अने प्राणोना ध्येय साथे ऐक्यता, योगतुं आठुं अंग।

* सम्यगाधीयते इति समाधिः ।

समाधि-पुं-१३७८-समाधानं।

□ अवधान, समाधान, प्रणिधान ।

* समाधानं समाधिः ।

समाधि-पुं-२७८-(शि.१८)-अंगीकार, स्वीकार.

द्र० अङ्गीकारशब्दः ।

समान-पुं-न.-११०९-ते नामतो नाभि प्रदेशभां रहेतो वायु

* अशितपीताहारपरिणतिभेदं स्मं तत्र तत्र स्थाने समनुरूपमासमन्ततो नयतीति समानः, पुं बलीयच्छिद्रः, समन्तादनित्यनेन वा, सर्वमन्धिषु हृदये नाभावस्थान-पस्येति ।

समान-पुं-१४६१-तुल्य, समान, सरभुं.

द्र० तुल्यशब्दः ।

* समानं तुल्यं मानमस्येति समानः ।

समानोदर्य-पुं-५५१-सगो भाषि.

द्र० भ्रातृशब्दः ।

* समाने उदरे जातः समानोदर्यः, “मोदर्य-समानोदर्यौ” ॥६।३।११२॥ इति यान्तो निपात्यते ।

समापन-न.-३७१-हिंसा.

द्र० अपामनशब्दः ।

* संपूर्वस्य आप्नोतेः समापनम् ।

समारट-न.-६२२-(शि.१२८)-भांस.

द्र० आमिपशब्दः ।

समालभन-न.-६३६-यन्दनादि वडे शरीरने सुगन्धित करयुते

□ चञ्चिकय, चर्चा ।

* लाभण् प्रेरण इत्यत्र लाभण् स्थाने लाभण् इति सभ्याः पठन्ति, तस्य समालभ्यतेऽनेन समालभनम् ।

समास-पुं-१४३२-संक्षेप, टुंश साररूप वचन.

□ समाहार, संक्षेप, संग्रह ।

* सममने समासः ।

समाहार-पुं-१४३२-संक्षेप, टुंश साररूप वचन.

□ समास, संक्षेप, संग्रह ।

* समाहरणं समाहारः ।

समाहार-पुं-१५२४-समुदाय.

□ समुच्चय ।

* समाहरणं समाहारः, अनेकस्य एकत्र अभ्यावापः ।

समाहृति-स्त्री-२५०-अथ' विशेषतो संग्रह.

□ संग्रह ।

* समाहृत्यन्तेऽनया इति समाहृतः ।

समाह्वय-पुं-४८८-प्राणिवृत, दुग्धा वगेरे ने
वडाववाते.

□ प्राणिवृत ।

* संवर्षणाऽऽह्वयन्तेति समाह्वयः, "ह्वःसमाह्वया"-

॥५।३।४१॥ इत्यत्रि निपात्यते ।

समाह्वय-पुं-७९७-युद्ध, वडाध.

द्र० अनीकशब्दः ।

* संपृच्छन्त्यत्राह्वये नामाऽन्तेति समाह्वयः ।

समित्-स्त्री-७९७-युद्ध, वडाध.

द्र० अनीकशब्दः ।

* संयन्ति मङ्गच्छन्तेऽत्र समित् 'कृतसम्पदादि'-

॥५।३।११४॥ इति क्विप् ।

समिता-स्त्री-४०२-धड'नो डोट.

□ गोधूमचूर्ण ।

* सर्माक्रियते समिता ।

समिति-स्त्री-४८१-सला.

द्र० आस्थाशब्दः ।

* संयन्त्यस्यां समितिः, श्वादिखात् क्तः ।

समिति-स्त्री-७९८-युद्ध, वडाध.

द्र० अनीकशब्दः ।

* संयन्त्यस्यां इति समितिः श्वादिखात् क्तः ।

समितिश्रय-पुं-२१९-(शे.७०)-विष्णु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

समितीपद्-पुं-१८८-(शे.७६)-राक्षस.

द्र० असृक्पशब्दः ।

समिधू-स्त्री-८२७-वाडडा.

द्र० इध्मशब्दः ।

* समिश्यते वह्निरनया इति समित्, संपदा-
दित्वात् क्विप् ।

समिर-पुं-११०६-पवन, वायु.

द्र० अहिकान्तशब्दः ।

* समेति समिरः "इण्धागस्यां वा" (उणा-
३८९) इतिक्दिग्ः ।

समिर-पुं-२००-(शे.४६) शंकर.

द्र० अष्टहासिनशब्दः ।

समीक-न. -७९८-युद्ध, वडाध.

द्र० अनीकशब्दः ।

* समीयतेऽन्तेति समीकं "सृणीकास्तिक"-
(उणा-५०) इति के निपात्यते ।

समीचीन-न. -२६४-सत्य, साधुं.

द्र० क्लृप्तशब्दः ।

* सत्यमेव समीचीनम् "अदिकृन्त्रियां वाचकः"

॥७।१।१०७॥ इति ईनः ।

समीप-न. -१४५०-पासे, नजदीक.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* संगता आपोऽन्त्युपचारात् समीपम्, "द्वय-
न्तरतवर्णोपसर्गाद्"- ॥३।२।१०९॥ इत्यप ईप् ।

समीर-पुं-११०६-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* समीरयतीति समीरः ।

समीरण-पुं-११०६-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* समीरयतीति समीरणः ।

समुख-पुं-३४६-ओलवभां दुशण.

□ वाग्मिन्, वाचोक्तिपद्, प्रवाच्, वावदूक,
(सवचन) ।

* मुखशब्देन वचनमत्र लक्ष्यते ततः सह
मुखेन वचनेन वर्तते इति समुखः ।

समुच्चय-पुं-१५२४-समुदाय.

□ समाहार ।

* समुच्चयनं समुच्चयः ।

समुच्छ्रय-पुं-१४३१-विंशतिः ।

□ आरोह, उत्सेध, उदय, उच्छ्रय, उच्छ्रय ।

* समुच्छ्रयणं समुच्छ्रयः, “उदः श्रेः” ॥५॥

३।५३॥ इति विकल्पेनात् ।

समुत्त-पुं-१४९२-लीतुं ।

द्र० आद्रशब्दः ।

* समुजतीति समुत्तः, ‘ऋहीला-’ ॥४।२।

७६॥ इति क्तस्य वा नत्वम् ।

समुत्पिञ्ज-पुं-३६६-अति व्याकुल

□ उत्पिञ्जल, पिञ्जल ।

* समुत्पिञ्जयतीति समुत्पिञ्जः ।

समुदय-पुं-७९८-युद्ध, लडाई ।

द्र० अनीकशब्दः ।

* समुद्यन्त्यत्रे तिसमुदयः ।

समुदाय-पुं-१४११-समुद्ध, समुदाय ।

द्र० उत्करशब्दः ।

* समुदयनं समुदयः, इणोऽत् ।

समुदाय-पुं-७९८-युद्ध, लडाई ।

द्र० अनीकशब्दः ।

* समुदयन्ते मिलन्त्यत्रेति समुदायः ।

समुदाय-पुं-१४११-समुद्ध, समुदाय ।

द्र० उत्करशब्दः ।

* ‘अग्नि गतौ’ इत्यस्य समुदयनं समुदायः, घञ् ।

समुद्ग-पुं-१०१५-दाभडे ।

□ सम्पुट, [पुटशि.८८] ।

* समुब्ज्यते इति समुद्गः । भञ्जि न्यङ्क्वादिवात् निपात्यते, समुद्गच्छतीति वा “क्वचित्” ॥५।१।१७१॥ इतिङः ।

समुद्र-पुं-१०७३-दरियो ।

द्र० अकूपारशब्दः ।

* समुदन्ति आर्द्री भवन्ति वर्षाकालनद्योऽस्मात् इति समुद्रः, “ऋज्यजि”-(उणा-३८८) इति किद्रः, सह मुद्रया मर्यादया वर्तते वा । शेषश्चात्र “समुद्रेतु महाकच्छो दारदो धरणीप्लवः । महीप्रावार उर्वङ्ग-स्तिमिकोशो महाशयः ॥”

(समुद्र)-पुं-८७४-६शशं कु प्रभाण्ड संख्या ।

(समुद्रकाञ्चि)-स्त्री-९३८-पृथ्वी ।

द्र० अचलाशब्दः ।

समुद्रदयिता-१०८०-नदी ।

द्र० आपगाशब्दः ।

* समुद्रस्य दयिता समुद्रदयिता ।

समुद्रनवनीत-नं-८९-(शि.७)-अमृत ।

द्र० अमृतशब्दः ।

समुद्रनवनीत-नं-१०५-(शि.६)यन्द्रभा ।

द्र० अविष्टगजशब्दः ।

(समुद्ररजाना)-स्त्री-९३८-पृथ्वी ।

द्र० अचलाशब्दः ।

(समुद्रवसना)-स्त्री-९३८-पृथ्वी ।

द्र० अचलाशब्दः ।

समुद्रविजय-पुं-३८-श्री नेमिनाथ भगवानना पिता ।

* गाम्भीर्येण समुद्रस्यापि विजेता समुद्रविजयः ।

समुपजोष-नं-१५२८-(शि.१७७)-आनंद थी, पुशीथी ।

□ दिष्टया ।

समूर-पुं-१२९४-अेकं नतनुं दरुणु ।

* समूयते इति समूरः “खुरक्षुर-” (उणा-३९६) इति निपात्यते ।

‘समूह’-पुं-१२९४-अेकं नतनुं दरुणु ।

समूह-पुं-१४११-समुदाय, दगलो ।

द्र० उत्करशब्दः ।

* समूयते दौक्यते इति समूहः ।

समूहनी-स्त्री-१०१६-सावरणी.

□ शोधनी, संमार्जनी, बहुकरी, वर्धनी, [पवनी शि.८६] ।

* समूह्यते रजोऽनया इति समूहनी ।

(समृद्ध)-पुं-३५७-धनाढ्य, सुभी

द्र० इभ्यशब्दः ।

समोद्धक-न.-१०४१-(शि.१६०) संसुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

सम्पत्ति-स्त्री-३५७-संपदा, वैभव,

द्र० ऋद्धिशब्दः ।

* संपदनं संपत्तिः ।

सम्पद्-स्त्री-३५७ संपदा, वैभव.

द्र० ऋद्धिशब्दः ।

* संपदनं संपत् ।

सम्पराय-पुं-न.-७९८-युद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

* सम्परैति मृत्युरत्रेति सम्परायः, पुं-कलीबलिङ्गः ।

(सम्पा)-स्त्री-११०४-वीर्यणी.

द्र० अचिरप्रभाशब्दः ।

'सम्पाक'-पुं-११४०-गरभाणो.

द्र० आरम्बशब्दः ।

सम्पातपाटव-न.-१४७०-छलांग, षूथ अत्रैथी
दुदी पडुं.

□ झम्पा, [झम्प शि.१३२] ।

* संपातने पाटवं सम्पातपाटवम् ।

सम्पुट-पुं-१०१५-दाढडो.

□ समुद्ग, [पुट शि ८८] ।

* सम्पुटयते श्लेयते इति सम्पुटो, भूषणाद्या-
वपनम्, पुटोऽपि ।

सम्पृक्त-पुं-१४६९-मिश्रित, जेडाशेल.

□ करम्भ, कवर, मिश्र, खचित ।

* संपृच्यते इति सम्पृक्तः ।

सम्प्रति-पुं-५३-गर्भ उत्स.ना २४भां तीर्थं कर.

* नित्यप्रवृत्तत्वेन ध्यायमानत्वात् सम्प्रतिः ।

सम्प्रति-अ.-१५३०-डाव, ६भष्ठा.

□ साम्प्रतम्, अधुना, इदानीं, एतर्हि ।

* संप्रथते संप्रति "प्रथेर्लृक् च वा"-(उणा-
६४७) इति तिः, संभूतिरिदानीं इति वा, "तिष्ठद्ग्वि-
त्यादयः" ॥३।१।३६॥ इति साधुः, यथा-

"संप्रत्यसाम्प्रतं वक्तुम्" ।

सम्प्रदाय-पुं-८०-गुरु परंपरागत उपदेश.

□ पारम्पर्यं, आम्नाय, गुरुक्रम ।

* सम्यक् प्रदीयते इति सम्प्रदायः ।

सम्प्रधारणा-स्त्री-१३७४-योग्यायोग्यनी परीक्षा.

□ समर्थन ।

* संप्रधारयति भ्रष्टे स्वरूपमापाद्यतेऽनया
संप्रधारणा, युक्ताऽयुक्तपरीक्षा ।

सम्प्रयोग-पुं-५३७-मैथुन, कामक्रीडा.

द्र० कामकेलिशब्दः ।

* संप्रयोजनं सम्प्रयोगः ।

सम्प्रहार-पुं-७९६-युद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

* सम्प्रहरन्तेऽन्योन्यं धनस्यश्च सम्प्रहारः ।

सम्प्रैष-पुं-१५२०-आज्ञा, आदेश, हुडम.

□ नियोग, विधि ।

* संप्रैषणं सम्प्रैषः ।

सम्फाल-पुं-१२७७-वेष्टो.

द्र० अविशब्दः ।

* संफल्तीति संफालः, ज्वलादित्वात् षः ।

सम्फुल्ल-न.-११२८-भीषेक्षुं पुष्प.

द्र० उद्ध्वसितशब्दः ।

* सम्फुल्लतीति सम्फुल्लम् ।

सम्फेट-पुं-७९९-(शि.७०)-युद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

'सम्वाकृत'-न.-९६८-भेवार भेडेकुं.

द्र० द्विगुणाकृतशब्दः ।

सम्बाध-पुं-१५०४-गीरही.

संकट ।

* सम्बाध्यतेऽनेनेति सम्बाधः ।

सम्बोधन-न.-२६१-थीगने ओलावपुं ते.

आमन्त्रण ।

* सम्बोध्यतेऽनेनेति सम्बोधनम् ।

सम्भव-पुं-२६-(शि.२)-त्रीगने तथिं कर लगवान्.

शंभव ।

सम्भाष-पुं-२७४-वातथीत करवी ते.

आपृच्छा, आलाप ।

* संभाषणं संभाषः ।

सम्भूतविजय-पुं-३३-थोथा श्रुत केवली लगवान्.

* सम्भूतो रागादिविजयोऽस्येति सम्भूतविजयः ।

(सम्भृत)-पुं-११०७-(शि.१७१)-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

सम्भेद-पुं-१०८६-(शि.१६८)-नदीतो संगम.

[सिन्धुसङ्गम शे.१६८] ।

सम्वेग-पुं-५३७-मैथुन, कामडीडा.

द्र० कामकेलीशब्दः ।

* संभुज्यते मुखमंत्रेति सम्भोगः ।

सम्भ्रम-पुं-३२२-उतावण, भ्रान्ति.

द्र० आवेगशब्दः ।

* संभ्रमणं सम्भ्रमः ।

सम्मद-पुं-३१६-भननी प्रसन्नता.

द्र० आनन्दशब्दः ।

* संमदनं सम्मदः ।

सम्मर्द-पुं-७९७-युद्ध, वडाध.

द्र० अनीकशब्दः ।

* संमृदन्त्यत्रेति सम्मर्दः ।

सम्मार्जक-पुं-३६३-(शि.२४)अणुं साइ करनार,
आडु कानार.

खलपू, बहुकर ।

सम्मार्जनी-स्त्री-१०१६-सावरणी,

द्र० बहुकरीशब्दः ।

* संमृज्यतेऽनया इति सम्मार्जनी ।

सम्मुखीन-पुं-१४३७-सामे व्यावहार, सामेऽवहार.

अभिमुख्य ।

* संमुखं दृश्यतेऽस्मिन् संमुखीनमादर्शादि अन्यत्र
वृत्तारात् यथा-संमुखीनो ज्यो रन्त्रप्रहारिणामिति “यथा-
मुखसंमुखानीनस्तद् दृश्यतेऽस्मिन्” ॥७॥११९३॥ इति
साधुः ।

सम्मूर्च्छज-पुं-(अ. व.)-१२०१-स्वयं उत्पन्न
थनार तृष्ण वगेरे.

* सम्मूर्च्छनात् जायन्ते इति सम्मूर्च्छजाः,
मूर्च्छनाद्याः ।

सम्मूर्च्छन-न.-१५१७-सर्वं तर्क व्यापवुं ते.

अभिव्याप्ति ।

सम्मूर्च्छनोद्भव-पुं-१३५६-स्वयं उत्पन्न थनार.

सम्मृष्ट-न.-४१४-साइ करेकुं.

दोषित ।

* संमृज्यते स्म इति संमृष्टं बालमक्षिकादिरहितम् ।

सम्यक्-पुं-२६४-सत्य.

द्र० ऋतशब्दः ।

* समञ्चति इति सम्यक्, किंपि “सहसमः
मन्त्रिसमी” ॥३॥२१२३॥ इति सम्यादेशः ।

सम्राज्-पुं-६९०-यडवती शान्, राजसूययज्ञ करनार
शान्.

* सम्यग् राजते इति सम्राट् “सम्राट्” ॥१॥
३॥१६॥ इति साधुः ।

सर-पुं-१३८८-आशेरस, आरुं.

लवण, सर्वरस ।

* सरत्यनेन इति सरः “पुंनाभिन् घः” ॥५॥३
१३०॥ ।

सर-न.-४०४-(शि.१००)-द्वेष.

द्र० ऊषस्यशब्दः ।

सरक-पुं-न.-९०६-भद्रिशा 'भीवानुं' पात्र.

द्र० अनुतषणशब्दः ।

* सरन्त्यनेन इति सरकः "दकन"- (उणा-२.१)
६३६

इत्यकः पुं क्लीबलिङ्गः ।

सरघा-स्त्री-१२१३-मधुभापी.

□ क्षुद्रा, मधुमक्षिका ।

* सरति इति सरत्रा "सर्ते रघः"- (उणा-१.११)

सरति घ्रातयति वा, पृषोदरादित्वात् ।

सरट-पुं-१२९९-डाडीडो.

द्र० कुकलामशब्दः ।

* सरति इति सरटः "दिश्वि"- (उणा १.४२)

इत्यटः ।

सरण-न.-१०३८-योढानो भेद.

□ मिहान, धूतं, मण्डू ।

* सरन्त्यनेन इति सरणम् ।

सरणि-स्त्री-९८३-भाणं, रस्ते।

द्र० अश्वन्शब्दः ।

* सरन्ति अस्यां इति सरणिः स्त्रीलिङ्गः "ऋद्धृम्"-
(उणा-६.३८) इत्यणिः ।

'सरणी'-स्त्री-९८३ भाणं.

द्र० अश्वन्शब्दः ।

सरमा-स्त्री-१२८१-देवदूतरी.

□ मृनी, [देवदूतरी शि.१.१३] ।

* सरति इति सरमा, "सृप्रप्रि"- (उणा-३.४७)

इत्यमः ।

सरल-पुं-३७६-उद्वार, स्तण्यित्तवाणो.

□ दक्षिण, उदार ।

* सरति इति सरलः "मृदिकन्दि"- (उणा-
४.६५) इत्यलः ।

सरलद्रव-पुं-६४८-शुभणतो धूप.

द्र० पायसशब्दः ।

* सरलस्य देवदारुभेदस्य द्रवो निर्घासः सरलद्रवः ।

सरस्-पुं-१०९४-तण्णव.

द्र० कामारशब्दः ।

सरसी-स्त्री-१०९४-तण्णव.

द्र० कामारशब्दः ।

(सरसीहह)-न.-११६३-कभण.

द्र० अगविन्दशब्दः ।

सरस्वत-पुं-१०७३-समुद्र, दरिपो.

द्र० अकूपारशब्दः ।

* सर्गसि ज्यप्रसरणानि सन्त्यस्य इति सरस्वान् ।

सरस्वत्-१०९१-भोटी नदी.

द्र० उद्व्यशब्दः ।

* सरः प्रसरणमस्त्यस्य इति सरस्वान् ।

सरस्वती-स्त्री-२४१-वाष्पी, सरस्वती देवी.

द्र० गीर्वाणीशब्दः ।

* सरः प्रसरणमस्त्यस्याः इति सरस्वती, सर्गे
जानं विश्वेऽस्यां इति वा ।

सरस्वती-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* सरः प्रसरणमस्याः इति सरस्वती ।

सरि-स्त्री-१०९६-उरार्थुं.

द्र० उल्मशब्दः ।

* सरति इति सरिः स्त्रीलिङ्गः, "स्वरेभ्य इः"
(उणा-६.०६) ।

सरित्-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* सरते इति सरित् स्त्रीलिङ्गः "ह्रस्वरुहि"- (उणा-
८.८७) इति इत् ।

सरिट्टरा-स्त्री-१०८२-गंगानदी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* सरितां वरा इति सरिट्टरा ।

सरीसृप-पुं-१३०३-सर्प.

द्र० अहिशब्दः ।
 * सर्पति इति सरीसृपः “जजलतितलकाकोली-
 सरीसृपादयः”-(उणा-१८) इति माधुः, सरीसृप्यते
 इति वा ।
सरीसृप-पुं-२१९-(शे.७४)-विष्णु.
 द्र० अच्युतशब्दः ।
सरूप-न.-१४६-तुल्य, समान, सरभुं.
 द्र० तुल्यशब्दः ।
 * समानं रूपमस्य इति सरूपः ।
सरोज-न.-११६२-उभय.
 द्र० अरविन्दशब्दः ।
(सरोज)-न.-१८-(प.)-उभय.
सरोजन्मन्-न.-११६२-उभय.
 द्र० अरविन्दशब्दः ।
‘सरोजिनी’-स्त्री-११६०-उभयतो वेद्ये.
 द्र० नलिनीशब्दः ।
सरोरुद्र-स्त्री-११६२-उभयतो वेद्ये.
 द्र० अरविन्दशब्दः ।
सरोरुह-न.-११६२-उभयतो वेद्ये.
 द्र० अरविन्दशब्दः ।
(सरोरुह)-न.-१८-(प.)-उभय.
सरोरुहासन-पुं-२१२-अत्रा.
 द्र० अजशब्दः ।
 * सरोरुहमासनमस्य इति सरोरुहासनः ।
सर्ग-पुं-२५२-पुराणना ६ वक्ष्य पौष्टी प्रथम
 वक्ष्य.
 * सर्गः सृष्टिः ।
सर्ग-पुं-१३७६-स्वभाव.
 द्र० आत्मनशब्दः ।
 * सृज्यतेऽनेन इति सर्गः ।
(सर्ग)-पुं-२५७-अत्रातो अेक भाग विशेष.
सर्ज-पुं-११३८-शाल, उभरनुंआड.

□ साल, श्याल, काश्य, (कार्य), अश्रकणक,
 सस्वशंवर, (शस्यसंवर) ।
 * सृजति सर्जति वा निर्यासं इति सर्जः ।
सर्जक-पुं-११४४-असन वृक्ष.
 द्र० असनशब्दः ।
सर्जमणि-पुं-६४७-२।।।
 द्र० अग्निवल्कभशब्दः ।
 * सर्जस्य तरोः मणिरिव इति सर्जमणिः ।
सर्जरस-पुं-६४७-२।।।
 द्र० अग्निवल्कभशब्दः ।
 * सर्जस्य रसः इति सर्जरसः ।
सर्प-पुं-१३०२-साप, सप.
 द्र० अहिशब्दः ।
 * सर्पति इति सर्पः सरतीति वा “भापाचणि”-
 (उणा-२९६) इति पः ।
सर्पभुज-पुं-१३१९-यो२.
 द्र० केकिनशब्दः ।
 * सर्पान् भुङ्क्ते इति सर्पभुक् ।
सर्पराज-पुं-१३०८-वासुङ्गी नाग.
 □ वासुकि, (नीलोत्पललाञ्छन) ।
 * सर्पाणां राजा इति सर्पराजः ।
(सर्पवल्ली)-स्त्री-११५५-नागरवेद्ये.
 द्र० नागरवल्लीशब्दः ।
सर्पदन्-पुं-१३०२-नोणियो.
 द्र० नकुलशब्दः ।
 * सर्पान् हन्ति इति सर्पहा ।
सर्पागति-पुं-२३१-ग२३५ पक्षी.
 द्र० अरुणावरजशब्दः ।
 * सर्पाणामरातिः इति सर्पागतिः ।
सर्पिष्-न.-४०७-धी.
 द्र० आज्यशब्दः ।

* सर्पति इति सर्पिः क्लीबलिङ्गः “रुच्यचि”-
(उणा-९८९) इति इस् ।

सर्व-न.-१४३३-सभरत, अधुं ।

द्र० अखिलशब्दः ।

* सरति इति सर्वम्, “लटिखटि-” (उणा-
५०५) इति वः, सर्वतीति वा ।

सर्वसहा-स्त्री-९३७-पृथ्वी ।

द्र० अचलाशब्दः ।

* सर्व सहते इति सर्वसहा, “सर्वात्सह-”
॥५।१।१११॥ इति खः ।

सर्वकेशिन्-पुं-३२८-गट ।

द्र० कृशाश्विनशब्दः ।

* सर्वं केशा रूपान्तराण्यस्य सन्ति इति सर्वकेशी,
सर्वादेरिन् ।

सर्वग्रन्थिक-न.-४२१-पीपलाभूषा ।

द्र० ग्रन्थिकशब्दः ।

* सर्वे ग्रन्थयोऽत्र इति सर्वग्रन्थिकम् ।

सर्वज्ञ-पुं-२५-तीर्थंकर, अरिहंत ।

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* सर्वं जानाति इति सर्वज्ञः ।

सर्वज्ञ-पुं-१९८-शंकर, भडादेव ।

द्र० अष्टहासिनशब्दः ।

* सर्वं जानाति इति सर्वज्ञः ।

सर्वतस्त्र-अ.-१५२९-योमेर, आरेआबु ।

द्र० परितस्त्रशब्दः ।

* सर्वासु दिक्षु इति सर्वतः, यथा-
सर्वतो ग्रामम् ।

(सर्वतोभद्र)-पुं-९४-योथात्रैवेयक देव ।

(सर्वतोभद्र)-पुं-१०१५-रवस्तिक ।

□ नन्यावर्त, (स्वस्तिक) ।

(सर्वतोभद्र)-पुं-११३९-वींओ ।

द्र० अरिष्टशब्दः ।

अ. ९५

(सर्वतोभद्रा)-स्त्री-११४३-सीवणुं वृक्ष ।

द्र० काश्मरीशब्दः ।

सर्वतोमुख-न.-१०७०-पाष्णी ।

द्र० अपशब्दः ।

* सर्वतो मुखमस्य इति सर्वतोमुखं सर्वदिग्गतेः ।

सर्वदमन-पुं-७०२-भरत, दुभ्यन्तनोपुत्र ।

द्र० दौष्यन्तिशब्दः ।

* सर्वान् दमयति इति सर्वदमनः ।

सर्वदशिन्-पुं-२५-तीर्थंकर, अरिहंत ।

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* सर्वं पश्यतीत्येवंशीलः इति सर्वदर्शी ।

सर्वदा-अ.-१५३१-(शे.१३७)-हंमेशा, सर्वदा ।

द्र० अनिशशब्दः ।

सर्वदुःखक्षय-पुं-७५-भोक्ष ।

द्र० अक्षरशब्दः ।

* सर्वदुःखानां क्षयोऽत्र इति सर्वदुःखक्षयः ।

सर्वधन्विन्-पुं-२२८-(शे.७६)-कभदेव ।

द्र० अङ्गजशब्दः ।

सर्वधुरीण-पुं-१२६१-अधीनतनी धुरा वहन
करनार अण्ड ।

* सर्वा धुरं वहति इति सर्वधुरीणः “वामाद्या-
देरीनः” ॥७।१।४॥

सर्वदम-पुं-७०२-दुभ्यन्तनो पुत्र भरत ।

द्र० दौष्यन्तिशब्दः ।

* सर्वान् दमयति इति सर्वदमः ।

सर्वभक्षा-स्त्री-१२७५-अकरी ।

द्र० अजाशब्दः ।

* सर्वं कटुतिक्रतुप्रायमर्कपत्रादि भक्षयति इति
सर्वभक्षा ।

सर्वमङ्गला-स्त्री-२०४-पावती ।

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* सर्वाणि मङ्गलान्यस्याः इति सर्वमङ्गला ।

सर्वमूषक-पुं-१२६-३।७।, सभय.

द्र० अनेहसशब्दः ।

* सर्वं मूषति इति सर्वमूषकः यदाह-

“कालः पचति भूतानि

कालः संहरते प्रजाः” इति ।

सर्वरत्नक-पुं-१९३-नवनिधि पौष्ठा योश्चो निधि.

सर्वरस-पुं-६४७-२.७।

द्र० अग्निवल्लभशब्दः ।

* सर्वे रसा अत्र इति सर्वरसः ।

सर्वरस-पुं-१३८९-आरुं, आरोरस.

□ लवण, सर ।

* सर्वे रसा अत्र इति सर्वरसः ।

सर्वरसाग्र-न.-३९६-भंड, आतनुं ओसाभय.

□ मण्ड ।

* सर्वरसानां द्रवद्रव्याणामग्रं इति सर्वरसाग्रम् ।

सर्वतु-पुं-१५९-(शे.२६)-वरस.

द्र० अनुवत्सरशब्दः ।

सर्वला-स्त्री-७८७-रवैयाना आकारनुं शस्त्र.

□ तोमर ।

* सर्वान् लाति इति सर्वला ।

सर्वलौह-पुं-७७९-लोहानुं आणु.

द्र० एषणशब्दः ।

* लोहस्य विकारः इति लौहः, सर्वश्चासौ लोहश्च इति सर्वलौहः ।

सर्वविद्या-स्त्री-२५८-आन्वीक्षिणी वगेरे सर्व-विद्या.

□ कलिन्दिका, (कडिन्दिका) ।

* सर्वा आन्वीक्षिक्याद्या विद्या अस्यां इति सर्वविद्या ।

सर्ववेदस्-पुं-८१९-पोतानुं सर्वस्व आपी याज (यज)करनार.

* सर्वविदन्त्यस्मात् सर्ववेदाः “अस्”-(उणा-९५२) इत्यस् ।

सर्वसन्नहन-न.-७८८-यतुरंग सेनानुं प्रयाणु.

□ सर्वभिसार, सर्वौघ ।

* सर्वं सनद्यतेऽत्र इति सर्वसन्नहनम् ।

सर्वानुभूति-पुं-५१-गठित्सर्पिणीना षट्। भगवान्.

* सर्वत्र सर्वज्ञत्वाद् अनुभूतिः अस्य इति सर्वानुभूतिः ।

सर्वानुभूति-पुं-५४-आवता योपीशीना पांयभा भगवान्.

* सर्वज्ञत्वात् सर्वानुभूतिरस्य इति सर्वानुभूतिः ।

सर्वान्नभक्षक-पुं-४२८-अधुं आर्धं ननार.

□ उदरपिशाच, सर्वान्नीन ।

* सर्वान्नस्य भक्षयिता इति सर्वान्नभक्षकः ।

सर्वान्नीन-पुं-४२८-अधुं आर्धं ननार.

□ उदरपिशाच, सर्वान्नभक्षक ।

* सर्वप्रकारमन्नं इति सर्वान्नं तदन्ति इति सर्वान्नीनः “सर्वान्नमन्ति” ॥७४॥९८॥ इति ईनः ।

सर्वाभिसार-पुं-७८८-यतुरंग सेनानुं प्रयाणु.

□ सर्वौघ, सर्वसंनहन ।

* सर्वेण सैन्येन अभिसरणं इति सर्वाभिसारः ।

सर्वार्थसिद्ध-पुं-२३७-शाक्य सिंहेतुं नाम.

द्र० अर्कवान्धवशब्दः ।

* सर्वार्थेषु सिद्धो निष्पन्नः इति सर्वार्थसिद्धः अत एव सिद्धार्थः यच्छाश्वतः-“सिद्धार्थौ बुद्धसर्षपौ ।” (सर्वार्थसिद्ध)-पुं-९४-पांयभा अनुत्तरहेव.

सर्वस्त्रमहाज्वाला-स्त्री-२४०-११ भी विद्याहेवी.

* सर्वेषामस्त्राणां महत्यो ज्वाला अस्यां इति सर्वस्त्रमहाज्वाला ।

सर्वीय-पुं-२४-(शि.२)-अरिहंत, तीर्थंकर.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

सर्वौघ-पुं-७८८-यतुरंग सेनातुं प्रयाण्.

□ सर्वाभिसार, सर्वसंनहन ।

* सर्वेषामोघो वहनं इति सर्वौघः ।

सर्षप-पुं-११८०-सरसप.

□ कदम्बक, तन्तुभ, 'तुन्तुभ' ।

* सरति इति सर्षपः "स्कोः प्रपः"- (उणा-३१३) ।

सर्षप-पुं-न.-११९८-स्थावर विष, जेर.

द्र० अर्कोल्लसारशब्दः ।

* सर्षपवत् पीतवर्णः इति सर्षपः ।

सल-पुं-५९१-(शे.१२४)-ढाथनो पन्ते.

द्र० करशब्दः ।

सलवण-न.-१०४२-(शे.१६१)-कवर्ध, सीभुं.

द्र० आलीनशब्दः ।

सलिल-न.-१०६९-पाथी.

द्र० अप्शब्दः ।

* सरति इति सरिर् "मदिमन्दि"- (उणा-४१२) इति इरः, ऋफिडादित्वाद् लट्त्वे सलिलम् ।

सलिलप्रिय-पुं-१२८८-(शे.१८५)-भूड.

द्र० आत्मनिकशब्दः ।

सल्लकी-पुं-स्त्री-११५२-श३, शालेकुं.

□ गजप्रिया ।

* "सल्लः सौत्रः" सल्लति इति सल्लकी पुंस्त्री-लिङ्गः, "दकन"- (उणा-२७) इत्यकः सत्कृत्य लक्यते ६६६ स्वाद्यते गजैरितिवा ।

सल्लकी-स्त्री-१२००-सङ्घमां थी उत्पन्न थनार वनस्पति.

सव-पुं-८२०-यज्ञ.

द्र० अश्वरशब्दः ।

* स्यते सोमोऽत्र इति सवः ।

(सवचन)-पुं-३४६-भोलवाभां दुशग.

द्र० प्रवाचशब्दः ।

सवन-न.-६३८-स्नान.

□ स्नान, आप्लव, [आप्लव शि.५०] ।

* स्यते इति सवनम् ।

सवयम्-पुं-७३०-भिन्न, भाष्यध.

द्र० मित्रशब्दः ।

* समानं वयोऽस्य इति सवयाः "समानस्य"- ॥३।२।१४९॥ इति समावः ।

सवर्ण-पुं-१४६१-तुल्य, समान, सरथुं.

द्र० तुल्यशब्दः ।

* समानो वर्णोऽस्य इति सवर्णः ।

सवितृ-पुं-९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* सूते प्रकाशं इति सविता ।

सवितृदेवत-११२-हस्त नक्षत्र.

□ हस्त ।

* सविता देवताऽस्य इति सवितृदेवतः ।

सवित्री-स्त्री-५५८-भाता.

द्र० अम्बाशब्दः ।

* सूते इति सवित्री ।

सविध-न.-१४५०-सभीप, पासे.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* समाना विधाऽस्य इति सविधम् ।

सवेश-पुं-१४५०-सभीप, पासे.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* समानो वेशोऽस्य इति सवेशः ।

सव्य-न.-१४६६-शरीरतुं डायुं अंग.

□ वाम ।

* स्यते इति सव्यम् ।

सव्यसाचिन्-पुं-७०८-अञ्जुंन.

द्र० अञ्जुनशब्दः ।

* सव्येनापि सचते वाणान् वर्षति इति सव्यसाची

सप्येष्ट-पुं-७६०-(शि.६५)-सारथी.

द्र० क्षत्तृशब्दः ।

सव्येष्टु-पुं-७६०-सारथी.

द्र० क्षत्तुशब्दः ।

* सव्ये तिष्ठति इति सव्येष्ठा "सव्यास्थः"-
(उणा-८५५) इति डिदृक्ः, भीरुष्ठादादित्वात् षत्वं
सप्तम्यलुच् सव्येष्टोऽपि ।

सरमश्रु-स्त्री-५३१-दादी-भूष वाणीस्त्री.

□ नरमालिनी, [पालि-शे.११३] ।

* सह श्मश्रुणा वर्तते इति सरमश्रुः ।

ससीम-न.-१४५०-समीप, न७३.

द्र० अन्तिकशब्दः ।

* समाना सीमाऽस्य ससीमम् ।

सस्य-न.-११३०-वृक्षादितुं इव.

□ फल, 'शस्य' ।

* "षसकू स्वप्ने" ससन्त्यनेन इति सस्यं
"स्थाच्छामासा"- (उणा-३५७) इति षः ।

सस्य-न.-११६८-धा-य.

द्र० धान्यशब्दः ।

* सस्यते मुखमनेन इति सस्यं "स्थाच्छा"-
(उणा-३५७) इति यः ।

(सस्यमञ्जरी)-स्त्री-११८१-उशुशुलु.

द्र० कणिशब्दः ।

सस्यशीर्षक-न.-११८१-उशुशुलु.

द्र० कणिशब्दः ।

* सस्यमयं शीर्षमपि इति सस्यशीर्षकं सस्य-
मञ्जरीत्यर्थः ।

सस्यशूक-न.-११८१-धान्यना दाशुनो पातणो
अत्राभागे.

□ किंशारु ।

* शवति इति शूकं पुंस्त्रीबलिक्रः 'द्युयुहि-"
(उणा-२४) इति को दीर्घत्वंच सस्यस्य शूकं इति
सस्यशूकम् ।

'सस्यसांवर'-पुं-११३८-शाव.

द्र० सजशब्दः ।

सह-पुं-१५२-भागशर भडिनो.

द्र० आग्रहायणिकशब्दः ।

* सहति इति सहः अच् ।

सह-पुं-४९१-समर्थ, सहनशील.

द्र० क्षमशब्दः ।

* सहते इति सहः ।

सह-अ.-१५२७-साथे.

द्र० अमाशब्दः ।

* सहते इति सह, यथाऽस्मदुपज्ञे दृव्याश्रय-
महाकाव्ये-

"पुलिनानि सह क्षोमैः, सरांसि नभसा समम् ।

ज्यौत्स्यऽमाऽह्लाऽमिषन्मेवाः, साकं कैलास-
सानुभिः ।"

(सहस्यवत्)-पुं-१५२-पोषभास.

द्र० तैषशब्दः ।

सहकार-पुं-११३३-आंशो.

द्र० आम्रशब्दः ।

* सहकारयति मेलयति स्त्रीपुंसौ इति सहकारः
माकन्दोऽपि ।

सहचर-पुं-७३०-भित्र, दोस्त.

द्र० मित्रशब्दः ।

* सह चरति इति सहचरः सहायोऽपि ।

सहचरी-स्त्री-५१२-पत्नी.

द्र० ऊढाशब्दः ।

* सह धर्मं चरति इति सहचरी ।

सहज-पुं-५५१-सजोबाध.

द्र० भ्रातृशब्दः ।

* सह जायते इति सहजः ।

सहज-पुं-१३७६-स्वभाव.

द्र० आत्मनशब्दः ।

* सह जातः इति सहजः ।

सहदेव-पुं-७१०-(शि.१३६)-सहदेव, (पांडव).

□ ग्रन्थिक ।

सहधर्मचारिणी-स्त्री-५१२-(शि.४१)-पत्नी,
परशुखी स्त्री.

द्र० ऊदाशब्दः ।

सहधर्मिणी-स्त्री-५१२-(शि.४०)-पत्नी, परशुखी स्त्री.

द्र० ऊदाशब्दः ।

सहन-न.-३९१-क्षमा.

□ तितिक्षा, क्षमा [क्षान्ति शि.२७] ।

* सह्यते इति सहनम् ।

सहन-पुं-३९१-क्षमावान्.

द्र० क्षन्तुशब्दः ।

* सह्यते इति सहनः ।

सहपान-न.-९०७-साथे (दा३) पीयूषं.

□ सपीति ।

* सह पीयते इति सहपानम् ।

सहभोजन-न.-४२५-साथे अभ्युं.

□ सग्धि ।

* सह भोजनं इति सहभोजनं पृषोदरादित्वात् ।

सहस्र-पुं-१५२-भागशर भास.

द्र० आग्रहायणिकशब्दः ।

* सहते लोकोऽस्मिन् शीतमिति सहाः पुंलिङ्गः

“अस्” (उणा-९५२) इत्यस् ।

सहस्र-न.-७९६-पराक्षम.

द्र० ऊर्जशब्दः ।

* सहते शत्रुमनेन इति सहः क्लीबलिङ्गः, “अच्”

(उणा-९५२) इत्यस् ।

सहसा-अ.-१५३२-अेकदम, तत्काल.

द्र० अकस्मात्शब्दः ।

* सहस्यति इति सहसा “डित्”-(उणा-६०५)

इत्याः, विभक्त्यन्तप्रतिरूपको वा, यथा-

“सहसा विदधीत न क्रियाम् ।”

सहस्य-पुं-१५२-पौषभास.

द्र० तैषशब्दः ।

* सहसि साधुः सहस्यः स इव सहस्यवत् यथा
सहस्यः पौषवाची, तथा तैषोऽपीत्यर्थः ।

सहस्र-न.-८७३-द्वार.

* दशशतानि मानमेषामस्य वा सहस्रम् ।

सहस्रजित्-पुं-२१९-(शि.६८)-विष्णु, नारायण.

द्र० अन्युतशब्दः ।

सहस्रदंष्ट्र-पुं-१३४५-द्वार दाढयाणो म२७.

द्र० वादालशब्दः ।

* सहस्रं बहुव्यो दंष्ट्रा इति सहस्रदंष्ट्रः ।

सहस्रनेत्र-पुं-१७२-धन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* सहस्रं नेत्राण्यस्य सहस्रनेत्रः, यत् कौटिल्यः-
इन्द्रस्य हि मन्त्रिपर्यदृशीणां सहस्रं स तच्चक्षुस्तस्मात्
इन्द्रं द्वयक्षं सहस्राक्षमाहुः ।

सहस्रपत्र-न.-११६१-धम्णा.

द्र० अरविन्दशब्दः ।

* सहस्रं पत्राण्यस्य इति सहस्रपत्रम् ।

‘सहस्रवीर्या’-११९३-धरो, दूर्वा, धास.

द्र० अनन्ताशब्दः ।

सहस्रवेधिन्-पुं-४२२-दिंग.

द्र० जनुकशब्दः ।

* सहस्रं बहु वेधयति इति सहस्रवेधी ।

सहस्राङ्ग-पुं-९८-(शि.८)-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

सहस्रांशु-पुं-९५-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* सहस्रं अंशवः यस्य स इति सहस्रांशुः ।

सहस्रारज-(भ.व.)-पुं-९३-आठमा देवदेडेता देव.

सहस्रिन्-पुं-७६४-द्वार सैनिकेनो सेनापति.

□ साहस्र ।

सहाय-पुं-४९६-सेवक.

द्र० अनुचरशब्दः ।

* सह अयते इति सहायः ।

सहाय-पुं-७३०-(शि.६३)-मित्र, लाभार्थं.

द्र० मित्रशब्दः ।

सहायता-स्त्री १४२२-सहाय-मित्रोत्तौ समूह.

* सहायानां समूहः इति सहायता ।

सहिष्णु-पुं-३९०-सह-गशील, क्षमावान्.

द्र० क्षन्तुशब्दः ।

* सहैः शीलाद्यर्थे इष्णो इति सहिष्णुः ।

सहृदय-पुं-३४५-म.याणु, प्रशस्तचित्तवाणे.

□ चिद्रूप, हृदयालु ।

* सह हृदयेन मनसा न तु वक्षसा वर्तते इति सहृदयः ।

सहोदर-पुं-५५०-सगोभाध.

द्र०-भ्रातृशब्दः ।

* सह तुल्यमुदरमस्य इति सहोदरः ।

सह्य-न.-४७४-आरोप्य.

द्र० अनामयशब्दः ।

* सह्यते इति सह्यं "शक्तिक्ति"-॥५११२९॥इति यः

सा-स्त्री-२२६-लक्ष्मी.

द्र० आशब्दः ।

* स्यति दारिद्र्यं इति सा ।

सांयात्रिक-पुं-८७५-वडाण्वडे वेपारकरना२, वडाण्वटीयो.

□ पोतवणिज् ।

* समुदितानां यात्रा संयात्रा सा प्रयोजनमस्य इति सांयात्रिकः ।

सांयुगीन-पुं-७९३-युद्धभां दुशत.

* संयुगे साधुः इति सांयुगीनः "प्रतिज्ञ-नादेरीनञ्" ॥७११२०॥

सांवत्सर-पुं-४८२-अथोत्तिपी.

द्र० आदेशिनशब्दः ।

* सांवत्सरः कालोपलक्षणं तं वेत्ति इति सांवत्सरः ।

सांवत्सररथ-पुं-९८-(शि.६) सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

सांशयिक-पुं-४४५-(शि.३१)-वहंभी.

□ संशयालु, संशयित् ।

सांसृष्टिक-न.-१६२-(शि.२२)-ताल्हालिङ् इण.

□ सांसृष्टिक ।

साकम्-अ.-१५२७-साथे.

द्र० अमाशब्दः ।

* वस्यति इति साः विच्, तं कामयते इति साकम्, विच् ।

साकल्यवचन-न.-८३९-अंधनी आदिथी अंत सुधीनी आवृत्ति.

□ पारायण ।

* साकल्येन कास्त्न्येन वचनमध्ययनं इति साकल्यवचनम् ।

साकेत-न.-९७५-अयोध्या.

□ कोसला, (कोशला), अयोध्या ।

* सा लक्ष्मीः कं सुखं ताभ्यामितं साकेतम् ।

साक्षिन्-पुं-८८२-साक्षी.

□ स्थेय, [मध्यस्थ, प्राश्निक शै.१५४] ।

* साक्षात् दृष्टा इति साक्षी, "साक्षात् दृष्टा"-॥७१११७॥ इतीन्, "प्रायोऽव्ययस्य"-॥७१४६५॥ इत्यन्यस्वरदिलोपः ।

साखि-पुं-९५९-तुर्कस्तान.

□ तुरुष्क ।

* शाखन्ति इति साखयः पृषोदरादित्वाद् दन्त्यादिः ।

सागर-पुं-५०-गर्भ योवीशीना श्रीगणेश्वान.

* गाम्भीर्येण सागर इव सागरः ।

सागर-पुं-१०७३-समुद्र, दरियो.
 द्र० अकूपारशब्दः ।
 * सागरपुत्राणामयं तैः खातत्वात् सागरः ।
सागरनेमी-स्त्री-९३८-पृथ्वी.
 द्र० अचलाशब्दः ।
 * सागरः नेमिः अस्याः सा सागरनेमी
 यौगिकत्वात् समुद्रशना ।
 (सागरमल)-न-१०७७-समुद्रदेश्च ।
 द्र० अविधकशब्दः ।
सागरमेखला-स्त्री-९३८-पृथ्वी.
 द्र० अचलाशब्दः ।
 * सागरः मेखला अस्याः सा सागरमेखला
 यौगिकत्वात् समुद्रकाञ्चिः ।
सागराम्बरा-स्त्री-९३८-पृथ्वी.
 द्र० अचलाशब्दः ।
 * सागरः अम्बरं यस्याः सा सागराम्बरा
 यौगिकत्वात् समुद्रवसना ।
साङ्ख्य-पुं-८६२-सांख्य शास्त्रग्रन्थान्तर.
 कापिल ।
 * पञ्चविंशतेस्तत्वानां सङ्ख्यानां संख्या.
 तदधिकृत्य कृतं शास्त्रं इति साङ्ख्यं तद्वेत्ति अधीते
 वा साङ्ख्यः ।
साचि-स्त्री-१५१५-वाङ्मय, तिरश्चुं.
 तिर्यञ्च ।
 * सचते इति साचिः स्त्रीलिङ्गः, “कमिवमि”-
 (उणा-६१८) इति बहुवचनात् णिदिः, साचीत्य-
 व्ययमपि ।
साचि-अ-१५३४-वाङ्मय, तिरश्चुं.
 तिरस् ।
 * सचते इति साचि “कमिवमि”-(उणा-
 ६१८) इति बहुवचनात् णिदिः यथा-
 “साचि लोचनयुगे रमयन्ती” ।
सात-न-१३७०-सुभ.
 द्र० निवृत्तिशब्दः ।
 * सन्वते इति सात “आः त्वनिमनिजनः”
 ॥४२॥६०॥ इत्यात्वम् ।

सातवाहन-पुं-७१२-साविवाहन राज्ञः.
 हाल, [मालवाहन शि ६१] ।
 * सातं दत्तसुखं वाहनमस्य इति सात-
 वाहनः, सालवाहनोऽपि ।
सातिसार-पुं-४६०-अतिसार रोगः.
 अतिसारकिन्, [अतीमारकिन् शि.३३] ।
 * सह अतिसारेण वर्तते इति सातिसारः ।
सातीन पुं-११७१-(शि.१०१)-वटाणा.
 द्र० कृत्यशब्दः ।
सात्त्विक-पुं-२११-श्रद्धा.
 द्र० अजशब्दः ।
 * सत्वानि प्रयोजनं अस्य इति सात्त्विकः ।
सात्त्विक-पुं-२८३-पराङ्मथी इराथेल अभिनय.
सात्त्विक-(अ.व.)-पुं-२९५-नवरसोनाः त्रणपैकीपीले
 सात्त्विकभावः.
 * मीदत्वस्मिन् मन इति व्युत्पत्तेः सत्त्वगुणोत्क-
 र्णात् साधुत्वाच्च प्राणात्मकं वस्तु सत्त्वं, तत्र भवाः
 सात्त्विकाः ।
सात्वत-पुं-२२४-अलट्टेव.
 द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।
 * सत्वतोऽपत्यं तत्र भवो वा सात्वतः
 “उत्सादेरञ्”-॥६१॥१९॥ इत्यञ् ।
सात्वती-स्त्री-२८५-अभिनयनो एक प्रकार.
साद-पुं-३१२-मन ती पीडा, गेह.
 द्र० अवसादशब्दः ।
 * सदनं इति सादः ।
सादिन्-पुं-७६१-योडेसवार.
 द्र० अश्वारोहशब्दः ।
 * सीदति इति सादी ।
सादिन्-पुं-७६२-ढाथीपर भेसन्तर.
 द्र० निपादिन्शब्दः ।

* सीदति इति सादी ।

सादिन्-पुं-७६०-(शि.६५)-सारथी

द्र० क्षत्तृशब्दः ।

साधारण-पुं-१४६१-तुल्य, समान् ।

द्र० तुल्यशब्दः ।

* समानमाधारणमस्य इति साधारणः ।

साधारण-न.-१४७२-सामान्य ।

□ सामान्य ।

* समानमाधारणमस्य इति साधारणम् ।

साधारणस्त्री-स्त्री-५३२-वेश्या ।

द्र० गणिकाशब्दः ।

* साधारणा चासौ स्त्री च इति साधारणस्त्री ।

साधारणी-स्त्री-१००५-आरी ।

द्र० अङ्कुटशब्दः ।

* साधयन्ति अनया साधारणी ।

साधित-पुं-४४६-६-अधेयो ।

□ दण्डित, दापित ।

* साध्यते स्म इति साधितः ।

साधु-पुं-७६-मुनि, निश्चिन् ।

द्र० अनगारशब्दः ।

* उत्तमभ्रमादिभिर्गुणविशेषैर्भावितास्मा साधोति इति साधुः, सम्यग्दर्शनादिभिः परमं पदं साधयतीति वा “कृवापाजिस्वदिसादि-” (उणा-१) इत्युण् ।

साधु-पुं-३७९-सञ्जन

□ सभ्य, सञ्जन, आर्य ।

* साधयति कार्याणीति साधुः “कृवापाजि-” (उणा-१) इति उण् ।

साधु-पुं-१४४५-सुं६२.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* साधोति इति साधुः “कृवापाजि-” (उणा-१) इत्युण् ।

साधुवाहिन्-पुं-१२३५-सुशिक्षित धोडा.

□ विनीत ।

* साधु नहति इति साधुवाही, “साधौ-” ॥५।१।१५५॥ इति णिन् ।

साध्य-पुं-८९-(शे.४)-हेव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

साध्य-पुं-८९-(शे.७)-गणुहेवता, ते १२प्रअरे डोय छे.

साध्वस-न.-३०१-अथ.

द्र० आतङ्कशब्दः ।

* साधूनस्यति इति साध्वसम् ।

साध्वी-स्त्री-५२८-पतिव्रता स्त्री.

द्र० एकपत्नीशब्दः ।

* साध्नोति पतिसेवां इति साध्वी ।

सानु-पुं-न.-१०३५-शिभर, शोय.

□ स्नु, प्रस्थ ।

* मनति मृगादीन् मुनोति मुखं वा इति सानुः, ‘कृवापाजि-’ (उणा-१) इति उण् पुंक्लीबलिङ्गः ।

सानुमत्-पुं-१०२७-पर्वत.

द्र० अचलशब्दः ।

* सानूनि मन्त्यस्य इति सानुमान् ।

सान्तपन-न.-८४२-तपविशेष.

□ कृच्छ्र ।

* सन्तपने भवं इति सान्तपनं यत् स्मृतिः- “व्यहं सायं व्यहं प्रातः, व्यहमद्यादयाचितम् । व्यहंपरंच नाश्नीयात्, कृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतम् ।”

सान्त्व-न.-२६६-अत्यन्त भधुर शब्द.

□ सुमधुर ।

* सान्त्वयतेऽनेन इति सान्त्वम् ।

सान्त्वन-न.-७३६-प्रियवयनादिथी सम्भवती अथ साधवुंते. (यार उपाय पैकी प्रथम उपाय).

सामन् ।

* मान्त्वयतेऽनेन इति सान्त्वनम् ।

सान्द्रष्टिक- न.-१६२-तात्कालिके इति ।

[सांस्त्रष्टिक शि.१२] ।

* संदृष्टं प्रत्यक्षं प्रयोजनमस्य इति सांस्त्रष्टिकम्, “प्रयोजनम्” ॥६।४।११७॥ इति कण् साम्ष्टिक-मित्यन्यः ।

सान्द्र- न.-१४४७-धृ, निश्चर ।

द्र० अविरलशब्दः ।

* सौन्दर्यत्रय इति सान्द्रम्, “खुरखुर”-(उणा-३१६) इति रे निपात्यते ।

सान्द्रस्निग्ध- पुं-४७६-अतिशय स्नेहतायाः ।

मेदुर ।

* सान्द्रः पीनः स चासौ स्निग्धश्च इति सान्द्र-स्निग्धः ।

सान्नाय्य- न.-८३१-दवि, अविदान ।

हविष् ।

* संनीयते इति सांनाय्यम्, “घाय्यापाय्य-” ॥५।१।२४॥ इति ध्यणि निपात्यते ।

सांन्यासिक- पुं-८०९-संन्यासी, यति ।

द्र० कर्मन्दिन्शब्दः ।

* कर्मणां संन्यासः प्रयोजनमस्य इति सांन्यासिकः ।

साप्तपदीन- न.-७३१-भिवता, आर्षिधी ।

द्र० अजर्यशब्दः ।

* सप्तभिः पदैः क्रमैः त्याग्रन्तैर्वाऽवाप्यते इति साप्तपदीनं, “समांसमीना-” ॥७।१।१०५॥ इति नञि साधुः सप्तभिः पदैरवाप्यते साप्तपदीनः सत्वा-ऽपि ।

साप्तपदीन- पुं-७३०-(शि.६३)-निव, हेस्त ।

द्र० मित्रशब्दः ।

‘सावर’-पुं-११५९-वेधः ।

अ. ९६

द्र० गालवशब्दः ।

सामन्- न.-२४९-साभवेद ।

सामवेद ।

* स्यति पापं इति साम क्लीबलिङ्गः ।

सामन्- न.-७३६-त्याऽरुपाय पैकी प्रथम उपाय, प्रियवचन ।

सान्त्वन ।

* स्यति वैरमनेन इति साम प्रियवचनादि, क्लीबलिङ्गः “स्यतेरी च वा-” (उणा-९१५) इति मन् सामयति वा ।

सामयोनि- पुं-१२१७-ढाधी ।

द्र० अनेकप्रशब्दः ।

* सामवेदो योनिः कारणमस्य इति सामयोनिः ।

सामवायिक- पुं-७१९-प्रधान, भंत्री ।

द्र० अमात्यशब्दः ।

* समवायं चरति इति सामवायिकः ।

सामविद्- पुं-८१९-साभवेद व्यञ्जनात् ।

उद्गातृ ।

* सामवेदं वेत्तीति सामविद् ।

सामवेद्- पुं-२४९-त्रीणवेद, (साभवेद) ।

सामन् ।

* स्यति पापं इति साम तच्च वेदश्च इति सामवेदः ।

सामाजिक- (अ.व.)-पुं-४८१-सद्य, सत्कारन ।

द्र० पार्षद्यशब्दः ।

* समाजं समवन्ति इति सामाजिकाः “समूहा-थित्-” ॥६।४।४६॥ इतीकण् ।

सामान्य- न.-१४७२-साधारण्य ।

द्र० साधारणशब्दः ।

* समानस्य भावः इति सामान्यम् ।

सामान्य- न.-१५१५-व्यति, व्यत ।

जाति, [जात शि.१३६] ।

* समानस्य भावः इति सामान्यम् ।

सामिधेनी-स्त्री-८२७-यजना अग्निमां वाडडा नांभती वभते भोलवानी ऋया.

□ धाय्या ।

* सामिधामाधानी इति सामिधेनी ऋक् "समिध-आधाने"-॥६।३।१६२॥ इति टेण्य् ।

सामुद्र-न.-५६५-यद्धवज वजेरे देहनुं यिह.

□ देहलक्षण ।

* समुद्रे शरीरे भवं इति सामुद्रम् ।

सामुद्र-न.-९४१-भीडुं, लवण.

द्र० अक्षीवशब्दः ।

* समुद्रे भवं इति सामुद्रम् ।

साम्परायिक-न.-७९८-युद्ध, लडाई.

द्र० अनीकशब्दः ।

* सम्परायो मृत्युः प्रयोजनमस्य इति साम्परायिकम् ।

साम्प्रतम्-अ-१५३०-हाल, इभयां.

द्र० अधुनाशब्दः ।

साम्प्रतम्-न.-७४३-न्याययुक्त, व्याख्या.

द्र० अभिनीतशब्दः ।

* सम्प्रति युज्यते इति साम्प्रतं "क्वचित्" ॥६।२।१४५॥ इत्यण् ।

साम्मातुर-पुं-५४६-सतीतो पुत्र.

□ भाद्रमातुर ।

* संगताया मातुरपर्यं इति साम्मातुरः, "संख्या-संभद्र"-॥६।१।६६॥ इत्यण् ।

साम्य-न.-१४६३-उपमा, सरभाभाष्यं.

द्र० अनुकारशब्दः ।

* समस्य भावः इति साम्यम् ।

सायक-पुं-७७८-भाष्य.

द्र० अजिह्वगशब्दः ।

* स्यत्यन्तं नयति इति सायकः ।

सायक-पुं-७८२-(शे.१४४)-तस्वार.

द्र० असिशब्दः ।

सायम्-न.-१४०-सन्धाशाण.

द्र० उत्सुरशब्दः ।

* स्यति दिनं इति सायं, क्लीबलिङ्गः **गौडस्तु**- "उत्सरश्च विकालश्च, सायश्च सवलिश्च स" इति पुं स्याद्, "स्थाच्छामासा"- (उणा-३.५.७) इत्यादिना यः । तथा सायमव्ययम् ।

सायम्-न.-१५३१-सांजे.

* स्यति इति सायं "स्यतेर्णित्"- (उणा-९.३.६) इत्यम्, यथाः-सायं प्रातरनी पुण्यमग्निहोत्रमुपामते सायंतनी सन्ध्या ।

सार-न.-१९१-धन.

द्र० अर्थशब्दः ।

* सरति कालान्तरं इति सारं क्लीबलिङ्गः पुंस्यपि **धनपालः यदाह**- सारोऽर्थं द्रविणं धनम् । सरतेः स्थिरार्थे षच् ।

सार-पुं-६२६-६।३३.

द्र० अस्थिशब्दः ।

* सरति कालान्तमिति सारः, हड्डुं **देश्यां** संस्कृतेऽपि, यद् **वैजयन्ती**-

"अथास्थि कीकसं हड्डुम्" इति ।

सार-पुं-११२१-वृक्षादितुं सत्व-गर्भं.

□ मज्जन्, 'मज्जा' ।

* सरति इति सारः "सरोः स्थिर"-॥५।३।१७॥ इति षच् ।

सारङ्ग-पुं-१२९३-६२७.

द्र० कुरङ्गशब्दः ।

* सरति इति सारङ्गः "स्रवृचुभ्यो णित्"- (उणा-९.९) इत्यङ्गः, सारं गच्छतीति वा ।

सारङ्ग-पुं-१३२९-यातक पक्षी.

द्र० अम्बुपशब्दः ।

* सरति इति सारङ्गः सह आरङ्गति वा यूथ-चारित्वात् ।

सारण-न-४०९-(शे.१००)-पालागना पाण्ठी-वाणुं ढडीं.

द्र० तक्रदाब्दः ।

सारणि-स्त्री-१०८९-नीक-पाण्डुनीआर्ध.

द्र० कुल्याशब्दः ।

* सरति जलमनया सरणिः, “ऋहस-” (उणा-६३८) इत्यणिः, बाहुलकाद्दीर्घत्वे सारणिः स्त्रीलिङ्गः ।

(**सारणी**)-स्त्री-१०८९-नीक-पाण्डुनीआर्ध.

द्र० कुल्याशब्दः ।

सारथि-पुं-७६०-सारथी.

द्र० क्षत्तृशब्दः ।

* सारथति वाहान् इति सारथिः, “सारथिः”- (उणा-६७०) इत्यथिः, सारथस्यापत्यमिति वा ।

सारमेय-पुं-१२७९-कुतरे.

द्र० अस्थिभुज्शब्दः ।

* सरमाया अपत्यं इति सारमेयः ।

सारस-पुं-१३२८-सारसपक्षी.

द्र० कुरङ्करशब्दः ।

* सरति इति सारसः “सुवधिभ्यां णित्” (उणा-५७०) इत्यसः, सरसि भवो वा ।

सारसन-पुं-१-६६४-कंठेशे.

द्र० कटिसूत्रशब्दः ।

* सारं सनोति इति सारसनम् ।

सारसन-न-७६७-कभरपटो.

द्र० अधिकाङ्गशब्दः ।

* सारं सनोति इति सारसनम् ।

सारसी-स्त्री-१३२९-सारसी.

द्र० लक्ष्मणाशब्दः ।

सारस्वत-पुं-८१५-भीलुनो दंड.

वैत्व, रौच्य ।

* सरस्वती-रुच्यशब्दौ त्रिल्वपर्यायो, सरस्वत्या विकारः इति सारस्वतः ।

सारस्वत-(अ.व.)-पुं-९५८-काश्मीर देश.

द्र० काश्मीरशब्दः ।

* सरस्वतीदेवता एषां इति सारस्वताः ।

सारिका-स्त्री-२९०-(शे.८४)-यांडालनी वीथ्या.

द्र० कटोलवीणाशब्दः ।

‘**सारिका**’-स्त्री-१३३६-मेना.

द्र० गोकिराटिकाशब्दः ।

सारोन्द्रिक-पुं-११९६-स्थावरविष.

द्र० अङ्गोलसारशब्दः ।

सार्थ-पुं-१४१२-सन्नतीय प्राण्डुओनो समुदाय.

सङ्घ ।

* सरति इति सार्थः, अध्वगवृन्दम्, “सत्तेर्णित्” (उणा-२३०) इति थः । यथा-पान्थसार्थः ।

सार्थवाह-पुं-८६८-वेपारी.

वैदेह, [प्रापणिक-शि.७७] ।

* सार्थान् सधनान् सरतो वा पान्थात् वहति इति सार्थवाहः ।

सार्द्र-पुं-१४९२-लीनुं.

द्र० आर्द्रशब्दः ।

* सह आर्द्रेण गुणेन वर्त्तते इति सार्द्रः ।

सार्धम्-अ.-१५२७-साथे.

द्र० अमाशब्दः ।

* स्यति सास्तेन रुध्यति इति सार्धम् “सारेतेरम्”- (उणा-९३४) इत्युपलक्षणमिदम् ।

(**सार्धिष**)-पुं-१०७५-सात पैडी थोथोसमुद्र.

सार्धिष्क-न-४९०-धीथीसंस्कारितद्रव्य.

* सार्धिषा संस्कृतं इति सार्धिष्कम् ।

सार्पो-स्त्री-१११-अश्लेषा नक्षत्र.

अश्लेषा ।

* सर्पी देवताऽस्याः इति सार्पी ।

सार्व-पुं-२५-अरिहंत, जितेश्वर.

द्र० अधीश्वरशब्दः ।

* सर्वेभ्यः प्राणिभ्यो हितः सार्वः सर्वाय इत्यपि “सर्वाण्णोवा” ॥७।१।४३॥ इति वा णः ।

सार्वभौम-पुं-१७०-आठ पैडी ७भादिग्गण.

* सर्वभूमेर्जातः इति सार्वभौमः, ‘पृथिवी-सर्वभूमेरी-’ ॥६।४।१५६॥ इत्यञ् ।

सार्वभौम-पुं-६७१-अकवती सत्राट.

□ चक्रवर्तिन [अधीश्वर शि.१३८] ।

* सर्वस्या भूमेरीशः सार्वभौमः “पृथिवी-”

॥६॥१५६॥इत्यब्रु, अनुयातिकादिस्वादुभयपदबुद्धिः ।

साल-पुं-९८०-डोट, डिदो।

□ प्राकार, वरण ।

* सल्यते इति सालः ।

साल-पुं-१११४-वृक्ष, आ३.

द्र० अगशब्दः ।

* “सलगतौ” दन्त्यादिः सल्यते इति सालः, सीयते वा “भिल्ला-” (उणा-४६४) इति ले निपात्यते ।

साल-पुं-न.-११३८-डाभरनुं आ३.

द्र० सर्जशब्दः ।

* सीयते इति सालः दन्त्यादिः पुंक्लीबलिङ्गः ।

सालभञ्जी-स्त्री-१०१४-पूतणी (डा३-हांत वगेरेभांधी अनावेकी)

□ पाञ्चालिका, पुत्रिका ।

* सालं वृक्षं मनकित तन्निर्मितत्वात् इति सालभञ्जी ।

सालवाहन-पुं-७१२-(शि.६१)-सालिवाहन राज्ञ.

□ हाल, सातवाहन ।

सालवेष-पुं-६४७-राज.

द्र० अग्निवल्लभशब्दः ।

* सालस्य वेषो निर्यासः इति सालवेषः ।

साला-स्त्री-१११९-भोटीडाणी.

□ साला, स्कन्धशाखा ।

* सीयते इति साला, दन्त्यादिः ।

सालातुरीय-पुं-८५१-पाणिनि मुनि, (०या३२णु३२).

□ पाणिनि, दाक्षेय, [दाक्षीपुत्र शि.७४] ।

* सलातुरभिजनो निवासोऽस्य सालातुरीयः,

“सलातुरादीवण्” ॥६॥३१३७॥ ।

‘साहस’-पुं-११५४-दोडो.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

साल्व-पुं-२२०-विष्युतो धनु.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

* सल्ला अभिजनो निवासोऽस्य साल्वः, “सिन्ध्वादरेञ्” ॥६॥३१२१६॥ इत्यब्रु, सलति गच्छतीति वा “सलेर्णिद्वा” (उणा-५१०) इति वः ।

साल्व-(अ.व.)-पुं-९५७-साध्वदेश.

□ कारकुक्षीय ।

* सलन्ति इति साल्वाः “सलेर्णिद् वा”- (उणा-५१०) इति वः ।

(साल्वारि)-पुं-२२१-विष्यु, नारायण.

द्र० अच्युतशब्दः ।

सावित्र-पुं-८१३-थादाण.

द्र० अग्रजशब्दः ।

* सावित्री देवताऽस्य इति सावित्रः, सावित्र्य-सुवचनं विना मौञ्जीवन्धनाऽभावात् यन्मनुः—

“तत्र यद्व्रह्मजन्माऽस्य, मौञ्जीवन्धनचिह्नितम् ।

तत्राऽस्य माता सावित्री, पिता त्वाचार्य उच्यते॥”

इति ।

सावित्री-स्त्री-५९३-मध्यभायने डनिष्ठांनी वयली आंगणी.

□ अनामिका ।

* सविता देवताऽस्याः इति सावित्री ।

सावित्री-स्त्री-२०५-(शि.५५)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

सास्ना-स्त्री-१२६४-गलकम्बल, अणदना गणानी नीये लटडती गोदडी.

□ गलकम्बल ।

* सस्ति स्वपितीव निष्क्रियत्वात् सास्ना “सलेर्णित्” (उणा-२५९) इति नः ।

साहस-न.-७३६-दोड.

□ दम, दण्ड ।

* साहसि बलभवं साहसं क्लीबलिङ्गं, वैजयन्ती-तु-“दण्डो यमः साहसोऽस्मि” इति पुंस्यप्याह ।

साहस्र-पुं-७६४-७७२ रैनिडेनो उपरी.

□ सहस्रिन ।

* सहस्रं योद्धारः परं सन्ति एषां साहस्राः, ज्योत्स्नादित्वाद्गण् ।

साहस्र-न.-१४१५-७७२रेनो समूह.

* सहस्राणां समूहः इति साहस्रम् ।

सिंह-पुं-४८-श्रीमहावीर प्रभुनुं लांछन

सिंह-पुं-१२८३-सिं.७.

द्र० इभारिशब्दः ।

* हिनस्ति इति सिंहः, “हिंसिःसिमूच” (उणा-५८८) इति हः अचि वा पृषोदरादित्वात् ।

सिंह-पुं-१४४०-आ शब्द ज्येष्ठवाथी प्रशंसा वायक शब्द अने छे. ज्येष्ठे पुरुषसिंह ।

(सिंह)-पुं-११६-१२ रौडी पांचमी सिंहराशि.

सिंहकेसर-पुं-४००-(शि.६८)-अेवथी केशर आदिसुगंधी ज्योतेनो अनावेल लाडु.

सिंहतल-पुं-५९६-३५५ अने ज्मभ्या हाथनी अने छथेणी बेगीकरवी ते.

□ [संहतल शि.४७] ।

* प्रसारिताङ्गुलवामदक्षिणौ पाणी सिंहस्येव तलः सिंहतलः, सिंहो हिमिलिताभ्यां चपेटाभ्यां हन्ति, संहतं संघटं लातीति वा संहतलाख्य इत्येके ।

सिंहद्वार-न.-९९३-प्रवेशद्वार.

□ प्रवेशन ।

* सिंहस्येव द्वारं इति सिंहद्वारम् ।

सिंहनाद-पुं-१४०४-सुभटोनी सिंहेजेवी गजना.

□ क्ष्वेडा ।

* सिंहस्येव नदनं भयानां इति सिंहनादः ।

सिंहयाना-स्त्री-२०३-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* सिंहो यानमस्याः इति सिंहयाना यौगिकत्वात् सिंहवाहनाऽपि ।

सिंहल-न.-१०४२-३६४, रीसुं.

द्र० आलीनशब्दः ।

* सिंहलदेशोद्भवत्वात् सिंहलम् ।

(सिंहवाहना)-स्त्री-२०३-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

* सिंहः वाहनं यस्याः इति सिंहवाहना ।

सिंहविक्रम-पुं-१२३३-(शि १७८)-थोडा.

द्र० अवान्शब्दः ।

सिंहसहनन-पुं-३५५-सारा ३५ संघयण्वाणो.

□ स्वङ्ग ।

* सिंहस्येव संहननं देहोऽस्य इति सिंहसहननः ।

सिंहसेन-पुं-३७-श्री अनंत नाथ लग. नापिता

* सिंहवत् पराक्रमवती सेनाऽस्य इति सिंहसेनः ।

सिंहाण'-न.-६३२-नाड-डाननो भेल.

द्र० शिङ्घाणशब्दः ।

सिंहान-न.-१०३८-वोढानो भेल.

□ धूर्त, मण्डूर, सरण ।

* लोहस्य ध्यायमानस्य किङ्के मले हिनस्ति

इति सिंहानं पृषोदरादित्वात् ।

सिंहान'-न.-६३२-नाड-डाननो भेल.

द्र० शिङ्घाणशब्दः ।

सिंहासन-न.-७१७-सिंहासन, राजनेयोग्य सोनानुं आसन.

* सिंहोपलक्षितमासनम् इति सिंहासनम् ।

सिंहास्य'-पुं-११४०-अरडुशी.

द्र० आटरुषकशब्दः ।

सिंही'-स्त्री-११४०-अरडुशी.

द्र० आटरुषकशब्दः ।

सिकता-स्त्री-१०८९-रेती.

□ वालुका ।

* “सिकिः सौत्र” सिक्यन्ते इति सिकताः “पृषिर-ञ्जि”-(उणा-२०८) इति क्दिदतः स्त्रीलिङ्गो वा बहुवचनान्तोऽयं यद्वोच्चाभः-

“वां तु जलौकाप्यमरसः सिकतामुमनः समाः” (लिङ्गा-२६) इति ।

सिक्थक-न.-१२१४-भीष्णु.

□ मधूच्छिष्ट, (मदन) ।

* सिक्थते इति सिक्थं “नीनूरमि”-(उणा-२२७)

इति कित् थः ।

‘सिङ्घाण’-न.-६३२-नाङ्-डाननी भेल.

द्र० सिङ्घाणशब्दः ।

सिच-स्त्री-६६६-व२२.

द्र० अम्बरशब्दः ।

* सिञ्चति सिच्यते वा सिक् स्त्रीलिङ्गः ।

सिचय-पुं-६६६-व२२.

द्र० अम्बरशब्दः ।

* सिच्यते इति सिचयः “लादिभ्यः कित्”-(उणा-३६७) इत्ययः ।

सिन-पुं-१३९२-सङ्के २ ग.

द्र० अञ्जुनशब्दः ।

* सिनोति मनः इति सिनः ।

सित-पुं-४३८-डेही, अंधायेलो.

द्र० कीलितशब्दः ।

* सीयतेस्म इति सीतः ।

(सित)-न.-१०४३-३पुं.

द्र० कलघौतशब्दः ।

सितच्छद-पुं-१३२५-६सपक्षी.

द्र० चक्राङ्गशब्दः ।

* सिताश्छदा एषां इति सितच्छदाः ।

सितपङ्कजलञ्छन-पुं-१३०८-सङ्के शेषनाग.

सितरञ्जन-पुं-१३०४-पीजिरंग.

द्र० गौरशब्दः ।

* सितं रञ्जयति इति सितरञ्जनः ।

सिता-स्त्री-४०३-साङर.

□ शर्करा, सितोपला ।

* सीयते बध्यते इति सीता ।

(सितांशु)-पुं-१०५-यं३.

द्र० अत्रिद्वजशब्दः ।

सिताङ्ग-पुं-२०० (शे. ४५)-शं३२.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

सिताभ्र-पुं-६४३-३पूर.

द्र० कपूरशब्दः ।

* सिताभ्रसदृशत्वात् सिताभ्रः ।

सिताम्भोज-न.-११६२-सङ्के ३२.७.

□ पुण्डरीक ।

* सितं श्वेतं अम्भोज इति सिताम्भोजम् ।

(सिताश्रव)-पुं-१०५-यं३.

द्र० अत्रिद्वजशब्दः ।

सितसित-पुं-२२४-यत्रदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* सितः सिताङ्गत्वात् असितः नीलाम्बरत्वात् सितासितः ।

सितेतर-न.-१७ (प.)-कृष्णु, डाणुं.

सितोदर-पुं-१८९-दुभेरेदेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

* सितमुदरं यस्य इति सितोदरः कुण्डित्वात् ।

सितोपला-स्त्री-४०२-साङर.

□ सिता, शर्करा ।

* सितोपलः स्फटिकस्तसदृशत्वात् सितोपला ।

सिद्ध-न.-४१२-पाडी गथेलुं, रथेलुं.

□ पक्व, राद्ध ।

* सिध्यति स्म इति सिद्धम् ।

सिद्ध-न.-१४८७-सिद्ध थथेलुं.

□ निवृत्त, निष्पन्न ।

* सिध्यति स्म इति सिद्धम् ।

(सिद्ध)-न.-११८३-भसणेलुं अनाब्.

द्र० आत्रसितशब्दः ।

सिद्धसेन-पुं-२०९-(शे. ६३)-डातिंकेय.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

सिद्धान्त-पुं-२४२-आगम, सिद्धान्त.

द्र० आगमशब्दः ।

* सिद्धशब्दात् परोऽन्तः, सिद्धश्च अन्तश्च निश्चयोऽस्येति कृत्वा सिद्धान्तः ।

सिद्धापगा-स्त्री-१०८२-ग गान्दी.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* सिद्धानां आपगा इति सिद्धापगा ।

सिद्धायिका-स्त्री-४६-श्रीमहावीर स्वामी ल० नी शासनदेवी.

* सिद्धानयते इति सिद्धायिका ।

सिद्धार्थ-पुं-३८-श्रीमहावीर स्वामी ल० ना पिता.

* सिद्धा अर्थाः पुरुषार्था अस्य इति सिद्धार्थः ।

सिद्धार्थ-पुं-११८०-सईद सरसव.

□ श्वेतसर्प ।

* सिद्धप्रयोजनो रक्षोघ्नत्वात् इति सिद्धार्थः ।

सिद्धार्थ-पुं-२३५-(शि.१९) सुगत, सुद्ध.

द्र० अद्रयशब्दः ।

सिद्धार्था-स्त्री-३९-श्रीअभिनन्दन स्वामी ल० नी माता.

* सिद्धोऽर्थोऽस्याः इति सिद्धार्था ।

सिद्धि-स्त्री-७४-भोक्ष.

द्र० अक्षरशब्दः ।

* सिद्धयत्यस्यामिति सिद्धिः ।

(सिद्धी)-स्त्री-२०१-ग्राही वगेरे माता.

सिध्म-न.-४६७-डोढरोग, आमडीना रोग

□ सिध्मन्, किलास, त्वक्पुष्प ।

* सिध्यति इति सिध्मं त्वग्रोगः "विलिभिलि-"

(उणा-३४०) इति किद्मः ।

सिध्मन्-न.-४६७-डोढरोग, आमडीना रोग.

□ सिध्म, किलास, त्वक्पुष्प ।

* सिध्यति इति सिध्म क्लीबलिङ्गः "कुप्यमि-"

(उणा-९१२) इति बहुवचनात् किद् मन् ।

सिध्मल-पुं-४६१-श्रेत डोढना रोगवागे.

□ किलासिन् ।

* सिध्माऽस्याऽस्ति इति सिध्मलः, मिध्मादि-
त्वाल्लः ।

सिध्य-पुं-१११-पुष्य नक्षत्र.

द्र० गुरुदैवतशब्दः ।

* सिध्यन्ति कार्याणि अत्र इति सिध्यः,
"कुप्यमि-" ॥५॥१३९॥ इत्यादिना क्यवन्तो
निपात्यन्ते ।

सिन-पुं-११४२-पीलुं नुं अ३.

□ गुडफल, पील, 'खंसिन' ।

* सिनोति इति सिनः, "सेवां-" (उणा-२६२)
इति किद् नः ।

सिन-न.-५६४-(शे. ११८)-शरीर.

द्र० अङ्गशब्दः ।

सिनीवाली-स्त्री-१५१-यद्रदेभातो होय तेवी
अभास.

* सिता बाल्या चन्द्रकल्याऽस्यां इति सिनीवाली,
पृषोदरादित्वात् ।

सिनीवाली-स्त्री-२०५-(शे. ५२)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

'सिन्दुक'-पुं-११४७-सिन्दुवार.

द्र० निगुण्डीशब्दः ।

सिन्दुवार-पुं-११४७-सिन्दुवार, नगोऽनुं अ३.

द्र० निगुण्डीशब्दः ।

* स्यन्दते इति सिन्दुवारः "द्वारशृङ्गार-"
(उणा-४११) इत्यारे निपात्यन्ते, स्यन्दं वृणोति वा
पृषोदरादित्वात् ।

सिन्दूर-न.-१०६१-सिन्दूर.

द्र० चीनपिष्टशब्दः ।

* स्यन्दते इति सिन्दूरं "सिन्दूर-" (उणा-
४३०) इति ऊरे निपात्यन्ते ।

सिन्दूरकारण-न.-१०४१-सिन्धु.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

* सिन्दूरस्य कारणं इति सिन्दूरकारणम् ।

सिन्धु-पुं-स्त्री-१०७३-समुद्र, दरियो.

द्र० अकूपारशब्दः ।

* स्पन्दते इति सिन्धुः पुं स्त्रीलिङ्गः, “स्पन्दिस-
जिभ्यां-” (उणा-७१७) इत्युः सिन्धादेशश्च ।

सिन्धु-पुं-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* स्पन्दते इति सिन्धुः पुं स्त्रीलिङ्गः ।

(सिन्धुक)-पुं-११४७-सिंहुवार.

द्र० निगुण्डीशब्दः ।

‘सिन्धुज’-न.-९४२-सिंधव.

द्र० नदीभवशब्दः ।

सिन्धुर-पुं-१२१७-डाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* स्पन्दते मदेन इति सिन्धुरः, “श्चशुर-”
(उणा-४२६) इत्युरे निपात्यते, सिन्धुर्मदोऽस्यास्तीति
वा मध्वादित्वादूरः ।

सिन्धुवृष-पुं-२१९-(शि.७२) विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

सिन्धुसङ्गम-पुं-१०८६-नदीनासंगम.

□ सम्भेद ।

सिन्धुत्थ-पुं-१०५-(शि.१३)-यंद्र, यंद्रमा.

द्र० अत्रिहजशब्दः ।

सिरा-स्त्री-६३१-शरीरमां रहेली नाडी.

द्र० धमनीशब्दः ।

* सिन्धुन्त्यस्थीनि इति सिराः, “ऋज्यजि-”
(उणा-३८८) इति किद् रः ।

सिरामूल-न.-६०६-(शि.१२७)-नाभि कुंटी.

□ नाभि, तुन्दकृषिका [पुतारिका शि.१२७] ।

(सिल्लकी)-स्त्री-११५२-शर.

द्र० गजप्रियाशब्दः ।

सिल्ह-पुं-६४८-लोभान, शेवारस.

द्र० कृत्रिमधूपशब्दः ।

* ‘सिलत् उच्छे’ सिलति इति सिल्हः, दन्त्यादिः
सिले जहातीतिवा ।

‘सिद्दण्ड’-पुं-११४०-द्विधिया थार.

□ ‘सीद्दण्ड’ ।

‘सीह’-पुं-६४८-लोभान, शेवारस.

द्र० कृत्रिमधूपशब्दः ।

सीता-स्त्री-७०३-सीता, (जनक पुत्री).

द्र० जानकीशब्दः ।

* सिनोति मतीत्वं इति सीता “मुसितनि-”
(उणा-२०३) इति तः दीर्घश्च सीता हलरेखा तद्भव-
त्वाद् वा ।

सीता-स्त्री-८९१-भेतरमां ढगथी पाडेली रेभा,
यास.

□ ‘शीता’ ।

* सिनोति भुवं इति सीता, व्यङ्ग्यस्य पद्धति-
लेखेत्यर्थः ।

सीकृत-न.-१४०३-गुणानुशगथी भोधायेको
शब्द.

□ प्रणाद ।

* सीकरणं सीकृतम् ।

सीत्य-न.-९६८-ढगथी भेडी शकाय तेषुं भेतर.

□ हत्य ।

* सीतया सङ्गतं इति सीत्यं “सीतया सङ्गते”
॥७१२७॥ इति यः ।

सीत्य-११६८-धान्य.

द्र० धान्यशब्दः ।

* सीतया सङ्गतं इति सीत्यं “सीतया सङ्गते”
॥७१२७॥ इति यः ।

सीमन्-स्त्री-९६२-सीमा, मर्यादा.

द्र० अन्तशब्दः ।

* स्पति विवादमिति, “स्पतेरी च वा” (उणा-
९१५) इति मनि आवभावे मीमा नकारान्तः स्त्रीलिङ्गः ।

सीमन्त-पुं-५७१-सेथो.

द्र० अन्तशब्दः ।

* सिनोति केशाननेन सीमन्तः, “सीमन्त-”
(उणा-२२२) इत्यन्ते निपात्यते, सीमोऽन्त इति वा

पृषोदरादित्वात् ।

सीमन्तक-पुं-१३६२-तेनाभने। नरकावासु.

सीमन्तिनी-स्त्री-५०४-स्त्री, नारी

द्र० अबलाशब्दः ।

* सीमन्तः केशविन्यासोऽस्त्यस्याः इति सीमन्तिनी ।

सीमा-स्त्री-९६२-सीमा, भर्थादा.

द्र० अन्तशब्दः ।

* सीयते बध्यते इति सीमा, "सेरो च वा" (उणा-३४३) इति मः, मन्त्रन्ताद् वा डाप् ।

सीमिक-पुं-१११४-(शि.-१७३) वृक्ष, जड.

द्र० अगशब्दः ।

सीर-पुं-न.-८९०-७७.

द्र० गोदारणशब्दः ।

* सीयते बध्यते इति सीरःपुंक्लीबलिङ्गः, "चिजि"- (उणा-३९२) इति रो दीर्घत्वंच ।

सीवन-न.-९१२-सीवपुं.

सेवन,स्यूति ।

* सेव्यते इति सीवनं "ष्ठिवसिवोऽनट्टिवा" ४।२।११२॥ इति दीर्घत्वे सीवनम् ।

सीवनी-स्त्री-६११-शुद्धनी नीयेने। दोशे.

* गुह्यस्याधः सूत्रं सीव्यतेऽनया इति सीवनी ।

सीस-न.-१०४०-सीसुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

* सिनोति ब्रध्नाति पारदं इति सीसं "सेडित्"- (उणा-५७७) इतीमः क्लीबलिङ्गोऽयं वैजयन्ती तु सीसोऽस्त्री इति पुंस्यप्याह ।

(सीसक)-न.-१०४०-सीसुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

सीतपत्रक-न.-१०४०-सीसुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

* सीतंच तत् पत्रं च इति सीतपत्रकम् ।

'सीहुण्ड'-पुं-११४०-द्विधियोथैर.

'सिहुण्ड' ।

अ. ९७

सु-अ.-१५४२-(शि.-२००)-श्रेष्ठ अने पूजन
ना अर्थभा.

अति ।

सु-अ.-१५३५-(शि.१३८)-अतिशय, धायुं.

द्र० अतीवशब्दः ।

सुकरा-स्त्री-१२७१-शांतस्वभाववाणी गाय.

अचण्डी, (अकोपना) ।

* सुखेन क्रियते वशे सुकरा ।

सुकल-पुं-३८७-हानी अने भोगी.

अर्थव्ययज्ञ ।

* शोभना कलाऽस्य सुकलः ।

सुकुमार-पुं-१३८७-कोमल.

द्र० अकर्कशशब्दः ।

* सुष्ठु कुमार इव मृदुत्वात् इति सुकुमारः ।

सुकृत-न.-१३७९-धर्म, पुण्य.

द्र० धर्मशब्दः ।

* सुष्ठु क्रियते इति सुकृतम् ।

सुकृत-न.-८६-(शि-२) ४६याग, शुभ.

द्र० कल्याणशब्दः ।

सुकृतिन्-पुं-४८९-पुण्यशाली आत्मा

पुण्यवत्, धन्य ।

* सुकृतमस्त्यस्य इति सुकृती ।

सुख-न.-१३७०-सुख, शांति.

द्र० निवृत्तिशब्दः ।

* सुखयति इति सुखम्, सुष्ठु खनतीति वा "क्वचित्"-॥५।१।१७१॥ इति डः, शोभनानि खान्य-त्रेति वा, शं जोषं चाऽव्ययेषु वक्ष्येते ।

सुखं सुण-पुं-२००-शंकरं सुभाशन.

खट्वाङ्ग ।

* सुष्ठु खं सुनोति संब्रध्नाति इति सुखं सुणः "घ्रूणतृण"- (उणा-१८६) इत्यादिशब्दाद्गणान्तो-निपात्यते ।

सुखदोद्या स्त्री-१२६८-सुपेकरी दोढी शक्य
तेषी गाय.

□ सुत्रता ।

* सुखेन दुह्यते इति सुखदोह्या ।

सुखवचक-पुं-९४५-सा७७आ२.

द्र० कापोतशब्दः ।

* सुखाय वर्चते इति सुखवचकः ।

**सुखसुप्तिका-स्त्री-३१३-(शे-६०)-अधिक
निद्रा.**

□ सुप्त, [सुधाप शे-६०] ।

सुखोत्सव-पुं-५५६-(शे.११७)-कंडी, रभत.

द्र० कूदनशब्दः ।

सुगत-पुं-२३२-शुद्ध, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

* "सर्वेगत्यर्था ज्ञानार्थाः" इति शोभनं गतं
ज्ञानमस्य इति सुगतः ।

सुगन्धक-पुं-११९०-कंडी, तभालपत्र.

द्र० कर्कोटकशब्दः ।

* सुष्ठु गन्धयते इति सुगन्धकः ।

सुगन्धि-स्त्री-१३९१-सारीगंध, पुशभो.

द्र० आमोदिनशब्दः ।

* शोभनो गन्धोऽस्य इति सुगन्धिः द्वौ द्वौ भिन्ना-
र्थवित्यन्ये ।

सुगन्धिक-पुं-११६९-सुगंधी योभा.

□ महाशालि ।

* शोभनो गन्धोऽस्य इति सुगन्धिः, "सुपूत्यु-"
॥ग३१४४॥ इतिइत्समासान्तः, के सुगन्धिकः ।

सुगन्धिक-पुं-१२८५-(शे०१८५)-सिंह.

द्र० इभारीशब्दः ।

सुगृह-पुं-१३४१-सुधरी पक्षी.

□ चञ्चुसूचिक ।

* शोभनं गृहमस्य इति सुगृहः ।

सुग्रीव-पुं-३७-श्रीसुविधिनाथल.ना पिता.

* शोभना ग्रीवाऽस्य इति सुग्रीवः ।

सुग्रीव-पुं-७०५-सुग्रीव.

□ आदित्यसूनु ।

* शोभना ग्रीवाऽस्य इति सुग्रीवः ।

सुग्रीवाग्रज-पुं-७०४-(शि-६०)-वाली.

द्र० इन्द्रसुतशब्दः ।

सुचरित्रा-स्त्री-५२८-पतिप्रता स्त्री.

द्र० एकपत्नीशब्दः ।

* शोभनं चरित्रमस्याः इति सुचरित्रा ।

सुत-पुं-५४२-पुत्र.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* सुनोति इति सुतः "सुसितनी"-
(उणा-२०३) इति कित् तः ।

(सुता)-स्त्री-५४२-पुत्री.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

**सुतारका-स्त्री-४४-श्री सुविधिनाथ लग. नी.
शासन देवी.**

□ [सुतारा शि०-४] ।

* शोभना तारका अस्याः इति सुतारका,
सुतारेत्यपि ।

**सुतारा-स्त्री-४४-(शि०-४)-श्री सुविधिनाथ
लग.नी शासन देवी.**

□ सुतारका ।

सुतेजस्-पुं-५१-अर्ध येविशिना१०भां लगवान.

* शोभनमहाह्लादकत्वात् तेजोऽस्य इति सुतेजाः ।

सुत्रामन्-पुं-१७२-धन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* सुष्ठु त्रायते इति सुत्रामा मन्, शोभनं त्राम
बलमस्य वा, बाहृलकाद् दीर्घस्वे मूत्रामाऽपि ।

सुदर्शन-पुं-३८-श्री अरनाथ ल. ना पिता.

* शोभनं दर्शनमस्य इति सुदर्शनः ।

सुदर्शन-पुं-२२२-विष्णुनु यक्ष.

* सुखेन दृश्यते इति सुदर्शनः "शास्युधि"-
॥५३१४१॥ इत्यनः पुंलिङ्गोऽयम्, वाचस्पतिस्तु-
"चक्रं सुदर्शनोऽस्त्रियाम्" इत्याह ।

सुदर्शन-पुं-६९८-पांथभां वासुदेवना भोटाभाध.

* शोभनं दर्शनमस्य सुदर्शनः ।

सुदर्शन-न.-१७८-(शे.-३५)ध-द्रीती नगरी.

□ अमरावती ।

सुदर्शन-पुं-१३३५-(शे.-१६५)-गीधपक्षी.

द्र० गृध्रशब्दः ।

(सुदर्शन)-पुं-९४-नवपैक्षी पहेला अंवेयक देव.

सुदाय-पुं-५२०-लनवगेरे प्रसंगे कशतो यांक्षो.

□ यौतक, हरण, [दाय-शि.४२] ।

* सुष्टु दीयते सुदायः दाय इत्येके यच्छाश्वतः-

“यौतकादि धनं दायो दयो दानमुदाहृतम्” इति ।

सुदारु-पुं-१०३१-सुदा३ नामनो कुलायल पर्वत.

□ पारियात्रक ।

* शोभनानि दारुण्यस्मिन् इति सुदारुः ।

सुधन्वन्-पुं-२१९-(शे.७४)-विण्णु, नारायण्.

द्र० अच्युतशब्दः ।

सुधर्मन्-पुं-३२-पांथभा गणुधर.

* शोभनो धर्मोऽस्य इति सुधर्मा, अग्निवैश्य-
गोत्रजः “द्विपदाद्धर्मादिन्-” ॥७॥३॥१४१॥ इत्यन्-
समासान्तः ।

सुधर्मन्-स्त्री-१७८-देवशला.

* इन्द्रस्य पषण्त् शोभनो धर्मोऽस्यां इति सुधर्मा

यल्लक्ष्यम्- सुधर्माऽनवमापुरी ।

सुधा-स्त्री-८९-अमृत, देवोनायाहार.

द्र० अमृतशब्दः ।

* सुष्टु धीयते पीयत इति सुधा “उपसर्गा-
दातः” ॥५॥३॥११०॥ इत्यङ् ।

(सुधांशु)-पुं-१०५-यंद्र.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

सुधाकण्ठ-पुं-१३२१-(शे.१६०)-क्षीयव.

द्र० कलकण्ठशब्दः ।

सुधाभुज-पुं-८८-देव.

द्र० अमरशब्दः ।

सुधास्रवा-स्त्री-५८५-५३७ली.

द्र० गलशुण्डिकाशब्दः ।

* सुधाममृतकलां स्रवति इति सुधास्रवा ।

(सुधासू)-पुं-१०४-यंद्र.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

सुधाहृत्-पुं-२३१-ग२३पक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

* सुधां हृतवान् इति सुधाहृत् ।

सुधी-पुं-३४१-विद्वान्.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* सुष्टु दधाति ध्यायति वा सुधीः “दियुद्धहृत्”

॥५॥२॥८३॥ इति साधुः, शोभना धीरस्येति वा ।

सुनन्दा-स्त्री-२०५-(शे.-५८) पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

सुनन्दिनी-स्त्री-१०८६-(शे.-१६६)-सुरवेदानदी.

□ सुरवेला ।

सुनाभ-१०२८-हिमालयनो पुत्र.

□ हिरण्यनाभ, मैनाक ।

* शोभना नाभिरस्य इति सुनाभः ।

(सुनासीर)-पुं-१७२-धंन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

सुनिश्चित-न.-१४९१-सारी रीते निश्चित थरेलु.

□ संशित ।

* सुष्टु निश्चितो स्म इति सुनिश्चितं, सुष्टु
निश्चितमस्य वा ।

सुनिश्चित-पुं-२३५-(शे.-८९)-शुद्ध, सुगत.

द्र० अद्वयशब्दः ।

सुन्दर-न.-१४४५-सुन्दर, साश.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* “सुन्दः सौत्रः” सुन्दति इति सुन्दरम्, “कश्चि
चटि”-(उणा-३९७) इत्यरः, सुष्टु नन्दयतीति नैरुकाः ।

सुन्दरी-स्त्री-५०५-२त्री.

द्र० अङ्गनाशब्दः ।

* सुन्दः सौत्रः, सुन्दन्त्येनां सुन्दरा "ऋच्छि-
चटि"- (उणा-३९७) इत्यरः, सुष्टु आद्रियते वा
पृषोदरादित्वात् ।

सुपथिन्-पुं-९८४-स३३, सा३र२स्तो.

□ सत्यथ, अतिपथिन् ।

* षृजितः पन्थाः सुपन्थाः पूजास्वतेः प्राक्-
यात्" ॥७३३॥७२॥ इति समासान्तनिषेधः ।

सुपर्ण-पुं-२३१-ग२५५क्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

* शोभनानि स्वर्णमयत्वात् पर्णान्यस्य इति
सुपर्णः ।

'सुपर्णक'-पुं-११४०-ग२भाणो.

द्र० आरग्वधशब्दः ।

सुपर्णकुमार-पुं-९०-योथाभवनपति देव.

सुपर्वन्-पुं-८८-देव.

द्र० अमरशब्दः ।

* शोभनं पर्व चरितमुत्सवो वा येषां ते
सुपर्वाणः ।

सुपार्श्व-पुं-२७-सातभा तीर्थं३२ लगवान.

* शौभनौ पार्श्वस्य इति सुपार्श्वः, यद्वा गर्भस्थे
भगवति जनन्यपि सुपार्श्वोऽभूदिति सुपार्श्वः ।

सुपार्श्वक-पुं-५३-आवती योवीशीना त्रीण
लगवान.

* शोभनौ पार्श्वौ अस्य सुपार्श्वः, स्वार्थिके के
सुपार्श्वकः ।

सुप्त-न.-३१३-अधिक निद्रा.

□ [सुप्वाप, सुखसुप्तिका शे.६०] ।

* स्वपनं सुप्तम् ।

सुप्त-पुं-४४३-सूतेषो.

□ निद्राण, शयित ।

* स्वपिति स्म सुप्तः ।

(सुप्रतिबद्ध)-पुं-९४-भीष्मश्रेयथ३ देव.

सुप्रतीक-पुं-१७०-आडभा द्विगण.

* शोभनानि प्रतीकानि अङ्गानि अस्य इति
सुप्रतीकः ।

सुप्रम-पुं-६९८-योथा वासुदेवना भोटा भाड,

अलदेव.

* शोभना प्रमाडस्य इति सुप्रमः ।

सुप्रयुक्तशर-पुं-७७२-आणु सारी रीते वापरी
अणुना२.

□ कृतहस्त, कृतपुङ्ख ।

* सुष्टु प्रयुक्तो व्यापारितः शरोऽनेन इति
सुप्रयुक्तशरः ।

सुप्रलाप-पुं-२७६-सा३वयन.

□ सुवचन ।

* सुष्टु प्रलपनं इति सुप्रलापः ।

सुप्रसन्न-पुं-१९०-(शे. ४१)-दुभे२देव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

सुप्रसाद-पुं-२००-(शे. ४२)-शं३२.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

सुभग-पुं-४४८-३पाणो.

□ चक्षुष्य ।

* शोभनो भगो रूपं श्रीर्वा यस्य स इति
सुभगः ।

सुभग-पुं-२००-(शे. ४३)-शं३२.

द्र० अट्टहासिन्शब्दः ।

सुभटध्वनि-पुं-१४०४-सुभटो ने युद्धमां
भोलाववुं ते.

□ क्रन्दन ।

सुभट्ट-पुं-२१९-(शे. ६५)-विष्यु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

सुभद्रेश-पुं-७०९-अणुंन.

द्र० अजुंनशब्दः ।

* सुभद्रायार्द्रेशः पतिः इति सुभद्रेशः ।

'सुभिक्षा'-स्त्री-११५०-धावडी.

द्र० धातकीशब्दः ।

सुभूम-पुं-६९३-आडभा यकवती.

□ कातवीर्य ।

* सुष्टु जातमात्रेण सुखेन गृहीता भूमिरनेन
पृषोदरादित्वात् सुभूमः यद्वोचामः-

“यह्नन् भूमिं सुखेनाभूत्,
सुभूमो नामतस्ततः।”

सुम-न.-११२४-पु७५.

द्र० कुसुमशब्दः।

* सुष्टु माति इति सुमंसूते फलमिति “रुक्म-
ग्रीष्म-” (उणा-३४६) इति मे निपात्यते।

सुमति-पुं-२६-ते नाभना पांयभा तीथं३२.

* शोभना मतिरस्य इति सुमतिः, यद्वा गर्भस्थे
जनन्याः सुनिश्चिता मतिरभूदिति सुमतिः।

सुमति-पुं-५२-गर्भयोर्वीशीना १३ भा लगवान्.

* शोभना मतिरस्य इति सुमतिः।

सुमधुर-न.-२६६-अत्यन्त मधुरशब्दः.

□ सान्त्व।

* सुष्टु मधुरं इति सुमधुरम्।

सुमन-पुं-११७४-धृ०.

□ गोधूम।

* सुष्टु मन्यते इति सुमनः अच्।

सुमनस्-पुं-८८-देव.

द्र० अमरशब्दः।

* शोभनं मनो येषां तं सुमनसः संकल्पमात्रेण
लब्धसिद्धित्वात् मलिनसङ्कल्पाभावाद्वा सुष्टु मान्यन्ते
इति वा “विहायस्सुमनस्”-(उणा-९७६) इत्यसन्तो
निपात्यते।

सुमनस्-न.- (प. व.)-११२५-पु७५.

द्र० कुसुमशब्दः।

* सुष्टु मान्यते पूज्यते आभिः इति सुमनसः
स्त्रीलिङ्गी वा बहुवचनान्तश्च “विहायस्सुमनस्” (उणा-
९७६) इत्यसि निपात्यते।

‘सुमनस्’-पुं-११४७-यभेदी.

द्र० जातिशब्दः।

(सुमनस)-पुं-९४-७३। ग्रैवेयक देव.

‘सुमना’-स्त्री-११४७-यभेदी.

द्र० जातिशब्दः।

सुमित्र-पुं-३८-श्री मुनिसुप्रत स्वामी ल. ना
पिता.

* शोभनानि मित्राणि अस्य इति सुमित्रः।

सुमित्रभू-पुं-६९२-सगर यक्षवतीं.

□ सगर।

* सुमित्रविजयाद् भवति इति सुमित्रभूः।

सुमेरु-पुं-१०३२-सुमेरु पर्वत.

द्र० कर्णिकाचलशब्दः।

* सुमेरुर्मैरोरभिन्नाथः इन्द्रो महेन्द्रवत्।

सुयशास्-स्त्री-४०-श्री अनन्तनाथ ल. नी माता.

* शोभनं यशोऽस्याः इति सुयशाः।

सुयामुन-पुं-२१९-(शे. ७६)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः।

सुर-(प. व.)-पुं-८८-देव.

द्र० अमरशब्दः।

* सुरत् ऐश्वर्यदीप्तयोः, सुरन्तीति सुराः,
“नाम्यु”-॥५।१।५४॥ इति कः, सुन्वन्तीति वा
‘ऋज्यजितञ्चि-’ (उणा-३८८) इत्यादिना कित् रः,
सुष्टु राजन्त इति वा, “क्वचित्”-॥५।१।१७१॥
इति डः, सुराणामस्तीति वा “अभ्रादिभ्यः” ॥७।२।
४६॥ इत्यप्रत्ययः, यतोऽब्धिजा सुरा तैः पीतेति प्रसिद्धिः।

‘सुरङ्गा’-स्त्री-९८५-सुरंग.

□ सुरङ्गा, सन्धिला, [सन्धि शि. ८६]।

सुरज्येष्ठ-पुं-२१३-अहो.

द्र० अजशब्दः।

* सुराणां ज्येष्ठः इति सुरज्येष्ठः।

(सुरण)-पुं-११८९-सुरेणु कन्द.

□ अशीघ्न, सुरण, कन्द।

सुरत-न.-५३६-अभकीडा.

द्र० कामकेशिभ्यः।

* सुखं रमन्तेऽत्र शोभनं रतं वा सुरतम्।

सुरपति-पुं-१८-(प.) धन्द्र.

सुरपथ-पुं-१६३-आकाश.

द्र० अनन्तशब्दः।

* सुराणां देवानां पन्थाः इति सुरपथः यौगि-
कत्वात् देववर्त्म।

सुरपणि'का-स्त्री-११३४-पु-नागनुं अड.

□ पुन्नाग ।

* सुरप्रियाणि पर्णानि सन्त्यस्यां इति सुर-
पर्णिका ।

सुरभि-पुं-१५६-वसंतऋतु.

द्र० इष्यशब्दः ।

* सुष्टु रमते इति सुरभिः पुंसि, "नाभ्यु-"
(उणा-६०९) इति बहुवचनात् किदिः ।

सुरभि-स्त्री-१२६५-गाय.

द्र० अक्ष्याशब्दः ।

* सुष्टु रमते इति सुरभिः "पदिपठि"-
(उणा-६०७) इति इः, आगमस्यानित्यत्वात् "रभोऽपरो-
क्षाशवि-" ॥४१४१०२॥ इति नागमाभावः ।

सुरभि-स्त्री-१३९०-सुंगंध.

द्र० गन्धशब्दः ।

* सुष्टु रमते इति सुरभिः ।

'सुरभि'-स्त्री-११५२-शर.

द्र० गजप्रियाशब्दः ।

'सुरभी'-स्त्री-११५२-शर.

द्र० गजप्रियाशब्दः ।

(सुरयान) न.-८९-द्वेविमान.

द्र० विमानशब्दः ।

सुरर्षभ-पुं-१७३-धन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* सुराणामृषभः इति सुरर्षभः ।

सुरवेला-स्त्री-१०८६-(शे.१६८)-तेनाभनी नदी.

□ [सुनन्दिनी शे.१६८] ।

सुरस-न.-६२३-हृद्य. (हृद्यनी अंहरतो कभण
आक्षरतो भांसपिं'ड)

द्र० बुक्कशब्दः ।

(सुरस्त्री)-स्त्री-१८३-अ'सरो.

द्र० अप्सरसशब्दः ।

(सुरस्त्रीश)-पुं-१७३-धन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

सुरा-स्त्री-९०३-भदिरा, दार.

द्र० अब्धिजाशब्दः ।

* सुरति उद्दीप्यते इति सुरा, सूयते परिवारस्यते
वा "ऋज्वजि-"(उणा-३८८) इति कित्तरः ।

सुराचार्य-पुं-११८-पृष्ठस्पति, युरु.

द्र० आङ्गिरसशब्दः ।

* सुराणां आचार्यः इति सुराचार्यः यौगिकत्वा-
द्वेवगुरुरित्वादयः ।

सुराजीविन्-पुं-९०१-डलाल, भदिरावेयनार.

द्र० आसुतीबलशब्दः ।

* सुरया जीवति इति सुराजीवी ।

सुरारि (५०५०)-पुं-२३८-असुर.

द्र० असुरशब्दः ।

* सुराणामरयः इति सुरारयः ।

सुरालय-पुं-८७-स्वर्ग.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* सुराणामालय आवासः इति सुरालयः ।

सुरालय-पुं-११०७-(शे.-१७१)-पवन, वायु.

द्र० अनिलशब्दः ।

सुरावारि-पुं-१०७५-दाश्नो समुद्र.

□ (सुरोद) ।

* सुरा वारि यस्य स सुरावारिः ।

सुरावृत्त-पुं-९८-(शे.-१०)-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

सुरङ्गा-स्त्री-९८५-सुरग-(पृथ्वीनी अंहरतो
गूढभाग).

□ सन्धिला, 'सुरङ्गा,' [सन्धि-शि.८६] ।

* सरत्यनया इति सुरङ्गा, "सत्तैः सुर्व"-

(उणा-१०८) इत्युङ्गः ।

सुरूहक-पुं-१२४०-गधेडा नवेो धोडो.

* मुखेन रोहति इति सुरूहकः ।

(सुरेश)-पुं-१७३-धन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

सुरोत्तम-पुं-२१९-(शे. ७३)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

(सुरोद)-पुं-१०७५-—दा३ने समुद्र.

□ सुरावारि, (सुरोदक) ।

(सुरोदक)-पुं-१०७५-दा३ने समुद्र.

□ सुरावारि, (सुरोद) ।

सुलोहक-न.-१०४८-पितृणा.

द्र० आरकृशब्दः ।

* शोभनं लोहं इति सुलोहकम् ।

सुवचन-न.-२७६-स३ वचन.

□ सुप्रलाप ।

सुवर्चिका-स्त्री-९४५-साथ.

द्र० योगवाहिनशब्दः ।

* सुष्टु वर्चते इति सुवर्चिका ।

सुवर्ण-स्त्री-८८४-अेक सोनानो कप (८०-
रतिभारवजन).

□ विस्त ।

* सुवर्णमस्त्यस्य इति सुवर्णः अभ्रादित्वाद् अः
यदाह-माषो दशाधं गुञ्जः, षोडशमाषो निगद्यतेकषः ।
ससुवर्णस्य सुवर्णस्तैरेव, पलंचतुर्भिश्च इति ।

सुवर्ण-पुं-न.-१०४३-सोतुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* शोभनो वर्णोऽस्य इति सुवर्णम् पुंक्ली-
बलिङ्गः ।

'सुवर्णक'-पुं-११४०-गरभागो.

द्र० आरवधशब्दः ।

सुवर्णक-न.-१०४१-सीसुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

* सुवर्णं करोति कारयति वा सुवर्णकम् ।

सुवर्णक-न.-१०४७-पितृणा.

द्र० आरकृशब्दः ।

* सुवर्णप्रतिकृतिः इति सुवर्णकम् ।

(सुवर्णकमल)-न.-६१-सुवर्णं कभग उपर पग-
भङ्गी विहार उरेते अरिहंतनो उ४ पैकी २१ भो
अतिशय.

सुवर्णचिन्दु-पुं-२१७-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* सुवर्णवर्णा चिन्दवो लाञ्छनान्यस्य इति
सुवर्णचिन्दुः ।

'सुवहा'-स्त्री-११५२-श३.

द्र० गजप्रियाशब्दः ।

सुवाल(प.व.)-पुं-८९-(शे.४) देव.

द्र० अमरशब्दः ।

सुवासिनी-स्त्री-५१२-परणुकी स्त्री.

द्र० चिरिण्टीशब्दः ।

* सुष्टु वसति सुवसिनी स्ववासिनीति ब्रमिलाः ।

सुविधि-पुं-२७-नवभातीर्थं कर लगवान.

□ पुष्पदन्त ।

* शोभनो विधिविधानमस्य सुविधिः,
यद्वा गर्भस्थे भगवति जनन्यऽप्येवमिति सुविधिः ।

सुविधि-पुं-२१-नवभा तीर्थं कर लगवान.

(सुविशाल)-पुं-९४-पांयभां त्रैवेयकहेव.

सुवीराम्ल-न.-४१६-डांथ, राप.

द्र० आरनालशब्दः ।

* सुवीरेष्वम्लं इति सुवीराम्लम् ।

सुवृष-पुं-२१९-शे ७१)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

सुवेल-पुं-१०३०-त्रिष्टायल पवंत.

□ त्रिमुकुट, त्रिकुट, त्रिककुट् ।

* शोभना वेलाऽस्य आसन्नपयोधित्वात् सुवेलः ।

सुव्रत-पुं-२९-वीसभा तीर्थं कर, श्री मुनिसुव्रत
स्वाभी लगवान

□ मुनिसुव्रत ।

सुव्रत-पुं-५४-आवती योवीशीना ११भा लगवान

* शोभनं व्रतमस्य इति सुव्रतः ।

सुव्रता-स्त्री-४०-श्रीधर्नाथ लगनीमाता.

* शोभनं व्रतमस्याः इति सुव्रता ।

सुव्रता-स्त्री-१२६८-सुपेहेडी शकायतेवी गाय.

□ सुखदोह्या ।

* शोभनं व्रतमस्याः इति सुव्रता सुशील्यर्थः ।
सुशर्मन्-पुं-८९-(शे.७)-१० प्रक्षरना ते नाम
ना गणदेवता.

सुशीम-पुं-१३८५-शीतण.

द्र० जडशब्दः ।

* सुष्टु श्यायते सुशीमः सुषीमोऽपि ।

सुषम-न. -१४४४-सुं६२, भनो६२.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* सुष्टु समं सुषमं, शोभना समाऽवेति वा
लक्षणया चारु 'निदुः सुवेः समसूतेः-' ॥२।३।
५६॥ इति षत्वम् ।

सुषमदुःषमा-स्त्री-१३०-त्रीन्नेआरे, रकोऽकोऽी
सागरोऽपम प्रभाषु.

* दुष्टाः समा अस्यांदुःषमा, सुषमा चासौ
दुःषमाचसुषमदुःषमा, सुषमाऽनुभावबहुल्य, अत्य-
दुःषमानुभावेत्यर्थः, तदाख्यस्मृतियोऽर ते द्वे साग-
रोपमकोटिकोट्यौ ।

(सुषमाशेषमा)-स्त्री-१२९-पडेने आरे, ४ को.
को.साग. प्रभाषु.

□ एकान्तसुषमा ।

सुषमा-स्त्री-१२९-त्रीन्नेआरे ३ को. को. सा.
प्रभाषु.

सुषमा-स्त्री-१५१२-अत्यन्त शोभा.

* शोभाऽतिशयवती सुष्टु समा सुषमा,
'निदुःसुवेः-' ॥२।३।५६॥ इति षत्वम् ।

'सुषवी'-स्त्री-११८८-अरेदी.

द्र० कटिल्लकशब्दः ।

'सुषि'-स्त्री-१३६३-छिद्र.

द्र० अन्तरशब्दः ।

'सुषिम'-त्रि.-१३८५-शीतस्पर्श, ङङुं.

द्र० जडशब्दः ।

'सुषिर'-न.-१३६३-छिद्र.

द्र० अन्तरशब्दः ।

(सुषिर)-स्त्री-२८७-वांसणी वगेरे वाथंन.

□ सुषिर ।

सुषीम-पुं-१३८५-(शे.१२६)-शीतण.

द्र० जडशब्दः ।

सुषेण-पुं-२१९-(शे.७०)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

सुष्टु-अ.-१५३५-अतिशय.

द्र० अतीवशब्दः ।

* शोभनं तिष्ठतीति सुष्टु, "दुःस्वप-"(उणा-
७३२) इति किदुः, भीरुष्ठानादिस्वात् षत्वं यथा-
"सुष्टु खल्विदमुच्यते" ।

सुष्टु-अ.-१५४२-(शे.२०२)-साडुं.

सुष्वाप-पुं-३१३-(शे.-६०)-अधिक निद्रा.

□ सुप्त, [सुवसुप्तिका शे.-६०] ।

सुसंस्कृत-न.-४११ संस्कारित अन्न, पक्व अन्न
वगेरे.

□ प्रयस्त ।

* सुष्टु संस्कृतं इति सुसंस्कृतम् ।

सु(सम्पन्न)-न.-११८३-भसणुं.

द्र० आवसितशब्दः ।

'सुसवी'-स्त्री-११८८-अनाण, अरेदी.

द्र० कटिल्लकशब्दः ।

सुसीमा-स्त्री-३९-श्रीपद्मप्रल स्वाभी ल.नी माता.

* शोभना सीमा मर्यादा अस्याः इति सुसीमा ।

सुस्मिता-स्त्री-५०७-स्त्री.

द्र० अलसेक्षणाशब्दः ।

* शोभनं स्मितमस्याः इति सुस्मिता, अत्र
शोभनत्वेन स्मितक्रिया विशेपिता ।

सुहस्तिन्-पुं-३४-भीष्म दशपूती.

सुहित-पुं-४२६-तृप्त, धरायेल.

द्र० आप्रातशब्दः ।

* सुष्टु दधाति स्म इति सुहितः ।

सुहृद्-पुं-७१४-राज्यना सातअंग पैकी त्रीणुं
अंग.

* सुहृद् मित्रम् ।

सुहृद्-पुं-७३०-भित्र.

द्र० मित्रशब्दः ।

* शोभनं हृदयमस्य सुहृत्, "सुहृद्बुहृद्"-

॥७॥३॥१५७॥ इति हृदादेशः ।

सुहृद्बल न.-७९०-भित्रनुं अत्र

सू-पुं-५-(प)-अनकवाचक शब्द अनावनार
शब्द. उदा. विश्वसू.

सूकर-पुं-१२८७-सू३.

द्र० आम्बनिकशब्दः ।

* सूयते प्रेषते इति सूकरः, "सुपुषिभ्यां-"
(उणा-४३६) इति करः ।

सूका-स्त्री-३११-(शि. १२)-शरभ, बा०.

द्र० त्रपाशब्दः ।

सूक्ष्म-न.-१४२७-आरीड.

श्लश्या, पेलय ।

* सूच्यते इति सूक्ष्मं "सूक्ष्मश्रीम"- (उणा-
३४६) इति साधुः ।

सूक्ष्मदर्शिन-पुं-३४४-तीक्ष्ण बुद्धिवायो.

कुशाश्रीममति ।

* सूक्ष्मं पश्यतीत्येवंशीलः इति सूक्ष्मदर्शी ।

सूक्ष्मनाम-पुं-२१०-(शि.-७३)-विषयु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

सूचक-पुं-३३०-सूत्रधार.

सूत्राधार, (स्थापक), [त्रीजदशकं शि.८१] ।

* सूचयति भाविनमर्थे इति सूचकः, स्थाप-
कोऽपि ।

सूचक-पुं-१२८०-(शि.१८१)-इतरेश.

द्र० अस्थिभुजशब्दः ।

सूचक-पुं-३८०-कुर्वन्, आशीशो.

द्र० कर्णेजपशब्दः ।

* सूचयतीति सूचकः ।

सूचनकृत्-पुं-२५४-विषयोने सूचयनार.

* सूचनं करोति इति सूचनकृत् ।

सूचि-स्त्री-१००५-नातो आगणीशो.

अ. ९८

(सूची), अर्गलिका ।

* सूचयति इति सूचिः स्त्रीलिङ्गः ।

(सूचि)-स्त्री-९११-सोय.

सूची, सेवनी ।

सूचिकाधर-पुं-१२१८-(शि.-१७५)-हाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

सूचिन-पुं-८८२-(शि.-११५)-दुष्टपक्षी.

दुष्टमाक्षिन् ।

सूचिसूत्र-न.-९११-सोयतो दोरो.

पिपलक ।

* सूचिः सूत्रं इति सूचिसूत्रम् ।

सूची-स्त्री-९११-सोय.

(सूचि), सेवनी ।

* सूचयति इति सूचिः "स्वरेभ्यः इ" (उणा-
६०६) इयां सूची ।

(सूची)-स्त्री-१००५-नातो आगणीशो.

सूचि, अर्गलिका ।

सूचीमुख-न.-१०६५-वीश.

द्र० रत्नमुख्यशब्दः ।

* सूच्या इव मुखमस्य इति सूचीमुखम् ।

सूच्यास्य-पुं-१३००-उं६२.

द्र० आखुशब्दः ।

* सूच्याकारमास्यमस्य इति सूच्यास्यः ।

सूत-पुं-७६०-सारथी.

द्र० क्षत्तृशब्दः ।

* सुनोतीति सूतः, "सुसितनि-" (उणा-२०३)
इति तो दीर्घत्वं च सुवतीति वा ।

सूत-पुं-७९४-बाट थारणु.

बन्दिन्, मङ्गलपाठक ।

* सुनोति इति सूतः ।

सूत-पुं-८९८-क्षत्रिय पुत्रुषु अने आहारणु स्त्रीथी
उत्पन्न थयेल.

* क्षत्रियात् ब्राह्मण्यां जातः सुवति प्रेरयत्यश्चान्
इति सूतः ।

सूत-पुं-१०५०-पाशे.

द्र० चलशब्दः ।

* सूते हेमायुषी इति सूतः, शिवात् प्रसूतो वा ।

सूततनय-पुं-७११-कल्पशासन.

द्र० अङ्गराजशब्दः ।

* सूतस्य तनयः इति सूततनयः ।

सूति-स्त्री-६-(प.)-अन्यवाचक शब्द अन्तावनार शब्द. हा. त. आत्मश्रुति.

सूतिकाग्रह-त.-९९७-सुधावडीनुं धर.

अरिष्ट ।

* सूतिकायै ग्रहं इति सूतिकाग्रहम् ।

सूतिमास-पुं-५४१-प्रसवभास.

वैजनन, 'सूतिमास' ।

* सूतेः प्रसवस्य मासः इति सूतिमासः तत्र

"दशमे मासि सूते वै" इति श्रुतेः,

नवमे दशमे चाऽपि, प्रबलैः सूतिमासतैः ।

निःसार्यते बाण इव यन्त्रच्छिद्रेण सञ्चरः ॥

'सूतिमास'-पुं-५४१-प्रसवभास.

सूतिमास, वैजनन ।

सूथान-पुं-३८४-दक्ष, डोशियार

द्र० उष्णशब्दः ।

* सुष्टु उत्थानमुद्योगोऽस्य इति सूथानः ।

सूत्र (अ.व.)-त.-२४६-दण्डिवादाना पांथपौडी थिल्ले प्रकार.

* सर्वद्रव्यपर्यायनयाद्यर्थसूचनात् सूत्राणि ।

सूत्र-त.-२५४-विषयाने भेगा करनार, सयना करनार

सूत्र-(अ.व.)-पुं-९१३-सूतर.

तन्तु ।

* सूयते पट एभिः इति सूत्राणि पुं क्लीबलिङ्गः,

"सूसूत्रनि-"(उणा-४४९) इति कित् त्रः, सूच्यते एभिरिति वा ।

सूत्रकण्ठ-पुं-८१२-आदाण.

द्र० अग्रजन्मनशब्दः ।

* सूत्रं यज्ञोपवीतं कण्ठेऽस्य इति सूत्रकण्ठः ।

सूत्रकृत-त.-२४३-भीरुं अंगसूत्र.

* सूचनात् सूत्रं सूत्रेण स्वपरसमयसूचनेन कृतं इति सूत्रकृतम् ।

सूत्रकोण-पुं-२९४-(शे.८४)-उभ३.

डमरुक ।

सूत्रधार-पुं-३३०-सूयनकरनार[नाटकनी लापामां]

सूचक, 'स्थापक' [त्रीजदर्शक शे.६१.] ।

* सूत्रं धरति इति सूत्रधारः ।

सूत्रवेष्टन-त.-९१३-वल्कलरनुं वल्कलानुं साधन.

त्रसर ।

* सूत्रं वेष्टयते वानार्थमत्र इति सूत्रवेष्टनम् ।

सूत्रामन्-पुं-१७४-(शि. १३)-धन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

सूद-पुं-३९७-दाण.

प्रहित, सूप ।

* सूच्यते इति सूदः ।

सूद-पुं-७२२-रसोर्ध थो.

द्र० आरालिकशब्दः ।

* सूदयति तन्दुलान् इति सूदः ।

सूदशाला-स्त्री-९९८-रसोर्धुं.

द्र० पाकस्थानशब्दः ।

* सूदानां शाला इति सूदशाला ।

सूदाध्यक्ष-पुं-७७२-भोटो रसोर्ध थो.

पौरोगव ।

* सूदानामध्यक्षः इति सूदाध्यक्षः ।

सून-त.-११२५-पुष्प.

द्र० कुसुमशब्दः ।

* सूयते स्म इति सूनम् ।

सूना-स्त्री-९३०-पशुने ङल्कलानुं स्थान.

* सुन्वन्त्यस्यां इति सूना "सोरुच"- (उणा-२६३) इति नः, पशूनां घातस्थानम् ।

सूनु-पुं-५४२-पुत्र.

द्र० अङ्गराजशब्दः ।

* सूर्यते इति सूनुः “सुवःकित्-” (उणा-७८८)
इति नुः ।

(सूनु)-स्त्री-५४२-पुत्री.

द्र० अङ्गजाशब्दः ।

सूनृत-न.-८१-सत्य वयन.

* सूनृतं प्रियं सत्यं च वचः ।

सूनृत-न.-२६४-सत्य अने प्रिय वयन.

□ प्रियसत्य ।

* सुष्टु नृत्यति सतां मनोऽनेनेति सूनृतं स्था-
दित्वात् के “घञ्युपसर्गास्य-” ॥३।२।८६॥ इति
बाहुलकाद् दीर्घः ।

सूनृत-न.-८६-(शे. २)-कल्याण, शुभ.

द्र० कल्याणशब्दः ।

सूप-पुं-३९७-दाण.

□ प्रहित, सूद ।

* सुन्वन्येनं इति सूपः “युसुरुतुच्युस्त्वादेरू-
च्च” (उणां-२९७) इति पः, पुंस्ययं, क्लीबेऽपि
वैजयन्ती, यदाह-‘सूपाऽस्त्री प्रहितं सूदः’ इति ।

सूप-पुं-७२३-२सोऽथो.

द्र० आरालिकशब्दः ।

* सुनोत्यन्नं इति सूपः “युसुकु-” (उणा-२९७)
इति पः, उक्तं च ।

सूपकार-पुं-७२३-२सोऽथो.

द्र० आरालिकशब्दः ।

* सूपं करोति इति सूपकारः ।

सूर-पुं-३८-श्री कुंथुं नाथ ल. ना पिता.

* तेजसा सूर इव इति सूरः ।

सूर-पुं-९६-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* सूते तेज इति सूरः “ऋज्वजि-” (उणा-
३८८) इत्यादिना रूक्, तालव्यादिरित्यन्ये ।

सूरण-पुं-११८९-सूरणकंद.

द्र० अशीचशब्दः ।

* सूर्यते प्रयते वा सूरणः “चिककण”-(उणा-
१९०) इत्यणे निपात्यते ।

सूरत-पुं-३६९-दयालु.

द्र० कृपालुशब्दः ।

* सुष्टु रमते कृपायां इति सूरतः “पुतपित्त”-
(उणा-२०४) इति तान्तो निपात्यते ।

सूरसूत-पुं-१०२-अशुभ, (सूर्यसाथी).

द्र० अनूरुशब्दः ।

* सूरस्य सूतः इति सूरसूतः यौगिकत्वाद्द्विसाराथि-
रित्यादयः ।

सूरि-पुं-३४१-पंडित, विद्वान.

द्र० अभिरूपशब्दः ।

* सुवति संदेहं सूरि. “सूसुकुशि”-(उणा-
६९३) इति रिक् ।

‘सूर्प’-न.-१०१८-सूपपुं.

□ शूर्प, प्रस्फोटन ।

सूर्पकण-पुं-१२१८-(शे. १७६)-दायी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

(सूर्मि)-स्त्री-१४६४-लोढानी प्रतिभा.

द्र० अयःप्रतिमाशब्दः ।

(सूर्मी)-स्त्री-१४६४-लोढानी प्रतिभा.

द्र० अयःप्रतिमाशब्दः ।

* सरति सूर्मिः “सर्त्ते-रुच्चातः”-(उणा-६८९)
इतिमिः, इयां सूर्मी, शोभना ऊर्मिरस्या इति वा ।

सूर्य-पुं-९५-सूर्य, सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* सरति सुवति वा कर्मसु लोकानिति सूर्यः,
“कुप्यभिद्य”-॥५।१।३९॥ इत्यादिना कुन्निपातः,
सूर एव वा सूर्यः मर्त्तदित्वाद्यः ।

सूर्यकान्त-पुं-१०६७-सूर्यकांत भण्डि.

द्र० दहनोपलशब्दः ।

* सूर्यस्य कान्तो वल्लभः इति सूर्यकान्तः ।

सूर्यजा-स्त्री-१०८३-यमुना नदी.

द्र० कालिन्दीशब्दः ।

* सूर्याञ्जाता इति सूर्यजा ।

(सूर्यप्रज्ञप्ति)-स्त्री-२४५-७मुं०प्रांग.

सूर्यमणि-पुं-१०६७-सूर्यकांत भलि.

द्र० दहनोपलशब्दः ।

* सूर्यप्रियो मणिः इति सूर्यमणिः ।

सूर्याश्मन्-पुं-१०६७-सूर्यकांत भलि.

द्र० दहनोपलशब्दः ।

* सूर्यस्य अश्मा इति सूर्याश्मा ।

सूर्येन्दुसङ्गम-पुं-१५०-अभास.

द्र० अभासशब्दः ।

* सूर्येन्द्रोः सङ्गमोऽत्र इति सूर्येन्दुसङ्गमः ।

सूर्याह-पुं-५००-सूर्यास्त आह आवेक्षो भवेमान्.

* सूर्यप्रकाशव्याप्तः बाल्येऽपि सूर्यस्त-
मूढवान् सूर्योदः ।

'सूक्क'-न.- (द्वि.व.)-५८१-भेानो भूषो.

द्र० सूक्कणीशब्दः ।

सूक्कणी-स्त्री- (द्वि.व.)-५८१-भेानो भूषो, छेडन
छेडानो भाग.

□ [सूक्कणी शि.४६] 'सूक्कन्, सूक्कणी,
सूक्कन्, सूक्किक, सूक्क' ।

* सूजतो लालो इति सूक्कणी "सुजेः
सूज् सूकौत्र"- (उणा-९०७) इति क्वनिप्, सूक्कणी
इत्यमरः ।

'सूक्किक'-स्त्री- (द्वि.व.)-५८२-भेानो भूषो.

द्र० सूक्कणीशब्दः ।

सूक्कणी-स्त्री- (द्वि.व.)-५८२- (शि.४६)-भेानो
भूषो.

द्र० सूक्कणीशब्दः ।

'सूक्कणी'-स्त्री- (द्वि.व.)-५८२-भेानो भूषो.

द्र० सूक्कणीशब्दः ।

'सूक्कन्'-न.- (द्वि.व.)-५८१-भेानो भूषो.

द्र० सूक्कणीशब्दः ।

'सूक्कन्'-न.- (द्वि.व.)-५८१-भेानो भूषो.

द्र० सूक्कणीशब्दः ।

सृग-पुं-७८५-गोक्षु.

□ भिन्दिपाल ।

* सृज्यते इति सृगः स्थादित्वात् के न्यङ्-
क्वादित्वाद् गत्वम् ।

सृगाल-पुं-१२८९-शियाण

द्र० क्रोष्टशब्दः ।

* सरति भयेन इति सृगालः "सर्नेर्गोऽन्तश्च"
(उणा-४७८) इत्यालः असृगालीयतेऽत्र, असृगालि-
तीतिवा, पृषोदरादित्वात् ताल्यादिरपि ।

सृज्-पुं-५ (प.)-०८नकतायक शब्द एनावनार शब्द.
उदा. विश्वसृष्ट.

'सृणिकाक्षार'-पुं-९४५-साञ्छक्षार.

द्र० कापोतशब्दः ।

सृणि-पुं-स्त्री-१२३०-अंशुश.

□ अङ्कुश, 'सृणि' ।

* सरत्यनया इति सृणिः पुंस्त्रीलिङ्गः, "ऋत्-
घृसृकु-" (उणा-६३५) इति कित् णिः ।

सृणिका-स्त्री-६३३- (शि.४६)-लाण.

द्र० आस्यासवशब्दः ।

सृणीका-स्त्री-६३३-लाण.

द्र० आस्यासवशब्दः ।

* सरति मुखात् इति सृणीका, "सृणीकास्तीक-"
(उणा-५०) इतीके नियात्पते, 'सृणिका' इत्यमरः ।

सृति-स्त्री-९८३-भाण, २२तो.

द्र० अयनशब्दः ।

* सरति अनया इति सृतिः ।

सृपाटिका-स्त्री-१३१७-पक्षीनी यांय.

द्र० चञ्चुशब्दः ।

* सपति चलयति सृपाटी 'ससृपेः कित्'
(उणा-१४६) के सृपाटिका ।

(सृपाटी)-स्त्री-१३१७-पक्षीनी यांय.

द्र० चञ्चुशब्दः ।

सृप्र-पुं-१०५- (शि.१२)-यद्रमा.

द्र० अत्रिहासजशब्दः ।

सृमर-११०७- (शि.१७३) पवन, वायु.

द्र० अनिलशब्दः ।

सेक-पुं-८३७-धी वगेरेथी अग्निनुं सिंयन
क्षरवृते.

सेकपात्र-न.-८७८-नावमांथी पाण्ठी उलेयवानुं साधन, डोल.

सेचन ।

सेकिम-न.-११९०-भूणे.

द्र० मूलकशब्दः ।

* सेकेन निवृत्तं सेकिमं “भावादिमः” ॥६।

४।२१॥ इतीमः ।

सेकट-पुं-५१६-पति, स्वाभी.

द्र० धवशब्दः ।

* सिञ्चति इति सेकता ।

सेचन-न.-८३७-धी वगैरेथी अग्निनुं सिञ्चनं कश्चुं ते.

धार, सेक ।

* सेचनं वृतादिनाऽग्नेः प्रोक्षणम् ।

सेचन-न.-८७८-नावमांथी पाण्ठी उलेयवानुं साधन, डोल.

सेकपात्र ।

* सिञ्चते उदच्यतेऽग्नेन इति सेचनम्, येन नांवा जलमुद्घ्रियते क्वचित् ।

सेतु-पुं-९६५-पुल.

द्र० आलिशब्दः ।

* सीयते बध्यते इति सेतुः पुलिङ्गः “कृसिकम्प-” (उणा-८७२) इति तुन् ।

सेना-स्त्री-३९-श्री संभवनाथ ल.ना माता.

* सह इनेन जितारिस्वामिना वर्तते इति सेना ।

सेना-स्त्री-७४५-लशक, सौन्य.

द्र० अनीकशब्दः ।

* सिनाति इति सेना “सेर्वा-” (उणा-२६२)

इति नः, सह इनेन वर्तते वा ।

सेना-स्त्री-७४८-पतिथी त्रुण्णुं वधारेलशक.

* पत्तेः संबन्धिभिरिभाचैः क्रमेण त्रिगुणितैः

सेनादीनि नामानि क्रमेण भवन्ति तेन पत्तिस्त्रि-गुणा सेना ।

सेनाङ्ग-न.-७५१-सेनाना यार अंग, [हाथी, घोडा, रथ, पदाति].

* सेनाया अङ्गमवयवः इति सेनाङ्गं गजादि ।

सेनानी-पुं-२०८-कार्तिकेय.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

* सेनां नयति इति सेनानीः ।

सेनानी-पुं-७२५-सेनापति.

चतुरङ्गबलाध्यक्ष, दण्डनायक ।

* सेनां नयति ईष्टे इति सेनानीः, “क्विप्-”

॥५।१।१४८॥ इति क्विप् ।

सेनामुख-न.-७४८-सेनाथीत्रण्णुं गण्डुं सैन्य.

* सेनात्रिगुणा सेनामुखम् ।

सेनारक्ष-(अ.व.)-पुं-७६३-पहेरगीर, सौनिक.

सैनिक, (प्राहरिक) ।

* सेनां रक्षन्ति इति सेनारक्षाः प्रार्हारकारव्याः ।

सेराह-पुं-१२३८-अभृत के दूध नेवा वर्षुवाणे धोडो.

* सीरवदाहन्ति भुवं इति सेराहः ।

‘सालु’-पुं-११४०-भोटी खुंटी.

शैल, श्लेष्मातक ।

सेवक-पुं-४९६-सेवक

द्र० अनुचरशब्दः ।

* सेवते इति सेवकः ।

सेवन-न.-९१२-सोयथी सीवपुंते.

सीवन, स्यूति ।

* सेत्यते इति सेवनम् ।

सेवनी-स्त्री-९११-सोय.

सूची, (सूचि) ।

* सीव्यतेऽनया इति सेवनी ।

सेवा-स्त्री-४९६-लडित, सेवा.

द्र० आराधनाशब्दः ।

* सेवनं इति सेवा ।

(सेवा)-स्त्री-८६६-सेवा, याकरी.

सेवावृत्ति, श्रज्जीविका ।

सेवावृत्ति-स्त्री-८६६-सेवा, आकरी,

□ श्रज्जीविका, (सेवा); ।

* सेवालक्षणा वृत्तिः इति सेवावृत्तिः ।

सौव्य-न.-१०७०-(शे.११४)-पाष्ठी.

द्र० अप्रशब्दः ।

'सौव्य'-न.-११५८-अणवाणानुं भूण.

द्र० उशीरशब्दः ।

सैहिकेय-पुं-१२१-नाडुअड.

द्र० तमशब्दः ।

* सिंहिकाया अपत्यं इति सैहिकेयः "ङ्या-
प्युङ्-ः"॥६।१।७०॥ इत्येयण् ।

सौकत-न.-१०७८-रेताण् ञभीन.

□ पुलिन ।

* सिकताः सन्त्यस्मिन् सैकतं "सिकताशर्करात्"

॥७।२।३६॥ इत्यण् ।

सौतवाहिनी-स्त्री-१०८६-आडुदा नदी.

□ आजुनी, बाहुदा ।

* सितैव सैती सा चासौ वाहिनी च इति

सौतवाहिनी ।

सौद्धान्तिक-पुं-४८३-शास्त्र ग्नाणुनार.

□ तान्त्रिक ।

* सिद्धोऽनिवारितविप्रतिपत्तिरन्तो निष्ठाऽत्र
सिद्धान्तः, सिद्धान्तं वेत्ति सौद्धान्तिकः ।

सैनिक-(अ.व.)-पुं-७६३-पहेरगीर.

□ सेनारक्ष, (प्राहरिक) ।

* सेनां रक्षन्ति इति सैनिकाः, "रक्षदुच्छतोः"

॥६।४।३०॥ इतिकण् ।

सैनिक-पुं-७६३-रोनामं रडेव सैनिक.

□ सैन्य ।

सौन्धव-पुं-न.-९४१-सौन्धव भीडुं, लवणु.

द्र० नदाभवशब्दः ।

* सिन्धुनद्युपलक्षिते देशे भव इति सौन्धवं
पुं क्लीबलिङ्गः ।

सौन्धव(अ.व.)-पुं-१३३४-सिन्धुदेशमां थयेव थोडा.

सौग्य-न.-७४५-रोना, लशकर.

द्र० अनीकशब्दः ।

* सेनैव इति सैन्यं भेषजादित्वात् द्यण् ।

सैन्य-पुं-(अ.व.)-७६३-सैनिक.

□ सैनिक ।

* सेनां समवयन्ति इति सैन्याः "सेनाया वा"

॥६।४।८८॥ इति ष्यः ।

सैन्यपृष्ठ-न.-७४७-सैन्यनी पाठगते भाग.

□ प्रतिग्रह ।

सौरन्ध्री-स्त्री-५२१-शिल्प ग्नाणुनारी स्त्री (किरा
सभारवावाणी स्त्री).

* सह ईरमीरणं धरते इति सौरन्ध्री पृषोदारा-
दित्वात्, 'चतुःपष्टिकलाभिज्ञा-शीलरूपादिसेविनी,
प्रसाधनोपचारज्ञा सौरन्ध्री" ।

इति कात्यः ।

सौरन्ध्री-स्त्री-७१०-सौपदी.

द्र० कृष्णाशब्दः ।

* विराटग्रहे सौरन्ध्रीकर्मकारित्वात् सौरन्ध्री ।

सौरिक-पुं-८७-(शे.-३)-देव.

द्र० अमरशब्दः ।

सौरिन्-पुं-१५५-(शे.-२४)-कार्तिके मास.

द्र० ऊर्ज शब्दः ।

सौरिम-पुं-१२८२-पाडे.

द्र० कृष्णशृङ्गशब्दः ।

* सीयते बध्यते इति सौरिमः, "सिष्टिकिभ्या-
मिमः"-(उणा-३३२) इति सायुः सीरिभिर्दन्तै-
र्भाति सीरिमः कुटुम्बी तस्यायमिति वा ।

सोदर-पुं-५५१-सगोबाध.

द्र० भ्रातृशब्दः ।

* समानसुदरमस्य इति सोदरः ।

सोदर्य-पुं-५५१-सगोबाध.

द्र० भ्रातृशब्दः ।

* समाने उदरे जातः इति सोदर्यः, “सोदर्य-समा”-॥६।३।११२॥ इति यास्तः निपात्यते ।

सोपान-न.-१०१३-पगथीया, नीसरणी.

□ आरोहण ।

* सह उपानमन्त्यस्मिन् सोपानम्, पृषोदरादित्वात् ।

‘सोभाञ्जन’-पुं-११३४-अरगवे ।

द्र० अक्षीवशब्दः ।

सोम-पुं-१०५-यद्रं.

द्र० अत्रिद्वर्जशब्दः ।

* सुनोति धानूनामनेकार्थत्वात् सूतेऽमृतमिति सोमः, “अर्त्तरि”-(उणा-३३८) इत्यादिनामः सूयते वा सोमः, “नवो नवो भवति जायमानः” इति श्रुतेः ।

सोम-पुं-२१९-(शि.-६७)-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

सोमज-न.-४०४-ईध.

द्र० ऊधस्यशब्दः ।

* सोमरसाङ्जातं इति सोमजम् ।

सोमप-पुं-८१८-यज्ञभां सोमरस पीनार.

□ सोमपीथिन्, ‘सोमपीतिन्, सोमपीविन्’

* सोमं पीवतीति सोमपः ।

‘सोमपीतिन्’-पुं-८१८-यज्ञभां सोमरस पीनार

द्र० सोमपशब्दः ।

सोमपीथिन्-पुं-८१८-यज्ञभां सोमरस पीनार.

द्र० सोमपशब्दः ।

* पानं पीथीः “नीनूर”-(उणा-२२७) इति कित् थः, सोमपस्य पीथोऽस्त्यस्य इति सोमपीथी ।

‘सोमपीविन्’-पुं-८१८-यज्ञभां सोमरस पीनार.

द्र० सोमपशब्दः ।

सोमभू-पुं-६९५-अथैथा पुरुषोत्तम वासुदेव.

□ पुरुषोत्तम ।

* सोमाद् राज्ञो भवति इति सोमभूः ।

सोमयाजिन्-पुं-८१७-सोमयज्ञ करनार.

□ दीक्षित ।

* सोमेन यजति इति सोमयाजी ।

सोमवल्ली-स्त्री-११५७-गणो, वेक्षडीविशेष.

द्र० अमृताशब्दः ।

सोमसिन्धु-पुं-३१८-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* सोमोऽभिगम्यः सिन्धुरस्यः सोमसिन्धुः ।

सोमाल-पुं-१३८७-क्षेभल-भृद्दुस्पर्श.

द्र० अकर्कशशब्दः ।

* सोमं सोमत्वमालाति इति सोमलः ।

सौखशायनिक-पुं-७९४-(शि. ६६)-वैतालिक,

[सवारभांस्तुति भोक्षीरग्नने जगाडनार.]

द्र० अर्थिकशब्दः ।

सौखशायक-पुं-७९४-(शि. ६६)-वैतालिक

[सवार भांस्तुति भोक्षीरग्नने जगाडनार.]

द्र० अर्थिकशब्दः ।

सौखसुनिक-पुं-७९४-वैतालिक, सवारभांस्तुति

भोक्षीरग्नने जगाडनार.

द्र० अर्थिकशब्दः ।

* सुखसुप्तं प्रच्छन्ति इति सुखसुप्तिकाः

‘सुस्नातादिभ्यः प्रच्छन्ति’-॥६।४।४२॥ इतीकण्, सौख-शायनिकसौखशायकत्ववि ।

सौख्य-न.-१३७०-सुभ.

द्र० निवृत्तिशब्दः ।

* सुखमेव सौख्यं भेषजादित्वाद्दृश्यन्, सुखस्य भावो वा ।

सौगत-पुं-८६१-थौद्ध.

□ शून्यवादिन्, (वौद्ध) ।

* सुगतो देवताऽस्य इति सौगतः वौद्धोऽपि ।

सौगन्धिक-पुं-१०५८-गन्धक.

द्र० कुष्ठारिशब्दः ।

* सुगन्धो विपरीतलक्षणया सप्रयोजनमस्य इति सौगन्धिकः ।

सौगन्धिक-न.-११६५-सईदकभण.

□ कहलार ।

* सुगन्धः प्रयोजनमस्य इति सौगन्धिकम् ।

सौगन्धिक-त.-११९१-सुगंधी धास.

द्र० कत्तुणशब्दः ।

* सुगन्धः प्रयोजनमस्य इति सौगन्धिकम् ।

सौचिक-पुं-९१०-६२७.

□ तुन्नवाय ।

* सूचीवानं शिल्पमस्य इति सौचिकः ।

सौदामनी-स्त्री-३३०५-वीजणी.

द्र० अचिरप्रभाशब्दः ।

* सुदाम्ना पर्वं तेन एकदिक इति सौदामनी
“यस्तुल्यदिशि”-॥६।३।२९०॥ इत्यण् ।

सौदामिनी-स्त्री-११०५-विजणी.

द्र० अशनशब्दः ।

सौध-पुं-त.-९९२-शंभुहैल.

□ नृपमन्दिर ।

* सुधया धवलीकृतं इति सौधं पुं क्लीबलिङ्गः ।

सौधर्मज-(अ.व.)-पुं-९३-पहेला वैमानिक देव.

* सुधर्मा देवसभा सा अस्मिन्नस्तीति सौधर्मः
कल्पः “तदत्रास्ति”-॥६।२।७०॥ इत्यण्, तत्र जाताः
इति सौधर्मजाः ।

सौनन्द-त.-२२५-अणदेवतुं मुसण

* सुनन्दाया इदं इति सौनन्दम् ।

सौनिक-पुं-९३०-३साध.

द्र० कौटिकशब्दः ।

* सूना प्रयोजनमस्य इति सौनिकः ।

सौपर्णय-पुं-२३१-ग३३ पक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

* सुपर्ण्याः सुपर्णाया वाऽपत्यं इति सौपर्णयः ।

सौप्तिक-त.-८०१-सुतेला सौन्य उपर आकभय
३२पुं ते.

* निशि सुप्तेषु भवं इति सौप्तिकम्,
अध्यात्मादित्वादिकण् ।

सौभागिनेय-पुं-५४७-सौभाग्यवती स्त्रीनो पुत्र.

* सुभगाया अपत्यं इति सौभागिनेयः, “कल्या-
णादेरिन्”-॥६।१।७७॥ इत्येयण् ।

सौभाज्जन-पुं-११३४-सशंभो.

द्र० अक्षीवशब्दः ।

सौमनस-त.-६४३ (शे. १३२)-गन्धर्ग.

द्र० जातिकोशशब्दः ।

(सौमनस) (अ.व.)-पुं-९४-सातभा त्रैवेयक देव.

सौमिकी-स्त्री-८२३-सोभयागभां दीक्षा आपवा
योग्य छष्टी.

□ दीक्षणीयेष्टि ।

* सोमः प्रयोजनमस्याः इति, सौमिकी ।

सौमित्रि-पुं-७०४-लक्ष्मण.

□ लक्ष्मण ।

* सुमित्राया अपत्यं इति सौमित्रः बाह्वा-
दित्वादिक् ।

सौम्य-पुं-११७-सुधध्रुव.

द्र० शशब्दः ।

* सोमः देवताऽस्य सौम्यः “कसोमाद्”-
॥६।२।१०७॥ इति द्र्यण् यौगिकत्वाच्चन्द्रात्मजः, चान्द्र-
मसायनिरित्यादयः ।

सौम्य-त.-५७६-३।पी आं।प.

* सोमो देवताऽस्य इति सौम्यं “कसोमाद्”-
॥६।२।१०७॥ ।

सौम्य-त.-१४४५-सुं६२.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* सोममेव इति सौम्यं भेषजादित्वात्द्र्यण् ।

सौम्य-त.-८४० (शे. १५३) ढाथना मध्यलाग
३५ तीर्थ.

सौम्य-त.-१०४३-३पुं.

द्र० कुमुदाह्वयशब्दः ।

सौर-पुं-१२० (शि. १०)-शनिध्रुव.

द्र० असितशब्दः ।

सौरमेय-पुं-१२५५-अण्ड

द्र० अनुडुहशब्दः ।

* सुरभेरपत्यं इति सौरमेयः, “चतुष्पाद्”-
॥६।१।८३॥ इत्येयण् ।

सौरमेयो-स्त्री-१२६५-गाय.

द्र० अध्याशब्दः ।

* सुरभ्या अपत्यं इति सौरमेयी ।

सौराष्ट्रक-न. -१०५०-तांथुं वगेरे पांय धातु.

□ पञ्चलोह ।

* सुराष्ट्रायां भवं इति सौराष्ट्रं के सौराष्ट्रकम् ।

सौराष्ट्रिक-पुं-११९६-विप.

द्र० अङ्कोल्लसारशब्दः ।

* सुराष्ट्रदेशे भवः सौराष्ट्रिकः, अध्यात्मादित्वा-
दिकण् ।

सौराष्ट्री-स्त्री-१०५५-इट्डी.

द्र० आदकीशब्दः ।

* सुराष्ट्रायां भवा इति सौराष्ट्री ।

सौरि-पुं-१२०-शनिश्रद्ध.

द्र० अमितशब्दः ।

* सूरस्यापत्यं इति सौरिः, “तस्येदम्”-
॥६।३।१६०॥ इत्यणि, सौरोऽपि ।

सौरि-पुं-२१६-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* सूरस्यापत्यं इति सौरिः, बाह्वादित्वाद् इञ् ।

सौवर्चल-पुं न. -९४३-संथण.

द्र० अक्षशब्दः ।

* सुवर्चलाकारे भवं सौवर्चलं पुंक्लीब-
लिङ्गः, सुष्टु वर्चते सुवर्चस्तस्येदं इति सौवर्चमग्निदीपनं
तल्लातीति वा ।

(सौवर्ण)-पुं-६५६-कुंउव.

द्र० कुण्डलशब्दः ।

अ. ९९

सौवस्तिक-पुं-७२१-पुरोहित.

□ पुरोधस्, पुरोहित ।

* स्वस्तीति ब्रूते इति सौवस्तिकः, प्रभृतादित्वा-
दिकणि द्वारादित्वादौकारागमः ।

सौविद्-पुं-७२७-अन्तःपुरतो रक्षक.

द्र० कञ्चुकिनशब्दः ।

* सुविदस्योद्बोद्धुरिमे सौविदाः कुञ्जवामनादयः ।

सौविदल्ल-पुं-७२७-अन्तःपुरतो रक्षक.

* कञ्चुकिनशब्दः ।

* सुष्टु विदन्त्यन्तःपुरख्यापारं सौविदल्लाः
“मित्वाच्छ”-(उणा -४६४) इति ले निपात्यते, सुविदल्लं
सुविवाहं जानन्तं लान्ति सुविदल्लाः ऊदाः त्रियस्तत्र
भव इति वा ।

सौवार-न. -४१६-राथ, डांथ.

द्र० आरनालशब्दः ।

* सुवीरेषु प्रायो भवं इति सौवीरम् ।

सौवीर-(म.प.)-पुं-९६०-सौवीरदेश.

□ कुमालक ।

* सुवीरणाभिमे इति सौवीरः ।

सौवीर-न. -१०५१-युरगो.

द्र० अञ्जनशब्दः ।

* सुवीरदेशे भवः इति सौवीरम् ।

सौहार्द-न. -७३१-भित्रता.

द्र० अजर्यशब्दः ।

* सुहृदो भावः सौहार्दं “हृद्भागमित्थोः”-
॥७।४।१५॥ इत्युपपदवृद्धौ सौहार्दम् ।

सौहित्य-न. -४२६-तृप्ति.

□ तृप्ति, आघ्राण ।

* सुहितस्य भावः इति सौहित्यम् ।

सौहृद्-न. -७३०-भित्रता.

द्र० अजर्यशब्दः ।

* सुहृदो भावः सौहृदं, युवादित्वाद्वाण् बाहुल-
कादुत्तरपदस्य वृद्धयभावः ।

स्कन्द-पुं-२०८-धाति'उभे.

द्र० अग्निशब्दः ।

* स्कन्दत्यरीन् इति स्कन्दः, स्कन्नं शुष्कं रेतो-
ऽस्य वा ।

स्कन्दमातृ-स्त्री-२०५-(शे.-५४)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

(स्कन्दिलाय')-पुं-३४-१० भा दशपूती.

स्कन्ध-पुं-५८८-अभो.

अंस, भुजशिरम्, (भुजशिर) ।

* स्कन्धते भारेण इति स्कन्धः "स्कन्ध"-
(उणा-२५१) इति धे बाहुलकाद् दलोपः ।

स्कन्ध-पुं-१११९-शाभा.

* स्कन्दते इति स्कन्धः "स्कन्धमिभ्यां"-
(उणा २५१) इति धः बाहुलकाद्दस्य लुक् ।

स्कन्ध-पुं-१२६४-अणदनी आंध.

वह ।

स्कन्ध पुं-१४१३-भनुष्य, दाथी आदिने
समुदाय.

* स्कन्धते इति स्कन्धः ।

स्कन्धज(अ.व)-पुं-१२००-स्कंधभांथी उत्पन्न थनार
वनस्पति.

* स्कन्धाज्जायते इति स्कन्धजाः ।

स्कन्धमल्लक-पुं-१३३४-कंधपक्षी.

द्र० कङ्कशब्दः ।

* स्कन्धेन मल्लकः समथः इति स्कन्धमल्लकः ।

स्कन्धवाहक-पुं-१२५८-शारा स्कन्धवाणो
अणद.

स्कन्धिक ।

* स्कन्धेन वहति इति स्कन्धवाहकः ।

स्कन्धशाखा-स्त्री-१११९-भोरीडाणी.

साल, शाला ।

* स्कन्धाद् निःसृता शाखा इति स्कन्धशाखा ।

स्कन्धशृङ्ग-पुं-१२८३-(शे.-१८४)-पाडा.

द्र० काशशब्दः ।

स्कन्धावार-पुं-७४६-सेना, लश्कर.

द्र० अनीकशब्दः ।

* चतुरङ्गसैन्यस्य प्रधानभूतत्वाद् राजा स्कन्धः
तमावृणोति इति स्कन्धावारः शिविरमित्यन्ये ।

स्कन्धावार-पुं-९७३-राजधानी.

राजधानी ।

* षण्णाममात्यादीनां प्रधानभूतत्वाद् राजा
स्कन्धस्तमावृणोति इति स्कन्धावारः ।

स्कन्धिक-पुं-१२५८-शारा स्कन्धवाणो अणद.

स्कन्धवाहक ।

* प्रशस्यः स्कन्धोऽस्त्यस्य इति स्कन्धिकः ।

स्कन्नि-पुं-१११४-वृक्ष.

द्र० अगशब्दः ।

स्कन्न-न.-१४९१-पडीणयेल, गणेशुं.

द्र० गलितशब्दः ।

* स्कन्दति स्म इति स्कन्नम् ।

स्वलन-न.-१५२२-भूल.

रिङ्लण ।

* स्वल्पते इति स्वलनम् ।

स्वलित-न.-८०४-उगाध.

छल ।

* स्वल्पनं मार्गान्चलनं इति स्वलितम् ।

स्तन-(द्वि. व)-पुं-६०३-स्तन.

द्र० उरोजशब्दः ।

* स्तनतः पीयमानौ इति स्तनौ ।

स्तनन्धय-पुं-३३८-नानुं आलक.

द्र० अभशब्दः ।

* स्तनं धयति इति स्तनन्धयः "शुनीस्तन"-
॥५११११९॥ इति खश् यौगिकत्वात् स्तनपोऽपि ।

स्तनप-पुं-३३८-(शि. २१)-नानुं आक्ष.

द्र० अर्मशब्दः ।

स्तनमुख-न.-६०३-स्तननुं मु०अ.

द्र० चूचुकशब्दः ।

स्तनयित्तु-पुं-१६४-भेध.

द्र० अघ्नशब्दः ।

* स्तनयति गर्जाति इति स्तनयित्तुः "हृषिपुषि"-

(उणा-७९७) इत्यादिना इत्नुः ।

स्तनच्युत-न.-६०३-स्तननुं मु०अ.

द्र० चूचुकशब्दः ।

स्तनशिखा-स्त्री-६०३-स्तननुं मु०अ.

द्र० चूचुकशब्दः ।

स्तनान्तर-न.-६०३-हृद्य.

□ हृद्, हृदय, [असह, मर्मचर, गुणाधिष्ठानक, वस शे. १२५] ।

* स्तनयोरन्तरं इति स्तनान्तरम् ।

स्तनित-न.-१४०६-भेधनी गर्जाति.

द्र० गर्जिशब्दः ।

* स्तन्यते इति स्तनितं ।

स्तनितकुमार-(अ.व.)-पुं-९०-सातभा लवनयतिदेव

स्तन्य-न.-४०४-इध.

द्र० ऊधस्यशब्दः ।

* स्तने भवं स्तन्यं देहांशत्वाद् यः ।

स्तवक-पुं-न.-११२६-नडिं पीलेदी कुंपणोनोगुच्छे।

द्र० गुच्छशब्दः ।

* स्तूयते इति स्तवकः, पुं क्लीबलिङ्गः "दुकन्"-

(उणा-२७) इत्यकः ।

स्तब्धरोमन्-पुं-१२८८-भुंउ.

द्र० आखनिकशब्दः ।

* स्तब्धं रोमास्त्यस्य इति स्तब्धरोमा ।

स्तब्धसम्भर-पुं-१८८-(शे.३८)-रक्षित.

द्र० असृक्पशब्दः ।

स्तम्भ-पुं-१२७५-यडरे।

द्र० अजशब्दः ।

* स्तम्भते इति स्तम्भः, स्थादित्वात् कः "तुभः"

इत्यमरः ।

स्तम्भ-पुं-११२०-थउ अने शाभावगरनुं
श्रुक्ष.

द्र० गुल्मशब्दः ।

* स्तम्भति इति स्तम्भः "तुम्भस्तम्भादयः"-
(उणा-३२०) इति वे निपात्यते ।

स्तम्भ-पुं-११८२-धान्यनो छे।

□ गुच्छ ।

* स्तम्भति इति स्तम्भः "तुम्भ"- (उणा-३२०)
इति निपात्यते ।

स्तम्भकरि-पुं-११६८-धान्य.

द्र० धान्यशब्दः ।

* स्तम्भं करोति इति स्तम्भकरिः पुलिङ्गः
"शकृत्स्तम्भाद्रत्सवीहौ कुगः" ॥५॥१॥१००॥ इति इः ।

स्तम्भपुर-न.-९७९-ताम्रलिप्ती नगरी.

द्र० तमालिनीशब्दः ।

* स्तम्भग्रहणा पूः इति स्तम्भपूः समासान्त-
विधेरनित्यत्वाद् अद्भावः ।

(स्तम्भपुरी)-स्त्री-९७९-ताम्रलिप्ती नगरी.

द्र० तमालिनीशब्दः ।

स्तम्भेरम-पुं-१२१७-षाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* स्तम्भे तृणे रमते इति स्तम्भेरमः "शोकाप"-
५।१।१४३॥ इति के साधुः ।

स्तम्भ-पुं-३०५-जडता.

□ जाड्य ।

स्तम्भ-पुं-१०१४-धांललो.

□ स्थूणा ।

* स्तम्भ्यते स्तम्भः ।

स्तरी-स्त्री-११०४-धूमाडो।

द्र० अग्निवाहशब्दः ।

* स्तृणाति खं इति स्तरीः स्त्रीलिङ्गः “तस्वत-
न्द्रि”-(उणा-७११) इति ईः ।

स्तव-पुं-२६९-स्तुति।

द्र० अर्थवादशब्दः ।

स्तिमित-पुं-१४९२-भीनुं।

द्र० आद्र'शब्दः ।

* स्तिम्यति स्म इति स्तिमितः ।

'स्तुभ'-पुं-१२७५-भकरो।

द्र० अजशब्दः ।

स्तुति-स्त्री-२६९-स्तुति।

द्र० अर्थवादशब्दः ।

स्तुतिव्रत-पुं-७९५-स्तुतिपाठक।

□ नग्न ।

* स्तुतिरेव व्रतमस्य इति स्तुतिव्रतः ।

स्तेन-पुं-न-३८१-यो२।

द्र० ऐकागारिकशब्दः ।

* स्तेनयति इति स्तेनः पुं क्लीबलिङ्गः ।

स्तेय-न-३८३-यो२।

□ चौर्य, चौरिक, [स्तैन्य शि.२६] ।

* स्तेनस्य भावः स्तेयं “स्तेनाद्”-॥७।१।

६४॥ इति यः राजादित्वात् टथणि स्तैन्यमपि ।

स्तैन्य-न-३८३-(शि.२६)-यो२।

□ चौर्य, चौरिका, स्तेय ।

स्तोक-न-१४२६-अल्प, थोडुं।

द्र० अल्पशब्दः ।

* स्तूयते इति स्तोकम् “भीष्मलि”-(उणा-
२१) इति कः ।

स्तोकक-पुं-१३२९-यातक पक्षी।

द्र० चातकशब्दः ।

* स्तोकं कायति काश्यते याचते वा स्तोकको
स्तोकं कमस्येति वा ।

स्तोत्र-न-२६९-स्तुति।

द्र० अर्थवादशब्दः ।

स्तोम-पुं-८२०-यज्ञ।

द्र० अश्वरशब्दः ।

* स्तुवन्ति अत्र यज्वानः इति स्तोमः “अर्तीरि”-
(उणा-३३८) इति मः स्तोम्यते श्लाघ्यते वा ।

स्तोम-पुं-१४११-सभूढ।

द्र० उत्करशब्दः ।

* 'स्तोमण् सञ्वाते' स्तोम्यते इति स्तोमः ।

स्त्यान-न-१४९४-थीञ्जुंधी वगेरे।

□ शीन ।

* स्त्यायति स्म स्त्यानं, “व्यञ्जान्त”-॥४।
२।७१॥ इति क्तस्य नत्वम् ।

स्त्री-स्त्री-५०३-स्त्री।

द्र० अवलाशब्दः ।

* स्यति कुलं सूतेऽपत्यं स्तृणाति धर्मं
स्त्यापत्यस्यां गर्भं इति वा स्त्री “स्त्री” (उणा-४५०)
इति ऋटि निपात्यते ।

स्त्री-स्त्री-७३८-परस्त्रीगमन, रागनुं त्रीणु व्यसन।

स्त्रीचिह्न-न-६१०-येनि।

द्र० अपत्यपथशब्दः ।

* स्त्रियाः चिह्नं लक्षणं इति स्त्रीचिह्नम् ।

स्त्रीदेहाधं-पुं-२००-(शि.४५)-शंकर।

द्र० अह्हासिन्शब्दः ।

स्त्रीधर्म-पुं-५३६-स्त्रीरत्न।

द्र० आर्तवशब्दः ।

* स्त्रीणां धर्मः इति स्त्रीधर्मः ।

स्त्रीधर्मिणी-स्त्री-५३५-रत्नस्वदा स्त्री।

द्र० अश्विवाब्दः ।

* स्त्रीधर्मो रजोऽस्त्यस्याः इति स्त्रीधर्मिणी ।
स्त्रीपुंस-(दि. व.)-पुं-५३८-स्त्री-पुरुषतुं जेऽलुं ।

□ द्वन्द्व, मिथुन ।

* स्त्री च पुमांश्च इति स्त्रीपुंसौ “स्त्रियाः”
॥७।३।९६॥ इत्यस्मासान्तः ।

स्थगन-न.-१४७७-आ२७।६न.

द्र० अन्तर्द्देशबन्धः ।

* स्थग्यते इति स्थगनम् ।

स्थगित-न.-१४७६-६३।येलुं ।

द्र० अन्तर्हितशब्दः ।

* स्थग्यते इति स्थगितम् ।

स्थगी-स्त्री-७१८-पा१न६नी.

□ ताम्बूलकरङ्क ।

* स्थग्यतेऽनया इति स्थगी ।

स्थण्डिल-न.-८२४-यज्ञनी अक्षरकृत भूमि.

□ चत्वर ।

* पणार्थमसंस्कृता भूमिः ‘स्थलस्थाने’ स्थलन्ति
तिष्ठन्त्यत्र इति स्थण्डिलं, “स्थण्डिलकपिल”-(उणा-
४८४) इतीले निपात्यते ।

स्थण्डिलशायिन्-पुं-८१०-भूमिपर सूध रडेनार.

□ स्थाण्डिल ।

* स्थण्डिले शेते इति स्थण्डिलशायी, “व्रताऽ-
भीक्ष्ये” ॥५।१।१५७॥ इति णिन् ।

स्थपति-पुं-८१८-पृष्ठस्पतिसव नामनो यज्ञ
करनार.

□ गीःपतीष्टिकृत् ।

* वृहस्पतिसत्रेण हेतुना स्थापयति इति स्थपतिः ।

स्थपति-पुं-९१७-सुथार.

द्र० काष्ठतक्षन्शब्दः ।

* स्थापयति इति स्थपतिः ।

स्थपुट-न.-१४६८-विषम अने उन्नत.

□ विषमोन्नत ।

* तिष्ठति इति स्थपुटम्, “नकुट्ट”-(उणा-
१५५) इत्युटे निपात्यते ।

स्थल-न.-९४०-अकृत्रिम भूमि स्थान.

□ स्थली ।

* स्थलति इति स्थलम्, तिष्ठन्त्यस्मिन्निति वा
“स्थो वा” (उणा-४७३) इति क्तिदलः ।

स्थलशृङ्गाट-पुं-११५६-गो७३.

द्र० गोक्षुरशब्दः ।

* स्थलस्य शृङ्गाटः इति स्थलशृङ्गमटतीति वा
स्थलशृङ्गाटः ।

(स्थला)-स्त्री-९४०-कृत्रिम भूमि.

स्थली-स्त्री-९४०-पाणी विनानी अकृत्रिम भूमि.

□ स्थली ।

* स्थली अकृत्रिमा चेत् “भाजगोण”-॥२।४
।३०॥ इति डीः, कृत्रिमा तु स्थला ।

स्थविर-पुं-२११-ध्रुवा.

द्र० अजशब्दः ।

* स्थविरः पुराणपुरुषत्वात् ।

स्थविर-पुं-३३९-धरडो, वृद्ध.

द्र० जरत्शब्दः ।

* यौवनमतिक्रम्य तिष्ठति इति स्थविरः, “स्थ-
विरपिठिर”-(उणा-४१७) इतीरान्तो निपात्यते ।

स्थाणु-पुं-१९५-शंकर.

द्र० अडहासिनशब्दः ।

* तिष्ठति शाश्वतं इति स्थाणुः “अजिस्था”-
(उणा-७६८) इति णुः ।

स्थाणु-पुं-न.-११२२-पृक्षतुं कुंहुं.

□ ध्रुवक, (ध्रुव), शङ्कु ।

* तिष्ठतीति स्थाणुः पुंक्लीबलिङ्गः “अजिस्था”-
(उणा-७६८) इति णुः ।

स्थाण्डिल-पुं-८१०-भूमि उपर सूध रडेनार.

□ स्थण्डिलशायिन् ।

* स्थण्डिल एव शेते इति स्थाण्डिलः “स्थण्डि-
लाच्छेते व्रती”-॥६।२।१३९॥ इत्यण् ।

स्थान-(थ.व.)-न.-७७७-धनुर्धारीना पांथ आसने।

* तिष्ठन्त्येभिरिति स्थानानि ।

स्थान-न.-९८८-स्थान।

पद, आस्पद ।

* तिष्ठन्त्यस्मिन् इति स्थानम् ।

स्थान-न.-९९१-धर।

द्र० अगारशब्दः ।

* तिष्ठन्त्यत्र इति स्थानम् ।

स्थानक-न.-१०९५-धारी।

द्र० आलवालशब्दः ।

* वृक्षसेकाऽर्थं द्रवतोऽम्भसः स्थानं इति स्थानकं
यदाहुः “आलवालं विदुर्धारा धारणं द्रवतोऽम्भसः” ।

स्थानाङ्ग-न.-२४३-त्रीणुं अंग सूत्र।

* तिष्ठन्त्यस्मिन् प्रतिपाद्यतया जीवदया इति
स्थानं, एकादिदशान्तसंख्याभेदो वा स्थानं तत् प्रति-
पादको ग्रन्थोऽपि स्थानं, तच्च तदङ्गं च इति
स्थानाङ्गम् ।

स्थानाध्यक्ष-पुं-७२४-थाण्डार।

स्थानिक ।

* स्थानस्य पञ्चानां दशानां वा ग्रामाणां
रक्षानियुक्तोऽध्यक्षः इति स्थानाध्यक्षः ।

स्थानिक-पुं-७२४-थाण्डार।

स्थानाध्यक्ष ।

* स्थाने नियुक्तः इति स्थानिकः ।

स्थानीय-न.-९७२-नगर।

द्र० अधिष्ठानशब्दः ।

* तिष्ठन्त्यस्मिन् इति स्थानीयम् “बहुलम्”
॥५।१।२॥ इत्यधिकरणेऽप्यनीयः ।

(स्थानीय)-न.-९७२-राजधानीनुं नगर।

(स्थापक)-पुं-३३०-सूयन करनार।

द्र० सूचकशब्दः ।

स्थापत्य-पुं-७२७-अंतःपुरनो रक्षक।

द्र० कञ्चुकिनशब्दः ।

* कुलस्त्रीर्व्यवस्थया स्थापयन्ति इति स्थपत्यः,
स्थपत्य एव स्थापत्याः, भेषजादित्वाद् ट्यण्, यद्वा
तिष्ठन्त्यस्मिन्निति स्थादित्वात्कं स्थो वासः स्थदच्वा-
सौ पतिश्च स्थपतिस्तत्र भवः “अनिदम्य”-॥६।१।
१५॥ इति ज्यः स्थापयन्तीति वा “शिक्ष्यास्यादय”-
(उणा-३६४) इति ये निपात्यते ।

स्थामन्-न.-७९६-परिक्रम, यण।

द्र० ऊज्जशब्दः ।

* तिष्ठन्त्येनेन इति स्थाम “मन्”-(उणा-
९११) इति मन् ।

स्थायिन्-पुं-२९५-स्थाधीभाव।

स्थायुक-पुं-७२६-गामनो अधिकारी।

* तिष्ठत्येवंशीलः इति स्थायुकः, “शकमि”-
॥५।२।४०॥ इत्युक्त्वा ।

स्थाल-स्त्री न.-१०२६-भोटुं वासण्।

* स्थलति इति स्थालं स्त्रीकलीबलिङ्गः, ज्वलादित्वात्
णः तिष्ठति अत्रेतिवा ।

स्थाली-स्त्री-१०१९-थाणी, तपेदी।

द्र० उखाशब्दः ।

* तिष्ठत्यस्यां इति स्थाली “स्थो वा” (उणा-
४७३) इत्यलः, स्थलति इतिवा ज्वलादित्वाद् णः ।

स्थावर-न.-१४५४ स्थावर पृथ्वी वजरे।

जङ्गमान्यत् ।

* तिष्ठतीत्येवंशीलं इति स्थावरं पृथिव्यादि
“स्थंशभास”-॥५।२।८१॥ इति वरः ।

स्थाविर-न.-३४०-धडपण्, वृद्धत्व।

वार्धक ।

* स्थविरस्य भावः कर्म वा इति स्थविरं युवादि-
त्वादण् ।

स्थासक-पुं-६४९-६।थनो थापो।

हस्तबिम्ब ।

* तिष्ठत्यङ्गो इति स्थासकः “कीचकपेचक”-
(उणा-३३) इत्यके निपात्यते ।

स्थासक-पुं-१०७७-पाष्नीनो परपोष्टो।

बुद्बुद, (जलस्फोट) ।

* तिष्ठति इति स्थासकः “कीचक”-(उणा-३३)
इत्यके निपात्यते ।

स्थास्नु-त.-१४५३-अथल, स्थिर.

द्र० अतिस्थिरशब्दः ।

* तिष्ठतिति त्येवंशीलं स्थास्नु “स्थाग्लाम्ना”-

॥५।२।३१॥ इति स्नुः ।

स्थित-पुं-४९२-डिभेलो।

ऊर्ध्वं, ऊर्ध्वन्दम ।

* तिष्ठति स्म कार्याय इति स्थितः ।

स्थिति-स्त्री-७४४-भर्थादा।

द्र० धारणाशब्दः ।

* स्थीयतेऽनया इति स्थितिः ।

स्थिति-स्त्री-१३७७-अवस्था, दशा।

अवस्था, दशा ।

* तिष्ठत्यनया इति स्थितिः ।

स्थिति-स्त्री-१४९८-स्थान, स्थिति।

आसना, आस्या, आस्था ।

* स्थानं इति स्थितिः ।

स्थाति-स्त्री-१४९९-२थना।

निवेश, रचना ।

* तिष्ठन्त्यस्यां इति स्थितिः ।

स्थिर-पुं-२१९-(शे.७४)-विष्णु।

द्र० अच्युतशब्दः ।

स्थिरजिह्व-पुं-१३४४-भा७धुं।

द्र० अण्डजशब्दः ।

* स्थिरा जिह्वाऽस्य इति स्थिरजिह्वः कण्ठक-
जिह्वत्वात् ।

(स्थिरप्रेमन्)-पुं-४७६-गा६ स्नेही।

नीलीराग, स्थिरसौहृद ।

स्थिरमद-पुं-१३२०-(शे.१८८)-भार.

द्र० केकिनशब्दः ।

स्थिरसौहृद-पुं-४७६-गा६, स्नेही।

नीलीराग (स्थिरप्रेमन्) ।

* स्थिरं सौहृदमस्य इति स्थिरसौहृदः स्थिरप्रेमा ।

स्थिरा स्त्री-९३७-पृथ्वी।

द्र० अचलाशब्दः ।

* स्थिरा अचलत्वात् ।

स्थूल-त.-६८१-तंथु, वस्त्रनुं धर.

दूष्य ।

* स्थुडति संवृणोति इति स्थुलं वस्त्रवेष्टम,
तिष्ठत्यत्रेति वा “स्थावङ्कि”-(उणा-४८६) इति
किदुलः ।

स्थूणा-स्त्री-१०१४-थां(अलो)।

स्तम्भ ।

* तिष्ठति अस्यामाधेयं इति स्थूणा, “स्थाक्षुतो-
रुच्च” (उणा-१८५) इति णः ।

स्थूणा-स्त्री-१४६४-लोढानी प्रतिमा।

सूर्मि, (सूर्मि), अयःप्रतिमा ।

* तिष्ठति इति स्थूणा “स्थाक्षुतो-
रुच्च” (उणा-१८५) इति णः ।

स्थूरिन्-पुं-१२६३-(शि.११२)-पीठे उपरि भारे
उपाडनार अण्डे।

स्थौरिन्, पृष्ट्य, पृष्टवाद्य ।

स्थूल-पुं-४४८-स्थूल, गडुं।

□ पीवन्, पीन, पीवर ।

* तिष्ठत्युपचयेन “स्थाविडेः कित्” (उणा-४२९) इत्यूरे स्थूरः, लृत्वे स्थूलः “स्थूलणि परिवृंहणे” इत्यस्य वाऽच् ।

(स्थूल)-पुं-१७-(प.)-गुडुं.

स्थूलनास-पुं-१२८८-भू३.

द्र० आखनिकशब्दः ।

* स्थूला नासास्य इति स्थूलनासः ।

स्थूलभद्र-पुं-३४-छड्प्रुत डेवडी.

* स्थूलं उपचितं भद्रं कल्याणमस्य इति स्थूलभद्रः ।

स्थूललक्ष-पुं-३८५-धुं-आपना२.

□ दानशौण्ड, बहुप्रद ।

* स्थूलं लक्षयति आलोचयति ददाति इति यावत् स्थूललक्षः ।

स्थूलशाट-पुं-६७२-गुं-व२२.

□ वराशि ।

* स्थूलश्चासौ शाटश्च इति स्थूलशाटः ।

स्थूलशीर्षिका स्त्री-१२०७-भोटा माथा वाणी नानीडीडी.

□ ब्राह्मणी ।

* स्थूलं शीर्षमस्याः इति स्थूलशीर्षिका ।

स्थेय-पुं-८८२-साक्षी.

□ साक्षिन्, [मध्यस्थ, प्राश्निक शे.१५४]

* तिष्ठन्त्यस्मिन् इति स्थेयः, विवादपदे निष्णैता प्रमाणभूतः पुरुषः ।

स्थेय-पुं-७२०-(शे.१४६)-न्यायाधीश.

द्र० अक्षदर्शकशब्दः ।

स्थेयस्-न.-१४५३-अथल, स्थिर.

□ अतिस्थिर, स्थास्तु, स्थेष्ट ।

* अतिशयेन स्थिरं स्थेयः, “प्रियस्थिर-” ॥७।४।३८॥ इति स्थादेशः ।

स्थेष्ट-न.-१४५३-अतिस्थिर.

□ स्थेयस्, अतिस्थिर, स्थास्तु ।

* अतिशयेन स्थिरं स्थेष्टम्, “प्रियस्थिर-” ॥७।४।३॥ इति स्थादेशः ।

स्थौरिन्-पुं-१२६३-पीडुप२ लार उपाडना२ ५५६.

□ पृष्ट्य पृष्टवाह्य, [स्थूरिन् शि.११२] ।

* स्थूराणां पश्चाज्जेष्ठाभागानामिदं स्थौरं बलं तदस्यास्ति स्थौरी ‘स्थूरी’ इत्यन्ये ।

स्नसा-स्त्री-६३१-नस.

□ वस्नसा, स्नायु. [तन्त्री, नस्वार, स्नावन्, सन्धिवन्धन शे.१३०] ।

* स्नयति निरस्यति इति शेषश्चात्र “अथ स्नसा । तन्त्री नस्वार स्नावानः सन्धिवन्धनमित्यपि” ॥ स्नसा स्त्रीलिङ्गः ।

स्नातक-पुं-८०८-गृहस्थाश्रम.

द्र० गृहमेधित्शब्दः ।

* वेदं समाप्य स्नातः स्नातकः “स्नाताद्वेद-समाप्तौ” ॥७।३।२२॥ इति कः ।

स्नान-न.-६३८-स्नान.

□ सवन, आप्लव. [आप्लाव शि.५०] ।

* स्नायते इति स्नानम् ।

स्नायु-स्त्री-६१९-नस.

(स्नायु)-स्त्री-६३१-स्नायु, नस.

द्र० वस्नसाशब्दः ।

* स्नायति वेष्टयत्यस्थीनीति स्नायुः “कृवापा”- (उणा-१) इत्युण्, स्त्रीलिङ्गोऽयम्, क्लीबेऽपि वाच-स्पतियं दाह “अथस्नायुनं सातन्त्रीः” इति ।

स्नावन्-पुं-६३१-(शे.१३०)नस.

द्र० वस्नसाशब्दः ।

स्निग्ध-पुं-४१३-थीडुं.

□ मसृण, चिक्कण ।

* स्निह्यति स्म इति स्निग्धः । (स्निग्ध)-पुं-४७८-स्नेहवाणे.

वत्सल ।

स्निग्ध-पुं-७३०-मित्र.

द्र० मित्रशब्दः ।

* स्निह्यति स्म स्निग्धः ।

स्नु-पुं-१०३५-शि०२.

सानु, प्रस्थ ।

* स्नौत्यम्मः स्नुः पुंलिङ्गः, पृषोदरादित्वात् ।

‘स्नुक्’-स्त्री-११४०-विधायती श्वे२.

‘स्नुही, गुडा’ ।

स्नुत-त-१४९६-ट५३कुं.

स्नुत, रीण, स्यक्त ।

* स्नौति स्म इति स्नुतम् ।

स्नुपा-स्त्री-५१४-पुत्रवधू.

द्र० जनीशब्दः ।

* मन्ोज्ञाया, स्नौति अपत्यवात्मक्यात् इति

स्नुपा “स्नुपस्-” (उणा-५४२) इति क्विप् पः ।

स्नुहा-स्त्री-११४०-(शि.१०२)-श्वे२.

द्र० महातरुशब्दः ।

स्नुहि-स्त्री-११४०-श्वे२.

द्र० महातरुशब्दः ।

* स्नुह्यति शीरं इति स्नुहिः स्त्रीलिङ्गः

“नाभ्युपान्त्य-” (उणा-६०९) इति क्विप्, स्नुहेति

वैधाः ।

‘स्नुही’-११४०-विधायती श्वे२.

‘स्नुक्, गुडा’ ।

स्नेह-पुं-त-४१७-तेज.

द्र० अभ्यञ्जनशब्दः ।

* स्निह्यत्यङ्नेन इति स्नेहः पुंक्लीबलिङ्गः ।

स्नेह-पुं-त-१३७७-प्रेम, स्नेह.

द्र० प्रीतिशब्दः ।

* स्नेहने इति स्नेहः पुंक्लीबलिङ्गः ।

स्नेहप्रिय-पुं-६८७-दीपो.

अ. १००

द्र० कञ्जशब्दः ।

* स्नेहस्नेहं प्रियमस्य इति स्नेहप्रियः ।

स्नेहभू-पुं-४६२-क्ष.

द्र० कफशब्दः ।

* स्नेहाद् भवति इति स्नेहभूः ।

स्नेहु-पुं-१०५--(शि.१४)-यं०.

द्र० अत्रिदृग्जशब्दः ।

स्पर्धा-स्त्री-१५१५-ढरीझर्ध.

संहर्ष, [संघर्ष शि.१३६] ।

* स्पर्द्धने इति स्पर्द्धा ।

स्पर्शन-त-३८६-दान, त्याग.

द्र० अहंतिशब्दः ।

* स्पृश्यते इतिस्पर्शनं दानमुपचारात्, पुच्छादौ

गवादिकं स्पृष्ट्वा हि दीयते ।

स्पर्शन-पुं-११०७-वायु, पवन.

द्र० अनिलशब्दः ।

* स्पृशति इतिस्पर्शनः ।

स्पश-पुं-७३४-त्यरपुरुष.

द्र० अवमर्षशब्दः ।

* “स्पशिः मौत्रस्तालव्यान्तः” स्पशति वाघने

परान् स्पशः ।

स्पष्ट-त-१४६७-प्रगट, योऽभुं.

द्र० उत्थगशब्दः ।

* स्पृश्यते स्म इति स्पष्टम्, “गौदान्तशान्त-

पूर्णदस्तस्पष्ट-” ॥४१४१७४॥ इति साधुः ।

‘स्पृशी’-स्त्री-११५७-भेडी भोयरीगण्डी.

द्र० कण्टकारिकाशब्दः ।

स्पृहा-स्त्री-४३०-धृत्वा.

द्र० अभिलाषशब्दः ।

* स्पृहणं इति स्पृहा “भीषिभूषि-” ॥५३॥

१०९॥ इत्यङ् ।

स्फट-पुं-१३१५-सर्पनी शैलु.

द्र० दर्वाशब्दः ।

* स्फटति विधीयतेऽनेन इति स्फटः, स्थादित्वात् कः ।

स्फटिकाचल-पुं-१०२८-अष्टापद पर्वत.

द्र० अष्टापदशब्दः ।

* स्फटिकमयोऽचलः इति स्फटिकाचलः ।

स्फरण-न. -१५२३-इ२३पुं.

□ स्फरण, 'स्फुरणा, स्फोरण, स्फारण, स्फुलन' ।

* स्फरन् स्फुरणे, स्फर्यते इति स्फरणम् ।

स्फाति-पुं-१५०२-वृद्धि.

□ वृद्धि ।

* स्फायनं इति स्फातिः ।

स्फार-न. -१४३०-भे।टुं, विशा०।

द्र० उभयशब्दः ।

* स्फायते इति स्फारं "भीवृद्धि-" (उणा-३८७) इति रः ।

'स्फार'-न. -१४२६-भा०, धा०।

द्र० अदभ्रशब्दः ।

स्फारण-न. -१५२३-इ२३पुं.

द्र० स्फरणशब्दः ।

'स्फिच'- (द्वि. व.) -२५१-६०९-कुला, धरा।

द्र० कटिप्रोथशब्दः ।

स्फिज्- (द्वि. व.) -पुं-६०९-कुला, धरा।

द्र० कटिप्रोथशब्दः ।

* स्फायते इति स्फिजौ स्त्रीलिङ्गः "ककुष्पिण्डु" (उणा-९३२) इति बहुवचनान् किंचपि निपात्यते ।

स्फिर-न. -१४२६-भा०, धा०।

द्र० अदभ्रशब्दः ।

* स्फायते इति स्फिरं "स्फिरि-" (उणा-४१७) इतीरि निपात्यते ।

स्फुट-न. -११२८-भीसेलुं पु०।

द्र० उच्छ्रवमितशब्दः ।

* स्फुटति इति स्फुटम् ।

स्फुट-न. -१४६७-२५०।

द्र० उत्थणशब्दः ।

* स्फुटति वहिः प्रकाशते इति स्फुटम् ।

स्फुटन-न. -१४८८-स्त्री२पुं-शे।उपुं।

□ विदर, मिदा, [भिद् शि.१७४] ।

* स्फुटयते इति स्फुटने कुटादित्वाद् गुणाभावः ।

स्फुटित-न. -११२८-भीसेलुं पु०।

द्र० उच्छ्रवमितशब्दः ।

* स्फुटितस्म इति स्फुटितम् ।

स्फुर-पुं-७८३-हाल.

द्र० अडुशब्दः ।

* स्फुरति चयति इति स्फुरः स्फुरकोऽपि ।

स्फुरक-पुं-७८३-(शि.१८)-हाल.

द्र० अडुशब्दः ।

स्फुरण-स्त्री-न. -१५२३-इ२३पुं.

द्र० स्फरणशब्दः ।

* स्फुरिः इति स्फुरणम् ।

'स्फुरणा'-स्त्री-१५२३-इ२३पुं.

द्र० स्फरणशब्दः ।

'स्फुलन'-न. -१५२३-इ२३पुं.

द्र० स्फरणशब्दः ।

स्फुलिङ्ग-त्रि. -११०३-तण्युषो.

□ अमिक्कण ।

* स्फुलति मंचिनोति इति स्फुलिङ्गः त्रिलिङ्गः 'स्फुलिकलि-' (उणा-१०२) इतीङ्गक, जानावपि स्त्रियां न डीः कन्दरावत् ।

स्फुर्जथु-पुं-१८१-व००नो अवा०।

* स्फुर्जने इति स्फुर्जथुः पुंनि "द्वितोऽथुः"

॥५३।८३॥ इत्यथुः ।

स्फोटक-पुं-४६६-इडांते।

□ पिटक, गण्ड, [विस्फोट शि.३३]।

* स्फोटति इति स्फोटः के स्फोटक, विस्फोटो-
ऽपि।

(स्फोटन)-पुं-८५३-इडांते। ऋषि, व्याकरणशुद्धिः।

□ कर्षीवत्, स्फोटयत्। [स्फोटयत् शि.७५]

स्फोटयत्-पुं-८५३-इडांते। ऋषि, व्याकरणशुद्धिः।

□ कर्षीवत्, [स्फोटयत् शि.७५], (स्फोटन)।

* स्फोटं शब्दः स्फोटयते स्फोटयदित्वात्
स्फोटयत्, स्फोटयत्परत्यमित्वात् स्फोट-
नोऽपि।

'स्फोरण'-त-१५२३-इरुधुं।

द्र० स्फोरणशब्दः।

स्फोटयत्-पुं-८५३-(शि.७५)-इडांते। ऋषि।

द्र० कर्षीवत्शब्दः।

स्म-अ-१५४२-(शि.२००)-भाद पुरुषांवापरातो
शुद्धे।

[द्र० चशब्दः शि.२००]।

स्मय-पुं-३९७-अभिमाने।

द्र० अभिमानशब्दः।

* स्मयते इति स्मयः।

स्मर-पुं-२२७-आभवेव।

द्र० अङ्गजशब्दः।

* स्मरन्त्यनेन इति स्मरः "पुंतामि वः-"

॥५३१३३०॥।

स्मर-पुं-५०७-आभ- (स्त्रीनुवन्)।

स्मरकूपिका-स्त्री-६०९-योनि।

द्र० अपत्यपथशब्दः।

स्मरण-त-३०८-आदकरुं।

□ आध्यान, स्मृति।

स्मरध्वज-पुं-२८६-वादित्रे।

द्र० आतोयशब्दः।

* स्मरस्य ध्वज इव इति स्मरध्वजः।

स्मरमन्दिर-त-६०९-योनि।

द्र० अपत्यपथशब्दः।

(स्मरवती)-स्त्री-५०७-स्त्री।

स्मित-त-२९६-दांत न देयाय तेषु दास्ये।

□ वक्रोष्टिका।

* हासंऽट्टाष्टन्ते ईपद्धसिते इति स्मितम्।

स्मित-त-११२७-पीलेषु पुं।

द्र० उन्मिषितशब्दः।

* स्मयते इति स्मितम्।

स्मृति-स्त्री-२५१-धर्मशास्त्र, स्मृति।

□ धर्मशास्त्र, धर्मसंहिता।

* उच्छन्नविप्रकीर्णशास्त्रानां मन्वादिभिः स्मर-
णात् स्मृतिः।

स्मृति-स्त्री-३०८-याद करुं ते।

□ स्मरण, आध्यान।

(स्मृतिभू)-पुं-२२९-आभवेव।

द्र० अङ्गजशब्दः।

स्मेर-त-११२९-पीलेषु पुं।

द्र० उन्मिषितशब्दः।

* स्मयनशील इति स्मेरं "स्मयज" ॥५२

२।७९॥ इति रः।

स्यद्-पुं-४९४-वेण।

द्र० जवशब्दः।

* स्यन्दन इति स्यदः, "स्यदो जव-" ॥५३

२।५३॥ इति षचि निपात्यन्ते।

स्यन्द-पुं-९०५-(शि.१३) अं।

द्र० अत्रिद्वजशब्दः।

स्यन्दन-पुं-५३-गर्भ उत्सर्पिणीना २३ मा
लगवान्।

* स्यन्दते देशनामृतं इति स्यन्दनम् ।

स्यन्दन-पुं-७५१-२थ.

□ शताङ्ग, रथ ।

* स्यन्दते याति इति स्यन्दनः ।

‘स्यन्दन’-पुं-११४२-तण्ण.

द्र० तिनिशशब्दः ।

स्यन्दिनी-स्त्री-६३३-ला।ण.

द्र० आस्यासवशब्दः ।

* स्यन्दतेऽवश्यं इति स्यन्दिनी ।

स्यन्न-न.-१४९६-८५डे।नुं.

□ रोग, स्नुत स्नुत, ।

* स्यन्तेस्म इति स्यन्नम् ।

स्यमन्तक-पुं-२२३-विभ्युना।साथनोभण्णि.

* सीमन्तयति द्यां दीप्तिभिः इति स्यमन्तकः
पृषोदरादित्वात् ।

स्याद्वादवादिन्-पुं-८६१-आवड, ङिन, आहंत.

□ आहंत, [जैन, अनेकान्तवादिन् शै.७६] ।

* स्याद्वादोऽनेकान्तवादस्तं वदति इति स्याद्-
वादवादा, अनेकान्तवाद्यपि ।

स्याद्वादिन्-पुं-२५-अगवान-तीर्थं।डर.

द्र० अश्रीश्वरशब्दः ।

* स्यादित्यव्ययं अनेकान्तवाचकं ततः स्यादि-
त्यनेकान्तं वदति इत्येवंशीलः स्याद्वादी स्याद्वादो-
ऽस्यास्ति वा स्याद्वादो यौगिकत्वाद्नेकान्तवादीत्यपि ।

स्यूत-पुं-९९२-थेदी, डोथणी.

□ प्रसेव ।

* सीव्यतेस्म इति स्यूतः ।

स्यूत-न.-१४८७-सीवे।नुं.

द्र० उतशब्दः ।

* सीव्यते स्म इति स्यूतं “अनुनासिके च
ह्यः शृट्” ॥४१११०८॥ इत्युत्वम् ।

स्यूति-स्त्री-९१२-सीवनुं.

□ सेवन, सीवन ।

* सेव्यते इति स्यूतिः स्त्रियां क्तौ ” “अनु-
नासिके च”-॥४१११०८॥ इत्युटिच स्यूतिः ।

‘स्य सिन्’-पुं-११४२-पी।नुं आड.

द्र० गुडफलशब्दः ।

स्रजू-स्त्री-६५१-भाणा [भस्तक उपर धारण
करवानी पुष्पभाणा].

□ पुष्पदामन्, माव्य, माव्य ।

* स्रज्यते पुष्पैः इति स्रजू ‘कुलपदादि’-॥५१
२११४॥ इति क्विपि “ऋत्विजदिश्व”-॥२११
६९॥ इति गत्वं सूत्रपाठाद् ऋतो रत्वं च
सते शैणादिकः क्ज् वा ।

स्रव-पुं-६३३-भ्रव, पेशाण.

द्र० नृजलशब्दः ।

* स्रवणं इति स्रवः ।

स्रव-पुं-१०९६-अरथुं.

द्र० उत्सशब्दः ।

* स्रवति इति स्रवः ।

स्रवद्गर्भा-स्त्री-१२६७-गर्भापातथयेदीगाय.

□ अवतोका, ‘वतोका ।’

स्रवन्ती-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* स्रवति इति स्रवन्ती ।

स्रहट्ट-पुं-३-अत्ता.

स्रहट्ट-पुं-५ (प.)-अत्ता.

स्रहट्ट-पुं-२१३-अत्ता.

द्र० अजशब्दः ।

* स्रजति इति स्राय ।

स्रस्त-न.-१४९१-पडीगथे।नुं.

द्र० च्युतशब्दः ।

* स्वंगते स्म इति स्रस्तम् ।

स्रस्तर-पुं-६८२-पां६३। वगेरेनी शय्या.

□ संस्तर [प्रस्तर शि०५६] ।

* स्वंसतेऽवेति स्रस्तरः “जटर”-(उणा-४०३) इत्यरे निपात्यते ।

स्राक् अ.-१५३०-७६६।

द्र० अञ्जसाशब्दः ।

स्रुग्घनी-स्त्री-९४५-शा७.

द्र० योगवाहिनशब्दः ।

* छिचो हन्ति स्रुग्घनी “अचित्तट्” ॥५.११८३॥ ।

स्रुच-स्त्री-८२८-यज्ञपात्र, सरयो.

□ स्रुच ।

* स्रवति हविरस्याः इति स्रुकु स्त्रीलङिगः, ‘स्रोश्चिकू’-(उणा-८७१) इति चिकू ।

स्रुत-न.-१४०.६-८५३कुं.

□ स्रुत, राण, स्रुत ।

* स्रवति स्म इति स्रुतम् ।

स्रुच-पुं-८२८-यज्ञपात्र सरयो.

□ स्रुच ।

* स्रवत्यस्मात् इति स्रवः “निवृर्षा”-(उणा-५.११) इति किद् वः ।

स्रोतईश-पुं-१०७३- समुद्र.

द्र० अकूपारशब्दः ।

* स्रोतसां ईशः इति स्रोतईशः ।

स्रोतस्-न.-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* स्रवति इति स्रोतः क्लीबलिङ्गः “स्रराभ्याम्” (उणा-८८७) इति इत् ।

स्रोतस्-न.-१०८६-स्वाभाविके वर्णने प्रवाह.

* स्रवति इति स्रोतः क्लीबलिङ्गः ।

स्रोतस्-न.-१३८३-४न्द्रय.

द्र० अक्षशब्दः ।

* स्रवत्यस्मान्मलः इति स्रोतः क्लीबलिङ्गः ।

‘स्रोतस्वती’-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

स्रोतस्विनी-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* स्रोतांसि सन्त्यस्याः इति स्रोतस्विनी ।

स्रोतोऽञ्जन-न.-१०५१-सुरभो.

द्र० कापोतशब्दः ।

* यमुनास्रोतसोऽञ्जनं इति स्रोतोऽञ्जनम् ।

स्व-पुं-न.-१९२-धन.

द्र० अर्थशब्दः ।

* अस्यते क्षिप्यते इति स्वं पुंक्लीबालङ्गः

‘प्रह्लाहा’-(उणा-५.१४) इति वान्तो निपात्यते स्वनतीति वा ।

स्व-पुं-५६२-सात पेदी सुधीनो संयधी.

द्र० आत्मीयशब्दः ।

* अस्यति परं इति स्वः ।

स्व-पुं-५६१-स्वजन, यधु.

द्र० ज्ञातिशब्दः ।

* अस्यत्यन्यजातिं इति स्वः, ‘प्रह्लाहा’-(उणा-५.१४) इति निपात्यते ।

स्वकीय-पुं-५६२-पोतानुं.

द्र० आत्मीयशब्दः ।

* स्वस्यायं इति स्वकीयः गेहादित्वादेशः ।

स्वकुलक्षय-पुं-१३४४-भा७कुं.

द्र० अण्डजशब्दः ।

* स्वकुलस्य शयोऽस्मात् इति स्वकुलक्षयः ।

स्वङ्ग-पुं-३५५-सिंहजेवो संघयणवाणो, सार ३५ वाणो.

□ सिंहसंहनन ।

* मुरूपमङ्गमस्य इति स्वङ्गः ।

स्वच्छन्द-पुं-३५५-स्वतन्त्र, स्वच्छन्दी.

द्र० अपावृत्तशब्दः ।

* स्व आत्मीयश्छन्दोऽभिप्रायोऽस्य इति स्वच्छन्दः ।

स्वच्छन्दपत्र-पुं-१०५१-आक्षरि.

द्र० अभ्रकशब्दः ।

* स्वच्छानि पत्राण्यस्य इति स्वच्छपत्रम् ।

स्वजन-पुं-५६१-स्वजन.

द्र० ज्ञातिशब्दः ।

* स्व आत्मीयश्चासौ जनश्च इति स्वजनः ।

स्वजाति द्वि-पुं-१२८० (शे. १८२)-इतरे.

द्र० अस्थिमुज् शब्दः ।

स्वतन्त्र-पुं-३५५-स्वतन्त्र, स्वच्छन्दी.

द्र० अपावृत्तशब्दः ।

* स्व आत्मा तन्त्रं प्रधानमस्य इति स्वतन्त्रः ।

स्वदन-नं.-४२३-आक्षर, भोजन.

द्र० अदनशब्दः ।

* स्वद्यते इति स्वदनम् ।

स्वधा-स्त्री-१५३८-पितृयजमानं वपरातो शब्द.

□ श्रौपद्, वौपद्, वपद् स्वाहा ।

* स्वदते इति स्वधा “मुचिस्वदेधंच” (उणा-६०२) इत्याप्रत्ययः यथा स्वधा पितृभ्यः ।

स्वधाभुज्-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

(स्वधाशन)-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

स्वधिति-पुं-७८६-दुहाडी.

द्र० कुठारशब्दः ।

* न्वं धियति धारयति इति स्वधितिः “विककृतौ”-
॥५॥१॥७१॥ इति विकृ पुंलिङ्गः ।

स्वन-पुं-१३०९-शब्द.

द्र० आश्वशब्दः ।

* स्वननं इति स्वनः “नवा क्वणयमहसस्वनः”
॥५॥३॥४८॥ इत्यल् ।

स्वनि-पुं-१४००-शब्द.

द्र० आश्वशब्दः ।

* स्वननं स्वनिः, “पदिपठि”-(उणा-६०३)
इति इः ।

स्वनि-स्त्री-११००-(शे० १७५)-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

स्वनिता-नं.-१४०६-भेषजगर्तना.

द्र० गजिशब्दः ।

* स्वननं इति स्वनिताम् ।

स्वप्नज-पुं-४४२-उद्योग्यसी.

□ शयाळ, निद्राळ ।

* स्वापशीलः इति स्वप्नक “वृषिधृषि” ॥५॥
२॥ ८०॥ इति नजिङ् ।

‘स्वभाजन’-नं.-७३१-भित्रादिने आदिगनादिथी
आनंद उपगन्वयो.

□ आनन्दन, आप्रच्छन, यभाजन ।

स्वभाव-पुं-१३७६-स्वभाव, स्वङ्ग.

द्र० आत्मनशब्दः ।

स्वभू-पुं-२१६-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* स्वतो भवति स्वभूः ।

स्वमुखभू-पुं-२३९-(शे० ८०)-गङ्गपक्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

स्वयम्-अ.-१५४२ (शे० २०२)-पते.

स्वयंवरा-स्त्री-५११-पतेन पतिते परसंद कर
नारी स्त्री.

□ पतिंवरा, वर्या ।

* स्वयं वृणीते इति स्वयंवरा ।

स्वयम्प्रभ-पुं-२४-आवती योपीशीना योथा तीर्थं ३२.

* स्वयं प्रकर्मण भाति इति स्वयंप्रभः ।

स्वयंभू-पुं-२४-अरिहंत.

द्र० अभीश्वरशब्दः ।

* स्वयमात्मना तथा स्वयत्वादिग्रामग्री परिपाकात् न तु परोपदेशात् भवति इति स्वयंभूः ।

स्वयंभू-पुं-२११-अत्ता.

द्र० अजशब्दः ।

* स्वयं भवति इति स्वयंभूः ।

स्वयंभू-पुं-६९५-त्रीण वासुदेव.

□ मद्रतनय ।

* स्वयं भवति इति स्वयंभूः ।

स्वर्-अ-१५२५-स्वर्गं.

स्वर्ग-पुं-१३९९-शुद्ध, आवार.

द्र० आश्वशब्दः ।

* स्वर्गति इति स्वर्गः ।

स्वर्भेद-पुं-३०६-अत्यक्त स्वर्.

□ कल्लत्य ।

* स्वर्गस्य भेदः इति स्वर्भेदः ।

स्वर्गपगा-स्त्री-१०८२-शंजानती.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* स्वर्गस्य आपगा इति स्वर्गपगा ।

स्वरु-पुं-१८०-मद्रनुं प००.

द्र० अशनिशब्दः ।

* स्वर्गतिइतिस्वरुः पुंमि, “मृमृतुस्वरि” (उणा-७१६) इत्युः ।

स्वरुचि-पुं-३५५-स्वतन्त्र, स्वच्छंदी.

द्र० निग्वग्रहशब्दः ।

* स्वा आत्मीया रुचिरस्य इति स्वरुचिः ।

स्वरूप-त-१३७६-स्वत्व व, स्वउप.

द्र० आत्मन्शब्दः ।

* स्वस्य रूपं इति स्वरूपम् ।

स्वर्ग-पुं-८७-देवलोड, स्वर्गं.

द्र० ऊर्ध्वलोकशब्दः ।

* स्वर्गते मुखहेतुतया कथ्यते इति स्वर्गः “गम्यमि”-(उणा-९२) इति गः, मुष्टु अर्धते वा, भावाकर्तव्यञ् ।

स्वर्गपति-पुं-१७३-धन्व.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* स्वर्गस्यपतिः इति स्वर्गपतिः यौगिकत्वात् नाकेशः ।

स्वर्गसद-पुं-८७-देव.

द्र० अनिमिपशब्दः ।

* स्वर्गे मीदन्तीति स्वर्गसदः, “क्विप्” १५॥ ११४८॥ इति क्विप् यौगिकत्वात् द्युमज्ञानः इत्यादयः ।

(स्वर्गस्त्री)-स्त्री-१८३-असरा.

द्र० अप्सरसशब्दः ।

स्वर्गिगि-पुं-१०३२-भेउपवत.

द्र० कर्णिकाचलशब्दः ।

* स्वः गिरिः इति स्वर्गिगिः ।

(स्वर्गिन्)-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिपशब्दः ।

स्वर्गिगिगि-पुं-१०३२-भेउपवत.

द्र० कर्णिकाचलशब्दः ।

* स्वर्गिणां गिरिः इति स्वर्गिगिगिः ।

स्वर्गिवधू-स्त्री-१८३-असरा.

द्र० अप्सरसशब्दः ।

* स्वर्गिणां वधुः इति स्वर्गिवधुः यौगिकत्वात् मुरस्त्रियः ।

स्वर्ग्यापगा-स्त्री-१०८२-शंजानती.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* स्वर्गिणां आपगा इति स्वर्ग्यापगा ।

स्वर्जि-स्त्री-९४५-आवृ.

द्र० योगवाहिनशब्दः ।

* मुष्टु अर्ज्यते इति स्वर्जिः स्त्रीलिङ्गः ।

स्वर्जिका-स्त्री-१४५-सा७.

द्र० योगवाहिनशब्दः ।

* मुष्टु अर्ज्यते इति स्वर्जिका "स्वरेभ्य इः" (उणा-६०६) के स्वर्जिका ।

स्वर्जिकाक्षार-पुं-१४५-सा७भार.

द्र० कापोतशब्दः ।

* स्वर्जिकां दग्ध्वा क्षार्यते इति स्वर्जिकाक्षारः ।

स्वर्ण-पुं-न.-१०४३-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* शोभनो वर्णोऽस्य इति स्वर्णं, पुंक्लीबलिङ्गः पृषोदरादित्वाद् उलोपे स्वर्णं इति निपात्यते ।

(स्वर्ण)-न.-१०६३-रत्ननीमति.

स्वर्णकाय-पुं-२३१-ग३७५क्षी.

द्र० अरुणावरजशब्दः ।

* स्वर्णरूपः कायोऽस्य इति स्वर्णकायः ।

स्वर्णकार-पुं-१०८-सोनी.

द्र० कटादशब्दः ।

* स्वर्णं करोति अलङ्कारादिरूपतया इति स्वर्णकारः ।

स्वर्णज-न.-१०४२-३५४, शीसुं.

द्र० आलीनशब्दः ।

* स्वर्णाञ्जायते इति स्वर्णजम् ।

स्वर्णारि-पुं-१०४१-सीसुं.

द्र० गण्डूपदभवशब्दः ।

* स्वर्णस्य अरिः इति स्वर्णारिः ।

स्वर्भाणु-पुं-१२१-रा५.

द्र० तमशब्दः ।

* स्वर्भाति इति स्वर्भाणुः "पूर्वपद"-॥२।३।

६४॥ इति णत्वम् ।

स्वर्वधू-(ग.व.)-१८३-अभर.

द्र० अप्सरसूशब्दः ।

* स्वर्गस्य वध्वः इति स्वर्वध्वः यौगिकत्वात् स्वर्गस्त्रियः ।

स्वर्वापी-स्त्री-१०८२-गंगानदी.

द्र० ऋषिकुत्वाशब्दः ।

* स्वर्गवापी इति स्वर्गवापी ।

स्वर्वेश्या-स्त्री-१८३-अभर.

द्र० अप्सरसूशब्दः ।

* स्वर्गस्य वेश्याः इति स्वर्वेश्याः स्वर्गिति स्वर्गिणोऽप्युपलक्षणं तेन देवगणिका इत्यपि ।

स्वर्वैद्य-(द्वि.व.)-पुं-१८१-अश्विनी कुभार.

द्र० अब्धिशब्दः ।

* स्वर्गस्य वैद्यौ इति स्वर्वैद्यौ ।

स्वल्क्षण-न.-१३७६-स्व३५, स्वभाव

द्र० आत्मनशब्दः ।

* स्वस्य लक्षणं इति स्वल्क्षणम् ।

स्ववासिनी-स्त्री-५१२-(शि.४०)-परजित्री युवान स्त्री.

द्र० चिण्ण्टीशब्दः ।

स्वम्-स्त्री-९-(प.)-कुटुंभी वायक शब्द अनावनार शब्द, उदा. यमस्वसा. जभना नदी.

स्वम्-स्त्री-५५३-अहेन.

द्र० जामिशब्दः ।

* मुष्टु आरुयते इति स्वमा "सोरसे" (उणा-८५३) इति ऋः ।

स्वस्तिक-पुं-४७-श्री सुभार्थनाथ ल नंदांछन.

स्वस्तिक-पुं-१३२५-(शे.१६३)-कुडो.

द्र० कुक्कुटशब्दः ।

(स्वस्कि)-पुं-१०१५-श्रीभन्तोना धरानी विशेष प्रकरनी रचना.

☐ नन्धावर्त, (सर्वतोभद्र) ।

स्वस्त्ययन-न.-५१८-(शे.११०)-निसादनी भांग-लिक किया.

□ [पूर्णकल्पश, मङ्गलाहिक शे.११०] ।

स्वस्त्रीय-पुं-५४३-भाषिण्यु ।

द्र० कुतपशब्दः ।

* स्वसुरपत्यं इति स्वस्त्रीयः “इय स्वसुश्च”
॥६।१।८९॥ ।

स्वाति-पुं-स्त्री-११२-स्वाति नक्षत्र.

□ आनिटी ।

* मुष्टु अतति इति स्वातिः, पुंस्त्रीद्विभ्रः
“पादाच्चात्य”-(उणा-६२०) इति इर्णित् ।

स्वादु-पुं-१३८८-मधुर रस.

द्र० गुण्यशब्दः ।

* स्वदने इति स्वादुः “कुवापाजि”-(उणा-
१) इत्युण् ।

‘स्वादुकण्टक’-पुं-११५६-गोमूत्र.

द्र० गोधुरशब्दः ।

स्वादुरसा-स्त्री-१०२-मदिरा, हार.

द्र० अधिज्जाशब्दः ।

* स्वादू रसोऽस्याः इति स्वादुरसा ।

स्वादुवारि-पुं-१०७५-स्वादुवारि नामने सात-
भो समुद्र.

□ (स्वादूद) ।

* स्वादु वारि यस्य स इति स्वादुवारिः ।

(स्वादूद)-पुं-१०७५-स्वादुवारि नामने सातभो
समुद्र.

□ स्वादुवारि ।

‘स्वाट्टी’-स्त्री-११५६-दराप.

द्र० मृट्टीकाशब्दः ।

स्वाध्याय-पुं-८२-पांथ नियम पैकी वीन्ते नियम.

* स्वकीयमध्ययनं इति स्वाध्यायो मोक्षशास्त्रा-
ध्ययनं प्रणवजपो वा ।

स्वाध्याय-पुं-२४९-वेद.

अ. १०१

द्र० आम्नायशब्दः ।

* मुष्टु आ समन्तात् अधीयते इति स्वाध्यायः
“इडोऽपादाने”-॥५।३।१९॥ इति षच् ।

स्वाध्याय-पुं-८४२-वेदनुं अध्ययन.

□ जप ।

* स्वस्य वेदस्याध्ययनं इति स्वाध्यायः ।

स्वान-पुं-१३९९-श०६.

द्र० आरवशब्दः ।

* स्वननं इति स्वानः ।

स्वान्त-न.-१३६९-भन, शित.

द्र० अन्तःकरणशब्दः ।

* स्वनति इति स्वान्तं “क्षुब्धविरिब्ध”-॥४।
४।७०॥ इति क्ते साधुः विषयेष्वनाकुलं मनः स्वान्त-
मित्यन्ये ।

स्वाप-पुं-३१३-निद्रा.

द्र० नन्दीमुखीशब्दः ।

* स्वपनं इति स्वापः ।

स्वापतेय-न.-१११-धन.

द्र० अर्थशब्दः ।

* स्वपतौ साधु इति स्वापतेये “वथ्यतिथि”-
॥७।१।१६॥ इत्येयण् ।

स्वामिन्-पुं-५१-गर्भ शैवीश्रीना ११ भा भागवान.

* जगतां स्वाम्यात् स्वामी ।

स्वामिन्-पुं-२०८-कातिडेय.

द्र० अग्निभूशब्दः ।

* स्वमस्याऽस्तीति स्वामी “स्वादू मिन्नीशे”-
॥७।२।४९॥ इति मिन् दीर्घश्च ।

स्वामिन्-पुं-३५९-स्वामी, नाथक.

द्र० अधिपशब्दः ।

* स्वमस्याऽस्तीति स्वामी “स्वादू मिन्नीशे”-
॥७।२।४९॥ इति मिन् दीर्घश्च ।

स्वामिन्-पुं-७१४-राज, राज्यना ७ अंगो (प्रकृति)
पैकी पहेंवुं अंग.

* स्वामी राजा ।

स्वास्थ्य-न.-३०८-संतोष.

संतोष, धृति ।

* स्वस्थस्य भावः इति स्वास्थ्यम् ।

स्वास्थ्य-न.-४७४-आशेष.

द्र० अनामयशब्दः ।

* स्वस्थस्य भावः इति स्वास्थ्यम् ।

स्वाहा-स्त्री-११००-अग्निनी स्त्री.

अग्नायी ।

* मुष्टु आहूयन्ते देवा अनया इति स्वाहा, प्रोदरादित्वात् मुष्टु आह ब्रूते देवान् ऋत्विगनयेति वा स्वाहा इत्ययमपि ।

स्वाहा-स्त्री-१५३८-देवो ने अलि आपया वपशतो शब्द.

द्र० वषट्शब्दः ।

स्वाहाभुज्-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

(स्वाहाशन)-पुं-८८-देव.

द्र० अनिमिषशब्दः ।

स्वीकृत-न.-१४८९-(शि.१३४)-स्वीकारेण.

द्र० अङ्गीकृतशब्दः ।

स्वेच्छा-स्त्री-३५६-स्वेच्छा, धृच्छा प्रमाणे.

यदृच्छा, स्वैरिता ।

* स्वस्येच्छा इति स्वेच्छा ।

स्वेद-पुं-३०५-धाम, गरभी.

निदाघ, घर्म ।

* स्वेदनं इति स्वेदः ।

स्वेदज-(प.प.)-पुं-१३५६-ज, मांडड वगैरे.

* स्वेदाद् घर्माज्जायन्ते इति स्वेदजाः ।

स्वेदनिका-स्त्री-९२१-तवी, धाध.

कटु ।

* स्वेद्यतेऽनया इति स्वेदनी के स्वेदनिका ।

स्वैरिणी-स्त्री-५२९-असती, दुलटास्त्री.

द्र० अविनीताशब्दः ।

* स्वयमीरितुं शीलमस्याः इति स्वैरिणी "स्वैरिणी" -॥१२१५॥ इत्यैत्वम् ।

स्वैरिता-स्त्री-३५६-स्वेच्छा.

यदृच्छा, स्वेच्छा ।

* स्वैरिणी भावः इति स्वैरिता ।

स्वैरिन्-पुं-३५५-स्वतंत्र, स्वच्छंदी.

द्र० निग्नग्रहशब्दः ।

* स्वयमीरितुं शीलमस्य इति स्वैरी, स्वैरोऽस्या स्तीति वा "स्वैरिस्वैरि" -॥१२१५॥ इति ऐत्वम् ।

स्वोदरपूरक-पुं-४२७-आडधरे, पेटधरे.

आत्मंभरि, कुक्षिंभरि, उदरंभरि ।

* स्वमोवोदरं पूरयति इति स्वोदरपूरकः ।

ह

ह-अ.-१५४२-(शि.२००)-पाठपुरनार अन्वय.

द्र० चशब्दः ।

हंस-पुं-१६-स्युं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* हन्ति तमो इति हंसः "मावावद्यभि"- (उणा-
५६४) इत्यादिना सः ।

हंस-पुं-१०४३-३पुं.

द्र० कलधौतशब्दः ।

हंस-(अ.व.)-पुं-१३२५-६-सपक्षी.

द्र० चक्राङ्गशब्दः ।

* ध्वन्ति गच्छन्ति इति हंसाः "मावावादे"- (उणा-
५६४) इति सः ।

हंस-पुं-१२३३-(शि.१७५)-धाडो.

द्र० अर्चनशब्दः ।

हंसक-पुं-न.-६६६-अंअर, उंलु.

द्र० कटकाङ्गशब्दः ।

* हंसवत् कायति इति हंसकम् ।

हंसकालीतनय-पुं-१२८३-पाडो.

द्र० कासरशब्दः ।

* हंसकाल्यास्तनयो हंसकालीतनयः ।

हंसग-पुं-२१२-अंभा.

द्र० अजशब्दः ।

* हंसेन गच्छति इति हंसगः यौगिकत्वात्
श्वेतपत्ररथः ।

हंसपाद-पुं-१०६१-दिंशेणो.

द्र० कुरुविन्दशब्दः ।

* हंसपाद इव रक्तः इति हंसपादः ।

हंसाह्वय-न.-१०४३-३पुं.

द्र० कलधौतशब्दः ।

* हंसस्य अभिख्या यस्य तत्तथा हंसाह्वयम् ।

हंसी-स्त्री-१३२७-६-संवी.

द्र० वरलाशब्दः ।

* हंसी हंसकान्ता ।

हंहो-अ.-१५३७-संशोधन भाटेनो शब्द.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* हं जुहोतीति हंहो ! यथा-"हंहो तिष्ठ
सखं ! विवेकवद्गुभिः प्राप्तोऽसि पुण्यैर्मया ।"

हङ्कारक-पुं-२६१-(शि.८३)-भोलावपुं.

द्र० अभिमन्त्रणशब्दः ।

हञ्जे-अ.-३३४-दासीने भोलाववानो शब्द.
(नाटकं मां वपरोतो शब्द.)

* चेट्या आह्वाने हञ्जे ।

हट्ट-पुं-१००२-दुकान, ङाट.

द्र० अट्टशब्दः ।

* हटति दीप्यते हट्टः, "घटाघाटा-" (उणा-
१४१) इति टे निपात्यन्ते ।

हट्टाध्यक्ष-पुं-७२५-वेपारी पासेथी इशेवाना
क्षममां निमाथेल अधिधारी.

□ अधिकार्मिक ।

* हट्टेष्वध्यक्षः इति हट्टाध्यक्षः ।

हठ-पुं-८०४-अलात्कार.

□ बलात्कार, प्रसम ।

* हठति इति हठः ।

हट्ट-न.-६२६-(शि.४८)-६।३३.

द्र० अस्थिशब्दः ।

हण्डे-अ.-३३४-नीय सपीने भोलाववानो शब्द.
(नाटकं मां वपरोतो शब्द.)

* नीचाया आह्वाने हण्डे ।

हत-पुं-४३९-निराश थथेल.

द्र० प्रतिचद्रशब्दः ।

* हन्यतेस्म इति हतः ।

हनु-पुं-स्त्री-५८३-६५५पी.

* हनति आहारं इति हनुः पुंस्त्रीलिङ्गः
"कृहने"- (उणा-७९१) इति नुकि बाहुलकाद् नलापः ।

हनुमान्-पुं-७०५-६नुमान.

द्र० अजुंनध्वजशब्दः ।

* हनुस्त्वस्य इति हनुमान् "वच्युपसग"-

॥३।२।८६। इति दीर्घत्वं हनुमानि ।

हन्न-न.-१४०५-भण, ङजेकुं.

□ गृन् ।

* हन्यते स्म इति हन्नम् ।

हम्भा-स्त्री-१४०६-गायत्री शब्द.

□ रंभा ।

* अहमित्यंभते शब्दायते इति हंभा हंभे-
त्यनुकरणम् ।

हय-पुं-१२३३-त्रोडो.

द्र० अर्वन्शब्दः ।

* हयति हिनोति वा हयः ।

हयग्रीव-पुं-२२०-विष्णुतो वध्य, अश्वग्रीव.

* हयस्येव ग्रीवास्य इति हयग्रीवः ।

(हयग्रीवरिपु)-पुं-२२२-विष्णु.

हयङ्गुष-पुं-१७६-(शे.३५) धन्द्रतो सादथी.

द्र० मातलिशब्दः ।

हयप्रिय-पुं-११७०-०४५.

□ यव, तीक्ष्णशुक्र ।

* हयानां प्रियः इति हयप्रियः ।

हयमार-पुं-११३७-क्रेष्णु.

द्र० करवीरशब्दः ।

* हयानुपसुक्तो मारयति इति हयमारः ।

हयवाहन-पुं-१०३-सुधन्ता पुत्र.

द्र० अकर्णेतोजशब्दः ।

* हयो वाहनमस्य इति हयवाहनः ।

हर-पुं-१९८-शंठर.

द्र० अद्दहासिन्शब्दः ।

* हरति अघं इति हरः ।

हरण-न.-५२०-लग्नवगेरे प्रसंगे क्शते यांत्वेो,
[भेठलु.]

□ सुदाय, यौतक, [दाय शि.४२] ।

* ह्रियतेऽनेनेति हरणम् ।

हरबीज-न.-१०५०-पारो.

द्र० चलशब्दः ।

* हरस्य बीजे इति हरबीजम् ।

हरशेखरा-स्त्री-१०८२-गणानदी.

द्र० ऋषिकुत्याशब्दः ।

* हरस्य शेखरोऽनया इति हरशेखरा ।

हराद्रि-पुं-१०२८-(शे.१५६)-कैलास पर्वत.

द्र० अष्टापदशब्दः ।

हरि-पुं-९७-सूर्य.

द्र० अंशुशब्दः ।

* हरति तमांसीति हरिः 'स्वरेभ्य इ' (उणा-
६०६) इति इः ।

हरि-पुं-१७१-धन्द्र.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* हरति दैत्यप्राणान् इति हरिः ।

हरि-पुं-१८४-यभशब्द.

द्र० अर्कसूनुशब्दः ।

* हरति प्राणान् इति हरिः ।

हरि-पुं-२१४-विष्णु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

* हरति पापं इति हरिः ।

हरि-पुं-११७२-भग.

द्र० प्रथमशब्दः ।

* हरिः हरिवर्णत्वात् पुंलिङ्गः ।

हरि-पुं-१२३३-त्रोडो.

द्र० अर्वन्शब्दः ।

* हरति देशान्तरं प्रापयति इति हारिः ।

हरि-पुं-१२८३-सिंह.

द्र० इमारिशब्दः ।

* हरति प्राणान् इति हरिः ।

हरि-पुं-१२९२-वानर.

द्र० कपिशब्दः ।

* हरति इति हरिः ।

हरि-पुं-१३५४-देडो.

द्र० अजिह्वशब्दः ।

* ह्रियते सर्वेण इति हरिः ।

हरि-पुं-१३९६-वाक्यभिरित पीयोवयुं.

द्र० कर्द्रुशब्दः ।

* हरति इति हरिः ।

हरि-पुं-१३०४-सपं, नाग.

द्र० अहिशब्दः ।

हरिक-पुं-१२४२-पीणी अने लीलीकान्तिवायो धोडो.

□ हालक ।

* हरिरेव हरिकः ।

हरिकेलीय-(अ.व.)-पुं-९५७-अंगवादेश.

□ वङ्ग ।

* हरिकेलौ भवाः इति हरिकेलीयाः “दोरायः”

॥६।२।३२। ।

हरिचन्दन-पुं न.-१७९-३२५४क्ष.

द्र० कल्पशब्दः ।

* हरेन्द्रस्य चन्द्रो इति हरिचन्दनः पुं कर्लीच-
लिङ्गः, हरिः कषे पिङ्गश्चन्दन इति वा ।

हरिचन्दन-पुं न.-६४१-गोशीर्षं चन्दन.

द्र० गोशीर्षशब्दः ।

* हरेन्द्रस्य चन्दनं हरिचन्दनं, पुं कर्लीचलिङ्गः,
हरिकपिलं वा तच्चातिशीतं पीतं चाहुः ।

हरिण-पुं-१२९३-६२यु.

द्र० कुरङ्गशब्दः ।

* ह्यियते गीतेन इति हरिणः, “दृदुवृहि”-(उणा-
-१९४) इतीणः ।

हरिण-पुं-१२९३-सङ्केदवयुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* हरते चेतो हरिणः “दृदुवृहि”-(उणा-१९४)
इतीणः ।

हरिणी-स्त्री-१४६४-सुवर्णनी प्रतिभा.

□ हिष्ण्यायी ।

* हरति मनः इति हरिणी “दृदुवृहि”-(उणा-
१९४) इतीणः ।

हरित्-स्त्री-१६६-दिशा.

द्र० आशाशब्दः ।

* हरति अनया इति हरित् “दृदुवृहियु”-
(उणा-८८७) इति इत् ।

हरित्-न.-१३९४-धीयोऽरंग.

द्र० तालकामशब्दः ।

* हरति चितं इति हरित् “दृदुवृहि”-(उणा-
८८७) इति इत् ।

हरित-पुं-११७२-भग.

द्र० प्रथनशब्दः ।

* हरितो नीलः ।

हरितच्छद्-पुं-१११४-(शे.१७७)-४क्ष.

द्र० अगशब्दः ।

हरिताल-न.-१०५८-६रताल.

द्र० आलशब्दः ।

* हरेः पीतवर्णस्य तालः प्रांताद्यस्य हरिता-
लम्, हरितामलति भूषयति वा ।

हरिताली-स्त्री-११९३-धरे.

द्र० अनन्ताशब्दः ।

* हरितां नीलत्वमलति इति हरिताली ।

हरिदश्व-पुं-९८-सुयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* हरितो नीला अश्वो अस्य इति हरिदश्वः ।

हरिदेव-पुं-११४-श्रवणु नक्षत्र.

□ श्रवण ।

* हरिः विष्णुर्देवोऽस्य इति हरिदेवः ।

हरिद्रा-स्त्री-४१८-६णदर.

द्र० काञ्चनीशब्दः ।

* हरिं पीतं वर्णं द्राति मञ्जति इति हरिद्रा ।

हरिद्राराग-पुं-४७६-क्षुण्डिक रागवायो.

* हरिद्राया इव क्षणिको रागोऽस्य इति हरिद्रारागः ।

हरिद्रु-पुं-१११४-शुक्ल.

द्र० अगशब्दः ।

* हरिं वर्णं द्रवति इति हरिद्रुः 'हरिपीत'-
(उणा-७४५) इति ङितुः ।

हरिन्मणि-पुं-१०६४-भरकत मण्णि.

द्र० अश्मगर्भशब्दः ।

* हरिद् नीलवर्णो मणिः इति हरिन्मणिः ।

हरिपर्ण-न. -११९०-भूलो.

द्र० मूलकशब्दः ।

* हरिः नीलं पर्णमस्य इति हरिपर्णम् ।

'हरिप्रिय'-पुं-११३८-कदम्ब.

द्र० कदम्बशब्दः ।

हरिप्रिया-स्त्री-२२६-अक्षमी.

द्र० आशब्दः ।

* हरेः कृष्णस्य प्रिया इति हरिप्रिया ।

हरिमत्-पुं-१७४-(शि० ३२)-धन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

हरिमन्थक-पुं-११७१-यथो.

□ चणक ।

* हरिभिः मन्थते इति हरिमन्थकः ।

हरिमन्थज-पुं-११७३-शोभाभग.

द्र० प्रवरशब्दः ।

* हरिमन्थाज्जायते इति हरिमन्थजः ।

हरिय-पुं-१२३८-पीला धोडा.

* हरिं वर्णं याति इति हरियः ।

(हरिवर्ष)-(अ. व.)-न.-९४६-पांय हरिवर्षः;

३० व्यडम्भूमि पीडी पांयभूमि

हरिश्चन्द्र-पुं-७०१-हरिश्चन्द्ररत्न.

□ विशङ्कुज ।

* हरिश्चन्द्र इव आह्लादकोऽस्य इति हरिश्चन्द्रः,
वर्चस्कादित्वात् साधुः ।

हरिषेण-पुं-६९४-दशमा यक्षवती.

□ हरिसुत ।

* हरेरिन्द्रस्यैव सेनाऽस्य इति हरिषेणः
"एत्यकः" ॥२३१२६॥ इति पत्वम् ।

हरिसुत-पुं-६९४-दशमायक्षवती.

□ हरिषेण ।

* हरेः क्षमापालस्य सुतः इति हरिसुतः ।

हरीतकी-स्त्री-११४६-हरि.

द्र० अमयाशब्दः ।

* हरति रोगान् इति हरीतकी, स्त्रीलिङ्गः
"हृसाह"- (उणा-७९) इतीतकः ।

हरेणु-पुं-११७१-यथाशा.

द्र० कलायशब्दः ।

* ह्रियते इति हरेणुः पुंलिङ्गाः, 'कुहभू'-
(उणा-७७२) इत्येणुः ।

हर्म्य-न.-९९३-हृषी.

* हरति मनः इति हर्म्यम्, "शिक्ष्यास्यादय"-
(उणा-३६४) इति ये निपात्यते ।

हर्यक्ष-पुं-१२८४-सिंह.

द्र० इमारिशब्दः ।

* पिङ्गले अक्षिणी अस्य इति हर्यक्षः ।

हर्यक्ष-पुं-१९०(शि. ३४)-कुभरेदेव.

द्र० इच्छावसुशब्दः ।

हर्यश्व-पुं-१७२-धन्.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* हर्यः पिङ्गा अश्वा अस्य इति हर्यश्वः ।

हर्ष-पुं-३१५-भननी प्रसन्नता, हर्ष.

द्र० आनन्दशब्दः ।

* हर्षणं इति हर्षः ।

हर्षमाण-पुं-४३५-आनां ङी.

प्रमत्तम्, हृष्टमानस, विकुर्वाण ।

* हर्षति इत्येवं शीलो हर्षमाणः, 'वयःशक्ति'—

॥५॥२॥२॥ इति शानः ।

हल-पुं-न.-८९१-ङण.

द्र० गोदारणशब्दः ।

* हलति इति हलं पुं क्लीबलिङ्गाः ।

(हलवोढ)-पुं-१२६०-नवोऽणद.

द्र० प्राटवाहशब्दः ।

हला-स्त्री-३३४-सपीते भोलाववानो शब्द.

(नाटकनी भाषाभां)

* मर्या आह्वानं हला ।

हलाह-पुं-१२४३-क्षप्र यितरे धोः।

* चित्रितो कर्षुरवर्गो हलवदाहन्ति इति हलाहः ।

हलाहल-पुं-११९२-विण, जेर.

द्र० अहिच्छत्रशब्दः ।

* हलति विलिखति जटरं न हलति चेति हलाहलः, यथा "कस्य स हयो हलाहलः" हालेव हलतीति लक्ष्ये हलः, यथा-स्निग्धं भवत्यमृतकल्पमहो कल्पं, हावाहलं विपमिवाप्रगुणं तदेव ।

हलाहल-पुं-१२९८-गरोणीती गत, आंङ्गिणी.

अज्जनाधिका, हालिनी, अज्जजिका ।

* हलति न हलति च इति हलाहलः ।

हलि-पुं-स्त्री-८९०-भोऽङ्गिणी.

जित्या ।

* हलन्त्यनया इति हलिः महद् हलम् "पदिपटि—"
(उणा-६०७) इति इः पुंस्त्रीलिङ्गः ।

हलिन्-पुं-२२४-अक्षदेव.

द्र० अच्युताग्रजशब्दः ।

* हलं प्रहरणमस्त्यस्य इति हली ।

हलिन्-पुं-८९०-भोऽङ्गिणी.

द्र० कर्षकशब्दः ।

* हलमस्त्यस्य इति हली ।

हलिप्रिय-पुं-११३८-कदम्भ वृक्ष.

द्र० कदम्भशब्दः ।

* हलिनः प्रियो इति हलिप्रियः, मुग्धाधि-
वासनात् ।

हलिप्रिया-स्त्री-९०२-भद्रिः।

द्र० अन्विजाशब्दः ।

* हलिनो बलस्य प्रिया इति हलिप्रिया ।

हल्य-न.-९६८-ङणथी भेडायतेपुं भेतर.

सीत्य ।

* हलस्य कर्षः क्षेत्रं कुप्यत इति कृत्वा
हल्यम्, "हलस्य कर्षे" ॥७॥१॥२६॥ इति यः ।

हल्लक-न.-११६४-संध्या विकारी रातुं कर्मण.

रक्तमन्थक, (रक्ततोषल) ।

* हल्लति घूर्णते इति हल्लकम् ।

हल्लीमक-न.-२८१-स्त्रीभोऽनुं भङ्गां वेगुं थर्ष
करोथेऽनुं नृत्य.

* हेल्या लस्यतेऽस्मिन् इति हल्लीमकं "कीचक-
पंचक—"(उणा-३३) इत्यादिना निपातपते, क्लीबोऽयं
वाचस्पतिस्तु— "हल्लीमकोऽस्त्रियाम्" इत्याह ।

हव-पुं-२६१-भोलावपुं ते.

द्र० अभिमन्त्रणशब्दः ।

* ह्वानं इति हवः "भावेऽनुपसर्गाद्" ॥५॥
३॥४५॥ इत्यल् वश्चोत्वम् ।

हवन-पुं-११००-(शे.१७०) अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

हवित्री-स्त्री-८३३-होम करवानो द्वंड.

होमकुण्ड ।

* ह्वयतेऽस्यां इति हवित्री "वन्विबहि—"
(उणा-४५९) इतीवः ।

हविरशन-पुं-१०९७-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* हविः अस्नाति इति हविर्शनः; यौगिकत्वात् हविभुम् ।

हविर्गेह-न.-१०६-अक्षितुं धर.

□ होत्रीय ।

* हविषो होतव्यस्य गेहं इति हविर्गेहम् ।

हविष्-न.-४०७-धी.

द्र० आज्यशब्दः ।

* द्रव्यते इति हविः क्लीबलिङ्गः ।

हविष्-न.-८३१-६वि, अक्षिदान.

□ मान्नाय ।

* द्रव्यते इति हविः क्लीबलिङ्गः ।

हविष्-न.-११००-(शे.१७०) अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

हविष्य-न.-४०७-धी.

द्र० आज्यशब्दः ।

* हविषे हितं इति हविष्यं "उवर्णयुगादेः"

॥७।१।३०॥ इति यः ।

हव्य-न.-८३२-अग्निद्वारा देवताभ्योने आपवा-
योय्य ओदन.

* द्रव्यते इति हव्यम् अग्निमत्सेन सुरेभ्यो दात -
व्यमोदनम् ।

हव्यपाक-पुं-८३३-६थ्या-न.

□ चरु ।

* हव्यस्य पाकः इति हव्यपाकः ।

(हव्यभुज्)-पुं-१०९७-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

हव्यवाह-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* हव्यं वहति इति हव्यवाहः ।

हव्याशन-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* हव्यं अस्नाति इति हव्याशनः ।

हास-पुं-२९६-६।२थ.

द्र० घर्षशब्दः ।

* हसनं इति हासः ।

हसम-न.-२९६-६।२थ.

द्र० घर्षशब्दः ।

* हस्यते इति हसनम् ।

हसन-न.-२९८-६।४ इरुक्वा ३५ ६।२थ.

हसनी-स्त्री-१०२०-सगडी.

द्र० अङ्गारपात्रीशब्दः ।

* हसत्यङ्गारैः इति हसनी ।

हसन्तिका-स्त्री-१०२०-सगडी.

द्र० अङ्गारपात्रीशब्दः ।

* अङ्गारैर्हसन्तीव हसन्ती के हसन्तिका ।

हमित-न.-२९७-६।२थ.

द्र० घर्षशब्दः ।

हसित-न.-११२९-अपीलेषुं पुं।प.

द्र० उरुद्वसितशब्दः ।

* हसति स्म इति हमितम् ।

हस्त-पुं-न.-११२-६स्त नक्षत्र.

□ सवितृदैवत ।

* हसति इति हस्तः पुं क्लीबलिङ्गः, "दग्मि-"
(उणा-२००) इत्यदिना तः ।

हस्त-पुं-न.-५९३-६।४थेनो ५००.

द्र० करशब्दः ।

* प्रहसत्यनेन इति हस्तः पुं क्लीबलिङ्गः
"दग्मि-" (उणा-२००) इति तः हसद्भिभुंस्वे
दीयते वा ।

हस्त-पुं-५९९-वयवी आंगणी अने डोएनीनुं
प्रभाषु.

* मध्यमाङ्गलिकूपरान्तरे प्रामाणिकश्रुतिविंशत्य-
ङ्गुलप्रमाणवान् हस्तः यदाह-"हस्तोऽङ्गुलविंशस्य
चतुरन्वितया" इति ।

हस्त-पुं-८८७-श्रीवीश आंगल प्रभाष्य.

* हस्त्यतेऽनेन इति हस्तः ।

हस्त-पुं-१२२४-छाथीनी अंठ.

□ शुण्डा, कर, हस्तिनाशा ।

* हस्तः हस्तक्रियाकारित्वात् ।

हस्तधारण-न.-१५०२-रक्षणीयने अथावबुं.

□ परित्राण, पर्याप्ति, (हस्तस्थापन) ।

* प्रहर्तुमुद्यतस्य धारणं रोधो हस्तधारणम्, रक्ष्यस्य पृष्ठे हस्तस्थापनं वा ।

हस्तबन्ध-पुं-१८-(शि.११३) धम, पाण्डिप्रहण्य.

द्र० उपयमशब्दः ।

हस्तविम्ब-न.-६४९-छाथीनो थापो.

□ स्थामरु ।

* हस्तस्य विम्बं इति हस्तविम्बं, कुङ्कुमादि-गन्धितम् ।

हस्तलेप-पुं-५१८-(शे.१११) धम सभये दाथ भां लेपकश्चे ते.

□ [करण शे १११] ।

हस्तमूत्र-पुं-न.-६६३-छाथीआधिवाबुं मंगल सूत्र.

द्र० आधापशब्दः ।

* हस्ते मूत्रयते इति हस्तमूत्रं पुं क्लीबलिङ्गः ।

(हस्तस्थापन)-न.-१५०२-रक्षणीयने अथावबुं ते.

□ परित्राण, पर्याप्ति, हस्तधारण ।

हस्तिदन्तक-न.-११९०-भृषी.

द्र० मूलकशब्दः ।

* हस्तिदन्तप्रतिकृति इति हस्तिदन्तकम् ।

हस्तिन्-पुं-१२१७-छाथी.

द्र० अनेकपशब्दः ।

* हस्तः शुण्डाऽस्त्यस्य इति हस्ती,

“हस्तदन्त” ॥७१२६८॥ इतीन ।

अ-१०२

हस्तिनख-पुं-९८२-नगरना दरवाज्य पासे यदवा उतरवानो ढाण.

□ नगरद्वारकूटक, परिकूट, (नगरद्वारकूट) ।

* हस्तिनख इव इति हस्तिनखः, दुर्गद्वाराव-तरणार्थः क्रमनिम्नो मृत्कूटोऽपसोपानाख्यः बहिरत-यन्तःसोपानयुक्तं युद्धार्यमित्येके ।

हस्तिनापुर-न.-९७८-दिल्ली, हस्तिनापुर.

द्र० गजाह्वयशब्दः ।

* हस्तिन्याः पुरं इति हस्तिनापुरं पृषोदरा-दिवात् आत्वम् ।

हस्तिनासा-स्त्री-१२२४-छाथीनी अंठ.

द्र० करशब्दः ।

* हस्तिनः नामा इति हस्तिनासा ।

(हस्तिनी)-स्त्री-१२१८-छाथणी.

द्र० धेनुकाशब्दः ।

हस्तिनीपुर-न.-९७८-दिल्ली हस्तिनापुर.

द्र० गजाह्वयशब्दः ।

* हस्तिन्याः पुरं इति हस्तिनीपुरम् ।

हस्तिपक-(प.व.)-पुं-७६२-मदावत.

द्र० आधोरणाशब्दः ।

* हस्तिनं पान्ति इति हस्तिपाः के हस्तिपकाः ।

हस्तिमल्ल-पुं-१७७-छन्द्रेतो छाथी.

द्र० अभ्रमातङ्गशब्दः ।

* हस्तिनां मल्लः इति हस्तिमल्लः ।

हस्तिमल्ल-पुं-२०७-(शे.१३)-गणेश, विनायक.

द्र० आखुगशब्दः ।

हस्तिशाला-स्त्री-९८-छाथीअते रडेवानुं स्थान

□ चतुर, (हस्तिशाल) ।

* हस्तिनां शाला इति हस्तिशाला ।

(हस्तिपङ्गव)-पुं-१४२४-७ छाथी,

हस्त्यारोह-पुं-७६२-दाथी ७५२ भेसना२.

द्र० महामात्रशब्दः ।

* हस्तिनमारोहति इति हस्त्यारोहः, हस्तिनोऽधिकृतः प्रधानभूतः ।

हाटक-न.-१०४३-सोनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* हटति दीप्यते इति हाटकम्, हाटकाकरभव-त्वाद् वा कर्त्तृत्वलिङ्गोऽयम्, पुंस्यपि वाचस्पतिः यदाह-“हाटकमन्त्रियां हाटकाकरमभूत पलाश कुमुमच्छविः” ।

(हानि)-पुं-१५२४-डानि, अपहरण्.

□ अपहार, अपचय ।

हायन-पुं-१५९-वपं.

द्र० अब्दशब्दः ।

* जहाति जिहीते वा भावान् इति हायनः “हः कालवीह्योः” ॥५११६८॥ इति टनण् ।

हार-पुं-६५९-अेक ओ आठ सेरनो हार.

हारफल-न.-६६०-पांय सेरनो हार.

* हारस्य फलमत्र इति हारफलम् ।

हारहूर-न.-९०३-भदिरा.

द्र० अविधजाशब्दः ।

* हरति इन्द्रियाणि इति हारहूरम्, “सिन्दूर-कचूरं”-(उणा-४३०) इत्यूरे निपात्यते. हार-हूरा द्राक्षा तद् विकारो वा ।

हारहूरा-स्त्री-११५६-द्राक्ष.

द्र० गोस्तनीशब्दः ।

* हरति पित्तं इति हारहूरा “सिन्दूरं”-(उणा-४३०) इत्यूरे निपात्यते ।

हारान्तर्मणि-पुं-६५०-हारन्ती मध्यभां रहुक्ष भषि.

□ नायक, तग्ल ।

* हारस्याऽन्तर्मध्ये स्थितः मणिः इति हारान्त-र्मणिः ।

हारि-स्त्री-४९३-मुसाक्षेरोनो समुदाय.

* हार्यन्ते प्राप्यन्ते अनया इति हारिः, ‘स्वरभ्यः इ’-(उणा-६०६) ।

हाग्नि-न.-१४४४-मुन्दर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* हरति मनो हारिः प्रहादित्वाग्निम् ।

‘हारित’-पुं-१३९४-दारीत पक्षी.

□ हारित, मृदङ्कुर ।

हाग्निद्र-पुं-१३९४-पीणारंग

द्र० गौशब्दः ।

* हरिद्राया अयं इति हारिद्रः ।

हार्द-न.-१३७७-प्रेम, रनेद.

द्र० प्रीतिशब्दः ।

* हृदयस्य भावः इति हार्दम् ।

हाल-पुं-७१२-सात्रिवाहन राज्ञ.

□ मातवाहन, [सात्रवाहन शि.११] ।

* हलत्यगतिहृदयं इति हालः, ज्वलादित्वाणः ।

हालक-१२४२-पुं-पीणी अने लीली क्षति वागो घोडो.

□ हरिक ।

* हलति श्मां इति हालकः ।

हालहाल-न.-११९९-(शि० १०८)-विष, प्रेर.

द्र० अङ्कोल्लसारशब्दः ।

हाला-स्त्री-९०३-भदिरा, दाक्ष.

द्र० अविधजाशब्दः ।

* हलति विलियत्यङ्गं इति हाला, ज्वलादि-त्वात् णः ।

हालाहल-न.-११९९-(शि० १०८)-विष, प्रेर.

द्र० अङ्कोल्लसारशब्दः ।

हालिनी-स्त्री-१२०८-गरेणीनी अेक वन.

□ अञ्जनाश्रिका, अञ्जनी, हलाहल ।

* हलत्यवयवं इति हालिनी ।

हाली-स्त्री-५५५-५८नीनी नानी अहंन.

द्र० कनिष्ठाशब्दः ।

* हल्यति इति हाली, ज्वलादिवत् णे ङाः ।

हाव-पुं-५०९-दावभाव, अंग्थी उत्पन्न तथा अलंकार.

* स्वचित्तवृत्तिं परम जुहतीं दतीं हावय तीति हावो भूतारकादीनां बहुविकारः ।

हास-पुं-७२-तीर्थंकरमां न होय ते १८ दोष पैडी छट्टो दोष.

* हासो हास्यमिति ।

हास-पुं-२९६-दास्य.

द्र० घर्वाशब्दः ।

* हसनं इति हासः ।

हासा-स्त्री-२०२-(शे०५३)-भार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

हासिका-स्त्री-२९६-दास्य.

द्र० घर्वाशब्दः ।

* हसनं इति हासिका "भावे" ॥५३॥ १२२॥ इति णकः ।

हास्तिक-न.-१४१८-दाथीओतो समूह.

* हस्तिनाम् लिङ्गविशिष्टस्यापि ग्रहणात् हस्तिनीनां वा समूहो हास्तिकम् ।

हास्तिनपुर-न.-९७८-दि६६.

द्र० गजाह्वयशब्दः ।

* हास्तिन्या इदं इति हास्तिनं तच्च तत्पुरं च इति हास्तिनपुरम् ।

हास्य-पुं-२९४-नवरस पैडी अंग्थे रस.

* हासे नाधुः हास्यः हाम एव वा, सामाजिकानां चर्वाणामोचरं गतो हास्यः यदाह-स्थायैव तु रसीमंत्रे इति ।

हास्य-न.-२९६-दास्य रसतो स्थायिभाव.

द्र० घर्वाशब्दः ।

* हसनीयं इति हास्यम् ।

हाहा-पुं-१८३-गन्धर्वो-देवो ना गर्वोया.

द्र० गन्धर्वशब्दः ।

* गानप्रारम्भे हाहाकरणात् हाहाः पुंमिः ।

(हाहाहूहू)-पुं-१८३-गन्धर्वो.

द्र० गन्धर्वशब्दः ।

हि-अ.-१५४२-(शे० २००)-पादपूर्वाभां वपशंता शब्द.

द्र० चशब्दः ।

हिंसा-स्त्री-३७१-दिंसा.

द्र० अपासनशब्दः ।

* हिंसनं इति हिंसा ।

हिंस-पुं-३६९-दिंसक.

□ शगरु, घातुक ।

* हिंसनशीलो हिंसा, "गम्यजसहिंस"-॥५३॥ ७९॥ इति रः ।

हिक्का-स्त्री-४६८-हेडडी.

□ हेक्का, हृल्लास ।

* हिक्कत्यनया इति हिक्का ।

हिङ्गु-पुं-न.-४२२-डींग.

द्र० जतुकशब्दः ।

* हिनोति नासां इति हिङ्गुः पुंस्त्रीप्रतिष्ठाः "हर्हित च"-उणा-७६० इति गुः ।

'हिङ्गुनिर्यास'-पुं-११३९-वी'अडो.

द्र० अरिष्टशब्दः ।

हिङ्गुल-पुं-१०६१-दिंगणो.

द्र० कुरुविन्दशब्दः ।

* हिनोति इति हिङ्गुलः "कुमुल"-उणा-४८७ इति उले निपात्यते, पुंस्ययम् वाचस्प-तिस्तु "हिङ्गुलस्त्वस्त्रियाम्" इति क्लीवेऽप्याह, हिङ्गुलपि ।

हिङ्गुलु-पुं-१०६१-(शि-८३)-दिंगणो.

द्र० कुरुविन्दशब्दः ।

हिज्जल-पुं-११४५- पाण्डुभां थतुनेतर.

□ निचुल, इज्जल, 'अम्बुज' ।

* हिनोति इति हिज्जलः ।

हिज्जरीर-पुं-१२२९- हाथीना पगे आंधवानी सांक्षण.

द्र० अन्तुकशब्दः ।

* हिनस्ति इति हिज्जरीरः, "जम्बीरः"- (उणा-४२२) इतीरे निपात्यते ।

हिडिम्बनिपूदन-पुं-७०८- बीभसेन.

द्र० किर्मीरनिपूदनशब्दः ।

* हिण्डते वनमध्ये इति हिडिम्बः "हिडिविलेः"- (उणा-३२४) इति साधुः, तस्य निपूदनः हिडिम्बनिपूदनः ।

'हिण्डर'-पुं-१०७७- समुद्रक्षेपु.

द्र० अन्धिकफशब्दः ।

'हिण्डरी'-पुं-१०७७-समुद्रक्षेपु.

द्र० अन्धिकफशब्दः ।

(हिण्डोलक)-पुं-७५८- डीयडो.

द्र० दोलाशब्दः ।

हिम-न.-१०७२- डिम, आक्षणा.

द्र० अवदयायशब्दः ।

* हिनोति वर्धते जलमनन इति हिमम्, "क्षुहिम्यां वा"- (उणा-३४१) इति किद् मः ।

हिम-पुं-१३८५- शीतण, ठंडु.

द्र० जडशब्दः ।

* हिनोति इति हिमः "क्षुहिम्यां वा" (उणा-३४१) इति किद् मः ।

हिमद्युति-पुं-१०५- अंद्र.

द्र० अत्रिद्वज्जशब्दः ।

* हिमा द्युतयो यस्य स तथा हिमद्युतिः योगि- क्त्वात् शीतांशुः ।

हिमप्रस्थ-पुं-१०२७- डिमालय पर्वत.

द्र० अद्रिरोज्जशब्दः ।

* हिमं प्रतिष्ठतेऽस्मात्, हिमं प्रस्थे अस्य वा हिमप्रस्थः ।

हिमवत्-पुं-१०२७- डिमालय पर्वत.

द्र० अद्रिरोज्जशब्दः ।

* हिममस्त्यस्मिन् इति हिमवान् ।

हिमवद्दुहित्-स्त्री-९-(प.)-गौरी.

हिमवद्धस-पुं-१०२८-- (शे.-१५६)-अष्टापद पर्वत.

द्र० अष्टापदशब्दः ।

हिमवातापहंशुक-न.-६७५-२गर्भ आदि, टाढ, पवन वगेरे रोक्ष्वानुं वस्त्र.

द्र० नीशारशब्दः ।

हिमवालुका-स्त्री-६४३-कपूर.

द्र० कपूरशब्दः ।

* हिमा चासौ वालुका च इति हिमवालुका ।

(हिमसंहति)-स्त्री-१०७२- डिमनो समूह.

□ हिमानी ।

हिमा-स्त्री-२०५-(शे.५३)-पावर्त.

द्र० अद्रिरोज्जशब्दः ।

हिमांशु-पुं-१०४३-३पुं.

द्र० कलघौतशब्दः ।

हिमागम-१५६-(शे.२५)-हेमन्त ऋतु.

□ हेमन्त, प्रसल, रौद्र ।

हिमानी-स्त्री-१०७२- डिमनो समूह.

□ (हिमसंहति) ।

* महद् हिमं इति हिमानी हिमसंहतिः, "यवयवनारण्य"-॥२।४।५५॥ इति डी आन् चान्तः ।

हिमालय-पुं-१०२७- डिमालय.

द्र० अद्रिरोज्जशब्दः ।

* हिमस्यऽऽलयः इति हिमालयः ।

हिरण्यमयी-स्त्री-१४६४-सुवर्णनी प्रतिभा.

□ हरिणी ।

* हिरण्यस्य विकारो हिरण्यमयी, "सारवैश्व-
कर्मेत्रय"-॥७॥४३०॥ इति मयटि यलोपः ।

हिरण्य-न.-१९२-धन.

द्र० अर्थशब्दः ।

* ह्रियते इति हिरण्यं, "हिरण्यपजंन्यादयः"
(उणा-३८०) इति साधुः ।

हिरण्य-पुं-न.-१०४३-मोनुं.

द्र० अजुंनशब्दः ।

* ह्रियते इति हिरण्यम् पुं क्लीबलिङ्गः, "हिरण्य-
पजंन्य"- (उणा-३८०) इत्यन्ये निपात्यते ।

हिरण्य-न.-१०४५-सोनुं, धडेवा आबूपुषु वगेरे.

द्र० अकुप्यशब्दः ।

* ह्रियते इति हिरण्यम् ।

हिरण्य-पुं-न.-१२०६-डेडी.

द्र० कपर्दशब्दः ।

* ह्रियते इति हिरण्यः पुं क्लीबलिङ्गः ।

हिरण्यकशिपु-पुं-२२१-विपयुते। शत्रु.

द्र० अरिपशब्दः ।

* हिरण्येन युक्तः कशिपुस्य इति हिरण्य-
कशिपुः ।

(हिरण्यकशिपुद्वारण)-पुं-२२१-विपयु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

हिरण्यकेश-पुं-२१९-(शि.६७)-विपयु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

हिरण्यगर्भ-पुं-२१३-थत्ता.

द्र० अजशब्दः ।

* हिरण्यं गर्भेऽस्य इति हिरण्यगर्भः, हिरण्यस्य
गर्भो वा, हिरण्यवर्णब्रह्माण्डप्रभवत्वात् यत् पुराणम्-
हिरण्यवर्णमभव, दत्राण्डमुदकेशयम् ।

तत्र जज्ञे स्वयं ब्रह्मा, स्वयं भूर्लोकविश्रुतः ।

हिरण्यनाभ-पुं-१०२८-दिमावथेनो पुत्र.

□ मैताक, सुनाभ ।

* हिरण्यं नाभावस्य इति हिरण्यनाभः, "नाभे-
नाभि"-॥७॥३१३३०॥ इत्यद्रसमासान्तः ।

हिरण्यनाभ-पुं-२१९-(शि.६८)-विपयु.

द्र० अच्युतशब्दः ।

हिरण्यबाहु-स्त्री-१०९०-शोषु नदी.

□ शोण, 'हिरण्यबाह' ।

* हिरण्यं वहति इति हिरण्यबाहुः "मिवहि"-
(उणा-७२६) इत्युण् ।

हिरण्यरेतम्-पुं-१९७-शं३२.

द्र० अद्वहाभिनुशब्दः ।

* हिरण्यं रेतोऽस्य इति हिरण्यरेताः, आर्गन
मूर्तिना दामुना हिरण्यं प्रसूतमिति ।

हिरण्यरेतम्-पुं-१०९७-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* हिरण्यं रेतोऽस्य इति हिरण्यरेताः यन्

स्मृतिः-

"अग्नेरपत्यं प्रथमं सुवर्णम्" इति ।

हिरण्यवर्णा-स्त्री-१०७९-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* हिरण्येन वर्णयति पूजयते इति हिरण्यवर्णा ।

'हिरण्यबाह'-पुं-१०९०-शोषु नदी.

□ हिरण्यबाहु, शोण ।

हिरूक्-अ.-१५२७-विना, सिवाय.

द्र० अन्तरेणशब्दः ।

* हिनोति इति हिरूक्, "द्रागादयः"- (उणा-
८७०) इति निपात्यते, यथा-

"हिरूक् कर्मणा मोक्षः" कर्मक्षयं मोक्षः
इत्यर्थः ।

हिरूक्-अ.-१५३४-पासे.

□ समया, निकपा ।

* हिनोतीति हिरूक्, यथा-"मद्या हिरूक्" ।

ही-अ.-१५४२-(शे.२००)-विश्रय अतावनार
अव्यय.

□ [अहो-शे. २००] ।

हीन-न.-१४७५-छोडी दीधेधुं ।

द्र० उज्जितशब्दः ।

* 'ओहांक त्यागे' हीयते स्म इति हीने,
"सूयत्यादि"-॥४१२॥७०॥ इति क्तस्य नत्वम् ।

हीनवादिन-पुं-३४८-स्वहैन्यवादी, ओष्ठुं ओषनार.

□ अधर ।

* हीने वदतीत्येवशीलः इति हीनवादी ।

हीनाङ्गी-स्त्री-१२०७-कीडी.

□ पिपीलिका ।

* हीनमङ्गमस्या इति हीनाङ्गी ।

हीर-पुं-२००-(शे.४८)-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

हीरक-पुं-१०६५-दीरो.

द्र० रत्नमुल्यशब्दः ।

* हरति मनः इति हीरः "श्वरधुर"-
(उणा-३९६) इति रे निपात्यते के हीरकः, पुलिङ्गः वाच-

स्पतिस्तु-अथाऽस्त्री हीरकः इति क्लीबेऽप्याह ।

(हीरक)-न.-१०६३-रत्ननी ओष्ठ गति.

हीरी-स्त्री-२०५-(शे. ६१)-पावती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

हुड-पुं-१२७६-धेटो.

द्र० अविशब्दः ।

* हुयते इति हुडः "कुमुहु"-
(उणा-१७०) इति कित् डः, होडति गच्छतीति वा ।

हुडुपुं-१२७६-धेटो.

द्र० अविशब्दः ।

* होडति इति हुडुः "प्रकाहपि"-
(उणा-७२९) इति कितुः ।

हुडुक्क-पुं-२९४-(शे.८५)-ओष्ठ गतनुं वाघ.

□ [तालमर्दक शे.८५] ।

हुतवह-पुं-१०९९-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* हुते वहति हुतवहः लिहादित्वाद्च् ।

हुताशन-पुं-१०९०-अग्नि.

द्र० अग्निशब्दः ।

* हुते अश्नाति हुताशनः नन्यादित्वादनः ।

यौगिकत्वाद् हव्यमुग् इत्यादयः ।

हुल-न.-७८७-(शे.१५२)-इक्षपयना अथभाज
नेपुं शस्त्र, इक्षपयात्रेड.

□ [मुनय, अन्नशेखर शे.१५२] ।

हुलमानृका-स्त्री-७८४-(शे.१४८)-वांगीठरी, छरो.

□ पत्रवाल, [कुट्टन्ती, पत्रफट शे.१४८]

हुलायका स्त्री-७८७-(शे.१५१)-चिरिका नामनुं
शस्त्र.

□ [चिरिका शे.१५१] ।

हूति-पुं-२६१-ओषावपुं ते.

द्र० अभिमन्त्रणशब्दः ।

हूरव-पुं-१२९०-शियाण.

द्र० क्रोष्टशब्दः ।

* हू इति रवोऽस्य इति हूरवः ।

(हूहू)-पुं-१८३-गन्धर्व.

द्र० गन्धर्वशब्दः ।

(हृच्छय)-पुं-२२७-कामदेव.

द्र० अङ्गजशब्दः ।

* हृदि सेते इति हृच्छयः यौगिकत्वात् मर्दाशयः ।

हृत्कर-पुं-२००-(शे.४८)-शंकर.

द्र० अट्टहासिनशब्दः ।

हृत्-न.-६०३-इक्ष.

द्र० स्तनान्तरशब्दः ।

* हरति मनः इति हृद् नपुंसकः “बहुलम्” ॥५।१।२॥ इति दुक ।

हृद्-न.-६२३-हृदयती अंदरतो उभयतो आकारतो भांसिपिंड.

द्र० बुक्कशब्दः ।

* ह्रियते इति हृद् ।

हृद्-न.-१३६९-भन, यित्त.

द्र० अन्तःकरणशब्दः ।

* ह्रियते विषयैः इति हृत् “बहुलम्” ॥५।१।२॥ इति दुक ।

हृदयवक्त्रावर्तिन्-पुं-१२३६-हृदय, मुख उपर प्रशस्त आवर्तवाणो धोडो.

□ श्रीवृक्षकिन् ।

* हृदयं वक्त्रे च प्रशस्ता रोमावर्ताः सन्त्यस्य इति हृदयवक्त्रावर्ती ।

हृदय-न.-६०३-हृदय, अंतःकरण.

द्र० स्तनान्तरशब्दः ।

* “गयहृदय-” (उणा-३७०) इत्यये निपात-नाद् हृदयम् ।

हृदय-न.-६२३-हृदयती अंदरतो उभयाक्षर भांसिपिंड.

द्र० बुक्कशब्दः ।

* ह्रियते इति हृदयम् ।

हृदय-न.-१३६९-यित्त, भन.

द्र० अन्तःकरणशब्दः ।

* ह्रियते इति हृदयं “गयहृदय-” (उणा-३७०) इत्यये निपात्यते ।

हृदयङ्गम-न.-२६८-युक्तिवाणुं वयन्.

□ संगत ।

* हृदयं गच्छति इति हृदयङ्गमम्, “नाम्नो गमः-” ॥५।१।१३९॥ इति लः ।

हृदयङ्गमता-स्त्री-६७-प्रभुवाणीतो १३ भो गुण, भाने हरनारी वाणी.

* हृदयङ्गमता हृदयशाब्दत्वम् ।

हृदयस्थान-न.-६०२-शती.

द्र० उरस्यशब्दः ।

* हृदयस्य बुक्कयोः स्थानं इति हृदयस्थानम् ।

हृदयालु-पुं-३४५-परिपक्व ज्ञानवाणो.

द्र० चिह्नपशब्दः ।

* प्रशस्तं हृदयं मनोऽस्यस्य इति हृदयालुः “कृपाहृदयालुः” ॥७।२।४२॥ उभ्यालुः ।

(हृदयेश)-पुं-५१६-पति.

द्र० कान्तशब्दः ।

* हृदयस्य इष्टः इति हृदयेशः ।

हृदयेशा-स्त्री-५१६-पत्नी.

द्र० कान्ताशब्दः ।

* हृदयस्येया इति हृदयेशा ।

हृद्य-न.-१४४५-युंहर.

द्र० अभिरामशब्दः ।

* हृदयस्य प्रियं इति हृद्यं “हृद्यपद्य-” ॥७।१।११॥ इति यः “हृदयस्य हृत्वास-” ॥३।२।९४॥ इति हृदादेशः ।

हृत्वास-पुं-४६८-हेउडी.

□ हिकका, हेक्का ।

* हृदयं लसत्यनेन इति हृत्वासः, “हृदयस्य हृत्वास-” ॥३।२।९४॥ इति हृदादेशः ।

हृत्लेख-पुं-३१४-उत्कंडा.

द्र० अगतिशब्दः ।

* हृदयं लेखति इति हृदयलेखः “हृदयस्य हृत्वास-” ॥३।२।९४॥ इति हृदादेशः ।

हृषीक-न.-१३८३-भन्दिष.

द्र० कणशब्दः ।

* हृषन्त्यनेन इति हृषीकं “कृञिश्चृणु-” (उणा-५५४) इति क्दिषः ।

हृष्टमानस-पुं-४३५-आनंती.

□ प्रमनम्, हर्षमाण, विक्रुवाण ।

* हृष्टमानसस्य इति हृष्टमानसः ।

हे-अ.-१५३७-संभोधन माटे वपरातो शब्द.

द्र० अङ्गशब्दः ।

* हिनोति हे विच् यथा

“हे ! हेरम्बिकमम्बेति ।”

हेक्का-स्त्री-४६८-हेउकी.

□ हिक्का, हृत्त्याम ।

* हेगिति कायति इति हेक्का ।

हेति-स्त्री-७७३-शस्त्र.

द्र० अस्त्रशब्दः ।

* हन्यते अनया इति हेतिः, “मानिहेति-”

॥५।३।९।४। इति तौ निपात्यते ।

हेति-स्त्री-११०२-अग्निनी जवाणा, अ.ग.

द्र० अग्निशब्दः ।

* हिनोत्यनया इति हेतिः “मानिहेति-” ॥५।३।

९।४। इति तौ निपात्यते ।

हेतु-पुं-१५१३-क.रञ्.

द्र० कारणशब्दः ।

* हिनोति वर्धते इति हेतुः पुल्लिङ्गः ।

(हेम)-न.पुं-१०४३-श्रीनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

हेमकन्दल-पुं-१०६६-परवाणा.

द्र० प्रवालशब्दः ।

* हेमनः कन्दल इव इति हेमकन्दलः ।

हेमतार-न.-१०५२-भोरयुथु.

द्र० कांस्थनीलशब्दः ।

* हेमवत्तारं इति हेमतारम् ।

हेमदुग्धक-पुं-११३२-उंथरानुं अउ.

द्र० उदुम्बरशब्दः ।

* हेमवर्णं दुग्धमस्य हेमदुग्धकः ।

हेमन्-न-१०३३-श्रीनुं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* हिनोति इति हेम, क्लीबलिङ्गः “मन्”
(उणा-९१२) इति मन् “क्षुहिभ्यां-” (उणा-३४१)
इति मे हेमम् अकारान्तः पुं क्लीबलिङ्गोऽपि ।

हेमन्त-पुं-१५६-हेमन्तःपु.

द्र० प्रसल्लशब्दः ।

* हन्ति दिनमासौ, हिन्वन्ति वदन्ते रात्रयोऽ-
वेतिवा हेमन्तः “मीमन्तहेम-” (उणा-२२२)
इत्यन्तान्तो निपात्यते हिमोऽन्तोऽस्येति षृषोदरा-
दित्वात् वा ।

हेमपुष्पक-पुं-११४६-भीजायंपो.

□ चम्पक, ‘चाम्पेय’ ।

* हेमवर्णं पुष्पमस्य इति हेमपुष्पकः ।

हेमपुष्पिका स्त्री-११४८-भीजापुष्पवानी लुर्ध.

* हेमवर्णं पुष्पमस्या इति हेमपुष्पी, “अमत्”
-॥५।४।५।६। इति स्त्रीः ।

‘हेमवती’-स्त्री-११४६-उरुडे.

द्र० अमयाशब्दः ।

हेमाध्यक्ष-पुं-७२३ (शे० २६)-सुवर्णुं उपरतो
अधिकारी

□ गौरिक, कनकाध्यक्ष, [हैरिक शि० ६१] ।

हेरम्ब-पुं-२०७-गणेश, गणपति.

द्र० आखुगशब्दः ।

* प्रत्यृहे रम्बते शब्दायते इति हेरम्बः, षृषो-
गदित्वात् देश्योऽपि बहुशः संस्कृते प्रयुक्तत्वात्
निबद्धः ।

हेरम्ब-पुं-१२८३ (शे० १८४)-गडो.

द्र० कामरशब्दः ।

हेरिक-पुं-७३३-युत्तर.

द्र० अवमपंशब्दः ।

* हिनोति परगच्छं गच्छति इति हेरिकः, “कुशिक”-
(उणा-४५) इतीके निपात्यते ।

हेला-स्त्री-५०९-स्त्रीशरीरना विकारविशेष.

* हेलां हावस्य प्रसरणं इति हेला, अङ्गस्य भूयान् विकारः ।

हेलि-पुं-९६-सूयं.

द्र० अंशुशब्दः ।

* हेलयतिः क्रीडयत्यंशुनिति हेलिः, “स्वरेभ्य इः”-(उणा-६०६) इति इः ।

हेलि-पुं-५१८-(शे. १०६)-वरतो मढोत्सव,

□ [इन्द्राणीमह शे० १०६]

हेवा-स्त्री-१४०५-धोडानो अवाज.

□ हेवा ।

* हेवणं इति हेवा ।

हेविन्-पुं-१२३३-(शे० १७८)-धोडो.

द्र० अवनशब्दः ।

हे-अ-१५३७-संशोधन माटे वपरातो शब्द.

द्र० अङ्गशब्दः ।

हेमवत-पुं-११९७-विप.

द्र० अडकोवल्सारशब्दः ।

* हिमवति भवः इति हैमवतः ।

(हैमवत)-पुं-९४६-पांय हैमवत क्षेत्र.

हैमवती-स्त्री-१०८२-गंगावती.

द्र० ऋषिकुल्याशब्दः ।

* हिमवतः प्रभवति इति हैमवती “प्रभवति” ॥६।३।१५७॥ इत्यण् ।

मवती-स्त्री-२०५-(शे. ६१)-पार्वती.

द्र० अद्रिजाशब्दः ।

हैयङ्गवीन-न.-४०७-भाण्य [गर्भकालेदोहेकी गायना द्रुधनुं धी]

* ह्यो गोदोहस्य विकारो हैयङ्गवीनं “ह्योगोदो”- ॥६।२।५५॥ इति ईनञ् प्रस्तावाद् घृतं लभ्यते कात्यो नवनीतमित्याह ।

(हैरण्यवत्)-पुं-७४६-पांय हैरण्यवत क्षेत्र.

अ. १०३

हैरिक-पुं-७२३-(शि. ६२) सुवर्णं उपरतो अधिकारी.

□ भौरिक, कनकाभ्यक्ष, [हिमाभ्यक्ष शि. ६२]

हैहय-पुं-७०२-कार्त्वीयं.

द्र० अर्जुनशब्दः ।

* हैहयस्यापर्यं वृद्धं इति हैहयः ।

होन्-पुं-८१९-ऋग्वेद गणनार.

□ ऋग्विद् ।

* जुहोतीति होता, “हृप्रद्ग-” (उणा-८६३)

इति वृः ।

होत्र-न.-८२१-होम.

द्र० आहुतिशब्दः ।

* हूयते इति होत्रम्, “ह्रुयामा-” (उणा-४५१) इति त्रै होत्रम् ।

होत्रीय-न.-९९६-होमभाटेनी वस्तुयो राण-वानी गण्या.

□ हविर्गोह ।

* जुद्धति अस्यां इति होत्रा “ह्रुयामा-” (उणा-४५१) इति त्रः, होत्रैव होत्रीयम्, “होत्राया ईयः” ॥७।२।१६३॥ इति स्वार्थं ईयः ।

होम-पुं-८२१-होम. देवयज.

द्र० आहुतिशब्दः ।

* हूयते इति होमः, “अर्नीरि-” (उणा-३३८) इति मः ।

होमकुण्ड-न.-८३३-होम करवानो कुंड.

□ हवित्री ।

* होमाय कुण्डं इति होमकुण्डम् ।

होमधूम-पुं-८३७-होमानी धूमाडो.

□ निगण ।

* होमे धूमः इति होमधूमः ।

होमभस्म-पुं-८३७-होमानी राण.

□ वैश्वत ।

होमाग्नि-पुं-५३६-होम आटेनो अग्नि.

द्र० प्रवर्गशब्दः ।

* होमार्थं अग्निः इति होमाग्निः ।

हाम्-न.-१५४१-गर्भक्षये.

* जहाति इति ह्यः अन्नतरातीतदिने
“पाहकृम्यां पयस्यौ च”-(उणा-५.५३) इत्यम्, यथा
हस्तनः ।

हृद्-पुं-१०९१-उडो द्र०.

□ अगाधजल, द्रह ।

* ह्रादति इति हृदः पृषोदरादित्वात् ह्रस्वः ।

हृदिनी-स्त्री-१०८०-नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

* हृदाः सन्त्यस्यां इति हृदिनी, हृदोऽस्यां
इति हृदिनीत्येके ।

ह्रस्व-न.-१४२७-डुंडुं, नीयुं.

□ लघु ।

* हसति इति ह्रस्वं “लटिल्लटे-” (उणा-
५.०५) इति वः ।

ह्रस्व-न.-१४२९-डुंडुं, नीयुं.

द्र० कुब्जशब्दः ।

* हसति इति ह्रस्वम् ।

ह्रस्व-पुं-४५४-(शे.१०६)-डी गणो.

द्र० खड्गशब्दः ।

ह्राद्-न.-१३९९-शुभ्र.

द्र० आरवशब्दः ।

* ह्रादनं इति ह्रादम् ।

ह्रादिनी-स्त्री-१८०-घ-द्र०००.

द्र० अशानिशब्दः ।

* ह्रादः स्फुजंथुरस्यास्ति इति ह्रादिनी ।

ह्रादिना-स्त्री-११०५-वीर्याणी.

द्र० अचिरप्रभाशब्दः ।

* ह्रादतेऽवश्यं इति ह्रादिनी ।

ह्रादिनी-स्त्री-१०८०-(शि. ८६) नदी.

द्र० आपगाशब्दः ।

‘ह्रादीनी’-स्त्री-११५२-श३, शाशेड.

द्र० गजप्रियाशब्दः ।

ह्री-स्त्री-३६१-ल०ग०.

द्र० त्रपाशब्दः ।

* ह्रीयते इति ह्रीस्त्री लिङ्गः “कृतसंपदादिभ्यः-”

॥५।३।११४॥ इति त्रिवप् ।

ह्रीकु-पुं-१३०१-भिक्षाडी.

द्र० ओतुशब्दः ।

* जिह्वेतिव आखुवध्रमकोचेन इति ह्रीकुः,
“ह्रियःकित्” (उणा-७.५०) इति कुः, “ह्रीकुवेन-
मार्जारः” इत्यन्ये ।

हीत-पुं-१४८४-ल०ग० पामेनुं.

□ हीत, लज्जित ।

* जिह्वेते स्म इति हाणः “ऋहीमा-” ॥४।

२।७६॥ इति क्तस्य नत्वम् ।

हीत-पुं-१४८४-ल०ग० पामेनुं.

□ हीण, लज्जित ।

* जिह्वेतेस्म इति हीतः, “ऋहीमा-” ॥४॥

२।७६॥ इति क्तस्य वा नत्वम् ।

ह्रीबेर-न.-११५८-सुगंधी वायो, अस, विरभु-
वायो, वनस्पतिविशेष.

द्र० जलशब्दः ।

* जिह्वेतिव ह्रीबेरं “शतेरादयः-” (उणा-
४३२) इति केरे निपात्यते ।

ह्रीषा-स्त्री-१०४५-बोडानो अवाज.

□ ह्रीषा ।

* ह्रीषणं इति ह्रीषा “क्तेटः” ॥५।३।१०४॥
इत्यः ।

ह्लादि-न. - ३१६ - आनंद, ६, ७प.

द्र० आनन्दशब्दः ।

* ह्लादनं इति ह्लादः ।

‘ह्लादिनी’ - २श्री - ११५२ - ३३, शालिङ्ग.

द्र० गजप्रियाशब्दः ।

अकारादिक्रमेणैषा, हैम्यभिधानमालिका ।
मुनिचतुष्कसन्दब्धा, भूयाद् विज्ञोपकारिका ॥१॥
जीयामुर्नित्यमहन्तो, जीयाच्छब्दानुशानम् ।
जायामुगुंस्देवाश्च जीयात् सर्वज्ञशासनम् ॥२॥

अभिधानव्युत्पत्तिप्रक्रियाकोशद्वितीयभागः समाप्तः ॥
तत्समाप्तौ समाप्तोऽयं
अभिधानव्युत्पत्तिप्रक्रियाकोशाभिधो ग्रन्थः ॥

卐 शुद्धिपत्रकम् 卐

पृ./को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पृ./को	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
३२९	A ११	निष्ठ्यूति	'निष्ठ्यूति	B	९	अङ्कोल०	अङ्कोल०
	B १०	निष्ठीवन ।	निष्ठीवन' ।	३५	०दीरू०	०दीरू०	
	२४	० दीष्टिका ।	० दीष्टिका ।	३४०	A ७	अङ्कोल०	अङ्कोल०
३३०	A ६	० रेतारा	० रेतारा	३४१	A १३	कृत०	कृत०
३३१	B ३०	दानं	दानं	३०	दिधीपू०	दिधीपू०	
३३३	B ५	दम्भोली	दम्भोलि	३२	दिधिषू०	दिधिषू०	
	९	(दम्भोली)	(दम्भोलि)	B १	२३८	१३८	
	१९	थुध	थुद्ध	४	दिन-पु'न.१३८-दिवस.		
	३१	इष्टे	ईष्टे	१६	०प्रणि)	०प्रणी)	
३३४	A १९	अजिह्व	अजिह्व	३४२	A ६	दिवू	दिवू
	२७	द्रुः	द्रूः	१०	दिध्यन्ति	दीध्यन्ति	
	B ५	—	—पु'	B ३५	पु'	न.	
	१३	बर्हिष	बर्हिष्	३४३	A ६	जोषम्शि.१३०	०जोषम्शि.१३७]
३३५	A १	०द'शः	०द'शः	२०	दिविदि	दीदिवि	
	१७	आविष्कृत	आविष्कृत	B १४	०वृहितै०	०वृ'हितै०	
	२०	पादडु'	पांदडु'	२३	मघा०	मघा०	
	२४	अर्थदु०	अर्थ०	२६	'दुर्नाम्नी'	'दुर्नाम्नी'	
	२९	लोष्ट	लोष्ट	३१	दीर्घा	दीर्घा	
	B २८	०दूर'०	०दूर'०	३४४	A ५	०स्पर्शा	०दर्शा
	३१	०दुर, दवीयम् ।	०दूर, दविष्ट	१९	० शब्दः ।	० शब्दः ।	
	३३	०दुर—	०दूर—	३१	दिविका	दीविका	
३३६	B १७	द्र० ज्यायसशब्दः ।		B ४	०दुषमा)	०दुःपमा)	
३३८	A ७	पाणिनी	पाणिनि	७	दुषःमदु०	दुषमदुः०	
	२६	कृत०	कृत०	१२	०बहुला	०बहुला	
	३४	त्युहः ।	त्यूहः ।	१३	०न्यूनैकःकोटि०	०न्यूनैककोटि०	
	B २०	०जदिष	०जदिष	१६	दुष०	दुःष०	
३३९	A २३	दाय—	दाय—पु'	१७	सहस्त्राणि	सहस्राणि	
	३५	यल्लक्ष्यम्	यल्लक्ष्यम्	२४	बौध	बौध	

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
३४५	B ५	द्यत	द्युत
	१५	दुर्गतः ।	दुर्गतः ।
	३०	स चरते०	सञ्चरते०
	३१	सञ्चर-	सञ्चर-
३४६	A ३	दुष्टो	दुष्टो
	१४	दीर्घ०	दीर्घ०
	B २	दुर्वासम्	दुर्वासम्
	८	दुर्हद्	दुर्हद्
	१८	०च्युते०	०च्युते०
३४७	A ३	(दुःस्फोट)	(दुःस्फोट)
	६	'त्वष्ट ०	'त्वष्ट ०
	२९	०दशान्	०दशान्
	B १	०पायति	०पानयति
	१४	प्रतिल्येके	प्रतीत्येके
	२२	०गै निर्वायी०	०गेर्निर्वायी०
३४८	A ९	०स्थूले	०स्थूले
	२०	मुष्टिरस्य	मुष्टिरस्य
	B २	टपद्	टपद्
	२३	०नवा	०नया
	२९	टप्टयो	टप्टयो
	३०	यवासौः	यवासौ
३४९	A २०	(देवकुरु)	(देवकुरु)
	२२	श्रीसङ्ग	श्रीसंज्ञ
	B ३	०मिवान्तःशु०	०मिवान्तःशु०
	१२	देवपणुं	देवपणुं
	२१	देवद्रव्य	देवद्रव्यञ्चू
	२४	शूर्णा०	जूर्णा०
३५०	B १०	०वत्समन्)	०वत्समन्)
३५२	A ३	दैत्यगुरु	दैत्यगुरु
	५	गुरु	गुरुः
	२३	दवज्ञ	दैवज्ञ
	B २	०तामिदं	०तानामिदं दैवतं
	२५	प्रेङ्खो०	प्रेङ्खो०
	२६	[अन्दोलन	[आन्दोलन

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	३३	पुंस्तीव०	पुंस्तीव०
३५३	B २०	दुहित	दुहितुः
	३०	द्यावाभूमि	द्यावाभूमि
३५४	A ४	अनिमिप०	ऊर्ध्वलोक०
	३१	८७-५	८७
	३२		द्र० अनिमिपशब्दः ।
	B ९	द्यतकृत्	द्युतकृत्
३५५	A २०	अप्रक्रम०	अप्रक्रम०
	३२	०रुपं	०रुपं
३५६	A १	द्रवति	द्रवति
	B १४	द्यति	दुद्यति
३५७	A २७	अप्रक्रिया	अप्रक्रिया
	B २	वापा	वापो
३५८	A २४	रुदिः	रुदिः
३५९	A २९	द्विजश्रुवः	द्विजश्रुवः
३६०	A २६	द्विरसन'	'द्विरसन'
	२८	द्विरुढा	द्विरुढा
३६१	A ७	द्वयन्तर०	द्वयन्तर०
	२८	द्वैष्य	द्वैष्य
३६२	A २	धत्त	धत्त
	२२	धनञ्जय	धनद
३६५	B १६	पृपोदरादित्वात्	पृपोदरादित्वात्
पृ० को	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
३६६	A ७	धनुपुष्पिका	धानुपुष्पिका
	९	पुष्पान्वस्या	पुष्पाण्वस्या
	B ८	पुद्ग०	मुद्ग०
३६७	A ५	धास्या	धास्या
	B ९	वेक्षवाणे	वेक्षवाणे
३६९	A १३/१७	संतापेक्षु'	संतापेक्षु'
	३३	धूमरी	धूमरी
३७०	A २०	धूमः	धूमः
	२८	रुपं	रुपं
	B १०	द्र० धुरन्धर शब्दः	धुरन्धर
	१६	धूलिः	धूली

पृ.	को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पृ.	को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
३७१	A	१३	धृणु	धृष्ट	२७			वाचस्पति	वाचस्पतिः
३७२	B	९	ध्वसिन्	ध्वंसिन्	३१			परुष	परुष
३७३	A	२७	नश्चल्य०	नश्यत्य०	४००	A	१४	निष्ठयूति	निष्पूति
३७४	A	८	नक्त	नक्तं	२७			पुत्र विनानी	पुत्रयनेपतिविनानी
	B	३	नक्षत्राणां	नक्षत्राणां	३२			निर्गत	निर्गतं
३७५	A	२१	श्रियच्छन्दांसि	श्रियश्छन्दांसि	B	६		निष्पूयते	निष्पूयते
३७६	A	८	नडवत्	नडवत्				निषावः	निषावः
३७७	A	५	ननन्दा	ननन्दा	३५			०हिं सार्थस्य	०हिं सार्थस्य
३७८	A	३१	नमश्वास	नमःश्वास	४०२	A	७	मन्वोक्त्या	मन्वोक्त्या
३८०	A	२०	यदुक्तम्	यदुक्तम्	१५			नीष्क्रान्तो	निष्क्रान्तो
३८१	A	२१/२३	नवयूतिका	नवयूतिका	२०			०लिङ्ः	०लिङ्गः ।
	B	१३	सत्त्वरहित	सत्त्वरहित	२२			निलकः ।	नीलकः ।
३८३	B	३२	कलाद	कलाद	B	१		पुंलिङ्ः	पुंलिङ्गः
३८४	A	९	भङ्गिराटि	भङ्गिराटि	४०३	A	१३	नावार	नीवार
३८५	A	२४	भीष्ण	भीष्ण	१५			'नेवुः'	'नेवुः'
३८८	A	१०	लङ्कां	लङ्कां	२५			परियण	परियण
		१४	पति	पतिं	२६			कथा	ड्यां
३८९	B	२८/३२	प्रच्छदपट	प्रच्छदपट	B	२१		नूतन	नूतन
३९०	B	२	न्यङ्कुद्ग०	न्यङ्कुद्ग०	४०४	B	२०	०न्तिकयोः	०न्तिकयोः
३८१	A	१२	०मीश्वर	०मीश्वरः	४०५	A	२७	नेमीः	नेमी
३८२	A	१९	दैवज	दैवज०	B	१४/१६		दैवज	दैवज
३९४	A	१७	०रडुं	०रडुं	१५			आदेशिन०	आदेशिन०
		२०	०दिभिर्निर्व०	०दिभिर्निर्व०	४०६	A	१०	महापत्रः	महापत्रः
	B	१	इन्द्राणिका,	इन्द्राणिका,	१८			यथा	यथा
३९५	A	२२	अग्नेर्निर्म०	अग्नेर्निर्म०	B	६		न्यग्राधः	न्यग्राधः
	A	१८	पुत्र विनानी	पुत्र यने	१०			धत्वे	धत्वे
				पति विनानी	१२			५२शुनी	५२शुनी
	B	२८	निर्वरण	निर्वरणं	२४			इत्यलि	इत्यलि
		१४	निर्हार्द	निर्हार्द	४०७	A	१०	राधेयुं	राधेयुं
		१६	निर्हार्द	निर्हार्द	B	२७		न.	न. १३१८
		१९	निलीयन्ते०	निलीयते०	४०८	A	१३	विद्येते	विद्येते
		२४	निलम्पिका	निलम्पिका	१४			दिवसयो	दिवसयोः
३९८	A	१०	निशावर्मन्	निशावर्मन्					
३९९	B	१३	नीष्क्रयः	निष्क्रयः					

पृ.	को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पृ.	को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
		१७	लङ्घन	लङ्घन	४२१	A	१	एका०	ऐका०
		३१	'सात्य०	'सात्म०			२४	ईया	ईर्या
		३६	न्यङ्क्वा०	न्यङ्क्वा०		B	१३	परिद्यातन	परिधातन
	B	१४	पङ्कप्रभा	पङ्कप्रभा			३१	परितश्चा०	परितश्छा
		३३	पङ्गुल	पङ्गुल	४२२	A	२५	समन्तत्	समन्तात्
४०९	A	१५	पञ्चत्व	पञ्चत्व	४२३	A	२२	घञ्	घञ्
	B	२२	पञ्चभिः	पञ्चभिः			२४	०स्तत्र	०स्तत्र
४१०	A	११	पञ्चन्ते-व्यक्ति०	पञ्चन्ते-व्यक्ती०		B	७	एका०	ऐका०
		१२	पञ्चिका	पञ्चिका	४२४	A	२७	परिवृंहति	परिवृंहति
		२६	पटञ्चर	पटञ्चर			२९	परिवेर्तु	परिवेर्तु
		२९	७।२।७८	७।२।७७		A	१५	कर्मन्दिन्०	कर्मन्दिन्०
	B	३५	पटोलि	पटोलिः			२४	सीदन्त्यस्या	सीदन्त्यस्यां
४११	A	३२	'पञ्चमाङ्कुः'	'पञ्चमाङ्कुः'	४२५	A	१	'पुनाग्नि'	'पुंनाग्नि'
	B	३	"	"	४२६	A	३१	'हिरण्यपत्र'न्या०	'हिरण्यपत्र'न्या०
		१५	०शब्द ।	०शब्दः ।		A	१	'पण'	'पण'
		२९	पतग	पतग			१५	पर्देते	पर्दते
४१२	A	१५	अगतरी	अगतरी	४२७	B	२	उदार	उदार
४१३	A	३३	ग्रामो ग्रामो०	ग्रामो ग्राम०			३०	पञ्चदश्यास्तु	पञ्चदश्यास्तु
४१४	A	१५	पालयति	पालयति	४२५	A	५	उपक्रम०	अपक्रम०
		३१	०वल्लरीच	०वल्लरी,		B	२	पल्लिषोऽपि	पल्लिषोऽपि
		३५	पत्ररचन	पत्ररचना ।			१०	'परेषाङ्कु-	'परेषाङ्कु-
४१५	A	३४	अध्वन०	अध्वन्०	४३०	A	३६	पाङ्कु	पाङ्कु
४१६	A	१०	पादस्याः	पादस्याः	४३१	B	३	पाककुटी	पाकपुटी
४१८	B	३५	ओम्,	ओम्,	४३२	A	५	*कषति मनः कृष्णा,	*पञ्चालस्यराज
४१९	A	१४	भीरुटादि०	भीरुटानादि०				वर्णेन वा ।	गजोऽपत्यं
		२०	पत्वं	पत्वं					पाञ्चाली
	B	१६	परश्राघायुध	परश्राघायुध					'गण्डधिया-
४२०	A	८	पराङ्ग०	पराङ्ग०					॥६।१।११४
		१३	पराङ्मुत्र	पराङ्मुत्र					॥ इत्यञ् ।
	B	७	आगक्षी,- साव,	आगक्षी साव,			१२	एका०	ऐका०

पृ.	को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
४३४	B	१२	रूपका०	रूपका०
		१४	मूल,	मूल,
४३५	B	१	६६५५	६६५
४३६	B	१६	'सात्यन्ना०	'सात्मन्ना०
४३७	A	२८	द्र० अन्धसशब्दः ।	
		३३	ध्वणि	ध्वणि
४३९	B	१५	गर्भस्थे	गर्भस्थे
		२२	तत्त्वार्थ०	तत्त्वार्थ०
४४०	B	१५	०स्यादच'-	०स्याद्दच'-
४४१	A	४	पालि	पाली
		१५	७३१	९३१
	B	२०	चतुर संपिकः	चतुरमं पिकः
		२५	पुण्य०	[पुण्य०
४४२	B	४	४५०-गोटापेट.	११३९-
			वागो.	अपासनीओड.
		५	द.उदग्नि शब्दः ।	□ कर्षाम,
				चादर ।
		७	११३७-अपासनी	४५०-गोटा
			ओड.	पेटवागो.
		८	द्र०कार्पासशब्दः ।	द्र०उदग्निशब्दः
		९	तुल्दा०	तुन्दा०
४४३	A	१३	उत्पिञ्जल,	उत्पिञ्जल,
			समुत्पिञ्ज ।	समुत्पिञ्ज ।
		१५	पितञ्जल	पिञ्जल
	B	२५	पिण्डिशर	पिण्डीशर
४४४	A	२९	पितृणां	पितृणां
४४५	A	२९	तृष्णाज	तृष्णाज
४४६	A	१	धनुष	धनुष
	B	१३	पिष्टपूर	पिष्टपूर
४४७	A	६	पादैर्मू०	पादैर्मू०
		२०	पीतल,	पीतल,
४४८	A	१७	पीनोष्नी	पीनोष्नी

पृ.	को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
		२०	'ऊध्रः'	'ऊध्नः'
	B	१	१२८५	११८५
		४	पील्यपर्णा	पील्यपर्णा
		२३	पुंस	पुंस
४४९	A	११	पावते	पवते
	B	१	कावुटिक	कावुटिकं
४५०	B	२	स्फिज्	स्फिज्
४५१	B	२४	०च्छिद्	०च्छिद्-पुं
४५२	A	१४	पूर्ववदेशे	पूर्वे देशे
	B	२५	०मुहद्	०मुहद्
		२७	अमुहन्	अमुहत्
४५३	A	१०	इतीप ।	इतीपः ।
	B	७	'उपमेयं	'उपमेयं
		२४	गध०	गध०
४५४	A	२०	असंशर,	अश्रेशर,
४५६	A	९	पुष्कर-	पुष्कर-
		२६	पुष्पकेतु ।	पुष्पकेतुः ।
		३२	सत्र.	सत्र.
४५७	A	१०	रोदसीववत्	रोदसीवत्
४५८	B	१३	पुरुषः	पुरुषः
४५९	A	१३	पूर्त	पूर्त
	B	३२	राजन्ता०	राजदन्ता०
४६०	B	७	मथौ	मथौ
४६२	A	१०/	विपृष	विपृषू
		३३		
४६३	A	३२	मञ्जूषा	मञ्जूषा
४६४	A	३	पेशु	पेशी
		१७	यद	यद्
		२२	पैतृ०	पैतृ०
		३४	पैलव	पैलव
	B	२/४	पेशाची	पैशाची
		५	पांगलो,	पांगलो,
		९	(धास)	(धास)

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
४६५	B १७	क ण,	कृष्ण,
४६६	A ५	द्वादशी, गुलं	द्वादशाहुगुलं
४६७	A १३	०शक्त्योपाद्य	०शक्त्योत्पाद्य
	B १८	रोमगच्छ,	रोमगुच्छ,
४६९	A २	प्रात	प्रातर
	B २१	'पुत्राग्नि'	'पुत्राग्नि'
४७१	A १०	प्रणयिनि	प्रणयिनी
	B ३	प्रगति,	प्रणति,
४७२	A २१	प्रतिक्षिप्त ।	प्रतिक्षिप्तः ।
	B २०	प्रीषित ।	प्रीषित ।
४७३	A ५	प्रतिघातनम्	प्रतिघातनम्
४७४	B १	आयुक्त,	आमुक्त,
	१३	एका०	एका०
४७५	A ७	झडीडे.	झडीडे.
	B २२	वणद	वणद
४७६	A १९	प्रत्यर्थिन्	प्रत्यर्थिन्
	B २०/२१	अटकावरी ने	अटकावरी ते
४७७	A ६	प्रत्यूप	प्रत्यूप
	B १४	प्रदेशनी	प्रदेशिनी
	२६	'प्रास्नु०	'प्रास्नु०
४७८	A २५	अभ्यासा०	'अभ्यासा०
	३४	जरोषम्,	रोषम्,
	B ३०	अभिरूप,	अभिरूप०
४७९	B ४	गुणोनी	गणोनी
	८	भटो-भत्त	भटो-भत्त
४८०	A १७	ह्रस्वः	ह्रस्वः
	२६	पुं कली०	पुं कली०
	B १८	अमेन	अनेन
४८१	B १८	प्रवर,	प्रवरः,
४८८	A १९	दक्षिथुनी	दक्षिथुनी
	३२	प्रजति	प्राजति

अ. १०४

पृ. को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
४८९	B ३२	५७५	५९५
	३४	प्रादिश्चते	प्रादिश्यते
४९०	A ३१	पुं लिङ्गः	पुं लिङ्गः
	B ३४	प्रावृषायणी	'प्रावृषायणी'
४९१	B ११	अ'वेथ३	अ'वेथ३
	१२	११७	११४९
	१३	'महिलाह्वया,	'महिलाह्वया
४९२	A ३	प्रिय	प्रियं
	७	प्रियवाच्	प्रियवाच्
	२८	प्रेमन	प्रेमन्
४९५	B ५	अडुन०	अडुन०
	२७	प्रियदर्शन०	किर०
४९६	B ५	।५।	।४।
	३०	०गोन्तश्च--'	०गोन्तश्च--'
४९७	A २९	बलकते	बलकते
४९८	B ३०	वि'युं,	वि'युं, परंतु- अरजे नमेवुं
४९९	A ६	,,	,,
	B २०	'द्रुह०	द्रुह०
५००	A १०	कुशा,	कुश,
	१३	बर्हिप	बर्हिप्
	२७	बला,	बलाः,
	B १७	मांसल,	मांसल,
५०१	A १	बलाटर	बलाट
	B ५	कृष्णभूषण०	ऊषण०
५०२	A २४	धट	धट
५०३	A १०	बहुभुजा	बहुभुजा
	B ९	दृतिक्ष	दृतिक्ष
५०४	A १५	धनुर्मन्वाद्	धनुर्मन्वाद्
५०५	A १९	जनन्यो	जनन्येति
	B १	पुंस्त्रीलिङ्गौ	पुंस्त्रीलिङ्गः

पृ.	को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
५१३	A	१०	व्याख्याप्रज्ञप्ते	व्याख्याप्रज्ञप्तेः
	B	२२	भरुडक	भरुडक
५१४	B	३३	रुष्यादि०	रुष्यादि०
५१५	B	२७	पुस्कर०	पुस्कर०
५१६	B	१६	अस्थिभुज०	अस्थिभुज०
५१७	A	८	अट्टिराड्०	अट्टिराज्०
	B	११	पुं स्त्री १०	स्त्री १००
		१३	भानं भाः	भानं भा ।
			पुं क्लीब- लिङ्गः ।	'मृगये'- ॥५१३।१०१। इत्यादिना निपात्यते ।
५१८	A	१३	अघं,	अघं
		१७	भण्यन्ते	भण्यन्ते
		२८	□ अन्तावसयिन्	द्र० अन्ताव- सायिन्०
		३०/३४	प्रौष्ठपद,	प्रौष्ठपद,
	B	३	भाद्राया	भद्राया
		११	दामाभ्यां	दाभाभ्यां
५१९	A	२६	धरो.	धरो.
		२७	गृह०	गृहा०
		३६	भावि	भाटं
	B	१०	भलुक	भलुक
५२०	B	१९	आश्रभ आर,	आश्रभ, आर
५२१	B	२५	भिः	भीः
५२२	A	५	मकू	मकू
		२०	भीरू !	भीरू ।
५२५	A	३	०दित्वात्	०दित्वात्
		२८	भूमिका	भूमिका
५२७	B	४	डीः ।	डीः ।
		३८	भति०	भृति०
५२८	B	५	मोम	मौम
५३०	A	५	भ्रणः	भ्रूणः
		२२	मरन्द.	मरन्दः

पृ.	को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
५३१	A	१८	०मस्यातीति	०मस्यास्तीति
५३२	A	११	मङ्गिनीशिरम्	मङ्गिनीशिरम्
५३३	B	२८	मदि०	मृदि०
५३४	A	३०	०सुरा	०सुरां
	B	१२	मत्तम्	मतम्
५३५	A	१	मत	मत्त
		७	मत्तवरण	मत्तवारण
५३५	B	१८	गल	गल
		३०	मद्य०	मथन०
५३६	A	२२	मिक्थक	मिक्थक
५३८	A	९	भध	भध
	B	३६	मधूपधनधू	मधूपधन
५३९	A	२३	शिक्यास्याद्वथ	शिक्यास्याद्वथ-
	B	१६	०सर	०सरः
५४०	A	२३	०ग्रहणं	०ग्रहणं
	B	२६	गुप्त ।	गुप्ता
५४१	B	१	मागम्	आगम्
		११	मत्रविद्	मन्त्रविद्
५४२	A	४	इत्यानेन	इत्यनेन
	B	६	१११४१	११४१
		१५	स्त्रीक्लीबलिङ्गः	स्त्रीक्लीबलिङ्गः ।
		२१	स्त्रीक्लीबलिङ्गः	स्त्रीक्लीबलिङ्गः
५४३	A	७	मथनातीति	मथनातीति
५४४	A	२२/	द्र० कृष्णभूषण-	द्र० ऊषणशब्दः ।
		२५	शब्दः ।	
	B	१	०स्वकर्कगः	०स्वर्ककराः
५४६	A	३६	एकागारिक	ऐकागारिक
	B	२	अक्ष, यज्ञ	अक्षयज्ञ
५४७	A	२९	मपीधान	(मपीधान)
५४९	A	४	महातपस	महातपस्
	B	२७	शास्त्र	शस्त्र

पृ. को.	पक्ति	अशुद्धि	शुद्धि	पृ. को.	पक्ति	अशुद्धि	शुद्धि		
५५०	A	५	वध्यवर्ति	मध्यवर्ति	५८०	B	६	पावती	पावती
		२६	सादिम्	सादिन्			२७	धोसरी	धोसरी
५५१	B	३६	नैरुतमाः	नैरुक्ताः	५८१	A	१	युग्याख्या	युग्याख्यं
५५३	B	१	०सायिन०	०सायिन्०			२२	पुंक्लव०	पुंक्लीव०
५५५	A	८	मथ्यं	मथ्यं	५८२	B	१८		द्र० चरोशब्दः।
		९	०मित्यन्यो	०मित्यन्ये	५८४	A	५	चित्तैकाग्र्ये	चित्तैकाग्र्ये
५५७	A	३४	मृतमण्डस्या०	मृतण्डस्या०	५८५	A	२	रहम्	रहम्
५८८	A	२०	इतिकण्	इतीकण्			४		* रहत्यनेन रहः
		३३	ट्यण्	ट्यण्					'अम्' (उणा-९,५,२)
	B	२३	सायन०	सायन०			३१	०शब्दस्तेजः	* शब्दात्तेजः
		३३	"श्वसुर-	"श्वसुर-		B	२२	कर्मन्दी०	कर्मन्दिन्०
		३८	इत्युरे	इत्युरे	५८७	B	३	१४६	१४६ (शं.२०)
५६०	A	१०	डाथीने	डाथीनी	५९०	A	३		* रथिरः,
५६१	A	१	अंयक्षी	अंयक्षी					"मेघारथा--"
	B	१	सुखम्	सुखम्					७।२।४१ इतीरः
५६३	A	२८	सुरारि	'सुरारि'	५९१	A	८	०शब्दौ।	* शब्दः।
५६४	A	६	अङ्कोल०	अङ्कोल०			१३	रशाना	'रशाना'
५६५	A	१५	"	"			१६	इत्यन।	इत्यनः।
५६७	A	३४	शोधेयुं	शोध, गवेपथ्या	५९२	A	३		पुत्र्यो 'रशाना'
	B	१६	न.	न.त्रि					०शब्द व्युत्पत्ति
५६९	A	२४	त्रायेयुं, साः करेयुं	त्रायेयुं, साः करेयुं	५९३	B	२		* रक्षति देहं
	B	१२	'न्यङ्कु०	'न्यङ्कु०					राति वा राक्षा,
५७०	B	१०	आधिवातुं	आधिवातुं					"लाक्षा--"(उणा-
५७१	A	१९	"अस्तपो०	"यशस्तपो०					५,९,७) इति
	B	१	पावती	पार्वती					निपात्यते।
		२७	अङ्कोल०	अङ्कोल०	५९४	A	१३	०त्यादिभि	०त्यादिभी
५७२	B	७	हिमाद्री०	हिमाद्री०	५९५	B	२	राजीवः।	राजीवः, मण्या-
५७४	A	१६	मत्वम्	नत्वम्					दित्वाद्भवः।
५७५	B	३२	यज्ञस्थः	यज्ञस्थः	५९६	A	१२	[उत्तर	[उत्तर
						B	१९		* रमते रामा,
५७६	A	१९	कर्मन्दी०	कर्मन्दिन्०					ज्वल्यदित्वाणः।

पृ./को.	पक्ति	अशुद्ध	शुद्ध	पृ./को.	पक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
	३२		* विश्रवसोऽ- पत्यं रावणः, णश्च विश्रवसो विश्रवक् च ॥६ ।१।६५॥ इति णे साधुः, राव- यति लोका- नितिवा ।				पृषोदरादित्वा- दिति, रोदसी- न्यव्ययमपि । स्त्री ०न्तेऽनेन उद्धुषण० अत्रिदृञ्ज०
५९७ A	१८	१२६५	१२५६	६०२ A	२३	न.	स्त्री
	२०		* रास्यते रासभः, “कशग-” (उणा ६६६ -३२९.) इत्यमः।	B	२८	०न्तेऽनेन	०न्तेऽनेन
	२२	गृहीत्वा	गृहीत्वा		३३	उद्धुषण०	उद्धुषण०
५९८ A	२	पुंस्त्रि०	पुंस्त्री०	६०३ B	८	अत्रिदृञ्ज०	अत्रिदृञ्ज०
	B	१३	स्त्री	६०५ B	१२	०भीन	०भीन
	१५	नाम्युपान्य०	नाम्युपान्त्य०	६०६ A	१८	लङ्घ्यते	लङ्घ्यते
६०० B	१७	रे य थारि !	रे ! यथा-रे !	६०७ A	२३	लयोऽनुगा०	लयोऽनुगो०
	३०	कलाव०	कलीव०		B	२१	क्ष०टा
६०१ A	१९	व्या व्युत्पत्ति रे।दसी शब्दन्ती सभ०वी			२५	शत्रून्	शत्रून्
	१९	* रोयसी अयं कलीबलिङ्गो द्विवचनान्तः, इदन्ताद् रोद -सिशाब्दात् द्विवचने रोदसी, यदुत्पलः- “द्यावापृ- थिव्योर्द्वि- वचने रोदसिशाब्द इवर्णान्तादेशः		६०८ A	२६	लप्यते०	लप्यते०
				६०९ B	३०	जरादे०	जरादे०
				६१३ A	३२	३५	३५
					B	७	भाषुसोने
				६१४ A	७	असृक०	असृज०
				६१५ A	२६		वंशिका शब्दन्ती व्युत्पत्तिभां देवानुं
					२८	वंशिक न.	वंशिका स्त्री
					B	५	खान्त्रेति
				६१६ B	१८	वजति	व्रजति
				६१७ A	६	अरुणावश्र०	अरुणावरज०
				६१८ A	२५	पुं	न.
				६१९ B	१४	प्रियवल्गुथी	प्रियवल्गुथी
					१९	द्भागुरिः	यद्भागुरिः
				६२१ B	३२		*वपति धर्म- बीजमिति वप्रा ।
				६२३ A	१९	वाध२	वाध२
					B	२	पुत्री
							पत्नी

पृ./को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
६२४ B	४	तांशु	तांशु
६२५ A	१४	प्राणिना०	प्राणिना०
६३१ B	२२		* वसूगन्वि वस्तूकं नाम लवणम्
	२९	०नाम्नात्	०नाम्नानात्
६३२ B	२१	०रपत्य	०रपत्ये
६३६ B	७	लस्य	क्तस्य
	२२	दे.	देव.
६३८ B	३	येणी	येणी
	१०	सेवानी	सेवाना
६३९ A	७	वीरिज	वारिज
६४० A	३	पोतानो गोत्र	पोताना गोत्र आदि
६४० A	१६	वार्धक	वार्धक
	२९	वारुसि	वारुषि
६४१ A	४	वालुक	वालुक
	६	वालुकाभो	वालुकाभो
	२६	वल्लीक०	वल्लीक०
६४४ A	२५	ना	ना
	२८	अगौकस	अगौकस
	B २२	मङ्ग०	• मङ्ग०
६४५ A	२	सबली	सबलि
	B ८	विक्रीणाति	विक्रीणाति
	१७	विक्रयते	विक्रीयते
६४७ A	९	नेभि०	नभि०
	१०		* विजयते शत्रूनि विजयः ।
	१२		* विजयते विजयः ।
	१४		* विजयते जन्मा- दिकल्याणैर्विजयः ।
	१५		* विजयते विजयः ।

पृ./को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
			* विजयस्य नन्दनो विजयनन्दनः । विजयते विजया ।
			२७
			२८
६४९ B	४	विदिक	विदिक
६५० A	२६		आ व्युत्पत्ति विद्रधि शब्दनी सम्भवी
	B २	विवति विस्म	विद्रवति स्म
६५१ B	१५	देवी	देवि
६५२ A	६	शास्त्रादिना	शास्त्रादिना
	३१	वाडि	व्याडि
६५४ B	८	विरातं	विपरातं
६५५ A	२७	विमर्शन	विमर्शन
	३१		* विगतो मलोऽस्या विमल ज्ञानादि योगाद्वा विमलः, यद्वा गर्भस्थं मातुर्मतिस्तनुश्च विमला जातेति विमलः ।
			३३
			* विगतो मलोऽस्य विमलः ।
	B ११	वर्तन्ते०	विमान्ति वर्तन्ते०
६५६ A	६	वरह	विरह
	१४	वैरुटो०	वैराटो०
	B १३	ट	टः
	२८	लक्ष्यमस्य	लक्ष्यमस्य
६५७ A	१०	तत्व	तत्त्व
६५८ A	२७		विपरातं बुक्कण भाषणं निरुक्तत्वाद् क्विवोकः, सौभाग्य- गर्वादिष्टेष्ववज्ञा ।
		३२	पक्काशये पक्काशये
	B ४	ऊरज	ऊरुज

पृ/को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
४५९	A २८	०सङ्कतौ	०सङ्कटौ
६६१	A २	सर्व०	सर्व०
	२९	०मङ्कोल०	०मङ्कोल्ल०
	B २०	(विषमाशु)	(विषमाश्व)
	२१	विषमेशु	विषमेषु
	२३	'विषमेशु'	(विषमेषु)
६६३	B १५	विश्वक	विश्वक्
६६४	A ३	विश्वानः	विश्वानः
६६५	B २०	पिञ्जन	पिञ्जन
६६६	B ७	विडम्बन	विडम्बन
६६७	B २	दंडिभ्यु	दंडिभ्यु
६६८	A ११	वीरसू	वीरसू
	२८	०शंसन्	शंसन्
६७२	B २४	नन्दी	नन्दिन्
६७३	B २३	द्वाराभाण.	द्वाराभाण.
६७५	A १६	ऊपण०	ऊपण०
६७७	B १६	धरणी०	धरणी०
६८२	A २६	अपशोध	अपशोध
	B २	व्यवच्छेदः	व्यवच्छेदः
	२६	०सूतमद्य०	०सूतमद्य०
६८२	A २	सूत०	सूत०
	B २५	व्याघ्राट	व्याघ्राट
	२७	व्याजि०	व्याजि०
	३३	स्वरूपा०	स्वरूपा०
६८३	B २८	गृह्णातिती	गृह्णाती०
६८४	A २४	व्यूह्यते	व्यूह्यते
६८५	A ३५	छिनत्ति	छिनत्ति
६८८	A ८	विशाला०	विशाला०
	२१	शङ्कुः	शङ्कुः
६८९	A ७	शङ्खमुख	शङ्खमुख
६९०	A २४	शतद्वदा	शतद्वदा
६९१	B २१	इत्यनः ।	इत्यनः ।
६९२	A ३२	शाम्यतीति	शाम्यतीति
	B २३	कुटुम्बी,	कुटुम्बी, वेश्याती

पृ/को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
६९३	A २१	शम्भरारिः	शम्भरारिः
	B ९	डायी डो	डायी डो
६९५	B ३४	शालाक्ष	शलाक्ष
६९८	A १५	०गार्थाद्	०गार्थाद्
	२०	बान्धवश०	०बान्धवश०
	२६	'शण्डिकदे०	'शण्डिकादे०
	B ६	उपपुरा	उपपुर
	२१	शङ्कर	शाङ्कर
७०१	B १८	अजिह्व०	अजिह्व
७०४	B २१	०वातस्त०	०वातस्त०
७०५	B ८	प्रकृति	प्रकृतिः
७०६	B २६	०कौशल०	०कौशल०
७०७	B ७	भगवन्ती	भगवन्ती
	११	श्रेयस्क०	श्रेयस्क०
७०८	A ८	'उल्लपिन्'	'उल्लपिन्'
	B १९	शोश०	शोष०
	२४	"	"
	२५	"	"
७०९	A ३१	धी	धी
७१०	B १	शिनेन	शिश्नेन
७११	A १२	अंशु०	अंशु०
	B १३	शाच०	शोच०
७१२	B १३	शुल्कः	शुल्कः
७१३	B ३२	आव	आवती
७१४	A ७	शूर्पक	शूर्पकः
७१८	A १	वैजयन्ती	वैजयन्ती
७१९	A १	कुशल	कुशल
	B ३३	धड'डो	धड'डो
७२०	A ९	(श्यामार्य)	(श्यामार्य)०
	B २०	श्राम्य०	श्राम्य०
७२३	A ८	श्रीवत्सं	श्रीवत्सं
	B ३२	इतियसौ	इतीयसौ
७२४	A १५	०पूर्व	०पूर्वा
	B १८	श्लघा	श्लघा

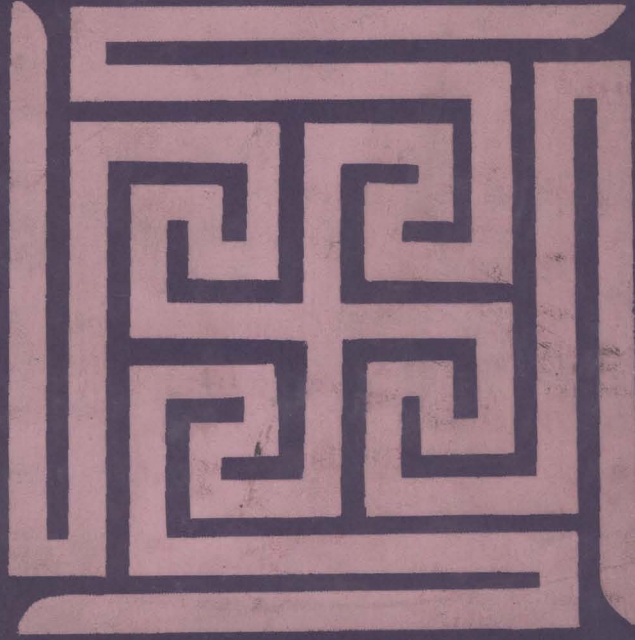
पृ./को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
७२५	A १	इनि	इति
	१६	शोभन	शोभनं
	B ३१		* श्वयुरश्च श्वश्रूश्च द्वौ श्वयुरौ "श्वयुरः श्वश्रूभ्यां वा" ॥३।१।२३॥ इत्येकशेषः ।
७२७	A १९	श्रेष्ठ	श्रेष्ठ
	B ७	श्वेतहृद्य	श्वेतहृद्य
	९		* श्वेता हृद्या अस्य श्वेतहृद्यः ।
७२८	A ४	प्रयुज्यते	प्रयुज्यते
७२९	B ३२	उंध	उंध
७३०	A २२	अध	अध
	B ३१	सवेग	सवेग
७३२	B ५	सहत	सहत
७३६	B १०	संज्ञ	संज्ञ
७३७	A ५	"ब्रह्म०	"ब्रह्म०
७३८	B ३०	सदानारा	सदानीरा
७४०	A ६	विष्णु	विष्णु
	११	तनम्	तनम्
७४१	B २७	गर्भग्र०	गर्भग्र०
	२२	अन्धत	अन्धत
७४२	B ३१	उत्तरत्र	उत्तरत्र
७४३	A २५	भरिथि	भरिथि
७४४	A २६	इत्यल्	इत्यल्
७४५	B २३	हरिद्वार	हरिद्वार
७४६	A ९	समाधान	समाधात
	११	ध्नन्ति	ध्नन्ति
	३२	समाधान	समाधान
७४८	A २८	धजि	धजि
७५०	२९	कामकेली०	कामकेलि०
	B १६		* संमूच्छयते संमू- च्छनम् ।

पृ./को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
७५१	B ६		* सरतिर्जलमत्र "अस्" (उणा९५२) इत्यमि लीलिङ्गे गौरादित्वात् इयां सरसी । क्लीबे तु सरः । वाचस्पतिस्तु "कासारस्त्व- त्वसरसि सरसी तु महासरः" इति विशेषमाह ।
७५२	A १७	सरोरूट्	सरोरूट्
७५५	B ३२	सव्येष्ठ	सव्येष्ठ
७५८	A ४	लाघ्यध	लाघ्यध
	B १३	साकल्यवचन्	साकल्यवचन
७५९	B ५	शेण	शेण
	१३	सात्त्विक	सात्त्विक
	१४	"	"
	१७	सत्त्वं	सत्त्वं
	१८	सात्त्विकाः	सात्त्विकाः
७६३	B १३	पान्थात्	पान्थान्
७६६	A १९	सितः	सितः
	B २२	रंधिलुं	रंधिलुं
७६९	A २	नरकावास	नरकावास
७७०	A २०	द्वौ द्वौ भिप्रा- थाविरयन्ते ।	
	२७	इमारी०	इमारि०
	B १४	नी.	नी
	२२	योविशिना	योविशीना
७७२	B ८	साडु	साडु
७७४	A १०	अफ्न्या	अफ्न्या
७७५	B १८	सुवीराम्ल	सुवीराम्ल
७७९	B १३	सूरि.	सूरिः
७८१	B १९	'सेलु'	'सेलु'
	२६	सेत्यते	सेव्यते

पृ./को	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
७८२	A ८	सैहिकेय	सै हिकेय
	१०	"	"
	२७	इतिकण्	इतीकण्
	B १०	सैरन्ध्रा	सैरन्ध्रा
	१२	पृपोदरा०	पृपोदरा०
७८३	B १०	सोमलः	सोमालः
७८६	B ३	कास०	कासर०
	१५	स्कन्नि	स्कन्धिन
७८७	B १८	कुगः	कुगः
७८८	B १८	०पत्पं	०पत्पं
	२४	स्त्रिचिह्नम्	स्त्रीचिह्नम्
७९१	A १३	तिष्ठतितिव्ये०	तिष्ठतीत्ये०
७९२	B २७	इत्युण्	इत्युण्
७९४	B ३१	"द्वितो०	"द्वितो०

पृ./को.	पंक्ति	अशुद्ध	शुद्ध
७९५	A ५	स्केटायान	स्केटायन
७९७	A २१	सुच्	सुच्
	२२	सवः	सुवः
७९८	B २	आश्व	आश्व०
७९९	A १७	"	"
	B १६	(स्म'स्त्री)	(स्वर्ग'स्त्री)
८००	B ६	स्वर्वापी	स्वर्वापी
	१०	०लक्षण	०लक्षणं,
	२८	विशेष	विशेष
८०३	B २९	नलोपः ।	नलोपः ।
८०४	B १७	पाप	पापं
८०६	A ५	हरिः	हरिद्रुः
८०८	A १२	क्लीबलिङ्	क्लीबलिङ्गः
	B ३१	मध्यमाङ्गलि०	मध्यमाङ्गुलि०

-: મુદ્દક :-

જીગી પ્રિન્ટર્સ • જીતેન્દ્ર જી. શાહ
મહાપીર દર્શન, કસ્તુરબા કોસ રોડ નં-૫, બોરીવલી (ઈસ્ટ)
મુંબઈ-૪૦૦૦૬૬ ■ ફોન-૧૦.૩૧.૭૮૧૦/૨૯૫૫૭૬